

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

## Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

## **About Google Book Search**

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/







•

.

. • . . · .

·

•

.

•

## Handwörterbuch

ber

## Griechischen Sprache

bon

Rarl Jacobit und Ernst Ed. Seiler. 1



Erften Bandes zweite Abtheilung.

Z - K.

Leipzig, Berlag ber J. C. Sinrichsichen Buchhandlung. 1841.

304.5.6



Drud von C. P. Melger in Leipzig.

304. J. ..

Z, ζ, ζημα, τό, indeel. ſechster Buchstabe im Stiech. Μορωσει; als 3ahlgeichen ζ, = έπτά in semenkhung aus Sigma und Delta, σων διαμανική ματο ματο βιαμανική β Kmp. Math. 1, 169. Aufferdem seinen einem seine solie lateren Jonier u. Dorier auch für γ, ξάμε, ες, (ξα—, ἄημι) sehr wehend, heftig wehend, fürmend, ἄνεμος, II. 12, 157., Od. ξάμε, ες, (ξα—, ἄημι) sehr wehend, heftig wehend, fürmend, ἄνεμος, II. 12, 157., Od. ξάμε, ες, ες, (ξα—, ἄημι) sehr wehend, fürmend, ἄνεμος, II. 12, 157., Od. ξάμε, ες, ενομαι ε, ξαμε, εκ βιλεισταθε anlangt, solie die ter Reugiagen, ein saktaber, viel weicherer und milider kant als unser hartes 3, welchem das τζ δεκ ενομαικου, εκ saktaber, viel weicherer und milider kant als unser hartes 3, welchem das τζ δεκ ενομαικου, εκ βιλεισταθε και και διάμε ενομαικου, εκ βιλεισταθε και και διάμε ενομαικου, εκ βιλεισταθε και και διάμε ενομαικου mende Sple Posizionslänge; boch sinden sich sin u. da dei den Heram. Dichtern einzelne Andamen; die der Heram. Dichtern einzelne Andamen; die der Heram. Dichtern einzelne Dertern od. Dingen, die in Beziehung auf die Andamen, die auf keine andere Weise in den Dertern od. Dingen, die in Beziehung auf die Industry der die Andere Weise in der der Karlengen waren, äard Zekelys, si. (362e) is, si. (362e) si. m narcing verigievene, settner vorkommende do., s. Pint. Mor. p. 677 D., Schol. Ap. kl. 1, 1029. 1159., vgl. die Homerischen Ab. kl. 1, 1029. 1630eos, sanoros, sauerns, saropers, sameleyns, sanoros, sauerns, saropers, sameleyns, sanoros, sandageelos, u. de herioteische Berbum sauerew. sekoros, on, (βόσκω) wa πολύφοςβος, ποιίπηνος, Hesych.

(αλός, δγ. nach Ciniaen & leiscos, nach

In, ießeros f. dießaros, Zabulus, Zabolus f.
Diabolus, Lactant. de mort. persec. 16.,
Butin. Exil. 1, 220. Anm. 4. ufw., vgl. dia
yel, Aussichen, sinnen, dh. auch für Priester, sin,
von Priestern, sinnen, dh. auch für Priester, sin,
von Priest

interpos, Hesych.
(15.2055, όν, nach Cinigen ft. λάβρος, nach Läuvdlöss, ων, αί, = κολοκύνται, Hesych.
Intern ft. ζάκυνθίδες, ων, αί, = κολοκύνται, Hesych.
Rach BA. p. 261, 17: ζακυνθίδες κολοκύνται,
δείλ.

Ται η γογγυλίδες παρά Δυδοίς, weiche Cts

tiarung sich besser zu taxedrices schickt. Babr- und Sectalbern, Hom.; ravoot, Apollin. Ps. icheinl. waren es Karbisse od. Raben von Ba- 21, 23. toutroopos, ov, (savxos, roegw) zartlich, Calalro, = mogalro, Hesych., EM., wahre weichlich, vornehm erzogen, Hesych. fceint. von alatra. ζάλάω, (ζάλη) ftűrmen, wogen, ζαλόωσα, Nic. Ther. 232. ζάλευλος, ον, (λευκός) sehr ober gang weiß, orac. b. Zosim. 2, 6. p. 70, 4 Bekk. Caln, n, beftige Bewegung ber Luft, Sturm, Ungewitter, bef. mit Regen, fow. auf bem Ungewitter, bef. mit Regen, sow. auf bem Landerich, etc. (φλέγω) sehr seurig, sehr Meere, stumische Bewegung des Meeres, Wos lethastr, von Menschen, die in der vollsten Bichgengebrause, wie σάλος, χύματος, Aesch.; ζά-the ihrer Kraft und Munterkeit sind, voll λη διμβούχτυπος, id.; έχ ζάλης και κλύδω seuer und Leben, 1l. 21, 465., opp. φθινύνος, Luc. u. U.3 φόνιος sim poet. Bitbe), δυσαιν ακήριοι; von muthigen, seurigen diossen, als zu Lande, πνευματών, Plat., Plut. h. Hom. 7, 8. (Orph. h. 88, 8.) Reere, statunge, wie σάλος, ανη ματουν, Plat, Plut. λι, δμβοοχτυπος, id.; έχ ζάλης αν. γος, Luc. u. L.; φόνιος (im poet. Bilder, κος, δυβρος χαλ ζάλη, Dil. u. A.: άδττ. πυρπνόος ζάλη, Apollod. 6, 3, 5.: heftiger Regens gus, πονιορτού καλ ζάλης ύπο πνεύματος φερομένου, Plat. Pol. p. 496 D. b) άδττ. δταχρείης, ες, ξε καρηίς. ες, ξαλη είτις παφερούν, nach dem Bege verlangend, dem Bege verlangend, dem Bege verlangend, best gazonic, ες, sevan εκ, heftig, starmisch, unger καλος.)

καλοείς, εσαα, εν, heftig, starmisch, unger καλοείς, εσαα, εν, heftig, starmisch, unger καλοείς, εσαα, εν, heftig, starmisch, unger καλοείς, εναα ανημένος δταγρείης, δια αναλογικός δταγρείης και αναλογικός δταγρείης και αναλογικός δταγρείης αναλογικός α 928.; von ζάμενης, ές, (μένος) febr fraftig, febr musthig, h. Merc. 307. (wo ber aupl. ζαμενέcyta, n. merc. 307. (wo ber supl. ζαμενέστατε); παϊς, Κένταυρος, Pind.: gewaltig, heftig, τόλμα, Pind., άλιος, id.; Βορέης, Orph.; χόλος, Opp. u. fonft δ. b. Βρ.; έπι ζαμενές, adverbial. Nic. Ther. 181.: grims mig, feinblich, λόγος, Soph. Ai. 137.; nur poët. (ζάρεω) [. Επιζαρεω.

ζάφεγγής, ές, (φέγγος) febr leuchtenb, Hesych. ζαφελός, beftig, gewaltig, πῦρ, Nic. Alex. 568. (100 Anbere ζαφλεγοῖο); Gramm., f. Lehrs Aristarch. p. 267. et Add. Uebrigens J. έπιζάιρελος. cad. 24, 21. (Bon χράω, επιχράω, heftig ans dringen, anfallen.) bringen, anfallen.)

τάχεῦσος, ον, (χευσός) reich an Gold, Θηκία, Kur. Alc. 498.; δώματα, (id.) Rhes.

439.: πέλτη, reich mit Gold geschmücht, ib.

370.; έμπολή, goldeintragender Berkauf, reischer Gewinn, id. IT. 1111.

τάψ, ή, = ζάλη, bes. Reersturm, Euphor.
(fr. 43.), Dionys, lamb., u. Cratin. minor b.
Clem. Alex. Strom. 5, p. 673.

τώως τίας, τως τώς, τως inst. (τάκιν) είσε. Assell Fern. Soc.; στομα, Anth. 7, 75, 1. con ξημι, Dem. p. 702, 2., was Moer. u. ξαπλουτω, fith τείτής sein, Chrysost.; bon ξάπλουτως, con ξωμ, είτη τείτής. Herodian. sogar bet andern ξωπλουτω, in bet sure ξωπλουτω, con ξωμ, con δημ, cgangen; bie lon., Dor. u. Kp. brauchen bastur bas ion. ζώω, auch biew. vertargt ζόειν, tapos, o, foll ein Raubvogel sein nach Schol. Eur. Phoen. 45. Eur. Phoen. 45.

ξατρείω, dor. f. ζητείω, w. f.

ζατρείω, dor. f. ζητείω, w. f.

ζατρείω, dor. f. ζητείω, w. f.

ζατρείω, fer, ξητείω, w. f.

ζατρείω, feift, von Stindern, Schweinen, Biegen Leben sein, opp. todt sein, in Poesse u. Prosa grw. Ausdruck, ζην καλ είναι, ζών καλ ων, adhángendes, in der Mitte gegürtrtes tiebers Dem. n. A., s. Schaes. App. 4, p. 603.; auch keid, defineir, Soph.; ξ. καλ βιούν, Plut. Thrafer, Hdt. 7, 69., und der ξεν καλ βιδαειν, Soph.; ξ. καλ βιδόν, Plut. Thrafer, Hdt. 7, 75., Xen. Anad. 7, 4, 4. δ., der βιδούν unterschieden, βιούς έτη ν', ζησας (wo es don der χλαμός ausdrucklich unterschies de έτη ζ', DC. Exc. Vat. p. 222. (vgl. βίος); den wird), Poll. 7, 60., Lexic. S. Ruhnt. 3. cl. ζωντες, die Lebenden, s. v. a. die Menschen, Tim. p. 129., Balct. 3. Adon. p. 224 B.; Andrew, Ear δ' έμαυτο ζην, Eur. Ion 546.; φε-lesych. βλ. Δαν. Δευσοφόρος, ον, (φέρω) eine ζειρά tragend, tim keden führen, ζω σύν κακοίς πολλοίς, και βισοφόρος, ον, (φέρω) eine ζειρά tragend, tim keden, for διν. κακώς, εὐδαμόνως u. dgl., ξείω, poët. s. ξέω, vie πνείω f. πνέω, gut. scholatel, glücklich leden, Soph., Eur., Plat. Soph. u. A.; εύ, χακώς, εύδαιμόνως u. bgl., gut, schlecht, glücklich leben, Soph., Eur., Plat. z. seuft in Poesie u. Prosa; βίον (gew. mit gmauerer Bestimmung burch Abjectiv ob. gon. subst.), ein Leben sähren, Soph., Kur., Plat. u. A.; ζοήν, Hdt.; βίοτον, id.; auch βίφ, Soph. Ki. 640.; bh. έχ των άλλων ών έζης δηδίον = έχ τοῦ άλλου σου βίου δ.; Dem. p. 558 z. G. c.) Leben, seinen Verbensunterholt has <sup>1</sup>/<sub>1</sub>/<sub>1</sub>/<sub>2</sub> = £x τοῦ άλλου σου βίου δ.; Dem. p. 558 z. G. c) leben, feinen Lebensunterhalt has ben, ἀπό τινος, von etw., ἀπό τῶν όλίγων, Theogn.; ἀπὸ θήσης, Hdt. δ.; ἀπὸ τῶν όλε ασστηρίων, Isocr. u. A.; auch m. dat. καραστς οις ζῶσιν ὁί ἄνθρωποι, Dem. p. 1390, 11. d) poët. auf leblose Gegenstände, Zustände um. in voller Kraft, Wirklamkeit sein, ἀπης θύελλαι ζῶσιν, Aesch. Ag. 793.; (νόμιση) ἐκί κοσε εξικώς, heseht noch. Sonh μιακ) εξέ ποτε ζή ταυτα, besteht noch, Soph. Aut. 458.; μαντεία ζώπα, id. OT. 482.; πτρος φλόξ ζώσα, Bur. Bacch. 8.; χρόνος ζών κεί παρών, Soph. OT. 1159.; ζώσα Bockruetwo ξυμιροφαί, wirkfame u. glütlis den Erfolg habenbe Rathschlage, id. O'l. 45.; and b. Spat. μάγνης ζων, Alex. Trall. (Berw. M. σω, άημι, ζέω, vgl. Henych. ζάει, πνεί.) — ζε, unabtrennbare enklitische Anhangsplbe, bir Richtung ob. Bewegung auf einen Ort bin beseichnend, entstanden aus bem Endsigma des sec. pl. 1 decl. und ber gleichbebeutenben Uns hingstolbe δε; αίτο Αθήναζε, Θήβαζε, θύραζε [. 49 ήνασδε, Θήβασδε, θύρασδε, vgl. Buttm. 3, G. 88, 2, G. 274.

5, 8. 60, 2, 8. 2/2.

¿τά, ή, = ζειά, Asclepiad. b. Gal. 9, 3., DH. 2, 25.

¿βυται, Artabifch f. βέβυσται, βέβυται v. βίω, Hesych. S. Porf. 3. Eur. Phoen. 45.

Lyέριες, Libysche Bort, = βουνοί, Beis ame einer Abart von Mausen, Hdt. 4, 192.
Bei Hesych. ζεγερίαι, οί. Also auch b. Hdt. webrich, mass.

bet flesycht, cereptat, or. atjoung v. nin-mahrsch, mase. Lea, 7, eine Getreideart, die bes, zum Psers-besuter diente, Dinkel, Speit, sonst öduga (von dem es Sprengel unterscheidet, s. Nidsich z. Od. 4, 41.), Od. 4, 41. 604., Hdt. 2, 36., Hip-poer., Xon. An. 5, 4, 27., Theophr. d. u. A. E. Billerd. Flor. cl. p. 28.— 2) die Mungeln im Cannage der Merde, gradus, Hieroed in im Gaume ber Pferbe, gradus, Hierocl. in Hippiatr. Dav.

teldwoog, or, (fein, dwoeounn) getreibeges bend, fruchtipendend, nahrungipendend, Lebens anterhalt od. Eden gedend, Hom. d. u. Hes.
nur in der Berbindung ζείδωρος ἄρουρα, das h. Ap. 48.
nahrungspendende Saatland. dingegen bei Empedock nach Plut. Mor.p. 756 E. auch Beiw. der zwiftnnigen Arlegswagen Fechtende, DS. 19, Arktordites u. ξ. έψετμή, Nonn. paraphr., (Ohne 106. yw. ξευγίτας Reiske. alen Grund und gegen die Auttorität ber besten beiten bern die Schriften ber 1 de gegen die Auttorität ber besten bei Schriften bei Berndgen ber ζευγόσιον, τό, auch ζευγήσιον geschichten, alten Gramm. schieben Ginge fiddigos, von die Schahung ob. das Bermdgen ber ζευγόσιος, in Athen, Sohol. Plat. p. 184 Ruhnk., Poll. ειρεί, ή, ein weites, die auf die Lüfe hers 8, 130. 132., Hosych., Suid.; von

Η εκγολ., ΒΑ.

ζείω, ροξί. f. ζέω, wie πνείω f. πνέω,
Απτλ. Plan. 4, 39., Hesych.

ζέλλω, nach Hesych. u. ΕΜ. = βάλλω,
Αττλοδίζη. S. Φοτί. 8. Ευτ. Phoen. 45.

ζέμα, τό, (ζέω) bas Gesottene, ber Absub,
Diosc. Alexiph. c. 7., Gal. 8, 37, 3. 12, 12,
7. u. a. S pát. Das. ζέμμα, Galen.

ζεμμάτιον, τό, dim. vom vorherg., Gal.
Ε. Lod. Parall. p. 421.

ζέννθμαι, = ζέω, sieden, tochen, Alex.
Αρλτ. Probl. 1, 104.

ζεόπθρον, τό, eine Getreideart, Wittelgatztung zwischen ζεά und πυρός, Galen. t. 6, p. 320 Κάλη.

ζέφεθρον, τό, Αττλοδίζη f. βέρεθρον, βάρα.

ζέρεθρον, τό, Artabifch f. βέρεθρον, βάρα-θρον, Strab. 8, p. 389., Porfon 3. Eur. Phoen. 43., Müller Dorfer 1, E. 3.

Lέσις, εως, ή, (ξέω) das Sieden, Rochen, Austochen, Austochen, Plat., Arist. u. A. t das Schren, Theophr. HP. 9, 17, 3. ξέσσεν, 3 sing. aor. 1. von ξέω, ep. f. ξέσσεν, Hom.

ζεστολουσία, ή, (λούω) bas Baben ober Bafchen in heißem Baffer, Galen. 6, p. 208.;

τοπ ζεστός, ή, όν, (ζέω) gefotten, gefocht, χρέα, Αρρ. Hisp. 85. — 2) siedend heiß, ΰόωρ, Nic. fr. 3, 11., Sext. Emp. Pyrrh. 1, 101., Strad., Diosc.; ψάμμος, DL. 6, 23. Dau. ζεστότης, ητος, ή, die Dige des siedenden Basser, Pans. 10, 11, 4. ζετραία, ή, der Aopf, Ahratisches B., Poll. 10, 95.

tergala, η, bet abop, ageatiques in., Poli. 10, 95.

ξευγάριον, τό, dim. bon ζεύγος, kleines (ob. schlechtes) Paar ob. Gespann, bes. von Rinsbern, Ar. Av. 587.; βοειχόν, id. sr. 163.; olxείον βοοίν, ib. 344, 4.

ζευγάτης, ό, == ζευχτής, Joseph. Ant. 12,

4, 6. f. 2 s.

ζευγείον, τό, = ζεῦγος, Joseph. a. a. D. f. 2 s.

ζευγελάτης, ου, ό, = ζευγηλάτης, Hesych. ζευγηλάτεω, ein Gespann Pferde od. Rinder

treiben ob. lenken, bamit fahren, pfiagen, Xem. An. 6, 1, 8., Ath. p. 15 F.; von ξενγηλάτης, ου, ό, (ξεῦγος, ελαύνω) ber Treiber, Lenker eines (Pferbe ob. Rinber) Gesspanns, Soph. nach BA., Xen. An. 6, 1, 8. ζευγῆτις, ιδος, ή, f. 28. f. ζευγῖτις, Call.

61\*

nischen Burger die Bürger der britten Klasse, Plut. Sol. 18. compar. Aristid. c. Cat. mai. 1., Luc. lupp. Tr. 10., Loxic.; ihre Benensung kommt vom Hatten eines Ackergespanns, störzes, gleichviel ob von Maulen, Rindern oder Arbeitspserden, Boch Ath. Staatshaush. 2, S. 30., Herm. Lehrb. §. 108. Levyla, i, poet. f. Levyla, Lyc. 996. 1344., Anth. 9, 19, 10., BA. p. 1378. Levyla, i, der Abeil des Jochs, in den jedes der zusammengespannten Zugthere seinen Kopf Reckt. der Jochs aus also das

ber züsammengespannten Zugthiere seinen Kops keett, ber Zocheing, «trang, so daß also daß conson zwei ζευγλαι hat, II, 17, 440. 19, 406.: da. das Zoch übypt., Theogen., Pind. Pyth. 4, 227., Aesah. Prom. 461., Theogen., Call., Orph.; ûnodûntes ûnd the ξεύγλην, Hdt. 1, 31.; ûndysen τοὺς εππους τη ζεύγλην, Luc. d. mar. 6, 2. — 2) die Riemen, mit benem die πηθάλια besestigt wurden, Kur. Hel. 1552. Das RB. ist micht häusig in Prosa. ζεύγληθεν, adv. s. έχ της ζεύγλης, Ap. Rh. 3, 1319. Σεύγλησες, ep. gen. u. dat. sing. b. ζεύ-

ζεύγληφε, ep. gen. u. dat. sing. v. ζεύ-γλη, Call.

χλη, Call.
 ξευγλόδεσμον, τό, (δεσμός) ber Riemen am Soch, an ber ζεύγλη, auch ζυγύδεσμον, Hesych.
 ξευγλόσεσμον, τό, (δεσμός) ber Riemen am Soch, an ber ζεύγλη, auch ζυγύδεσμον, Hesych.
 ξεθγμα, τό, (ξεύγνυμι) bie Busammenjos dung, bh. bas Soch, übtr. ἀνάγχης, Eur. IA.
 443. b) bie Berbindung, bas Band, Kessel.
 Polyaen. 5, 22, 2.; bh. bie Brūck, ποταμού, Kλλησπόντου u. bgl., Simon. 59 Gaisf., Pol. 3, 46, 2. 17., DH. 9, 81., DS. 11, 3., Plut. u. A.: bie Kahre, Plut. Marcell. 14, 15.
 a) bie Sperrung, ber Berschluß, τοῦ λιμένος, Dassendung, DS. 13, 14. d) "Bei ben Gramm. bies jenige Rebessgur, wenn von mehrern Subjecten ein gemeinsames Prābitat gebraucht wird, bas streng genommen nur auf ein Subject paßt, und auß dem sätz der kertanden werden muß, bgl. σύλληψις. Φα sio wertkanden werden muß, bgl. σύλληψις. Φα sio w. Εκτονυμε.
 ξεύγνυμε, ζευγνύμεν, s. ζεύγνυμε.

Tevylens, ov, d, sem. ζευγίτις, ιδος, ή, Call. h. Ap. 48., (ζεῦγος) a) angejocht, angez spant, bb. zum Biehen, Bug, ημίσνοι, DS. 17, 71. b) paarweis gejocht, gusammengejocht, gespannt, ζευγίτιδες έπποι, Call. h. Ap. 48.: bb. in der Schlachterdnung die Rebenteute ζευγίτισε, ein Kohr zur Verfeitigung der Doppelsiden, ζεύγη, geschicht, Theophr. HP. 4, 11, 3. 5. Plin. 16, 36, 66. d) ζευγίτισι, δείθες nach Solons Cinthellung der Atherinand Solons Cinthellung Solons Cinth Θ. thrigens 2) b). b) binden, fesseln, τον μη πειδάνορα βαφείαις (εc. ζεύγλαις), Aesch.; εν δεσμού, Soph.; πέθαις έξευχιαι πόδας, εν δεσμού, Soph.; πέθαις έξευχιαι πόδας, κατ.; δ. thtr. πότμος ζυγείς, Pind.; δοχίσσι, Θεσμού ατος, Ευτ.; εν δοχοις, id.; ἀνάγχη, Soph.; auch in Orosa, Αθηναίους εν τῆ αδτῆ ἀνάγχη ξεύξαντες Ερετριεύσιν, Plat. Monex. p. 240 C.; τινὰ μεγάλαις ἀνάγχαις, DH. 4, 83.; μοναρια (ευχθείσα εν γράμμασιν ἀγαθούς. Plat. Polit. p. 302 Ε. — Χιε ξεάτετετπίπια. Anth. 12, 206. vielleicht umēlastern, umschlingen (mit den Fussel). — 2) zusammenjocen, spannen, den debt. zusammenbinden, sesselsen, σανίδες εξευγμέναι, zusammenges sügte, sestencholossen Edochiusel, il. 18, 276. τον ληστήν παρὰ τους βούς, ansesseln, ans ienige Bedesgur, wenn von mehrern Subjecten ein gemeinsames Prádistat gedraucht wird, das streng genommen nur auf ein Subject past, und aus dem süt das andere ein allgemeinerer Begriss gezoen werden mus, wie ll. 1, 533. Ish aus allow su Zev's verstanden werden mus, zie, technol. s. v.

Levyrūμεν, ξευγνύμεν, s. ξεύγνυμ.
ξεύγνυμεν, ξευγνύμεν, s. ξεύγνυμ.
ξεύγνυμε und ξευγνύμεν, s. ξεύγνυμ.
ξεύγνυμε, της, της, pind. Ol. 3. 6., Plat. Polit, p. 302 K., gewöhnlich aor. 2. ξεύγνυν μου, inf. praes. act. s. ξευγνύμεναι, ξευγνύμεναι, ξευγνύμεναι, ξευγνύμεν ob. wie Buttm. sch. ξευγνύμεν, sor. 1. pass. δευγνύμεν ob. wie Buttm. sch. ξευγνύμεν ob. wie Buttm. sch. ξευγνύμεν, sor. 1. pass. δευγνύμεν ob. wie Buttm. sch. ξευγνύμεναι, ξεύγνωι, εξεύγνωι, εξεύγνωι,

١

Schann Bagoleh ob. zwei zusammengsschie gen. gew. Alós, dat. Act, auch einsplös Al, Pind., Maitr, Kinder od. Jugpferde, II. 18, 543., Bluscr. 1, p. 34., acc. Ala, apocop. Al, in Pial., Kon. u. sonk ö.: dd. zweispanniges ber Formel νη Al, Phot. p. 297, 23., BA. Judgent übert., Wagen, Psiug u. dgl., Hdt. a. sonk gew. Ausdeuck; kπλ ξεύγους άγειν, Eq. 319. u. Bccl. 779., voc. Zεῦ; also die casus deliqui wie von AlZ, welche Form Rhinthon nach BA. p. 1194. gedraucht haben soll; u. von Zήν wirtspannigem Fuhrwert, πεθοριπου ξεῦγος, Aesch., Piat. u. x., s. Poll. 10, 53., Phot. 52, 17., KM. a. v. — 2) übtr. sedes Paar. Argedär, Aesch.; ξεῦγος οὐ παλὸν γεκροῦν, Bur. δ.; ξεῦγος ἐρωνιπόν, (Luc.) Am. 11.; ξεῖγος μωνομέγουν, Ατ. u. X.; vom Sher paar u. peatweis zusammengehdernden Thiestra, Iea.; ταῶν, Antiphan.; ἀετῶν, Arist. u. X.; tensso von Dingen, πεδέων ξεῦγος, the ben paroditten lyr. u. trag. Stels gra. X.; ξεῶγος λαιλον ξεῦγος, Aist. u. X.; chas von Dingen, πεδέων ξεῦγος, Aist. u. X.; chas von Dingen, πεδέων ξεῦγος, Alcuman Anecd. Barocc. im Museum philol. Cantabr. 2, p. 413., wosút Zāv Hesych. u. vers. Pythag: b. Porphyr. v. Pyth. 17. Xussers. Lu. X., salc. z. Rur. Phoen. 331.: ξεύγη, bildet Sext. Emp. adv. Math. p. 252. 258
Arist., Plut.: chenso ες ξεύγεα, Luc. de Syr. d. 12. b) du mehr als gwei verbundenen od. zwinsmængeddernen Dingen od. Personn, τρι. desc. Ael. Dionys. nach Bust. p. 1364, 27.; jusamængeddernen Dingen od. Personn, τρι. desc. Ael. Dionys. nach Bust. p. 134, 27.; jusamængeddernen Dingen od. Personn, τρι. desc. Ael. Dionys. nach Bust. p. 154, 27.; desc. Ael. Dionys. nach Bust. p. 154, 27.; desc. Ael. Dionys. nach Bust. p. 154, 27.; desc. Ael. Dionys. nach Bust. p. 1564, 27.; desc. Ael. Dionys. nach gusammengehdreinden Dingen ob. Personen, τοι-παφθενον ξεύγος, Soph. fr., Kur. fr.; τρισ-σον ξεύγος τρισσών δεών, Kur. Tr. 924. ξευγοιροφέω, ein Gespann Zugvieh ober Rempserde ernähren, halten, Poll. 8, 132.;

levyoroogos, er, (roego) ein Gespann Bug-vich od. Accapfecte ernabrent, haltent, Plut. Periel. 12.

ζεύπτειρα, ή, sem. von ζευπτής, Beiw. ber Τρότοδία, Orph. h. 54, 3. ζευπτής, ήςος, ό, (ζεύγνυμε) ber Busants menspannende, Berbindende, bh. sa. έμας, ber Jockrismen, Hesych. Dav.

Ceverigenos, a., ov. gum Anspannen, Anjo-m., Berbinden, Festbinden geschieft ob. geboτευχτημου, , ω, Κεβυίποεπ geschickt oo. gegoutig, γέσνει εν δυοϊν ζευχτηρία, Aesch. Pers. 722.; πάτερ Θέοινε, Μαινάδων ζευχτήριε, id. fr. 350.: bh. ή ζευχτηρία, bas Barb, Acta apost. 27, 40.: το ζευχτήριον,

Βαιό, Acta apost. 27, 40.: τὸ ζευπτήριον, bet 3οθ, Aesch. Ag. 515.

ζευπτός, ή, όν, adi. verb. non ζεύγνυμι, angeipenst, angejocht, δχημα, mit 3ugvich, bet. Vecten bejoannt, Plut. Mor. p. 278 B. 280 C. 828 R.: bef. paerweis verbunden, germant angeipenst. poett, zálapot, stros hogo feuxros node, Anth : end durch eine Brude verbunden,

steckeldt, †.
[erkilens, w. o. (Lens) Bolter jochend ob.
mittjochend, Phot. p. 53, 8., Suid., Hesych.
ans Soph. Androm.

(Crivrous) das Anfpannen,

(1815ac, 2005, 13, ((20)yruju) bas Anspannen, Anjogen, Berbinden, Paarweisverbinden ber Jaghiere, Fldt. 3, 104.; die Verbindung, 3. B.

3antien, Hdt. 3, 104.; bie Berbinbung, 2. B. 2, 6., but eine Brûck, τοῦ Βοσπόρου, τοῦ Ελλης-πόντου, Hdt. 4, 88. 7, 35.; τοῦ πορθμοῦ, leina. ep. p. 77, 12. u. sonft von jeglicher knindung δ. b. Epát. Zeus, δ, alt Zás (m. dem gen. Záντος), Pherecyd. d. Clem. Al. Strom. 6, p. 741., Arcad. p. 125, 72, BA. p. 1181, 1184., wost B. de ge de ge de ge de ge chief Zης sắckeit, nach Hda. π. μον. λ. 6, 14. u. Bust. p. 436, 19.; neol. u. doeot. Δεύς, ΣΙεύς. Gramm., erstere f. cod. Rav.u. Schol. Ar. Ach. 911., we der Botier spricht; doeot. 1.; auch Δάν, Heredian. π. μ. λ. a. a. D., Call.

ber acc. Zeur tommt nur als Lesart in einem Epigr. bes Aefchrion ob. Simonibes por, b. Spige. Des Acquiron vo. Simoniore vor, D. Ath. p. 335 C. (Anth. 7, 345, 5. bas, Iac. p. 300.); Beus, Jupiter, ber Oberfte ber zwolf Olympisischen Götter, König und Bater ber Götter und Renschen, Sohn des Kronos und ber Rhea, bh. oft Koorlons, Koorlon, ber Gemahl ber Dera: Zeus arang sorios wird Dabes genannt II. 9, 457. — 2) "Die Riederträchtigkeit schmeichelnber Boflinge nannte auch bie Romifden Raifer ber Höflinge nannte auch die Römischen Kaiser Zeis, Dion. Periege. 210., Opp. Cyn. 1, 3., vgl. Suet. Domit. 13., Martial. 5, 8., Aurel. Viot. Caes. 11, 2. epit. 11, 6., Wermsd. poët. Lat. min. T. 5, 1, p. 585." Passow. (Zeis, seis, seis, hangt nach der Meinung d. Alten zusammen mit ζαω, vgl. Plat. Cratyl. p. 395. E. sq., Arist. de mundo c. 7., DS. 3, 61., Didym. d. Eused. Praep. Ev. 15, p. 818 K. u. X.; nach Plut. Mor. p. 878 A. mit ζεω. Andere Ctymologien s. b. EM. p. 408.; das Eat. Iupiter leitet Salmas. unmitteld. v. Zeū πάτερ ab. ζεύω. dor. f. γεύω. KM. u. ζεύομαι s. ζεύω, dor. f. γεύω, ΕΜ. u. ζεύομαι f. γεύομαι, Hesych. ζεφυρήνος. α, ον, poët. f. ζεφύριος, Nona.

48, 517.

Zεφύρηις, tổoς, ή, bef. fem. zu Ζεφύριον, Posidipp. b. Ath. p. 318 D.

ζεφύρίη, η, ,,,ac. πνοή, = ζέιρυσος, Befts hauch, Beftwind, Od. 7, 119. [wo die erfte Spibe in der Bershebung lang gebraucht ift, vgl. δφις, σχύφος, Wolf praef. II. p. LXXI.] Passow.

ζεφύρικός, ή, όν, = ζεφύριος, Arist. Met. 2, 6., Theophr. HP. 8, 7, 7.
Ζεφύριον, τό, nom. pr. Rame mehrerer Derter, Strab.; eigentl. noutr. v.

Derter, Strab.; eigentl. noutr. v.

ξεφύριος, ον, auch zuw. 3 End., f. ζεφυρίη, (ξέφυρος) vom Abends od. Beftwind,
bazu gehörig, übhöt. abendich, westlich, Ards.;
ado χεφύριον, Bindei, sonst ανεμιαταν, Arist.
de gen. an. 8, 1. HA. 6, 2, p. 154, 15 Bekk.
min. Plin. 10, 60, 80.

ζεφύριτης, ου, ο, sem. ζεφύρττις, ιδος, ή,

= ζεφύριος, αύραι ζεφυρίτιδες, Orph. h. 81,
1.; auch aus Bephyrion, Αφροδίτη Ζεφυρίτις,
Call.

u. A. Rach Hom. war er einer der vier Daupts winde, Od. 5, 295. 331.; er kommt vom westslichen Dzean, Od. 4, 567.; oppos. sugos, Od. 5, 332. 19, 206.; als Mittelwind mit dem Boreas von Thrake her wehend, ll. 9, 5.; dh. auch mit dem Rotos verdunden, ll. 21, 334., vgl. Niesch z. Od. Ah. 1, S. 123. Oft ers splingly z. Od. Ah. 1, S. 123. Oft ers splingly z. Od. Ah. 1, S. 123. Oft ers splingly z. Od. Ah. 1, S. 295. 12, 289. 408., als Schne u. Regen bringend, Od. 14, 458. 19, 206.; dann wieder als fruchtreis senitenswerthe Gaden verleiht, Glücspender, od. 7, 119., u. weht den Scligen im Chysium Kühlung zu, Od. 4, 567., vgl. Theophr. de ventis 38 sqq.; er war der schnellsster der splingly and der verleiht. Blücspender, ben Edigen im Edheligkeit, ll. 19, 415. dh. Sinnbid fersuch de ventis 38 sqq.; er war der schnellsster der splinglite er mit der Harten verleiht. Der Schnelligkeit, ll. 19, 415. dh. Sinnbid fersuch de verleiht, Blücspender, der Schnelligkeit, ll. 19, 415. dh. Sinnbid fersuch de verleiht, Blücspender, der Schnelligkeit, ll. 19, 415. dh. Sinnbid fersuch de verleiht de verleiht, Blücspender, der schnelligkeit, ll. 19, 415. dh. Sinnbid fersuch de verleiht de 11. 16, 150.; bei ihm schmausen die gesammten Winde, Il. 23, 200. (Bon ζόφος wie εὐφος von εως, Plut. Mor. p. 895 A., vgl. Buttm. Lexil. 1, S. 120.)

gen, aufbraufenben Leibenschaften, som. von ben Affecten selbst, als bem bavon bewegten Gegen-ftanbe, er. Lei (daluwr), Aesch.; elei Bunds, Soph.; ζέουσα χολή, Plat.; διαν άδιχεισθαί τις ήγηται, ούχ εν τούτω ζεί τε και χαίς-παίνει; id.; ζέων τὰ σπλάγχνα διὰ τον ξοωτα τῆς παιδός, DH.; ζέουσα νεότης, Plat. u. A. δ. — 2) tr. Łochen, lieben, heiß: machen, Ap. Rh. 3, 273., f. Ruhnk. ep. cr. p. 224. (Berw. mit ζάω.) ξη imperat. v. ζάω, w. f. ζηθωρος, ον, f. ζείδωρος. ζήθι, imperat. von ζάω, w. f.

ζηλαίος, αία, αίον, (ζηλος) eifersüchtig, neb bijch, Anth. 9, 524, 7.

τέη ύρος, ό, ber Bephyros, Abends ob. Befts τόμη, ή, bie Rebenbuhterin, Xon. Eph. 2, wind, Hou., Pind., Bur., Aesch., Hdt., Arist. 11, p. 45, 7 Loc., wo Demfterh. δούλην, u. u. X. Nach Hom. war er einer ber vier Daupts Aristaon. 1, 25., wo Balden. ζηλήμονα vors

II. 16, 150.; bei ihm schmausen die gesammten Winder, 11. 23, 200. (Von δόφος wie εύφος won εως, Plut. Mor. p. 895 A., vgl. Buttm. ctril. 1, S. 120.)

εως, Plut. Mor. p. 895 A., vgl. Buttm. ctril. 1, S. 120.)

εως, poët. εεωμα, wosh die ungriech. R. εξεωμα, Geop. 10, 54, 3., sochen, sieden, sieden, pl. p. εξεωμα, wosh die ungriech. R. εξεωμα, Geop. 10, 54, 3., sochen, sieden, rt, DS.; d. KS. eistige Gottesverchung. b) wallen, sochend beiß sein, den Wasser, rt, DS.; d. KS. eistige Gottesverchung. b) wallen, sochend beiß sein, den Wasser, rt, DS.; d. KS. eistige Gottesverchung. b) bie Aarde and πηλού, don Wasser, rt, DS.; d. KS. eistige Gottesverchung. b) bie Aarde and πηλού, don Wasser, rt, DS.; d. KS. eistige Gottesverchung. b) bie Aarde and πηλού, don Wasser, rt, DS.; d. KS. eistige Gottesverchung. b) bie Aarde and είναι και είναι κ

(Bon ζέω f. ζέελος.)
 ζηλοσύνη, η, poët. f. ζηλος, h. Ap. 100.
 ζηλοσύνη, (ζηλότυπος) nacheifern, nachahs
men, nachaffen, m. dat. τῷ Γέλωνι, Demetr.
Phal. §. 312.; m. acc. LXX.; ôfterer in ûbs
lem Sinne b) Ginen mit Gifersucht ob. Reid
verfolgen, beneiben, eifersüchtig auf Imbn sein,
τινά, ζηλοτυπών με καὶ φθονών, Plat. Symp.
p. 213 D., Plut., Luc. u. R. δ.; τινά ἐπί
τινι, Plut. Mor. p. 276 D.: unwillig, årgers
ich sein mit etw., τὰ γιγνόμενα, Aeschin. p.
9, 4.: bestig hassen, την αφετήν, Aeschin. p.
84, 15. Dav. 84, 15. Dav.

ζηλοτυπία, ή, bie Giferfucht, ber Reib, Jich ζηλοτύπία, η, διε Ειμετιας, δετ Μειό, δια δίζης, Από. 9, 524, 7.

ξηλοτύπία, η, διε Ειμετιας, δετ Μειό, δια ξηλοτυπίαν και φθόνον της δόξης, Plut. δ.; ξηλοτυπίας, ου, ό, gemeiner Ausbruck f. ζη- ή κατά την τέχνην ζηλοτυπία, Luc. δ. u. Χ.; λωτής, Eust. p. 1527, 29.; von ζηλεύω, = ζηλόω, Simplic. Epict. c. 26., Chrysost.

ζηλέω, = ζηλοτυπέω, Gramm. Herm, p. δωροδοκίας, Αεςchin. p. 65, 16. — plur. ζηλο- πος πυπίαι, Luc. dial. meretr. 2.

socr., Pint., vgl. Plut. Anton. 17.: τὶ, cinet ἀνθρώποισιν, Eur. Med. 1035., Theodr. 3, Εαφε παφατεύεπ, θημηγόρους τιμάς, Ευτ.; 49.: nadqueifern, nadeifernswerth, von Pers ἀρετην, Dem.; τὰς δωρεάς, Dem.; βίον διαφτικό, ben. 10.: τὰ ξηλούμενα κοι ποτικός μονα, Philo u. Χ.; τοῦιο ἐξήλωκε καὶ κτις glưατίας μυ preifen, glưατίας, Κεξων γὰρ ήν ζηλωτός, Τοῦιε, δορλ.; ζηλωτός, ποι fixest, dem man nadeifert, Arist., Plut. Τοῦιο τος δυντίχησεν εἰς τέκνα, Ευτ.; ων οὐδέξια αμό τος φερει των οδ. Ικπά, εἰξετβιάκτια εἰσον ζηλωτόν, Plat.; σομία πολλή καὶ ζηλωτό αμό ος σερει των οδ. Ικπό, τινά οδ. τὶ, πος τῶν ἀθλητῶν, Isocr.; ζηλωτά καὶ λαμή, πος τῶν ἀθλητῶν, δοστις καὶ λαμή πος τῶν ἀθλητῶν, Ικος.; ζηλωτά καὶ λαμή πος τῶν ἀθλητῶν, δοστις καὶ λαμή πος τῶν ἀθλητῶν, Ικος.; ζηλωτά καὶ λαμή πος τῶν ἀθλητῶν, δοστις καὶ λαμή τος τοῦν ἀναλος, τηλωτά καὶ λαμή τος τοῦν καὶ καὶ, τινά ολ. τηλωτά καὶ λαμή τος τῶν ἀθλητῶν, Ικος. Κηλωτά καὶ λαμή τος τοῦν καὶ τινος, βπότι μια τος, ζηλω δος τοῦν καὶ τινος, βπότι μια τινος, ζηλω τοι τος τοῦν καὶ τινος, βπότι μια τινος, ζηλωτά καὶ λαι ζηλωτά τινος, βπότι μια τινος, ζηλωτό κορς, τηλωτά τινος, βπότι μια τινος, ζηλω τοι τοῦν κοῦν, δορλ.; τοῦν ἐν τιμαϊ; ἡσσον γρ. Poll. 5, 159. u. Profa; τινά τινος, Imbn um etw., ζηλώ σε του νου, Soph.; τους εν τιμαϊ, ήσσον τηλώ, Rur.; ετηλοισα έμας τους μαθροσούς της τέχνης, Plat., Xen., Orat. u. λ. ο; αυφ τηλώ σ΄ οδ' οδνεχα, Aesch. Prom. 330.; ζηla την πόλην, διι-, Xen.; m. partic. σε τηλο θανόντα, id. Pers. 698., Rur. Or. 521.; τικό θανογια, 1α. Pers. 098., Ευί. 07. 321.; Ευί. itonisty ζηλώ σε τῆς ἀνοίας = οἰντείωσε σε τῶς Μεσ. 779.; τὶ, μακασίσαντες ὑμῶν τὸ ἀπειρόκακον, οὐ ζηλυζιάν τὸ ἰμον, Τόος, γίνην, βίον, Plut.; αυάν τοῦτό σε ζηλώ, Soph. Ai. 548.: mit μακασίζω ετά., Isocr. p. 287 C.; αὐτόν ἐπήνουν, ἔζημακάσιζον, id. p. 288 C. — 38. Ευτ. Med. 59. εκτεπείατης οδ. αριέφηπολη, id bemung κάθο δος δεν ζο ξενορη δομητί id hitte bere bich, bas bu fo fragen kannft! ich bitte bich! Balct. g. Phoen. 406. Dav. (filespea, 76, 1) ber Gegenstand ber Racheifes

rung ob. Gifersucht, Eur. IT. 379. — 2) bas Radeifern, Die Radeiferung, Beftrebung, ra vov νέων ζηλώματα έπ αρετήν προτρέψασθε, teschin. p. 27, 13., Ath. p. 273 F., Anth. 7, 219, 5.; ες ζήλωμα τῆς Ρωμαίων ἀρετῆς, App. Civ. 5, 113.

Cilavos, ews, n, die Raceiferung, Rachafsiung, revos, Thuc. 1, 132.: die Bestrebung,

ίηλωτέος, έα, έον, adi. verb. von ζηλόω, den nachzueifern ob. nachzustreben ist, nachzus amen, DL. 5, 74.; νέοις ζηλωτέον τοὺς γέ-φοντας, Pint. b. Stob. Flor. p. 115, 18. ζηλωτής, οῦ, ό, bet Rioripe. Rachamer,

ταίτοπος, ον, (ξήλος, τύπτω) von Gifets μάπων, Aeschin. p. 51, 8.; τῶν ἀρίστων ταίτ οδ. Reid gefchlagen od. getroffen, bh. είς ξαιτηδευμάτων, Plut.; μμητής και ζηλ., ξιεριάτια, neidifd, Ar. Plut. 1016., Luc. δ. Καιν ξαλοτύπως, Luc., Strab. u. U.: ξη-λοτ. ξχειν, είγετβιάτια, neidifd, fein, Joseph.; πρός τινα, Dl.. 2, 57.

Απ. Die Bortfamilie ζηλοιυπέω, ζη-λοτιώς, ζη-λοτιώς, βλιδιτυπός, δηλοτικός, ή, όν, cinem ζηλωτής eigen, άμα κοπδέκ) u. Υυτοί, (Hdt., Thuc. u. U.) gang fremd gu fein schein tu. sich b. den heffern Att. die Aristot. selten sindet, with meistens in stotem Sinne, u. zwar best. σηλοιος, πίος που τος καλοτός, Pind. Ol. 7, 10., Theocr. 3, 49. — 2 Gnd. Eur. Andr. 5. meistens in stotem Sinne, u. zwar best. σηλοτος, ή, όν, dor. ζαλωτός, Pind. Ol. 7, 10., Theocr. 3, 49. — 2 Gnd. Eur. Andr. 5. meditien, nadydmen, nadystreten, m. acc. τος δελωτος καλ αυτός ζηλωσει εί διλον έσει ζηλωτός, άλλα σύ σεαυτόν μακασιών τος μαίν καλοτής τον πατέρα, Plat., χεις, βιαν έσει ζηλωτός, άλλα σύ σεαυτόν μακασιές της μη κέκτηται, η θονήσει, Thuc. 2, 64.; Γαλωτός, Τος δεν καλ εύδαιμονιζόμενος, γιας, γιας καλ καλ ζηλωτά επιγράμματα της καλοτης της ματοτής μας της καλοτίας, Dem. u. bgl. δ.: m. dat. ζηλωτός καθ καδηπερος, δραγηγόρους τιμάς, Eur.; διος παδμευείτει, nadysifernsmerth, von Persident, ν. Dem.: τας διωριάς. Dem.: διος παρμυτίους τημάς, Ευτ.; διος παδμευείτει, nadysifernsmerth, von Persident, ν. Dem.: τας διωριάς. Dem.: διος παρμυτίους τημάς και διαν έσει ξηλωτός κλεί καλ καλ ξηλωτός κλείνος, διαν καλ εύδαιμονιζόμενος, ν. Plat., ναλ καλ καλ γηλωτάς παρκυτίστης ν. Dem.: τας διωριάς. Dem.: διαν παδμευείτη, ναλ καλ είδαικος, τος παρκυτίστης ν. Dem.: τας διωριάς. Dem.: διαν τος παρκυτίστης ν. Dem.: τας διαν διαν τος παρκυτίστης ν. Dem.: τας διαν διαν τος τος παρκυτίστης ν. Dem.: τας διαν τος τος παρκυτίστης ν. Dem.: τας διαν τος τος παρκυτίστης ν. Dem.: τας διαν τος τος παρκυτίστης ν. Dem.: διαν τος τος παρκυτίστης ν. Dem.: διαν τος τος παρκυτίστης ν. Dem.: διαν τος τος τος τος παρκυτίστης ν. Dem.: διαν τος τος παρκυτίστη

Schol. Philastr. Her. p. 648 Boiss. u. angef. p. Poll. 5, 159.

ζημία, ή, ber Schaben, Rachtheil, Berluft, εν τῷ προθυμεῖσθαι δὲ καὶ τολμάν τίνα ὁρῷς τὴν ζημίαν, Aesch., Soph., Plat., Xen. u. u. u. δ.; κέρδος λέγεις εναντίον τῷ ζημία, Plat., Arist. u. fo δι κέρδος entagengefett, wie Xen. Cyr. 2, 2, 12. μήτε επὶ κέρδει μήτ' ἐπὶ ζημία, Isocr. p. 37 B.; auch διφέλεια, εμοὶ ζημία μάλλον ἢ ωφέλεια ἐστιν, Χen. Mem. 2, 3, 6. — ζημίαν ἡγεῖσθαί το, two für Schačen, Berluft halten, Isac., Luc.; λογίζεσθαι. Xen.; νομίζειν, DC.: ζημίαν loylhedat. Xen.; νομίζειν, DC.: ζημίαν λαβείν, Schaben erleiben; ζημίαν ποιείν, Schaben thun, Schaben ftiften, År. Plut. 1124. — 2) bie Getoftrafe, mulcta, Plat., Xen., Orat. u. Χ.; χρημάτων ζημία, Plat.; ζημίαν καταβάλλειν, Strafe zahlen, Dem.; αποτίνειν, Χεπ.; ξετίνειν, Ιsocr.; ελαφέρειν, Plut.; διρείλειν, gu zadlen haden, Plut. u. A.: bh. Strafe abhpt., γλώσση ματαία ζημία προστοβεται, Aesch.; τη αὐτη ζημία άξιώσατε αμύνασθαι, Thuc. u. sonft bes. in Prosa baufig: ζημία ob. ζημίαις τινά ζημιούν, Imon bes ftrafen, Plat., Lys. u. X.; κολάζειν, Plat., Isocr. μιταμετη κατα. Lys. u. α.; κολαζείν, κια., 1806. u. A.; ζημίων τινί έπειθέναι, Strafe Imbm aufertegen, Plot.; αυφ έπειθέσθαι, Thuc.; προσβάλλειν, Plot.; τιθέναι, bestimmen, id.; γράφειν, id.; ζημία έπεκειμένη, eine aufers legte Strafe, Isoor. u. bgl. A. — ξογάζεσθαι, burch eine unvekt thanblum Attach momitsarmen, III. 3, 14.; νεοις ζηματεον τους γε- legie Graqe, 180cr. u. ogi. A. — εξηναξεοντής, ενότας, Plut. b. Stob. Flor. p. 115, 18. butch eine unrechte Handlung Strafe verwirzgenige, oö, 6, der Racheiserer, Rachamer, sten, sich Strafe zuziehn, Isae. p. 58, 19. — m. gen. pers. od. rei, Plat. Prot. p. 343 3) auf Menschen übertragen, Schimpfname, doch A.; Plut., Luc., Han., καν καλών βουλέυ— meist mit einem adi. φανεφά ζ., Ar. Ach. 737.; λαμπρά ζ., Alciphr. 3, 38., χαθαρά ζημία, τητεύω, poet. f. ζητέω, Hes. Op. 402., ein reiner Augenichte, id. 3, 21., ohne adi. h. Ap. 215. Merc. 392.: dor. ζατεύω, Alem. Alexis b. Ath. p. 104 D., vgl. Plaut. Aulul. b. Ath. p. 416 D. 2, 2, 20. — dor. ζαμία, Ar. Ach. 737. ζητέω, f. ήσω, dor. ζατέω, Theocr. 1, 82.,

ζημιώδης, ες, (είδος) fchablich, nachtheilig, Schaben ober Berluft bringend, Plat. δ., Plut., DC. u. X.; βλαβερον και ζημιώδες, Plat.; ζημι. και άλυσιτελές, Xen. — Adv. ζημιω-

đồc, Poll. 8, 147. ξημίωμα, τό, (ζημιόω) ber zugefügte ober erlittene Schaben, Berluft, τὸ ζημίωμα έχείτοις προσειχείμαντο, DC. 52, 33. 77, 22.:

νοις προσετριψαντο, DC. 52, 33. 77, 22.: διε Etrafe, Bestrafung, ἀσιυνόμοις ἔστω ζη-μιώματα και κολάσεις, Plat. Legg. p. 764 C.; ἀταξίας ζημίωμα, Xen. Hell. 3, 1, 9.; τὸ ζημίωμα ὁρῷς ἡλίκον, Luc. Prom. 13., DC. 55, 3.

ξημίωσις, εως, ή, bas Schaben = ober Rachs theilverursachen; bas Bestrafen, bie Bestrafung, Arist. Pol. 4, 16. p. 124, 6 Bekk. min.

ζημιωτής, ου, ό, ber Bestrafer, Schol. Aesch. Prom. 77.; χοινός, ber Denter, Kast.

Zήν, [. Ζεύς. Ζηνοδοτής, ήσος, δ. (Ζήν, δίδωμι) Beiw. b. Apollon, ber die Rathschlusse bes 3eus in seinen Drakeln aussprach, Anth. 9, 525, 7.

big stin, Demad. p. 97, 14., m. acc. pers. την γυναϊκα, ήτις ην, Dem.: πρός έαυτόν, bei sich untersuchen, überlegen, Luc.: hingegen πρός τινα, περί τινος, gegen Imbn über etw. bisputiren, Sext. Kmp. Pyrrh. 2, 5. 6. u. δ.

ζήτημα, τό, bas Gesuchte, Gestagte, wonach man sucht ob. fragt, Soph. OT. 278., Eur. Ion 1352.: οὐ ἀκάσιον ζήτημα, ber (zerrißene) Körper ift nicht leicht zusammen zu suchen, id.

Bacch. 1139. b) bas Suchen, Auffuchen, s fpuren, Bur. Bacch. 1218 .: bas Unterjuchen, bie Une tersuchung, πόρον τινά του ζητήματος, Plut.;

όπόσοι πώποτε των περί φύσεως εφήψαντο ζητημάτων, id. c) bie grage, Xufgabe, Untersfuchung, το ζήτημα & επιχειρούμεν ου φαυλον, Plat., Plut.

ζητημάτιον, τό, dim. von ζήτημα, Liban. 4, p. 639, 5.

ζητήσιμος, ον, suchbar, aufzusuchen, ra ζη τήσιμα, Ort wo bas Bilb aufzusuchen ift, Xen. Cyneg. 6, 16.

ζήτησις, εως, ή, bas Suchen, Aufspüren, κατά ζήτησίν τινος πέμπειν, ichiden Imbn aufzusuchen, Soph. OT. 55.; ναυσιολείν, Kur. ατατεία αυσινταφ, Anth. 9, 525, 7.

Ζηνοποσειδών, ωνος, ό, (Ζευς, Ζηνός, Ποσειδών) δευδ «Posetion, Ath. p. 42 B. nach
Porson. Macho ib. p. 337 D.

Ζηνόφοων, ον, gen. ονος, (Ζήν, φρήν)
βευδ Ginn und Willen kennend oder enthals
lend, Veiw. des Apollon, Anth. 9, 525, 7.

ζητάρετησιάσης, ου, ό, (ζητέω, άρετή) Χωgendjöger, Σωgendjucher, kom. Bort, Hogosand.
b. Ath. p. 162 B., Scaliger virtutaucupida.

Rafforfdung ob. Unterfuchung anslellen, Plat., Aeschin., DH. u. A.

ζητητέος, έα, έον, adi. verb. von ζητέω, gu fater, Soph., Pint., Ar., Xon. u. Χ.: neutr. ζητητέον, ή των έπέραν ημέν ζητητέον, Plat., Kpicar. b. DL. 10, 72.

(hrupis, ov., o., ber Sucher, Untersucher, Forscher, Frager, Plat. Pol. p. 618 C. Charm. p. 175 K., Poll. — 2) in Athen a) eine kommisserische Behorbe, um Schuldner bes Staastes, bes. wegen Unterschleifs, auszusorschen, Dem. p. 703, 11., Lexic. S. Boch's Staatsh. 1, S. 170. b) eine übhpt. zur Ausforschung iner Berhordung einen nieberselehte. 1, S. 170. b) eine übhpt. zur Aussorichung irgend eines Berbrechens eigens niedergesite, kommisarische Behörde, Lys. p. 163, 6., Andoc. d., herm. Gr. Staatsalterthamer §. 133, 2., Schoem. de com. p. 171. 221. 316.

ζητητικός, ή, όν, zum Suchen, Korfchen, Untersuchen geschickt, geneigt, μηδέ φιλήκους, μηδέ ζητητικός, Plat.; έπειδή ζητητικός είμι μησε (ητητικός, Plat.; έπειδή ζητητικός είμι των πραγμάτων, id. u. sonft, αιτών ζητητικός ρίως.; ζοφερός, όν, (ζόφος) finster, buntet, buns τινός, Plat.; ζητητικά δήματα, DL.: τὸ ζητητικά δήματα, DL.: τὸ ζητητικά, Arist.: bh. hiessen auch die Steptiser ζητητική, Sext. Κπρ. Ρηττά. 1, 7. ζητητική, δεχτ. Κπρ. Ρηττά. 1, 7. ζητητική, όν, αιτ. το χρ. με το πος, id.; ύγρότης u. bgl., βητητίς, ή, όν, adi. verb. don ζητέως αιτ.

auch nodds deauds, Eust.; man findet auch nodds despiss, Engen. 6, Eust.; man findet auch carpetor, Chronor, Gramm. b. Bast. z. Greg. Cor. p. 279., Corecor, Poll. 7, 19., Corecor, Corrector, Poll. 3, 78. gefchr. und leitet es von carpetor her. Dav. bon impeior her. Dav. ingeein, einen Stlaven mit Arbeit in ben

Dandmablen gachtigen, Suid., wo ζατρεύω.

ζήθυτη, η, = σιβύντη, το. [. ζήθυτον, τό, dim. von ζήθυνη, Herodian. pim. p. 40.

byristous, 2005, 1, eine Arab. Gewürzs pflanze, beren Wurzel in ber Mebizin gebraucht ward, Diosc. 2, 190., Gal., Plin. 12, 7.

ard, Diosc. 2, 190., Gal., Plin. 12, 7. Γιγγόω 60. Γιγόω, = πίνω, Lillijch, BA. p 98, 6., Phot.

typic, = yalxic, eine Cidecifenart, Arist. Ha. 8, 24., Hesych. Εγγόω, = σχυθρωπάζω, Hesych., Suid.,

byúrn, f. σιβύνη. ζίμνον, τό, bas Unfraut im Setraibe, kita, Arespe, fonk αίρα, zizanium, lolium, NT. Geop. δ.

ζωνύη, att. = σμινύη, Ar. nach Ael. Dionys. ζυύρνα, ή, = σμύρνα, Sext. Emp. Math.

2, 169. 173. ζόη, ή, f. ζωή. - 2) bie Daut auf ber Mild u. bgl., wie yeavs 2), von cew, Hosych., Kust.

sych., Kust.

ζοΐα, ή, aeol. f. ζωή, Theocr. 29, 5.

ζόμβρος, ό, f. τραγέλαφος.

ζοός, ά, όν, poët. bertatzt f. ζωός, Epicharm. b. Herodian. π. μ. λ. p. 41, 31.,

Archil. b. Stob. Flor. 126, 4. nach Porfor z.

Κατ. Hec. 1090., Theocr. 2, 5.

ζορχάς, άδος, ή, = δορχάς, Hdt. 4, 192.,

μηλ

ζόρξ, ζορχός, ή, = δόρξ, Nic. Ther. 42.
142., Call. Dian. 97., Strab. 12, 3, p. 23
Ταμελα. u. fonft Plut. Rom. 27.
ζόφεος, εα, ον, Rebenform von ζοφερός,
Nic. Alex. 501.

ξοφοείδελος, ον, (ζόφος, είδος) finfter, buns tel, bunlel angulehn, bunkelfarbig, Nia. Ther.658. 
ζοφοειδής, ες, = ζοφοείδελος, έπιμήνια, 
Hippocr.; ζοφοειδές δρην, id.; ζοφοειδές την χροιήν, Aretae.; νυκτός ζοφοειδής πέ-

πλος, Οτρι.; νύξ, id.; χώρος, id. ζοφόεις, εσσα, εν, = ζοφοείθελος, σπορ-πίος, λαγώς, Nic. Ther. 775. Al. 474.; νύξ, Orph. h. 76, 4.

und im Gegens. πρός διῶ τ' ἡελιόν τε, Od. 19. 26. 13, 241., Π. 12, 240. Andere versies hen die Mitternachtsseite darunter. (Verw. mit 132, 57. 74., Musae. 275., Ap. Rh. 4, 96., γνόφος, δνόφος, νέφος, ανέφας, vgl. Buttm. Poll. 3, 39., Himer. — 3) δ ζύγιος, Ξ ζυθετίι, 2, Ε. 266.) Φαν. Γογόω, versinstern, verdunksin, pass. ἀνδράστην δίγιν ξξοφωμένοις, schwarz od. buntet voi την δίγιν ξξοφωμένοις, schwarz od. buntet voi χήρα χαντουν ξζοφωμένος. Dem das Gesicht von Alter dans the control geworden, Anth. 6, 92.: übtr. ξζόφουν της ψυχης το λογιζόμενον, Hel. 2, 15.; το νοερον της ψυχης, id. 6, 9. Dan.

υπατι gewotden, Anth. 6, 92.: übtr. εζόφουν της ψυχης τὸ λογιζόμενον, Hel. 2, 15.; τὸ νοερόν της ψυχης, id. 6, 9. Dau. ζοφωίνης, ες, = ζοφοινής, ζογοείδελος, οὐρον, Hippocr.; χροιή, Arefae.; νέχυς, Anth. 7, 380, 5.; εἴσοδος, Hdn. 1, 8, 12. u. bgί. Χ.; τὸ ζ., Plut. Mor. p. 892 A.  $\uparrow$  ζόφωμα, τό, bie Berfinsterung, Berdune.  $\uparrow$  ζόφωμα, τό, bie Berfinsterung, Berdune.  $\uparrow$  ζόφωμα, τό, bie Berfinsterung, Βετδιπε του Β. Η συνός του του ζύγόδεσμος, δ. The-felune.

felung.

ζοφωσις, εως, ή, bas Berfinftern, Berbunteln; die Berfinsterung, Berbuntelung; die Fin-flernis, bas Duntel, Spat.

ζόω, f. ζάω. ζῦγάδην, adv. (ζυγόν) jocqueis, paarweis, Suid., Phot.

ξύγαινα, ης, ή, zygaena, ber hammerfisch, eine hapfischart, Arist. HA. 2, 16.

ζυγάστριον, τό, dim. von ζύγαστρον, Poll.

10, 138.

10, 138.
 ζύγαστρον, τό, ein aus Brettern zusammensgesügter hölzerner Rasten, wohlverbundenes Beshältniß, Soph. Tr. 689., Xen. Cyr. 7, 3, 1., Poll. 7, 79. 10, 138., Phot., EM.: b. Schol. Theocr. 7, 78. τὰ ζύγαστρα τῆς λάρναχος, bas Schloß ob. die Fugen des Rastens; nach Phot. u. EM. b. den Delphiern. = τὸ γραμματογυλαχεῖον, das Archiv. Die Form ζύμαστογυλαχεῖον, das Archiv. Die Form ζύμαστος à iff Tebler h. Anthreiber h. Henderschaften. ματοφιλακεδον, das Archive. Die Form ζύ-γαστρος, δ, iff Febler d. Abschreiber b. He-aych. (Bon ζυγός, ζεύγνυμι.) ζύγεις, part. aor. 2. pass. zu ζεύγνυμι, w. s. ζύγεω, im Joch sein od. stehn; gew. von Soldaten, neben einander in einer und dersel-

ben Reihe ftehn, Pol. 3, 113, 8.: hingegen στοιχέω, hinter einander in einer Reihe ftehn, ζυγούντων δηλονότι των ίππεων, μή στοι-χούντων, Jul. Afric. Cest. p. 313. b) αρωά: gen, EM.

τυγηθόν, adv., jochweis, verbunden, zusams men, Hel. 10, 17, p. 426 Cor. ζύγηφόρος, ον, das Ioch tragend, von Psers den, επποι, Ear. Hippol. 1183.; αὐχὴν πώ-λων, (id.) Rhes. 303.; πῶλος, id. HF. 121., Aesch. fr. 341

ζυγνίς, (δος, ή, υ. 28. f. ζυγνίς. ζυγόδεσμον, τό, und ζυγόδεσμος, ό, The-mist 2, p. 30 B., Hesych., Phot., Suid., (δεσμός) bas Jodband, ber Jodyciemen, ber leberne Riemen, mit bem bas Joch bes Bug= pferdes ober Ochsen an der Magendeichsel od. dem Pfluge sestgebunden wird, so daß das Jugsthier an der Deichsel, nicht wie dei uns, an Strangen gieht, 11. 24, 270., wo es als neun

Guen lang bezeichnet wird; τὰ ζυγόδεσμα, Artem. 2, 24.; vom Gordischen Anoten Arr. 2, 3, 11., Plut. Alex. 18. Bgl. μέσαβον. ζυγοδέτης, ου, ό, (δέω) = ζυγόδεσμον, Hesych.

ζύνοειδής, ες, (είδος) jochabnlich, jochartig, δοτά, im Ohre, Gal. 4, p. 13-15.; b. Cels. 8, 1. ζυγώδες; τρόπος τις ζυγώδης, Philo.

ξύγοχοούστης, ου, ό, (ξυγός, προύω) ber mit faliger Wage Betrügende, Artemid. 4, 59., KS.

ζυγόλωρον, τό, (λώρος, lorum) bas Jochsband, = ζυγόλεσμον, Schol. Aesch. Pers. 188.

ζύγομάχεω, (μάχομαι) nach ber gewöhnt. Eretarung, widerspanftig fein mit feinem Ge= spann, vgl. Phot. p. 54, 21., BA. 261, 7.; bb. mit feinem Kameraben, Genossen, Geges bh. mit seinem Kameragen, Genossen, Erneges nossen, hausgenossen zanken ober streiten, ibm (ihnen) widerstreden, absol. Plut. δ. u. Χ.; περί δνόματος, Dem. p. 996, 15.; περί των αὐτῶν, Plut.; περί συλλαβῶν καὶ κεραιῶν, id.; ὑπλρ ἀνόματος, Gal.; πρός τὴν τύχην, Men. fr. 254.; δυσκολαίνων πρός τὰ οἰκοι Men. tr. 204.; ουσκοκαινων προς τα οικοι και ζυγομαχών, Plut.; πρός οικέτην, id. δ. 3. πρός τους έτι τών διοικήσεων, Synes.; m. dat. τῷ λιμῷ, Plut. Mar. 12. Mor. p. 592 A. — Da ber Begriff bes Widerstreitens gegen sein Gespann, seinen Kameraben nicht in der Mehrzahl der Etellen enthalten ift, so feinen his Reheustung der Thom. M. 1962. Aesch. fr. 341.

ζυγία, ή, Rame eines Baumes od. Strausches, viell. die Deinbucke, Dagbucke, Theophr. HP. 3, 3, 1. 5, 3, 3.

ζυγίανός, ή, όν, (ζυγίον) im Zeichen der Vertragl der Etellen enthalten ift, so ξυγιανός, ή, όν, (ζυγίον) im Zeichen der Vertragl der Etellen enthalten ift, so ξυγιανός, ή, όν, (ζυγίον) im Zeichen der Vertragl der Etellen enthalten ift, so ξυγιανός, ή, όν, (ζυγίον) im Zeichen der Vertragl der Thom. M.: τὸ ζυγιανός, ή, όν, (ζυγίον) gur Wage, zum Vagage geboren, Bakil.; vgl. χριανός.

Κάγιαν στι ξιάγιον λαμβάνεται (die schon Luc. Soloec. 6. indirett ausstellt), nicht gang ungegründet zu sein; wiewohl sein Verbot, es recht, Pol. d. Ath. p. 331 B.

ζύγιον, τό, dim. von ζυγός, die Wage, δυάς, διέξε Wortes ist wohl im To che over ge ge n das To ch widerspainstig sein, vom Juge vieh, das im Toche schon der Verbot, wie es noch d.

Δρ. δγία τη του δν άρματι ζυγοματίζη πρων ζύγιος απίναι, mit wilden Thieren begrüff des Wortes wich dann der Verbar ge spann ubhyt. widerspainstig, ungebardig sein ges spann ter Wagen, Eur. Hel. 1310. — 2) zin Imdn, woraus sich dann der Begrüff des

Cyr. 3, 1, 27.; εν ζυγοία ζεύξαι χνώσαλα, Αεκελ.; ζυγοστάβμησις, ζυγοσταθμέω) bas Abmås fretakmortt. τόν αὐτον ζυγον έλκειν, αn etc mem u. bemfelben Joche ziehn, f. baffelbe letc ben ed. tragen was ein Underer, Aristaen. 2, 7. p. 153 Boiss., Zenob., Apostol., — Db. idvit. wie unfer 3 od δουλείας ζυγον οδ. ζυγοστάσια, ή, das Bådgen, Tzetz. Antehom. δυτι. wie unfer 3 od δουλείας ζυγον οδ. ζυγοστάσια, ή, das Bådgen, Tzetz. Antehom. δυτι. wie unfer 3 od δουλείας ζυγον κακός ζυγον κακός ζυγον δουλείον, Aesch. δ., Bur.; αλκάς ζυγον, Aesch.; ἀναγκης ζ., Επ.; αικός πινοία, δ. δούλειον, Hilt. 7, 8, 2.; δούλειον, Plat. Legg. p. 770 E. ep. 8, β. 354.; ζυγα έπιπιθένα τοῦ μή ξερυβρίαα, Χεεα. Cyr. 3, 1, 27. u. sonft in dont. leber 124. u. Bilbern. — 2) von andern einem Jesch diphliden Dingen, insbef. a) das tom. jugum, zwei sentsem Dingen, insbef. a) das tom. jugum, zwei sentsem Dingen, insbef. a) das tom. jugum, zwei sentsem Dingen, insbef. a) das vom. jugum, zwei sentsem Dingen, insbef. a) das vom. jugum, zwei sentsem Britte der Duere nach befestigt neweb, die sentsem vollte, gesschigt werden, DH. 3, 22. u. X.: τον ζυγον συνοίς δ πόλεμος, id. 1, 20, 5. Κυγοστάσηκα, τό, bie Båggen, Inc. 254, p. 177., Rudocia; von τοι συνοίτητα, με δουλείος και και με δουλείος και και διακοίτης, ου, δι (συγιανη) Bågge, Joche 13, 21., Anth. 11, 248, Kur. Hel. 1532... Poll. 1, 89: insbef die mittlere Ruderbant, δρ. 161., 162. με με δυγονοκοίς και και με διακοίτης και διακοίτης κ id. Phoen. 72.: ol ênl ζυγώ δορός, die auf spannen, verdinden, δρθοί κανόνες έξυγωμέber mittlern Auderreihe sigen, Aesch. Ag. 1601.;
åber 300ς είσεσίας ζυγός, Soph. Ai. 244. s.
b. Crtiarce; κατά ζυγά, Bantweise, soviet sigen, akoura της λύφας, Luc. d. d. 7,
b. Crtiarce; κατά ζυγά, Bantweise, soviet sigen, Audern, τὰ κέφατα της λύφας, Luc. d. d. 7,
b. Crtiarce; κατά ζυγά, Bantweise, soviet sigen, Audern, για τος δυγώσαι, Paul. Aegin.: vertiegeln, Hesych.

Lyνώσαι, Paul. Aegin.

Lyνώσαι, Paul. Aegin.

Lyνώσαι, Paul. Aegin.

Lyνώσαι, Paul. Aegi

Streitens, Bankens, Widerstrebens abhyt. ers sibt, der in der Mehrzahl d. Stellen noch den Rebendegriff des Richtigen, Kleintichen oder Bædels u. Erfolgslesen, Kleintichen oder Bægriff des Bespannes, Genossens, der sich als kroings hie u. da sindet, ist ein rein zufällisger. Dav.

Erromania 1, die Widerspänstigkeit, der Erromania 2, 2, KS.

Erromania 2, 2, KS.

Errit, Aristaen. 2, 2, KS.

Sh. epist, p. 354 D., Aristaen. 2, 7., plur.

BB. epist, p. 354 D., Aristaen. 2, 7., plur.

Bestel von in der Erromania 2, die Gramm. zwischen den gegen Mann gesampst wich, Pol. 3, 81, 83. B. epist, p. 354 D., Aristaen. 2, 7., plur.

Cest. p. 316., Schol. Der Unterschied, den hinschtlich der Botg, die Gramm. zwischen zwischen die den seine der Vorden aus der die den der Vorden aus der die den der der Vorden aus der die der Vorden der der Vorden

ζόγοποιέω, Socie maden, Poll. 7, 115. aus Ar. Plut. 513., wo τροχοποιείν steht. ζυγοποιός, όν, (ποιέω) Joche, Wagen, Ges spanne machend, Phereor. h. Ath. 6, p. 269 C. 

ζυγοστάθμησις, (ζυγοσταθμέω) das Abmås gen, Tzetz. z. Lyc. 275. ζύγοσταθμος, δ, (στάθμη) die Wage, Plut.

von Angesicht, (Lnc.) Philop. 4.: γήρα κανθον έξοφωμένος, bem bas Geficht von Alter buntel geworben, Anth. 6, 92.: ubtr. έξοφουν

της ψυχης το λογιζόμενον, Hel. 2, 15.; το νοερον της ψυχης, id. 6, 9. Dav.

ζοιρώθης, ες, = ζοφοειδής, ζοιροείδελος, ούρον, Ηίμροςτ.; χροίη, Ατείας.; νέχυς, Απίλ. 7, 380, 5.; είσοδος, Ηδπ. 1, 8, 12. u. bgl. Χ.; τὸ ζ., Plut. Mor. p. 892 A. † ζόφωμα, τό, bie Bersinsterung, Berbun:

felung.

ζόφωσις, εως, ή, bas Berfinftern, Berbunteln; bie Berfinsterung, Berbuntelung; Die Fin-flernis, bas Duntel, Spat.

ζόω, [. ζάω. ζύγάσην, adv. (ζυγόν) jockweis, paarweis, Suid., Phot.

ζύχαινα, ης, ή, zygaena, ber Hammerfisch, eine Haufischart, Arist. HA. 2, 16. ζύγαστριον, τό, dim. von ζύγαστρον, Poll.

10, 138.

10, 138. 
ξύγαστρον, τό, ein aus Brettern zusammengesigter hölzerner Kasten, wohlverbundenes Bebåltniß, Soph. Tr. 689., Xen. Cyr. 7, 3, 1.,
l'oll. 7, 79. 10, 138., Phot., EM.: b. Schol.
Theocr. 7, 78. τὰ ζύγαστρα τῆς λάρναχος,
bas Schloß ob. bie Kugen bes Kastenes; nach
Phot. u. EM. b. ben Delphiern = τὸ γραμματοφυλαχεῖον, bas Archiv. Die Form ζύγαστρος, δ, ist Kehler b. Abschreiber b. Hesych. (Bon ζυγός, ζεύγνυμι.)

sych. (Bon ζυγός, ζεύγνυμι.) ζύγεις, part. aor. 2. pass. zu ζεύγνυμι, w. s. ζυγέω, im Joch fein ob. ftehn; gew. von Solbaten, neben einander in einer und berfels ben Reihe ftehn, Pol. 3, -113, 8.: hingegen στοιχέω, hinter einander in einer Reihe stehn, ζυγούντων δηλονότι των ίππέων, μή στοιχούντων, Jul. Afric. Cest. p. 313. b) abwas gen, EM.

τυγηθόν, adv., jochweis, verbunden, zusams men, Hel. 10, 17, p. 426 Cor.
ζύγηφόρος, ον, das Ioch tragend, von Pscrsben, έπποι, Kat. Hippol. 1183.; αὐχὴν πώλων, (id.) Rhes. 303.; πῶλος, id. HF. 121., Aesch. fr. 341.

ζυγία, ή, Rame eines Baumes ob. Strau-ches, viell. bie Beinbuche, hagbuche, Theophr.

(χυρίανος, ή, όν, (ζυγίον) im Zeichen ber Mage geboren, Babil.; vgl. χριανός.

Spies, το, alm. von toyos, die Wage, with solites lie worth in Socie our Socie of white flanklig sein, vom Aug. Ege en do miverspanklig sein, vom Aug. Ege en do miverspanklig sein, vom Aug. Ege en do miverspanklig sein, vom Aug. die sein och b. od. geschick, ζύγιος εππος, Iod., Spann., App. Syr. 33. steht: εππου έν αρματι ζυγομαBugpserd, Eur. IA. 221., Ar. Nub. 122., Poll.; χούντος άχρεξος νό λοιπόν άρμα γληνετια: Απρών ζύγιοι σαιλναι, mit wilden Thieren bes dann übhpt. widerspanklig, ungebarbig sein ges spannter Wagen, Eur. Hel. 1310. — 2) zin Imdn, woraus sich dann der Begriss des

ξύχινος, ον (?), heinbuchen, ξύλα, Theo-phr: 5, 3, 3. ξυγίς, η, ber with Quenbel, serpyllum sil-vestre, Diosc. 3, 46., Ath. p. 68t F., Eust.

ζυγίτης, = ζευγίτης, Dem. p. 1068, 2. ζυγίται, οί, die Ruberer in der Mitte bes Schiffes, auch μεσόνεοι, w. s., Schol. Ar. Ran. 1106.

ζύγοδέτης, ου, ό, (δέω) = ζυγόδεσμον, Hesych.

ζύνοειδής, ες, (είδος) jochantich, jochartig, δοτά, im Dhre, Gal. 4, p. 13-15.; b. Cels. 8, 1. ζυγώδες; τρόπος τις ζυγώδης, Philo.

ζύγοχοούστης, ου, ό, (ζυγός, χρούω) ber mit falfcher Bage Betrügende, Artemid. 4, 59., KS.

ζυγόλωρον, τό, (λώρος, lorum) bas Johs band, = ζυγόδεσμον, Schol. Aesch. Pers. 188.

ζουριάχεω, (μάχομαι) nach ber gewöhnl. Erklarung, widerspanstig sein mit seinem Gespann, vgl. Phot. p. 54, 21., BA. 261, 7.; bh. mit seinem Kameraden, Genossen, Ghegenossen, Dausgenossen zanken oder streiten, ihm (ihnen) widerstreben, absol. Plut. d. u. A.; περί ονόματος, Dem. p. 996, 15.; περί των αὐτών, Plut.; περί συλλαβών καὶ κερί κών καὶ καὶ δνόματος. Gal.: ποὸς τὸν τύνος id.; ύπλη δνόματος, Gal.; πρός την τύχην, Men. fr. 254.; δυσχολαίνων πρός τα δίχοι Men. 1r. 204.; συσκολαίνων πρός τὰ οίκος και ζυγομαχών, Plut.; πρός οίκετην, id. δ.; πρός τούς είνι τῶν διοικήσεων, Synes.; m. dat. τῷ λεμῷ, Plut. Mar. 12. Mor. p. 592 A. — Da ber Begriff bes Wiberstreitens gegen sein Gespann, seinen Kameraben nicht in ber Mehrahl ber Stellen enthalten ift, so schein bie Behauptung bes Thom. M.: τὸ ἐζυνομάγουν ἐπ ἐκηροῦ λαμβάνεται δείς σέσσο Bage geboren, Bail.; vgl. χριανός.

"ξύγινός, ή, όν, (ζυγός) jur Wage, zum Luc. Soloec. 6. indirekt aufstellt), nicht gang Wägen gehdrig, πλάστιγγες, όργανον, Spåt.

ζύγινος, ον, (ζυγόν) jochbar, surs Ioch gestunder zu sein; wiewohl sein Berbot, es ζύγινος, ον, (ζυγόν) jochbar, surs Ioch gestunder zu sein; wiewohl sein Berbot, es τecht, Pol. b. Ath. p. 331 B.

βύγιν τό, dim. von ζυγός, die Wage, Botg, dies Wortes ist wohl im Jo che oder wiers with the surs wie surs Stæitens, Zankens, Widerstrebens abhpt. erz jan., Pythag. b. DL. 8, 18. e) die Raa, xaggibt, der in der Mehrzahl d. Stellen noch den Rebendegriff des Richtigen, Kleinlichen oder Zwasov, Pind. Nem. 5, 51. f) der Riemen Rebendegriff des Richtigen, Kleinlichen oder Zwasov, Pind. Nem. 5, 51. f) der Riemen an den Sandalen, der über den Fuß geht, Ar. Zwasov, Pind. Nem. 5, 51. f) der Riemen Amerikannen. 2, 2, 2, 63. der einstellen, der über den Fuß geht, Ar. Lys. 417. Dh. g) das Band übhpt., Plat. Lys. 417. Dh. g) das Band übh res. 1. Lego u. Dyd maden, ift butchaus ber grambles. 1) dod 30ch, in weldem zwei die maden, Poll. 7, 115. aus twee zusammengespannt wurden, seit Hom. in Procas und Coyde Azero, unter's Joch sidren, einspannen, Hom.; who to to together, einspannen, Hom.; who to to together, einspannen, Hom.; who to to together, in Proca Coyde Azero, and the content of the content ber mittlern Auberreihe sigen, Aesch. Ag. 1601.; über Goog elgeolas Luyos, Soph. Ai. 244. s. b. Ertlärer; xara Luya, Bantweise, sopiel ihş

άθετ 300ς είσεσίας ζυγός, Soph. Ai. 244. f.

δάφαν, τὰ κέφατα τῆς λύφας, Luc. d. d. 7,

δ. Gritarci; κατὰ ζυγά, Bantweife, soviet its τα αμε είπετ Bant saßen, Theocr. 13, 32.;

παφ Andern paarweife; s. unter 3). d) ber

Bagebasten (auch im pl.), Aesch. Suppl. 802.;

δι. δίε Bage felbst, αξων τὸν ζυγόν, Plat.;

εν πλάστιγγι ζυγού, id.; οὐ ζυγά καὶ σταθμὰ gemessen, εξυγωμένος, abgewogen, abs ξων , Dem. p. 784, 9.; ζυγοῦ δοπή, Plat.

α. Α. δ.; ζυγὸν ἱστάναι, διε Bage aussiehn, ωμε εκφλαίνευ, s. υ. α. τὸ ἴσον καὶ δίκαιον μ.

ο δια το δίκαιον μ.

ο δύο, Agatho b. Ath. p. 454 D.; την κεραίνει το δίκαιον μ.

ο δίκαιον μ. 10, 26.; νου

- Cevyleng, ov, δ, sem. ζευγίτις, ιδος, ή, kur. u. sonks auch mit bem Busat νφ' σσ-Call. h. Ap. 48., (ξεῦγος) a) angejocht, anges spannt, bb. zum ziehen, zugs, ήμιονοι, DS. kur.; εν ζυγοσιν, νπ' αμαξησιν, Hom., 17, 71. b) paarweis gejocht, zusammengejocht, νπ' αρματα, κεν.; εν ζυγοσιν, Hdt.; auch vom gespannt, ξευγίτιδες έπποι, Call. h. Ap. Reitsserbe, zaumen, satteln, Ar. Pax 128. 135.; 48.: bh. in ber Schlachtordnung die Rebenleute ξευγίτισε, ein Rohr zur Berkertigung der 10, 64., Plat. Tim. p. 22 C., Luc. dial. max. μος ζευγίτης, ein Rohr zur Berkertigung der 6. 2.; δχους, Kur. — Mod. sür sich ob. süd Doppelsiden, ζεύγη, geschicht, Thoophr. HP. 4, 11, 3. 5. Plin. 16, 36, 66. d) ζευγίταις, σ., βur., Hdt. — Bilblich a) den Flässen, sein soch sbersenen nim. aleichsam ein Soch sbersenen. Neer. 4, 11, 3. 5. Plin. 16, 36, 66. d) Cepytrat, of, hieffen nach Golons Cintheilung ber Athenifden Barger bie Burger ber britten Klaffe, nischen Burger bie Burger ber britten Klasse, Plut. Sol. 18. compar. Aristid. c. Cat. mai. 1., Luc. lupp. Tr. 10., Lexic.; ihre Benensung tommt vom Halten eines Ackergespanns, Ledyog, gleichviel ob von Maulern, Rinbern ober Arbeitspserben, Boch Ath. Staatshaush. 2, S. 30., Herm. Lehrb. §. 108.

Ledyda, h, poet. f. Ledyda, Lyc. 996. 1344., Anth. 9, 19, 10., BA. p. 1378.

Ledyda, h, ber Theil bes Jochs, in ben jebes ber ausammengespanaten Zuathere seinen Konf

ber aufammengespannten Bugthiere feinen Ropf ber züsammengespannten Zugthiere seinen Kops keett, ber Sochring, = trang, so baß also baß chydo ywei ζεθγλαι hat. II, 17, 440. 19, 406.: bh. baß Soch übhpt., Theogra., Pind. Pyth. 4, 227., Aesch. Prom. 461., Theogra., Call., Orph.; ὑποσύντες ὑπὸ τὴν ζεψγλην, Hdt. 1, 31.; ὑπάγχειν τοὺς ἔππους τῆ ζεψγλην, Luc. d. mar. 6, 2. — 2) bie Riemen, mit benen bie πηθάλια besestigt wurden, Eur. Hel. 1552. Das R. ist nicht bausig in Prosa. ζεψγληθεν, adv. f. έχ τῆς ζεψγλης, Ap. Rh. 3, 1319.

Σεψγλησε. ep. gen. u. dat. sing. b. ζεψ-

ζεύγληςε, ep. gen. u. dat. sing. v. ζεύ-γλη, Call.

γλη, Call.

ζευγλόδεσμον, τό, (δεσμός) ber Riemen am Soch, an ber ζεύγλη, αυά ζυγύδεσμον, Henych.

ζεύγμα, τό, (ζεύγνυμι) bie Busammenjogung, bh. bas Joch, übtr. ἀνάγχης, Eur. IA.

443. b) bie Berbindung, bas Band, Fessel, Polyaen. 5, 22, 2.; bh. bie Brûcke, ποταμού, Ελλησπόντου u. bgl., Simon. 59 Gaief., Pol. 3, 46, 2. 17., DH. 9, 81., DS. 11. 3., Plut. u. A.: bie Kahre, Plut. Marcell. 14, 15. a) bie Sperrung, ber Berschluß, τοῦ λιμένος, Φαιεριμμένες, Thua. 7,69.: ποταμού, bie Berbammung, DS. 13, 14. d) ,, Bei ben Gramm. biezienige Redesgur, wenn von mehrern Subjecten ein gemeinsames Pradikat gebraucht wird, bas streng genommen nur auf ein Subject past, und auß dem sür das andere ein allgemeinerer Begriff gezogen werden muß, wie ll. 1, 533.

λη αυδ άλτο zu Ζεύς verstanden werden muß, bgl. σύλληψις." Passeniuster & Leingel. 8. ν.

gn., Bur., Hdt. — Bilblich a) den Flüssen, i neogn., Bur., Hdt. — Bilblich a) den Flüssen, Meera
engen usw. gleichsem ein Ioch überlegen, d. h.
sie überbrücken, ποταμόν, "Ellης ποοθμόν, 'Ellήσποντον, Βόσπορον, Hdt., Aesch., Plat., Isoer.; πόρον, διάβασιν ποταμού, Plut. u.
λ. h. genso massiva πόρου. Χ. δ.; ebenso passive πόρου εξευγμένου, Hdt.; διώρυξ εξευγμένη πλοίοις. Χεπ. u. Χ. S. übrigens 2) b). b) binben, fesseln, τον με πειδάνορα βαρείαις (sc. ζεύγλαις), Aesch. έν δεσμώ, Soph.; πέδαις έξευκται πόδας. ξν δεσμος, Soph.; πέδαις έξευχιαι πόδας, Kur.: δεσμοςς τοὺς ἀσχούς, Xem.; δ. ὑbtτ. πότμος ζυγείς, Pind.; ὁρχίσισι, θεσιμάτοις, Bur.; ἐν δοχοις, id.; ἀνάγχη, Soph.; auch it Θτοία, Δθηναίους ἐν τῆ αὐτῆ ἀνάγχη ζεύ-ξαντες Ἐρατριεῦσιν, Plat. Monex. p. 240 C. τινὰ μεγάλαις ἀνάγχαις, DH. 4, 83.; μον-αρχία ζευχθεῖσα ἐν γράμμασιν ἀγαθοῖς Plat. Polit. p. 302 Ε. — Xis Βεάμεττετπίπια Anth. 12, 206. vielleicht umflaftern, umfchin gen (mit ben Buffen?). — 2) zusammeniochen, spannen, bb. döbpt. zusammenbinden, fessen vereinigen, σανίδες ἐξευγμέναι, zusammenge fügte, sestressiblossen Æborstügel, Il. 18, 276. τον ληστήν παρὰ τοὺς βοῦς, ansessen, an τον ληστήν παρά τους βούς, anfesseln, an binden, Xen.: τὰς παλαιάς ναύς, bie alter binden, Xen.: τάς παλαιάς ναῦς, die alter Schiffe zusammenfügen, sie kalfatern, wiede ausbessern, Thua. 1, 29.; hingegen Hes. fr 37, 6. ναῦς, Schiffe sigen, bauen; s. unten die verbinden, verheita then, vereinigen, τενί, πρός νενα, mit Imdm pass. sich verheitathen; dism. mit dat. γάμοι u. bgl.; γάμοισι ζυγήναι, Bur. δ.; έν γάμοις με δεί μητρός ζυγήναι, Boph.; ζυγείσι δεντέον πόσει, Bur., Lyc.; γάμοις έξευξ Aδράσιου παίδα, Bur.; γυναίκα πρός νέοι ζεύξαι γραίαν, id.; έν γάμοις ζευχείσα id.: εξευγμένη, verbitrathet, Soph.; med vom Manne, sich mit einem Beibe verbinden γεναιστάταν εξεύξω κλισίαις άκοιτη, Bur. Ινα με λέχεσιν εξεύξω, id.; τὸ παρθένειο: ming, DS. 13, 14. 11 // wen von mehrern Subjecten ein gemeinsame Pradikat gebraucht wird, das fireng genommen nur auf ein Subject paßt, und aus dem für das andere ein allgemeinerer Begriff gezogen werden muß, wie II. 1, 533. Ihn aus älte werden werden muß, wie II. 1, 533. Ihn aus älte werden werden muß, wie II. 1, 533. Ihn aus älte gezogen werden werden muß, wie II. 1, 533. Ihn aus älte zu Zeic verftanden werden muß, benkelt. Eurhol. 1. In and date gu Zeic verftanden werden muß, del. auch zeichnol. 1. In alle deine Weichnol. 2. Elich auch deine Keine Geren der Bertinden mehren. In den den nur im sing. indie praes. Philosophila der Bertinden in eine Rampf ein lassen Philosophila der Leuynupar deine Keunupar deur deingeln stehende metr. Tusnahme ist, da der den der Rerfettigen eines Johes, t. — 2 Begel nach nur im sing. indie praes. Philosophila der Bertinden eines Johes, t. — 2 Begel nach nur im sing. indie praes. Philosophila der Bertinden eines Johes, t. — 2 Begel nach nur im sing. indie praes. Philosophila der George deine eines Johes, t. — 2 Begel nach nur im sing. indie praes. Philosophila der George deine eines Johes, t. — 2 Begel nach nur im sing. indie praes. Philosophila der George deine eines Johes, t. — 2 Begel nach nur im sing. indie praes. Philosophila der George deine eines Johes, t. — 2 Begel nach nur im sing. indie praes. Philosophila der George der George deine eines Johes, t. — 2 Begel nach nur im sing. indie praes. Philosophila der George de

Schann Bagvied ob. zwei zusammengesochte gen. gew. Alós, dat. Δεί, auch einsplig Δέ, Pind., Rainer, Rinder ob. Bugpferbe, ll. 18, 543., len. u. sonft d.: bh. zweispanniges ber Sormel νη Δε, Phot. p. 297, 23., BA. p. 1231. 1362., hergestellt von B. Dindorf Ar. a. sonft gew. Kusdruct abdpt., Bagen, Pflug u. dgl., Hdt. p. 1231. 1362., hergestellt von B. Dindorf Ar. leq. sonft gew. Kusdruct abdpt., Luc. u. A. b) Sespann abdpt., dh. auch don beeispannigen, obliqui wie von ΔεΣ, welche Form Rhinthon nach BA. p. 1194. gedraucht haben soll zu. von Zήν dirthaunigem Cutter, redocennov ξεύγος. (Gramm.) einer altern u. poet. Borm, Ζηνύς, δ2, 17., EM. a. v. — 2) übtt. jedes Paar. Δηνί, Ζηνί, Ζηνα, welche neben der gewöhnlichern Διος δ2, 17., EM. a. v. — 2) übtt. jedes Paar. Δηνίς, Λεωκλ.; ξεύγος οὐ καλὸν νεκροῦν, len, welche neben der gewöhnlichern Διος usw. Hom., Pind., Trag. gebrauchen, die Com. aber nur in den paroditten lyr. u. trag. Stels Bur. δ.; ξεύγος δρανικόν, (Luc.) Am. 11.; len, wie Ar. Nub. 564. Av. 1740. Lys. 717., α. μανομάχων, Ath. u. Χ.; vom Ghez auch Blasct. 1, p. 48. Die dor. β. Ζανός paar u. paarweis zusammengehörenden Zhies uw. haben erst Theoer. 7,93., Call fr. 86. 114., tru, Xen.; ταῶν, Antiphan.; ἀετῶν, Arist. bingegen den nom. Ζάν tomisch, Ar. Av. 570. u. παρθενον ζεύγος, Soph. fr., Eur. fr.; τρισσόν ζείγος τρισσών θεών, Eur. Tr. 924.

Geogorgogew, ein Gespann Bugviet ober Renpferbe ernahren, halten, Poll. 8, 132.;

Cerroreógros, or, (τρέφω) ein Gespann Bugs vich ob. Rennpferde ernahrend, haltend, Plut. Periel. 12.

Pericl. 12. [ευπτιρα, ή, fem. von ζευπτής, Beiw. ver Αρκιοδίκ, Orph. h. 54, 3. [ευπτής, ήρος, ό, (ζεύγνυμι) ver Busams menspannende, Berbindende, dh. sa. εμάς, der Isafeinum, Hesych. Dav. (ευπτήριος, α, ον. μαπ Anspannen, Ansiosam, Berbinden, gestinden, Ansiosam, Berbinden geschiet od. gehörtig, γέσνει Εν Ενυπήρια, Aesch. Pers. 722.; πάπες Θέοινε, Μαινάδων ζευπτήριο, id. fr. 350.: db. ή ζευπτήρια, das Band, Acta apost. 27, 40.: το ζευπτήριον, dat Jod. Aesch. Ag. 515. [ευπτός, ή, όν. adi. verb. von ζεύγνυμι,

Levense, ή, όν, adi. verb. von ξεύγνυμε, castpaant, angejocht, σχημα, mit βugvich, bi. Picten befpannt, Plat. Mor. p. 278 B. 280 C. 828 R.: bef. pageness verbunden, ges poett, xelause, στίχος ηρούς ζευκτός πουί, Anth : and burth eine Brucke verbunden, iberbeicht, f.

(rusileus, m. o, (lems) Wolfer jodend ob. mirriodend, Phot. p. 53, 8., Suid., Hesych. and Soph. Androm.

cois Soph. Androm.

Loice, eas, ή, (ξεύγγυμι) bas Anspannen,
Asjoden, Berbinden, Paarweisverbinden der
Injoden, Berbinden, Injoden, In

hingegen ben nom. Záv tomifá, Ar. Av. 570. u. Alcman Anecd. Barocc. im Museum philol. Alcman Anecd. Barocc. tm Museum philol. Cantabr. 2, p. 413., wofur Zαν Hesych. u. vers. Pythag: b. Porphys. v. Pyth. 17. Zusierbem bilbet Sext. Emp. adv. Math. p. 252. 258 Fabr. folgende Formen: Zέος, Ζέὶ, Ζέα; Ζεός aud ΕΜ., u. Ζέως Kust. p. 164, 34., plur. Δίες, Ael. Dionys. nach Eust. p. 1384, 27.; bet acc. Zείν fommt nur als Lesart in einm Grige. bes. Veschring ab. Eismanikes nach Spige. des Reschien ob. Simonides vor, d. Ath. p. 335 C. (Anth. 7, 345, 5. bas. Jac. p. 300.); Beus, Aupiter, der Oberfte der zwölf Olympisschen Götter, König und Bater der Götter und Menschen, Sohn des Kronos und der Rhea, dh. oft Koorlons, Koorlow, der Gemahl der hera: Zeds naran 300005 wird Habes genannt II. 9, 457. — 2) "Die Riederträchtigkeit schmeicheln-457. — 2) "Die Rieberträchtigteit schmeichelns ber Höflinge nannte auch die Römischen Kaiser Zevs, Dion. Periog. 210., Opp. Cyn. 1, 3., vgt. Svot. Domit. 13., Martial. 5, 8., Aurel. Vict. Caes. 11, 2. epit. 11, 6., Wernad. poët. Lat. min. T. 5, 1, p. 585." Passow (Zevs, δενς, δεός hangt nach der Meinung d. Atten zusammen mit ζάω, vgl. Plat. Cratyl. p. 395 E. sq., Arist. de mundo c. 7., DS. 3, 61., Didym. d. Eused. Praep. Ev. 15, p. 818 E. u. A.; nach Plut. Mor. p. 878 A. mit ζέω. Andere Etymologien f. d. EM. p. 408.; das & at. Iupiter leitet Salmas. unmittelb. v. Zεν πάτες ab. ζενω, dor. f. γενώ, ΕΜ. u. ζενομαι f. ζεύω, dor. f. γεύω, RM. u. ζεύομαι f. γεύομαι, Hesych. ζεφυρήτος. α, ογ, poët. f. ζεφύριος, Nona. 48, 517.

Zeφύρητς, tổos, ή, bes. sem. zu Zeφύριον, Posidipp. b. Ath. p. 318 D. ζεφύριη, ή, "sc. πνοή, = ζέφυρος, Weste hauch, Westewind, Od. 7, 119. [wo die erste Splie in der Bershebung lang gebraucht ift, vgl. δφις, σχύφος, Wolf praet. II. p. LXXI.]

Cig vooc, d, ber Bephyros, Abend s ob. Befts wind, Home, Pind., Eur., Aesch., Hdt., Arist wind, Hom., Pind., Eur., Aesch., Hdt., Arist.
u. A. Rach Hom. war er einer der vier Hauptwinde, Od. 5, 295. 331.; er kommt vom westlichen Dzean, Od. 4, 567.; oppos. sizos, Od.
5, 332. 19, 206.; als Mittelwind mit dem
Boreas von Ahrake der wehend, Il. 9, 5.; dh.
auch mit dem Rotos verdunden, Il. 21, 334.,
bgl. Rissis 3. Od. Ah. 1, S. 123. Oft erzischet er als hestig sturmend, Od. 5, 295. 12,
289. 408., als Schnee u. Regen bringend, Od.
14, 458. 19, 206.; dann wieder als stuchtreissend, Od. 7, 119., u. weht den Seligen im
Enssum Kühlung zu, Od. 4, 567., vgl. Theophr. de ventis 38 sqq.; er war der schnessen
unter den Winden, Il. 19, 416.: dh. Sinnbild
der Schnelligkeit, Il. 19, 415. d) personissister
Echnelligkeit, Il. 19, 415. d) personissister

παιδες, ξετ. ζεί (δαίμων), Aesch.; ξίξει θυμός, Κηλοσύνη, ή, poët. f. ζήλος, h. Ap. 100. ζηλοσύνη, ή, poët. f. ζήλοςν, παιδιάμε παιραίτε το τούτος ξεν τούτος ξεν τα καλέσοθαί με παιραίτε παιραίτε το τούτος ξεν το σαλάσχνα διά τον ξεν δίπει διακό διακο Plat. u. A. δ. — 2) tr. fochen, sieben, heißmachen, Ap. Rh. 3, 273., f. Ruhnk. ep. cr. p. 224. (Berw. mit ζάω.)

ξη, imperat. v. ζάω, w. f.
ξηδωρος, ον, f. ζείδωρος.
ζηθι, imperat. von ζάω, w. f.
ζηλαῖος, αλα, αῖον, (ζηλος) eifersücktig, neisbisch, Anth. 9, 524, 7.
ζηλευτής, οῦ, ο, gemeiner Ausbruck f. ζηλωτής, Bust. p. 1527, 29.; von
ξηλεύω, = ζηλόω, Simplic. Epict. c. 26.,
Chrysost.

Chrysost.

839., Eust.

(ήλη, ή, die Rebenduhlerin, Xon. Eph. 2, 11, p. 45, 7 Loc., wo hemsterh. δούλην, u. Aristaen. 1, 25., wo Balden. ζηλήμονα vorfalagt.

ζηλημοσύνη, ή, poët f. ζηλος Qu. Sm. 13,

189. 408., als Schae u. Regen bringenb. Od.

14, 458. 19, 206.; bann wieder als fruchtreis schoftling with the section with

lem Sinne b) Einen mit Eifersucht ob. Neid versolgen, beneiden, eifersüchtig auf Imdn sein, tevä, ζηλοτυπών με καὶ φθονών, Plat. Symp. p. 213 D., Plat., Luc. u. X. δ.; τενά έπι τεν. Plut. Mor. p. 276 D.: unwillig, årgerslich sein mit etw., τὰ γεγνύμενα, Aeschin. p. 9, 4.: hestig hassen, τὴν ἀφετήν, Aeschin. p. 84, 15. Dau.
ζηλοτύπια, ἢ, bie Cifersucht, ber Neid, διὰ ζηλοτυπίαν καὶ φθόνον τῆς δόξης, Plut. δ.; πατά τὴν τέγνην επλοτυπία. Luc. δ. υ. Χ. 2

τηλευτής, οῦ, ο΄, gemeiner Ausbruck f. ζη-δηλευτής, Βιστ. p. 1527, 29.; von ζηλεύω, = ζηλόω, Simplic. Epiot. c. 26., hrysost. ζηλέω, = ζηλοτυπέω, Gramm. Herm. p. δωροδοχίας, Aeschin. p. 65, 16. — plur. ζηλο-19., Eust.

Med 59. serveinend ob. ablehnend, ich bewunster bich, daß bu so fragen kannst! ich bitte bich! Bale. 3. Phoem. 406. Dav. Chause. 50, 1) ber Gegenstand ber Racheises was bei Gierliecht For IT 270

- 2) bie Geibstrafe, mulcta, Plat., Xen., Orat. u. X.; χρημάτων ζημία, Plat.; ζημίαν καταβάλλειν, Strafe zahlen, Dem.; αποτίνειν, τάρωσε, τό, 1) der Gegenstand der Racheises καταβάλλειν, Strase zahlen, Dem.; αποτίνειν, raz ch. Eisersucht, Eur. IT. 379. — 2) das Xen.; εκτίνειν, Isocr.; είσιφέσειν, Plut.; Racheisem, die Racheiserung, Bestrebung, τὰτῶν ὀρείλειν, gu zahlen haden, Plut. u. A.: dh. νέων διάματα επ΄ ἀρετήν προτρέψασθε, Strase übhpt., γλώσση ματαίς ζημία προσκεκία. p. 27, 13., Ath. p. 273 F., Anth. τρίβεται, Aesch.; τη αὐτή ζημία ἀξωσατε ζ. 219, 5.; εξ ζήλωμα τῆς Ρωμαίων ἀρετής, ἀμύνασθαι, Thuc. u. sons ζημία ἀξωσατε ζώνος, εως, ή, die Nacheiserung, Rachás hadig: ζημία τλ. ζημίας τινάζημοῦν, Jimbu des strase, τινός, Thuc. 1, 132.: die Bestrebung, μ. Α.; ζημίαν τινὶ επιτιθέναι, Strase Jimbu aussettegen, Plut.; αλάς επιτιθένοι, διταse Jimbu aussettegen, Plut.; αλάς επιτιθένοι, διταse Jimbu aussettegen, Plut.; αλάς επιτιθένοι, διτάκουν, βισθύστης μ. Δ.; ζημίαν τινὶ επιτιθένοι, διτάκουν, βισθύστης μ. Δ.; και επίθεσθαι. Τιμας, βισθύστης μ. Δ.; και επιτιθένοι, διτάκουν, βισθύστης μ. Δ.; και επιτιθένοι, διτάκουν, βισθύστης μ. Δ.; και επιτιθένοι, διτάκουν, βισθύστης μ. Δ.; και επίθεσθαι. Τιμας, βισθύστης μ. Δ.; και επίθεσθαι. Τιμας, βισθύστης μ. Δ.; και επίθεσθαι. Τιμας, βισθύστης μ. Δ.; και επιτιθένοι και επιτιθένοι, βισθύστης μ. Δ.; και επιτιθένοι και επι auferlegen, Plot.; auch επιτίθεσθαι, Thuc.; προσβάλλειν, Plut.; τιθέναι, beftimmen, id.; aufertegen, Plot.; aug επετεσσαι, Thuc.; προσβαλλειν, Plut.; τιθέναι, bestimmen, id.; προσβαλλειν, Plut.; τιθέναι, bestimmen, id.; γράφειν, id.; ζημία επικειμένη, eine auscretem, DL. 5, 74.; νέοις ζηλωτέον τοὺς γέξεταξε, isocr. u. bgl. A. — εργάξευθαι, ξιωτός, οῦ, ὁ, ber Rackeiserr, Rachamer, iten, sich Strafe zuziehn, Isae. p. 58, 19. — Ε. gen. pers. ob. sei, Plat. Prot. p. 343 A. Plat., Luc., Han, τῶν καλῶν βουλευ— meist mit einem adi. φανερά ζ., Ar. Ach. 737.; λαμποά ζ., Alciphr. 3, 38., χωθαρά ζημία, , ζητεύω, poet. f. ζητέω, Hes. Op. 402., ein reiner Zaugenichts, id. 3, 21., ohne adi. h. Ap. 215. Merc. 392.: dor. ζατεύω, Alem. Alexis b. Ath. p. 104 D., vgl. Plaut. Aulal. b. Ath. p. 416 D.

de lucr. cup. p. 227 E.

ζημιώσης, ες, (eldos) fcablic, nachtheilig, Schaben ober Berluft bringend, Plat. o., Plat., DC. u. 3., βλαβερόν και ζημιώθες, Plat.; ζημ. και άλυσιτελές, Xen. — Adv. ζημιωδως, Poll. 8, 147.

ζημίωμα, τό, (ζημιόω) ber zugefügte ober erlittene Schoten, Berluft, τὸ ζημίωμα έχείνοις προσετρέψαντο, DC. 52, 33. 77, 22.: bie Strafe, Bestrafung, ἀστυνόμοις ἔστω ζημώματα και κολάσεις, Plat. Legg. p. 764 C.; ἀταξίας ζημίωμα, Χεπ. Hell. 3, 1, 9.; τὸ ζημίωμα ὁρᾶς ἡλίκον, Luc. Prom. 13., DC. 55, 3.

inulwois, ews, n, bas Schaben - ober Rach-theilverursachen; bas Bestrafen, bie Bestrafung, Arist. Pol. 4, 16. p. 124, 6 Bekk. min.

ζημιωτής, ου, ό, ber Beftrafer, Schol. Aesch. Prom. 77.; 20170s, ber Penter, Kust.

Ασεch. Prom. 77.; χοινος, σετ φετιετ, ανακ... Ζήν, [. Ζεύς... Ζηνοδοτήρ, ήρος, ό, (Ζήν, δίδωμι) Bείω. b. Άροιίου, bet θε Βατβιαίθης bes δευς in seimen Drakeln aussprach, Anth. 9, 525, 7. Ζηνοποσειδών, ώνος, ό, (Ζεύς, Ζηνός, Ποσειδών) δευς « Possibon, Ath. p. 42 B. nach Possion. Macho ib. p. 337 D. Ζηνόπρων. ον. και.. ονος. (Ζήν, φρήν)

Alexis b. Ath. p. 104 D., vgl. Plaut. Aulul. 2, 2, 20. — dor. ζαμία, Ar. Ach. 737. (Durch bie Kretische Form δαμία, & at. damnum, scheint es mit δαμάω zusammen zu bangen.) Dav. (ημία, πράκτης, πρακτής, πρακτής, πρασω) Strase eintreiben, einsordern, m. acc. Il. 14, 258.; ζήτει τωνδε πημάτων επασω) Strase eintreiben, einsordern, m. acc. pers. Peyrom. papyr. gr. p. 2, 35, 15. Σαβως, αιθος, ενοήσεις, Plat. u. sonst gew. Σαβωτω, κ. ξήτουν τοὺς ἄρχοντας, Xen.; ζημιώω, Εκραίω, μηδέν μηδένα κ. βαβατω, κ. ξήτουν τοὺς ἄρχοντας, Xen.; κ. βαβατω, m. acc. det pers., μηδέν μηδένα c) nach etw. trachten, es begehren, wûnschen, κ. βαβατω. Plat. δ. 1 φύλαξαι μη — σαυτον ζη wollen, άμηχανα, Kur.; αισχρά κερδη, id.; 36. 7. Καριόω, Εφαθαι οδετ Βετίμε μεμάθει, νείε βλαπιω, π. 20. δετ ρετε., μηθέν μηθένα ζημιώ, Plat. δ. εφύλαξαι μη — σαυτόν ζημιώς, Plat. δ. εφύλαξαι μη — σαυτόν ζη νους, λεακ.; βητείς μεταλαβεῖν, Ατ.; εξς κοιφόν, Isocr.; την Πλούτωνος άρχην, Luc. μ. Χ. εφολείς, Γητείς μεταλαβεῖν, Ατ.; εξς κοιφόν, Isocr.; την Πλούτωνος άρχην, Luc. μ. Χ. εφολείς, Γημιούσθαι, Εφιλαμούσθαι, Εφιλαμούσμαι, Εφιλαμούσθαι, Εφιλαμούσμαι, Εφιλαμούσμα im pass. περί τινος, περί των αφανών και μεγάλων adi ξη- αδικημάτων, Dem., Luc.; ξνοχον είναι τοῖς ζητουμένοις, bes fraglichen Berbrechens schulz big sein, Demad. p. 97, 14., m. acc. pers. αφιθείτα, δεί sich untersuchen, überlegen, Luc.: hingegen δ., Plut., πρός τινα, περί τινος, gegen Imdu aber etw. δίρυτίτεη, Sext. Kmp. Pyrrh. 2, 5. 6. u. δ. ζητημα, τό, das Gesuchte, Gefragte, wonach man such to fragt, Soph. OT. 278., Eur. βάξει ober βότρετ sit nicht leicht zusammen zu suchen, id. 77, 22.: Bacch. 1139. b) das Suchen, Aussuchen, spüren, ξοτω ζη- Kur. Bacch. 1218.: das Untersuchen, bie Uns

Bur. Bacch. 1218.: bas Unterfuchen, bie Uns tersuchung, πόρον τινά του ζητήματος, Plut.; δπόσοι πώποτε των περί φύσεως εφήψαντο ζητημάτων, id. c) bie grage, Xusgabe, Unters suchung, τὸ ζήτημα & Επιχειρούμεν οὐ φαῦ-λον, Plat., Plut.

ζητημάτιον, τό, dim. von ζήτημα, Liban. 4, p. 639, 5.

ζητήσιμος, ον, suchbar, aufzusuchen, τὰ ζη-τήσιμα, Ort wo das Wild aufzusuchen ift, Xen. Cyneg. 6, 16.

iningis, ews, i, bas Guchen, Muffpuren, naid iningly rivos neuneir, ichiden 3mon aufzusuchen, Soph. OT. 55.; ravoroleir, Bur. Cycl. 14; zara ζήτησιν, beim Aufluchen, Plut.; της τροφής, Thuc. u. A.: das Bers langen, Streben, ζήτησις και ὑπόθεσις, DH.: das Untersuchen, Durchjuchen, Bistiren, ζήτη-Zηνόφοων, ον, gen. avos, (Ζήν, φρήν) das Untersuchen, Burchsuchen, Bistiren, ζήτηBeus Ginn und Willen tennend ober enthallend, Beiw. des Apollon, Anth. 9, 525, 7.

ζητάρετησιάσης, ου, ό, (ζητέω, ἀρετή) Aus
gendjidger, Augendjiuger, tom. Bort, Hogesand.
Arist, Plat. u. A. 8, 3 περί τι, Plat.; περί

Ατίς, Εδημένου και το μετικου και το και b. Ath. p. 162 B., Scaliger virtutaucupida. τινος, id.: ζήτησιν ποιείσθαί τινος, eine Rafforfchung ob. Unterfuchung anstellen, Plat., Aeschin., DH. u. A.

(ητητίος, έα, έον, adi. verb. von ζητέω, gu suden, Soph., Pint., Ar., Xen. u. X.: nentr. ζητητέον, η τιν έτέραν ημέν ζητητέον, Plat., Kpicar. b. Bl. 10, 72.

Hravis, ov, o, ber Sucher, Untersucher, Forcher, Frager, Plat. Pol. p. 618 C. Charm. p. 175 E., Poll. — 2) in Athen a) eine tommifferiffe Beborbe, um Schuldner bes Staas ne, bef. wegen Unterschleits, auszusarchen, Dem. p. 703, 11., Lexic. S. Boch's Staatsh. 1, S. 170. b) eine übhpt. zur Ausforschung 1, S. 170. b) eine abhot. gur Aussorichung irgend eines Berbrechens eigens niedergesete, demmissaische Behörde, Lys. p. 163, 6., Andoc. d., Herm. Gr. Staatsalterthumer §. 133, 2., Schoem. do com. p. 171. 221. 316.

ζετητικός, ή, όν, gum Suchen, Korschen, Untersuchen geschieft, geneigt, μηδέ ψεληκους, μηδέ ζητητικός, Plat.; έπειδή ζητητικός είμε τών πραγμάτων, id. u. fonft; αλιίων ζητη-τικός, Plut.; ζητητικά ξήματα, DL.: το ζη-τητικόν, Arist.: bh. hieffen auch die Steptiter ζητμικό, DL. u. die Steptit., ζητητική, Sext. Emp. Pyrrh. 1, 7.

igratics, 4, or, adi. verb. bon inten, ges facht, ju fachen, fuchenswerth, munichenswerth, bopb. OC. 391.

director th. Hiveron, Eust. p. 837, 44., rd, tin Ort, wo bie gefesselten Stlaven arbeiten musica, wahrsch. Rühle, (EM., Eust., Poll. 7, 19.) Espol. u. Theopomp. b. EM. p. 411, 33., Phot. p. 54, 6., Poll. 3, 78., und sonst b. Gramm., bie es meist erklaren: rd doulaw deguniaries. δεσματήριον οδ. πολαστήριον; nach Ginigen auch ποδός δεσμός. Kust.; man finbet auch Cor. p. 279., Corpor, Graum. b. Bast. z. Greg. Cor. p. 279., Corpor, Poll. 7, 19., Corretor, Corretor, Poll. 3, 78. gefcht. und leitet es von ion peror per. Dav. bon jar peior ber. Dav. Iprocess, einen Stlaven mit Arbeit in ben

φανομένει χάφτίσει, δυίδ., νο ζαιρεύω. ζβίνη, ή, = σιβύνη, νο. [. ιβύνιον, τό, dim. νου ζιβύνη, Herodian. ερίπ. p. 40.

hang, kern Wurzel in der Arab. Gewärzs pflanze, deren Wurzel in der Medizin gebraucht werd, Diose. 2, 190., Gal., Plin. 12, 7. Lyros od. Lyros, = ntrw, Killflich, BA. p. 28, 6., Phot.

Gyric, = yalzic, eine Eibechsenart, Arist. HA. 8, 24., Hesych.

ζηνόω, = σχυθρωπάζω, Hesych., Suid.,

byurg, f. aisurg. histor, 10, das Unfrant im Setratot, kid, Arrspe, sonk alea, zizanium, lolium, NT, Goop. 6.

ζμινύη, att. = σμινύη, Ar. nath Ael. Dionys.

ζμύρνα, ή, = σμύρνα, Sext. Emp. Math. 2, 169. 173.

ζόη, ή, f. ζωή. - 2) bie haut auf ber Mild u. bgl., wie yeavs 2), von Cew, Hesych., Kust.

ζοία, η, aeol. f. ζωή, Theorr. 29, 5. ζωμβρος, ό, f. τραγέλαφος. ζοός, ά, όν, poët. verturst f. ζωός, Epicharm. b. Herodian. π. μ. λ. p. 41, 31., Archil. b. Stob. Flor. 126, 4. nach Porson s. Ear. Hec. 1090., Theoer. 2, 5. ζορχάς, άδος, ή, = δορχάς, Hdt. 4, 192.,

ζόρξ, ζορχός, ή, = δόρξ, Nic. Ther. 42. 142., Call. Dian. 97., Strab. 12, 3, p. 23 Tauchn. u. fonst Plut. Rom. 27.

ζόφεος, έα, ον, Rebenform von ζοφερός, Nic. Alex. 501.

ζοφερός, όν, (ζόφος) finfer, buntel, buntelfatbig, χάος, Hes. Th. 814.; ολιήματα, Hippoer, σάοχες, Nic.; ζοφερός την δύιν, Arist. de an. 3, 2, p. 49 ξ. Ε.; αιδήρ, Αρ. Rh.; ἀήρ, Luc.; τόπος, id.; ύγρότης u. bgl., Plut. δ. u. R.

Flut. 0. u. a. .

ζόφιος, α, ον, Rebenform von ζοφεφός, Έφινόες, Anth. 7, 377, 7.

ζοφοδοφπίδας, ου, δ, (ζόφος, δόφπος) im Finftern ob. im Berborgenen zu Abend effend, Beiw. des Vittalos dei Alkaos, nach DL. 1, 81. mit Bezichung darauf Plut. Mor. p. 726 Α.: των υίων μου τούς νεωτέρους - βράδιον έπι το δείπνον έλθόντας οί Θέωνος υίοι κωλυσιδείπνους και ζοφοδορπίδας μετά παι-διάς ξοκωπτον. Suid. u. Hesych. haben ζο-φοδορπίας, was 18. Dinborf auch DL. a. a. D. berftellen will.

δειελινός, Αρ. Rh.; χειμερινών μηνών, Pind.; δειελινός, Αρ. Rh.; χειμερινών μηνών, Pind.; auch in Profa, πολύς δμβρος καλ ζόφος καλ βύελλα, id. u. sonft; μελαίνει το σαφές καλ ζόφος ποιεί παραπλήσιον, DH.; ζόφος έπεγέγνετο, Lua. δ.: bef. bas unteristifique Duntel, Duntel ber Unterwelt, Od. 20, 356.; 

ζοιρώθης, ες, = ζοφοιιθής, ζοιροείθελος, δυγίται, ούρον, Ηίμροςτ.; χροιή, Ατείαε.; νέχυς, Απίλ. 7, 380, 5.; εἴσοθος, Ηθπ. 1, 8, 12. u. bgl. Χ.; τὸ ζ., Plut. Mor. p. 892 A. ζυγνίς, ω τ΄ ζόφωμα, τό, bie Bersinsterung, Berbun: ζυγνόσεσμ

felung.

Cocwors, ews, n, bas Berfinftern, Berbun-teln; bie Berfinfterung, Berbuntelung; bie Finflernis, bas Duntel, Spat.

ζόω, f. ζάω. ζύγάδην, adv. (ζυγόν) jocmeis, paarmeis, Suid., Phot.

ξύγαινα, ης, ή, zygaena, ber Hammersisch, eine Hanssischert, Arist. HA. 2, 16. ξύγασιςιον, τό, dim. von ζύγασιςιον, Poll.

10, 138.

ζύγαστρον, τό, ein aus Brettern zusammen= ζύγαστρον, τό, ein aus Brettern zusammengesügter hölzerner Kasten, wohlverbundenes Bebaltniß, Soph. Tr. 689., Xen. Cyr. 7, 3, 1.,
Poll. 7, 79. 10, 138., Phot., EM.: b. Schol.
Theocr. 7, 78. τὰ ζύγαστρα τῆς λάρνακος,
bas Schloß ob. bie Fugen bes Kastens; nach
Phot. u. EM. b. den Delphiern = τὸ γραμματογυλακεδον, bas Archiv. Die Form ζύγαστρος, ὁ, ist Febler d. Abschreiber d. Hesych. (Bon ζυγός, ζεύγνυμι.)
ζύγεις, part. nor. 2. pass. ξυ ζεύγνυμι, w. s.
ζύγεις, part. nor. 2006 sein od. stehn; gem. non

ζύγεω, im Joch fein ob. ftehn; gew. von Soldaten, neben einander in einer und berfelben Reihe stehn, Pol. 3, 113, 8.: hingegen στοιχέω, hinter einander in einer Reihe stehn, ζυγούντων δηλονότι των έππέων, μή στοιχούντων, Jal. Afric. Cest. p. 313. b) abwās gen, EM

τυγηθόν, adv., jochweis, verbunden, zusams men, Hel. 10, 17, p. 426 Cor. ζύγηφόρος, ον, das Ioch tragend, von Psers den, έπποι, Kur. Hippol. 1183.; αὐχήν πώ-λων, (id.) Rhes. 303.; πώλος, id. HF. 121., Aesch. fr. 341.

ζυγία, ή, Rame eines Baumes ob. Strau-ches, viell, bie Beinbuche, hagbuche, Theophr.

HP. 3, 3, 1. 5, 3, 3. (Luylor) im Zeichen ber Page geboren, Basil.; vgl. κριανός.

τουρίος, α, ον, (ζυγόν) zum Joch gehörig vieb, das im Joche schen wird, wie es noch od. geschick, ζύγιος εππος, Joch schanz, App. Syr. 33. steht: εππου έν αξματι ζυγομαΒυαμβετό, Eur. IA. 221. Ar. Nub. 122., Poll.; χούντος άχρειον νό λοιπόν άρμα γίγνεται: 
πηρών ζύγιοι σαιίναι, mit wilden Thieren be- bann übhpt. widerspanstig, ungebarbig sein gesspannter Bagen, Eur. Hel. 1310. — 2) 3:11 Jmbn, woraus sich bann der Begriff des

und im Segens. προς ηω τ' ηθλιόν τε, Od. Beiw. der Dera als Berknüpserin der Che, Ju9, 26. 13, 241., Il. 12, 240. Andere verster no jugalis, vgl. DH. ars rhet. 2, 2., Nonne, then die Mitternachtsseite darunter. (Berw. mit 32, 57. 74., Musae. 275., Ap. Rh. 4, 96., γνόφος, δνόφος, νέφος, χνέφας, vgl. Buttm.

Poll. 3, 39., stimer. — 3) δ ζύγιος, Ξ ζυξετίι. 2, Ε. 266.) Dav.

ετίι. 2, Ε. 266.) Dav.

ετίι. 2, Ε. 266.) Dav.

ετίν δίγιν έζοφωμένοις, schwarz od. duster de name signification and signification and signification alter duster signification and significati

ζυγνίς, ίδος, ή, υ. 28. f. ζυγνίς. ζυγόδεσμον, τό, und ζυγόδεσμος, ό, The-mist 2, p. 30 B., Hesych., Phot., Suid., (δεσμός) bas βοάβοση , ber βοάγιεση, ber leberne Riemen, mit bem bas Joch bes Bugpferbes ober Dofen an ber Bagenbeichfel ob. pferbes oder Denen un ver wugenorung.
bem Pfluge festgebunden wird, so daß das Bugthier an der Deichsel, nicht wie bei uns, an
Strangen gieht, 11. 24, 270., wo es als neun
Ellen lang bezeichnet wird; ra Lovolsouce, Ellen lang bezeichnet wird; τὰ ζυγόδεσμα, Artem. 2, 24.; vom Gorbischen Knoten Arr. 2, 3, 11., Plut. Alex. 18. Bgl. μέσαβον. ζύγοδέτης, ου, ό, (δέω) = ζυγόδεσμον, Hesych.

ζύνοειδής, ες, (είδος) jochantich, jochartig, δοτά, im Ohre, Gal. 4, p. 13-15.; b. Cels. 8, 1. ζυγώδες; τρόπος τις ζυγώδης, Philo.

ξύγοχρούστης, ου, ό, (ξυγός, προύω) ber mit falfcher Bage Betrügenbe, Artemid. 4, 59., KS.

ζυγόλωρον, τό, (λώρος, lorum) bas Johs band, = ζυγόδεσμον, Schol. Aesch. Pers. 188.

ζύγομάχεω, (υάγομαι) nach ber gewöhnl. Erklarung, widerspanstig sein mit seinem Gespann, vgl. Phot. p. 54, 21., BA. 261, 7.; bh. mit seinem Kameraden, Genossen, Ghegenossen, Dausgenossen zanken oder streiten, ihm (ihnen) widerstreden, absol. Plut. d. u. X.; περί δυόματος, Dem. p. 996, 15.; περί των αυτών, Plut.; περί συλλαβών και κεραών, id. inde δυόματος. Gal.: ποδο την τύγον id.; ὑπὲρ ὀνόματος, Gal.; πρὸς την τύχην, Men. fr. 254.; δυσχολαίνων πρὸς τὰ οἰχοι Men, fr. 294.; δυσχολαίνων προς τά οίκοι και ζυγομαχών, Plut.; πρός οίκτην, id. δ. 3 πρός τους έκι των διοικήσεων, Synes.; m. dat. τῷ λιμῷ, Plut. Mar. 12. Mor. p. 592 A. — Da ber Begriff bes Wiberstreitens gegen se in Gespann, seinen Kameraben nicht in ber Mehrahl ber Stellen enthalten ift, so scheid be Behauptung bes Thom. M.: τὸ έζω κουμάνουν ἐπ ἐκθαοῦ λαμβάνεται (bie schon Bage geboren, Babil.; vgl. χριανός.

Bage geboren, Babil.; vgl. χριανός.

Bage geboren, Babil.; vgl. χριανός.

Toνιχός, ή, όν, (ξυγόν) jut Bage, gum Luc. Soloec. 6. indirekt aufftellt), nicht gang Bägen gehörig, πλάστιγγες, ύργανον, Spåt.

Luc. Soloec. 6. indirekt aufftellt), nicht gang ungegründet zu kin; wiewohl kin Berbot, es ξύγιμος, ον, (ξυγόν) jochbar, sürs Soch gestellen zurückgewiesen wird. Die urspr.

Tovios, τό, dim. von ζυγός, die Bage, Betg. diese Bortes ist wohl im Joche oder gegen des Isos wiederspanktig sein, vom Zuge Sweitens, Zankens, Wiberstrebens übhpt. erz vn., Pythag. b. DL. 8, 18. e) die Raa, zagitt, der in der Mehrzahl d. Stellen noch den zacov, Pind. Nem. 5, 51. f) der Riemen Revendegriff des Richtigen, Aleinlichen oder an den Sandalen, der über den Kuß geht, Ar. Breatz u. Erfolglosen mit einschließt. Der Lys. 417. Dh. g) das Band übhpt., Plat. Regriff des Gespannes, Genossens, der sich als Pol. p. 508 A. h) in der Schlachtordnung, das Ierdings hie w. da sinder den genossens die v. da sinder der Russens der Schlachtordnung, das

ξύγον, τό, seitner ζυγός, δ, Plat. Tim. p. 63 R. epist. p. 354 D., Aristaen. 2, 7., plur. meift ζυγά, nur b. Spåt. ζυγοί, Jal. Afr. Cest. p. 316., Schol. Der Unterschieb, ben binücktich der Botg. die Gramm. zwischen ζυγό; u. ζυγό u. ζυγά machen, sit durchaus grundlos. 1) das Ioch, in welchem zwei Zugethitet zusammengespannt wurden, seit Hom. in Pecke u. Prosa; υπό ζυγόν άγειν, unter's Ioch süben, einspannen, Hom.; υπό τόν ζυγόν υπάγειν, DC.; επί ζυγόν αὐχένα θείναι, Hom.; in Prosa ζυγά επιτιθέναι, Xen. Cyt. 3, 1, 27.; εν ζυγοίσι ζεύξαι ανωσαλα, Aesch.; ζυγόν άμειβάλλειν τινί, Aesch.; sprückwöttl. τόν αὐτόν ζυγόν έλχειν, an ein nem u. demselden Ioche ziehn, f. dasselve, in tragen was ein Underer, Aristaen. 2, 7, p. 153 Boiss., Zenob., Apostol. — Db. übtr. wie unser Ioch doulelas ζυγόν ob. ζυγά δούλεια, ζυγόν δούλειον ob. δούλιον, Aesch. δ., Bur.; εὐκάς ζυγόν, Aesch.; ζυγά δούλεια, ζυγάν δούλειον, Αesch. δ., Rur.; εὐκάς ζυγόν, Aesch.; δογλεις Κ. Κατ.: αυθ in Broso. 7 δούλειον Εθείτ 7, 8 δούλεια, ζυγόν δούλειον οδ. δούλιον, Aesch., δ., Bur.; άλας ζυγόν, Aesch.; άναγας ζ., Bur.; αυά in Profa, ζ. δούλιον, Hdt. 7, 8, 3.; δούλειον, Plat. Legg. p. 770 Ε. ep. 8, p. 354.; ζυγά ξαιτιθέναι τοῦ μή ξουβοίσαι, Xem. Cyr. 3, 1, 27. u. fonft in áhnl. üeberstrag. u. Bilbern. — 2) von andern einem Jod áhnlichen Dingen, insbef. a) das röm imamm. amei fenfrecht aufaeftellte kanzen, an jugum, swei fenkrecht aufgestellte Langen, an beren oberstem Enbe eine britte ber Quere nach befestigt webe, die somit eine Art Thur bilbe-bildt. von der oberften Staatsgewalt, es ro πρώτον πόλεος όρμηθείς ζυγόν, Enr. Ion 595. u. έπει δ' έπι ζυγοῖς καθέζει άρχης, id. Phoen. 72.: ol έπι ζυγῷ δυρός, bie auf id. Phoen. 72.: ol ênt ζυγώ δορός, die auf spannen, verdinden, δρθοί κανόνες ξεγφωμέσει mittlern Auderreihe sien, Aesch. Ag. 1601.; νοι δύο, Agatho b. Ath. p. 454 D.; την κιστούς εξρεσίας ζυγός, Soph. Ai. 244. s. δόραν, τὰ κέφατα τῆς λύφας, Luc. d. d. 7, δ. Extlact; κατὰ ζυγά, Bankveise, soviel ibs ter auf einer Bant saßen, Theocr. 13, 32.; υμώσαι, Paul. Aegin.: vertiegeln, Hesych. Bagedasten (auch im pl.), Aesch. Suppl. 802.; δυμώσαι, Paul. Aegin.: vertiegeln, Hesych. εν πλαστιγγι ζυγού, id.; οὐ ζυγώ καὶ σταθμὰ εμπές και διαθού είναν είνα

ζυγός, ό, Γ. ζυγόν.

ζύγοσταθμέω, = ζυγοστατέω, Τzetz. ξ. Lyc. 270. 275.

ζυγοστάθμησις, (ζυγοσταθμέω) bas Abwås n, Tzetz. ε. Lyc. 275. ζυγόσταθμος, ό, (στάθμη) bie Wage, Plut. gen,

Mor. p. 928 B. ζύγοστάσία, ή, δας Bågen, Tzetz. Antehom.

267.; von

ζυγοστάσιον, τό, bas Amt bes Bagemeis fters, cod. Justin., Inscr. b. Walpole p. 457. ftere, cod. Justin., Inscr. b. Walpole p. 457.

ζύγοστάιεω, (ζυγοπτάιης) auf die Mage les
gen, abwägen, Luc. de hist. c. 47. vit. auct.
27.: τενά πιός τενα, Imbn gegen einen Undern adwägen, in Bergleich stellen, Alciphin
2, 2, p. 218 Bergl. — 2) im Gleichgewicht
oder in der Schwebe halten; pass. im Gleichgewicht hängen od. sein, λαοροποῦν καὶ ζυν
γοστατούμενον, Pol. 6, 10, 7.; εξυγοστατεῖτο αὐτοῖς ὁ πόλεμος, id. 1, 20, 5.

ζύγοστάτημα, τό, die Wagschaale, Philem.
lex. 254, p. 177., Kudocia; von
ζύγοστάτης, ου, δ. (γστημι) der Udwägende,
3μικάgende, db. der Wagsemeister, Basilic., cod.
Theodos., Artemid.

ζύγοτοῦτάνη, ἡ, (τρυτάνη) Wage, Jocks
wage, Phot., Suid.

ζύγουλκός, όν, (ξίκω) das Jock ziehend,

roage, κποτ., Suid.

ξύγουλκός, όν, (ξλκω) bas Joch ziehend, am Joch ziehend, Moschio b. Stob. Ecl. phys.

1, p. 244.

ζύγοψεν, ep. gen. sing. v. ζυγόν, Il. 24, 576.

ζύγοφορεω, bas Joch tragen, ein Joch ziesten, +. — 2) wägen, cod. pseudep. V. Test.

p. 327., Gramm.; vos

+ ζύγουνάμος. ον. (κόροι) — τουμαίσε

p. 327., Gramm.; τοπ
† ζύγοφόρος, ον, (φέρω) = ζυγηφόρος.
ζύγοω, (ζυγόν) joden, zufammenjoden,
s spannen, verbinden, όφθοι κανόνες έξυγωμένοι δύο, Agatho b. Ath. p. 454 D.; την κιθάραν, τὰ κέρατα της λύρας, Luc. d. d. 7,
4. d. mar. 1, 4., vgl. ζυγόν 2) b); ξαφαίς
ζυγώσαι, Paul. Aegin.: verriegeln, Hesych.

— 2) bandigen, unterioden. Aesch. fr. QQ.

ζόγωθρον, τό, (ζυνόω) ber Riegel, Querbal- ζφάριον, τό, dim. von ζφον, bas Thierchen, ten, ber vor beiden Thurstügeln hingeht, Bust. Schol. Ap. Rh. 1550, 13.

jatendiad, Getstellender u. cestischen Bösters, significen, lusitanischen u. cestischen Bösters, significen, das Bier, Theophr. HP. 6, 11, 2, DS. 1, 34., Strab. 17, p. 799. 23, p. 155., Posidon. b. Ath. p. 152 C., Plut. Mor. p. 499 D., Gal. u. X. — Die F. rd tösog haben Theophr., Plut., DS., Strab. Bgl. Hdt. 2, 77. C. αυά χουρμι.

ζόμη, ή, ber Sauerteig, wahrsch, von εξω (EM.), weil er Gabrung bewirkt, Arist. de gen. an. 3, 4., Plut. Mor. p. 289 F., Ath. p. 113 B.: übtr. salsche, trügerische Lehre, NT., KS. Pav.

KS. Dav. ζυμήεις, εσσα, εν, gesauert. Heaych. ζυμήεις, εσσα, εν, gesauerteig ciechen ob. schmeden, Diosc. 2, 98. ζυμίτης, ου, δ, ἄστος, gesauerteis Brod, Xen. An. 7, 3, 21., Poll. 6, 32. u. 72., Ath. p. 109 B. 111 E., Long. 2, 18. Saussa in codd. salschild ζυμήτης gesau. 18. Saussa. Philostr. p. 95, 16. u. im pl. ζυμήτες, Krág. 3. Xen. An. 7, 3, 21. ζυμόω, (ζύμη) sauern, mit Sauerteig missen und badurch in Sabrung sepen, μιχρά ζύμη δλον το γύραμα ζυμοί, NT.; passauern, gábren, Alexis b. Ath. p. 383 D., Plut. Mor. p. 659 B.: ábbpt. gábren, ausbrausen, von jeglichem Gábrungsprozes, τὰ μελανα ζυ-

von jeglichem Gabrungeprozes, τὰ μέλανα ζυ-μούται. Hippocr.; οὐρα έζυμωμένα, id. u. X.

ζυμώσης, ec, = ζυμήεις, fauerteigartig, Arist. de gen. an. 3, 4. ζύμφμα, τό, ber Cauerteig, bie Defen, was

ζωάρχεια, ή, die Lebenserhaltung, der Unterstatt, Schol. Rur.; dasselbe ζωαρχία Walxii Rhot. 1, p. 599, 14.
ζωαρχής, ές. (ζωή, άρχέω) lebendig ober am Leben erhaltend, Nonn. δ., Byz.: τὰ ζ.,

Lebensmittel, Phot.

ζήποχος, ον, (ζώον, ποχω) ein Thier bes herrichend, lentend, führend, Aol. Tact. 22. ζωγλύφος, ον, = ζωογλύφος, w. f. ζωγράψειον, τό, (ζωγράφος) bie Berriftatt, bas

ζωγράφειον, τό, (ζωγράφος) die Wertstatt, das Arbeitszimmer des Malers, Plut. Mor. p. 471 F. ζωγράφες, (ζωγράφος) nach dem Leben od ledende Wessen malen, dd. malen übhpt., absol. od. m. aco. Plat. d., Xen., Plut. d.: τὶ ἐπίτι, ετω. auf etw. malen, Plut. Mor. p. 759 C.: bemalen, τὰς ὀψρῦς ἀσβόλφ, Alex. d. Ath. p. 568 C. — Κάτ ζ. sagt eman auth ζῷα γράφειν, Μανδροκλέης ζῷα γραφάμενος πᾶσαν τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου, nachdem er sich batte malen sassen., Hdt. 4, 88.; auch Paus., dgl. Letronno sur la peinture murale p. 464. Dau.

ζωγράφημα, τό, bas Gemalte, bas Gemalbe, Bilb, Plat. 8., Plut., DC. u. X.

ξωγράφητός, ή, όν, gemalt, Hesych., KS. ζωγράφια, ή, das Malen, die Maleret, Mas lertunft, Plat., Xon., DH., Plut.: die Maleret, f. v. a. das Gemálde, Plat. Phaedr. p. 275 Dav. D.

ζωγράφικός, ή, όν, zum Malen gehörig ob. geschick, Plat. Thoset. p. 145 A., Xen. Symp. 4, 21., Pol.: ή ζωγραφική, sc. τέχνη, die

4, 21., Pol.: ἡ ζωγραφική, εc. τέχνη, διε Ralerfunft, ζωγραφική και μουσική, DS. — Adv. ζωγραφικώς, †. ΄ ζωγραφική και μουσική, DS. — Αdv. ζωγραφικώς, †. ΄ ζωγραφω) lebende Bes fen, Ahiere oder Menschen malend, überh. mas fend, bh. ὁ ζ., der Maler. Plat. δ., Xon., Dem., Anth. u. X.: don dem Berfertiger buns ter Bederarbeit, Theocr. 15, 81. ΄ ζωγρεία, ἡ, ion. ζωγρίη, Hdt.; aud ζω-γρία, Pol., Strad., (ζωγρέω) das Erbendigge-sangennehmen und Pardongeben, ζωγρίη λα-βεῖν, αἰρεῖν, Hdt.; ζωγρεία ἐγκρατή γίγνε-σθαι, πυριεύειν τινός, λαβεῖν τινα, Pol. δ., Strad., gum Gesangenen maden; ζωγρεία ἀ-λώναι, gesangen werden, id., Joseph.; ζωγρεία α-λώναι, gesangen werden, id., Joseph.; ζωγρεία α-

Carpolas, L. ήσω, (ζωός, ἀγρεύω) lebendig fangen, lebendig gefangen nehmen, im Kriege tym Gefangenen machen, anstatt zu tidten, con gedra, N. 6, 46. 10, 378. 11, 131.: don't auch de lebendig gefangen machen, gefangen nehmen, in Kriege Kon noch Liebendig Gefangen nehmen, im Kriege th, p. 252, 24. (dor. K. (ωή, ) in a., Dide the het Liebendig Gefangen nehmen, im Kriege the Liebendig Gefangen nehmen, im Kriege the Liebendig Gefangen nehmen, im Kriege the Liebendig Gefangen hehmen, im Kriege the Liebendig Gefangen hehmen dan hehmen war het Liebendig Gefangen hehmen hehmen war het Liebendig Gefangen hehmen war het

Echricher, Plat. Legg. p. 868 B.

(ωγρία, ή, ί, (ωγρέα:

ζωγρίας, ον, ό, ber lebendig Gefangne, 'Iνδόρτης και ζωγρίας ελήφθη, DS. Rxc. 2, p.
510, 54.; (ωγρίας ελίφθη, DS. Bxc. 2, p.
510, 54.; (ωγρίας ελίφθη by hot. Bibl.
2, p. 238, 28., u. δ. b. Byz. ζωγρίαι ἡρόθησαν,
πολλούς (ωγρίας ελών, Zoaim. b. Byz.; αυάς
in der Form ζωγρέίας; ζωγρέίας παρέσχετο
πορέσσινες (είνημα. δ.

in det Form (ωγορίας; ζωγορίας παρίσχετο βαρβάρους, Cinnam. δ.
ζώγρος, δ, (påtere Form f. ζωγορίον, Ης—sych., Schol. Nic. Ther. 825. u. KS.
ζωβάριον, τό, dim. 100 ζώον, Χρίετιμεη, Arist. HA. 5, 19, p. 38, 20. 32 g. Χ. 9, 34. de part. an. 3, 1, p. 53, 31. 4, 1, p. 120, 21 Bekk. mia., Ath. p. 210 C., Alexis b. BA. p. 98, 2., ΕΜ. Ε. ζώβιον.
ζωβίσχος, ή, όν, (ζώβιον) 100 ober mit Thierigen, mit u. ohne χύχλος, der Χρίετζεις mit feinen Eternbilbern, Plut. Mor. p. 888 C. 890 K. 937 K. 1002 D., Luc. ver. hist. 1, 18. 28.: ζωβίσχή (sc. όδος), Manetho.
ζωδιογλύφος, ον, (γλύφω) — ζωογλύφος, δον, (γλύφω) — ζωογλύφος,

28.: ζφοδιακή (sc. οδος), Manetho.
ζφοδιογλύφος, ον, (γλύφω) = ζφογλύφος,
Βίδοφει βόπιδεπό, Plut. Mor. p. 712 Ε.
ζφόσον, τό, dim. υση ζφον, Khierchen, insect. als Edmiswert od. in Metall gearbeitet,
als Eckricung von Geräthschen u. bgl.,
Hdt. 1, 70., Paus. 3, 15, 11., Pseudo-Mon.
b. Clem. Alex. Strom. 5, p. 720., Plut. Mor.
p. 673 B. u. 1.; od. als Sternbild, els δώδεκκ ζφόδων χώρας, (Arist.) de mund. 2.,
id. Met. 1, 6. u. δ., Ath. p. 536 F., Plut.
Mor. p. 908 B. C. 1028 D.
ζφόσφορς, ον, (φόρω) Chiere tragend
ch. sthrund, verseben damit, bes. κύκλος, =
ζφόσστος, Grog. Nyss.
ζφόσστος, Grog. Nyss.
ζφόσστος, γ. όν, (ζφόσον) = ζωωτός, Poll.
7, 55., Hesych.

7, 55., Hesych.

έωηφόρος. ον, (φέρω) das Leben bringend ob. gebend, ψήφος, Themist. u. S p à t., s. Eob. g. Phryn. p. 635.

τωθάλμιος, ον, (wahrsch, von θάλλω) les benstráftig, in Lebenstrast bishend, Pind. Ol. 7, 11., vgl. βιοθάλμιος, πολυθάλμιος, φυτάλμιος. (Andere leiten es von alden, Andere von Jálna ab.)

ζωθαλπής, ές, bef. fem. ζωθαλπίς, (θάλ-πω) lebenerwarmend; Leben anfachend ob. ents zündend, λαιμός, Nonn. 1, 454.; ζωθαλπίδες ώραι, id. 16, 397.

ωραι, 10. 10, 39%.
[ωθαλπίς, (δος, ή, bef. fom.gu [ωθαλπής, ως].
[ωθηλπη, ή, (θηλη) Gemach, am Aage barin
gu ruhen ob. gu [chiafen, zothoca, Plin. ep.
2, 17, 21.; oppos. dormitorium, warin man
Rachts [chiāft; zothocula, id. ep. 5, 6, 38.:
bie Rapelle, heilige Belle, inser. Murat. p. 690.,
Gruter. p. 49.
[willow, σ. av. xixloc. = [wilderic. mit]

ζωίδιος, α, ον, χύχλος, == ζωδιακός, mit Ehiergestalten versehen, Arat. 544.

ζωϊκός, ή, όν, (ζῷον) thierisch, animalisch, Thier s, ἱστορία, φύσις, Arist., Ath. — 2) (ζωή) zum Eeben gehörig, †.

(τωη) gum even gegorig, γ.
ζώτον, τό, poët. f. ζώον, Simon. b. KM.
p. 413, 17. u. b. Schol. Il. 18, 407: T.A
ZOIA, Inser. Att. Classical Journ. 10, p. 335.
ζώμα, τό, (ζώννυμι) eine Art Binde ober Gurt, der vom Unterleibe bis an die Knie reichte, an den Panger befestigt u. wahrsch, mit Metallstreifen ob. Platten belegt war, Il.
4, 187. 216.; dh. für Panger, Od. 14, 482., den obern Theil des ζ. dectte der ζωστής: Il. 23, 683. ift es der Schaamaartel (subligaculum)

Gartel lofen, vom Brautigam, der ber Braut beizuwohnen im Begriff ift, Od. 11, 245., Plut. Lyc. 15. u. sonst (hingegen Plut. Mor. p. 253 C. 293 C. von Frauen, die sich an demselben aufhangen wollen): ζώνην ανέρι λύεσθαι, mit einem Manne Gemeinschaft haben, opigr. adeap. 649, 4.: bh. ζώνη bichterisch abtr. für Che, Bermahlung, δαίμων τᾶς ματοός ζώνας, Bur. IT. 204.: fleischliche Gemeinschaft, έπ' airig τῆς ζώνης, Philostr. p. 284.: λύεσθαι, ἀπολύεσθαι, bon Gebärenben, Call. Del. 209.

Zώμεύω (ξωμός) mit einer Brüge lechen lethe Colorn genannt wurden, Plat. Aleib. I., p. und zwereiten, Hippoor. p. 551, 34., Ar. b. lethe Colorn genannt wurden, Plat. Aleib. I., p. 201 (Δωμός, ησώω) Schopf, Rile, Schaumlöffel, Anth. 6, 101, 5., Blaser. 1, n. 161, 3., Antiplan. b. Ath. 2, c. 86., ob. Line. gymn. 33., Plat., Ath. p. 162 D., Anaxipp. b. Ath. p. 169 D., Philem. ib. p. 291 K. [Δωμός, bas Supp. Gen. Ar. Nub. 389. [Δωμόσος, τό, dim. von ζωμός, bas Supp. Gen. Ar. Nub. 389. [Δωμόσος, τό, dim. von ζωμός, bas Supp. Gen. Ar. Nub. 383. [Δωμόσος, τό, dim. von ζωμός, bas Supp. gen. Ar. Nub. 383. [Δωμόσος] (Δωμόσος) (

fromatos, a, or, von ber Art ob. Größe eines Gartels, nayos swrmtor, Athen. Mechan. in Math. vett. p. 11.: swrmtos, Psellus: b. Synes. p. 324 C. ber innerhalb einer

Gregone wohnt.

ζώνιον, τό, dim. von ζώνη, Ar. Lys. 72.,
Plut. Mor. p. 154 B., Alciphr. 1, 39, p. 188

Bergl., Poll. 7, 67.

ζωνιοπλόχος, ον, (πλέχω) gartelflechtenb, gartelftridenb, Thom. M. p. 413.

τωννέσχετο, κοι. από ερ. 3 m med. bon ζώννυμι, 1l. 5, 857. † ζωννύω, = ζώννυμι. ζωνόγασιοις, ό, ή, Hesych., unb

Lurogiarus, 0, 13, Inspecie, and ten Carogiarus, 0, 02, (yaarig) um ben Bash ob. beib gegürtet, Hesych.

jaroeidis, &s, (eldos) gürtelähnlich, gürtelatig, Apollon. lex. Hom. v. Igeaar koi-

corec. (wrecior, ζώντειον, ζώντιον, τό, von Gramm. angeführte Formen f. ζητρεζον, w. f. ζφογενής. Ες. (ζφον, γένος) vom Ahier etz geugt, thierifch, Plat. Polit. p. 309 C. ζφογλύητος, ον, (γλύηω) Bilber fchnişend, ö, der Bilbschiniger, Bilbhauer, Anth. 12, 56, 1.

ζωογονέω, (ζωογόνος) lebendige Junge od. Σήμας betwortheringen, ετχευμείη, πανταχοῦ ἡ ψέσις ζωογονεῖ μιξαμένη πως τῆ ὑγούτητι τὸ θεομόν, Theophr.: übhpt. ετχευμείη, (μύσις) ἡ — πῶν ἐξφογόνησεν ἔμψυχον, (Luc.) σις) η — παν εξφορονησεν εμψυχον, (Luc.) Am. 19.; τηλικαύτην παρθένον ζηογονών, id. d. deor. 8., DS. 1, 23.; pass. τὰ ὑπὸ τὰ: γῆς ἐφογονούμενα, Plut.: bef. von faus leadem Fieilch u. andern Dingen, auch von Pflangen, die Keine Thiere erzeugen, μόνος ἐρέβινθος οὐ ζφογονεί, Theophr.; pass. erzeuge werden, entfieden, befonders von Keinen Thieren ob. Unassiefer. Gewährm u. dal., Theo-Τρίττε οδ. Ungeşiefer, Gewürm u. bgl., Theo-phr.; κάνθαροι δνων — ζωογονοῦνται, Plut. Clem. 39. Mor. p. 637 Ε., Ath., Geopon.: ἀβτρτ. beleben, ἀνεμοι ζωογονοῦσιν, Geop. b) lebend ob. am Leben ethalten, LXX., NT. Dan.

ζωογόνησις, εως, ή, = ζφογονία, Spåt. ζωογονητικός, ή, όν, gum Lebendigzeugen ed. = geddren gehörig, Spåt.

Epoyonia, 7, das Erzeugen, hervorbringen lebendiger Befen, (Plat.) Kpin. p. 980 C., Plat. Nor. p. 637 D. 905 C., Geop.: bes. burch Fantais, Theophr.

ipoyorixos, n, or, gum Erzeugen ob. Gesbarn lebenbiger Befen gehörig, sich batu eigennt, Philo, Procl. — Adv. -1205, ool.

Georginos, or, (ζώον, ΓΕΝΩ) lebenbige Befen erzeugend ob. gebarend, befruchtend, ξωογώνοι προπέ, Orph. h. 37, 3.; σπέρμα, Arone. — 2) Beiw. bet 3ahl Sieben, weil bie im fiebenten Monate gebornen Rinber leich= tr als bie im achten gebornen am Beben bleisten, Alex. Aphr. Probl. 2. 47., Procl. inst. Theol. p. 230., Eust. p. 151, 38.

[proypaques, or, poet. f. ζωγράγος, Theocr.

15, 81.

ζωοδότειρα, ή, fem. von ζωοδοτήρ, Beim. b. Demeter b. Grammat. ms. in catal. bibl. Riccard. p. 38.

Gebenbe , &c. or. 15., KS.

imidweos, or, (imi, dwelw) Leben gesten, K.S.

Schwertt ungaketen, II. 5, 857. 14, 181. 23. ζωοειδής, ες, (ζωον, είδος) thierahnlich, 130.; χετώνα, Call. Dian. 12.; χετώνα είς thierartig, Geop. 10, 9, 4. 10, 27. μποον έζωστο, Plut. Anton. 4. (Berm. mit ζωοδετέω, (ζωός, τίθημι) lebendig machen, beleben, Archelaos b. Antig. Car. c. 23. p. 35. ζωοθησία, ή, (θήσα) Thieriagh, das Gins ζωννύσχετο, ion. und ep. 3 sing. impf. fangen lebendiger Thiere, Plat. Soph. p. 223 B.

ζωοθηρικός, ή, όν, zur Ahierjagd gehörig, Plat. Soph. p. 221 B.; ή ζωοθηρική, — ή ζωοθηρία, ib. p. 220 A. 222 A.

ζωοθύσία, ή, bas Opfer von lebenben Thies

ren, KS.; von ζφοθύτεω, (ζφον, θύω) Thiere opfern, Apoll. Tyan. b. Kuseb. pr. ev. p. 153 B., Ku-

seb. d. u. a. KS. ζφοχτονία, ή, der Thiermord, KS.; von

ζφοχτόνια, η, στε αθικτιώτιο, κ. 3.; bon ζωοχτόνιος, ον. (χτείνω) Thiere morbend, tobtend, Philostr. v. Ap. 2, 66.
ζφόμορφος, ον. (μορφή) thiergeftaltet, mit ob. von thierischer Bilbung, Plut. Num. 8.
ζφόν, τό, bas lebendige Wessen, lebens, (κ. 6666λης animal χάν κ. 3 κ. τ. 2. δ.

οδ. von thierischer Bildung, Plut. Nam. 8.

ζούν, τό, das lebendige Besen, lebens
bige Geschopf, animal, πάν — δ τιπερ άν

μετάσχη τοῦ ζῆν, ζῷον — ἄν λέγοιτο ὀρβωίτατα, Plat.; πῆ θνητόν τε καὶ ἀθάνατον

ζῷον ἐκληθη, id. δ. ; βέλτιστον πάντων τῶν

ζῷον ἡγεῖτο ἄνθρουπον είναι, Χεπ.; τί γὰρ

εὕδαιμον μάλλον νῦν ἔστι δικαστοῦ ζῷον,

Ατ. u. sonst bausig bes. in Prosa: bes. das

Khier, ζῷων ἡμείρων καὶ ἀγρίων καὶ ἀνδρώπων, Plat.; γενναια καλοῦμεν τῶν ζῷων,
δπόσα πραέα ἐστὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους,

Χεπ., Ατ.; ζῷων ἄξιος ἡμιθέων, Callin. sc. Xen., Ar.; Coor acros queseur, Callin. fc. 2. u. fonft d. bef. in Profa: als Sternbitt im Thiertreife, Plut. Mor. p. 1028 D. b) jedes burch plastifche Kunft bargestellte Bild, sei es Shiertreife, Plut. Mor. p. 1028 D. D. processer burch plastifche Kunft bargestellte Bild, sei es gemalt, ausgehauen, gegossen ob. geschnicht, u. zwar nicht nur von lebendigen Besen, sonbern man Riumen, Krüchten u. bgl., fldt. d., gwat nicht nur von technigen us bgl., Holt. b., Plat., f. Schweigh. z. Holt. 1, 10. 203., Stallb. z. Plat. Cratyl. p. 430 D., Hofe zu Plut. 4, S. 352 Schaef., E. Dinborf z. DS. 4, p. 155.: bh. Con yourer, eryogiquer Ex re, auf etw. malen, Holt.; u. im med. Con γράψασθαι την ζευζιν του Βοσπόρου, ben Uebergang über ben Bolporos nach bem Eeben malen laffen, Hdt. 4, 88.; vgl. bas aus tran youquer entstandene tayongeer; ebenfo ton noier, Plut. Pericl. 13. (Die richtige Schreibe art scheint Goor zu sein, entstanden aus faior, w. s., welche auch von den bestern codd. meist bestätigt wird; Andere schreiben foor.)

ζωόνυχον, τό, =  $\lambda$ εοντοπόδιον, Diosc. 4.

ζωοπλαστέω, lebenbe Befen bilben, KS. -2) gu Bilbfauten machen, in Steinbilber vermanbeln, analog mit ζωγραφέω, Lyc. 844.;

ζωοπλάστης, ου, ό, (πλάσσω) ber Bildner von lebenden Befen, Beiw. v. Gott, Philo. ζφοποιέω, - (ζωοποιός) lebendig machen, bez leben, Luc. ver. h. 1, 22, KS. — 2) = (poyoréa, lebende Besen, Thiere, Butanet execugen od. hervordringen, Arist. d., Theophr.,
Luc.: Cyonocovary Engagovan, se brûten fie aus, Arist. Dav.

ζφοποίησις, εως, ή, bas Lebendigmachen, Beleben, Chrysost. — 2) bas Erzeugen ob.

hervorbringen lebenbiger Befen, Thiere, Barmer, t. Dan.

ζωοποιητικός P ή, or, gum Beleben, gum Dervorbringen lebenbiger Befen gehorig ober gefchiett; το ζωοποιητικόν, bie belebenbe ob. erzeugende Kraft, Plut. Mor. p. 906 A., Justin. Mart.

ζφοποιία,  $\dot{\eta}$ , = ζφοποίησις, Theophr. CP. 5, 18, 2., lambl. Schol. Plat. p. 34 Ruhnk.

ζφοποιός, όν, (ποιέω) lebendig machend, belebend, KS. — 2) lebende Befen, Thiere, Burmer machend, zeugend, hervordringend, Bohol. Kur. Phoen. 349.
ζωοπωίης, ου, ο, (πωλέω) Thiere, bef.
Oppferthiere vertaufend, Hesych. Dan.

ζφόπωλις, ιδος, ή, sc. άγορά, Bichmarkt, Hesych.

Heaych.
 ζωός, ζωή, ζωόν, (ζάω) lebenbig, lebenb, am Eeben, Hom. δ., Pind., Hdt., Orph.: opp. Sarών, Od. 17, 115., Pind. lathm. 3, 28.: ζωόν έλεῖν τινα, Einen lebenbig gefangen nehmen, Il. 6, 38., Hdt. 8, 93.; λαβεῖν, Χen. An. 3, 4, 5. Hell. 1, 2, 5. — Dafür gibt es eine seltnere Form ζώς, Il. 5, 887. 16, 445. u. Hdt. 1, 194. nach ben besten codd.; BA. δ., KM.; plur. ζῷ, RM. p. 742, 4. — Unrichtig ift bie Algentuazion ζῶς, vgl. KM. 413, 30., BA. p. 1196., wiewohl ber accus. Σῶν αεſακτίερει wird. Ερίδιπ. λ. Il. 16, 445. 413, 30., BA. p. 1196., wiewohl ber accus. Lar geschrieben wird, Spign. z. Il. 16, 445. Ausserbem s. Cooc. ζωόσοφος, ον, (σοφός) lebensweise, λόγια,

Anth. 1, 88, 3. [cooracion, ro, (lorqui) Thierftand, Bieh-kand, Stall, Rust. p. 531, 17.

ζωοταμών, part. aor. von ζωοτέμνω, f. 88. ζοια ταμών, Orph. Arg. 317. nach 206. 1. Phryn. p. 617.

ζωότης, ητος, ή, (ζωός) die Abierheit, thies tische Ratur, der thierische Zustand, wie seeότης gebildet, Plut. Mor. p. 1001 B., Gal. 5, p. 336.

ζωστοκέω, (ζωστόκος) lebenbige Junge gebaren, opp. φοτοκείν, Arist. 6., Plut. Mor. p. 637 B., Sext. Emp. Pyrrh. 1, 42. Dav. ζωοτοχία, η, bas Gebaren von lebenbigen Jungen, Arist. de gen. an. 3, 3. p. 89, 30 Bekk. min.

tooroxos, or, (textw) lebenbige Junge ges barend, Arist. HA. 1, 5. do part. an. 4, 10., Geop. 20, 6, 1.

† Coorgogeior, ro, Ort wo man Thiere Bieh halt und füttert, von

ζωοτροφέω, (ζωοτρόφος) Thiere ob. Bich fåttern, nahren, masten, halten, Philo. b) Sunge nahren, erhalten, Theophr. CP. 2, 17, 6. Dav.

ζφοτροφία, ή, bas Füttern, Rähren, Ma-ten, Palten von Ahieren ober Bieh, Plat. Polit. p. 261 D., Byz. Dav.

ζωστροφικός, ή, όν, zum Biehhalten ob. smålten gehörig, geschictt, geneigt, Piat. Polit. p. 263 E.; τέχνη ζωστρ., Cl. Al. Strom. 1, 7, 37. p. 338 Polt.; absol. ή ζωστροφική, 7, 37. p. 338 Pott.; Plat. Polit. p. 267 A.

ζωστρόφος, ον, (τρέφω) Schiere ob. Bich fütternd, nahrend; του γάλεκτος ζωστρόφος ούσες, Clem: Alex. Paod. 1, 6,

Coorunes, or, (runow) lebendige Wefen absormend oder nach der Natur abbitbend, Thiers und Menschendiber machend, Nonn. 5, 527.

ζωοφάγέω, Thiere ob. Fleisch von Thieren effen, Arist. HA. 8, 3, 4. p. 216, 30 Bekk. min. Dav.

foograyla, n, bas Fressen von Thieren ob. bes Fleisches v. Thieren, Arist. HA. 9, 41, p. 296, 14 Bekk. min. τους 14 merk. min.
τουσάγος, ον, (φαγείν) Thiere ob. Fleifch von Thieren effend, fressend, Arist. Polit. 1, 8, p. 11, 16 Bekk. min.

το της το τους min.

ξφοφθαλμος, ον, (δφθαλμός) mit Thiers augen; το ζφόφθαλμον, eine Pflanze, fonst βούη θαλμον, Diose. 4, 89.

ζφοφθορία, ή, die Pandlung des ζφοφθόρος, Gregor. Nyss.

ξωοφθοίος, ον, (φθείοω) Thiere verbers bend od. tidtend, †. — 2) mit Thieren Uns zucht treibend, KS. ζφοφορέω, ein lebendiges Junge tragen (in

ber Gebarmutter), Ariet. HA. 10, 7, p. 318, 29 Bekk. min.: von Pflangen, betleiben, fortstommen, Geop. 5, 13, 1.; von

Tommen, Geop. 5, 13, 1.; von ζωφόρος, ον, (ζωον) 1) χύχλος od. ohne χύχλος, det Thiertreis, Anth. u. X., s. Jac. p. 913. b) Ahiert od. sidhpt. Bitder darftels lend, πίγαχες, DS. 18, 26.
ζωφόρος, ον, (ζωή) Leden bringend, beles bend, Anth. 9, 765., epigr. b. Bluscr. 1, p. 477.
ζωφορίτων, (γυτεύω) ledendige Sprößlinge hervorbringen, erzeugen, beleben, Ath. p. 682 D.

ζωόφυτον, τό, (ζώον, φυομαι) lebendiges Geschops, τ. — 2) (φυτόν) Hangenthier, Sext. Emp. Pyrrh. 1, 41., Plin. 9, 45., Eugenic. in laude Trapez. p. 372, 27. b) Thire

† ζωπονέω, (πονέω) lebendig darreuen. ζωπόρέω, (ζώπυρον) lebendig anfacten, wiese τας άνθρακας, Comic bet an inden, ζωπύρει τας άνθρακας, Comic in EM. p. 413, 4., Philo, Aretae.; τὸ πνεῦμα συνεκκαίει καὶ ζωπυρεῖ, Theophr. de ign. 27.; φλόγα (bilblid), Plut. Mor. p. 618 F.; δεῖ γὰρ εἰναι οἰον ἐστίαν, ἐν ἢ κείσεται τὸ ζωπυροῦν τῆς φύσεως, Arist. part. an. 3, 7. b) ûbtr. α) anfacten, beleben, etc. muntern, erregen, quírgien, κείσνες καρδίας muntern, erregen, aufreigen, yelroves xaodlas μέριμναι ζωπυρουσι ταρβος, Aesch. Sept. 270.; ζωπυρουμένας φρενός, id. Ag. 1004.: ζωπυμείς νείκη νέα, bu facifi neuen Daber 270.; ζωπυρουμένας φρενος, id. Ag. 1004.: ζωπυνείς νείκη νέα, bu facht neuen Daber an, Eur. El. 1121.: εξ με ζωπυνήσεις, wenn bu mich triget, Ar. Lys. 682. β) etw. pfles gen, nahren, fovere, ζωπ. τροφήν, ben Eurus pflegen, begånftigen, Plut. Lys. 29.; την δύναμεν, Plut. Mor. p. 923 D.; ή φύσις — ζωπνρεί τό ζώον, ib. p. 940 C.: im pass. διαύτοῦ (τοῦ ήλίου) πάντα — ἀξεται καί ζωπυνρείται, Archyt. b. Iambl. Protr. p. 40. Dab.

co. Lice, um gruer baran angugunben: übtr. bas Reberbleibfel, ber Reft, Conrega rod rar ar-Retarblatiel, der Reft, ζώπυρα τοῦ τῶν ἀν-δνώπων γένους, διασεσωσμένα, Plat. Legg. 677 B.; ζώπυρα τοῦ Πελιασγιοῦ γένους, DH. 1, 21 j. A. 1, 45., Luc. Tim. 3., Plut. Mor. p. 240 A. daſ. Whitenb. u. Ruhnt. j. Tim. p. 129. Weift im pl. gebr. — 2) act. als Insahende, der Blaſebaſg, Gramm. — Gigntl. meutr. des erft dei Gydtern gebrhuchl. adſ. ζώπυρος, Feuer beſebend, anſachend, ents źńakad, Philostr. v. Apoll. 1, 34, p. 42., Clem. Alex.; σπέρμα, Kused. Bon ζωός und πῶο. und ave.

fungewore, εως, ή, = ζωπύρησις, ζ. δρ-γίς, Max. Tyr. 9, 7. ζωροποτέω, reinen, ungemischten Wein trins frn, diept. unmäßig, mit starten 3dgen trips

Αρ. Rh. 1, 477.; πόμα, Απth.; δέπας, ib.: and that airos, als neatr. ζωρόν, wie moram, τοῦ ζωροῦ γεύσασθαι, Synes. — Biel gauthalider ift ber Comp., ζωροιερον χέραιε, mithe triscum Bein, b. i. gielje weniger Baje σις, Diose.; Luc. låst auch die Götter ζωρότερον πίγειν το νέκταο, Saturn. 7. u. dgl.

L.: Antiphan. b. Ath. p. 423 D. gibt dem alvoxios diesen Beinamen. — Da die Griechen deroxios diesen Beinamen. — Da die Griechen des Gürtels ob. Wergehends, Lyc. 1329.

be Gürtels ob. Wergehends, Lyc.

φατόσημα, τό, = ζώπυροτί, Philo de se- Alten über das ζωρότερον πέραιε b. Hom. ptem p. 1179 F., Schol. Ar. Lys. 107.

ζωπίφησις, εως, ή, das Anfachen des Feuers:

τὸ ζωρότερον δὲ πέραιε οὐ τὸ ἄπρατον, ως ἀτομικον, ως ἀτομικον αυφρι. vas κοιεσετοτικοτη, Ermuntern, AS. [ωπυφητέον, adi. verb. v. ζωπυψέω, es ift urspr. poet. u. in ion. Prosa gebr. Es anjusahen usw., Philo. [kinternet, Islian. or. 5, p. 172. [ωπυψον, τό, der Funke, die glühende Kohle] Phryn. p. 146. [ωκ., seltnete poet. F. f. ζωός, w. f.

tais, settnere poet. F. f. ζωός, w. f. ζωσι, imperat. aor. 1. med. zu ζωννυμι, Od. 18, 30.

ζωσιμος, ον, (ζάω) lebensfáhig, lebensfráfs tig, vitalis, Alex. Aphr. Probl. 247., Kum.; cod. Urbin. Theophr. HP. 9, 12. 1., 100 vulg. βιώσιμος.

steidiace, ews, ή, (ζώννυμι) bas Garten, Ums garten, LXX., EM. u. Spåt.
ζώσμα, τό, [. ζώμα.
ζωστής, ήρος, ό, (ζώννυμι) ber Gartel, Leibgurt; in ber II. immer ber Leibgurt ber Krieger, ber über ber μέτρα und bem obern Theil bet ζώμα am untern Ende bes Brufts pangers, Ιωρ, ο, δρεγότει ben Brufts und bie Weichen becker in much bie Weichen becker in much wie γες, Max. Tyr. 9, 7.

βαικό und die Weichen deste er wurde mit fieren, ingenischen Wein trins fra, êx γανδής χύλιχος, epigr. b. Ath. p. 436 D.; αμυσιλ ζ., Call. fr. 109.; αχολ έπλ φ. Δέλ. 135. 186. vgl. Lehrs de Arist. stud. p. σγαλεροῦ ζωροπότει γόνατος, trint die des time Anie schwach wird, scholor, Anth. 11, 25, Δ.: αμό d. δ. δρλλ. 3 von ζωροπότει, ον. δ. (ζωρός, πένω) der uns gamischen Wein Trinkende, Heaych., Phot.: der Bein unmässig, in karken Zügen Trinkende, der Frauen, = ζωνη, λύσανδαι der Bein unmässig, in karken Zügen Trinkende, der Frauen, = ζωνη, λύσανδαι der Bein unmässig, in karken Zügen Trinkende, der Frauen, = ζωνη, λύσανδαι der Bein unmässig, in karken Zügen Trinkende, der Frauen, = ζωνη, λύσανδαι der Bein unmässig, in karken Zügen Trinkende, der Frauen, = ζωνη, λύσανδαι der Bein unmässig, in karken Zügen Trinkende, der Frauen, = ζωνη, λύσανδαι der Bein Antalassischen Bein Antalassische Gell. Del. 183. des Spanheim. der Bein zin Basser gegossen ist, μέθν, jeb. der Guttel der Frauen, = ζωνη, λύσανδαι der Bein gelock, δν, rein, lauter, ungemisch, vom de Weiner der Frauen in Halten der Frauen. Del. 183. des Spanheim. der Gell. Del. 183. des Spanheim. der Gell. Del. 183. des Spanheim. der Gell. der Frauen in Halten der Gelle der Frauen. Del. 183. des Spanheim. der Gelle der Frauen in Frauen der Frauen. Del. 183. des Spanheim. der Gelle der Frauen in Frauen der Frauen. Del. 183. des Spanheim. der Gelle der Frauen. Del. 183. des Spanheim. der Frauen in Frauen der Frauen. Del. 183. des Spanheim. der Frauen in Frauen der Frauen. Del. 183. des Spanheim. der Frauen in Frauen der Frauen. Del. 183. des Frauen der Frauen. Del. 183. des Gelle Del. 183. Bauch und bie Beichen bedte; er murbe mit auswendig ringsherumlaufende Balten, Hel. 1, 1., Byz. S. Scheffer de milit. nav. p. 48. 1., Byz. S. Scheffer de milit. nav. p. 48.

— 2) eine Art Meertang, sucus, Theophr. HP. 4, 6, 1. Plin. 13, 25, 48.

adi. gegürtet, Call. h. Ap. 85.

— 4) Rame eis nes Ortes in Attisa, Hdt., Xen. Hell. 5, 1, 9.

8, 107.; bh. Σωστήριος ob. Σωστήρ Απόλλον, Euphor., Lexic. S. Mein. 3. Euph. p. 151. 152.; baneben auch Αθηνά Ζωστηρία ob. Ζώστερα, BA., Steph. Byz., Paus. 9, 17, 3., beren Beiw. aber einen anbern Urssprung hat. Dav.

Σωστήριος, α, ον. s. εωστήριος 2. C. 1., Byz.

έπιθυμία, id. u. fonst: τό ζωτικόν, bie Lebens ber nur biese Ferm braucht, άγπθόν βίον bigkeit, id.: auch von Kunstwerken, bie bas Les ζώειν, Od.-15, 491.; ζώειν καὶ δράν φάος ben getreu nachbitben, τὸ ζωτικούς φαίνεσθαι ήελίοιο, Hom, δ.; ausserm δ. b. Hes. πῶς ἐνεργάζη τοῖς ἀνδριάσιν; wie giebst bu u. a. Bp., Pind., Simon. Amorg., Anth., ben Statuen ihren lebenbigen Ausbruck? Xen. Hot. δ., Luc., d. dea Syr. 6. u. sonst in ion. ben Statuen thren koendigen Ausbrück? Aen. Hat. 6., Luc., d. dea Syr. 6. u. sonst in ion. Mem. 3, 10, 6. 7. (ww der comp. - στεφος): Prosa.

Kweixwirara έξεργαζεσθαι, (vom Malen) gan, τον στεφος το ζωτιχωτάτη ώρα και γόνιμος, Theophr. CP. Synes. Day.
1, 13, 4. — Adv. ζωτικώς, db. ζωτικώς έχεων, toul Lebenskraft sein, Plut. Cat. min. 70. — sein. Impl. Frotr. p. 344.
2) thierisch, KS.
ζωντίμα, ά, (ζώον, δνομα) Benamung nach Thieren, Budee. 80.
ξώωτις, εως, ή, (ζωόω) die Lebendigmachung, p. 210 C. Bgl. ζώον.
ζώμτος, ον, (φώω) a) Φflanzen hervore bringend od. nahrend, fruchtdar, link Rom.
διώμτος, ον, (ζωώω) mit Abieven bemalt, 20., Dias d. Stob. Flor. 65, 16. h) αίμα, gestiett, durchwirt, wie Plautus: bestuate tabas Leben nahrend, Aesalt. Suppl. 863.
ζώω, ep. u. ion. s. ζάω, seben, d. d. b. Ham., f. p. 538 d.

## H.

H, η, ήτα, τό, das lange e, indeel. siedenter ret. varr. A. XVIII, 1.; eine britte Ansicht Buchtabe im Griech. Alphabet; als Zahlzeiz (Theodos. p. 3, 28 Götel.) macht den Simos chen η = δατώ und δχοδος, aber η = 8000. nides, der zwei I durch einen Querstrich verz Ursprünglich wurde der lange ez kaut mit durch bunden haben soll (l-I), zum Ersinder des ήτα. E ausgebrückt, Plat. Crat. p. 426 C. Gal. 9, — Am häusigsten war der Gebrauch des Eta p. 470. S. Villois. Prol. ad Hom. p. IV.; bei den Joniern; bei den Attifern ging es in u. H entstanden aus B (vgl. IO = δ Blaser. vielen Bornfommen und Endungen in ein lanz p. 470. S. Villois. Proi. an roun. p. vielen Wortstämmen und Endungen in ein imm. H entstanden aus B (vgl. Fo = δ Blaser. 1, 2, lin. 4. 6, 9.; n. 22, l. 2., ursprünglich das Semitische Cheth (17), welches in der Sapon aus dieser und maritanischen Schrift mit jenem Zeichen aus dieser llebergang in Alpha bei den Acolern und Worten; ber den neuern Att. dagegen wird es maritanischen Schrift mit jenem Zeichen aus dieser llebergang in Alpha bei den Acolern und Worten; ber den neuern Att. dagegen wird es wicht selten in η verwandelt, z. B. xleivas Semittsche Chetn (17), weiches in der Sq. maritanischen Schrift mit jenem Zeichen auss gedrückt wird), bezeichnete den spiritus asper, der spater die einsacheren Gestaltungen 1-4 (u. guleht) OC annahm; vgl. Seleua. b. Ath. p. 398 A.; daher denn in Inschr. das Zeichen HAbburgung s. WEKATON ist, also — o', Blascr. d. (wogegen die andere Halfte diesel Beichens 4 zur Bezeichung des spiritus lenist diente, das dann in 4 u. zuleht in der voransbett wurde). Es wurde auch, ebe es die Stelle biente, das dann in  $\neg$  u. zutest in  $\supset$  verwars bett wurde). Es wurde auch, ehe es die Stelle des langen e vertrat, vor Einführung der afpirirten Consonanten  $\Im$ ,  $\chi$ ,  $\eta$ , den literae tonues nachgeset, die einen stärkern Hauch des kommen sollten,  $KH = \chi$ ,  $III = \varphi$ ,  $TH = \Im$ . Rachdem man ausgehött hatte, den spirasp, durch dies Zeichen (H) auszubrüten, biente diese zur Bezeichnung des langen e. n. wurde asp. durch dies Zeichen (H) auszudrucen, diente dasselbe zur Bezeichnung des langen zu wurde badurch zu Bezeichnung des langen zu wurde badurch zu einem selbstschaften Buchstauf zu einem klohabet ausgenommen; dies geschah unter dem Archon Eutleides 403 –v. Sh., vgl. die Stellen b. Marr z. Ephor.

bies geschah unter dem Archon Eutleides 403 –v. Sh., vgl. die Stellen b. Marr z. Ephor.

besch. Emp. Math. 1, 115. 116.

Dindorfs Konj. in einem Anap. Aetram. Ar.

Lys. 589.), eoni. disiunctiva u. comparativa.

1) disiunct. dient zur Entgegensetung zweier 

und ift nicht felten in y verwandelt, 3. B. xleiund η nicht setten in η verwandelt, z. B. xlei30a, xly30a, Nηοηίσες, Νηοήσες, usw. S.
Balden. z. Phoen. p. 268. Doch gebr. die
Dor. hinwiederum biem. η s. a, αιγην, πεινην u. dgl., Greg. Cor. p. 228. das. d. duell. z
u. d. den Bbotiern steht es diew. sur al od.
ει, παληός, «ρηος, f. παλαιός, δυειος, Heraclid. d. Rust. p. 365, 27., KM. p. 32, 6.,
Bluscr. 1, p. 721 sqq., so twe hinwiederum
ετ s. η, είμεν = ημεν, Bluscr. 720. — In
dem spatesten Beitalter der griech. Sprache
wurde η wie ein langes τ gesprochen; duß jes
doch noch ein paar Jahrhunderte nach Chr.
Ged. η in seiner ursprünglichen Reinheit als
langes ε gesprochen wurde, zeigt außer Andern
Sext. Emp. Math. 1, 115. 116.

Pal. u. sonst hauss. Es leuchtet aber ein, die sons sie s

948

arevortoa odis, η ως έπι μετώπου πάντας η τάχα και, Od. 19, 69.; η τε, II. 16, 687. 
leyau, id. u. A. δ. η ωστε, έλαττω δύναμιν 17, 236... 18, 13.; Od. 20, 194. 24, 311.; 
Κοντα η ωστε τοὺς φελους ωφελεϊν, id. u. η τοι, Soph. OC. 1368.
Α. Ε. Dartung 2, Ε. 70. — ikben, ωλλ η, 2) Kragepartifel in bireften Fragen, die mit πλην η, f. άλλά, πλην. — 2) misten mei Gewisheit ober mit Wahrscheinlichkeit gethan Komparativen um anzuzeigen, daß im erkern werden, im Deutschen meist unübersegar, die mit Kohren Grone in Benisheit ober mit Wahrscheinlichkeit gethan Komparativen um anzuzeigen, daß im erkern sie burch etwa ob. 10 h wedergegeben fenheit in höherem Grade ich besindet als im werden, πάντες κ άσησαίας έλαγούτερος πόρι bindungen mit andern Partiteln: η άσ, Od. σει μαι, η άσηνειότεροι, sie werden lieber 15. 431. Sooh. Ai. 172.: η δά νυ. Π. 4. Q2.

besser, entweder ein für allemal zu terben, oder zu leben, als sich lange zu qualen, Wenn im Berse soo, so oder zusammensteht, so werden beibe Worter bei den att. Dichtern stets, bei den Kp. meist einspldig zusammen ausgesprochen, z. B. II. 5, 349., Od. 1, 298.; ebenso sooi, Hes. fr. b. Kust. Od. 4, 232.

7, ,,ein Musruf, um bie Aufmertfamient rege ju machen, unferm be! vergleichbar, η, η, σι-ana, Ar. Nab. 105. Kur. HF. 906. [nach

B. Dinborf ήή zu schr.]; ebenso, ist zu schr.
Ar. Ran. 274. που Εανθίας; ή, Εανθίας!
wo steet Kanthias? he, Kanthias!!! Passaylige!

η, adv. von zwei Pamptbutgen, bekräftigend
und fragend.

η, λον. 301 δρετ Φακριουκτη, σεταγιαστο

1) in positiven Sågen beståstigend, ber theurend, beschunderend, traun, sammer, gewis, scaptisky, wadreig, Hom., Trag. balisk u. fonst in Poesse. 10 Noose, 10 Noose 1) in positiven Gagen befraftigenb, be-

η, speachs, & sing, impl. von ημί st. έφη. Β. ημί.

η, 1 sing. impf. von elut ft. ήν, allattifc, aus bem ion, fa entstanben, ist letten, Heinb., Plat. Phaed. p. 69 R. Protag. p. 310 K. S. Buttma. Sr. 1, 6. 552.

η, 3 sing. coni. praes. set, von είμί.

n, bie, fem. bes Artitels o, w. f. Bei Hom. perfort. ob. bemenfte. Pronoment, fi avry ob.

λεπ, τομε Mannskraft befigen, ἀνης μέλα Igingling, imber, Anth. 6, 76., Nonn., Coηδών, cth kek kráftiger Mann, Hom., είν
δε ήβόραμε, βίη δε μοι έμπεδος εφη, id.,
Κει.; γέρώνα τον νοῦν, υπόρια δ' ήβώσα μα
ηθοίν, Λοκό, Ακ., Thuo. u. A. y ένα διενές
ήβόν, gori Ishe ther bie ήρη etángo baben,
δ. i. 16 ob. 18 Ishe alt fein, Isoo., Dem.,
Α. i. 16 ob. 18 Ishe alt fein, Isoo., Dem.,
Αεκάμα. (vgl. Chavon. Fast. Hold p. 362 sq.
Κτώς.): mit einem aco... δ τ. εμώ περένος
ήβων, Bar. Ην. Α36.; ήβών ακένος
ήβων, Bar. Ην. Α36.; ήβών ακένος
ηβων, Bar. Ην. Α36.; ήβών ακένος
ηβων, Βαν. Ην. Α36.; ήβών ακένος
ηβων, Βαν. Ην. Α36.; ήβών ακένος
ηβων, Εκν. Ε. εξε καθ. Β. b) ber Ort, wo bie
βρων, Βαν. Ην. Α36.; ήβών ακένος
ηβων, Βαν. Από. ημερίς ήβώνσα, είν Βείνες
και κακολ fr. 378., vgl. οππόσον ήβασκει
των δειρώων, Long. 4, 5.; φλὸς ήβών
νας των δειρώων, Long. 4, 5.; φλὸς ήβών
νας των δειρώων, Long. 4, 5.; φλὸς ήβών
και ενν δειρώων, Απόλ. 6, 30. c) έδτι.
είν γωρ ήβα τοῖς χέρουσιν εδι μακέν, bit
ακαι γωριας πενίη, Απόλ. 6, 30. c) έδτι.
είν γωρ ήβα τοῖς χέρουσιν εδι μακέν, βα
και βοίλ, ων. Δικαίασχος.
και βοίλ, ων. Δικαίασχος
και βοίλ, ων. Δικαίασχος
και γωριασσω σερενί, διάμου, και διάμος
ηβων ενγλώσσω σερενί, διάμου, και διάμος
και βοίλος, ον, ημαφ, δοπ Ησεγολ. ενίλος
ηβων ενγλώσσω μαγκάτην έχων, — αὐ διάμος
ηβοίλος
και διάμος
ηβοίλος
και θείξ, μό. διαρρι 756.; jugupδίξι γεώρ,
ναι διάμος
ηβοίλος
ηβοί paider diefers B. u. naarva giebt Dieri, z. Moer. p. 180. also an: naar apud Atticos plerumque potat in slore et robore aetatis

Moer. p. 180. also an: ήβαν apud Atticos plerumque potat in stare et robore aetatis adultae exxe; ήβασκετν vero ponitur de pueris pubercentibus, pullulantibus. S. jedoch cotte p. Butim. Gr. 2, S. 393.

ήβη, (dor. ήβα, Pind., Trag.; ἄβα, Theocr. 1, 44.) ή, die Mannbarteit, das Jünglingsalter, du Jagendreit (pubertas), das Alter des jungen, krátigen Mannes, [onk gew. Blitte débyt., Hom.; ½ης ανθος, Hom., Hes., Pind., Soph.; ἐκμη τρος, Αυπορος, Επλατορος, οὐ γὰρ ἐξεξεθθαι, id.; εἰς ἡβην ἀγωνον u. ἡγὰσθα, Od. 5, 122.

ηγαγον μ. ἡγὰσθα, Οδ. 5, 122.

ηγαγον μ. ἡγὰσθα, Οδ. 5, 122.

ηγαγον μ. ἡγὰσθα, Οδ. 5, 122.

ηγαγον

τέρον.

ηρός, ή, όν, τείξ, = ηρων, ἀχμάζων, μή μευ λωράσησθε τὰς ἀμπέλος εντί γὰς ἀβαί, Theorr. 5, 109. δαί. Reinete.

ηρυλιάω, tom. dim. υση ἡράω, şiemlich jung fein, Ar. Ran. 515., Phereor. b. Ath. p. 269 B.

Bergen u. Stabten, insofern fie unter beson- | de N. D. 2, 11, 29. — Adv. - rund, felbs berem gottl. Schut steben. (Rach Buttm. Les berrlich, wie es sich für einen Anführer schick, ril. 1, S. 48. ift n eine blose Berlangerung, Plat. wie in ήνεμόεις u. α.)

ηγαλέος, α, ον, (άγνυμι) gerbrochen, gers brechtich, ηγαλέον· χολοβόν, χατεαγός, χοϊ-λον, ευθλαστον, Hesyoh, ηγαλέην χάλπιν δειρομένην führt EM. an.

ηγανής, ές, = καθαρός, νέος, Hesych.: ηγανης, ες, — καυαινος, σου, id. ηγανέα, πέμματα τὰ ἀπὸ τηγάνου, id. Αμάνου τὸ ion f. τόνανον. Anacr. b.

ηγάνον, τό, ion. f. τήγανον, Anacr. b. Ath. p. 229 B., vgl. Eustath. z. Od. 19. p.

Ατι. p. 229 Β., vgl. Kustath. z. Od. 19. p. 1862, 11 sq. u. p. 244, 46.
 ήγεμονεία, ή, bisweilen in ben Hhate. sich sindenbe F. sur ήγεμονία, w. s.
 ήγεμόνεια, ή, sem. von ήγεμονεύς, Lentes ein, Herrscherin, von ber Artemis Orph.
 Ατg. 907. Bgl. ήγεμόνη.
 ήγεμόγευμα, το, das Borangehen, Führen,

ήγεμόνιος, ον, = ήγεμονικός, την εὐαγ-γέλιον καὶ ήγεμόνιον τοῦ λόγου δύναμιν, Clem. Al. Paed. 1, 7, 58. — 2) Beim. bes bermes als Begmeiser, Ar. Plat. 1160.; als Anführer im Ariege, weswegen ihm gu Athen bie Belbherren opferten, inwiefern er ihnen bie Bege getobetten opjetten, inniesten et ignen vie werge bes Krieges zeigt und ihnen Lift u. Klugheit eingibt, Insor. d. Boch's Staatsb. 2, S. 254. ηγεμονίς, (δος, ή, sem. zu ήγεμων, die Kührerin, herrscherin, derrschende, Philo; πολις (Rom), γη, App.; πολεις, Strab.; επιστημαι, Philo.

ρ. 378 F. — 2) we das lat, ducere, meis neu, glauben, da fûr halten, (die Jon. u. Dor. gebranden in diesem Sinne hauptsådt.

u. Dor. gebranden in diesem Sinne hauptsådt.

lich das ps. namentl. Hdt.; jedoch auch Andrea für immilia. μέγ ηγησαι τόθε, Eur. Phoen.

553., Plat, Paus., Luc., s. Buttm. 2, S. 193), διμάς ηρομια άνδρες Μήδων είναι οὐ γανλοτέρους, Hdt.; τάλλα πάντα δεύτες ηνείτα, Soph.; θέους, an Sötter glauben, glauben

daß Sötter sind, Kur., Ar., Plat. u. X.; νό

μη γως τους θεούς ήγουμεθα, Eur. Hec.

μη γως τους θεούς ήγουμεθα, Eur. Hec.

γως τους θεούς ήγουμεθα, Eur. Hec.

μη γως τους θεούς ήγουμεθα, Bur. Hec.

μη πρωτής το μα παραίτου που διέξει καθικοίς μη παραίτη περοί διέξει καθικοίς μη παραίτη καθικοίς απόμο, απόμος της διέμοδος μη παραίτη καθικοίς απόμος καθικοίς του παραίτη καθικοίς του παραίτη καθικοί 45, 45, 15., Arcad. p. 150, 22.

ητοίδομαι, ep. nert. Farm von άγείρο-μα, fic versammen, jedoch nur 3 pt. praes. u. bej. impst. ήγεοίδοσται u. ήγευάθοντο, klom., Hea.; ήγερεδοσται, Opp., klal. 3, 360. u. inf. ήγερεδοσται, ll. 10, 127. (nach Aristuck.: valg. ήγερεδοσται). S. Buttm. Gr. §. 112, X n.m. 14.

ήγερέομαι, ep. 8. von dykloonai, fich ver-framein, nur inf. praes. ήγερεσθαι, Il. 10, 127., f. jedoch das vorhg. W.

ήγερθεν, 3 pl. aor. 1. pass. von άγείρω, ey. f. ny co3noar, Hom.

μονία, Suid.

ηγητρια, ή, wurde genannt παφ Eust. p.
1399, 29. παλάθη τις ή πρώτη πεμπομένη έν ταις πομπαίς, αίζο = ήγητηρία.

ήγητωρ, ορος, ό, = ήγητηρ, der Kührer, όνείρων (Beiw. des Permes), h. Merc. 14.: der Ansührer, Heddorfer, Towwy, II. δ.: ήγητορες ήδε μέδοντες, die Ersten im Felde und im Rath, II. 2, 79.

ηγμένως, adv. part. pf. pass. von αγω, = πεπαιδευμένως, Suid.

πεπαισευμένως, Suid.

ηγευμένως, adv, part. pf. pass. von αγγεύω, τείη, ξειίξη, ξιάτις, Poli. 1, 32.

ηγος, η, boeot. = αίξ, Binscr. vol. 1, n.

1569, 39., vgl. p. 725, §. 15.

ηγουν, coni., (η, γέ, οὖν) ober wenigstens,
ober eigentlich, das ift, bas heißt, nantich,
Hippoct., Xen. Oec. 19, 11. Sehr setten bei
guten Schriftst., sehr gew. bei Gramm. u. Schol.

Hödwig, f, or, = idic, von Gramm, get titmal, drantwisurer fid η nord, Plut; fid y liberes Es, f. East, p. 973, 33, Argad, p. 64, 17.

- idic, unb, priblithet wie xal gwei Bedette, Hom., Hea, Pind. Pyth. 13, 44. Simon, and fid after fit you. Dem fid η nord gleiche dee, in the control of th

Clem. Al. Rad Poll. 3,98. foll gud Anacr. | Anm. Die dor. &. ift adora, beren fich auch De gebraucht haben. Dav.

ήδομένως, adv. part. praes. von ήδομαι,

ηδοιιένως, adv. part. praes. von ήδομαι, mit Bergnügen, gern, Xen. Cyr. 8, 4, 9.
ήδονή, ή, (ήδος) bie angenehme Empfindung, fuft, Freuda, das Bergnügen, bie Ergdyung, μοζοαν ήδονής πάμοι πόρες λesch.; ηθυχήν διδόνεες ήδονής id.; λόχου ήδονή πέρπεσθαι, Thuc.; πρὸς ήδονήν απλήσιως διακείσθαι, Thuc.; τη ήδονή χαριξεσθαι, id.; ήδονάς έρανίζεσθαι , Luc.; ήδονή ιδέσθαι οὐδέν τυύτου μαλλόν έπτι άξιακή γίνητον, Hdt.; ήσονος ποιείν των, voluntate aliquem afficere. dorny noicir tiri, voluptate aliquem afficere, dorge ποιείν των, voluptate aliquem afficere, Dem.; ήδονήν τιν πράττειν, Aesch.; ήδονήν τιν πράττειν, Aesch.; ήδονήν το πράττειν, Aesch.; ήδον γεν δόντες άλλήλοις, gratum facientes, Thuc.: τότερα άλληθής χοήσομαι πρός σὲ ἡ ήδονής b. i. foll ich der Badrheit gemäß reden oder dit gu Gefallen, Hdt. 7, 101. (s. unten die St. aus DH. 11, 9.): ἐν ήδονῆ μοι έστε ιι, εξ macht mir etwaß Bengnügen, ich habe es gern, kidt., kur.; ήσων οι λίηναίοι ούκετε όμοισες δι ήδονῆ ἄρχοντες, d. i. εξ waren die Ath. nicht mehr so deliedt als Oderanschttt, Thual 1, 99.; ἐν ήδονῆ ἔχειν τινά, Imad itrem Bergnügen, Belieden, id. 3, 82 g.C.— Mit Prapos. in mancherlei Redensgeten, mit dia, δπερ δι ήδονῆς είχει βέαμα, ετ hatte es gern, Hdt.; δι ήδονῆς είχει βέαμα, ετ hatte es gern, Hdt.; δι ήδονῆς πρώττεινη, id.: mit έν, i. vorher: mit κατά, ως δ΄ ήμαρτες, οῦτ ξμολ λέγειν καθ, ήδονην, σοί τ' άλγος, wie du feblieft, dieß gu sogen ift mir tein Bergnügen, Aesch.; καθ, ήδονην σοί τ' άλγος, wie du feblieft, dieß gu sogen ift mir tein Bergnügen, Aesch.; καθ, ήδονην μοι λέγειν, nach dem Bunde wden, Thuc.; καθ ήδονην ποιείν, nach seiner: Euft, nach Belieden, id. 2, 53.; ψ μη καθ ήδονην έστο νικάν Πομπήϊον, Plut.; auch im plur., λερώποντο καθ ήδονας τῶ δήμων τὰ πράγματα ἐνδιδόναι, nach Βειώνεν. Τhuc. 2, 65.: εν μὸ κυσώμεν δησαντα Dem.; ήθονήν τινι πράττειν, Aesch.; ήδο-Plat. 1 audy im plar., έτράποντο καδ' ήδονας τῷ δήμω τὰ πράγματα ἐνδιδόναι, παφ Βειίκεπ, Τhua. 2, 65.; ἔν μὴ πυιάμεν ἔπαντα τῷ δήμω τὰ καδ' ήδονας, pH. 7, 24.; ἐάν τι τῶν ἀληδῶν μετὰ παφηποίας, ἀλλὰ μὴ καδ' ήδοκας τὰς ὑμετέρας λέγω, id. 11, 9. (vgl. oben Hdt. 7, 101.): mit πρός, χροιὰν τίνα ἔχοντὰ ἀν εἶη δαίμοσα πρὸς ήδονήν, mit weicher Farbe fie ben Göttern angenehm find, λeach.; πρὸς ἀδονὴν δημηγοφεὰν, τεθεπ wie es bas Belt gem hött, Dem.; τὰ πρὸς ήδονην καὶ χάριν λεγόμενω, Thuc.; πάστα πρὸς ήδονην ἀχούουστ, Dem.; πρὸς m.gen., την και χωριν λεγόμενω, Thuc.; πάττα πρός ήδοτην άκούουστ, Dem.? πρός m.gen., τω δὲ ἄρκ οὐ πρός ήδοτης ήν τὰ λεχθένια, Parthen. 8. Δ., Liban.: ἐψ' ἡδοτης, Soph., Bar., Luc. u. Δ. b) bie Bolluft, Sinneniuft, at τοῦ σώματος ἡδοταί, Xen.; at κατὰ τὸ σώμα ἡδοταί, fletfolliche «, finnliche Lufte u. Genüffe, Plat.; at περὶ τὸ σώμα ἡδο, Xen. c) bie Annehmlichteit, Eistlichteit, ber Bohle effemot. 16. καταγραφικών κάσκος τουνοc) die Annehmlichteit, Lieblichkeit, der Bohls geschmach, είς ανηκοπόρδυς ήδονας τραγη- muthigen Gesster 8.! Ath. p. 649 A.; δτα αρέα δαυμαστα ποιεί τη ήθονη, Theopher: die Butze, κα πετρασια τη ήθονη, Theopher: die Butze, κα πετρασια τη ήθονην με το ήθυεπεια, ή, altes poët. sem. zu ήθυεπής, fr. d) die Gesälligkeit, βαρεσαν ήθονην γιε το πουδια κατά με λέγοντες; Soph. (ε. νιαθν). — 2) ἀσιδός, Μουσαι, h. Hom. 20, 4. 32, 2.; διείριας Beschassentie einer Sache, durch die wir sie sinnlich (bes. durch das Gesähl) wahrs wir sie sinnlich (bes. durch das Gesähl) wahrs nehmen tönnen, Anaxag., Diogen. Apoll. S. πη Βάχον, Anth. 9, 384.; v. Apollo, ib. Schaubach Anax. Claz. fr. p. 86 z. G. — 525, 8.

Anm. Die dor. F. ift adopa, beren sich auch Soph., Kur. bisw. bebienen; auch mit blos dor. End. vidora, Soph., Kur. — Dav. vidorezés, v, or, zum Bergnügen gehörig, Bergnügen liebend, ihm ergeben, ploz, Plut., DL.: of vidorezes hiessen be Philosophen bes Kyrenasschen, von Aristippos gegründeten Schule, weit sie Alles auf das Bergnügen (vidorn) als den höchsten Iwed bes Menschen gurucksurten kunt. Ath.: v vidoreze gegründese. Kuntath. p. Ath.; ἡ ἡδωική φιλοσοφία, Bustath. p. 285, 21.; φιλόσοφος, Ath. p. 312 F.: compar. - ωτεφος, Chrysipp. b. Ath. p. 647 D.

ήδονοκρασία, ή, bie Derrichaft bes Bergnisgens, Aristeas de LXX intpp. p. 320.

ήδονοπλής, ήγος, ο, ή, (ήδονή, πλήσσο-μαι) von Bergnugen, Luft getroffen, betäubt, monnetrunken, quare, Timon b. Plut. Mor. p. 446 Q.; vgl. p. 705 D. Bei Ath. p. 312 F. wird ber Gastronom Archestratos so genannt.

wird der Gastronom Archestratos so genannt.

ήδος, 205, τό, (ήδομαι) das Vergnügen, die Freude, der Genuß, die Lust, der Bortheil, Lugen, δαιτός, Lust am Mahle, Hom.; ήμεων ήδος, unserte Freude, Il. 11, 318.: τί μοι τῶν ήδος; welchen Genuß, welche Freude habe ich davon? Il. 18, 80.; αλλὰ τί μύθων ήδος; Ap. Rb. 1, 1294. 3, 314.; άλλ οῦ σφιν τῶν ήδος, Theocer. 16, 40.; ἐμοὶ τί τόδ ήδος; was hist, was nugt mir das? Od. 24, 95.—2) = δξος, Είκη, τοῦτο (δξος) μόνον Απτικοὶ τῶν ἡδος ... ὅξος, ώς Χαλκιδείς, ῷ πρὸς τὰ ἰερὰ χρῶνται, Schol. Plat. p. 9. (3n bieser weiten Botg. auch ήδος, s. Eust. p. 141, 21.; vgl. aber Hon. d. Schol. 3. Ap. Rh. 1, 1294., Schol. 3. Il. 1, 576., EM. p. 420, 29.)

η δ. ὅς, s. ἔψη ἐκεῖνος, sprach et., s. ημε. του, seauce & H. 1, 576., BM. p. 420, 29.)

η δ. δς, f. εψη έχεινος, sprach et, f. ήμε.

ηδύβιος, ον, (ηδύς, βεος) sús od. vergnigt
sepend, Procl. paraphr. Ptolem. p. 230.:

ηδύβια, τά, eine Art süsser Kuchen, Ath. p.
647 C.

ηθυβόας, ό, (βοή) von füssem Aon, von ans genehmer Stimme, χόσους ος, Anth. 9, 396.; αδυβός δόναχι, Anth. Plan. 4, 231.; mit einem subst. gen. neutr., ήδυβός πνεύματι, Κυτ. Bacch. 129.

ηθύγαιος, ον. (γη) von angenehmem, que ten Boben, Heraclides Tar. b. Ath. p. 74 B.

tren Boden, Heraclides Tax. D. Ath. p. 74 B. nannte den σιχνός (die Gutte) ήδύγαιος. ήδύγαιος, ογ. (γάμος) fuffe, angenehme Che gebend, χέρδεος ήδυγαμου, Antl. 5, 243. ήδύγελους, ωτος, ό, ή, (γέλως) fuß lachend, liedich lachend, h. Hom. 16, 37, Antl. 5, 135. ήδυγλωσσος, ον, (γλώσσα) von s, mit füße fex, angenehmer Stimme, s Sprache, αδύγλωσσος βοα καρυκος, Pind. Ol. 13, 142.

ήδυγγώμων, ον, gen. ονος, (γνώμη) ans muthigen Geistes (opp. ήδυσωματος), Xen.. Symp. 8, 30.

ήδύθροος, ον, (θρόος) [üβtönend, Μοϋσα,] Bur. Bl. 703.; Βάχχος, Anth. 9, 524, 8, ήδύκαρπος, ον, (καρπός) mit fuffer Frucht, δένδρον, Theophr. HP. 4, 4, 5. σένσζου, Theophr. HP. 4, 4, 5.
ήδυχοχος, ον, (χόχος) mit füssem Kern, δοιά, Man. Philes 5, 596, p. 194.
ήδυχοξώς, ων, gen. ω, (χοξας) υση füssem, wohlschmeckenbem Fleisch, Arist. HA. 6, 7.;
ήδυχοξώτερος, id. de gen. anim. 5, 6. ήθύχωμος, ογ, eigentl. ben χωμος versuffend ob. verschönernd; eine Art Gesang mit Tang, Tryphon b. Ath. p. 618 C., Poll. 4, 100. 9, ήδύληπτος, ον. (λαμβάνω) mit Bergnügen s, gern genommen, Paul. Sil. in Therm. Pyth. 82. gern genommen, Fagi. Sit. in Tierm. Fyth. 32. ήθυλεω, (ήθυλος \*) fuffe , angenehme Dinge vorreben, schmeicheln, Monand. b. Phot. p. 62, 19., Kust. p. 1417, 12. Dav. ήθυλισμός, ό, das Liebkofen, Schmeicheln, Phot., Eust. a. ben a. St. ηθυλογέω, (βθυλόγος) [as ob. angenehm reben, au Gefallen reben, schmeicheln, τινί, Phrynich. com. b. Ath. p. 165 B.: ήθυλ. το Parynien. com. v. Ath. p. 163 B.: 100 k. 16
gelizwe xai idew neos allifosos dialeye—
soni, BA. p. 41, 26. Dav.
iduloyia., i, das fasse, angenehme Reben,
Ath. p. 164 F. 165 B.
iduloyos, or, (leyw) sas ob. angenehm
spreagend, stonend, sameiaelnd, einschmeichelnd, Kur. Hec. 131.; άθυλόγοι λύραι μολπαί τε, Pind. Ol- 6, 96.; σος α, Cratinus in BA.
p. 335, 18., Timon Phl. 6. Sext. Emp. adv.
Math. 11, 1.; χάρις, γλωσσα, Anth.: bh.
ήδυλόγοι, Leute, die mit Schwänken, Erzähs lungen die Beute unterhielten u. baraus Pro-fcffion machten, Ath. p. 165 B., Gramm, Bgl. Lob. Agl. p. 1316. ήθυλύρης, ου, ό, (λύρα) angenchm bie Leier spielend, Πίνδαρος, Anth. 11, 370. ήδυμανής, ες, (μαίνομαι) in suffem Bahn-sinn, σπινθής, Nonn. Dion. 7, 269. ήδυμελής, ες, (μέλος) dor. αδ., suffe, liebliche ησυμελης, ες, ιμελαί αυτικό, [24]. διέθετ fingenb, άδυμελές, χαρίεσσα χελιδοί, Anacr. b. Hephaest, p. 39.; φόρμιγς, χώμος, φωνά, υμνος, Pind.; τά τ' εν Έλλησι ξόαν ηδυμελή, Soph. fr. 228 Dind.; ηδυμελείς ήδυμελή, Soph. fr. 2 Μούσαι, Anth. 5, 140. ηδυμελία δογγος, ον, (μελία δογγος) von honigsuffer Stimme, Σιμωνίδης, Anth. 9,571. ήδυμιγής, ές, (μέγνυμι) füß gemischt, άδυησυμίγης, ες, (μεγνυμί) μιβ βεπιίαι, αυμιγής εξη χόνδος ξποψίδιος, Anth. 7, 736. ηθύμος, θερ, poët. f. ήθύς, [μβ, angenehm, Beiw. bes Scholes, h. Merc. 241. 449., Ap. Rh. 2, 407., Antimach. u. Simonid. b. Eust. p. 163, 28., Schol. z. Il. 2, 2.; λόγων αχούσας ήθυμων, Ερίςharm. b. ΕΜ. p. 420, 47.: compar. angef. v. EM. a. a. D.: ήδυ-μωτερος καὶ Ἰωνικῶς ἡδυμέστερος. — Su-perl. ἡδυμέστατος, Alcman b. EM. a. a. D. — Bgl. Buttm. εερίί. 1, S. 181 ff. u. νή-

Ath. p. 27 F.
† ήδυοσμία, ή, (ήδύοσμος) ber fuffe, ans † ήδυσσμια, η, (ηνουσμος, ος ein wohls riechenbet Kraut, bie Gartenminze, Kraufeminze, Theophr., Diosc., Strabo, Plut. [Dreifylb. Anth. 11, 413.] von ήδύοσμος, αν, (όσμή, όδμή) füß ober ans genehm riechend, Ar. fr. 116. ήδυός βαλμος, ον, (δφθαλμός) mit fanftem Blick ob. Auge, Erklarung von μελίχληνος 6. Heaych. ήδυπάθεια, ή, (ήδυπαθής) bas Bohlleben, Bohlbebagen, Bergnügen, bie Bolluft, Xen., Luc., Plut. ήθυπαθέω, (ήθυπαθής) wohlleben, sichs wohl fein laffen, bem Bergnügen ergeben fein, ber Wolluft geniesten, Kon. u. A. Dav. ήδυπάθημα, το, die Bergnügung, angenehme Empfindung, σαυχός, Anth. 9, 496. επριπουας, σαρχος, Απεί. 9, 490.

ήδυπάθης, ες, (πάθος, παθείν) wohlles bend, sichs wohl sein tassend, υπό wohl sein tassend, τώνων άβρος ήδυπ. ύχλος, Antiphanes b. Ath. p. 526 D.; Ησλύπρχος ό ήδ. επικαλούμενος, Αth. p. 545 A. ήδύπνευστος, ον, (πνέω) = bem folg., Anth. 5, 110. 47.: compar. angef. v. EM. a. g. D.: ήδυμείτερος καὶ Ἰωνικῶς ἡδυμέστερος. — Superl. ἡδυμέστατος, Aleman b. EM. a. a. D.
- Bgl. Buttm. Leril. 1, S. 181 ff. u. νήσυμος.

ἡδυντέον, adi. verb. zu ἡδύνω, angenehm
zu machen, zu wärzen, Ath. p. 117 D.

ἡδυντίου, ἡρος, ὁ, (ἡδυνω) det Būtzet;
als adi. fasmachend, wūtzend, ἡδυντῆρες αλες,
Poll. 6, 71., Phot. p. 62, 24.; von

ήδυντήριος, α, ον, füßmachenb, warzenb 3 crgogenb, erfreulich, Schol. Eur. Hec. 535.

ηθυντικός, η, όν, zum Warzen geschickt, überh. angenehm zu machen geeignet, τέχνη, Plat. Soph. p. 223 A. ηθυντός, η, όν, schmachaft ob. angenehm gemacht, gewürzt, πίσσα, Hippocr.; von

ήθόνω, (ήθύς) füß machen, wohlfchmeckenb =,

angenehm machen, wurgen, ontavtes de (xoxχυγας) χάδύναντες, Epicharm. b. Ath. p. 309 F.; όψον ηθύναι, Plat.; σίτον, Xen.; 309 F.; δύον ήδυναι, Plat.; σῖτον, Xen.; al äλες ήδύνουσιν ἐμβληθέντες, Arist. Moteor. 2, 3.; τοῖς ἡδυσμένοις χαίρει, Αθι.: ubtr., λόγος, Arist. Poät. 6.; ἡ ἡδυσμένη μοῦσα, Plat. b) erfreuen, etgògen, Diphilos b. Ath. p. 254 K., DH. b. — Pass. sich vers gnägen, Timon. b. Ath. p. 281 E. Das praeter. pass. ἡδύνθαι führt Phot. p. 62, 25. an. — Bgl. Dier; 8. Moer. p. 177.

ήδύοθμος, ον, = ήδύοσμος, οίνος, Hip-poer. p. 603, 32.; ξαρος άδυοδμου, Simonid. b. Schol. g. Ar/ Av. 1410.

ήδυοινία, ή, bie Annehmlichkeits, Lieblichkeit bes Beines, Geop. 5, 2, 19.; von

ήδύοινος, ον, (οίνος) sußen, angenehmen Bein habend, shervorbringend, auneloi, Xen., Luc., Poll.; λεπαστή, Apollophan. b. Ath., p. 485 Ε.; γήλοφοι, Poll.; Θράκη, Ath.; ήδυοινότερος καρπός, Theophr.
ήδυοινότερος ον, (όνειρος) fuse ob. angesnehme Araume hervorbringend, Hermipp. b.

andern Aint. p. 30, (niew) ber geens, mit Bers gnügen Trinkende, ber angenehme Arinken, App. ad Anth. p. 34., Maneth. 4, 493.; Beim. bes Bakhos, Anth. 524, 8. Dav.

Beiw. **bes Bakhos**, Anth. 524, 8. Dav. ἡδυπότιον, 1ό, == bem folg., Cratin. iun. b. Ath. p. 496 C., Blascr. 1, p. 753. ἡδυπότις, 1δος, ή, ein Becher, woraus ber Trunt angenehm schmeett, Ath. p. 469 B., Hesych.; ἡιάλαι, Polt. 6, 96. Auch wutbe nach Hesych. bie 3wiebel so genannt. ἡδύποτος, ον., (πόνω) süß ob. angenehm ξu trinten, οίνος, Od. 2, 340. 3, 391. 15, 507., h. Hom. 6, 36.; νέχταρ, Anth. 11, 396. ἡδυποσόφητος, ον., (πρόσωπον) mit anmus

ήδυπρόσωπος, ον, (πρόσωπον) mit anmas thigem Angesicht, Matron b. Ath. p. 136 F.

τους, τότια, τούς (2 Gnb., wie bisw. ευρύς υ. θήλυς, τόδις αὐτμή, Od. 12, 369.) dor. εσ. ἀδέα, ἀδέα μαίταν, Theore. 20, 8.; ἀδέα πάρτιν, Mosch. 3, 83.: compar. τόδιον, avea πορτιν, ποσεια. 3, 55.: compar. ηδίων, superl. ήδιστος; ber regelm. comp. ηδύτερος. Phocylid. 183., Theophr. HP. 3, 2, 7., Liban. 1, p. 284, 17., Anth. 9, 247, 4. u. Spát.; ηδύτατος, Plut. Mor. p. 98 Ε., Anth. 11, 298, 7., υ. ξέ. δ. Luc. ver. hist. 1, 34., angenehm, ligh, lieblidy, bom Geichmach, ολνος, hom. Plut u. X. 1 and Geruch. λλυ. Ω. angenegm, μης, ιευιίας, του Θειαμίαν, οίνος, Hom., Plat. u. X.; τοι Θειαιό, όδμή, Od. u. X.; τοι Θειαίό, Οδ. 8, 64.; τὰ ηδιστα ἀχούειν, Thuc.; τὸ ἡδύ τῆς ἀχοσάσεως, Plut.; ταῦτα τούτοις ἀχούειν ἡδέα, Ar.; ibbpt. τοι jeber angenehmen Smylinbung, Ar.; abhpt. von jeder angenehmen Empsindung, Επίνος, Hom. u. A.; κοίτος, Od.; μιθθος, Soph.; βίος ήδίων, Plat.; τί γυναικὶ τούτου σέχειν χοήματα, Xen.; ήδύ μοί έστι τὸ έχειν χοήματα, Xen.; ήδύ μοί έστι τὸ είεθτ mir, Hom., Hdt.; οῦ μοι ηδιόν έστι liebt mir, Hom., Hdt.; οῦ μοι ηδιόν έστι liebt mir, besliebt mir, θod, hdt. 2, 46. das. Balden., ogl. Matth. §. 457.; personal. m. part. wie ήδομαι, ήδίους έσευθε άκουσαντες, iuvabit vos audivisso, Dem. p. 641, 9. b) von Menschen, angenehm, theuer, ήδιστος τες, invabit vos audivisse, Dem. p. 641, 9.
b) von Wenschen, angenehm, theuer, ήδιστος ένήο, Soph.: heiter, freundlich, stoh, Soph. OT. 82.; ήδιους πρός τας διαλύσεις, geneigeter, williger, Plut. Sert. 3.; ήδιους έγενοντο ταϊς ελπίσιν ὑπλο τῆς Ρωμης, id. Camill. 32.: ήδιω τῆν γνωμην πρός το μελλον ἐποίησεν, er erheiterte die Seele durch freudigere Aussichten in die Jukunkt, id. Fab. 5. c) gute herzig, einschlitg, satuus, im tobelnden Sinne, Plat. (s. Ruhnk. z. Tim. p. 131.), Luc. Bgl. γλυχύς, εὐήθης. — Das neutr. ἡδύ steht oft adverb., χνώσσειν, Od. 4, 809.; ἀμβροσίην ἡδύ μάλα πνείουσαν, ib. 4, 446.; γελάν, herzich lachen, dulce riedre, Il. 2, 270. 11, 378., Luc., Long. u. U.; ἀναχαγχάζειν, Luc., φιλείν, Theocr. 20, 1., Anth. 12, 81. — Adv. ἡδέως s. bes. ἡδύσαρον, τό, das Beilkraut, ein Unkraut 

ήδύπολις, ό, ή, (πόλις) dem Staats, den ἀποδίδωσι τὰ ἡδύσματα, Plat. u. A.: bildl. Bürgern angenehm, Soph. OT. 510.

παιδιά τοῦ πόνου ἡδυσμα, Plat.; ἡδύσματα ἡδυποριφύρα, ἡ, (πορφύρα) eine Meers [chiecke, Ath. p. 88 B.

[chiecke, Ath. p. 88 B. παισια του πονου ήδυσμα, Plut.; ήδύσματα τής γραφής, λόγων u. bgl., Philostr., Luc., Hel. u. A. — 2) ήδύσματα, wohlriedjende Ealven, Plut. Mor. p. 995 C. ήδυσματιον, τό, dim. 8. vorbg., Teleclides b. Ath. p. 268 C.

b. Ath. p. 268 C.

ήδυσματοθήχη, ή, (θήχη) das Sewärztäfts

den, die Gewärzschackt, Polit. 10, 93.

ήδυσματοθηρος, ον, (ληρος) δυμάρια ήδυσματόλησα, Butost, die gleichs. Possen von
Sewärzen hat, Archestrat. d. Ath. p. 311 C.

ήδυσμός, ό, (ήδύνω) — ήδυσμα, Hesych.

ήδυσωμάτος, ον, (σωμα) von süssem, ans
genehmem Korper, opp. ήδυγνώμων, Xon.

Nyma. 8. 30.

Symp. 8, 30. ηθύτης, ητος, η, (ηθύς) bie Suffigkeit, Ans nehmlichteit, Schol. Ar. Av. 225. ηθυτόχος, ογ. (τέχιω) Angenehmes gebas

rend, s betvorbringend, Nonn. Dionys. 3, 150. 41, 218. ήθυγάής, ες, (γάος) fcion ober lieblich glangend, ήλεκτρος, Dionys. Per. 317. (einige Danolcht. ήθυγαγής); των άδυγαη πλευθώα,

Anth. 6, 295.

ήδυς άρυγξ, υγγος, ό, ή, (φάρυγξ) anges
nehm für die Kehle, wohlschmedend, δρυμματίδες, Philoxen. b. Ath. p. 147 B.

ήδύη θογγος, ον, (φθόργος) eine angenehme Stimme habend, Hesych. s. v. Ηχηταί.

ήδυφομόής, ες, (φράζω) angenehm rebenb, Nicet. Ann. 4, 2.

Nicet. Ann. 4, 2.

ηθύσρων, ον, (φρήν) angenehmens, heites
ten Sinnes, Beiw. des Apollo, Anth. 9. 525, 8.

ηθυσωνία, ή, die füsse, liebliche Stimme,
Poll. 2, 112.; της σύργγος, Alciphr. 3, 12.;
Σειρήνων, Phot. Bibl. p. 150, 31.

ηθυσωνος, ον, (φωνή) von ob. mit lieblis
chers, angenehmer Stimme, Poll. 2, 111.;
Δείκονος Κουνώς Protions h. Add. p. 302

3, 18.

3, 16.
 ήθύχροος, ον, βίββ, ήθύχρους, ουν, (χρόα)
 νου angenehmer Farbe, εφ ήθυχρόοισο
 προσώποις, Append. Anth. 287.; μύρον,
 Diosc. 1, 61. — 2) νου einem faugenden
 εamme, ήθύχρους, τὸ εν γάλακτι ὑπάρχον
 ἀρνίον και μήπω γεγευμένον πόας, Phot. p. 63, 1.

φελιώτις, «dos, ή, post. f. ήλιώτις, bon ber Od. 13, 108.; πέτρη, von einem fernen, duns Conne, dazu gehdrig, «έγλη, Sonnen», Tages tel aussehnten Felsen, Od. 12, 233.; αὐλή, Orph.; πνοιαί, id.: subst. τὸ ἡεροειδές, don der neblichen Ferne, δασον δ ἡεροειδές, don der neblichen Ferne, δασον δ ἡεροειδές άνης ήθρα, ion. u. op. non. zu. zu. d. ήν. der neblichen Ferne, δασον δ ἡεροειδές άνης ίδων όφιθαλμοίστη, b. i. so weit ein Mann ήερεδομαι, als pass., op. verl, ξ. f. def- com Tugen die blauliche, nebelige Ferne ρομαι, hangen, schweben, slatterh, της έκατον des Meeres) sehn dann, 11. 5, 770. Bgl. mit δυσανοι παγχρόσεοι ήτρεδονται, Ν. 2, 448.; diese Etc. DS. 5, 42., dev davon die beste ηέρα, ion. u. op. ace. iu άηρ.
ηέρα, ion. u. op. ace. iu άηρ.
ηέραδομαι, als pass., ep. vert, Ε. f. αείρομαι, hangen, schweben, statteth, της έκατον
δυσανοι παγχρύσεοι περέθονται, Ν. 2, 448.;
υπό δικής παρός ακρίδες περέθονται, ib. 21,
12., Ap. Rh. δ. ε άδτει, δπλοτέρων τρέγες pepedoren. Jungerer Ginn ift flatterbuft, IL 3, 108. (No 3 pl. praes. u. impl. hecebuft, Il. doring, heceboxed.)
hece, ion. u. op. dat. zu aho. προιο, ion. u. op. dat. zu κήρ.

προιος, α, ον. don κήρ, früh, in der Frühflunde, morgendich, II. 1, 497, 557. 3, 7,
Od. 9. 52. (blos an diesen 4 Sc. b. Rom.).
Ap. Rh. 3, 417. 915. — 2) dei den siefen 4 Sc. b. Rom.).
Ap. Rh. 3, 417. 915. — 2) bei den spät.
Ep. lustig, von Dingen, die sich entw. in der Lust besinden od. die sich dem die Eust trabeten, προίης αγελησε (von Bögeln). Opp.
Hal. 5, 203.: πνοιη, id. 2, 397.; προί (vom Bögelfang), id. Cynog. 1, 48.; προίος δστισε, id. 360.; ολογοί, id. 3, 344.; δίντιη (von der Bitterung der Bögel), id. 1, 480.; dom deus, Orph. hymn. 20, 2., Nonn. 7, 312.; γεσελια, Orph. h. 24, 1., Nonn. 45, 135.; φαντάσματα, Orph. hymn. 71, 6.; αυραι, id. 81, 6.; von den Binden, Nonn. dausig xeleudoi, πορείνε, οδοί usw., id.; von hasgel, id. 2, 430.; vom Regen, id. 7, 33. 10. nelevor, nopeies, odol usw., id.; vom Pagel, id. 2, 430.; vom Regen, id. 7, 33. 10, 296. 38, 24.y vom Staube, ber durch die Wiesen, bie durch die Binde emporgehoden wird, id. 2, 393.; von Meereswogen, die durch den Sturm emporgertragen werden, id. 36, 120.; vom Than less werden, der Suft auf die Erde heradtraufelt, id. 26, 186. 40, 389. (nicht morgen de lich, da ésico dadei fleht); von der Ninsterniß, die in der Lust über die Erde hin ausgespreitet war, id. 2, 662.; iseh noduliiss ausgebreitet war, id. 2, 662.; iseh noduliiss, die Abst. 340. der Suft auf, Ap. Rh. 1, 580.; äuados, von den Sandslächen Livens, die am fernen Porizonte mit dem himmel selbt zu verschwimmen schaft die untel, 239. Ausgebeitet. [Die Bbtaen duntel, 3 voß, unere meßlich hat das W. nie. Buttm. Lexil. 1,

meglich hat bas 23. nie. Buttm. Beril. 1, S. 118—122, leitet es von not ab, burchaus getrennt von ano. Ros bingegen leitet is von ano ab, u. erfl. es burch im Morgenne bel, in ber grube. Rochly in ben Beiträgen gur Krifte u. Erfl. bes Tryphiodor v.

αύρα, u. in ηρι, γως, αύριον usw. liegenben Wurzel gebildet sei.] η θεροδένης, ες, (δινέω) in der Eust umge-breht, sich drebend, wiedelnd, wieros, Anth. 9,

118., bem wir gefolgt find, nimmt mit Recht an, daß hegras von ber gemeinschaftlich in ane,

wohntiger, b. Aldt. u. ben Bp. bagegen nie ήεροειδής, ές, ion. u. ep. s. deposidής, vortommender nom., von dem die op. u. ion. (άης, εἰδος) von lustartigem, medeligem Angish, bunkt anzusen, Beiw. des Meeres (πόν-ξο, ήερος, ήερο, ήερα gebildet werden. Ε. άήρο. τος), von der neblicken, bläulicken Farbe, Il. 33, 744., des. Od., Hes. Theog. 262.; είδως, ορ. Εήθαιος, ορ. Εήθαιος ηλιοί τε, Ορρ. Cyn. 1, 448. ηθαίος, αία, αιον, dor. s. ήθειος, Pind. Procl. 3. Plat. Tim. 2, p. 95, 34.; άντρον, Isthm. 2, 48.

bisser St. DS. 5, 42., δευ δασου δίε δεβε Grit. glot.

- ήερδεις ευθα, εν 1 on. u. ep. f. ἀερόεις, δάππενίς, neblig, δαπτεί, finster, Τάρταρα; Hes.; ζόφος. Hom., Hes., Orph.; ήερδεντα πέλευ-σα, διε sinster Φέρδε δεδ Κοδεδ, Od. 20, 64.; σταθμός, Hes. ; στόμα Βοσπόρου, Αρ. Rh.; ἀντρονς Οτρά»; "Ολυμπος, Qu. Sm. 6, 422.

- 2) lufsarbig, τασπις, Dionys. Per. 724.; ταβ. Nicand. Ther. 257., Opp. Cyn. 3, 74.; άργυρος, Qu. Sm. 6, 631.

- ήεροθεν, εδν., ioh. u. ep. f. ἀερόθεν, αυδ δετ εμέτ, πέπνων, Anth. Plan. 4, 107.

- ήερομήκης, ες; ion. u. ep. f. ἀερομήκης,

η ερομή κης , ες ; ion. R. ep. f. α εφομήκης, (μήχος) himmellang, himmelhod), σιύπος, Orph, Arg. 922.

ήερόμιστος, ον, ί. ἀερόματος. γερόμορφος, ον, ion. u. σμ. f. ἀερόμος— φος, (μορφή) inflabalit, laftgefallig, Orph. hymn. 80, 6.

hymn. 80, 6.

ηξοσπλαμπος, ον, ion. u. ep. f. άξοδπλαγπος, (πλαζομας) in der Luft umferirs
τευδ, Οτρίι. hymn. 6, 8., Maneth. 4, 509.
ηξοσπος, ον, ion. f. άξοσπος, άκροπους,
w. f., δρνες, Anton. Lib. 18 g. C.

μέρος, ion. u. ep. gen. zu κήρι
ηξοσφάής, ες, ep. f. άκρος αης, in der Euft
leuchtend, άστρον, Theanus epist. b. Holsten.
g. Γοτράγτ. u.k. Pyth. p. 22 = 39.

περοφέργης, ες, ion. u. ep. f. άεροφεγγής, in der Buft leachtend, Beiw. des Beus, Orph. hymn. 19, 2.

η εροφοίτης, ου, ο, ep. f. περοφοίτης, in ber Eust wandelnd, Orph. Lith. 45.; πλόος, Nonn. 6, 368. ήεροφοίτις, iδος; ή, (φοιτάω) im Dunkeln wandeind, Έρινός, il. 9, 571. 19, 87.; Brim. des Mondes, Orph. dymn. 8, 2.

ήερόφοιτος, ον, (φοιτάω) fuftburchscreistend, sburchmanbeind, μέλισσα, Phocyl. 159.; φύσις, id. 117.; οίστρος, Orph.; Νύμφαι, id.; αὐραι, id. hymn. 80, 1. (bie codd. ήεροφοϊται); bom Seiltanger, Maneth. 5, 145.:

ηερόφοιτα γενέθλια τευθίδος, Opp. Hal. 3, i66. η θερόφωνος, ον. (φωνή) bie Buft burchtenenb, taut fchreienb, νήρυκες, Il. 18, 505.; γέρωνοι, Opp. Hal. 1, 620.

heaar, 3 pl. impl. von ciuc, ich gehe. ηην, 3 sing. impf. von είμί, ep. f. ἔην, ην. ηής, ή, auch ό, neusion., b. Hippocr. geswöhnlicher, b. Hdt. u. ben Ep. bagegen nie vorkommender nom., von dem die op. u. ion. casus obl. ήέρος, ήέρι, ήέρα gebildet werden.

ήθάλεος, α, ον, (ήθος) gewohnt, εδνης, φρανον διαπαίζα, Aristnen. 1, 27. 24.: Opp. Cyn. 2, 307.: gewohnt, zahm, ήπια δε comp. ήθικατέρως. Tzatz. hist. 2, 196. γρονεουσι και ήθαλεοι μερόπεσσιν, ib. 88. ήθισις, εως, ή, (ήθιζα) das Durchsein, μος, Hellanic, b. Ath. p. 470 D., wo jedech ήθησει u. διηθίσει u. was berzustellen διημός, Hellanic, b. Ath. p. 470 D., wo jedech

paner, ro, bas Sieb, ber Arichten = 10-µoc, Hellanic, b. Ath. p. 470 D., mo jedoch eine Art Exintgeschirr barunter verstanden ger

werben scheint.

werden Adeint.

ήθας, άδος, ό, ή, (ήθος, 2) gewohnt, neutant, των ήθασων φίλων, Ευτ.: τω gen., ήθας είμι των τήσσω μύθων, Βορκ. Ελ. 364; ήθασα θήσης, Opp. Mat. 4, 122.; ήθασες εων χωρίων, Αελ. ΗΑ. 7, 6.: im neutr., τά κανά γ' έκ των ήθασων ήδιον έσκαν, Ευτ. Cycl. 250-3 τοις ήθασων ήδιον έσκαν, Ευτ. Cycl. 250-3 τοις ήθασων ήδιον έσκαν, μητρατο. Ημφοοπ.: 30μm, καπαρους ήθασας, μητρατο. Ημφοοπ.: 30μm, καπαρους ήθασας, Paus. 3, 14, 10.; επος ζωσά τε καλ ήθας, id. 5, 27, 4, ε σκεμβροι, Ακλ ΗΑ. 14 3. Χ. ήθεσος εία. είον. έπθος) καμτι lieb. roerth.

hyseios, ela, elor, (hysor) treut; lleb, weeth, thener, Ap. Rhi: in ber il. meist in ber Ansrte, hyseis als subst., Arauser, II. 6, 518.
10, 37. 22, 229. 239. (we immer ber jüngere Bruber ben alltetm anrebet); Ap. Rh. 2, 1219.; hysias in ber Anr., id. 2, 52.; ats with adi. 19ely regali, geliedtes Haupt, H. 23, 94.: in der Od. 14, 147. alla per 19eior rales, falle der Begriff des Brudenlichen weg, und es bleibt nur ber liebevoller Achtung ges gen einem hober Gachenben abrig, ich nenne ihn meinen: tranten herrn. - 2) = olzesos, av atica & ηθείδιουν άναπτύσσουν φάτο μύθους erk, buth τοῖς ολεείοις φάλοις, Antimach. b. Rtym. Gude p. 238, 26. (Phot. p. 63, 17: ηθ., παρά Ιωσε νεωτέρου πορές πιμεθύπερον

προσωγόρευσις. Bgl. Hesych. s. v.) προσωγόρευσις. Bgl. Hesych. s. v.) προσωγόρευσις. ηθέσος. ηθέω, f. ήσω. (ήθμός) feihen, feigen, laus trn, pass. durchsidern, gelautert werden, το ττη, pass. dutchictern, geldutert werden, το tren, pass. dutchictern, geldutert werden, το diarrouseron rad το ήθουμενου, Plat.; χουσός ήθημένος δια ύδατος, id.; οδινος ήθημένος, δ, (ήθος, λέγω) det die Sitten od. Charactere, Quadlungen Anderer schildert, Nic. Alex, 324. (Bon Galen. wird aus Hippocr. ήσας v. ήθω angef. Aber dei Hippocr. ήσας v. ήθω angef. Aber dei Hippocr. βερτ. irot aus πόσαι.) Dav. ηθημένο, τό, με τος δουταμείες οτίδας. με κου δασίει zu erregen, wie αρεταλόγος μ. βουλόγος, DS. 20, 63. Bgl. Cic. de Or. 2, βουρμένο, τό, με ήθανιου, Hesych. εθημένου, τό, με ήθανιου, Hesych. εθημένου, τό, με ήθανιου, Hesych. εθημένου, τό, με ήθανιου, Hesych. Επικείται με αναφικά με βουρμένος τος για βουρμένος και και διαθείται με δουρμένος και και διαθείται με δουρμένος και διαθείται δουρμένος και δουρμέ

ຊົ່ງກ່າວກຸ ເດັ່, = ກຸ່ງຕ້າງວາ, Heaych. ກຸ່ງກຸເກີຍ , ກຸ້ຽວຣ, ດັ່, der Durchschlag, Marcell. Bid. 76.

ηθητήριου, τό, der Durchschlag, Strab. 3, p. 14. (nach Casaub.),

† ήθητής, ου, ό, der Gelher, Durchseiher.

ήθιχεύομαι, sittlich reben, Schol. II. 7, 408. 

λησει), ποιροτος με που ρετεμιτείε στηλησει), ηθμασιον, τό, dim. von ηθμος, Hesych.
ηθμασιον, τό, (είδος), wie ein Seihetuch
od. Durchichlag gestaltet, όστουν, das Siebs
bein, Galen.; ηλεύμων, Plut.; pom
ηθμος, ό, (ηθω, ηθεω) das Seihetuch, der
Durchichlag, Trichter, Pherecout. b. Ath. p.
480 B., Kpigen. ib. p. 469 C., Arist., Theophr. u. A.; χαλχήματρς, Bur. fr. — 2) =
χαμός, φιμός, beim Wurfelspiel, σχοίνινος,
von Binsen gestochten, Cratin. b. Schol. 3.
Ar. Eq. 1142, Anth. 9, 482, 22. — 3) der
odere Theil der Rase, = ηθμοειδές όστουν,
γομός gesch. Inser. Boockh, vol. 1, p. 15.
(bageg. Giese Teol. Dial. S. 404.), vgl. Schol.
3. Ap. Rh. 1, 1294. Labeck, Paral. p. 427\*),
ηθιωόνης, ες, = ηθμοειδής, πλέγμα, Schol.
Ar. Vesp. 99.
ηθογοάφεω, die Sitten ob. den Charafter
barstellen oh. schildern, vit. Thuayd. p. 8 Duk.;
υση

non

ήθογράφος, ό, (ήθος, γράφω) ber Sitten ., Charattermaler, ό Πολύγπωπος έγαθός ήθ., Arist. Poet 6.

ήθολοχέω, (ήθολόγος) bie Sitten, Sanb-lungen, Charattere Anderer barftellen, φιλότεrea yorkon nåθη, naturlik u. tihrend bes schreiben, Joseph. Maca. 15.; rospandla ήθο-λογουμένη, Langin. Subl. 9.

ற்கிக்கும். ர , bie Sitten=, Charafterfchilbes rung , mimifche , bef. tomifche Darftellung bes Befene, ben: Geberben unb Canblungen Anbes

ήθυποιέω, (ήθοποιός) bie Sitten ob. ben Charattet bilden, übhpt. bilden, τάς τῶν θηρίων φύσεις πρός τὰ πάθη, Plut.; μιμήσες
τὸν θεατήν, id. u. [.; την ψυχην, Sext.
Emp.: bie Sitten ob. ben Charatter barftellen,
DH. Dav.

Emp.

kmp.
ηθος, τό, der Aufenthaltsert, Wohnsig,
wood with the state of th νομούς έξερπύσει, Απεί. de mand. 6 med.; mes, consustudo entspricht, ήθος hingegen απήγοντο τούν ολεκίων ήθων ύπό τού βρώ- auf bei intern Justand des Menschen zu bezies ματος, Philostr.; έκβεβηκέναι τοῦ ήθους (von the lift, ingenium, animi ac moram indoles, Fischen), id.: ven den Wohnschen m. Wehnung den der Menschen, ήθεα λαών, Hes. 3 άπος διά έθος, Plat., u. sonft mit έθος verd. Bold και πενθεί νέον οίκτον ήθεων, Aesch. Suppl. Αντ. Βακκετ. Philostr. p. 11 sq. δ.; πενθεί νέον οίκτον ήθεων, Aesch. Suppl. Αφροισμένως, adv. part. ps. pass. von 62.; βαρβαρα ήθης Eur. (In diese Wotg. abyocics, in Masse, hausenmeis, Cril. d. αγε-sinder sind das M. blos dei den Ion. u. den λείδο b. Hesysii. 1 πενού ενος κάτου ήδεων, Aech. Bappl.
62.; βάιβάνοι ήθη: Bur. (3n biter 86tg.
1 βάιβάνοι μανα [al immer nur im la pl.; [i.]
1 Bekker specim. in Philostr. p. 30 sq.]; von
1 βάμπτη. Calliştr. stat. 7, p. 154, 30. — 2]
1 βάμπτη. Calliştr. stat. 7, p. 154, 30. — 2]
1 βάμπτη. Calliştr. stat. 7, p. 154, 30. — 2]
1 βάμπτη. Θράτις αθγόσκουτ κατ βάρκο.
2 βάρτια, βάμπτη.
2 βάμπτη. Θράτις αθγόσκουτ κατ βάρκο.
2 βάρτια, βάμπτη.
2 βάμπτη. Θράτις αθγόσκουτ κατ βάρτη.
2 βάρτη.
3 βάρτη

yla, padipara, Plut.; pelesopla, Sext. ber Ausbrud ber Stiten u. Charaftere (fdrifts lich ob. manblich burch Deflamazion), affectus, mes, consuetudo entspricht, hoos bingegen auf ben innern Buftanb bes Menfchen gu begies

πίσων, 5 μ. Impl. den atte, the interference of the interference

φοίδε, II. 15, 365. 20, 152., h. Apoll. 120. δέα, δεό δι Hesych. S. Lobeck. Paral. and Einigen der Ferntreffen de von téval, p. 162.

baber Aristarch. ήτε scribt. Rach Andern von téval, p. 162.

μέσιας, der Peilen de (aber Ph. ersteint compar. ήσων, II. 23, 531. ήπιστος ελαυνείας θάαν den Apollo anrief (vgl. h. Apoll. Spishet z. dieser St.); ήπιστος ελαυνείας θάαν den Apollo anrief (vgl. h. Apoll. Spishet z. dieser St.); ήπιστος ελε θήσαν, 500.); vgl. kήτος. Remere keiten es ad von άπαττερυγίαι, διμίκεν etc., Ael. HA. δ., s. 3α. δία, ητίς, ήτος π. καιξετορι θεκή με με επιστα, αν. απ wengsmi, gar nicht, im geringsten nicht, Soph., ήτος, ήτος π. επιληφοίρεθα, επισταιώθα, Hesych. ψίαστη, 3 pl. imps. von εξιεί, ich gebe, ep. μ. π. π. γεσεν. S. Buttm. Gr. 1, S. 558.

μίχθη, 3 sing. nor. 1. pass. von αποσω, γε ούκ ήπιστα, αλλά μαλιστα, Hdt. 2 ούχ ήπιστα, εμπείξε, απ meisten, hauptschilch,

porus. (Bei ben alt. Ptol., die nicht Isniemen lieben, scheint jow überall bezunktlen zu sein.) sieben, scheint, sovos, γ, (αΐω) das Gehotet, das mit eingerechnet, s. Bedh not. crit. z. Ol. 4. Scrückt, wodon zendotok Od. 2, 41. γίονα s. still, s. s

then, abereinstimmen, Bur. Hec. 747., Hippol. Hdt. 1, 30.; m. gen. χοημάτων usw., sid in 273. (das. Balten.). ε) m. part. sut. eben guten Bermdgensumstanden besinden, Hdt. 5, etwas thun wollen, in Begriff sein etw. zu 62.; Τέλλφ τοῦ βίου εὐ ῆκοντι, id. 1, 30. thun, συμβουλεύσων, Dem.; ῆκουσι μωρ- δ. 4 μορφῆς εὐ ῆκων, Luc. Imag. 11.; φύ- τυρήσοντες, Aeschin. u. X.: aud m. inf. σεως, Philostr. vit. Apoll. 8, 18.: mit είς, μανθάνειν ῆκομεν ξένοι πρὸς ἀστῶν, Soph. ΟC. 12. b) von Sadjen: ξένια ἦκε, Χεη. Απαλ. 5, 5, 2.; ῆκοντα χοήματα, Dinarch. 2, 23.; χορθαρίου τόμος ῆκε, wat ausgettas gen, Alexis b. Ath. p. 95 A.; ἐμοὶ ἀγγελίη ἡκει κός ἡαθο bie Bottdast erbalten, Hdt.; 149.; ώς δυνάμεως ῆκεις, Paus. 4, 21, 10.; πῶς ἀγῶνος ῆκοιμεν, Eur. El. 751.: aud όρμε beigesetest adv. m. gen., σὐ δυνάμεις καινῷ χρηπμός, Plut. Thes. 24.: bh. won bet zeit, ῆκει τοῦ ἡμαρ, Aesch.; ῆκει τοῦ πρες ταιδής ἡκεν ἡ ἐκκλη- σάς, Dem. p. 346 ξ. Ε. β) οὐδέ μοι ποτ- σάς, Dem. p. 346 ξ. Ε. β) οὐδέ μοι ποτ- σάς, Dem. p. 346 ξ. Ε. β) οὐδέ μοι ποτ- σάς, Dem. p. 346 ξ. Ε. β) οὐδέ μοι ποτ- σάς, Dem. p. 346 ξ. Ε. β) οὐδέ μοι ποτ- σάς τουν ῆξει μοῖφα πρὸς παιδός δανεῖν. βορh. ΟΤ. 713.; ῆξει τὸ δεινὸν εἰς Πέρσας, γλορι, Liban.; ἡκεσαν, Joseph. Ant. 19, 1, 14. Ε. δυός αὐτὸν ῆξει μοῖφα πρὸς παιδός δανεῖν, Paus. 2, 11, 5.) Bgl. Γκω, Γκανω την εὐιον ῆξει μοῖφα πρὸς παιδός δανεῖν, Γαινον ος ἦλ, Κυρλον, διανω της είνης ηξειν, Plat. Αροl. p. 39 C. Εδεπίο δαθ με πλιος, was Buttm. Gr. 1, Ε. 219. απιίππττ. Ββl. Lobeck. Paral. p. 70. 116. πκει τοῦ θεου μανεινιστα πολινίν ηξειν, Plat. Αροl. p. 39 C. Εδεπίο δαθ με πλιος, was Buttm. Gr. 1, Ε. 219. απιίππττ. Τος δελενιστας πολινίν ηξειν, Plat. Αροl. p. 39 C. Εδεπίο δαθ με πλιος, was Buttm. Gr. 1, Ε. 219. απιίππττ. Τος δελενιστας πολινίν ηξειν τοῦς θεου μανεινιστας πολινίν ηξειν τοῦς θεου μανεινιστας πολινίν τος πλιος πος θεου μανεινιστας πολινίν ηξειν τοῦς θεου μανεινιστας πολινίν τος πλιος πλιος πος θεου μανεινιστας πολινίν τος πλιος Eat. voniro. γ) σχόπει χλύων, τὰ σεμν Έν ηχει τοῦ θεοῦ μαντεύματα, wohin fic find

η = ηλος, δαιμόνιος ηλ, Kuphor., f. Meinete p. 159 sq. Rach Strab. Hpit. p. 119 Huds. = ηλιος, was Buttm. Gr. 1, E. 219. annimmt. Bgl. Lobeck. Paral. p. 70. 116.

**D.** [.

nlauny, nor. 1. med. von älloman.
nlaun, nor. 1. zu elauno.
nlaunalo, vertängerte Rebenf. vom folg.,
umberstreisen, schwarmen, ll. 18, 281., li.
Apoll. 142. — 2) m. acc., vor etwas stieben, εθ meiden, κείνος ξιών μένος ηλασχάζει, ήλεκτρουμής, ές, (φάος) wie Clektron glans Od. 9, Α57. (wenn nicht ήλυσκάζει, ion. f. tend, δακούων τὰς ήλεκτρουμείς αὐγάς, Ευτ. άἰνσκάζει zu schr. Θ. Dermann z. Orph. Ατg. 439.).

Ατg. 439.).

Εκπρουμένος τὰς ηλεκτρουμένος τὰς ήλεκτρουμένος και ψένει τὰς ομεία το Cles. Ατg. 439.).

αίζι. 433.3. αρ. Form von άλαομαι, umbersiten, umbersigneisen, Ελοφοί καθ Ελην. IL 13, 104.; μυται κατά σταθμόν, ib. 2. 470.; ετάσκουσιν χώρην εls έτέρην, Dionys. Per-

ηίατο, 3 sing. impf. von αλάομαι, Od. 302.

3, 302.

ηλόσιε, 3 sing. aor. 2. von αλθαίνω, Od.
18, 70. 24, 367.

γλεκάτη, ή, ξογαλεῖον γυναικών, Hesych.
Paffetse obne 3 meifet was ήλακάτη.

ηλέκτρα, ή, Γ. ήλεκτρον, 2.

ηλέκτρονος, ον, von Elektron gemacht, στή
λη, Luc. VII. 1, 20.; Μηγάν ήλεκτρίνην,
Hal. 3, 3. b) dem Elektron dynlich, τὸ ο΄,

κοι αλέκτρινον, θόσο, Callium in Cer. 29.;

non

Alexepor, vo, auch o u. 4 Alexnoc; (f. gu G.) Eleftron, entw. Bernftein, ob. eine Retallmifdung, bestehend aus Gold mit Εκταιι mif dung, bestehend and Gold mie einem Finsthell Silvers val. Paus. 5, 12, 6... Plin. H.N.-33, 23. Bei Hom. drsimal, Od. 4, 73. (apristen Erz, Sold, Silver u. Elsenbein ald Zierath der Walnde; Hom. epigr. 15, 10. seht die Braut auf Clestron, also von einer tostdaren Verzierung des Fußbodens zu verskehn); ind pl. id. 15, 460. 18, 296: χούσεον δομον έχων, μετά δ' ήλεχτροισιν έξωνο δυμον ... χούσεον, ήλεχτροισιν έξωνον ist wecht ein gestehens Palsband, in das Bernsteinstrallen eingeseht sind. Bei Hes. Sout. 142 tist es von einem Schilde, σάχος ήλεχτρου. Vondaμπές χουσώ τε μαεινώ λαμπόμενον. Bom Bernstein ist es zu verstehen b. Hdt. 3, 115., Plat. u. X.; b. Soph. Ant. 1308, εμπολατιπίσμιας gemeint; χυλίχων ἀοχυρέων, χουσοῦ τε καὶ ήλεχτροιο φαεινοῦ, Pytheas b. Ath. p. 465 D.; δάχου αμερονόνται χουσαντώς ήλεχτροιο. Dionys. Per. 293.; ήδυαυχέος ήλεκτρόιο. Dionys. Per. 293.; ήδυ-φαή; ήλεκτρός αεξεται, ib. 317.; ή ήλεκτρος λιγομένη, Alex. Aphr. praes. probs. p. 243, 21. — 2) Bei Ar. Eq. 532, heißt es vom Αταπιποδ: Εκπιπτουσών των ήλεκτρων και roū τόνου οὐχεί ενόντος (nicht ήλεκτρων mie nen, Arist. H.A. 9, 9, 9. 203, 0 men. 1. 217. vol. Fabr.) ş üch allerbings b. Phot. p. 65, 24. sinbet). wit Anspielung auf Botg. b) Ar. Vesp. 772. der Schol., Phot. it. EM, verstehen es hier verstett, Bot w. A. hinggen von den Wirbelin (χόλλο- als Deliast verdienen), Dem. p. 716, 169, als Deliast verdienen, Dem. p. 716, 169, a

ttron, Tzetz.

ήλεχιρωδης, ες, (eldos) von der Art od. dem Angen des Elektron, wie Elektron, zo-λίη, Hippocr. p. 1135 Foës; golveros βά1 Lavoi, Philostr. p. 27.

ήλεποιο, agos (BA. p. 1200.), δ, bie strate lende Sonne, Il. 6, 513.; als adi. ήλεπιου Υπερίαν, ber strablende sopretion, R. 19, 398., h. Ap. 369., Euphor. b. Cleng. Alex. 4, p. 483. (fr., 74.); vgl. Plin. 37, 2. S. ήλεπιου δ. S.

ηλεμαίος, η, ον, (ηλες, ηλεός) thorist, eitel, πίσμα, βροντή, Sotad. b. Ath. p. 621 B.; πικαδ δονίθων, Opp. Hal. 4, 590.; οί δε μιν — ηλεματον δευνύντες, Timon b. 18.; πιεφά ορυθων, Opp. Hal. 4, 590.; of δε μιν — ήλεματον δεεκνύντες, Timon b. DL. 4, 42.; ψυχά, Theoor. 15, 4. (mo bit dor. Ε. άλξιματος); ήλεματοιός μεθές, Brunck. Anal. 2, 149.; έκηθολία, Anth. 6, 75.; φαντασία, ib. 11, 350. — 2) falfd, unadt, †. — Adv. ήλεματως, Ap. Rh. 4, 1206., Call. Cer. 91. (ta bet dor. Ε. άλεματως).

ήλεόποινος; ον, v. es. Hes. Theog. 217. f. νηλεοποινος.

1. σηλεοπρινος.

ηλεός, η, όν, (ηλός) fir, verwirrt, thoridit, bethort, ηρένας ηλεές, irrn, verwirrten Sines, Od. 2, 243.: δ δ ηλεός, Call. fr. 173.; ηλεά δέξας, thoridit handelnd, Call. fr. 174.; ηλεά μεμφομέθα, tabeln wir thoridit, Antl. 7, 639. — 2) act. verwirrend, bethorend, olvos, Od. 14, 464. — Compar. — εδιερος, Hesych. — Gine apotopitte Botatinform ηλές. wie wele von weleos, fleht II. 15, 128.

πλεύατο, 3 sing. ser. 1. mod. zu αλεύο-μαι, ep. f. ήλεύσατο, II. ήληλαντο, 3 plur. plops pass. zu ελαύνω, w.f., Hos. 5c. 143.

ηλήλατο, 3 sing. plapf. pass. zu έλαύνω, 11. 5, 400.

ήληλίμμην, plaps. pass. von άλείφω. ήλθον, ες, ε, nor. 2. γα έρχομαι, w. f. ήλθοσαν, 3 plar. f. ήλθον, Alexandr.

Regel in 10 Abtheil. zerselen, beren jede aus σος, άκοη, ξείαναι, καμιναί, Ap. Rh.; 500 bestand, welche 3abl jedoch nach Berhältz in der jedesmal vorliegenden Sache datd versemindert, dath (bis auf 1500 u. noch drüber) rössel, noch 1, 4, 41, 9, κερμινοί, Loa. pro ethöht wurde; die übrigen 1000 reutven als Tisamannez gebrauch. Zede diese Abtheil schein 1, 4, 4; merc. cond. 17.: vom Olympiscen April de, 17, 18, 200 besten An. 1, 4, 4; merc. cond. 17.: vom Olympiscen April de, 17, 18, 200 besten An. 1, 4, 4; merc. cond. 17.: vom Olympiscen April de, 17, 18, 200 besten An. 1, 4, 4; merc. cond. 17.: vom Olympiscen April de, 17, 18, 200 besten An. 1, 4, 4; merc. cond. 17.: vom Olympiscen April de, 17, 18, 200 besten An. 1, 4, 4; merc. cond. 17.: vom Olympiscen April de, 17, 18, 200 besten An. 1, 4, 4; merc. cond. 17.: vom Olympiscen April de, 17, 18, 200 besten April de, 200 besten April de

ηλιαία.

ηλιαστήριον, τό, (ήλιαζω) Ort sich zu sonnen, Strab. 17, p. 815., Galen. 12, p. 376 B.

ηλιαστής, οῦ, ὁ, (ήλιαζομαι) ein Nichter in bet ήλιαία, Ar., Dem. u. α. Dav.

ηλιαστικός, ἡ, ὀν, bem ήλιαστής gehörig, eigen, ihn betressend, γέρων = γέρ. ήλιαστής, Ar. Vesp. 195.: ὁβολός, ben als Sold bie Beliasten ethielten, id. Nub. 863.; δρκος ber Beliasteneit. Dem. Deliafteneid, Dom.

πίμαυγής, ες, (αὐγή) mit ob. von Sonnenglanz, glanzend wie die Sonne, EM.
ήλιάω, (ήλιος) der Sonne ahneln, bef. an
Slanz, ηλιώσα κόμη, (Anacr.) 29, 5., Philostr. v. Ap. 7, 42., Hel. 3, 4, p. 113 Cor.,

nli βάτος, ον, jab, fteil, schroff aufsteigenb, abbpt. hoch, als ausschließliches Beiw. von πειρη, Hom. d.; ebenso Hes. Theogn. 176., Pind. Ol. Hom. δ.; ebenso Hes. Theogn. 176., Pind. Ol. 6, 64. (mo die dor. ξ. αλίβατος), Aesch. Suppl. 347., Rur. Suppl. 80. (ebensalle in der group), Theocr. 76, 10. (in dor. ξ.); οὐ- Ε., DH.

ήλιθα, adv. (άλις) hinlanglich, hinreichenb, bei Hom. stets ήλιθα πολλή, verb., hinlanglich

ήλιθιάζω, thoricht, einfältig, bumm handeln ob. reben, Ar. Kq. 1124.; von

οδ. τεδεπ, Ar. Rq. 1124.; υση ήλιθεσες, Ας. Rq. 1124.; υση ήλιθεσες, ας ον, dor. άλιθεσες, Pind., Theoca, (ήλος, ήλεσε) 1) είτει, υεταεδιία, ωτε μάταισες, χόδος οὐχ άλιθεσες, Pind. Pyth. 3, 20.; β4-λοες, Aesch. Ag. 357.; όδος, Theocr. 16, 9.—2) thôricht, είπβλιτία, albern, bumm, ήλιθεσε δστις μή πιων κώμον τιλεί, Eur. Cycl. 537., Ar. δ., Plat., Xen. u. Χ.: m. gen. ήλιθεσε τῆς γνώμης, Themist.: thôricht, von Dingen, ήλιθεσε και σμικρά πραγματεύειν, Plat.; ανόητον και ήλιθεσε θάσος, id. u. Χ.—Comp. ήλιθιατερος, Xen. Symp. 3, 6.; supl.—ωίταιος, Ar. Recles. 765., Plat. Phaed. p. 95 C.— Adv. ήλιθεσως, bumm, Plato Theaet. p. 180 D., Lys.: vergeblidy, Theocr. 10, 40-2 p. 180 D., Lys.: vergeblich, Theocr. 10, 40, Dem. c. Aphob. p. 822. (§. 27.). Dav.

brud: έντος της ήλικίας γίγνεσθαι, ein (ger wisses) Alter erreicht haben, Plat: ebenso ήλιmilles alter etreigt gaven, rial: evenly ηλε-κίαν έχειν, τινός, δυ etro., γάμου, Dem. u. bgl. A. δ.: ob. mit inf. ηλικίην έχει στρα-τεύεσθαι, Hdt.; παιδεύεσθαι, Plat.; aud els ηλικίαν αιρικέσθαι, Plat., Luc.; εἰς ηλικίαν έλθεῖν, Plat., Arist. u. A.: ἐν ηλικία εἰναι, εἰn gewijes Alter haben, Thuc. u. A.: εἰς ηλικίαν Beuffes rekeir, das Ephebenalter erreichen, lidn. b) vorzugsweise das Alter mannlicher Keise, vom Beginn der Mannbarkeit u. Wase Reise, vom Beginn der Mannbarkeit u. Wassensätzigkeit die zum verblühenden Mannesalter, also vom 18. Jahre die ungefähr zum 50sten, tä nävra if ihlulg elukeiv, id.; nävra ihlulg und kontokeneiv, id.; nävra ihlulg kal die it ihlulg, Hippocr.; al ku if in denselben Schindingen, d. d. die in denselben Schindungen wie oden, ihlulau kzeu, im Janglingsalter stehn, erwachsen sein, Plat. Dem. u. A., u. d. in ähnt. Redeweisen. — Richt selten stehn, wie den dem Greisenalter, was sedoch immer aus dem Jusammenhange zu ersetzen ist, wie ll. 22, 419. Plat. Lach. p. 180 D.; Lngesev vo inlusas, Luc. de lap. 1.; ihlulas seuveing, Hdn. u. sonst d. .— 2) collect. die Gleichalterigen, die Altersgenossen, nachow und dangen und nängs ihlulas, Mens Aungtingsalter stehn, erwachsen sein, Plat., id. Pyth. 3, 17.: δαφοινός δαλός ήλεξ, vom Dem. u. X., u. δ. in āhnl. Redeweisen. — Richt sten steht es auch vom Greisenalter, ήλεες νεανίδες, Ar. Thesm. 1030.; δοῦς, was kood immer aus dem Zusammenhange su Ap. Rh., Call.; χαίτη, Call. u. dgl. a. Dicht. erstehen ist, wie ll. 22, 419., Plat. Lach. p. im neutr. plur. ίσα καὶ ήλεκα, Επορφοίοι, 180 D.; ληρεῖν ὑψ ήλικίας, Luc. de lap. 1.; 59.: δ. als subt. ὁ, ἡ ἡλ., der Altersgenossen, im neutr. plur. ίσα καὶ ήλεκα, Empedocl. δικίκας σευνότης, Hdn. u. sonst δ. — 2) th. Senosse, δείτιλ, ken., despite, = in, collect. die Gleichalterigen, die Attersgenossen, pluslær, ακαιδών καὶ ἀνθοῶν καὶ πάσης ήλικίας, Μετις dat. ἡλιξ τινι, Plat. Legg. p. 794 B.: insbef. den jeglichen Atters, Plat. Legg. p. 959.; έκαστη δείτικα, προστετακται, Χεπ.; φοριμώταται, τέοπε, γεοων δεί τε τέοπε γεουτα, Schol. γλικαι, id. des. die junge wassensich wanns let. id. bes. die junge wassensich wanns let. 16, 808.; την ὑπὸ τού- ben, wie δείδυμος, Hesych. — Epāter m. πλιχία προστέταχται, Χου.; φοργιμώταται, ηλιχίαι, id. bef. bie junge wassenshipiae Mannskast, juventa, II. 16, 808.; τὴν ὑπὸ τούτον τλιχίαν ημών διεφθαρμένην, Thuc. δ. των ήλικίαν ἡμῶν διεφθαρμένην, Thuc. δ. h) die Zeitgenossen, zum. auch das Zeitalter, ταῦτα χιτείτην ἄν είη Λαΐου, zur Zeit des Eajus, Hdt. 5, 59. 60.; εἰς τὴν νῦν ζῶσαν ἡλικίαν ὁ χούνος προήγαγεν ὑμᾶς, Dem.; πολλαίς ἐμπροσθεν ἡλικίας, Plut. u. X. — 3) Kder κατατόβε, Wuchs, Hdt. 3, 16., Dem. p. 1024, 26., Luc. v. hist. 1, 40. u. δ., Plut. Philop. 11. Φάμες b. Θράτ. u. Byz.: von lebs losm Dingen, z. B. von Caulen, Luc. de dea Syr. 28. Dap. Syr. 28. Dav.

337. 20. 2000.

ηλικιάζομαι, jung ob. jugenblich sein, Hermes b. Stob. ecl. phys. 1. p. 1098 Heer.

ηλικιώτης, ου, ο, sem. ηλικιώτις, ιδος, η,
DS., Plut., Luc. (woshir bie Actieren wohl DS., Plut, Luc. (wosur bie Aetteren wohl nur i ile gebraucht haben), gleichalterig, gleichzeitig, Atteregenosse, Ar., Plat. u. sonft gew. Ausbruck in Profa; wogegen bie Dichter mei-Rens hief brauchen: Beitgenoffe, Luc. u. X .: iστορία, die von Zeitgenossen gefrieden wors den, Plut. Pericl. 13.: πράξεις ήλικιώτιδες, in gleichem Alter verrichtete Thaten, DS. 1,59.: ευρεσις τοις πρώτοις βασιλεύσι ήλικιώτις, tine zur Zeit der ersten Könige gemachte Ersin-

illiviow, einfältig ob. bumm machen, bes von Wuche, adrica elose nal fillos nal oloc (horen, betauben, Aesch. Prom. 1065.
γέγονε, Plat. Charm. p. 154 B.; πόθος μιγίνθιού της, ες, (είδος) einem Thoren, einem 206ς, ήλίπος Μόλων, Ar. Ran. 55. u. A.:
Albernen ober Giteln ähnlich, Philostr. p. 558. ubhyt. wie groß, wie fart, wie gewaltig, quanjectiven Savuarios u. abnlichen nachgefest, um bieselben hervorzuheben, raura de Savuagia bieselben hervorzuheben, ταύτα δὲ θαυμάσια ήλικα και συμφέροντα εδόκει πεπράκθαι τη πόλει, Wunder wie große u. dem Baters sahe, Bunder wie große u. dem Baters sahe, Baten, Dem. p. 348, 24. 469, 18., Luc. u. A.; έκτοπος ήλικος, DH.; μέγιστος ήλικος, Luc. d. merc. c. 13., vgl. Watth. §. 445 c. d) wie alt, όρξε μέν ήμας ήλικοι προσήμεθα βώμοισι, Soph. OT. 15.; άνδρα κύφον, ήλικον Θουκυδίδην έξολέσθαι, Ar.; ούκ άγνοῦ δ΄ ήλικος ῶν δσον έργον ένισταμαι τὸ μέγεθος, Isocr. u. A.—
Das B. ift bei Dichtern, die Com. ausgenomemen, setten. Das adv. ήλικος erft bei En at. men, felten. Das adv. nalxws erft bei Spat,

ilis, dor. alis, Pind., exoc, o, i, im reche ten, reifen Alter, voll ausgewachsen, Od. 18, 373. b) gleichalterig, άλίχεσσι συμπόταις, Pind. Ol. 1, 61.; άλιχες παρθένοι έταϊραι, id. Pyth. 3, 17.: δαιροινός δαλός ήλιξ, vom pen, pie δίδυμοι, Hesych. — Spåter m. gen. gleich, άφαιτά, Wern. 3. Tryph. 637. 
ηλιόβλητος, ον, — ηλιόβολος, Eur. Bacch. 14., Ael. HA. 8, 26.

ήλιοβολέομαι, von ben Connenfirablen ges troffen, beichienen werben, Zenob.

ηλιόβολος, ον, (ήλιος, βάλλω) von ber Sonne, ben Sonnenstrablen getroffen, verbrannt, Theophr. HP. 4, 12, 3.

ήλιοειδής, ες, (eldos) fonnenformig, fonnensartig, fonnenhett, φως, Plat. Pol. p. 508 K., DC. 60, 27.; ήλιοειδέστατον δογανον (τδ δυμα), Plat. Pol. p. 508 B., Gal. 4, p. 362.; φέγγος, Philo. — Αdv. ήλιοειδως, © påt.

ήλιοθερέω, von ber Sonne geborrt, ermarmt werden, ήλιοθερούντων τε και παρά πυρι θαλπομένων, Gal. 6, p. 84; von

ήλιοθερής, ές, (θέρω) von ber Sonne ges borrt, erwarmt, erhigt, EM. p. 58, 1.

ήλιοκαής, ές, (κάω, καίω) von ob. in ber Sonne verbrannt ob. gebrannt, Luc. Lexipb. 2.; δστρακον, Diosc. u. DL. 1, 7. nach 28. Dinborf, wo hleoxataes. Dav.

ting per ver eesten Jonne gemachte aline bing. DS. 1, 9.

ηλίοχαΐα, ή, der Sonnenbrand, die Sonnenηλίοχαΐα, ή, der Sonnenbrand, die Sonnen, im
bing von Körper, wie groß (od. wie klein) pl. DL. 1, 7. S. ήλιοχαής.

63 \*

ηλιδετύπος, ου, (κτυπεω) σου σει Θυιπε οι, σαι Σαιμε, επην τον εσηκοστον ηλιον εξείβιαgen ob. getrosften, Aesch. Suppl. 146. κάμψης, Herodes b. Stob. Flor. 116, 26. e) nach Wellauers Konj.

ηλιομιάνης, ες, (μαίνομαι) sonnentoll, in bie Sonne verliebt, bie Sonne vis zur Tollheit Mor. p. 994 Ε.; ήλιε της ψυχης, als Anrede, liebend, Beiw. bet Citabe b. Ar. Av. 1096.

[Galen.; ηλιους δε καλ τα άρσενικά τέκνα στο καταστά που κ

ηλιοπους, ποδος, ο, = ημιστροπίον, νισαι 4, 193.

ήλιος, ό, dor. άλιος, ep. u. ion. ήέλιος, dor. άλιος, bie Sonne, seit Hom. in Poesse u. bes. 11. 3, 277., Od. 11, 109. [bie Trag. eben. άλιος bie Sonne, seit Hom. in Poesse u. βαίδ]; Sohn des Opperion und de Eury phaessa caniénai, ανίσχειν, ανατέλλειν, άνα- βαναι, setten έπιτέλλειν, w. s.; Hom. braucht εμπετομιάνορούειν und άνανείσθαι; u. das Δυκανοδιά nom untercenn. διεσθαι, αμώ meist bie germen anlangt, so braucht Hom. Δυκανοδιά nom untercenn. διεσθαι, αμώ meist bie gebeinte R. ήδλιος. worin ihm die

auservem ανορουειν und ανανεισίναι; u. das — Bas die Formen anlangt, so braucht Hom. Subst. άνατολή; vom Untergeton, δύεσθαι, auch die Event, κατασύναι, und die Subst. δύσις, δυ- space: ήλεος, φοτίπ ihm die δύναι, κατασύναι, und die Subst. δύσις, δυ- space: ήλεον φῶς, ήλ. μάσς (b. Dicht.), das (pâteren Ep. folgen; die gewöhnt. nur Od. 8, 27. als nom. pr., u. von den spätern Ep., Connensicht, Dicht. u. Pros. 3 φέγγος, σέλας, Orph. u. Manetho ein paar Wale; Hdt. hins λαμπτήσες, λαμπάδες, Trag.; ήλεον κύ- gegen braucht nur die gew. B. Pind. hat beide κλος, die Sonnenscheit, ἀνούντι (b. Hom. άμ de Aesch.) sindet sich letztere bisweilen in Chdstalla ανόντι). δυσ. το άλλος τη δελία ανόντι.

αμα ήλίφ ανίσχοντι, ανιόντι (b. Hom. αμ΄ ήελίφ αντόντι), αμα τῷ ήλίφ αντόντι u. bgl., mit Χιίβασης ber Sonne, seit Hom. πίφι setten in Prosa, auch αμα τῷ ήλίφ, Liban.; αμα ηλίφ με λιόντι u. bgl., πλίδο σχιδναμένω, Hdt. 8, 37.; φοξιίση, αμ΄ ήλίου πτέρυγι 30 ή, Eur. Ion 122.; ὑφ΄ ήλίφ, υπό τῷ ἡλίφ, unter ber Sonne, b. i. auf ber Ctbe, γυνή ἀρίστη τῶν ὑφ΄ ήλίφ, Bur., Ael., Aristida u. X., s. Jacobs ¿u Ael. HA. p. 115.; ebenso ὑπὸ τὸν ήλιον, Dem. p. 316, 16., Aeschin. p. 33, 31. (de s. leg. §. 41.); Plut. Luc. 30., Aristida; ὑφ΄ ήλιον, Himer. δ. — Bet bief. 38. sehst oft ber Artitel, bef. in ben Rebensarten πρὶν ήλιον δῦναι, δύντος ήλίου u. âḥnl. b) ¿ur Bezeichnung einer Weltgegenb,

liebend, Beiw. der Cikade d. Ar. Av. 1096.

ηλιόμορος ος , (μορφή) von der Gestalt der Sonne, sonnensott, sonnens

ren, u. zwar bei Soph. 4 mat, b. Kur. dfz tere; &loc, Aesch. Rum. 886., Soph. Tr. 96. El. 814., Eur. d. (Berw. mit Eln, elln. S. Giefe Acol. Dial. S. 283.)

ήλιοσχόπιον, τό, (σχοπέω) = ήλιοτρόπιον, eigentl. was die Sonne anschaut, Diose. 4, 165.,

Plin. HN. 22, 21., Rufus, Paul. Aeg. ήλιοστερής, .ές, (στερέω) ber Sonne bes ubt, †. — 2) act. ber Sonne beraubend, raubt, †. - 2) act. ber Conne beraubeno, bie Conne abwehrend, alfo beschattend, zuph, Soph. OC. 314.

ηλιοστιβής, ές, (στείβω) von ber Sonne betreten, bewandelt, b. i. beleuchtet, befchienen,

Rebensarten πολν ήλιον δύναι, δύντος ήλίον betreten, bewandelt, d. i. beleuchtet, beschienen, bes. d. hom. in der Formel προς ήω ήέλιον άντολαί, Aesch. Prom. 793.

12. gegen das Worgenroth und die Sonne, im Gegenstag der Rachtseite (ζόφος), s. v. a. gegen der Rachtseite (ζόφος), s. v. (γοροπος μετικοίνει (χόφος), s. v

† ήλιοφάνεια, ή, ber Gonnenschein, Gonnenglang, bie Sonnenhelle; von

† ήλιοφάνής, ές, (φαίνομαι) scheinend wie bie onne. — 2) pass. von der Sonne erhellt. Conne. -

ήλιοφυής, ές, (φυή) in der Sonne gewach: kn; ήλιοφυές, τό, Synonym. von αλύμενον,

ηλιόφυτον, τό, Synonym. bes σμίλαξ, Diosc. 4, 144. ηλιόω, (ήλιος) sonnen, ber Sonne aussehen, †.— Pass. sich sonnen, der Sonne ausgefest fein, von ihr befchienen werben, von ber Connembige leiben, τὰ ἡλιούμενα (τῶν βο-τούων), Xen. Oec. 20, 18.; ἡλιοῦται τῆς νυπὸς αὐτοῦ (τοῦ Καυκάσου) τὰ ἄκρα, Arist.; τὸ ἡλιούμενον, id.; ὅπως χειμασθῆ zal ἡλιωθοῦ ἡ γῆ, Theophr. δ.; ἡλιωθέντες zal ὑιγώσαντες, Plut. u. X.: ὁ ἡλιούμενος, ber unter freiem Dimmel, unter Gottes Sonne Ethenbe, opp. έσκιατραφηκώς, Plat. Pol. p. 556 D.

ήλίσχος, ό, dim. von ήλος, Rågelden, Ar. b. Poll. 10, 61., Phot. p. 67, 4. ήλίτε, 3 sing. aor. 2. gu αλιταίνω, Il. 9,

375., Hes. Sc. 80.

† ήλετήμερος, ον, (άλιταίνω, ήμερα) ben raien Zag verfehlend. S. ήλιτόμηνος.

1 ήλίτης, ου, ό, (ήλος) von Rågeln, Rågeln ahnlich, au Rägeln gehorig, fem. ηλέτις, ιδος, ή, λεπίς. Pammerschlag von Rågeln, Diosc. 5, 89., Aktius.

2 şMens, 6, (Hlos) von der Sonne, gur Sonne gehorig, ihr ahnlich, Sonnen e, 1190s, Damascius d. Phot. Bibl. p. 349, 27.

patrosepyos, ov, (altratrw, kopor) die Abat ob. Handlung versehlend, den Iwed nicht etsteichend, Auth. 7, 210. Bgl. Altroupros.

ηλιτόμηνις, ό, ή, (άλιταίνω, μηνις) pergeb-

ich gurnend, Hesych.

ήλιτόμηνος, ον, (άλιταίνω, μήν) ben reche ten Monat versehlend, dh. ungeitig geboren, in frith geboren, IL 19, 118., Plut., Philo, s. Mor. p. 358 E.: s. v. a. sehr iung. Anth. 12, 228, 1.

μαγάρμαχος, Rame eines blutstillenden Kraues, Timagor. b. Stob. Flor. tit. 100,

γλιψ, Υπος, ό, foll eine Dorische Fußbebet-tung gewesen sein, s. ανήλιπος, Schol. Theocr. 4, 56.

ήλιωδης, ες, (ήλιος, είδος) = ήλιοειδής, Eust.

ηλίωσες, εως, ή, (ήλεόω) bas ber Sonne Insgesetztsein, in der Sonne Sein, Theophr. CP. 6, 16, 5., Sext. Emp. Pyrrh. 3, 16., Medici

Medici.  $\dot{\gamma}$ λεώτης, ου, ό, fem.  $\dot{\eta}$ λιώτες, εδος,  $\dot{\eta}$ , ion. u.  $\dot{\eta}$ λεώτης, ου, ό, fem.  $\dot{\eta}$ λιώτες, εδος,  $\dot{\eta}$ , ion. u.  $\dot{\eta}$ λεώτης, ου, ό, fem.  $\dot{\eta}$ λιώτες, εδος,  $\dot{\eta}$ , ion. u.  $\dot{\eta}$ λεώτης, ου, ό, fem.  $\dot{\eta}$ λιώτες, εδος,  $\dot{\eta}$ λιος) bon ber Sonnen fommend,  $\dot{\eta}$  its geograph of  $\dot{\eta}$ λιώτες  $\dot{\eta}$ λεύτες  $\dot{\eta}$ λείτες, wie umgefehrt in Garrá neben ber Luna cin Lunas verepte ward, Spartian. Carac. 7. Lexic., Rust. p. 809, 44.: übtr. δίκης  $\dot{\eta}$ λεύτης,  $\dot{\eta}$ λεύτες,  $\dot{\eta}$ λεύτες  $\dot{\eta}$ λεύτες  $\dot{\eta}$ λεύτες,  $\dot{\eta}$ λεύτες,  $\dot{\eta}$ λεύτες,  $\dot{\eta}$ λεύτες  $\dot{\eta}$ λευτείς  $\dot{\eta}$ λευτείς

η̃λκησε, 3 sing. aor. 1. von έλκέω, Od. 11, 580.

ήλοειδής, ές, (ήλος, είδος) nagelartig, na-gelfdrmig, Poll.

† ήλοχόπος, ό, (χόπτω) Rageliciager, Ras gelichmieb.

ηλον, τό, =μηλον, Seleuc. b. Ath. p. 50 A.

mit einem Nagel einen andern heraustreiben, sprüchwortl. s. v. a. durch einen Kehler eisnen andern gut machen, Kehler auf Fehler machen, Luc. pro morc. cond. 9. Philops. 9. pro laps. 7., Poll. 9, 120., Diogenian. — Ueber den Unterschied von yöucos s. dies. — 2) übhpt. Erhöhungen, Erhabenheiten, als Hihneraugen, warzenahnliche Auswüchse an Honden und Küßen u. dgl., Nic. Ther. 272., Modic., Poll.; an brennender Baumrinde, flos and tilot, Diosc. 1, 137.: auch eine Krankheit der Rinde des Oelbaumes (eine Art Schwamm?), ber Rinbe bes Orlbaumes (eine Art Schwamm?),

ber Rinde des Oelbaumes (eine Art Schwamm?), Theophr. HP. 4, 14, 3.

ηλός, ή, όν, ungebr. Rominativs. zum voc.

ηλέ, = ηλεε, wiewohl biese viell. richtiger durch Αροθοφε erklatt wird, s. ηλεός. Dav.

ηλοσύνη, ή, = ηλιθιότης, Nic. Al. 420.

ηλότδπος, ον, (τύπιω) mit Rageln beschlasgen, †. — 2) angenagelt, χεῖρες, Nonn. par.

ηλόω, (ήλος) nageln, an s od. sessnageln, †.

— 2) mit Rageln od. Zweden beschlagen, γλων

μένων δέονται των καττυμάτων αι όδεύου-σαι, Clem. Al. Paed. 2, 11, 117. p. 240 P. ήλπετο, impf. υση έλπομαι, Hom.

ήλσάμην, irr. aor. med. zu ελλέω, ελλω, imon. Amorg. 21, 80. Doch [. 206. 3. 

ηλύθον, ες, ε, ep. aor. 2. gu ἔρχομαι, w. [.
 ηλυξ, σγος, = ηλύγη, Choerobosc. in BA.
p. 1199., Draco p. 28, 1. 93, 18.
 ηλυξα, ας, ε, acr. 1. υση ἀλύσχω, Hom.
 Δ΄ παία. π. = ηλυσις, Hesych., ΕΜ. p.

ήλυσία, ή, = ήλυσις, Hesych., ΕΜ. p.

497, 9.

'Ηλύσιον πεδίον, τό, u. im plur. 'Ηλύσια πεδία, Anth. Append. epigr. 278, 3., das Einfifche Gefith, Ciplion; ein miche mit mois S. unter μάκαρ und Risid g. b. a. St. Luc. ver. hist. 2, 17. und append. epigr. 278. wirb bas Elpj. auf bie Infeln ber Gelis gen versett; Ap. Rh. 811. laft ben Achilles ebenfalls bahin tommen, spater versette man bas Einstum in die Unterweit, als Gegensah bes Aartaros, wie d. b. Lat. Dichtern, Luc. d. mort. 30, 1. do luct. 7. — Bei ben Grieschen scheint bas B. stets mit πεδίον verbuns ben und nie absolut, wie bei ben Lat. Klysium, το 'Πλύσιον', gebraucht worben gu fein. — 2) Spater hieffen χωρία ηλύσια und ενηλύστα Orte, wo ber Blig eingeschlagen hatte, bie burch Opfer gesteiligt wurden, und nicht wieder betreten werden durften, bidentalia, Lexic.; 18gl. Casaub. Pers. 2, 22. — Sigentlich neutr.

Hluoios, la, ior, Elpsich, aus Elpsion tommend, αύραι, append. epigr. 51, 22. (Bird von ήλυσις, ελευσις, ελευσομαι, εργομαι hergeleitet; diese u. andere Abseitungen s. EM. p. 428, 30. u. Kust. p. 1522, 30.) ήλυσις, εως, ή, = ελευσις, das Rommen, Gehen; der Gang, Beg, Bar. Hoo. 65.: πυ-

ann navois, ofteres Schreiten, baufige Schritte. Eur. Phoen. 855.

ηλισκάζω, f. ηλάσκω, am Ende.
ηλισκήςω, f. ηλάσκω, am Ende.
ηλισκήςω, aor. 2. zu άλφαίνω, Il. 21, 79.
ηλω, 3 sing. 2 ion. syncop. zu άλίσκομαι, f. έάλων, mit pass. Botg., Od. 22, 230. ήλωμην, impf. von aldoμαι, Od. 4, 91. **13**, 321.

ήλωτός, ή, όν, (ήλόω) angenagelt, nagels formig gestaltet, καυτής, Paul. Aegin.
ήμα, τό, (Γημι) ber Burf, bas Werfen, im plur. Il. 23, 891.; auch mit ακόντια von Hesych. erkiste also das Geworfene.

ημαθόεις, εσσα, εν. (άμαθος) non. f. άμαθόεις, fandig, bei Hom. [u. Hes. Scut. 360.] ftets als Beim. ber Elischen Stadt Pps 106, und an allen diesen Stellen gen. commun., ημαιθον, τό, ein halber Obolos, bei den weiches dadurch noch merkwürdiger wird, daß Anglienern aber ein doppelter Obolos, Hesych.; an den wenigsten dieser Stellen der Vers eine solche Abweichung von der Begel, wie zuw. bei ημαιο, τό, gen. ημαιος, dor. αμαιο, Pinch., god. und θηλος, fordert. Nach einigen Alten solch. 3 p. 344.] hatte Pylos dies Beis wie Soph. Ant. 1314. OC. 1081., poet. f.

ήλύγιος, α, ον, (ήλύγη) dunkel, schattig, wort vom Fluß Amathos, weil Eis nicht sans ήλυγιων (so Schueider, vulg. ήλύγων) δρέων, big seiz aber Pyllos lag unfern des Meeres und ήμαθόεις geht auf die Danen des Gestas † ήλυγισμός, δ, die Berbankelung, Dams des "Vassow, ήναι, 3 pl. ήνται, inc. ήσθαι, ήναι, ήσαι, ήνται, 3 pl. ήνται, inc. ήσθαι,

part. ήμενος, imperat. ήσο, ήσδω, ufw., impf. ήμην, ήσο, ήστο, 3 pl. ήντο, bie übris gen Temp. werben burch έζομαι u. Κομαι ets gengt. Hom. hat die gew. Form der 3 pl. nur II. 3, 153., dafür braucht er die blos ep. eiarat, elaro, in der II. auch zuw. die ion. karat, karo, (eigentl. ursprünglich pers. pass. don einem Thema EA, wodon kw, eiaa, nach

νηυσίν, bei ben Schiffen, Hom.; παο δπλοις, Kur.: auch m. blos. dat. χορυς ή, Hom.; μιγοίς, Pind., s. Boß z. h. Cer. 99.; hingegen έρετμοίς, am Muder, Kur. Cycl. 16.; m. acc.
σεμνον σέλμα, auf ethabener Auberbant (bilde
lich), Aesch. Ag. 176.; χοίτας φονίας, Kur.
Rhes. 547.; hingegen βρέτας, am Götterbilde,
Aesch. Kum. 418.: in poët. Uebertrag., πμενον άνω φρόνημα, vom Walten bes Zeus,
Aesch. Suppl. 94.: πρὸς έμξ ψυχζ θράσος
ήσται, m. inf., δ. θρασύνομαι, ich habe bie
feste Zuversicht, baß—, Kur. Alc. 604.— οξ έν άρχαις ήμενοι, s. v. a. bie Obrigkeiten,
Kur. Andr. 700. (wosern bier nicht ήμαι zus
gleich mit bem Rebenbegriff b) α) gebraucht
ist). b) für verweilen, sein, sich besinden,
aufhalten, meist in den Källen, wo wir im
Deutschen auch das W. sie en gebrauchen, insbes.
α) unthätig dassen, von behaglicher Stube usw.,

2) unthatig basigen, von behaglicher diuhe usw., ή unthatig basigen, von behaglicher diuhe usw., ή μαι παρά νηυσην ετωσιον άχθος άρουρης, Hom. 6.3 ημεθ' άπλοις χρωμενοι, Kur. IA. 88., vgl. IT. 1839.; τῷ και' οἴκους ἐκτὸς ἡμένω πόνων, id. fr. u. sonst. β) mit dem Rebenbegriff einer in Folge gewaltiger Leidenschafteten berbeigesührten Ermattung, νῦν, ἐξ οὐ σύ

γε ώχειο νης Πύλονδε ήσται οδυφόμενος, Od. δ.ς ήμην έχπεπληγμένη φόβω, Soph. u. fongs abnlich το μεν γυναίχα πρώτον άρσένος δίχα ήσθαι σόμοις ξημος, Aesch. 836.: verweilen, sich besinden üblipt., Huas kel Tooly of te zijdwe ide aŭ texea, II., Kur. Rhes. 613. c) von Detten, obsidere,

πόλιν άμιγι δύω στρατοί εΐατο λαῶν, Il. 18, 509.; Κάθμου λαὸς ήστο πρόσθε τείχεων, Eur. Suppl. 664. d) von leblofen Dingen, α) von Gebauben, gebaut, gelegen seingen, a, von Gebauben, gebaut, gelegen sein, vol. εέσα, τη Δημητούς — loùν ησιαι, Hdt. 9, 57. β) von Weitgeschenken (bie aber als personissirt anzuschen sind), Anth., s. Jac. p. 932. γ) von Gegenden, χώρος ημένος, = εξαμένη, eine niedrige Gegend, Theocr. 30, 40. Bgl. κά-

Jnµa.

inlaa, bet Kag, b. Hom. bie gew. Form, den Gramm.; das compos. περιημεκτέω hat Pind., Trag. u. fonk b. Dichtern; ήμαρ με- b. Hdt.
σον, det Mittag, II., Pind., Soph.; δείελον ήμελημένως, adv. part. pf. pass. bon ήμαρ, det Abend, Od. 17, 606.; ηματα πάν- άμελεω, (orales, nachláfig, οὐχ ήμ. διάξουται ταυτης της ημερων αμερων ημερων ολέφων, νηλελς ημερων, μερων ημερων ήμερων ημερων gand, die Anechtschaft selbst, Hom.; δούλειον ημας, Bar. Hec. 56. Andr. 99.; auch ἀναγγχαϊον ημας, Σ. des Iwanges; ebense ελεύθεςον ημας. Aag der Freiheit, Hom.; νόστιμον ημας. Aag der Budtehr, Od.; ημας ὀςιαγιχών, Aag der Berwaisung, U. 22, 490. b) in poet. Bildern, λευχών ημας, χάλλιστον ημας, für Slud, Deil, Aesch. Pers. 293. dg. 874.

ημαρτημένως, adv. part. perf. pass. von auggraves, verfehlt, falfolich, irrig, unrichtig, Plat. Legg. p. 670 C. Men. p. 88 E., lambl. v. Pyth. 33.

v. ryu. 33.

ἡματιος, α, ον, (ἡμαο) poët. f. ἡμερήπιος, bi λαρε, αm Χαρε, Od. 2, 104. 19, 149.; φέγγος, Anth. 9, 651., Arat. 580., Ap. Rh. — 2) taglich, Il. 9, 72., Hes. Theog. 597. ἡμβροτον, ες, ε, inf. ἀμβροτείν, poët. aor.

ήμβοστον, ες, ε, inf. αμβροτείν, poët. aor. 2. ξι αμαρτάνω, Hom.
ημεδαπός, ή, όν, (ήμεζς) eigentl. ber unsfere, gew. von ob. aus unserem Banbe, nostras,

oas, lsocr.; τρίτην ημέραν αὐτοῦ ήποντος, brei . Tage nach feiner Antunft, Thuc. 8, 23.; Σαρς πατη ειπετ Απειπίτ, Thuo. 8, 23.; εβδόμην ημέραν της θυγατρός τετελευτηνίνειας, Dem.: έκάστης ημέρας, καθ' έκάστην ημέραν, taglidy, Plat. u. X.: καθ' ημέραν, taglidy, Thuo. u. X.: εbenso τὸ καθ' ημέραν, Aτ. Eq. 1126., Plat. Phaeds. p. 240 B., Pol. 4, 18, 2.; τὸ καθ' ημέραν, bas mas jeben Σαρ geschiebt, ἀναγράψειν, Luo.; ber taglide Pebensunterbalt. le quotidien. Ικοςτ.: πάσαν Tag geschicht, ἀναγράμειν, Luo.; ber tägliche Lebensunterhalt, le quotidien, leocr.: πάσαν ἡμέρην, de die in diem, Hdt. 1, 111. 7, 203.: ἀνὰ πάσαν ἡμέραν, mάρτην jedes Tages, tάglich, Hdt. 7, 198., Paus. 1, 42, 2.; ἡμέρας, einige Tage, Luc. Alexandr. 15 ½. X. u. bas. bie Tum.: ἀ ἡμέρας, ben Tag über, s. δι ἡμέραν τινών, nach Bersauf ?c., Τheophr.: ἐφ' ἡμέρης ἐχάστης, quotidie, Hdt.; ἐφ' ἡμέραν τινών, Soph.: ἐφ' ἡμέραν die, Hdt. 1, 32., Thuc. 4, 69.; οἱ τῶχ συνοφαντών λόγοι πρὸς τοὺς ἐφ' ἡμέραν καιροὺς λέγονται, Aeschin. de ημέροτον, ες, ε, inf. ἀμβροτεῖν, poët. aor. 2, μι ἀμαρτάνω, Hom. 4, 69.; οἱ τῶν συχοσαντῶν λόγοι πρὸς τοὺς τῷ ἡμέραν χαιροὺς λέγονται, Aeschia. de ἡμεδαπός, ἡ, ὁν, (ἡμεῖς) eigentí, ber uns fæis. leg. 66.; Xag für Xag, Kur. Cycl. 336.: ἡμεραν παιροὺς μένονται, Αεκκλία. όμε φαν του ἡμεραν παιροὺς και Δαg um ben ans χαιαχτής τῶν ὁηματων, Ar. Pax 220.; τρόπιση. Ath. p. 593 g. X. — 2) gur Bezeiche πας, Philostr.; ἡμεδαπή στρατή, Call. fr. 152.: ὁ ἡμεδαπός, unfer Landsmann, Plat. Theag. p. 124 D.; Περίλαος ἡν τις ἡμεδι, Καιν. ἀντίς εξέλυσ ἐπίπονον ἀμεραν, Σορλ. Τr. 660.; λυπρά, έχθρά, Ευτ., αί μαχραὶ ἀμέρα, longum vitae tempus, Soph.; παλαιὰ ἀμέρα, has Alter, id. Ai. 623.; οργ. p. 298. σετωίτ; ναβείς, unmittelbar que νέα, bie Jugend, Rur. lon 732.; τῆ πρωτη ἡμεῖς buth βυίαμεπες. mit ber Œndung ἡμερα μεμνήσθαι μὲν οὐδὲν οἴονται, primo p. 298. verwirft; wahrich, unmittelbar aus vea, die Jugend, Kur. Ion 732.; τη πρωτη ημείς dutch Busammens, mit der Endung δαπος gedückt, Cod. 3. Soph. Ai. p. 402 sq.) ήμερα μεμνήσθαι μέν σύδλν οδονται, primo tempore inventuis, Arist. Rhet. 2, 12.; εδολ ήμεδιμνον, τό, vertärzte Form f. ήμιμε- φαιδίσοι καλ μάλιστα έπλ τη τελευταία ήμεσμνον, Didymus b. Priscian. p. 218 Lind., ρα, ib. 13. b) = γενέθλιος ήμεσμνος ήμεσμνος, Phot. p. 68, 4. Bgl. Herodian. in Anecd. Cram. I. p. 344, 23. II. p. 83, 8.

Τμεῖς, f. έγω, u. úber die verschiedenen Formen Bustu. 1, 5. 269 f.

Τμεπεκω, ion. gereigt oder empsmblich sein, έχενετο, Xen.; έπελ ήμερα υπεφαίνετο, id.; έχενετο, Xen.; έπελ ήμερα υπεφαίνετο, id.; έχενετο, Xen.; έπελ ήμερα υπεφαίνετο, id.;

σχούση, Hdt.; ἄμ' ἡμέρα, mit Tagesanbruch, id., Thuc. u. A.; ἄμα τῆ ἡμέρα, Aeschin. adv. Ctes. § 76. u. A., [. Artiger g. Xen. An. 6, 1, 6.: ἡμέρας, bet Tage, opp. νυκτός, νίκτωρ, οὖτε ἡμέρης οὖτε νυκτός, Hdt. 2, 133., Luc. ver. hist. 1, 10., Plut.: ἀφ' ἡμέ 133., Luc. ver. hist. 1, 10., Plut.: αμπ 133., Luc. ver. hist. 1, 10., Plut. 1, 10., No., Plut. 1, 10., No. ρ. 63.: μεδ΄ ημέραν, bet 05. am Lage, opp. νυχτός, νυχτί, νίχτωρ, Hdt., Arist. u. A.; auch μεδ΄ ήμέρας, Himer. ecl. 3, 17. baf. Berneto. p. 82.; πρὸς ἡμέραν, gegen Kages-anbruch, έπει πρὸς ἡμέραν ἐγίγνετο, Xen.; ἐπειδὴ ἡν πρὸς ἡμ., Lys. — Anm. In Betreff bes Atzents: Choerobosc. in BA. p. 1254 fin.: ἡμέρα ἡμέραι παροξυτόνως. οἰ μένιοι Αθηπεῖοι ἐπὶ ταύτης τῆς λέξεως, καὶ μάλιστα οἱ νεύτεροι, πορπαροξύνουσι: πένμαλιστα οί νεωτεροι, προπαροξύνουσι · πέν-

τε γας ήμεραι και δέκα ήμεραι φασι προ-παροξυτόνως, ως ἀπαγγέλλουσιν οί περὶ αι-παροξυτόνως, ως ἀπαγγέλλουσιν οί περὶ αι-παροξυτόν, δεν τινι τόπω έρήμω, Χεπ.; παροδομέω, είπ ἡμεροδρόμος fein, wit παροπομεριώντες ξένοι μακραξ κελεύθου, το Πίδοτε Ιαυfen, ben ganzen Tag Iaufen, υπο Iangen Beg des Σαρεδ ετξάβρητ, Aesch. Choëph. 699.: feine Σαρτε, fein genen aus

νοπ langen Weg des Tages erschopft, Aesch. Choëph. 699.: seine Tages, sein Leben zustingen, Εκηλά που ήμερεύσομεν, Soph.; προς πύρ, deim Feuer, Xen.

ημερήσιος, α, ον, auch zweier End., (ήμε-ρα) für den Tag, auf den Tag bestimmt, zum Tage gehörig, dei Tage, einen Tag dauernd, gάος, Aesch.; τὸ ήμερήσιον, der Tagelohn, Said.; τὰ μέν ήμερησια, opp. τὰ δὲ νύπτωρ, Hippocr. p. 595, 21.; κατὰ ήμερησίην ὁδόν, Hippocr.; ήμερησία ὁδός, Plat.: τὰς ήμερησίους καὶ νυπτερικάς πορείας, Pol. 9, 13, 6.: ζωή, Plut.; λόγος, Nede, die einen Tag dauert, Isocr. p. 345 C.; διάστημα, Entsernung von einer Tagereise, DH.

ήμερία, ή, = ήμερα, τε δενήλλαπται

einer Aggereise, DH.

ημερία, η, = ημέρα, τι δ ενήλλακται
της αμερίας νυξ ηδε βάρος. Soph. Ai. 207.
(wo man δρας supplirt); ηδε και ημερίη τὰ
τελειται, Maneth. 3, 264.

ημερίδης, ου, ὁ, (ημερος) zahm, mild, ges
lind, mitis, τον δ ανθοσμίαν απωσάμενοι
τουτονί και ημερίδην, άγριωτερον πίνομεν
έκ πίθου. Plat. Mor. p. 663 D.; bb. aud
βείν. bes Dionysos selbst, ibid. p. 451 C.
994 A., Anth. 4, 3, 110.

† ημερίδιον, τό, dim. νου ήμερα.
ημερίδιον, τό, dim. νου ήμερα.
ημερίδιον, τό, δεωρίαι, Ροί. u. Χ.: ali
taglid, σίτα, Ar. Pax 163.
ημερίος, ον, dor. άμεριος, = ημερήσιος,

iaglich, otra, Ar. Pax 163.

ἡμέριος, or, dor. άμέριος, = ἡμερήσιος, táglich, Tages, πλοῦς, Xen. Oec. 21, 3.; χύχλος, Philo 1, p. 92, 32. b) einen Tag bauernd, slebend, von Menschen, vergänglich, steblich, ἄνθρωποι, Soph.; οὖι ἀθανάτων οὖθ άμερίων ἐπ ἀνθρώπων, id.; άμερίω γέννα, Eax.; αξματος άμερίου, id. ([. Balch. Phoen. 1515.): ψεῦσται ἀμερίουνες 8. Phoen. 1515.); ψεύσται δαίμονες άμε-ρίων, Anth. 7, 372. c) tagtáglich, gewöhn-lich, 1χθύς, Kphippus b. Ath. p. 346 F. —

ήμερόβίος, ον. (ήμερα, βίος) einen Tag lebend, b. Plin. 11, 36, 43. ein geftügeltes Insect, welches Arist. εφήμερον (w. s.) neunt.

— 2) der in den Tag lebt, für einen Tag Unterhalt such od. hat, der Bettler, bh. ward

Diogenes so genannt, Satyrus b. Hieronym. adv. Iovin. 2, p. 207 Bened.

ημερογράφος, δ, (ήμερα, γράφω) ber aussignist, was jeden Tag geschieht, Marin. v. Procli p. 29 Boiss.

πρεροσφόμος, ό, (ήμερα, δραμείν) ber ben Tag über läuft, ό δι δλης ήμερας θέων, Poll. 1, 65.; bh. ήλιος, Phot., Hesych., Suid. — 2) ber Tagläufer, Gilbote, Hdt., Plat. u. A. (Hemerodromos vocant Graeci ingens die und cursu emetientes spatium. Liv. 31, 24. Bgl. Demfterh. g. Luc. dial. deor. 24, 1.)

ήμερόδους, ύος, ή, (ήμερος, δους) zahme Giche, f. ήμερις, είδος δουός, Heaych.

ήμεροειδής, ές, (ήμέρα, είδος) tagartig, tagantid, Sext. Emp. adv. Math. 10, 184.; τὸ τῆς φιλοσοφίας ἡμεροειθές, lambl. Prott. p. 366.

ήμεροθαλής, ές, dor. f. ήμεροθηλής, (θάλ-λω) zahm auffprossend, ήμεροθηλλέσι δά-φναις, Anth. 9, 374. (Grafe ήμεροθηλέσι)

ήμεροθηρικός, ή, όν, gur Sagb gahmer Thiere gehorig; ή ήμεροθηρική, bie Runft gahme Thiere gu jagen, Plat. Soph. p. 222 C. ήμεροχαλλές, ους, τό, = bem folg., Cratin. b. Ath. p. 681 E., Theophr. [ήμεροtin. b. Ath. p. 681 E., Theophr. [ήμεροκαλίζς, τουτέστιν άνθος πρός μίαν μόνην
σχεδον ήμεραν ἀχμάζον, τὸ δοξάριον τοι
κόσμου, Isidor. Pelus. 5, 563.: ἡμ., τῶν
σπορίμων ἄνθος, ἡ στεφάνωμα, οἱ δὲ ἔρίον
βάμμα φοινιχοῦν, οἱ δὲ ἄνθος πρός μίαν
ἡμέραν ἀχμάζον, οἱ δὲ τὴν νάρχισσον βοτάνην, Hesych. Bgl. Phot. p. 59, 19.]
ἡμεροχαλίζς, ίδος, ἡ, είπε gelbbtúḥenbe εἰν
lienart, δὶε επίω. nur είπεπ Σαg οδ. nur am
Σαge blūḥt, Diosc. 3, 137.
πιεροχοίτης. ου. δ. = ἡμερόχοιχος. ἐγθύς.

ήμεροκοίτης, ου, ό, = ήμερόκοιτος, ίχθύς, Opp. Hal. 2, 199. 224. (Heaych.: άμερο-

το ορφ. Η τ. 2, 193. 224. (Περγαί.: αμεροφ χοίτης, ο καλλιώνυμος ίχθύς.) τ. ήμερόκοιτος, ον, (ήμερα, κοίτη) am Aage (diafend), ετυβείδ, ποθούσι σ' άμερόκοιτοι βλαχαί τεκέων, Kur. Cycl. 58.: bh. Beiw. — der Diebe, Hes. Op. 603. Opp. Hal. 2, 408.

ημερολεγδόν, adv. (λέγω) nach Tagen pertünbend, Beiw. des Hahns, Simon. b. Ath. plaind, die einzelnen Tage zählend, Aesch. p. 374 D. (lucis praenuntius ales, Ovid.). ημερολογέω, (λέγω) nach Tagen zählen, zöhmen, αγοίους ονους, Geop.: tultiviren, zöhmen, τον χρονον, Hdt. 1, 47. Dav. ημερολογικά, ων, τά, = dem folg., Ptolem. in Fabr. dibl. Gr. 4, p. 431.

μερολογικά, δια θετέκνιση πάρτες τημερωμένην, πιερολογίνην, τό, διε Rerechning παέρ Τος Αεεch Καπ Δάλος Επίδιουση παραμένην,

ημεφολόγιον, τό, bie Berechnung nach Kas gen, der Kalender, Plut. Caes. 59. ημεφομαχία, ή, ber Kampf bei Kage, Aristid. 2, p. 314.

ημερονύχτιον, τό, (νύξ) = νυχθήμερον,

Spå t. ημεροποιέω, (ποιέω) zahm machen, Hesych. ημεροποιέω, (ποιέω) ξαφη παφεη, Hesych. ημερος, οτ, (3 End. αλών άμερα, Pind. Nem. 9, 106.; ημερης έλατης, Hdt. 5, 82.) ξεφη, gezähmt, nicht im wilden Katutzustande, χήν, Od. 15, 162.; ημεροι άγελαι, Plat.; ίδι, ητρέω, id. u. A.; τα ημερα (8c. ζοῦα), Xen.: έλατα, Hdt.; δένδρα, id.: τὰ ημερα, gedaute s, gezogene Früchte, Plat. u. A.: ημερωταται οδοί, gedahnt od. geednet u. sicher, Plat. Legg. p. 761 A.: von Menschen, sanft, wied geschüle. Fustiniet. χορπηθείς ημερωτεί Plat. Legg. p. 761 A.: υση ακτησει, γαητ, μίο, gefalig, fultivirt, κρατηθείς ήμερούτε-ρος φανεί, Aeach.; ήμερος και φιλάνθρω- ποι τούς τρόπους, Dem. u. Χ.; Λακληπος, Pind.; οίκον αμερον άστοῖς, id.; πράον καὶ ήμερον ήθος, Hda.; ξεγα ήμερα, id. 7, 8, 15.; ήμερα, Λοτεμιδος ξπίθετον, Heaych., υσι. Callim. in Dian. 236. — Adv. ήμερως, κατίμετας πάμ. Pol.: πολιτικής καὶ ήμερως χρώμενος πάσι, Pol.; πολιτικώς και ήμ. ίην, Strab. 17, p. 787.: compar. ήμερωτέρως, Plat. Legg. p. 867 D., Plut. Alex. 49.: superl. ἡμερώτατα, DC. 57, 18.

ήμεροσχοπείον, τό, ber Ort ber Tagemache, fo bief ein Ort in Spanien, Strab. 3, p. 159.;

(ήμεροσχόπος) Σαμεναφε ημεροσχοπέω, (ήμερο balten, Aen. Poliorc. 6.

ημεροσχόπος, ό, (σχοπέω) ber Tagewachs ter, die Schistwache bei Tage, Hdt., Soph., Ar., Xen.; adi. πιστόν ήμεροσχόπον όφθαλ-μόν έξω, Aesch. Sept. 66.

ήμερότης, ητος, ή, (ήμερος) die Zahmheit, Canfimuth, opp. άγριότης, Hippocr., Plat.,

ημεροτοχέω, Bahmes :, Milbes erzeugen, pervorbringen, derdoor, Philo.

ήμεροτροφίς, ίδος, ή, (τρίφω) ben Tag áber ernáhrend, χοινιέ, Ath. p. 98 E.

ήμερούσιος, ον, auf einen Tag, αποιχία, Schol. 3. II. 5, 561.

ημερόφωνος, ον, (φωνέω) tagrufend, tags semi—.

id.; χθόνα ἀνήμερον τιθέντες ήμερωμένην, Aesch. Kum. 14.: übtr. fultiviren, verebein, milbern, besanstigen, δ πάντα ημέρωκε τὰ ἀνθρώπινα, Plat.; λόγφ, id.; τὸ θηριώδες κοιμίζεται καὶ ήμερουται, id. — Med. sidy unterwerfen, unterjochen, riva, Hdt. 4, 118.; παν έθνος ήμερούμενος βασιλεί, id. 5, 2.3 befanftigen, τινά, Paus. 9, 32, 7.

ήμερωμα, τό, bas Gezahmte, Beredekte 3 pl. tultivirte Pflangen, Theophr. CP. 5, 6, 8. ήμερῶον, τό, ήμερῶα, ήμεροφυλάκια, Phot. p. 69, 2.

ήμερωρέω, = ήμεροφυλαχέω, Phot. p. 69, 3., Suid., Eust. ήμερωσις, εως, ή, bas 3ohmen, Auftiviren, Urbarmachen, Theophir. CP. 2, 4, 3 (pl.); ανθεωπων, Plut. Num. 6 (pl.); bas Reinigen von wilben Thieren, χώρας, DS. 1, 24.

ήμερωτής, ου, ό, ber Bahmer, Entwilberer, Ηρακλής ήμ. γής, Max. Tyr. 3, 7.

ημες, dor. inf. zu εἰμί f. εἰναι, Theoor. 2, 41. 14, 6.

ήμετέρειος, εία, ειον, = ήμετερος, Anacr. fr. 75 Bergh.; την ήμετέρειον, Anaxandrid. b. Ath. p. 570 E. (nach Abresch).

ήμεων, ion. u. ep. gen. f. ήμων. ημην, 1 sing. imps. med. von εlμί s. ην, seltnere, von ben Gramm. gemisbilligte Korm, Ken., Lys., Luc. u. X., s. Lobed z. Phryn. p. 152., zu Long. Past. 2, 7, p. 222.
ημην, imps. von ημαι.

ημί, att. burch Apharefis f. φημί, fag' ich, inquam, bei einer lebhaften Bieberholung παί, στοι. 3. II. 5, 561.

ημεροφανής, ες, (φαίνομαι) απ Σαρε ers specification, sladitend, sladitend, αστρον, Arist. Top. 6, 4.

ημεροφανής, ον, = ήμεροφανής, Aesch. Ag. 82.

ημεροφανίος, ον, (φοιτάω) tagwandelnd, βατες τον, Αντικ. Τομεροφούδας, απ Σαρε wachen, Αρρ. Civ. 4, 62.

ημεροφύδακον, τό, das Wachen am Σαρε, ημεροφόδας, δίνει και και και είνει και τον και είνει και είνει και τον και είνει και είνει και τον και είνει είνει και είνει είνει και είνει είνει

```
ήμιαμβος, δ, (Ιαμβος) ber Dalbjambus, ήμιγύνος, δ, = bem vorbg., Synes. p. ήμιαμβοι werben von ben Gramm. die iambi 184 D.
   imeuri catalectici genannt.

dimeiri catalectici genannt.

\dot{\eta}\mu\iota\alpha\mu\rho\dot{\sigma}\iota\nu
, το, halbet \dot{\alpha}\mu\rho\sigma\rho\dot{\epsilon}\dot{\nu}c, b. i.

tine urna, Joseph. bell. J. 2, 21, 2., Poll.

10, 71.

\dot{\eta}\mu\iota\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\sigma}\rho
, το, has halbenannden, dim.

\dot{\eta}\mu\iota\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\rho}\rho
, το, has halbenannden, dim.

\dot{\eta}\mu\iota\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\rho}\rho
, το, has halbenann, ber halb

\dot{\eta}\mu\iota\dot{\alpha}\dot{\alpha}\dot{\rho}\rho
, ο, (\dot{\alpha}\dot{\nu}\dot{\rho}) halbmann, ber halb

\dot{\eta}\mu\iota\dot{\alpha}\dot{\nu}\dot{\sigma}\rho
, ο, (\dot{\alpha}\dot{\nu}\dot{\rho}) halbmann, ber halb

\dot{\eta}\mu\iota\dot{\alpha}\dot{\nu}\dot{\sigma}\rho
, ον, halbjertheilt, szerhauen, Opp. Cyn. 2, 281. Hal. 5, 669.
    ημίανδρος, ό, (άνήρ) halbmann, ber halb
Mann ift, Luc. dial. deor. 23, 1.; Suid.

    Υ. Δρρεν; Ίππῶνας δὲ ἡμίανδρον (λέ-
γει) τὸν οἰον ἡμιγύναιχα.

    ημιάνθρωπος, ό, (άνθρωπος) ber Salbs menfc, Διόνυσος, Luc. deor. concil. 4.
         † ημιάνως, ορος, ο, = ημίανδρος.
ημιάρρην, ενος, ο, = ημίανδρος, Ctesiae
    Pers. 5.
ήμιάρτιον, τό, (άρτος) bas Balbbrodden,
Sophron b. Ath. p. 110 C. — Hesych.: ἡμί-
    αρτον, είδος άρτου ήμιχυχλώδες.
          ήμιασσάριον, τό, ein halber as, semissis,
    Pol. 2, 15, 6.
    ήμιαστραγάλιον, τό, balbet άστραγαλος,
Arist. HA. 2, 1. (ἡμιαστραγάλφ μυ. 26.)
   Aise. Ed. 2, 1. (ημιαστραγαλφ 30. 26.) ήμιβάρβάρος, ον, (βάρβαρος) halbbarbar rifth, halbfremd, Strab. 13, p. 611 3. X. ήμιβάρης, ες. (βάπτω) halbeingetaucht, sbenegt, Nonn. Dion. 1, 358. ήμιβάος, ον, (βίος) halblebend, Maneth. 2, 358.
   ήμιβράχής, ές, = ήμιβρεχής, Theophr. CP. 3, 28, 1. (nat) cod. Urb.; vulgo ήμι-βρεχεί. Egl. Lobeck. parerg. ad Phryn.
   βρεχεί.
p. 577.).
   ήμιβράχύς, εἶα, ύ, halbturg, BA. p. 824, 25, Theodos. gramm. p. 41, 6. ήμιβρεχής, ες, (βρέχω) halbburchnäft, halbsangefeuchtet, Theophr. CP. 3, 28, 1.; θερμοί, Anth. 11, 413.
    ήμιβροτος, ον, (βροτός) = ήμιάνθρωπος, Opp. Cyn. 2, 7.
  γρρ. υγη. 2, 7.

ημιβροχος, ον, = ημιβρεχής, Theophr.

ΗΡ. 3, 1, 6. 8, 6, 1.

ημιβρως, ωτος, ό, ή, = b. folg., αμητας
ημιβρωτας (μω. εδ. ημιβρωτους), Antiphan.

b. Ath. p. 262 C., Epicrates ib. D.; αίχμη
ημιβρωτις, Anth. 6, 57.

ημιβρωτος (β.δ. 2.)
         ήμίβρωτος, (βιβρώσχω) halbgegessen, halbz
rgehrt, Xen., Axionic. b. Ath. p. 95 K.,
    vergehrt, Xen..
    Opp., DL., Poil.
          ημιγάμος, ον, (γαμέω) halbvermabit, γυνή,
  nach ben Gefegen ungultige Frau, Philostr.
   p. 516.
         ήμιγένειος, ον, (γένειον) halbbartig, Theocr.
   6,
            3.
  ήμιγενής, ές, (γένος) halbgeschassen, von unvolltommnem Geschechte, Plat. Tim. p. 66 D., Theophr. HP. 1, 14, 1.

ἡμιγέρων, οντος, ο, (γέρων) ber Halbgreis, Long. Past. 3, 31.
   ημίγοαφος, ον, von ungew. 28big., Poll. 6, 160: το μέντοι Μενάνδοου ήμιφυες και ήμίγοαφον ανεκτά.
    ημίγυμνος, ον, (γυμνός) halbnack, Luc., Arr., Alciphr., Poll.
     ήμεγύναις, αικος, δ, Halbweib, δείσας ήμι-
γύναικα θεής λάτοιν, Anth. 6, 217. Bgl.
    Lobeck Paral. p. 278.
```

ήμιδακτυλιαίος, αία, αίον, einen halben Finger ob. Boll lang, Sext. Emp. adv. Math. ginger vo. 3001 many 10, 137.; von nudartolior, ro, (Jaxrolog) ber halbe Finger, Inser. in Boch's Staatsh. 2, p. 345., Plut. Mor. p. 935 D. ήμιδαμής, ές, (δαμάω) balb gebanbigt, agetobtet, Opp. Hal. 1, 716. (jest ήμιθανής). ήμιδανάκη, ή, eine halbe δανάκη, Theo Progymn. 13. (nach Ruhnten's Berbeff.). ημιδανάχιον, τό, dim. vom vorhg., νόμισμα ποιόν, Hesych. ημιδάπης, ες, (δάπτω) = ημιτελης, Phot.Svid. (?). ημιδάρεικόν, τό, halber δαρεικός, Xen. An. 1, 3, 21. jucten's, es, (đéw) woran bie Palfte fehlt, halb, halbooll, βίχους οἶνου ἡμιδεεῖς, Xen. An. 1, 9, 25.; Χίον ἡμιδεες πέμψαι, Anth. 5, 183.; ἐξ ἡμιδεοῦς γέμοντα ἤδη ἀφομόστου ἡδονῆς, Themist. or. 18, p. 222 B. ήμιδιπλοίδιον, τό, (διπλοϊς) Dalbmantels chen, ein Unterfleid ber Frauen, Ar. Eccl. 318. Egl. Poll. 7, 49., Hesych., EM. p. 430, 46. nuidoulela, n, bie halbe Stlaverei, Oenomans b. Euseb. praep. ev. p. 257 A ήμίδουλος, ο Eur. Andr. 943. ov, (Joudos) der Halbstlan, ημιδράχων, οντος, ό, ein halber Drache, Greg. Naz. 2, p. 142. ήμιδραγμιαίος, α, ον, eine halbe Drachme schwer, Alex. Trall. 8, p. 446. ήμιδραγμον, τό, eine halbe Drachme, BA. p. 263, 6., Poll. 6, 160. 9, 62. ήμιδωδέχατον, τό, ber 24fte Theil eines Medimnus, Hesych. ακτοιπημέ, Hesych.

ἡμειλος, ον, (εξλη) halbbesonnt, Theophr.

P. 3, 28, 1. (ἡμιήλου υ.).

ἡμιεπτέον, τό, (ες. μέτρον) bas Waas eines halben έπτευς, Ar. Nub. 638. 645. (als adi. zu betrachten, ba μέτρον porhergeht); τοί ἡμιεπτέα, Plat. com. b. Ath. p. 441 z. G. (nach Casaub.); δύο ἡμιεπτέα, Inscr. Olb. n. 2058. 2058. a. 75. ήμιεκτον, τό, ein halber έκτεύς, Hippocr., Theophr., Plut, Themist. S. BA. p. 262, 28., Hesych. u. a. Lexic. - 2) ber 12te Theil einer Drachme, = ήμιωβέλιον, Hesych. 1 [. v. a. οπώ οβολοί, Crates com. b. Poll. 9, 62.

ήμίεπος, δ, = b. vorhg., Schol. Ar. Nub. ήμιελλην, ηνος, ό, ή, (Ελλην) ber halbs griede, Luc. de saltat. 64. ημιεργής, ές, (ΈΡΓΩ) halbgethan, halbs fertig, Luc. astrol. 4. ήμιεργος, ον, = ήμιεργής, Hdt., Arist., Philo, Plut. u. X. . . . .

ήμιέτης, ες, (έτος) halbjahrig, von einem halbe Erbitheil, Isae., Dem.; τοῦ κλήρου το balben Jahre, ήμιετες και ήμιετης χόονος, ήμικλήριον, Isae. p. 86, 18. Poll. 1, 54.

ημίεφθος, ον, (ξψω) halbgetocht, Poll. 6, 160, Luc. dial. mort. 20, 4. Gall. 2. μιζωος, ον, (ζωή) halblebenbig, ημίζως, ων, führt Herodian. Kpimer. p. 239. an.

ήμιηλος, ον, (ήλιος) [. ήμιειλος. ήμιθάλης, ές, (βάλλω) halbgrunend, στέ-φανοι, Anth. 7, 465.

πμεθαλπιος, ον, (θάλπω) halbburchwarmt, balbgetocht, Heliod. 2, 19. (nach Rocay, ήμεσια vulgo; ήμεθαλια cod. Vatic.).

iμεδάνης, ες. (θνησκω) balbtobt, Strab. 2, p. 98., Arr. b. Eust. p. 1493, 49., Anth. 11, 392., Opp. Hal. 1, 716.

11, 392., Opp. Hal. 1, 710.

ημιθέπινα, ή, (θέαινα) bie Halbgottin,
Opp. Cyn. 3, 245.

ημίθεος, ό, (θεός) ber Halbgott, ήμιθέων
γένος ανδρών, II. 12. 23. (bie er sont ήγωας
nannt); hymn. 31 3. C., Hes. Op. 158.; auch ohne Beifag = nows, Pind. Pyth. 4, 184.

ήμιθηλυς, υ, (θήλυς) halbweibisch, Arric. (Anacr.) 13, 2.

(Anacr.) 13, 2.

ἡμίθης, ηφος, ὁ, ἡ, (θής) halbthierisch,
βμίθης, ηφος, ὀ, ἡ, (θής) halbthierisch,
βμίθης, Αμοθιούστ. 1, 6, 3., Philostr. iun.
Imag. 4, p. 868. (Falsch ἡμιθής.)

ἡμιθνής, ῆτος, ὁ, ἡ. (θνήσκω) = ἡμιθανῆτ, halbtobt, Ar. Nub. 504., Thuc. 2, 52.,
Aeschin. adv. Ctes. 159., Pol., Luc., Hel.,
Alciphr.; εἰσῆλθον οἴκαθε ἡμι., Liban. 4,
p. 631, 3.; ἕπνον βαθὺν καὶ ἡμιθνῆτα,
Philostr. v. Apoll. p. 88.

ἡμιθνητος. ον, (θνητός) halbstetblich, halbs
unsterblich, einen Lag um ben anbern lebendig
u. tobt, von ben Diosturen, Lyc. 511.

u. tobt, von ben Diosturen, Lyc. 511.

ήμιθραυστος, ον , (θηπίω) halbgerbroden, Lyc. 378., Anth. 9, 568., Poll. 6, 160., Eur. HF. 1096. (nach Cimel.).

παιθωράκιον, τό , bie vorbere Balfte bes θώρας, Poll. 1, 134. 7, 155. 10, 142., Plut. Mor. p. 596 D.

ημιτουδατος, δ, (Ιουδατος) ber Halbjube, Joseph. Ant. 14, 15, 2. γαικάδιον, τό, ein halber κάδος, Philoch.

b. Poll. 10, 71. (wo falfc nuixaddior), Suid. ημικάzος, ον, (κακός) halbschlecht, halbsbs, Euclid., Soph. b. Poll. 1, 161., Alexis in BA. p. 98, 13., Oenomaus b. Euseb. praep. ev. 5, p. 218. — Adv. - κάκως, Ar. Thesm. 449. (Phrynich. p. 336. permirft

bas 28.) ήμίχαυστος, ον, = bem folg., Charit. 1, 3. valzavios, or, (zalw) halbverbrannt, Ael. VH. 13, 2., DC. 50, 35., Poll. 10, 101.

nulxeros, or, (xeros) halbleer, Poll. 5, 133. 

ήμιχλείς, (xlelw) πύλαι, halbverfchloffene, Suid.

ημικόγγιον, τό, εin halber congius, Diosc. b. Galen. 13, p. 984.
 ημικόλλιον, τό, μέτρον οἴνου, Hesych.
 ημέκοπος, ον, (κόπιω) halb gerichnitten,
Schol. ξ. Opp. Hal. 1, 716. 2, 286.: ημέκοπον, ημίπλευρον, Hesych.

† ήμιχόριον, τό, ein halber zόρος, b. i. ein Maaß von 201 Medimnen. ημικόπμιον, τό, (κόσμος) bie Balfte ber

Beit, Cleomed. ήμικοτύλη, ή, bie balbe κοτύλη, Hippocr. p. 586, 8.

ήμιχοι ὅλιαῖος . α , ο κοτύλη, οίνος, Dioscor. a, or, von einer halben

ημικοτύλιον, τύ, = ημικοτύλη, Arist. HA. 6, i8., Aristid. 1, p. 316. Bgl. BA. p. 263, 7. ημικοαιρα, ή, (κραίρα) ber halbe Kopf, bie Halfte bes Kopfes, Ar. Thesm. 234.; ημίκοαιρα αριστερά, Amipsias b. Ath. p. 368 E.;

χραιο αριστερα, Amipsias D. Ath. p. 308 E.; ημέχραιρα ταπερά δέλφαπος, Crobylus ibid. p. 384 D. — 2) ήμιχρανία, Aëtius b. Phot. bibl. cod. 221, p. 178, 2. ήμιχρανία, ή, (κράνιον) ber Schmerz bes balben Kopfes, ber einen Seite bes Kopfes, Paul. Aeg. (bb. bas Franz. migrains f. hemigrains). Dav.

πισταιπε). Εναυ.

ἡμικρανικός, ἡ, όν, an der Migrane leis dend, Paul. Aeg.: -νικόν πάθος, = ἡμικρανία, Poll. 2, 41., Galen., Aët.

ἡμίκρανον, τό, der halbe Theil des Kopfes, ἡμικεφάλαιον μὴ λέγε, ἀλλὰ ἡμίκρανον, Ρίτγηικ. p. 328. — 2) = σιαγόνος τὸ ημισυ, Hesych.

ήμικρής, ητος, ό, (Keńs) ber Balbereter, Lyc. 150. ήμιχύαθος, ό, halber χύαθος, Pseudo-Gal.

13, p. 982., Aret. p. 98, 16.

ημενικλικός, ή, όν, halbtreisformig, sgirsfelig, Schol. ξ. Plat. p. 82 Ruhnk., ξ. Ap.
Rh. 4, 1614.

ημικύκλιον, τό, ber Dalbtreis, Halbgirtel, Arist. de part. an. 4, 13., Poll. 5, 102. — 2) bie Bant ob. ber Sig im Dalbtreis, bers 2) die Bant ob. der Sig im Halbereis, ders gleichen an schonen diffentlichen Plagen zum Ausruhen u. zur Unterhaltung angebracht was ren, Plut. Alcid. 17., Nic. 12. (Bgl. Schneis der z. Vitruv. 5, 1.) — 3) hemicyclium, ein halbrunder Lehnsessel, Poll. 6, 9., Plut. Mor. p. 502 B. — 4) dexhatea kalnon xal rod . 218. — Adv. - κάκως, Ar. Θεάτρου το κάτω ημικυκλιον (ημικυκλον υ.), (Phrynich. p. 336. verwirft Phot. p. 351, 16. Sgl. Poll. 4, 127. 131 f. γμός, Heliod. 8, 14. (ἡμίπυπλον υ.).

γμος, Henod. 8, 14. (ημίχυχλον υ.). Dan, ημιχυχλιώδης, ες, (είδος) halbireisartig, γραμμή, Strab. 13, p. 597.
ημιχυχλοείδως, adv. halbireisartig, Tzetz. ad Hesiod. p. 109. a. Heins.
ημίχυχλος, ό, [. ημιχύχλιος.
ημιχυχλώδης, ες, high. αυδ ημιχυχλοειδής, halbireisartig, Heaych. u. ημιαριιον.
ημιχυλιότορου, τό, = bem folg., Porphyr. de abstin. 4. 7.

de abstin. 4, 7.

ήμιχύλινόρος, ο, (χύλινόρος) ber Dalben, linber, Eratosth. b. Eutoc. in Archim. p. 20 ήμικλήριον, τό, (κλήρος) has halbe Loos, Basil., Procop. de aedil. p. 6 C.

ημικύων, gen. κυνός, ό, (κύων) ber Dalbs hund, Strab. 1, p. 43. 7, p. 299., Steph.

ήμιλάσταυρος, or, ein halber láσταυρος,

ήμελευτος, ον, (λέπω) halbgeschaft (aus bem Ei), (Anacr.) 33, 10.
ημελευκος, ον, (λευκός) halbweiß, ανθρωπος, Luc. Prom. 4.

Byz. s. v. Hulzuvec.

Poil. 6, 161.

ήμιλιτριαίος, α, ον, (λίτρα) halbpfundig, βώλος, Strab. 3, p. 146. ήμιλίτριον, τό, = bem folg., Epicharm. in BA. p. 98, 32. nullingov, to, (Mroa) bas halbe Pfunb, Pint. Camill. 27. — 2) bei ben Siciliern = 4 Arginetischer Obolos, Epicharm. b. Poll. 9, 81. ήμιλουτος, ον. (λούω) halbgewaschen, Cratin. u. Philyll. b. Poll. 6, 161.
 ήμιλοχία, ή, είπ halber λόχος, = διμοιρία, bie halbe Cohorte, Suid. u. διμοιρίτης. ragoi. ημιλόχιον, τό, = bem vorbg., Tact. 5. ήμιλοχίτης, ου, ό, Anführer einer ήμιλο-χία, = διμοιρίτης, Aelian. u. Suid. a. b. 1, 14. a. St. ήμιμάθής, ές, (μανθάνω) halbgelehrt, Poll. 6, 160., Philostr. v. Soph. 2, 5, 4. ήμιμάνης, ες, (μαίνομαι) halbtoll, Aeschin. adv. Tim. 171., Luc. Lexiph. 18. deor. DL. 6, 33. conc. 4. ημιμάραντος, ον, (μαραίνομαι) halbwelt, στέμανοι, Luc. Tox. 13., Alciphr. 3, 62. ήμεμάσητος, ον, (μασάομαι) halbgetaut, Poll. 6, 161. (ήμιμάσσητος falfc). ημιμέγιστον, τό, = ημιμναϊόν, Hesych. ημιμέδιμνον, τό, balber μέδιμνος, Ath., Plut., Lexic. (Bei Poll. überall ὁ ημιμέδιμνος, wovon sich teine Beisp. sinden.) — Bets turgt ημέδιμνον, s. bes. ημιμεθής, ές, (μέθη) halbberauscht, halbbes trunten, στόμα, Anth. 6, 251., Clem. Alex. paed. 2, p. 182. ημιμέθυσος, or, (μεθύω) halbtrunten, Poll. 6, 160. ήμιμερής, ές, (μέρος) halbtheilig, gur Bulfte, Anastas. ήμιμέριστος, ον, (μερίζω) halbgetheilt, Schol. Opp. Hal. 2, 286. ημίμεστος, ον, (μεστός) halbroll, Poll. 5, 133. 6, 160. ημίμετρον, το, (μέτρον) das Palbmaas, balbe Maas, Demetr. de eloc. 1. ήμίμηδος, o, ber halbe Meder, Oenom. b. Euseb. praep. ev. 5, p. 213 B. † ημιμηνίαιος, αία, αίον, (μήν) balbmos natlich. ημίμιτρον, τό, eine halbes, schmale Witra, Poll. 10, 191., Heaych. ημιμναΐον, τό, (μνα) eine halbe Mine, ολίας ποιέεσθαι του τότε κατεστεώτος μέ-Plat., Dem., Xen.; τρίτον ημιμναΐον = δύο τρου, Hdt. 5, 88.; τίμημα ἀργυρικόν ημικαί ημίσεια μνα, Poll. 9, 56. — Bei Plut. όλιον θατέρου, Hdt. 10, 49.: mit folg. η, λαι ημιστα μνα, το li. 3, 50. — Στι τιαι το του σαιτος τους ναυτος ή προσθεν, fic ble Ε. ημίμενον. Θ. βοθεά g. Phryn. Pol. 16, 17, 2. b) ή ήμιολία, para sesquip. 554. — βεβίετβ. Ε. ημίμεναν b. Gal. 13, altera, Plat. Legg. p. 956 D.: ημιολία, το ην. 703.

ήμικυπρον, τό, = ήμισυ μεδίμνου, He-sych. Bgl. Poll. 4, 164. 10, 113. ήμιμοιριαίος, αία, αίον, (μοίρα) von ber Große eines halben Grabes, Cleom. ημιμοίριον, τό, bie Balfte einer Drachme (τò ήμισυ της δραχμής, Erotian.), Hippocr. p. 876 B. ημιμόριον, τό, (μοτρα) bas Salbtheil, bie Salfte, Poll. 6, 160. φαίτε, σοι. 0, 100.

ημιμόχθηφος, ον, halbscheckt, halbschimm,
Plat. Pol. p. 352 C., Philo, Galen.

ημένα, ή, (ημισυς) die Palste des έπτευς,

ποτύλη, Epicharm. u. Sophron b. Ath.
p. 479 A. B. 648 D.: βασιλική, = ημικοτυρ. 173 π. Β. 010 Β. : βαυτάλη, — ημασίο λιον, Ατίετία. 1, p. 316. ἡμίνηρος, ό, ό ποτάμιος ποραπίνος, δν οί πατά την Δλεξάνδρειαν ίδίως ἡμίνηρον δνομάζουσιν, Ath. p. 121 B., vgl. p. 118 F. 119 A. Gigenti. δίβδ. f. ημινέαρος, halbfrist, halbgcsalzen, EM. p. 430, 50: ημίνηρον και ημίεφθον κρέας. Xenocr. 5, §. 77: των χοραχίνων οι ταριχευόμενοι χαλούνται ήμίημιξέστιον, τό, = bem folg., Schol. 3.

Ar. Pl. 737. (ημίξεστον bετιμίτ.).

ημίξεστον, τό, εία balbet ξέστης, κοτύλη
ἐστιν είδος μέτρου, δ λέγομεν ημείς ημίξεστον, Schol. 3. Ar. Pl. 436. 1055., Diosc. ήμιξηρος, ον, (ξηρός) halbtroden, Anth. 9, 137. (Uebericht.); χόρτος, ΒΑ. p. 1173. ήμιξύρητος, ον, (ξυράω) halbgeschoten, ήμιοβόλιον, τό, fehleth. Ε. f. ήμιωβόλιον, ημιόνδοον, οι δύο χοείς, Hesych. ήμιόδιος, ό, ή, ber gur Dalfte bie Bege beforgt, Arist. Oec. p. 1352, 26. g w. ήμιολία, ή, pars sesquialtera, ſ, ήμιόλιος b). — 2) (sc. ναῦς) ein leichtes Kahrzeug, bef. ber Seerduber, myoparo, Pol. 5, 101, 2. (ήμιολίους v.), DS. 16, 61. (ήμιολίους v.), Arr. 6, 1, 1. 18, 7., Theophr. char. 25 (27)., 1.; Καριχή, Long. Past. 1, 28.; ληστριχαί, Arr. 3, 2, 5.; mit ναῦς verb. DS. 19, 65. Das neutr. ημιόλιον führt Hesych. an. Den Grund biefer Benennung fucht b. EM. angus geben: ἡμιολία δὲ πάλαι ἐλέγετο ληστρικόν πλοΐον, οὖ τὸ ἡμιόλιον μέρος ψιλὸν ἐρειῶν ἐστι πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μάχεσθαι. Bgl. Scheffer de milit. nav. 2, 2, p. 73. ήμιολιασμός, ό, bas Rechnen bes Sanzen mit ber Salfte bavon, Antiph. b. Harpocr. ήμιόλιος, α, ον, (ήμι-, δλος) anderthalbig, ημιολιος, α, ον, (ημι-, ολος) andertgalvig, anderthalbsach, sesquialter (wenn die grösser dahl die kleinere gang u. die Halfte davon ents halt, z. 8. 3 = 2 + 1. 9 = 6 + 3), Plat, Arist. u. X.: m. solg. gen. μισθον ύπισχνείται ήμισλιον πασι δώσειν οῦ πρότερον έφεταν με διαθέτες πολι το δε δε ρον, um die Halfte mehr als sie vorter belasmen, Xen. An. 1, 3, 21.; τας περόνας ήμιολίας ποιέεσθαι του τότε κατεσιεώτος μέ

Der. ducolios, or, (Plat.) Loar. p. 98 A. — faild ift die 8. hulolos. ημιονεία, ή, (ες. χόπρος) = ήμιονίς, Philostr. p. 693. ημίονες, [. ημίονος 1) z. E. ημιονηγός, ό, (άγω) ber Mauleseltreiber, Strab. 14, p. 659. παιονικός, ή, όν, = ημιόνειος, ζεύγος, mit Maulthieren bespannter Wagen, Ken. An. 7, 5, 2.; όσος, Strab. 6, p. 282. (Bon ben Uniciften verworfenes B., f. Moer. p. 273.) ημιόνιον, τό, = ασπληνον οδ. σκολοπέν-όριον, ein Krant, bas bie Unfruchtbarteit ber Beiber beforbern follte, hemionium (asplenium hemionitis, Linn.), Dioscor. 3, 151.  $\dot{\eta}ucorls$ ,  $\dot{t}\delta\sigma_{S}$ ,  $\dot{\eta}$ , ber Mauleselmist,  $=\dot{\eta}\mu\iota$ oreia, Hippocr. p. 583, 30. Derselbe heißt peia, Hippocr. p. 303, 300.
p. 667, 48. ήμιόνου ονίς.
(ήμιονίτης, ου, ό,) sem. ήμιονίτις, ιδος, ή som Maulesel, zum Maulesel gehörig. Γππος ήμιονίτις, eine vom Esel belegte Stute, bie einen Maulesel trägt, Strab. 5, p. 212.

α οδ. ήμ. βοτάνη = ήμιονίνη.
Τίσης. 2) ήμιονίτις, ή, ob. ήμ. βοτάνη = ήμιονιον, jedoch eine andere Art, wie es scheint, Diose 3, 152., Gal. ημίονος, η, feltner ο, (όνος) ber Maulesel, bu Mauleselin, bas Maulthier, Hom., Hos., Hdt., Plat. u. 26.; ταλαεργός, Il. 23, 654., Hes. Op. 46.; αδμήτη, αλγίστη δαμάσα σθαι, Hom.; ήμιονων γένος αγροτεράων, σσαι, Ηοιπ.; ημισνων γένος αγροτέραων, 11. 2, 852.; πρατερώνυχες έντεσιεργοί, ib. 24, 277.; τὸν σ' ἄρ' ἐρ' ἡμιόνων (b. i. ἐπ' ἐπγης) εξε κείμενον ἐν λεχέεσοιν, ib. 24, 102.: ἡ Συρία, eine Pferbeart, Dichiggetai, cross hemionus, Linn., Arist., Theophr. (Δίε masc. Il. 17, 742., Plat. Apol. p. 27 Ε.) b) als adi. βρέφος ἡμίονον, Il. 23, 266. c) Εξτ. πράγεις βασιλείς nom επιστικό heffen. 3) als adl. βρέφτος ημίονον, N. 23, 200. c) but, ήμίονος βασιλεύς, vom Cyrus, bessen sin Persex, bie Mutter eine Mederin un, Hil. 1, 55. — Bei Theophyl. hist. 1, 12 p. 25 A. sindet sich die Form ημίονες sur ημίονοι. Bgl. Lobeck. Paral. p. 181. — 2) η = ήμιονιον, Theophr. HP. 9, 18, 7. ήμιοπος, ον, (όπή) halbdurchlöchert, αὐλοί, halb mit Löchern, mit wenig Löchern, Dalbflöten, Ath. p. 177, 182 C.; τερένων ήμιόπων υπ αὐλών, Anacr. fr. 18 Bergk. — 2) übtr. gering, flein, τον ήμιοπον και τον ελάσσονα ταχέως ο μέγας καταπίνει, Aesch. Ix. 80. ήμιοπτος, ον, (οπτάω) halbgebraten, κρέα, Luc. Gall. 2., Poll. 6, 160., Heliod. 2, 19. ήμιούγγιον, τό, bie balbe Unge, Gal. 13, p. 703. ημιούγχιον, τά, = dem vorhg., Epicharm. n BA. p. 98 3. C. a da. p. 38 g. c. (πήγνυμι) halbverbattet, balbgtonnen, Plat.; δια, halbbatte, halbweich; schuttet, Hippocr. p. 405, 39.; ημιέργου και τμιπαγούς σοφίας, Philo 1, p. 322, 23. ημιπαίδευτος, ον, (παιδευω) halbgelehtt, balbgebildet, Synes. p. 307 Δ.

ήμιπάχής, ές, (πάχος) halbbid, f. Es. f. κνημοποχής, w. f. ήμιπέλεκκον, τό, (πέλεκυς) halbart, eine Art, bie nur auf einer Seite eine Schneibe hat, 11. 23, σμιστιος, α, ον, (ήμίονος) zum Maulesel ges boppelt.)

geheig, αμαξα ήμιονείη, von Maulesel ges boppelt.)

gener Bagen, ll. 24, 189. 266., Od. 6, 72., ldt. 1, 188.; ζυγόν ήμιόνειον, Ioch für b. Oribas. p. 81 Matth.

Raufele, ll. 24, 268.; κόπρος, Pamphos b. gar, halbreif, xaonol, Plut. Caes. 69.; rooφή, Galen. ημιπήχειον, τό, (πῆχυς) eine halbe Elle, Sext. Emp. adv. Math. 7, 105. ημιπηχυαίος, αία, αίον, (πῆχυς) eine halbe ημεπηχυαιος, αια, αιον, (πηχυς) τιπε μινε Elle lang, Diosc. 3, 145., Geop. 10, 4, 1. ημεπλεθρον, τό, εin. halbes πλεθρον, 50 griech. Buß, Hdt. 7, 176., Xen. An. 4, 7, 6. ημεπλεπτος, ον, (πλεπτός) halbgeflochten, Poll. 6, 160. ημίπλεως, ων, (πλέος, πλέως) halbool, Poll. 4, 170. 5, 133. 6, 160. οι. τ, 11... ἡμιπληγής, ές, = ἡμιπλήξ, Olympiod. † ἡμιπληγία, = ἡμιπληξία. † ἡμιπληκτικός, ἡ, όν, αn bet ἡμιπληξία leidend. ήμιπλήξ, ήγος, ό, ή, (πλήσσω) halbgefælas gen, - getroffen, - vermundet, Ap. Rh. 4, 1633. b) vom Schlage getroffen und auf einer Seite gelahmt, +. Dav. ημιπληξία, ή, ber Schlagfluß, ber eine Balfte bes Leibes lahmt, biefe Lahmung felbft, Theodor. Prodr. ήμιπλήρης, ες, (πληρέω) halbgefüllt, Aretaens p. 85 C. ήμιπλήρωτος, ον, (πληρόω) halbgefüllt, ημιπλίνθιον, τό, (πλίνθος) ein halber Bies get ob. Halbiegel, Hdt. 1, 50., Thomist. or. 19, p. 22 D. — 2) eine vierectige Masse, bie mit einer anbern verbunden eine gange allevoog (Sodel ob. Unterlage) bilbet, (semilaterium, Vitruv.) +. † ήμίπνικτος, ον, (πνίγω) halberstickt.
 ήμίπνοος, ον, δίβδ. ήμίπνους, ουν, (πνέω)
halbathmend, halblebend, also auch halbtobt, Batr. 254. ήμιποδιαίος, α, ον, von ber Lange od. Sohe eines halben gußes, halbfußig, Apollod. Po-liore. p. 17, 27., Philo de mach. p. 106, 2., Geop. 4, 12, 2. nach B. Dinb. (100 vuly. ημιποδίου). ήμιπόδιον, τό, (πούς) halber guß, Theo-phr. HP. 7, 2, 7., Pol. 6, 23, 2. ημιποίητος, αν, (ποιητός) halb gemacht, halb fertig, Poll. 6, 160. ημίπολος, ό, (πόλος) halbe himmelstugel, Hesych. πμιπόνηρος, ον, (πονηρός) halbbee, halbe stiftedt, Arist. Eth. 7, 10, p. 125, 30 Bekk. min., Polit. 5, 11 ξ. Ε. πμίπους, ποδος, ό, (πούς) ber halbe ξυί, Hesych. s. ν. ἐρείπιον. πίμπτωτος, ον, (πίπτω) halbeingefallen, Apollod. Poliore, p. 34, 36. ημιπύργιον, τό, (πύργος) halbeingefallen, Philostr. v. Soph. 2, 11, p. 560. ημιπύρος, ον, (πῦρ) halbfeurig, halbburnnend, (Arist.) de mundo 4, Plut. Mor. p. 928 D.

† ήμισυρρος, ον, (πυρρός) halbroth, braun- ήμιστρατιώτης, ου, ό, (στρατιώτης) halbet tothlich. πίμπύρωτος, ον, (πυρόω) halbverbrannt, λείμανα, Anth. 7, 405, 1.

πίμιροανής, ες, (ψήννυμαι) halbserbrochen, πίμιστρογγύλος, ον, (στρογγύλος) halbrund, (Luc.) Ocyp. 98.

πίμιροανής, ες, (ψήννυμαι) halbserbrochen, πίμιστρογεῖον, τό, (στροφεῖον) Name einer gerrissen, restorken, Aristid. 1, p. 547, 5.

μ. Liban. nach Piers. Veris. p. 83.

πίμιστρογεῖον, τό, (στροφεῖον) Name einer Drehmaschine auf dem Theater, Poll. 4, 127.

πίμισύδουλος, ό, (δοῦλος) halber Estad, ήμιρρομβιαίος, α, or, von der Art ober Επόβε δε ημιροόμβιον. Gal. 12, p. 477.; bon ημιροόμβιον. Gal. 12, p. 477.; bon ημιροόμβιον, τό, (δόμβος) eine Art Binde bei den Wundarzten, Gal. 12, p. 40. 482. 504. ημιροόπως, adv. (δοπή) mit halber Wucht, bh. nicht fart, massig, leise, Hippocr. δ. ήμιορύπος, ον, (δύπος) halbicomusig, εl-elov, Hippoer. p. 672, 20 F. ήμισάκιον, τό, (σάκος) halbicat, Poll. 10, 169. ήμισάλευτος, ον, (σαλεύω) halberichuttert, Hesych. ήμισαπής, ές. (σήπομαι) halbverfault, Hippocr. p. 461, 11., Gal.

ημίσεια, ή, fem. gu ημισυς, bie Palfte, f. ημισυς. ήμισεον, τό, bie Balfte, in ber dor. g. άμίσεον, άμίσεον, Archimed., f. 206. g. Phryn. p. 247.; auch τὸ ήμισον, Ross. Inscr. 1, p. 30. 32. 35. ήμίσευμα, τό, bie Halfte, bas Halbierte, Spat., von ήμισεύω, (ήμισυς) halbieren, auf bie Balfte theilen ob. verringern, Hippiatr., Theodos. gr. - 2) intr. halbiert sein, halb sein, †.

ημέσεως, adv. zu ημισυς, Plat. Legg. p.
601 C., BA. p. 98, 30. ημίσεως, gen. von ημισυς. ημισεως, gen. von ημισυς.
ημισεκίου, τό, halber σεκλος, Hesych.
ημισεκλον, τό, = b. vorhg., Joseph. Ant.
7, 13, 1. 9, 8, 1.
ημισον, τό, [. ήμεσεον.
ημεσοφος, ον, (σοφός) halbweise, halbstug,
Luc. Hermot. 15. Bis accus. 8. ήμισπάθιον, τό, (σπαθίον) Rame eines Girurg. Instrumentes, Heliodor. b. Oribas. πρισπαστος, ον, (σπάω) halb gezogen, wegs gezogen, Anth. 10, 21, 3., halb ab s ob. nies bergeriffen, πόλεις, Strab. 17, p. 831. ημισπιθαμιαίος, α, ον, (σπιθάμη) von ber Größe einer halben Spanne, Hippocr. de fract. 12, p. 241 Chart.

- ήμισπίθαμος, ον, = b. vorbg., Philo Poliorc. p. 55. ήμισπονδος, ον, (σπονδή) halb verbundet, Poil. 6, 30. ήμισταθιαίος, αία, αίον, von einem hals ben Stadium, Luc. ver. hist. 1, 40. Philops. ημιστάδιον, τό, bas halbe Stabium, Pol. 8., Strab., Ath., Luc., DC. comp. 26, p. 217, 12 R., wo walg. ἡμιστίχων, τον. haben codd. Darmst. u. Rehdiger. (Vratislav.) ἡμ ημιστιχίων, was herzustellen; eine ahnl. Bets betoung sindet bei ημίχορος statt, s. Seidl. 8. † ημισφάγης, 6ς, (σφάττω) halhaelkia. Bur. Tr. 153.

Maneth. 4, 600. n. ήμισυ; gen. ήμίσεος, welche F. allein nach B. Dinborf bei ben muftergultigen Attitern gu 185. Dindory det den mupergaungen autitein zu bulden ist; b. Spätern auch ήμισσως (auch Xen. Oec. 18, 8., was 98. Dindorf forrigiren will), u. ήμισσως, DH., Plut. u. X.; lehtere Form auch gen. commun., s. 80b. z. Phryn. p. 247.; nom. u. acc. plur. nentr. ήμισσα nach Phryn. Haralian sufin adition Form. both fine u. Herodian. allein gustige Form, boch find bet sich auch bei Dem. p. 833, 5, 956, 3. 1325, 28., Theophr. Char. 11., Ael. YH. bet sich auch bet Dem. p. 0.13, 0, 0.50, ...
1325, 28., Theophr. Char. 11., Ael. VH.
6, 1. u. Spåt. die zusammengezogene ra ημιση. halb, gur Hatte, Thuc, Plat. u. sont bäusig, bes. in Prosa: ημισυς προς αφετήν, Plat. Legg. p. 647 D.: im pl. ημίσεες λαοί, bie Hatte ber Wolfter, Od. 3, 155.; ημίσεες λαοί, δια βάssis et sillen τίαι. 1.egg. p. 04 D.: the pl. ημίσεες και το βάίξτε der Böller, Od. 3, 155.; ημίσεες ές ποταμόν είλεϋντο, Il. 21, 7.; ημίσεων ἀναλωμάτων, Plat. u. X.; gew. οἱ ημίσεις, ion. ήμίσεες, fubstantivistig, wie τους ήμίσεας τοῦ στρατοῦ, Hdt., Thuc., Plat. u. X. δ.; auch bàusig wie πολύς im Singular, ὁ ῆμισυς τοῦ ἀριόμοῦ, Plat.; τοῦ βίου τὸν ῆμισυν, τῆς τέχνης την ήμίσειαν, Eubul. b. Ath. p. 47 C.; ἡ ἡμίσεια τῆς γῆς, Thuc.; ἡ ἡμίσεια τῆς γῆς, Thuc.; ἡ ήμίσεια τῆς γῆς, Thuc.; ἡ ήμίσεια τῆς γοιλατής, Xen. u. X., υgί. Matth. §. 442, 2. — Als reine Substantiva α) ἡμίσεια, ἡμισεία (ac. μοῖρα, υgί. DH. 5, 36.), ὑιε Φάιξτε, τὴν ἡμίσειαν τοῦ τιμήματος ἀποτινέτω, Plat. Legg. p. 956 D.; ἐξ ἡμισείας, aur Φάιξτε, Luc., Synes., Aristid.; εὐεηο ἐφίημισείς, Dem. p. 430, 8. β) ῆμισυ, τό (sc. μέρος), ὑιε Φάιξτε, τὸ ở ῆμισυ πεῖν ἐπὶ γαίςς, Hom., Thuc., Plat., Ar. u. X.: auch im plur. τὰ ἡμίσεα, Plat., Isocr., Arist. u. X.: δ. b. Βαἡμιστέτει wie semis, ὀψωνεῖν πλείονος δυεῖν ἀραχμαϊν καὶ ἡμίσους, Ath.; ἔδοξεν δυείν δραχμαίν και ημίσους, Ath.; Εδοξεν — αὐτοίς παραβαλέσθαι Εκαστον άργυρίου δεκαδύο ημισυ μυριάδας, Plut., Strab. u. X.: έχ τοῦ ημίσεος, adverbial, gur Odiste, Ath.; ὑπλο ημίσεος, uber die Odiste, Thuc., Xen.; ἄχοι ἡμίσεος, bis gur Odiste, Diosc.; ημίσυ, gur Odiste, halb, Hes. Theog. 298., Pind. Nem. Bei Byz. finbet fich auch nutov 10, 87. indecl.  $r\eta r$   $\eta \mu l \sigma v$  u. abgefürzt  $\eta \mu L$  — Bei ben Trag. steht das B. nur an zwei St. b. Aesch. a. b. a. St. u. Kur. sr. (Rach Koraës von  $\mu \ell \sigma o s$ , wie dimidius von medius.)

Olympiod.

p. 263, 3. ημιτάλαντον, τό, (τάλαντον) ein halbes Ελίαι, χουσοῦ, 11. 23, 751. 796.; τρέιον, ἐβδιμον, ἐνατον, ἡμιτάλαντον, 2½, 6½, 8½ Βλίαιτε, Ηάτ. 1, 50. 51.; bingegen ἡμιτάλαντα κάτι, 24, Καί Βραγο Ισακονία. nere, 24 Kal., Dem., Isae., vgl. Schaef. appar. 4, 607., Luc., Poll. 6. Bei Hom. noch als Bewicht, fpater als Belbfumme.

rurragizos, ov, (rageros) halbeingesalzen, bilbgepotest, Archestr. b. Ath. p. 117 A.,

Aci. IIA. 13, 2.

juntkera, i, (querelig) ber Erlaß ber billie bom Eribut, von einer gu entrichtenben Ettaft u. bal., raiv xaxair, Luc. Necyom. 14. initizios, a, or, halbollenbet, qweal. DH. comp. 14, p. 158 Sch., wo aber codd. Damst. u. Rehdigeran. nutreleis, was here

putellen ift. guilleuros, or, (relew) halbvollendet, rà guilleura tor reixor, Thuc. 3, 3.; noli-opa, DH. 1, 59.; pr riva — areleura, DC. 3, 14. u. Spat.

mating, es, (relos) halbbeendet, halbvolls mit, halbfertig, bef. in der Berbind. quereles muielnere te, halbvollendet laffen, Xen. Cyr. 8, 1,3, locr. p. 289 B.; νίκην ήμ. καταλι-πεν, DH.2, 42.; υς ασμα. Plut. Demetr. 41.; ήμ. αφιέναι τλ, DH. de Thuc. 9, p. 829, 3 R.: Δύντοος, unreif (als foetus), Luc. de sacrif. λι, ίδορο, Aristaen.: ἡμιτελης ἀνής, ber es má nicht zur Vollendung (in moral. Dinsicht) groadt hat, opp. τελέως ἀναθός, Xen. Cyr. 3, 3, 38.; ἀνθρωποι ἡμιτελεῖς περί λόγους, DH. de vi Dem. 23, p. 1024, 15.: δόμος μπιτέλς, halbsertiges Daus, das von der einen kilicher Difu, bem Manne, verlaffen, u. nur noch von φαίτ, tem Maame, vertagien, u. nur noch von ten andern, der Frau, bewohnt ist, unterbroschus Ete, Il. 2, 701.; vielsach von Spåtern Lägeahnt, ήμιτελή τον δόμον καταλιπών, lac. d. mort. 19, 1., vgl. Strab. 7, p. 296.; γίως ήμιτελής, Clem. Alex., s. Sacobs z. lan. 9, p. 81. — Adv. ήμιτελώς, Longia. And 9, p. 81. -

tunετράγωνος, ον, (τετράγωνος) halbviers tig, (Pat.) Locr. p. 98 A. B. (mo dor. g. Èun.).

f. f. 2.

intraros, ον, (τέμνω) = ήμιτομος, δαίοι Lyc. 152., Opp. Hal. 1, 716.

† ήμιτόμης, ου, ό, μπο
γιατομάς, ου, ό, (τομή) halbverschnitten, Schol. Theocr. 3, 4.

γιατόμιον, τό, das halbburchgeschnittene, in halfte, Dioscor., Firmus in Muratorii laecd, p. 291.; του

aleca, p. 291.; von ; utrouos, or, (τέμνω) halbburchgeschnitten, fuls, halbgetheilt, in zwei halften zerschnitten. d. hethanen, Mosch. 2, 88. u. Spåt.— Extl. a) ήμετομος, δ, eine Art Becher, Ath. P. 470 D. b) το ήμετομον, die halfte, Hdt. 7, 39. 9, 37.; φων ήμετομος, Alex. b. Ath. P. 57 B.; χύχλου, Λεί. HA. 15, 4.; τῆς γῆς, Δε. nav. 44.: χεικαίδε, id. hupp. Tr. 42. 1. 37 6.; xuxxuu, nen 11. 1. lupp. Tr. 42.

ήμετόνιον, τό, ber halbe Xon, DH. de comp. 11, p. 125. 127 Schaef., Plut. Mor. p. 430 A. 1020 sqq.; pon

† ήμίτονος, ον, (τόνος) = ήμίφωνος. † ήμίτραυλος, ον, (τραυλός) halbitammelnb. ημιτρίβής, ές, (τρίβω) halbabgerieben, halbabgetragen, βάκος, Schol. Ar. Plut. 729.

ήμιτρίγωνος, ον, (τρίγωνος) halbbreiedig, (Plat.) Locr. p. 98 B.; το ήμιτρίγωνον, Plut. Mor. p. 428 A.

ήμιτριταϊκός, ή, όν, = b. folg., Procl. Paraphr. Ptol. p. 277, 8.

ήμιτριταίος, αία, αίον, halbbreitägig, πυρειός, halbes Tertianfieber, Hippocr., Gal.

ήμιτύβιον, falsch ήμιτύμβιον, τό, flartes linnenes Halstuch, Handtuch, Aleid von starter Leinwand, wahrsch. Aegupt. Wort, χαθαρόν ήμιτ. λαβών, Ar. Plut. 729. ; ήμιτύβιον στάλασσον, Sappho b. Schol. bal.; ψάκια ήμι-ιυβίου, Hippocr. b., Gal. u. a. Medic., Poll.

ήμιτύμβιον, τό, (τύμβος) halbes Grab, Suid.

ημιτυμπάνιστος, ον, (τυμπανίζω) halbs tobtgeschlagen, Poll. 6, 160., Hesych. † ημίϋπνος, ον, (ϋπνος) halbschlasenb.

ημιθαντος, ον, (υφαίνω) halbgewebt, Aen. Tact.

ήμισαής, ές, (φάος) halbleuchtenb, Anth. 7, 478, 2.

1, 470, 2.

ἡμιφάλακρος, ον, (φαλακρός) halbtahltos pfig, Anth. 11, 432, 3.

ἡμιφάνης, ές, (φαίνομαι) halberschennth, halb sichtbar, Strab. 17, p. 708.

ἡμιφάριον, τό, (φάρος) Dalbtleib, άλουργής, Aristaen. 1, 4, p. 21 Boiss., Schol. Ar. Plut. 729., Lexic. Bei KS. u. Spåt. auch ἡμιφόριον.

† ημίφάτος, er, halb, wie digaros aebile

ήμίφαυλος, ον, (φαύλος) halbfaleat, Luc.

ημία αυστος, ον, (φάω, φαύω) halbhell, Poil. 6, 160.

† ήμιφλεγής, ές, und

ημίμλεκτος, or, (φλέγω) balbverbrannt, δάδιοr, Luc. d. deor. 13, 2. Tox. 61. do m. Per. 25.; βαλοί, Plut. Brut. 20.; ναῦς, App. Civ. 5, 88., Lexic.

ήμιφόρμιον, τό, ein halber φορμός, w. [.. Poll. 10, 169.

ήμας ρακτος, οκ, (φράσσω) halboerwahrt, Poll. 6, 160. ήμας υής, ές, (φυή) halboudhfig, Poll. 6, 160. aus Menandr.

ήμιςωνος, ον, (φωνή) halbtonend, mit halbem Aone, τὸ (sc. γράμμα), halbtons ter, Arist. Poët. c. 20., DH., Sext. Emp., Luc., Plut. S. bef. BA. p. 631, 15. b) λεic, halbausgesprochen, halbverschluckt, Aristaon. 1, 10, p. 45 Boiss.

ήμιφωσώνιον, τό, (φώσων) tin Palbitels

aus grober Beinwand, Poll. 6, 161. aus Ar.; comer. Stellen s. b. Abiersch Sr. §. 316, 18. id. 7, 71. τημιχλωφος, ον, (χλωφός) halbgrån, halbs Rh. 4, 267. 452. 1310., Anth. app. 51, 25. gelb. σρμ. αισν, einen halben χόος σρμ. Arg. 118. b) indem, während, mit ημιχοαίος, αια, αισν, einen halben χόος praes. Soph. Tr. 528., wo τημος im Rachschaftend, Theophr. HP. 9, 6, 4. φαιτιο, πισορατ. AP. 9, 0, 4.

ημιχοινίκιον, τό, halber χοῖνιξ, Hippocr.
p. 572, 5. 580, 26., Inscr. b. Bödh Staatsh.
2, p. 345., Lob. Paral. p. 286.

ημιχοινίκος, ον, eine halbe χοῖνιξ haltend:
τὸ ημιχ., halbe χοῖνιξ, Theophr. HP. 8, 4,
5., Poll. 6, 160. ημαρ). ήμος, ή, όν, f. ήμετερος, nur von Gramm. angenommene Grundform bes acol. άμος. &. ημέτερος. ήμοσύνη, ή, (ήμων) bie Gefcicklichkit in Berfen, Schleubern, Schieffen, Hesych. ημιχοίνιξ, ό, = τό ημιχοίνικον, Hippocr. p. 497, 12. 580, 27. ημιχολώδης, ες, (χολή) halbgallig, etwas gallig, Hippocr. Epid. 7. ημυόεις, εσσα, εν, fintend, nictend, Nic. ημύσεις, εσσα, εν, μαιείν, απείας, Του. 625.; pon ήμύω, f. ύσω, (μύω) sinten, sich neigen, niden, ημυσε κάρη, bas Haupt sentte sich, bom Sterbenben, Il. 8, 308.; pon Schlafenben, Anth. 7, 498.: ημυσε καρήσει, bas Pseud intentional states and haupt sintentions. ημίχοος, ον, ξίαλ. ημίχους, ουν, einen haiben χόος haitenb: το ημίχουν, haiber χόος, Hippoor. p. 555, 15., Arist. HA. 9, 40. 45. p. 293, 29. 300, 16 Bekk. min. nicte mit bem Saupte, ließ das Haupt finken, Il. 19, 405.; ξοιδόντες ήμυσαν καρήασιν, fie buckten mit ben Kopfen, Ap. Rh. 2, 582.; p. 293, 29. 300, 16 Bekk. min.

ημιχόριον, τό, (χορός) der Halbigor, Poll.

4, 107., Schol. Die Form ημίχορος ift ungriech., Seibl. z. Eur. Tro. p. 21.

ημίχοηστος, ον, (χρηστός) halbgut, balbs brauchbar, Arist. Polit. 5, 11 z. C.

ημίχουσος, ον, (χρυσός) halbgolben, Poll.

9, 39. aus Anaxandr.

† ήμίχωστος, ον, (χωννυμι) halbverschittet, halbzugebammt.

πίμιψυγης, ες, χλίβανος, Diosc. 3, 100.; κόνυξα, Geop. 2, 27, 9.; und

ημίψυχτος, ον, (ψύχω) halbabgetühlt, halbzugetrochnet, γη, Strab. 15, p. 692.

ημιωβλίουν, [. ήμιωβόλιον.

ημιωβλίουν, [. ήμιωβόλιον.]

ημιωβλίουν, [. ή Xen. Mem. 1, 3, 12.

ἡμιωβόλιον, τό, ein halber Obolos, Xen.
An. 1, 5, 6., Poll. 9, 67., Diose. Falsch ist bie F. ἡμιοβόλιον; daneben fommt noch ἡμιημωδιάω, ion. f. αίμωδιάω, Hesych. ήμων, impf. von άμάω, Il. 18, 55t., Hes. Sc. 288. An. 1, 5, 6., Poll. 9, 67., Diosc. Falsch ist bie F.  $\eta\mu\iota\iota\circ\beta\delta\lambda\iota\circ\nu$ ; daneden fommt noch  $\eta\mu\iota$ whelso vor, Arist. Rhet. 1, 14., wo ader bie codd. variiren, hergest. von Boch Inscr. 2, n. 2359.

1  $\eta\nu$ , Ronjuntzion,  $\chi_{00}$ , aus  $\ell \dot{\alpha} \nu$ , mit derse ben Boch Inscr. 2, n. 2359.

1  $\eta\nu$ , Ronjuntzion,  $\chi_{00}$ , aus  $\ell \dot{\alpha} \nu$ , mit derse ben Boch. de lap. 46., wo gew.  $\eta\mu\iota\dot{\omega}\beta\iota\lambda\circ\varsigma$ ; dor. 2  $\eta\nu$ , als Interfettion, siehe! siehe de! det. en, Ar. Eq. 27.; auch  $\eta\nu$  idov, Ar. si. 327., Eur. HF. 867., Luc. Bgl.  $\eta\nu$  idov, Ar. si. 327., Eur. HF. 867., Luc. Bgl.  $\eta\nu$  idov,  $\eta\nu$  idov in  $\eta\nu$  in 3 sing. imps. von  $\eta\nu$  in  $\eta\nu$  in  $\eta\nu$  in  $\eta\nu$  is sing. sing. sem. pron. relat. 5. 2  $\eta\nu$ , acc. sing. sem. pron. relat. 5. 2  $\eta\nu$ , acc. sing. sem. pron. poss. 5,  $\xi$  is,  $\xi$  in Hom. ημιώδελος, f. ημιώβολον. ημιώρολον, ή. (ώρα) die halbe Stunde, Strab. 2, p. 133., Poll. 1, 71., Geop. u. a. Spåt. fein, Hom. ήμμαι, perf. pass. von απτω. ήμορος, = ἄμοιρος, Hesych, Phot. Tralveto, impf. von avalvomas, H. 18, 450., h. Cer. 331. ήναγκασμένως, adv. part. pf. pass. von ἀναγκάζω, gezwungenerweise, DH. ep. ad Pomp. 15, p. 774, 17 R. ημος, ion. u. ep. conjunct. temp., auch b. Trag. an 5 Stellen, dor. αμος, Theocr. 13, 25. a) als, ba, nachbem, meist m. ind., bef. aor. ober impf., settner plaqps. Il. 8, 68.; m. coni. Hippocr. p. 599, 40., Lyc. 1266.; ήνεγκα, wit ήνεικα, aor. 1. zu φέρω. ήνεγκον, ες, ε, aor. 2. zu φέρω.

m. coni. Hippocr. p. 599, 40., Lyc. 1266.; hen Rachfas leitet gewöhnlich τημος od. ähns liche Partiteln ein, als: xal τοιε, δη τόιε, πρείχαντο, Il. 9, 127. χαι τοι έπειτα, Hom. δ., Ap. Rh., Lyc.; ηνείχαντο, Il. 9, 127. ηνεκώς, ες, adv. ηνεκώς, είςς, αδν. ηνεκώς, τότε, Soph. Tr. 154.; τηνεκαύτα, Hdt. 4,28.; (ΕΝΕΚΩ, ενεγχείν) weithingedehnt, sausgts auch steht αρα, δα, Hom. δ., Soph. Ai. 915., heitet, bh. lang, breit, weit, τρίβοι, lange (od. Ap. Rh.; bisw. folgt auch seine Part. im Rachfase, Od., Soph. OT. 1134., Eur. Hec. won der Zeitausbehnung, lange, ηνεχές (adversos), Hippocr. p. 85 E., Ap. Rh. — Die bial.) έν πυρι θάλψας, Nic. Alex. 517., Call.

t. 138, 2., Maxim. π. κατ. 64. 630. — ήνίδε, Interiect., (ην, ίδε) siehe! siehe det. γιεχείως, διὰ — αιθέρος ήνεκέως κέκα- ba! Theocr., Call., Anth. Kommt bei Att. 100, langhin ausgespannt, Empedoel. b. Arist. schwerlich vor, die dasúr ην ίδου brauchen, Rhel. 1, 13. (Es verhált sich zu φέρω, wie Fritzsche de Thesm. sec. p. 72. Andere bestaus, breit, weit, zu sero, latum.) latus, breit, weit, gu fero, latum.)

ήνέμιον, τό, = ἀνεμώνη, Diosc. 2, 207. ηνιμόεις, εσσα, εν, (ἄνεμος) ion. u. Dos metilche F. fûr ἀνεμόεις, windig, luftig, dem Binde ausgeset, hausig von hochgelegenen Gesgenden, Bergen, Borgebirgen, bes. von der Burg Ilios, Hom.; Έρινεός, Tyrtae. 5, 3 Gnisf.; νήσος, Call.: πιυχες ήνεμόεσσαι, μηςτιάρ, sturmische Bergschlüfte, Od. 19, 432. 2) fich in bie Buft erhebend, hochfliegend, ornua nremoer, bochfliegenber Gebante, φοίνημα ήνεμόεν, hochfliegender & Soph. Ant. 352., wo Andere ανεμόεις.

ἥνεμος, ό, = ἄνεμος, nur noch b. Hesych. greuopoeros, or, (goeraw) fturmfdreitenb, mit Sturmfdritten, Nonn. 2, 24. 34, 87. ήνεμόφωνος, (φωνή) wie der Sturm tos

neno, Jo. Gaz. ήνέονα, att. perf. 2. zu ανοίγνυμι. ήνθον, ες, ε, dor. f. ήλθον, aor. 2. zu έσουαι, ω. f.

ταις ξαιθυμίαις των παίδων αφτέναι και γαίσσαι τας ήνίας, Plut. Mor. p. 13 D. 83 A.; τω δήμως τας ήνίας άνείς, id. Pericl. 11. a. [onft. b) übtr. für Leitung, Regierung, nagadidövas τινὶ τῆς πόλεως τας ήνίας, Plat. Pol. p. 601 C., Plut. Arat. 45.; πας ήνίαν και οίακα στας, id. Mor. p. 790 D. c) ba bre Bägel mit bet Linken geführt with, hift έψ ήνίαν Linke, Linke žu, bei ben Tathiten wie Polyaen. 4, 3, 21., u. έξ οδ. αφ ήνίας, von ber Linken: έφ ήνίαν περισπαν τῷ χαλενῷ τὸν Ιππον, bas Stoß mit bem Båget links herumwerfen, Plut. Marcoll. 6.— 2) ber Edyspriemen, Ar. Eccl. 508.—Die Form ήνια τα fcheint nur ben Ep. eigens Die Form fria ra fcheint nur ben Ep. eigenthánlich au fein; ben sing. το ήνίον, das ήνιοστρόφος, ον, (στ Sebis, führt Poll. 1, 148. an. ήνιγμένως, adv. in Stathfein, Clom. Alex. gierend, Soph. El. 721.

ήνίκα, dor. ανίκα, Pind., Theoor., unb biew. bei Trag. in Choren, wie Soph. Phil. 698., adv. zu welcher Zeit (eigentl. zu welcher Eageszeit ob. Stunbe, Atticist., s. 206. 3.
Phryn. p. 50.), gew. als coniunct. mit Berben, zu ber Zeit, ba ob. wo, wann, a) m. ind. bei bestimmter und unbedingter Angabe ber ina. vet vertimmter und undedingter Angabe der Zeit, οὐδε σε γ' — λήσει — ήνει άγινεις αίγας, Od. 22, 198. (nur hier b. Hom.); άνει άμιγι Πύλον ήρειδε Πισειδαν. Pind.; τότε, ήνεια — ὑμίν ώμολόγουν, Plat., Soph. δ., Eur., Xen. u. A. b) m. coni. und b. Att. gew. mit άν, in directer Rede nach hauptementing hei undestimmter und na. poribus, bei unbestimmter und von Umftanben abhangiger Angabe ber Beit, bef. von ber Buabhangiger Angave ver veil, veil, von ver die tunst, ober wiederholten Fallen, ήνεις αν δή πρὸς γάμων ήκηι σκμάς, τες ούτος έσται, wenn ihr einmal getommen sein werdet, Soph. OT. 1492. Phil. 310. 868.; ήνεις αν πρὸς άκρω γένωνται, Plat. Phaedr. p. 247 B.; ήνεις αν πενθώμεν ή τὸν Μέμνον ή Σαργενωνιαι, Plat. Phaedr. p. 247 B.; ηνία αν πενδώμεν ή τον Μέμνον ή Σαρηπός, ή, und τὰ ηνία (bei Ερ. wie d. Hom. a. Ap. Rh. durchaus), die Bügel, die am Stebij yalvos befestigt sind, vgl. Xen. Hipparch. 6, 7., Plat. Pol. p. 601 C., Plat. Alex. 6., d. bing 3ûgel mit sammt dem Gediß; urs son has an mehr suhr als ritt, natürs samm, patre eben so digel wie die sind, patre eben so digel wie die sind, patre eben so digel tampsen, patre eben so digel tam

ήνιοποιείν, το, Bertstatt, wo man Baume macht. Xen. Mem. 4, 2, 8.; von

† ήνιοποιέω, Baume machen; von † ήνιοποιός, ό, (ποιέω) ber Baumemacher,

Riemer, Sattler.

ipriorroopen, ben Baum, bie Bugel breben ob. leuten, mit ben Bugeln lenten u. regieren, αρμα, Bur. Phoen. 76.; 4'ύλλαν, Lyc. 166.: abs. Aesch. Choëph. 1018. nach Stant., wilg. ήνωστρόφου, Βήζ.; υοπ

ήνιοστρόφος, ον, (στρέφω) bie Bügel bres benb ober lenkenb: mit ben Bügeln lenkenb, res

iprioxela, ή, (ήνιοχεύω) bas 3ûgethalten, Pind. Pyth. 5, 47., Ar. Pax 904., Xen. Luc., ober als Diener und Knecht, ber Luc., bei Luc., ober als Diener und Knecht, ber Luc., bei Luc., bei Luc., ober als Diener und Knecht, ber Luc., bei Luc., ober als Diener und Knecht, ber Luc., bei Luc., bei Luc., ober als Diener und Knecht, ber Luc., bei Luc., ober als Diener und Knecht, ber Luc., bei Luc., ober als Diener und Knecht, ber Luc., ober als Diener und Knecht, ber Luc., bei Luc., ober als Diener und Knecht, ber Luc., bei Luc., ober als Diener und Knecht, ber Luc., bei Luc., ober als Diener und Knecht, ber Luc., ober All Luc., ober

οι ηνισχευως, Αυπ., Lug. 0., Han., DC. βρτάπαβιάθε Begriff des "βάρειδιετει" in die pass. έππος κελεύματι μόνον ήνιοχείται, επαικό κελεύματι μόνον ήνιοχείται, επαικό και door. 12, 2.; λεοντείαν εξάνα, Anth. 9, 221, 2.; ήνιοχείσθαι τούς καικό, Philostr. Im. 1, 9.; auch άρματα, fabren, Hdt. 4, 193.: m. gen. συνωρίδος. Plat. Phaedr. p. 246 B. β) übtr. lenten, τες gieren, ήνιοχεύεν πόλιν, Anth. 9, 696.; τον σπόγγον ήνιοχεί θηρίδιον, Plut. Mor. p. 980 B.; την διάνοιαν, (Luc.) Amor. 37.; θεσιάνας ανιοχεύντο δρόμοι, Anth. 7, 482, 2.: διάνας άνιοχεύντο δρόμοι, Anth. 7, 482, 2.: διάνας άνιοχεύντο δρόμοι, Anth. 7, 482, 2.: διάνας άνιοχεύντο δρόμοι, Anth. 9, 779, 6.: m. gen. ([. b) α) ψυχῆς ήνιοχεύεις, Anacr. fr. 414 B.

ήνιοχησις, εως, ή, = ήνιοχεία. δα δεης προν, impl. von άνω, Od. 3, 496.

ήνιόχησις, εως, ή, = ήνιοχεία, δαθ tens ten, gabren, Plat. Phaedr. p. 246 B., DC. 63, 6., Philostr. Im. 1, 9, p. 16, 29 Jac., Philo u. X.

βέρνησις, Plut. Mor. p. 966 F.

ηνιοχεύς, έως, ion. ησς, ό, ep. f. ηνίοχος, παλαισμοσύνας, Simon. 63, 2; παλαισμοσύνας, δίποπ. 63, 2; παλαισμοσίνας, παλαισμοσίνας, παλαισμοσίτης παλαισ

ήνον, impf. von ανω, Od. 3, 496.

174. (1912 als Spondens & Hom.)

1. π. gent, plat. Placedr. p. 246 B., DC.

23, 6., Philostr. Im. 1, 9, p. 16, 29 Jac.,
Philo u. X.

1 ριοχία, η, ε. ξ. ηνιαχεία.

2 ριοχιάς, η, έν, bem Lenter ober zum Lensten gehörig, είδος, Plat. Phaedr. p. 253 C.:

2 ριοχία, η, ε. χειώνες, Callixen. δ. that. p. 200 F.: τέχνη, δίε Kunft δμ fahren, Plat. Ion p. 538 B. 540 A., Philo; σοφία,

1 ριοχίας, ό, dor. ἀνίαχος, Pind., (ηνία, Prod.)

1 ριοχίας, ό, dor. ἀνίαχος, Pind., (ηνία, Prod.)

1 ριοχίας, ό, dor. ἀνίαχος, Pind., (ηνία, Γχν) οπος, ό, ή, bei Hom. H. 16, 409.

1 ριοχίας τος, δια εξεπίτικας κάπρετ, δετ απός τος, ροδt. δ. Suid. a. ν. ενδίος; ήνοπο παραιβαίτς, δετ είgentlide κάπρετ, δετ απός απός, ροδt. δ. Suid. a. ν. ενδίος; ήνοπο παραιβαίτς, δετ απός εξεπίτικας κάπρετ, δετ απός απός μετ που δετ απός εξεπίτικας κάπρετ μετ εξεπίτικας μετ εξεπίτικας μετ εξεπίτικας κάπρετ μετ εξεπίτικας μετ εξε

R. Mnesim. ib. p. 403 A. ψνώγεα, ion. plqpf. v. ἄνωγα, Od. ήνωγει, 3 sing. plaps. von ανωγα, Hom. non evon gebilbet, vereinigt, Procl. comm. in Plat. Parmen. 2, p. 87., Basil. u. a. Spát. ηξα, aor. 1. von ἀτσσω, ἄσσω, w. f.

šξε. 3 sing. aor. 1. μι άγνυμι, Hom.

ήξες, εως, ή, (ήχω) bas Rommen, bie Anfunft, BA. p. 99, 4. aus Bar. Tr. 396., wo jest iξiς. η οξη, ή, sc. ωρα, die Fruhftunde, bie Fruhe, ησεη, η, εc. ωνα, στε σταιριαπος, στε πταφε, ber Morgen ob. Bormittag, Od. 4, 447.: πασαν ήσεην, ben gangen Morgen lang, sc. ωραν; από πρός ήσεην, gegen Often, sc. γην ob. χώραν; eigentl. fem. von

ή οίος, α, ον, ion. ή όιος, (Hώς) = ή φος, egen Morgen, morgenblid, oftlich, Od. 8, 29.; μης πουρεια μουρειατική, υμπαή ναι ο 25. 3 δαλασσα ήστη, Ηdt. 4, 100.; φεύγων πρός τοὺς ήστους τῶν Διβύων, id. 4, 160.; opp. ἐσπέριος. — dor. ἀστος, ὁ, lucifer, Ar. Pax

835. Bal. 1900s.

όρμες, 1 pl. impf. v. efμ., ich gehe, Od. horn, ή, von örnois hergeleitete kom. Ctammform zu ήδονή, Plat. Cratyl. p. 419 C. jórιos, α, οr, (ἠιών) = ἠιόνιος, am Ufer, baran gelegen, jum Ufer geborig, Anth. 7, 383. ηπάναο u. ήπάνεω, Mangel haben, seltnes dor. Bort, verw. mit onavis, onavla, Hesych. Dav.

inaria, i, ber Mangel, bie Entbehrung, Anth. 5, 239, 6. nach Konj. u. 9, 521. 200era in. nach Brund, wo kooras inedará vulg., KM. p. 433, 17.; vgl. Sac. z. Anth. p. 108. ήπαομαι, fliden, τl, Gal., Aristid., Them. S. Dubend. 3. Thom. M. p. 25.; cuch Ar. fr. 28. im aor. ήπήσασθαι.

fr. 28. im aor. ἡπήσασθαι.
ἡπαρ, ἄτος, τὸ, δὶε εθετ, Hom., Trag.,
Plat. u. I. Gie galt als Się ber Emplins
magen und Leidenschaften, bb. das Derg, χολίν γὰρ οὐε ἔχεις ἐφ' ἡπατι. Archil. 48
Gsisf.; πολλά διγγάνει πρὸς ἡπαρ, Aesch.
Ag. 421., τgl. 766. Choëph. 270. Bum. 130.;
χωρεῖ πρὸς ἡπαρ — γενναία δύη, Soph.
Ai 927.; ως μοι ὑφ ἡπατι δεῖμα χλοερὸν
τωράσσει, Kur. Suppl. 599., cf. Rhes. 425.
Hipp. 1070., Theocr. 13, 71. u. sonft b.
Digtern. — Spåtere wiesen bie Leber vorzügglich dem ἐπιδυμπτικώ als Sis an, (Plat.) Diggern. — Spatere wiesen die verder vorzugs ich dem έπιδυμητικο als Sig an, (Plat.) Loer. p. 100 A. S. bes. Kopte in Zeitschreft, Attecth. Jahrg. 1837, n. 56.: ὑψ ηπατος φέρειν, unterm Perzen tragen, von Schwangern, Eur. Suppl. 919. — 2) wie οὐδαρ, Frachtbarkeit ves kandes, Agroetas b. Schol. Ap. Rh. 2, 1248. Dav.

† ἡπάτηρός, ά, όν, = ἡπάτικός. ἡπάτιαιος, αία, αίον, = ἡπατικός, Hip-poct. p. 279, 73.

ήπατίας, οφ, ό, von ob. mit ber Leber, kberh. = ήπατικός, λοβοί, Poll. 2, 215. ήπατίζω, ber Leber ahneln ober gleichen, Diosc. 2, 22.

Creise ber Athener erwähnt, Ar. Rq. 356. 1179. Schol. Aesch. Prom. 483.: bes. lebertrant, Alexis b. Ath. p. 49 F., Dioxipp. ib. p. 100 οἱ ἡπατικοί, Diosc. 2, 78., Gal., Hesych.; κόσος ἡπατική, Cebertrantheit, †. 3 δυσεντεφώνεα, ion. plaps. v. άνωγα, Od. γεία, Alex. Trall.; πάθος, Plut. Mor. p. 733 C. ήπατιον, τό, dim. von ήπας, Ar., Rubul., Alexis, Alcae., Hegesander b. Ath. p. 107 R. F., Bubul. ib. p. 100 E. ήπατίτις, ου, ό, fem. ήπατίτις, οδος, ή, leberarig, leberahnlich, überh. = ήπατικός, Madici hepatitis gemme Discontinuation

δυσεντερία, Medici: hepatitis gemma, Plin. συσεντερία, media: μογατίας βομαία, λ. μπο. 37, 11, 31. — 2) φλέψ ήπατίτις, δίε groffe. Ooblader, Hippocr., Arist. HA. 3, 2, p. 56, 16. 57, 9 Bekk. min., Gal. — 3) αλόη ήπατίτις, aloe hepaticum, Veget., Geop. — 4) ήπατίτις u. ήπατώριον, τό, Bafferboft, eine Pflanze, eupatorium, Dioac. 4, 41., Oribas. ηπάτοειδής, ες, (είδος) leberartig, sáhnlid, Dioso. 5, p. 100. ήπάτος, ό, ber Leberfift, Rubul. b. Ath. p. 108 A., Afist. HA. 2, 17, p. 49, 8 Bekk. min., Ath. p. 300 K. 301 C. ήπάτοσχοπέω, bie Leber und Eingeweibe als

Matriager besehn, Kzech. 21, 21. Dav.
hnärsonensa, h. das Besehen der Leber
und Eingeweide, um daraus zu wahrsagen,
H.dn. 8, 3, 17., KS.
[Trail. 4.

ήπατοσχοπική, ή, = ήπατοσχοπία, Phleg. ηπατοσχόπος, ον, (σχοπέω) bie Eeber, übhyt. bie Eingeweide betrachtend, um daraus zu wahrsagen, extispex, Artemid. 2, 69.
ηπατουιγός, όν, (ΕΡΓΩ) bie Eingeweide zerstückelnd, um daraus zu wahrsagen, Lyc.839.

ήπατοψάγεω, f. ήσω, (φαγείν) bie Beber freisen, Sext. Emp. adv. Math. 1, 286.

ήπάφε, 3 sing. aor. 2. act. μυ ἀπάφίσχω, Od. 14, 488.

Od. 14, 488.

ήπεδάνος, ή, όν, schwach, schwachlich, hins salle, gebrechlich, so nennt sich ber lahme Des phakos, Od. 8, 311.; παιδίον, Hippocr.; και δσα ήπεδανα ίαται, id.; μέλεα, Αρ. Rh. 3, 182.; βουπελάτης, Opp. Cyn. 1, 534.; aber ll. 8, 104. þeißt Reftors Bagenlenter so, ber nicht rasch von ber Stelle kann; so λέων, Suid.; schmach. aelinb. που. schwaches Kieber. Hipschwach, gelind, zve, schwaches Fieber, Hippocr. Dav. pocr.

poet. Dav.

† ἡπεδανόω, ſάμωἀψεη, entitutien.

ἡπειγμένως, adv. part. pf. von ἐπείγω,
eilig, ἡαξίιg, ſάμαξι, ⑤ p à t.

ἡπειουγενής, ἐς, (ἡπειους, ΓΕΝΩ) auf
bem festen Lande geboren, ἔθνος, Aesch. Pers.
42. (von ben Perfern). ηπειρόθεν, adverbial vom feften Lanbe ber.

Arat. 1094.

Ατατ. 1094.

ηπειρόνδε, [. ήπειρος.

ηπειρός, ή, bas fefte Eanb, opp. θάλασσα,

ἐπ ἡπείρου — ἐν πελάγει, Od. 3, 90.; νῆα
ἐπ ἡπείροιο ἐρύσαι, II. 1, 485., Hes. Op.
622.; κατά τε ἡπειρον καὶ τῆσι νηυσὶ ἀπικομενοι, Hdt. 8, 66., Thuc. u. X.: ἡπειρόνδε, an bas Ufer, Od. 5, 56.: opp. νῆσος,

ἀπιγμένοι ἔς τὴν ἡπειρον ἐκ τῶν νησων,

Hdt., Thuc. u. X. Bei Hom. with ἡπειρος

αειραπτί Χτατιαπίει mit Ευιταβίει, II. 2. 635. ήπατεξω, ber Beber ahneln ober gleichen, genannt Afarnanien mit Leukabien, II. 2, 635., Diose. 2, 22. Od. 14, 97 sqq. 24, 378.: das spätere Epirus ήπατεκός, ή, όν, in ober an der Leber, Od. 18, 84.: Dellas od. ein Aheil davon, Od. gur Leber gehörig, Lebers, ήπατεκόν, τό, 21, 108., h. Cer. 130., in Bacch. 22.: deodie Runk aus der Leber zu weissagen, ome ήπειου, die beiden Erbiteile, Europa u. Affen (nach der Erdabtheilung der Alten, inseem Eibyen bald zu Europa, dalb zu Asien gestechnet wurde), Soph. Tr. 101. ηπεισοι δοιαί, Mosch. 2, 8.; al δύο ηπεισοι, Plut. Bgl. Schaeferi Melet. p. 36 sq. u. z. Bos Ell. p. 531.: ηπεισος Ασιάς, Aesch.; ἀνὰ τῆν ηπεισον, νοια Αξίεια, Ηdt. 1, 96: νοια Αξίεια, Νάψετια, gew. ἀκέστρια, f. Moer. p. 48. Paneg. 36. §. 132.); δ εξ ἀπάσης τῆς ἡπείσον, νοι διε Nabel zum Ráhen, διε δανα στόλος, νοι der Perfers, Aesch. δραμα τος και και (σ. Worus z. Paneg. 36. §. 132.); δ εξ ἀπάσης τῆς ἡπείσον, τό, die Nadel zum Ráhen, διε δανα στόλος, νοι der Perfers, Aesch. δραμα Ακ. Ach. 1164., Arist. Probl. 27, 2. ηπάλης, ητος, δ, der Αξιμάλιης, επιάλης, ητος, δ, der Αξιμάλιης, επιάλης, ητος, δ, der Αξιμάλιης, δραμαλης ηπεισόνος, δραμαλης ηπεισόνος, δραμαλης ηπεισόνος, δραμαλης ηπεισόνος γη δετ.) Dau. ηπεισόω, zum festen εαιδε machen, των γησων αξ ηπείσωνται, Thuc. 2, 102.; ηπείσους εθαλαιτωσαν καί θαλάττας ηπείρωσαν, Ατίελ. de mundo 6 p. med.

rus g. Paneg. 36. §. 132.: ήπειρωτις, αξία-tifc, Eur. Andr. 159. 650., f. Pflugt baf. Dav.

ήπειρωτικός, ή, όν, zum ήπειρωτης gebos rig, vom festen Lande, έθνη, Xen. Hell. 6, 1, 4. — Adv. - τικώς, Synes. p. 111 D.

ήπειρωτις, f. Es. f. έπεισ, an mehrern Stels ineira, f. Es. f. έπεισ, an mehrern Stels len bes Hom. u. Hes., wo man fonft δ' ηπει-

τα schrieb, jest richtiger ση έπετα. ηπερ, poët η έπερ, (ή) als etwa, als eben, als selbst, Hom., Hdt., DS. u. A. ηπερ, auf bieselbe Art wie, ganz wie, vgl. ήπεο, auf biefelb Ar., Plat. u. A.

ήπερόπευμα, τό, (ήπεροπεύω) bie Adus foung, ber Betrug, γυναικών ήπ. wird Anas treon vom Kritias gen. b. Ath. p. 600 D.

ήπεροπεύς, έως, ion. ήσς, ό, = ήπερο-πευτής, Od. 11, 364.; ήπεροπήες δνειροι, Ap. Rh. 3, 617. † ήπερόπευσις, εως, ή, bas Taufchen, Be-

trugen.

ήπεροπευτής, ου, ό, ber Tauscher, Beschwas ger, Berführer, II. 3, 39. 13, 769., h. Merc. 282. ηπεροπεύω, taufchen, betrügen, burch verfahrerijde Reben, τινά, γυναίχας, II. 5, 349. μίω: παρθενικάς λιτήσιν ανάλκιδας, Αρ. Rh. 3, 563.; φρένας γυναίξι, Od. 15, 421.; τι με ταῦτα (hierin) λιλαίεαι ἡπεροπεύειν, II. 3, 399.: δόλου τρίβον τινί, fraudulenter

11. 5, 399.; obodo τρερον του, traudmenter machinari, Orph. Arg. 58. Dav. ήπεροπητέ, τύος, ή, taufchend, τέχνη, die Σάυfchungskunft, poet. 6. Strab. 1, p. 17. u. Polyaen. pracf. ήπησις, εως, ή Kust. p. 1647, 60. 7, bas Fliden, Musbeffern,

ήπητήριον, τό, = ήπήτριον, Liban. c. Antioch. p. 384 D.

Antiocn. p. 354 D.

ηπητής, ού, ό, ber Flicter, Raber, Schneis δργαί, Bur.; φωναί, β. ξ. Χ.; ηπιώτεραι
ber, Batrach. 184. u. Xen. Cyr. 1, 6, 16.
(nach ben besten codd.), Arist. Probl. 27, 2. ηπιώτερον, Plat. — 2) act. milbernb,

Afien (nach ber Erbabtheilung ber Alten, in- | (Bon ben Gramm. verworf. B. C. Lobed 1.

Hesych. an. - Dav.

ηπετιλώθης, ες, (είδος) sieberhaft, von ber Art bes ηπίαλος, Hippocr. p. 1127.

ηπιαω, f. ασω ob. ησω, (ηπιος) linbern, milbern, ηπιήθη, εταπεινώθη, Heaych.; ενα ηπιαθή, Schol. Lips. II. 1, 146.

ήπιοδίνητος, ον (ήπιος, δινέω) fanft herum. gedreht, βλεφάρων ήπιοδινήτων, Anth. 5, 250.

ήπιόδωρος, ον, (δωρον) gern gebend, guetig, μήτης, II. 6, 251.; Κύπρις, Stesichor. 6. Schol. 8. Eur. Or. 249.; Μοζααι, Ορρ. Hal. 4, 7.

ήπιοδώτης, ου, ό, (δίδωμι) = ήπιόδωρος, 1σχληπιός, Orph. ad Mus. 37. ήπιόθυμος, ον, (θυμός) fanstmuthig, Orph. h. in Parc. 15., Anth. Plan. 4, 65.

 $\eta \pi i \delta \lambda \eta \varepsilon, ov, \delta, = \eta \pi i \alpha \lambda \eta \varepsilon, EM. p. 434,$ 6., Eust. p. 1687, 52.

ήπίολος, ό, die Lichtmotte, Arist. HA. 8,27. ήπιόμοιρος, ον, (μοίρα) von mildem Go [chick, poët. b. Ath. p. 542 R. ήπιομύθος, ον, (μύθος) sauft rebend, Ma-

xim. περί χαταρχ. 68.

innios, (α, ιον, (Hom., ήπίη, Ap. Rh. 3, 941.; ήπίαις ψωναϊσιν, Timocles b. Ath. p. 342 A.) auch 2 Endg. (Δηιώ ήπιος, Hes. Theog. 407.; δεγάς ήπίους, Eur. Tr. 53.) milb, fanft, gelinb, gutig, τινί, gegin 3mon, Il. 8, 40. μω, bef. von der Sinnebert sine Parmi lImbn, art eines Baters, Fürften, Richters, Banileus, αναξ, Hom.; Αητώ, Hes.; 3εοί, Soph.; δεός ανδρώποισιν ήπιώτατος, Kur.; ἄρχων, Hdn.; οἱ ἡπιώτατοι Θετιαλών, Plut.; ήπια εἰδέναι τινί, gegen Imdn freundlich gesinnt sein, Hom.: von Sacken, άπαγαγών τό δες ανδιάτουν τος ανδιάτου γιζόμενον τῆς γνώμης πρός τὸ ἢπιώτειον καὶ ἀδεέστερον καταστῆσαι, Thuc. 2, 59.; ὁργαί, Bur.; φωναί, [, Ε, Χ.; ἢπιώτερα

1654.: ήπιον ήμας, m. inf., günfig, sorers ich, Hes. Op. 787. — Adv. ήπίος, Soph. El 1431. (?), Plut., Zosim.: compar. ήπιστους, Dem. p. 1296, 6., DC. 55, 7., id. Exc. Vat. p. 145:: supert. ήπιστάτως führt llesych. an. (Rach Einigen von ήδω, u. bh. ήμος, f. Bust. p. 566, 40. 859, 55. Rach laben verw. mit έπος, έπιος, ήπιος, mit tm fich reben lift, f. EM. p. 434, 17.) Dav.

ήπιότης, ητος, ή, die Milbe, Gütigkeit, instmuth, Hecataeus b. Joseph. c. Ap. p. Canftmuth,

niv um.) tufen, laut rufen, anrufen. 1200, 019, 399. 10, 83., Hes. Sout. 316.: ertds ha lifen, blafen, doedfy, Orph. Arg. 6.; Terres róxidoser taradis yamor helos revies, Mosch. 2. 124. — 2) intr. caus fan, braufen, vom Winde, IL 14, 399.; etc. hi Masch. a. a. D. im praes. lang.] S. etia.

10, 16, f. Eag. nge. 70a, 3 sing. impf. ven loaw.

τρά, dor. 1. von αίνοι.

1 τρα, ήρα φέρειν τινί, ii. 14, 132.; φένειν είνι, ii. 15, 35. 18, 56.: Gingm einem Gefallen thun, ix Bohithat ob. einem Dienst erzeigen, wills sixth, daife leißen (= χαριξεσθαι); ήρα καθροκουσι φέρων κλέος άφθιτον ξέξξ, wa. von φεταδίες b. Tzetz. zu Lyc. 662.; διάδιο ήρα κομίζειν, καί μοι σκορπίσθεν βιλιμίνω ήρα κομίζειν, καί μοι σκορπίσθεν βιλιμίνω ήρα κομίζειν, we gen, m. gen. τον δίτ καντες δότεαι ήρα φελοδενίης, Callim. δίτ καντες δότεαι ήρα φελοδενίης δίται δίτος δίτος δίται δίτος δίτος δίται δίτος δίται δίτος δίται δίτος δίτος δίται δίτος δ

tesinstigend, lindernd, heilend, helle  $\eta_{Q\alpha}$ , Anth. Plan. 4, 299. (Herodian, leitet  $s_{l}$ ,  $s_{l}$ ,  $s_{l}$ ,  $s_{l}$ ) and  $s_{l}$ ,  $s_{l}$ , Eniceleer, nicht von Eninom (was gegen alle Analogie gu fein icheint), an. Der Stamm icheint aow gu fein mit bem Begriff bes Paslichen, Belegenen, Angenehmen.) Bgl. Eninga.

2 ήρα, att. sigs. aus ή άρα, b. b. att. Dichtern an einigen Stellen nach Friesche zu Ar. Thesm. 260.

ήραίνω, ήραίνει, = ληρεί, Hesych.

ήραίον, τό, ber Tempel ber Berg, Hdt., Thue. u. 2.3 als proparoxyt. b. Arcad. p. 120, 21. gfint, Empedocl. b. schol. z. Arist. vol. 4. p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. Hearlens, ion. u. en. 262 (π. 1.548. γ. 1.054). είναι είνα είναι είνα

πιοφων, ον, (φοην) gatig z, wohlwollend gfimt, Empedocl. b. schol. z. Arist. vol. 4. p. 507, 18.; Beim. de Asterios, epigr.
in Velck. syll. p. 243.

; πιόχειο, ειρος, δ, ή, (χείρ) mit linderns the, mildernder z, heilender Hand, Beiw. des Iku, Anth. 9, 525.; ηπιόχειο ύγιειο, νοτικ, πίδεινος (μπλλος, θον. Ησακλέος, 163. Ησακλέος (μπ. Ε.), ερ. Ησακλέος, 163. Ησακλέος, 163. Ησακλέος (μπ. Ε.), ερ. Ησακλέος, 163. Ησακλέος, 163. Ησακλέος (μπ. Ε.), ερ. Ησακλέος, 163. Ησακλέος, bes Jornes u. Abscheues, Ar. u. X.; Hoankers rein Beußoadon, Plat. com. b. Ath. p. 287 E.), s. Lobeck. parerg. z. Phryn. p. 640 sq.: nomin. pl. Hoanker. Plat. Theast. p. 169 B. (Bgl. über die Deklingsion Theodos. in BA. p. 979. 980., der mehrere F., die sich niegende sinden, ansührt); Peraties, Hertules, Sohn des Beus und der Altmene, von Hom. an einer der gepriesensten Delden des Alterthums.

— 2) ein Burf im Bürfelspiel, s. aargayalos. (Ueder die Ermologie f. EM. p. 435, 3.

— a auch dei den Att. oft lang, s. Pors. z. Bur. Med. 675.) Dad.

Hoankers. a. on. auch 2 End. nom See

'Hράχλειος, α, ον, αιάς 2 End., vom hes ralled, 'Ηραχλεία νόπος, = επιληνίλα, die fals lende Gucht, Hippocr., Gal.; 'Ηράχλειον πά-δος, die Elephantiasis, Aret. p. 69 B.; 'Ηραχλεία 1890ς, der Ragnetskin, Plat., Luc.: τὸ 'Ηράχλειον', der Tempel des herakles, Xen.

ήπειρόω, gum festen Lande machen, των νήσων αι ήπειρωνται, Thuc. 2, 102.; ήπει-gous έθαλαιτωσαν και θαλάττας ήπειρωσαν,

Luc. adv. ind. 19. de dom. 12. b) ber Ders fer ob. Unterthan biefes Reichs, Isocr., f. Mos rus g. Paneg. 36. §. 132.: ἡπειρώτις, αfias tifd, Eur. Andr. 159. 650., f. Pflugt baf. Dav.

τηπειρωτικός, ή, όν, zum ήπειρωτης gebbz rig, vom festen Lande, έννη, Xen. Holl. 6, 1, 4. — Adv. – τικώς, Synes. p. 111 D. ήπειρωτις, s. ήπειρωτης. ήπειτα. f. Ls. s. έπειτα, an mehrern Stelzten des Hom. u. Hes., wo man sonst δ' ήπει-τα schried, jest richtiger δή έπειτα.

ηπερ. poët ηέπερ, (ή) als etwa, als eben, als felbft, Hom., Hdt., DS. u. X.

ήπες , auf biefelbe Art wie , gang wie, vgl. Ar., Plat. u. X. ή, Ar., Pint. u. a.

ήπερόπευμα, τό, (ήπεροπεύω) bie Tau-

foung, ber Betrug, yuvacxwir in. wird Anas treon vom Kritias gen. b. Ath. p. 600 D.

ηπεροπεύς, εως, ion. ησς, δ, = ηπερο-πευτής, Od. 11, 364.; ηπεροπηες δνειροι, Ap. Rh. 3, 617. † ήπεροπευσις, εως, ή, bas Taufchen, Bes

trügen.

ηπεροπευτής, ου, ο, ber Taufcher, Befchwas ger, Berführer, II. 3, 39. 13, 769., h. Merc. 282. ήπεροπεύω, thuschen, betrügen, burch vers
schreiche Reben, τινά, γυναίχας, ll. 5, 349.
usu.; παρθενικάς λιτζοιν ανάλκιδας, Ap.
Rh. 3, 563.; φρένας γυναιξί, Od. 15, 421.;
τί με ταῦτα (hietin) λιλαίεαι ἡπεροπεύειν,
ll. 3, 399.: δόλου τρίβον τινί, fraudulenter

νήσων αι ήπείρωνται, Thuc. 2, 102.; ήπείρους εθαλαιτωσαν και θαλάττας ήπείρωσαν, ήπείρωστης, ου, ό, fem ήπειρωτις, ιδος, ή, bisartiges Fieber, wobei Frost u. Dige oft mit einander wechseln, die Dige aber leicht u. uns mesten Eande, opp. νησιώτης, Hdt.; πό-λις, δταθτ im Binnenlande, Hdt.; ξυμμαχία, loc. 2, p. 35.), Gal. de dist. febr. 2, 6.: bh. bes Poseidon) im Gegensa seiner Meerpferde, Philostr. Im. 1, 30, p. 48, 12. das. Sac.: δ ήπειρώτης, der Bewohner des Binnenlandes, Luc. adv. ind. 19. de dom. 12. b) der Pers Kiebersen frostigen, den Nachtiaallen Kiebersen hiese weiter. alog, von einem froftigen, ben Rachtigallen Bieberfroft erregenben Dichter, Phrynich. b. Ath. p. 44 D. — Die dor. F. anlalog führt

Ath. p. 44 D. — Die dor. F. απίαλος sührt Hesych. an. — Dav.

ηπιαλώδης, ες, (είδος) sieberhaft, von der Art des ηπίαλος, Hippoer. p. 1127.

ηπιαω, f. άσω od. ήσω, (ηπιος) lindern, mildern, ηπιήθη, ειαπεινώθη, Heaych.; sra ηπιαδή, Schol. Lips. II. 1, 146.

ηπιοδίνητος, ον, (ηπιος, δινέω) sanft herums gedreht, βλεφάφων ηπιαδινήτων Απίλ. 250

gebreht, βλεφάρων ήπιοδινήτων, Anth. 5, 250.

ηπισόωρος, ον, (δώρον) gern gebend, gibtig, μήτης, ll. 6, 251.; Κύπρις, Stesichor. b. Schol. 3. Eur. Or. 249.; Μοζσαι, Opp. Hal. 4, 7.

ήπιοδώτης, ου, ό, (δίδωμι) = ήπιοδωρος, Ασχληπιός, Orph. ad Mns. 37.

ήπιόθυμος, ον, (θυμός) sanstmuthig, Orph. h. in Parc. 15., Anth. Plan. 4, 65.

ηπιόλης, ου, ό, = ηπιαλης, ΕΜ. p. 434, , Eust. p. 1687, 52. ηπίολος, ό, bie Cichtmotte, Arist. HA. 8, 27.

ηπολος, ο, die Eigemotte, Arist. HA. 8, 27.
ηπιόμοιρος, ον, (μοίρα) von milbem Ges
[chick, poët. b. Ath. p. 542 K.
ηπιόμοιθος, ον, (μοδος) sanst rebend, Maxim. περί καταρχ. 68.
ηπίος, εα, εον, (Hom., ηπέη, Ap. Rh. 3,
941.; ήπεως φωναϊσιν, Timocles b. Ath. p.
342 A.) αιάς 2 Endg. (Δητώ ήπεος, Hex.
Theog. 407.; δργάς ήπεους, Eur. Tr. 53.)
milb. fanft. aelinb. antia. χενέ. gean milb, fanft, gelinb, gatig, reut, gegen 3mbn, Il. 8, 40. ufm.; bef. von ber Ginnes Π. 3, 399.: δόλου τρίβον τινί, fraudulenter machinari, Orph. Arg. 58. Dav.

ἡπεροπητς, τύος, ἡ, tduschend, τέχνη, διε ατ eines Baters, Fürsten. Richters, βασιλεύς, ἡπεροπητς, τύος, ἡ, tduschend, τέχνη, διε αναξ, Hom.; Αητώ, Hes.; Θεωί, Soph.; Χομισίμαρθευπί, ροθέ. δ. Strab. 1, p. 17. u. βεός ανθωποισιν ἡπιώτατος, Rur.; ἄρχων, Polyaen. praef.

ἡπησις, εως, ἡ, bas Flicken, Ausbessern, Hom.: δι ἡπιώτατος, Rur.; ἄρχων, Hdn.; οἱ ἡπιώτατος, Rur.; ἄρχων, Hdn.: οἱ ἡπιώτατος, Rur.; ἀρχων, Hdn.: οἱ ἡπιώτατος, Rur.; ἀρχων, Hdn.: οἱ ἡπιώτατος, Rur.; ἀρχων, Plut.; ἡπιω stat. p. 1647, 60.

ἡπητής, οῦ, ὁ, ber Flicker, Rάher, Schneiser, Hom.: νου Sachen, ἀπαγαγών τὸ ὀργίζομενον τῆς γνώμης πρὸς τὸ ἡπιώτερον καὶ ἀδεστερον καταστήσαι, Thuc. 2, 59.; ὀργαί, βατ.; φωναί, ſ. ξ. Χ.; ἡπιώτεραι δεν η βατας. 184. u. Ken. Cyr. 1, 6, 16. Θέρμαι, gelindere Fieder, Hippocr.; πνίγος (πακρ ben besten codd.), Arist. Probl. 27, 2. ἡπιώτερον, Plat. — 2) act. milbernb,

besantigend, lindernd, hellend, helle ήρα, Anth. Plan. 4, 299. (Herodian, leitet san, φάρμαzα, II. 4, 218. 11, 515. 830., es als acc. von einem ungebr. subst. ήρ == HdL; χράσεις ήπεον άχεσμάτων, Aesch.; χάρις αθ; Aristarch. san es als Abjettivform (Rach Ginigen von now, u. bb. Hesych, an. 11105, f. Bust. p. 566, 40. 859, 55. Rach Andern verw. mit enoc, enios, nicos, mit den sich reden täst, f. EM. p. 434, 17.) Dav.

ηπότης, ητος, ή, die Milde, Gütigkeit, Gustimuth, Hecataeus b. Joseph. c. Ap. p. 455, 37., Philo.

πποφρων, ον, (φρήν) gůtig =, mohlmollenb gfiant, Empedocl. b. schol. g. Arist. vol. 4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. ia Welck. syll. p. 243.

Qu. Sm. 6, 170.

γινο, f. όσω, dor. ἀπόω, (mit έπος, ελγινο, f. όσω, laut rufen, anrufen. τινά, 04. 9, 399. 10, 83., Hes. Sout. 316.: ertde ma laffen, blafen, αοιδήν, Orph. Arg. 6.; Totaris zógioisiv tavaois yautov. utlos provies, Mosch. 2. 124. — 2) intr. raus fan, braufen, vom Minde, II. 14, 399.; etc. tinn, von der Phorming, Od. 17, 271. [v bn Mosch. a. a. D. im praes. lang.] S. ėTie.

10, 16, f. Eag, 10e. ηρά, 3 sing. impf. von ξράω. 196, 20r. 1. von κίρω.

ημα, 201. 1. von κέρω.
1 έρα, ήρα αφέρειν τινί, II. 14, 132.; αδcur ênt τινι cd. έπιτι έρειν τινί, Od. 3, 164.
16, 375. 18, 56.: Einem einen Gefallen thun,
cm Boblithat ob. einen Dienst erzeigen, wills ίται, Salfs leiften (= χαρίξεσθαι); ήρα γω ανθρώποισι αξορών πλέος άφθιτον έξεις, στα bom Deraktes b. Tzetz zu Lyc. 662.; δήειδε ήρα χομίζειν, καί μοι σκορπίοθεν βρώημένο ήρα κομίζεις, Orph. Lith. 755. - 2) ησα = χάριν, wegen, m. gen. ττον ralleitos sein, Arist. Metaph. 3, 5. Dav. δίε παντες όδτται ησα φελοξενίης, Callim. Ηραχλειτιστής, οῦ, ὁ, bes Peralleites fi.41. το άρδιων, Anth. 15, 26.; τίνος Schüler ob. Anhänger, DL. 9, 15.

nal.; 20ades, ηπιουν απεσματών, Assal.; χαρις do 3 Aristarell. 1ad es dis abjettioptim qu'lla, Soph.; bh. Beim. bes Astlepios, Lyc. 1034.: ηπιουν ήμισο, m. inf., gunftig, forders Leril. 1, S. 152 ff. nimmt eine timesis von ich, Hes. Op. 787. — Adv. ηπίως, Soph. επιστέρειν, nicht von επίηρα (was gegen alle El 1431. (?), Plut., Zosim.: compar. ηπιμαίους, Dem. p. 1296, 6., DC. 55, 7., id. | Analogie zu sein sit dem Begriff des Pase Rec. Vat. p. 1451: superl. ηπιωτάτως sübrt lichen, Gelegenen, Angenehmen.) Bgl. επίηρα. 2 non, att. sigs. aus n don, b. b. att. Dichtern an einigen Stellen nach Frisiche gu Ar. Thesm. 260.

ήραίνω, ήραίνει, = ληρεί, Hesych.

ήραϊον, τό, ber Tempel ber Bera, Hdt., Thue. u. 2.3 als proparoxyt. b. Arcad. p. 120, 21.

ήραιωμένως, adv. part. pf. von άραιόω, eingein, theilmeife, Schol. 3. Opp. Hal. 1,548.

ηπιοφων, ον, (φρην) gung =, mohimouend genant, Empedocl. b. schol. f. Arist. vol. 4, p. 507, 18.; Beiw. bes Astiepios, epigr. in Welck. syll. p. 243.

ηπιοχεω, εεφος, δ, ή, (χείρ) mit linberns but, milbernder z, heilender Hand, Beiw. bes Hall, Hankles, fag. Hankles, gen. Hankles, fig. Hankles, gen. Hankles, fig. Hankles, gen. Hankles, for the Hankles, fag. Hankles, gen. Hankles, fig. Hankles, for the Hankles, for the history, notice, seven, seven, him. 28, 18.

γπιοχεω, εεφος, δ, ή, (χείρ) mit linberns bes like index of the hankles, heilender Hankles, heilender, himose ind societae factorist).

γπιοχειρος, ον, = b. vorbg., ηπιόχειρον μεταικένως.

γπιοχειρος, ον, = b. vorbg., ηπιόχειρον μεταικένως.

γπιοχειρος, διαβ. Ημακλέος, heil. Τρακλέος, heilender. με θε τι πίφτ vortomme, führt Herodian. in Cram. Anecd. 3, p. 231, 15. ane dat. Ημακλέω, heilender, hepakles, herodian. in Cram. Anecd. 3, p. 231, 15. ane dat. Ημακλέω, herodian. in Cram. Anecd. 3, p. 231, 15. ane dat. Ημακλέω, heilender, hepakles, here πίμος τος μεταικένως.

γπιος είνθειαν factorist).

γπιος είνθειαν factorist).

γπιος είνθειαν factorist befinden, μπιος είνθειαν είνθειαν βιβ. Ημακλέω, heilender, hepakles, heilender, ep. Hankles, heilender, hepakles, hepakles, hepakles, hepakles, hepakles, hepakles, h των βεμβοάσων, Plat. com. b. Ath. p. 287 B.), f. Lobeck. parerg. g. Phryn. p. 640 sq.: nomin. pl. 110ακλέες, Plat. Theast. p. 169 B. (Bgl. úber bie Deflinazion Theodos. in BA. p. 979. 980., ber mehrere g., bie fich nite. gends sinden, ansuhrt); Heratles, herfules, Sohn des Beus und der Altmene, von Hom. an einer der gepriesensten helden des Alterthums.

2) ein Burf im Burfelspiel, s. acroayalos. (leber die Etymologie f. KM. p. 435, 3. a auch bei ben Att. oft lang, f. Porf. g. Eur. Med. 675.) Dav.

Hoankeios, a, or, auch 2 End., vom Heankeios, a, or, auch 2 End., vom Heankele, Hoankela rodos, = ἐπιλημία, die fals lende Sucht, Hippocr., Gal.; Ήρακλειον πά-θος, die Elephantiasis, Aret. p. 69 B.; Ήρακλεία 1890s, der Magnetstein, Plat., Luc.: τὸ Ἡράκλειον, der Aempel des Heatles, Nen. u. A. (über den Atzent diese B. Buttm. Gr. 2, S. 327 = 422.): τὰ Ἡράκλεια (sc. ἐερά), das Kest des Heankeles, Ar. u. A.; τὰ Ἡρ. Θνειν, Luc.

"μοάκλεις. s. Ἡρακλένα.

Ήρακλεις, [. Ήρακλέης.

nonnleitio, Schaler ob. Anhanger bes bes

ήρακληϊς, ίδος, ή, εία Φεσιατ αυτε στε της της κατικής, ίδος, ή, εία Φεσιατ αυτε στε της κατικής, ό, [. 'Ηρακλέης. ήρακδων = βοηθών, χαριζόμε-τίτει, Χοι. do re eq. 7, 18. 9, 3.: med. = ηρεμέω, ftill ober subig sein, Arist. — 2) = ηρεμέω, εία ober subig sein, Arist. — 2) = ηρεμέω, εία ober subig sein, Arist. — 2) = ηρεμέω, εία seensart sübren, Xοι. ήρακληΐς, ίδος, ή, ein Gebicht über bie Thas η ήραμία, ή, bie Stille, Rube, Gelaffenheit, n bes Heralles, Arist. poet. 8. Orph., Dom., Plat., Arist. ήράνθεμον, τό, (ἄνθεμον) bie Frühlings-blume, bie ἀνθεμίς mit purpurrother Bluthe, Dioscor. 3, 154. Bgl. Plin. 22, 21 (?), 53.

Αράτο, 3 sing. aor. 1. med. ju αίρω. ηράτο, 3 sing. impf. von άραομαι.

ηράτο, 3 sing. impf. von ἀράομαι. ηρέμά, adv. leife, ftill, sacte, rubig, gelassen, almablig, nach und nach, unmertich, langsam, ησυχος, ηρέμα, κάνθων, Ατ.; ηρέμα κατ έμαυτον άναριθμήσομαι τὰ λεχθέντα, (Plat.) Ακίοch.; ἔχε ηρέμα, Plat.; ὁ μὲν ηρ. διγοῖ, ὁ δὲ σφόδρα, id.; ἐπιγελάν, id.; ἡρ. και οὐκ ὀξύ βλέπειν, Ατίατ.; άθεος ἡρ. ἐνομίσθη, Marcell. v. Thuc. p. 4, 19.; ηρ. δεισιδαιμονέστερος, DL. 2, 11., Luc. δ. u. 2... — Die δ. ηρέμας, vom ΕΜ. p. 165, 16. mit ἀτρέμας veral., bat Ap. Rh. 3. 170. unit άτρέμας vergl., hat Ap. Rh. 3, 170. — Bgl. ήρεμί. (3n ben hanbschr. steht auch zuw. ήρεμα, s. Schneiber z. Plat. Pol. 1, p. 350.) — Dav.

ήρεμάζω, ftill sein, bes. vor Trauer, LXX. ηρεμαίος, αία, αίον, αδί. ει ήρεμα, το τός ηρεμαίος γενέσεως είδος, Plat.; ήρεμαίος νενέσεως είδος, Plat.; ήρεμαίον πύρ (von ber Fieberhite), Hippocr.; στρυφρότης, Theophr.; φωνή, Luc.; βάδισμα, Palaeph.; πόλιν ήρεμαιοτέραν ποιείν, Plut, Sol. 31.; ηρεμαιότερον, Arist. Meteor. 2, 8. (Better aus einer hanbicht. ηρεμαίτερον). — Adv. ηρεμαίως, Xon. Cyn. 9, 5., gov). — Ad Hdn. 5, 2, 7.

ήρεμαιότης, ητος, ή, ble Ruhe, Hippocr. παραγγελμ. p. 61. ήρεμας, [. ήρεμα გ. **C.** ήρεμε[. [. ήρεμε].

ηρεμέστερος, ηρεμεστέρως, f. ηρεμής.
ηρεμέω, fill =, ruhig fein, = bleiben, Plat.
u. A., vom Pferde, Ιππος ηρεμεί, 'es halt, Xen.; opp. ταράττεσθαι, Sext. Emp.: dor. δ. άρεμέω, Timae. Locr. p. 95 D.

[ηρεμής, ες, = ηρεμαΐος, ung ebr. bav. compar.] ηρεμέστερος, Xen. Cyr. 7, 5, 63., Arist. Meteor. 2, 8 p. med., Theophr. de vent. 29.: adv. - στέρως, Xen. Cyr. 3, 1, 30. ηρέμησις, εως, ή, das Stubigs, Stills, Seslaffensein, Arist. Rhet. 2, 3. de anim. 1, 3.: dor. δ. αρέμησις, Timae. Locr. p. 104 B. ήρεμεω, Philo 1,

p. 89, 43. ήρεμί, [1] adv. f. ήρέμα, von Better bers geftellt b. Ar. Ran. 315. aus ber Rav. Pofcyr.,

wo die zweite Dand geeuse hat.

lapid. 62 zw.

ήρεμότης, ητος, ή, die Ruhe, ψυχῆς, Euclid. introd. harm. p. 21 Meib.

ήρεσίδες (wahrsch. richtiger ήρεσίδες), αί, die λουτροφόροι der Dera zu Argos, πόραι αί λουτροφόροι der Dera zu Argos, πόραι αί λουτροφόροι δεν Τέρας, ἀπὸ τῆς ἔν Αργει Ἰίρας, ἀπὸ τῆς Ἰίρας ή παρὰ τὸν ἀρύσω μέλλοντα ἀρυσιιίδες αί ἀρυόμεναι τὰ λουτρά, ΕΜ. p. 436, 49. Ωgi.
Belers Chronol. 1, S. 371 f. Die dor. Form ἀρησίδες, welche b. Hesych. stur ἀδησίδες bergustellen.

atdes berguftellen. ion. impf. von alete f. geour, ηρευν, ion Hes. Sc. 302.

ήρήρειν, [. ΆΡΩ Β. ηρήρειστο, 3 sing. plopf. pass. ion. ju

έρεωω, ΙΙ. ηρι, adv. früh, in ber Frühe, μάλ ηρι οδ. ηρι μάλα, Hom.; ἄμα ηρι τοῦ δέρους, mit Anfang bes Commers, Thuc. 4, 117. Bgl. Buttm. terit. 1, 6. 121 Anm.

Buttm. Teril. 1, S. 121 Anm.

ησιγένεια, ή, (ΓΕΝΩ) bie früh ob. am Morgen Geborene, ober bie aus bem Morgen nebel, aus ber Frühe Erzeugte, Kind ber Frühe, Beiw. der Gos (Einige auch act., den Morgen hervordringend), Hom. — Als som. propr. die Göttin der Frühe, Od. 22, 197.
23, 347.; γενέθλιον ησιγένειαν, Anth. 9, 353. — 2) im Frühling gebärend, λέωνα, Aesch. fr. 363.

ήριγενής, ές, = b. vorbg., Ap. Rh. 2, 450. ήριγέρων, οντος, ό, (γέρων) fruh ob. im Fruhling greifend, Rame eines Krautes, das im Frahling eine graue Saamentrone, γησειον, befommt, Arengoury, erigeron, senecio (senecio vulgaris, Linn.), Frang, senecon, Theophr. HP. 7, 7, u. δ., Diosobr. 4, 97. Hgl. Plin. 25 g. G. ήριεργής, ό, (ήριον) = τυμβωρύχος, ηριεύς, έως, ο, (ηρίον) = νεπρός, Hesych. ηρίκε, f. έρείκω 2).

ήριμος, = όρθρινός, Hesych. ήρινόθερμον, τό, = ανθεμον, Hesych. ήρινολόγος, ό, ή, τέττιξ, im Frühjahr fin gend, Hesych.

22.; ήρία των ψυχών αξ βίβλοι, Themist. or. p. 59 D., Harpocr.: ήρία εξοίν οξ τάφοι φασί δε τινες ποινότερον μέν πάντας τους

τώριος ούτως ἀνομάζεσθαι, κατ' Εξαίρετον ήρωϊσσα, ή, 363. ήρωσσα, Ξ ήρωϊνη, δί τοὺς μή ἐν ὕψει τὰ οἰκοδομήματα έχωνικ, ἀλί διαν τὰ σώματα εἰς γῆν κατατελὸς ἀνομάσθαι δὲ παρὰ τὴν ἔραν. Βρί.
Phot. p. 74, 18., Schol. z. Theocr. 2, 13.

Τρούνη, ἡ. ἡρωϊνη.

Τρούνη, ἡ. ἡρωϊνη.

Τρούνη, ἡ. ἡρωϊνη.

Τρούνη, ἡ. ἡρωϊνη. φοιπόλη, ή, (ήρε, πολέω) bie frûh Wanbelnde, wie ήμητένεια, bie Morgenrothe, Anth. 5, 228. φίπος, [. έρείπω 2]. πρισελπιγξ, ιγγος, ό, ή, (σάλπιγξ) frah hompston, δρεέου τι είδος, Heaych. ήριστριον, τό, εμάτιον ήρινόν, Hesych. Bil. Seclorecov. ηρίψακον, θαμνίσκον, Λάκωνες, Hesych. ηρμένως, adv. part. pf. pass. bon αξοω, βομ. Poll. 9, 147. πρμοσμένως, adv. part. pf. pass. von αρ-μόμ, paffend, fegicilie, DS. 17, 19., Schol. προάνθια, τά, δορτή γυναικεία, δτε τό leg άνθει, Phot. p. 75, 13. Bei Hesych. goodries. ηροίος, [. ήρφος. ήρος, [. ἔαρ. por, sor. 1. von åçe. φύγγη, η, λεπτον και ακανθώδες κάς-go, that. p. 75, 23. Daff. was bas folg. ρύγγιον, τό, eryngium, eine Pflanze, Ranstreu (eryngium campestre, Linn.), and Andern die geflectte Goldbiftel (scolmus maculatus, Linn.), Theophr., ήρυγγίς, ίδος, ή, δίξας ήρυγγίδας (bie Burgia der Pflanze ήρύγγιον), Nic. Alex. 577. ήρυγγίτης, ό, = ήρύγγιον, Plut. Mor. p. τουγγος, δ, = ηούγγιον, λευκάς, Nicand.
2) det Biegenbart, Arist. HA. 9, 2. ητύγε, (. Ερεύγομαι 2). ητύχακον, (. Ερύχο. ητώτιον, 1ό, = ήρφον, Hesych. inweleyeior, ró, (so. µespor ob. µelos) in aus einem Derameter und einem Pentames webethendes Diftichon, Suid. u. A. inwelfe, (hous) im heroischen Beremaase ben, einen Delbengesang bichten, Kustath. ipoīzos, ή, όν, einem Deros eigen, ihm ge-hing ob. ahnlich, beroifth, Deroen s, φυλον, Pat.; záčis, Dem.; άρετή, Arist.; μορφή, id: ἡρωϊκὰ φρονεῖν, Luc.; ἡρωϊκὸν βοάν, ki: ἡρωϊκὸν μέτρον, ἔνος, bas heroifige Ansmaas, ber herameter, her. Gebicht, Arist.; σίγο, Plat. — Adv. – κῶς, τελευτήσαι, be 3 λε

το ήτων ή, four. zu ήτοως, bie Deroine, Dels in, Dalbgsttin, Dionys. Per. 1022., Binser. 2, a. 2259, 7., τους ήμιθέους τε καί τας ήτων τας, Luc.: 8628. 8. ήτων η, Ar. Nub. 315, Anth. Pal. app. 51, 55.

ήρωϊον, τό, [. ήρφον. ήρωτος, α, ον, = ήρφος, άρειαι, πομ-παι, Pind.

van, rund.

howis, Wos, h, = howirn, Pind. Pyth.

11, 13., Ath. p. 14 K. — 2) adi. als bef.

won einem Gott u. einer Sterblichen od. von einem Gottin u. einem Sterblichen, und ber, ihm hieß auch ein neunjähriges Fest welcher seiner Berbienste halber um die Mens u Leiphi, Plut. Mor. p. 739 D. — 4) die sterbe, Berstordene, s. how 4).

ἡρώμην, impf. von αράσμαι. ἡρώνη, i. ἡρωίνη. ἡρωογράφος, ό. (γράφω) ber Berfasser eis nes herosiden Gebichtes, Tzetz.

ήρωολογέω, (λέγω) του Φετοτη singen, sets gablen, ράον αν τις Ησιόδω και Ομήρω πιστεύσειεν ήρωολογούσι, Strab. 11, p.508. Dau-

ήρωολογία, ή, bie hervengeschichte, Schrift bes Anaximander b. Ath. p. 498 C.

ors Anaximancer v. Ath. p. 478 C. ήρωσον, ion. ήρωσον, auch ήρωσον, ber Tems pet eines Octos, Hdt., Hippocr., Thuc. u. X. b) eine zum Famitienbegrabniß bestimmte Kaspelle, Inser. — 2) ήρωσ, τά, kest eines Herros und ber damit verbundene Schmaus, Plut. Mor. p. 811 D., Ath. p. 253 A. — 3) ήρωσν, τό, ber herosische Bers, Herameter, Plut. Num. 4., Demetr. de elos, § 5. Eigentf. neutr. von

ήρῶος u. ἡρῶος, ον, = ἡρωικός, ἡυθμός, Plat., Arist.; πους, Anth. 7, 9., Plut. — Boeot. ἡροῖος b. EM. p. 224, 38.; bon

Bosot. ήροιος b. EM. p. 224, 38.; von ήρως, ωος, ό, der Heres, held, Edle, Hom., bei dem zwar vorz. die Könige u. Fürsten nehft ihren Söhnen, Begleitern u. Sehälfen so genannt werden, aber auch alle Kampfer, bes. in Anreden, ändges ήρωες, ήρωες Αχαιοί, üdhyt. alle Manner der Borzeit, ausgezeichnet durch Stark, Muth. Verstand, Ersahrung, Kunstsertigkeit, weswegen die vorhomerische deit die herossige genannt wird; dh. heißt so auch der Sänger Demodostos, Od. 8, 483. (dei Theocr. 24, 105. heißt Linos, der Lehrer des Pervlues, μελεδωνεύς άγρυπνος ήρως); sogar der Herost.

άγρυπνος ήρως); sogar ber Herold Mulios, ib. 18, 423., u. ib. 7, 44. wird das untrieges rische Bolt ber Phaten so genannt. (Apoll. lax. Hom. 'Ηρώων' πάντες οι κατ έκείνον τον καιδον ήδωες εκαγοπλιο. Header: Ηδωες τοπι τιδοων μακιες οι και εκειλολ 10λ

οι διαφέροντες άρετη..., ανόζες γενναιοι ήρως, δυνατός, Ισχυρός, γενναιος, σεμνός. δεννίας, σεμνάς. δεννίας χενναιος τομνός. δεννίας Δ. Virg. Aen. 1, 200: heros est vir fortis. Abet Arist. Problem. 19, 49: οι δε ήγεμόνες τῶν ἀρχαίων μόνοι ήσαν ήρωες, οι δε λαοὶ ἄνθρωποι, u. εθεπίο Istros in Schol. Ven. 3. Il. 2, 110: ἡ δε ἀναφορά ποὸς Ίστρον λέγοντα, μόνους τοὺς βασιλείς ήρωας λέγεσθαι. Schol. 3. Il. 19, 34: ἡ διπίπ πάντες ποωες Ελένοντο. οὐν οἰ ηρωας λέγεσναι. Schol. δ. II. 19, 34: ή διπλή, διι πάντες ήρωες έλέγοντο, ούχ οί
βασιλείς, ως Ιστρος.) — 2) bet halbgott,
wovon bie erste Spur an ber verdäcktigen Et.
II. 22, 23., wo bie heroen ήμιθέων γένο;
ανδρών heissen. Bei Hes. tritt bieset Unter-

ανόρων heissen. Bei Hes. tritt bieser Untersschied u. diese Bbtg. zuerk hervor, Op. 159: ανόρων ήρωων θείον χένος, οδ καλέονται ήμιθεοι: Pind. braucht ήρως u. ήμιθεος als synonyma, bei bem sich der hervenkult, als eine Art von göttlicher Berehrung, zuerst zeigt. Bgl. Assch. Ag. 502. Kpig. 46. Es wird bann mit diesem B. berjenige bezeichnet, der halb göttlicher, halb menschlicher Abbunet war, von einem Gott u. einer Sterblichen ob. von einen Göttlich u. einem Sterblichen . und der

Deromiult, der sich bei den Geschichtscheidern u. Rednern sindet, dei denen die Heroen Gotts heiten einzelner Laphschaften, Siedte, Indeed BA. p. 98, 27.

grant Beschäufer u. Gründer derselben sind, wie die Howes Enwinder zu Athen (s. Enwinders) 23, von denen die 10 von Aleistens eingerichteten Ohne ihren Ramen hatten, die howes Enwinders, vol. de howe eingerichteten Then die 10 von Aleistens eingerichteten Specie, vol. Hat. 1, 168. u. X., die howe kenten der kreinen zu trude Gedwarder, dyward krieding Verdeurg vol. Hat. 1, 168. u. X., die howe kenten der kreinen Zendeurg, vol. die howe kenten der howe die Berehrung berfelben widmete, hieffen noon. Plat. Logg. p. 717 B. 738 D. unterfcheibet bie

\$\frac{\pi}{\pi} \frac{\pi}{\pi} \frac{\pi}{\pi}{\pi} \frac{\pi}{\pi} \frac{\pi}{\pi} \frac{\pi}{\pi} \frac{\

ης, boeot. f. είς, Cram. Anecd. 1, p. 346, 7. ήσαι, 2 sing. von ήμαι, Il. 2, 255.

ησαν, 3 pl. impf. von είμί.

ήσαν, 3 pl. plapf. (impf.) von olda, att. f. ήδεσαν, Aesch. Prom. 449., Eur. fr. — 2) 3 plur. impf. zu εξμι f. ήεσαν, ήϊσαν, felten, in ben 3fegen επήσαν, Od. 19, 445. und εἰσήσαν, Agathon b. EM. s. v. εἰσῆμεν. ήσατο, 3 sing. sor. 1. ep. von ήδομαι, Od. 9, 353.

ησμεν, 1 plur. plupf. (impf.) zu oida, att. f. ydesμεν, ΕΜ., f. Pierf. g. Moer. p. 174., u. nach Einigen Aesch. Ag. 1069. wit

von Plat. an fich ftete ber neusatt. &. bes bient gu haben fceinen. Aus Dichtern, wenige ftens ben alteren, finden wir tein Beifpiel bief-Bortes angeführt.

ποσάομαι, f. ήσσηθήσομαι, auch zuw. ήττησομαι, Lys. c. Ergocl. 9., Xen. An. 2, 3, 23.; neu s att. ήττάομαι, ion. έσσέομαι, igiéσσούμαι, Hdt., (ήσσων) pass., schwäcker geringer sein als ein andrer, bh. Einem nachsteheil sein, von ihm abertroffen, aberwussen, besiegt merben. im merstegen nicht mie ben, besiegt merben. πσατο, 3 aing. aor. 1. ep. von ηδομαι, 60d. 9, 353.

ησειν, inf. fut. zu τημι, Od.
ησθα, 2 sing. impf. zu είμι, urspr. aeol.
γ, ης, Hom. δ.: und spater bei den Att. ges machstehn, keinen, sem man untertiegt, vodhnt. Form in Poesse u. Prosa κατανον, Soph. fr.: γυναικός, Rur., Ar. Αν. ησθαι, inf. von ήμαι.

peajett]; προς τινος, Hat. 9, 122.: die Bez
cicinung bessen, worin man bessegt wird od.

im Auchteil ist, steht gew. im blos. dat., wie

τῷ πολίμις, μάχη, ναυμαχία, Hdt., Xen.,

Luc, Hdn., DC.; φίλων θεραπεία, Xen.;

έσωθέντες τῷ γνώμη πρὸς Κύρου, an Tinz

sốt τοm A. übertrossen, Hdt. 9, 122.; κατά

με τὴν θάλασσαν έπσωμένοι ἔσαν τῷ θυ
με την Θάλασσαν έπουμένοι ἔσαν τῷ θυ
με την Θάλασσαν έπουμένοι ἔσαν τῷ θυuo, ju Reere war ihr Ruth gebrochen, b. i. fr mußten baß fie zu Reere im Rachtheil mas κ musten das sie zu weere im πεαφιτρει was m, Hdt. 8, 130.: αική εν τινι, εν δικαστηείως, εν τούτω, Χεπ.; εν κινδύνοις, Isocr.: bien auch im acc., bes. μάγην, άγωνα, δίκην (wit das oppos. νικών), Plat. Legg. p. 880 C., Dem. p. 444, 5. nach Better, Isocr. p. 71 Ε. 91 D. 179 D. 224 D. 286 Ε., Pol. 5, 105, 10.; ενα τον των κιθαφων άγωνα πρόμας πτευθάς τον των καισμάφου. DC. phot, it τούτος, Xen.; is xusdúvais, Isocr... indica and im acc., bel. μάχην, άγαθνα, δίλην (wit dis oppos. γικθν). Plat. Legg. p. 880 C., Dem. p. 444, 5. nach Better, Isocr. p. 71 E. 91 D. 179 D. 224 D. 286 E., Pol. 5 105, 10.; Γνα τόν τῶν κιθαφωθῶν ἀγῶνα πισμας, ήττηθη τον τῶν καισάρων, DC. δ, 9.; παραγραφήν, Dem. p. 1117, 5.; 3 γινιός, Xen. Cyr. 1, 4, 5.: wird diefer Begit eine in Bertum ausgebracht, fo stetle bas patic., ήττασθαι ἀντιδωρούμενον, Xen. Eyn., 1. 4, 5.: wird diefer Begit eine, γιτασθαι ἀντιδωρούμενον, Xen. Eyn., 1. 72.; ήσσων γάρ δη λείνους μετικού μετικού είναι διακόν μας της τούνων παρασκευβίν, 11. 72.; ήσσων γάρ δη λείνος, γιαίας και χάριτος, Plat. Mor. p. 178 C.; διακόν μας τι διακόν. Xen. Hell. 5, 3, 31.; των διακόν. Xen. Hell. 3, 4, 9.— Snabel, ω im Kriege, tien Edickit fire alle unvertichtert Edde gunde, non Bittenben, Xen. Hell. 3, 4, 9.— Snabel, ω im Kriege, tien Edickit fire alle unvertichterte Edde gunde, non Bittenben, Xen. Hell. 3, 4, 9.— Snabel, ω im Kriege, tien Edickit fire alle unvertichterte Edde gunde, non Bittenben, Xen. Hell. 3, 1, 1, των διακόν. Ason. Hell. 3, 1, 1, των διακόν. Λεο. Hell. 3, 1, 1, των διακόν. Ανακον διακόν. Λεο. Hell. 3, 1, 1, των διακόν. Ανακον διακόν. Λεο. Hell. 3, 1, 1, των διακόν. Ανακον διακόν. Λεο. Hell. 3, 1, 1, των διακόν. Ανακον διακόν. Λεο. Hell. 3, 1, 1, των διακόν. Ανακον διακόν διακόν. Ανακον διακόν δ

Ιωτ. u. X.: auch ciner Sace unterliegen, οδεω τοῦ μύθου ἡττηνται, so sind sie sur τοῦ παρόντος δεινοῦ, Thuc. 4, 37.; πεκροῦ gabel eingenommen, Philostr. v. Apoll. 2, 3. [σωτος, Ευτ. Hippol. 727.; τοῦ ἀγουπνη- Θράτετε bilbeten zu biesem Passicum ein σαι, Χεπ.; ήδονης, ήδονῶν, Χεπ., DC.; τοῦ αγουπνη- Θράτετε bilbeten zu biesem Passicum ein Attivum, ήσσάω, besiegen, ábermönden, ήττησε τας ψυχάς, Pol. δ. (vgl. 1, p. 186. 342. 424. ας μενχάς, Pol. δ. (vgl. 1, p. 186. 342. 424. ας μ ben bas 23. noch nicht. Dav.

ησσημα, τό, neu = att. ήττημα, die Ries berlage, ber Schaben, Berluft, Esaias 31, 8., KS. in ber F. ητημα.

ήσσητέον, plur. ήσσητέα, neusatt. ήττ., adi. verb. von ήσσαιομαι, man muß sich bes siegen tassen, man muß nachstehn, Soph. Ant. 674., Ar. Lysistr. 450. (beidemal im pl. ήσσητέα).

ήσσόνως, adv. gum folg., Joseph. ant. 19, 1,15. ήσσόω, 3w. g. f. ήσσάω, Aesop. fab. Ro-chef. 6., das. Schaf. p. 147.

:

ήνιόχησις, εως, ή, = ήνιοχεία, δαδ tensten, gabren, Plat. Phaodr. p. 246 B., DC. 63, 6., Philostr. Im. 1, 9, p. 16, 29 Jac., 63, 6., Phil Philo u. X.

63, 6., Philostr. Im. 1, 9, p. 16, 29 Jac., Philo u. X.

γνοχια, ή, f. E. f. ήνιοχεία.

γνοχια, ή, f. E. f. ήνιοχεία.

γνοχιας, γι δν, bem Lenter ober zum Lensten gehdrig, sidos, Plat. Phaedr. p. 253 C.:

χασνος, ein Helm, wie the die Kagenlenker tragen, DC. 63, 5.; χειώνες, Callixen. b.

Ath. p. 200 F.: τέχνη, δίε Kunft zu sahren, Plat. Ion p. 538 B. 540 A., Philo; σοφία, Plat. Theag. 123 C.; von

γνοχος, δ, dor. ανίοχος, Pind., (ήνία, Γχω) ber 3dgelbalter, bb. der Wagenlenker, Il. b. Bei Hom. sind stets weigen auf dem Streitwagen, αρμα, der eine, παραιβάνης, der eigentliche Kampfer, der ans dere als sein Wagenlenker, Il. 23, 132.:

3h, wird auch sehrenker, Il. 23, 132.:

3h, wird auch sehrenker, Il. 23, 132.:

3h, wird auch sehrenker dem gereitwagen ver mant, ber wagenlenkende Genosse (body mit dem Begrisse des Untergeordneten), Il. 5, 580.

8, 119. Er ist eben auch ein freier Krieger, ig oft ein Held, wie Patrollos des Kahill χήνδος war: dd. heigen auch helden des ers sen sehringen, wie Helder, so, der sen signe ver eine, nach ein freier Krieger, ig oft ein Held, wie Patrollos des Kahill χήνδος war: dd. het heigen auch helden des ers sen sehriones sil. 8, 120. den Emiopenia zum ήνδοχος dat, aber il. 8, 380. selbs ήνδος genannt vird, vysl. Il. 15, 352. 18, 225.

23, 430. Spåter überhaupt der Fahrende, sei im coleren Sinne, wie von Westsphalicker.

ηνον, impi. von ανω, Od. 3, 450.

ηνορέα, ep. und ion. ηνορέη, ή, dor. droρέα, Pind., die Mannhaftigteit, Mannhit,
der Muth, die Kraft, Stårte, Hom., bef. ll.,
Pind., Ap. Kh., Anth.: auch mannliche Schoubeit, Stattlichteit, Il. 6, 156. (Bon einem
alten ungebr. gen. ηνέρος, ηνόρος von ανής,
also auch der Korm nach = ανδρεία. Hesych
(ührt ein Subft. ηνωρ an, ε αρχων, was abet
Kust. αρρηγον mennt, s. Lob. Paral. p. 157.)

δνομε απος. δ. δ. δεί Ποπ. U. 16. 408.

E, Mnesim. ib. p. 403 A. ἐνώνεα, ion. plapf. v. ἄνωνα, Od. ἐνώνει, 3 sing. plapf. von ἄνωνα, Hom. ήνωμένως, adv. von einem part. perf. p. ten ένόω gebildet, vereinigt, Procl. comm. in

Plat. Parmen. 2, p. 87., Basil. u. q. Cp at. ηξα, aor. 1. von ἀτσσω, ἄσσω, w. ſ. ήξε, 3 sing. aor. 1. gu ἄγνυμι, Hom.

ήξις, εως, ή, (ήκω) bas Kommen, bie Antunft, BA. p. 99, 4. aus Bur. Tr. 396., wo jest ific. DA. p. 43, 4. aus Bar. Ir. 396., wo jest ific. yoly, ή, sc. ωρα, bie Frühftunde, die Frühe, der Worgen od. Bormittag, Od. 4, 447.: πασαν ήσίην, den gangen Worgen lang, sc. ωραν; auch προς ήσίην, gegen Often, sc. γην οδ. χωραν; eigentl. fem. von

ου, γωραν; ειμεπιτ. 10m. ηδίτος, (Ηω΄ς) = ηφος, ειμε ποτος α, ον, ion. ηδίτος, (Ηω΄ς) = ηφος, ειμε ποτος ποτος ποτος ηθίτος, Οd. 8, 29.; βαλασσα ηδίη, Ηdt. 4, 100.; φεύγων πρός τοὺς ήσίτους των Διβύων, id. 4, 160.; opp. ἐσπέριος. — dor. ἀστος, ὁ, lucifer, Ar. Pax

εσπεριος.

β35. Bgl. ήφος.

ησμεν, 1 pl. impf. v. είμι, ich gehe, Od.
ησνή, ή, von δνησις bergeleitete kom.

Stammform zu ήδονή, Plat. Cratyl. p. 419 C. jórιος, α, ον, (ητών) = ητόνιος, am Ufer, jόνιος,  $\alpha$ , ον, (ητων) = ητόνιος, am Ufer, baran gelegen, zum Ufer gehdrig. Anth. 7, 383. ηπαιοσχόπος, ον, (σχοπέω) bie Eeber, ηπανώω u. ηπανέω, Wangel haben, seltnes dor. Bort, verw. mit σπανία, σπανία, Hesper, σπανία, ητωνία, ητωνία,

ήπάνία, ή, ber Mangel, die Entbehrung, Anth. 5, 239, 6. nach Ronj. u. 9, 521. έσσεται ήπ. nach Brunct, wo έσσεαι ήπεδανά vulg., KM. p. 433, 17.; vgl. Jac. z. Anth. p. 108. ήπαομαι, flicten, 1), Gal., Aristid., Them. C. Dubend. 3. Thom. M. p. 25.; auch Ar. fr. 28. im aor. ήπήσασθαι.

11. 25. tal 201. ηπησασαι.

ηπαρ, άτος, το, die Leber, Hom., Trag., Pat. u. X. Sie galt als Sig der Empsisbugen und Leidenschaften, dh. das Detz, χολίν γὰρ οὐκ ξχεις ἐφ΄ ηπαπ. Archil. 48
Gaisf.; πολλά διγγάνει πρός ήπαρ. Aeschλg. 421., vgl.. 766. Chošph. 270. Rum. 130.;
φοεί πρός ηπαρ — γενναία δύη, Sophλί. 927.; ως μοι ὑψ΄ ηπαπι δείμα χλοερόν
τεράσσει, Kur. Suppl. 599., cf. Rhes. 425.
Hipp. 1070., Theocr. 13, 71. u. sonft b.
Dithern. — Spátere wiesen die Leber vorzágs
lád din έπιθυμητική als Sig an, (Plat.)
Locr. p. 100 A. S. bes. Adple in Beitscher. lich bem επιθυμητικώ als Sig an, (Plat.) Locr. p. 100 A. S. bes. Köpte in Zeitschr. f. Alterth. Jahrg. 1837, n. 56.: ὑψ ηπατος φέρειν, unterm Derzen tragen, von Schwangern, Eur. Suppl. 919. — 2) wie ούδας, gruchtbarkeit bes kanbes, Agroetas b. Schol. Ap. Rh. 2, 1248. Dav.

† ήπατηρός, α, όν, = ήπατικός.
 ήπατικός, αία, αίον, = ήπατικός, Ηίρpocr. p. 279, 73.
 ήπατίας, σε, ό, bon ob. mit ber Leber,
both, = ήπατικός, λοβοί, Poll. 2, 215.

ήπατιζω, ber Beber abneln ober gleichen, Diosc. 2, 22.

Schol. Aesch. Prom. 483.: bef. lebertrant, Alexis b. Ath. p. 49 F., Dioxipp. ib. p. 100 of ηπατικοί, Diosc. 2, 78., Gal., Hesych.; Ε. Μποείπ. ib. p. 403 A. νόσος ηπατική, Eebertrantheit, †.; δυσεντεμοία, Alex. Trall.; πάθος, Plut. Mor. p. 733 C.

ήπατιον, τό, dim. von ήπας, Ar., Eubul., Alexis, Alcae., Hegesander b. Ath. p. 107 B. F., Bubul. ib. p. 100 B. ήπατίτης, ου, ό, fem. ήπατίτης, ιδος, ή, leberattig, leberáhnlid, überh. = ήπατικός, Δος, ή, Maliai hanattiis αστηρο Discontinuo and Maliai hanattiis αστηρο Δετηρο leberartig, leberannum, uvery. — ηταιταυς, δυσεντερία, Medici: hepatitis gemma, Plin. 37, 11, 31. — 2) φλὲψ ἡπατῖτις, bie groffe. Dohlader, Hippocr., Arist. HA. 3, 2, p. 56, 16. 57, 9 Bekk. min., Gal. — 3) ἀλὸη ἡπαττῖτις, aloe hepaticum, Veget., Geop. — 4) τετις, aloe hepaticum, Veget, Geop. — 4) ήπαιτις u. ήπαιωριον, το, Bafferboft, eine Pflanze, eupatorium, Diosc. 4, 41., Oribas.

ήπατοειδής, ες, (eldos) leberartig, sahnlich, Diobo. 5, p. 100. ήπατος, ό, ber Leberfisch, Kubul. b. Ath. p. 108 A., Afist. HA. 2, 17, p. 49, 8 Bekk. min., Ath. p. 300 K. 301 C.

ήπατοσχοπέω, die Leber und Eingeweibe als

Mahrlager besehn, Kzech. 21, 21. Dav. hnärooxonia, h. des Besehn der Leber und Eingeweide, um daraus zu wahrsagen, H.dn. 8, 3, 17., KS. [Trall. 4.

ήπατοσχοπική, ή, = ήπατοσχοπία, Phleg.

ήπατοφαγέω, f. ήσω, (φαγείν) bie Leber freisen, Sext. Emp. adv. Math. 1, 286.

ήπαφε, 3 sing. aor. 2. act. μυ ἀπαφίσκω, Od. 14, 488.

ήπεδανός, ή, όν, schwach, schwächlich, hinssalia, gebrechlich, so nennt sich ber lahme Des phastos, Od. 8, 311.; παιδίον, Hippocr.; καλ

ηπειρόθεν, adverbial bom feften Lanbe ber,

Arat. 1094.

Αταt. 1094.

ήπειφόνδε, [. ήπειφος.

ήπειφος, ή, δας feste Land, opp. θάλασσα, επ ήπειφος.

επ ήπειφοιο Ερώσαι, ΙΙ. 1, 485., Hes. Op. 622.; κατά τε ήπειφον καλ τῆσι νηυσλ άπικομενοι, Hdt. 8, 66., Thuc. u. A.: ήπειφόνδε, an δας User, Od. 5, 56.: opp. νήσος, άπιγμένοι ες τὴν ήπειφον έκ τῶν νήσων, Hdt., Thuc. u. A. Bei Hom. with ήπειφος genannt Afarnanien mit Leufabien, II. 2. 635.. ήπατιζω, ber Leber ahneln ober gleichen, genannt Atarnanien mit Leutabien, IL 2, 635., Od. 14, 97 sqq. 24, 378.: das spatrer Epirus ήπατικός, ή, όν, in ober an der Leber, Od. 18, 84.: hellas od. ein Aheil davon, Od. dur Leber gehörig, Lebers, ήπατικόν, τό, 21, 108., h. Cer. 130., in Bacch. 22.: desdie Kunft aus der Leber zu weissagen, σπέ ήπειροι, die beiden Erdtheile, Europa u.

Τείεπ (nach der Crodatheilung der Alten, ins dem Lidden bald zu Europa, dato zu Alien gestechnet wurde), Soph. Tr. 101. ηπειφοι doual, Mosch. 2, 8.; al δύο ηπειφοι, Plut. Bgl. Schaeferi Melet, p. 36 sq. u. z. Bod. Ell. p. 531.: ηπειφοι Δαιάς, Assch.; ἀνὰ τὴν ἡπειφοι, νου Alien, Hdt. 1, 96: von Reinsalen u. Persien, Isocr. u. A. (1. Rotus z. Paneg. 36. §. 132.); ὁ ξξ ἀπάσης τῆς ἡπείσον, von der Persern, Aesch. do flache Land im Ggl der Berge, ξξ δρόων ψηλῶν ηπειφονδε, Ap. Rh. 2, 976. (Ran leitet es von ἀπειφος γή her.) Dav. ηπειφόνω, zum sessenzies vi γλεισον και ηπείφωνται, Thuc. 2, 102.; ἡπείσους ξθαλαιτωσαν και θαλαιτως ηπείφωνται, Thuc. 2, 102.; ἡπείσους ξθαλαιτωσαν και θαλαιτως πρείφωντα, Thuc. 2, 102.; ἡπείσους ξθαλαιτωσαν και θαλαιτως ηπείφωντα, που διαιτως ηπειφότης, ου, ό, sem ήπειφώτης, διας, ό, mit und ohne πυρετός, είπ ληπείφωντα, Thuc. 1, 35.; επποι, ξαπλτοίς βιένες, που ξθειδου) im Gegensale seiner Meerpferde, Philostr. Im. 1, 30, p. 48, 12. bas. Sac. δ γλειφωντάς, Thuc. 1, 35.; επποι, ξαπλτοίς βιένες που είνει γιαντική, Thuc. 1, 35.; επποι, ξαπλτοίς βιένε weightin, bic δίμε aber leight u. unmertis βιένες βιένες, ου, οι, sem γπειφων γιαντική, Thuc. 1, 35.; επποι, ξαπλτοίς βιένες που του και με θεθερικού με βιένες γιαντική του και με θεθερικού με Βεθερικού με βιένες γιαντική του και με θεθερικού με βιένες γιαντική του και με θεθερικού με διένες γιαντική του και με θεθερικού με διένες γιαντική του και βιένες γι

rus g. Paneg. 36. §. 132.: ἡπειρωτις, affa-tifc, Eur. Andr. 159. 650., f. Pflugt baf. Dav.

ήπειρωτικός, ή, όν, zum ήπειρωτης gehör rig, vom festen Lande, έθνη, Xen. Hell. 6, 1, 4. — Adv. – τικώς, Synes. p. 111 D. ήπειρωτις, ſ. ήπειρωτης. ήπειτα, ſ. Le, ſ. έπειτα, an mehrern Stels len des Hom. u. Hes., wo man fonk δ ήπει-

τα fcbrieb, jest richtiger δη έπειτα. ηπερ, poët ηθπερ, (ή) als etwa, als eben, als felbst, Hom., Hdt., DS. u. A. ηπερ, auf dieselbe Art wie, ganz wie, vgl. ήπερ, auf diefelb, Ar., Plat. u. A.

ήπερόπευμα, τό, (ήπεροπεύω) bie Aus-ichung, ber Betrug, γυναιχών ήπ. wird Anastreon vom Kritias gen. b. Ath. p. 600 D.

ήπεροπεύς, εως, ion. ήος, ό, = ήπερο-πευτής, Od. 11, 364.; ήπεροπήες δνειροι, Ap. Rh. 3, 617. † ήπερόπευσις, εως, ή, das Taufchen, Bes

ήπεροπευτής, ου, 6, ber Taufcher, Befchmas ger, Berführer, II. 3, 39. 13, 769., h. Merc. 282. ήπεροπεύω, taufchen, betrugen, burch ver-

führerijde Reben, τινά, γυναϊχας, ll. 5, 349. μίω: παρθενικάς λιτήσιν ανάλκιδας, Ap. Rh. 3, 563.; φρένας γυναιξί, Od. 15, 421.; τί με ταῦτα (hierin) λιλαίεαι ἡπεροπεύειν, ll. 3, 399.: δόλου τρίβον τινί, fraudulenter

Polyaen. pracf. ηπησις, εως, ή Kust. p. 1647, 60.

ήπητήριον, τό, Antioch. p. 384 D.

πητής, οδ, δ, bet Flider, Raber, Schneis δεραί, Bur.; φωναί, f. z.; ηπιώτερω ber, Batrach. 184. u. Xen. Cyr. 1, 6, 16. Θέρμαι, gelindere Fieber, Hippocr.; πνίγος (nach ben besten codd.), Arist. Probl. 27, 2. ηπιώτερον, Plat. — 2) act. milbern b

αρχείι απ. — Dav.

ηπεϊλώδης, ες, (είδος) fieberhaft, von der Art des ηπεωλος, Hippoer. p. 1127.

ηπειώ, f. άσω od. ήπω, (ήπεος) linders, mildern, ηπεήθη, εταπεινώθη, Heaych.; Iva ηπεωθή, Schol. Lips. II. 1, 146.

ηπεωθύγιος, ον, (ήπεος, δινέω) fanft herum.

αρχείτ. Αλεκούσουν δικοδούσουν. Anth. 6 250

gedreht, βλεφάρων ήπιοδινήτων, Anth. 5, 250. ήπιόσωρος, ον, (δωρον) gern gebenb, güttig, μήτης, ll. 6, 251.; Κύπρις, Stesichorb. Schol. 3. Eur. Or. 249.; Μοΐσαι, Οργ. Ital. 4, 7.

ήπιοδωίτης, ου, ὁ, (δίδωμι) = ἡπιόδωρος, Ασκληπιός, Orph. ad Mus. 37. ήπιόθυμος, ον, (θυμός) fanftmuthig, Orph. h. in Parc. 15., Anth. Plan. 4, 65.

 $\eta \pi_i \acute{o} \lambda \eta s$ , ov,  $\acute{o}$ ,  $= \mathring{\eta} \pi_i \alpha \lambda \eta s$ , EM. p. 434,

6., Eust. p. 1687, 52.

ήπιολος, ό, die Lichtmotte, Arist. HA. 8,27.

ήπιομοιους, ον, (μοίφα) von milbem Go
[chick, poet. b. Ath. p. 542 F.

ήπιομύθος, ον, (μύθος) [anft rebend, Ma-

xim. περί καταρχ. 68.

11.11. περι καταρχ. 08.

ηπίος, ία, ιον, (Hom., ηπίη, Αρ. Rh. 3,
941.; ηπίοις φωναϊσιν, Timocles b. Ath. p.
342 A.) αιιάς 2 Endg. (Αητώ ηπιος, Hes.
Theog. 407.; δργάς ηπίους, Eur. Tr. 53.)
milb, fanft, gelinb, gutig, των, gegin
Smbn, ll. 8, 40. μ[κι.; bef. bon ber Einnte machinari, Orph. Arg. 58. Dav.

πλεξοπηίς, τός, ή, thuschend, τέχνη, die ανές Hom.; Αητώ, Hes.; θεωί, δρωί, Σάμισμαμβτική, poet. b. Strab. 1, p. 17. u. θεός ανέςωσισιν ηπιώτατος, Rur.; αρχωί, βροίλει στος και. Επίστατος και. Επίστ ή, bas Fliden, Ausbessern, είδεναι τινί, gegen Schon freundlich gesinnt sein. Hom.: von Gamen, απαγαγών το δρούν και το δ τό, = ηπήτριον, Liban. c. γιζομένον της γνώμης πρός τό ηπιωίεσον 84 D. και αδεέστερον καταστήσαι, Thuc. 2, 59.; , ό, ber Flider, Raber, Schneis δριγαί, Bur.; φωναί, [. z. X.; ηπιωίτερα

itis, Hes. Op. 787. — Adv. ήπίσς, Soph. Rl. 1431. (?), Plut, Zosim.: compar. ήπιωτέρως, Dem. p. 1296, 6., DC. 55, 7., id. Exc. Vat. p. 145:: superl. ήπιωτάτως führt Hesych. an. (Nach Einer von ήδω, u. bh. 1105, f. Kust. p. 566, 40. 859, 55. Rach Indern verw. mit enoc, enioc, naco, mit tm sich reden läst, f. KM. p. 434, 17.) Dav. mit

nnotns, nros, n, die Milde, Editigkeit, Sinjimuth, Hecataeus b. Joseph. c. Ap. p. 455, 37., Philo.

ππόφουν, ον, (φρήν) gûtig z, wohlwollend σραιωμένως, adv. part. pf. von ἀραιώω, gfiant, Empedocl. b. schol. z. Arist. vol. 4, p. 507, 18.; Beiw. bes Astiepios, epigr. (μρακλέης, ion. u. ep. 3fgg. 'Ηρακλής, o. in Welck. syll. p. 243.

0d. 9, 399. 10, 83., Hes. Sout. 316.: ertős na laffen, blafen, ἀοιδήν, Orph. Arg. 6.; Τφιονις πόχλοισιν ταναοίς γάμιον μέλος γίνονις, Mosch. 2, 124. — 2) intr. ταυ tim, braufen, vom Minde, IL. 14, 399.; etc. time, von der Phorming, Od. 17, 271. [v bi Mosch. a. a. D. im praes. lang.] RILU.

η, τό, Γ. ἔπο, ήρι, ηρά, 3 sing. impf. von ξράω. ηρά, 20τ. 1. von αξιω.

1 hoa, hoa gegeir rivl, II. 14, 132.; ge-tw ent rive ob. Enigegeir rivl, Od. 3, 164. 15, 35. 18, 56.: Ginem einem Gefallen thun, war wohlthat od. einen Dienst erzeigen, wills 2, 6. 327 = 422.): τα Hoanless (sc. lepas), das Sest des derasties Ar. μ. Χ. i τα Πρ. διαθεί τρα πραβέσθη και το και bon Ortalies D. 17etz. zu Lyc. 002.; Ηράκλεις, [. Ηρακλέης. bistille ήρα κομίζειν, και μοι σποσπίοθεν ήρακλειτίζω, Schüler ob. Anbånger bes Des βιδιλημένω ήρα κομίζεις, Orph. Lith. 755.

- 2) ήρα = χάριν, we gen, m. gen. τιον ralleitos sein, Arist. Metaph. 3, 5. Dav. di i navres δότιαι ήρα φιλοξενίης, Callim. Ηρακλειτιστής, οῦ, ὁ, bes Deralleites fi. 41. ψο ἀρδίων, Anth. 15, 26.; τίνος Schüler ob. Anbänger, DL. 9, 15.

befänftigend, lindernd, hellend, helle ήρα, Anth. Plan. 4, 299. (Herodian, leitet [an], φάρμαzα, II. 4, 218. 11, 515. 830., es als acc. von einem ungedr. subst. ήρ = β μαρικες ήπλον άκεσμάτων, Aesch.; ανότες ab; Aristarch. [ah] es als Mojettivform φίλια, Soph.; bh. Beiw. des Astlepios, Lyc. an, als acc. pl. von einem adi. ήρος. Buttm. 1634.: β ηπιον ήμας, m. inf., gûnftig, förders lerit. 1, β. 152 ff. nimmt eine tmesis von β (β), Hes. Op. 787. — Adv. β ηπίος, Soph. β μαρικέρειν, nicht von β μπίος (was gegen alle Kl. 1431. (?), Plut., Zosim.: compar. β μπίος β μπίος β με (in ficient), an. Der β αμπίος β μπίος β με (in mit dem Begytif) bes Φαβε β μπίος β μπίος β μπίος β με (in mit dem Begytif) des β μπίος β με μπίος β με (in mit dem Begytif) des β μπίος β με μπίος β μπίος β μπίος β μπίος β με μπίος β με μπίος β μπίο lichen, Belegenen, Angenehmen.) Bgl. Eninga.

2 non, att. sigg. aus i non, b. b. att. Dichtern an einigen Stellen nach Friefiche gu Ar. Thesm. 260.

ήραίνω, ήραίνει, = ληρεί, Hesych.

ήραϊον, τό, ber Tempel ber Bera, Hdt., Thue. u. A.; als proparoxyt. b. Arcad. p. 120, 21.

# πιώτρων, ον, (φρήν) gůtig \*, moblwollenb gtfiant, Bmpedocl. b. schol. g. Arist. vol. 4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in w. u. epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in w. u. epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in w. u. epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in w. u. epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in w. u. epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in w. u. epigr. in Welck. syll. p. 243.

4, p. 507, 18.; Beim. bes Astlepios, epigr. in w. left. p. 243.

541, hearlées, flat. 7, 204., Theore. 2, 144. 7, 204., Theore. 2, 144. 7, 204., Theore. 2, 144. 7, 204., Theore. 2, 121.; ben gen. Hearlées, Alle. p. 231, 15. and the office pigral p. Hearlées, Alle. p. 243.

541, hearlées, flat. p. 244. hearlées, 144. p. 244. Hearlées, 144. hea BA. p. 979. 980., ber mehrere &., bie fich nire gende sinden, anführt); heraties, hertules, Sohn des Beus und der Altmene, von Hom. an einer der gepriesensten helben des Alterthums. 2) ein Burf im Burfellpiel, s. ἀστράγα-los. (Ueber die Etymologie s. EM. p. 435, 3. — α auch bei ben Att. oft lang, s. Porf. z. Eur. Med. 675.) Dav.

'Ηράχλειος, α, ον, auch 2 End., vom hes raftes, 'Ηραχλεία νόσος, = επιληνίδα, bie fals sende Eucht, Hippoer., Gal.; 'Ηράχλειον πάθος, bie Elephantiasis, Aret. p. 69 B.; 'Ηραχλεία 1890ς, ber Magnetstein, Plat., Luc.: 10 'Ηράχλειον, her Xempel des heraftes, Xen. X (there her Résent hisses Ma Russen Ma

ήρεμία, ή, bie Stille, Ruhe, Gelaffenheit, Orph., Dom., Plat., Arist. ήρακληίς, loos, ή, ein Bebicht über bie Thas ten bes heratles, Arist. poët. 8. Hoandig, o, s. Hoandens. ήρεμίζω, stillen, beruhigen, τον Εππον, pariten, Xon. do ro og. 7, 18. 9, 3.: mod. = ήρεμέω, still ober ruhig sein, Arist. — 2) = ήρεμέω, eine sigende Lebensart suhren, Xon. ήρανέω, ήρανέων = βοηθών, χαριζόμεvoc, Heavch. ήράνθεμον, τό, (ανθεμον) die Frühlingsblume, die andeule mit purpurrother Bluthe, Dioscor. 3, 154. Bgl. Phn. 22, 21 (?), 53. Lac. 1, 3. ήρεμος, ον, ungebr. pos. ήρεμον, ήσυχον, πράον, ήμερον, Heaych.; ήρεμωτερον, id. s. v. σχολωίστερον. ήρεμον b. Theophr. de lapid. 62 g w. πιοκοστ. 3, 134. Bgl. Phn. 22, 21 (?), 53. ηράνος, δ, der Beschützt, Wächter, και μιν ξων μήλων θέσαν ήρανον, Αρ. Rh. 2, 513.; Hermesianax b. Ath. p. 597 D. nennt die Sanger Musides u. Desiodos ήρανος Χαρίτων, πάσης ίστορίης, Freund der Chariten, Beherrscher alles Wissens, Weister darin, μεγασθενές ήρανε γαίης, Paul. Silent. έχγρ. 44. (Hesych. erkl. das W. durch βασιλεύς, άρχων, φυλαξ. ΚΜ. durch βασιλεύς ή βοηθός.) ήράρε, s. ΔΡΩ. lapid. 62 zw.

ησεμότης, ητος, ή, δίε Ruhe, ψυχής, Buclid. introd. harm. p. 21 Meid.

ησεσίδες (wahrich. richtiger ήρεσίδες), αί,
δίε λουτροφόρου δετ Φετα zu Argos, πόραι
αί λουτρο πομίζουσαι τη "Ηρας, Η esych.; αί
ἰέρειαι τῆς ἐν Αργει "Ηρας, ἀπὸ τῆς "Ηρας
ἡ παρὰ τὸν ἀρύσω μέλλοντα ἀρυσιίδες αί
ἀρυόμεναι τὰ λουτρά, ΕΜ. p. 436, 49. Υχί.
Sbelers Chronol. 1, S. 371 f. Die dot.
Κοτα ἀρησίδες, welche b. Hesych. [für ἀδησίδες herzustellen. ήράος, f. APΩ.

ηράοιος, δ, ein Monat bei ben Lakedamos niern, wahrsch, ber Frühlingsmonat, Hesych. ήρατο, 3 sing. sor. 1. med. zu αίρω. ήρατο, 3 sing. impf. von ἀρασμαι. atdec berguftellen. ήρατο, 3 sing. impf. von ἀράομαι.

ήρεμά, adv. leife, ftill, ſαιτε, τυμία, gelaſs

fen, almåhlig, nαι unb nαι, unmertlich,

langſam, ήσυχος, ἡρεμα, κάνθων, Ατ.; ἡρε
μα κατ εμαυτόν άναριθμήσομαι τὰ λεχθέντα, (Plat.) Ακίοκλ.; ἔχε ἡρεμα, Plat.; ὁ μὲν

ἡρ. ἐνγοῖ, ὁ δὲ σφόδρα, id.; ἐπιγελᾶν, id.;

ἡρ. καὶ οὐκ ὀξὺ βλέπειν, Arist.; ἄθεος ἡρ.

ἐνομίσθη, Marcell. v. Thuc. p. 4, 19.; ἡρ.

δεισιδαιμονέστερος, DL. 2, 11., Luc. b. u.

Χ. — Die Β. ἡρεμας, νοπ ΕΜ: p. 165, 16.

mit ἀτρεμας υται., bat Ap. Rh. 3. 170. ηρευν, ion. impl. von algen f. ηρουν, Hes. So. 302. ήρήρειν, [. ΆΡΩ Β. ηρηρειστο, 3 sing. plopf. pass. ion. ju ένείδω, II. τηρι, adv. früh, in der Frühe, μαλ' ηρι οδ. ηρι μάλα, Hom.; αμα ήρι τοῦ δέμους, mit Anfang des Sommers, Thuc. 4, 117. Bgl. Buttm. teril. 1, S. 121 Anm. Buttm. Teril. 1, S. 121 Anm.

ήρογένεια, ή, (FENA) die früh od. am Morgen Geborene, oder die aus dem Morgen mebel, aus der Frühe Erzeugte, Kind der Frühe, Beiw. der Eos (Einige auch act., den Morgen hervordringend), Hom. — Als nom. propr. die Göttin der Frühe, Od. 22, 197.
23, 347.; γενέθλιον ήρογένειαν, Anth. 9, 353. — 2) im Frühling gedärend, léuru, dassch fr. 363. mit ἀτρέμας bergl., hat Ap. Rh. 3, 170. — Bgl. ήρεμί. (In ben Danbschr. steht auch zuw. ήρεμα, s. Schneiber z. Plat. Pol. 1, p. 350.) — Dab. ήρεμάζω, ftill fein, bef. vor Trauer, LXX. ηρεμαίω, μια τια, τεί, δεί δεί διατικ. Ελλ.

ηρεμαίος, αία, αίον, αἰα, μι ηρεμα, τὸ της ηρεμαίος, αία, αίον, αἰα, μι ηρεμα, τὸ της ηρεμαίος γενέσεως εἰδος, Plat.; ηρεμαίος ποῦς (von bet Fiebethise), Hippoor.; στρυφνότης, Theophr.; φωνή, Ι.μα.; βάδισμα, Palaeph.; πόλιν ηρεμαιοτέραν ποιείν, ριμικ, είς, το διατικ, διατικ, τοι βιατικ, τοι βιατ im Brabling eine graue Saamentrone, yngetov, befommt, Arengwurg, erigeron, senecio (senecio vulgaris, Linn.), Brang, senecon, Theophr. HP. 7, 7, u. 8., Dioscor. 4, 97. 89. Plin. 25 3. C. [Hesych. Adv. noemalos, Xen. Cyn. 9, 5., Ηdn. 5, 2, 7.

ποεμαιότης, ητος, ή, ble Ruhe, Hippocr.
παραγγελμ. p. 61.

πρέμας, [. ήρεμα 3. **C**.

πρεμέστερος, ηρεμεστέρως, [. ήρεμής.

πρεμέστερος, ηρεμεστέρως, [. ήρεμής.

πρεμέω, fills, ruhig fein, sbleiben, Plat.

μ. λ.; νομ Θετθε, Ιππος ήρεμει, 'εδ hált,

χεπ.; ορρ. ταράτιεσθαι, Sext. Emp.: dor.

δ. άρεμέω, Timae. Locr. p. 95 D.

[ήρεμής, ές, = ήρεμαϊος, ung εντ. bav.
compar.] ήρεμέστερος, Xen. Cyr. 7, 5, 63.

Arist. Meteor. 2, 8 p. med., Theophr. de

vent. 29.: adv. – στέρως, Xen. Cyr. 3, 1, 30. Hdn. 5, 2, 7. ήριεργής, ό, (ήριον) = τυμβωρύχος, ήριεύς, έως, ό, (ήρίον) = νεκρός, Hearch. ήρικε, f. έρείκω 2). ήριμος, = δρθρινός, Hesych. ήρινόθερμον, τό, = άνθεμον, Hesych hoerologos, o, h, retres, im Bruhjahr fine gend, Heaych. vent. 29.: adv. - στέρως, Xen. Cyr. 3, 1, 30. ηρέμησις, εως, ή, bas Stubigs, Stills, Ges Inffenein, Arist. Rhet. 2, 3. de anim. 1, 3.: dor. 8. αρέμησις, Timae. Locr. p. 104 B. ηρεμητάον, adi. verb. ξυ ηρεμέω, Philo 1,

ιώους ούτως δνομάζεσθαι, παι εξαίρετον Παρώς μή έν δυρει τὰ οἰχοδομήματα έχον-με, ἀll διαν τὰ σωματα εἰς γῆν καιατε-δί ὑνομάσθαι δὲ παρὰ τὴν ἔραν. Βαί. Phot. p. 74, 18., Schol. 3. Theocr. 2, 13. των. p. /4, 10., schol. g. 1100cr. 2, 15. ποιπόλη, ή, (ήρι, πολέω) bie früh Banbelnbe mie ήριγένεια, bie Morgenröthe, Anth. 5, 228. πρίπον, f. έρείπω 2). πρισάλπιγξ, 19γος, δ, ή, (σάλπιγξ) früh trompetend, δρνέου τι είδος, Hosych. ήριστριον, τό, Ιμάτιον ήρινόν, Heaych. Bgl. Jeglorgiorηρίψαχον, θαμνίσχον, Λάχωνες, Hesych. joutros, adv. part. pf. pass. bon αίρω, fiel, Poll. 9, 147. ηρμοσμένως, adv. part. pf. pass. bon αρμούν, paffend, fchicking, DS. 17, 19., Schol. προάνθια, τά, έορτη γυναικεία, ὅτε τὸ ἐερ ἀνθεῖ, Phot. p. 75, 13. Bei Hesych. ήροσάνθεια. ηροίος, [. ήρφος. ηρος, [. ἔαρ. poa, 201. 1. von äpw. φύγγη, ή, λεπτον και άκανθώδες κάρ-qu, rhot. p. 75, 23. Daff. was bas folg. ηρύγγιον, τό, eryngium, eine Pflanze, Ranstreu (eryngium campeatre, Lina.), má Indern die geflectte Goldbiftel ma Indern bie gefledte Golbbiftel (scolymus maculatus, Linn.), Theophr., ήρυγγίς, ίδος, ή, βίζας ήρυγγίδας (bit Burgen der Pflanze ήρυγγιον), Nic. Alex. 7. [558 Ε. ησυγγίον, Plut. Mor. p.

ຈຸດພົເσσα, ຈຸ່, 3ໂຊງ. ຈຸດໜ້ອσα, ≔ ຈຸດພາ້ະຈຸ, p. Rh. 4, 1309. 1323. 1358. ≌gl. Phot. Ap. Rh. p. 76, 4. ηρούμην, impf. von αράομαι. ηρώνη, f. ήρωϊνη. ηρωογράφος, ό, (γράφω) bet Berfaffet eis nes perolidien Gebichtes, Tzetz.

ήρωολογέω, (λέγω) von Detrom singen, ette zählen, όσον αν τις Ησιόδω και Ομήρω πιστεύσειεν ήρωολογούσι, Strab. 11, p.508. Dav. ήρωολογία, ή, bie Deroengeschichte, Schrift bes Anaximander b. Ath. p. 498 C.

ρες Anaximander of Atla. p. 4300.

ήρφον, ion. ήρωιον, auch ήρωον, ber Tems pel eines heros, Hdt., Hippoer., Thue. u. X. b) eine gunt Familienbegrahniß bestimmte Kas pelle, Inscr. — 2) ήρφα, τά, Fest eines heros und ber damit verdundene Schmaus, Plut. Mor. p. 811 D., Ath. p. 253 A. — 3) ηρώον, τό, bet heroische Bers, Herameter, Plut. Num. 4., Demetr. de eloc. §. 5. Eigenti. neutr. von ήρῶος u. ἡρῶος, ον, = ἡρωικός, ἡνθμός, Plat., Arist.; πους, Anth. 7, 9., Plut. — Bocot. ἡροῖος b. EM. p. 224, 38.; bon

ηρως, ωος, o, ber Deros, Delb, Eble, Hom., bei bem zwar vorz. die Ronige u. Fürsften nebft ihren Sohnen, Begleitern u. Gehalls fen so genannt werden, aber auch alle Kams pfer, bes. in Anceden, ardges sowes, sowes Auxaol, sowes Axaiol, übhpt. alle Kanner der Borzeit, ausgezeichnet durch Stark, Kuth, ver norzett, ausgezeigner vurm Statte, weite, Kerfand, Erfahrung, Kunftertigkeit, weswegen bie vorhomerische Zeit die heroische genannt wird; dh. heißt so auch der Sänger Demodostos, Od. 8, 483. (bei Theoce. 24, 105. heißt Linos, der Lehrer von her kentles, pueledarens 1907. 1908 K. 1907 1907, Plut. Mor. p. 1908 K. 1907 1907, δ, = \$\frac{1}{2}\tilde{v}\tilde\tilde{v}\tilde{v}\tilde{v}\tilde{v}\tilde{v}\tilde{v}\tilde{v}\t

Berornfult, ber fich bei ben Geschichtschreibern fasnua, ro. (βδομαι) bie Freude, Eupolis a. Rednern findet, bei benen die heroen Gott- heiten einzelner Landschaften, Stabte, Bunfte, poθημαι, 1 s. pf. D. aloθάνομαι, m. s. als Befchager u. Grunder berfelben finb, wie bie als Beschüger u. Gründer derselben sind, wie die πρωες έπωνυμοι gu Athen (s. έπωνυμος 2), von denen die 10 von Aleisthenes eingerichteten Obylen ihren Ramen hatten, die πρωες έπιχωριοι; vgl. Hdt. 1, 168. u. A., ως πρωτ τε έντέμνουσι και τιμάς δεδώκασιν, άγωνας και ένησίους θυσίας, Thuc. 5, 11.. Xon. Cyr. 2, 1, 1. 3, 3, 21. 8, 3, 25.; τῷ Ολυμπίω Ἡρακλεῖ θύουσι ως άθανάτω, τῷ δ ένερω ως πρωϊ έναγίζουσι, Hdt. 2, 44. Bgl. Badism. Alterthel. 2. 2. S. 104 f. Die Heinen Tempel od. Rapellen, welche man der Beretrung derselben wöhnete, biessen πρώτα 

vis, boeot. f. eis, Cram. Anecd. 1, p. 346, 7. ήσαι, 2 sing. von ήμαι, Il. 2, 255.

ήσαν, 3 pl. impf. von εὶμί.

ήσαν, 3 pl. plapf. (impf.) von olda, att. f. ήδεσαν, Aesch. Prom. 449., Eur. fr. — 2) 3 plur. impf. zu είμι f. ήεσαν, ήϊσαν, felten, in den 3fggen ἐπήσαν, Od. 19, 445. und εἰσήσαν, Agathon b. EM. s. v. εἰσήμεν.

ησθημαι, 1 s. pf. p. v. έσθίω, w. [. ήσθημένως, adv. vom partic. pf. p. von alaθάνομαι, mit Wahrnehmung; bemerkt has bend, wissend, Bused. hist. 10, 9. ησθην, ης, η, aor. 1. gu ηδομαι, w. f.,

ήσιεπής, ές, (ίημι, ἔπος) Borte fendend, b. i. mit Leichtigkeit redend, EM. p. 669, 7. ήσις, εως, ή, (ήδομαι) bas Bergnügen, Snid. ησχειν, 3 sing. impf. v. ασχέω, f. ήσνειν.

1, 20.; της προαιρέσεως, Berkörung des Plas. Luc.
1, 20.; της προαιρέσεως, Berkörung des Plas.
1, 20.; της προαιρέσεως με Plas.
1, 20.; της προ von Plat. an fich ftets ber neu-att. g. be bient zu haben icheinen. Aus Dichtern, menige ftens ben alteren, finben wir tein Beifpiel birf-

Bortes angeführt. ήσσάομαι, f. ήσσηθήσομαι, αυά 3μπ. ήττησομαι, Lys. c. Krgocl. 9., Xen. An. 2, 3, 23.; neu = att. ήττάομαι, ion. έσσέομαι, iiiii έσσουμαι, Hdt., (ήσσων) pass., ichmidet έσσούμαι, Hdt., (ήσσων) pass., schmache ober geringer fein als ein andere, bh. Einem nachstehen, gegen ihn den Kurzern ziehn, im Rachtheil sein, von ihm übertroffen, überwuns ποστο, 3 sing. aor. 1. op. von ήδομαι, δείξει fein, von ihm übertrossen, noetwunden, bestegt werden, ihm unterliegen, nicht wis hafeer, ins. su κημι, Od. δτείτ, als uneigentl., ξείδεηβφέτει u. δχίνολε, 2 sing. imps. zu είμι, urspr. aeol. δτείτ, als uneigentl., ξείδεηβφέτει u. δχίνολε, κομικό δεί με δτείτε και με με το δτείτ και μ

κοτ. π. Χ.: αυτό ciner Sache unterliegen, οδτω τοῦ μύθου ἢττηνται, so sind sie sûr die τοῦ παρόντος δεινοῦ, Thuc. 4, 37.; πεκροῦ βαθεί εingenommen, Philostr. v. Apoll. 2, 3. Ερωιος, Ευτ. Ηίρροι. 727.; τοῦ ἀγουπνῆ- — Spâtere bilbeten gu diesem Passioum ein αι. Χεπ.; ἡδονῆς, ἡδονῶν, Χεπ., DC.; τοῦ Χέτιυιπ, ἡσαάω, θείτεση, δυετικίπουπ, ῆττησε φθόνου, Dem. u. Χ. δ.: ἡδιιξία αική als τεὶν τὰς ψυχάς, Pol. δ. (vgl. 1, p. 186. 342. 424. πες pass. ὑπό τινος, ὑπὸ τῶν Μηδικῶν, Ατεδαιμονίους ἡττηκότες, DS. 15, 87.; μύνου, Ατ. 230. 482. Ναδ. 525., Τhαc. 2, κατὰ κράτος ἡττηκεν, id. 20, 30., DC. 48, 39. u. Χ. δ.; αική ὑπὸ τῶν ἡδονῶν, Plat. 21. 62, 11.; vgl. Hemsterh. app. ad Ar. Pl. Prot. p. 353 A. 355 Β.; ὑπὸ ἐρωτος, id.; p. 524. Ueber Isae. p. 86, 3. s. Suttm. Gr. ἐνάγκη ἡττωμένη ὑπὸ πειθοῦς, id. u. Χ.: sels μπ mit dat, κᾶπειτα τοῦ γέροντος ἡσσήθη μ. Τhαc.) gebrauchen nur die Ε. ἡσσάομαι χρος; und wurde er dann besigt durch die Ατ., Plat. u. Orat. die andere ἡττάομαι; Xen. Φαπο δως βτείρες? Ευτ. Andr. 918.; Επνω, bat beibe, wiewohl erstere viel seltener. Spåtere vom Schlaß überwältigt werden, Ael. ΗΑ. 13, gebrauchen beibe, je nachdem sie mehr den δεν τος (mit Unrecht von Schneider u. Jacobs bestern oder jüngern Att. solgen, δοά herricht vom Schlaf überwaltigt werben, Ael. HA. 13, gebrauchen beibe, je nachbem fie mehr ben als 22. (mit Unrecht von Schneiber u. Jacobs bes tern ober jungern Att. folgen, boch herrscht gweifelt); nos revoc, Hilt. 9, 122.: bie Bes herachau vor. — Die alten Ep. u. Lyr. has gweiselt); πρός τινος, Hdt. 9, 122.: bie Bez
gichnung besten, worin man besiegt wird ob.
im Rachtell ist, steht gew. im blos. dat., wie
το πολέμο, μάχη, ναυμαχία, Hdt., Xen.,
Łoc., Hdn., DC.; ζείλων δεραπεία, Xen.;
ἐσσανθέντες τῆ γνώμη πρός Κύρου, an Ginκάτ vom K. übertrossen, Hdt. 9, 122.; κατά
μέν τὴν θάλασσαν ἐσσωμένοι ἔσαν τῷ θυμῷ, gu Reere war ihr Muth gebrochen, b. i.
κέ wusten daß sie gu Reere im Rachtheil was
tm, Hdt. 8, 130.: auch ἔν τινι, ἐν δικαστηρίοις, ἐν τούτῷ, Xen.; ἐν κινδύνοις, Isocr.
bisw. auch im acc., bes. μάχην, ἀγῶνα, δίκην
(wie daß oppos. νικᾶν), Plat. Legg. p. 880
C., Dem. p. 444, 5. nach Better, Isocr. p. 

ben bas 23. noch nicht. Dav.

πσσημα, τό, neu att. πττημα, bie Ries berlage, ber Schaben, Berluft, Ksaias 31, 8., KS. in ber g. ηττημα.

ήσσητέον, plur. ήσσητέα, neusatt. ήττ., adi. verb. von ἡσσάομαι, man muß sich bes siegen tassen, man muß nachstehn, Soph. Ant. 674., Ar. Lysistr. 450. (beibemal im pl. ήσσητέα).

ήσσόνως, adv. zum folg., Joseph. ant. 19, 1.15. ήσσόω, 300. g. f. ήσσάω, Aesop. fab. Ro-clief. 6., bas. Schaf. p. 147.

Bezug auf Rampf, Streit, Biberftand, bh. frew (noow) eiral rivoc, = hridogal Bezug auf Rampf, Streit, Widerstand, d. hitzw (ησσω) είναι τινος, = ητιδσθαι οδ. ητιηθήναι, eigentl. und übtr., έσσονας είναι τη ναυμαχία, Hdt. 5, 86.; dh. ol ητισοςς, die Bestegten, Xem. u. A., s. Krüg. 3. An. 5, 6, 32.: γυναιχών ησσονες, don Weidern bestegt, Soph. Ant. 676.; ησσων πεφυχώς Κυπρίδος, don der S. überwunden Kur. Andr. 632.: γάμων ησσων. Stlade der Kur. Bur. Andr. 632.: γάμων ήσσων, Stlave ber Deirath, allgu begierig nach ber h., id. IA. 1354.: οὔτᾶν Είοις ήσσω γε τῶν αἰσχοῶν 1354.: οὖτάν Ελοις ήσου γε των αίσχοων εμέ, bu wirft mich nicht von Schmach besiegt sehn, Soph. Ant. 743.: ήττω των λυπών, των ήδονων, von Schmerz, von Bergungen überwältigt, Plat. Logg. p. 633 E.; ήττων τοῦ οἴνου, τῆς γαστρός, τῶν ἀφ ροδισίων, ber bem Beine, ben Freuden bes Magens, ber Liebe nicht widerstehen fann, benselben ergebem ist. Χαν. Κοργος καλ γυναμείν. Ατ.: κάσδους. nichts weniger, Plat. Phaedr. p. 237 B. Tim. p. 48 D. Men. b. 85 C., Isocr. p. 249 D., Plut. d. u. U. (Gew. als compar. zu xaxós betrachtet. Die eigentliche Positivsorm liegt bermuthlich in nxa. Bgl. Buttm. Gr. 1, S. 272. Es bezeichnet eigentlich ben Mangel an Kräften ober (ben zu etw. erforberlichen) Eigenschaften einer Person ober Sache im Bergleich mit einer andern.) Die Kp. u. ältern Att. (Trag., Thuc.) brauchen noow, die neuern Att., von Ar. u. Plat. an, ntrow.

ήστην, 3 dual. plsqpf. zu olda f. ήθείτην, Ar. Av. 19.

ήστικός, ή, όν, Bergnügen hervorbringenb, πάθος, Sext. Emp. adv. Math. 6, 33. — Adv. – ικώς, ib. 10, 225. 11, 98.

ήστο, 3 sing. impf. zu ήμαι, Hom. ήστον, 2 dual. impf. zu εἰμί f. ήτον. στός, ή, όν, adi. verb. bon ήδομαι, pers gnugt, erfreut Suid., Hesych. erfreut: gu vergnugen, gu erfreuen,

ἥσὖχα, als Abverbium gebr. neutr. pl. von ἥσυχος, wie ἡσυχῆ, f. &s. Ar. Nub. 324., Jo. Alex. π. τόν. p. 30, 21.

ήσυχάζω, f. άσω, Thuc. 2, 84., fut. m. ήσυχάσομαι, Luc. Gall. 1., αοτ. ήσύχασα,

Thuc. u. A. 1) intr. a) ruhen, fast in allen Bitgen bes beutschen Wortes; bh. insbes. a) ruhen, ruhig stehn, still stehn, opp. in Bewegung sein, havatovader rade edder, Thuc. 1, 49. 2, 84., Plat. Parm. p. 162 E. u. A. 6) ruhen beim Schlasen, bh. schlesen, Eur. Orest.

† ήσυχαίνω, = ήσυχάζω, aud ήσυχάνω.

fchaften einer Person oder Sache im Bergleich mit einer andern.) Die Kp. u. altern Att., σοπ Ar. u. Plat. an, ητων.
Αττ., νοπ Ar. u. Plat. an, ητων.
Αττ. απόσει, 2 plur. plaps. (imps.) zu olda, att. s. μέσειε, Soph. fr.
Αττ. βόσειε, Soph. fr.
ητων, 3 dual. imps. zu ελμί ς. ητην, ll.
5, 10., Hes. Sc. 50., Kur. Hippol. 386., απόμεις και. de re eq. 9, 6.; ησυχαία και σωφισνικά, Plat. Pol. p. 307 A.: τυμία, gleichgültig, m. dat. τινί, ges gen 3mbn, Kur. Med. 304.; mit ἀσθενής verb., ib. 808. — Der dat. gebildet comparany).
ητοτην, 3 dual. plaqps. zu οίδα γ. ήδειεην, ησυχαίτατος (γ. ήσυχαιότατος) werden zu ησυχαίτατος (γ. ήσυχαιότατος) werden zu ησυχος gerechnet.

xos gerechnet. ήσυχαίτερος, α, ον, α. ήσυχαίτατος, η, ον,

ήσυχαίος. † ήσυχάν**ω, == ή**συχαίν**ω, ήσυχάζω.** 

igurgarifon, adi, verb. in igurgálo, man pasce 25.; xes igurgári, an Muse, opp. ded groudis, Ken. Hell. 6, 2, 28.; m. in. igurgarigen, 16. (igurgálo) ku finthatt cines sovyantis, ali, (igurgálo) ku fill, m. igurgarigen, 16. (igurgálo) ku fill, m. igurgálo, 16. (igurgálo

p. 604 B.; opp. δγανακτείν, ib. p. 605 D.; bem beutschen det entsprechen, bb. 1) rus im Gegensch ungeschare Streitsucht, ib. p. big, nicht in Bewegung, πουχον θάσσειν, πελαική modern, Ar. Ran. 321. u. sont is streitsucht, in the streit detection, and μεν δίλοι πουχέτην ήγον, Κορίνθιος (1965). μεν πελαική modern, Ar. Ran. 321. u. sont is streitsucht, in the streitsuch, in the streitsucht, in the streits † ήσυχιαίος, αία, αίον, = ήσυχος. ήσυχιμος, ον, poet. f. ήσυχος, Pind. Ol. 2, 32.

ησύχιος, ον, dor. ασύχιος, Pind. Pyth. 9, 22., = ησύχιος, w. f., Il. 21, 598., Thue. 1, 120., Plat. Charm. p. 159 B. D. 160 B. D. Pol. p. 604 E., Dem., Ariat., Pol. u. X. δ. Ueberhaupt [decint bic] g. bei ben beffern prof., wo nicht bie gewöhnlichere, boch eben fo haufig

hh. fittl. schweigend, schweigen, ex nouvos, sei ruhig, schweige, Hdt. 8, 65 g. E., Ar. Nub. 1244. Plut. 127.; auch mitten in ber Rebe, wenn man eine Einrebe bestürchet, Eur. Med. 550. Hipp. 1313.; μεν ήσυχος, Ar. Thesm. 925. — Compar. ήσυχαιτερος, Aesch. Bum. 214., Thuc. 3, 82. Plat., Xen. u. A.3 bie regelmäßige F. ήσυχωιτερος, Soph. Ant. 1076.; supl. ήσυχωιτερος, Plat. Charm. p. 160 Å., wo die gewöhnlichere ήσυχαιταιςς als adv. ήσυχωιταις are narheracht. mo nicht die gewöhnlichere, doch eben so häusig Kum. 214., Thuc. 3, 82.. Plat., Xen. u. X.3 als πσυχος zu sein. Bei Späteren ist sie vorsibereschend. — Adv. ήσυχωνος, h. Merc. 438., Plat. Theaet. p. 179 K. Dav. 1076.; supl. ήσυχωνανος, Plat. Charm. p. 160 A., wo die gewöhnlichere ήσυχωνανος als adv. ήσυχωνίατης στος, ή, = ήσυχων, δι. βει δια αν. ήσυχωνίατης στος στος, id. Plat. Charm. p. 159 χως (wosür häusiger ήσυχη, w. s.), in allen B. D.; τὰ τῆς βρασυτητός τε καὶ ήσυχνότη- Worker bausiger ήσυχη, w. s.), in allen Sotgen des Abjettids, Aesch. Suppl. 705., τος, id. p. 160 B.: Ruhe, Sittsametit, Lys. Bur. Or. 697. Suppl. 305. Herael. 7., (Plat.) F. 175, 27.

μαυχος, ογ, u. ήσύχιος, ογ, ruhig, gan; τατα, Plat. In späterer zeit scheint der Ges

ήταν, ifga. aus ήτοι ed. ή τοι αν, Soph. res, ober auch, burch Unterscheibung verbins bab, Il. 19, 148. Bgl. Buttm. Leril. 2, S. 230.

Tie. ober, wie Bolf im Hom. fchreibt, & re, traun, gewiß, farmahr, f. unter n.

gre, 2 pl. impf. von elue f. geere, Buttm. 1, 6. 561.

ήτην, 3 dual. impf. pon elμl, fie waren Beibe.

un eipringitag verschreibe Wesen verver Lotz in, indem uer die e...usive Kraft erst bezugs wife erhalte, Hros bingegen schon seinem Wes-se nach ausschließend sei; Spihner a. a. D. wil uer auf das folgende W. bezogen wissen. — Richt selten ist der Gegensah wie bei uer zu trgänzen, wie ll. 1, 211. u. d. S. har-tung 2, S. 361. — 2) bei den nachtomeris kunktießen von seitsten Westernerk Wicht merischnet ul 1, ητοι — η, e ktwe ver (nut) — v ver, angelugti. (wiegen 11. 21, 300: ενι φοεστ τοι κλύουσα παιδός — ἢ τύχη πάρα, Soph.; θυμός ἄητο, glaubt man, baß es von ἄημο τοι τὰ ἔτερα τούτων — ἢ άμφότερα, Plat. betomme.) u. sonft hdufig in Poesie u. Prosa: mit gebe śeem Rachbruck ἢτοι — γε — ἢ, Hdt. 1, leibe, zum Unterleibe gehorig, ἡτριαῖον δελ-11. 3, 83., Rur. Ion 431., Thuc. 2, 40. u. φακος, Bauchstak vom Ferkel, Ar. b. Ath. L. s. Partung 2, G. 357. Selun ift ¾— ip. 104 E. (sr. 302.) p. 96 C.; ἡτριαῖα, τά,

krauch dieses B. seltner zu werben. (Rach, ήτοι, Pind. Nem. 6, 5. sr. 103. (BA. p. 99. Einigen von ήμαι, nach Andern von ήμαι.)

1 γου, ων δευμβίζεις, ήσυχωθητι, beruβίζει δια Grammatiser verwersen, s. RA. p. 486, 31., Thom. M. p. 427., Lob. 3. Soph. Ai. p. 146. Spätere sehen auch beidemal ήτοι, boch seitemat ήτοι, boch seitemat γιοι, δια καλισμένως ads. part. ps. pon ασφα-1/30, fest, siegen auch deidemal ήτοι, 1239., 3. Greg Cor. 643., 3. Ach. Tat. p. 1463-ac., Gal. 2, p. 335. 4, p. 93. 8, 49. Nicht hausig sist ήτοι ohne solgendes ή, wie plat. Pol. p. 433 A: ὁ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἐβέμεδα δεῖν πονεῖν — τοῦτό ἐστιν, ἡιοι τούτου τι εἰδος ἡ δικαιοσύνη, sur για, ή indecl. Benennung des η, Plat. u. X. S. oben unter η. ἡταν, ἐίδα, αuc ἤτοι oh. ἢτοι δι. Σ. Σ. Ι. Τοῦτο κίες ἐα. ἡτοι τούτου τι εἰδος ἡ δικαιοσύνη, sur γιαν τοῦτο δεῖν γιαν τοῦτο κίες ἐα. η τουτο, dies ift — over boch eine Art das von —, vgl. ib. p. 400 C.; ib. p. 344 B. ift der korrespondirende Sat mit η zu erganzen, s. das. Schneiber. c) bei Gramm. u. Schol. wie ηγουν, namlich, als Erklarungspartiket, 3. B. βούχολον, ήτοι βουχόνον, β. das ste, das teigt goven, Orion. — 3) in alten Ausegaben unrichtig für ή roc, bekräftigend, traun, wahrtich, so vor Wosf, in att. Krasis ήταν, Soph. OC. 1368. f. ήτοι αν.

την, 3 dual. impf. von elul, sie waren Beibe.

3 the, 3 dual. impf. att. von elul s. siel.

3 the, 3 dual. impf. att. von elul s. siel.

3 the, 3 dual. impf. att. von elul s. siel.

3 the, 3 dual. impf. att. von elul s. siel.

4 toe, τό, das Gerz, als Theil des Korpers, sie gingen Beibe, Deind.

5 the luod avery στήθεσσι nalderau ήτος ανά στοίας, das Gerz in der Bruft schlögt bis zum Anne singensen Grantage, wo es diem mit nun sherifet werden kann. Es sangt bier in der mende singen Borgensah, wo es diem in tru nichtst werden kann. Es sangt bier in der im der a. St. u. sonst dausse, elve sinder der einze singen Bortern nachgesest, entweder einem oder in swerchsell, elve gegeste, ll. 16, 242. 17, 111. u. sonst auch einem oder in swerchsell, elve gegeste, ll. 16, 242. 17, 111. u. sonst auch einem oder in swerchsell, elve gegeste, ll. 20, 169.

2. xagolla. — Bei Hom. u. a. Ep. u. Lyr. einigen Bortern nachgesest, entweder einem if es, wie unser Derz, mit welchem M. es die der Gmpsindungen, z. B. der Freude, des die der Gmpsindungen, z. B. der Freude, des die der Gmpsindungen, z. B. der Freude, des Chaustiell, des auch einer Partisel, des auch einer Partisel, des auch einer Partisel, des auch einer Partisel, des eines Partiselles einem des einem der einem in der Bruft, eine Australie eine Australie einem der e km nach ausschließend sei; Spisner a. a. D. 5, 250. 11, 115. 24, 50. u. spät. Ep. — Als mu μέν auf das folgende W. bezogen wissen.

– Richt selten ist der Gegensah wie bei μέν km nicht zu nennen, denn ll. 1, 183. kann zu urgängen, wie ll. 1, 211. u. d. S. hatt won widerstreitenden Empsidoungen verstanden ung 2, S. 361. — 2) bei den nachdomeriz werden. Ant. 24: τυγλόν έγει werden, aber Pind. Nem. 7, 24: τυγλόν έγει stench. Α. α. 648. 823. Choöph. 490.; Eur. an sich nur an der anges. Stelle des Aesch. Der tingen St.) = η, nur mit stärkerer Entgegenz gen. ητορος ist ohne Beisp., sür ητορο wird die spielschafte Stelle Simon. d. Ath. p. 396 Ε. α. α. ητον χου και η τυχη πάρα, Soph.; βυμός άητο, glaubt man, daß es von άημε γιοι το έτερα τούτων — η άμμ ότερα, Plat. bertomme.)

Luc. Lexiph. 6., was ήτριαῖα τεμάχη, Poll. | ηΰν, metft in ber Berbinbung ἡῦς τε μέγας 2, 170. nach Casaub. ξ. Ath. 1, 4., vulg. τε, bas neutr. im nom. u. aoc. aber auss ήτριδια; θύννων αί ήτριαῖαι, Ath. p. 4 C. | ήτριδιος, α, ον, = ήτριαῖος, ξw. S. | Φα sow.; einsplbig ηὐν s. ηΰν, Blascr. II, n. 2727. 8 to. bas vorbg. ήτριον, τό, dor. ατριον, Theore., Anth. a. b. a. D., ber Aufzug auf bem Weberftuhl, η υτε, ep. wie, gleichwie, Bergleichungeparatitel, fom. bei ber Bergleichung einzelner Borte, ac bie gum Geweb aufgezogenen Faben, Anth. 6, 288., Theocr. 18, 33., opp. ber Einschlag, xoóxy. — 2) das Geweb, bes. ein feines, buns καὶ χουσον έχων πολεμον ήθτε κούοη, Il. 2, 873., ob.im Borbersage eines in Sagen ausgebrucks 873., 00.1m voccertage eines in Sagen ausgevructs ten Eleichnisse, wie ως öre, mit folgendem ως im Rachsage, ηθνε έδνεα είσι μελισσάων άδινάων — ως των έδνεα πολλά — έστι-χόωντο, Il. 2, 87-, háusig 5. Hom. u. a. Rp. S. Spian. z. Il. Excurs. XXVIII, §. 3. p. XLIII. — 2) als wirelide Bergleichungspars nes, άτριον, ύφος λεπτόν, Henych.; ενόυμα ύμενωθες, Suid., vgl. Hermias b. Ruhnt. z. Tim. p. 135., Rur. Ion 1421.; im Bilbe, Plat. Phaedr. p. 268 A.: bh. ein Beutel zum Durchseihen ob. Durchschlagen, Gal. Lex. p. 468.: ἦτρωα βύβλων, feine Papprusblåtter, die aus truzweise übereinander geleimten Papprusb ittel nach dem Romparativ f. ἤ, al s. nimmt es streisen bestanden, Leon. Al. 25. (Anth. 9, 350.) ἢτρων, τό, (ἠτου) ὑπὸ τὸν ὅμφαλον ἤτρων, τουτου δὲ τὸ ἔσχατον ἐπίσων, Arist. ΗΑ. 1, 13 ξ. Χ. ἡ ὑμεταξὺ ὁμφαλοῦ τε καὶ αἰσου τόπος, Timae. p. 135.. vgl. Poll. 2, 269.; allein Spig., s. Schelle u. Kx-dolou τόπος, Timae. p. 135.. vgl. Poll. 2, 269.; allein Spig., saturit werden best adwarts, πόνων περὶ ἢτρων ἔμποιέωντα, they best in und dasselbe Wort mit εὐτε nach ep. 118 Α.; περὶ τὸ ἦτρων καὶ τὰ αἰσοὰ καὶ τὰ κάλολα, Xen. de το eq. 12, 4., Dem. c. Con. 11. p. 1260, 22. (an die Stellen sheral dom nur als Vergleichungspartikel gebraucht werde, πάνειλο, Xen. de το eq. 12, 4., Dem. c. Con. 11. p. 1260, 22. (an die Stellen sheral dom nur als Vergleichungspartikel gebraucht werde, πάνειλος): vom Bauche eines Gesäges od. Χου ἡτρωταῖος): vom Bauche eines Gesäges od. Χου ψεε, Ατ. Thesm. 509.: von Pstangen, νάρ σηκος, das Wart, Nic. Ther. 595.
ἢττα, ἡ, ἡττάομαι, ἡττάω, ἤττημα, ἡττημες, ἡτημες, ἡτηνε im Xepte stand, γει με stellen die gewöhnl. Weinung versenstelle ξε. ηνίε im Xepte stand, διε βάσος μα, ἡτταν, ἡττημα, ἡττηνε im Xepte stand, διε βάσος λαι και διε βάσος διε διε βάσος δια διε βάσος διε βάσος διε δια βάσος διε βάσος δι 468.: ήτοια βύβλων, feine Papprusblåtter, die aus trenzweise übereinander geleimten Papprus-streisen bestanden, Leon. Al. 25. (Anth. 9, 350.) ήττα, ή, ήτταομαι, ήτταω, ήττημα, ήττη-τέος, ήττων, Γ. ήσσα, ήσσαομαι, ήσσημα, Ηφαίστεια, ων, τά, (sc. leρά) Vulcana-lia, gest des Dephastos, Xon. de rep. Ath. 3, 2., Andoc. 17, 19., DC. 78, 25., Phot. ήσσητέος, ήσσων. ήτω, 3 sing. imperat. von εlμί f. έστω, NT.; aud Plat. Pol. p. 361 C. nach vulg. u. Hogasteior, ro, minder richtig Hogasteior (Arcad. p. 121, 18.), sc. legór, ber Aempel, das heiligthum des hephastos, Hdt. 2, 121. 176., Isocr., Dem. u. A.; eigentl. neutr. von Refter, Schneider korw; außerdem wird diese Peater, Schneider korw; außerdem wird diese P. aus Hippoor. p. 633, 30 Foese, angeschrt, welche Stelle inbessen ebenfalls zw. ist. 70, neutr. von 70, w. s. Juch in Jusams meigungen mit ed—, kü—, ift 70 als episten 2000 der den derbennen beitige. Heatoreios, eta, etov, von prophius, yn betreffend, ihm gehorig, Snid.

'Hoatoronovos, ov, (noréw) vom Dephäs stos gearbeitet, önla, Kur. IA. 1071.

"Hoatoros, ov, d, dor. "Agatoros, Pind., Dephässos, Vulcanus, ber Gott des Feuers, h) there was Renennung des mensehungen mit ev—, ev—, sign Bertehnung häusig.

höpe Berbehnung häusig.

höpereios, or, ep. s. edyereios, startbarstig, lis, il. 15, 275. 17, 109. 18, 318., Theore. 13, 61.; Erdges, Luc. Icar. 10.; tig, līc, il. 15, 275. 17, 109. 18, 318., Theore. 13, 61; andgec, Luc. Icar. 10.; leav, Od. 4, 456.

hüyeric, éc, ep. se edyeric, h. Ven. 94., "Ηφαιστος, ου, ο, αστ. Αφαιστος, καινία φτράβος, Vulcanus, ber Gott bes Feuers, Hom. u. X. b) άστι. poët. Benennung bes Feuers, σπλάγχνα σ' ἄφ΄ έμπειρατες ὑπείοεχον 'Ηφαιστοιο, II. 2, 426., Soph. Ant. 123. 994., Eur. IA. 1602.; γρουνοι μέν δαίστο, μέγας σ' "Ηφαιστος ἀνέστη, poëta b. ΕΜ. p. 241, 53. (Edershafte Xblettung b. Ramens Plat. Crat. p. 407 C. Rad. Dersmann n. άπτειν. άϊστος, qui ignem ex oce wohlgeboren. ηθόα, 3 sing. impf. von αὐδάω, Hom. ηυζωνος, or, ep. f. ευζωνος, mohigegartes, fr. Hom. 54. ານັກາດ, aor. 1. von avalro. ກຸ່ນອະພະອາໄດຽ, ດາ, ep. ຄ. ຂນ້ອະພະອາໄດຽ, wohls gegrandet, h. Hom. 30, 1.

ηυσε, 3 sing. aor. 1. von ανω, Hom., bef. IL

Healoreios, ela, eior, von hephaftos, ibn

Sidon. 24.

δίατος, φρ. δ. εὐκερως, Marcell. Sid. 31.

δίατος, φρ. δ. εὐκερως, Marcell. Sid. 31.

δίατος, ον, ερ. δ. εὐκερως, βάδιλοδία, βείαν του φαίω, φαίως δείαν του σου διατίστευ του, ον, ερ. δ. εὐκορως, βάδιλοδία, βείαν του διατίστευ του, ον, ερ. δ. εὐκορως, βάδιλοδία, β. Phot. u. Suid. s. ν. Σαρδόνιος γέλως.

βείαν του διατίστευ του, ον, ερ. δ. εὐκορως.

δ. Pind. Ol. 6, 91. Pyth. 5, 45., Ap. Rh.

u. α. Βρ. Ε. εὐκορως.

δίατος, ον, ερ. δ. δίατος, δίανοι βιατίστευ του, ον, εκτάτει διατίστευ του, εκτάτει διατίστευ του διατίστε του

ήχα, 1 p. pf. υ. άγω, 3 pl. ήχασι, Dem. ηχέεις, εσσα, εν, poët, f. ηχήεις, Archi-loch. b. Stob. Flor. p. 110, 10. nach Herod. π. μ. λέξ. 14, 17. (fr. 66, 8 Schneidew.).

π. μ. Δεξ. 14, 17. (fr. 66, 8 Schneidew.).

πχεῖον, τό, (πχος) Schallinstrument, ein Snstrument um einen Schall hervorzubringen oder zu verstärten. Philo 1, p. 588, 46.: bb.

3) eine Art starf schallender, eherner Pausten eb. Becten, Theocr.; τύμπανον, auch χαλ-χεῖον, Plut. Crass. 23., Schol. Theocr. 2, 36., Gal. 4, p. 453., Apollod. fr. 401. b) bie Resonang an der Eyra, Hesych. S. Schneid. Kcl. phys. p. 175. c) eine Borrichtung auf den Apattern zur Berstärfung des Schalls, Vitruv. 1, 1. 5, 5. d) eine Theotermaschine, den Schall des 5. d) eine Theatermaschine, ben Schall bes Donners nachzuahmen, Schol. Ar. Nub. 292.

παριατικτ πασμασματη καιοι. ΑΓ. Νυδ. 292.

πχέτα, ό, ep. f. ηχέτης, Beiw. ber Gilabe,

πχέτα τέττιξ, bie helltonende, Hes. Op. 584.

Sc. 393.; als acc., Orph. Arg. 1255.

πχέτης, ου, ό, dor. ἀχέτας, Aesch., Ar.,

(πχέω) schallend, helltonend, lautsingend, δό
ναξ, Aesch. Prom. 574.; bh. bef. bie singende

Gilabe, Ar. Pax 1159.; όταν θέφος η πηχέ
ται βαβράζωσιν, Anan. b. Aht. p. 282 B.;

παλούσα δε τινες τους μέν μεγάλους (τέττι
γας) καλ ἄθοντας ηχέτος, τους δὲ μικρούς zacoba ou tives tous μεν μεγακούς (terti-yas) καλ άδοντας δίγειος, τούς δὲ μικρούς tertiγόνια, Arist. HÅ. 5, 30., vgl. Plin. 11, 7: quae canunt, vocantur achetne. † δίχετικός, δί, όν, gewöhnlich schallend, tos

nend, fingend.

πλεω, h. ήσω, (ήχή) dor. ἀχέω, Pind. u. b. Trag. an folgenden St. nach W. Dind., wo jett walg. ἀχεῦν, Aesch. Sept. 850., Soph. Tr. 639., Kur. Phoen. 1302. u. b. Ar. Thesm. πο jest velg. taχείν, Aesch. Sept. 850., Soph. Tr. 639., Bur. Phoen. 1302. u. b. Ar. Thesm. 327., wo velg. ηχ., Ran. 216. velg. lax., intr. schallen, ballen, tomer. ertonen, ertsingen, tauschen, palen, tomer. ertonen, ertsingen, tauschen, palen, tomer. Th. 42.; ηχεσχε δ χαλχός της έκαι β Plut., Luc., Hdn. u. Χ., gewöhnlisten, Hes. Th. 42.; ηχεσχε δ χαλχός της έκαι β Plut., Luc., Hdn. u. Χ., gewöhnlisten, hes. Th. 42.; ηχεσχε δ χαλχός της έκαι β Plut., Luc., Hdn. u. Χ., gewöhnlisten, hes. Th. 42.; ηχεσχε δ χαλχός της έκαι β Plut., Luc., Hdn. u. Χ., gewöhnlisten, hes. Th. 42.; ηχεσχε δ χαλχός της έκαι β Plut., Luc., Hdn. u. Χ., gewöhnlisten, hes. Th. 42.; ηχεσχε δ χαλχός της έκαι β Berduich; δ auch vom Σοπ ober εκαι γρείν, Plut. Cor. 38.; νου σεα φορμιγέ αχησειεν, Ar. Thesm. 327.; διαίτεροσα χαι ηχείν, Plut. Cor. 38.: νου σεα φορμιγέ αχησειεν, Αr. Thesm. 327.; διαίτεροσα χαι ηχείν, Plut. Cor. 38.: νου θοβ β β για β β για β β για β β για β για β β για β

igelour, 1 impf. von dielente, fettner ήφι- σηνικής σάλπεγγος, Kar. Phoen. 1378.: von artifulirten Tonen, die Stimme, Kar. Bacch.

ατίτιστε Σόπεη, διε Stimme, Bur. Bacch. 1086.; μεροπηϊς, menschicke Stimme, Opp. Cyn. 1, 23., Aristid.: τετιέγων, δετ Gesang δετ Gisaden, Long. 1, 23.: δι. Gerächt, Gestede, Plut. Cat. mai. 22. Dav. ήχήεις, εσσα, εν, schallend, tönend, καισ schend, διαμός, πόντος, Αρ. Rh. 2, 741.; κύμα, id. 4, 910.: δώματα, δοδε, δαθειδε Wohnungen oder Gemächer, Od. 4, 72., h. Cer. 104., Hes. Th. 767.; βορέας, Αρ. Rh.; χαλκός, id. u. δρί. α. Φίσι. 3, 200ς, Αν. Rh. 3, 750.; ήχήεις δρόος αὐλῶν, ροἔτ. δ. Plut. Mor. p. 654 F.; ἀκουή, Parmen. δ. DL. 9, 22. Die versuste Κ. ήχεις, ω. s., hat Archil. ήχημα, τό, δας Εφαίεη, Χόπει, δετ Εφαί οδ. Σοπ, Philo u. α. Εράτ. Die dor. Κοτμαί στ. 104. 1045. ήχησες, εως, ή, δας Εφαίεη, Καιική, Καιικής, Κανημά, Κανημάς, Κανς, ή, δας Εφαίεη, Καιικής, Καιικής, Κανημάς, εως, ή, δας Εφαίεη, Καιικής, Καιικής, Κανημάς, Κανς, ή, δας Εφαίεη, Καιικής, Κανημάς, κανημάς,

πατος, εως, η, bas Schallen, Rauschen, Wonen, Gregor. Nyss. 1, p. 319 B.

ηχητής, οῦ, ὁ, Hesych., und

ηχητικός, η, όν, = ηχέτης, ηχετικός,
Schol. Soph. El. 149., ΚΜ. p. 216, 50. u. a. Gramm. - Adv. ήχητιχώς, Hesych. s. v. χαναχηδά.

ηχι, ep. f. η, adv. wo, Hom., Nic. Alex. 7, 302. (3n oer Od. fdpr. Bolf noch ηχι, vgl. barthe. Buttm. Gr. 2, S. 287. Rot. = S. 363.)

ηχικός, ή, όν, (ήχος) = ήχετικός, Βρίστ. Welck. syll. 236, 4.

in Welck. syll. 236, 4.

η ή όπους, ό, ή, πουν, τό, gen. ποδος, (πούς)
mit ben Kußen schallend od. tonend, sonipes,
Eust. p. 918, 20.

η γος, ό, bei Hippocr. n. spåteren Prosaistern, als Plut., Luc., Hdn. n. A., gewöhntischere Form s. ή ή, der Kon, Klang, Laut, Schall, das Geräusch; δ. auch vom Kon oder Schall musikalischer Knürumente, doyarar, Hdn.; αὐλοῦ, κιθάρας, id. n. bgl. A.: plur. η γοι, Demetr. Phal. §. 73., Plut. Mor. p. 903 A.: bei Hippocr. Ohrensausen, edens. im plur. p. 68 G. 144 A. 149 C., auch Aretae.

η μ. μ. Medic.

η χω, ή, gen. η γρόος. Καλ. ἀνοῦς λοι.

531 A.: bei Hom. d. von dem verwortenen Mor. p. 502 k. sqq. c, das Gertugt, die diece, Gethse eines versammelten Heeres ob. einer det Auf, απασαν την Βοιωτίην πατείχε ήχω, Boltsmenge, Il. 2, 209. 12, 252., Od. 3, 150., Hdt. 9, 24. d) übtr. πολλά τε κατά την Eur. Rhes. 290., Plut. Timol. 27.: ober im Lamfov και Πρωταγόρου ηχώ φθέγγεται, Kampse, Il. 15, 355., Eur. Phoen. 1164.: [. v. a. nach der Weise des Hipp. u. Prot., dem Schall musikalischer Infrumente, Tuq.— Philostr. ep. 12. e) personistist, Έχω, Pind.

Ol. 14, 21.; spåter als mythische Person, bie Sapph. b. EM. p. 174, 43. u. b. Ammon, Etho, eine Oreade, sår beren Stimme man ben Biderhall hielt; die Mythe wied verschieden w. s., das Morgenroth od. Frühroth, II. 9, 618., ergählt von Ovid. Met. 3, 357., Lact. Plac. narr. 3, 5. 6., Ptol. Hephaest. 6., Long. Gegens. von μέσον ήμας und δείλη, II. 21, Past. 3, 23. Dav.

ηχώθης, ες, (είδος) tonend, scallend, tos send, rauschend, vom Berameter, Demetr. Phal. §. 42.: Ohrensausen verursachend, Hippocr. p. 145 C.

p. 143 C. ηως) vom Morgen an, von früh an, hausig bei Hom. auch mit frühem Morgen, mit Anbruch bes Tahes, am Morgen, in ber Frühe, II. 18, 136., Od. 1, 372. 15, 308. 506., Theocr. 15, 132., Ap. Rh. u. a. Ry. — 2) non Often her. + att Finger m.

Ep. - 2) von Often ber, +. att. Ewser, w. f. ηωθι, adv. (ηως) morgens, am Morgen, bei Hom. stets ηωθι πρό, vor Morgens, vor Tagesanbruch, Il. 11, 50., Od. 5, 469. 6, 36.

Θ.

fprache sich bei ben Reugriechen erhalten hat, welche ihn auf eine lispelnde Art, wie das Englische ihn aussprechen, so das neben bem gehauchten T ein leifes S gehört wird. Dasber wird in ber dor. Mundart oft ein o statt gehauchten X ein leises gehott wird. Daz Pyth. 8, 64.

her wird in der dor. Mundart oft ein σ statt eines 3 gesett, z. B. σείος str σείος; άμπ ζείος; άμπ ζείος; άμπ ζείος μπ χείος μπ

w. s., das Worgenroth ob. Brudroth, II. 9, 618., Od. 6, 48.: db. der Morgen als Tageszeit, im Gegens. von μέσον ήμας und δείη. II. 21, 111. u. sonst oft bet Hom.: acc. ηω, den ganzen Worgen hindurch, Od. 2, 434.; ηω, διέφαινε, Hdt. 8, 83.; έξ ηοῦς μέχρι δεώλης, id. 7, 167.; auch d. Att., Kur. IA. 163. Rhes. 535.: ἄμα τῆ ηοῖ, mit der Worgenrothe, Plat. Hipp. min. p. 371 B. (id.) Dec. p. 411 A: ἀπ' ηοῦς μέχρι δείλης, so Theophr. fr. 6, 4. 8.; έξ ηοῦς εἰς νύχια — εἰς ηοῦν, Hedyl. d. Ath. p. 473 A.; auch b. Xen. goben die codd. an einigen Stellen diese Forms sonst geben die codd. an einigen Stellen diese Forms sonst geben. die Att. meist έως. b) "weit die fonft gebr. bie Att. meist emg. b) "weil bie Griechen aber ihre Tage nach Morgenrothen ch. — 2) von some yet,  $\tau$ . act. ewser, w. ].  $\eta \omega \vartheta_1$ , adv.  $(\eta \omega \varsigma)$  morgens, am Morgen, bei Hom. stets  $\eta \omega \vartheta_1$  πρό, vor Morgens, vor Tagesanbruch, II. 11, 50., Od. 5, 469. 6, 36.  $\eta \omega \varkappa \omega \varepsilon \varepsilon \varsigma$ ,  $\varepsilon v$ ,  $(\varkappa \varepsilon \iota \eta)$  am Morgen schlar seitestimmung, II. 1, 493. 21, 80.. Od.  $\eta \omega \varkappa \varepsilon \varepsilon \varsigma$ ,  $\varepsilon v$ ,  $(\varkappa \varepsilon \iota \iota \eta)$  am Morgen schlar seitestimmung, II. 1, 493. 21, 80.. Od.  $\eta \omega \varepsilon \varepsilon$ ,  $\varepsilon v$ ,  $\varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon \varepsilon$ ,  $\eta \varepsilon$ 

Báco, imperat. von βάομαι, f. Butim. Sr.

unter θεάομαι 2) p. 196 (= 148). θαέομαι, dor. f. des att. θεάομαι, Pind. Pyth. 8, 64.

Ø.1

ill.; ench Inonia gola, id. 1, 253. S. Schneiber 3. Vitruv. 3, p. 370. saic, 180c, 7, eine Ropfbinde zum chlrurgischen Berbande, Gal. de fasciis p. 295. fden Berbanbe,

βακεύω, = bem folg., bb. = χέζειν, απο-παιείν, αφοδεύειν, Artemid. 1, 2., f. He-sych. s. v. θακεύουσι, Proverb. App. Vat. 1, 82.; θακεύοντας εν ἀποχωρήσει επί δίφρων, Plut. Lyc. 20. Bgl. 3axos.

βαχέω, (θάχος) figen, μαχοάν άνωτέρω θαχών Ζεύς, Aeach.; θάχει προστρόπαιος, δορh.; βώμιος θαχείς, id.: m. acc. τῷ νέον θαχούντι παγχρατείς έδρας, bet etft feit Rutjem als herrscher auf bem herrscherthrone fitt, Aesch. Prom. 389. — ion. g. &wxew, - ion. §. θωκέω,

10. 1. — Dan.

3άχημα, τό, bas Sigen (bes Schutstehnbm), Soph. OC. 1162. 1181. — 2) ber Sig
[thf], Soph. OC. 1382.; ω Πανός θαχήμα re, Bur. Ion 492.

βάπησις, εως, ή, ber Sig, Soph. OC. 9. (ma Geiblers Berbefferung).
βάχος (falfch βάχος), ο, ber Sig, Seffel, du, Dicht. u. Prof. 3 νεκροίσι γείτονας βάτους έχω, Rur.; των θάχων τοις πρεσβυτέ-δάlάμαξ, απος, ό, = δαλαμίτης, Ar. Rm. 1074. baf. Schol.

βάλάμευμα, τό, (θαλαμεύω) der Wohnort, bi. dimitet, Κουρήτων, Eur. Bacch. 120. βάλαμεύτρια, ή, = νυμφεύτρια, bie das Brantgemach, das Brantbett Besorgende, Poll. 3, 41.; pon

βάλάμευω, (Θάλαμος) in ben θάλαμος simm u. gur Frau haben, οὐ γάρ τις ετερος θαλαμεύσει Χαρίχλειαν, Heliod. 4, 6. — Med. θαλαμεύομαι, im θάλαμος eingezogen ibm, Aristaen. 2, 5.: in ber hobbe leben

kka, Aristaen. 2, 5.: in der Pohle teven (wa Edechsen), Synes. de regno p. 16. δείλαη, ή, der Ausenthaltsort, das Gemach, Lac. Navig. 2.: das Lager, die Höhte, bes. da Vicke, noulúnodos, Od. 5, 432., Eur., Hippocr., Arist., Anth.; al Τοωρωνίου Βαίμα, Bur.; βείης Δοβοίνης Βαλάμα, Nic. Alex. 8.: die Zelle der Bienen, Anth. E. Jac. del. en. n. 20. — 2) al Balánau. die Ras. del. ep. p. 29. — 2) al Indiana, die Rasendellen, p. 29. — 3) Indiana, die Rasendellen, p. 20. — 3) Indiana, die (als oxyt.) — legody rosy Lioozovow,

Best. p. 640, 9. 1541, 45., Ammon. p. 68.

\*\*δάμηγός, όν, (άγω) einen θάλαμος fühstend, ναθς, ein Aegyptisches Schiff, das gur Procht u. Bequemlichteit mit Zimmern verses ben war, eine Art Gonbel (navis cubiculata, enec.), DS. 1, 85.; σχάφαι, πλοΐα, Strab.; auch ή θαλαμηγός, Ath. p. 204 E.; auch neutr., App. praef. §. 10.

Balaμηπολέω, ein Balaμηπόλος sein, bes Balaμηπόλος Geschäfte versehn, Schol. Lyc. 132.: b. Opp. Cyn. 1, 393. bie Begattung ber hunde beforgen.

Beforgung bes Schlafe gemachs, Theod. Prodr. p. 458.

9άλμηπόλος, ον. (πολέομαι) im θάλαμος seiend, im Schlasgemach ob. Bimmer ber Frauen auswartend, sem. die Kammerstau, Od. 7, 8. 23, 293., Aesch. Sept. 341.; εὐνοῦχος, Plut. Alex. 30; πρεσβύτις — των θαλαμηπόλων, Hel. 7, 9, p. 279 Cor.; Κύπρις, als Beschügerin des Schlasgemachs, Anth. Plan. 4, 177.; δρφνη, Finsternis, die im Schlasgem. 177.; δρορη, Finsternis, die im Schlassen. herricht, Musac. 231. b) πατηρ Jalau., ebelicher Erzeuger, Soph. OT. 1209. (baf. Bunder 1184.).

θαλαμίδιος, [. θαλάμιος 2].

βαλαμίδιος, 1. δαλαμίος 23.
βάλάμιος (nach Aread. p. 40, 13. βαλαμίος), ο, = βαλαμίτης, Thue. 4, 32. (δαλ. εξείτης, Hesych.). — 2) adi. βαλαμία δπή bas εοά, δυτά welches bas Ruber bes βαλαμίτης geht, Schol. Ar. Ran. 1106 (1072).; οδητ οπή, ή βαλαμίη, Hdt. 5, 33.; διείς την χείξα διά τῆς βαλαμίας, Ar. Pax 1232. b) sc. χώπη, bas Buber bes βαλαμίτης, βαλαμών τροπουμένων, Ar. Ach. 553. Bet Phot. Snid. u. KM. finbet fich βαλαμίδιος λαμιών τροπουμένων, Ar. Ach. 553. Bei Phot., Suid. u. KM. findet fich θαλαμίδιοι κώπαι, aber es muß θαλαμιοι heissen. — Bei App. Civ. 5, 107. fteht of θαλαμίαι, mo

Dalamiras zu igt.

3 alamiras zu igt.

3 alamiras zu igt.

3 alamiras, idos, ή, = 3 alamivirosa, Gram.

Anecd. 2, p. 376, 9.

3 alamirηs, ou, o, ber Ruberer auf ber unterften Bant ber Triere, welche barum bie turgeften Ruber führten, und wegen ber leiche tern Arbeit ben geringften Sohn empfingen, τετη Atont orn getingnen zohn emplingen, ήσαν τρείς τάξεις τῶν ἐρετμῶν, αλ ἡ μὲν κάτω θαλαμίται, ἡ δὲ μέση ζυγέται, ἡ δὲ ἄνω θρανίται. Θρανίτης ούν ὁ πρὸς τὴν πρόμναν, ζυγίτης ὁ μέσος, θαλαμίτης ὁ πρὸς πρὸς πρὸς καλαμίτης ὁ πρὸς πρὸς κρωραν. Schol. Ar. Ran. 1106 (1072). θάλαμόνδε, adv. (θάλαμος) ins Echlafge mach bin, Od. 21, 8. 22, 109. 161.

may hin, vol. 21, 8: 22, 109. 161.

3 äläμοποιός, όν, (ποιέω) bas Brautgemach bereitend, Poll. 7, 122.

3 äläμος, ό, 1) jedes im Innern des Haus ses gelegene Gemach, Iimmer, die Kammer, Hom. a) das Schlafgemach (vorz. der Cheleute), Hom., Hdt., Eur. u. X.: das Brautgemach, Π. 18, 492. u. X.: das Ehebett, ròν 'Ηράκλειον δάλαμον είσος—μωμένην, Soph. Tr. 909., Heliod. 6, 11.: db. δαλάμον άνασσα non der Androdite. Hoμαμένην, 30μι. 11. 909., Henod. 6, 11.: bb. θαλάμων άνασσα von der Aphrodite, Hosych.; Έρωτα τον τας Αφροδίτας φιλτάτων δαλάμων χληδούχον, Ear. Hipp. 540. (synon. παστάς). β) die Pochgeit, έχει δ' άγαθας δύο ώρας, την μίαν έν θαλάμω, την μίαν έν θαλάμω, την μίαν έν θαλάμω, την μέν έν θανάτω, Anth. b) das Wo hngi me met der Paus frau, das sich im Innern des Dauses befand. Hom: das sinnere des 

τὰ πλείστου ἄξια καὶ στρώματα καὶ σκεύη βαλασσίζω, meetig sein, nach Weetmasse καρεκάλει, Ken. Oec. 9, 3.; όλβου θάλαμον store, δοτρεα θαλασσίζοντα, Ath. p. 92 διοίγων, Kur. fr. Dh. d) bie B ohn u n g, Δ.; αἱ θαλασσίζουσαι τὴν γεῦσιν, Xenocr. bet B oh nort, B ohn si hubbet., II. 3, de aquat. p. 112.
174., Pind. (s. Diffen à Ol. 5, 13.), Trag.; δαλασσιος, ία, ιον, αιτό 2 Cinb. zum Meete se μέγαν θάλαμον λαφιτρίτας, υση Meeter gehörig, bas βανα. Weetersseich stie. Bett. βαλασσια βογα. Weetersseich stie. ές μέγαν δαλαμον Αμφτιρίτας, υυπ πατειτ, Soph. OT. 195.; Πεσσεφονείας δάλαμοι, υυπ Dritus, Kur. Suppl. 1022, β) auch von Abieren, άρνων δαλαμοις, Kur. Cycl. 57. (Gew. in dieset Bbtg. δαλάμη.) — 2) bet unterste Raum bes Griffes, wo die Sige bet unterften Ruberer (Balapirai) waren, Ath. p. 37 D. - 3) gewiffe Rapellen ob. Tempelp. 37 D. — 3) gewisst Kapeuen oo. Aemptischen in Regypten hiessen Jakauoc, Ael. HA. 11, 10. Bgl. Plin. 8, 46., Solin. 32., Amm. Marcell. 22, 33., Lobeok. Aglaoph. 1. p. 26 sq. Bei Luc. do dea Syr. 31. bas innere Heisthum im Tempel. (Man leitet bas B. von Jakawa ab, ein Ort, wo es warm ist.) βάλασσα, ή, neus att. βάλαττα, bas Meet, Hom. u. fouft gewöhnlicher Ausbruck; εὐρύπορος, Od., Aesch.; ἀτρύγετος, II.; πολιά, Pind.; πολιαινομένη, Aesch.; ἀλμυρά, Bur.; Pind.; πολιανομένη, Aesch.; άλμυσά, Eur.; opp. γη, Plat.; χέσσος, Aesch.; χθών, id.; μεσύγεια, Dem. p. 69 ξ. U. ξ. κατά βάλατταν και πεζη, Plat. Polit. p. 289 Ε. (Bei Hom. ift barunter bas mittellanbische Meer zu versstrehen, im Gegenf. des Dteanos, vgl. Od. 12 ξ. X., welches Hdt. u. App. ηδε η βάλασσα nennen 3 auch η δενίος, η καθ ημάς, η παρ ημίν, η δσω, Plat., Strab. u. I., s. Bessel, g. DS. 4, 18.; opp. η ξξω ob. ξατός θάλ, der Ocean, Pol. u. I.) — 2) das Meerwas fer. δ ξα βαλάτικε ξυσμένος τάροιγος. Dietr. o ξε βαλάτικε ξυσμένος τάροιγος. Dietr. fer, δ έχ θαλάττης εψόμενος τάριχος, Di-philus b. Ath. p. 121 D.; καῦς πλήρης θα-λάττης, Pol. 16, 5, 4.; ἐπιχέας θαλάσσης πεληγίας τὸ αὐταρχές, Dioscor. p. 123 B.— 3) abtt., ἄμαχον κύμα θαλάσσης, von einem andringenden heere, Aesch. Pers. 90.; κακών δ΄ οισπερ θάλασσα κύμι άγει, id. Sept. 758. (Cine dor.-lacon. F. σάλασσα βύμτ dos Keym.ms. an bei Koen z. Greg. Cor. p. 300.) — Aesch., Kur. (b. Soph. findet sich das B. nicht) u. Thuc. haben die F. θάλασσα. — Wahrsch, von üλς, so das θals spirit. asp. zu betrachten. Dav. οδίλασσαίος, αία, αίον, = θαλάσσιος, δελ-φίς, Pind. Pyth. 2, 92.; θαλασσαίης έπι-μάζια νήματα μίτρης, b. i. αλιπόρφυρα, Tryphiod. 345.

Saláσσειος, ον, = Saláσσιος, Salaσσείος τεχέεσσιν, orac. Sibyll. 3, p. 431.

Salaσσερός, δ, εine Art Baljam, Alex.

Trall. 2, p. 147.

Saladoeús, ews, o, ber Fifcher, Hosych.

Salaggeve, neusatt. - rreve, auf bem Meeres, θαλασσεύω, neu-att. -ττευω, αυ pem ukeerez, im Baster sein, νησες διάβροχοι, τοσούτον χούνον ήδη θαλασσεύουσαι, Thuo. 7, 12., Philo p. 307 D.; ἄνω και κάτω θαλατεύων, id. 2, p. 257, 27.; αὐτῷ θαλασσεύοντι δεῦ-ρο, App. Civ. 1, 62.; τὰ θαλαττεύοντα τῆς νεῶς μέρη, bie im Baster kehenden Theile, Plut. Luc. 3.: κατακόρως έν ταῖς ἀλληγοglais o vyoiwins Salavoever, braucht viele Allegorien vom Exerte hergenommen, Heraclid. alleg. Hom. 5, p. 413.

Oalagolyoros, or, (γίγγομαι) que bem Meere entiprungen, Παφίη, Nonn. Dion. 13,458. † θαλασσίδιος, οτ, = θαλάσσιος.

9älässios, 142, 1000, auch 2 End. zum Meert gehörig, das Meer betreffend, vom Meert, Weers, Jalassia koya, Weergeschafte, die Schifffahrt, Il. 2, 614.; der Kisching, Od. 5, 67.; θαλάσσιαι ανέμων βιπαί, Pind.; στενωπόν, Aesch.; κλύδων, Βυτ.; ἀκταϊς θα-λασσίαις, id. Hec. 698.; ἀκτας θαλασσίους, id. IT. 236.; δρόσος, id.; θεύς, Θέτις, id.; νάρχη, Plat.; ΰψον, ὄρνεα, Luc., Pol.: θαλάσσιον έχοιπτειν τινά, Ginen ins Meet wer fen, Soph. OT. 1411.: of θαλάσσιοι, opp. πεζοί, Sectotbaten, Aesch. Pers. 550. h) στρώματα θαλάσσια, mit Meerpurput gefarbte Deden, DS. — 2) im Seemefen erfahren, Thuc. 1, 142.

Sälassitns, ov, o, mit Meerwaffer ber mischt, olivos, Plin. 14, 8. δάλασσοβάφεω, (βάπτω) mit Meerpurpur (mit Purpurschneden) farben, τοις διά των

χογχυλίων θαλασσοβαφουμένοις έξομοιούνια, b. i. θαλασσοπορφύροις, Philo de 7 mirac. 2. Balaasoβayής, ές, ins Meer eingetaucht, Schol. 3. Od. 6, 53.

3dlaucoβieros, or, (βιόω) vom Meere ib benb, barin feinen Bebensunterhalt fuchen, App. Pun. 89.

θάλασσοβοάχής, ές, (βοέχω) vom Wetts wasser seucht, σχοινίον, Antylias b. Osibus. p. 183 Matth.

Balangoyevis, és, (yerendai) aus ben Meere geberen, Archestr. b. Ath. p. 92 B.

βαλασσογράφος, ό, (γράφω) bet Methe schreiber, Tzetz. hist. 1, 843. βάλασσοειδής, ες, (είδος) meetattig, methe abaliah, meersarbig, Democrit. b. Ath. p. 525 D. Jalaggózlugtos, or, (zlúče) vom Ment

besputt, Sebol. Baroco. 3. Soph. Ai. 686.
βάλασσ(ττ)οχοπέω, (χόπτω) eigentl. bas
Meer flatigen; übtr. unnüge Dinge mit viel Terdusch vorbringen, schwegen, et salationo-neig nal nlatvysteig, Ar. Eg. 830.; ronno-ra arra salatrononei nal gilvagei, Lidan. 4, p. 139. Bgl. BA. p. 42, 28.

4, p. 139. Kgl. BA. p. 42, 28.

3alaσσοκράμβη, ή, βalaσσόκραμβον, τό,
bet Meerkohl, Geop. 12, 1, 1.

3alaσσ(ττ)οκράτεω, bas Meer beherricken,
bie Oberherrichaft zur See haben, Hdt. 3,
122., Thuc. 7, 48., Pol. 1, 7, 6. 16, 7., Ath.
p. 334 B., Plut. δ. — Pass. zur See bi
herricht werben, im Rachtheil sein, Demetr.
Com. h. KM. p. 335. 18. 11. Hearch, b. V. Com. b. EM. p. 335, 18. u. Hesych. s. v. έμπηρος. Dav.

θαλασσ(ττ)οκράτία, ή, bie Dberberrichaft gur Gee, Strab. 1, p. 48., Schol. g. Thuc. 2, 62. θαλασσ(ττ)οχράτωρ, ορος, ό, bet jur En bie Dberherrichaft hat, Hdt. 5, 83., Thuc. 8, 63., Xen. Hell. 1, 6, 2.

\* Jakaσσομέδουσα, ή, fem. 3. folg., bit Reerbeberricherin, dor. - lacon. σαλασσομέ-δοισα Ινώ, Alcman b. Hephaest. p. 81 Gaisf. θαλασσομέδων, οντος, ό, ber Seeherrider, Ένοσίγθων, Nonn. Dion. 21, 95. θαλασσόμελι, 1106, τό, Recruaffer mit

haig vermischt (ein Getrant), Dioscor, 5, 20.,1

3alaσσομιγής, ές, (μέγνυμι) mit Meerwas. fr gemischt, Hesych. s. v. άλιχίανες.

Pol. 6, 52, 1., Strad. p. 111.

θάλασουργία, ή, die Beschäftigung auf
km Metre, bes. Schiffsptt, Fischfang, Hippor. p. 366, 28., Themist. or. 24, p. 305D.; von

θάλασο(ττ)ουργός, όν, (ΕΡΓΩ) eigentl.

ki Gee bearbeitend, d. i. Seschäfte zur Gee
trübend, bes. vom Fischer, Xen. Oec. 16, 7.,

Pol. 10, 10, 12.; πληθος, id. 10, 8, 5.; γεεντες, Luc. Hercul. 1.: 6, der Fischer, Alcoder. 1. 13

Bálsa, tá, nur II. 22, 504. Baltor & pp. nlyoduevog xzo, das derz mit lebensfrenden, mit seligen Genussen ansüllend. (Da die Alten schon Salea durch ydea erklarten, ist die Abltg. von Sallau u. die Verwandtschaft mit Saleia,

αι δτα Μετ ε umbetitrend, ναυτίλων οχήμα- βτοφεη, Π. 9, 467. 23, 32. — 2) m. acc. 1α. Aesch. Pr. 465.; θαλασσόπλαγχτον έχβαιτ ώνε διατεμών χυόα, Κατ. Hec. 782. βείνουτν, Theocr. 25, 16. Val. θαλλω. βείνουτν, Theocr. 25, 16. Val. θαλλω. βείνουτν, Theocr. 25, 16. Val. θαλλω. βείνει ή, αις αιτ in diefer Feminials schlagen, meetgepeitscht, νήσος Αλαντος, Aesch. Pers. 299. (v. E.). βαλαντος, Αεκ. Pers. 299. (v. E.). βαλασσόπλος, ον, (πλέω) das Mett durch βείν, δ. i. τε ich i che s Mah, δατι βαλείη, Od. 8, 76. 99., Hes. Op. 740.; δαϊ- βαλείαν, Π. 7, 475., Od. 3, 420., h. βαλασσοπορέω, das Mett durch βαλαιτοπορίδος αις πείνσαι διά θαλάσσης; υπο βαλαιτοπορίδος αις πείνσαι διά θαλάσσης με το βαλαιτοπορίδος αις πείνσαι διά θαλάσσος αις πείνσαι διά δαλάσσος αις πείνσαι διά δαλά raior, Musae. 2.

δάμασσοπόρφθος, ον, = άλιπόρηνος, λειος αδ, was weber Quantitát noch Akzent elocyos, von Merrpurpur, BA. p. 379, 23.

βαλασσοπόρφθος, ον, (πότης) der Meertrinker, wichten Kame, Luc. ver. dist. 1, 42.

βαλασσοτείχιστος, ον, (πειχίζω) gegen das Met gifchitt, gloss. b. Pind. Ol. 8, 34.

βαλασσοτόχος, ον, (πειχίζω) gegen das Lehrs Quaest. ep. 168. ab, der es für ein für sich bestehndes semin. erkärt.)

βαλασσοτόχος, ον, (πειχίζω) im Meere ges der gifchitt, βαλασσοτοχίστος, ον, (πειχίζω) gegen das Lehrs Quaest. ep. 168. ab, der es für ein für sich bestehndes semin. erkärt.)

βαλασσοτόχος, ον, (πειχίζω) gegen das Lehrs Quaest. ep. 168. ab, der es für ein für schlere, η, sich βαλαστοτοχίστος, ον, (πειχίζω) gegen das Lehrs Quaest. ep. 168. ab, der es für ein sälasσσιγίουργέω, (βαλασσουργός) Sees glößste, Schiffsahrt od. Kischfang treiben, Pol. 3, p. 117 sq. vertheibigt es, dem Lehrs Quaest. ep. 168. beistimmt; s. aber dage gen Kllendt lexic. Soph. 1, p. 779., Schäfer dage, εία, είον, = βαλείος, εία, είον, = βαλείος, στέφεσε

θάλειος, εία, ειον, = θαλεφός, στέφεσε θαλείοις, Anth. (?)
Θάλεφόμματος, ον, (δμμα) mit muntern, frijden Lugen, Orph. hymn. in Aquil. 5.

996 Θαλεοώπις 457.: φωνη, bie hervorquellende St. (nach lands) p. 483., Aeschin. de fals. leg. §. 46. (v. 28.): And there: de laute, facte), II. 17, 696., Od. latηθι βαλίφ, Kar. Suppl. 10. (Bgl. Eust. 4, 705 etc.; μῦθοι, Ap. Rh. 4, 1072. — 2) fanft, mild, βαλιοματίρω πνευματι, Aesch. gaνος της ℓλαίας, Phot. p. 79, 7.) — 2) for δαλερωπίος δαλερωπίος wird es genommen b. Hes. Theog. 138. βαλιοματις βαλίω, bie Palmblåtter, woraus man κδινε u. andere Geräthe filight, Geop. 10, 6. (Die Schreident Θεβίζητ, 'Ηριγένεια, Anth. 7, 204. βαλιοματις βαλιοματις βαλιοματις βαλιοματικ, (μανεῖν) junge βωτίξε der βαλιοματικ, fressen, και τας γραῦς ἐν τοῦς Παναθηναίοις βαλλομοροξίν, θεσκε πέτηλα, Mosch. 2, 67. nach Weinele, w. s. δαλλοφορός, ον, (μέρω) Delyweige tragen, <math>βαλιοματικ βαλλομορος δαλλομορος δαλλομορο2 9āléw, dor. f. Inlew. Săle, n, (Sallw) eigenti. die Bluthe; übtr. bichendes Slud, Gladfeligteit, er nolly Balloφόρος, ον, (φέρω) Delzweige tragent, wie bei ben Panathenden bie Greise u. Ra tronen in Athen, welche vorangingen u. Del-zweige trugen, Xon. Symp. 4, 17.; bh. b. Ar. Vosp. 540. scherzhaft Greise so genannt werben, die zu nichts Anderem mehr tauglich ibtr. blavenoes Siuce, Siuce, Siuce, Spally, Il. 9, 143. 285.: bef. im pl. bie feftslichen Freuben, bas Wonnegelag, Feftgelag, Od. 11, 603., Hes. Op. 115. 229. Scut. 284., Hdt. 3, 27.; Θαλίας έχει πόλις, Pind. Ol. 7, 173.; κώμοι καὶ Θαλίαι, Archil. fr. 11 Schneidew.; κισσοφόροις έν Θαλίαις, Ευτ. Βαcch. 363.; εὐστέφανοι Θεών Θυσίαι Θαλίαι τε, Ar. Nub. 307.: von Leichenfeierlichsteiten, ἀμφ όσιη Θαλίη τε κατοιχομένοιο ἄνακτος, orac. b. Plut. Arat. 53. (Bgl. noch Θάλεια.) Dav. waren, als im Aufzuge zu geben. Bei andern Festen, als den Thargelien, Phanepsien, gefchabies von Anaben, und an den Delien von den schönsten Personen beider Gescheter und jes λίαι τε, Ar. Nob. 307.: von Petidenfeierlichteiten, αμφ όσίη θαλίη τε κατοιγομένοιο σάλεω.) Dav.

θαλιάζω, εin frohes Gastmahl begehn, cin Kest feiern, Plut. Mor. p. 712 F. 746 B. (ib. p. 357 B. steth θαλειάζω); m. acc. Περσικήν κορτήν, Polyaen. 4, 15.

θαλιάζω, τό, bie Krotenbistel, bas Heilsblatt, Dioscor. 4, 98. Bei Galen. 14, p. 177 D. steth θαλίηκτορν; b. Plin. 27, 13, 112. thalietrum.

θαλιοποιός, ό, (ποιέω) θαλιοποιοί οι τὰ σχυτούμενα κιβωτία και τούς δερματίνους τὰ αρδικένα. Plat.; σικυός θάλλου, λείτις δένδρα τεθηλέναι ποιεί ωσπες σχυτούμενα κιβωτία και τούς δερματίνους δένδρα τεθηλίοτα, Paus. m. X.; von bet Cret. βαλλείον, τό, bet Olivensprößing, Diosc.

Parab. 1, 187.

βαλλω (b. Hom. nur h. Cer. 402., ep. θηλέω), f. θαλλήσω (Alex. Aet. s. u.), aoτ. εθαλον (nur h. Hom. 18, 33: θάλε γὰρ τεθηλίως ύπελθών, πόθος ὑπελθών νου δεοκεί Paral. p. 1507. κέλε υσειφίας), p. τεθηλίος του δεοκεί μος του του δεοκεί μος του δεοκεί μος του δεοκεί μος του δεοκεί μος τὰ δεοκεί μος τὰ δεοκεί μος τὰ δεοκεί μος τὰ δεοκεί θα τεθηλίοτα, Paus. m. Χ.; νου bet Cret. βαλλείον, τό, bet Olivensprößling, Diosc.

Parab. 1, 187.

βαλλω (b. Hom. nur h. Cer. 402., ep. θηλέω), f. θαλλήσω (Alex. Aet. s. u.), aoτ. εθαλον (nur h. Hom. 18, 33: θάλε γὰρ του δεοκεί γαίε να τεθηλίως του δεοκεί γαίε να τεθηλίως του δεοκεί γαίε δενδομος τεθηλίας), p. τεθηλίας του δεοκεί μος τεθηλίας του δεοκεί μος τεθηλίως του δεοκεί μος τεθηλίως του δεοκεί γαίε να τεθηλίας του δεοκεί γαίο μος τεθηλίας του δεοκεί γαίε να τεθηλίας του δεοκεί γαίο να τεθηλίας του δεοκεί γαίο τεθηλίας του δεοκεί γαίο τεθηλίας του δεοκεί γαίο τεθηλίας τεθ lichen Mitters, f. Bergk Rel. com. Att. ant. p. 41.

Βαλλέον, τό, ber Olivensprößling, Diosc. Parab. 1, 187.

βαλλέω, = βάλλω, Plut. Mor. p. 110 B. βαλλέω, που διάφει, movon blüßen, movan lie berfluß haben, movon stroßen, m. dat., ήμερλ τεθήλει σταφυλήσιν, Od. 5, 69; ξωνός φύλλοσι τεθηλώς, ib. 12, 103.; συδε άπο τέθηλε τεθηλώς, ib. 12, 103.; συδε άπο τέθηλε, ενος, ή, βάλλινος είδος, hespeh.

βάλλινος, η, ον, (θαλλός) von βωείςαι πόλις, Hes.; ταὶ σάγλαξη τεθαλυία, id.; άρεπαίστη, Pind.; βάλλως τεθηλώς, ib. 12, 103.; συδε τέπον σπορά, Soph. Das part. b. Hom. oft she ipping, in βάλλως τεθηλώς, id. άρεπαίστη, ελελικής του δάλλως δος, βηλλίας που τις είδοπος οι τὰ πεινώντα θράματα θαλλόν μομές τις πόλις, και βάλλως τις που Γιετ \$ταξιας, τις δάλλως τις που Γιετ \$ταξιας, τις δάλλως τις που Γιετ \$ταξιας, τις δάλλως τις που Γιετ \$ταξιας, τις πότος αξιλοντος τόμος τον πόμος δάλλως τον αξιλοντος τόμος τον πόμος δάλλως τον αξιλοντος τόμος δαλλοντος τόμος δαλλοντος τόμος δαλλει, δαν. Δετ. Σερ.; η δεμινος τόμος δαλλει, δαν. Δετ. Σερ.; δαλλεις δετ. Σερ.; δαλλεις δετ. Δετ. Σερ. βαλλεις δαν. Δετ. Σερ. βαλλεις δαν. Εποποί δελ. Εποποί διας το πόλις το

kubigriff frischer Kraft und jugendlicher Ans bie Hoffnung, II. 6, 412. 10, 223., Od. 1, 167.; mmt, der Sprößling, Sohn, Rachfomme, stirps, pl. 3αλπωραί, Trypliod. 128. [10, 8. gemen, λευσούντων τοιούνδε δάλος χορόν βαλπωροίς, ά, όν, erwärmend, Nicet. Ann. daugrevsar, wenn sie sehen wie ein solches histopretet gum Reihentanz, Od. 6, verwegen, χέντρον έρωμανίης, Anth. 5, 220. germen, levosorrar rocorde Balos rocor ekogressar, wenn sie sehen wie ein solches Gemich hinschwebet zum Reihentanz, Od. 6, 157.; φθον θάλος, Il. 22, 87.; γλυκερόν, 5, h. Cer. 66.; νέον, ib. 187.; Eur. IT. 22. Kl. 15., Glyco b. Hephaest. p. 56., Phoenix b. Ath, p. 360 g. X. (Rur im nom. u. acc. gebr. In der eigentl. Botg. commt n. acc. gebr. es nicht vor.)

θαλπεινός, ή, όν, = θαλπνός, ΕΜ. p. 479, 22.  $\vartheta a l \pi \epsilon l \omega$ , =  $\vartheta \dot{\alpha} l \pi \omega$ , EM. p. 620, 46.

θάλημι, poet. Form f. θάλπω, γλυκεί ενέγκα σευομένα χυλίκων θάλπησι θυμόν,

Bacchyl. b. Ath. p. 39 H.

θαλπιάω, (θάλπω) warm sein, sich erwärs un, ib θαλπιόων, Od. 19, 319., Arat. 1073.

θαλπέον, adi. verb. zu θάλπω, zu etwars mm. Alex. Trall. 1, p. 28.

Jalniferos, or, ermarment, vardala no-

δών θαλπτήρια, Anth. 6, 206.

dine, f. dalipe, warm machen, θαίπω, f. θαλίψω, warm magen, ετν warmen, στέατος τροχόν, Od. 21, 179. 184.; τείν σέλα πυρός, ib. 21, 246.; θάλπεται ένη, Soph.; χλανιδίων Ερειπίοις θάλπουσα πι ψύχουσα, id.; άλξω πέπλους θάλπουσα, Est.; τῷ πυρὶ θάλψομαι, Alcipht. 3, 4.: πι τὸ τρεπε, br ûten, τὰ ψά, Geop.: ετν μες, βάλπεσθαι τοῦ θέρους, b. i. im Some mu thousen. Χεπ. Cyr. 5, 1, 10.: alûbenb δεα, βαλπεσθαι τοῦ θέρους, δ. i. im Some ma (φρώξει, Χεπ. Cyr. 5, 1, 10.; glúbend maden, ὑπὸ εὐτρήτου χοάνοιο θαλφθείς εποδιερος, Hea. Theog. 863. b) übtt. ή Δώς θάλπει κέαρ ἔρωτι, entflammt, Aeach. Υτ. 32.; Ζεὺς ἐμεθου βέλει πρὸς σοῦ τέθελια, ib. 653.; ὑπό μ αὐ σφάκελος καὶ φωναληγείς μανίαι θάλπουσι, ib. 881.; ίς τι μοι βλέψασα θάλπει τῷδ ἀνηκέστω ποί, Soph. El. 876. β) Sorge maden, timmern, quáten, ἐιὰ οὐδέν θάλπει κέρδος, hristen. 1, 24.; ἔμὲ οὐδέν θάλπει κέρδος, hristen. 1, 24.; ἔμὲ οὐδέν τι θάλπει δόξα, λίτορι. 2, 2. γ) erweiden, táutden, αί κεμη θαίμθη λόγοις, Ar. Κq. 210. δ) δος δια δια δυνές, ενέτευει, εταμίτει, tròften, ἄλλον διος βάλπε ψέλυν, Theocr. 14, 37.; τὸν διαδόντα την ἐπισιολήν θάλματε τὸν ξαιδιόδετα την επισιολήν θάλψατε τον Γέντα τρόπον, Synes. epist. 19., Hel. 5, 3. lindern, heilen, tò aoverour, Alciphr. 2, p. 256 Bergl. - 2) intr. brennen, glus m, zαῦμ' ἐθαλπε, Soph. Ant. 413.; ἔθαλ-ψιν ἄτης σπασμός, id. Tr. 413. — 3) Mes

θαλύνω, = θάλπειν (θάλλειν) ποιώ, Hesych. Baldoia, top, ra, (so. leon), (Baldo) bas Erftlinges, Ernbteopfer, Il. 9, 534. (wo es ber Artemis bargubringen); autorelegra Baλύσια φωλάδος υδρης, Nonn. 25, 198. u. f. 5 bes. wurde biefes Opfer ber Demeter barges bracht, Theocr. 7, 3.

Aάλυσιάς, άόος, ή, bef. fem. zu Jaλύσιος, πούρη, Priefterin ber Demeter, Nonn. 12, 103.; βαλυσιάς όδός, Reife zum Ernbtefeft,

Theorr. 7, 31.

Baldaco, or, aproc, bas erfte Brob, wels des an ben Thalpfien von bem erften Getreibe gebacten und ber Demeter geopfert warb, Alle.

f. Boeckh not. cr. s. Ol. 7, 11, p. 384.: bann von ber Beit häufig, wiederholt, oft, beständig, Hom., bes. Qd., Soph. d., Kur.

IT. 6., Xen., Plat.θαμάχις, adv. = θαμά, oft, βάufig,

= πολλάκις, Pind.

θαματροχέω, θαματροχεί = οὐχ ἡσυχάζει, Hesych.

θαμβαίνω, = θαμβέω, flaunen, hymn. Von. 84. - 2) trans. worüber erstaunen, m. acc.,

το σόν πράτος, hymn. Merc. 407.

θαμβάλεος, α, ον, erstaunt, θεράποντες,
Nonn. δ. — 2) erstauntid (= θανμαστός,
φοβερός, Hesych.), φωνή, Nenn.; von
θαμβώ, ε. ήσω, (θάμβος) kaunen, erstaus

nen, erschreden, Hom.; καυτός τεθάμβηκα, Soph.; θάμβησεν δὲ πᾶς δμιλος, Kur.: m. Soph.; δάμβησεν δὲ πᾶς δμελος, Kur.: m. acc., τλ, ûber etwas staunen, εετsunen, εξες streeten, Od. 2, 155. 16, 178. 17, 367.; τέρας δ' εδάμβουν, Eur. Suppl. 570. — 2) tr. in Staunen.; Schrecten segen (δαμβες, έχπλήττει, Hesych.), χειμάρροι άνομίας εδάμβησάν με, 2 Reg. 22, 5.: bb. pass. in Schrecten geset werden, ετιστετέν, διά θείας δτιτς τεθαμβημένος, Plut. Caes. 45.; αὐτὸν αχοντα καὶ τεθαμβημένον πεσ. 16. αχοντα χαι τεθαμβημένον έπεσθαι, id. Brut. 20., herm. j. Eur. IT. 288. Dav. βάμβημα, τό, bas Schrechif, Maneth. 4, 559.

Fausyois, εως, ή, bas Staunen, Erstaunen, Erstrecken, Maneth. 4, 365.

θαμβήτειρα, ή, bie erichreckliche, Epirves. Orub. 970.

θαμβητός, ή, όν, angestaunt, gefürchtet, απι-στα και θαμβητά Φηραίοις κλύειν, Lyc. 552. ψεν άτης σπασμός, id. Tr. 413. — 3) Des βαμβος, εος, τό, bas Staumen, Gritaunen, balf. ich erwarmen, - erquiden, πίσυρας ποίας bie Bermunberung, bas Schreden, Gntjegen, και, μα trodrmen, εταμιατη, πίσυρας ποιας διε Bermunderung, δας Schen auriegen, δαίψαι υπ' ήελέω, δ. ί. leben, Anth. 7, 731., δ΄ έχεν είσοροωντας, δ. έλε πάντας ίδόν— και αμέτραματη Pind. Nom. 4, 23. δας med. Dav. σας. Ĥom. u. X.; τί νέον και εξάπατας δίκων δαίλωρή, ή, (δαίλωρά fábrt Arcad. p. μ' ωστ' δίννν δάμβει τῷδ ξξέπταξας; Kur. 101, 22. an), eigentl. die Erwarmung, stets Hoc. 180.; υπ' αἰσχύνης τε και δάμβους, but. die Graniatung, Beruhigung, der Arok. Plat.; τόλμης δάμβος, Thuc. 6, 31.; τοῦ θαμβόω, = θαμβέω, Luc. Syr. dea 25., wo Balden. αμβώσας f. θαμβώσας τοτίφίας. θάμες, οί, αί, dat. θάμεσι, aco. θάμεας, πατ im plur. gebr. ep. adi. = θαμειός, ges θαμύντερος βάμξι, βάμξι, βάμξι, βάμξι, βάμξις βαμύντερος θαμίσις βαμύντερος θαμύντερος βαμύντερας βαμύντερας βαμύντερας βάμθρις, ή, μής ob., μ. mobl richtiger, θαμύς an; f. BA. ενότης τινών, p. 563, 8., ΕΜ. p. 75, 15., Buttm. Gr. 1, βάμθρος, ρ. 1. Αμώντερας βαμύντερας βαμύντερος βαμύντ Hesych.)

(βάμειος, ά, όν) (βαμά) gehauft, haufig, bicht gebrangt, = πυχνός, Il. (nur fem. plur. nom. u. acc.); compar. θαμειότερος, Ni-cand. Alex. 594.

vit ein verziegter, ward nicht oft gepflegt, Od. 8, 451.; sich baufig besinden, «wo sein, Soph. OC. 678.; έν δονάκεσσι, Nicand. Alex. 591.; wiederholt », häusig Statt sinden, διά τό θαμέζειν έχθρας, Plat. Legg. p. 843 Β. — Auch med. τώσε γάς (τῷ Βοσπορέτη) θαμέζεται, b. i. όμιλεί, Soph. Past. 4, 3. (fr. 446 Dind.). Sautra, als adv. gebr. neutr. plur. von 3a-

θάμενάκις, adv. = θαμάκις, θαμά, Hippocr. p. 671,; bon δάμινός, η, όν, = θαμειός, haufig, bavon als adv. θαμινά, haufig, oft, Pind., Hippocr.,

Xen. — θαμινώς, Hesych., Phot. (Bei Nicand. ftanb fonft θαμιναί u. θαμινότεροι, wo Schneiber θαμειαί und θαμειότεραι here

τος Εφητίστε συμετικά εξετείτε το το εξετείτε το το εξετείτε το ε

p. 167 Matth.

θαμνώδης, ες, = θαμνοειδής CP. 5, 12, 5., pgl. Ath. p. 77 A. θαμνοειδής, Theophr. θαμύντερος, [. θαμέες 3. ..

θαμυρίζω, θαμυρίζει, = άθροίζει, συνά-

θάμυοις, ή, = πανι πνότης τινών, Hesych = πανήγυρις, σύνοδος ἢ πυ-

θάμυρος, ρα, ρον, όδοὺς θαμύρας = τὰς λεωφόρους, Hesych.

c. Cels. 8, p. 421.
savatnyos, or, (aya) ben Tob betbeifahs
renb, Timocles b. Ath. p. 407 E. 3 w.

τεπο, Timocles b. Ath. p. 407 E. 3 w. βανατήριος, α, ον, töbtlich, tobbringenb, βανατήριον ἀξιούσιν, οὐ βανάσιμον λέγειν, ΒΑ. p. 99, 9. (wo Yorf, 3. Eur. Med. 852. βανατηρόν υστ[chlagt). βάνατηρός, ά, όν, = bem υστής., θανα-τηρᾶς βοτάνης, Eust. p. 1336, 21. βανατήσιμος, ον, Poll. 5, 132: βανάσιμον γάρμαχον οὐ γὰρ προσίεμαι τὸ βανατή-σιμον (vulg. βανατήσιον).

σιμον (vulg. θανατήσιον). Θάνατήσιος, ον, töbtlich,

Cest. 14. 16.

Θάνατηφορία, ή, bas Tobbringen, δάκτει δ' οὐκ άλλως ή Θανατηφορίητ, beißt tobbringen, Anth. 5, 114.; von Θάνατηφόρος, ον, (Θάνατος, φίρω) tobe bringend, töbtlich, αίσα, Aesch. Choeph. 363.; γηλία γένεθλα πρὸς πέθω θανατηφόρα (Θα-

inteffent, dinn, Plut. Perick. 10. Alex. 42.; θαναιώθης, ες, (είδος) tobartia, tobtlich, το θαναικά των έγκληματων, DS. Exc. p. ben Lob angeigent, Hippoer. p. 830., Ael. ri Javatezá των έγκλημάτων, DS. Exc. p. 610, 39. — 2) τό βανατικόν, bie Streblichtit, Byz. — Adv. - χως, Kost. p. 321, 41. βανάτοες, εσσα, εν, (βάνατος) töbtlich, Tod bringend, φρενων άμαρτήματα, Soph. Ant. 1248.: μόρος, wie θωνάσιμος, Kur. IA. 1288. θωνατόπνοος, ον, (πνέω) ben Σου haus ψεπό, άνθος, Pseudo-Chrys. in psalm. 75. θώνάτοποιός, όν, (ποιίω) Σου bewirtenb, Schol. 3. Soph. Tr. 869.

3άνατος, δ. (Saveir) ber Aob, naturlicher v. gewaltsamer, ber Word, Hom. u. sonst; βαναίου μορφα, Assch., Plat. u. X.; βάνατον τρυγείν, προφυγείν, αλύξαι, αλέασθαι, Hom: διαφεύγειν, Plat.; επί θάνατον οί-Ηοφ.; διαφεύγειν, Plat.; επί θάνατον οίχισθαι, Ευτ.; θανεῖν οίκιστω θανάτω, Od.
11, 412.; στρατηγοῦ θάνατον ἀποθνήσκειν,
Plut. comp. Sull. 4.; ὁξῦν θάνατον ἀποθνήσκειν,
id. Crass. 25.; διπλοῦν θάνατον τέθνηκας,
Ach. Tat. 1, 13.; τὸν ὁἄστον θάνατον τελειτᾶν. DH. 4, 76.; τὴν ἐπὶ θανάτω (μιπ
fitiωίκίκης Ε.) ἔξοδον ποιεύμενοι, Hdt. 7,
223. b) bie Φιπτίφτιας, Κοθεβταίς, τὸν
παῖδα ἀγεδμενον ἐπὶ θάνατον, Hdt. 3, 14.;
τὸ παῖδίον κεκοσμημένον τὴν ἐπὶ θανάτω
(κε. στολήν οδι κόσμησιν), id. 1, 109.; συλλεβῶν σφέας ἔθησε τὴν ἐπὶ θανάτω (κε.
λεδῶν σφέας ἔθησε τὴν ἐπὶ θανάτω (κε.
λεδῶν σφέας ἔθησε τὴν ἐπὶ θανάτω, Att.
1, 109.); συλλαμβάνειν ἐπὶ θανάτω, Att. 3. 1, 109.); συλλαμβάνειν επό θανάτος, Att. ([. συλλαμβ.]; ποίνεσθαι την επό θανάτος (π. σίχην); Ath. p. 590 D.; θάνατος ή ζημία επίκειταε, Xen. Hell. 1, 1, 10.; θανάτου της ζημίας επικειμένης, Isocr. de pace 50.; θάνατον καταγιγνώσκειν τινός, gigen 3mb bic Tobesfirgfe ertennen, Thuo. u. u. ([. κα-κανακ δ. σίχησου ναταγικομβάντων θα-κανακ δ. σίχησου ναταγικομβάντων θα-1. Scibler z. Bur. El. 479.; τον μη πειθόμενον άτιμες καὶ θασάτοις κολάζουσι, Plat. ben Namen hatte), Hipponax b. Ath. p. 370
Pol. p. 492 D.: die Xodesgefahren, els B., Theophr. b. bens. p. 424 F.; νῦν ἄγει
τραύματα καὶ θανάτους ἰόντος, Plat. Pol. p.
1399 A. — 3) Fightl. Θάνατος μὲν τάθ
ακουνίευς, Soph. OC. 533.: πόλεως έστι θάακουνίευς, δορκ. OC. 533.: πόλεως έστι θάκανονίευς, δορκ. OC. 533.: πόλεως έστι θάακουνίευς, δορκ. OC. 533.: πόλεως έστι θάκανονίευς, δορκ. OC. 533.: πόλεως έστι θάακουνίευς κανος δορκ. OC. 533.: πόλεως δογκ. ΟΚ. Εκουνίευς δορκ. ΟΚ. Εκουνί axousy, Guntergang) ανάστατον γενέσθαι, Lycarg. p. 155, 35. — 4). = νεχφός, bet Toote (wie auch bus tut. mors), ατυμβεύτον θανάσιο λείψανον, Anth. 9, 439. vgt. 223., Jac. del. ep. p. 395.

Jac. del. ep. p. 395.

Θάνατουσια, ων, τά (sc. leρά), bas Cobtensett, Luc. ver. hist. 2, 22.

Θάνατου όρος, ον, = θανατηφόρος, Aesch. Ag. 1249. (wo nach Einigen θανατηφόρα hersight. 5 (. 806. 3. Phryn. p. 651).

Θάνατόω, töbten, Hdt., Aesch., Plat. u. X.—2) gum Tobe verurtheilen, εθανατώθη ώποι των έν Σπάρτη τελών, Xen. An. 2, 6, 2.; οι τεθανατωμένοι, Pol. 24, 4, 5.—3) übte. bas Lat. mortificare, NT.

οτα 200 αηξιαμίο, πιρροστ. p. 630., Ael. ΗΑ. 7, 5.; μετόπωρον, Arist.
Θάνατωσις, εως, ή, (βανατόω) bas Tobe 
ten, bie Hintigtung, ανευ ανδραποδισμού ή 
βανατώσεως, Thuc. 5, 9.; γενόμενον εν καταδίκαις και θανατώσεσι πολιτών, Plut. 
Mor. p. 291 C.

Sareer, 164. Sareir, inf. nor. 2. ju Ornoxo. θανή, ή, = θάνατος, ber Cob, Theod. Prodr. p. 221.

θάομαι, f. θεάομαι. Θάπα, ή, θάπαν = φόβον, Hesych. Bάπος, 16. das Staunen, = 2. τάφος, Bust. p. 468, 28., Schol. Lips. 3. H. 4, 243.

βαπτέος, έα, έον. adi. verb. von θάπτω, 3u begraben, τάνθε έστιν ούχι θαπτέον, Soph. Ai. 1140.

θάπτω, f. θάψω, pf. τέτἄφα, pf. pass. έτάφου, αυτάτια, Aesch. Sopt. 1012., τα-φηναι, Ar. Pl. 556.); settner aor. 1 pass. εθάφθην (θαφθηναι, Hdt. 2, 81. 3, 55.; θαφθείαι, id. 7, 228.), eigentl. bedecken, verschar-ren, bann einen Leichnam best atten, begtaben, abs., II. 21, 326. u. sonst geno. Austr.; δη-μοσία, Ar. u. X.; ου γάο πω ειέθαπτο υπό χθονός εὐουοδείης, Od. 11, 52.; Έτεοκλέα θάπτειν έδοξε γής φίλαις πιειασχαφαίς, Aesch. Sept. 999. b) auch vom Berbrennen ber Leiche name, ibn burch Berbrennen bestatten, Od. 12, 12., Eur. Suppl. 935. bas. Markt. 3 ούχ δαιοι πυρί δαπτειδίαι οἱ έαυτους αποκτείναντες, Philoste. Her. p. 722., vit. Soph. p. 601., f. Boisson f. Her. p. 570.; Ael. HA. 10, 22. Bgl. Backsmuth hell. Alterthef. 2, 2, S. 79. bom Cindalsamiren, Xen. Eph. 5, 1. begraben, in obston. Botg., Ar. Recl. 1107., Theoer. 5, 43. — 2) ubte. ένδ τούτω γε ξογφ θάψας τα ποογεγενημένα των αμαφ-τημάτων. Kunap. p. 134, 4. — Ueber die eigentl. Botg. dieses B. s. Demsterh. z. Xon. Bphes. p. 202 sq. Locell.

Θαργήλια, ων, τά, ein geft bes Apollo u. ber Artemis im Monat Θαργηλιών (ber baber

Θαργηλιών, ανος, ό, der eilste Monat der Athener, von der Nitte des Rai dis zu der des Junius, Thuc. u. A. Bgl. BA. p. 263, 27., Phot. p. 80, 8. βάργηλος, ό (sa. άρτος), παρείδε τον δάρ-

σιοργήλος, ο (εδ. αρτος), παρείδε τον δαργήλον, δν τωνες καλούσι θαλύσιον. Κράτης δεν δαετομένηλον καλείσθαν τον έκ της συγκομιδής πρωτον γενόμενον άρτον, Ath. p. 114 A. βαργεύω, βαργεύει, όχιενει, όχευει, έπαί-

ρει, φυτεύει, Hesych.

Sappaléos, en, for, (Sappos) f. Smodaléos. θαρράλεότης, ητος, ή, ί. θαρσαλεότης. θαρρέω, η θαρσέω. Θαηρητικός, ή, όν, η θαρσητικός. Θάργος, εό, η θάρσος.

3 θατον καὶ δίσον, Plat., Xen.; Ilébet, chet., 3 δατερα τοῦ ποτριοῦ ποριτάθεντο, ib., 7, αν θασον δεν τῆς πλείστον έχθατης έμου με με το του με το πολιτές με του και και το του με το του με το του με του και του με το με του με του

3αύματα συνάμεναι ποιείν, Aen. Symp. 2, [cas. vo. mic einem avgangigen suge, pich ave. 1.; ênd τοῦ τροχοῦ περιδινουμένου γράφειν etw. od. Imb vermundern, stammen, hausig ral avazurωσχειν 3., ib. 7, 3. u. bgl. A., s. mit bem Rebenbegriff ber Wishligung, bes Easaub. 3. Theophir. Char. 6, 2., wo έν θαύ- Labels, es be frem be t mich etw., ich bes paos, burch Runssssdae, u. 3. Ath. 22.— greife etw. nicht, a) m. gan., bes. perm, 2) bie Bewunderung, Verwunderung, el οῦν αὐτῶν θαυμάζοιμεν λεγόντων (worse contractions of the con Εσίαυδ. 3. Theophir. Char. 6, 2., wo έν δαύματε και βαθίδ, es be frembet mich etw., ich bes μασι, burch Aunststäde, u. 3. Ath. 22. — 3. die Bewunderung, Berwunderung, Be 

τολμης, id. 9, 37.: δαύμα ποιείσθαί τινος, πυλών, Thuc. 4, 85. 7, 63.: πρός τι, παφ fig über Ind ob. etm. verwundern, Hdt. 7, der Cetlarung Einiger Soph. OC. 1121. β) 99. 9, 58.; περί τινος, id. 3, 23.; δαύμα με folg. Relativlad, βανμάζομεν οἰον ἐτύχθη, μεγιστόν μοι παρέζειν τινί, Βετωμικ δαοι ἀξιούσι, Isoac.: mit folg. acc. c. inf. derung in Ind etregen, Paus. 1, 35, 6.; πενθείν δού σε βαυμάζω τύχας, Ευπ. Med. Αποπάσθαι τούς ἀνθρώπους ἐς τό δαθμα, 168. Αλ. 1130. u. id. 3, ού βαυμάζω γε, Luc. Gall. 18.: ἐν θαύματι ποιείσθαι, Plut. 12. 29. Ηκί. 2, 3, 36. γ) mit folg. εί u. ind., id. 3λ.; if τινά διὰ τιμής καὶ θαύματος ἔχειν, Hdl. 2, 3, 36. γ) mit folg. εί u. ind., id. 20. 14.: [ο τινά διὰ τιμής καὶ θαύματος ἔχειν, Hdl. 2, 3, 36. γ) mit folg. εί u. ind., id. 20. 14.: [ο τινά διὰ τιμής καὶ θαύματος ἔχειν τινά, Επωποπόσει, Plat. Legg. p. 820.: περί τινος σευματος πιστικός, in einigen der απρεθήντεια Redemeis fan: θαύματος αξιούς, δεσυπαντός θαύματος καὶ χλεύης ἄξιος, hemundermswerth, Plat., διαθές τις βανιματος καὶ χλεύης ἄξιος, Hdn.; θαυματος καὶ χλεύης άξιος, Hdn.; θαυματος καὶ χλεύης αξιος καὶ πιστικός καὶ καὶ με τινού με τινού με εναίματος τινού με τινού τις και και είνης πιστικός καὶ και είνης πιστικός και και είνης πιστικός καὶ και είνης πιστικός καὶ και είνης πιστικός και και είνης και είνης και

εείταης το μηθες του παραμησιος και μετιριτικές το του παραμησιος μηθες Ευτ., Plat. δ.; δαυμασης μηθες, Plat. υ. ενύνει, Επιθεικνύναι, Plat. Pol. p. 514 B. Χ.; δαυμαζουσι καὶ ἄγανται, Plat. Symp. Legg. p. 658 B.; ἀποδίδοσθαι, Dio Chrys. p. 180 B.; δαυμάζειν καὶ ἐκπεπληχθαι, Plat. or. 20, p. 264 B.: δυ. τῆς σοφιστικῆς δυνά- Πίρρ. mai. p. 282 B.: θαυμάσαι άξιος, δες ποραμησιος και διαθού και αξιος και διαθού και δια οτ. 20, p. 20π β.: υμ. της συσματικής υντα-μεως θαύμα, ein Kunststad der Sophistit, Plat. Soph. p. 233 A.; αυλητοίς και δοχηστοίς — Θαύματα δυνάμεναι ποιείν, Xen. Symp. 2, δορά. p. 233 A.; αὐλητρίς καὶ δρχηστοίς —
 3αύματα δυκάμεναι ποιείν, Χοπ. Symp. 2.
1.; ἐπλ τοῦ τροχοῦ περιδινουμένου γράφειν two. 0b. 3mb verwundern, flaumen, háusig καὶ ἀκαγινώσκειν 3., ib. 7, 3. u. bgl. X., l.
 δαίαυδ. 3. Theophr. Char. 6, 2., wo ἐν θαώματο, butch sunfthûde, u. 3. Ath. 22.
2) bie Bewunderung, Retwunderung, det είν. nicht a might etw., ich bes μασι, dutch sunfthûde, u. 3. Ath. 22.
2) bie Bewunderung, Retwunderung, dutch etw. nicht etw., ich bes μασι, dutch sunfthûde, u. 3. Ath. 22.
2) bie Bewunderung, Retwunderung, dutch etw. nicht etw., ich bes μασι, dutch sunfthûde, u. 3. Ath. 22.
2) bie Bewunderung, Retwunderung, dut ber acc. folgt: μη θαύμαζε τὰ λεγομε-bei diesem nur Od. 10, 326: θαθμά μ΄ ἐγει, πός. —, Soph. Phil. 681., δαθμα τόδε μ΄ ἔγει, πός. —, Soph. Phil. 681., δαθμα μ΄ ὑπέρχεται, Βετωυπθετιμη δοπμα ἐνογον αὐτοῦς γιγνομένων, θ. τῶν ταὐτην εἰ folgt); and θαθμα ἐσρον, Soph. Bl. 885.; δαθμά μ΄ ὑπέρχεται, Βετωυπθετιμη δοπμα μ΄ ὑπέρχεται, Βετωυπθετιμη δοπμα πιο χνονμάς νου το τραφείσαν κυρείν, λεασλικείν του τον πορί πιο τον και μ΄ πιθον και είναι, είν θαθματί είναι μ΄ λαι μ΄ το βαθματί είναι μ΄ το και και είναι και είναι και είναι και είναι είναι και είναι είναι είναι είναι και είναι είνα 34.; (ο τινά διὰ τιμής και θαύματος έχειν, Hdn. 2, 2, 17.; έν θαύματι ποιεϊσθαι, Plut. Pomp. 18.: θαϋμα περί τι, Berwunderung iber etw., Plat. Legg. p. 820.: περί τινος u. τινός, in einigen der angeschreten Redeweis fen: θαύματος άξιος, bewundernswerth, Plat., Xem. u. sonft 6.3 άξιον παντός θαύματος, Plat. Symp. p. 211 C.; μεγίστου δαύματος τόσ άξιον, Eur. Hipp. 906.; οὐ δαύματος

Od. 9, 190.; von der Pero, ib. 11, 287.; dor. F. δαυμάξω in EM. p. 443, 52.: fut. vom Derkules, Soph. Tr. 957.; vom Diomes pass. δαυμασθήσομαι, Isocr. p. 137 D. 1) bt, Rur. IA. 202. u. fonft. γ) δαύματα αὐ-intr. si & wundern, si & verwundern, roματα, Automaten, Arist. de gen. an. 2, 1, ft aunen, erst aunen, a) absol., seit Hom. p. 44, 11. 2, 5, p. 66, 15 Bekk. b) Kunsts in Poesie u. Prosa: μη δαύμαζε, wundere ka a, sowiacis und Springerkünste, θαύματα δεί-Eciltangers und Springerkünste, θαύματα δεί-Eciltangers und Springerkünste, θαύματα δεί-Eciltangers und Springerkünste, θαύματα δεί-Eciltangers und Springerkünste, θαίματα δεί-Eciltangers und Springerkünste, θαίματα δεί-Eciltangers ακι άνανται. Plat. V. 1. δαυμάτουμε και άνανται. Plat. Symp. Bemunderung werth, Soph. u. A.3 beachtens-werth, loyos, id. OC. 1154. b) mit einem cas. ob. mit einem abhangigen Sabe, sich über ich möchte wissen ob, Savualeic zal απορείς ελ διδακτον ή άφειή, Plat. u. fonft in Prosa gers. Ausbruck, hausig auch wie S. δτι, ich gere. Ausseiner, haufig auch wie S. 817, ich wundere mich daß, bios von diesem durch die hopothetische Auffassungsweise verschieben, die auch von Thatsachen, θαυμάζω εξ μος άπεστασι, daß sie abgefallen sind, Hdt. 1, 155.2 θαυμάζω γάς εξ. Εν άξι έκατεξον ήν, Plat. δ. 3 ουθέν θαυμάζω εξ. Κυαξάρης δυνεί. τόσ άξιων, Kur. Hipp. 906.; οὐ θαύματος βαυμάζω γὰο εἰ ... εν ἄρ ἐκάτερον ην, ἀλλὰ γέλωτος καὶ χλεύης ἄξιος, Ηdn.; θαυμάζω γὰο εἰ ... εν ἄρ ἐκάτερον ην, ἀλλὰ γέλωτος καὶ χλεύης ἄξιος, Ηdn.; θαυμάζω γὰο εἰ ... εν ἄρ ἐκάτερον ην, μετων ἐπάξια, Εur. Bacch. 716. — Φαβ bet plur. Θαύματα αυάς in ber zweiten Botg. Icht, geht aus einigen der angeführten Beiße. Icht, geht aus einigen der angeführten Beiße. Icht, geht aus einigen der angeführten Beiße. Icht opt. πορφτις ἐθαύμασ εἰ τις ἐκτονοτ. — Die ion. Ε., deren sich Hdt. durchs mit εἰ u. opt. πορφτις ἐθαύμασ εἰ τις ἐκτονοτ. Από καθη λαθραϊον ἀδὶν ἐς αυδ δεθετικ, ist θαθμαϊον ἀδὶν ἐς θεοῦ διψαι σόμον, sie wunderte sich — δαβμα nach Gramm. app. ad Greg. Cor. p. 654. es hatte wagen tonnen, Kur. Ion 44.; hins 668. 698. u. codd. b. Hdt. (Mahricheinl. vom gegen als reine Bedingung, Plat. Pol. p. θαυμάζω, f. θαυμάσομαι, b. Ερ. από βατι ω δτι, οδ. ώς, sich wundere mich δαβ — θαυμάσσομαι, Hom., selten θαυμάσω, Χεπ. Ηdl. 5, i, 14.; sonst auch Cyr. 6, 2, 12., μάζω δτι, οδ. ώς, sich wundere mich δαβ — ευρείν, Plat., Thuc. u. α. διάμξις α. sons δπως ποιλ ἐπείσθησαν Δθηναίοι, Plat. Ατιστίλι. Quint. p. 128., Dio Chr. 1, p. 507., οὐν δπως ποιλ ἐπείσθησαν Δθηναίοι, Plat.

Crit. p. 43 A., Xen. Mem. 1, 1, 20. 3, 5, partic. θαυμάζομαι μη παρών, man wundert 13., Luc. Prom. 19.: mit folg. Etagefag, jid, daß ich nicht da bin, Soph. OT. 289. — Θαυμάζω, τί λέξοντι, Piad. fr. 87, 7.; κά-συμασω παῖ, τίς ποτ ἀνδρῶν ἐτλη πρὸς 1346. OC. 1142., Plat. Phaedr. p. 257 C. — τύμβον ἐλθείν, Eur. El. 511.; Θαυμάζω 3) b. Hom. nach der Ertlat. Aristatch, Ξ δατις ἔσται ὁ ἀντερῶν, Thuc. 3, 38.; ἐθαύ-θεὰ τίνος κελεύσαντος ῆκοι, Xen. δ., [.] 11. 18, 496. 24, 394. — 4) τῆς δὲ ἡμέρας Κτάget 3. Xen. An. 1, 8, 16.; δταν τις δη-καὶ τὰ ἀλλα ὀρνίθια τὴν γλαῦκα περιπίμηγορῆ, τότε τοὺς ἀκούοντας οἱ περιεστη-καὶ τὰ ἀλλα ἀρνίθια τὴν γλαῦκα περιπίταται, ὁ καλεῖται συμβούλους η ποὶ χαίρετε —, Dinarch. μηνορίλους ἡ κοὶ χαίρετε —, Dinarch. μάζω μ. Θωμάζω, [. Θαῦμαζω, Θυυμάζω, β. Θαῦμαζω, Θυυμάζω μις ω το βουμάζω, β. Θαῦμαζω, β. Θαῦμαζω, Θυυμάζομαι wird angeführt. αμβ Moschio b. Stauhen betrachten, seit Hom. in Poesse u. Prosa, b. Hom. d. noch mit genauerer Berstimmung burch einen Relativsah, Ποιαμος δαύμαζεν Αχιλήα, δοσος έην, II. 24, 629. 2, 392.; β. Τηλέμαχον, δ (= δει), Od. 1, 382.; m. folg. ως, τὸ δὲ θαυμάζεσχον ἄπαντες, ω., wie —, Od. 19, 230.; auch mit folg. inf., οἰον δη θαυμάζομεν Εχτορα δίον, αλχμητήν ξμμεναι χαι θαρσαλέον πολεμιστήν, II. 5, 601.: τινὰ ἐπί τιν, Imb wegen etw., έπί αρισα. Plat. Rymp. p. 206 B.. Xen. Mem. δαυμάζω, βαικία in Poesse u. Prosa, det bei Hom. noch nichts s. unter b) u. Matth. § 14. απα, Hdt. 2, 35. u. 2. περί σαυμασίων 317.: απαρ στον στινος, από του σωματίων ου Poesmo, nach Ath. γ. Plut. Cam. 24.; τι ἀπό τινος, ἀπό του σωματίων ου Poesmo, nach Ath. γ. Plut. Cam. 24.; τι ἀπό τινος, ἀπό του σωματίων ου Poesmo, nach Ath. γ. Plut. Cam. 24.; τι ἀπό τινος, ἀπό του σωματίων ου Poesmo, nach Ath. γ. Plut. Cam. 24.; τι ἀπό τινος, ἀπό του σωματίων ου Poesmo, nach Ath. γ. Chernot, γ. Chrys.; bb. β) mie mirari, εξω term. vereipten, hochhalten, spake and mirari, εξω term. vereipten, hochhalten, spake αναμασιαν βεσι, πιτί πίτ, εξ sit nicht wunderdar, hoch zu verwundern, Ar. Thesm. Sept. 754; οὐα ἄνομασιων βεσι, Lac. Α. Δεσι. Μει. Ευπ. Plut. Symp. β. 217 A.: in Poess. βολιμασίες φιλων, id. Kl. 84., Eur. Med. 1144; τυμβον πατρός, seine Christian and belu Mor. p. 974 D: ἡτιον δὲ ταυπασίς, ταμπατίς εξωμα αμί ben Unterschieb von Βαυμασίες καμ. Hdt. 3, 80; επλι τῷ ἡτιρώνες εξωνα και τὰ ελαίτα. βαυμάζου περίως βαυμάζης, ἄχθεται, Hdt. 3, 80; επλι τῷ ἡτιρώνες εξωνα και τὰ ελαίτα. βαυμάζου χεπ. Lac. 1, 2. Oec. 4, 21, id. Symp. 4, 13. Cyr. 3, 1, 14., Dem. οδες ιὐτι. χάρις δ' ἀφ ἡμῶν δλομένων βαυμάζοι κάρος εξι ὁ δυάνασς, Plat. δ. u. Δ.; δι βαυμάσια, gestödit, amolitens μίω, bb, 16, το πάθος, και ής το βαυμάσιε δι κρείτως διαν, Hdt. 7, 126; τι (bel. im pron. dem. u. τεμένει με τα πίθε τω, ετω, πιάς τω, εξαλίμες μα δυαμάσιε λουμάσιε λουμάσιε κρείτον κουν, Hdt. 9, 16; το πάθος και ταυπατίς και λουμάσια λανμάζων δα δεθετειπθετ πίκη έτρα ποι το νόν κρους εκτω τόν μα δυαμάσια γενείδους και παρίξεν ται διανμάζων δα δεθετεικό το πάθος και παρίξεν ται διανμάζων δα δεθετεικό το πάθος και παρίξεν ται διανμάζων δα δεθετεικό τι πλους τα δυνμάσια, λα διανμάσιο γρείσου λουμάσια κρείδου κουν παρίδιο κουν κουν και μα το και διανμάσιο κα διανμάσιο και παρίδιο κουν παρίδιο κουν παρίδιο κουν παρίδιο κουν παρίδιο κουν

Ath. p. 206 D., Gal. 6, p. 321., Luc. d. mort. 21, 2., weiche Stellen insgesammt uns ficher finb.

3αυμαίνω, fut. άνω, ep. άνέω, = 3αυμάζω, bewundern, άξθλια, Od. 8, 108.; δένδεα, Pind. Ol. 3, 32.: pass. θαυμαίνονται καὶ φιλέονται, Callicrat. b. Stob. Flor. 3, p. 182. βαύμακτρον, τό, bas Gelb, bas man Gaut-lern ob. Tafchenspielern als Lohn giebt, EM, p. 443, 52. aus Sophron, wo Schneiber θυ-

μίαχτρον. θαυμάλέος, α, wunberbar, bewun-

θαυμάλέος, α, ον, wunder bernswerth: wunderlich, Hesych.

νωμάσιουργέω, = 90 δημρ. 7, 2. nach Ginigen.

βαυμασμός, ό, bie Bemunberung, Plut. Aem. P. 39. Mor. p. 419 D., Dius b. Stob. Flor. 65, 16., Sext. Emp. adv. Math. 9, 17., Schol.

θανμαστέον, adi. verb. v. θαυμάζω, es ift ju berwundern, man muß fich wundern, Bur. 84. 506., Plat. Polit. p. 302 A.: Savuaareos, anjustaunen, zu bewundern, Ath. p. 508 C.

3mμαστής, οῦ, ό, bet Bewunderer, Berehster, auct. v. Hom. 3., Arist. Rhet. 1, 11. 2, 6 3. C. 3, 2 3. A. u. δ., Plut. Cat. mai. & Cat. min. 25. Mor. p. 83 F., Philostr. Dav. Savμαστικός, ή, όν, zum Bewundern ob. Bawundern gehörig, geneigt, Arist. Eth. Nic. 4, 8, p. 66, 30 Bekk. min.; of θαυμαστικοί, Pat. Mor. p. 41 A. — Adv. θαυμαστικοίς, Schol. Thuc. 1, 74., Schol. II. 10, 437.

Jauμαστός, ή, όν, 1) wun berbar, zu vers Bunbern, worüber man sich verwuns bett, d. auch aussern, öνειφος, Pind. Pyth. 4, 163.; λόχος γυναιχών, Aesch. Eum. 46.; λαυμαστόν, Plat. Hipp. mai. p. 283 C.; βαυμαστόν, Plat. Hipp. mai. p. 283 C.; βαυμαστόν, Plat. Hipp. mai. p. 283 C.; βαυμαστόν είπας, Ευτ.; βαυμαστόν οὐδίν ξιαθέν. Plat.: βαυμαστός μάγας ποιούν είπας. Plat.: βαυμαστός μάγας ποιούν είπας. Plat.: βαυμαστός μάγας ποιούν βαυμαστόν den merden, Eust. inaver, Plat.; θαυμαστάς μάχας ποιούντα, Arist.: Εσγα. Bunderbinge, Plut. Cam. 4. u. dgl. háufig bes. in Prosa; τοῦτο Θαυμαστὸν πέλει, das ist wunderbar, Aesch. Suppl. 240.; οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν έμοί, Soph. Phil. 171.: Θαυμαστόν έστι, es ist wunderbar, an muß sich wundern, δ. bes. in Brase. βτοίει οὐδέν θαυμαστόν, es ift nicht munders δανματοποίος σου στική, Synes. p. 44 A. δατ, man darf od. braucht sich nicht zu wurs δαυματοποίος, (Θαυματοποίος) eigentlick kin, Plat. δ., Xen. u. sonst δ.; δ΄ πάντων θαυμαστόντατον εκούσαι, Plat. Symp. κώτερα, Luc. de m. Per. 17.; αὐτὰ ταῦτα, p. 220 A., od. mit εἰ, οὐδὲν θαυμαστόν εἰ sib. 21. Dav. τοχει - δυνήσονται, id. δ. u. X., ουδέν θαυματοποίησις, ή, = θαυματοποίτα, Kust.

Το καλλός, Γιας Τουνος θαυμαστούς πάσαν άρετην είναι, id. Legg. p. 945 Κ.: fpáter audy m. gen. βαυμαστός άνης της εύσταθείας, Plut. Popl. 14.; της έπιεικείας, id. Pericl. 39. Cat. mai. 6.; m. dat. πλήθει, an Menge, 39. Cat. mal. 6.; m. cat. πληθεί, an ukenge, Plut. Caes. 6.; πρός τι, πρός κοινωνίαν, Plut. Mor. p. 980 D. — δαυμαστά als Abs verbium, Plat. Symp. p. 192 B. 220 A., vgl. oben unter 1) a) z. E. — Compar. – ότερος, Plat., Isocr. u. A.: supl. – ότατος, id. u. A. — Adv. — ως, benoundernsmerth, haufig b. Plat. f. v. a. außerorbentlich, ftarter als maru, Savuaσιώς πολύπονος, Plat. Legg. p. 633 B. u. δ. 5 στως πολυπονος, Plat. Legg. p. 633 B. u. 0.3 als Beträftigung, φωμεν μέντοι — θαυμαστώς ρε, wir sagen es stellich — gar sehr, id. Phaed. p. 74 B.; εὐ πεφυκώς, id. Theaet. p. 144 A.; θαυμαστώς ώς —, Bunder wie sehr, = gar sehr, Plat. δ.; θ. ώς σφόδρα, id. Pol. p. 331 A., Matth. Gr. S. 1283. — Das B. tomm zuersh. Cor. 10. vor. —

Javματίζομαι, dep. med., in Bermundes rung gerathen, erftaunen, Hesych., Photo-† βανματικός, ή, όν, jum Bunder, jur Bermunderung gehörig. — Adv. βανματικώς. θαυματόεις, εσσα, εν, = θαυμαστός, Maneth. 6, 402.

θαυματολογία, ή, (θαύμα, λίγω) = τε-

gefdict barin.

Felei, Taschenspielerei, bie Bunberthuerei, Gaus merbe eines θαυματοποιός, Plat. Pol. p. 602., DC. 57, 21., Luc. Zeux. 12.; θαυματοποιία, ουδέν ωφελούσαι, Isocr. : Gauteleien, Poffen, im pl. Isocr. p. 209 C.; τῶν εὐεργεσιῶν, id. p. 284 D.: Bunder, Hel. 8, 10. Dav.

θαυμάτοποιϊκός, ή, όν, gauklerisch, taschens spielerhaft, einem θαυματοποιός eigen ober ahnlich, έν λόγοις το θαυματοποιϊκόν, Plat. Soph. p. 268 D.; ή θαυματοποιική, Gautter-Bunft, ib. p. 224 A

Savyacronoios, or, (3avµa, noico) Bunsber thuend, xovoac, Matro b. Ath. p. 19 A.: als subst. o, ή, Bunderthater, = in, bef. Gautter, Raschenspieler, Marktschreier, übhpt. wer kausnenden Zuschauern wunderähnliche Kunstsückt vormacht, Plat. Soph. p. 235 B. Pol. p. 514 B.: Dem. p. 23, 19., Luc. Somn. 14. Zeux. 2. Icar. 8., Plut. u. X.

Βαυμάτός, ή, όν, poët. f. θαυμαστός, h. Merc. 80. 440., h. Bacch. 34., Hes. Sc. 165., Pind. Ol. 1, 28. Pyth. 10, 30.

θαυμάτουργέω, (ξργον) = θαυματοποιέω, τεθαυματουργακ, (είγον) — θαυματοποίεις τεθαυματουργημένα, Gauteleien, Plat. Tim. p. 80 D.; έφ'ου ξμελλε θαυματουργήσειν, Ken. Symp. 7, 2., Hel. 9, 9. 21. 10, 16. — 2) Bunder thun, Damasc. Dav.

2) πραικότ τομπ, Damasc. Dav.

Βαυμάτούργημα, τό, die Bunderthat, Gaulelei, Hel. 10, 39, p. 444 Cor.

Βαυμάτουργία, ή, = 9αυματοποίλα, Plat.
Legg. p. 675 A., Hel. 2, 7. 5, 10., Asterius
b, Phot. Bibl. p. 503, 23.

Βαυμάτουργία, Α. (Δερίμα Μπροί)

θαυμάτουργός, όν, (θαῦμα, ΕΡΓΩ) = θαυματοποιός, θαυματουργοί γυναίκες, Ath.

Bavolzφιον, τό, bas Schaugeruft, Hesych. (Bon İxφιον und δάω, δάπω\*, τάφω\*.)

θαψάσχω, ein von Eust. vom aor. έθαψα gebilbetre praes. p. 200, 5.  $\theta = \theta = 0.00$ ,  $\theta = 0.00$ ,  $\theta = 0.00$ ,  $\theta = 0.00$ ,  $\theta = 0.00$ , Theophr. HP. 9, 8, 3. 5. 9, 1. 5. 6. 11, 2. 20, 3.

- 3άψίνος, η, ον, gelbgefárbt, gelb, χιτών, Ath. p. 198 F.; χρώμα, Plut. Phoen. 28.: bb. fahl, γυνή, Ar. Vesp. 1413.; bon

Bάψος, ή, auch βαψία, w. f., thapsia, ein Kraut ober Holz zum Gelbfarben, bas von ber Insel Thapsos tam, Theocr. 2, 88., Nic. Alex. 570. S. die Erklar. u. Schol. u. Bil—

lerb. Flora cl. p. 77.

1 (θάω) "Episches Desectivum = Bom act. findet sich nur noch ink.

† 9αυμάτοποιητικός, ή, όν, gum Saukler, chen Bortern allen ber Begriff nahren, trans. Lafchenspieler und seiner Runft geborg, ten, trinfen enthalten ift.)" Passow.

iden Wortern allen der Begriff nähren, tränken, trinken enthalten ist.)" Passow.

2 (Θάω) ich sies, wird als Stammsorm von Θάνος, Θάσσω, Θάσσω angesehn, scheint aber nie gebraucht zu sein.

3 (Θάω) s. Θεάσμαι z. E.
Θε, Anhängungssplee, s. Θεν.
Θεά, ή, sen. z. Θεός, dor.—lacon. σιά, Ar.
Lys. 1263., die Göttin, Hom., Hes., Pind.,
Trag., Plat. u. X.; im Gegens. von γυνή,
Il. 14, 315.; δω Θεοί θεαί τε, Aesch. Sept.
86.; μὰ Θεούς, μὰ Θεάς, Plat. Tim. p. 27 C.
Abjettivisch mit einem subst. Θεὰ μητης, ll.
1, 280. 21; 209.; Μοῦσαι Θεαδι ἀνιδαί,
Aesch. Suppl. 676.; δ. bei nom. pr. Θεα
Νύμφαι, ll. 24, 615.; Θεαλ Νηςήδες, β.
Αρτεμις, Θ. Παλλάς, Θεαλ Εὐμενίδες u. vgl.,
Trag.: σεμναλ Θεαί, bie Gumeniden, δορλ.

Trag.: σεμναί θεαί, δεαί Βυμενίδει α. ομ., Trag.: σεμναί θεαί, διε Gumeniden, Soph. OC. 459., Ar. Theam. 224., Aeschin. p. 26, 37., Plut. Sol. 12. u. fonst gewöhnl.; von benselben σειναί θ., Eur. Bl. 1270., vgl. Or. 261.; auch ανώνυμοι, id. IT. 944.; μεγάλα θεαί, Plut. Mor. p. 647 B., fonst werden up.

ter bem Ramen ber µeyalar Beaer Demeter u. Persephone verstanden, Soph. OC. 689. das.

u. Persephone verstanden, Soph. OC. 689. das. Derm. — Die alten Ep. haben nur die gew. Form 3ea, 5eas usw., die späteren Bp. auch die ion. 3ea, wie Call. Dian. 119. 152.; 3e\(\tilde{\eta}\), Ap. Rh. 3, 252. 4, 241. Tryphiod. 648. Maneth. 2, 317.; 3e\(\tilde{\eta}\), Ap. Rh. 3, 549., jedoch wird auch dei diesen die Richtigkeit dieser Formen bezweiselt; der dat. pl. 3e\(\tilde{\eta}\), s \$\epsilon\), Ap. Rh. 3, 549., jedoch wird auch dei diesen die Richtigkeit dieser Formen bezweiselt; der dat. pl. 3e\(\tilde{\eta}\), s \$\epsilon\), Ap. Rh. 4, 1412., nach B. Dindorf herzustellen Od. 5, 119., h. Ven. 190., Hes. Op. 62. E. Spisn. 3. 11. 3, 158. — Einsplich steht seas Har. Andr. 978. u. \$\epsilon\), Hes. Op. 62. E. Spisn. 3. 11. 3, 158. — Einsplich steht seas Har. Andr. 978. u. \$\epsilon\) do. 5, 215. 13, 391. 20, 61., wo nach Andern n\(\tilde{\epsilon}\) vas sea gelesn wird. Bgl. \$\epsilon\) do. \$\epsilon\), Hdt., (\$\epsilon\) (\$\epsilon\), \$\epsilon\) (\$\epsilon\), \$\epsilon\), \$\

νίτδ. Vgl. 3εός II.

3έα, ion. 3έη, Hdt., (3άω\*, 3άομαι) 1) bas Anfchauen, Befchauen, bie Ghau, be Anhlich, Trag., Plat., Xen. u. X.; 3έης άξιος — άξιοβέατος, befchauens, febenswerth, Hdt. 1, 25. 9, 25.; άξια έγένετο θέας ή σπουθή, Xen. Hell. 6, 2, 34.; άξιαν τῆς θέας την πόλιν έποίησεν, ib. 3, 4, 17. u. sonst: την θέαν διαπρεπής, von Ansehn, Kur. IA. 1588; τρεῖς ήλίου διεξόδους τῆ θέα διδόντες, btū Agge bem Anschauen widmen, Kur. Andr. 1088.; πᾶς ἐς θέαν δμιλος ἔρχεται, μιτ Θάραι, id. IA. 427.; gew. ἐπὶ θέαν τινός ἔρχεσθαι, βαδίζειν, ῆχειν, Χen. Ooc. 8, 1ί. Symp. 1, 21, Plut., Luc. u. X.; χατὰ θέαν, DH. 10, 46.; ἐπὶ τῆ θέα τῆ αὐτοῦ, bei scinem Anblich, Xen. Cyr. 1, 4, 24.; bas Aussehm, and τῆς θέας καὶ στολῆς εἰκαζειν, Luc. ver. hist. 1, 11.: bel. vom Schauspiel ober Spielen, καμ-

9, 2. baf. Cafaub.

3, 2. das. Casaud.

δεσγγελεύς, Εως, δ, (άγγελλω) der die
Bellsteste Ansagende, Hensych.

δεάγωγία, ή, das magische Geranziehen,
Namen, Zititen der Götter, KS.; von

† δεάγωγός, όν, (δεός, άγω) die Götter
kranziehend, zitirend, herandeschwörend.

δεάλω, £ άσω, ein Gott sein, von göttlis
der Art od. Natur sein, ψύσις δεάζουσα,
dio in vit. Hom. aus Democr. — 2) tr.

Δειών Κ = deiáζω, KS.

beudeσατος, foll Antiphon f. Θεοεισε-ατος gebraucht haben, nach Kust. p. 378., km, Suid., BA. p. 263, 31.; Buttm. Eeril. 1, 6. 173. u. Splburg g. EM. schreiben σε-

udioraros.

Hawa, f, poet. f. Ben, bie Bottin, nav-

a meigentl, Botg.), = Seana, Suanleis Seagu. bal., Pint., Luc. u. X. b.; narror sor

Joseph. Knac. in wairi knet. 3, p. 540.

βεάμων, ονος, ό, ἡ, ion. βεήμων, Anth.
Plan. 5, 365., (βεσομαι) ber Jusquer, bie
Jusquerin, Betrachterin, των δντων, Synes.
p. 128 B., Anth., Lexic.

βεανδρία, ἡ, (βεανδρος) bie gotts mensche Ratur, Method. p. 424 A.

Seardquxός, ή, όν, gottmenschich, Theophyl. hist. p. 20: u. sonft KS.; von Stardqos, ό, (ἀνήφ) der Gottmensch, Caesar. dial. 4. quaest. 133. 189.

sar. dial. 4. quaest. 133. 133.

βεανθρωπία, ή, die Gottmenscheit, Zonar. in Can. concil. p. 556.; von

βεάνθρωπος, ό, (ἄνθρωπος) der Gottmensch,

Jo. Chrys. Hom. 6, p. 72. u. sonst KS.

βεάομαι, f. θεάσομαι, ion. θηέομαι, f. ησομαι, dor. θαέομαι, s. unten, schauer, a.ne ήσομαι, dor. Jakoμαι, s. unten, s chauen, ans schauen, bes chauen, bestachten, bes. mit dem Rebendegriss der Berwunderung ob. des Staunens, der bei Hom., der nur die son. F. draucht, vorwaltet, m. acc., ll. 7, 444. 10, 524. u. d. b. Hom.; mit Jaμβείν verd., ll. 23, 728., Hes. Op. 400., Pind. Pyth. 8, 47., Soph. Tr. 1068., Kur. u. in Prosa gewöhnl.: db. bes. a) von der Beschauung von Aunstender und Terefmändichteiten. Bundern u. des. δίανα, ή, poët, f. δεά, die Göttin, πάν19, 101., Od. 9, 341.; χύαθοι θεών τε και
θοι τοιαντα θέαιναι τίκτουσιν, Call. Del. 29.,
Νοια. 142. [Joseph. Ant. 5, 10, 3.
Δεαίιριος, ον, (αἶτέω) νου Gott erbeten,
θεαίιριος, ον, (αἶτέω) νου Gott erbeten,
θεαίιριος, ον, (αἶτέω) νου Gott erbeten,
θεαίιριος, ον, (αἶτέω) ψου Gott erbeten,
θεαίνον, (ον, (θεαίρια)) ψου Gott erbeten,
θεαίνον, (ον, (θεαίρια)) ψου Gott erbeten,
απότα θεάσθ τι καὶ θέμες δεώντο, Plut. Διο.
θεαίνον, (θεαίρια) ψου Κετάφιστος Εθεώντο, Ρίαι Δεινον,
δεάνον, (θ. καὶ ξεεενόν, θεω.

θεαίνον, πικρόν, καλόν, Trag. u. Χ. βουβίασον, πικρόν, καλόν, Τιαβ. μ. Χ. βουβίασον, πικρόν, δυσβίασον, πικρόν καν μετικρικον καν μετικρικον και θεαίκον μετικρικον και θεαίκον και θεαίκον και θεαίκον να μετικρικον και θεαίκον να μετικρικον και θεαίκον να μετικρικρικον και θεαίκον κ

Rriger in Schael. App. Dem. p. 100.: vy. b. übhpt. f. v. a. fehen, τον έμε γυμνήν θηησάμενον, Hdt. 1, 11.; Γνα μη δορώντες εὐφοαίνωνται άλλὰ τὸ έαυτῶν κακὰ θεώμενοι ἀνιῶνται, Χεπ.; ὅπισθεν ἡμῶν ἐπιόντας τοὸς πολεμίους θεάσασθαι, id. b. u. X.: m. partic. μή πρότερον πρίν αν φεύνοντας θεάση, Xen. Db. c) geiftig ichauen, bes trachten, αὐτό το καλόν, Plat. Symp. p. 211 D.; πᾶσα ἀνθοώπου ψυχή φύσει τεθέαται τὰ ὅντα, Plat. Phaedr. p. 249 B. u. id. δ.; διὰ γνώμης θεᾶσθαι κάλλιον ἡ διὰ τῶν ὀψθαλμῶν, Xen. Hiero 2, 5.; δση δύναμις ἐν Φιλίππφ θεᾶσεσθε, Dem. de cor. 144. — Die ion. Form Infounce wird vorz. von Hom., Hes., Ap. Rh. mit Ausschluß ber andern gebraucht; b. Hat. finden fich beibe, boch will 28. Dindorf überall bie ion. bergeftellt wiffen. ατ. θάεομαι, Pind. Pyth. 8, 47.; imper.

θάεο, Anth. 6, 354., Anth. Plan. 4, 306.;

θαεῖτο, Theocr. 22, 40.: ξίσμ. θάομαι, bav.

θασθε (f. θεᾶσθε), bet Megarer b. Ar. Ach.

770.; θάσσσθαι, Theocr. 2, 72.; θασόμε
γαι, id. 15, 23.; θασεῖσθε, Call. Dian. 3.;

Ατ. Nub. 575. Eq. 278. u. δ. 3 οῦτε διχρ.

σοῦτε διχρ.

σοῦτε διχρ.

Ατ. Νυb. 575. Eq. 278. u. δ. 3 οῦτε διχρ.

σοῦτε διχρ ναι, id. 15, 23.; θασείσθε, Call. Dian. 3.; Ar. Nub. 575. Eq. 278. u. δ.; ούτε διασθάμεθα f. θεωμεθα, Sophron b. Apoll. de pron. p. 359 A.; δη. σαωμένα, wahrſġ, dor.-lacon. f. θεωμένη, b. Hesych.; imper. sor. θασαι, βρίcharm. b. Ath. 3, p. 86 A., 80-phron ib. p. 106 E., Theocr. 1, 149. 3, 12., ανασαι δε των έξυνων. Φίπεςει ποι μέν των λόγων γίγνειθαι, αμφ foll nach B. Dind. diefe F. in die Attis sche Boltesprache ábergegangen sein, er schreit die Rostesprache ábergegangen sein, er schreit die Rostesprache ábergegangen sein, er schreit die An. Pax 906. Thesm. 280. f. θέσσαι, δεσαικός, ή, όν, sum Juschauer, sum Co bet gehorig; δεστικός, ή, όν, sum Juschauer, sum Co bet gehorig; δεστικός ή, όνομις, δεκλικίς εκκροδίμεν. Ασχωνες, geht bervor, daß Mosq. 2, p. 17. Edempoviner, Aaxwres, geht hervor, bas eine alte Aktivform Saw vorhanden war, die eine alte Attivsorm δάω bothanden war, die Stammform zu betrachten ist. Spåtere Schriftsteller, wie Synes., Themist. u. X., ges toa Jeards, (Ajas) Soph. Ai. 898.: sichtwe, brauchen auch ein Attivum δεώω, des. im imper. Θέα, s. Balck. δ. Adon. p. 279 B., Boiss. ye δεατός σοφούς, Plat. Symp. p. 197 D.; μορος. Δεινίτ. p. 133.; s. δεάσεις, gl. cod. Paris. z. μή μόνον άκουστούς ήμιν άλλά και θεσπες. calvit. p. 133.; s. δεάσεις, gl. cod. Paris. z. γενέσθαι, Isocr. p. 24 C.; ψ μόνος ακουστούς δρείον. Plat. Mor. p. 718.; αυτό φτο δεστον εστον εστον εστον. Plat. Mor. p. 718.; αυτό φτο δεστον εστον εστ alten Aktiv Jaw gebildet, wie ja d. die Spåeten aktive Formen f. Deponenten gebrauchen.

— Daß übrigens die ion. F. nicht ausschließelich stein ober Bewundern Begriff des Stausnens u. der Bewunderung gebraucht worden ist, geigen die Beispiele des Hdt. u. Ap. Rh.

Als pass. sindet sich Ich Ichardan erst det Spåt., so Boiss. F. Phil. Her. p. 421., z. Bunap., p. 433. Der vor. p. Isvaele bei Bendert.

Jewself nach codd. in Ignacher geandert.

Seägeoros, or, (ågeoros) gottwohlaesalia. aus bem dep. Beaoper, u. fcwerlich aus bem alten Aftiv Saw gebilbet, wie ja b. bie Spa-

- ικώς, Dionys. Areop. p. 115. θέσσις, ή, (θεάομαι) bas Schauen, Be chauen, Betrachten, Porphyr. de abst. 4, 6,

[τίαιτα, Betrachten, Porphyr. de abst. 4, 6, Byttenb. im ind. 3. Plut. Θειάσει.
† Θεαστί, adv. in ber Gottersprache, αιά Θειαστί, τομί. Διαστί, παδ Ταστί gebildet. Θεαστιχός, ή, όν, (Θεάζω) von Gott ein gegeben, Arethas in apoc., Dionys. Areop. Θεατέος, έα, έον, adi. verb. von Θεάομαι, zu beschauen: Θεατέον, α. έστί, man mus beschauen, betrachten, Plat. δ.; Θεατέον τε καί ακουστέον, Plat. Pol. p. 390 D.; τοῦτό ἐστ τῷ νομοθέτη Θεατέον, id. Legg. p. 862 B. Θεατής, οῦ, ὁ, (Θεάομαι) ion. Θεητής, Hdt. 3, 139., der Beschauer, Betrachter, 3ω schauer, 'Αθηναίον χθονός, Rur. ion 301.; Μαινάδων, id. Bacch. 829.; τῶν παρόντων πραγμαίων, Isocr. p. 68 A. u. δ., Χεπ., Orat.

πραγματων, 180cr. p. 58 A. u. δ., λεπ., Οτά. u. sonft δ.; μάρτυφες και θεαταί, Plut. Mor. p. 71 A. 81 A.; übtr. θεατής τοῦ άληθοῦς, Ατίκι Eth. 1, 7, p. 10, 11 Bekk. mɨm.: insbef. dr. Buschauer bei Bestspielen, Schauspielen usw. Ar. Nub. 575. Eq. 278. u. δ.; οὖτε δικαστής, Plat. Theaet. p. 173 C. u. δ., Orat. u. A. δ.: βόβιππο, Thuc. 3, 38:

Seātexός, ή, όν, şun Bufauer, sun Su ber gehörig; Seatexή δύναμις, Sehtreft Kpict. dias. 1, 6, 3., Gregor. in Matth. lect. Mosq. 2, p. 17. Seātoς, ή, όν, (Seάομαι) wer ob. was gefcaut,

p. 433. Wet aor. p. δεαδεν b. Inic. 3, 38, it, auf Abeater der auf die Bahne benigmist jet nach codd. in δρασθέν geanbert.

δεάρεστος, ον, (ἀρεσχω) gottwohlgesalig, Gau stellen, το χάλλος τοῖς ερασταῖς, Gro-Damasc. p. 121. u. a. S p át. S. 80b. z. gor. 1, p. 554 B.: auch im schlimmen Sinnt, Phryn. p. 621. — Adv. δεαρέστως, Anon-V. Chrys. p. 307.

δεάριον, τό, dor. s. δεώρεον, cin Gebaude stellen, pass. δνειδισμοῖς χαὶ δλίστική machen, pass. δνειδισμοῖς χαὶ δλίστική bie δεωροί, am Tempel des Pythischen 1 Cor. 4, 9.

harpoeudis, és, (eldos) theaterformig, thamartig, Podos, DS. 19, 45.; πέτρα, Strab. 4, p. 179.; νήσος, id. 14, p. 656. — Adr. δεατροειδώς, Strab. 16, p. 763. βεατροχοπέω, (δεατροχόπος) die Sunft, ben Michael Company (δεατροχόπος) die Sunft (δεατροχόπο

Beisal des Theaters ob. der Juschauer suchen, derm butten, Tatian. adv. Gent. p. 260. Dav. θιατροχοπία, ή, das Buhlen um den Beissall der das Zuklatschen der Zuschauer, Artemid. 2, 75., Synes. ep. 54. nach Boisson, τείς. θεατροσχοτεία.

starponoπος, ον, (χόπτω) auf dem Aheas in den Beifall der Zuschauer suchend, darum baltend, Procl. par. Ptol. p. 231., wie δημοχόπος gebilbet.

Bentoaft, Bahnemberrichaft, herrichaft ber Buharrin Artheil über ein aufgesührtes Orama, wie dzlozoarla gebildet, Plat. Logg. p. 701 A.; with desreozoasla, Phot. u. Suid. S. Edb. i. Phys. p. 525.

burpoucksew, auf bas Schauspiel rasend buffin sein, rasend für das Abeater einge-kannen sein, Philo v. Mos. 3., Maneth. 4, 277.; DOM

diargomaris, es, (Seargor, mairomai) auf dis Theater verseffen, laidor. Pelas. p. 463.,

Athanas. Nicot. Dav. Fentopuarla, i, rasende Liebe zum Aheater, Orig. c. Cols. 3, p. 145., Constit. Apost. 8, p. 418.

διατρομαχέω, (μαχή) im Theater tampfen, min, Theodor. Prodr. in Notit. mes. vol. 6, p. 564. [δής, Lyc. 600. ) = θεατροει-

θεπιούμορφος, ον, (μορφή) = θεατροευθίπτουν, τό, ion. θέητρου, Ηdt., (θεάσμαι) 1) der Ort, wo man etw. schaut, Schaus plat, die insbes. a) das Theater, Schauspel-dans, gen. für bramat. Darstellungen, aber and für dstentliche Spiele, panegprische Reben L. bal., Deutsinger z. Aesop. p. 129 Schaef.:

369, 7, ion. s. 360, w. s.

369, 7, ion

sexounde, ή, όν, ion. δεμτοικός, Hippoar., nuật, vgl. Måller Archdol. §. 289, 3., Thue., mu Theater gehdrig, far das Theater passend, Plat., Xon. u. sonk hausig. — Ueber die Baustetralisch, μουσική, Arist. Polit. 8, 7.; έξ— art u. Einrichtung desselben s. das Allgemeine ideor, Plat. Pelop. 17. u. δ. 3. πανήγυρες, b. Måller Handb. der Archdol. §. 289. u. über ikatralisch, μουσική, Arist. Polit. 8, 7.; έξδίου, Plut. Pelop. 17. u. δ. 3. πανήγυμες,
DC. 63, 6.; eine βεατοική ιστορία von Juda
wid angeschipt von Ath. p. 175. 177. Db.
bas Atheniens. Kreater, Krissche 3. Ar. Thesim.
wid angeschipt von Ath. p. 175. 177. Db.
by printhast, pomphast, prahlerisch, hochtrabud, subpt. Essett machend, έπισέσεις και
by printhast, pomphast, prahlerisch, hochtrabud, subpt. Essett machend, έπισέσεις και
by printhast, pomphast, prahlerisch, hochtrabud, subpt. Essett machend, έπισέσεις και
by printhast, pomphast, prahlerisch, hochtrabud, subpt. Essett machend, έπισέσεις και
by printhast, pomphast, prahlerisch, hochtrabud, subpt. Essett machend, έπισέσεις και
by printhast, pomphast, prahlerisch, hochtrabud, subpt. Essett machend, έπισέσεις και
beater, auf bie Bushier bringen, loger, p. 258

A. (Panath. 122.). b) ber Afell im Abeater,
wo bie Buschier steel substant subptanter, auf bie Buschier steel substanter
by λείτου δια με με εξιστική με δια με εξιστική με βιστική βιστική με βισ

Beargoποιός, όν, (ποιέω) ein Schauspiel ob. ein Schauspielhaus machenb, Anaxandr. b. Ath. p. 242 F.

Peargonwilns, ov, δ, (πωλέω) = θεατρώ-γης, ber Theaterpachter, Poll. 7, 199. aus Ar. Beargorogovη, ή, = τορύνη θεάτρου, Rührlöffel des Schauspielhauses, Spottname der das Theater in Athen besuchenden Buhl birnen, nach Schweighauser, Spottname einer ungeschickten Tangerin, Ath. p. 157 A. Bearquidne, es, nach bem Schauspiel begie-

rig, Ducas.

rig, Ducas.

3-εατρώνης, ου, ό, (δυέομαι) ber Abeater pachter, in Athen ein Unternehmer, ber das Eintrittsgelb ins Aheater, δ-εωρικόν, besam, dafür aber das Aheater in baulichem Stand erhalten und einen Pacht an den Staat zahlen mußte, auch β-εατροπώλης und άρχετέκτων, Theophr. Char. 11, 3. das. Casaud. (13, 2) Schneid. Schneid.).

Beaupera, n, ber gottliche Glang, Theod. Prodr.; von

Βεαυγής, ές, (αθγή) in gottlichem Clanze leuchtend, Psellus u. a. Spat. Βεάφιον, Basilic. u. δειάφιον, τό, Tzetz.,

Hesych., und

Béapos, o, fpate &. f. Becor, ber Schwes fel, Bust. p. 1935, 24.

Beeidigs, es, (Beds, eldos) s. Beoeidigs. Beeior, 70, poet f. Beior, w. s., ber Edwefel, Hom. θάμετει rion.

δέειος, είη, ειον, σρ. f. δεΐος, w. f., gôtts
δεειόω, pošt. f. δειόω, w. f., jάμετεία, Od.
δεεύμενος, η, ον, ion. f. δεωμενος, part.

τοπ δεάμαι, falfat Form f. δηεύμενος,
part. praes. τοπ δηέομαι, Hdt. 7, 146.

**Genrool** a 1010 Senyogew, (Senyogos) von Gott reben, Cyrill c. Jul. p. 331. u. a. KS. Dav. Senyoge, ή, bas Reben von Gott, Nicot. Paphl. in Combof. Auct. p. nov. 1, p. 343 D. 330 D. 2. 330 1.

3εηγόρος, ον, (ἀγορεύω) von Gott redend, μῦθος, Orph. 537.; στόμα, Hel. 2, 4, p. 57
Cor., Nonn. par. δ.: δεηγόροι, von den Apositein, ap. Alexandr. b. Theodor. h. eccl. 1, 3. u. fonft.

3εηδόχος, ον, Nonn. par. 11, 4. als fem., und βεηδόχος, ον, (ἀγομες) γραξές αραδέ Sendoxos, ov, Nonn. par. 11, 4. als fem., und Sendoxos, ov, (δέχομαι) poët. f. Seodoxos, Nonn. 13, 96. par. δ.

Senios, τη, τον, ion. f. Sέειος, δείος, göttlich, Bion 6, 9.

Senxoleών, ωνος, δ, διε Priestruohnung, Elisches W., Paus. 5, 15, 7. nach Konj.; von Senxólog, ον, = δεοχόλος, δετ Priestre, Elisches W., Paus. 5, 15, 10., Luc. Alex. 41., Hesych Seplässen, ή, (Seplaroc) bas von Gott Geschütte, Berhangte, Schol. Soph. Tr. 1237. Sepläreoμαι, a) von Gott geschlagen, ge-prüft werden, Hel. 8, 10. b) über etwas von Bott Geschicktes tlagen, nur bei Hol. 6, 8, p. 238 Cor.: von 328 Cor.: von Seilävo) von einer Gottheit getrieben, sov; (klavov) von einer Gottheit getrieben, sov; (näml. zum Opferaltar), Aesch. Ag. 1270.; Seilärot zal odgavonereis, forts getrieben, Plut. Mor. p. 830 F. (aus Empedos kled?): von Gott geschlagen, Hel. 4, 19, p. 168 Cor. Sew. h) durch gottligten Antrieb gesches

168 Cor. Sew. b) burch gottlichen Antrieb geiches ben, von Satt veranlaßt, geschickt oder verhängt, πράγμα, Soph. OT. 255.; τούργον, id. Ant. 278.; μάντευμα, id. OT. 992.; νόσοι, id. fr. 611 D.; κακά, id. fr. 684 D.; συμφορά, Kur. Or. 2. Andr. 852.; κήρα δεήλατον, Ap. Rh. 2, 487.; όμφή, id. 3, 939.; έκ τινος Θεηλάτου, (noutr.) nach gottlichem Bers hangniß, Eur. Ion 1392.: auch in Prosa, φθορή, Hdt. 7, 18.; συμφορά, DH. 9, 42, Κ. 11, 9 ξ. Ε., Hel. 2, 4.; πλάναι, Plut. Mor. p. 418 K. (aus Empedotles?); προσβολή, Philo v. Mos. 1. κακά, ib.; b. KS. μέστιξ, Theodor. u. bgl. Χ. c) göttlich, wie Θεῖος, Εδραν, Eur. Ion 1346. — Die Bermertung bes Th. Mag.: Θεήλατον το Θεόθεν ελθόν λέγεται δε αλε έπλ κακοῦ, ολον Θεήλατος πληγή el δε εξηγεκί που αντί τοῦ

θεητής, οῦ, ὁ, ion. f. θεατής, w. f. οὐρὰ πωλικής είνοῦ τρίχα, (Kur.) Rhes. 794.; † θεητόκος, ον, (τίκτω) = θεοτόκος, poet. είναι βείναι, [chiage gu mit bem hamme,

θεητός, ή, όν, lon. f. Θεατός, w. f. Θέητρον, τό, lon. f. Θέατρον, w. f. † Θεήτωρ, ορος, ό, ion. u. poët. f. Θεατής. Θεία, ή, fem. von ό Θείος, die Aante, Baster oder Mutterschweiter, Muhme, amita u. matertera, τηθίς — ην ένιοι θείαν καλούσι, Ammon. p. 135.; betworfen von Hellad. b. Phot. Bibl. p. 530, 6. Θειαζω, (Θεῖος) 1) in ber Begeisterung pro-

phezeien, prophezeien übhpt., Thuc. 8, 1., DC. 55, 31. u. 6.; pass. ou ênl ry relevin aça ry Aleşandoav evelácion, Art. 7, 184. C.— 2) eines Bottes voll machen, begeiftern, ὁπόσοι τελεταίς έθείαζον, 8c. αδτάν, Philostr. Her. p. 704. — 3) göttlich machen, vergöttern, zum Gott machen, χαινόν άλλον — τεθείαχε θεόν, Clem. Alex. Protr. p. 32.; θειάζει (Cpifar) σαρχός εὐσταθές χατάστημα, id. Strom. 2, p. 412.: gottlich verehren, Beidous auror zul

p. 412.: gotting deteyten, seeawaş avior 222. προσχυνήσας, DC. 59, 27. 
Seeawayós, δ, (Θειάζω) die Begeisterung. Berzúckung, Schwärmerei, Seeawayois xaroyoi γυναίχες, DH. 7, 68. p. 1475 R.; in áblem Sinne, Schwärmerei, Abergiaube, Thuc. 7, 
Δ. Dina Ni. 4 Man. 265 B. 50., Plut. Nic. 4. Mor. p. 855 B. Θειαστής, ό, (Θειάζω) ber Imb wie einen Gott verehrt, Tzotz. hist. 8, 347. 353.

+ Seiaort, adv. = Seaort. - Θειαστικώς, adv. von einem Abjekt. Θειαστικός", in Berguckung, Schwärmerei, Poll. 1, 16. Θείεν, 3 pl. opt. aor. 2. act. von τίθημι, I. 4, 363.

Seluelos, = Seauelos, Ar. Lys. 1252. Seixos, ή, όν, = Secos, Cl. Alex. Prot. p. 84. u. a. KS. — Adv. Seixws, Grog. Nat. Seilonedeuw, an ber Sonne trodnen, Baλοπεδευομένη σταφυλή, Diosc. 5, 82.; θε-λοπεδευθείσα σταφυλή, id. 5, 9.; von θειλόπεδον, τό, (είλη, πέδον) Plat im Sonnenschen, ben Sonnenstrablen ausgeschte etwas darauf zu trochen, Trocknylat, Od. 7,

123., wo man bie Trauben am Stode eintrod: nen ließ, aus benen bas vinum passum bereis tet wurde; Andere versteben eine Tenne barum ter, wo abgeschnittene Trauben getracket wurden; f. das. Riefc., Anth. 6, 45. 9, 586. 7, 456.: eine Horbe etw. zu trocknen, Diosc. 1, 38. (Rach Giese Leoi. Dial. S. 236. ift das saus bem Artikel ro entstanden).

1 pl. aor. 2. act. von s/3ημι f. θείμεν, 1 θείημεν, Od. θείναι, inf. aor. 2. act. von τίθημι, Hom.

Es ift aber auch inf. sor. 1. von delew. Stift aber auch inf. aor. 1. von θείνω. θείνος, η, ον. = θείος, Inscr. Creten. b. Binscr. 2, p. 418., vgl. Baict. ş. Adoa. p. 284. θείνω, fut. θενω, Ar. Ach. 564., aor. 1. έθεινα, im part. θείνας, Il. 20, 481.; vom ungebr. ind. aor. 2. έθεινον, imperat. θένε, Ar. Av. 54., coni. θένω, (Eur.) Rhes. 687., Ar. Lya. 821., inf. θενείν, Eur. Heracl. 272., part. θενών, Eur., Ar. δ.; vom pass. 3 p. pr. θείνετα, Aesch. Pers. 295.; 3 pl. impl. έθείνοντο, id. Sept. 938., δ. im part. θεινόμενος Hom., Aesch., Eur., [chi a gen, hauen, te-

νεηπολος, ον, (πολέομαι) einem Sotte bies hem., Aesch., Eur., fc, lagen, hauen, τω nend, δοα, Nonn. par. 4, 109.: als subst. δ 3., γά, Od. 18, 62.; τινὰ τόξοις πας οὐατα, Priester, bes. der Rybele, dh. auch μητραγύρτης. βαθ mit den Bogen um die Obren, II. 21, 491.; δεητής, οῦ, ὁ, ion. f. θεατής, w. s. τθεητόχος, ον, (τίχτω) = θεοτόνος στολομοί πωλικής δινοῦ τολομοί (Μπε ) Rhae 784.:

Asech. Prom. 56., Ap. Rh. 2, 82.: πέδας, άληθη λέγω, ἄρξομαι διδάσκειν ξα τῶν τὰ ξειτεία τεὰ (κίμαςκα, ib. 76.; κήρυκα, Κατ. Η Εσίων, will zuerft durch das beweifen, was beweifen, the Heracl. 272.: μάστιγι, mit ber Geißel, Il. 17, Μεισία μετίξι διτά δεδα. Cyr. 8, 8, 2.; ξορει 430.; τῆ πυγμῆ Θενών, Ar. Vesp. 1384., τὰ Θεία, cultus deorum, Soph.; τὰ Θεῖα 181.; absol. Κατ. 1613.; τὴν γνάθον, Lys. ἐπαινεῖν, διε Κηατεί ber Gottheit, id.; τὸ 821.; absol. Κατ. ΗΕ. 949.: νῶτον ἀλός (πίτ Rubern), Opp. Hal. 1, 60.: im pass. τὰ Θεῖον, δετ Götteripruch, id. Tr. 1152.; χορών (πίτ Rubern), Opp. Hal. 1, 508.: βου πληγι, Il. 6, 135.; πῶλοι κέντοφ Θεινόμενοι, ἡ προνοίη, Hdt.; ἀμαρτάνειν εἰς τὸ Θεῖον, Plat. u. Κ. Εφιτβιδιαλδεί, Aesch. Pers. 410.: τῷ προν

Seισείκελος, ον, = Seoelκελος, Heliod. carm. ad Theodos. 33. (Fabr. bibl. Gr. 8, p. 120 Harl.).

Seισθεν, = Seόθεν, Priscian. 15, 4, p. 627
Sείσμεν, ep. 1 pl. coni. aor. 2. aot. von τίθημι f. δείμεν.

1 Jedor, vo, bet Schwefel, Tim. Loar. p. 99 C.; Envoor, geblegener Schw., nenvowueror, mit Feuer burch Kunst zubereiteter, Dioscor. 5, 124. — Hom. nur die F. Feuor,

rapulare, geschlagen werden, II. 1, 588; βουπίτη, II. 6, 135.; ποίλοι κέντοφ δεινόμενοι,
Εαν. IA. 220.: th of en, vom Etofe der
Echstschaft, der in der Etofe der
Echstschaft, der in the Etofe der
Echstschaft, der in the Etofe der
Echstschaft, der in the Godo: τώ
σελει την πετφαν, klopfen, Ar. Ar. 54. b)
nit Bassschaft, hau en, schaften, the en, schaften, the en, schaften, der en, scha compar., Lya Beiotépus donén rolas Mépanas

περιείναι, Hdt. 1, 122.
2 θετος, ό, ber Oheim, Ontel, Bater = ob. Mutterbruder, patruss u. avanculus, ώ πα-Rutterbruder, patruns u. avuncunus, worthoge Spaipe, Seie, Eur. Or. 673., Xen., Plat. u. A.; Beiog node untoog, Plut. (Frister im Gebrauch maren nargonactyphrog, Simplie ad Ruict. D. 321. fucht ueror, mit Hener durch Kunst zweetelettet, der merchaug warra παιχοκασιγνητος, dioscor. 5, 124. — Hom. nur die F. Féelor, u. einmal (Od. 22, 494.)  $3\eta$ ior.

2 3εior, τό, neutr. von 3εioς, a) das was des Ramens zu geben.)
die Gottheit od. die Götter betrisst, mit ihr zw. sawonthingt, von ihr herfommt, 3ε600 χάριν, in carm. ad Theod. 18.
in gottesbienstlicher Absicht, Thuc. 5, 70.; wis

66 \*

Sela, poët f. Hew, laufen, Hom. Θείω, ep. coni. aor. 2 act. von τίθημε f. Hom.

1 Δειώδης, es. (βεῖος) gottάμητιά, θειωδέστερον, Justin. mart. — Adv. Θειωδώς, Pseudo-Orig. c. Marc. p. 36 Wetst.

2 Δειώδης, ες. (βεῖον, εἰδος) famefelia; famefelartig, μέταλλα, Paul. Sil. therm. Pyth. 20., Galen. 6, p. 51.

Δείωσις, εως, ή, (1 Θειόω) bie Göttlichtit, Plut. Mor. p. 351 F. zw.

Δελγεσιμίδος, ον, (βέλγω, μύθος) burch Borte begaubernh, Anth. 9, 525, 9.

Δελγημα, τό, bas Bejänftigungsmittel, Suid.

8. v. Βουκολήσας.

s. v. Βουχολήσας.

s. v. Βουκολήσας.

Θέλγητου, τό, (Θέλγω) bie Besanstigung, Bezauberung, Ergddung, das Reizenbe, Bezauberung, Ergddung, das Reizenbe, Bezauberunge, ω φίλον υπνου Θέλγητου, Rar.

Or. 211.; πόθων Θέλγητοα, Ath. p. 220 F.; οὐκ δλίγα τὰ Θέλγητοα έχει, Luc. Scyth. 5.

u. s. d) das Baubermittel, Orph. Lith. 309.

528., Hel. 7, 9 g. G.

Θέλγιν, s. τελχίν.

Θέλγια, τό, das Bezauberungs, Besanstigungsmittel, τὰ ὑπὸ τῆς μουστάς θέλγματα, Schol. Pind. Pyth. 1, 21. b) = θαῦμα.

Heaych. (?)

Schol. Pind. Pyth. 1, 21. b) = θαύμα. Hesych. (?)

Sélyw, f. 9έlξω, eigentl. streicheln, mulcoro, dann don den dadurch bervorgebrachten Wirtungen, a) zauberisch berwältigen ob. einnehmen, bezaubern, abdoard die sinnehmen, bezaubern, abdoard die sinnehmen, bezaubern, abdoard die sinnehmen, bezaubern, daboard die sinnehmen, bezaubern, daboard die sinnehmen, bezaubern, stuschen, il. 13, 433., Od. 5, 47. 24, 3.; 3έlξας δσσε σασεκά, die hellen Augen bezaubernd, tulchend, ll. 13, 435. (nicht vom Cobesduntel zu verkethen): θέlγει δμματος έδραν δηνος, Rur. Rhes. 554.; δμματα, Ap. Rh. 1, 777.; μα-στοῖς θέlγω ανηνεμίην (von der πλήνη), Anth. 9, 544, 4.; σὸ δὲ θέlγοις αν αθελ-χον μονιμονάτη, Phot. p. 89, 19.; έσεσναι υμείς χονιμονάτη, Malach. 3, 12.

φύσις, οδ Σγγελοι οδ τὰ Θεία τελοῦντες . 197 Κ.; αίγες Θελγόμεναι, Alciphr. 3, 12. Δεγεται καλ Θεσελής φύσις, Phot. p. 84, 8, Θειότης, ητος, ἡ, (Θείος) bie Gottlichtett, gottliche Ratur, das gottliche Besen, 'Αφανανος, Luc. de calumn. 17.; τοις παθεσι τούντοις δόξα Θειότητος πρόσεστι, Plut. Mor. p. 665 Α.; πεπλήσθαι παντα Θειότητος, ib. 12, 40.: νόον, den Berthaud bethern, τούντοις δόξα Θειότητος πρόσεστι, Plut. Mor. βειοφάνής, εξ. (φαίνω) den bet Gottheit gesicht, gegeden, Alexis de Alexis de Alexis de Content of Selogaryses, θειοφανές).

Θειόγροος, ον, βίζι- Θειόχουνς, ουν, (Θείον, χρόα) [chwefelfardig, Dioscor. 5, 118. € 806. 8. Phryn. p. 142.

1 θειόχοος, ον, βίζι- Θειόχουνς, ουν, (Θείον, χρόα) [chwefelfardig, Dioscor. 5, 118. € 806. 8. Phryn. p. 142.

1 θειόχος, θειόχος gottlich machen, den Gottheit gesticht, εὐτυχέστερον εθείωσαν τὴν διανομήν, Plat. Leag. p. 771 Β.; Διός νεων εθείξει και γελέξει Αμπιλέσνι. 2 θειόχος, φ. β. βειόχουν απλεται καλ θειώσια, και διανομόνεσμον αλθέφος μυχόν, Εαιτ. Hel. 875. — Mod. δώμα θειώσια, ετ τείπιξε βίξι δου διαν πιτ Θάμετι γελί και γελ ror, eins ber Mabden bezaubert ber Liebe 3m brunk, baß sie ben Gatten nicht tobten wil, Aosch. Pr. 867.; δελξάρρον δ΄ υμνή ήμττέρφ δελχθέντες έβαν ποτί νήα μέλαινα, burch meinen Zaubergefang gekraftigt 2c., Orph. 481. S. Bos s. h. Cer. 37. Prosaitern.

Seleμνον, ölor ex φιζών, Hesych. Seleμός, όν, Aesch. Suppl. 1007.: Seleμόν πώμα, vom Ril, nach Ginigen von ρον πωμα, σοι τι, πασ Einigen σα σάλλω, θηλή, θηλέω, πάβτεπο, frugtbar, nach Andern von Θέλω, willig tragend, von selbst hervorveringend. (EM. p. 103, 48. nimmt vieses als Primitivs. von έθελημός an. Arcad. p. 61, 3: το δέ θελεμός από τοῦ θελημός οξύνειαι.)

Suppl. 842.

θέλημα, τό, (θέλω) ber Bille, NT., KS. Deb. θεληματαίνω, = θέλω, Nicet. Ann. 18, 4 Seληματικός, ή, όν, wollend, willig, Gloss. Basilic. — Adv. - κώς, Rust. p. 920, 19. 
Sελήμη, ή, ber Wille, angef. von Theognost. in BA. p. 1381. 
Sελήμων, ον, gen. ονος, wollend, willig freiwillig, Ap. Rh. 2, 557. 4, 1657.

θέλιμνον, S. <del>Θέ</del>λυμνον.

θέλκας, τό, = θέλγμα, Hesych. (valg. (prak); b. bemselben auch θέρκτας. Lobeck. Paral. p. 440 sq. fclagt θέλκιας vor. Βελκιής, ήρος, ό, (θέλγω) ber Befanftiger,

Einderer, δδυνάων, h. Hom. 15, 4. Dav. 3ελχτήριον, τό, Ales was eine zauderhafte Gewalt auf die Gemather ausäht, das Zauders mittel, ber Jauberreiz (vom Gürtel ber Aphrosdite), il. 24, 215.; Jedarnjon Horensus, Gessänge, die zauberisch auf die Menschen wirden, durch ihren Reiz bezaubern, Od. 1, 337.; Jewy Bedernforon, mas die Gotter bezaubert, erfreut, Od. 8, 509.; γλώσσης έμης μεζωγμα και Θελκτήριον, Aesch. Kum. 846.; ᾶ νεκροῖς δελκτήρια κεῖται (von den Lidationen), &ur. 1T. 166. d) das Linderungsmittel, πόνων, Aesch. Choëph. 659.; η πάσησι πέλει θελκτήριον ἄτης, Nic. Ther. 865. — Eigentl.

δελξιχάρδιος, ον, (θέλγω, χαρδία) bas herz befanftigen, Const. Manass. 311 Bekk. 3elξμβροτος, ον. (θέλγω, βροτός) Menschen bezaybernd, etgdhend, φθή, Orph. Lith. 315. 3elξ.μελής, ές, (θέλγω, μέλος) durch Ge-sang bezaubernd, Const. Man. 5938 Bekt.

τάς δελξιπίκρους πησμονάς κατασθενεί (τό lib. 180.; ξοτυψέλιξεν ξα δεμέθλων (= ξα λουτρόν, von einem Ausschlage der Hau, der hand, he Schaffe der Gaste tigett), opigr. in Bandini catal. podd. Laur. Graec. vol. 3, p. 18. Bgl. γλυπύπικρος.

5. 18. Bgl. γλυπύπικρος.

5. 18. βgl. γλυπίπικρος.

5. 18. βgl. γμωπίπικρος.

5. 18. βgl.

gung. 175 evp.

Μοτ. p. 662 A.

Δελέζορων, ον, (φρήν) bas Detz bezaus δούκα πήξας, Anth. 9, 802, 2.; γαίης δισεικός πήξας, Από. 9, 802, 2.; γαίης δισεικός σταβόρπο, έρωτες, Ευτ. Bacch. 402.; δούκα δεμείλα Ορρ. Hal. 5, 680.; χρύσεα παλμόν, Anth. 9, 505, im sing.) Ucter die F. Geiefe p. 367.

17.: vom Beine, Nann. 13, 270.; μύδος, im sing.) Ucter die F. Geiefe p. 367.

17.: vom Beine, Nann. 13, 270.; μύδος, im sing.) Ucter die F. Geiefe p. 367.

17.: vom Beine, Nann. 13, 270.; μύδος, im sing.) Ucter die F. Geiefe p. 367.

17.: vom Beine, Nann. 13, 270.; μύδος, δεμείλου, τό, = dem vordg., ἀπὸ πρώτοιο δεμείλου, Anth. 9, 649.; σιδηροδείουσι δεμείλους, Αρρεπά. Anth. 270.; χρηπίδος δεμείλους, Paul. Sil. amb. 249. Bgl. Jacobe lagen, die Anth. p. 612.

139. (an beiben St. bei Simplic, Beliura). Schol. &. Il. 9, 15: Θέλυμνα χυρίως οἱ 98-μέλιοι. Es find die semina rerum des Lucret. Den sing. to Adupror haben blos bie Gramm., um προθέλυμνος und τετραθέλυuvos bavon berguleiten.

9ελω, f. 3ελήσω, vert. F. f. έθελω, w. f. 3ελησω, to. (169ημι) das Gefehte, Aufgefehte, δεματα βρωμάτων, LXX. Dh. a) das Aufgeftelte, Thema, der Sah, der abgehandelt wird, thoma, Quintil. 4, 2, 28. b) das Des wird, thema, Unitill 4, 2, 28. 0) vas axes positum, bie niedergelegte Summe, of τραπεξίται απαιτούμενοι τὰ δέματα, Plut. Mor. p. 116 A., Codes Theb. p. 94. 150. 158 Cor. c) ber ausgesehte Preis sûr die Athleten, s. Pearson z. Ignat. epist. p. 25. τὰ δέματα τοὺς ἀγωνισταῖς αὐξήσαντα, inser. Poocek.

ib. 982.; φείτρα σελείησια του μέρο. 509.

Ηίρρ. 509.

Θελειικός, ή, όν, bezaubernd, besanftigend, τὰ Θελειικός τῆς μουσικῆς πάθη, Schol. Pind. Pyth. 1, 21.; τοῦ ὕπνου Θελειική ανθρωπον καὶ Θεματικόν νῦν ἀνομαζόμενον, Plut. Mor. p. 1135 D. — Αdv. compar. Θελειύς, ὑος, ἡ, δὶν Βεξαυθετιμη, Ergds και δελειίν, τό, τὸ Ετεθίμης του, τό, τὸ Ετεθίμης ber Erstitung, was Lob. Paral. p. 440. nicht mißbilligt). Θελειώς, ὑος, ἡ, fom. ξυ Θελειής, πεολακευτική, Suid., Phot. Θελειώς, ὑος, ἡ, ἐναλεικής, πεολακευτικής διάς, του βελειώς, ὑος, ος, (Θελειώς, ὑος, ἡ, ἐναλειώς, ὑος, ὑος, ὁ, ἀνονες, bei benen Kamps φελείθεσς, ον, (Θελγω, Θεός) Gott besanftigend, Beiw. bet Maria, Anonym. h. in Θεματοποιέω, είπ Σφεμα maden, εδίθεπ, δελεια ανθρικός του βελειος ον θείνος διάς διάς του βελειος ον θείνος θείνος στοίς και παρείς του βελειος ον θείνος στοίς και δεκαινός στοίς στοίς και δεκαινός στοίς και στοίς στοίς και δεκαινός στοίς και στοίς

θεματοποιέω, ein Thema machen, shiben, σεματοποιείται ο μελλων, Schol. 8. Od. 4, 807. θέμεθλον, τό, (τίθημι, θέμα) bie Erunds lage, ber gelegte Grund, δφθαλμοΐο θέμεθλα, bie Wurgel bes Auges, bie Augenhöhle, II. 14, υρατροκτιο, εταροκτιο, φόη, Orph. Lith. 315. it usurget des auges, die augenvohte, it. 14, 3ελξιμελής, ές, (θέλγω, μέλος) burch Gestand Gesta

p. 18. Bgl. γλυκύπικρος.
για θέσαν Αχαιοί, II. 12, 28; διέθηκε θεβείξες, εως, ή, διε Besauberung, Besansting, μείλια, h. Apoll. 254.; θεμείλια προβάλοντο,
gung, της εὐμουσίας, Aol. ΗΑ. 8, 24., Plut. sie legten ben Grund, II. 23, 255.; θεμείλια

Θεμελίου, ben Grund legen, gründen, την γην έθεμελίωσας, ΝΤ.: άδτι. βασιλεία καλώς θεμελιωθείσα, DS. 11, 68.; ήγεμονία κάλλιστα τεθεμελιωμένη, id. 15, 1. Dav. Θεμελίωσις, ή, die Gründung, LXX.

Το θεμελίουν, τό, bie Grundage, ber Grund, του βουλευτηρίου δεμέλια, Paus. 8, 32, 1.; τα δεμέλια πών οἰκοδομημάτων, Polemon Boph. p. 13.; δεμέλια τῆς ὀρχήσεως, Luc. de salt. 34. (δεμέλιο u.) u. & pát. (Moer. p. 185. u. Thom. M. itren.)

δεμέλιος, ον, διαπ Grunde gebötig, Grunds, Μοοι. Ατ. Αν. 1137., Poll. 7, 123.; δεμέλια που δεμέλιος ανα ματοίων λίδων ὑπόκεινται, Τhuc. 16, του δεμέλιος ακατείν, Luc. Alex. 19. 29 Α. u. fonft δ.: ξείνια, α τε ξείνοις δίμις του δεμέλιος ακατείν, Luc. Alex. 10.; τουτο δ δετί τῆς τέχνης δεμέλιος ήμιν, Μακλοπ δ. Αth. p. 346 Α.; τους δεμελίους διαφολής, Luc. calumn. 20.; δεμέλιος τῆς Ομηρικής ἀπολογίας ταῦτα, Βαιτ. p. 927, 49. 1393, 56. Χιάς folgende Ετ. μή υποκειμένων δεμέλια, Pol. 19. 335.; δια δεμελίων αυτήν άναιρήσων, DC. 39, 20.; δια δεμελίων αυτήν άναιρήσων, DC. 39, 20.; δια δεμελίων αυτήν άναιρήσων, DC. 39, 20.; δια διαγοινος, δ. (ξρων) ber bie Grundage βάτις 1β, νίε εδ είται θετ. ηθ. 36 κ., βεμελίων που καφιδετ. (π.) μη δεμις διαγοινος, δ. (ξρων) ber bie Grundage βάτις 1β, νίε εδ είται (π.) με εδεικι (π.) εδει = δίκη, bie Strafe, μένει Αρει κιίνει θέμιν, Aesch. Sappl. 431. — 3) bas vom Shidfals, vom Billen ber Gotter

sitte Gerechtigkeit. ματ εκτυμαμετι. Im gomet τη τητ αθείει πού πίδε επινίδειτ. Bemerkenswerth ift ber pl. b. Paus. 2, 31, 5: δ μέν πρώτος βωμός έστι Διονύσου, δεύτερος δε Θεμίδων άνομαζόμενος. — Day.

Θεμίσχοπος, δ, (σκοπέω) ber auf das Recht sieht, gerechte Aussieher, Pind. Nem. 7, 47. Θεμισχοείων, οντος, δ, (κρέων) ber gesets lich od. gerecht herrschende, Barridar δεμισχοεόντων, Pind. Pyth. 5, 27.

θεμίσσω, = θεμίζω, τοῦ θεμίσσω ἐν-εστώτος χρῆσις παρά Παυσανίς εἰπόντι, θεμισσέτω τὸ νομοθετείτω ἢ δικαζέτω, Eust. p. 735, 99. Phot. p. 82 g. G.: θεμισσέτω, alzığı**u**.

θέμιστα u. θέμιστας, ep. acc. sing. u.

pl. von Beurs, w. s. Seiffagung, Prophezeis hung, της θεμιστείας αποράσασθαί, Strab. 17, p. 814.

Βεμιστείος, εία, είον, gefehlich, gerecht, σχάπχον, Pind. Ol. 1, 12. (von Boch erklatt burch: sceptrum regis ius dicentis et leges iubentis).

δεμίστευμα, τό, = θέμις, Nicet. Ann. 17, 7.

demicroc, or, Recht u. Zeus, Plut. Mor. p. 1065 E. or, Recht u. Befes fcubenb,

δεμιστόνοος, δ, (νόος) bas Rechte fennend, διακοπόλιοι, Jo. Geom. hymn. 4, 59.

σικασπολιοι, Jo. Geom. hymn. 4, 59.

βεμιστοπολος, ον, (πολέω) gesegverwals
tad, recatspreciend (wis δικασπόλος), βασιλίες, h. Cer. 103. 473., Hes. b. Schol. 3.

Lyc. 284. Rgl. DH. 5, 73.

βεμιστός, ή, όν, (βεμίζω) gesegmásig,
rastmásig, αίματος ου θεμιστού, Aesch.
Sept. 676. — Adv. – στως, Aesch. Choeph.
635. — Dav.

3εμιστοσύνη, ή, = θέμις, θεμιστοσύνας ἐδίδαξε, Orph. b. 78, 6.
βεμιστοῦχος, ον, (ἔχω) bas Gefes, bas Βακλεύς, Αρ. Rb. 4, 347.

θεμίστως, ό, θεμιστόρων συνετών, Herych Beutreow, = Bemoreva, öppia, auf ge-fegliche Beife feiern, Kur. Baoch. 81. nach Musgr. Berb.

Rust. Beto.

3eμίτος, ή, όν, = θεμίστος, gesemāßig, radmāßig, rodmāßig, billig, nach göttlichem od mensch big, bes. am Berstande; dob on der Gottheit lichem Recht erlaudt, h. Cor. 207., Pind. mit Berbsendung od. Bahnsian geschlagen, geistyth. 9, 48., Soph. OC. 1755. OT. 993., Kur. Or. 97., Callim. lav. Pall. 78., Hdt. 5, βής εων, Hdt. 1, 127.; θ. γενόμενος, id. 8. 72., Plat. Apol. p. 30 C., DH. 9, 13. (vulg. 137.; μήτης άθλια καὶ Φ., DH. 4, 6, p. 650, θεμιστόν, welche B. bei den Pros. ungebräuchlich 4.; διάνου, id. 6, 9, p. 1057, 4.; παραγού

Im Comer ift ihr Befen ift). Luc. Iup. Conf. 10. Kunuch. 6. — Alt. Bemertenswerth ift ber - tos, = dexaiws, rouluws, Suid., Phot.

-τως, = διαπίως, νομίμως, Suid., Phot. Θεμιτουργός, δ. (EPFA) Urfeber ber Serechtigkeit, Jo. Diac. in Hes. p. 458 Gaisf. Θεμιτωόης, ες, weissiggerisch, prophezeihend, Θεμιτωόδεσιν διαφαϊς, orac. b. Baseb. praep. et. 5, 16, p. 204. Θεμόω, segen, b. i. bewirken, nbthigen, νῆα Θέμωσε χέφονο ίχέσθαι, et zwang das Schissian das seste kand zu kommen, Od. 9, 486. 542. (Man leitet es gew. von Θεμός = Θεσιός ab, was sich dei Hesych. sindet. Es gehört mit Θέμις zum Stamm τίθημι.) Θεν, eins an das Ende bet sudet, adi. ob.

Ber, eine an bas Enbe ber subet., adi. ob. adv. gehangte Partitel, bie Bewegung von einem Drte ber ob. weg bezeichnend, wie άλλοθεν, πάντοθεν, οξκοθεν, ούρανόθεν υ. bgl., von anderswoher, von Saufe, vom Sims mel her: feltner von Perfonen, wie bas hom. ∆ióθer, BeóBer, vom Beus, von ben Gottern. Die Ep. feben auch juw. ex ob. and baju, f. ex g. G. Des Metrums megen wirb bas

Buttm. 2, S. 349. u. bas. Lobect. S. boedber Buttm. 2, S. 349. u. bas. Lobect. Serae, agos, ro, (Selvw) die flache hand, mit der man schlägt, dneg Fenagos, II. 5, mit ber man schlägt, υπές δέναςος, II. 5, 339.; τὰ θέναςα προσβάλλοντα δεοςδοῦν, Hippocr. p. 753 A.; δμιλεῖ τῷ θέναςι τῶν χειςῶν, Alex. Aphr. 2, 48. Cigentl. bie hoble hand zwischen ben Fingern u. ber hands wurzel, s. Poll. 2, 143., Rus. Eph. de part. corp. hum. p. 39. 50. b) bie Fusioble, τὰ θέναςα ναρχῶσι καὶ ἐπιβαίνειν οὐ δύνανται. Hippocr. p. 641, 25.; θένας ποδός. Arat. 718. — 2) übtr. θένας βωμοῦ, bie Bettiesung in ber obern Altarsläde, in hie bie Opser gelegt wurden, Pind. Pyth. 4, 188. bos. Boch C. 276 f.; ebenso ἀλὸς θένας, bie von usern eingeschossen Eläche bes Meeres, id. Nom. 4, 74. — Dab.

† θεναςιζω, mit ber slachen hand schlagen, = πλήττω.

= πλήττω.

36rw, f. 3ehres j. G.

3-έο, ep. 2 imperat. aer. 2. med: von r/3ημε f. 3-έσο, 3οῦ, Od. 10, 333., Theoar.
3-εοβλάβεια, ἡ, (3-εοβλαβής) ber Buftand,
bas Betragen bes 3-εοβλαβής, von ber Gottheit
als Strafe gesenbeter Wahnsinn, Thorheit, Seistesverwirrung, την θεοβλάβειαν καλ την ωιμενοτιώτιμης, την σεορλαβείαν και την αφοροσύνην, Aeschin. p. 72, 32.; οίστορο και θεοβλαβεία, DH. 1, 4., DC. 44, 8.; μητέρα ἀναπεπλήσθαι θεοβλαβείας, DH. 6, 48 g. Χ.; πλέα μωρίας και θεοβλαβείας, id. 6, 46, p. 757, 13.; Ένοια και θ., id. 5. 7 ε. Χ.

iid. 6, 46, p. 757, 13.; δνοια καὶ 3., id. 5, 7 s. X.

δεοβλάβέω, a) act. bie Götter beleibigen, gegen sie sündigen, ληξαι δεοβλαβοῦντὶ υπες-κύπω Θςώσει, Aesch. Pers. 817. b) pass. burch gdittiche Strase wahnsinnig od. bethort sein, τον αὐθέντην ... θεοβλαβοῦντα, Thomist. or. 4, p. 56.; vom

δεοβλάβης, ες, (βλάπτω) von Gott geschäbigt, bes. am Berstandes dd. von der Gottheit mit Berblendung od. Badnsinn geschlagen, geisstevert, bethört, unssinnig, δοτε δεοβλαβής εἰν, kdt. 1, 127.; δ. γενόμενος, id. 8.

ren xal 3. ητ, id. 7, 44, p. 1408, 2., Poll. 1, 22.; vgl. βλάπτειν φρένας, b. Hom. E. Ochne 3. Il. 9, 116. — Adv. θεοβλαβώς, Devne 3. Il. Poll. 1, 22. † θεόβλητος, ον, (βάλλω) von Gott geworfen ober getroffen. θεόβλυστος, ον, beind, Man. Philes. or, (βλύω) von Gott spru-Seoβούλητος, or, (βουλίομαι) von Gott gewollt, gewirdet, gettgefällig, διδασκαλία, δόγμα, Clem. Rom. in Cotoler. Patr. ap. 1, p. 611. 627. fimmt, Byz. Θεοβρότιον, τό, eine Benennung bes Immergrun, sempervivum, Diosc. 4, 89.
Θεόβρυτος, ον, (βρύω) was Gott hervors forwell láft, νάματα, Const. Man. Chron. p.94. θεογάμια, ή, (γάμος) δίε Götterheitath, Storyaufa, ή, (γάμος) δίε Götterheitath, Sötterhochgeit, ώς ὁ ποιητής ίστορεί Πείσαν-δρος ὁ τῆ τῶν ἡρωϊκῶν Θεογαμιῶν ἐπιγρα-φἤ πᾶσαν ὡς εἰπεῖν ἰστορίαν περιλαβών. Zosim. 5, 29, p. 287, 1 Bekk. S. Θεομα-

χία; aber θεογάμια, ων, τά, Bermablungsfeier ber Perfephone, Poll. 1, 37., Eckhol doctr. n. 4, Beopeneala, i, bie gottliche Geburt, Geburt burch Gott, b. i. Biebergeburt burch bie Laufe,

KS.; von Seoyeris, es, (FENQ) von ob. aus Gott geboren, erzeugt, entstanden, Schol. Aosch. Prom. 351. Areop. Dionys. θεογένητος, ον, = b. vorbg., Dionys. Θεογεννής, ές, (γέννα) gottlichen Geschlechts,

Soph. Ant. 828. Secretarios, or, (γεννάω) von Gott ets geugt, Dionys. Areop. p. 117 B.
Sεόγληνος, οr, (γλήνη) mit göttlichen Ausgen, Nonn. par. c. 20, 54.

Sedylwodos, or, (γlώσσα) mit göttlichet Junge ob. Rebe, b. i. göttlich rebend, γυναί-zes, Anth. 9, 26., Nonn. par. Seoγνωσία, ή, Erkenntniß von Gott, Cyrill. u. a. KS. d.; von

† & edyrwotos, or, (yeyrwoxw) Gott befannt, von Gott erfannt.

Secyovia, n, (Sebyovos) bie Geburt ob. Erzeu-

Θεοδέγμων, ον, gen. ονος, (δέχομαι) = 3εοδόχος, 3ωχος, Anth. 7, 363.: πηγη, gittlich, Archestr. b. Ath. p. 320 B. θεοδέχτως, ορος, ό, ή, (δέχομαι) = θεοδόχος, Hesych. Beodepung, es, (δέρκομαι) Gott fcuend, Synes. h. 3, 584.

Synes. n. 3, 30%.

Θεόσευτος, ον, (όδεύω) ber Sotthek gangs bar ob. zugånglich, Jo. Damasc.

Θεοσήλητος, ον, (όπλεομαι) von Sott ges schäbigt, verlegt; wie Θεοβλαβης, μιαιφονία, in wiefern vom Stos verurlacht, Anth. 9, 157, 4.

in western dom Gros verursage, Anta. 9, 137, 4. 3εοδέσαχτος, ον, (διδάσχω) von Gott ge sehrt, 1 Thessal. 4, 9., Chrysset. u. a. K. 3εοδίνης, ες, (δινέω) von Gott im Treik gedreht, umgeschwungen, umgetrieben, διπή, διμφή, φωνή, Nonn. Jo. par. δ. 3εοδιφής, ες, (διφάω) Gott suchend, Synes. hymn. 3, 262.

Secountos, or, dor. Secouros, Pind.; 3 Enb., id. lathm. 5, 10. fr. 58, 1., (δέμω) von Gott ob. von ben Gottern gebaut, gegrün.

von Gott ob. von den Gottern gebaut, gegründet, πύςγοι, Il. 8, 519.; Αθηναι, Soph. 8l. 697.; Αελφων πόλις, Eur. Andr. 1264, id. IT. 1449., Bur. Hipp. 707.; Δάλος, Pind. Ol. 6, 59.; πύλαι, Baochyl. b. Schol. 8. Pind. Ol. 13, 1.: übhyt. von der Gottheit begründet ob. feßt gestellt, ἀρειαί, Pind. Isthm. 5, 10.; έλευδερία, id. Pyth. 1, 61.; γρέος, id. Ol. 3, 7. δεοδόχος, ον., [. δυοδόχος. δεοδόχος, ον., [. δυοδόχος. δεοδόχος, ον., [. δυοδόχος. δεοδόχος, ον., (δόσις) von Gott gegebth, Ατιετακ de LXK interp. 124 Haverc. δεοδόχιον, χό, Rame einer Augenfalbe, Alox. Trall. δ. δεόδοχος, ον. (δίδωμι) — δεοδόχιος. νου

Seodooule, gottgefallig manbeln, KS., Suid., Phot.; von

θεόδρομος, or, (δραμείν) in Gott ob. nach ottes Billen wandelnd, gottgefällig war Sottes & de belnb, KS. θεόδροσος, ον, (δρόσος) von Gott thauend, Man. Philes.

Seogovía, ή, (Iedyovos) die Geburt od. Erzeus gung der Sotter, Isogovía, al ζωογονία, (Plat.)

Byin. p. 980 C.: Götterabstammung, Geschichtstefel od. Stammbaum der Sötter, des. als Sedigitsten.

Aegin.: 9. ή, Rame eines Argenimitels, Alex.

Trail. 8, p. 457. 10, p. 588.

Italiel eines Desiodissen Legg. p. 886 C.:

Sitel eines Desiodissen Legg. p. 886 C.:

Seozovisóc, dr. (Seoyóvos des General des G

phyl. Sinne), Τηλέμαχος, Od. 3, 416.; Δχιλ-iers, Il. 1, 131. 19, 155.; Δητορόρος, Od. 4, 278.; Δλαένοος, ib. 9, 256.; αὐτη ποιεί θεο-είκελον, αύτη θεοειδή. Themist. or. 6, p. 79 Δ. — θεοτκελον, attifiche Infict. in Bluscr. 1, p. 449. — θεοτκελον Halia. 11., jest BeoexSola.

θεοεχθρία, ή, das Gottverhaßtsein, BM. p. 486, 3. G. das vorherg.; von

† desex doc, or, (exdess) gottverhaft, ben Stateen verhaft ob. feind.

Seider, adv. (βεός) von Gott her, von Gott, durch ob. mit Gott, divinitus, Od. 16, 447.; σύμβολον πιστόν — εύρεν θεόθεν, Pad. Ol. 12, 8. Pyth. 11, 50.; ανδρός θεόθεν περδομένου, Aesch. Sept. 306. u. δ.; οίς γαο αν σεισθή θεόθεν σόμος, Soph. Ant. yao av σεισθη σεοσεν υυμος, 580.; έσσυτο θεόθεν — κακά τάδε, Eur. δ., Ap. Rh.: To Seoser, was von Gott fommt, bas gittliche Berhangniß, Bur. Phoen. 266.: bei Prof. wohl erft in spaterer Beit, έστιν το χεχαρισμένως αὐλεῖν θεόθεν, Plut. Mor. p. 632 D.; Βεόθεν αιτούντες θεία φρονείν, υου Gott bittent, Synes. Ep. 137.

SeoSexos, ον, (τίθημι, Beros) von Gott gefest, hingefest, Jo. Damasc. 2, p. 854.

3eo3oξημων, ον, (δοξημα, τρές ω) von Gott ernaprt, σιγή, Procl. & Plat. Alcib. 1, p. 56. (aus einem Drakel bes Boroafter).

θεόθυτος, ον, (θύω) Gott geopfert, BA. p. 42, 21., Poll. 1, 20. u. a. Lexic.

Jeolvior, ró, Deiligthum bes Weingottes, Phot. p. 83, 26., BA. p. 264, 6.: ra Best-ra, sc. lega, Fest bes Beingottes, (Dem.) c. Neser. 78, p. 1371, 24., Harpocr.; pon

Beorros, o, (oiros) ber Beingett, Batchos, πέιερ θέοινε, Aesch. b. Schol. 3. Lya. 1247...

Lyc. a. a. D., Harpocr. δεοκάπηλος, ον, (κάπηλος) mit Gott und feinem Bort taupelnd, handel treibend, KS.

θεοκατάρατος, ον, (κατάρατος) von Gott verflucht, Athanas. 2, p. 309 Commelin.

θεοκατασκεύαστος, ον, (κατασκευάζω) von ob. für Gott bereitet, Schol. Pind. 3, 11.

Beoxéleustos, or, (xeleustós) von Gott geheißen, Hesych.

Beoxfigue, vixoc, o, (xfigue) ber Gotters berold, Henych., KS.

Seoziνητος, ον, (κινέω) gottbewegt, Schol. Pind. Ol 2, 67.

Find. OL 2, 07.

Seönlyros, or, (xalew) gottgerufen, keqñes,
Nonn. par. 1, 75.; ὁμεναίοι, id. Dion. 5,
93.: auch act ancufend, vom Otte, wo
bott angerufen wird, νηός, μέλαθοον, βωίμος, Nonn. par. c. 18, 98. c. 9, 117. c. 16, 3.

Βεοχρίτης, ου, ὁ, (χρετής) Richter über Θεοχλύτεω, (Θεόχλυτος) bie Götter im Uns Sötter od. Göttinnen, Paris, Anth. 15, 26, 16.

Phaed. p. 95 C.; 8 yag auervor — nat Seo-glad zur Palfe ob. bei erlittenem Unrecht zu udertegor, (id.) Kpin. p. 980 D.; 3. nat Zeugen und Rächer ancufen, damit sie das Fler Beioc, Muson. b. Stob.; ro natloc rife wu- ben, die Woniche ob. Berwanschungen erhoten xis — auervor nat Seoesdearegor ros au- (nature), kast de nolla Seondurar knatτης — ἄμεινον καὶ θεοειδέστερον τοῦ σαίματος, Luc. Imag. 11. — Αὐν. θεοειδώς, Ηστικός, Αεκά. Pers. 492.; θεοκλυματος βεοεικελος, ον, (εἴκελος) gottánilág (im βεοεικελος, il. 1, 131. 19, 155.; Απάροβος, Od. 4, 278.; Αλκένοος, ib. 9, 256.; αὐτη ποιεῖ θεοικελος καὶ θεοκλύτουν, id. Cat. min. 278.; Αλκένοος, ib. 9, 256.; αὐτη ποιεῖ θεοικέντουν, ἐποτνιώντο, βγισε. ορ. 4, ρ. 8.; τέως μὲν ἐθεοκλύτουν, Β. 74, 14.; ἐθεοκλύτουν, ἐποτνιώντο, βγισε. ορ. 4, ρ. 8.; τος βεοικέντους διαθοί εξεικένως για θεοκλυτεῖν ἐκείνως για δεοκλυτεῖν ἐκείνως για δεοκλυτεῖν ἐκείνως για θεοκλυτεῖν ἐκείνως για θεοκλυτεῖν ἐκείνως για θεοκλυτεῖν ἐκείνως για θεοκπάσες (ἔπος) — θεοπέσιος, Ησεικοί θεοκλυτοῦντος, interm fo Φαιξαπίσε με θεοκλυτοῦν δεοκλυτοῦν δ θεοιπής, ες, (επος) = Θεσπέσιος, Heaych. νίου Θεοκλυτούντος, indem fo Paufanias zu den Θεοεχθία, ή, (έχθος) fonft bet Luc. Lexiph. Göttern flehte, id. Aristid. 18. — 2) Med. Seonduroumai, von ber Gottheit horen u. bann vertandigen, db. f. v. a. prophecthen, μαντι-πον παι θεοπλυτούμενον γένος, Plut. Mor. p. 592 C.; θεοπλυτείται, παρά θεοῦ ἀπούει, Hesych.; hingegen Phot.: θεοπλυτούμαι, θεό-Ber μυούμαι, θεοφορούμαι, θεόθεν δοξά-ζομαι; b. Hel. 3, 17. bas act. in biefer Bbtg. Dav.

Beoxdurgois, ews, vi, bas Anrufen ber Sots ter im Unglad ob. bei erlittenem Unrecht, xar-

τετ um unguar od. det etittenem umecht, καταίραι και θεοκλυτήσεις, Pol. 24, 8, 7., Kust.; defat θεοκλύτημα, το, Theod. Prode.
Θεόκλύτος, ον, (κλύω) Gott um Echdeung anzufend, λιταί, Aosoh. Sept. 829.; έκετησία, Kust. d) pass. von Gottechdet, Joseph. 1, 1, 1.33.
Θεόκμητος, ον, (κάμνω) von Gott gemacht od. gearbeitet, göttlich, βέλεμνα, Qu. 8m. 3, 419.; πόλις, id. 12, 514.; πύργοι. Tryphiod.

419.; πόλις, id. 12, 514.; πυργοι. Tryphiod. 40.; πέπλος, Noan. par. c. 20, 82. Θεσοιρανος, ον, (ποίρανος) τυπήτες Eltern, bie göttliche Herricher sind, δ. τοπήων αποφωές, vom beil. Geiste, Synes. p. 316 A. Θεοπολέω, Priester sein, Αρτέμιδι, Insor. b. Chandl. p. 86. b. Walpole p. 455.; von Θεοπόλλητος, ον, (πολλάω) mit Gott eng verbunden, Στέφρανος (der Märtyrer), Jo. Chrvs. 5. p. 816. Chrys. 5, p. 816.

Feoxólos, ό, ή, bet Priester, bie Priesterin, Bluser. 715., Hesych. (Bon Feos und bem ungebt. xoléw, colo.) Uebrig. [. Fenxólos. + Feoxógos, ό, ή, (xogéw) der Priester, die

Briefterin.

Seoxόσμητος, ον, (χοσμέω) von Gott ges ziert, geschmüdt, Pseudo-Chrys. 7, p. 244. u. a. Spät.

Seoxpairos, or, (xpairw) von Gott vollsenbet ob. erfüllt, Aesch. Ag. 1467., Christod. Ecphr. 98.

θεοχρασία, ή, (χρασις) Bermifchung mit Του Ετωρία της Αποίας του Αποίας του Θεόν Ενωσικ, Ιαπόλ. ν. Pyth. p. 470, Damasc. b. Phot. Bibl. p. 335, 34., Suid. s. v. Heatoxos.

Beoxparla, f, (xparoc) bie Gotteeregietung, von ber Jubifchen Staatsverfassung unter Bo-

dial. 3. interr. 170.; von

δεοκτόνος, ον, (κτείνω) Gott töbtend, lou-δαίοι, Jo. Chrys. 6, p. 616. u. a. KS. θεόκτϋπος, ον, (κτυπέω) von Gott geschlas gen, gespielt, λύρα, Gramm. in Boiss. Anecd.

2, p. 412. [regiert, Byz. 2, p. 412.

βεσχύβέρνητος, ον, (χυβερνάω) von Gott
δεσχύβέρνητος, ον, (χυβερνάω) von Gott
δεσχύβερνητος, η, (χυθω) bie Gott empfangen
gottliche Dings behandelten, wie die Philosopen
hat, mit ihm schwanger geht, Kunt. u. a. S p å t.
βεσχύμων, ή, = b. porherg., Synes.
hymn. 1, 83.

βαθβ, παλαι δεσλόγοι, Plut. Mor. p. 360 D.
hymn. 1, 83.

θεοχυνέω, θεοχυνής, = θεοσχυνίω, θεοσχυνής, Heaych. [tigt, Jo. Damasc.

3εοκύρωτος, ον, (χυρόω) von Gott bestås 3εολαμπής, ες, (λάμπω) von Gott gidns 3εολαμπής, Jo. Chrys. 6, p. 612., Synes. hynn. 1, 116. 315. 3, 269.

Seolargeia, ή, (largeia) ber Gottesbienft, Greg. Naz. 2, p. 140 B.

Beolentos, or, (leyw) von Gott gesagt, Jo. Damasc. u. a. Spat.

Deolnπτέομαι, (Βεόληπτος) von Gott etz-griffen, begeiftert werben, Philo 1, p. 143, 37. 

xal geeretswe, Sext. Kmp. Pyrrh. 2, 52.: 3. efc τι, 3u od. für etw. begeistert, eis agerife, Plut. Mor. p. 1117 A.; b. KS. d.: aberglaus bisch, Plut. Mor. p. 855 B. Dav. 3εοληψία, ή, göttliche Begeisterung, Plut. Mor. p. 763 A.: Aberglaube, ib. p. 56 K. 3εολογείον, τό, (λογείον) ber Theil ber Athen. Schaubühre, auf bem die Götter rebend erschienen, Poll. 3, 130.
3εολογεω ein 3εολόγος sein. von Gott und

θεολογέω, ein θεολόγος sein, von Gott und gottlichen Dingen reben, barüber Untersuchungen anftellen, Plut. Mor. p. 614 C.; negl ze-

gen anstellen, Plut. Mor. p. 614 C.; περί τενος, Arist. de m. 1., Hel. 2, 29.; KS. δ.:
bei lettern δ. auch 'Ιησοῦν, τὸν μονογενή
θεόν u. bgl., bef. gòttliche Ratur beilegen, τὰ
είδωλα, Chrysost. u. bgl. δ.; τὰ θεολογούμενα, Untersuchungen über Gott u. gòttl. Dinge,
Plut. Mor. p. 421 D. u. KS. Dav.

βεολογία, ή, bie Rebe od. Lehre von ber
Gottheit od. ben Göttern u. göttlichen Dingen,
Plat. Pol. p. 379 A., Plut. Mor. p. 354 C.
410 B.: im plur. οἰ ἀρχαῖοι καὶ διατρίβοντες περὶ τὰς θεολογίας, Arist. Met. 2, 1 ξ.
τὰς περὶ τὰς θεολογίας, Arist. Met. 2, 1 ξ.
τὰς περὶ τὰς θεολογίας, Απίστο θεολογία,
Hel. 3, 12. Bei KS. bef. a) bie Lehre von

Βεομαχία, ή, ber Kamps acgen bie Göttat,
Βιτή ξγκατεσπαρμένη τοῖς ἔπεοι θεολογία,
Hel. 3, 12. Bei KS. bef. a) bie Lehre von

Βεομαχία, ή, ber Kamps acgen bie Göttat,
Βιτίς gegen bie göttliche Borsehung, Luc. Hel 3, 12. Bei KS. bef. a) die Lehre von Jeouaxa, h, ber Kampf gegen die Gotter, Gott. b) die Lehre von der Gottbeit Jesu, wo Widerstreit gegen die gottliche Borsehung, Luc. bann hausig olxovoula, die Lehre von der do salt. 221. — 2) Rampf der Gotter gegen

Plut. Mor. p. 568 D., Olympiod. v. Plat. p. 82

3εολόγος, ον, (λέγω) von der Gottheit che Gotten u. gditl. Dingen redend, lehtund, bes. als audat. δ 3εολόγος, of Δελφών 3., Plut. Mor. p. 417 F.; δ. von den altın Dichtern, die wie Orpheus und Dessid Abea

ib. p. 369 B .: von Tenophanes, Empedofles, Pats

nenices, bef. aber von Mofes, Philo, f. Grosmann Quaest. Philon. p. 8. u. Kabrit. i. Sext. Emp. Math. 9, 192.; govoixol urdys xal Isolóyol, Hel. 9, 9., Porphyr., Apoll. Tyan., Synes. u. KS. d.; auch Prophet cind Sottes, riput xal Isolóyol, Luc. Alex. 19.:

Bottes, riput xal Isolóyol, Luc. Alex. 19.:

Bis KS. hessignen a mis violem R. his Ret.

bie KS. bezeichnen d. mit biefem BB. bie Bet: faffer ber Schriften bes alten u. neuen Tefte

ments, vorzugeweife aber ben Evangeliften 30 bannes; bei biefen auch in ber Botg. gottes gelehrt, mit welchem Beinamen bef. Gregor

von Ragiang von KS. u. Gramm. genannt wird. θεολώβητος, ον, (λωβάω) = <math>θεοβλαβίκ, Manetho 4, 234.

Sεομακάριστος, ον, (μακαρίζα) von Gett befeeligt, in Gott feelig, Ignat. in Cotel. Patr. Ap. p. 42. 83.

θεομάνεω, ein θεομανής sein, Poll i,

19.; von Sεομάνης, ες, (μαίνομαι) von den Sottan rafend od. wahnsinnig gemacht, Aesch. Sept. 129., Bur. Ion 1492; πότμος, id. Or. 79.; λύσσα, id. 843. Dav.

Seoudvia, n, gottliche Buth, burch bie Gotte beit bewirfte Raferei: gottliche Begeifterung,

Philo 1, p. 571.

Beiffagung burch gottlicht Gingebung, DC. 62, 18.

Singebung, DC. 62, 18.

Seoμαντέω, f. ήσω, burch göttliche Eingebung weissagen, Poll. 1, 19.; von

Seόμαντες, εως, ό, (μάντις) der Beissageburch göttliche Eingebung, Gottbegeisterter, opp.

3υμόμαντες, Plat. Apol. p. 22 C. Meno p.

99 C. Aristid. 2, p. 18, 187.

Deoμηνία, ή, (μηνις) bet Gottergorn, Eust. p. 891, 24., Tzetz.

θεομέσητος, ον, = θεομισής, Hieron. de Trin. p. 34., Bust. Op.

Proμοιος, ον, (δμος) gottahnlich, Anastas. presb. post Origen. Philoc. p. 607, 8

Beouoipos, ov, (μοίρα) von Gott verhangt, buch göttliches Loos ob. Berhängnis verliehen, bestimmt, †. — 2) an etwas Göttlichen theilsamend, bes Göttlichen theilsamend, bes Göttlichen theilhaft, grous, Dames. b. Phot. Bibl. p. 347, 7.

Jeouogeos, (a, 100, dor. Jeouogeos, w. f.,

Rebenform von Beomogos.

θεόμορος, ον, dor. Θεύμορος, w. f., (μό-eos) = b. vortig., von Gott verhängt, ver-lieben ober bestimmt, γέρας, Pind. Isthm. 7, 38.: göttlichen Geschickes, göttlich, seelig, Agzeallac, id. Pyth. 5, 5.

3εόμορφος, ον, (μορφή) von gottlicher Geficit, Anth. 12, 196.

Sepalt, Anth. 12, 196.

δεομῦθεα, ἡ, (μῦθος) bie Crhahlung ober Grichichte von den Göttern, Wythologie, Procl. in Theol. Plat. 1, 4, p. 9.; αί θεομυθέαι, Hermias z. Plat. Phaedr. p. 73.

δεομῦσής, ές, (μύσος) durch ein Bergehen gegen die Götter verunreinigt, db. gottverhaßt, drablicheut, Aesch. Kum. 40.

3εόμυστος, or, (μίω) u. θεομύστης, ό, in Soit geweiht, ber Gottgeweihte, spate KS. Θεονόη, ή, (νοῦς) bie göttliche Bernunft, Soites Bernunft, scherbhafte Ableitung bes Rasmens Athene bei Plat. Crat. p. 407 B.

mander, Plat. Pol. p. 378 D.; nach B. Dins ber derzustellen b. Philo de decal. §. 29. p. 27, 3. b) Rame eines Delphischen Wonats, 205. f. δεογαμίαν; von δεομάχος, ον, (μάχομαι) gegen Gott ober bem Apollo zu Chren begangenes Fest, Pausan. bie Sotter streitend, mit ihnen tampfend, ω a. a. D.; db. auch bei den Delphiern geseiert, δεομάχε Δάμι, Luc. lup. Tr. 45., Actor. 5, 39. 4th. p. 372 A.; nach Schol. Pind. Ol. 9, 146. 27, 3. b) Rame eines Belphilgen monars, Bluscr. 1, p. 826. — 2) Geoféria, ra, ein bem Apollo zu Ehren begangenes Fest, Pausan. a. a. D.; db. auch bei den Delphiern geseiert, Ath. p. 372 A.; nach Schol. Pind. Ol. 9, 146. auch ein bemselben u. dem hermes geseiertes Fest; auch ein Fest der Diosturen in Agrigent, s. Boch Einleitung zu Pind. Ol. 3, p. 135.; ausserem erwähnt Plut. Mor. p. 557 F. ein Fest bieles Wamens, de Krattenb. (da ger. p.

Seoπαράδοτος, ον, (παραδίδωμι) von Gott überliefert, gegeben, λόγια, Marin. v. Procl. p. 62.; φημαι, Procl. in Cratyl. c. 107., KS. — Adv. - ότως, Dionys. Areop. δ.

θεοπάρακτος, ον, (παράγω) von Gott hers beigeführt, Justin. Mart. Quaest. 3. ad Graec. p. 186.

Θεοπασχία, ή, (πάσχω) das Leiden Gottes (Sesu), Jo. Damasc. ep. ad Theoph. p. 119. θεοπασχίτης, ου, ό, (πάσχω, πασχίτης) Θεοπασχίται, Rame einer Gette, die die gottl. Ratur bem Beiben unterworfen glaubten, Isidor.

Pelus., Athanas. u. a. KS.

Sεοπέτωρ, ορος, ό, (πατήο) ber Gott-Baster, Jo. Chrys., Phot. u. a. KS.

Sεοπείθεια, ή, Gehorsam gegen Gott, Oecumen. in Act. 3, p. 17.; von

Sεοπείθεις, ες, (πείθομα) gehorsam gegen

Sott, Nonn. par. c. 3, 116. u. d., Eust. Op. Sott, Nonn. par. c. 3, 116. u. δ., Eust. Op. Βεόπεμπτος, ον, (πέμπω) gottgefandt, von Gott geschätt, gegeben, Arist. Eth. 1, 9.; ἔνύπνια, id. π. τ. καθ΄ ύπν. μανι. 2 3. Χ. 5 δρνις, DH. 1, 14 3. C.; ἔθη, id. 1, 69.; σημεῖα, id. 2, 64. 5, 46 3. Χ. 11, 62 3. Χ. 3 δῶρα, Longin. 34. u. Χ., Χαε. 3. Ach. Tat. p. 96, 34.: bb. außerorbentlich, außergewöhnsich, μέγα καὶ δ., Longi Past. 3, 18.; δεόπεμπια ως ἤθη ἐν τῆ συνηθεία τὰ ἀπροσδοκητα καλουσι, Artemid. 1, 7. Θεοπέρατος, ον, (περάω) [. Θεοπέρατος. Θεοπλανησία, ή, (πλαναομαι) das Abirren von Sott, Athanas.

von Gott, Athanas.

θεοπλαστέω, (Θεοπλάστης) Götter bilben ober bichten, als einen Gott abbilben ob. bars kellen, τον Neilov, Philo v. Mos. 3., Het. 9, 9. Dav.

Seonlagins, ov, ò, (πλάσσω) ber Gotter Bilbende, = άγαλματοποιός, Poll. 1, 12., Manetho. b) ber gottliche Bilbner, Fertiger,

- μ. 113 μ., byz.

- δεόπληπτος, ον, (πλήσσω) von Gott ges μένος, Luc. Alex. 15. [αλίασα οber getroffen, auch = δεοβλαβής, βεόπρεπτος. ον = Hesych. Dav.

Hesych.

 $3 \epsilon 0 \pi l \eta \xi$ , =  $3 \epsilon 0 \pi l \eta \pi \tau 0 \zeta$ , Byz.

Seoπληξία, η, = Θεοβλάβεια, Oenom. b. Ruseb. pr. ev. 5, p. 234 C. Θεόπλοχος, ον. (πλέχω) von Gott getnúpft ob. geflochten, Nicotas, KS.

vo. geziounen, Aicouns, AS.

3. εσπλουτος, σν. (πλούτος) burch Gott reich,
von Hiob, Jo. Chryn. 4, p. 297.

3. εσπχευστος, σν. (πνέω) von Gott angehaucht, eingehaucht, eingegeben, σοφία, Phocyl.
121.; δνειροι, Plut. Mor. p. 904 F.; γραφή,
2 Timoth. 3, 46

2 Timoth. 3, 16. 

Geonoife, (Beonoios) gu Gottern ob. gum Gott machen, bilben, vergottern, τα θνητά, DH. 2, 56, p. 356, 5 R.; τοὺς Σκύθας, Luc. Scytli. 1.; τον Πυθαγόραν, Sext. Emp. adv. Math. 7, 94., KS. 6.: b. KS. auch von Gott, 5. τοις ανθρώπους, sie ber gottl. Ratur theils

baft machen, Athanas. Dav.

βεοποιητικός, ή, όν, gum Göttermachen ob.
sfertigen geborig, ή βεοποιητική, sc. τέχνη, bie Runft Götter (Götterbilber) zu machen, zu bilben, = άγαλματοποιητική, Poll. 1, 13.

ör, Luc. Philopa. 20.: τέχρη, Götter (Götsterbilder) fertigend, Anth. 9, 774.; δ 3. = Seonläging, Poll. 1, 12.: vergötternb, Suid. s. v. Αποκληρώσαι.

θεοπολέω, ein θεοπόλος fein, Plat. Legg.

p. 909 D.; von
† θεοπολος, ὁ, ἡ, (πολέομαι) ben Göttern
bienend, Priester, Priesterin. Ε. θεηπόλος.
θεύπομπος, ον, (πέμπω) = θεόπεμπτος,
τιμαί, Pind. Pyth. 4, 69.; v. 26. b. Ach. Tat.

4, 15, p. 96, 34 Jac.

Seoπόνητος, ον, (πονέω) von Gott gears beitet, gemacht, bereitet, λέχη, Eur. Tro. 953. Hol. 584.

Seongayla u. Seongagla, ή, (πράττω) bas gottliche Sanbein, bie gottliche Sanblung, beis bes bei K8.

Θεοπρέπεια, ή, bie göttliche Burbe ob. Pracht, της προσόψεως, DS. 5, 43.; τοιαύτης θεο-πρεπείας ούσης περί το τέμενος, id. 11, 89.,

sednestela, η, die gottlick wurde do. pracht, in ende, †. Dats.
της προσούψεως, DS. 5, 43.; τοιαύτης Θεοπροπείας ούσης περί το τέμενος, id, 11, 89.,
Clem. Alex. 7, p. 830.; von
Θεοπεπής, ες, (πρέπω) Gottern ob. einem
Gotte ankändig, feiner würdig, εερά και 9.
πομπή, Plut. Dio 28.: db. überads würdig, feor. 1, p. 309.: Θεοπτικός, eine gewisse perseich, θεσκικός και σεμινόν και 9., Plut. Alcib.

πατέρα μεν και ποιητήν και δημιουργόν 34.: λαμπρά και θεοπρεπή, id. Nlc. 3. Mor. τον δεοπλάστην έκεινον, Philo. Dav. p. 780 Å.; τέμενος εν πεδίω θεοπρεπεί κει θεοπλεστία, ή, bas Bilben ober Dichten είνεις. DS. 11, 89.; σεμνός και θ., Luc. είνει Gottheit: von der Intarnazion Christi, KS. Symp. 7., Philo u. X.: το θεοπρεπές, = βεοπληγής, ες, = d. folg., Synes. de prov. βεοπρέπεια, gottliche Burde od. Pracht, Philo v. Mos. 2. — Adv. θεοπρεπώς. β. έσται-

Θεόπρεπτος, ον, = Θεόπρεπης, θώχοι, Or. Sib. 6., Zosim. 2, 6, p. 71, 6 Bekk.; το Unbere Θεόπροπίους τι. Θεόπρεπτους.

θεοπροπέω, (θεοπρόπος) wahrfagen, θεοπροπέων άγορεύες, άγόρευες, Π. 1, 103. 2, 322., Od. 2, 184., Ap. Rh. 2, 922. 3,544.: m. dat. τενί, aus etw., Pind. Pyth. 4, 190.: in ber bootiffs. Soom Δενίαο .. δεοπροπίονος, Denser austroact.

Drakel auslegend, Bluscr. 1, p. 776. — In den a. St. nur im partic. Dav.

Seononia, i, die Wahrsaug, Propte zeihung, Berkündung, der Ausspruch der Ectibeit, II. 16, 36. u. sonft d. b. Hom., Ap. Rh., Orph. u. sonft d. b. Mon., Ap. Rh.,

Deoπρόπιον, τό, bie Bahrfagung, Bertins bung, bas Dratel, ber Gotterausspruch, il. 1, 85. 6, 438., Hdt. 1, 69. u. 6., DH. 1, 19. 20.; Ex Seongoniou, nach bem ob. einem Erzell, auf das Gebot ob. den Ausspruch det Et., Hdt. 1, 7. 165. u. sonst, DH. 7, 9 j. 1; xaià to 9., Hdt. 1, 68.; Seongonia apprendante des Constitution of the Con

3θέντα, gegebene Drakel, id. 1, 54. — 2) ber Dri, wo Drakel gegeben werden, †. Θεοπρόπος, ό, der göttliche, von einem Sott ihm geoffenbarte Dinge Borberlagende, Bahu (com Schotz Branchet H. 140. 200. Od.) [ager, Seber, Prophet, Il. 12, 228., Od. 1, 416., Call. Del. 305.: als adi. Seongonos, - στος, στος, στος (ποιέω) von Gott ob. ben Sittern gemacht, geschaffen, Isocr. Areop. 62. [pruch, Soph. Tr. 819. u. Subst. Δεοπρόπον, δεοπρόπον, ή, das Bergöttern, †. — 2) die Ibbildung der Götter od. Fertigung von Götz byåter gew. ein an ein Orafel Gesenderte (beterbibern, Poll. 1, 13., Porphyr. de abst. von Staatswegen), um es zu bestagen, πειννηterbilbern, Poll. 1, 13., Porphyr. de abet.
4, 9, p. 322.

δεοποιός, όν, (ποιέω) Götter machend ob.

δίθενα, οὐ βεοποιός 11ς, αλλ' ἀνθρωποποιός (Prom. 662.; πέμπουσι τὸ δεύτερον θεσπρόπους επίδεν (Prom. 662.) πους. DH. 1, 24, p. 63, 11 R., Plat. Rom. 28. Cim. 18. Fab. 18. Nic. 13. Mor. p. 438 A. B.; fonft θεωρός, w. f. (Gew. Xblig. von θεός und προειπείν, Bust., RM; 1844 Rast. p. 55, 41, 1044, 26. δ τὰ τοῖς θεός πρέποντα είπών. **B**uttm. Leril. 1, 6. 19. leitet es von Beog und noenw ber, ber ein von ber Gottheit gegebenes Beichen Deutenbe.)

θεοπρόσθεκτος, ον. (προσθέχομαι) von Gott angenommen, Kust. Op.

angenommen, Kust. Op.

Βεοπρόσπλοχος, ον, (προσπλέχω) mit Gott versiochten, verbunden, Procl. par. p. 224.

(προσπλέχεσθαι πρός θεόν, id. p. 102.)

Βεοπτεία, ή, bas Anschauen Gottet, Rusel.

dom. ev. 7, p. 309 D.; von

Βεόπτης, ου, ό, (θεός, όράω, δψομαι) bas

Bott Anschauende, KS. — 2) ber Gotter Bass nende. †. Dad.

nende, f. Dav.

Sept. 635.

θεόρρευστος, ον, = θεόρρυτος, Apollin. metaphr. p. 164.

Beogonμοσύνη, ή, die gottliche Rebe, Lehre, Phot., Suid., KS.; von

Bengenumy, or, (lew) Gottliches fprechenb,

nctubend, γλώσσα, Γρηγόριος, KS. βεόροπος, ον, (έρειν, ήηθηναι) von Gott αίρτοφαι, μέτρον, Anth. 9, 505, 13.; βίβλοι, μίθος Nonn. par.

Stogovios, or, (bew) von Gott herflieffend, Opp. Hal. 5, 9., Nonn. par. 8, 10., Heaych.,

Hoprac, or, (uprupai) von Gott entftan-

πίρτος, ον. (ὔρνυμαι) von Gott entstanten, entsprungen, ausgegangen, des ortus, ἄίρος, Pind. Ol. 2, 40.; 9. η βρόπειος γάμος. Βείος, Ασεαλ. Prom. 767.

κές, δ, η, bosot. (nach Hesych. kretisch) διός, Binsec. 1, p. 736., Apollon. de pron. p. 36 A. u. in now. pr. Θεόσωρος, Θιόμοτοις, Βίος. Βίνος τ. in διοπροπίων εδοπροπίων εδοπροπιών. Δείς εδοπροπίων εδοπροπίων εδοπροπίων εδοπροπίων εδοπροπίων εδοτικές 
δεόπτυστος, ον, (πτύω) von Gott ob. ben u. X., Mont z. Alc. 732., Pflugt. z. Heracl. Skitten verabschett, Aesch. Sept. 586.

γ32.; auch in Prosa, δυομένου τοῦ θεοῦ, Αρρ., τ. Schweigh. p. 122.: bei ber Exwâhs in anthubet, entsammt, φλόξ, Kur. Kl. 732., δεόργητος, ον, (δργή) = θεομανής, von 119., App. Civ. 2, 36. (benn Zeiv ve., ll. 12, finm Gotte wahnsinnig gemacht, Schol. Aesch. 25.) u. bgl. fonk; vgl. v. — Rach Eimel. follen in the Chief wahnsinning gemacht, Schol. Aesch. 25.7 u. ogs. tonk, ogs. dw. — Ach Einel. folers die Griechen gew. Sewr ris, nicht Seos ris, gefagt haben; allein Seos ris, ift wenigstens nicht selten, s. Eob. z. Soph. Ai. 998. u. über ben Unterschied s. Herm. z. Soph. Ai. 977. — Sausig ist die Wetheuerung noos Sewr, Trag. Dausig ift die Betheuerung προς θεων, Trag.

u. Pros. 6.3 ω πρὸς θεων, Soph. Ai. 364.

OT. 1037.; vgl. πρός, und der Antus ω θεωλ.

wobei disw. Zeus als der oberste Gott noch ausbrücklich genannt wird, ω Ζεῦ και θεωλ.

Ar., Plut. z. A.; πρὸς Διὸς και θεων, Dem.

p. 312, 15.; ω γῆ και θ., [. γῆ. — .θεων θελόντων (ἐθελ.) βουλομένων, wenn die Gots ter wollen, so Gott will, in Prosa 6.5 oder ην (ἐλν.) θεοδ. θεολ. – τὰ των θεων, was die Gottet betrifft, dh. die göttliche Heightse, απροσδακτα δε βροτοζς τὰ των θεων, Eur. IA. 1610.; πάντα τὰ τῶν θεων θεών, Eur. IA. 1610.; πάντα τὰ τῶν θεων θε άνανες Ερπει, id. IT. 477. Ion 1615.; τὰ θεων μηδέν ἀνάζειν, Assoh. Suppl. 1047. this, δ, η, doest. (nach Hesych. krtisch)

bis, Bhaser. 1, p. 736., Apollon. de pron.

post. 2, sin sown, pp. Guédagos, Ouépost. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰ τὰν Θεῶν

post. 2, sin sown, pp. Guédagos, Ouépost. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰ τὰν Θεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰ τὰν Θεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰ τὰν Θεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάτται τὰν με δεῶν

post. 2, ser. Ia. 1610.; πάττα 1022 Θεοστυγής (π. 171, Δ.; εὐδαμονία, Arist. Eth. Nic. 1, non der Riode, Soph. Ant. 828. Bl. 1207; 10 3. Δ., Plut. Mor. p. 23 F.; ἀγαθόν, Lec. der dercos Kolonos, id. OC. 65.; θεόν Χείρονα, id. Trach. 711. u. Δ.: db. ήφος θεός, δατού u. Gott zugleich, Pind. Nem. 3, 21. — Uedinger pliegen die Dichter u. Gott zugleich, Pind. Nem. 3, 21. — Uedinger, Jafache, Affette u. Gott zugleich, Pind. Nem. 3, 21. — Uedinger, Jafache, Jafette u. Gotter zu machen, πενα, νυραννίς, φιλοτιμία u. db.l., Rer., f. 9βιμοξ 3. Hel. 550., Natth, 3. Hel. 551., vgl. Echarden, 3. Bimon. 65. c) Gotter, vgl. And. 2, 3, Chrysost. j. von Her. 551., vgl. Echarden, 2, 20 d. 8 gottlicher, 2, 20 d. o. defolor of dovisodus, Plat. Legg. p. 909 E., Plut. u. Δ. — 2) d. a gottliche Befen, die dienois, Plat. Theaet, p. 176 C. u. δ., Trag., Plat. u. fonft, bef. d. philosophen. 3n beiter Botz, auch die oden angrächter Bech. dv. 252, 37.; & ανόζου ανόδου καλ δοσοβοίς, κατα θεόν, άνευ θεου μίνα, — Epáter in der childiden Beit. Gott in derfit. Cinne. — 3) Δitel der thmifden Raifer, δ θεός Καισας, Ken., Plat., Yen., Plat., Xen., Plat., Xen., Plat., Yen., Yen (Gew. Ablettg. von θεω, laufen, on Goligen aus stets sich Bewegendes aufgesaßt, weil man sie zuerst in Sonne, Wond, Erde, Gestirnen und himmel erkannte, Plat. Crat. p. 397 D., Macrob. 1, 23., besser wohl von Zeús, Διός; aber nach Hdt. 2, 52. δτι κόσμφ δέντες τὰ ποιμπος κομάς είγου. πάντα πρήγματα και πάσας νομάς είχον, vgl. bas. Bess. Im EM. noch andere Etymol.) vgl. baf. Wess. 3m EM. noch andere Crymol.) [Bei Dichtern nicht seiten einspillig gebraucht, Seol., II. 1, 17., Theogn. 144. 173.; 3ewr, h. Cer. 55. 259., Hes. Th. 44.; 3eoign., Od. 14, 251., Pind. Ol. 1, 39.; 3eoig, h. Cer. 325.; 3eoig, Pind. Pyth. 1, 56.; am häusigsten bei den att. Dichtern, s. Ellendt lex. Sogh. n. Hors. j. Rur. Or. 393., n. ster die altern Elegister Mützell de em. Theogn. Hes. p. 37 sq., der jugleich behauptet, daß die spatern Ep. (u. Elegiter), wie Ap. Rh., Call., Arat., sich dieser Freiheit nicht bebient hatten.] Arme., μας vieler Freiheit nicht bebient hatten.]

3εόσσοτος, ον, (δίδωμι) = θεόστος, νου Nonn. par. c. 4, 201.

Sott verliehen ob. gegeben, Hes. Op. 318.;

δύναμις, Pind. Pyth. 5, 12.; κακότας, id. haft, Ελένη, Bur. Tr. 1213.; θηθ, id.

Seconogos, or, (σπείρω) von Gott gefet ob. erzeugt, κύμα, Kur. b. Kust. p. 656, 8. 1640, 60.

δεόσσυτος, ον, (σεύω) von Gott entiprems gen, ausgehend von Gott, von Gott fommend. mie δέορτος, Aesch. Prom. 646.; bafür δεό συτος, ib. 116. 599., Nonn. par. δ. δεόστεπτος, ον, = b. folg., Job. Jal. is Bibl. Gr. Fabr. 11, p. 658.; bafür δειόστεπτος, Helind. carm. ad Thand. 18 πτος, Heliod. carm. ad Theod. 18.

βεοστεφής, ές, (στέφω) von Gott getrant.

Spåt. S. Schaf. DH. de comp. p. 237. θεοσιήρικτος, ον. (στηρίζω) auf Gott 4t. ftút, σπήπιρα, Anth. 15, 15., Nil. ep. p. 226. Θεοστίβής, ές, (στείβω) von Gott bettetn, γη, Greg. Naz., ΕΜ. p. 445, 51. 727, 36. Cycl. 598. — 2) Rom. 1, 30., Said.

θεοστύγητος, ον, = b. bothg., άχος, Aesch.

Choeph. 626. (θεοστυγής) Daß gegen

† θεοστυγία, ή, (θεοσ Gott, außerfte Gottlofigfeit.

Sεοσόλης, ου, ό, (συλάω) Gott beraubenb, b. i. Tempetrauber, Ael. VH. 5, 16., Suidas ex anonymo; gew. leρόσυλος. Dav. Θεοσύλα, ή, ber Tempetraub, Ael. VH. 6, 8. HA. 10, 28.

Seovillexros, or, (vulleyw) von Gott versammelt, vivodos, Jo. Damasc., Byz. θεόσυλος, or, = θεοσύλης, Philo 2, p.

θεοσύμφυτος, ον, (συμφύω) mit Gott ver: machien, verbunden, evappelioral, J. Thessal, in Combes. auct. 1, p. 792 D.

βεοσύρακτος, ον, (συνάρω) mit Gott zus [ammenfahrend, αγάπησις, Cyrill. p. 377. βεοσύνδετος, ον, (συνδέω) von Gott vers bunden, Hierocl. p. 284.

νεοσύστατος, ον, (συνίστημε) Gott emspekind, φωνή, Jo. Chrys. 6, p. 606.

διοσυτος, ον, [. θεόπσυτος.

Gottes, Jo. Chrys. 6, p. 908.

Seoravoos, o, (ravoos) Gottftier, fo heißt ter in einen Stier verwandelte Beus b. Mosch. 2, 131.

Beotelyng, es, (reixos) von Gott aufge-mauert ob. mit Mauern verfehn, Beiw. von Iroja, Anth. app. 214.

Beorelige, es, (relew) gottlich vollkommen,

KS., Byz.

Jeoregaros, or, (regas) mit gottlichen Beischen ob. Bunbern, nhavat, Dem, Phaler. 91., wo Andere richtiger θεοπέρατος, von Gott ob.

bo anoete rugtiger σεοπερατος, von woit vo. der Gottheit gegangen, gemacht.

Seoreonής, ες, (τέρπω) Gott erfreuend, Philoxen. b. Ath. p. 147 A., Nonn. par., Greg. Naz., Apollin. metaphr. psalm.

δεότευχτος, ον, (τεύχω) von Gott gemacht, πύργοι, Simmias socur. δ. C. (Anth. 15, 22.), Caesar. dial. 4., Greg. Nyss.

Storeuxis, es, = bas vorba., Greg. Naz.

4 p. 145 D.

2, p. 145 D.

δεότης, ητος, ή, (βεός) bie Gottheit, Göttz
lichit, göttliches Weien, göttliche Würte, Plut.
Mor. p. 415 C.; τοῖς δὲ τὰ δεύτερα καὶ
τρίπε ἐνεμοντῆς βεότητος, Luc. Icarom. 9., KS.

δεοτίμητος, ον, (τιμάω) von Gott gethet
cb. μι εμτεπ, βασιλῆες, Tyrtae. 8, 3 Gaisf.;
β. οἰκαδ ἰκάνει, Aesch. Ag. 1310., Oenom.
b. Knoed. p. 232 D., Ignat. in Cotel. patr.
Αροκ. 2, p. 108.

δεότιμος, ον, (τιμή) = b. vorhg., Pind.
Isthm. 7. 13.. Οτυλ. h. 26. 1.

βεότιμος, ον, (τιμή) = b. vorhg., Pind. lsthm. 7, 13., Orph. h. 26, 1.
βεοτόχιον, τό, bie Opmne auf bie Gottges behrerin, bie Maria, Marc. hierom. de dub.

Beoroxoc, or, (tlara) Gott gebarent; i, bie Gottgebagrerin, die Maria, KS. u. Byz. b. \*\* σουισευσιμετική στε πεσιτάς κ.δ. μ. byz. ο. Η σεσισευσιμετική, στο πουισευσιμετική 
2) Gott haffend, Paul. ep. rend, μαζοί, Nonn. 9, 101., v, 28. Anth. 9, id. 577. f. θεοιφοφίης. θεότφοπος, ον, (τρόπος) von göttlichem Character od. Wesen, ζήλος, Hel. ad Theo-

dos. v. 250.

θεοτυπία, ή, bie Gottahnlichfeit, Dionys. Areop.; von

θεότυπος, ον, (τύπος) gottahnlich, Leont.

b. Jo. Damasc. pr. im. p. 47, 5. θεοτύπωτος, ον, (τυπόω) von Sott ges ftempelt, bezeichnet, KS.

Beoudela, η, bie Gottesfürchtigleit, Froms migleit, Ap. Rh. 3, 586., Nonn. par.; im plur. Nonn. par. c. 3, 107. 9, 150.

ber evident beweift, bas es teineswegs aus Deoeidzig zusammengezogen fet, wie man sonft verameinte, sonbern daß es von Sede und deos, Furcht, herkomme. Spatere Dichter, wie Qu. Sm. 1, 64. 3, 775., haben indeh Beoudie auch

ganz im Allgemeinen für Sedos gebraucht. Sedosyla, Å, (Sedosyds) die Gottesthat, göttliche Handlung, Jul. or. 7, p. 219 A., KS. d. — 2) die Handlung od. Aunst eines Jans berers, Jauberei, Hererei, Augustin. do civ. d. 10, 9. 10.

Seovoylagua, 10, ein Bauberwert, Damasc. b. Phot. Bibl. p. 339, 11.

Seógartos, or, von Gott gezeigt, s geoffens bart, Metrodor. b. Plut. Mor. p. 1117 B.

θεοφάντως, ορος, ο, θεοφάντορος, υπό θεοῦ πεφημισμένους θεολόγους, Hesych.;. Διονύσιος, Suid. s. v. Διονύσιος.

θεοφατίζω, = μαντεύομαι, περισσολογώ,

Θεόφημος, ον, (ψήμη) Göttliches (puechend), gottbegeistert. G p å t. — 2) δεόφοςος, ον, ten Willen der Götter vertündend, άστρολόγοι, και απορικόγοι, και απορικόγοι απο

3εουτίής, ές, (φιλέω) gottgellebt, ben Gottern werth, bb. glacefelig, glaceflid, βεοφιλείς έμας τύχας, Aesch. fr.; μοίρα, Χεοι. Apol. 32.; χώρας θεοφιλεστάτης, id. Kum. 831., Plat. Monex. p. 237 C.; θεοφιλέστερον έπι-

κιαι. Μουσκ. p. 237 C.; σεοφιλεστερον επί-τήδευμα, Isocr. de pace 35.; έορτή, Ar. Ran. 443.; ουδείς των ἀνοήτων καὶ μωινο-μένων Θεοφιλής, Plat. Civ. p. 382 F. u. X. — Adv. - λως, πράττεικ, Plat.; m. φιλαν-δρώπως verb., Isocr. Θεοφύλακτος, ον, (φυλάσσω) bon Cett

Secφίλητος, η, ον, ≐ b. bothg., άγνὰν καλ Θεοφελάταν γυναίκα, Phintys b. Stob. Flor. 3, p. 85. (f. jeboch Lobeck. Paralipp.

p. 460.). Beogilla, ή, (θεόφιλος) die Liebes, Gunft ber Götter, Oenom. b. Ruseb. praep. ev. p.

230 C., Schol. 3. Soph. OT. 40.

Seogillor, 76, Rame einer Augenfalbe,
Alex. Trall. 2, p. 131.

Seógillos, or, Gott liebend, ein Freund Gote
tes, apperl. Seogillaros, Rust.

According and her Changle her alexanders.

Beogridorne, nroe, n, ber Genuß ber gott-lichen Liebe, Monand. in Walz. Rhot. 9, p. 199. - θεόφιν, ep. f. θεού, θεού, θεούν, θεοίς. 6. Matth. Gr. §. 87.

θεόφοβος, ον, (φοβέομαι) gottfaratend, = θεοσεβής, Hesych. — Adv. θεοφόβως, Adv. Θεοφόρως, Typic. Irenes p. 190 G.

Θεόφοισος, ον, (φοιτάω) gótflich manbeinb, gottbegeistett, Κασάνδοη, Tryphiod. 374.; 3. μάντις αμύμων, Tzetz. Posth. 571. Seopogen, (Seopogos) bie Gottheit (in fich) tragen, Clem. Alex. Strom. 7, p. 728., Ori-gen. c. Cels. 8, p. 413. b) gum Gotte ma-

den, wie einen Gott verehren, of Hegoat to Seogogovor, Sext. Emp. Math. 9, 32. πυρ θεοφορούσιν, Sext. Diny. Anderen Degets Pasa. von einem Gotte hingeriffen s, begets ftert werben, Luc. Philops. 38. Longin. 13, 2. 15, 6., Sext. Emp. Pyrrh. 1, 101., Philo 6., 9εοφορουμένη, ή, beift ein Stud bes

Menander. — Dav. Θεοφόρησις, εως, ή, die von einem Gott verursachte Begeisterung, DH. 2, 19., Plut. Mor. p. 278 C.

Mor. p. 278 C.
Seoφόφητος, ov., von einem Gott begeistert,
Assch. Ag. 1111., Plut. Mor. p. 54.; Kuσσάνδρα, Dio Chr. or. 61 z. E. p. 320 Relsk.
(nach Vales. Konj. v. θεοφρουφήτου). Auch
hieß ein Studt des Alexia [o. — 2) sot. ben

1. Chair Aren. 27 hieß ein Stud bes Alexis fo. — 2) not. ben Gotts, bie Gottin tragend, (Luc.) Anin. 37. 38. — Adr. - enims, Eneldyer, Plut. Mor.

p. 45 F. θεοφορία, ή, = θεοφόρησις (Phot. p. 84,

5.), Strab. 12, p. 557. 16, p. 761.; von δεοφόρος, ον, (φέρω) ben Gott tragend, Θεοφόρων ποδών, Aesch. Sisyph. 206.; όνό-Seoφόρος, αν, (φέρω) ben Gott tragend, Sepanelau all rifuara naçà àxόντων έχει, Seoφόρον ποδών, Aesch. Sisyph. 206.; ἀνόμετα, wie Διοκλής, Διόδωρος, Διονύσιος, gern etwas leisten, Xon. Cyr. 7, 5, 77.: vorz. vol. Ath. p. 448 E. b) ben Gott in sich tragend, dem Dienste der Götter und ihrer Berthung.

Seoφρασμων, ον, gen. ονος, = Seoφρασής 1), Philo 1, p. 516, 36. 2, p. 176, 31.
Seοφροσύνη, ή, (Seόφρων) der gottliche Sinn, die gottliche od. gottfeelige Sefinnung. Heaych.

θεοφρούσητος, ον, (φρουρέω) του Gott bewacht, KS.

bewacht, Byz.

Seoφυλας, απος, ό, ber Backter bes Settes, Schol. g. Pind. Nem. 3, 119.
Seoφυτευτος, ον. (φυτεύω) = b. folg. Byr. θεόφυτος, ον, (φύω) von Gott genflang,

Dionys. Areop. θεοφωνέω, (φωνέω) weiffagen, έν Τροφωνέον λόγοις θεοφωνείν τοὺς ὑπελθώτες, Heliod. 2, 11.

θεοχάρακτος, ον, (χαρώσσω) von Gott eingegraben, KS. [uchm, KS. sengegraben, KS.

Seoxagierwics, or, (χαριτόω) Gott ange 
Seoxolwola, ή, = b. folg., Lydus de 
ostent. p. 76., Schol. 3. Od. 8, 232.

Seoxolwourη, ή, ber göttliche haß, bie Gett 
verhaßiteit, Schol. 3. Luc. Lexiph. 10.

Seoxolworeριαι, Gott verhaßt, fein, Mag-

σύας θεοχολωτηθείς, Malal. p. 76, 15. Θεοχόλωτος, ον. (χολόω) gottverhaft, Rpict dies. 2, 8, 14. 3, 1, 37. 22, 2. Θεόχρηστος, ον. (χράω) von Gott utiliv bet, λόγια, Philo 2, p. 577. Θεόχριστος, ον. (χράω) von Gott gratt,

Dionys. Areop.

Seoψάλτης, ου, ό, ber gottliche Spielet eines Saiteninstruments, v. David, Rust. opas. p. 1, 32.

Seów, (Seós) zum Gott machen, vergötten, yvia SewSels, Callim. in Dian. 159.; die t ρυτα σεωσες, σαιτικ. τη τριακ. 155.; σα εξεθέωσας τον άνδρα τοῦτον, Oenom. b. Beseb. praep. ev. δ, p. 230 C., Iambl. v. Ptd. p. 122. — 2) (θεῖον) — θειόω, w. [. 2). Βεράπαινα, ή, fem. zu θεράπων, bk Dienetti, Magh. Xen. u. A.

5εράπαινίδιον, τό, dim. von θεραπαινίς, Luc. Pisc. 17., Plut. Anton. 29., Parthen. 26., Synes. p. 168 D.; παράψηστον, Poll. 4,151.

θεράπαινίς, ίδος, ή, poët. f. θεράπαυα, Plat. u. X.; θεραπαινίδων υπόδημα, Poll.

7, 92.

Seganela, ion. Segannin, n, (Seganein)
ber Dienst, bie Dienstleistung, gelor
Jeganelacou avde einergen, Dienstlussung gen bem Freund erweisenb, Bur. IT. 314.;

Sewr, Plat. Legg. p. 716 D.; πρός δεών βεραπευτική, bie Beforgung, Gorgfalt, πασα δεραπείαις, Ευτ. Rl. 744; ή περί τους ή περί ταυτα δεραπευτική, Plat. Polit. p. δεούς, Isocr. Busir. 24.; αγυιατιδες δερα-282 A. b) wartend, psieged, beilend, das πείαι, bet Dienst oder Cultus des Apollon psiegens, Deilen detressend, μέθοδος, Gal.; αγυιατική, ετιμης, Φοφα στιμής, Plat. Legg. p. 886 C.; siegens, per processender des Rotzpers, Arist. Pol. 7, 16. πασαν δεραπείαν ως ισόδεος δεραπευόμε-16μης μέθοδος με Diensteine des Rotzpers, Arist. Pol. 7, 16. πάσαν δεραπείαν ως ισόδεος δεραπευόμε-16μης μέθοδος βεραπευόμε-16μης μέθοδος βεραπευόμε-16μης μέθοδος βεραπευόμε-16μης μέθοδος βεραπευόμε-16μης βεραπευόμε-16μ fertigleit, Dienstheflissenheit, Xen. Cyr. 8, 2, 14.; bh. die Gefälligleit, Dulbigung, Thuc. 3, 11 3. C.; rov Kallison.

Seganeuros, or, zu warten, zu pflegen, zu beilen, Seganeuror id πάθος, Arist. HA. 10, 3 z. C.: zu bilben, auszubilben, διδακτού δντος και θεραπευιού (ιης αφειης), Plat. Prot. p. 325 B.

δεράπευτέος , έα, έον, adi. verb. don deρεπεύω, zu bedienen, zu detehren, τοὺς θεούς,
λαμ. Mom. 2, 1, 28.: zu pflegen, zu etwartal, zu heilen, θεραπευτέον αὐτούς, Plat.
tol, p. 408 B. Tim. p. 88 C.
βεράπευτής, προς, ό, ber Diener, Archyt.
h. Alh. p. 545 F., Plut. Lyo. 11.: περί τὸ
οῶμα, der Leidbediente, Xem. Cyr. 7, 5, 65.
βεραπευτής, οῦ, ό, der Diener, of ἀμαρί
τὸν πάππον θ., Xem. Cyr. 7, 3, 75.
και γένους και πόλεως, Plat. Legg. p. 740 B.;
τὸν πάππον θ., Xem. Cyr. 7, 3, 7.; θεών
ται γένους και πόλεως, Plat. Legg. p. 740 B.;
τὸν πάππον θ., Xem. Cyr. 7, 3, 7.; θεών
ται γένους και πόλεως, Plat. Legg. p. 740 B.;
τὸν πάππον β., Xem. Cyr. 7, 3, 7.; θεών
ται γένους και πόλεως, Plat. Legg. p. 740 B.;
τὸν πάππον β., Xem. Cyr. 7, 3, 7.; θεών
ται γένους και πόλεως, Plat. Legg. p. 740 B.;
τὸν πάππον β., Xem. Cyr. 7, 3, 7.; θεών
ται γένους και πόλεως, Plat. Legg. p. 740 B.;
τὸν πάππον β. Σος C.
λ. μπον καμνόντων, Plat. Pol. p. 341 C.;
κωματος, id. Gorg. p. 517 K.: bb. ber Κεξι
είταις βείται τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.
εντος, religieux, K8. ο) ber Κεξιττι, Φρίεβείται το πάπον καμνόντων, Plat. Pol. p. 341 C.;
κωματος, id. Gorg. p. 517 K.: bb. ber Κεξι
είται και μπον καμνόντων, βια βεραπεία μπον και το σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γῆν, δαδ ξείτα δείται τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γῆν, δαδ ξείτα δείται τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γῆν, δαδ ξείτα δείται τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γῆν, δαδ ξείτα δείται τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γῆν, δαδ ξείτα δείται τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γῆν, δαδ ξείτα δείται τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γῆν, δαδ ξείτα δείται τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γῆν, δαδ ξείτα δείται τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γῆν, δαδ ξείτα δείται τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γῆν, δαδ ξείτα δείται τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γῆν, δαδ ξείτα τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γῆν, δαδ ξείτα δείται τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γῆν, δαδ ξείτα δείται τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γῆν, δαδ ξείτα δείτα δείτα τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γῆν, δαδ ξείτα δείτα τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γην, δαδ ξείτα δείτα τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.:
γην, δαδ ξείτα δείτα τὸ σώνα, Αττ. 7, 14, 14.: Pol. 11, 5, 2.; την ηδονήν, bem Bergnügen nadgeten, ihm fröhnen, Ken. Cyr. 5, 5, 41., Plat. Phaedr. p. 233 C., Luc. de merc. cond. 8.: m. folg. τό u. inf., τό μη θορυβείν, Thuc. 6, 61.; m. folg. inf., θεραπεύων ἀεὶ δι ἀργύφω η χουσῶ πινεῖν, Luc. de merc. cond. 26., Plut. Lyc. 22. b) hâusig vom Krzte, a) ἀτχτίια b ε ha n b ε l π, τους τεπρωύν συς, Xen. Cyr. 3, 2, 12.; τους δαβαίτ φεll. St. 3, S. 38., vgl. bef. Riking cond. 26., Plut. Lyc. 22. b) hâusig vom Krzte, a) ἀτχτίια b ε ha n b ε l π, τους τεπρωύν συς, Xen. Cyr. 3, 2, 12.; τοὺς ἀφβαίτ φεll. St. 3, S. 38., vgl. bef. Riking cond. 26., Plut. Lyc. 27. b) hâusig vom Krzte, a) ἀτχτίια b ε ha n b ε l π, τους τεπρωύν συς, Xen. Cyr. 3, 2, 12.; τοὺς ἀφβαίτ φεll. St. 3, S. 38., vgl. bef. Riking cond. 26., Plut. Lyc. 27. rοὺς ἀφβαίτ γειλ. St. 3, S. 38., vgl. bef. Riking cond. 26., Plut. Lyc. 28. h) βαίτ τὰ bhpt. bet Berchitt, Xen. ανούμενα σώματα, Plat. Legg. p. 684 C.: warten, pflegen, δνησαπευόμενοι, Thuc. 2, 51.: ἀδτα πάνν θεραπευόμενοι, Thuc. 2, 51.: ἀδτα πάνν θεραπευόμενοι, Thuc. 2, 51.: ἀδτα πάνν θεραπευόμενοι, Του. 25. και δεραποντα, hospitalem, Pind. Ol. 13, 3.— 12. δεραποντα, Luc. adv. ind. 6. β) heilen, here ftellen, θετα πονούντα μέρη τῆς νεώς, DS. 4, 41. 12, 30. δελουθος (Hesych., θεραπεν, οικείης τα πονούντα μέρη τῆς νεώς, DS. 4, 41. 12, 31. γεραπεύσονται, h. Αροιl. 390.: εθεραπον. θεραπευόσονται, h. Αροιl. 390.: εθεραπον. θεραπον. θεραπευόσονται, h. Αροιl. 390.: εθεραπον. θεραπον. θεραπευά με το θεραπευα, διε θεραπευα, δεραπον. Θεραπον. δεραπον. Επανχιαίον θεραπον. Επανχιαίον, τό, = θεραπευα, διε θεία in BA. p. 1096. Rommt mahrifi. ht θεραπείον, τό, = θεραπευα, διε θεία, η, δετ σωπων το μάταν θεραπων. Θεραπον. δεραπον. Επανχιαίον, τό, επος διαίον θεραπων. Επανχιαίον 
θεραπηίη, ή, ion. f. θεραπεία, w. f. θεραπήίον, τό, = θεραπευμα, bic Pflege, Deilung, ήρψο μέλψαντι μέτρα θεραπήτα νούσων, Anth. 7, 158.

Percants, ides, η, == Θεραπευτική, ων κείνοι (θεοί) θεόσεπτον Ελον Θεραπήθα τιμήν, orac. b. Julian. epist. 62, p. 451 B. θεράπίς, ίδος, ή, = θεραπαινίς, Plat. Menex. p. 244 E.

Βεράπνη, ή, 3/98. aus Θεράπαινα, bie Dienerin, h. Apoll. 157., Ap. Rh. 1, 786., Kur. Hoc. 481. — 2) ber Aufenthalt, Die Bohning, Derberge, Schlupfwintel, Schluck, Eur. Tr. 211. HF. 370. Bacch. 1043., Orph. 948., Nicand. Ther. 486.

θέρἄπνιον,  $i \acute{o}_i = \Im \epsilon \rho \alpha \pi \alpha i \nu i \delta i o \nu$ , Heaych. (Steph. Schreibt Beganvidier.)

θεραπνίς, ίδος, ή, = θεραπαινίς, πέντε Διωνύσοιο θεραπνίδες, Anth. 9, 603.

θεραπόντιον, τό, dim. von θεράπων, DL. 4, 59., Poll. 3, 74.

Seganorile, idos, i, bie Dienenbe, fem. gu θεραποντίδα φέρνην, Aesch. θεράπων , Suppl. 597.

Bepanovala, n, bie Dienerschaft, Poll. 3, 75.

Chu vgl. mit γερουσία).

3-εράπων, ονίος, ό, der Diener, Stebeno od. nadrend i πόα, Sommergede, DH. 2, 2.

3-εράπων, ονίος, ό, der Diener, Stebeno od. nadrend i πόα, Sommergede, DH. 2, 2.

3-εράπων, ονίος, ό, der Diener, Stebeno, Stebeno, einen stebeno od. nadrend i πόα, Sommergede, Dune, im Sommer, zum Sommer gehörig, Sommer, willigen Diener, einen zu freundlichem Diener denen Lindinger (πάντας τοὺς θε.

3-εραπονίς. Δερείος, Orph. hymn. 39, 11.; αρπονίχως δεχονίας, Apoll. lex. u. ΕΜ. Bgl. 6, 51. 9, 56.; θερεία ωρα, ib. 5, 52.; and Ammon. p. 69.), u. zwar nicht blos von freier in θεραπον des Apolleus, II.

3-εραπονίς δεγοείας ωρα, ib. 5, 52.; and εξείατος, δε ή ελίοιο θερείατος ift Patrollos θεράπων des Adulleus, II.

3-εραπονίς δεγοείας αραπον des Adulleus, II.

3-εραπονίς δεγοείας αραπον δεγοείας δεγοείας δεγοείας δεγοείας και κάλευθοι, Arat. 140.; δεγοείας Nicand. 

3ερεία, ή, ber Sommer, bie Sommer, i, = η θέρειος ώρα, επέρα ποτι Φασιν θερείας, Pind. Isthm. 2, 41.; την θερείην πάσαν, Hdt. 1, 189 ξ. Ε.; υπό την θερείην, Hippocr. Prorth. 2. 188., DS. 3, 24 ξ. Α.δ.; άρχομένης της θερείας, Pol. 5, 1, 3. δ. ημεσούσης θερείας, DH. 1, 63.: Θερείης, ημεσούσης θερείας (DH. 1, 63.: Θερείης, ημεσούσης θερείας (DH. 1, 63.: Θερείης), ημεσούσης (DH. 1, 63.: Θερείης), ημεσούσης Sommerzeit, Nicand. b. Atli. p. 72 A.; θερείας, Xenocr. de aquat. 17. (Bei Hippocr.
δ. fehlerh. Θερίη, ober bei Anbern Θερία.
Ebenso fallch ift bie Schreib. Θέρεια, s. 80bed a. Soph. Ai. p. 158.)

Begelaulos, or, (αὐλή) sich in einer Commerwohnung besindend, Theogn. p. 96, 5.

θερεινόμος, ον, (νέμω) im Sommer wie bend od. nahrend ; πόα, Sommergred, DH. 2,2.

ral elsi uklevisot, Arat. 149.; 5x hellow Segettäry Toraxat durls, sehr heiß, Nicand. Ther. 469. (vgl. Buttm. 1, S. 260 = 265.). — In Prosa segusós gew.

Nicand. Ther. 124.; openioso Sectionation, Meib, Theore. 15, 69., Aristaen. 1, 27, p. id Alex. 580.

θερέσιμος, ον, = θεριστικός, Hesych.

θέρετρον, τό. (θέρος) bie Sommerwohnung, τόπος ενδιατριβείν θέρους επιτήθειος, Ga-

sen gloss.

3ερώ, op. coni. aor. 2. pass. f. δερώ ben δέρομαι, Od. 17, 23.

δερήμανον, τό, (θέρος) ber Korb auf bem Bagen, in welchem bas gemahte Getreibe einges fahren ward, Hesych., EM.

δερηγενής, ες, f. Schreib. f. δερειγενής.

Section, dor. f. Section, mello ye to: Section, Ar. Ach. 947.

θερίδθεν, Ar. Ach. 947.

βερίζω, f. βερίω (Arist. HA. 8, 19. βερισμας; f. Phot. p. 85, 13.), 1) διε Εσμασιας; f. Phot. p. 85, 13.), 1) διε Εσμασιας; f. Phot. p. 85, 13.), 1) διε Εσμασιας διαξιατική του του του, Plat. Theag. p. 124 A.; την βητορικήν καρπόν δυν έσπειρε βερίζειν, id. Phaedr. p. 260 D. b) άδτι μάμη, αδμάθη, Αρη τόν ἀρότοις δερίζοντα βοστούς εν άλλοις, Aesch. Suppl. 629.; καθρατούς εν άλλοις, Aesch. Suppl. 629.; καθρατούς εν άλλοις, Aesch. Suppl. 629.; καθρατούς εν άλλοις Ακομαν. Soph. Ai. 235.; γιδόσαν εμήν εθέρισσε, Anth. 9, 451.; την δύναγκαίως έγει βίον βερίζειν δίστε καθρατικόν σιάχυν, Ευτ. δ. Plat. Μοτ. p. 111 A.; ενών δε καλαμώμαι, Plut. Μοτ. p. 182 A.: αδήφετετη, ητις (πώλος) βέρος βερισθή ξανθόν αυχέ-

θερισμός, δ. bas Måben, Ernten, θερισμός αντί του άμητόν, Ηρόδοτος τετάριος, Εποίις Μαρικά, BA. p. 99, 11., Pol. 5, 95, 5, DS. 1, 36.

Bepiorno, προς, o, ber Maher, Schnitter, Lye. 840. Dav.

# θεριστήριον , τό , (sc. δργανον) bie Sidel, Emft, Max. Tyr. 2, p. 96., LXX. βεριστής , οῦ , ὁ , = βεριστήρ , Xen. Hier. 6, 10., Dem. p. 242, 23., Arist. HA. 6, 37., Philostr. p. 689 g. C., Plut. Mor. p. 784 A. Beplorende, ή, όν, gum Mahen., Ernten gebrig; δύο δεριστεκά καρπούνται, gwei Ernten, Strab. 17, p. 831.

δεριστός, ή, όν, (δερίζω) geerniet; leicht ju tenten, Dioseor. 1, 18.

3θεριστρον, τό,:= bem borgg., Alciphr. fr. 4., Anth. 6, 254., LXX., Philo 1, p. 666, 5. (wo θέριστα). (Harpocr. p. 165, 6 Bekk.: σείριον ἐκάλουν λεπτὸν ἐμάτιον ἰμάτιον άσπάθητον, οίον θέριστρον. Greg. Nyse. 1, p. 651 C: περιβύλαιον δε νυμφικόν 1, p. 651 C: περιβολαίον σε νομφικον έστι τό θεριστρον, συγκαλύπτον μετά τής κειφαλής και τό πρόσωπον. Nach Bins cteim. Gelch. d. K. 6, 2, 2. ein leichtes schleies artiges Kopftuch. Bgl. Müller Hand. d. Arch. §. 394. 1.) — 2) ein Wertzeug zum Ernten, i Sam. 13, 20.

θέριτος, ον, u. θεριτός, ό, Tzetz. 3. Hes. Op. 571: ἀμητός καὶ θεριτός οἱ καιροί, ἄμητος δὲ καὶ θέριτος τὰ θεριζόμενα καὶ άροτριώμενα.

Seoltgonos, or, (τοέπω) τοοπαί, bie Commermende, Tzotz. 3. Hes. Op. 596.

θέρμα, τό, = θέρμη, bie Barme, Menand.,
Plat. Theset. p. 178 C. (?). C. Lobed. 3.

Phryn. p. 331. δερμάζω, f. άσω, = bem folg., ανέρα δερμάσσαιο, Nicand. Alex. 600.

νερμασσαιο, Nicand. Alex. Ουυ.
δερμαίνω, f. άνω, aor. att. εθέρμηνα,
nicht att. εθέρμανα (θερμάναι, Arist. der
gen. anim. 1, 21., Geop. 17, 13: pf. τεθέρμαγκα b. Hesych. s. v. κεγλίαγκα, τεθέρμασμαι, Hippocr. 1, p. 236. 383. 394 Lind.),
warmen, erwarmen, βείβ machen, εἰσδαν θερtauö μεν εθεριζε την Ασίαν, εγω σε κα
λαμῶμαι, Plut. Mor. p. 182 A.: αδίσμετεπ,

τις (πῶλος) θερος θερισθή ξανθόν αύχε
νον απο, Soph. Tyr. 15, 4. c) ὁ θερίζων

(κ. συλλογισμός), metens syllogismus, Luc.

γίτ auct. 22. da. Eolan., Ærenag. δ. Dl. 7,

25. — 2) intr. den Sommer zubringen, Xen.

λλ. 3, 5, 15., Ael. Hλ. 10, 6. Ath. p. 513

Ε, 1. Sacobs δ. Ach. Tat. p. 393. Bgl. Bλ.

p. 43, 1. — Med. καρπόν Δηοῦς θερίσα
σθαι, Ατ. Plut. 515.

δερία, ε. θερεία.

βερινός, ή, όν, = θερείος, πῦρ, Pind.

Pyth. 3, 50.; μεσημβρία, Xen. Cyn. 6, 26.;

ξίνος, Plat. Legg. p. 915 D.; ῶρα, id. Βρίπ.

γεθηνος, βια τεντίγων χορῷ, Plat. Phaedr.

γεί τῷ τῶν τεττίγων χορῷ, Plat. Phaedr.

ρ. 230 C.

† θερίσις, εως, ἡ, (βερίζω) = b. folg.

θερισμός, δ. δαε Μάβεη, Œτπέτη, 9ξ.

σμον ἀντὶ τοῦ ἀμητόν, Ηρόδοτος τετάρτος,

βινος τις Hel. 5, 20. (Βλ. p. 99, 21: βεριμαίνει καλ λεγιον προς τις Hel. 5, 20. (Βλ. p. 99, 21: βεριμαίνει καλ λεγιον που καλ με που κανον που κανον καλ λεβτιον ή χαλκίον.) c) ξίεθετβίξε φαθεν,

σμον ἀντὶ τοῦ ἀμητόν, Ηρόδοτος τετάρτος

παριστίσες και κανον, Ι. θεριμος. **Ніррост.** 

θερμαΐος, αία, αΐον, [. θέρμιος. βέρμανσις, εως, ή, (θερμαίνω) δίε Ermáns mung; opp. ψύξις, Hippocr. p. 424, 34., Arist. Metaph. 10, 11.

θερμαντέος, α, ον, adi. verb. zu θερμαίνω, zu erwarmen, ών οὐθέτερα θερμαντέα, Hippocr. p. 789.

3ερμαντής, ήρος, ό, ber Barmer, ein Se-faß, Baffer ob. andere Fluffigfeiten barin gn warmen, Poll. 6, 89. 10, 66.

θερμαντήριον, τό, = θερμαντήρ, Poll. 10, 66.; eigentl. neutr. von

Βερμαντήριος, α, ον, ετνάτμετο, geichict jum Barmen, φάρμανα, Hippocr. p. 416, 6.; χαλκία, Poll. 10, 66., Blnscr. 1, p. 286.

3ερίστρια, ή, fem. von δεριστήρ, die Schnitz 6.; χαλχία, Poll. 10, 66., Blascr. 1, p. 200. letin, Ar. b. Poll. 7, 150.
2, p. 173.
3ερίστριον, τό, jedes leichte u. feine als Θερμαντικός, ή, όν, = bem vorha., τὸ τῆς Εσπακτικας dienende Gewebe, das Sommers
ψυχῆς μετὰ τοῦ σώματος δερμαντικόν οίνος,

Plat. Tim. p. 60 A., Plut. Mor. p. 1109 F., S. bas folg. Θερμαντός, ή, όν, (Θερμαίνω) erwarmt, zu erwarmen, το ως Θερμαντικόν προς τό Θερμαντόν, Arist. Metaph. 4, 15. Sequasta, ή, bie Barme, Hippocr., Xen. An. 5, 8, 15., Arist. δ. & Triller z. Thom. Mag. p. 441.

### Sepusous, τό, bas Erwarmungsmittel, ber warmen Getranten, Herodotos Oribasii p. 77 warme Umschlag, Hippocr. p. 386, 3. 387, Matth.

5. 399, 1. [Arcad. p. 97, 14.] Θερμοδότης, ου, ο, (δίδωμι) ber warmet 3-69, 10.
3-6ρμασσα, ή, = χάμινος, angeführt von 
3-ερμάστιον, τό, die 3ange der Schmiede,
Aen. Tact. 18. — In Bluscr. 1, p. 246, 31.
steht: παρυψήν έχει 3-ερμαστίη, in clavo intextae sunt forcipes; dim. von 3-ερμαστίς, θερμαστρίς.

θερμαστίς, ίδος, ή, = θερμαντής, Poll. 10, 66. (θερμαστρίς vulg., was richtiger). θέρμαστρα, ή, ber Echmiebeofen, Hesych.

Much θέρμανστρα, Callim. in Del. 144. Bepμαστρήθεν, adv. aus bem Schmiebeofen.

Η ε ε γειναστήθεν υ.). Θεομαστρίς, ίδος, ή, 1) = Θεομαντήο, ξποίησε Χιράμ τοὺς λέβητας καὶ τὰς θερμαστρείς, 2 Reg. 3, 7. 40. (ξυ fcr. δερμά-στρεις als von einem nom. δέρμαστρις, εως). στρεις als von einem nom. θέρμαστρις, εως).—2) die Zange, Arist. quaest. mech. 21., wo die Areugung der beiden Schenkel der Zahnzange (ddodráyea) ή σύναψις της θερμαστρίσος beißt. — 3) eine Art Klammer, Mathem. vett. p. 10. — 4) ein hestiger Tanz (von der Areugung der Schenkel der Zanze bergenommen), wodei man anssprang u. die Küßerreuzte, eine man sie wieder niederseite, eine Art entrochat, Poll. 4, 102., Ath. p. 629 B. (Θερμαστρίς v.). Bgl. έκαιερίς. Θερμαστρίς v.). Βρί. έκαιερίς. Θερμαστρίς 4) tangen, Luc. de salt. 34. Bgl. Eust. p. 1601, 27. Θερμαστρίς, ίδος, — Θερμαστρίς 1),

θερμαυστρίς, ίδος, = θερμαστρίς 1),

Poll. 10, 66. 3έρμη, ή, bie Warme, Dige, Fieberhige, της κεφαλής θέρμαι Ισχυραί, Thuc. 2, 49. u. X.; θέρμη ξπιγενήσεται, Luc. ad Hosiod. z. G. Cobed z. Phryn. p. 331., Paralip. p. 360.

θερμηγορέω, (ἀγορεύω) hitig =, tornig resten, vers. b. Luc. de m. Peregr. 30.

Seρμημερίαι, ούν, αί, (ἡμερα) warme Kage, Sommertage, Hippoor. p. 227., Arist. HA. 5, 13., Theophr. HP. 7, 1, 7. θερμηρός, ά, όν, warm, κελέβη, ποτηρίου

είδος θερμηρού, Hesych. Bequins, &, Rame eines Binbes, & Segous

πνέων, Hesych.

Sequisliveros, or, (βlive) warm sprubelab ob. hervorquellend, Paul. Sil. thorm. Pyth. 33. Sequégoulos, or, (βουλή) hisigen Einnes ob. Entiquifies, Ar. Ach. 119. (wo auf Eur. angespielt wird, ber 3. σπλάγχνον gesagt, schol.); ένης, Ael. HA. 7, 17., Polem. Schol.); ἀνήο, physiogn. p. 192.

Sepuodoola, i, bas Geben ., Berorbnen von

Betrant Darreichende, Opat.

θερμοδότις, ίδος, ή, fem. von θερμοδό-της, Anth. 9, 183.

3ερμοειδής, ες, (είδος) bem Warmen ahn lich, laulicht, EM. p. 557, 23. 3ερμοεργός, όν, = 3ερμουργός, v. tt. b. Aesch. Kum. 530.

sequoloview, jich in warmem Baljer deben, warme Baber brauchen, Hippocr., Hermipp., Alexis. S. Lob. z. Phryn. p. 594.; von δερμολούτης, ου, ό, (λούω) der warm Bubende, Antyllus Oribasii p. 286 Matth. δερμολούτα, ή, = 3ερμολουσία, Hippocr. S. βοδ. 2. Phryn. p. 507

6. εοδ. 3. Phryn. p. 507.

3ερμολουτρέω, = 3ερμολουτέω, Arist.

Probl. 1, 29.

θερμομίγης, ές, (μέγνυμι) mit hite ge mischt, Plut. Mor. p. 890 B.

3εομόνους, ουν, (νους) higigen Sinnet, Aesch. Ag. 1145. zw.

βεομόπλα, (ὁπλή) eine Pferbetrantheit, bie aus Erfigung entsteht u. sich an den husen zeigt, Hesych. Dav.

Θερμοπλάω, bie Krantheit Θερμόπλα haben, Hippiatr. p. 163, 27. 253, 33. Θερμόπλησις, ή, = Θερμόπλα, Hippiatr. p. 163, 29. 164, 13.

θερμοπότης, ου, ό, (πίσω) warmes Gettanl trinfend, Ath. p. 352 B.

trinkend, Ath. p. 352 B.

\*\*ερμοποτίς, ίδος, ή, ein Secher, aus dem man warme Getrante trinkt, Ath. p. 475 D.

783 F. Ueber die Gestalt desselben Letronne Journ. des Sav. 1833, p. 732.

† \*\*\*βερμοπώλης, ου, δ, (πωλέω) der Beretäuser warmer Getrante od. Speisen. Dav. \*\*

\*\*\*βερμοπώλου, τό, ein Ort, wo man warme Getrante versause, τό, ein Ort, wo man warme Getrante versause, τό, ein Ort, wo man warme Getrante versause, τό, thermopolium, Plaut.

\*\*\*βερμοπώλου, τό, com \*\*\*βερτε, αμό δες \*\*\*βερτε,

πνέων, Hesyoh.

3 έρμινος, η, ον, (3 έρωος) von Feigbohnen,
πανοπλία δερμίνη, Ιαι. ver. hist. 1, 27.; warmes Baffer filest, Nicet. Ann. 5, 7.

3 ώραχες, ίδ. 1, 14.; ἄλευρα, Diosco. 2, 135.
3 έρμιον, τό, bie Feigbohne, Dioscor. Pastol. 2, 67.

3 έρμιος, ία, ιον, warm; δερμία Λοτεμις, als Beighüherin der warmen Bader, Blusco.
2, p. 191.; desgl. δερμαία Λοτ., Aristid. 1, p. 322, 1.

3 ερμοβάφης, ές, (βάπτω) warm eingestauch, griph, h. Merc. 110., Hg. Theog. 696.; αίμα, Od. 9, 388., Aesch., Ken. u.
3 δερμοβάφης, ές, (βάπτω) warm eingestauch, griftith, opp. ψυχροβαφής, Theophr. de odor. 22.

Plat. Alex. 77.: ent f la m mt, g l û h en b, mem Basser, Apollod. p. 421. b) so hieß ein δερμοῖς βέλεσε πυρπνόου ζάλης, Aesch. Pr. Dasen zu Rhodus, Tzetz. hist. 2, 369.; pl. 371. β) τὸ δερμοῖν, = δερμοῖνης, τὸ δερ. μὸν τὸ ἐν πυρὶ ἐνόν, Plat. Crat. p. 413 C. υ. Χ.: sc. υδωρ, δερμοῖ λοῦσθαι, Ar. Nub. 1044. Κοcl. 216., Plut. Mor. p. 1109 B.; τὰ werden, δερμετο δ΄ υδωρ, ll. 18, 348., od. 2012 το πορειο Δέλον Χαρ. Hl. 45 3 281. 26012 το είναι Ωνην. 

θερμουργέω, (θερμουργός) hitig, thin hans in, Bust. opusc. p. 99, 5.

δερμουργός, όν, (δερμός, ΈΡΓΩ) feurig s, bhigs, thins, verwegens, unbesonnen hans land, Nen. Mom. 1, 3, 9., Luc. Tim. 2.

απο, λοπ. Mem. 1, 3, 9., Luc. Tim. 2.

δερμοφάγεω, (φαγεῖν) Barnes effen,
βειμοφάγεω, ή, δας Είβεη δοπ warmen
Εγείβα, Βατίρετ rei accip. p. 41, 84.

δερμοώω, = δερμω, δει δερμοῦται πρότερον ὁ δερμος, Cram. Anecdd. 2, p. 448,
12.; τεδερμώσδας, Ar. Lys. 1079, χω.

δερμόζον, εό, (Εδωρ) είπ Ωτε παίτ wars

ιδια, ξογον, Ar. Pl. 415.; δρά τι καὶ νεαι νεαι νεαν ταὶ θερμόν, Amphis b. Ath, p. 448 B.; δερμόν επὶ ψυχροίσα καρδίαν έχεις, Soph ht. 82. εννειοβάς πλοΐον εὐσεβής ἀνήσ εντε πιπ werden, πυρός, απ ht. 83. εννειοβάς πλοΐον εὐσεβής ἀνήσ είκην θερεσθαι, Luc. Lexiph. 2. b) glūs δερμός και καρδίαν έχεις, Soph ht. 82. εννειοβάς πλοΐον εὐσεβής ἀνήσ εντε πιπ werden, πυρός, απ ht. 81. εντειοβάς πλοΐον εὐσεβής ἀνήσ εντε πιπ werden, πυρός, απ ht. 18. είκην βεριοδες, Aesch. Sept. 585.; ἀνησ, λει νου δείμεν, Ι. 667. c) ûbtr. 90 αντι πιτ werden, πυρός, απ ht. 18. είκην βεριοδες, Αεκοh. Sept. 585.; ἀνησ, λει και και το δείμεν, δεί αντι πυρί, λαι δ. 6. — Dos act. (βείτεη, δέψιαπα θερον αὐγαὶ ηελίον, (βατ βεταπα θερον αὐγαὶ ηελίον, Αρ. Rh. 4, 1312.: warm dit, τῷ ἀγρίνε, βια ματι, id. Fad. 26. βια αντικορία και το βεραπαν, βεραπαν βεραπαν βεραπαν, βεραπαν βερακ βερα centrocytem, (σεμπουεγιο) μισμό tugh gais (παιτον εξαμά σεξος, Assai. Pers. 808. Ass. topusc. p. 99, 5.

Ag. 1640.; Θέρος το πρώτον δούλων, priθεμπουργία, ή, eine histoges, tähnes, vers
mitiae comarum, Callim. in Del. 298; ήδύ
nagene Ahat, App. Mithr. 108., Adamant.

Physiogn. 1, 13., Poll. 3, 135.; von

ξαυθόν θέρος, von der Akhine des Pferdes,

δευμποικός δια δευμπο ΔΕΡΙΟΙ Επισίο. mitiae comarum, Callim. in Del. 298.; ηδύ παρειάων πρώτον θέρος, Anth. 10, 19.; ξανθόν θέρος, von der Råhne des Pferdes, Soph. Tyr. 15, 4.
 θεραίπων, δ, aeol. f. δεράπων, Etym. ms. d. Bast. g. Greg. Cor. p. 610.
 θεραίχθων, δ, δ θερμαίνων και καίων την γην, Hesych.
 1 θέρασος, τό, aeol. f. θάρασος, ΒΑ. p. 1190 g. Χ., Bust. p. 213, 14.
 2 θέρασος, τό, = θέρος, Hesych.
 θέρως, f. θέρομαι g. C.
 θές, imperat. aor. 2. act. von τέθημι, Hom.
 θέρις, π. (τίθημι) das Seden, Steutn, die

Bedie, f, (ridque) bas Begen, Stellen, bie

Sehung, Stellung, 3. δημέτων, Plat. Θέσμιος, ον, 2 u. 3 End., dor. τέθμιος, Symp. 199 B.; πλινθών και λίθων, id. Pol. p.33 Pind., (Θεσμός) nach (göttlichem) Gefet ans B. u. δ.: ἐπέων, bie tunftvolle Stellung ber geordnet, bestimmt, gesehmäßig, ἐορτὰ τέθμιος, Βθέτετ zum Bers ob. Gebicht, Pind. Ol. 3, 8. Pind. Nem. 11, 27: Θέσμιον (τέθμιον) έσι, B. u. d.: έπεων, bie kunstvolle Stellung der Bedeter zum Bers od. Gedicht, Pind. Ol. 3, 8. b) die Lage, της πόλεως, Thuc. 5, 7.. DH. ars rh. 5, 5., Arist. de part. an. 3, 4., Theophr., Plut.; της γης, Strad.: θέσις πυός τι, die Lage zu od. nach etw., πρός τὸ ἄνω καὶ κάνω, αι κάνω, αι κάνω καὶ κάνω καὶ κάνω, δέσιων, τό, Ξ θεσμός, ό, das (gdtil.) Geges au od. nach etw., πρός τὸ ἄνω καὶ κάνω, δέσων, Ας. 1245., Αρ. Rh. 2, 12.: db. δεσμος πρός τὰ πνεύματα, Theophr. CP. 3, θέσμον, τό, Ξ θεσμός, ό, das (gdtil.) Geges πρός τὰ πνεύματα, Theophr. CP. 3, θέσμον, τό, Ξ θεσμός, ό, das (gdtil.) Geges πρός τὰ πνεύματα, Τheophr. CP. 3, θέσμον, τό, Ξ θεσμός, ό, das (gdtil.) Geges, δεν του έχθουν του έχθουν δεν αυ τι πιξ. της του έχθουν, Plut. Mor. p. 389 Ε. 430Α. c) det αι ge ξεί lίε ε ζα ξ, die Be λα μι τι πιξ. τις —νόμος, η τι θέσμον, Bur. Tr. niξ, τετραχόσδων, Plut. Mor. p. 389 Ε. 430Α. c) det αι ge ξεί lίε ε ζα ξ, die Βε λα μι τι πιξ. τις —νόμος, η τι θέσμον, Βατ. Τι. 1, 30., diamb. b. Lycurg. 101, ν. 45.; θέσμα μειαλλάντι, widerlegen, Plut. Mor. p. 389 D. n. bgl. χει τίς δρ. μαθηματική, Plut.: σχευασίας, beτ χρούνων, id. Brechth. fr. 1, 30., diamb. b. Lycurg. 101, ν. 45.; θέσμα μειαλλάντι, widerlegen, Plut. Mor. p. 328 A.; δεσιν ὑπόληψες παράσδοςς των γνωρίματις τινός κατά φιλοσομίαν, Arist. Top. 1, θεσινοδοτές, που τοληψες παράσδοςς των γνωρίμαν τινός κατά φιλοσομίαν, Arist. Τορ. 1, θεσινοδοτές, in concreto; vgl. Cic. Τορ. 21: definitum est quod ὑπόθνσιν illi appellant. Quint. 3, 5. u. bef. Krnesti lexic. s. ν. λ) das Χυτίιε αε π. διε Χυτίια αε τελών, λ) δα Χυτίιε αε π. διε Χυτίια αε, τελών, λ) δα Χυτίιε αε π. διε Χυτίια αε, τελών, λ) δα Χυτίιε αε π. διε Χυτίια αε, τελών, λ) σε δείξες κδ., Βχε. pollant. Quint. 3, 5. u. bef. Brnesti lexic. s. v.
d) bas Auflegen, bie Auflage, τελών,
Plat. Pol. p. 425 D. β) νόμων, Gefetagebung,
Plat. Legg. p. 684 D. 768 C. u. δ., Xen. de
rep. Ath. 3, 2., Arist. u. Χ. γ) δνόματος,
δαδ Geben bes Ramens, Plat. Crat. p. 390 D.

207 R. u. λ. Dam. p. 4004 26 u. χ. a) bod

3εσμοθετεῖον, τό, (τίθημι) bie 4

δεσμοθετεῖον, τό, (τίθημι) bie 4 rep. Ath. 3, 2., Arist. u. a. γ) (100 as Geben bes Ramens, Plat. Crat. p. 390 D. 397 B. u. d., Dem. p. 1001, 26. u. X. e) das Anfehen, Anfehlen (von Spielen u. dgl.), dreden, Anfehlen (von Spielen u. dgl.), dreden, Anfehlen von Start, id. 86.; συστήσσοθας authentum, Plut. Mor. p. 613 C. την των Ολυμπίων θέσιν. id. 5, 64. f) die Abopşion, Σχιπίωνες ές οῦς χατά θέσιν αιδιλητιο, App. Pun. 101.; ές θέσιν διδόναι, id. Macod. 17.; το γένει θυγατριδούς, το θέσιν παίς, id. Syr. 29.: auch die Annahme gum Bürget einer fremden Stadt, Meinete z. kapphor. p. 5. g) bei Metrikern, die Posizion, opp. ανόσει, Hephaest. u. X. Ε. Baft z. Greg. Cor. p. 602. h) b. Gramm. die Interpunkzionszeichen. — 2) das Riederteigen, ε seen, Abopzion, Exintores ès ous xarà dear directionato, App. Pun. 101.; ès dear dictora, id. Maced. 17.; ta yérei divarçidous, ta dear ale, id. Syr. 29.: auch die Annahme gum Burger einer fremben Stabt, Meinete z. Buphor. p. 5. g) bei Metritern, die Posizion, deae, durch Posizion, opp. quae, Hephaest. u. A. S. Bast z. Greg. Cor. p. 602. h) b. Gramm. die Interpuntzionszeichen. — 2) das Riederlegen, ssehen, ran dien, opp. avaloeais, Plat. Legg. p. 813 B.; daxrulau (auf die Flote), opp. avaloeais, Plat. Legg. p. 813 B.; daxrulau (auf die Flote), opp. avaloeais, de. Harm. 1.: das Sintenlasse der Etimpie im Gesange, opp. avis, id. Imag. 14. b) das Riederlegen einer Summe Geldes, Ar. Nub. 1191. depositum. c) das Verpsänden, den, die Verpsänden, sovo-

Sεσμοθεσία, ή, (θεσμοθέτης) Gestegebung, gegebenes Geset, KS., Byz.

θεσμοθέσιον, τό, = b. folg., Plut. Mor.
p. 714 C., Schol. Plut. p. 821.; Suid. s. t.
πουτανείον, gloss. Herodot. 1, 146., mosit

Ø. 60.

Seσμοθέτιον, τό, s. θεσμοθέσων.
 θεσμοθέτις, ή, sem. 3. θεσμοθέτις, bit Gestgeberin, Δημήτης, Cornut. 28., Lenc.
 θεσμολογέω, gestgermalten, Byz.
 θεσμοποιέω, (ποιέω) Gestge machen dar geben, Bur. Phoen. 1693.

Summe Geldes, Ar. Nub. 1191. depositum. c) das Berp fanden, Nub. 1191. depositum. c) das Berp fanden, Nub. 1191. depositum. c) des Berp fanden, Nub. 1191. depositum. c) des Berp fanden, Nub. 1191. depositum. c) december fanden, Nuc. 1980. december fanden, december fanden, Nuc. 1980. december fanden d

cipaquires dequois, Plut. Mor. p. 111 D.; an mehrern St.; auch in Cybcsos geseiert, Hdt. Iegol., Plut. Rom. 10. u. A.: dh. 6, 16. Dav. 6, 16. Dav. 9εσμος im Gegens. von νόμοι, die uralten geställichen Bestimmungen genannt werden, inssessighen Bestimmungen genannt werden, inssessig den Geseksformen.

cart. 57.; Θεσμοί άρχαϊοι, Ar. Av. 331.;

mach Porphyr. de abst. 4, 22. u. A. begannen

die Dratonischen Geseks mit diesem B., db.

den diese vorzugsweise Θεσμοί genannt wurz

den, Andoc. p. 11, 19. 26. u. A. d., s. Meurs.

Sol. c. 13., Menag. z. DL. 1, 53., die Grkl.

z. Ael. VH. 8, 10.: db. als blos in der Naz
iur begründets Borschrift, im Gegens. des obs
iur begründets Borschrift, im Gegens. des obs
iur dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Sabungen und Geseksen, vür
dieden Geseksen Schalter, in des Bunghus des Acerbaues die erste Beranlassung des dersteues die erste Berenlassung des dersteues die erste Berenlassung des acerste ist derbaues die erste Berenlassung des acerste ist derbaues die erste Berenlassung des acerste ist derbaues die erste Berinder u. fomit zur Ges

tegtbung gab, oder reel sie Berundsstat u. fomit zur Ges

tegtbung gab, oder reel sie Berundsstat u. fomit zur Ges

tegtbung gab, oder reel sie Berundsstat u. fomit zur Ges

tegtbung gab, oder reel sie Berundsstat u. fomit zur Ges

tegtbung gab, oder reel sie Berundsstat u. fomit zur Ges

tegtbung gab, oder reel sie Berundssta auds νόμος αν δοθώς ύμιν εξη κείμενος. δ) von menschlichen Sagungen und Gesteen, νύν τώ σεστός σεσμών (des Kreon) έξω θεσμοφώςω, Demeter u. Persephone, Ar. δήθη γώ καθνός σεσμών (des Kreon) έξω θεσμοφώςω, Demeter u. Persephone, Ar. δίσινός Θεσμούς Δημήτοιος, Ath. p. 542 D.; πιοίς Θεσμούς Δημήτοιος, Ath. p. 542 D.; πιοίς Θεσμούς δισξωντες, epigr. b. Aesohin c. Ctesiph. 190.: Βορίμι τι, ενώ γὰς δνού δια με Κένταυρος προϋδιδαέκτο, παρήκα δεσμών οὐδέν, Βορίμ. Τε. 679. b) durch water Gébraud m. Lettemmen geheiligte, ber kimmte Sitte. Braud, λέκτροιο παλαιού δεσμόν Γεοντο, sie schrichtung um Braudy δεδεσμόν κουν της — εύνης οὐ διεφώ κε Lagers, b. s. μm Beischaf, δολ 23, 25.; τον δεσμόν της — εύνης οὐ διεφώ κείες, Ael. VH. 12, 47.; παιδογονίας, δια ω dat. δεσπεση, nad götti. Missprud, nad götti. Misspr

mag es von Menschen oder der Ratur ausgen mag es von Menschen oder der Ratur ausgen der hetrostringend, s. Es. Nonn. par. sc. 9, 144. six 3 έσμοτόχος.

3εσμοτόχος, ον, (1έχεω) Geseke extengend del, six 3 έσμοτόχος.

3εσμοσροείον, τό, = Αεσμοφόρεον, Theo in Walzii rhet. 1, p. 204.

3εσμοσροείον, τό, = Αεσμοφόρεον, Theo in Walzii rhet. 1, p. 204.

3εσμοσροείον, τό, = Αεσμοφόρεον, Theo in Walzii rhet. 1, p. 204.

3εσμοσροείον, τό, = Αεσμοφόρεον, Theo in Walzii rhet. 1, p. 204.

3εσμοσροείον, τό, = Αεσμοφόρεον, Theo in Walzii rhet. 1, p. 204.

3εσμοσροείον, τό, = Αεσμοφόρεον, Theo in Walzii rhet. 1, p. 204.

3εσμοσροείον, τό, = Αεσμοφόρεον, Τheo in Walzii rhet. 1, p. 209 E.; σοφοί καὶ θεσπέσιοι άνθρες, id. Theaet.

3εσμοσροείον, τό, Θεσμοφόρος in δεσπέσιοι άνθρες, id. Pol. p. 365 B.; θεσπεσία καὶ ηθεία διαγωγή, id. Pol. p. 365 B.; θεσπεσία καὶ ηθεία διαγωγή, id. ρ. 558 A.; καὶ ταύτη θεσπέσιον άν φανείη θομησος, Arist. poet.

23.; κνίσα θε καὶ ξεοσπεστή, Luc. de sacr.

23.; κνίσα θε καὶ ξεοσπεσίον ών γθεί, βναπέσιον ών πλοξει θεσπεσίον ούν, Plut.

171., Ατ. Αν. 1519. Thesm. 182. u. δ., Isae.

1820., u. daneden Bridske χ. Ατ. Thesm.

διακδος, λαχή, κέφος, λαϊλαψ, ψίζα, φόβος και, 1820., u. daneden Bridske χ. Ατ. Thesm.

u. bgl., Hom. 8.3 Suelog, Theore. 15, 66. u. a. Kp. — Adv. — olws, Il. 15, 687., vgl. Abeffalische Sitten nachahmen, Ael. VH. 4, Butm. Beril. 1, S. 166.

σπιφοδός, Hesych.

δεσπιδάής, ε΄ς, (Θεσπις, ἀσιδή) = δεδεσπιδάής, ε΄ς, (Θεσπις, δαίω 1) von Gott
her brennend, σου einer Gotthelf eutgündet,
Hom.: feste Beiw, bes Feuers, göttlich, ges
waltig, II. 12, 441., Od. 4, 418. u. fonst δ.:
β. Buttun. Levil. 1, E. 166.

δεσπιέπεια, bes. fem. su δεσπιέπεια δετικός και με το βεσπιέπεια, bes. fem. su δεσπιέπεια, bes. fem. su δεσπιέπεια βεσπιέπεια.

pattig in i., 1, S. 166. βεσπιέπεια, bel. fom. zu δεσπιεπής, (έπος) göttlich rebend, weisfagend, πέτρα, vom Dels phischen Drufel, Soph. OT. 464. — 2) als subst. gottliche Rebe, Beiffagung, † + βεσπιεπής, ές, (έπος) gottlich rebend,

Beinjagens.

Seontio, f. tow (?), att. εω, ion: gerbehnt, im inf. δεοπιέεινι Hek. 8, 135., (δίσκίς) εία Dτας til geben, weifiagen, vertunbigen, rutra δεοπισάσης της Πεθέης, Hdt. 1, '48.; 'πάντ' έθέσπιζον πάθη, Aesch. 1183. 1186.; τί δὲ τεθέσπισται, Soph. OC. 389.; ὁ τοῖς ἄλλοις τεθαπισται, τορμ. Vi. 389.; ο τοις αλλοις θεσπίζων, Bur. Andr. 1162.; χοραμώς θεσπίζων, Theoer. 16, 36. u. fonk, Trug., Hdt., Plut., Iuo. u. U.; χοραν και θεσπίζειν, Luc. Alox. 49. 22.: in spater Bett, very tinben, besehlen, vom Kaiser, και συνφά νυίς άνωθεν βασιλεύσε θεσπίζομεν, κελεύοντες, του - 494 Bust λ Julian. p. 124., Byz. o.

θέσπιος, or, = θεσπέστος, Hes. fr. 54.: = θείος, Ar. Av. 977., vgl. Buttm. Ceril. 1, 6. 167.

Seanes, 104, 6, \$\dagger\$, (Geos, eineir, Fanere) von Gott eingegeben, von Gott begeistett, abrd'\dagger\$ und doedos, Od. 1, 328. 8, 498. 17, 385.,
Bur. Med. 425. (an allen vier Stellen im acc.

Bur. Med. 425. (an allen vier Stellen im aca. Isanis): übbyt. fåt Delos, göttlich, herrlich, groß, ungeheuer, wie deaneaos, dennis äela, h. Ven. 2091: Nonn. vildet auch den gen. Isanisos u. s. s., vgl. Buttm. veril. 1, S. 166. deanisos, τό, (deaniso) das gegebene Oraket, der Götterpruch, die Weissaung, kneur opeas o delos xelen din deuniqua, rw, Hdt. 2, 29., Aesch. Sacord. 74., voh. OT. 971., μαντεών θεσπίσματα, Eur. Phoen. 971. u. id. d., Luc. Alex. 29.: spater der kaissettiche Weistl, Byk. d. deanisosis, od, det Weissager, Maneth. 6, 378., Jo. Chrys. 7, p. 331. desoniodes, ein desoniodos oder Prophetsetin, Orakel exthelich, weissagen, Aesch. Ag.

Ann. 18, 3.

Seancodes, or, (Seance, odij) gottlich finstend thun, Borzeichen, Borbebeutung, Dillingend od. rebend, dh. weissagend, Beissager, sin, 16xva., Assch. Ag. 1405.; Audweldat, Soph. ifr. 401 D.: Kassárdog, Kar. Hea. 677.; bgl. Buttm. Ereil. 1, E. 166. — Dav. Seanch. id. Hel. 145.; xógai, ib. 515. 859.; Seanch. day. adi. verb. von 163414. 1 (χναι, Assch. Ag. 1 (19. ; Δωσωνόσαι, δορη. 11 (19. 16. — Ωαν. γετιματιτι, ατιρο, στι τ. 401 D.; Κασσάνδρα, Κατ. Ηκό. 677.; 196. Buttm. Lexil. 1, Ε. 166. — Ωαν. Θεονόη, id. Hel. 145.; πόραι, ib. 515. 859.; 3εσφατόω, Drakel geben, weiffagen, Hesych. βεσπιφδός nennt DH. 1, 31. die Carmenta. Θεοσάλλα, ή, neu satt. Θετταλία, Χρείίας Χου. Μεπ. 4, 2, 14. u. Χ. βεσής, ό, = b. folg., Cornut. 1, p. 141.,

Bessalls, neusatt. Gerr., bef. sem. 3. Gessalls, neusatt. Gerr., bef. sem. 3. Gessalls, Theffallsch, xυνη, Soph. OC. 315.; νύμφη Gessalls, Kur. Ais. 332. u. X.: ή Θ., die Theffallerin, Plat. Gorg. p. 513 A. u. X. d) Gerraldes, Abeffatische Schuk, Stoph. Byn., Hesych., Phot.

Stoph. Bys., Hesken, Phot.

Θεσφαλοικέτης, ου, ὁ, (ολείτης) = πενέστης, Ath. p. 264 A. aus Archemachus.
Θεσσαλός, ἡ, ὁν, neusatt. Θετι., Abeffau lifth, Θετιαλα) Ιπποι, Soph. Rl. 698.; σοφισμα, Abeffatifthe Eift (weil die Abeff, ihre Berichmistheit megen berächtigt waren), Kur. Phoen. 1416. daß. Schol.; Θεσσαλόν δεπακα, id. Hipp. 221.; γυνή γαμακίς, Ατ. Nub. 749.; Ιπποι, Luc. Zeux. 6. u. X.: ὁ Θ., ber Abeffalier, Aesch. u. sonft gew. Austr.

Θεσσάλοτμητος, or, (τέμνω) für einen Theffaler geschiniten, πρέας, ein großes Stid Biefich, wie für einen gefräßiges Theffaler, Ath. p. 418 C. aus Philetaer.

p. 418 C. aus Philetaer.

Séoaasa. = Ixerever, ersiehn, burd Kiehn zu ertangen suchen, siehend Schut suchn, übhot. siehen, bitten, wänschen, ein desentur poet. aor., von dem sich nur noch I pl. 3/coarro, Pind. Nom. 5, 10., und part. Jeoaarro, Hes. fr. 23., Archil. fr. 9., Appl. 1, 824. das. Schol. u. Schifer; das. aus genommenes adi. verd. France. von weidem genommenes adi. verb. Secros, von meldem (Berw. m. Saover, Saaler, als Flebenbet bafigen, fleben, vgl. Buttm. Lexil. 2, G. 111.) Bέστης u. Bέστωρ, o, ber Beuge, vgl. μάφ-τυρα Βέσθαι, KM. &. Lob. Par. p. 430.

Seogaryloyos, or, (leyw) weisiagend, Asich. Ag. 1416.; von Seos, apul) von Gott ge sprochen, vertundet: db. Seogarser kare, et ist 

Jev, ὁ and η, dor. f. δεός, f. δεός.

δεύομαι, ich werde laufen, fut. zu δέω, w. f.

δεύομαι, ich werde laufen, fut. zu δέω, w. f.

δεύομαι, ich werde laufen, fut. zu δέω, w. f.

δεύομαι, ich werde laufen, fut. zu δέω, w. f.

δεύομαι, ich werde laufen, fut. zu δέω, w. f.

δεύν αραλ. βεύω, Greg. Cor. p. 612., f. δεύ
σμαι, ll., Thuc. (?), dor. δευσούμαι, b. Lya.

119. auch δεύσω, laufen, rennen, von Menich und Thieren, Hom., Hdt., Ar. (bei Trag.
ader mur Eur. Ion 1217. Suppl. 702.), Plat.,

λεα. u. λ., bef. in Prosa: ποσί, πόδεσσι,
mit den Kiben, Od. 8, 247., Il. 23, 623.;

δέων πεδίοιο, durch die Thene hin, ib. 22,

23.; έπ άχρον χαρπόν, über die Kehrenspisen
dialaufen, ib. 20, 227. vgl. 229.: in Prosa

δεων μίαι, ων, αί, (ὄνομα) gdttliche Ras

men od. Εθεπεππιαμαν, Dion. Areop.

δεων μίαι, ων, αί, (ὄνομα) gdttliche Ras

men od. Εθεπεππιαμαν, Dion. Areop.

δεων μίαι, κ., τός τός τάξεις, sich schen laufen,

ken.; έπι τον πόρον, id. u. Χ.: ές τι, zu

m.; είς τὰς τάξεις, sich schen lin bie Reiben

lauf, ές τους πολεμίους, auf bie Feinde antens

μία, ές τους πολεμίους, auf bie Feinde antens

πολε Επεππιαμαν, ε. med. δεωρήσεισε in

σεωρέω, ε. ήσω, ε. med. δεωρήσεισε in

σεωρέω, ε. ήσω, ε. med. δεωρήσεισε in

EM. p. 177, 24. Rach Hosych. = τολμητής, πρώπης.

δέτης, δ. (τίθημε) det Cehende: δνομάτων, δτ ton Ramen göt, Plat. Cratyl. p. 389 D.: det ein. Aufftellende, Hosych. h) det Berginder, Isaac p. 82, 18. c) det Edopticende, Phot. Bgl. δέσις. — Dau.

δειιχός, ή, όν, ξιμπ Seden gefdidt, geeige nat, passenderw, die Ramen od. Benennungen geden thann, DH. de comp. 16, p. 95, 5 R. d) προδίσεις, Philostr. v. Soph. 2, p. 576. 621.; γήπος, Strad. 2, p. 102.: eruditius et δείπκον μεπίσερον μεπίδιαστας die Reutra det adioct. verdind, σορ. άναιρετικώς det Positiv, Schol. Il. 4, 277.: δείπκος de Positiv, Schol. Il s. inayer τον έν τούτοις ξηαινον; vgl. schel. Melet. p. 48.

δελεί. Melet. p. 48.

δελείς, ή, όν, adi. verb. v. τίθημι, gefest, μον θ., Ar. Ved. 375.; u. chae Gubit. τόν getult, ξχων Παλλάδ — έν ἄωμασιν θετόν περί ψυχῆς θ., δγησε., Jul. u. Χ., vgl. Lob. είσημον φάσμα ναυβάταις, Eur. IA. 250.

- Jasbef. 2) adoptirt, νίος, Pind. Ol. 9, 62.; Par. p. 511.: ber Rebeweise δρίμον θ. and-log gebildet ist τόν ξοχατον χίνδυνον θ. (wie naideς, Kur. Krechth. fr. 7., Plut. Sol. 7., λρρ. Civ. J. 14.: θετός γενόμενός έστι, von son sad adoptirt, Plut. Thes. 13.; θ. ν. υπό len Bewegung, audy unbelebter Dinge, von der uνος, λρρ. Civ. 1, 5.; θετόν παίδα ποιεξιών, σ. και πορραιείδα der Beider, Grēlár. δ. κεχούφαλον, Schol. Anth. 5, 270.

δεῦ, dor. umb ion. imperat. aor. 2. med. τόν ποι δα Μεετ dusflausenden Schiffen, Il. von τόλημι. ε. θεο, θοῦ. seü, dor. umb ion. imperat. aor. 2. med. ton 1/3ημι, f. 360, 3οῦ.

δευμορία, ή, dor. f. δεομορία, göttliches stringarth, Callim. ep. 32, 4. — 2) als di. sem. von Gott verhängt, verliehen, guges sattliches, sextuageds, n. 3, 676.; άτη, ib. 974., vgl. lob. Paral. p. 361.

δεύμορος, ον, dor. f. δεόμορος, von Gott pathibited di. sem. dor. f. δεόμορος, von Gott pathibit od. verliehen, an etwas Söttlichem nur bewegt gedachten Ofingen, φλέψ ἀνὰ νῶτα mur bewegt gedachten Ofingen, φλέψ ἀνὰ νῶτα mur bewegt gedachten Ofingen, φλέψ ἀνὰ νῶτα prope, and hon. f. δεός, f. δεός.

δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, w. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, w. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, w. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, w. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, w. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, w. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, w. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, w. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, w. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, w. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, w. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, w. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, w. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, w. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, w. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, μ. s. δείνου δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, μ. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, μ. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, μ. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, μ. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, μ. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, μ. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, μ. s. δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, μ. s. δείνου δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, μ. s. δείνου δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, μ. s. δείνου δεύσομαι, ich werde laufen, sut. gu δέω, μ. s. δείνου δεύσομαι, ich werde laufen sut. gu δέω, μ. s. δείνου δείνου δεύσομαι, ich werde laufen sut. gu δεύσομαι, ich θείν, δείν, δείν, δείν, δείν, δείν, δείν, δείν, δείν, δείν, δε

Bewröuew, mit gottl. Ramen ober bem ! Ramen Gottes belegen, KS.; von

lich ξε τούς πολεμέους, auf bit Feinde anren.

Sewséw, f. ήσω, f. med. Sewsήσεισμ in mn, Xen. An. 4, 3, 29. Cyr. 3, 2, 9. u. δ.: pass. Botg., Sext. Kmp. adv. M. 1, 70., ibtr. είς νόνους, in Krantheit gerathen, Plat. (δεωχός) 1) sufchauen, anschauen, τύχας έμάς,

Aesch. Prom. 302. (einzige stedere Stelle b. δεῖται μαθήσεως καὶ δεωσημάτων, Pol. 9, Trag.) u. Χ.: βεί. Spiele oder Feierlichseiten, τὰ Ολύμπεα, Hdt. 1, 59.; ἀγώνα, id. 8, 26., b.; δεώρι καθολικόν, Cic. ad Att. 14, 20.; Χεπ. Απ. 1, 2, 10., DH. 6, 31., DC. u. Χ.: β. απλοῦν περὶ τὰς παρθυβολάς, εἰημάς βρεπα απίφη, βεττακτει, κοπ. Απ. 1, 2, 16.: ἀκδρι. βεκρι. βεκρι. βεκρι. γολ. 6, 16, 10.; ἐν τοῖς γωριατίστος Λεω. Απ. 3, 4, 26. u. Χ. b) geistig παιόματα, βεκρι. γολ. περι. τὰ δεωρήπατος και. Απ. 3, 4, 26. u. Χ. b) geistig παιόματα, βεκριαμάτος και. Απ. 3, 4, 26. u. Χ. b) geistig παιόματα, βεκριαμάτος βεκριαμάτος και. Απ. 3, 4, 26. u. Χ. b) geistig και και. βεκριαμάτος και. Απ. 3, 4, 26. u. Χ. b) geistig και και. βεκριαμάτος και. Απ. 3, 4, 26. u. Χ. b) geistig και ματα, διε Κιμηθε μπο Κλίεσι παιομάτος και με το δεωριμα τον το dimin. το θεωρημα, εξεί και το θεωριματιον, το dimin. το θεωρημα, εξεί και παιομάτος και παιομάτος και με το δεωριμα τον το dimin. το θεωρημα, εξεί και παιομάτος και με το δεωριμα τον το dimin. το θεωρημα, εξεί και παιομάτος και με το δεωριμα τον το dimin. το θεωρημα εξεί και παιομάτος και με το δεωριμα τον το dimin. το θεωρημα εξεί και το θεωριματιον το dimin. το θεωρημα εξεί και παιομάτος και με το δεωριμα τον το dimin. το θεωρημα εξεί και το θεωριμα τον το dimin. το θεωρημα εξεί και το θεωριμα το δεωριμα χρόνου, etw. nicht nach der Gegenwart, sondern πας der Bergangenheit betrachten, beurtheilen, net Sak, kleine Regel, Kpict. Diss. 3, 21, Aeschin. c. Tim. 93.; τον Αλέξανδρον οὐχ έχ τῆς Αλεξάνδρου φύσεοις κλλ έχ τῆς έαυ-τοῦ ἀνανδρίας, id. c. Ctes. 160.; την ἔν-templativas, Choerod. in Cram. Anecd. p. roiar êx τόν δργαν, Isas. p. 36, 28.: τινί 29, 15.
τι, etw. aus etw. abnehmen, τοῦς τεχμηρίοις,
Dem. c. Mid. 199, p. 578, 23.: τὶ πρός τι,
etwas im Bergleich mit etw., ober gegen etw. ges

θεωρητ To, etwo aus etwo, abnetmen, τοις τεκμηρίοις, τους περίους, εως, ή, die Betrachtung, Bis Dem. c. Mid. 199, p. 578, 23.: τλ πρός τι, [chauung, Plat. Philed. p. 48 A. etwas im Bergleich mit etw., oder gegen etw. ges halten, betrachten, κρη τούς πρέσβεις μυ betrachten, Plat. Legg. p. 815 K., Arist 6. πος τους πρό ξους νῦν εγω κρόνους και και βεωρούμας, Dem. de cor. 315., Philostr. p. 127. 668. — 2) abs. Bushauer bei einem Kelt ob. Schaushiel sein, Plat. u. X.: D. ές τνα τόπον, ές άγωνα u. bgl., als Bushauer bei einem Kelt, ob. Schaushiel sein, Plat. u. X.: D. ές τνα τόπον, ές άγωνα u. bgl., als Bushauer bei einem Kobin ob. iu einem (auswärtigen) Kellipiele gehen, reisen, ξών γάν γυναιξων και παιού δυνος, (Plat.) Des. p. 414 Β.; altum sobin ob. iu einem (auswärtigen) Kellipiele gist. die nat. a. 1, 1, p. 6, 9.: thoentisk, gehen, reisen, ξών γάν γυναιξων και παιού δυνος και θεωρητικός, Plut. Mor. p. 650 γυναικώς θεωρούν εξε κά Εφιβαία, Thuc. 3, 104.; ξε δυλιμαν. Luo. Tim. 50.; δεωρείν κατά κά πλουσικός, Plut. Pericl. 16.; νούς, Arist. δυλιμαν. Luo. Tim. 50.; δεωρείν κατά κά πλουσικός και θεωριλικός γιναικώς δυνος τικού αμοί, Ατ. Vesp. 1188. (δα. Κοβ 1200.); αυτό νου διαατείνοιση, ακά Βεωριλικός γιναικώς δυνος τικού αμοί, Ατ. Vesp. 1188. (δα. Κοβ 1200.); αυτό νου διαατείνοιση, ακά Βεωριλικός γιναικώς διανού εξε και το του διαστικός και διανού και δι

θεωρητήριον, το, Dlas, von bem man cir nem Schauspiele zusieht, Plat. Gracch. 12.;

Real 16. u. X.; bef. auf Skilim, das fic um.

ka, das Strachten der Eliten u. Gebründe in Gregor von Sewanen, "Bolth S. 197. d)

ka, das Strachten der Eliten u. Gebründe in Gregor von Sekrigendeligheften gebrünger Kahlfer u. del., γρν πολλήν δεωρίγς εξ
klein v. del., γρν πολλήν δεωρίγς εξ
klein de dag v. d. Sekrighten A. v. 20
klein v. 339 A. u. X.; das Schauen, 3u
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. Sekrighten A. v. 20
kleur de Gau v. d. v. 20
kleur de Gau v. 20
kle jur Bereitung einer bessern Mableit; gum Sheil wurden sie auf Opfer verwandt, womit tine offentliche Speisung verbunden war." Bodh Staatsh. 1, S. 196., Orat., Plut., Luc. u. 1.: die Vorsteher besselben, wahrich. 10 an

tradtigfeit friechenber Schmeichelei in ber Diaşur verentung einer bessern Mahlzeit; zum trächtigkeit kriechender Schniechelei in der Diazbeil wurden sie auf Opser verwandt, womit dochen Zeit belegte auch mit diesen Kamen die ine issentliche Speisung verbunden war." da die Gemalthaber abgeschiechen Kamen die ünd bie Gemalthaber abgeschiechen Kamen die ünd die Kemalthaber abgeschiechen Kennthischafs die Kemalthaber abgeschiechen Lein, Ath. p. 603 C., Plut. Demetr. 11. und u. A.: die Vorsteher desseichen Kennungen die Kentheber desseichen Kennungen die Katiochus Epischl, werden mit verschiechen Benennungen die Vewool zu seinen Spielen einlas die Kentheber die Kennungen der die Kennungen die Kennungen der die Kennungen der die Kennungen der die Kennunge

poët. f. launds Dewown, Kar. Ion 1076. — 3) Bei den Lotren Rame einer Magistratsper: - | rijo rókwe, Kenner des Bogens, Od. 21, 397.; ckpasins γυναικήης, Perictyone b. Stob. Plor. p. 185, 6. fon, Blascr. 1, p. 857., u. bei ben Mantineern, Thuc. 5, 47. - dor. Seagas, ale Witel einer · θηητής, ο, = θεωρός, Hesych. θηητός, ή, όν, ion. f. θεατός, angeschaut, angestaunt: erstaunlich, faunenswerth, bewus-Romobie bes Epichermos, Acte. p. 106 F. u. d. [Rach ber Ablett, bemalen Gramm. Harpoor., Phot. u. X., von Seog a. Soc., welcher Müller Aegin. p. 135. u. Belder 3. Theogn. p. XVII. folgen, eine Ableit., die dies für die zweite bernsmurbig, Hes. Theog. 31. •ηητωρ, ορος, ό, = θηητήρ, Nonn. Jo. c. 7, 98. c. 14, 87. [493. βήζον, τό, = Vecov, der Schwefel, Od. 22, folgen, eine Adene, die dies zur die zweite Botg, gelten könnwe, auch widerfpricht die der. F. Jeagosz, diese Ansicht; die wahrsch. von δείορμαι, Ieas wie xekogos, von xecko, vgl. Lob. z. Soph. Ai. p. 404.] βέωσις, εως, η. (βείω) = ἀποθέωσις, Bumath. p. 110 Teuch., Dienys. Assop. der coal bies. 1.32 θηίος, f. θήος.
θηκαίος, αία, αίον, von bet Gestalt &.
Größe einer θήκη, οίκημα θηκαίον, Grabgewolbe, Hdt. 2, 86.; von Jin, i, (ridiue) bas Behaltnif etwas 3ηχη, η, (τίθημι) bas Behaltnis etwos bineinzusegen ob. zu legen, ber Aufbewahrungsort, Xon. Oec. 8, 17.; χεχουμμίνας δήχας φράσουσα χρυσού, Rur. Hec. 1147., Hdt. 3, 130. 9, 83.; χοημάτων, Plut. Lucull. 32.: bie Kapfel, ber Kaften, bie Scibe, χράνους, Poll. 7, 157.; ἀὐλῶν, id. 10, 153.; ξίφους, id. 10, 144.: bef. für Todi, ber Sarg, das Grab, die Gruft, das Grab mahl, Aesch. Ag. 441.; προγόνων, Abnenguuft, id. Pers. 397.: πατρός, Soph. El. 884.; γεχρών, Hdt. 1, 187.; τών τεθνέωcoel. hier. 1, 3. Feoixegos, a, or, [, Feos 3].

Sηβαγενής, de, (ΓΕΝΩ) zu Theben gebos
ren, aus Theben herstamment, Hes. Theog.
530., Kur. Suppl. 136., we bie 26. der codd. Oηβαιγενεί if ; Oηβαιγενέος Δεονύσου, Dionys. Per. 623. Bgl. 200. 3. Phryn. p. 648. 3ηβάνας, ου, d. ein aus ber Abebanichen Ebene tommender Wind, Arist. p. 973, 9. 3ηβος, — 3αυμα, Henych. Bal. Lob. Paralip. p. 47.

3ηγαλέος, α, αν. (θήγω) geiατίτ, idari, των τεθνεύτων, Thue. 2, 52. 3, 104.; ιερά, Soph. Oc. πυρί θηγαλέους δέμπαγεῖς στάλικας, And.

6, 109, 4.; τρύψος, id. 7, 542, 4. — 2)

act. [charfend, m. gen., λίθος εὐσχιδίων κην γιοι θήκας κατέχοντες, in dem Croadgrund γαλέμ καλάμων, Anth. 6, 68, 4., Nonn, ανακά καθουν καλές καλάμων, Απτh. 6, 68, 4., Nonn, ανακά καθουν καλές καλάμων, Απτh. 6, 68, 4., Nonn, ανακά καθουν καλές καλάμων, Απτh. 6, 68, 4., Nonn, ανακά καθουν καλές καλάμων, Απτh. 6, 68, 4., Nonn, ανακά καθουν καλές καλάμων καλές καλάμων καλές καλάμων καλές καλάμων καλές καλέ Paralip. p. 47. θηκίον, τό, demin. von θήκη, Hesych. Inyareos,  $\alpha$ , or, = tem vorte. 1), Inyaνεον, όξυ, ηκονημένον, Hesych.; von 3ηγάνη, η, ber Begkein, Schleifftein, Aesch. Αg. 1518.; αίματηραί, id. Kum. 821.; σι-δηροβρώτι θηγάνη νεηκονής, Soph. Ai. 807.: άδτι. το έρεσχελείν λάλης θηγάνη γίγνεται, Luc. Lexiph. 14. θήγανον, τό, = bem vorhg., Hesych. s. v. θηγάνη. θηγάνω, = θήγω, Hesych., hergestellt von στικαπα b. Aesch. Ag. 1517.

δτηνη, ή, = θημη, θεσις, τάξις, Heiych.

θηγη, ή, = θημη, θεσις, τάξις, Heiych.

δηγως, έδος, ή, επίθετον Αθηνάς, Drac.

διτατ. p. 75, 22.

δήγως, εθητικός, ωτάξις, Ηματοί οι διαντικός εξιτατ.

βι. 11, 416. 13, 475., Hes. Scut. 388., Ar.

Lys. 1255.; φάσγανον, Aesch. Ag. 1235.,

Βατ. Tr. 1013.; ξίφος, id. Cl. 1142.: άδιτ. τραμένες καὶ πθηγμένους λόγους, Αεsch. Pr.

δίγως καὶ πθηγμένους λόγους, Αεsch. Pr.

311.; τεθηγμένον τοί μ' οὐχ ἀπαμβλυνείς λόγως, id. Θερτ. 697.; οὐ γάν μ' ἀφέσκει γλώσσά σου τεθηγμένη, Soph. Ai. 581. —

2) απίσμετη, απ., αμέτειμη, ετπιμτήμετη, θήξαις δίχες φύνι' ἀφετά ποιί, Pind. Ol. 11, 20.; λήμα τεθηγμένου, Κυπ. Or. 1625.; το φρόγη του κυθού κυθου και κυθηγμένου, κυπ. Cyr. 2, 1, 11.; τας ψυχάς εἰς τὰ πολεμικά, ib. 20.; ἀκράτω τῆς δρέφεσει τὴν λύκαιναν Ιστορούσι θηματοίς δογή τεθηγμένου, Αlcidamas h. Arist. rhet. 3, 3, 2. — Μεσ. δόου θηξώ σθως το θηλάζει το πλοίν, Ατίκι σθως της διαντίκης διαντίκης διαντίκης διαντίκης διαντίκης της διαντίκης του βηλάζει ενεργητικώς σθως τι βιαντίκης του θηματος επιπερού και πθητικός ἀντιλαμβανόμεθα τοῦ ξήματος επιπερού παιδίκου τῶν θηλαζεται ὑπλ τῶν τέχνων, Ανίκι δον παιδίων τῶν θηλαζεταν, Αυσίας διαντιλαμβανόμεθα τοῦ ξήματος επιπερού παιδίκης του θηματος επιπερού του θηματος επιπερού παιδίκης του θηματος επιπερού παιδίκης του θηματος επιπερού του θηματος επιπερού του θηματος επιπερού του θηματος επιπερού παιδίκης του θηματος επιπερού του θη hermann b. Aesch. Ag. 1517.

3ηχτός, ή, όν, adi. verb. von 3ηγω, gewest, geschäft, scharf, σέσαρος, Aesch. Sept. 925., Eur. Phoen. 68.; φάσγανον, id. Med. 40. 379.; ξέφος, id. Ion 1063. Rhes. 669. 3ηλάξω, f. άσω, (3ηλή) 1) fåugen, va ber Rutter ob. Amme, lactare, η μητης to naudlov εθηλαζεν, Lys. de caed. Brat. 9, p. 92, 29., Arist. de gen. an. 5, 8.; τίτθα, Poll. 2, 169.; of παλαιοί την γυναϊκα θηλάζουσαν εφίστων τοις εν τη φθόη κάμνουσιν, Gal.; von ben Bruften felbit, of μαστοι οδ ούκ εθήλασαν, ΝΤ. — 2) fangen, lactere. 

Inläumos, o, der Saugling, reopros, Hesych.

nesycu.

3ηλάμων, όνος, ό, ή, bet Erndyret, bit
Gradyretin, Amme, βλέννω 3ηλαμόνε, Sophron b. Ath. p. 288 A.; το λευκον απο
βηλαμόνων θλέψας πνακών, Thespis b. Clem.
Al. Strom. 5, p. 675.; τάλαινα θηλαμών, Lyc. 31.

οηλασμός, ό, bas Saugen bes Rinbes, τῶν βρεφῶν, Plat. Rom. 4.

θηλάστοια, ή, bie Saugende, Amme, = 1004ός, έστι δε Ιακόν Σοφοκλής Αλεξάνdow (fr. 85 Dind.), Heaych., Cratin. b. Phot. p. 90, 24., Eupol. b. Poll. 3, 50. Bgl. Dier.

p. 90, 24., Kupol. b. Poll. 3, 50. Bgl. Piers fon 3. Moer. p. 189 3. C.

ηλία, ion. f. θήλεια, fem. von Θηλυς.

ηλίω, dor. θαλέω, (βηλή) = βάλλω,

διάμου θήλεον, frogten von Biolen n. Eps

μίζου θήλεον, frogten von Biolen n. Eps

μίζου θήλεον, frogten von Biolen n. Eps

μίζου θήλεον, frogten von βίοι βατυ θά
λησεν, ib. 10, 42.; ημερίδες έθήλεον, Αρ.

Rh. 3, 221.; φυτά θηλήσαντα, Anth. 9, 363,

4. Bgl. θάλλω.

Βιλ. η. bie Sike. Θαυσματικο Μαντεμώνως

4. Bgl. Fallar.

3147, ή, die Bibe, Saugwarze, Mutterbruft (11 ακρότατον τοῦ μαστοῦ, Eust. p. 749, 21. 1485, 59.), Τηλαλ μαστοῦν, Arist. HA. 2. 8.; δέξαι δηλαῖσι σποράς, Eur. Cycl. 56.; ή δηλή δτι τεθηλέναι ποιεῖ, Plat. Crat. p. 414 A.; Διλ θηλήν ὑπέσχεν ὖς, Agathocl. b. Ath. p. 376 A.; τῆς θηλῆς ἐπιλαμβάνεσθα, Luc. Zoux. 6.

31ιδιντής. ες. (ΓΕΝΟ) pom Meine enternational contractions of the contraction of th

over, Luc. Loux. D.

Indiversis, ες. (ΓΕΝΩ) vom Weibe entermoffen, †: meiblichen Geschlechts, στολος, Auch. Suppl. 28.; δχλος, Kur. Bacch. 117.:

miblich, στολή, ib. 1154.; θηλυγενέστερον, Plat. Legg. p. 802 E. — Adv. — γενώς, Eut. p. 10, 27.

θηλυγλωσσος, ον, (γλώσσα) mit weiblicher =, jatter Junge ob. Rebe, Noovic, Anth. 9, 26, 7. θηλυγονέω, (θηλυγόνος) ein weibliches Kind Μαιαπ, θηλυγονούσιν έχ φύσεως άνανδροι

zal zareayores, Philo 1, p. 262, 21.
Inluyaria, n, bas Beugen weiblicher Kinber

σηλυγονία, ή, das Beigen weiblicher Kinder & Jungen, χουρογοντη καλ 3., Hippocr. p. 234, 32., Arist. HA. 7, 5.; καλ ἀρσενογονία, δετί. Επρ. adv. Math. 5, 7. — 2) die midliche Rachtommenschaft, ε einie, 'Αδριανού λίγονος κατά θηλυγονίαν, Hdn. 1, 7, 6.; το σηλυγονός, ον, (ΓΕΝΩ) Kinder od. Zunge widlichen Geschechte zeugend, Hippocr. p. 683 i. C., Arist. HA. 6, 19. 7, 6.; δ μέν βοφείς ἀρφενοποιός ἐστιν, ὁ δὲ νότος θηλ., 6εl. HA. 7, 27. — 2) θηλυγόνον, τό, είπε litt der Pflanze phyllum, Dioscot. 3, 130., Pin. 26, 35, 81. S. das Lat. thelygonon. θηλυδρίας, ου, ὁ, ion. θηλυδρίης, der damethos ἀνήρο, Hdt. 7, 153., Arist. HA. 9, 49.; θ. καὶ διακεκλασμένος, Luc. Demon. 28.; ἄνθρωπος, id. de salt. 2.; καὶ

3ηλύκος, ή, όν, metblide, metbliden Geo falechts, τὰ ἀρσενικὰ τοῖς 3ηλυκοῖς συν-τάτεεν. DH. ep. 2 ad Amm. 2, p. 791, 9., Plat. Mor. p. 1011 C. — Adv. 3ηλυκοῖς, Ath. p. 189 C. 499 D., Galen. δ.

Ann. P. 103 C. 433 D., Gaien. 3.

3ηλυπράνεια, ή, der weibliche Baum πράνεια, hartriegel (cornus sanguinen, Linn.),
Thedphy. HP. 3, 3, 1. 4, 3, 12, 1.

3ηλυπράτης, ες, (πρατεω) Weider beherrs
[chend. έχως, Aesch. Choöph. 592:

3ηλυπράτης (Δ. 100) Επεξεργάτης

Δηλυπράτης (Δ. 100) Επεξεργάτης

Απλυπράτης

Δηλυπράτης

θηλακτόνος, ον, (xτείνω) Welber morbend; burch Weiberhand morbend, θηλυπτόνφ Αρει

δαμέντων, Aesch. Pr. 862. δηλυχώδης, ες. (είδος) weiberartig, weiblid, Procl. paraphr. Poll. 4, 6, p. 265.

θηλύλαλος, ον, (λαλέω) = θηλύγλωσσος, Maneth. 4, 322.

3ηλυμάνεω, weibertoll sein, Maneth. 4, 164., Schol. 41. 13, 130.; von

πηλυμάνης, ες, (μακουμα) weibertoll, von rasender Leidenschaft für das weibliche Gesschlicht, πόθοι, Anth. 9, 16.; προτάλων 9. δτοβοι, ib. 321.; λάγνος καὶ 9. Alaiphr. 1, 6.

Inlumelήs, ές, (μέλος) mit weiblichem 2, jartem Gefange, Inlumeleis Alzμανος αηδόνες, Anth. 9, 184, 9.

νες, Anth. 9, 184, 9.
3ηλυμίτρης, ου, ό, (μίτρα) ber eine weis biste Mitras, einen weibischen Kopspunss, einen Weibischaube trägt, Luc. dist. deor. 18, 1., Bacch. 3. (an legterer St. v. θηλύμιτρον, s. ebb. 3. Phryn. p. 628.).
3ηλύμορφός, ον, (μορφή) von Weibsgesfalt, ξένος, Eur. Bacch. 353.; θηλυμορφότερον, Arist. Physiogn. p. 85 Franz.

3ηλύνοος, χίζι. 3ηλύνους, ουν, (νούς) von weiblichem s, weibischem Sinne, Aesch. Pr. 1005.

θηλύνω, (θηλυς) meibilch a, weichlich mas θηλόνω, (θηλυς) meibild a, meidlid machen, permeidliden, perjatteln, πολλούς εθηλυν είς μαχην όρμωμενους, Eur. Krechth.; τῶν σωμάτων θηλυνομενων, Χεπ. Οσε. Α, 2., Luc. Navig. 27.; ὡς μη θηλύνοιτο τὰ βρέφη, Philostr. p. 750.; ἡ ἐαθης τεθηλυμμένη, Clem. Al. p. 266. b) ἀbtr. ετπείδεα, βαφη σίδηρος ῶς ἐθηλύνθην: στόμα πρός τησόε τῆς γυναιχός, Soph. Δί. 636., pgl. Heraclit. alleg. Hom. p. 496.: befanftigen, κῦμα γλαυχόν θηλύνει ζέφυρος, Anth. 10, 4.: ἐδπαδάτει, θηλύνει καὶ ἀναγρέπει τὸν στόχύμα γλαυχόν θηλύνει ζεφυρος, Anth. 10,4.: schwächen, θηλύνει και είναιρεπει τόν στόμαζον. Antyllus Oribas. p. 280 Matth.— Mod. sich weibisch kleiben ob. betragen, και γάρ εσον τήναις θηλύνετο, Bion 7, έδ.: sich nach Weiberatt gieren ob. brüsten (wis θρύπτομα), και πολύ τῷ μορφῷ θηλύνετο, Theocr. 20, 14. (lieber bas pl. pass. τεθήλυμμαι τ. τεθήλυσμαι s. εθο. χ. Phryn. p. 35., Buttm. 1, 6. 458 \*\*.)
θηλύπεις, παιδος, ή. (παῖς) bie eine Kaste.

οηλύπαις, παιδος, ή, (παῖς) bie eine Kochter geboren hat, Lyc. 851.

ser geovern vat, Lyc. 831.

3ηλυποιός, όν, (ποιέω) weiblich machenb, Beiname eines achtgliederigen Berfes, Nicomach. Geras, b. Phot. Bibl. p. 144, 13.

3ηλύπους, (πούς) βάσις, ή, der Tritt ob. Gang eines weiblichen Buses, Ear. IA. 421. 

p. 201, 60., αν. Τχετε. hist. 6, 88.

Ιιφεπ Gesicht, δορίθια, Said. s. v. Σειρήνες.

βήλυπτέριον, τό, == bem folg., Alex. Trall.

epist. de lumbr. 7.

βηλυπτέριος, έδος, ή, (πτέρις) bas weibliche

βαττηταιτ (Min semina), Theophr. HP. 9,

περιστον ονομάζουσι, Plut. — Der compar.

βηλύπερος b. Hom. u. Hes., jedoch nur βηλύπερος b. Hom. u. Hes., jedoch nur βηλύπερος b. Hom. u. Hes., jedoch nur βηλύπερος b.

269. ba[. Schol.; γυνη δέ, θηλυς ρύσα, Soph. Ττ. 1051.; θηλυν σποράν, Ευσ. Hec. 659.; θηλυτατη ταύτη γενομένη, Philostr. p. 603., θυουσα θηλυς ἄσσενας, id. IT. 621.; θ. γεολαία, Theocr. 18, 24.; θηλυς φύσις, Απτ. 4. 286.; χάρις, ib. 287.; θηλυν στολέν, Philostr. Imag. 1, 2 ξ. ba[. Jae cobe p. 220.: ion. sem. θηλέα, Hdt. a[6] θηλύσπορος, ον. (σπεξω) bam Beibe ge cobe p. 220.: ion. sem. θηλέα, Hdt. a[6] θηλύσπορος, ον. (σπεξω) bam Beibe ge cobe p. 270.: ion. sem. θηλέα, Hdt. a[6] θηλύσπορος, ον. (σπεξω) bam Beibe ge cobe p. 270.: ion. sem. θηλέαν, nicht θηλίη, βηλύστολέω, weiblidge Kleibert tragen, Strah. [6]. Buttm. Θτ. 1, Θ. 223.; acc. sem. θηλέισεν with the mit son θηλειος, Arat. 1068.: ber gen.

Pl. wie von Aleios, Arat. 1068.: der gen. Andludos wird aus Soph. von Choerob. in BA. p. 1381. angeführt), weiblichen Ge-

Eur. Hec. 885.; επίγονοι θήλεις, Plat. Legg. p. 740 C.; εν γυναιεί θηλείαις, Eur. Or. 1205.; θήλειαι κόραι, virginea, Plat. Legg. p. 764 D. β) του Σφίτετ, θήλειαι Επποι, διε Ετιμέν, Β. 15, 269. u. sonst; ελαφον θήλειαν, Pind. Ol. 3, 30.; θήλειαν κάμηλον, Hdt. 3, 102.; πολύπους, δρεύς, Arist. HA. 5, 5. 6, 24. u. Χ. γ) το θήλυ, δαδ πείτιάβε Θεβαβεάς, το θήλυ μάλλον οδάτουν άρσων, Kur. HF. 536., Plat. Pol. p. 454 D. δ) ή θήλεια, δαδ Βεθεάρτ, επιψογόν τι χρήμα θηλειών έφυ, Βυτ. Abdr. 181.; πρός την της θηλείας στω-

. 201, 80.; ανδρες, Schol. Ar. Pl. 1201. — fruchtenbe, sombern ber frische Bhaus s. dv. – πρεπώς, Taete. hist. 6, 88. Nissch. 3. b. St.) Bgl. die verfc. 2s. Il. 21, Οηλυπρόσωπος, ον, (πρόσωπον) mit weibe 454. 22, 45. e) in der Bautunft heisen biejenigm

18, 18., Dioso. 4, 187. — Det compar. 3ηλυτερος b. Hom. u. Hes., jedoch nut 3ηλυτερος b. Hom. u. Hes., jedoch nut 3ηλυτερος b. Jon. 3ηλυτερος b. Hom. u. Hes., jedoch nut 3ηλυς δοῦσα, II. 19, 97. 23, 409.; - Ͽῆλυς ib. Ap. Rh., icheindar ft. des posit, mit dem εξέρση, Od. 5, 467., Hes. Scut. 395.; δῖν Βεατίπ des βατίται ft. des posit, mit dem δηλυτ. II. 10, 216.; Ͽηλεας ῖππους, ib. 5, 180\$, i. Night a. Od. 6, 122.): superl. θη-269. daí. Schol.; γυνη δέ, Ͽηλυς δύσα, Soph. λύτατος και κομιδή ξκλυτος. Line Imaa 42. Ττ. 1051.; Ͽῆλυν σποράν. Επε. Hes. 660.

p. 782, 47.

p. 782, 47.

βηλύστολος, ον, (στολή) in weiblicher Alexange in the meibliche Gottheit, Gottin, Il. 8, 7.

Hdt. 2, 35.; γόνος, Aesch. Choëph. 495.

Hdt. 3, 66.; θήλεα τέχνα, id. 1, 94.; γένος, Bur. Hec. 885.; ἐπίγονοι θήλεις, Plat. Legg.

p. 740 C.; ἐν γυναιξι θηλείαις. Επι Ο weibliche Ratur. Arist. de control of the meibliche  Alexange of the meibliche Ratur. Arist. de control of the meiblicher Ratur. Ar οηλύτης, ητος, ή, (9ηλυς) bie Beibhit, weibliche Ratur, Arist. do gon. anim. 4, 6. b) bie Beichlichkeit, Bartlichkeit, 3ηλύτητος εύνη γέμουσα, (Luc.) Amor. 42 8. 6.; θη

λύτητας έσθητων αλουργών ελχομένων οι αγοράς, Plut. Alcib. 16. Crass. 24. 32.; 37 λύτητος και έκλύσεως μετέχειν, Phuraut de mat. deor. 20, p. 185.

υηλυτοχέω, (θηλυτόχος) meibliche Rinkt ob. Sunge gebaren, Hippocr. p. 233, 54. 234, 1., Arist. de gen. anim. 4 med. HA. 6, 19.

u. d., Philo 1, p. 469, 4. (opp. dogerorozeir). θηλυτοχία, ή, bas Gebaren weiblicher Kin-ber ob. Jungen, Joseph. p. 126, 39 Huds.

3ηλυτόχος, ον, (τίχτω) weibliche Kinder & Junge gebärend, Arist. Pol. 7, 16. de genanim. 1, 18 ante med., Theoer. 25, 125,

Philo 1, p. 262, 30. Philo 1, p. 202, 30.

3ηλυφανής, ές, (φαίνομαι) einem Baix ábnlich, von weiblichem, weibischem Anschu, Indugareis oφθηναι και νεαρούς, Plot. Then. 23.; θηλυφανές πάθος άλλο, Anth.

11, 285.

θηλυφθόριον, τό, = άβρότονον, Diosa 3ηλυφόνος, ον, (ΦΕΝΩ, φονεύω) Britt mothenb: τὸ 3ηλυφόνον, = ἀκόνιτον, Theophr. HP. 9, 9., Dioscor, 4, 77., Plin. 25, 10, 75. 6. Schneiber 3. Nicand. Alex. 41.

Enr. Med. 928.; Φοίβου θηλείαις παρειαίς, callim. in Apoll. 37.; ήθος 3., Antonin. 4, 28.; διαίτας θηλυτέρας ή κατ άνδρα, Plut. 10, 75. S. Schneiber 3. Nicand. Alex. 41. 3ηλύφρων, ον, gen. ονος, (φοήν) meibild bentend od. gefinnt, γυναικών 3. ξυνουθα, Ar. Eccl. 110. 3ηλύφωνς, ον, (φωνή) eine Weiberstießen. Gang haben, Philostr. Im. 1, 2. d) γηλύφωνος, ον, (φωνή) eine Weiberstimme fruchtbar, befruchtend, θήλεια νύξ, δορί. δ. ΗΜ. p. 450, 50. (erti. burch ή υπομβρος και ποιούσα θάλλειν τε και γενανή θηλύτατον πεδίον ποιδύγονον, Call. αρλύτατον πεδίον ποιδύνος και δηλυχίτων, gen. τωνος, ό, ή, (χιτών) mit fr. 266. b. Kost. p. 1599, 24. (θήλυς εξραη, meiblichem Unterliebe, Anth. 6, 219., οταί. Od. 5, 467., Hes. 80. 395. ift nicht ber bes b. Luc. Alex. 27.

p. 169. οτια, τό, = Θήκη, τάφος, ανάθημα, Hesych. aus Soph.

σημολογέω, (θημών, λέγω) auf einen Saus sa sammein, ψαμμάτην δόρπον έθημολόγει, Anth. 9, 551. (z w. coect z. Soph. Ai. p. 161 j. E. for. Edirolóyei, fammelte am ufer). θημονιά, 1. θημωνιά.

θημονοθειέω, (τίθημι) auf einen Haufen kgen, Schol. Theocr. 10, 46.

θημών, ώνος, ό, (τίθημι) ber Daufe, ήτων, οδ. 5, 368.; ἀχόρων, Arist. Meteor. 1, 7.; πλούτου, πυρών, Synes. p. 3 D. 24 D.; θημόνας νήησαν, Opp. Hal. 4, 496. Dav. 3ημωνιά (richtiger als θημωνία), = bem

portg., LXX. δ. 5 ταίς νεχρικαίς θημωνιαίς Eust. Opuse. p. 269, 20. (Bei Heayoh. Reht θημονιά.)

3ημωνιάω, auf einen ξ Admet onirocr. p. 187, 23. Baufen bringen,

παρα γατιτεί (νετνο. mit δή), side er lid, lide er lid, lide er lid, lide er lid, lide, side er lide, lide, side, side er lide, lide, side, ris, Theoer. 5, 111: 7, 83. 2, 114. 15, 15.; wis of pr leyeral ris, id. 14, 43.; nelgę dyr navra relectae, turz even vurch Versus km bringt man Alles zu Stande, id. 15, 62. φαn bringt man Alles zu Stande, 1a. 13, 02.

δήξις, εως, ή, (δήγω) das Besen, Schar.

5, 12. zw.

5,

 $3\eta\pi$ αλέος ( $3\eta\pi$ άλαιος cod.),  $\delta$ , = βωμο-

θηπητής, ό, = ἀπατεών, Hesych.

θηπόν, = θαυμαστόν, καταθύμιον, Hesych. 3ηπον, = βαυμαστόν, καταθύμιον, Heaych. θΗΠΩ, ungebr. Stammf. zu τέθηπα, w. f. θημαχία. ή, die Aussig über wilde Thiere, δηρ, θηρός, δ, das wilde Abiere, Wilde Abiere, def. der Elephanten 2 von die der Dichtern vorzugeweise gebr., selten hydrologi, εν άγομ θηρών, Hdt. 3, 129.; αι- ηρών χαι δεινοίς, Plat. Pol. p. 559 du θηρών και δεινοίς, Plat. Pol. p. 559 du θηρών και δείνοις, Plat. Pol. p. 559 du θηρών και δείνοις γλιμενος βηρών μαθίν μαθίν διαμούς γάμους, λesch. Pr. 860. Byl. llyova τον λέονια Galen. 5, p. 446 A.), Il. km. p. 487, 30. θηράτειρα, ή, die Jägetin, ion. θηρήτειρα, HP. 153.; m. λέων verb., ib. 465., Epimen.

3ηλύψυχος, ον, (ψυχή) mit weibischer b. Ael. HA. 12, 7.; λέωνα θήο, Anth. 14, ent. Ptolem. Tetrab. p. 162, 23.
3ηλώ, οῦς, ἡ, bie Amme, Plut. Mor. p. 172λ τον δ΄ έχιτεινεν θηο σῦς άγριος, Orph. Arg. 173λ. bas Ungethum, Ungeheuer, vom Testerus, σωμα ώνικάτου δηρός, Soph. OC. 1565.: von der Sphinr, Aesath. Sept. 540.; πλωτοί δήρες, don den Delphinen, Arion b. Ael. HA. 12, 45.: von den Santauren, Soph. Tr. 553. d.: von den Saturn, Bar. Cycl. 624. b) übtr. von Menschen, δήρες ειφήρεις, kur. Or. 1072. — 2) das There übytr, auch of to the Menschen, δήτετ and Δυδουρος Aesal. Or. 1072. — 2) bas Thier ubhpt., auch bas zahme Thier, opp. \*\*x3gownos, Aesch. Rum. 70.5 \*\*κ ἀφόβοις θηροί, Soph. Ai. 859. (366. haf. Eob.). — Als fem. ή.θής, Ael. HA. 6, 24 zu C., Opp. Cyn. 3, 440., Nic. Ther. 357. 814., Nonn. 15, 197. 48, 738. Dapon

θήρα, ή, ion. δήρη, bas Jagen, bie Jagb, βάν δ τμεν ές. δήρην, Od. 19,, 429. u. 1.3 μεγάλην θήραν ποιείν, χαπ. Cyr. 1, 4, 14.; τάς βήρας των δρτύγων Εποιούντο, DS. 1, 60 χ. Ε., εξείναι, εξάγειν, επέμπειν επέ βηραν, Χεπ.; βήρας μόχθον εκλελοιπώς, Ευτ. Ηipp. 52.; ή περί βάλατταν θήρα, Plat. Legg. p. 822-D. - b): hote, bas Sagen,

3ηραγρευτής, ου, ο, (αγρεύω) = b. vorhg., Theod. Prodr. p. 213. 3ηραγρέα, ή, das Fangen bes Bilbes, Poll.

σησιο, isa f. 3ηέσιο, ep. f. δεφο, opt. steen an den Bakthosfesten trug, den den Inspect on δηθομα, Il. 24, 418.

σησιο, isa f. 3ηέσιο, ep. f. δεφο, opt. steen an den Bakthosfesten trug, den den Inspect on δηθομα, Phot., Schol. is Ar. Lys. 150.; Διονυσιακόν, Poll. 4, 118.; θησιον εμάτιον, id. 7, 48.; δ. Δ. Δ. 118.; θησιον εμάτιον, id. 7, 48.; δ. Δ. Δ. 118.; θησιον εμάτια των θηφαϊκών.

γησιμα, τό, (θηφάω) der Gegenstand der Caad. Roy Back of Gegenstand der Geg

3ήφμα, τό, (θηφάω) ber Eggenstand ber Sagb, Eur. Baoch. 869., Poll. 5, 64., Luc. rhet. praec. 2.: übtr., ἀφετὰ θήφαμα κάλλιστον βίφ, Arist. b. Ath. p. 696 B.: die Beute, ber Kang. Εὐικενίσια μέσωνα Επο. 2022 der Fang, Ευμενίσιν θήραμα, Kur. Or. 834. 1316., Plut. 6.

+ 3ηραρχία, ή, bie Aufficht über wilbe Thiere,

σηρατήριος, (α, τον, jum Jagen \*, Fangen geschickt, τοίαν ΙΙέλοψ Ιυγγα σηρατηρίαν ξερωτος έχει, Soph. Oenom. 3, 1 (421 Dind.). σηρατής, οῦ, ό, (σηράω) bet Jaget, ἀνής, Ael. ΗΑ. 13, 12.: übtr. λόγων φιλομούσων, Ar. Nub. 357.; δόξης, πλεονεξίας, ἀληθείας, DL. 8, 8. u. Χ. S. Jac. 3. Phil. p. 112, 7. σηρατικός, ή, όν, zum Jagen ob. Fangen gehörig, \* geschickt, ξεγα, Ael. ΗΑ. 14, 5.; σημεία, Plut. Mor. p. 593 B.: τὰ σηρατικά τῶν φελων. bie Künste ob. Wittel Kreunde zu

σημεια, κ'ιιι. mor. p. 393 B.: τά δηρατικά των φελων, bie Kunfte ob. Mittel Freunde zu gewinnen, Ken. Mem. 2, 6, 33. — 2) der Zagd ergeben, Plut. Mor. p. 960 A. 965 B. δηρατός, ή, όν, adi. verb. žu δηραώ, žu erjagen, = fangen, erreichdar, τη έξει παντα τά καλά γέγνεται δηρατά, Pol. 10, 47, 11.; επιστήμη θηρ. έστιν ὁ καιρός, DH. de comp.

verb. p. 68, 7. θής ατραν, τό, das Wertzeug zum Fangen, das Fanggerath, Fangnes, Fanggarn, Xen. Mem. 2, 1, 4.; τὰ δίχινα καὶ τὰ λοιπὰ ψήοπτοα, Ael. HA. 12, 46. VH. 1, 1. u. X.: dbtr. έμοι συμβουλεύεις ὑφήνασθαί τι θης., Xen. Mem. 3, 11, 7.; Αφροδίσια, Hel. 2,

25 g. X. θηράτως, ορος, ο, ber Sager, Nicol. Da-masc. p. 47 Orell.: ubtr. λεξειδίων θηράτορες, Democrit. b. Clem. Al. Strom. 1, p. 328, 14 Pott. — ion. 3ηρήτωρ, ἄνδρες, 11.9, 544. 3ηράφρον, τό, demin. von 3ηρ, Democrit.

gehen, δημοσία του θηραν επιμέλονται, Xen. Cyr. 1, 2, 10. b) ετίαμεν, fangen, Αχιλέα παν μήλον θηρώνια, Soph. fr. inc. 911 Dind.: treffen, ήμαρτον ή θηρώ τι τοξότης τις ών, Aesch. Ag. 1167.: auch von Mens fcen, auf 3mb Jagb machen, ihn fangen, zal ους εθήρων πρόσθε, θηράσουσι νυν, Soph. μ οξς έθήρουν πρόσθε, θηρασουσε νον, συμα. Phil. 946.: einnehmen, capere, Γμεις έμος παζς τήνδε θηράσαι πόλιν, Aesch. Pers. 229. παις τήνδε δηράσαι πόλιν, Aesch. Pers. 229. c) worauf Jagd machen, sich einer Person ob Gache zu bemächtigen suchen, begierig wonach fireben, zu gewinnen suchen, rupavida, Soph. OT. 542.; τάμηχανα, id. Ant. 92.; τινά έγαδοῖς λόγοις καὶ έργοις, Jind burch gute. Worte u. Wohlthaten, Xen. Cyr. 2, 4, 10.; δλβον, ib. 4, 2, 46.: bes. von ben Bemühungen ber Liebhaber, die auf ein Nädchen Jagd machen, Wyttenb. ep. cr. p. 268 Schaef.; m. folg. ins., δηρά γαμείν με, Eur. Hel. 63.—Med. (vom eigentl. Jagen, wie es schein, nie), fanaen, σύν δέ νιν δηρώμεδα, Soph. Ant. ΟΤ. 542.; τάμηχανα, id. Ant. 92.; τινά δηφότις. Αναθοῖς λόγοις και ξογοις, 3mb burch gute Βοττε u. Boblthaten, Xen. Cyr. 2, 4, 10.; δλβον, ib. 4, 2, 46.: bef. von den Bemühungen der Liebhader, die auf ein Mädden Jagd machen, Wyttend. ep. cr. p. 268 Schaef.; m. folg. inf., θηρά γαμεῖν με, Ευτ. Hel. 63. — Med. (vom eigentl. Jagen, wie es schein, nie), fangen, σύν δέ νιν θηρώμεθα, Boph. Ant. βέλος θηρευσεν, hat getödet, Pind. Pyth. 4, 429.; διωγμός δστις τούς ξένους θηράσεται, Ευτ. FT. 1324.: erhaschen, θηρώμαι πυρός ληγόν κλοπαίαν, Aesch. Pr. 109.: thertiften, επιτώ, Ατ. fr. 146., Arist. HA. 9, 40.; επιτώ, πρήν κλοπαίαν, Aesch. Pr. 109.: thertiften, επιτώς η πόλιν τινὰ θηρεύσωνται ή σιβετιτός το, κενά, Soph. Kl. 1043., Kur. Hipp. δαις άχαλκεύτοις έθηρεύθης, Aesch. Choēph.

θηράτεος, εα, εον, adi. verb. zu θηράω, 919. Or. 561.; την ύγιειην, Hdt. 2, 77.; zu jagen, zu erjagen, zu gewinnen, θηρατε δόξαν, Dem. p. 1407, 16.; την φύσιν την άν γίγνοιι αν τὰ τόξα, Soph. Phil. 116.; τοιαύτην, Isocr. Hel. enc. 59.: m. folg. inf., δπως ὁ φίλος θηρατέος, Xen. Mem. 2, 6, Soph. Ai. 2.; δς με θηράται λαβείν, Bar. 8.; τρύτους ἀγαθοῖς θηραγέον είναι λόγοις, id. Cyr. 2, 4, 10.

Αεκ. P. 1074., Kur. Bacch. 731.; Αλχιid. Cyr. 2, 4, 10.

3ηρατής, ήρος, ό, ber Jáger, 'Οδυσσεύς βιάσης ύπο γυναικών 3ηρωμενος, Χεπ. Μεπ. Ικανός των άδηλων 3ηρ., Philostr. p. 864.: 1, 2, 24.: άσουν το μειράκιον και' δίζον ίσια. 3ηρητής, 11. δ.; άνδεες 3ηρητήςες, ib. 12, 170. 21, 574.

3ηρατήριος, (α, ιον, gum Jagen \*, Fangen β. 418.) Bgl. 3ηρεύω.

3ηρατήριος, (α, ιον, gum Jagen \*, Fangen β. 418.) Bgl. 3ηρεύω.

p. 418.) Egl. 3ηρεύω.
 3ήρειος, ον. (3ήρ) pom Bilbe, gum Bilbe
gehörig, ferinua, 3ήρειος βία, ber Balbun
thiere Kraft, Soph. Tr. 1048.; δάχος, Eur.
Cycl. 304.; χρέα, Bilbpret, Xen. Cyr. 1, 3,
6.; 3ήρειον φύσιν (bie besten codd. 3ηρείαν),
Plat. Phaedr. p. 248 D.; ἀὐτμή, Opp. Cyn.
1, 467.; δέρμα 3ήρειον λέοντος, Panyasis
b. Steph. Byż. s. v. Βεμβίνη.
 3ήρευμα τό. (3ηρεύω) bas Jagen, bit

θήφευμα, τό, (θηφεύω) bas Jagen, bit Jagb, πιζά θηφεύματα, Plat. Legg. p. 823 B. b) bie Jagbbeute, ber Fang, übtt. σπάνιον θήφευμ άνδοι τοιαύτην λαβείν δάμαφια, Bar. IA. 1162.

τ της. της.

† θηρεύσιμος, ον, = θηράσιμος.

θηρευσις, εως, ή, δαδ Σαριπ, διε Σαριπ, εξών θ. τε και άγρα, Plat. Legg. p. 84

Α: Δόττ. όνομάτων θηρεύσεις διευλαβίσθαι, id. Theaet. p. 166 C.

βηρευτίου αλν. νατό, ευ θηρεύω, μοριώ

δηψευτέον, adv. verb. zu δηφεύω, wonad zu jagen, Pol. 1, 35, 8.

Hes. Sc. 303.; εν πυσί θηρευτήσι, Il. 11,

κύνεσσι καὶ ἀνδρασι θηρευτήσιν, II. 12, 4-1, Hes. Sc. 303.; ἐν κυσὶ θηρευτήσιν, II. 12, 4-1, 325., Xen. Ages. 9, 6.; θηρ. πέρδιξ (perdix aucupis index, Plin.), Arist. HA. 9, 8. (an bitsen St. als adi.): δίκτυα δούς απι θηρευτή, Hdt. 1, 123., Plat. u. X.: άδτ. νέων καὶ πλουσων ἔμμισθος θ., Plat. Soph p. 231 D., Aeschin. adv. Tim. 3. C.; καλλίστων δνομάτων, Ath. p. 122 C.: δτίπιβι δετ πίδι παδι Μβαβτβείτ, sondern παδι διβατικ Schein trachtet, Plat. Pol. p. 373 B. Dad. θηρευτικός, ή, όν, = θηρατικός, κύνις, Xen. de rep. Lac. 6, 3., Ar. Pl. 157: βία, Arist. HA. 1, 1 ξ. C.: λόγοι, άδτε δία βιδικ. Hell. δ, 3, 20.: βίος, βάρετεθεπ, Arist. Pol. 1, 8.: τέχνη, δε βαρθτμπίν, Plat. δ. αμό, όδρι p. 219 C. δ) άδτε. θηθευτικό, id. Soph. p. 219 C. δ) άδτε. θηθευτικό, γιά είσι οἱ λογιστικοί, Plat. Kuthys. p. 290 Β. θηρευτός, ή, όν, = θηρατός, Arist. Pol. 7, 2. θηρεύτρια, ή, διε βάρετίπ, Hesych. ε. το θηρεύτρια, ή, διε βάρετίπ, Hesych. ε. το θηρεύτρια.

1041

186.; τὰ δηρευόμενα, Χοπ. Δα. δ, δ, 9.:

186.; τὰ δηρευόμενα, Χοπ. Δα. δ, δ, 9.:

186.; τὰ τεδηρευμένους ἀποτρέχειν ὅπαιν

186.; Τὰ τεδηρευμένους ἀποτρέχειν

186.; Τὰ τεδηρευμένους ἀποτρέχειν ὅπαιν

186.; Τὰ τεδηρευμένους ἀποτρέχειν

186.; Τὰ τεδηρευμένους ἀποτρέχειν

186.; Τὰ τεδηρευμένους ἀποτρέχειν ὅπαιν

186.; Τὰ τεδηρευμένους ἀποτρέχειν ὅπαιν

186.; Τὰ τεδηρευμένους ἀποτρέχειν ὅπαιν

186.; Τὰ τεδηρευμένος ἐποτρέχειν 
186.; Τὰ τεδηρευμένος

Diet, Epat.
Incidenes, or, (alloxopal) von wilben

3ηριάλευτος, ον, (άλισχομαί) von wilden Apatin gefangen, setgriffen, & påt.
3ηριάνθρουνος, ό, Kipter u. Mensch angleich, Hin. Rpimer. p. 76., Eust. Opusc. p. 19, 67.
3ηριδιον, τό, dim. von Apploy, Theophr. HP. 2, 8, 3. 3, 15, 4., Arr. Apict. 2, 9.
Θηρικλειος, ον, u. 3 End., Kherikleisch, ή δηρ. κύλεξ u. ohne κύλε, ή θηρικλειος, κρατης δ., αυάρ θηφεκλεια κύλεξ u. ή θηρικλεία, τὰ δηρικλεια (sc. ἐκπώματα), ein Krinkges chir mit breitem Boben von ichmarzem Abon ob. skwarzem Dolg, von einem forinthischen od. schwarzem Dolz, von einem korinthischen Agon od. schwarzem Dolz, von einem korinthischen Edwirtz Ahr. p. 470–472., wo St. aus Komitern u. andern Schriftk. angeführt sind. S. über dieselben Letvan. journ, des Sav. 1833, p. 685.

dryoskyros, or, (pallo) den wilden This-

un vorgeworfen, τιμωρία δηριοβλήτα, Theophyl hist. 3, p. 73 Δ.

<sup>3</sup>ηριόβρωτος, ον, (βιβρώσκω) von wilden Chaun gefteffen, DS. 18, 36., Jo. Chrys. 4, p. 219.

4, p. 219.

Incorreseur eines withen Ahieres, KS.

Incorreseur eines withen Ahieres, KS.

Incorrese vithen Ahieres, KS.

Incorrese vithen Ahieres, KS.

Incorrese vithen Ahieres, Diose. 2, 97. S. Lobed 3.

Phryn. p. 304.; von

Incorrese vithen Ahieres getiffen, Diose. 1, 134. 4, 24.,

Damocrates v. Gal. 13, p. 902.

Ancorrese v. (Idan) einem willen Thieres

σοτες ου θηρασίμους γάμους, Assch. Pr. 860.; ήδονάς, Isocr. ad Demon. 16. — Med. 19 εί η ήξίστερ θηρεύεχαι την άνοιαν, Plat. Gore. p. 464 D. 19 ήγημα, τό, ion. f. δήραμα. 3ηριύμουρος, ον. (μορφή) υση Chierge. 1811, Procl. par. in Ptol. p. 278, 28. 281, 26. 3ηριύμος ορος, ον. (είgenti. dim. von θήρ.) = θήρ, dat Billy, wilbe Chier (τος κτήνεσι καὶ τοξε θημείνα, ήρος, δρ. β. θηράτωρ. 3ηριώμα, μίτρος. 1, p. 421.] μέγα θηρίον δημείνα, μίτρος. 1, p. 421.] μέγα θηρίον θηριώμα, μίτρος. 1, μενα θηρίον θηριώμα, μίτρος. 1, μενα θηρίον θηριώμα, μίτρος. 1, μενα θηρίον θηριώμα του σώματος την επικάτα, h. Ven. 4. (sonft nirgends b. Hom.; auch δ. den Trág. nirgends, denn Assch. Choëph. 230. die denn μέτα, μέτα. Triam. p. 11, b. 26. μίτρος μίτις θηρίον θεν δημείνας ττίβεινος εξίτισες Chiere, δηριώμα και βάριστος εξίτισες Chiere, δηριώμα και βάριστος εξίτισες Chiere, δηριώμα και βάριστατα και πολλής διμότητος μεστά, διοτες, β. Αδαχ. Trail. 5, p. 77.; άμπελος, διοτες, ρ. 257 D.; dom Elephanten, Pol. 11, 19. Ds. δ.; donter, κόλακι, δεινώ θηρίω, Plat. Τας. διάτες δεινώ θηρίω, Plat. fen bes Diometes, Philostr. Im. 2, 25. baf. 3ac. b) abtr. xblanı, δειτώ δηρίω, Phat. Phaedr. p. 280 B.: als Ediumfwort wie beliua, ψφ olwo δηρίων γαστρίζομαι, Απ. Ες. 273. — 2) bas Khier abhpt., δ λαγός ὑπό παντός δηρεύεται δηρίου καλ δριώδος καλ ἀνθρώπου, Hdt. 3, 108.; opp. φυτά, Piat. Symp. p. 188 B.; δηρίον δειον, Plat. Pol. p. 535 g. G.; τυτδύν δηρίον, υση ber Blene, Theocr. 19. 6.; υση ψιπός, id. 25, 79. c) αυφ υση ben Επέρε, Hippocr. Diosoor. — 2) = πρίσμας, είπ hippoer, Dioseor. 2) = 3ηςίωμα, ein besartiges Geschaft, Hippoer. δ.
3ηςιοποιέω, in withe Ahlere verwendeln,
Treke, 3. Lyc. 818.

3ηριοπρεπής, 4s, (midna) thiermidfig, eis nem withen Thiere gutommend) γνώμη, Cyrill. Alex. in Jes. p. 834.

13.; võñ Inocurpogen, Ehitte ob. wie ein Thier fitte tern, = auffiehn, Ant und Antillov rou fw-

νηθουνάχια, τό, ber Biş eines wilden ob.

δηριόδηνμα, τό, der Biş eines wilden ob.

δηριόδηνμα, τό, ber Biş eines wilden ob.

δηριόδηνμα, τό, der Biş eines wilden ob.

δηριόδηνμα, τό, der Biş eines wilden ob.

δηριόδηντος, ον, (δάκνω) don wilden ober diftend, signification of the state of the second of the s

Rth. 7, 1.; πυνικόν και θηρεώδες, Χοπ. Cyr. 1A. 157., Orph. h. 36 (35), 9., vgl. Por5, 2, 19.; θ. καὶ ἄλογος ήδονή, Piat. Pol. p. 589 D. u. Χ.: τὸ θηριώδες, bas Χήμετίς με Χήμετίς, Βτιταιϊτάτ, Luc. Pseudol. 31. u. Χ. — 2) bδεατία, ρήξ, Hippocr. p. 169 B. — 3) voll wilder Χήμετε, Λιβύη, Hdt. 4, 181.; θάλασσα, id. 6, 44.; ούρεα θηριωδέστατα, id. 1, 110.; ἐν τῆ θηριωδές, αθολέκτης (θηριώδες, λιδικός), id. 4, 174. — Αδν. θηριωδώς, αδι Χττ ber wilden Χήμετε, ζῆν, Isocr. Nicocl. 6. Busir. 25. Day. Ingoleréw, wil Schol. II. 5, 385. 6. Busir. 25. Dav. Schol. II. 3, 303.

Ingoleins, ov, ô, (öllvu) ber Wilbibler,
Anth. Plan. 104, 4., Kust. p. 561, 3.: sem.

- Eris, Hesych. nach Konj.

Ingoleius, ov, (ällvuai) von wilden Thirten getöbtet, Anth. 8, 210. Substr. 222 Substrates Arist. Eth. Suc. 6.; βαρβαρική, Bust. Opesc. p. 66, 67., Chrys. or. in Paul. ap. p. XII Valok. Suploua, τό, εία διδαττίσει Gefchwür, Galon., τος. 628. 5, 28. 3ηρομάχία, ή. (μάχη) ber Thierfamps, Inser. Murat. p. 643.
3ηρομίγής, ές, Opp. Cyn. 2, 6.; ωρυγή, Plut. Mar. 20., und Pηριώνυμος, ογ. (Θνομα) ben Ramen eines wilden Chieres habend, Beiw. des Tigris b. Kust. 3. Dionys. Per. 976.

βηρίωσες, εως, ή, (βηριόω) die Berwands lung in ein wildes Thier, Καλλιστούς, Luc. θηρόμικτος, ον, (μίγνυμι) = θηριομιde salt. 48. γής, Lyc. 962. † 3ηροβάτος, ον, (3ήρ, βαίνω) von wilben Thieren betreten, bewohnt, f. 3ηροβοτος. Αηροβολέω, wilbe Thiere werfen, treffen, θηρομοριτία, = θηριομορισία, Dionys. Ar. 3ηρομοριεία, = 3ηριομορφία, Dionys. Ar. 3ηρονόμος, ον, (νέμω) Will ob. wilk Thiere weidend, Παν, Castorio b. Ath. p. 485 A.; &ολόα, Anth. 6, 111.; δρη, Poll. 5, 12. — Pass. 3ηρόνομος, ον, υπ Wilde be weidet, viell. an der Stelle d. Anth. 3ηρόπεπλος, ον, (πέπλος) in Thierhant od. ein Thierfell gehült, Orph. h. 68, 7.; μανία, fich in Th. zu hüllen, Tim. b. Ath. p. 163 F. schieffen, erlegen, Soph. Phil. 164., Anth. 6, 186, 4. v. 26.; von οηροβόλος, or, (βάλλω) milbe Thiere mer-fend, schiessend, Manotho 4, 614. προβορος, ον, (βορά) υση ωίδει μετεκ Ε. θηρόβορος, ον, (βορά) υση ωίδει Χρίετε αρετεκίει δι. απρείτειτα, χρέας, Phocyl. 136.: ροξί. άντι. θάνατος, Manetho 4, 614., ως ionit θηροβολου; υρί. 206. 3. Soph. Ai. p. 192. θηρόβοτος, ον, (βόσχω) υση ωίδει Χρίετ τη δωνείνετ, αναμένετ, έρημοσύνη, Anth. 9, 4.; Νομάδων ενδιαιτήματα, Phalar. ep. 135. p. 357. παφ. θεμιττήματα, Phalar. ep. 135. p. 357. παφ. θεμιττήματα, θηρόβατον, ib. ep. 13. u. ή Ιμεραίων θηρόβοτος νειξφίεθει ετίατι, δ. δαί. Lennep. θηρόβοτος νειξφίεθει ετίατι, δ. δαί. Lennep. θηρόβοτος, ον, (βιβρωσχω) = θηρόβοτος, διακός, ον, (βιβρωσχω) = θηρόβοτος, διακός, ον, (βιβρωσχω) διακός θεπιττήματα, θηρόδιατος, ον, (βηκτός, δάχνω) υση ωίδει Σρίετει gebiffen, Schol. Soph. Phil. 717. θηροδιώτητς, ο, (βιάκτης) Βετεσίζετ ωίδετ Χριεν, Μαποτh. 4, 425. θηροδιώτητς, ό, (διώκτης) Βετεσίζετ ωίδετ Χριεν, Βηχ. Ingonlagren, Thiere bilben, Tzetz. 3. Lyc. 673.; pon Ingentauros, or, (nlaaso) wie Thire gebildet, geformt, †. — 2) act. Thire bild bend od. formend, in Thire verwandelnd, Lyc. 673. θηροτροπος, οκ, (τρόπος) von wilden Sitten, Charafter, Isid. Pel. ep. 1, 351., Byz. θηροτροφέω, Είματακο. 2, 20. 2, 20.
3ηφοτεόφος, ον, = 3ηφιστο., Wild ober withe Thiere ernahrend, Noaa, Eur. Bacch.
556.; Αιβύη, Αρ. Rh. 4, 1562.; Τηδύς,
Orph. h. 21, 6.; δρη, Poll. 5, 13., Long.
1, 1. b) pags. δηφότροφος, von withen Thier ten ernahrt, fich bavon nahrend, δρέκων, Kur.
Phoen. 827 Snootles, xoc, é, = b. vorbg., BA. 1381, EM. p. 451, 23., Arcad. p. 51. 20b. g. Phryn. p. 612. Paral. 283. Ingoeidis, es, (eldas) thierabalich, thieractig, Heapon. artif, Hespan.

θηροθήρας, ου οδ. α, δ, (θηράω) ber Bilbs
fånger, Såger, Hespan.

θηρόθυμος, ον, (θυμός) von thierifchen,
wilden Beibenschaften ob. Begierben, Anth. δηρόθυμος, ον, (θυμός) von thierischen, σηρότυπος, ον, (τύπος) mit Thiergestall, wilden Leidenschaften ob. Begierben, Anthon der Form wilder Thiere, μορφή, Σάιυ-θιαι. 3, 25.

δηροχόμος, ον, (χομέω) wilde Thiere pfles gend ob. wartend, vom Cameelsührer, Hol. 10, 27.; vom Elephantensührer, Byz.

δηροχοάτωρ, ορος, δ. (χοπτέρι) δεδ Εξέτου Αγροφονεύς, δ. (φονείε) δεν Επίπελιου Αντικό Α Phoen. 827. 

Hip. 216.; Beiw. b. Apollo, = λυκοατόνος, | άδτι. ὀφών τεθησαυρισμένον κατ' αὐτοῦ τὸν Anth. 9, 525, 9.; ber Artemis, Knr. HF., φθόνον, DS. 20, 36. daf. Wessels.: χάριτας 378.; mit der Femininal s End. η, Αηροφόνη, Αησαυριζομένας, im Gedachtniß bewahrt, id. Theogn. 11., Ar. Thesm. 320. — Αηροφό-1, 90.; μεγίστην τὴν εὐτυχίαν, App. Samn. νον, τό, aconitum, Wesselsmurg, Diose. 4, 77. ... Med. bei sich od. (übtr.) in sich einsams meln, ausspekabern, ausbewahren, υπομνήματα, Destar Prophet Phondurg. θηροφόντης, = θηροφονεύς, Βγχ.

θηροφόρος, ον, (φέρω, φορέω) Bild tra-gend, nach Konj., Anth. 14, 24, 3.; θηβοφόpor vulg.

θηςοφυλάκιον, τό, (φυλακείοκ, φυλάκιον) ber Thierbehalter, Thomist. p. 91 C.

Ingózlairos, or, (zlaixa) in Chierhaut & Thiereta getleibet, Lyo. 871.

θηρφίον, = το ήρφιον in att. Arasis, Ar. Vesp. 819.

3ης, 3ητός, ό, ein Freier, ber aus Armuth sich verdingt (Αήτες of έλευθεροι μέν όντες, μισθού δε υπουργούντες, Kust.), vgl. Poll. 3, 821.; der Lohnarbeiter, Wiethtnecht, Od. 4, mit ber Colonischen Bollseintheilung wurden in Alten alle diejenigen Höres genannt, beren Bermögen einen geringern jährlichen Ertrag als 200 Maaß, Plut. Sol. 18. (nach Böck) 150 M.), wiches die Zeugitenschäung war, gab, und sich baber ju tohnarbeiten ju verbingen pflegten, weber ber Rame. Sie waren von Staatsamten ausgeschiossen und ansänglich, wie es scheint, von Ariegebienste frei, boch bald bienten sie als kichtbewassnete und auf der Flotte; Thuc. 6, 43. mennt schon Theten als Schwerbewassnete auf der Flotte, u. bestimmter noch sagt Antiphob. Harpocr. τους Θήτας απαντας οπείτας ποιήσαι. Θ. bef. Boch Staatsh. 2, S. 30 ff. 3 ανθος θητός, Plat. Kathyphr. p. 15 D. — Arist. Polit. 3, 5. stellt sie mit ben βαναύσοις μικπικα, und last se in seinem Staat weber

3ησαυρισμός, ό, bas Einfammeln, Rufbes wahren, Theophr. CP. 4, 15, 3.; χηημάτων, Arist. Polit. 1, 8.: Ruffpeidern bes Getreibes, Theophr. HP. 8, 11, 1.: των όσμων, id. fr. 4, 14.

οησαυριστής, ου, o, ber Ginfammler, Aufs bewahrer, Poll. 3, 115. Dav.

3ησαυριστικός, ή, όν, zum Einsammein, Ausbewahren gehörig, geschickt, geneigt, 3η-σαυριστικά της τροφής ζώα, Arist. HA. 1, 1., Poll. 3, 115.

3ησαυροσοτές, Schate vertheilen, Timoth. or. de Sim. p. 846.
3ησαυρομανία, ή, rasende Liebe zu od. nach Schaten, Tatian. ad Graoc. p. 263 C. θησαυροποιέω, Schate fammeln, Poll, 3.

116.; pon

3ησαυροποιός, όν, (ποιέω) Schäte mas chend ob. sammeind, Plat. Pol. p. 554 A., Poll. 3, 115.

Sησαυρός, δ, 1) ber niebergelegte ober aufs bewahrte Schah, Hdt. 7, 190., Ar. Av. 601., Plut., Luc. u. A.: ανδρακες δ δησαυρός, ber Schah besteht in Rohlen, spruchs worth. sar die Erwartung ob. hossnung ist schlegschagen, Luc. Philops. 32. u. δ., s. an ber Flotte, u. bestimmter noch sagt Antiphob. Harpoot. τους δητας άπαντας οπλίτας πορίσαι. S. bes. Both Staatsh. 2, S. 30 st. sinder of st. bes. Both Staatsh. 2, S. 30 st. sinder of st. bes. Both Staatsh. 2, S. 30 st. sinder of st. of st. bes. Both Staatsh. 2, S. 30 st. sinder of st. 
Sperimedu, der. s. δησούμεδα, δησόμε-δα, sut. mod. zu τίδημι.
Θησηίε, ίδος, ή, Apeseibe, ein Gebicht, bessem Stoff Abeseus ift, Arist. post. 8., DL. 2,
59. b) Rame einer Haarschur, beren sich Ab.
zuerk bebient haben soll, Plut. Thos. 5.

guerk bebient haben foll, Plut. Thes. 5. σήσσαι, inf. praea. pass. von det Stamms form ΘΔΩ, mellen, w. f. σήσσα, ή, att. δήττα, fem. gu σής, die Lohnarbeiterin, Ragd, Lyc. 997.; 3. γυνή, Ap. Rh. 1, 193.: in Athen auch die Weitern. Achter der Theten, db. arme Erbtochter, Harpocr., Poll., EM., f. Menra. Leott. Att. 5, 1.: auch als fem. adi. = σητική, σήσσα πράπεζα, Anechtsiss, Xagidhnertisch, Kur. Alc. 2.; έστία, id. Kl. 204., Athenag. — 2) das Eat. themsa, der Götterwagen, Plut. Coriol. 25.

App. Pun. 88.; τροφων, ib. 95.: bh. poët. vom Köcher, Ina. seifeagus, Acach. Pers. 981. (Ableit. weifelhaft nach ber gew. Weisung von BKG, τέσημι u. αὐρον.)
 Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 8, 19. Polyaco. 4, 19. Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 8, 19. Polyaco. 4, 19. Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 8., Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 12. u. bgl. Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 7., DH. 5, 59.; 5χίος, Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 12. u. bgl. Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 12. u. bgl. Inaversophila (Inaversophila) et al. Polit. 6, 12. u

p. 147, 11.; pon

9γάσάρχης, ό, ber Führer ober Borficha bes Havos, Luc. de m. Per. 11. Νάσεία, ή, ber Kag des Havos, in poet. Uebertr. Procl. h. in sol. 21. in Brunck Anal

2, p. 442.; von Stavos, ob. mit wilbem Festan, 378.; ob. reigen einherziehn, gogois, Eur. Baoch. 378. δρειβασία θιασευόντων καλ καλούντων Υλακ Strab. 12, p. 564.: als pass. ob. med. Bu-Bacch. 75., Frageverat 4pvzer, er löst bi Setle im Bakhischen Ravog einweihen, nach ber gew. Erklar.

Alc. 2.; έστία, 1d. kl. 204., Athenag. — 2) bat bat themsa, der Götterwagen, Plut. Coviol. 25.

3ήσω, fut. zu τίθημι.

3ήσως, δ. = 3ισσώτης, Binstr. 2, P. 229, 2. 269, 6., Poll. 6, 8., Mooris p. 186.

3ίσος, δ, 1) ein Da ufe od. eine Wengt welche eine Welche eine Welche eine Welche Lange od. Xufjühr.

3ητείω, def to the did the sage them have been bet them. Heph. in Phot. Bibl. p. 151, 3.

3ητείω, ή, (θητεύω) der tohndienst, die Kage thenesta, ή, (θητεύω) der tohndienst, die Kage thenesta, ή, (θητεύω) der tohndienst, die Kage thenesta, ή, (θητεύω) der tohndienst, die Kage der der die der

bit Dichter, Philostr. iun. im. 13. baf. Jac. u. L., b. b. KS. d) b. DC. 56, 46. 58, 12. bie Priefter ber als Gotter verehrten romifden Maifer.

θιάσωτικός, ή, όν, μυπ θιασώτης gehocig, ιμένη, Arist. Ooc. 2, 3.

διασώτις, εδος, ή, form. von θιασώτης, Opp. Cyn. 4, 298.

δίβη, ή, ein geflochtener Rorb, Knod. 2, 3.

5. bas bebrailage High. διβρός, ά, όν, dor. f. Θερμός, αυά θιμ-βρός grápt., Nia. Alex. 553. Ther. 35.: weid, ματ. Raphor. b. Schol. z. Nia. Ther. 35. 157 Mein., Hesych.

διγγάνω, f. 3ίξομαι, Bur. Hipp. 1078.; θίω, Herodian. π. μ. 1. p. 22, 20., sor. idiyor, dor.-lacon, inf. nor. σεγήν, Ar. Lys.

1004. berdyren, anchyren, betaften, νενός, ine Code, νενός νενό, etw. mit etw., χερσι ιπρείου φόνου, Aesch. Sept. 44.; δεγών αὐ- δ., β. 1, 3, 5. 5, 1, 15. u. fouft b. Trag. δ., Arist., Ap. Rh., Plat. δ. u. X.: δ. auch von kbofen Diagen, Soph. Trach. 712., Arist. de gen. an. 3, 1, p. 82. 2. de anim. HA. 3, 11. u. fouft γπρός νε, Theocr. 1, 59.; intr. Aesch. Ag. 421.: νενό, Pind. Nom. 4, ty. nach Both's Critárung u. δ., [. unten: Goop.; νών χορδών, Plat. Mor. p. 802 F.

bes vor. Istzer, Atzensugen och neuer antofiung gegeben, ein Prafens Izw. anzunch-men, was aller weitern Begrändung ermangelt, f. Eimel. 3. Soph. OC. 470., Buttmann Gr. im Bergeichn. b. unr. B. s. v. (Berw. mit tango.) Dav.

3ίγημα, τό, mir Kenj. Aesch. Prom. 852., Anth. 12, 209.; unb

Hypo, ro, bas Berichrte, bie Berührung, auch bie Anstedung, contagium, Hesych.

θίγα, f. θεγγάνω ξ. C. θέειον, τό, Arrilio f. θείον, Hesych. θίημε, nach Hesych. — ποιώ.

31μβοός, α, όν, f. διβοός.
δίν, δ uid ή, f. δίς.
δινή, ό, μιθο ή, f. δίς.
δινή, ή, = βίς, poët. de herb. 3.
δίνιαν, nux fingictes Bort, um αποροθίνου αδημετίτη. BA. p. 367, 7.

Strow, (345) verfanden, verfchlammen, Pol. (?)

3θε, gen. 3νος, b. Hom. nach II. 23, 693. u. Hipp. def. p. 399, 44., Gal. 14, p. 320, 3 Od. 12, 45. gu untheilen, nur mase.; ebenso Ar. Kühn. u. d., Hippoor. b. Gal. Vesp. 696., Arist. HA. 8, 13., Pol. 4, 41, 6.; διάσπε, τό, = 9λάσπες, Diose. 2, 196. seg. γαρών βερ. δυτέφην 3ε, Od. 12, 45.; 3·2, γες νεαρών, Assch. Pers. 804.: tdtr. δίνες πημάτων, Lyc. 812. — Sen. 2 bet Sa nd bau fen. u. gwar a) bef. am Meteresufer, dd. a) bet Hom. meist blietht, sandings were. with this section Assch. fr. 334. Ar. Vesp. 1521. Ear. Andr. 103.; νόστον, 8oph. Phil. 109.; ohne folden Busch. fr. 334. Ar. Vesp. 1521. Ear. Andr. 103.; νόστον, 8oph. Phil. 109.; ohne suffix trebt, mit u. ohne gen. νόμω, μου, δημου u. bgl., δια. β. 11. 23. 693., Od. 7, 290. 9, 46., Ap. Rh. 4, 967., Lyc. 877., Call. Del. 292. to seftunder, ohn be Best set on the Best set of the sum were on the sum were and the sum u. sp. 20. 44, 6., Del. 1, 30.; δν. ταϊν μου, δημου u. bgl., δια. δια. δια. δια mit saids in sum en sum e Annahme, daß 31/5 u. 31/2 (eine nur von Grammatikern angef. Form) zwei verschiebene Worte sein, ist ebenso grundlos als die Wehauptung der Gramm. daß d 31/5 ber Hause, i 31/5 bas Weeruser bebeute, was schon durch die oben anges. Stellen des Homer widerlegt wird. In der Attischen Zeit vor Aristoteles scheint das W. wenig (u. in Prosa wohl gar nicht) vorzustommenz dh. den auch von einem Attischen Gebrauche desselben nicht die Rede sein kann. Rach Vossion von GEE. ridnut; derm. mit Rach Paffow von OEQ, ridnut; verw. mit bem Deutschen Danen.

θίσβη, ή, = σορός, nach Suid. u. Zonar. Aladías, ov. 6, bisw. auch Aladías gefchr., (Ilaw) ber Gequetfate, bef. bem bie Doben eingebrück find, = edvovyos, Philo 1, p. 389, 36. u. 8., Suid., Rust. p. 1208, 13.

3λίβίας, ου, ὸ, = 3λασίας, Strab. 13, 4
8. Χ., Heaych.; bon
3λίβω, f. ψω, pf. p. τέθλιμμαι, aor. p.
ἐθλίφθην, Nic. Ther. 290., Gal. de Fasc.
p. 836, 18, p. 1. u. ἐθλίβην, brάξιη
γνε[fen, Plat. Tim. p. 60 C. 91 Δ.; θίβει
τὸν ὅρρον (ὁ θωραξ), Ar. Pax 1293.; τὴν
ἔχιν θλίβοντα μου, id. Lys. 314.; δπον
με θλίβει (bet Εθμή), Plut. Mor. p. 141 Δ.
Philostr. p. 922. u. bgl. Χ.: θλ. χείδιο,
beim Χυβ, Theocr. 20, 4.: τλ ἀπό τινος, τω,
bon ετω, mea ob. berant brάξεη, bb. τὸ λειvon etw. weg ob. heraus bruden, bb. 10 ker zor and Inauorov Ilipas xvaxwe, Thezòr ἀπό 3ηλαμόνων 3λίψας χνακῶν, Thespis b. Clem. Alex. Strom. 5, p. 675. von Reiken. — Med. 3λίψεται ἀμους, mit sighte Edultern abreiben (an ben Khátpípsin, aegen bas Juden bes Ungeziefers oder bergl.). Od. 17, 221. — Pass. 3λιβομένα χαλύβα, είπε gedrūdte, b. i. enge Dūtte, Thoogr. 21, 18, bas. Σουμ.; ζωή μιχρή τεθλιμμένη, λαθ. 7, 472, 5.; τεθλιμμένη όδός, Math. 7, 14, b) übtr. brūden, in die Enge treiben, bedrūden bel aft aen. σχουμμάτιον εξ ποτέ τι θλιβό-389, 36. u. d., Suid., Kust. p. 1208, 13.

Δλάσις, εως, ή, (3λάω) das Quetiden,
brûden, Berdrûden, έστι 3λάσις μέν Επιπέδου κατὰ μέρος εἰς βάθος μεν απασις ώσει
ή πληγή, Arist. Met. 4, 9, p. 104, 9.; κατμενος ἐκβαλῶ, Ar. Vesp. 1289.; πολέμω βλίπληγή, Arist. Met. 4, 9, p. 104, 9.; κατμενος ἐκβαλῶ, Ar. Vesp. 1289.; πολέμω βλίβεσθαι, νοπ Κτ. δεθτάης metben, Philoch.
b. DH. ep. 1 ad Amm. 9.: βίοι τεθλιμμένοι, knape, kårgliche Lebensmittel, DH. 8, 73
ξ. Δ., νομ. Pyrrh. El. b. Ath. p. 419 Ε.; τοι
ξάμιας, στοιν, Diosc. 2, 200.; βλάσματα και
επτάγματα, Philo p. 488, 40., Hippiatr.:
δίοι δετ διτηξήσαλε οδτε Ενική δες Κποάρεις, ἐδλεψεν ἀνάγκη, Call. Del. 35.; τῆς πόλεως

Oλιβάσθης

Sontoyaula, ή, (γάμος, γαμέω) Bermähs, Θοιναρμόστρια, ή, (άρμόστρια) bie Anoch. Iung ob. Che mit einem Sterblichen, Schol. nerin, Wirthin beim Schmaus, Blascr. 1, p. Hom., II. 1, 5., Rust. Hom., Il. 1, 5., Bust.

Hom, II. 1, 5., Rust.

βνητογενής, ές, (ΓΕΝΩ) von Sterblichen erzeugt, sterblichen Geschlechts, Soph. Ant. 829.;
dor. θνατογ., Eur. HF. 798.

βνητοειδής, ές, (είδος) nach Art ber Sterblichen, sterblich, Plat. Phaod. p. 86 A., Plut. Mor. p. 1002 C., Julian. p. 184 A.

βνητός, ή, όν, (βνήσκω) sterblich, opp. άβανατος, seit Hom. gew. Ausbruck in Poesse u. Prosa; bb. of βνητοί, bie Sterblichen, bh. s. v. a. bie Menschen, Od. 19, 593.; ω πα
λόμου βνητών, Soph. Phil. 177., Isoor. p.
218 C. u. sonst b., bes. in Poesse: βνητά, τά,

ζωα, Σήστε, πάντων των βνητών με-218 C. u. sonft δ., bes. in Poeste: 3σητά, τά, = ζῷα, Σρίετε, πάντων τῶν 3νητῶν - μέγωτον (bas Krolobil), Hdt. 2, 68.; πάντων τῶν 3νητῶν τὸ τάχιστον (bas Pirth), id. 1,
216. b) ben Sterblichen gulommend, gebührend, menschlich, 3νητὰ φρονεῖν, Soph. Tr. 473. fr.
515., Eur. Bacch. 394., Plut. Mor. p. 152 B.
996 B.; ἔργμαν οὐχλ 3νητά, Eur. Bacch.
1022.; 3νητὰ καὶ φειδωλὰ ολεονομοῦσα, Plat. Phaedr. p. 256 E. δ.: bb. χρυσός, als bem Menschichen und Irbischen angebernd, opp. 3εῖος, Plat. Pol. p. 416 K. — 2) gerstorben, Eur. HF. 491. 3w.

3νητότης, ή, bie Sterblichfeit, dial. de an.
αν. Platon. in cod. Vat. 112, p. 46., Jo.
Chrys. 4, p. 148 D. u. δ. b. KS., Schol.
Luc. 1, p. 186, 3.

3νητόψιχος, ον. (ψυχή) ber bie Seele str

bernarmen, stoden, δοάξαι δεύφο — Κασάσδρα Τρόμφ, Bur. Troad. 307.; μαιγάς δοάζουσα, ib. 349. Or. 1542. u. b. b. Eur., s. Erfautt z. Soph. OC. 2. — 2) = σαάσσω, siden, Aesch. Suppl. 590., Soph. OT. 2., Plut. de aud. poêt. p. 22 E. (Diese Bbtg. verwerfen Erf. und hermann als grunblos, Buttm. Lexil. 2, E. 105 f. u. Bunder ertidisern sich für bieselbet mon nol. die Armers

ren sich für bieselbes man vgl. die Anmerk. zur Sophokleischen St.)

βατ Θορφοτιτιμέτη Θ...)

3. δασμα, τό, (3. οάζω) ber Plat zu schneller
Bewegung, Aummelplat, Orph. h. 48, 6.

3. δαά, τά, nach Hesyeh. ζεῦγος ἡμιόνων;
ebenso Theognost. in Cram. Aneed. 2, p. 20.

Dial. ib. p. 681.

Formario, 1700c, o, ber einen Schmant Gebenbe, Gafigeber, Aosch. Ag. 1463. — 2) ber Schmausenbe, †. Dav.

Botrārifetos, or, zum Schmause ob. zum Schmauser geborig, δοινατήριον, τό, = δοίναμα, Kur. Rhen. 515.

Boirātixός, ή, όν, gum Schmaufen gehorig, Schmaus s, δργανα, Xen. Oec. 9, 7.

θοινάτως, ορος, ο, = θοινα Comausende, Kar. Ion 1206. 1217. = θοιναιής, λα

1, 129., wo Andere εδοίνισε, Aratth. 9. 421. Anm. 1.: paas. bewirthet, gespeiset werden, iş d' αὐτοὺς προτέρω ἄγε δοινηδήναι, Od. 4, 36. — 2) Med. δοινάσμαι, f. άσομαι, spitter ήσομαι, Eob. 3. Phryn. p. 204., sig be wirthen, speisen lassen, bh. absol. schmausen, am Schmause Kheil nehmen, αἰσχοὸν παρα κλαίουσι δοινάσδαι φίλοις, Kur. Alc. 549. u. X.: m. aoc. etw. schmausen, verst. 549. u. V.: τεθρίγκιση αίδλεν κοίλους έχουν. ren, un resolvatat offer gelous fealous, Bur. Cycl. 377.; πάντων ο fratow bot-gov Solvasouat, ib. 550.: bh. von dem fetρον θοινάσομαι, ib. 550.: bh. von dem strisenden Fugübel des Philotetes, id., Phil. st. 4.; ούχ δπως πευστηρίαν (sc. θυσίαν) - θοινασόμεσθα, was wollen wir nicht das stropetische Opfermahl schmausen, Eur. Kl. 835.; m. gen. λεόντων, έλάφων, Kur. Cycl. 248.; θοινήσατο θήρης, Anth. 9, 244, 8.: άδα. stor. wire two. weiden, έθοινατο ταϊς έπιθυμάνες την των άθροισθέντων εδραν, Ath. p. 522 C.; von. 30/νσ. π. Ευτ. Hec. 1072. k.

Solyη, dor. Solya, ή, Eur. Hec. 1072. L. sonft in Choren, Anth. 9, 77, 5. u. ba Spåt. auch in Profa, LXX., Moer. p. 183., ber Schmant, das Gaftmahl, Hes. Sc. 114.; Solyas xal είλαπίναι, Theogn. 239 Gaisf. poissa xai sidantrai, Theogn. 239 Gnist.; Jodisa Hodygoroi, Aesch. Prom. 528. Hdt. 1, 119., Bpicharm. b. Ath. p. 36 D., Eur., Plat., Ken., Arist. u. X.: Ind Solony thu, zum Schmause zehn, Plat.: übhpt. Speise, bisangenehme, für Menschen u. Thiere, Aungangenehmer Fraß, nrapois Golvar kishaur. Eur. Ion 503. Hoc. 1073. u. X.: reśneku zugradanńs Johns udisana mit manketti 

† θοινατής, ήςος, ό, = θοινατής.

θοινατήςιος, ον, ί. θοινατήςιος.

θοινατίχος, ή, όν, zum Schmause gehörig, salf b. Xen. Oec. 9, 7., jest θοινατ.

† θοινατός, ή, όν, geschmause: zu schmause fen, ju effen.

θοινήτως, δ, = θοινάτως, θοινατής, nth. 7, 241, 9.; θοινήτοςι λαφ, Nonn. Anth. 7, par. 6, 54.

Joirto, bewirthen, gem. Es. Hdt. 1, 129.; Better Joirán.

θοιόν, τό, Γ. θοιά.

δοίτο, f. δείτο, opt. 20r. 2 med. ju τίδημι.

σοίο, f. δείτο, opt. 201. 2 med. 20 τίθημι. δοίτο, f. δείτο, opt. 201. 2 med. 20 τίθημι. δοίτος π. ταραχίζομαι, Heaych. δοίτος, α΄, όν, (δοίδς) tothig, schammig, nibt, unrein, schumbig (opp. καθαρός), dorz. dom Basser, seežμα, Thuc. 2, 102.; θ. και πηλιώσε ποταμος, Plat. Phaed. p. 113 A.; ουρον, Hippocr. p. 945 F. 1028 D.; δοίτομα νεφίαι, Anth. 9, 277.; προσώπου χρώς, Ael. HA. 14, 9.; κυνόδους, Nic. Ther. 130.; δακρια, Ael. VH. 14, 22.: sprthem. ύδατι, νειν θοίτος δείτος πλίνθον, Theocr. 16, 62. — 2) that. λεμπρόν θοίτος δώμα υμμέρας το σόν, Bur. Sappl. 222.: beun nigt, leidenschaftlich, verworren, λόγοι, Aesch. Pr. 897.; λίας δοίτος κείται χειμών νοσφας, et liegt in derworrenem Sturme der Kanstett, Soph. Ai. 205. — Adv. -ρώς προβαίνειν, b. i. άστάτως καὶ τεταραγμέτως, Soid, B.M., s. Phot. p. 93, 9. Bgl. διερός. Dav.

Solegorys, pros, &, die trube Beschaffen-kit, Hippocr. p. 1028.

volegaidης, ες, (είδος) von trübems, schmus gem Ansehn, Theophr. de igne 24. (Kor. bigem Anfebn , foc. Jodeson).

30λία, η, (3όλος) eine kuppelstrmig gessschutze Kopsbebeckung der Frauen, ein Sonsundut, Theoar. 15, 39. Bgl. Poll. 7, 174. 10, 127., Kust. p. 1934, 9. — 2) αίστη έχουσα 3όλος τὸ πώμα, Poll. 10, 138. Bolizos, n, or, mit Auppeln verfeben, oroa, Suid. 2. γ. Δαμιανός.

βολισμός, ό, die trubes, verworrene Beschaffenheit, λόγου, Hdn. im mus. philol. Castabr. 2, p. 112.

φολοειδής, ες, (δόλος, είδος) tuppelformig, μορφή, Theophr. HP. 3, 9, 6.; ναδς Αφροροφη, Ineopne. III. 3, 9, 6.; 9ας, Αφρο-dirgs, Ath. p. 205 C.; Πάνδειον, DC. 53, 27. — Adv. – δώς, Diosc. 8., DL. 2, 9. δολομίγης, ξ., (Θολός, μέγνυμι) mit Shung vermischt, σώμα, Onatas b. Stob. ec. phys. 1, p. 98. δόλος, ή, das Auppeldach; das runde, auf

Canlen rubenbe Gebaude gwifden bem Bobnbanfe u. ber Hofmauer, jur Aufbewahrung ber hausgeräthe u. bes täglichen Speisevorraths (Küchengewollbe Bos), Od. 22, 442. 459. 466. — 2) in Athen bas Rundgebaube, in

fern, bas runbgebaute Schwitbab, laconicum, των βαλανείων, Alciphr. 1, 23. (sets gute codd. τας 3.); 3όλος ξηρός, Alex. Aphr. probl. 1, 42. — 4) ebens. als masc. eine Binbe um ben Kopf, Galen. 12, p. 477.

30.65, δ, ber Schmus, Soth bes trüben Baffers, υπό του 30.00 τους πόρους έπιπωματίζονται, vom trüben, biden Baffer werben ihnen die Kiemöffnungen verstopft, Ath. werben ihnen die Kiemdsfinungen verstooft, Ath. p. 298 B.: von der monatl. Reinigung, Orph. Lith. 484. d) bes. der dunkte Saft, den die Blacks od. Dintensische in der Kurcht gefangen zu werden von sich geden, u. das Wasser damit trüben (Ptin. 9, 29.), Arist. HA. 4, 12. u. d., Plut. Mor. p. 978 A.; auch von dem des Poslip, Arist. d. Ath. p. 316 D. — 2) als aditribe, 30λόν, τεταραγμένον, Hesych. Choerod. in Cram. Anecd. 2, p. 220, 13.; 30-λώνερος οδινός, Ath. p. 420 D. (v. Es. 30-λεσωίτερος). Wyl. δίος. Dat.

λερωτερος). Bgl. όλος. Dav.

3ολόω, fothigs, trübe machen, trüben, τδ

υσως, Ath. p. 298 B.: von den Dintensischen
((. 3ολός b), απαντα τεθολώχασιν, Antiphanes d. Ath. p. 338 B.: úbhpt. trüben
trübe machen, ol δηρεύοντες δολούσι τὸ υσως,
Ath. p. 798 B. b) ûbtr. perturbare, χαςδίαν, Kur. Alc. 1067.; λογισμόν, Philostr.
Im. 2, 23. das. 3αc. p. 92, 25. c) τεδολωμένος χαλ έπλ χαράς. Φερεχοάτης Μυρμηχανδρώποις ,γγελώντα χαλ χαίροντα χαλ τεδολωμένον. Phot. p. 573, 8., KM. p. 750, 10.

3ολύνω, = dem vorhg., ὁ οὐρανὸς έδολύνειο, Jo. Chrys. 8, p. 20, 27.

3ολώδης, ες, (3ολός, είδος) wie Schmug
od. Koth aussehend, τὸ δολωδάστατον, Hippoor. p. 285, 48.; εν τοις αμμώδεσιν fi
δολώσες, εως, ή, (3ολόω) das Arūbemas

ροστ. p. 285, 48.; δν τοῖς ἀμμωσεσιν ή δολωσεσιν, Arist. HA. 9, 37.

3 δλωσες, εως, ἡ, (3 ολόω) bas Trübemas den, die Trübung, Arist. de part. an. 4, 5.

3 δλωσες, ή, όν, kuppelartig gebaut, Procop. de aedif. p. 91 D.

3 δος, ἡ, όν, kuppelartig gebaut, Procop. de aedif. p. 91 D.

3 δος, ἡ, όν, kupelartig gebaut, Procop. de edif. p. 91 D.

3 δος, ἡ, όν, kupelartig gebaut, raftig, raftig, ragic, il. 5, 430. u. δ.; Ilgó300ς 300ς ήγεμονευν, ib. 2, 758.; πολεμιστής. ib. 5, 571.; m. inf. 300ς έσκε μάχεσθαι, ib. 5, 536.; äγγελος, h. Hom. 18, 29.; γπποι, Ar. Ran. 1233. Bq. 1265.; πωλοι, Soph. Rl. 727.; 300 λύσσης κύνες, Bur. Bacch. 977. b) bon teblosen Dingen, νῆες, ll. 1, 12. (sassan, li. 17, 300 λύσσης κύνες, Bur. Bacch. 977. b) bon teblosen Dingen, νῆες, ll. 1, 12. (sassan, ll. 17, 458., Pind. Ol. 1, 110. δ.; χείς, ll. 12, 306.; γλώσσα, Pind. Nem. 7, 72.; πόλιν σιήκει 300 βαξις, Aesch. Ag. 463.; 300ας αξφαις, Bur. Troad. 454.: μαστιξ, die schuellgeschwung ges schnell besetztes Mahl, Od. 8, 38.; 300ν είρεσιες ευγόν, die in rasche Bewegung ges sche Ruberbant, Soph. Ai. 244.: 300 νυξ, die schuel iberades Mahl, Od. 8, 38.; 300ν είρεσιες ευγόν, die in rasche Bewegung ges sche Ruberbant, Soph. Ai. 244.: 300 νυξ, die schuel iberaden Rucht, od. weil sie den die Rube liebenden Rucht, od. weil sie den die Rucht au wers bm die Prytanen speisten (ἐν ή συνεδείπνουν ἐκάστης ἡμέρα πεντήκοντα της τῶν πεντα- bie Kuberbant, Soph. Al. 244.: 30η γυξ, bm die Prytanen speisten (ἐν ή συνεδείπνουν ἐκάστης ἡμέρας πεντήκοντα της τῶν πεντα- bie Kube liebenden Menschen zu schen zu schen speisten in die Kube liebenden Pracht, au schen speisten zu schen schen zu schen schen zu schen schen zu schen schen zu schen speisten. Al. (nach Buttm. Lexil. 2, p. 69. die jähe bmertt Sext. Emp. adv. Gramm. 1, 148.; Racht, mit dem Rebendegriff des Schrecklichen in Kubal. 3. Tim. p. 142.) — 3) als maso.

1. All 244.: 30η γυξ, der Kuberdant, Soph. Al. 244.: 30η γυξ, der Muberdant, Soph.

timach. in Cram. Anecdd. 1, p. 200 sq. — 2) beftig, bigig, μάχαι, Pind. Pyth. 8, 27. — 3) ſρίξ, ſρίξις, μάχαι, Pind. Pyth. 8, 27. — 3) ſρίξ, ſρίξις, νῆσοι (von ben Echinaden, wegen ihrer Borgebirge ob. ſρίξις gen Alippen), Od. 15, 299.; γόμφοι, Αρ. Rh. 2, 79.; δοῶν, δόδντων, id. 3, 1281.; πελέχεσσιν, id. 4, 130.; ὑπὸ φόβων, Plat. Legg. p. 640 A.; τῶς ἀπαραδόξων τοῦ πράγματος, Luc. Bacch. 663. Bgl. 3οόω. — Adv. δοῶς, ſφηκεί, τοὶ τοιούτων ἀνδρῶν 9ορυβεῖ, εξ wird bir 1062. Pers. 390.: compar. δοώτερον ἀντιό-1062. Pers. 390.: compar. δομίσιους και δεξίπος τοιούτων ἀνδρώνος τοι με βεξίπος τοιούτων ἀνδρώνος τοι δεξίπος τοιούτων ἀνδρώνος τοιούτων ἀνδρώνος τοι δεξίπος τοιούτων ἀνδρώνος το (Bahrico, Ap. Rh. 3, 1400., Orpu. Lag. (Bahrico. von θέω, ich laufe, verm. mit σεύομαι. Buttm. Leril. 2, 6. 65. verwirft biefe (Buttm. Lexil. 2, S. 65. verwirzt viezt Ableitung wegen ber Botg. spis u. behauptet, verw. sei damit das Berb. δήγειν, u. nimmt als erste Botg. spis an.) Dav. 300ω, (300ς, 3) spisig machen, zuspisen, Od. 9, 327. b) abtr. wie acuere, anregen, ans zward wwyd τεδοωμένου χυγός,

τείξεη, έν πυρί φωνήν τεθοωμένου χυνός, Hermesian. 11, p. 149 Schneidew.; λύσση τεθοωμένος, Opp. Hal. 1, 557. 2, 525., Nic.

Ther. 227.

Bogatos, ala, ator, (Bogós) zum Saamen gehörig, ihn enthaltend, anglis, Nic. Ther. 583.

1057, 4. b) before Nicand. Ther. 130.

θορόεις, εσσα, εν, (θορός) saamenartig, βρέφος θορόεν, Opp. Cyn. 3, 522.

βρέφος δορόεν, Ópp. Cyn. 3, 522. 3οροποιός, όν, (ποιέω) Saamen machend, EM. p. 453, 52.

1 3ορός, ό, ber mannliche Saamen (von Menichen u. Abieren), Hdt. 2, 93., Hippoert. p. 479, 14., Arist. HA. u. A. (eines Stamsmes mit Βόρνυμαι, Θορείν.)

2 θόρος, ό, ἀφροδισιαστής, ὀχευτής, Hesych. 3ορείβεω, f. ήσω, (Θόρυβος) larmen, Gerausch, ανειμένως έπινον και έδορύβουν, Xen. Cyr. 4, 5, 8.; σοτχία einer Bersammlung, Ar. Vesp. 622.: bef. burch Larm, Gerausch sein Mißsalen zu erkennen geben (von ben Boltsversammlungen), Dem. δ., f. Schaes. Appar. 1, p. 688.; έφ' οίς λέδ., f. Schaef. Appar. 1, p. 688.; έψ οίς λέ-γω, Plat. Apol. p. 30 C.; dadurch seinen Bei-sall zu erkennen geben, rave είπόντος αὐτοῦ γαιι ξι εττειπει μεσειη ταυτ είποντος αυτου ούχ έδορύβησαν, δ ποιείν είωδασιν έπι τοίς χαριέντως διειλεγμένοις, Isoor. Panath. §. 264.: Unordnung verursachen, Thuc. 3, 78.: Aussehen machen, πρός τινα. bei Imb, id. 6, 61. — Pass. sout mit Beisal ausgenommen or. Faust tall mit Exqua aufgenommen ar. Ran. 1205.; τος a, Assau Bunt. 35.7, word douglais, Bur. IA. 238.; Ahua, Ar. δ λόγος, Isocr. Panath. 233. — 2) tr. in Eq. 757.

Unordnung bringen, storen, ausser Fassung brins gen, μηθέ τις λόγος ήμας δορυβείεω, Plat. mische Krast, It. δ, Od. nur 4, 527.: ἀσπίς, Phaedr. p. 245 C.; τον Νικίαν έδορύβει bas ansturmende Schitd, das man beim Xw

θορύβηθρον, τό, = λεογιοπέιαλον, Diosc. 3, 100. θορυβητικός, ή, όν, larmend, aufrührerifd,

Ar. Eq. 1380. 

Θόρυβος, ό, ber tarm, bas Geranfc, bie (baraus entstehende) Unrube, Unordnung, Bestürzung, bef. auch bas Geräusch einer Berfammlung zc., um bas Mißfallen zu erkennen gehörig, ihn enthaltend, πηρές, Nic. Ther. 583.

3όρε, ep. 3 sing. aor. 2. zu θρώσκω.

3ορείν, f. παρ αντορίς δρομος καθ αντορίς δρομος καθ αντορίς δρομος καθ αντορίς δρομος καθ καθ αντορίς δρομος Dan.

3οουβωσης, ες, (εἶσος) larmend, gerauschool, bb. auch unruhig, sturmisch, εύλλογος, Plat. Legg. p. 671 A.; 3οουβωσες αθέγγεσθα, Arist. HA. 9, 49.; βοή, Luc. ver. hist. 2,5. b) Unruhe verurschend, τω έππω βοουβωσες μπίλη πορουβωσες Χουβωσες μηθέν προσφέρειν, Xen. de re eq. 9, 15.-Adv. - δως, Poll. 5, 123.

60PΩ, ungebr. Stammf. 3. θρώσχω, 201. žθορον.

Foρωθης, ες, (3ορός, είδος) saamenartig. Nemes. p. 209.

θουραίος, αία, αίον, (θούρος) θουραίην, ανδρείαν, δρασείαν, τοχυράν, Hesych.

θουράς, άδος, ή, fem. zum vorhg. (ή όρε-χτιχώς έχουσα, χατωφερής, Hesych.), θρα-

σεία θουράς χύων, Lyc. 612., Nic. Ther. 131. Soveaw, springen (in obscon. Botg.), έπ ἀρσένων λέπτρα σουρώσαι βροτών, Lyc. 85. θουρήεις, έσσα, εν, θουρήεντος, λάγνου, Hesych.

δούρης, ου, ό, ber Springer, Befpringer, Jounger, βάτην, Hesych.

Bollemahriager, Ar. Nub. 331. baf. Schol. 3ούριος, α, ον, = 3ούρος, λοχαγέτα, Aesch. Sept. 42.; Μρης, Soph. Ai. 211., Bur. Phoen. 247.; δρνις, Aesch. Ag. 112., At. Ran. 1289.; τόξα, Aesch. Eum. 597.; καυσι 3ουρίαις, Bur. IA. 238.; Μμα, Ar.

dringen gebrauchte, II. 11, 32.; ebenso adyle, II. 15, 308.; xpareia, Anth. 6, 122. 3000005, o, anspringend, anstürmend, ungestüm,

Aoης, Il. d. (nirgends Od.), Bur. Suppl. 579.; Tuçur, Aesch. Pr. 354.; τον αλχαάεντα λοξον εὐνατῆρα, id. Pers. 134.; ἀνήρ, Anth. 6, 126.; ἀόρυ, Rur. Rhes. 492. (Bon **ΘΟΡΩ, Βρώσχω, Βορείν.**)

3οωχος, ό, ep. vert. F. von 3ωχος, ber Giş, Od. 12, 318.: bie Sigung, Bersammslung, ib. 2, 26.
3οως, s. 3οος z. C.
θουγμός, ό, das Krachen eines brechenden Livert, konstrukten und wer Bert. konstrukten und den Stere bert.

Abroers, έρειχομένων χυάμων, Sext. Emp. Pyrrh. 1, 58. (Rach Einigen von δράσσω, nach Anbern von Soavw.)

Θρακίζω, (Θράξ) bie Ahrafer nachahmen. Diervon leitet Apollo de synt. p. 572, 8. u. Rieph. Byz. p. 139, 33 Westerm. bas adv. Ounziori ber.

Gogzioit, adv. auf Thratifche Beife, xéπαρμαι, Theorr. 14, 46.; διαλέγεσθαι, Sext. kmp. adv. Math. 1, 218.

Consopolins, ov, o benganger, Ar. fr. 198. ό, (φοιτάω) ber Thras

θρανεύω, (θρανος) über bie Gerberbant frannen, gerben, ή βυρσα σου θρανεύσεται, Ar. Kg. 369.

θράνίας, ό, = θρανίς, ξιφίαι θρανίαι τε, Marcell. Sid. 29.; von Hesych. buth θρόμ-

Bor extlart. θρανίδιου, τό, dimin. von θρανος, Ar. b. oll. 10, 47. Bgl. RM. p. 454, 13., Schol. Poll. 10, 47.

1 Ar. Ran. 121. 33. — 2) bie Ruberbant, — 30 δετ Abritt, — 31. — 32 bie Ruberbant, — 32 δετ Abritt, — 32 δετ Abritt, — 34. — 3) ber Abritt, —

idoara, Hesych. δράνίς, ίδος, ό, ber Schwerbtfich, thranis, έμι ίας, Xenocr. de aquat. 8., Plin. 32, 5, 52.

Seartene, ov, o. (Searos) ber Ruberer auf ber oberften Bant ber Eriere, welche barum bie längsten Ruber hatten und wegen ber fcwereren Arbeit bobern Golb als bie Lopirat u. Jala-Arbeit höhern Sold als die Lovitrae u. Fala
uirae erhielten (s. Falaulings), Thuc. 6, 31.

Bgl. Scheffer de milit. nav. p. 106 sq., Kors

tim z. Gesch. Gell. Staatsd. S. 172 s.—

2) als adi. 6 Farings lews, das Oberrubers

Belt, Ar. Ach. 162.; Taxaluss, die Rubers

rihe ber Ahr., Pol. 16, 3, 4.: sem. Faring,

ring, xonas, die Ruber der Ahr., Eust. p.

1400, 24., KM. p. 454, 12. Dav.

Farituss, idos, n, su einem Faring ges

hitz, xonas, Ath. p. 203 f.

Forder, idos, n, s. Garring z.

Forder, die her Sis. diegoge. Poll. 10, 47.:

bie Bant, ber Schamel, Ar. Pl. 545. (wo gen. Sparous v. nom. Sparos, aber wahrich. Sparov berguft.): bie Gerberbant, Poll. 1, 47. —
2) ber Abreitt, Hippocr. — 3) ber vorstesende Baltentopf, kula ra nannkelopra rous πλινθίνους τοίχους, Poll. 10, 49. (Betw. mit δρήνυς, δρόνος.)

θράνυξ, υπος, ή, = θρήνυς, θρόνος Corinn. in BA. p. 1381.; baff. θρήνυξ, Bu-= 307705, 300705,

phorion ibid.

Βορανύσσω, gerbrechen, gerichmettern, οι πάντα θυανύξαντες, Lyc. 664.
Βορασαύχην, ό, ή, (θρασύς, αὐχήν) flares topig, εππος, Nicet. Ann. 19, %

θράσεως, adv. v. θρασύς, w. f.

θράσις, εως, ή, = θραύσις, φθορά ιι, Hesych.

Soanlas, ov, o, ber aus Ahratien ober Rorben webenbe Bind, ber Rorb Rorbwefts wind, Arist. de mund, 4. Meteor. 2, 6., Theophr.

Sinne, die Berwegenheit, Dreistigkeit, Ketheit, Frechheit, Pind. Pyth. 2, 83., Trag.; ές τοῦτο γράσεος ἀνήκει, Hdt. 7, 9.; τοῖς ἄλλοις ἀναθία μέν θράσος, λογισμός δὲ ὅκνον φέρει, Thuc. 2, 40., Xen. u. A. δ. θράσσω, att. θράττω, f. έω, (Rebenf. von ταράσσω; vgl. BA. p. 43, 3., Lobeck. Paral. p. 403.) in Unordnung bringen, beuntus higen, άθανάτων μή θρασσείω φθόνος, Pind. Isthm. 6, 39.; σὰς ὁκνῶ θράξαι φρένας, Aesch. Pr. 651., Kur. Rhes. 863.; ἐθράχθη, Soph. fr. 812 Dind.; δ σε θρᾶτιον ἀπιστίαν παυέγει, Plat. Phaed. p. 86 B.; ἐμὲ ἔθραξε, id. Phaedr. p. 242 C.; Stellen aus Θράτ. f. b. Ruhnt. z. Tim. p. 94. — 2) zerbrechen (in vief. Botg. verw. mit θρανω), μή τι θράξης, Anth. Plan. 255. (α von Ratur lang.) Anth. Plan. 255. (a von Ratur lang.)
Sociovylorila, n, vie Recheit ber Bunge,
Poll. 2, 108.; von

θρασύγλωττος, ον, (θρασύς, γλώσσα) von teder, frecher Bunge, frech im Reben, στόμα, Pisid. de van. vit. 190.

θράσυγλωσσής, ές, = bem borhg., φίδοί, Maneth. 4, 184.

θράσύγυιος, ον, (γυῖον) ftart an Gliebern, an Korper, νίκα, mit ftartem K. bavongetras gen, Pind. Pyth. 8, 37.

gen, κιμα. κγαι. ο, ο/.

δράσύδειλος, ον, (δειλός) ber feig ist und sich teck stellt, der Poltron, Arist. Bth. 3, 7., Adamant. physiogn. 2, 16. — 2) eine Steinsart im Eurotas, Plut. Mor. p. 1160 B.

δράσυεογός, όν, (ΕΡΙΏ) βάηα handelnd, Nonn. Dion. 35, 365.

Spaouloyew, tuhn fprechen, Schol. g. Soph. Ai. 1258.; von

3000010705, or, (lóyo5) thin sprechend, EM. p. 133, 42.

θρασυμάχανος, ον, dor. f. θρασυμήχανος. δράσυμέμνων, ον, gen. ονος, (μένος) fühn ausdauernd, standhast, Beiw. des Herakies, ll. 5, 639., Od. 11, 267.
δράσυμήσης, ές, (μήσος) sühnen Entschlusses, Pind. Pyth. 4, 143. Nom. 9, 13. fr. 85.

θοάσύμητις, ιδος, ό, (μητις) = δ. νοτήβ., Αρης, Anth. 6, 324.

θυάσυμήχανος, ον, (μηχανή), tuhn in feinen

Θίλικη οδ. Χηζόίδας , dor. δρασυμάχανος, Pind. Ol. 6, 67.; λέοντες, id. Nem. 4, 62. δρασύμιδος, ον, (μύδος) tάβη, ted tes bend, "Υβοις, Pind. Ol. 13, 16. δρασύνω, (Θρασύς) tάβη, muthig, ted tes maden, βροτούς δρασύνει αίσχούμητις παρασυνομές, ή, = δρασυστομία, Poll. 3, 112. 113.; von δρασύνοντες, ibte Unerfahrenbeit burch bie Mence ermuthiaen. Thuc. 1. 142. — 21 tentáine. Qu. Sm. 4, 502, 7, 511. bie Menge ermuthigen, Thuc. 1, 142. — 2) bas Lat. iactare, sich einer Sache ruhmen, m. acc., την δοηγορίαν και παροησίαν, Pol. 4, 31, 4. — Pass. u. Med. thus, muthigs, teds, tropig sein, thhus, breist handeln (gew. in tabelndem Sinne), πλέον, Aesch. Ag. 1161.; μηθέν θρασύνου, Eur. Hec. 1183.; αλόγως, μηθέν θρασύνου, Eur. Hec. 1183.; αλογως, Thuc. 5, 142.; θρασυνόμενοι τον πόλεμον ήγειραν, Plat. Legg. p. 685 C.: m. dat., διδάσχου μή θρασύνεσθαι χαχοίς, lerne bri ber Roth nicht trokig fein, Soph. Phil. 1373.; άθεότητι, Plut. Mor. p. 1125 A.: worauf trauen, sich worauf verlassen, πρίν δριω γαϋν Δοσσιν Δόνσι. Aesch. Suppl. 753. b) mus

Sρασυνθήναι, Aesch. Suppl. 753. b) musthig , breift (prechen, ὑπέρ έμαυτοῦ, Isoor. Paneg. 12.; πρός τι, gegen etw., Luc. apol. pro merc. cond. 6.

Bremben, Plat. Logg. p. 879 K. Βράσυπόλεμος, ον, poët. δρασυπτόλεμος, (πόλεμος) muthig im Kampfe, Anth. Append. 201, 2.

Spaconovos, or, (novos) tahn arbeitenb, muthig tampfend, ακμαλ λοχύος θρασύπονοι, Pind. Ol. 1, 96.

ben Sinne) breift, ted, verwegen, frech, trofig (ὁ ἐν τῷ θαρρεῖν ὑπερβεβηχώς, Arist. Kih.

A.: compar. θρασύτερον, Thuc. 8, 103., Xen. Hell. 6, 5, 27.: superl. θρασύτατα, DS. 17, 44. (vulg. θρασυτάτως).

θράσύσπλαγγνος, ον, (σπλάγγνον) musthigen herzene, unerschrocken, Eur. Hippol.
424. — Adv. – νως, Aesch. Pr. 732.

Sociouxecola, ή, bie Rubnheit ber Fauf, Poll. 2, 148. Sociou, gen. ους, ή, bie Ruhne, Beiw. ber Athene, Lyc. 936.

Poαττα, ή, ein bunter Mearfisch, Arist. de gen. an. 5, 6 g. U., Ath. p. 329 B. Dav. Soarridiov, τό, dim. zum vorhg., Anaxan-drid. b. Ath. p. 329 F.

θράττω, [. θράσσω.

θραυλός, ή, όν, (θραύω) gerbrechlich, mutte, weich, πυρ ένέντες ταις πέτραις όξος έπεξέχεον, θραυλοτέρας έχ τούτου ποιήσαντες, auct. inc. b. Suid.

Θραθμα, τό, f. δραθσμα. δραθπαλος, δ, eine Baumart, nach Spungel ber Maufeborn, nach Anbern ber Mehlebaum, Theophr. HP. 3, 6, 4.; als femin. ib. 4, 1, 3.

Poaunic, idos, ή, ein kleiner, auf Doms firduchen lebender Bogel, Arist. HA. 8, 3, 4. θυαυσώντυξ, ύγος, ό, ή, (Θραύω, άντυξ) wagenzertrummernd, Ar. Nub. 1264.

ματα); θραυσμά σωρακος, id. 17, 20.; σαρ-κών θραυσματα, DH. 10, 2.; δραυματα, hist. 25. Andere St. fow. von δραυσμα all θραυμα f. b. Lob. f. Soph. Ai. p. 322. θραυσμός, ό, die Brechung, δαλάσσης, inser. b. Hammer Konstantinopel u. der

Bofporus 1, p. 8. 3ραυστός, ή, όν, zerbrechlich, Tim. Locr. p. 99 C., Theophr. HP. 5, 3, 6., Sext. Bmp. Pyrrh. 3, 83.; von

424. — Αδν. -νως, Aesch. Pr. 732.

3ράσωστομέω, (Θρασύστομος) brifts, frech foreigen, Aesch. Pr. 200., Soph. Phil. 380., Rur. Hec. 1286.

3ράσωστομίω, ή, bie Dreiftigkeit im Reben.

Anth. 12, 141.; von

3ράσωστομος, ον, (στόμα) breifts, ked s, frech rebond, Aesch. Sept. 694. Ag. 1372., frech rebond, Aesch. Sept. 694. Ag. 1372., but wit frangere, idwadden, entirâften, μη σκώσοι χούνος δίβον, Pind. Ol. 6, 97.; φαύστις, ητος, ή, (Θρασύς) bie Dreiftigs hur, μος γράσωστος δίβον, Pind. Ol. 6, 97.; φυχήν, Ar. Αν. 466.; σχηπιὸς πόθος δμεκτίς, Redbeit, Berwegenheit τε., τῆς μὴ προσμασί θου χελεινόν αρμας δύκητου, Aspasia ηχούσης δίξης Θρασύτητι ὑρεγόμενος, Thuc. b. Ath. p. 219 Β.; τὴν ἐδηναίων δύναμιν 2, 61., Χαπ. Cyr. 1, 4, 9. u. Χ. δ.: αμφ im Plut. Alc. 23.; τὴν ἐλπίδα, Hdn. 3, 2, 4. βgl. Byttenb. 3. Plut. Mor. p. 569 Οχοκ.

(Berw. mit δρύπτω, τρύω, τείρω. — Das ihren alternben Eltern gewährten für die von pass nimmt σ an, s. Lobed z. Soph. Ai. p. 322.) spaw, fezen; nur. noch gebr. in der Borm 168. 223., Hes. Op. 188., Ael. VH. 2, 7 z. C. δρήσασθαι, fizen, δρήσασθαι πλατάνφ γαίγ ίπο, Philet. b. Ath. p. 192 B. Bgl. Bust. p. 1400, 23. 1482, 4., Schol. z. Ar. Pl. 545. δρεπτικός, ή, όν, (τρέχω) zum Laufen geschickt, δρεπτικώτατος, ή, όν, (τρέχω) zum Laufen geschickt, δρεπτικώτατος, Μποείτh. ib. βάτι, δρεπτικώτατος, όξύτατος, Hesych. Egl. Moer. p. 187.

Δούμια τό (τούνω) das Genährte, Χαίς δρεπτικός, ή, όν, adi. verb. zu τρέφω, ges

Luc. Dem. enc. 33. u. A.: auch von wilben Thirm, bie Brut, Aegvalas Vogac, Soph. Antitt, die Brut, Δερναίας υσας, sopn. Tr. 571.; τοῦ πολυπεφάλου Θρέμματος επιμήσεια, Plat. Pol. p. 589 B. Charmid. p. 155 K.; von Fischen, Archestr. b. Ath. p. 328 C., Antiphanes ib. p. 169 E.; von cam Måckenschwarm, Meleag. 83, 7. Dav. δρεμμάτιον, τό, dim. von Θρέμμα, bie Pfigytocker, Eflavin, Chandler. inser.73, p.30. θρεμιάτοτροφέω, (τρέφω) βuchtvieh hals im, Sirab. 15, p. 704.; άγελας μεγάλας, DS. 2, 54.

δρίξασχον, f. τρέχω. δρίξομαι, fut. zu τρέχω.

δρεοκάστος, ον, (δρέω, καρδία) unruhig d. betrübt im Bergen, δνόρες, Anacr. fr. 1, 16, Schol. z. Hephaest. p. 124. (Turneb. δρασυκοδίων, neuerbings von Berge ge-hillor)

<sup>3</sup>ρέομαι, ertônen lassen (nur im praes. gtr.), δρεύμαι φοβερά μεγάλ ἄχη, Aesch. δept. 78.; μινυρά, id. Ag. 1137. u. δ.; χα-zά, Kur. Med. 50. bas. Elmst. (Das act. him ift ungebr.)

θρεσχεία, θρεσχός, f. θρησχεία, θρήσχος. θρεττάνελό, Raciahmung bes Xons ber Cyther, wie tralara, Ar. Pl. 290.

Soetre, τό, Ar. Bq. 17: ούπ ένε μος το Soetre, nach bem Schol. = το Saogaleor, Soaou, ardoetor, ich getrone mirs nicht; ber Ursprung bes Bortes ist buntel, viell. barbarisch.

θρεϋμαι, 8/93. f. θρέομαι, w. f. θρέψα, poët. f. έθρεψα, aor. 1. υ. τρέψω. θρεψήνωρ, δ. ή. (τρέψω, ἀνήρ) Månner nåhtenb, Apollin. metaphr. Ps. 106, 36.

θρεψέππας, ου, ο, = έπποτρόφος; als nom. pr., Apollod. 2, 7.

3ρέψις, εως, ή, (τρέφω) das Rahren, Cranahren, bie Ernahrung, 3ρ. και έωσις, Sext. Emp. adv. Math. 11, 97. u. Spát.

Θρήκηθεν, ion. f. Θράκ., adv. von Chrafe her, il. 9, 5. 72. Θρήκηνδε, ion. f. Θράκ., adv. nach Chrafe hin, Od. 8, 361.

θρηνέρως, ωτος, ό, ή, (ξρως) ein weiner-licher Liebhaber, Poll. 6, 189. Bgl. δυσέρως;

Don 30ηνέω, (3οῆνος) weinen, wimmern, jame metn, klagen, Od. 24, 61., Aesch. Pers. 672.; ὑπὸ λύπην θοηνοῦντα ἔδειν, Plat. Phaedr. p. 85 A., Bur., Isocr. u. Χ.: πρὸς ἐαυτόν, bei sich klagen, Isocr. de pac. 127.: mit ὀδύρεσθαι verb., Plat. Tim. p. 47 B. Apol. p. 38 D.; m. ὀλοφύρεσθαι, id. Menex. p. 248 B. m. sec. ἀσιδύν, ripen Krayerorsong open. υρρ. Hal. 2, 680.

δυεπτέος, έα, έον, adi. verb. gu τρέφω, με τιάθνετης gu ετπάθτεπ, gu ετπάθτεπ, gu ετπάθτεπ, αν ετμέθεπ, τὰς κό
εας, χεπ. de rep. Lac. 9, 5., Plat. Tim. p. 47 B. Apol. p. 88 D.; m. δλοφύρεσθαι, id. Menex. p. 248 B.: m. acc. ἀνοδήν, einen Krauetgesang ans P. 19 A.; γυμναστική δρεπτέοι οἱ νεανίαι, fitmmen, Π. 24, 722.; γόον, Klagesaute thum Plat. Pol. p. 403 C.: ἀπό τῶν εἰργασμένων δεεπτέοι, pon bem Ctarbeiteten muß man lasten, Xen. Hipparch. 8, 8, δρεπτήρ, ήρος, δ, (τρέψω) bet Ctnάβτετ, bejammern, auch in BA. p. 349, 7.; δευτόνους δεπτήρ, ήρος, δ, (τρέψω) bet Ctnάβτετ, bejammern, auch in einem Krauetgesang besines gen (Sac. 1, Ael. p. 17.), τοὺς εμαύς πόρους.

σει (Sac. 1, Ael. p. 17.), τοὺς εμαύς πόρους. Tzicker, Anth. 12, 137., Nonn. Dion. 3, 185. Jo. 13, 12. Dav.

385. Jo. 13, 12. Dav.

386. Jo. 13, 12. Dav.

387. Jeenriques, ον, 1) was man nährt, pflegt, genightt, gepflegt, πλόκαμος, Aesch. Choëph. 7.— 2) nährend, etnährend, zum Crnährend, flat. Gracket, etnährend, zum Crnährend, flat. Gracket, etnährend, zum Crnährend, zum Grnährend, flat. Greichtet, μασθός, Aesch. Choëph. 538.— νοῦντες τὴν μεταβολήν γεγενημένην, Isocr. δερικίνου, στά, α) = τροφή, die Rahrung, 305 D.; τον δάνατον, Plut. Mor. 800h. OC. 1265. d) der Crzieherlohn, Dant für die Crziehung u. Pflege, dergl. die Pflesger od. Ammen defamen, dann gracket, kur. Kl. 215. Or. 1322. Hel. 173. 3ρήνημα, τό, das Getlagte, die Rlage, das Rlagelied, Rur. Kl. 215. Or. 1322. Hel. 173. 3ρηνητέος, έα, έον, zu deweinen, zu deinschen gracket.

3ρίδαξ, άπος, ή, = 3ριδακίνη, bef. bet ben altern dor. u. ion. Dicht. u. Schriftt. (Hdt. 3, 32., Epicharm b. Ath. p. 68 E., Hippocr. b. u. X.) gebrduchtich, woggen bie spätern Attifer 3ριδακίνη brauchten, ohne jedoch dieter Affen), Arist. HA. 2, 8. u. bgl. X. 3ριοβόδος, ον. (βριας, βάλλω) Strine im Mitter Joedaκίνη brauchten, ohne jedoch dieter Affen), and the unterwerfend, bb. wahrly gerisch, and ausgehölden, p. 2, 4. 5, 3. CP. 2, 15, 6., Luc. Asin. 17., Plut. Cat. min. 46.; die spätern Medici braus chen beibe E. gleich oft; s. bef. Edd. p. Phryn. p. 130. Andere machen zwichen diete E. gleich oft; s. bef. Edd. p. Phryn. p. 130. Andere machen zwichen beit. E. unterchicke in der Stig. S. Cupplem. zu Schneid. A. 2, 3. CP. 5, 1, 8. 2, 2., Plut. Anton. 85. u. 8. 3 go. diośogou συπή., Anton. 85. u. 8. 3 go. diośogou συπή., Anton. 94. 12, 4. 12, 295. u. in 3ριδακίνας Edubal. B. Ath. p. 69 C., welche Schreid. auch on Edder u. Better befolgt wirds bingegen? Anth. 9, 412, 4. 12, 295. u. in 3ριδακίνε. Ag. 5ρίνας, post. syncop. s. 3ριδακίς. βορίνας, π. 3ρινας, Schol. Theocr. 7, 155. 3ρίνας, post. syncop. s. 3ριδακίς. βορίνας, π. 3ριδακίς. βορίνας, π. 3ριδακίς. βορίνας, π. 3ριδακίς. βορίνας, βος. (τρίς, ἀπή, ἄπρα s. τρίνας μετιματίς tu. in honig gebacten wurde, Anton. 9, 412, 4. 12, 295. u. in 3ριδακίς. βορίνας, π. 3ριδακίς. βορίνας, π. 3ριδακίς κτίματίς Ε. δακό, δ. (τρίς, ἀπή, ἄπρα s. τρίνας μετιματίς τι. in honig gebacten wurde, βορίνας, π. Ran. 134. [3ριδακίς μετίματις κ. Anth. 6, 35, 4. βορίνας, δακό, δ. (τρίς, ἀπή, ἄπρα s. τρίνας μετιματίς τι. in honig gebacten wurde, βορίνας, γ. gen. τρίγος dat. pl. βριξί, bas βρίνας, γ. gen. τρίγος dat. pl. βριξί, bas βρίνας, γ. gen. τρίγος dat. pl. βριξί, bas βρίνας, γ. gen. τρίγος dat. pl. βριξίς, bas βρίνας, γ. gen. τρίγος κατο μετιματίς κατό βρίνας κατό που κατό μετιματίς κατό βρίνας κατό βρίνας κατό κατό βρίνας κατό βρίνας κατό κατό βρίνας κατό κατό βρίνας κατό κατό βρίνας κατό βρίνας κατό κατό βρίνας κατό

ρείν έχ των θριπηθέστων φυτών τὰς εὐλάς, λοί. ΗΑ. 16, 14.: thtr. Ελλάς, = διεφθαρμέτη, Hyperid. b. Harpocrat. a. v.; ben supl. δριπηθέστατος βατ Theophr. HP. 3, 8, 5.; außerbem roga Boerndeorara, Synes. ep. 133.: bem Sinne nach als posit in dem Ausbrucke, augaretha Soungkerrara, Ar. Thesm. 427., wurmflichige Solzer, die als Petschafte gebraucht munten, ursprüngl. eine Latonische Sitte; ebenso Lac. Lexiph. 13: oppayides doingstoraros, ens welcher Stelle, wie aus Synes. ep. ad Olymp.: reunuscoonus de ripe knascolipe elαπό weichet Stelle, wie aus Synas. ep. ad Olymp.: τεκμαίζομαι δὲ τὴν ἐπιστολήν εἰναι παμπάλαιον, τῷ τε Θριπηδάστατον γεσόνει—, hervorgeht, daß dieses B. auch der dieten Facun nach nicht sür einen supl., sondern sit ine besondere Adjektivsorm zu halten ist; wie schon Paus. d. Kust. a. a. D. mit den Kottn: τινὲς δὲ αὐτὰ (τὰ ξυλήφαα) πέντε—πολλάθως Θριπηδέστατα εἰπον, dehauptet.

(Β. Dindorf will es sideral in Θριπηδέστος giadert wissen, welcher Behauptung schon wes yn der Stelle des Paus. mit Recht widersprosem den werden sand. — Andere verstehen unter sessen/sla δριπηδέστατα Ciegelringe mit schus Gradure, als waren sie wurmstägig, esse kerden, (κόρτη, ον, (Θρίψ, βιβρώσαν)) = δριποκοπίω, (κόρτης) ον, (Θρίψ, βιβρώσαν) = δριποκοπίω, (κόρτης) ον, (Θρίψ, φαγείν) Φοίχωντα ξίνι τι τεθομομένον γάλα, id.: σομβωντα ενίναι να πρέγτα ν.

δρίποφάγος, ον, (Θρίψ, φαγείν) Φοίχωντα πλλάκες (bet Φοπίς), Gal. 14, p. Δειπώσης, ες, (είδος) wurmig, wurmstägig, το δρομβωνδης, ες, = Θρομβωσίης, ες, αφορί, δορλε Ττ. 699.; οὐρα, Hippoce. Apdor. 4, δορλε Ττ. 699.; οὐρα, Hippoce. Apdor. 4, δορλε Ττ. 699.; οὐρα, Hippoce. Αρδισ. 4, δορλε Ττ. 699.; οὐρα και Επικα Ττ. Αρδισ. Δεπικα Ττ. 699.; οὐρα κ

πρέντα υ.
βοϊποφάγος, ον, (θρίψ, φαγείν) Φοίζωθιν μα fresend, Ariat. HA. 9, 17.
βοϊπώθης, ες, (είδος) wurmig, wurmstickig,
που Τρουμου CP. 3.

ill. 9, 37.

Solavos, δ, = Solava, Anth. 6, 304, 7.

Solup, gen. Solavos, δ, ber Holymurm, in holydifermade, cossus, Theophr. HP. 5, 4, 4 sq., Men. b. Stob. Flor. 2, p. 62., Plat. Mor. p. 49 B. 924 A.; über ή 30., [. Lob. Paral. p. 114. (Bon τρέβω, vgl. ἐψ.)

Soolw, (3ρδος) lautes Geránich, Lárm mas chu, cinen lauten Xon von sich geben. schreien, idov μάλ αν Βορεί τις, Soph. Kl. 1402.:

Read κούν Ασ., besinnungstof schreien. id.

napa rour Bo., besinnungstos fcreien, id. Phil. 1180. Sem. b) tr. ertonen lassen, horen lasten, boren lasten, laut werben lasten, einen Ruf, eine klage, eine Wahr ha Alage, eine Rebe, bh. aussprechen, reben, sagen, rouer avouor, Aesch. Ag. 1112.; anoi enn πομον άνομον, Assel. Ag. 1112.; ὁποῖ ἔπη
θρονιστής, οῦ, ὁ, bet auf ben Stuhl ober
θροιῖ, Soph. Al. 772.; τίνα θροεῖς αὐδάν,
δίνα βοῖς λόγον, Kur. Hippol. 571. u. fout
δεὶ Trag., auch Lyc. 1373.: ετμάμεπ, δόιον
πρέτος ἀνδρῶν, Assel. Ag. 104.; m. dat.
yu 3mb fprecken, Soph. Tr. 528.: τί τινι,
3mb two. vertánben, id. Ai. 67.; θροοῦσα
πρός σε πετρός αὐδάν, Assel. Choĕph. 816.:
τί θροεῖς, mas ſagh bu, id. Phil. 1171.; mas
lagh bu, Kur. Hipp. 212.; θρόει, ſprich!
Δεκεl. l'rom. 611. — 3m med. τοῦῖ ἔπος
l. 60

mumflichig, blist, Theophr. HP. 9, 14, 3.; Spooduseroc, Aesch. Bum. 486. — 2) fctre-telligen, Paus. b. Kust. p. 1403, 38.; spood cen, pass. erfctrecten, Matth. 24, 6., Byz. — Dan.

θρόησις, ή, bas Schreden, Erscher, ber Schred, žundnfle tien and ξενισμόν σημαίνει έπὶ τῷ φανέντι θαύματι τὸ τῆς θροήσεως δνομα, Greg. Nyss. 1, p. 639 C., ib. p. 640 B. θρομβείον, τὸ, ion. θρομβήτον, dim. von θρόμβος, bas Klümpden, ber Eleine Klump.

ρουμρος, vas Kinmporn, der tieine Kinnp, von Winktern, Nia. Alen. 295., wofern es nicht als neutr. v. einem adi. θρουμετος, ion. θρουμβιος, kinmpig, geronnen, zu betrachten u. φά zu suppliern ift. θρουμβιον, τό, dim. von θρόυμβος, = θρουμβιτος, Diosec. 6, 55.

max fressend, Ariat. HA. 9, 17.

δειπωίδης, ες, (είδος) warmig, warmstāgig, δημοκούδης, ες, εξουμβοειδής, ες, αφοροί, δημ. Τριπωίδης, ες, (είδος) warmig, warmstāgig, δημοκούδης, ες, = θορομβοειδής, ες, αφοροί, δημ. Τριπαίδιστατον, (δημ. Τρ. 699.; ούρα, Hippocr. Aphor. 4, 69.; εμετος, id. Coac. praen. p. 444, 36.; θρίσα, ή, είπ ξίξη, fonst τριχίας, αξίο σπέρματα, Arist. HA. 7, 1.; μέλι, Gal. δημοκούδης, ες, αφορμβοίδης, ες, αφοροίδης, ες, αφοροίδης εξηματος, εξη

5, 21.; πυραπτώσεις καὶ δρομβώσεις, Gal. 14, p. 589, 9.

δρονίζω, (δρόνος) auf ben Stuhl, Gessel, Thron stellen od. seden, pass. den Thron des

Porusμός, δ, (Porula) das Stellen ob. Segen auf den Stabl, Seffel, Ahron, Dio Chr. or. 12, p. 203 A., Synes. ep. 57., Maneth. 4, 104.

69

Soudaxwos, η, ον, von Lattich, lattichartig, φύλλα, Luc. VH. 1, 13.; μηχωνίτιδες, Herodot. Act. 5, p. 94.

Spīdaxiov, to, dim. v. Spīdat, Plut. Mor.

p. 349 A.

**2,** 160.; von

Boldas, dxoc, i, = Soldazlen, bef. bei ben altern dor. u. ion. Dicht. u. Schrifft. ben altern dor. u. ion. Dicht, u. Schriftt. (Hdt. 3, 32., Epicharm b. Ath. p. 68 E., Hippocr. d. u. N.) gebrauchtich, wogegen die spatern Attiker Bogodausen brauchten, ohne jedoch diese ganglich auszuschließen, voll. Theophr. HP. 7, 2, 4. 5, 3. CP. 2, 15, 6., Luc. Asin. 17., Plut. Cat. min. 46.; die spatern Medici brauchen beide F. gleich oft; s. bes. 20d. 3. Phryn. p. 130. Andere machen missen bei. F. Untersschied in der Botg. G. Supplem. zu Schneider in der Botg. G. Supplem. zu Schneider, voch Hesych. Auch soll nach demelben 3460ak schiebe in ber Bbtg. S. Supplem. zu Santio. Eerit. s. v. — Dafür Βρόσαξ die Apprier, nach Hesych. Auch soll nach bemselben Islogaξ gesagt worden sein. [τ nach Drac. Str. p. 76, 10., vgl. 45, 3. 90, 10., u. so Βρτσακίνας Eudul. b. Ath. p. 69 C., welche Schreib. auch von Lobect u. Better besolgt wirds hingegen τ, Anth. 9, 412, 4. 12, 295. u. in Βρισακίς.] βρίζω, poët. syncop. s. δερίζω, Aesch. Ag. δερίνατη, = δρεναξ, Schol. Theocr. 7, 155. δρεναξ, άχος, δ, (τρίς, άχη, άχρα f. τρίναξ θατιώς Dreizach, breizachige Gabel, bes. des Eertaide damit zu worsein, ward auch τρίναξ gesch., Ar. Pax 567., Nic. Ther. 114.; mit versätztem ε Anth. 6, 95, 4.

Boar, fow. von Renfchen als Thieren, bh. paar, 10m. von Akenigen als Agieren, 09. τρίχες, im plur. die Haare, vom Haupthaare, 1l. 22, 77., Eur. Troad. 480., Thuc. 1, 6. u. sonit gew. Austr.; mit dem Jusah κεφαλίζε, Od. 13, 399. 431.; von Ahieren, αμφεννύς αὐτὰ πυκνοῖς Θριξί καὶ στερεοῖς δέρμασο, Plat. Prot. p. 321 A. u. δ., Plut. Mor. p. 84 D. u. A.; von der Schaaswose,

bes haust. Unglades bis auf den höchten Stad feigern, Kar. HF. 1284. Die Formen Θριγγόω u. τριγκόω führt Hesych. an.
Θριγκώσης, ες, (είδος) sinnenartig, simsartig, Hesych. s. v. αίμασιά.
Θριγκώμα, τό, (Θριγκόω) die simsartige
κιτησίμης, der Sims, ξάνδ' έχει (ὁ βωμός)
Θριγκώματα, Κατ. IT. 74.; angeführt noch aus Plut. Mor. p. 684 B. (?), Joseph. Ant.
15, 11, 3.
Θριγκώσις, εως, ή, das Ummauern, Umsgunnen, Einfassung mit einem Θριγκός.
Θριγκώς, ό, β. Θριγκός.
Θριγκώς, ό, β. Θριγκός.
Θριζάκης, έδος, ή, bes ummauern, Umsgunnen, Einfassung mit einem Θριγκός.
Θριζάκης, έδος, ή, bes, sem, gu Θρισάκινος, Nic. Ther. 838.
Θρισάκίνη, ή, der Gartenlattig, lactuca sativa, Linn, Hippoer. mord. mul. 1, 88.
de vict. san. 2, 7., Eudul. b. Ath. p. 69 C.,
Theophr. 1, 10, 7. u. δ., Ath. p. 69 A. u.

Μ.3 plar. Θρισάκενα, Alciphr. fr. 7. Ulebris gens s. Θρίδακενα, κλοι, ή, dim. von Θρισακενη, ενεί διου λευκην έγω τηνό έκ μελαίνης fr. Poll. 6, 46.
Θριδάκενς, η, ον, von Lattigh, lattidartig, solidae. Lung VH. 1. 13.: μπρωνίκτιδες. HeΔρισάκενος, η, ον, von Lattigh, lattidartig, solidae. Lung VH. 1. 13.: μπρωνίκτιδες. HeΔρες, δες, δες, βιστα τριγος δόστουνος βοστουνος βοστουνος δόστουνος δοστουνος δια δυστες δια γενείου, der Bart, Aesch. Ag. 548.; τριχός πλόχαμος, das haargelock, gelocke haar, Aesch. Sept. 546.; hingegen τριχός βόστριχος, haarlock, id. Choeph. 228., in welcher Botg. auch 3ριξε allein fieht, δός αὐτῷ τὴν ἀλιπαρῖ τρίχα, Soph. Bl. 443. u. d.: von der Kobsmahne, Soph. Oen. fr. 6, 2, 422 Died.: πωλικής δινοῦ 9ρίξ, das haarige Roffell, Bur. Rhes. 784.; vom Fell der Hunde, έαν έχοσι λεπτὴν και πυκνήν και μαλακήν τὴν τρίχα, Ken. Cyn. 4, 6. 8. 5, 10.; ἡ θρίξ παχεῖα (der Affen), Arist. HA. 2, 8. u. dgl. A. Θριοβόλος, ον. (Θριαί, βάλλω) Steine zum Wahrsagen in die Utne werfend, dh. wahrsagerisch, wahrsagen wollend, πολλοί θριοβόλοι,

Bahrlagen in die Urne werfend, dh. wabrlagerisch, mahrsagen wallend, πολλοί δριοβόλο, παῦροί δε τε μάντες δνόζες, vers. b. Steph. Byz. s. v. Θρία, vgt. Lob. Agl. p. 81ε. δρίον, τό, das Keigenblatt, ε laub, Ar. Vesp. 439. 1312., Comic. b. Ath. p. 293 D., Theophr. HP. 2, 3, 3. CP. 5, 7, 8. 2, 2., Plut. Anton. 85. u. δ.; δρ. διφόσου συχής, Ar. Becl. 709.: sur Blatt ûbbbt., Nic. Al. δ5.: χαμαιπίτυος δρία, ib. 497.; μνιώδα, ib. 497. και μπίτα αυδομπαίς, Βείχειμπες, Είττι und andern Ingrebiengen bestehend, welches in Keigenblätztern eingewickelt u. in honig gebacken wurde, Ar. Eq. 950. Ach. 1099., vgl. noch Schol. 3. Ran. 134., Eq. 950., Bybtend. 3. Plut. Mor. p. 125 K. c) δγχειφάλου δρίω δύο, χωτί δίττι höute, von der Rehnlichteit mit den breiten Keigenblätztern, Ar. Ran. 134. [θρίον stand jost genblattern, Ar. Rau. 134. [Solov ftanb sonft mit turzem & Theocr. 13, 40. u. in einigen St. b. Anth., wo jest Solov; vgl. Zac. 3.

p. 622.] Bolos, o, im pl. soll es ein Seit am Segels werk bebeuten, bas man nach einem Sturm, wenn ber Wind sich gelegt hat, zuerst am Schiffsvorbertheil nachlöst, stand sonst Ar. Bq.

Schiffsvorvertyeit magiapi, jamo jonje
440., wo jeht τέρθριοι.
3ρτοφόρος, ον, (Θριαί, φέρω) bie prophe
tischen Steinchen tragend, baraus wahrsagend,
Sovogoφόρος, Lobeck Aglaoph. 2, p. 814.
βρτηπόέστατος, s. bas folg.
βρτηπόέστος, ον, (Βρίψ, έδω) warmstäßig.

3ουλλιγμα, τό, οδ. θούλιγμα, (θουλλίσ-sw) das Berbrochene, Lya. 830. θουλλίσσω, richtiger θοῦλίσσω, οδ. -1τω, int. ξω, gerbrechen, gerschmettern, θουλλίχθη ἐξ μέτωπον, IL 23, 396.; βουβώνος ἐν τόυμεισι θρυλίξας δέμας, Lyo. 487.; Theognost. Can. p. 20, 24. [creibt es mit einem λ, Bust. p. 1307, 40. mit zwei 1. (Berm. mit Syave,

232, 2. Dav.

3ρυμμάτις, 13ος, ή, eine Art Ruchen ober Gricht, Comie. b. Ath. p. 133 C. 147 B. 370 B., Luc. Lexiph. 6., Poll. 6, 77., Phot. βρύδεις, εσσα, εν., (βρύον) binfenseich, Nic. Ther. 200.

Devor, τό, bie Binfe, juncus, II. 21, 351., DS. 3, 10., Anth. 9, 723. 10, 122.; Plat. Mor. p. 383 B. u. A. E. Sac. ξ. Phil. Im. p. 124, 19. — 2) = στούχτος ματικός, δυθταιτ, Theophr. HP. 9, 11, 6., Orph.

1. 403 F. u. X.: auch bie Stebe, Sage, Arist.

H. 9, 37 z. X.: τούτο δή τό Θουλούμενον, από bem Sprüdworte, Luc., DC. u. X.; Mor. p. 240 D.: Θουπικόν τε προσφθέγγεσοφ bem Sprüdworte, Luc., DC. u. X.; Mor. p. 240 D.: Θουπικόν τε προσφθέγγεσοφ πόλλοϊς, Arist. Rhet. 3, 14, p. 138, 17 Bekk. mim. — Bei ben Trag. nut an ben angef. Getelen bes Kur.; benn Soph. H. 3, 12. — Adv. Θουπικώς, Ael. H. 2, 11. p. 101. 6, 185.; von Phil. 1387. dufte die v. τεθορίγηται ben Bots με verdienen. — Ueber die Schreib. f. Θουλος. Θούλημα, τό, was allgemein befprochen wird, dis Getrbe, Aagesgespräch, fabula Job. 17, 6. 30, 9.

Δούλημα, τό, was allgemein befprochen wird, disperse for a such phil. 19, 122 Sch.; von βουλιγώς, ή, όν, adi. verd. v. βουλίω, delin, ξετ allen, ξετ allen, βουλισσθαι — κερμασια δέγρισμος, ό, ein Fehler beim Fibtenblasen, DH. de comp. 11, p. 122 Sch.; von βουλιγώς, δ, ein Fehler beim Fibtenblasen, DH. de comp. 11, p. 122 Sch.; von βουλιγώς, δ. είσω, (Θουλος) einen Aistland, bein Richard herverbringen, h. Merc. 488., EM. βουλλιγμα, τό, ob. Θουλιγμα, (Θουλλισσω, τάρτισς του δίλος — Θουλπει — βούλποντα την δίλην, βουλλιγμα, τό, ob. Θουλλιγμα, (Θουλλισσω, τάρτισς του δίλος — Θονλιστοντα την δίλην, βουλλισσω, τάρτισς κουλλισσω, τάρτισς 1d. p. 997 A.: von der kuft, verfitigen, Arist. a. a. D. b) üdet. verweichlichen, schwächen, enteraften, hinfällig machen, Journousa rav ψυχάν ή ξωννύσα ποι άλαάν, (Plat.) Loor. p. 103 B., Plut. comp. Tim. c. Aem. P. z. E. c.) Θρ. ξαυτόν, ξαυτήν, wie das pass. kolg, vornehm than, ήμεζε δρύψομεν ήμας αὐτούς ἐσθήτι, damit prunken, Grag. Naz. p. 134 Bas.: ich steren, al έταξ-D.; χαυνούνται ταῖς ὑπερβολαῖς τῶν ἐπαι-D.; χαυνουγαι ταις υπερβολαις των επαι-νων και Βρύπτονιαι, ib. p. 9., Hel. d. u. A., (. Doto. z. Char. p. 472.: m. dat. τινί, auf etw. eitel sein, mit etw. sich brüften, prunten, χουσῷ καὶ ἀλουργίδι, Anth. 7, 218, 2.; ἐσθῆτι πολυτελεῖ ἐθρύπτοντο, Ael. VH. 1, 19. δαί. Perigon: auch mit Botten prunten, großthun, δε καὶ ὑπασπιστην είναι τοῦ λη-σπονουι βούπκεται. Hel. 2.10. a) bel καθ στάρχου δρύπτεται, Hel. 2, 10. o) bef. nach Art ber Beiber gegen Imb ob. bei etw. fprobe ob. vornehm thun, ben Sproben ob. bie 

geschwungenen Wurschauset sliegen, ib. 13, 589.; vom Auber, Soph. OC. 722.; δεματουμενοι λόγοι πεδάρσιοι Θρώσκουσι, sich aufwärts schwingen, Assch. Choöph. 833. c) eiten, schnell laufen, Pind. Pyth. 9, 123.; heranseilen, hineiten, m. 200. Soph. Tr. 58., Kur. Baoch. 873. d) anspringen, anstüturnen, έπλ Τρώεσοι δόρον, ll. 8, 252.; mit έν, ib. 5, 161. (in biel. Batg. braucht Hom. stets ben 201.); δρώσκει διολοδό ήμας άγρία νόσος, Soph. Tr. 1022. — 2) we δόρνυμαι, bespringen, bestuchten, Aesch. Eum. 630. (Rut 2021. M. port. 1690ρα nach Cans.

630. (Rur poet, B. perf. redoga nach Can-ters Konj. in einem Bers des Antimach. b. Poll. 2, 4. 178. Rach EM. p. 456, 49, Phavor. p. 242 Died. gu schr. dogions mit sudser.) Day. Βοωσμός, ό, ein über einen andern gleichs. emporspringender Ort, die Anddhe, Erhöhung, 30. πεσίοιο, die Höhe, Echne der Ebene, II. 10, 160. 11, 56., Ap. Rh. 3, 199.; Θρωσμοί ποιαμοίο, sich über den Fluß erhebende Andde

ben, Ap. Rh. 2, 823.

Superpotential, p. 352.

Superpotential, p. 352.

Superpotential, τό, (τέπνον) has Kinh ha Kochter, Tzetz, hist. 1, 595.

1 Suela u. Suka, v, her Morfer, Ar. felt oft (cod. Rav. flets Suka), Anthippus b. Ath.

p. 403 F. (codd. Sukar) u. U., Suely, Hippus t. Suka. Phinaron. A. Suka umijalbik. Andromachus b. Gal. 13, p. 877. Die Schrib. Svica als proparox. führt EM. p. 462, 5. al. S. Cobet 3. Paryn. p. 165.

2 3υεία, ή, [. 3υία 2).
2 3υεία, ή, [. 3υία 2).
3 θείδιον μ. 3υθέον, τό, dim. v. 3υεία 1).
Ar. Pl. 710. (3υίδιον Rau.); εἰς 3υίδιον βαλόντες, Damogrates b. Gal. 14, p. 118, 12. Bgl. Cram. Aneodd. 1, p. 220, 1.
βυέλλα, ή, (ν. 3ύω, wie ἄελλα ν. άω, ἀμι.) δεε δίτεμ, δίτευμοποιοδ, Dram (ανευτια Ναιον καὶ ἄινων προσαλλόμενον, Ατίσι μα βίαιον zal άφνω προσαλλόμενον, Arist

p. 403 F. u. X.: auch ble 8tebe, Sage, Arist. F.; im compar. Ken. Cyr. 8, 8, 15., Plut. HA. 9, 37 ξ. X.: τούτο δή τό θρυλούμενον, Mor. p. 240 D.: θρυπτικόν τι προσφθέγγεnach bem Sprückworte, Luc., DC. u. X.; σθαι, mit weicher, gartlicher Stimme anreden, τό τεθουλημένον πολλοίς, Arist. Rhet. 3, 14, DC. 51, 12.; θρ. πρὸς τοὺς έραστάς, ſpröbe, p. 138, 17 Bekk, mis. — Bei den Trag. nur Ael. VH. 3, 12. — Adv. θρυπτικώς, Ael.

3ρυπτω, τρυω.,
3ρυλος, ό, wie δρόος und δόρυβος, Ges
tåuså, Gemurmel, Gerebe, lautes Reben ober
Ghreien, Batr. 135.; καὶ πολύς έγένετο τῶν
άλισκομένων ὁ δρῦλος, auct. b. Suid.; πολύς rwi öxlau Boulos, Clem. Rom. in Cotel. patr. coll. 1, p. 625. u. sonft KS. u. Byz. (In ben

από τεθουλημένον πολίοις, Arist. Rhet. 3, 14, p. 138, 17 Bekk. min. — Bei den Trag. nur an den angef. Steten des Eur.; denn Soph. Phil. 1387. dufte die v. τεθοήνηται den Borg yag verdienen. — Ueber die Echreid. δοῦλος. 9ούλος. 11, p. 120 βούλος. 17, 6, 30, 9. 3ούλος, ή, όν, adi. verd. v. θουλέω, algemein desprochen wird, algemein desprochen beitstellen, germalmen, pass. zerbideln, 30, 9. 3οῦλητός, ή, όν, adi. verd. v. θουλέω, algemein desprochen, betannt, Txetx. Hist. 12, 38. 3οῦλητός, ό, cin Feher deim Flotenblasen, deln, zerfallen, βούπτοθαι — χερματιξόμενον πῶν τὸ ὄν, Plat. Parm. p. 165 B., id. Crat. p. 426 E.; αὐα δ ἐν δίλη θούπτε, Nic. Ther. 97. u. δ. ż ἀ πέιρα δρυπτομένα, Anth. 12, 62., Theophr. HP. 8, 11, 3. fr. 9ρυλίζω, f. ίσω, (δρυλος) einen Wistellang, in Schnarten od. deln, κετλοτορη. HP. 8, 11, 3. fr. 151., Plut. Sert. 17.: erweichen, zerweichen, δρυλίνμα, τό, od. θούλινμα, (δρυλίνα, δ. δοῦλος) einen Wistellang, h. Neilog. — θούπτοντα την ύλην, P. 456, 44. 9ρυλίνμα, τό, od. θούλινμα, (δρυλίνα, δ. δοῦλος) επαπαίνει, id. Mor. p. 688 B. 689 C.; θουπτει και σπαίνει, id. p. 997 A.: don de n. δοῦλος καὶ μαλάττευν id. p. 997 A.: don de n. δοῦλος κα ep. 9. u. A. — Dh. im pass. 2) fom. vom Korper als vom Geift, verweichlicht, ent Eraftet, ichwach werben, μαλακία θού-πιεσθαι, Xen. Symp. 8, 8.: άπαλός τε καί 00ll. 1, p. 625. u. sonst KS. u. Byz. (In den πτεσθαι, Xon. Symp. 8, 8.: άπαλός τε καί Ausg. wurde sonst diese Wortersamilie meist mit reθουμμένος, verweichlicht, (Lua.) Charid. 4.; doppeltem λ geschreiden, allein die besten codd. speinten sie Schreiden sie Schreiden sie Schreiden sie Schreiden int einem λ u. das sinsade ziehn auch mehrere alte Gramm. vor. 3.8. KM. p. 456, 39., Kust. z. 11. 23, 396., weichlich sein, weichlich, deptig leben, schreigen, z. Anth. p. 588., Schaf. z. Dion. de comp. p. 122. v st dann stets an sich lang.) συμβρη, = θύμβρη, Spaine eines Sische, Heaven.

θουμβς, Rame eines Sisches, Heaven.

Δηναίσται danstillen schreichlichter, unmännlichen steine schreichlichter, unmännlichen steine sind ausg. Δηναφορίες de eine Serweichlichter, unmännlichen steine sind sind ausg. Δηναφορίες de eine Serweichlichter, unmännlichen steine sind ausg. Δηναφορίες de eine Serweichlichter, unmännlichen steine sind sind ausg. Δηναφορίες de ein Betweichlichter, unmännlichen steine eines sinds ausg. Δηναφορίες de ein Betweichlichter, unmännlichen steine eine Steine de eine Steine de eine Betweichlichter abereich die sind sie ein Betweichlichter, unmännlichen bilder abereich anastilie sein. Luc. Pisc. 31. iprechen für die Schreibart mit einem d. u. das einsache ziehn auch mehrere alte Gramm. vor, z. B. KM. p. 486, 39., Kust. z. II. 23, 396., weichlich sein, weichlich, appig leben, schwelgen, z. B. KM. p. 486, 39., Kust. z. II. 23, 396., weichlich sein, weichlich, appig leben, schwelgen, z. Anth. p. 588., Echaf. z. Dion. de comp. p. 122. v if dann stets an sich lang. Clem. Alex. St. 5, p. 716.; m. dat. 3qvi-comp. p. 122. v if dann stets an sich lang. Area in dovais avaisoose, in unmannlichen sovule, Rame eines sisches, sovoles, Happoor. p. 254, 37. 39.: bisteriebene, σχορίης, Hippoor. p. 254, 37. 39.: bisteriebene, σχο λεί. VH. 13, 26.: Stúck, ξονής, Anth. 6, 232, 2. Dav.

βουρμάτις, ίδος, ή, είπε Art Ruchen ober δουπτονία, ίδος, όδος, ή, είπε Art Ruchen ober δουπτονία, ίδος, ή, είπε Art Ruchen ober δουπτονία, ib. p. 9., Hol. δ. u. X., δ. Doro. z. Char. p. 472.: m. dat. τινί, αμε είπο, εσσα, εν., (δούον) binsenseich, δούοις, εσσα, εν., (δούον) binsenseich, δούοις, εσσα, εν., (δούον) binsenseich, δούον, τό, bie Binse, juncus, Il. 21, 351., D8. 3, 10., Anth. 9, 723. 10, 122., Plut. Mor. p. 383 K. u. X. S. Jac. z. Plut. Mor. p. 383 K. u. X. S. Jac. z. Plut. Mor. p. 383 K. u. X. S. Jac. z. Plut. Mor. p. 383 K. u. X. S. Jac. z. Plut. Mor. p. 383 K. u. X. S. Jac. z. Plut. Mor. p. 384 ψπασπιστήν είναι τοῦ λη- στούταυτ, Theophr. HP. 9, 11, 6., Orph. 3ρυπτικός, ή, όν, zum βεντείτει, βεντείτει βερυπτικός δου δουπτικός δουπτικός δουπτικός Gal. 14, p. 573. 1/2 ων γεφοῦς λίδων δουπτικός Gal. 14, p. 573. 1/2 ων δουπτικός δόντμον, Gal. 14, p. 573. 3. — 2) pass. zerbrechild, márbe, vrödlich, weis bisto, †. — 3) úbtr. weichlich, zártilch, weis bisto, †. — 3) úbtr. weichlich, zártilch, weis bisto, \*\*C. Jac. z. Plut. Mor. p. 223

mit chaitessau verb., Bupol. in BA. p. 43, 15., Ael. opist. 1. u. A., ob. mit auxilessau, Alciphr. 3, 8. u. A.: bh. übhpt. sich gieren, sich verkeilen, delicias facore, bes. bei einem γίφ σες Relle n, doncias lacore, σει σει ειπικα Unerbieten, es finendar surduwisen, εθού-τιετο ως οὐχ έπιθυμών λέγειν, Plat. Phaedr. p. 228 C. Legg. p. 777 R., Xen. Symp. 8, 4., Plut. Mar. 14.; πρός τωα οδ. πρός τι, ὁ δὲ κατ' ἀρχάς μὲν ἐθρύπιετο πρὸς τοὺς πολ-λούς, Plut. Aem. P. 10.; πρός τοὺς δεομέ-νους, id. Sull. 6. Cic. 30. u. X.: ἀδρρτ. sid. σους and plut. Flam. 18. Luc. 

χανα, Hesych.

χανα, Hesyoh.

3ρυψικός, ή, όν, = τρυφερός, weichlich,
Hesych., Theogn. Can. p. 20, 23., wo es
faisch burch ψοβερός ertlärt ist.

3ρύψις, εως, ή, bas Berbrechen, Bereeiben,
νοῦ ἀξρος, Arist. de amim. 2, 8. — 2) bie
Schwächlichseit, Weichlichteit, Xen. Cyr. 8, 8,
16.; ή τοῦ σώματος ἀσθένεια καὶ θρ., Plut.
Demosth. 4.; m. σκατροφία verb., id. Lycurg. 14.; m. χλιδή, Ael. HA. 5, 11.; m.
τρυφή, ib. 6, 19., Philo δ.: ber turus, Anth.
8, 166.

3ρυψίχρως, wr. (χρώς) von meichlicher

Bourpigemes, wr. (zows) von weichlicher

θουνόθης, ες, (θούον) voll Binsen, binsen, vicit, χωρα, Strab. 8, 3, p. 349.

θοώσες, εως, ή, ber Strick, bas Seil, vorg. bas uniere S. am Rete, Hesych.

Squiσκω, f. Θορούμαι, nor. έθορον, springen, hupfen, kx δίφραιο χαμαί δόρε, Il. 8, 320.; χαμάζε, ib. 10, 528.; από λέπτρωο θορούσα, Od. 23, 32.; έπὶ δ'έππαίου θόρου, Hes. Sout. 321.: empor pringen, Kur. Or. 257. b) úbtr. von leblosen Gegenssiänben, springen, fliegen, vom Pseile, από νευρήψι δ' δίστοι θρωστον, Il. 15, 314. 16, 773.; von Bohnen u. Erbsen, bie von ber schimmenen Murfichoufel siesen, ib. 13, 580. Sowone, f. Socovia, nor. Esocor, fprins geschwungenen Burfichaufel fliegen, ib. 13,589.; vom Ruber, Soph. OC. 722.; denarouneroe geschwungenen Wursch, Soph. OC. 722.; δειματουμενοι λόγοι προάσιοι θρωσσκοισι, sich auswatts schwingen, Assch. Choezh. 833. c) είνει ματομενοι μενόι προένει και με το και και το 
ben, Ap. fili. 2, 823.

θύα, ή, [. θυία 2]. θυάζω, = θύω, ξρόω, έναγίζω, δργιέζω, Varia.

3 deria (θυανεία, Suid.), ή, bie Ausgelaffenheit, Kpicharm. 5. Ath. p. 36 D. (Cafaub. συανία, was Suhut. 3. Tim. p. 262. billigt). θύανον, τό, πέμμα έσελν άνελ βούς, Heaych. θύαρος, ό, = aloa 2), Dioscor. 2, 122. Dudous, 6, — acoa 23, Dudous, 122.
Sudonae, anoc, 6, — legoduloc, Heaych.
Dudo, f. duide g. G.
Dudon, rangen, in ber Brunft fein, subare
(von Schweinen), Arist. HA. 5, 14. 6, 18.

θυγάτης, ή, (acol. θουγάτης, Priscian. 1. 6, 36.: gen. Fraiscoc, gigg. Fryarcoc, dat. Fryarcec, gigg. Soyarel, erftete & bet ben Dicht. 3 nur bie breifplb. bei ben Prof.: acc. Dicht. 3 nur die dreisold. bei den Pros.: acc. Franklea; die F. Franca, Infrares, Infr men gebrauchen bie Kp. bas v lang, auch wenn burd Glifion bie vierte Onlbe megfallt, Od.

men gebrauchen die Kp. das v lang, auch wenn durch Elision die vierte Sylbe megfallt, Od. 15, 364.) Dav.

3θγατολίη, ή, die Tochtertochter, Enklin. Plut. Aristid. 27. Bgl. Poll. 3, 17., Phot. a. v.: die Richte, DH. do Lys. ind. 21.

3θγατολίους, οῦ, ὁ, ion. – θέος, dec Tochterfohn, Enkel, Hdt. 5, 67., Plut. δ., DC.

3θγατολίω, f. ίσω, Tochter nennen, BA. p. 99, 30. (wo θυγατρολίεν für θυγατριδείν ξυξάτ.), Phot. p. 96, 4.

3θγατορογ, τό, dim. von θυγατης, des Tochterlin, Machon d. Ath. p. 581 C., Plut. δ., DC. 39, 64. 59, 28., Long. 1, 6.

3θγατρογάμος, ον, (γαμέω) mit der Tochter verheirathet, Noan. Dion. 12, 73.

3θγατρογόσες, ον, (ΓΕΝΩ) eine Tochter od. Köchter geugend, εξετάντηd, Nonn. Dion. 7, 212. 12, 74. 41, 102.

3θγατροθετέω, (τίθημα) als Tochter annelsmen, Tzetz. ad Lyo. 183.

3υγατροποίς, η, (μίγνυμε) der Belichte mit der Tochter, Rused. praep, ev. p. 301 Δ.

3υγατροποίς, η, (ποτέω) Tochter extergend, Philo 1, p. 382.

3υγατρότεκνου, τό, (τέκκον) das Kind der Tochter, Tzetz. hist. 1, 595.

μα βίαιον και άγνω προσαλλύμενον, Arist.

de mund. 4.), Hom., Hes., Trag.; ἀνέμοιο Θόητός, ή, όν, geräuchert; geopfert, Arelae. y., II. 6, 346. u. b., Arat. 423.; πυρός p. 122 D. svellat, wahrsch. Sthree mit Gewittern u. Θύημάγος, ον, (φαγείν) Raucherwert's, stenati, wusty. Satiste inti Semittern U. Bigen (Feuerortan, Bos), Od. 12, 68.: Abtr. äng. Ivellat (Sos, Asach. Ag. 793. Dav. Ivellatos, esa, esor, Kurmich, tobend, orac.

b. Said. s. v. lovaisvos.

Svellifeic, eawa, er, = bem vorhg., 'Erwi, Nonn. Dion. 2, 531.; αlμα, fcnell wie ber Sturmwind, ib. 1, 22.

θύελλόπους, ποδος, ό, ή, (πούς) sturms skig, sturmschness, επποι, Nonn. Dion. 37, 441.

3θελλοτόχος, ον, (τέχτω) flurmerzeugend, sklassa, Nonn. Dion. 28, 277.
3θελλοτόρος (φέρω) im Sturm einherzsidten, pass. D8. 16, 80.
3θελλωθης, ες, (είδος) flurmattig, Schol.
3, Soph. Ant. 418.

θθέστης, ου, ό, bie Morferkente (= δοί-Ε), Dionys. Tyr. nach Hellad. b. Phot. Jes), Dionys.

Bibl. p. 532, 32.

Sveoros, o, ein aus gerftogenem Gewarz bereiteter Arant, Hesych.

3θήκες, εσσα, εν, (θύος) weihrauchbuftenb, bon Opferbampf buftenb, βουμός, Il. 8, 48. 23, 148., Od. 8, 363., Hes. Theog. 557.; bon herms Windeln, h. Merc. 237.

3υηκόος, ό, = 3υοσκόος, τον βωμόν τοῦ βυηκού, Binacr. 1, p. 28t. 285. βυηλόμαι, f. 3υλέομαι. βυηλή, ή, (βύω) ber Theil bes Opferthies τιε, ber verbrannt wurde, bas Gritingsopfer, 11. 9, 220. b) übhpt. das, was geopfert zu werden psiegt, das Opfer, Rauderwert, νη-σιεύομεν ανευ θυηλών, Ar. Av. 1520., Ap. Rh. δ., Orph. δ.; θυηλή Αρεος, das Blut de dem Ares Geopferten, b. i. des Gemordes

νέ bem Ares Geopferten, b. i. des Gemordes tm, Soph. Kl. 1413.; vom Opferschrot, Ath. p. 565 F. — 2) θυηλαί, αι διά των θυσιών μαντείωι, Phot. p. 96, 6.

δυήλημα, τό, β. θύλημα ξ. Ε.

δύημα, τό, θυήματα, θυμιάματα. άλφετα δι διλ ταῦτα οἶνφι και μέλιτι δεδευμένα, Timae. lex. PL p. 143.

σύηπολέω, είπ θυηπόλος, Priester sein, εγίττη, νόμος εστλ τοῖσι βαοβάροις Κυόνφι θυηπολείν βρότειον άρχηθεν γένος, Soph. f. 132 Dind.; θεοῖς, Kur. Kl. 665., Aesch. Ag. 253., Plat. Pol. p. 364 E., DH. 2, 67.; θυηπολείται δ' ἄστο μάντεων ὑπό, b. t. μάνθυηπολείται δ' άστο μάντεων ύπό, b. i. μάνtes xat actu Sunnolovoi, Eur. Heracl. 402.

38 μπολία, ή, bas Opfern, Ap. Rh. 1, 1124., DH. 1, 21., Plut. Mor. p. 1102 A., Ach. Tat. 2, 14., vers. b. Hel. 3, 2.: big Weithungen bet Rabiren, Orph. Arg. 472.

38 ηπολικός, ή, όν, bas Opfern betreffend, θεσμός, Zosim. 4, 59.

36 ηπόλιον, πό, ber Opferaltar, Dorieus b. Ath. p. 413 A., Porphyr. ad Marcell. p. 36.

30. μ. 115 μ., κοτρωγε. as marcen. p. 30. σύηπόλος, ον. (πολέω) fid mit Deferr beståttigend, der Priester, σύν θυηπόλοι χερί βυμόν προσέστην, mit der Priestristagar, Acach. Pers. 198.; σύν Κάλχαντι τῷ θυηπόλοι, Bar. IA. 746., Ar. Pex. 1124.; παρθένοι, DH. 2, 64. 65. 3, 67. θύητής, οῦ, ὁ, bet Opfirer, Phoenix b. Ath. p. 530 K. Bgl. Lodock. Persl. p. 434.

p. 122 D. Sönpáyoc, or, (qayeir) Raucherwerts, Opfer verzehrend, qlós, Aesch. Ag. 583.

1 doia, n. = doela, ber Worfer, w. f.
2 dola (auch doia u. doela d. Theophr.), n. ein afrikanischer Baum (kat. citrus) von wohlriechendem Holze. (Rach Sprengel hist. rei herd. 1, p. 105. Thuia articulata, die afrikanische Art des kebenebaums. Das man hisses kolle ob. schlachteres. um innes nochus biese holz ob. schlechteres, um jenes nachzus machen, farbte, erhellt aus Dioce. 1, 25. οί έν τη Ἰταλία την θυίαν βάπτοντες, u. boch war Theophr. HP. 5, 3, 7, bof. Schneiber p. 430. (Soos b. Hom. schein berfelbe Baum zu fein). Dagegen ift Buia ob. Buela b. Theophe. HP.

(θύον b. Hom. scheint berselbe Baum zu sein). Dagegen ist θνία od. θνεία d. Theophr. HP. 1, 9, 3. 3, 16. 4, 1, 3. ein wider immers grünender Baum auf den Bergen, der vom vorigen ganz verschieden ist, den Anguillara für den Sabedaum (Sabina) hielt. Schne ider.

1 Θνία, τά, ein Bakchosfest dei den Electu, Paus. 6, 26, 1. (wo sat Θνίαν μι scht. Θνία).

2 Θνία, ή, = Δνιάς, Διονύσου πρόσπολος Βάχρα Δήναί τε καθ Θνίας, Strad. 10, μ. 468. Θνίαισιν ε Θνιάσιν hat Boch d. Sopu. Ant. 1236 (1152). hergestelt.

δυιάς, άδος, ή, die Rasende, Begeisteste, Bakchantin, Aesch. Sept. 480. 818., Αν. Rh. 1, 636., Plut. Mor. p. 952 D. (Θνιάδες αξ. Βάχρας παρά το θύω το όρμω καί πλεονασμώ τοῦ εθνιάσες, ΕΜ. p. 457, 19.; siehez, E.).

2 als adi. ταξεηd, μ. νόσα, Christodor.

2) als adi. ταξεηd, μ. νόσα, Christodor.

2) als adi. ταξεηd, μ. νόσα, Christodor.

2) με βαθίς τεχτίξει, liebetoll, Lyg. 143. b) siertlich, έρρτη, Nonn. Jo. 2, 113. — Χ n m. Die F. θνάς ist salfch, sentl. z. Hor. carma?

2, 19, 9, βlams. z. Aesch. Sept. 494.

βνίδεον, τό, dim van θνίς, ε. δνείδιον.

θύνος, η, ον, vom Baum θνία, aus od. von ihm gemacht od. genommen, citrinus, Strad. 4, 6.; ξύλον, Diose. 1, 21., Αροσαλ. 18, 12.; σανίδες, Callixen. b. Ath. p. 205 B. θνίδεν, τό, = Φύον, Ath. p. 207 E. (wa jett θνόον bergestellt).

jest Buov bergeftellt).

jest 3·oo hergestellt).

3·vion, 3·viousele, μανείς, δρμήσας, Hesych.
3·vis, ίδος, ή, der Mörser, Damocrates b.
Gal. 13, p. 904. (wo der gen. des Metrum
wegen 3·viδος gu schr.).

3·visη, ή, das Rauchergesäß, die Raucherpsanne, 1 Maco. 1, 22., LXX., Joseph. Ant.
3, 8, 10., Philo 1, p. 585, 46.

3·viσχος, δ, = b. vortg., Joseph. ant. 3, 6, 8.

3·viσχος, δ, ac. Μθος, ein Aethiopische
Fassel, Diose. 5, 154.

3·viσχ. — 3·viσ, ταιεπ, schwärmen, h. Merc.

guili, Diese. 5, 154. [560. 3υίω, = 3υω, ταίτη, famarmen, h. Mere. 3υκος, δ, = 3υίσκη, ΕΜ. p. 458, 52. βυλάκη, ή, des Hodensack, Hippiate. p. 156, 7. 196, 33.

θυλάκιζα, (θύλανος) cinfacten, den Pettels fact fallen, απαιτείν τι έπομενον μετά θυλάκου, Faperrivos, Hesych.; μετά βοῆς

axou, rapertirot, riesycu.; μετα βοής ανειτεύν τι, idem.

3υλάχιον, τό, dim. von θύλανος, Hdt. 3, 105., Ar. Vesp. 314. Ran. 1203., Posidon. b. Ath. p. 152 F. — 2) bie hálfe, ber Balg (ber hálfenfráchte), Schol. 3. Nic. Ther. 852. Bgl. Diosc. 2, 128.

τατοι, DC. 49, 36. — Adv. θυμικώς, Pol. Θυμός, ό, A) bas Belebenbe, bas geis 18, 20, 12.: compar. θυμικώτερον, Cic. ad ftige gebenepringip, ber Geift, bie Les Att. 10, 11.

† θύμίνος, η, ον, (θύμος) von ob. mit
Σόμπίση gemacht.

βύμιος, τό, = σμίλαξ, Αξί. 13, 64.

βίμιον, τό, = σμίλαξ, Αξί. 13, 64. δύμιον, τό, ⇒ σμίλαξ, Aët. 13, 64. — 2) bie Feigwarze, thymion, Hippocr. p. 877 F. 3 vie Feiguste, au, δ, (3·μος) mit Thymian an-gemacht, üles doutras, mit Thymian abger viebenes Salz, Ar. Ach. 1099. (ib. 772. fieht doupredär älder, wie von δυμητίδης); of ros. Diosc. 5, 59. θυμοβάρής, ές, (θύμος, βαφέω) bergbela-ftend, Anth. 7, 146.: ein fom. θυμοβάρεια, LM. p. 458, 26. 3-υμοβολέω, mit ergarntem Gemuch verfolzgen, Eust. Opuso. p. 225, 21.
3-υμοβορέω, am Derzen nagen, Hes. Op. 801. pop

μος), Plat. Pol. p. 436 A. u. δ. 3 Εναντία 3υμοειδεί παμεία φύσις, ib. p. 375 C.; oft υοη Pferben (opp. εὐπειθής, βλάξ), Χοη Μεμ. 4, 2, 25. u. δ. Hipp. 9, 1.; m. εὔτολ-μος υετο., Hdn. 8, 1, 6.; ἐς τὴν τῶν παμα-γιμάτων διοίκησιν γενναῖος ἄμα καὶ θ., id. 2, 9, 2.: τὸ θυμοειδές, bie ἐκὶκηιδροίς, ber Βοτη, DL. 3, 67. — Adv. - dῶς, τὰ πάντα πράτειν, Hdn. 3, 3, 7., Poll. 5. 125. πράττει», Hdn. 3, 3, 7., Poll. 5, 125. δύμόεις, εσσα, εν, (δύμος) thomiameid, Αλγάλεω δυμόεντος, poet. b. Suid. a. v.

Μάσσον. θυμολέαινα, ή, fem. zum folg., παρθένος.

3υμολέαινα, ή, tem. zum [Dig., παφυενος, ]
Anth. 5, 300.

3υμολέων, οντος, ό, (δυμός, λέων) lòwens
herzig, lòwenmuthig, IL 5, 639., Od. 4, 814.

u. δ., Hes. Theog. 1007., Ar. Ran. 1041.;
Beiw. bes Batchos, Anth. 9, 524.

3υμολέπής, ές, (λείπω) ben bas Leben vers
låft, ohnmåchtig, Nonn. Dion. 37, 540.

3υμόμαντις, εως, ό, ή, (μάντις) prophetis
figen Geiftes, Aesch. Pers. 220. Egl. Heaveh. Phot. D. 97. 10.

593.; θυμόν απαυράν, αφελέσθαι, έξαίνυ-33α, δλέσα, II.; ξελέσθαι μελέων θυμόν, Od. 11, 201. 22, 388.; λίπε δ' δστέα θυμός, II. 16, 743. 4, 470. b) audy von ber Lebens-traft ber Thiere, II. 3, 294. 12, 150. u. δ. — B) im engern Ginne (nach ben brei Richtungen bes menschl. Geiftes, Begehrungsvermogen, Gebes menschl. Geistes, Begehrungsvermögen, Gestühl u. Denken), der begehren de, fühlende, den kende Gestenken des Begierbe, den kende Gestenkenft, das Berlangen, die Begierbe, Reigung, kuft, der Wille, Ivade avaigus, kangunet, zelevet te, mein herz treibt mich, d. i. ich wänsche begehre, m. folg. inf., Hom.; Ivude στι έγένετο Isijaansu tov πόλεμον, Hdt. 8, 116.; Γειο Ινμφ, foredatur animo. Hom.; Ivude διαίνει στίνει σασθαι θυμόν, seinen App. stillen, Od. 19, 198. — 2) bie fühlenbe, empfinbenbe Geelenkraft, bas Gemüth, herz, älzos kairet θυμόν έμόν, Il. 3, 97.; έπεί μιν άχος κραδίην και θυμόν κανεν, ib. 2, 171.; χυρός χρασιήν και δυμον ικανόν, 16. 2, 171.; δυμον δρίνειν, das Derg erregen (bef. 3um Mitteld, 3ur Furcht), ib. 4, 208. 5, 29. u. δ.: έκ δυμοῦ οδ. δυμῷ φιλεῖν, don dergen, Hom. u. A.; έκ δυμοῦ κλαῦσαι, Philet. fr. 6. S. Bald. 3. Theocr. 2, 61.; ἀπὸ δυμοῦ μᾶλ-λον ξιολ έσεαι, du wirft meinem Dergen noch entfernter werben, Il. 1, 562.; έκ θυμοῦ πί-πτειν, aus bem Derzen fallen, verhaßt werbn, ib. 23, 595. b) bie Gestinnung, Dent weise, ένα ob. ίσον θυμόν έχειν, gleichen Sinn haben, Hom. u. A. c) von einzelnen Gemuthebewegungen, a) bas Dera, ber Duth, υτιπιτουστατιμητικ το νασ στι το νατιτος διε Courage, πασι παφαί ποσί κάππεσε θυμός, II. 15, 280.; θυμόν λαμβάνειν, Μυτή fassen, Od. 10, 461.; εν τοΐσι δεινοίς θυμόν οὐκ ἀπώλεσε, Soph. El. 26.; ξώμη καὶ θυ-μῷ ἐπὶ τοὺς πολεμίους Γωμέν, Χεπ. Суг. 3υμόμαντις, εως, ό, ή, (μάντις) prophetis signer Scistes, Aesach. Pers. 220. Bgl. Hegita, Phot. p. 97, 10.

3υμομάχεω, (μάχομαι) hisig , heftig , mit Croiterung tampfen, Pol. 9, 40, 4., DH. 5, 11., DS. 17, 32.; πρός τενα, Plut. Demetr. 22.: erzätent sein, zütnen, έπί τενι, Pol. 27, 8, 4.; τενί, ΝΤ. Dav.

3υμομάχεω, ή, ber hisige , heftige Ramps, δοτη, 11.; είπε τ' ξε δυμου τάδε, Polyaen. 2, 1, 19., Eust. Opusc. p. 252, 14.

3υμοξάμη, ή, ein Krant aus Thomian (δυμος), Csių (δέος) u. Calumn, 23.; πι δογή verb, Isocr. Panath. 81. (3υμος), τό, Ξ δυμονληδής, ες, (πίηδος) voll 3ornes, Aesach. Sept. 668.

3υμοφάιστής, οῦ, ὁ, (δαίω) lebenzerstorend, δάνετος, Il. 13, 544. 16, 414. 580.; δήτοι, ib. 16, 591. 18, 220.

selate and man and the first solution of the selation of the Theophr. HP. 6, 2, 3., Diosa., Billerd., 190. 76, 25. 3. 26 26 26 27. 149. — 2) eine Speise der Armen in Attisa. Ar. Plut. 253. 283., Antiphan. b. Ath. p. 60 D., Alexis id. p. 652 D., Luc. Tim. 56. de mera cond. 19. Fugit. 14., Alciphr. 3, 7., DL. 6, 3. 3. 3. 3. 3. 3. 3. 3. 3. 4. 473.; St., an welchen St. es von den Schol. 3. Ar. Plut. 253. für äyeioxeoumusu you 30,865, den welchen St. es von den Schol. 3. Ar. Plut. 253. für äyeioxeoumusu you 30,865, den welchen with 3 nach Schneiber dieselart genommen with 3 nach Schneiber dieselart diese Poll. 2, 218., Galen. 2, p. 617, 13. 797, 16. 829, 6. (Bon Jos, nach Philochor. 5. Schol. Soph. OC. 100., well das Reißig diefer Psanze zuerkt beim Verbrennen der Opfer gebraucht murbe.)

οταιας καιτοι.) Θυμοσοφέω, είπ θυμόσοφος fein, Byz. Θυμοσοφικός, ή, όν, einem θυμόσοφος geborig: von der Art eines 9., Ar. Vesp. 1280. gebeig: von der Art eines 3., Ar. Vesp. 1280. δυμόσοφος, ον, (δυμός, σοφός) durch eigne Einsicht, nicht durch göttl. Eingebung weise, klug, geschickt, de, durch sich selbst oder von Actur weise, geschickt, gelehrig, ersindsam, von Actur weise, kupalveral vo δυμόσοφον, id. Mor. p. 970 k., Ael. HA. 16, 3. 15.; vgl. Bust. z. ll. 12, 228. — Adv. – όφως, Tratx. Tzetz.

θυμοφθορέω, ben Muth ob. bas herz burch Corgen, Angft, Furcht aufreiben, fich abang-ftigen, Soph. Tr. 141.; von

tigen, Soph. Tr. 141.; von Su $\omega$ 006. Su $\omega$ 006. Tr. 141.; von Su $\omega$ 006. Or  $\omega$ 

δατίφια, ως εδαίζετο θυμός εν στήεσσιν, II. 9, 8.; ετερος δέ με θυμός έχυεν, Od. 9, 302.; τοὺς έμοὺς λόγους θυμώς
ελές. Aesch. Pr. 708.; εφράσθη καὶ εξι
εξικός βάλετο, Hdt. 1, 84.; οὐκ εξ θυμόν
εξικός, εξικός εξικός εξικός εξικός
εξικός εξικός εξικός εξικός
εξικός εξικός εξικός
εξικός εξικός
εξικός εξικός
εξικός εξικός
εξικός εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικός
εξικό Pol. p. 436 A. u. fonft gew. in Poefie u. Profa: Pol. p. 436 A. u. sonst gew. in Poesie u. Prosa : auch &s rera, &s rovs xpeavoras redumulanden, els rovs xpeavoras redumulanden, els rovs xpeavoras redumulanden, etd. 3, 52.; hingegen von Stieren u. andern gehörnten Ahieren, dundsdat els xeloas, gleichl. sich den Grimm ind horn sams mein, damit seine Wuth auslussen, sich desselben als Wasse bedienen b. Bur. Baoch. 741., d. v. Ael. nachgeahmt, s. Jac. z. HA. 16, 26.: reviruses, Imb einer Sache wegen, Eur. Or. 751.; ênt reve. DC. 78, 26.: 3. els Egept, aus Jornsch zu Grechten. DC. 78, 26.: 3. els Egept, aus Jornsch zu gustreit verleiten lassen, Soph. Ai. 997.: abbart. in bestige Leidenschaft aerothen. Soph.

transl. p. 118, 46.

2 θυμωθης, ες, (θύμος, είδος) = θυμοειδης, thymianartig, εςηνιλος, Theophr. HP. 6, 7, 2.

βύμωμα, τό, bas βürnen, bet 3οτη, Aesch. [Kum. 22. θύμωσις, εως, ή, das Bornigwerden, Aufbraufen, excandescentia, Cic. Tusc. 4, 9, 21.

θυμωτικός, ή, όν, = θυμικός, Origen.
p. 638 C. u. Spat.; v. &. Ath. p. 55 F.

θυναομόστρια, ή, f. θοιναρμόστρια. θυνέω, = θυνω, fich raich einherbewegen, [chnell dahersahren, vom Delphin, Hes. Sc. 210.

Βυννάζω, ε. άσω, (θύνκος) den Thunsisch mit dem Dreizack stechen, Lexic.: ábtr. mit dem Dreizack wie einen Thunsisch stechen oder anspitsen, els τους δυλάκους, Ar. Vesp. 108%, δυνναζος, αία, αζον, νοπ Thunsisch, Ath. p. 116 E., wo jeht δυννεζα; ader Θυνναζον, ein dem Poseidon von den Fischern dargebrachtes Opser, das in dem ersten gesangenen Thunssisch Destand, Ath. p. 297 E.

δύνναζ, άκος, ό, dim. von δύννος, Strattis b. Ath. p. 302 E.

δυννάς, άδος, ή, = δυννίς, Antiphan. b. Ath. p. 303 F. fonell baberfahren, bom Delphin, Hes. Sc. 210.

† θυννίζω, f. (σω, = θυννάζω, aber com-pos. ἀποθυννίζω, m: f. θυννίον, τό, dim. pon θύννος, f. 86. f. θύννειον b. Ath.

Supric, η, der weibliche Thunfis, Arist. HA. 5, 9. 11. 17. u. δ., f. bes. Ath. p. 303 D. sqq.; nach Sostrat. b. Ath. p. 303 B.

συννος, 0, der Shunfisch, thunnus, ein estater Seefisch, bef. haufig im Mittelmere, Aesch. Pers. 416., orac. b. Hdt. 1, 62., Arist. u. X., s. bef. Ath. p. 301—303. (Bon δύνω, θύω, wegen der Sprünge u. schnellen Bewegungen, die dieser Fisch macht, Opp. Hal. 1, 181., Ath. p. 302 B., 'vgl. Deufinger s. Aesop, p. 105 Schwef.; bh. man auch wie b. Hdt. 1, 62. θύνος aeicher, findet.)

Hdt. 1, 62. Füros geschr. sindet.)
Furroszonetor, 76. Ort, Gerüft, von wo
man dem Thunsisch austauert, Strab. 5, p. 223.
225., Synes. ep. 37.; von
Furroszonea, dem Thunsisch austauern, bilde

lid, Ar. Eq. 313. S. θυννοσχόπος.

Jυννοσχοπία, ή, bas Austauern auf ben Thunsisch, Strab. 17, p. 834.

δυννοσχόπος, ον, (σκοπέω) bem Thunfilch auflauernb: bies gefchah, bef. auf ber Sicilie schen Rufte, von eigends bagu erbauten Gerus ften ob. Thurmen, auf benen fich ein Spaber, Bunvoaxonos, befand, ber die fchaarenweise giebenben Thunfifche beobachtete, und ben Fifchern ihre Bahl und die Richtung ihres Buges melbete, bamit sie ihre Rege aufstellen konnten, Plat. Mor. p. 980 A. (vgl. Theocr. 3, 26.): fur Thunfischinger, Arist. HA. 3, 10.

δυννώδης, ες, (είδος) thunsistatig, b. i. bumm, wie unser stocksistatig, ένδυμημα, Luc. Iupp. Tr. 25.

ουνος, ό, (θύνω) die ungestume Bewegung, der Andrang, der Angriff, Hesych., Arcad. p. 193, 17-, wo valg. δύννος; δύνος gefcic. b. Herod. π. μον. λ. p. 53, 15. — 2) and bere Echreib. f. δύννος, Hdt. 1, 62. u, sonft.

ອບ່າຍ, ໂ. ອບ່ອ. 3υσόχως, ον, (3ύος, δέχομαι) Weihraud, Raucherwert aufnehmend od enthaltend, δόμοι, Eur. Ion 513.; οίχοι, ib. 1549.; ἀγακτόρων θυοδόχων, id. Andr. 1146.

gehörig ob. geschict, σανήνη, Luc. ep. Saturn. 24.; bon

† θυνπένω, Thunssiche fangen.

δύννη, ή, das Weischen des Thunssiches,

δύννος, llippon. b. Ath. p. 304 F., Archestr.
b. Ath. p. 303 E., Opp. Hal. 1, 756.

Δάνος Το Βαμη, το Βαμη (δελ πιάς νετε πολιτίκε)

Δάνος Επαμένος Βαμηνίζει (πολιτίκε)

Δει Βαμνίζει το Βαμηνίζει (πολιτίκε)

Δει Βαμνίζει το Επαμνίζει το Βαμνίζει το geruchs wegen verbrannte, Od. 5, 60., Ath. p. 207 B. (Bahrscheins. von θυία nicht versschieden, Theophr. HP. 5, 3, 7., [. Voß z. Virg. Georg. 2, 126. p. 319.) — 2) — θύος, Raucherwert, Pind. fr. 95, 7., Cram. Anecd. 2, p. 447, 18.: Opfertuchen, Eupol. b. Hewsch. Dion Pers sych., Dion. Per.

.1

٠.

U

201 11

Œ,

Ye.

3 🐧

13 j,

= 3

.0 11

δυοσκινέω, (κινέω) nach bet gem. Lesart, Aesch. Ag. 87.: περίπεμπτα δυοσκινείν, abetallhin Opfer schiefen; allein cod. Farn. hat Ivooxoeis, aus Opfern Butunftiges pers nehmen, von Ivooxoos (was aber wenigstens in dieser Form wegen des Metrum ungulassig ift); Andere lefen Buooneis, von Buos, neas, = xalw, Opfer angunben, sopfern; vgl. Cob. 4. Phryn. p. 523.

Sυοσχόος, ό, η, (κοέω, = νοέω) ber (bie) aus Opferthieren Babrfagenbe, ber Opfers [couer, spriester, Od. 21, 145. 22, 318. 321.; bom legeus ii. μάντις unterschieben, Il. 24, 221.: των έμων θυοσχόων βουλάς, Kur. Rhes. 68.: DH. 1, 30. leitet bavon ben. Ras men Thusci her; im sem. μαινάδες θυοσχόοι, was Eimel. maenades suribundae ers | cxio1, was Elmsl. maenades furibundae erstlart: im neutr. θυοσκόα ίρά, Anth. app. 51, 2.; vgl. Lob. Agl. p. 261. (Die Ableit. von xοέω gibt Hesych.; Rust. hingegen p. 13, 46, 36. n. sonft u. EM. p. 457, 42. leitet es von xέω, = xαίω ab, also der Opferverbrenner.)

θύοσκόπος, ου, ό, (σκοπέω) der Opfers schauer, Wahrsager aus den Opferthieren oder aus der Opferslamme, Phot. p. 97, 17—19., Isid. Pelus. ep. p. 226 E. u. gew. Es. Kur. Rhes. 68.

Rhes. 68.

Buogogos, or, Beihrauch ober Opfer bars bringend, xeie, Greg. Naz.

δυόω, (δύος) burchrauchern, burchbuften, wohlriechend machen, άλσος τεδυωμένον, Call. lav. Pall. 63.; είματα τεθυωμένα, Stasin. b. Ath. p. 682 F.: έλαιον τεθυωμένον, woble burchbuftetes, mobiriechenbes Del, Il. 14, 172. κάμθετωτε αι πεφιπειδ οδ. enthaltend, δόμοι, Κατ. Ιοη 513.; οίχοι, ib. 1549.; ἀγαχτόρων θυοδόχων, id. Andr. 1146.

θυόρεις, εσσα, εν, νετίαης. θυώτεις, Hedyl.

δ. Ath. p. 486 B., (θύος) νοη Κάμθετωττ διάμθετ, αὐλεια θύφαι, Od. 28, 49.;

δ. Ath. p. 486 B., (θύος) νοη Κάμθετωττ διάμβετ, αὐλεια θύφαι, Od. 28, 49.;

δ. Ατh. p. 486 B., (θύος) νοη Κάμθετωττ διάμβετ, αὐλεια θύφαι, Od. 28, 49.;

δ. Ατh. p. 486 Β., (θύος) νοη Κάμθετωττ διάμβετ, ib. 21, 240., Lys. p. 39, 19.; έρκεία, διάμβετ, διάμβετ, διάμβετη, θύρα ή εἰς τὸν κῆπον φέρουσα, φαλός, Pind. fr. 45, 3.; βωμός, Κατ. Ττ.

διά τη θία το καττεπ βίρττ, Dem. p. 1155, 13., 1054.; ἀστερέη, Call. Del. 300.: άβρρτ. διές

Είαδττροτ, τὰς μὲν ἄλλας ἀπέχλεισε θύφας io, i. d. d. brinnen im Daule, Soph. El. 78.: | Plut. Sull. 29.; ênl δύραις της πατρίδος | πατρίτος δυρών, Plut. Cic. 6.: πρό δυρών, νοτ κα Σφάτ, Rut. Hipp. 171.; πρό πατρώνν δυρών, i. v. a. vot bem våtert. Palaft, δορh. | id. Arat. 37.; πυρετοῦ περί δύρας δύτος, βυρών, i. v. a. vot bem våtert. Palaft, δορh. | id. Arat. 37.; πυρετοῦ περί δύρας δύτος, βυρών, i. v. a. νοτ bem våtert. Palaft, δορh. | id. Arat. 37.; πυρετοῦ περί δύρας δύτος, βυρών, οὐ διο δυρών, αλορος, id. 109.: ênl δύραις απί εν δάσις ανμάσθων. | id. Arat. 37.; πυρετοῦ περί δύρας δύτος, βυρών (λόγος), id. 109.: ênl δύραις, απ θεταποδική και δύραις και εν δάσις ανμάσθων. | id. Arat. 37.; πυρετοῦ περί δύρας δύτος, για βυρών (λόγος), id. 109.: ênl δύραις, απ θεταποδική και πατρίτος στος δίναστη δύρας (λόγος), είπε περί δια παρά Πρ. 3., ib. 7 | id. ; ênl την δύραν οb. τας δύρας (από id. Dem. p. 1026, 14 R. — Uebris gens vgl. δύραθων, δύρασι, δύρηφι, βυρών βυράν 

sia, τỷ πρός τὴν δάλασσαν φερούση, Plut. die am Hofe, Plut. Themist. 26. 29. u. senst, Cal. min. 62. (wofir πύλη der gem. Ausdruck val. Sintenis z. legt. St. — 2) von allem i, 191. Thue. 2, 4. das. Schol. u. Schol. u. Schol. v. Schol. Είπα. 3. Plat. Themist. p. 181. — την θύμα εν επιθέναι, δία Έματε gumachen, ξ. έπει.

3. τομή επισπάν οδι έπισπάνθαι, guziehen,
λαι. Hell. 6, 4, 36., Plut. Dio 57.; προσδίπαι, Hell. 6, 4, 36., Plut. Dio 57.; προσδίπαι, Hell. 3, 78., Lys. p. 92, 42., Luc.
βται. 55.: κλεξείν, εγκλεξείν, συγκλεξείν, βεπακάτε, οδετ είπαι Σθάτ αξθατε είπαι,
πάθιεβεπ, ξ. unter δ. Β.; θ. ολγνύναι,
επιγνύναι, άναπεταννύναι, δία Σφάτε όffnen,
επιτ. δ. Β.; θ. ἀράσσειν, κόπτειν, κρούεπιτ. δ. Επιτ. δ. Επιτ. δ. Επιτ. δ. δ. 10.

α δία επιθέντες, Τhuc. 6, 101., DS. 18, 71.;
επιτ. κυνείν, πατάσσειν, αι δία Εθμάτε ftopfen,
ενόπ, ξ. unter δίεξ. Β.: ἐν θύφτε ttopfen,
ενόπ, ξ. unter δίεξ. Β.: ἐν θύφτε ττήναι,
Ελλάσος εξναί, αι δείπ, Χεπ. Απ. 6, 5, 23.;
ἐπισδε θυράων, innertyalb δετ Σβάτε (αμξ κε Εθμοείξε), Οδ. 17, 339.; θυρών ... ἐνδίν, [.ν. α. δτίπιει in δαμξε, Soph. Εί. 78.;
δίν, ενουν, ρια της προδ πατρών, με δια δία. Αντα. 37.; πυρειοῦ περι θύρας δίντος,
κα Σφάτ, Εμι. Hipp. 171.; πρό πατρών με Plut. Sull. 29.; ἐπλ θύραις τῆς πατρίδος,
κα Σφάτ, Εμι. Hipp. 171.; πρό πατρών με Plut. Mor. p. 128 Ε. — b) Ερτάφιν, οὐδὲ θύ-

vor ber Thar, vor bie Thure, bh. braußen sen, unter freiem himmet gubringend, lebend, (seiend), hinaus (gehend), ουτοι δυραίαν τήνο Henych., Stoph. Byz. a. v. αδλή, f. Stuhnt. (feiend), hinaus (gehend), οὐτοι θυραίαν τήνθ ξαοί σχολή πάρα τρίβειν, Aosch. Ag. 1025.; θυραίος έστι, et ift braußen, Soph. Ai. 780. 781.; ἔναυλος ή θυραϊος, id. Phil. 158., Εατ.! θh. ûbθρι. von außen tommend, außen od. dußerlich, ὑποψίαι οὐ θυραΐαι, οὐθ ὑπὸ λόγων ἔπείσακτοι, ἀλλ' ῶσπερ αὐτόχθονες, Plut. Mor. p. 38 C.; κόλακες, ib. p. 65 F. 479 B.: ἀόξα θ. καὶ ἀχλώδης, ἀμβετlicher θλυβη, Plut. Cat. mai. 18. — τὰ θυραΐα, was außen agichicht, was mon nicht sicht. fone υσ. auperlich, υποψίαι οὐ θυραίαι, οὐσ ὑπὸ ρεός 2), Anth. 6, 131.

δύρων ἐπείσακτοι, ἀλλὶ ὥσπερ αὐτόχθονες, Plut. Mor. p. 38 O.; κόλακες, ib. p. 65 F. 53, 8., Polyaen. 4, 6, 17., Arr. Tact. p. 15.

479 Β.: δόξα β. καὶ όχλώσης, ἀμετιίκτ γιμμπ, Plut. Cat. mai. 18. — τὰ θυραία, και μπο αμετικής γιμμπ, Plut. Cat. mai. 18. — τὰ θυραία, και μπο αμετικής γιμμπ, Plut. Cat. mai. 18. — τὰ θυραία, και μπο αμετικής μπο αμετικής γιμμπο αμετικής μπο μπο αμετικής μπο αμ

Lyc. 3

Sυράμαχος, ό, ή, (μάχομαι) vor den Thûs ren tampfend, Pratin. b. Ath. p. 617 D. Sυρανοίχτης, ό, (οίγνυμι) der die Thûren ôffnet, Chrys. Hom. 122., vgl. Apoll. de synt. p. 318, 30 Sylb.

p. 310, 30 340.
3vēāsi, adv. (3vēa) vor ber Ahūr, braus hen, Kur. Kl. 1074., Ar. d., s. Elmst. z. kur. Med. 446 not. t.: brauhen, in der Fremde, Soph. OC. 402. das. Elmst. Fast an allen Et. haben codd. die v. Es. Johansie.

3 θυαυλέω, (θυραυλος) vor der Thür, d. i. παθεάς, Pind. Isthm. außer dem Pause, braußen leden, sein, dern delte, braußen leden, sein, delte, sein delte, sein, serweis len, γυναικὶ κάλλιον ἔνδον μένειν ἢ θνοσωνοί θόλου θύρετρα, Opauλείν, Xen. Oec. 7, 30., Arist. Pol. 6, 4.: Prof. delte unter freiem Pimmel zudringen, γυμνοί δίλου θύρετρα, Opauλείν, Xen. Oec. 7, 30., Arist. Pol. 6, 4.: Prof. delte delte, p. 272 A. Legg. p. 695 A. Isoor. p. 132 A., Plat. Caes. 17.: von Goldaten, im Felde sein, im Gegensa der Standsquartiere in Ctådten, Arist. Pol. 6, 4., Plut. Anton. 9. 40., DH. 9, 15. h) vor Index sein, sein Gtådten, des Rachts vor den Thüren siednamen sein, bie sich des Rachts vor den Thüren siednamen sein, Plat. Mor. p. 759 B., Philo 1, p. 306., Aristaen. 2, 20. u. X. S. des Studnt. 3.

Tim. p. 145. Dav.

θύραυλία, ἡ, das Zudringen, sich Ausbalten

γυροδίον, τό, υ. 84

βυροδίον, τό, υ. 84

βυροβίον, τό, υ. 84 Junulem, (Bupaulos) vor der Thur, b. i.

gen, die na des Nachts vor den Thuren ihrer Geliebten aufhalten u. ihnen Standschen bring gen, Plut. Mor. p. 759 B., Philo 1, p. 306., Aristaem. 2, 20. u. X. S. def. Ruhnt. z. diverd. wie Θύρασι, vor der Thur die draußen, Plut. Mor. p. 145. Dav.

βυρανία, ή, das Zubringen, sich Aushalten brougen vor der Thur, Luc. de merc. cond. 10.: unter freiem himmel, im Freien, (Plat.) Locr. p. 103 B., Arist. de gen. an. 5, 3, p. 153, 6.; υπαιθοος βίος και δυρανίζαι βιντ. βιντ. γδ τοῦ λόγον δύριον παφακοι. p. 271 B.; im Felde, δυρανίζαι έπίπονοι, Plut. Mor. p. 498 C.; δυρανίζαι έπίπονοι, Plut. Mor. p. 498 C.; δυρανίζαι πανννίζες, Philo 1, p. 155, 43.

δύρανλικός, ή, όν, ξυτ δυρανίζα οδ. χωπ δύρο. ή, dim. v. δύρα. db. a) kleine Xhút, δεί Βνόρο. ή, dim. v. δύρα. db. a) kleine Xhút,

j. Tim. p. 145.

θύρδα, nach Hesych. arcad. f. θύραζε. Ber tafel = 00. thurformiger Schilb, vgl. θυ-

Schwerbewafineter, Piau. Class. Β. δυρεαφόνος, w. f. δυρεαφόνος, w. f. δυρεόω, mit einem δυρεός fchaen, mit einem Schilbe becken, Aquila Jog. 31, 5. δυρεπανοίκτης, ου, δ, (δυρα, ανοίγνυμι) ber Aharbffner: Beiw. bes Philosophen Krastes, bem alle Thuren offen ftanben, ber aberal Les, bem alle Thuren offen ftanben, priut. Mor. tes, dem alle Ahren offen standen, der aberall gern gefehn und willsommen war, Plut. Mor. p. 632 K., DL. 6, 86., EM. p. 459, 3., Suid. Subergov, τό, im sing. wohl erst dei Spåt. (Luc. Philop. 4.), fonst im pl. δυρετρα, τά, die Ahre, Philop. 4.), fonst im pl. δυρετρα, τά, die Ahre, Phorte, U. 2, 415., Od. 18, 358. 21, 49.; αυλής, Od. 22, 137.; έν δυρετρας σταδείς, Pind. lethm. 7, 6.; δόμων δυρετρα, Rur. Or. 1474. Baoch. 448. HF. 999.: übtr. δόλου δυρετρα, Opp. Hal. 2, 117. — Bei Oprof. der dessen 3eit seiten, Xen. An. 5, 2, 13., Pol. 4, p. 485 Schw. [..., Hom., Pind., ..., Eur.]

3ύρη, ep. u. ion. f. 3ύρα, w. f. 3υρηβόλιον, παή Herych. ή ξπάνω οἴκη-σις, παή ΕΜ. p. 459, 13. = ἔπαυλις. 3υρηβόλος, δ, (βάλλω) foll παή Suid. δ

τέπτων fein. βύρηθε, adv. op. f. βύραθεν, braufen vor der Thur, Od. 14, 352.

153, 6.; ϋπαιθρος βίος καὶ θυραυλίαι, Plut.

Μοτ. p. 271 B.; im Felde, θυραυλίαι έπίπομοι, Plut. Mor. p. 498 C.; δυραυλίαι έπίπομοι, Plut. Mor. p. 498 C.; δυραυλίαι πανμοχίδες, Philo 1, p. 155, 43.

Θύραυλικός, ή, όν, ξυτ θυραυλία οδ. ξυπ θύρε
αυλος gehdrig, έργα θυραυλία αδι χαμαικοιπίαι, Philostr. ep. 53., wo Auhnt. z. Tim.
p. 145. θυραυλία καὶ χ. νοτβάζιξτ.

βίταν βίταν, Plut. Mor. p. 697 B. b)
θύραυλος, ον, (αὐλή) νοτ δετ Χράτ, δται-

eldos παρακύπτει», aus dem Fenster guden, baften Theum. 797., id. Vopp. 379., carm. b. haften Theiles des κύων-καρχαρίας, Ath. p. 697 C., Theophr. ir. 5, 29. 33., vgl. 310 E.; nach Plin. 9, 9, 11. eine besondere Plut. Mor. p. 273 B. 322 F. u. sonk d. c. Gattung diese Fisches. Plut. Mor. p. 273 B. 322 F. u. sonk d. c) bie 3ellen der Bienen od. Wespen, Arist. HA. 9, 40, p. 286, 15 Bedt. min. 141, p. 295, 17., Geop. 15, 6, 2. d) von der Kehnlichteit, Zastl, Blatt, xaraxaixoùr Justo, Heraclid. b. Ath. p. 521.: dd. Blatt in Büchern, BA. p. 100, 2., Heaveh.

3υσοειδής, ές, είδος, thút: od. sensteráhnslich, ομονιδικός, ές, είδος, thút: od. sensteráhnslich, απογνοειδικός, δου δελ και βιπαίες Rnotpel des Kehlkopfes, Oribas. Dundass. p. 56.: u. die auf ihm liegende Drüfe, die Schildbrüße, παογνοειδεότεροι ἀδένες, Gal. (1980). γε ταsend, in Warfe, είξου δύρουχος, ό, (οίγνυμι) der Charles, θυρσοπλήξ, ή

2 Δυρσομάνής, ες, (μαίνομαι) vom Thursche Bruse, Gal. tasen. p. 56.; u. die auf ihm liegende Druse, Gal. tasen, in Wahnsinn ob. Begeisterung geset, p. 437 K. Beigel in Schneid. Lerit.

Δυρουγός, ό, (οίγνυμι) der Thurscher, Goronofer, (οίγνυμι) der Thurscher, Δυρσοπλήξ, ήγος, ό, ή, (πλήσσω) dom Thurscher, (Θύρα, κόπτω) an die Thurscher, Geschlagen, getroffen, du. deren Loren 
συροιγός, ό, (οίγνυμι) ber Thatoffnet,

συροκοπέω, (συρα, κοπτω) an die abute poden, tiopfen, schlagen, Ar. Vosp. 1254.; um eingelassen zu werden, Plut. Mor. p. 828 H.: bri. bei ber Geliebten, bh. δυροκοπείν, έπι-κυμάζειν, BA. p. 42, 31., vgl. p. 99, 17. u. Ael. HA. 1, 50. bas. Jacobe; auch die Ahut ausbrechen, Antiphan. b. Stob. Flor. 3, p. 424. auteregen, Anaphan. D. Stod. Flor. 3, p. 434.: m. aca. τλ, bilblich, δ λιμός την γα-στέρα θυροποπεί, Alciphr. 3, 70.: úbhpt. llopfen, pochen (wie an eine Ahare), την πλευ-ράν τῆ χειρί, Plut. Mor. p. 503 A., vgl. Synes. do ins. p. 138. — Dav.

βύρουροτέω, (προύω) = δυροποπέω, Phot. p. 386, 1., Basil. βύροπηγία, ή, (πήγνυμι) bas Zusammen-sign, Bersertigen von Thuren, Theophr. HP. 5, 7, 6.

δύροποιός, όν, (ποιέω) Thuren machend od. verfertigend, Poll. 7, 111.; Spottname des Komiters Avistomenes, Hesych., Snid.

3υρόω, (Θύρα) mix Khūren od. einer Thūre versethen, die Tempel χουσαίσι Θύραις, Ar. Ar. 614.; τοῦχου, Plut. Artax. 29.; πολλαῖς εξόδοις τεθυφωμένον, mit vielen Thūr Ausgangen versethen, (Lyc.) baln. 8.: wie od. gleichs am mit einer Thūr ballen am mit einer Thūr ballen am mit einer Thūr ballen βλεφάροις (την δίνα).

Sugargior, to, dim. von Sugars, Plut. Mor. p. 614 A.

θυρσοειδής, ές, (είδος) thyrfosartig, sahns lich, Diosa. 3, 20.

θυρσόχομος, ον, mit Thyrsosbaar ob slaub, ο &., Rame einer Romedie des Lysippos, Said.

Sugaologyos, δ, (lógyn) bie Abprissianse (vgl. DS. 4, 4: λόγχαι τεθυρσωμέναι), Callixen. b. Ath. p. 200 D.: als adi. βυρσόλογχα θεών δπλα, Strab. 1, 2, p. 19. (p. 30 Tauchn.).

3ύρσος, δ. b. späten Dichtern im pl. auch τα δύρσα, Anth. 6, 158., vgl. Jac. p. 24., ber bakhische Thyrsos, ein mit Epheu (bh. χίσσινος, Kur. Hacch. 710., Luc. d. d. 18, 1.) und Beinranten umwundener Stab, beffen oberes Ende in einen Fichtengapfen auslief; er wurde von ben Geweihten bes Batchos ge-tragen, Kur. Bacch. 80. 188. u. d. in bief. Ath. p. 631 A. u. A. Ursprünglich soll bas Bort jeben leichten graben Schaft, Stiel, Stengel, bef. ber Schirms u. Dolbenpflanze, bebeutet haben, welche Webtg. sich auch bei ben Eateinern erhalten hat, Colum. 10, 369., Suet. Aug. 88., Plin., vgl. Schol. Eur. Or. 1481. [Nach ber gew. Ableit. von TYPO, turgeo, aufe ichoffen, aufschwellen, ober von Bow, infofern als ber Bogoos, als Beichen batchifcher Begeis

sterung galt; Beides unwahrid.) — Dan.
3υρσατίνακτης, ου, ο, (τινάσσω) ber Thur.
soldminger, Beim. b. Baldos, Orph. h. 11, 4. Svoσocoofe, (Svoσocooc) ben Thursos tragen ober führen, DS. 4, 3.: 3raσous, ben Thursos tragend ben batchischen Reigen verssammeln, Kur. Bacch. 557.

&υρσοφορία, ή, bas Thyrfostragen, Plut. Mor. p, 671 K.; von

θυρσοφόρος, ον, (φέρω) thurfostragend, Βάκχαι, Kur. Cycl. 64.: Beim. d. Bathos, h. Orph. 43, 3., Anth. 9, 524.

† συρσοχάρής, ες, (χαίρω) sich am Thyr-

fos freuenb.

θυρσόω, (θύρσος) zum Thurfos machen, wie einen Thurfos machen, λόγχαι τεθυρσω-

wie einen Ahrrios machen, λόγχαι τεθυφσωμένα, DS. 4, 4.

θύρωμα, τό, (θυρόω) gew. im plur. τὰ θυρώματα, bie Ahrre als Architecturhūch, im großern Styl bas Portal (bh. sow. Flügel als Ahrreinsassung), ὀροφαίς και θυρώμασι τοῖς τῶν Πλαταιῶν έχυησαντο (οἱ Θηβαίοι), Thuc. 3, 68., vgl. Plut. Mor. p. 285 C. 997 C.; τὰ θυρώματα ἀποσπάσας, bie Flügel, Dem. c. Aphob. 3., vgl. Mid. 167., Lys. pro bon. Aristoph. 31.; τὰς τῶν θυρωμάτων πήξεις. Plat. Polit. p. 280 D.; χρώνται αὐ-1 του 11 αταιών εχυησαντο (οι θηβαίοι), συσαχθής, ες, (άχθος) thyrsothesement, mit dem Abyrsos belastet: thyrsothesement, Orph. L. Thuc. 3, 68., vgl. Plut. Mor. p. 285 C. 997 mit dem Abyrsos belastet: thyrsosheane, or p. 279. συσαγχής (έχγος), mit Ahyrsos Lange. Dem. c. Aphodo. 3., vgl. Mid. 167., Lys. pro συσαγχής (έχγος), mit Ahyrsos Lange. Dem. c. Aphodo. 3., vgl. Mid. 167., Lys. pro δυσαίον, τό, = δύμον, Diosc. 2, 172. συσαίον, τό, = δύμον, Diosc. 3, 44. b) πέξεις, Plat. Polit. p. 280 D.; χεωνίαι αὐσειας, ό, = δύμον, Diosc. 3, 44. b) τείξη, Theophr. HP. 3, 14, 1. 4, 1, 2.; τὰ συσώματα τοῦ ναοῦ, DS. 5, 46., Plut. δ.

b) b. Ildt. 2, 169., wo von den Gradmälern dosopfer, Orph. Arg. 1079.: Bakhosfeier, der Aegyptischen Konige die Nede ift: έσω δέ Opp. Cyn. 1, 26., Orph. 907.; 3. δογιάζειν, έν τῆ παστάδι διξά θυρώματα έστηκε· έν Plut. Mor. p. 501 B. — 3) άδίρτ. Opfer εὐ δὲ τοῖσι θυρώμασι ἡ θήκη έστί, scheinen nes jeden Gottes oder Peros, Lyo. 459. 720. δυρώματα thus ode. portalartige Rischen zu 929. 1180. 929. 1180.

Justa, ή, (Ive) 1) das Opfer, die Opferstandung, die Darbringung des Opfers, Kunpedock. 310., Pind., Aesch., Kur. u. sonfigew. B. in Prosa u. Poesses dei den alten Kp. (mit Ausn. von h. Cer. 312.) noch nicht, u. b. spåt. Kp. setten im Gebr., s. derm. z. h. Cer. 312.: Index repl. notein, 3mb ein Opfer darbringen, Xen. Hell. 4, 5, 1. 2. fein, in benen ber Sarg beigefest wurde; Uns bere erklaren er 3. burch erdor Jugmuarme, bere erklaten & 3. outug evoor συραματαν, ober verstehen unter 3vo. mit Ahurn verschene Gemacher darunter. c) von den thürähnlichen Gesetzteseln, Diotog. b. Stob. Flor. 2, p. 128. u. Archyt. ibid. p. 169.: dh. von den Fenstereinsassungen, 3 Regg. 1, 75. d) Pfosten od. Hölger (eigentl. wie sie zu Ahuren gebraucht u. v. ipat. Ep. jetten im weder., [. Derm. z. h. Cor. 312.: θυσίαν τενλ ποιείν, Smb cin Opfer darbringen, Xen. Hell. 4, 5, 1. 2., isae. p. 70, 22. u. X. z. ποιείσθαι, Plat. Symp. p. 174 C., Xen. Cyr. 5, 2, 6., isocr. p. 49 B. u. X. z. θυσαι, Rur. IA. 673., Plat. Pol. p. 362 C. 419. u. δ., Xen. Mem. 1, 3, 3.; ἀποτελείν (was man fdyuldig ift), isocr. p. 218 D.; ἀποδιδύναι, Plat. Polit. p. 298 R.; τελείν, Hdn. 2, 3, 25.; ἐπιτελείν, w. f.: bằufig verb. mit ἐορταί, Plat. ion p. 535 D., Luc. u. X.; 3. καὶ ἐρά, Hdt. 1,63.; εὐχαὶ καὶ 3., Thue. 8, 70., isocr. p. 49 B., Plut.; ἀπαρχαὶ καὶ 3., isocr. p. 136 A.: bằufig auch bie gange Feftlichfeit, bie damit verbunden ift, bas Opferfeft, θυσίαι γαενναί, Pind. Isthm. 5, 30.; τριταίαν καρυσσουσι θυσίαν Αργείοι, Hur. Bl. 172.: θυσίαν δεχήμερον δύσαι, ein gehntägiges Opferfeft begehn, (Plat.) ep. 349 D.; εὐφροσώναι καὶ θυσίαι, Plut. Cat. mai. 14.; ἐν θυσίαι καὶ εὐπαθείχαι είναι, Hdt. 8, 99. u. Χ.: άδτι. λόγων θυσία, (Luc.) Αποτ. 1. — Βεί επτ. επ. werben), περιεχαράκωσε τον τόπον και διέφραξε θυρώμασι και πέτροις, DS. 20, 86. 3θρών, ώνος, ό. (θύρα) wie πυλών, bas Borberhaus, bie Borhalle, ber Borplat im Hause, vor der Thur, atrium, Soph. El. 320. Borberhaus, bie OT. 1242., Luc. de merc. cond. 42. 3 θρωρεία, ή, (3υρωρίω) das Thürstehers amt, Doroth. doctr. p. 856 D. 3 θρωρείου, τό, Ausenthalt des 3υρωρός, Thürhüterzelle, Vitr. 6, 7, 1., vita Chrys. Bugongew, Thurhater fein, Luc. v. auct. 7., 3υζοωρίω, Aharhiter sein, Luc. v. auct. 7., Plut. Mor. p. 630 A.; von
3υζοωρίω, δ. ή, (θύρα, ωρα οδ. ουρος) ber
Aharnáchter, Aharhiter, Hdt. 1, 120., Aesch. Choëph. 558., Plat. Prot. p. 310 C., Xen., Luc., Plut. u. X.: vom θυρωρός bei Þochs
geiten, s. Bergt z. Anaor. 50.
βυσαι, ων, αί, (θύω) wie θυιάδες, bie
Batchantinnen, θύσησιν, Lyo. 106., wo B.
Dind. mit cod. Paris. Βύστησιν — θυστάστι. übtr. loywr Ivala, (Luc.) Amor. 1. —! Hdt. 4, 60. die Art und Beise zu opfern. für Opfetthier, victima, Luc. de sacr. 12.. Plut. Mor. p. 301 E. u. so auch Plut. Mor. p. 184 E. — Dav. θυσάνηθόν, adv. (θύσανος) trobbelattig, Ael. HA. 16, 11. 3υσανόεις, εσσα, er, mit Trobbeln ober Franzen, betrobbelt, bequaftet: b. Hom. nur in ep. Form θυσσάνόεις, ftets als Beiw. von alyte, 11. 5, 738. u. d. in ber 11.; in ber Od. p. 184 K. — Dav. Θυσιάζω, f. άσω, opfern, Ath. p. 732 k.: ὑπλο ἡμῶν, Lys. c. Andr. 4.: als Opfer [chlachten, μῆλα, βοῦς, Strut. b. Ath. p. 382 k.; τινί, Luc. Horm. 57. — 2) Θεῷ, ἄκλρι. εἰν nem Gotte bienen, bef. Bakhifche Aufzüge habnirgenbe; von Bommel, στgenrol δύσανοι, Anth. 6, 255.: bei Hom., ber es nur in ber Il. braucht, hersabhangende und im Gehen sich bewegende Bersabhangende und im Gehen sich bewegende gehende gehonde gehende gehen ten, DS. 4, 3. Dav.

3υσιαπάρεδρος, ον, (πάρεδρος) beim Opfer
beifigend, anwefend fein, Pseudo - Athanas. dogangende und im Gegen fich derwegende Bers zierungen an der alpie und der Copp, Alunder, II. 2, 448. 14, 181., vgl. Hes. Sc. 225., Hdt. 4, 189.: die Jotten des goldnen Bließes, Pind. Pyth. 4,231.; Opp. Hal. 3,178. nennt auch die langen Fänger des Dintenssisches so: einen diarrourdor Dies mit Schellen, erwähnt DS. 18, 26. θυσίασμα, τό, = δυσία, bae Opfer, Opfersthier, Exod. 29, 18. Dugiasingior, τό, der Opfertisch, Opferaltar, Philo v. Mos. 3., LXX.; eigentl. neutr. von 3υσιαστήριος, ον, (3υσιάζω, 3υσιαστής\*) zu dem Opfer gehörig, υμνος, Schol. Pind. p. 312 Boeckh. (Bon Juw wegen bes im Borte liegenben Be-(Bon Iva wegen bes im Borte liegenden Bergriffs der Bewegung.) Dav.
Idarovoog, or, (οὐρά) mit zottigem Schwanze, Ael. HA. 16, 11., Hesych.
Idarovoog, ec, (εἰδος) troddelartig, quas kenartig, zottig, Theophr. HP. 1, 6, 4.
Idarovoog, ή, όν, wie von einem Berdum Ivaarów, betroddelt, bequaftet, xedwiese, Hdt.
2, 81.: aἔγιες, zottig, id. 4, 189.; Poll. 7, 64. aus Xen.; ἔνδυμα, Joseph. b. Jud. 5, 5, 7.
Ivaelw, opfern wollen, desid. von δυω, Herod. Kpim. p. 249.
Ισίσθα, ων, τά, (θύω) bie heiligen Ger 3ύστμος, ον, (3ύω) sum Opfern geschick, tauglich, πτήνεα, Hdt. 1, 50.; γοῖρος, Ar. Ach. 784. 785., Plut. Mor. p. 437 A. 729 C. Sucroupyos, o, ber bas Opfer verrichtet; ein Opferviener, Ptolem. Tetr. p. 179, 21. Braufen, Others του Supou, Plat Cratyl.

Budha, wr, ra, (Diw) bie beiligen Gerrathe gur Batchosfrier, Thurfosftabe, Fadeln und was bie Geweiheren fonft babei in Sanben und was die Gemeisterten sonst dabei in Danden 3. συστάς, ό, ep. s. θύσανος, w. s. hatten: Il. 6, 134. die heitigen Gerathe der 3. συστάς, άδος, ή, des. adi. sem. zum Opster 1.3 ηναι μαινομένοιο Διωνύσοιο. — 2) Bals od. beim Opster, Opsters, βοή, Aeach. Sept.

p. 419 K. † θυσκάριον, τό, dim. von θύσκη. θύσκη, ή, bas Rauchergefaß, RM. p. 458, 53.

θυσσανόεις, εσσα, εν, ep. f. θυσανόεις, Il. w. f.

251.; λεταί, Soph. Ant. 1006.: von der beim Opfer gew. Rieidung, Kar. d. Schol. Aesch. a. a. D. 3 als sudet. = θυτάς, δυστάθες, νύμε τινές, ξεθεου και βάκχαι, Hesych. Uedurigens [. θυσαι. συστάς, ή, όν, (θύω) geopfert, θυστά (θύστα ν.), θυσίαι, Hesych., vgl. άθυστος, θίδιαφτι πόθητη, Ατ. Lys. 1062., vgl. δυτάον, τό, (θύω) der Ort, we geopfert with Phot. p. 98, 20.

θυτίος, ξα, ξον, adi. verd. von θύω, zu θρίτις, Ατ. Αν. 1237., Plat. Pol. p. 365 Κ., Luc. de hist. c. 39.

θυτήρ, δ, (θύω) der Ort, we geopfert, λετ. λετ. Αν. 1237., Plat. Pol. p. 365 Κ., μομικός, ξα, ξον, αδί. verd. von βυτίος, ξα, ξον, αδί. verd. von βυτίος, δα θυτίος θίαι νου δυτίος θίαι και νεθ. Δετ. δυτίος θίαι και νεθ. δυτίος και νεθ. δυτίος θίαι και νεθ. δυτίος θίαι και νεθ. δυτίος και νεθ. δυτίος θία ### 1907 | 1908 | 200 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 | 2008 

Θυώδης. 1072 Vor o'thuert duer, fchaumte von Blut, O.l. Hdt. 1, 199.; von ber Angelichnur, Opp. Hal. 11, 420. 22, 309. 24, 184.: von Nichten, 3, 27.: Seil, Polyaen. 6, 50., Ael. VII. 3, einher ob. baber fturmen, wuthen, toben, rem. 26. (mof. Hdt. 1, 26. syourfor): bef. Bogen nen, Eyzei duer, er tobte mit dem Speer, II. seine, Aesch. Eum. 173. Pers. 453.: Bogel. 11, 420. 22, 309. 24, 184.: von Menichen, einher od ober stätemen, wäthen, toden, rennen, öyzei Füer, er tobte mit dem Speer, ll. 11, 180. 16, 699.; des. in der Form Fürd, Für dia Agquayan, äu nedlor, ll. d., xarà usyagor, Od. 24, 449.: Füe goestr, tobt im Innern, ll. 1, 342.: übte. äuros Turan — en ällor ällor — Füre layor, lied Poth 10 fa Pind. Pyth. 10, 54.

Anm. Paffow halt beibe 30'm für ein und baffelbe Wort und findet ben verdindenden Begriff im Aufflammen, Auflosbern, Auffteigen, Auffahren, der sich in 30'm 1. transit. gestaltet habe, bren, non, verbrennen, aufdampfen lassen, verbrennen, aufdampfen lassen, mit ausschließlicher Anwendung auf das Opferwesen, und zwar zunächst auf Rauchs u. Brandopfer, in Sie 2. sei biefer Begriff in den allgemeinern der Opfstigteit, des Aufsahrens, übergegangen. Deftigkeit, des Auffahrens, abergegangen.

3υωόης, ες, (9ύος, είδος) raucherwertartig,
(spater) weihrauchartig; dh. ducherwertartig,
(spater) weihrauchartig; dh. ducherwertartig,
(spater), είματα, Od. 5, 264. 21, 51.; θάλαμος,
Od. 4, 121., hymn. δ.; λιβανωτός, Emped.
δ. Ath. p. 510 D.; καπνός, Kur. Andr. 1025.;
καός, Theogr. 17, 123. b) dem θύον άμης
lich od. von der Art desseten, Theophr. HP.
3, 15, 3. (im compar.), id. δ, 4, 2.

θυωεις, εσσα, εν, = θυόεις, w. s.

θυωεις, εσσα, εν, = θυόεις, w. s.

θυωεις, εσσα, εν, = θυόεις, μ. s.

θυωμα, τό, (θνόω) Epezeren, Raucherwert,
Εκπάτι, Hdt. 2, 40. 86. 113., Hippoor., Luc.
de dea S. '20. 46.: von wohlriechenden Galben
od. Delen, Simon. fr. 134 Gaisf. ob. Delen, Simon. fr. 134 Gaisf. θυωρέομαι, am Opfertifche fcmaufen, Hesych. Eq. 785. Sύωρίς, (dos, ή, sc. τράπεζα, der Opferstisch, auch δεωρίς gescher, Poll. 4, 123.

δυωρίτης, ου, ό, der Diener am Opfertisch,

†. — 2) = der Geldprüser, Wardein, Hesych., BM. p. 457, 50.; übtr. vom Paris,

von ΘΕΩ, 169ημι.)

δωχέω, = θαχέω, sigen, Hdt. 2, 173.; von θῶχος, ὁ, ion. s. δᾶχος, ber Sig, Od. 2, 14. u. so δ. b. Hom. u. a. Ep., Hdt. 1, 181. 9, 94., Pind. Pyth. 11, 68., Hippocr. — 2) bie Sigung, Sig im Stath ob. in ber Boltsversammlung, Od. 2, 25. 15, 468., Hdt. 6, 63.: als adv. θῶχος, gut Sigung, Od. 5, 3. — βετθεήπι δόωχος, Öd. 2, 26. 12, 318., vol. θῶχος.

vgl. Jäxoc. θωμα, τό, ion. f. θαυμα, w. f. Dav.

Schlinge, Anth. 9, 343, 3., wo & unt gefder.: Peitschenschnur, s. b. folg. Auch bei Lexic.

Buμlin, f. ξω, θωμίσσω, Hesych., binben, ichnuten, feffeln, Suid. — 2) mit einem Strid ob. einer Peitichenschnur geißeln, Anaor. fr. 19,

10 Bergk., Phot., Hesych.

10 Bergk., Phot., Hesych.

3 δωμου, 3 [38. αυδ το ημισυ, Hes. Op. 561.

3 ωμος, δ, = σωρός, ber Φαυξε, Εκρουτος. Ασεκλ. Ας. 286., Ατ. Lys. 973.; εἰς βωμὸν συντιθέναι πυρούς. Τheophr. ΗΡ. 8, 11, 4. CP. 4, 13, 6. (Bit δημών υση ΘΕΩ. τί-δημι, υgl. δωή) ber Straffällige, Echul βωπεία, ή, (βωπεύω) bas Echmeichta, [chmeichelnete, Ισμπεία Εκτου, Εκρουτος ωπεία κολακικαί, ξειτόμου σε τοῦτο βωπεία καὶ δουλεῖαι, Plat. Pol. μ. 579 D.: βωπεῖαι κολακικαί, ξειτόμου Εκρουτία (ξίποι) βωπείας καὶ δεραπείας καὶ δεραπείας δεόμενος. Χεπ. de το eq. 3, 12.; ξεπαίνοις καὶ τῆ ἄλλη βωπεία, Luc. de hist. c. 10., Plut., DC. u. Χ.

βωπευμα, τό, bie [chmeichelne Rebe, cinc

10., Plut., DC. u. A.

θώπευμα, τό, bie schmeichelnde Rebe, eint Schmeichelei, Schmeichelmorte, blandimentum, Ar. Vesp. 563., Rar. Suppl. 1103., Plat. Pol. p. 590 C.; νόθα και κιβθηλα τὰ τῶν ἄλλων θωπευμάτιον, τό, dim. bon θώπευμα, Ar.

δο. 783.

Δωπευτικός, ή, όν, schmeichterssch, schmeichtersch, 
θώπτω, f. ψω, = θωπεύω, fcmeichein, m. acc., Aesch. Prom. 939., Sisyph. fr. 212.,

Gramm., Kust. Op.

βώς, bei ben Phôniziern — βοῦς, Plut.
Sull. 17. (Das Chalddifce τίτι.)

Bruftwehr, τό, Ξ Βωράκιον 1) a), bie Bruftwehr, bas Bollwert, Aesch. Sept. 32., Lexic.: ubhpt. Schuhmauer, Marm. Oxon. p. 296., Meads pref. & Chishull. Trav. p. VII.

3ωμάζω, ion. f. δαυμάζω, w. f.
3ωμάζω, ion. f. δαυμάζω, w. f.
3ωμέζω, (δωμός) hdufen, Hesych. — 2)
3ωμέζω, verfixiden, fangen, Hephaest. p.
5., wo ober Gaisf. richtig 3υμιήσας.
22.; m. bopp. acc. τοὺς ἡνιόχους έθωρακτικ 56., wo aber Gaiss. richtig θυμιήσας. 22.; m. bopp. acc. τους ήνιόχους έθωρακιπε δωμιγέ, ιγγας, ά, bie Schnur, bas Band, πάντα, ib. 6, 1, 29.; ανόρες τεθωρακισμένοι,

mach. p. 6.: b. DS. 14, 51. eine Art Ber haltniß, in welchem Arieger von der Mauer bradzelassen wurden, die feindl. Masschien zu 2) das Arinten ungemischten Weiner, die berühlt auf dem Kücken der Elephanten, aus dem Gchlachten einige Krieger sochten, Pol. fr. dist. 25., DS. 2, 17., Ael. HA. 13, 9. das. Jac., Wessel. z. DS. 14, 51. d) auf Ariegeschiesen über dem ausgeschiesen über dem kücken dem Kastenm über dem kandschien über dem kücken dem Kastenm über dem kandschien dem auß die Soldaten auf die seindlisch dem Masschien der ausgeschien, dem Schisse her kandschien, kallen dem auß die Soldaten auf die seindlisch dem Kastenm über dem kandschien, kallen dem kücken dem kandschien dem die seindlisch dem Kastenm über dem kandschien dem die seindlisch dem Kastenm über dem kandschien dem die seindlisch dem Kastenm über dem kandschien dem kandschien dem die seindlisch dem Kastenm über dem künster dem sich dem si

δωράκισμός, ό, (δωρακζω) bie Bepanzerung, Sugarious, o, (Sugarius) de verpangering, Bevaffinung init. einem Nanger, Bededung, Macab. 2, 5, 3., Eust. Op. n. a. Spåt. Ingarius, ov. ö, der Gepangerte, Pol. 4, 12, 3. 10, 29, 6. 11, 11, 4. [234.] Sugārofairy, der Pangergurt, Schol. Il. 11, 1. † θωράχομάχος, ον, (μάχομαι) im Pan-

ser tampfenb. θυράχοποιός, όν, (ποιέω) Panzer machend: δ, der Panzerfertiger, Xan. Mam. 3, 10., Ath.

θωρακοπώλης, ό, (πωλέω) ber Panger-pinbler, Ar. Pax im Personenvergeichnis.

θωρακοφορία, o, bas Eragen bes Pangers. Const. Man. Chron. 6640 Bekk.

3ωράπορόρος, ον, ion. θωρηποφόρος, Hdt. 7, 89. 92. 8, 113., (φέρω) einen Panger trasgend, bepangert, Xen. Cyr. 5, 3, 36. 37., DC. 47, 43.

DC. 47, 43.

- διόραξ, ακος, δ, ion. u. ep. διόρηξ, Hom.

Bielleicht

a. a. Kp., Hdt., Hippocr., 1) als Aheil des anfüllen.

kides, a) der Rumpf des Leides, som Halfe dahinter, f

bis an die Schaam, vgl. Arist. HA. 1, 7 g. A., wie unser

Plat. Tim. p. 69 E., vgl. Diosc. 4, 92. daf. dere finder

Schueder, Kur. HF. 1095. Ion 993. (nur hier

Kalent h) die Rung her non des Schneider, Kur. HF. 1095. Ion 993. (nur hier kötge. 3).
b. Trag.). Spåter b) die Brust, der von den Sippen gebeckte und durch das Iwerchfell ges kötels. Dies Kustlasten, der Ha. 1, 13. u. so gew. dei dagosvol Hüer, dien glichen gu werden pflegt, vgl. Plin. 8, 34.; ditt, vgl. Arist. HA. 1, 13. u. so gew. dei dagosvol Hüer, dien gu werden pflegt, vgl. Plin. 8, 34.; ditt, vgl. Arist. HA. 1, 13. u. so gew. dei dagosvol Hüer, vgl. Plin. 8, 34.; dagosvol Hüer, dagosvol Hüer, vgl. Plin. 8, 34.; dagosvol Hüer, dagosvol Hüer, vgl. Plin. 8, 34.; dagosvo

Thuc. 2, 160.; έπποι τεθ. = κατάφρακτοι, ετινάξητ Hdt. 3, 47.; θώραξ άλυσίδατος, λεΧεα. Cyr. 6, 1, 50. u. bgl. id., Plot. u. A.:
ἀρομακισθέντες, Strab. 17, p. 812.: [pótti[c]
δίναν χλανίδος εὐ τεθωρακισμένος, Ερότιμο.
λ. Ath. p. 509 D.: bh. s. v. a. zum Kampse
firtig machen, έαυτρύς, Arist. HA. 6, 18.: im
med. sich τύsten, Plut. Mor. p. 966 D.

βωράκισός, η, όν, an der Brust (θώραξ)
kidend, Aξtius p. 169, 17., Byz.

βωράκισός, τό, dim. don θώραξ, bh. 1)
εἰσεπί, εἰπ ticiper: Panger oder Brustharnich:

καθετη ότι τίξει αυδικου και δικου δι

πίτ Φαταίζιστα Ενωβίπστα ο δετ αυθτάτεια, Il. 2, 11.; τινά σύν τεύχεσι», Il. 16, 155.: άδτε. Ορρ. 2, 511. — Φάμιζιστ βωρήσσομαι, Lέρμαι, αστ. Εθωρήχθην, inf. θωρηχθήναι, ιπό pangern, sid mit einem Φαταίζι ναθήναι, οft in bet Il., absol. einmal in bet Od. 23, 369: χαλαφ έθωρήσσοντο; τεύχεσι θωρηχθήναι, Il. δ.: ές πόλεμον, gum Kampfe, ib., Hes. Th. 431.; αμφ πόλεμον μέτα, Il. 20, 329.; πρός τούς πολεμίους, Ar. Ach. 1134.: άδτι. έπαφρίζοντι ποτώ φρένα, Nic. Alex. 32., vgl. Botg. 2). — Med. wite act. εππους θωρησσοιο έπλ θήρας, Opp. Cym. 1, 202. — 2) act. Imb ungemisten Bein triaten lassen, bamit berausten, Theogn. 840.: bei Hippoer. aud — med., ungemisten Bein triaten, sich bamit füllen, berausten, keid. 2, p. 317, 35 F., ib. 4, p. 333, 23.; aud Rusas fr. p. 208: έδηδοκότα και τεθωρηκότα. — Dester im med. θωρήσσονος, ungemisten Defter im med. Bugifoveobat, ungemischten Defter im med. 3ωρήσσισθαι, ungemischen Wein trinken, damit sich ansüllen, berauschen, Theogn. 413. 470. 508. 880 Gaisf.; 3ωρα-χθείς (dor. f. θωρηχθείς), Pind. st. 44., Hippocr. Prorth. p. 415, 13. de morb. 2, p. 144, 3 F.; ὑπὸ οΙνου μέλανος, ib. p. 178, 1., vgl. Ar. Ach. 1135. — aor. med. act. Nic. Alex. 224: τὸν μὲν — νέχταρι θωρήξαιο. — Der Jusammenhang der 2. Bbtg. mit der ersten ist noch nicht hinreichend erklärt. Vielleicht von θωραξ 1), urspr. sich den Leib ansüllen. Andere suchen urspr. einen Scherz dabinter, sich vervanzern, einen Vanzer trinken. anfällen. Anbere suchen uripr. einen Scherz babinter, sich verpangern, einen Panger trinken, wie unser "sich einen Paarbeutel trinken". An-bere sinden einen Jusammenhang mit Sweges

- Buggar, = Swegigar, Bitg. 2. Aus Aesch. wird b. Hesych. Ιωθήναι (Ellendt lex. Soph. Ιωχθήναι), und aus Soph. Ιωζαι (jenes  $= \varphi \alpha \gamma \epsilon i \dot{\nu}$ ,  $\delta i \epsilon [.] = \mu \epsilon \vartheta \dot{\nu} \sigma x \epsilon \sigma \vartheta \alpha \iota$ ) angef.  $\vartheta \omega \tau \dot{\alpha} \dot{\zeta} \omega$ ,  $= \tau \omega \vartheta \dot{\alpha} \dot{\zeta} \omega$ , Hesych. Byl. Lo-

Belin. 3. Opp. Cyn. 3, 338. (**Baḥr[ā. von** δωνδασει βοήν, Soph. Ai. 328.; πνά, id. OC. δοός.) δώσσω, — δωρήσσω, **Bbtg. 2.** Aus συτιέτη, πυσί, Kur. Hippol. 219.

3ωυτός, ή, όν, betich. Es. f. δαυματά, Hes. Scut. 165. δώψ, δωπός, ό, ber Ind angenehme Borte fagt, ber Schmeichter, αχδεται ατε δωπί, Hdt. 3, 80.; μισω πας έχδρων δώπας εψειδείς 

I.

I, ι, laτα, τό, indeel neunter Buchtabe, im Griech. Alphabet; als Jahlzeichen i = 10, angef. v. Arcad. p. 178, 20., Apoll. de syntesen i 1000. Es ift flets Botal u. nie Koms fonant. Bei Dichtern fließt es zuw. mit einem folgenden Botal in Eine Sylbe zusammen, aiψα μάλ Alyuntlav ἀνδρῶν, Od. 14, 263., β. 168. 329. 330., Prissism. 1, p. 863. 574 krehl. (an biefen St. steht bab ?, bab i ger suiva μάλ Alyuntlav ἀνδρῶν, Od. 14, 263., β. 167. 190.) Beispiele aus andern Dicht. s. b. 410. eine Stelle basür an, die MB. Dindorf Jacobs z. Anth. 9, 524, p. 585., Seidl. de pron. p. 330 B. u. Schol. Victor. z. Il. 22, 140. eine Stelle basür an, die MB. Dindorf Jacobs z. Anth. 9, 524, p. 585., Seidl. de fr. 418. also verbessetzt η μέν ως ? Θασον, γ ors. dochm. p. 385. — Im aeol. Dialette eritt es vor s nach einem langen a hinzu oder es nimmt vielmehr die Stelle des urs sprünglichen ν ein, was von den übrigen Dialette fr. hat Dermann b. Pind. Pyth. 4, 150. in diale, μέλας μένα, ελλαις, μέλαις, μέλαις, μέλαις, μέλαις, μέλαις, μέλαις, μέλας μένα, ελλαις, κολονίην, πυτον, κύποιοι, Hesych. Bgl. Bos sprünglichen ν ein, was von den übrigen Dialletten ausgestößen wurde, wie ralaus, μελαις, f. τάλας, μελαις (ξ. τάλας, μελαις (ξ. τάλας, μελαις (ξ. τάλας, μελαις (ξ. τάλας), ε deelle im acc. pl., 1 decl. ταλς ίρεθαις, f. τάς λεφελας, id. p. 71.; auch vor σ nach o sür ν, Μοίσα ε. Μούσα u. bes. im sem. part. pr. πρεποίσας δ. πρεπούσας, άτωσα f. άτωσα, id. p. 71., u. im acc. pl. 2 decl. άλαλοις f. άλληλους, id. p. 72., u. 3 p. pl. sat. olenjaus f. olenjaus, id. usw. — Das lange i wurde schon sehr stüßen ein ber Aussprache verwechselt, db. Wechselfstormen wie ενλη, λλη. — Dst bient es zur Berlängrung einer urspr. kurzen Sylbe, z. & 8. ελν, πεσνός, ύπείς, διαί, παραί, f. εν, πενός, ύπείς, διαί, ύπείο, dial, παραί, f. έν, χενός, ύπεο, διά, παρά. — Im Gesprach u. im Tone bes ums gangs wird & (& demonstrativum) allen de-monstrativis in allen ihren Formen angehangt, monstrators in allen igren Formen angegangt, um ihre beutende Kraft zu verstärken, g. B. ovroot, authf. kneivool, odl et. (Gelten bei den Arag., s. Vors. g. Bur. Med. 157.) Die seich ist lang, zieht stets den Ton auf sich uverschlingt alle kurzen Endvokale. Die auf einen langen Bokal od. Diphthongen ausgehenz den Endungen werden vor demselden vertürzt, aufrakt. Diesal. wird es mehren 3. B. avryt, ovroil Desgl. wird es mehren bemonftrativen adv. angehangt, wie ourwol, deugl ze. Die Att. hangen biefem e geweilen vor einem Botal das ν έφελκυστικόν an, men, warms, heiß machen, άμφι δε of aber nur wenn ein σ vorhergeht, z. B. ούτο- πυοι γαλκόν τήνατε, Od. 8, 426.; λαίνετο σίν, ούτωσίν τε.

σύνωσιν τε.

Φ υδως, ib. 10, 359. Dh. b) burth Barme

ωύτήν, αὐτόν, Κύπριοι, Hesych. Bgl. Bos hymn. z. Demet. 103, p. 36. τά, ion. τή, ή, = βοή, τωή, ber taut, Schall, Klang, die Stimme, κακομέλετον τὰν πέμψω, Aesch. Pers. 899.; σύριγγος τὰν, Kur. Rhes. 553.; πολύευκτον την ἐκούειν,

Rue. Rhea. 553.; πολύσυκτον εην ακουων, orac. b. Hdt. 1, 85. [Υ]

κα, ίῆς, ep. f. μία, f. κος.

λά, τά, beterog. pl. gu λός, ber Pfeil, R. 20, 68. [ν]

1 λάζω, (λά) τυίτη, λάζω, βοᾶ, Theognost. can. p. 18, 3.

2 λάζω, (λάς) bie Jonier nachahmen, Sonifd fretchen, Schol. 3. Luc. Catapl. 22. u. λ. [ν]

3 λάζω. (λον) veilchenfarbia fein, blau schime 3 laζω, (lov) veilchenfarbig fein, blau fcims mern, απτης θαλαττίας το υποπείμενον ίαζούσης, Heliod. 2, 30, p. 97 Cor., Nonnin Greg. Naz. carm. p. 50 Gaisf. laθμός, οῦ, ὁ, κοίτη, θπνος, καὶ ὅπου τὰ κτήνη κοιμάται, Heych.

lai, interi. jum Ausbruck ber Freube, Ar. Lys. 1292. Eccl. 1179. (Birb richtiger lai als ial gesche., vgl. Hdn. n. mov. les. p.

27, 11.)

ταιβοῖ, interi. = αἰβοῖ, Ατ. Vesp. 1329. [Υ]

ταίνω, f. τάνω, sor. pass. τάνθην, ετωάτε

flüssen, weich machen, erweichen, 1229. (laxor codd.): τυμπάνων λάκχοις, sin etzen, κηρός λαίνετο, Od. 12, 175.; id. b. Strab. 10, p. 470. — 2) als adi. lax-πάχνη μεσημβριόωντος λαίνεται ήελίοιο, Αρ. χου φόλυν μέλπω, Ευτ. Cycl. 69. — 3) — χοιφος, Dionys. Sic. b. Ath. p. 98 D. S. θυμόν, Il. 14, 119. — 2) erwarmen, erz quiden, etheitern, erfreuen, θυμόν λάκεσοιν, Od. 15, 379., h. Cer. 435., Theocr. σμόνεσοιν, Od. 15, 379., h. Cer. 435., Theocr. σης δείμος φάλιον ταῦρον λη-λεμίσω, λαίνειος δείλειος καρδίαν, Αλεικαι b. Αλ. p. 600 F., λεμίσω, Callim. fr. 176. (b. ΕΜ. p. 463, Σου. Σου. guiden, etheitern, etfreuen, θυμόν βαρισσον, Od. 15, 379, h. Cer. 435., Theocr. 7, 29.; χαρθίαν, Alcman b. Ath. p. 600 F., λεμίσαι, Callim. fr. 176. (b. EM. p. 463, Pind. Pyth. 1, 11.; νόον, ib. 2, 90.: pass. 5.). Dav. πδαιν ένι φρεαι θυμός Γάνθη, Il. 24, 321.; δυμός Εὐφροσύνησιν Γαίνετο, Od. 6, 156.; with von hermann hergeft. Assch. Choëph. 418. σύ φρεαι σήσιν Γανθής, Il. 19, 174. u. δ. 3, νόνιοις Γλεμιστρίας, δ. bit Alage διάνθη, Od. 23, 47.; φρένας Γάνθης, im. Ελεμιστρίας, δ. διάν Αλεμιστρίας. δια Ελεμιστρίας δια Ελεμιστρίας. δια Ελεμιστρίας δια Ελεμιστρίας. δια Ελεμιστρίας δια Ελεμιστρίας δια Ελεμιστρίας. δια Ελεμιστρίας δια

20. n. A. [1]
lάχα, ή, zu Sityon eine Art von Kranz (στεφάνωμα εὐωθες εν Σιχυωνι, Hosych.), Ath. p. 678 A. [i]

au. p. 0/0 n. [4]
lazzäywyós, όν, (ἄγω) bei bet batchischen
Prozession bas Bild bes Batchos tragend,
Bluscr. 1, p. 35. [7]
lazzäzω, (beim Batchosseste) jauchgen, jus
beln, φωνήν, Hdt. 8, 65.; m. ενάζειν verd.,
Long. 3, 11.: ἄφρασιον ἀοιδήν (vom lauten
Seschrei der Rases). Orah. Lith. 2 %

Long. 3, 11.: αφρασιον ανισην (vom lauten Geschrei ver Bögel), Orph. Lith. 3. X.

laxxαιος, αία, αιον, adi. von ιάχα, σιέqανος, Ath. p. 678 A.

laxxειον, τό, Xempel ves Balchos, Plut.
Aristid. 27., Alciphr. 3, 89. Bgl. Lobeck.
Aglaoph. p. 253.

laxχέω, = laxχάζω, übhpt. jauchzen, juseln, Eur. Heracl. 752. 782.: wehtlagen, dazzeltw yā Kuxlwala, Bur. Or. 965. (nach 90rf.).

οιε φαπός παις δεπ Θρειιέπ αμείτετατη, 10. 91. μ. δ.; ἐπὶ σίτφ, Od. 10, 376.; ἐς Πυθω κάπλ Δωδώνης πυχνούς θεοπρόπους, Αεεκί. Ρτομ. 662. Choëph. 44.; Δίχην Γαλλε σύμμαχον φίλοις, ib. 490.: περὶ χεροὶ δεσμόν, μπ bie Φάπδε είπε Æείξει legen, Il. 15, 19. (ἐτάροις ἐπὶ χεῖρας, Φαπό απ bie Gefáptien legen, Od. 9, 288. Bgl. ἐπιάλλοι.) b) Φθίς ἐλεύθερον ήμαρ ἐάλλων, Anth. 7, 529.; ἐάλλειν ὑλαχήν, bellen, ib. 7, 69. c) Τχνος ἰάλλειν, ben Buß fehen (vestigium figere), Nicand. Alex. 242. d) ἐάλλειν τινὰ ἀτιμίησιν, 3mb mit Schmähreben verlegen (ignominia petere, afficere), Od. 13, 142. — 2) intr. [i dj fd nell bewegen, la ufen, fliegen, Hes. Theog. 269. — Rur poĕt, bef. ερ. M. [i drács, όν, adi. verb. von ἐάλλω, geſenbet, geſġidt, ἱαλτὸς ἐκ δόμων ἔρην, Aesch. Choēph. 22. [i] Τῶμα, ion. ἔημα, τό, (ἰάομαι) baß Φείλε mittel, τῶν πολλῶν κακῶν, Aesch. fr. 296.; ἤπια ἰήματα προσάγειν, Hdt. 3, 130.; παθημάτων, Plat. Tim. p. 66 C.; προσάπτειν τινί, Luc. calumn. 17.; μ. φάρμακον νετό., Plat. Mor. p. 510 K. αδιπ δ΄ ἔνει Γαμα

taμβείος, ον, (Γαμβος) jambisch, in Jamben, μέτρον, Arist. poët. 5, 8.; auch τὸ ταμβείον οφης μέτρον, Arist. Rhet. 3, 1, 9. — 2) τὸ ταμβείον, ber jambische Bers, Ar. Ran. 1133., Plat. δ. u. X. [1] Dav. ταμβειοφάγος, δ, (φαγείν) ber Jambenstreffer, Jambenschluckt, Dem. de cor. p. 274, 6. (wahrsch, mit Anspielung auf bas Schaus intersector, best Assistant and bas Schausenschen, best Assistant and bas Schausenschen, best Assistant and bas schausenschen.

S, (mayelus, interampetang an ous exquires pieterleben bes Aeschines, so daß es von dessen Verschammelung der Verse 3 u verstehen ist; de disperdente bonos trimetros per vitiosam pronuntiationem. Schneser., vgl. p. 315, 21. BA. p. 190, 9: λαμβοφάγον τον πταίοντα λέγουσι.)

λαμβέλεγος, δ, ein Bers, ber aus einem jambischen πενθημιμερής u. einem halben ele-gischen Berse besteht, Hephaest. p. 91 Gaisf.

λαμβιάζω, = λαμβίζω, Anth. 7, 405. λαμβίζω, f. ίσω, (Ιαμβός) in Samben reben ob. screen; schmahen, Arist. poët. 4., Ath. p. 505 D., Luc. Iup. Trag. 33.; m. κατασκώπτειν verb., DH. 7, 72.

λαμβιχός, ή, όν, jambifch, πούς, DH. de comp. verb. p. 120, 8.; μέτρον, Gramm.: λαμβική, ή, eine Tanzart, Ath. p. 629 C. λαμβιστής, οῦ, ὁ, (λαμβίζω) ber in Jamben Redende ob. Schreibende; der Schmähende, Ath.

λαμβύκη, ή, ein musikalifches Inftrument,

laμενή, ή, = είαμενή, Hesych. laμνος, ό, = είαμενή, Nicand. Ther. 29. 200. 537. 901., Nonn. Dion. 12. 346. Rur im pL

iάνθην, aor. 1 pass. von lalvo.

tarθiros, η, ον, (for, arθos) veilgenblithe farbig, violett, ianthinus, Plin. [4] larθos, ο, arθos και χρωμά τι πορφυσαεδές, Hesych. Bgl. Theognost. can. p. 18, 2. σωμα, Soph. Tr. 1200. (v. 12011. 1802.) aufferlichen Bunben); σμύρνησι τὰ έλχεα, Pind. Pyth. 3, dusseticen Bunden); σμύρνησε τὰ ἔλεια, Hdt. 7, 181.; νόσους, νόσον, Pind. Pyth. 3, 46., Bur. Belleroph. fr. 23., Ar. Vesp. 651.; ἰάσατό μου νόσον ἀνήπεστον, Phalar. ep. 107.; τοὺς κάμνοντας, Plat. Polit. p. 299 Δ.; τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην, id. Symp. p. 191 D.; ἀπό τῆς μάστιγος, Marc. 5, 29. b) θότε., καποίς δταν θέλωσιν ἰᾶσθαι καπα, Soph. fr. 98 Dind., Aesch. in BA. p. 48, 21., Hdt. 3, 53., Thuc. 5, 65., Plut. Alcib. 23.; δύσγνοικν, ἀμαρτίαν, Βυτ. ΗF. 1107. Or. 649.; τὸ Δημοσθένους δωροδόπημα, Aeschin. adv. Ctes. 69.: wiederher ftellen, a usbesser tag πέτραις

Rebende od. Echreibende; der Schamp.

p. 181 C.

λαμβογράφος, δ, = λαμβειογράφος, ΕΜ.

λαμβογράφος, δ, (ελδος) jambenahnlich, σατε tig, Aristid. Quint. p. 39, 40.

λαμβοκρότος, ογ. (κροτεῖν) jambisch thnend, απο Σαμβοκρότος, εξείς το Εποξείς το Εποξε 18. 3. μεν περί συμος ιαφοή, επεσετ. 2, οιτι λαμβοιφάγος, δ, (φαγεῖν) [. λαμβοιφάγος ξε σστέον άχοις λάπτει, ib. 3, 17.; λάπτο-λαμβοφάνής, ξε, (φαίνομαι) jumbendinlich, μαι άλγεσιν ήτος, Mosch. 4, 39.; οῦς αὐ-λόγος, Max. Planud. in Walz. rhett. 5, p. τίχα γήρας λάπτει, Anth. 11, 389. Bgl. Qu. 472., Schol. Hermog. b. Baft ξ. Greg. Cor. ichnell bewegen, laufen, fliegen, Aesch. Suppl. 542. [Y]

auf dem man die Jamben gespielt haben soul, recessive nan die Jamben gespielt haben soul, recessive nan die Jamben gespielt haben soul, recessive nan die James des gen., die den Romern edens. iapyx, ein Rordwestwind, der seine Benennung von daußadzig, ses, (lauβos, eldos) jambenartig; son Japogen, einem Botte in Apulien, erhals son der kart die mund. 4. u. A. te nad l., Philoste. p. 246.

lαρειάθδω, bocot. f. lερεάζω, b. t. lερα-τεύω, Binscr. 1, p. 739.

λοίτες, θε τος και δορούν, χαράν και θρούν,

lapús, dor. f. lepós, Binser. 1, p. 807. lás, ádos, ή, adi. fem., Jonisch, γυνή, Hdt. 'lás, ádos, ή, adi. fem., Jonist, γυνή, Hdt.
1, 192.; ξυγγένεια, Thue. 4, 91. b) so. γῆ,
bos kand der Jonist, ή Αττική τὸ παλαιὸν
'loría καλ 'lás ἐκαλεῖτο, Strad. 9, p. 392.
c) so. diálextos, der Joniste Dialett, die
Jon. Mundart, ἐν τῆ 'láδι γράφειν, Luc.
de consor. hist. 16. [γ]
Lāσι, 3 pl. praes. von είμι, ich gehe.
lãσι, ί. εέασι, 3 pl. praes. von τημι.
lάσιμος, ion. λήσιμος, ον, (ἐασμαι) heilbar,
km adubelsen ift (opp. ἀνίατος). Aesch. Pr.

dem abzuhelfen ist (opp. arlaros), Aesch. Pr. 473.; νοῦσος, Hippocr.; τραῦμα, Plat. Legg. p. 878 C. b) thtr. δεινή ή δεός, ἀλλ δρως ἐάσιμος, ξα besantigen, Eur. Or. 399.; ἀμάρτημα, Plat. Gorg. p. 525 B. [τ] ἐᾶσις, ion. Ἰησις (Hippocr.), εως, ή, bie

ol. p. 398 E. — Dao. Ιάστιος, α, ον, Jonisto, τόνος, Max. Tyr.

7, 1, p. 101.

lάτειρα, ή, bie heiterin, Theod. Prodr. p. 374.; ion. τήτειρα, Marcell. Sic. 1. [1] τατέον, adi. verb. zu τάομα, zu heiten,

Hippocr.

lāτός, ή, όγ, (láoμαι) gu heilm (opp. ἀνίατος), Plat. Legg. p. 731 C. 862 C., Arist. HA. 10, 4. [7]

latos, n, ov, (lov) von Beilden, Flacov, Aët. p. 9 A.; to latov, eine Art von Beildens conferve, Oribas. collect. p. 85.

λάτραινα, ή, = λατρίνη, Basilic.
λάτραινα, ή, = λατρίνη, Basilic.
λάτραινα, ή, έλεισω) ber Argt,
ber burch Einreibungen Leibesübel heilt; blese
heilart hieß λατραλειπτική, ή, Plin. 29, 1.,
Cols. 1, 1.

larρεία, ή, (larρεύω) bas Deilen, bie Deis lung, Rur, Arist. Eth. 2, 3., Plut. Pyrrh. 3. Mor. p. 510 C., Poll. 4, 177. [τ]

Ropards (ion. Intoecov, Hippocu), ró, bie Bohung s, Wertstätte bes Arstes, Plat. Pol. p. 405 A., Luc. Icarom. 24., Aol. VH. 3, 7. — 2) ber Arstlohn, pl., LXX., Poll. 4, 177. 6, 186. [7]

wahrsch, die grup.

valus sepium, Linn.), Theophr. 22. u. d. Byl. Plin. 22, 24, 39.

laselalasov, τό, = dem folg., Aët.
lάσμη, ή, είπ wohitiechendes Del dei den
Prseun, Diosc. 1, 76.

lasnayátης, ὁ, ἐχ τῆς σμαραγθιζούσης
lotiv lasnidos καὶ τοῦ ἀχάτου, Αĕt. 2, 37.;
iaspachates δ. Plin. 37, 54. nach Hardnin.
lasnic, istos, jaspisartig, a farbig sein, Diosc.
5, 154.; von
lasnic, istos, ή, der Jaspis, ein grüner
Stein (s. über ihn Dioscor. 5, 160.), Plat.
Phaed. p. 11 D. u. Χ. [ί]
l'assi, Jonish, nach Jonischer Sitte, in Jon.
Mundart, Plat. Lach. p. 188 D.; συγγοάMundart, Plat. Lach. p. 188 D.; συγγοάMundart, Plat. Lach. p. 188 D.; συγγοάMundart, Plat. Lach. p. 188 D.; συγγοάlassic, istos, ή, der grüner Sitte, in Jon.
Mundart, Plat. Lach. p. 188 D.; συγγοάMundart, Plat. Plat.

Mundart, Plat. Plat. Plat.

Mundart, Plat.

Mundart, Plat. Plat.

Mundart,

| Bust. p. 859, 31.].
| lārooloyéw, (léyw) von der Arzneikunft sprechen od. handeln, DL. 8, 78. Dav.
| lārooloyéw, ή, die Art u. Weises, das Wessen der Arzeneikunst, Philo 1, p. 302, 13 Mang.
| lāroouāθημάτιχοί, of, die Aerzte, die in der Ausübung heilkunst und Astrologie versbanden, des, in Aegupten, Procl. paraphr.
| Ptol. p. 24.

πιρροςτ.

Ιᾶτής, ion. ἐητής, ῆςος, ὁ, ροἔτ. f. ἐατρός, ἐτ ἀτζτ, ll. 2, 733., Pind. Pyth. 3, 65.; νόσων, h. Hom. 15, 1., Theocr. epigr. 7.; ἐπτρόμαντις, εως, ἡ, (μάτις) bet ατζτ μεταχών, Soph. Ττ. 1199. [τ, in bet Anth. aud τ] ἐττρόμαντις, εως, ἡ, (μάτις) bet ατζτ μεταχών, Soph. Ττ. 1199. [τ, in bet Anth. aud τ] ἐττρόμαντις, εως, ἡ, (μάτις) bet ατζτ μεταχών, διαμονικής, ἐος, ἡ, (μάτις) bet ατζτ μεταχών, διαμονικής, ἐος, ἡ, (μάτις) bet ατζτ μεταχών ἐττρομος, ἡ, (μάτις) bet ατζτ μεταχών ἐττρομος ἐτρομος, ἡ, ἐτρομος ἀνής ἐτρομος, ἡ, ἐτρομος ἀνής ἐτρομος, ἡ, ἐτρομος ἀνής, ἐλ. ἐτρομος, ἡ, ἐτρομος ἀνής, ἐτρομος, ἡ, ἐτρομος, ἡ, ἐτρομος, ἡ, ἐτρομος, ἡ, ἐτρομος, ἡ, ἐτρομος, ἡ, (μάτις) bet ατζτ μεταχών ἐτρομος, ἡ, ἐτρομος, ἡ, (μάτις) bet ατζτ μεταχών ἐτρομος, ἡ, (μάτις) bet ατζτ μεταχών ἐτρομος, ἡ, ἐτρομος, ἡ, (μάτις) bet ατζτ μεταχών ἐτρομος, ἡ, (μάτις) φεταχών ἐτρομος, ἡ, (μάτις) φεταχών ἐτρομος, ἡ, (μάτις) φεταχών ἐτρομος, ἡ, (μάτις) μεταχών ἐτρομος, ἡ, (μάτις) φεταχών ἐτρομος, ἡ, (μάτις) ἐτρομος

larrarai u. larraraiat, interi. weh! o weh!

Ar. Nub. 707. Eq. z. A. u. [. [i]
 larwe, ion. linwe, ogos, o, = largos,

Blnscr. 1, p. 865. Unwillens, σχετλιαστικόν επίροημα, Suid. 2) hel hier! als Untwort auf einen Buruf,

Ar. Ran. 271. [t]

lauθμός, ὁ, (laύω) ber Aufenthaltsort, bas Lager (ber Thiere), Lya. 606. — 2) = υπνος,

Heayof, interi. juch! Ausruf ber Freude, Ar. Ran. 1029.

λαύω, f. λαύσω, bie Beit zubringen (bes. bie nåchtliche), liegen u. ruhen, schlafen, αὐπνους κύκτας, sl. 9, 325.; έννυχίαν τέρψιν λαύειν, Soph. Ai. 1183.; έν ἀγκοίνησιν Ζηνός, sl. 14, 213.; ποῦ Εκτωρ τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον Ιαύει, Bur. Rhes. 740.; νῦν μοι Ιμε-ρόεις κόλπων έντοσθεν Ιαύει Έρως, Anth. 9, 325.: von Thieren, Od. 9, 184. 14, 16. — 2) trans. ausruhn lassen, πόδα, Bur. Phoen. 1553. b) = παύω, m. gen. σχαρθμών λαύσεις στόλον, Lyo. 101. (Bermandt mit άηναι, hauchen, u. άξσαι, fclafen, welsches b. Hom. nåchtliche Ruhe auch ohne Schlaf bedeutet. Dieses beweißt das b. Aeseh. Choëph.

sender, Schübe, Anth. 9, 525, 10.

läχέω, f. ήσω, s. läχω.

läχή, ή, siaχω bas Geschrei, b. Hom.
sow. von dem Kriegsgeschrei der Angreisenden.

l. 4, 450. 17, 266. u. δ., als dem Wehrus der Geschagenen, id. 16, 373. n. δ.: von dem Klagergeschrei der Schötten, Od. 11, 43.: übhpt. Klagerus, Wedgeschrei, Hes. Th. 708.; πολύσαχος, Aesch. Pers. 902.; laχάν οδαν άδυσανος μέλπει, Eur. Med. 149. 1Τ. 180.

u. δ.: Freudengeschrei, Freudenrus, Jauchgen, Judes, Kur. Baoch. 149.; ûπ αίδλας laχάς ύμνων, id. Ion 499.; παμφωνων laχάν υμεναίων, Pind. Pyth. 3, 17.: auch von Instrumenten, laχά αὐλον, Vibtrageton, poet.

b. Plut. Mor. p. 1104 E.; χουτάλων τυπάνων laχή, h. Hom. 13, 3. Φοετ. West. νων laxή, h. Hom. 13, 8. Poet. B., foll auch b. Hippoor. vortommen. Lebrigens vgl. daxxή. [1] ταχημα, bas Gefchrei, Gejubel ; Getbie, δφεων

λαχημας, σει ΗΕ. 884. 3 m.; πορυβαν-λαχημασι, Ευτ. ΗΕ. 884. 3 m.; πορυβαν-τείων φόπτρων λαχήματα, Anth. 6, 165. [τ] λαχος, δ, = λαχή, Orph. h. 48, 3. 3 m. λαχρός, δν, ετωείφε, geidmolgen, verwejet, τ.— 2) abtr. exfreut, heiter, Hesych. (Bon ialrw.) [ĭ]

Ath. p. 455 F. — 2)  $\dot{\eta}$  targós,  $\sigma c \phi \dot{\eta} \nu$   $\theta c \tilde{\omega} \nu$ , aesart, and source of targodo d' aux, Diogenes Trag. b. Schmetz ober Schreck, II. 5, 343., Od. 10, Ath. p. 636 A., Plut. Mor. p. 144 D. b) bie 323.: vom Wehltagen Arauernber, II. 18, 29, Debamme, Hesych. s. v. Maia, Hellad. in Phot. bibl. p. 531, 8. [\$\vec{\text{\$\tilde{\text{\$\tilde{\text{\$\tilde{\text{\$\tilde{\tilde{\text{\$\tilde{\tilde{\text{\$\tilde{\text{\$\tilde{\text{\$\tilde{\text{\$\tilde{\tilde{\tilde{\text{\$\tilde{\tilde{\text{\$\tilde{\tilde{\tilde{\text{\$\tilde{\tilde{\text{\$\tilde{\tilde{\text{\$\tilde{\text{\$\tilde{\tilde{\text{\$\tilde{\tilde{\text{\$\tilde{\tilde{\text{\$\tilde{\tilde{\tilde{\tx}\$\$\tilde{\text{\$\tilde{\tilde{\tilde{\tilde{\tilde{\text{\$\tilde{\t Basser getauchten glübenden Eisens, Od. 9, 391.

— 3) tr. μέλος, ein Lied ertdnen lassen, Call. Cer. 40.; ἀσιδαν, Ar. Ran. 217. Eq. 1016.

— Bon einem Prás. ἐαχέω sindet sich noch ein aor. ἰαχησα, h. Cer., Anth. Pal. 7, 745., Nonn. par. Sonst stand und sieht zum Theil auch jeht noch d. Trag. u. Ar. dieß. W. mit langem a, wo jeht ἐαχή od. ηχεῖν geschrieben od. zu schreiben ist; s. d. Stellen unter dieß. B. Jus Grund dieser St. dehauptete Einst. z. Soph. OT. 1222., α sei anceps, welche Neisnung er z. Eur. Herael. 752. widerrust u. ein turzes α nur. 11 aor. laχον getten läßt. Für anceps erklat auch Ellendt die Mittelssiphe. — Rur poēt. W.

ἐβάνατοβε, ωσε, ή, (ἐβάνη) das Brunnensseil, Hesych.

feil, Hesych. ίβανέω, Baffer foopfen, wie αντλέω, Hesych.; pon

lβάνη, ή, Hesych., und lβάνος, ό, der Brunneneimer, vgl. έβηνος, = xados, graarlor, yalxlor, Hesych. — S. über biefe Worterfamilie Letronne Journ. des Sav. 1833, p. 406 sq. 1887, n. ber Japfen im Schiffsboben, bac' barin gesammelte Wasser auszulassen, bast barin gesammelte Wasser Rust. p. 525, 34.

ευδιαίος und χείμαρρος, Eust. p. 525, 34. 858, 38.

 $i\beta\eta$ ,  $\dot{\eta}$ , =  $\sigma o \dot{\rho} \dot{o} \dot{s}$ , wahrsch. basselbe mit  $3\ell \beta\eta$ , Hesych.

τβηνος, ό, τβηνοι, σοροί, θῆκαι ὀστράκι-ναι, κιβωτοί, Hesych.

ται, πιρωτοί, Hesych.

1βηρίς, ίδος, ή, eine Art Kreffe, Gal. 13, p. 635., Diose., Plin.; wehrich. v. 'βηρία. 'Ιβηροβοσπός, όν, ('Ιβηρος, βόσκω), διε Swerter nάhrend, Lyc. 643.; dasset 'Ιβηροτρόφος b. Tzetz. z. Hes. Op. 59., Const. Man. 5965 Bekk.

| Feek. | Ising gen. 1810s, Hdt., Arist., u. 181dos, Ael. 10, 29., Schol. u. Tzetz. 3. Lyc. 513.; 181ωs, Ael. HA. 10, 29., Gal. 2, p. 360., Geop. 13, 8, 5. 15, 1, 15., dat. pl. 1820t. Paus. 8, 22, 5., acc. 181ν, η, ber 35is, ein Respet. Sumplyogel, ber 16th von Gemarm u. Declarations about the best time architecture architecture. Basserthieren nahrt und göttlich verehrt ward; es gab zwei Arten, Hdt. 2, 75. 76., Ar. Av. 1296., Timoel. b. Ath. p. 1296., Arist. HA. 9, 27. de gen. an. 3, 6. u. A.

any o. emppoar. vortommen. Uebrigens vgl. | 9, 27. de gen. an. 3, 6. u. A. lβίσχος, δ, hibiscus, Eibisch, eine Art wild lάχημα, das Geschrei, Gesubel; Gethe, δφεων ιχήμασι, Kur. HF. 884. zw.; χορυβαν-ιώων δόπτρων λαχήματα, Anth. 6, 165. [τ] λαχος, δ, = λαχή, Orph. h. 48, 3. zw. λαχοός, όν, erweicht, geschmolzen, verweset, . — 2) úbtr. ersteut, heiter, Hesych. (Bon λαχω). [τ] λαχων, ρί. ταχα, 1) schreen, des δομακτικός αξο mit 1βύ μισαπμετηδιαστη, was Hesych. u. Phot. p. 100, 8. erwähnen: 18μή λαχων, μέχα, μέχα, μέχα, δυακτησαντες άντλ τοῦ άναφθεγξάμενος μέχα, οδιως Τηλεκλίδης (Τηλεκλείδης).

ge ergangen ift.

ίβοω, = τύπτω nach Hesych. 17α, bei den Kopriern = σιώπα, also f.

ciya, Heeych.

iγdη, η, åltere y. Iγdis, η, Solon, Anti-phan. Sext. Emp. adv. Math. 1, 234., vgl. tob. ş. Phryn. p. 165., ber Mörfer, Reibstein, Hippocr. p. 635, 34., Geop. 12, 9, 5.— 2) Beacanning eines Kanşes, wegen feiner stams pfenden Bewegung, Ath. p. 629 F., Poll. 10,

† dydlfw, f. low, im Morfer gerreiben.
dydlov, ro, dim. von bydic, tydη, Geop.

12, 19, 5.

lydic, ή, f. lydη.
lydiaμα, τό, (lydlo) bas Reiben im Mor[(t, †. — 2) ein Tanz, nach feiner ftampfenden Bewegung benannt, EM.

Ιγδοκόπανον, τό, (κόπτω) ber Morfer, Schol. II. 11, 147. nach Baid. Ιγκρος, = έγκεφαλος, Hesych., Arcad.

| 1γνός, ύος, ή, = 1γνύα, h. Merc. 152., gen. 1γνύος, Gal. 2, p. 828, 1., ben acc. 1γνύα, β. 1γνύν, Arist. HA. 3, 5., Theocr. 26, 17.; 1γνύν, Arist. HA. 1, 14.; 1γνύν, dat., Galen. 2, p. 330, 3., Heaych.; εν ταις 1γνύσον, Arist. HA. 3, 3., [. 80b. 3. Phryn. p. 302.

Alberti), wie die Stelle bes Phot. aus Bosych. Schweiß auspreffend, zavua. Hes. Op. 417. gu ergangen ift. — 2) = eldaupos, Suid., Hesych.

idavexós, 1, 6v, (ideav, idea) nur im Ber-ftanbe ob in ber Borftellung vorhanden, in-tellektuell, ideell, (Plat.) Locr. p. 97 D.

ιδάνός, όν, (ίδεῖν) ansehnlich, stattlich, wohlgestaltet, Call. b. Herodian. π. μ. λ. p. 7, 22. u. b. Schol. II. 14, 172.

1 lde, coniunct. ep. f. nde, und, Hom. d., Hes. Th. 19. 887. Sc. 19.; mehrere fpat. Ep. Hes. Th. 19. 887. Sc. 19.; mehrere spät. Epgebrauchen es gar nicht mehr, s. Noß z. h. Cor. 190.; bei den Trag. nur Soph. Ant. O56., sonst auch Aesch. Pers. 888., wo side hergestellt ist. [O., boch stellt Hom. das W. meist so, das die lehte Sylve, wo sie nicht elibirt ist, in die Versehedung kommt, und durch Yosison und Casur lang gebraucht wird, vgl. Noß a. a. D.]

2 186, hisw. auch 18s geschr., imperat. aor. eldox, siehe, sieh da, Il. 17, 179., Od. 8, 443. 18e, 3 sing. aor. 2. eldox, op. ohne Augm. s. eldox er sah, Hom.

f. elde, er fah, Hom.

1/2005, = εγκέφαλος, Hesych., Arcad.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1/21, 6.
1 c) bie Art u. Beife, bie Befchaffenheit, φύλλα τοιησόε έδέης, Biatter von ber Bes ichaffenheit, Hdt. 1, 203.; θανάτου, Thuc. 3, Arist. HA. 3, 3., [. Lod. z. Phryn. p. 302.

1δα, ion. 18η, ή, Balbgebirg, waldige Gerbirge, by. and Baldung übyrt., χώρη ύψη-169. 175. 7, 111.; Ιδη καυπηγήσιμος, id. 5, 23.; τῷ κωρίων τὰ δασέα ὑπὸ τῶν ἀνθρώ-23.; τῶν χωρίων τὰ δασέα ὑπὸ τῶν ἀνθρώ-23.; τῶν καρίων τὰ δασέα ὑπὸ τῶν ἀνθρώ-23.; τῶν καρίων τὰ δασέα ὑπὸ τῶν ἀνθρώ-23. γ. ἰδας τὰνε ἀναμέσθας, Paus. 19, 12, 2) im philof. Sinne, a) das Be fen, bie Yos καλ πεδία, Philostr. op. p. 912. b) als Besmanug lebhafter, bunter Barbe, Philostr. im. 1, 28, p. 45, 6 Jac.: δολοῦν γὰρ σκυθρω-11. 128, p. 45, 6 Jac.: δολοῦν γολοῦν γολοῦν γολοῦν γο

προσώποις τε και πράγμασε κατά τε Εν-127.; Ιδιοβουλήσαι και ούχι γνώμη τοῦ αὐνοιαν καλ λέξιν καλ την όλην της άρμονίας τοκράτορος απαντα διαπράξασθαι, Menand. καταπλοκήν, Schol. 3. Hermog. de ideis 1, Exc. leg. p. 309, 3. p. 377. c) τροπικαλ ιδέαι, Figuren, DH. de Lys. 3. u. sonft. S. úbhpt. Brnesti lex. sid, in gleichem Stande, demselben Bolte usu. Techn. s. v.

ίδειν, inf. aor. 2. είδον, op. gebehnt εδέειν, Hom., dor. εδέμεν, Pind. εδέρως, ό, = ὁ ἄμα τῷ εδείν ξρών, Lexic.

Toeuxov, ες, ε, ion. u. op. verlangerte Form f. tδον, είδον, Il. 3, 217.
tδέω, ion. f. ίδω, coni. aor. 2. act. είδον.—
2) op. coni. perf. zu olda f. είδω, wissen, Il. 14, 245., wo Andere είδεω zweisplbig lesen. ίδη, ſ. ίδα.

Υδηαι, 2 sing. coni. sor. 2. med. εἰδόμην,

f. lon, Hom.

ep. f. 18η, Hom.

"Iδηθεν, adv. ("Ιδη) vom Iba her, vom Iba
herab, 11. 3, 276. 4, 475.

εδησω, f. εδήσω, dor. fut. gu εἶδον,
Theogr. 3, 37.

tidia, f. tidios z. E.
tidiaciorras, adv. besonbers, abgesonbert, als
lein, DS. 19, 99., Sext. Emp. Pyrrh. 1, 182.,

Schol. Thuc. 1, 80.

θιάξω, f. άσω, (lδιος) a) abgesondert, allein, getrennt sein, Hdn. 4, 12, 12., DC. 66, 9.; δωμάτιον ἀνακεχωρηκός και ιδιάζον, Hel. ατιτεπιτ ετιι, Ηαπ. 4, 12, 12., 10. 05, 9.; δωμάτιον ἀνακεχωρηκὸς καὶ ἰδιαζον, Hel. 7, 12, p. 277 Cor. 3. Χ.: μόνος ἰδιαζον πρός τινα, αllein mit Imb, Hel. 7, 25, p. 300 3. Χ. b) eigen, eigenthůmlich sein, δονεον ἰδιαζον τῆ φύσει, Hdn. 2, 58.; πόα ἰδιαζονσαν φύσιν έχουσα, id. 3, 45.; σύνταξις καινοπρεπὴς καὶ ἰδιαζουσα, Greg. Nyss. u. Χ. 3 opp. κοινός, Plut. Mor. p. 905 F.; ἰδιαζουσα φυσις, Hel. 2, 28 3. Χ.: υου eigener Χττ, Βει schaftenfeit, είτιαm είτι, σύμπτωμα, DL. 1, 59. ἐδιαζον συμπόσιον, ein eigenthůmliches Gastmats, Ath. p. 12 A. c) m. dut. ἰδιαζω τινί, sût Imb ob. etw. allein sein, seine Beit ober Κυβε weißen, οὐ γάρ μοι σχολή ξενικο ἰδιαζω πράγματι, auct. in BA. p. 43, 21.: bb. sich mit etw. abgeben, beschástigen, Ael. HA. 6, 19. — Med. sich etw. au eigen machen, aneignen, Hesych., vgl. Cor. 3. Hel. p. 248.

p. 248.

ldiastegos, ldiastatos, comp. u. superl.

ldiastegos, idiastatos, comp. u. superl.

ldiastegos, op. (leios, eighthum.

ldiastegos, op. (leios, eighthum.

ldiastegos, op. (lates, comp. Heesych.

ldiastegos, op. (lates, leibft, b. i. nad.

ldiasteg

Exc. leg. p. 309, 3.

λδιογάμια, ή, (γαμέω, γάμος) Che unter sich, in gleichem Stande, bemselben Bolte usm., opp. κοικογαμία, Greg. Naz. or. 23, p. 414.

λδιογενής, ές, (γένος) von eignem, besond berem Geschlecht, von eigner Gattung, opp. κοινογενής, Plat. Polit. p. 265 D., Diosc. 2, 71., Hermes b. Stod. Ecl. ph. 1, p. 938.

λδιόγλωσσος, ον, (γλώσσα) von eigner, bessenter Sprache, Strad. 5, p. 226.

λδιογρωμονέω, nach eignem Sinn reden ob.

idiogrωμονέω, nach eignem Sinn reben ob, handeln, DC. 45, 42. 53, 21. 43, 27., wo found idiogrωμέω, was noch b. Julian. 1, p. 53 Ε. steht.

idioγνωμοσύνη, ή, bie eigene Meinung, Macar. Hom. p. 53 C.; von

παστ. Ποπ. p. 35 c.; δοπ 
ιδιογνώμων, ον, (γνώμη) mit eigene Sinn, 
barnach rebend od. hanbelnd, eigenfinnig, αυβαθέας και ιδιογνώμονας, Hippocr. p. 295, 
12. 26.; ζω Τίμωνος βίον ... ἀγέλαστον, 
αδιάλεκτον, ιδιογνώμονα, Phryn. com. in 
BA. p. 345, 2., Arist. Eth. 7, 9.; Critár. v. αυτόγνωτος, Schol. Soph. Ant. 875.

idioyoria, ή, (γονή) Erzeugung aus eignem Seichlecht, opp. κοινογονία, Plat. Polit p.

ίδιόγραφος, ον, (γράφω) felbstgefchrieben, eigenhandig, Gellius 9, 14.

tdioβάνεω, (βνήσχω, θανείν) eines eignen Zobes sterben, Procl. par. Ptol. p. 277., wof. Achmes Onir. p. 123, 2. ίδιοθανατέω.

Achmes Onir. p. 123, 2. Μιοθανατέω.

1διοθελώς, (θέλω) nach eignem Willen,
Nili iun. vit. p. 39, 7.

1διοθηρευτικός, ή, όν, (θηρεύω) für sich,
ob. zu eignem Bortheil jagenb, ή—τική (sc.
τέχνη), eigene Sagb, Plat. Soph. p. 222 D.

1διοθηρέα, ή, (θήρα) Ragb für sich, zu eignem Bortheil ob. Gebrauch, Plat. Soph. p. 223 B.

1διοθηρέα, οκ. 2010, Plat. Soph. p. 223 B.

idióxοτος, ον, opp. von άλλόχοτος, von Heaych., wie es scheint, gebilvet.

idioxρασία, ή, (χράσις) bie eigenthümliche Mischung, bas eigenthümliche Temperament, Procl. par. Ptol. p. 13, 29. u. δ.

idióχοϊτος, ον, (χρίνω) nach eigner Bahl, nach eignem Gutbünken ober Urtheil lebend,

ldiogerla, i, Gaffreunbicaft zwifden Pris Said : non

iδιόξενος, ον, (ξένος) einem Privatmann altbefreundet, Gastfreund eines Privatmannes, gastbefreundet, Gastfreund eines privaimumie, Gegens. von ngoferos, Gastfreund einer gans pin Stadt oder eines Staates, DH. 1, 84., Exc. 2324, 6 Reisk., DS. 13, 15. das. Wessel, Luc. Phal. 2., Plat., App. u. X. Daf. idia firos, Andac. p. 19, 3., u. idios févos, DH. 7, 2.

idionadeca, ή, eigenthamlicher u. besonberer Eindrud, Affizirung, Stimmung, Leiden. opp. συμπάθεια, Gal. 7, p. 454., Alex. Aphr. Probl. 2, 35.: Affizirung durch sich, nicht von aufen, Prisc. 1, p. 366. 411. 522.

iδιοπάθεω, für fich leiben ob. empfinben, befondere, eigne Leiben, Ginbrude ob. Empfinbungen haben, Gal. : ubbpt. wie bas Cat. aegre ferre, KS., J. Cob. J. Phryn. p. 620.; von

ldionadis, ec, (natoc, nadeir) von eigent, befonderer Gemutheftimmung ober Leibenfchaft, eigne, besondere Empfindungen ob. Gin= brude babenb, Galen.

idionoieω, (ποιέω) eigen machen, gu eigen geben, gueignen, übtr. την έπίδειξιν τοις παρφοτά, gatignen, acter της επιστέρο του παρο σύσι, Gal. 2, p. 672, 16. — Med. sich gur cignen, τὰς νησους, DS. 5, 13. u. δ. bes. δ. Εράτ.: übtr. Imb sich geneigt machen, τὸν Φαρνάβαζον, DS. 15, 29.; τὰς καρδίας υίων Ισραήλ, 2 Samuel. 15, 6.

† ίδιοποίημα, τό, bas Eigengemachte, Unsgerignete, Angemaßte.

idioπolησες, εως, ή, bas Eigenmachen, Un-eignen, Zueignen, Annehmen, Anmagen, Athanas. Or. 1, p. 61.

ίδιοπραγέω, (πράσσω) eigne, besondere Sefergen, ohne fich um Unbere ju tummern, +. für fich, ohne anderweitigen Befehl Auftrag, eigenmachtig handeln, Pol. 8, 28, 9., Strab. 12, p. 555., DS. 18, 39. 42. 50. 64. Dan.

idiongayla, fi, bas Betreiben eigner Ges schäfte, bas Handeln für sich, jum eignen Borstheil, nkeorefla xal idiong., Plat. Logg. p. 875 B., Porphyr. Grad. §. 41.: bas eigens mächtige Handeln, †.

tδιοπραγμονέω, = ίδιοπραγέω, Schol. Eur. Med. 217., Schol. Thuc. 1, 32.; von

ιδιοπραγμοσύνη, ή, = ιδιοπραγία, Pal-lad. hist. Laus. p. 7. ιδιοπράγμων, ον, gen. ονος, (πράγμα) tigne Gefdofte obet Ungelegenbeten betterbend: für sich lebend, ohne sich um Andere zu tum-mern, DL. 9, 112., Schol. Ar. Eq. 262.

† ίδιοποαξία, ή, = ίδιοπραγία. Ιδιοποσωπέω, ein eignes Gesicht ob. Ans sehn haben, Procl. par. Ptol. p. 74.; von ίδιοπροσωπος, ον. (πρόσωπον) von eigs nem Anschn, Ptolem. Tetrab. p. 50, 22. — Adv. - wnws, f. v. a. inebefonbere, KS.

KS.; von

Blnscr. 2, p. 251, 276, 8. 32., Gies. Acol. D. S. 406.: auch eldios, ib. u. mit Digamma Flosos, Tabul. Heracl., eigen, eigenthumlich, b. i. 1) nicht einen Anbern angebend, betreffend, nicht einem Anbern gehorig, opp. κοινός (ogl. Arist. Top. 1, 4: Ιδιον δ' έστι δ' μή δηλοί το τε ην είναι, μόνο δ' δπάρχει, και αντικατηγορείται του πράγματος), ίδια επικώμια, Pind. ρείται τοῦ πράγματος), Ιδια Επιχώμια, Pind. Nem. 6, 33.; Ζεὺς Ιδίοις νόμοις χρατύνων, Aesch. Prom. 402.; Ιδία γνώμη, ib. 542.; Ιδιος καιτύνων, τδιος ἀλί οὐ ποινὸς ῶν μετὰ τοῦ σώματος ὁ πόνος, Plat. Pol. p. 535 B.; Ιδιον μη νομίζειν τοιούτων μηδέν, ὁ πάν ἄλλφ συμβαίη, Dem. p. 1270, 13. u. fonft hàufig, bef. in Φτογα: τὸ ἐμὸν Ιδιον, für meinen Kheil, ich meinet Geits, Luc. de merc. cond. 9, Ael. HA. p. 296, 8 Jac.: bef. vom Βεβι, κίλων οὐδὲν Ιδιον, Kur. Andr. 376.; οὔ τος τὰ γοριμαϊ Ιδια πέπτηται Βορτοί. id. Phoen. τὰ χρήματ τοι κατημιαι βροτοί, id. Phoen. 555.; τοι ελευθερίη, Hdt. 7, 147.; τοια χτήματα, Plat. Menex. p. 247 B. u. soust δ.; opp. άλλοτριος, Arist.: τὰ τοια, bas Bermès gen, Gigenthum, Xenn, Dem. u. X.: seine Aus gen, Eigenthum, Xon., Dom. u. A.: seine Unsgelegenheiten, seine Geschäfte, Xon. u. A.: τδ selegenheiten, seine Geschäfte, Xon. u. A.: τδ selegenheiten, seine Geschäfte, Xon. u. A.: τδ selegen, bas Eigenthum, der Besit, id. An. 1, 3, 3, 7, 7, 39.: η staog (so. γη οδ. χωρα), das eigene Land, bet eigene Boden, Arist. (ίδια γη, id. do m. 6.): μένειν έπλ των ίδιων, μυ Φαυίε bleiben, Pol. 3, 99, 4.: είναι έπλ την ίδιαν, Plut. Mor. p. 221 A. Ueber den Untersch. v. οίχειος s. Wortend. 3. Plut. Mor. 3, p. 164 sq.: db. von Menschen, Smdeigen, sim befreundet, zugethan, gewogen, Pol. 21, 4, 4., DS. 11, 26.: auch anverwandt, DL. 1, 62. — Φάυsία wird staog in dies. Botg. mit dem pron. ressex. εμαυιού, σεαυτού, mit bem pron. reflex. έμαυτου, σεαυτου, έαυτου perb., τον αυτου ίδιον (νόον), Theogn. 440 Gaiss.; ἐπωνυμίαν ἴσχες τινὰ ἐαυτῆς ἰσίαν, Plat. Soph. p. 257 C. u. A. b., vgl. cob. z. Phryn. p. 441 sq.: ἴδιος ohne das pron. reflex. in ber Botg. suus crst b. Spås teren, wie ή γυνή τον ἔδιον ἄνδρα έν τεμένει ἀνέστησεν, Binscr. 1, p. 835.; τὰν Ιδίαν γυναῖχα, ib. 2, p. 378.; υίός, Hel. 7, 22., vgl. Dorv. 3. Char. p. 452. — 2) eigen, im Gegenfaß gur Augemeinheit des Staats, pris vat, opp. δημόσιος (δήμιος), πολιτιχός, Plat.; χαινός, id., Isocr. u. Χ., πρῆξες, opp. δήμιος, Od. 3, 82. 4, 314.; χινοῦντες ἴδια χακά, Soph. OT. 6.16.; ίδιον ἢ χοινόν πολίταις ἐπιμέρων ἔγχλημά τι, Eur. Or. 764.; ίδια χέρδεα, Hdt. 6, 100.; πλούτω ἰδίον χαλ δημοσίοι, Thuc. 1, 80.; πρᾶξις, Plat. Gorg. p. 484 D. u. fonft δ., bef. in Profa: τὰ ἴδια, Privatvermògen, ε befig. Hdt. 8, 109. (wo opp. teren, wie ή γυνή τον ίδιον ανδρα έν τεμέ-Privatvermogen, - besie, Hdt. 8, 109. (wo opp. lou) u. A.: Privatinteressen, Thuc. 2, 61., Antipho de caed. Herod. 61.: Wiog = idio-

νπόχειται τις Wios odala, Plat. Prot. p. diodrolos. or, (στέλλω) auf eigne Kosten 349 B. u. sonst d.; bh. von eigenthämticher Art, ungewöhnlich, seltsam, παράδοξον και περιτ. πλοίον, Ath. p. 521 A.: ιδιόστολος έπλευσε, τον και ίδιον, Plat. Mor. p. 1051 A., id. er suhr in einem auf eigne Kosten ausgerüste. 349 B. u. sonft d. 3-db, von eigenthamticher art, ausgeruster, Fiut. Aicid. 1.: stopt g ungewöhnlich, seltsam, παράθοξον και περιτ- πλοίον, Ath. p. 521 A.: εδιόστολος ε τον και εδιον, Plut. Mor. p. 1051 A., id. er suhr in einem auf eigne Kosten au Thes. 34.: db, auch s. v. a. ausgezeichnet, mit ten Schiffe, Plut. Thes. 26. Dio 32. περιττός verd., vgl. Plut. Cat. mai. 25. u. d., s. εδιοσυγκρασία, ή, (κρασις) besont sem Sinne, υμέναεσι, Rur. Or. 551., wo es set Schol. λαθρασι και οὐ νενομιστένοι ers u. d. d. id. d. flart: mit παρά u. acc. Δημητρίο διόν τι εχάνετο παρά τους άλλους, Philochor. b. Harpocr. s. v. άνεπόπτευτος, Arist. HA. 4, 8.: ξνάνετο παρὰ τοὺς ᾶλλους, Philochor. b. Harpocr. s. v. ἀνεπόπτευτος, Arist. HA. 4, 8.: αυθ ἰδιον ἢ, ίδιον ἔπασχε πάθος ἢ οῖ ᾶλλοι, είπ anheres als —, Plat. Gorg. p. 481 C. — 4) eigentlich ὀνόματα, im Gegensab ber umschecht. Arist. Rhet. 3, 5. — 5) ἰδιοι λόγοι, gewbhnliche Rede, Prosa, im Gegensab non ποίησις, Plat. Pol. p. 336. — Compar. ἰδιώτερος, Isocr. p. 247 C. Theophr.; supl. ἰδιώτατος, Theophr. HP. 1, 14, 2.; baneben ἰδιαίτερος, Arist. Top. 3, 2. u. b., Phalar. ep. 296., Hdn. 7, 6, 14. u. adv. ἰδιαιτέρως, Theophr. HP. 1, 13, 5. 14, 3.; supl. ἰδιαίτατος, Dem. p. 641, 17., wo Better ἰδιώτατος, Arist. de part. an. 2, 16. u. b., Theophr. HP. 6, 3, 1. u. b., DS., pl. ἰδιαίτατα, als Adv. DS. 19, 1., Sext. Emp. Pyrrh. 2, 15. — Adv. 1) ἰδία, bes. a) im Gegens. vom δημοσίς οb. χοινἢ καὶ δλαις πόλεσι, Plat. Legg. p. 836 Β.; καὶ κοινἢ καὶ δλαις πόλεσι, Plat. Legg. p. 836 Β.; καὶ κοινἢ καὶ δλαις πόλεσι, Plat. Legg. p. 836 Β.; καὶ κοινἢ καὶ ἰδία, ἐδ. pol. p. 333 D. u. b., Xen. u. λ. b.: für sich, für seine Person, πρόφασεν μὲν Δογείους φίλους ἡμὲν ποιεῖ, ἰδία σενείναι και απονος ἡ οὐαία είναι στος ἡ οὐαί σεν μέν Αργείους φίλους ἡμῦν ποιεῖ, ἰδία δ' ἐκεῖ Αακεδαιμονίοις συγγίγνεται, Ar. Eq. 467. b) befondere, getrennt, nicht in Gemeins schaft mit andern, ἰδία αὐτῶν ἡ οὐσία εἰναι ἐκάστω, Plat. Crat. p. 385 K. u. δ.; εἴ τις ἰδία ληίζοιτο, Xen.; ἰδία πρὸς Ἑρμοκράτην ὁμιλοῦντες, id. Hell. 1. 1, 30. Mem. 3, 7, 4. u. Χ. δ.: m. gen. ἰδία τῆς φρενός, Ar. Ran. 102., Hdn. 3, 5, 13. 15, 20., Hel. 7, 25.; ἰδία ἀπό τινος, Aristid.: ἰδία — χωρίς, befondere — getrennt, Plut. Aristid. 20.: als compar. ἰδιαίτερον, διαλεχθῆναί τινι ἰδιαίτερον, beimlicher, Hdn. 7, 6, 14. — Εθεηίο κατ ἰδίαν, sur sid allein, Macho b. Ath. p. 349 B., Luc. Paras. 26., Sext. Emp.: τινὶ εἰπεῖν, allein, DS. 1, 21.: κ. ἰδ. λαμβάνειν, 3mb auf bie Seite nehmen, Pol. 4, 84, 8. 1, 71, 1.: οἰ κατ ἰδ. βίοι, Φτίοατίεθτη, id. 3, 4, 6. 6, 48, 3. 7. b) ἰδίως, εigenthâmlich, beτ sondere. Plat. Legg. p. 807 B.; ἰδ. γνῶναι περί τινος, auf befondere Eseife, Isocr. p. 104 Α.: ἰδίως καλεἶται βαρέας, peculiari nemine, Arist. de m. 4., Arist. de part. an. 4, 9 g. Χ.; ἰδ. καὶ περιτιῶς, Plut. Thes. 19.; ἰδίως τινὰ προσειπεῖν, DC. 53, 16. u. δ., bef. bei Schol., menn sie vom eigenthâmlichen Gebrauch b. Edwrifts. reben, val. Schol. Ar. Plut. 115. Schol., wenn sie vom eigenthümlichen Gebrauch bandschrift, KS., Byz. — Adv. idioxelows, Byz. b. Schriftst. reden, vgl. Schol. Ar. Plat. 115. idióxeoos, or, (χροά) don eigener natúris u. d.: in der Bdtg. von idla, privatim, DH. schol. der Katde, Ptolem. Tetr. p. 103, 4. schol. Ar. Nub. 42. — Bei den alt. Ep., Pind., Theogn., Aesch., Soph. nur an den anges. St., ûbbyt. in Poesse nicht häusig. idióσημος, or, (σημαίνω) don eigenthümlis der Katde, Ptolem. Tetr. p. 103, 4. schol. Ar. Nub. 42. — Bei den alt. Ep., Pind., Theogn., Aesch., Soph. nur an den anges. St., ûbbyt. in Poesse nicht häusig. idióσημος, or, (σημαίνω) don eigenthümlis der Bebeutung, schol. Hermog. in Walz. Ephor. b. Macr. 5, 18.: schol. Schol. Hermog. in Walz. Rh. 7, p. 195. Schol., wenn fie vom eigenthumlichen Gebrauch

torovyxociala, i, (xocias) befondere Dis ichaffenheit bes Beibes, Ptolem. Tetr. p. 6, 1. u. δ. ib. p. 42, 6. των ίδιοσυγχράσεων, wie vom nom. ίδιοσύγχρασις.

idioσυγκρίσια, ή, eigene, besondere Zusammensehung od. Beschaffenheit bes Leibes und seiner Safte, Sext. Emp. Pyrrh. 1, 79. 89.; b. Diosc. 2, p. 4 Spreng. idioσυγκρίσεις.

idioσύγκριτος, ον, (συγκρίνω) eigen ober auf eigne Art gufammengefest, Hormes b. Stob. Kcl. phys. 1, p. 938.

idioσυστάτος, ον, (συνίσταμαι) für sich bes stehend, Cyrill. in Joann. 1, 2, p. 16. u. d.— Adv. ιδιοσυστάτως, Damasc. 71. Orthod. sid. 3, 9, p. 210., Hesych.

lδιότης, ητος, ή, (lδιος) die Eigenthümliche teit, eigene, besondere Beschaffenheit, eigne Art und Beise, των πράξεων, Plat. Polit. p. 305 D.: τῆς ἡδονῆς, Xen. An. 2, 3, 16.; αὶ ἰδιό-τητες τοῦ ἀννίβου, Pol. 9, 22. 7., Sext. Emp., Ael.

ldiorροπία, ή, bie eigene ob. eigenthamliche Art, Cleomed. χυχλ. 3. 2, p. 104, 18.: bej. im Ausbruck, j. Erwesti lex. techn. s. v.; bon im austruct, 1. Kroestt lex. tocan. s. v.; ben idsorgonos, ov, (τρόπος) von eigner Art und Beise, besondere, eigen, φύσις, DS. 3, 34.; νόσοι, id. 5, 10., DL.: νυκτικύραξ, von besonderer Größe, Strab. 17, p. 823.: von eigenen Sitten oder eignem Wesen, von eigner Sinnesart oder. Gesinnung, eigensinnig, †.— Adv. ideorgónωs, DS. 3, 18. u. Spat. ideorgónωs, or. (τρόμω) einen od. Eine

idicorρόφος, ον, (1ρέφω) einzeln ob. Gins geine nahrend ob. haltend, Plat. Polit. p. 261 D. — 2) mit verandertem Con, pass., idio-1ροφος, ον, sich auf besondere Weise oder mit eignen, besondern Speisen nahrend, Arist. HA.

ignen, besondern Speisen nahrend, Arist. HA.
1, 1, p. 5, 4 Bekk. min.
idictivas, or, (τύπος) von eigner, besondere Form, Hermes b. Stod. Eck. phys. v.
1, p. 938.
idiogesyńs, ες, (φέγγος) mit eignem Licht leuchtend, Stod. Eck. ph. 1, p. 556.
idiogüńs, ες, (φυή) von eigner, besonderer Ratur od. Beschaffenheit, σάλπεγγες, DS. 5, 30.; βοτάνη, id. 2, 57. nach Konj., DL. 2, 17.
idioguror, τό, = λεοντοπόσιον, Diosc.
4. 131.

4, 131.

ιδιός ωνος, ον, (φωνή) mit eigener Stimme, Boiss. Aneod. 3, p. 350.

εδιόχειρος, ον, (χείρ) eigenhandig von ob.
mit eigner Sand: το εδιόχειρον, Originals handscrift, KS., Byz. — Adv. εδιοχείρως, Βγχ.

οδ. Ginfluß im Staate leben, opp. προτετιμήσθαι, Xen. Cyr. 8, 7, 7. b) ein bürgerliches
οδ. Privatgewerbe treiben, Plat. Polit. p. 259
A. Gorg. p. 514 E. 515 B. opp. δημοσιεύειν.

2) unwissend, unersahren sein, τινός, Plat. Prot. p. 327 A.

ιδιώτης, ου, ο, (ίδιος) 1) ber einzelne Mann, Privatmann, im Gegenfat bes Staates (πόλις, Pridatmann, im Gegening des Staates (πολές, Plat. d. u. 1.; τό δημόσιον, Χεπ.), ξυμφέροντα και πόλεσι και Ιδιώταις είναι, Thuc. 1, 124. 4, 2.; η πόλις, ή Ιδιώτης, ή έθνος, Aeschin.; οὐ μόνον Ιδιώτας, άλλὰ και πόλεις, Plat. Theaet. p. 172 A. d., Orat. u. 3. d.; Ιδιώται ἄνδρες, Hdt. 1, 70.: bet Pristannim Gegens, bes Staatsmanns, s beams ton abor Kirthen. Ετ. Ιδιώτη Ιόνκι Αρακίω. 

10.0013

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10.0015

10

gen, unerfahren, albern, lappilde, tolpilde, rav-lov το εμόν πραγμα και ιδιωτικόν, Plat. Hipp. mai. p. 287 A. Ruthyd. p. 282 D. — Hipp. mai. p. 287 A. Ruthyd. p. 282 D. — Adv. — 1χως, nach ber Weise eines Privatmansnes, DC. 45, 5. u. δ. b) albern, ungeschick, unwissend, αὐτῆς μὴ ἐδιωτιχως, Plat. Pol. p. 525 C. u. X.; ἐδ. χαὶ γελοίως, id. Ruthyd. p. 278 D.: ἐδ. ἔχειν, unwissend, unersahren, thờricht sein, Plat. Crat. p. 394 A.: ἐδ. τὸ σῶμα ἔχειν, bie Ausbildung bes Kòrspers vernachlässigen, Plat. Legg. p. 839 E., Xen. Mem. 3, 12, 1.: vom Ausbruck, gemein, gewöhnlich, Arist. Poēt. 22.
ἐδιῶτις, εδος, ἡ, sem. von ἐδιώτης. γυνή

ίδμοσύνη, ή, die Renntnis, Runde, Ginsicht, im pl. b. Hes. Th. 377.; im sing. Nic. Ther. 346.; von

ίθμων, ον, gen. ονος, (είθεναι, ίθμεν) tunbig, erfahren, τινός, Anth. 7, 575., Nonn. 6.

tunbig, erfahren, τινός, Anth. 7, 575., Nonn. δ. ἐδνοω, f. ώσω, frümmen, biegen, †.: pass. sich frümmen, wie im aor. ἐδνώθη, er frümmte sich, ἐδνωθείς, sich frümmenb, II. 2, 266. 13, 518. 12, 205., Od. 8, 375., Anth. 4, 97. 9, 533. (an bieß. St. nur im aor. p.), Hippoer. de mul. p. 595, 9. (wo praes. ἐδνοῦται) 539, 16. 589, 16. Bgl. περιϊδνόω. 'δογενής, ές, ('Ιδα, γίγνομαι) auf bem Sba geboren, orac. b. Paus. 10, 12, 3. ἐδοατο, aeol. u. ion. f. ίδοιντο, Hom. ἐδον, ep. ohne augm. f. εἰδον. 1 sing. u.

Schweißbige, Sommerbibe, Hes. Sc. 397., Dion. Perieg. 966., Lexic. (Berm. m. vdoc,

idonay, Aler. f. είδον, LXX. wie ή190-σαν f. ηλθον, 3 plur. aor. 2.

100 σαγ , Aler. f. eldor, LXX. wie ή190 σαν f. ηλθον, 3 plur. aor. 2.

100 ν, imper. aor. med. ειδόμην v. είδον, 160 ν. είδον, 160 χ. imper. aor. med. ειδόμην v. είδον, 160 ν. είδον θ. είδον, 160 ν. είδον είδον είδον γειδον γειδον, 160 ν. είδον είδον είδον γειδον γειδον, 160 ν. είδον είδον είδον είδον γειδον είδον είδ

Longin. 31. u. X., vgl. Krnesti lexic. ohne Nachricht, ohne Kunde, id. Tr. 646. — techn. z. v.: vertrauliche Berathung (mit den Kichtern), Jol. Rusinian. de sig. p. 203.

idiwyelhis, ες. (ωίφελεω) eigennütig, opp.

κοινωψελής, διοδ. Serm. 141.

iduεν, ion. u. dor. f. ισμεν, 1 pl. von oida. — 2) ep. f. εἰδεναι, inf. zu oida, Il.

11, 719., Od. 8, 213.

idμεναι, ep. f. εἰδεναι, inf. zu οἰδα, Hom.

iduη, ή, die Kenntniß, nur bei Hesych.

iduοσύνη. ή. die Kenntniß, nur bei Hesych.

iduοσύνη. ή. die Kenntniß. Kunde. Einsicht.

b. dat. tidade im comp. πολυάσομ, μηλ

auf ben gen. Ugios ob. att. Idgews schließen; boch brauchte Soph. ben acc. idgida, Sappho b. dat. iUgidi im comp. πολυίσμος, und Phrynichus ben nom. pl. iUgides, vgl. Eust. p. 407, 38., Schol. II. 3, 219., EM. p. 42, 46., Lob. Paral. p. 4. — Der voc. iUgi Anth. 9, 559. — Rach bem Lex. π. πνευμ. p. 227. wurde auch von Einigen iIgis geschreiben eine Edoic voch Snid auch bem

logirns, o, = logis, nach Suid. aus bem epigr. bes Alexandr. Anth. 6, 182: logica zal yalης, lõglia zal πελάγευς, vom Pan, po Andere lõgurá.

richtete, Gebaute, εδουμα λέγεται Κοητών γενέσθαι το ξερόν, Plut. Mar. 20. b) die

naida els δρόνους τυραννικούς ίδουσον, bb. ein ν eingeschoben.] Bar. Ion 1573.; δεί με εls τόνδ αύδις ίδου- ίδοωα, τά, Blaschen an ben Genitalien, σαι δόμον Αλκηστιν, einfuhren, id. Alc. 841.: welche burch ben Schweiß an biefen Theilen σαι δόμον 'Αλκηστιν, einführen, id. Alc. 841.; bom heere, lagern laffen, ιδουσε την στρατιών έπι ποταμώ, Hdt. 4, 124.; τον στοατόν, Thuc. u. A.; έπι τῷ Βυζαντίφι ἰδρύσαι στρατόπεδον, ein Lager auffchlagen, Hdt. 4, 3 med. b) fest sehen, fest stellen, μηθ έν τοις έμοις ἀστοίσεν εδούσης Δοη έμφυλιον, einpsianen, Aesch. Kam. 824.; einen festen Stand puntt geben, aberriteteln. collocare. την πόλιν έσμυσιμένην fiedeln, collocare, την πόλιν ήσημωμένην λαβών ίδουσε πολλούς εν αὐτή, Plut. Pomp. 28. Oh. c) gründen, errichten (bef. Lempel u. Statuen), houvoir need tor rewir, Hdn. 5, 5, 15. u. A., s. d. pass. u. med. — Pass. sigen, ruben, auch s. v. a. unthätig Armel u. Ciatuen), βωριούς περί τον νεών, Ha. 5, 5, 15. u. X., f. b. pass. u. med. — pas. figen, τ uh en auch f. v. a. un th bit is fein, τ uh en auch f. v. a. un th bit is fein, τ of θοριθησαν Επαντες, il. 3, 78, 7, 55, ἐκναμ ελίχ χατ θέον νέοραισην συνή. Ευτ. Hipp. 639.: fich lagetn, \* fefi fe gen, \* nieberla fen, \* εν θεων εδραισην σδ θου πιαν. Aeach. Suppl. 408, Soph. Tr. 68, Κατ. Heracl. 19.; ε Κολωνάς τας Τοφιδας θου πρώτα τοῦς ημεθαποίς παρεσχήνει, μίνας, Aeach. Suppl. 408, Soph. Tr. 68, Κατ. Heracl. 19.; ε Κολωνάς τας Τοφιδας θου πρώτα τοῦς ημεθαποίς παρεσχήνει μέναν εξεδραισην σδ θου μέναν εδραισην σδ θου μέναν εδραισην το διαναν εξεδραίς εδοξε μετα τεγρους εδρύσθαι, (φίεπ in bm Berfedhannungen fid ffügefetz yu hoben, id. 8, 40.; sedes figere, domicilis capere, iδρυθενείνες περί το Παλλάντιον, Plut. Rom. 1.; εν αίς (πόλεσιν) Ιδουνθείνεις βιώσονται, id. 8, 40.; sedes figere, domicilis capere, iδρυθενείνες περί το Παλλάντιον, Plut. Rom. 1.; εν αίς (πόλεσιν) Ιδουνθείνεις βιώσονται, id. Mar. 11.; το εν κεφιλή πρώτον Ιδουθεν κατές, του, 2, 49 ε. t. befe fig to τετ. ben, της βασιλείας ίδρυμενης, Hdn. 3, 12, 15.; gegat in bet ν. εντι ήμετ to τε ben hid το μένοι το πρώτον το πρώτον το του διαναίν εξεκιλών το πρώτον 
welche burch ben Schweiß an biesen Theilen entstanden sind u. die haut zum Schwären dringen, Hippocr. p. 1248., Galon. 9, p. 116. Bei Poll. 4, 202. steht iδοωα, ertl. durch ξξανθήματα θερινά, audamina, aestates. ίδοωδης, ες, schweißig, zum Schwizen geneigt, Hippocr. p. 1157 D. 1225 B. ίδοωκα, τό, das Schwizen, Arist. HA. 10, 3. ίδοως, αντος, ό, der Schweiß, κατά δε νότιος ήξεν ίδοως, Ηοπ. δ. 3 ίδοωτα ίδοουν, s. διδοώς καθδί ίδοως ψυγοός κέρται. Saduho

τιος δέεν έδρως, Hom. 0.; εσφωτα εσφουν, [. εδρώω; καδό έδρως ψυχρός χέεται, Sappho b. Longin. 10, 2.; κάρα στάζων έδρωτι, Soph. Ai. 10.; εδρωτα σωματος στάζων άπο, Bor. Bacoh. 620 u. fonft; εδρωτι φεόμενος, του Schweiß triefend, Luc. Catapl. 3. baf. bit

tegodonlos, ö, (Joulos) Gottesflave, Gottesdiener, so hieß in Korinth u. an andern Orten eine verrusene, aus dem Orient herrührende Art einer Gottheit zum Dienst geweihter Stlaven u. Stavinnen, dem Geldst
der Fremden sich preis zu geben bestimmt und
bereit, yvnaixes, Strad. 6, 2, p. 272.; éraioan, id. p. 378. u. d. (hirt über die hieros
buten 1818.)

legodoόμος, ό, (δραμείν) ber Baufer im beiligen Bettlampf, Anth. 9, 319. (ep. 8. ξροδρόμος).

tegoegyos, s. tegovoyos.
tegogalins, es, (θάλιω) heilig suroffend, blühend, Orph. h. 39, 17. (hermann tegoθηλείς). Bgl. εὐθηλής.
tegoθεσία, ή, die Anordnung des Gottes:

bienftes, Dionys. Arcop. ίεροθετέω, ben Gottesbienft anordnen, Dionys. Areop.; von

de incred. 39, p. 82 Gal.; von ξεροθύτης, ου, ό, (θύω) ber Opferpriester, inscr. b. Gruter p. 400., Blnscr. 1, p. 640 n. 1297., Paus. 8, 42, 5 (12). ξερόθυτος, ον, (θύω) gottgemeitt, geopfert, τὰ ξερόθυτα (sc. ζῆα), Arist. Oecon. 2, 20., Ath. p. 660 C.; καπνός, θιαιά von ben Opfersthieren, Ar. Av. 1265.; θάκατος, ber Tob súr eine beilige Sache, Pind. 6. Plat. Mor. 349 C. (γτ. 295 Racekh.)

(fr. 225 Boeckh.). legozaview, (καίω) ein Opfer ob. als Opfer verbrennen, DS. 20, 65., BA. p. 51, 18. (Bgl. μηροκανιέω, όλοκανιέω.)

1εροχήρυ5, υκος, ό, der herold beim Opfer ob. Gottesbirnst, Dem. p. 1371, 16., Blascr. 1, p. 323. 324. 325. 328.; τοῦ ἰεροχήρυκος τάς πατοίους εὐχάς καταλέγοντος, Hermias b. Ath. p. 149 E.; Ιεροκάρυξ, Binser. 2, p. 392. lególas, ό, = legεύς (?), Soph. b. Hesych.

gend, *legodóxa θεῶν λήμματα*, Aesch. Suppl. ein heiliger Mond, «Mondtag, ein Fest, Fest tag, Pind. Nom. 3, 2., Thua. 3, 56. 65. u. *legodondos*, δ, (δοῦλος) Gottesfilave, Gots (X.; *legoμηνίαν ποιείν*, Dem. p. 709, 28.; 4.; ιερομηνίαν ποιείν, Dem. p. 709, 20.; Ιταλιώται τήν ποῦ ἔτους ἀρχήν ἰερομηνίαν ἄγουσε, Hdn. 1, 16, 5.: Καρνεῖος ήν μήν, ἰερομήνια Δωριεῦσι, Thuc. 5, 54. Det Schol. z. Pind. Nem. z. Χ. führt aus Philo-chor. an, bağ ber gange Monat Δημητριών Δετικού και Μεδί και Μεδί και βοδι Μεδί Μεδί λαι Μεδί με απλείθει μοδι Μεδί bei ben Ath. legountla gebeiffen habe. Bgl. Buttm. im ind. g. Dem, Mid. s. v.

δεισοινημονέω, εin ξερομνήμων fein, Ar. Nub. 623., Binscr. 1, p. 823., Pol. 4, 52, 4. ξερομνήμων, ονος, δ, (μνήμων) eigenti, ber Opfer u. Opfergebrauche eingebent; ber religible Geobachter, εὐσεβεῖ σοι κέχρημαι ἐραστῆ καὶ δοχων ἐερομνήμονι, Alciphr. 2, 4 ξ. C. — 2) bei ben Athenern u. ben übrigen zum Amphiltyonenbunbe gehörigen Gtauen hiesten issourgivouse bie non ben einelem ten hieffen legourgeoves bie von ben einzelnen Staaten gu ben Berfammlungen bes Bunbes, welche im Fruhjahr u. Derbft Statt fanden, burche Loos (wenigstens in Athen) gewählten nys. Arsop.; von legoθέτης, ov, ό, (τίθημι) ber Anordner ob. Ginführer bes Gottesdienstes, Dionys. Arsop. tegoθήτη, ή, (θήκη) das Behåtiniß heikiger Gerathe, sacrarium, Gloss. Philox.

εξοθήταν, τό, ber Ort, wo die Opfer gesschiedter werden, τὸ ὀνομαζόμενον παρά Μεσσηνίων έξοθθ. Paus. 4, 32 ξ. Χ.

εξοθθίτων, opfern, βοῦς έγνάτας, Hersolit. de incred. 39, p. 82 Gel.; von

εξοθθίτως ου, ὸ, (θίω) der Opfermiester.

συν διαθερμένου και διαθερμέν fandten ihres Staates, u. die Hieromnemonn mehr ständige Beamits, welchen die Exetuzion der Beschlässe u. die Borbereitung, der zu ber rathenden Gegenstände oblag, Orat., Inscr. Bgl. Tittmann über den Bund der Amphitipo Bgl. Aittmann über den Bund der Amphitischen 4, 4., Selwomann antiqu. iar. publ. Graec. p. 391 aq. — 3) in manchen Städten, wie Byzanz. Megara, Chalkedon, die oberkt Magistratsperson, der auch die Besorgung der Opfer u. des Gottesbienstes oblag. Dem. p. 255, 20., Pol. 4, 52, 4. S. Müster's Dot. 2, S. 169. — 4) pontisex (dei den Römeen), DH. 8, 55. 10, 57. — 5) b. Arist. Polit. 7, 8. ist es eine obrigkeits. Wärde (doxid), nede sip advayaassaa det ta te tdaa vupsädaa zat tae xoloeie kx toor benaarysking zad tae xoloeie kx toor benaary-Bolaia nal tas notatis en tor binatinρίων ατέ.

legouvorne, ov, o. (uvw) ber in bie beille gen Mpfterien Eingeweihte, Phot.

manetn. 4, 227.

ξεφολογέω, (ξεφολόγος) von heiligen Dingen veben, heilige Borte sprechen, ion. ξφολογείν, φρ. u. ion. ξφόν, τό (eigentl. neutr. veben, heilige Borte sprechen, ion. ξφολογείν φείτις σ. δεω ganz als subst. gebr.), bas έπλ τω πρηγματι, über eine Sache theologis Deferthier, II. 10, 571., gew. im pl., siegoλογία, ή, das Arben von heiligens, götts ξυα τοι ακχαφισμένα δώφμεν ξρά, Od. 16, liden Dingen, KS.; ion. ξφολογίη, Luc. de astrol. 10.; von femiliare. ίερολογία, ή, δας Reben von heiligen s, götts του πεχαρισμένα δώσμεν έρά, Od. 16, liden Dingen, KS.; ion. έρολογίη, Luc. de astrol. 10.; von έρολογίη, Luc. de βερολόγος, ό, (λέγω) ber heilige s, göttlide Phil. 1022.; τελεῖν, Eux. Bacck. 485.; δίεσομαθής, ές, (μανθάνω) Φείἰξας lernend, Ιονίας in Phot. Bibl. p. 208, 41.

δερομάνία, ή, (μανία) bie heilige (Bats diffe) Buth, Clem. Al. p. 11.

† έρομανία, ή, (μάντις) bie Bahrfagung aus Opfern.

δερομηνία, ή, αμάρ εξορμήνια, τά, (μήνη) 1595 C.; τέμενος και εξον και ναός, Paus.

fter, Ptolem. tetrab. p. 159, 25.

1089

5. 6. 5. b) átte, besen & legder nie dkeme land per eine geben der geb Por; πειιών φθρά ἀφ' ίερου, Plat. Legg.

p. 739 A. Bgl. Byttenb. z. Plut. Mor. p. 386 B. γ) ή legá hiệ jebes geheime, große Witung versprechende Heimittel, Luc. Tragod. 171. das. die Aust. d) legá νόσος, die sacrilegus, Ar. Plut. 30., Xem., Plat., Isocr. Lende Gucht, Medic., s. Aret. de diut. aff. 4, p. 28. β) auch d. von der elephantiasis, s. hale z. Leo Diac. p. 458. c) legóν όστοῦν, os sacreum, Plut. Mor. p. 981 D., Poll. 2, 182. d) legá σύρεγε, der Kanal, in dem das Müstenmark sich besindet, Poll. 2, 180. e) legá σύρεγε, der Kanal, in dem das Müstenmark sich besindet, Poll. 2, 180. e) legá σύσεγε, der Kanal, in dem das Müstenmark sich besindet, Poll. 2, 180. e) legá σύσεγε, des con Athen nach Etensis sibrt. Paus. 5, 25, 7. f) legós 1χθύς, = ἀνθίας, Arist. HA. 9, 37.

— Adv. legãs, Plut. Lyc. 27. [ι ist turz besi den Bp. zuw. lang, wenn die legte Gylde surz ist, ll. 11, 631. 16, 407., Hes. Op. 337. 595., Ap. Rh. 2, 486. Edens oft die session is legoveylas àπορφήτους, Plut. Alex. 31. διος mit langem ι geden oft die besten codd. guch dei den trage im diverdium. mo die legae voyyμα, τό, = dem folg., Joseph. ant. legoveylas àπορφήτους, Plut. Alex. 31. διος mit langem ι geden oft die besten codd. guch dei den Trag. im diverdium. mo die legae voyyμα, τό, = dem folg., Joseph. ant. g. toos mit langem , geben oft bie beften codd. auch bei ben Trag. im diverbium, mo bie lans gere g. vermieben werden fann, wie Soph.

OC. 16. Auch an vielen lyr. St. der Trag.

u. des Ar., Soph. Ant. 879., Eur. Tr. 1065.,

Ar. Ep. 301. Vesp. 308. Ran. 441. 447.

1525. Thesim. 1068. — dor. ξ. ἰαζός, Blascr. 1, p. 807.] [ ξεροσαλπιγκτής, οῦ, ὁ, (σαλπιγκτής) bet

beschauen u. beuten, = legäaβaι, Hesych.: med. Pol. 34, 2, 6., DS. 1, 70. legoσκοπία, ή, bas Amt ob. Geschäft bes legoσκόπος, DS. 1, 73.

Dyfertrompeter, Chandler. inscr. 34., Poll.4, 87.

legooxonew, bie Eingeweibe ber Opferthiere

legoσχόπος, ον, (σχοπέω) ber bie Ginges weide der Opferthiere beschauet u. deutet, araspen, DH. 2, 22 3. E.; Geuic, die Prophetin, Orph. h. 1, 23.

legoorarns, ou, o, ber Borfteber ber Opfer, ses Gottesbienftes, LXX.

fepoorentos, ον, (στέφω) zu beiligem Gesbrauch gewunden, Aesch. Suppl. 22. (wo jest έρισστεπτος geschr. worden ift.)

legoorolixá, rá, hieß ein Buch bes Orpheus, in bem über bie beilige Rleibung gehandelt mirb, Suid. s. v. Όρφεύς. Bgl. Lobock. Aglaoph.

legoσūλέω, (legóσυλος) einen heiligen Raub peruben, Tempel berauben, plunbern, Ar. Vesp. 845., Plat. Pol. p. 575 B.; m. acc. τὰ δπλα, Dem. p. 1318, 27.; εἰκόνα χαλκῆν,

Lys. p. 167, 16.

teροσόλημα, τό, der Tempelraub, sacrilegium, Macc. 2, 4, 39.

teροσόλησις, εως, ή, das Berauben ober
Plündern der Tempel, die Tempelrauberei, DS.

Dav. [8, 4, 5. fegovogyam, τό, = bem folg., Joseph. ant. fegovogyam, ή, bie Berrichtung des Opfeta de Gottesdienstes, das Opfern, αροηποι fegovogyam, Hdt. 5, 83 g. C.; ή τις αλλη περί τα τοιαύτα feg., Plat. Legg. p. 774 Ε.; περίεργοι, Plut. Alex. 2.; θυσας τὰς ἐπὶ ταῖς ἐξοδοις fεgovogyax, Hdn. 6, 4, 3. fegovogyax, ή, όν, gum Opfern gehötig. Opfers, μάχαιρα, Schol. Eur. Or. 195 (188 Math.).

legoupyos, or, (EPIA) bie Opfer verriche tenb, Opferpriester, legospyos, Callim. fr. 450.

Ιεροφαντέω, είπ Ιεροφάντης fein, Luc. Alex. 39.: als Ιεροφάντης νετβεβεπ, εξ μή τις ουρανίφ ψυχή τὰς 'Ολυμπίους' Ομήρου τελετας Ιεροφαντήσειε, Heracl. alleg. 74. — Pass.

τους εεροφαντηθέντας λογισμούς θεού, Philo 1, p. 194, 3. εεροφάντης, ου, ό, (φαίνω) ber bie Opfers gebrauches, ben Gottesbienst lebrt, in religible Geheimnisse einweist (bes, in die Eleus, Apples rien), der Oberpriester, legogarns ran 290-vlav Sear, Hdt. 7, 153., leae. 7, §. 9., Paus. 2, 14, 1. u. A.; ran Bear, id. 4, 16, 2.

legogartia, ή, das Amt s, Geschäft s, die Burde des legogartys; m. μυσταγωγία verd., Plut. Alcib. 34.

εροστολιστής, οῦ, ὁ, (στολίζω) ber bas brig, inn betreffend, in ber Art besselden, βίσια, Plut. Num. 22.; ἐεροφαντικὸν καὶ προφητικὸν στέμμα. Luc. Alex. 60. — Adv. ἐερόστολος, ὁ, (στέλλω) = bem botha., ἐερόστολος, ὁ, (στέλλω) = bem botha., ἐερόστολος, ἡ, fem. gu ἐεροφάντης, Plut. Mor. p. 352 B. bas. Whitenb.

ἐεροσῦλέω. (ἐερόσμιος) είναι του δίσια του δ

tερόφαντις, ιδος, ή, fem. zu tεροφάντης, Binscr. 1, p. 457. 458., Plut. Suil. 13., DC. exc. p. 51, 79. S. Phot. p. 104, 9.

legogarzeia, ή, = bem vortg., hierophantria, Gruter. inser. p. 309, 3.
legoφοιτάω, bie Deiligthumer., Tempel oft besuchen, Ptolom. tetrab. p. 158, 20.

legoφυλάκιον, τό, ber Drt gur Aufbewahe rung heiliger Gerathe, DH. 2, 70.; von legoq vlas, axos, 6, ber Bewahrer ber heiligthumer, = legodedaoxalos, DH. 2, 73.

Legoφωνος, ον, (φωνή) mit heiliger Stimme, = μεγαλόφωνος, Suid. Bgl. εμερόφωνος. εερόχθων, ό, ή, (χθών) von ob. mit heilis

p. 323, 94.

 lερόψῶχος, ον, (ψυχή) mit heiliger Seele,
 Joseph. de Macc. 17, 9.

 lερόω, (lερός) heiligen, weihen, einweihen,
 lερώω, (lερός) heiligen, weihen, einweihen,
 lερώσθαι, bem Gotte geweiht fein, Thuc. 5,
 1.; τὸ ξύμμιντον lεροῶν τὰς διανομάς, Plat.
 Legg. p. 771 B.; οἱ τῷ 3εῷ τομίαι ἐερωμέ rot, Hdu. 1, 11, 7., Heliod. δ. Υβι. ἰεράο μαι. — dor. Ε. ἰαρόω, ἰάρωσαν, Βίπαστ. 1,
 807, 16. — Dav.
 lερωμα, τό, bas Geweihte, Geopferte, Mac cab. 2, 12, 40.

Pfrunde, Hdt. 4, 161. lears, ews, i, (leval) bas Geben, Plat. Cra-tyl. p. 426 C. bis.

tyl. p. 426 C. bis.

1εύ, spottender Austruf, hui, Ar. Vesp. 1335.

1εάνη, ή, έφιετή. Εδ. b. Poll. 4, 118., wo aus den codd. ἐξαλή (w. f.) herzuftellen.

1εάνω, 1) intr. ſίτ ſεξετη, ἐκτι ἐν τῷ δτις ἐν τῷ lend, bern bon tάσμα, der Peilende, od. ἔημι, dann σιτέσκοντο και ἔζανοι, Od. 24, 209.; δστις ἐνκντίος τοι ἰζάνει, Sappho b. Longin. 10.,

Luc. de dea Syr. 29.: vom Schlafe, οῦ μοι ἐν μοι ἐν μοι ἐν τῷ luc. ἐν τῷ luc. ἐν τῷ luc. ἐν τῷ luc. ἐν τὰς 
ger Crbe, leóxdora (ion. u. ep. f. leo.) βωλον, Ruber sigen, Ar. Ran. 199.: m. 200. δάσσος b.i. β. τῆς leoαχθονός, Brunck. Anal. 2, p. 301. leoυψάλτης, ου, ὁ, (ψάλλω) ber heilige Ag. 955.; τους ἀδίχους βωμόν ουχ Κειν δάημες, Joseph. 2, 3, 3, Kust. Opusc. p. 323, 94. leoύψοςος, ον, (ψυγή) mit heiliger Seele, leoύψοςος, ον, (ψυγή) mit heiliger Seele, finten, βαθυν εξί δχετον ἄτας Κίσιαν ξὰν τίνου, leoύω, (leoός) heiligen, weihen, einweihen, la βαθυν εξί δχετον ἄτας Κίσιαν ξὰν πόλιν, Pind. Ol. 10, 40. — 2) trans. segen, leoùφθας, hem Gotte gemeiht sein. Thuc. 5. nieher sinten la sisen, a heissen, weiner seeles. niederfigen laffen, sheiffen, un us et soovor ic. II. 24, 553., Aesch. Bum. 18., Ap. Rh. 2, 36. — Med. wie act. 1) fic 

71 \*

p. 739 A. Bgl. Byttenb. z. Plut. Mor. p. δεροσυλικός, ή, όν, tempekrauberisch, Rust. 386 B. γ) ή δερά μίεβ jedes geheime, große Opusc. p. 72, 9. 157, 75.
Birtung versprechende Heilmittel, Luc. Tragod. λερόσυλος, ό, (συλάω) ber Tempekrauber, 171. das. bie Aust. b) δερά νόσος, bie fals sacrilegus, Ar. Plut. 30., Xen., Plat., Isocr. 171. bai. die Ausl. b) lega νόσος, die sallenbe Sucht, Medic., s. Aret. de diut. ass. 4, p. 28. β) auch d. von der elephantiasis, s. hase p. 28. β) auch 0. von ver eiepnantiasis, į. paie z. Leo Diac. p. 458. c) legov όστουν, 0s sacrum, Plut. Mor. p. 981 D., Poll. 2, 182. d) legà σύριγε, ver Kanal, in dem das Rûs cenmark sich besindet, Poll. 2, 180. e) legà όσός, α) Weg, der von Athen nach Cleusis sührt, Paus. 1, 36, 3., s. Harpoor. p. 99 z. E. Bekk. Sine Stelle an diesem Bege hieß legà συχή, Phot. p. 102. 12.. Alh. u. 74 D. β) der qué Eine Stelle an diesem Bege hieß legà συχή. Phot. p. 102, 12., Alh. p. 74 D. β) der aus Clis nach Olympia sührt, Paus. 5, 25, 7. f) legàs lχθύς, = ἀνθίας, Arist. HA. 9, 37. — Adv. legῶς, Plut. Lyc. 27. [ι ift turt; bei den Ep. zuw. lang, wenn die leste Sylde turt; ift, Il. 11, 631. 16, 407., Hes. Op. 337. 595., Ap. Rh. 2, 486. Edenso in Isggen, bei gespodalins, legosquálins, legosquálins, legosquálins, legosquás, legosquás, Porphyr. ad Marc. p. 34. — Med. legovalus à anogonious, Plut. Alex. 31. Dav.

1ερούργημα, τό, = dem fola. Joseph. ant. auch bei ben Trag. im diverbium, wo bie lan= gere g. vermiehen werden fann, wie Soph.
OC. 16. Auch an vielen lyr. Et. der Trag.
u. des Ar., Soph. Ant. 879., Eur. Tr. 1065.,
Ar. Ep. 301. Vesp. 308. Ran. 441. 447.
1525. Thesm. 1068. — dor. g. lagos, Blascr.

1, p. 807.]

[ εοοσαλπιγατής, ου, ό, (σαλπιγατής) bet

Opfertrompeter, Chandler. inscr. 34., Poll. 4, 87.

iegoσχοπέω, die Eingeweide der Opferthiere beschauen u. beuten, = iegāσδαι, Hesych.: med. Pol. 34, 2, 6., DS. 1, 70. iegoσχοπία, ή, das Amt ob. Geschäft des

ξεροσχόπος, DS. 1, 73.

legooxonos, ov, (oxonew) ber bie Ginge-weide ber Opferthiere beschauet u. beutet, aruspex, DH. 2, 22 j. C.; Geuic, bie Prophetin, Orph. h. 1, 23. legograins, ou, o, ber Borfteber ber Opfer,

s bes Gottesbienftes, LXX. legoστεπτος, or, (στέφω) gu beiligem Gesbrauch gewunden, Aesch. Suppl. 22. (wo jest έριόσιεπτος gefchr. worben ift.)

legoστολικά, τά, hieß ein Buch des Orpheus, in dem über die heilige Aleidung gehandelt wird, Suid. s. v. Όρφεύς. Bgl. Lodock. Aglaoph. p. 371.

Gotterbilder forgt, eine Art Argypt. Priefter, Porphr. de abst. 4, 8. iegóστολος, ό, (στέλλω) = bem vorhg., Plut. Mor. p. 352 B. bas. Byttenb.

lepoσυλέω, (lepóσυλος) einen heiligen Raub verüben, Aempel berauben, splündern, Ar. Vesp. 845., Plat. Pol. p. 575 B.; m. acc. τὰ δπλα, Dem. p. 1318, 27.; εἰκόνα χαλκῆν, Lys. p. 167, 16.

Lys. p. 101, so. ler Lempelraub, sacrile-gium, Macc. 2, 4, 39. legoσύλησις, εως, ή, bas Berauben ober Plündern der Tempel, die Tempelrauberei, DS.

legoσυλία, ή, = bem vorhg., Xen. Apol 25., Plat. Pol. p. 443 A. Legg. p. 854 B.

u. A.

ξεροτελεστής, ου, ο, (τελέω) = ξερομύστης, Dionys. Areop. Dan.

Legoreleorla, n, die Einweihung in ben Gots teebienft, obie Religion, KS. legorgogos, or, (roexw) soua, Bagen ber zu heiligem Dienft lauft, Orph. b. 13, 2.

ίερότυπος, ον, (τύπος) είχων, ein heiliges

legoύργημα, τό, = bem folg., Joseph. ant. εξουργημα, το, = dem τοις., συσερι. an. εξουργία, ή, die Berrichtung des Opfers od. Gottesbienstes, das Opfern, αροητοι εραυργία, Hdt. 5, 83 g. C.; ή τις αλλη περί τὰ τοιαύτα εξο., Plat. Legg. p. 774 E.; περεεργοι, Plut. Alex. 2.; δυσας τὰς επὶ ταῖς εξοδοις εξουργίας, Hdn. 6, 4, 3. legovogixós, ή, όν, gum Opfern gehörig, Opfer =, μάχαιρα, Schol. Eur. Or. 195 (188 Math.).

legougyós, ór, (ΕΡΓΩ) bie Opfer verriche tend, Opferpriefter, legosgyós, Callim. fr. 450. ίεροφαντέω, ein ίεροφάντης fein, Luc. Alex.

39.: als ξεροφάντης νετβιέρει, εξ μή τις οὐ-ρανίφ ψυχή τὰς 'Ολυμπίους 'Ομήρου τελετας ξεροφαντήσειε, Heracl. alleg. 74. — Pass., τοὺς ξεροφαντηθέντας λογισμοὺς θεοῦ, Philo

1, p. 194, 3.
Legogiarins, ou, ô, (palrw) ber die Opfets gebrauches, ben Gottesbienst lehrt, in religible Geheimnisse einweiht (bes. in die Eleus Mystes rien), der Oberpriester, legocoarres ron 290-viwo Jews, Hdt. 7, 153., Isae. 7, \$.9., Paus. 2, 14, 1. u. A.; ron Jews, id. 4, 16, 2.

Legogartla, ή, bas Amt s, Geschäft s, ble Burbe bes legogartys; m. μυσταγωγία verb., Plut. Alcib. 34.

p. 371.

legogravilos, ή, όν, gum legográving ges bòrig, ihn betraffend, in der Art desselben, βιSellige desdict, der sur die heilige Kleidung der βλοι, Plut. Num. 22.; legogravilos και προGotterbilder sorgt, eine Art Argypt. Priester, φηικόν στέμμα, Luc. Alex. 60. — Adv.
- κούσχυλος δ. (στέλλο) — hom norbo

leρόφαντις, ιδος, ή, fem. zu leροφάντης, Binscr. 1, p. 457. 458., Plut. Sull. 13., DC. exc. p. 51, 79. S. Phot. p. 104, 9. leροφάντρια, ή, = bem bortos, hierophan-

besuchen, Ptolem. tetrab. p. 158, 20.

legogvilaxiov, 16, ber Ort zur Aufbewahs rung heiliger Gerathe, DH. 2, 70.; von legogvilas, axos, 6, ber Bewahrer ber beis ligthimer, = legodidaoxalos, DH. 2, 73.

Legóφωνος, ον, (φωνή) mit beiliget Etimme, = μεγαλόφωνος, Suid. Bgl. ίμερόφωνος. Legóχθων, δ, ή, (χθών). von ob. mit beili

Anacr. b. Apollon. in BA. p. 572, 15. Derges ftellt b. Theocr. 18, 48. von Bergt f. Sweiort. ieρωσύνα, τά, ber Antheil, welchen ber Priesfer vom Opfer befommt, Amipsias b. Ath. p. 368 K. u. Hdn. πεμί μον. λέξ. p. 6, 27. Bgl. Phot. p. 104, 7., Boeckh. procem. lectt. aestiv. ann. 1830. — 2) ber ben Göttern gesmitte That Charles are the Charles and AA. neithe Theil des Opferthiers, BA. p. 44, 9.
Leowoven, ion. Lewoven, n, das Priesters
thum, Priesteramt, die Priesterwarde, Hdt. 6,
56.; nargeau leowoven, Plat. Logg. p. 759

- 2) bas Einkommen eines Priefters, Die

Pfründe, Hdt. 4, 161.
lears, ews, \(\delta\), (lévai) bas Gehen, Plat. Cratyl. p. 426 C. bis.

tyl. p. 425 C. bis.

lev, spottender Austuf, hui, Ar. Vesp. 1335.

liánη, η, fehtur. Le. b. b. Poll. 4, 118., wo ob. ber als Palm Angerufene (nach Paffow)

aus den codd. iξαλή (w. f.) herzuftellen.

liánω, 1) intr. sich segen, sigen, έν τῷ dern von tάσμαι, der Peilende. od. sημι, dann

σιτένχοντο και ξίανει, Sappho b. Longin. 10.,

Luc. de dea Syr. 29.: vom Schlafe, οῦ μοι

ln δημασι νήθυμος ῦπνος lάνει, Il. 10, 92.;

vom Thau, Philostr. p. 750.; ταυτί τὰ πάθη

nach Andern von κόπος, unter Leid u. Klas

δυκεί και γκές κρικόσμους τοῦν ἐπείσων liά— a en. Ar. Ran. 1265... wo ober iest richtia ats δοχεί έπι τας εύχαρπους των ήπειρων ίζαreir, id. p. 744.: sich senten, sinten, tod zwuaros tzarorros ael ent to xerovueror, Thuc. 2, 76. — 2) trans. sich seen lassen, Il. 23, 258.

bie att. Prof. gebrauchten bafur zadico.]

bie att. Proj. georaugten bajur καθίω.]

1 lή, ή, ion. f. lά, w. f.

2 lή, Ausruf ber Freude, mit bem man els

Van ben Apollo anrief, lἡ παιῶν, lή, Ar.

Pax 453.; lἡ παιῆν lἡ παιῆν, Callim. in

Apoll. 21.; lἡ lἡ παιῆν, ib. 97. 103.; lἡ lἡ

lή, Ar. Pax 195. — 2) Ausruf bes Echmets

jes, Aesch. Sappl. 106. Pers. 965. Myrmid.

119. Bgl. lήνος.

119. κgι. 140ς.

ληγορέω, = έγρηγορέναι, Δάχωνες, Hesych.

ληδων, όνος, ή, (λαίνω) bie Freude, Hesych.

λήδως, ων, (λή) tláglich, jámmerlich, qualvoll,

κάματοι, Soph. OT. 174.; γόος ματρός, ά

σ' έτικτεν, Bur. Bl. 1211.; βοά, μέλος, id.

Phóen. 1043. — 2) Beim. bes Άροιλο, ber

in Behen u. Rôthen Angerufene (nach Paffow)

oh. ber als Bôton mit λή Χηρεγμέσης. Aesch.

g. n. Hom. p. 200.)
λήκοπος, ον, nach Einigen von li u. κόπτω,
wehichtagenb, Schmerz bestiegenb,
nach Andern von κόπος, unter Leid u. Klas gen, Ar. Ran. 1265., wo aber jest richtig gestrennt gefchrieben wirb, st ποι ανδροδάικτον άχούων, ἐή, χόπον οὐ πελάθεις ἐπ<sup>†</sup> ἀφωγάν; Lobect zu Soph. Ai. p. 228 not. nimmt das B. als subst. in der Bbtg. von planctus.

[επ, II, 23, 258.

Πημα, τό, δαδ sich Segen, Senken, Plut.
Μοτ. p. 434 Β., Strab. 1, p. 58. 102.; opp.

Εφος, Longin. 9, 13.

Τέω, impl. ζεν (f. ξέησω, aor. Τίησα, S p å t.)

1) intr. sich segen, sich nieberta sen μεν πριν pass. Εθην, είνεν μεν μεν μεν μεν πριν pass. Εθην, είνεν μέν, pf. είκα, aor. 1

(igen, II. 2, 95. u. δ. 3 οίς επι μεν πριν pass. Εθην, είθην, pf. pass. είμαι (ûber δαδ Νηλεύς Πεσκεν, Od. 3, 409.; επι θορονου überige sen, b. a) senben, sich in Bewes ζε, επι δέμφου ίξησας, DC. 50, 2.; ξέγαναν σου überige sen, bb. a) senben, sich enden, entsassen, absender sich sow ππου, Philostr. p. 59.; επι δές που με sen bb. a) senben, sich enden, entsassen, absender sich senden, entsassen, absender sich seine senden.

Επι τοῦ κπου, Philostr. p. 59.; επι δές αδύτοιο, II. 5, 512.; αγγελόν τινι, ib. αμφοτέρους πόσας Κει, et sigt auf beiben l8, 182.; aleτόν, ib. 8, 247.; τινα ὑπο γῆν βάβειη, II. 13, 281.; ες θρόνον, Od. 8, 469., εἰς Τάρταρον, Aesch. Prom. 154.; πάτρας Hdt. 5, 25., Soph. Ant. 987., Plat. Tim. p. σπο, Kur. HF. 320.; εις σαυτόν κατά τοῦ τος κατά τοῦ τος κατά τοῦς τος δαντόν κατά τοῦς δαντόν κατά τοῦς τος δαντόν κατά τος δαντόν κατ 71 \* '

leine ben D., II. 16, 152.): von leblofen Tins u. bstre in Daktelen. Dasselbe gilt von ben gen, έχμενον οὐρόν τινι, günstigen Fabrwind Smb senden, II. 1, 479.; σέλας, έξυσας, Hom.; ετσαν φυγή πόσα, setten den K. in Bew., Kur. Rhes. 798.; mit Ergänzung eines Bots tes wie πόσα, êπλ Κυχλώπων leis θυμέλας, id. 1Α. 152.: άδτι. δπα, die Stimme adsenden, II. 3, 152. 221. u. δ.; έπεα, li. 3, 152. 221. u. δ.; έπεα, li. 3, 222.; φωνήν, Hdt. 2, 2. 4, 135., Αθεαλ. Choëph. 556., Plat. Legg. p. 890 D.; γλώσσαν, id. 9, 16.; Δωρίδα γλ., Thuc., s. γλώσσαν, id. 9, 16.; Δωρίδα γλ., τημος, επλος, επ leine ben P., Il. 16, 152.): von leblofen Din- ju. ofter in Dattplen. 1099.: ἀιστόν τινος, auf 3mb ben Pfeil abichieffen, Il. 13, 650.; wie τοξεύω, m. gon. [chieffen, Il. 13, 650.; wie τοξεύω, m. gen. νής, Aesch. Pers. 298.; εθαιγενέων γνήσιος αllein, ohne acc., των μεγάλων ψυχών εεξε έκ πατέρων, Alexander Aet. b. Parthen. 14., οὐχ ἀν ἀμάρτοι, Soph. Ai. 154. baf. Bunber: DL. 1, 22. d) wirtlich, ἀcht, νότος, ξέφν-mit acc. ber Perf., τον Κλέαρχον εησι τή ερς, Ατίσι. Meteor. 2, 5 med.; χύημα, είπε αξένη, treffen, Xen. An. 1, 5, 12.: ohne acc., wirtliche Frucht, yum Untersch. von einer mola, werfen, sch. A., s. Byttenb. 3. Julian. p. 618, 45.; διακρίνειν το νόθον 203. 9, 499. u. Χ., s. Byttenb. 3. Julian. p. 611 Lips. c) ergie sch. πτό mens, ents ft δ men la sen. πτό mens, ents ft δ men la sen. γον βραγενούς χρυσίου, Clem. Al. p. 342. Bgl. Lobeck. parerg. 3. Phryn. p. 648., βτό men la sen. γον βραγενούς καλλιστού δόωρ ἐπὶ. Συιτίπ. Επ. 2, Ε. 460 Κοτε. [τ] χος, Il. 12, 25.; Αξιός κάλλιστού δόωρ ἐπὶ. εθνώςος, ά, όν, εθαιρώς ertl. burth εὐφρονεῖν. ναιαν επορείς. χριστικός επίπος καλλιστού κακει επογείες. καλασείς επίπος καλλιστοί και επικούς και επικούς επικούς και επικο χος, II. 12, 25.; Aξιός καλλιστον ύδως επί γαίαν, τετί. v. Hesych. durch εὐφρονεῖν. γοίαν Ιησιν, ib. 21, 158., Aesch. Prom. 814.: 19άζος, ά, όν, 1θαραίς εττί. durch ταχείαις, ολι 11, 239.; χούνη Ιησιν, ετζιξετ (id., ib. 7, 130.: δάχρυα, fliessen lassen, Od. 16, 191. 23, 33., Aesch. Choēph. 150. β) durch πρανούν μέλαιναν, Aesch. Sept. 475.; χουσούς πλόχος δαυμαστόν εε νάμα παμράγου πυρός, Εμτ. Med. 1187. d) hera du mallen lassen, επί με ενόμα λιγνύν μέλαιναν, Aesch. Sept. 475.; χουσούς πλόχος δαυμαστόν εε νάμα παμράγου πυρός, Εμτ. Med. 1187. d) hera du mallen lassen, επί με ενόμας της με ενόμας της τος τος πρανούνη, Hesych. 19, 383. 22, 316.; κόμας, Od. 6, 231. β) hera du moi elius, get est aud als γαίναι δια θυ πρανούν μέλαιναν, Od. 22, 84. — Med. in Bewegung sein, eilig get en, εχειούς φάργανον, Od. 22, 84. — Med. in Bewegung sein, eilig get en, εχειούς φάργανον, Od. 22, 84. — Med. in Bewegung sein, eilig get en, εχειούς φάργανον, Od. 23, 84. — Med. in Bewegung sein, eilig get en, εξεις τα φτε επί δια με μελισσών εξυθος κόπος, 144, Callim. in Cer. 59.

19μα, η τών μελισσών εξυθος κόπος, Anth. 6, 219. (begestell von 3acobs). Bgl. Paell in gen, tex acteus, πολίος, II. 11, 168.; νόστοιο, Od. 15, 69. u. b.; sont mit adv. olxade, πρανούν, il. 11, 95.; φονείν, ib. 12, 124.; πράσω, Hom.; Τροίηνδε, Od. 19, 187.; μέμεσος ποταμοίο ξυάανν, παφ ben glutten με μελισσών εξυθος κόμος μεμαώς, II. 11, 95.; φονείν, ib. 12, 124.; πράσω, Hom.; Τροίηνδε, Od. 19, 187.; μέμεσος ποταμοίο ξυάανν, παφ ben glutten με δεξιεξες κου έντος εξεξον έντος, εντο δετ δεσιν εδικός με του επί με το θετ διαξικός εξεξον έντος, εντο δετ δεσιν επί δυ τιφ εντο επίφτι, με τος καρών εξιεξες και με δεσιν επί δια τιφτι πι τος το δοθ. Επί διος προνύροια, Od. 1, 119. αλοί τος εξεξον έντος, εντο δεξες και εξεξον το δεσιν πακρ. 190 καροί εξεξον επί δια τιφτι πι το δεσιν το δεσιν πακρ. 190 καροί εξεξος και διαξικός επί δια τιφτι με εξιεξικός επί διαλίω μετε τι διλικός επί δια τιστ lang, sondern es findet sich auch turg, Aesch. vgl. 2006.] Sept. 291. 475., Eur. Hec. 338. IT. 298. 1906log, ov, (ballw) gerad werfend, strefs

Daffelbe ailt von ben

λου άλλ όρυκτά, Hdt. 2, 17. c) eingeboren,

αὐτόχθων, αὐθιγενής, Αἰγύπτιοι, Hdt.
6, 53.; Τενάγων ἄριστος Βακτρίων ἰθαγενής, Aesch. Pers. 298.; ἰθαιγενέων γνήσιος ρος, Arist. Meteor. 2, 5 med.; πύημα, eine wirtliche Frucht, gum Unterich. von einer mola, Hippocr. p. 618, 45.; διαπρίνειν το νόθον άπο τοῦ Ιθαγενοῦς πρυσίου, Clem. Al. p. 342. Bgl. Lobeck. pareng. z. Phryn. p. 648., Buttm. Gr. 2, G. 460 Rote. [Y] 1θαίνω, ertl. v. Henych. durch εὐφρονεῖν. 1θαρός, ά, όν, 1θαραῖς ertl. durch ταπείαις, πούφαις, ίλαραῖς, παλαξα, παθαραῖς von Henych. ἀπλ κοσκῶν ἐπρος πριμέ.

epigr. in Blnacr. 2, p. 431.; βήματα, Anth. 8, 135.; έργα, Maxim. περί και. 13. [i]

1θυθρομέω, gerab laufen, gerabe worauf jugeben, Kvagr. hist. eccl. p. 270, 28. [τ] 1θυθρόμος, ον, (δραμείν) gerabe laufend, im geraben Laufe, πρέων, Anth. 6, 103. [τ] λύθριξ, τρέχος, δ, ή, (θρίξ) ion. f. εὐ-θύθριξ, Hdt. 7, 70., Hippocr.

18υπέλευθος, ον, (πέλευθος) getades, auf gradem Bege gebend, Nonn. Dion. 15, 364. Jo. c. 11, 168. [i]
1θυπρήθεμνος, ον, (πρήθεμνον) ναυς, Pamphos b. Paus. 7, 21, 9., von ungew. Botg.; Siedelis abets. es: naves erectis vexillis ornatae. [i]

ίδυχυφής, ές, (χύπτω) gerade auswarts gestrummt, έάχις, Hippocr. p. 842 D.; p. 810 D. ficht douniogn. [i]

19ύλος ον, (λοςδός) gerabe einwarts gehend, γραφίδες, Anth. 6, 68.; Beim. des gebegen, έάχις, Hippocr. p. 842 B. Bgl. Gal. μοίτοι, Blascr. 2, p. 135. [τ]
18, 1, p. 544, 2. [τ]
1θήμαχέω, (ίθυμαχος) eine offene Schlacht

οδιλατικού Αντικού 
isolaxem, (13υμαχος) eine offene Schackt. Nicet. Ann. 19, 3. [τ] Ιθυμάχια, ή, die gerade Schlacht, offene Stibschlacht, ίθυμαχίην μηδεμίην ποιήσασθαι έχ τοῦ έμφανέος, Ηdt. 4, 120.; von ἰθυμάχος, ον, (μάχομαι) in offener Stibschlacht tampfen, ίθυμάχων πολιηιάν, δίηση και βουμάχων πολιηιάν και βουμάχων 
nid. p. 871 B. (b. Ath. p. 573 C. fteht eusuμάχων).

ίδυμβος, ό, ein Bakchischer Gesang u. Tang, Poll. 4, 101. 104., Hesych. [ecphr. 601. | cephr. 601. |

† lburteiga, ή, fem. von tourifo.
lourifo, ηρος, ό, (19ύνω) ver Richtenbe, entende, vom Steuermann, Ap. Rh. 4, 209. 1260.; εθυντήρε νόφ, Nonn. Jo. c. 17, 22. — Daf. -ής, Hesych. s. v. διεθυνins. [ī] Dav.

489. 1202.; χόσμου, Nonn. Jo. c. 8, 173.

ថៃម៉ាស, (ថៃម៉ន្ត) ion. u. ep. f. εύθύνω, 1) ges tabemachen, richten, τλ έπλ σταθμήν, etwas (έππω) εδυνθήτην, sie aber richteten sich wies ber blose acc. εθείαν (ac. οδόν) έπλεον ές τον br. standen oder gingen wieder gerade (an der κόλπον, geraden Weges, id. 7, 193. — Comp. Deichsel neben einander), ll. 16, 475. b) übtr. εδιλπον, geraden Weges, id. 7, 193. — Comp. Deichsel neben einander), ll. 16, 475. b) übtr. εδιλπον, geraden Weges, id. 7, 193. — Comp. εταθε, recht machen, μύθους, rechte, gerechte ταιος, Αργρ. a. a. D. 3 auch εθύντερος, Headspriche thun, vom Aichtet, Hes. Op. 26.; rod. π. μ. λ. p. 21, 24. u. Dandschr. b. Joeras, recht und gehörig feiern, orac. b. Dem. seph. b. Jud. 5, 4, 1. u. supl. εθύντατος, p. 531, 3.: berich tigen, verbesser, ξûchs δίσιν, θεία δ' εθύνει ακολιόν (Ζεύς), Hea. εθίσιος, εθίσιο

find, axorrior, Apollod. 3, 15.; quois, Da-juertennen, ronlev, Theocr. 5, 71. — 2) gerab masc. in Phot. Bibl. p. 346, 5. barauf los richten, lenten, leiten, u. masc. in Phot. Bibl. p. 346, 5.

Ιθυγραμμος, ον, (γραμμή) gerabling,
Agath. hist. 5, p. 153 Paris.

1θυδίχης, ου, ό, (δίχη) gerabs, recht richs
tent, Ιθυδίχης, ου, ό, (δίχη) gerabs, recht richs
tent, Ιθυδίχης ου, ό, (δίχη) gerabs, recht richs
tent, Ιθυδίχαισι μετ ἀνδρασι, Hea. Op. 228.

(Ιθυδίχοισι vulg.). [i]

1θυδίχοισι vulg.). [i]

1θυδίχοις, ον, = bem vorthg., εἰμὶ χριτής
γαρ ηπιος ἰθυδίχοις, τοῖς δ' ἄδιχοῦσι δόςς,
γαρ ηπιος ἰθυδίχοις, τοῖς δ' ἄδιχοῦσι δόςς,
εἰμὶ τοῦς, τοῦς δ' ἀδιχοῦσι δόςς,
εἰμὶ χριτής
Αθηνη ὁῖνα παρ ὀς θαλμόν, αυή bie Rase,
γαρ ηπιος ἰθυδίχοις, τοῖς δ' ἄδιχοῦσι δόςς,
εἰς, τοῦς δ' ἀδιχοῦσι δόςς,
εἰς τος Θενουν δός ος αυθ bei Trag., ἐπ' ἄλλην ἄλλος
ενίστι in Blinser. 2, p. 431.; βήματα, Anth.

18 125 - Κοιμο Μανίου περί ναι 13 [i]

17 379: στοσχάν id. Pers. 759.; δοδιμος fr. 379.; στρατόν, id. Pers. 759.; σεράμον, Kur. Hipp. 1227.; πολον Ορέστου, id. Or. 1016.; πόρον, id. b. Stob. Flor. 105, 12., aud. Phoen. 184. — Med. wie acc. nur mit Beziehung auf das Subj. δίστόν, Od. 22, 8.; πησαλίω νηα, ib. 5, 270., Hes. Sc. 324., Αμ. Rh.; aber άλλήλων ίθυνομένων δαύρα, wo Kal.; avet alignar iduvoμέρων δούρα, wo allignar von iduva. abhangi, indem sie auf einsender richteten, ll. 6, 3. (Die Stellen b. d. Trag. sind zum Theil unsicher; in der gew. Prosa erst dei Spätern u. zwar selten, πλούν, Plut. Mor. p. 984 A.; δρόμον, Aol. HA. 13, 14. u. A., s. 800. z. Soph. Ai. p. 280 aq.) [ī, abet ¥ Anth. Plan. 4, 74.]

13υπορέω, grade od. aradaus geben, Hippocr.

13υπορέω, grade ob. gradaus gehen, Hippocr. p. 278, 46. [i]; von

ίθυπόρος, ον, (πορεύω) grab ob. grabaus

par. 12, 140.

ίθυπτίων, ωνος, ό, ή, Beiw. ber Canze, μελίη, wahrschiel. v. ίθυς u. πέτομαι, grads aus fliegend, II. 20, 99. So nach ber Ertlar. bes Apollonios. Benobotos las iduxilar, von zreic, zindwy, grabfaferig. G. Spign. g. b. St.

1300, nach Hesych. bas Eisen ber Are, um welches fich bas Rab breht.

welches fich das stad drept.

13  $\dot{\nu}\rho_0 \sigma \sigma_0$ ,  $\dot{\nu}$ ,  $\dot{\nu}\rho_0 \sigma \dot{\nu}$  in grader dicting fich fentend. Hippocr. p. 809 A.

14  $\dot{\nu}$   $\dot{\nu}$ ,  $\dot{\nu}$ , ion. auch  $\dot{\nu}$  fee, Hdt. 2, 17., Nic. Th. 478.,  $\dot{\nu}$ , ion. u. ep. f.  $\dot{\nu}$   $\dot{\nu}$   $\dot{\nu}$  gerade, eigentl. u. abtr., bh. a) gerade, in gerader Richtung gehend,  $\dot{\rho}$  flos, II. 20, 99.;  $\dot{\nu}$   $\dot{\nu}$   $\dot{\nu}$  find. 10, 39.;  $\dot{\nu}$   pp. Hisp. 3. 3. b) úbtr. recht, gerecht, δί-και, Hes. Op. 36. 224. Theog. 86., Ap. Rh. 4, 1202 u. d.; θέμιστες, id. 4, 1580.: ohne subst. ή έθετα, ll. 23, 580.: έθύς και δέκαιος άνής, ein geraber u. rechtlicher Mann, Hdt. 1, 96.; λόγος, id. 1. 118. — Adverbial. πρός 13ύ, gerade auf, ll. 14, 403.: κατ 13ύ είναι, gerade gegenüber sein, Hdt. 9, 51.; έχ τῆς 19είας Bach ber Richtschmur richten, Od. 5, 245. u. δ., sc. δόου, geradezu, ohne Rückhalt, Hdt. 2, 161. bgl. Spign. 3. II. 15, 408. — Pass. τω δ΄ 9, 38.; ebenso thesy τέχνη, id. 9, 57.: auch (ίππω) τουνθήτην, sie aber richteten sich wie- ber blose acc. του ακ. δοδον ξπλεον ες τον

1θυτένεια, ή, bie grabe Richtung, Ptolem. Geogr. p. 9, 29 Halm., Procl. Hypotyp. p. 44, 24. [2]; von

44, 24. [ε]; von l'arte gentre de l'arte de l ban. 1, p. 337, 15.; ddúc, Ptolem. Geogr. p. 9, 23 Haim., Philo d. u. sonst b. Spat. — Adv. - erws, Cyrill. u. a. Spat. [7]

λούτης, ή, (19ύς) bie Grabheit, grabe Richstung, τῆς ὀδοῦ, Aretae. p. 107. [7] 
εδυτμής, ῆτος, ὁ, ἡ, (τέμνω) grab geichnitten, getheilt, grabe, σπήλιγγες ἐναύλων, Nonn. 2, 482.; ἐνυιαί, id. 5, 282.

ιθύτομος, ον, = b. vorbg., οίμος, Dion. [6, 187.

Ιθύτονος, ον, = Ιθυτενής, στάλικες, Anth. ιδυτορος, ου, Ειδυτενής, σταλικές, Anta. 1θυτοριν, τό, Εεθθυτηπον, Τheognost. Can. p. 79, 16: είς ων μέγα, οὐδετερον μονογενές ἢ είς ην ... οὐκ ἔστιν εὐρεῖν τὸ γὰρ ἰθυτοριν παρὰ Δημοκρίτω βεβίασται οὐτως Ἡρωδιανὸς ἔν τἢ καθόλου. Ιδυτρίχες, pl. v. 1θυτρίξ

touqualdexos, i, or, ithpphallifc, jum Ithpphallos gehörig, bef. uergor, ithpphallisches Retrum, \_\_\_\_, Hephaest. p. 35, 7. u. b.: rò i3., auch bas in biefem Metrum gefers

o.: το 13., auch das in besem netterm gesetztigte Gebicht, Poll. 4, 53., DH. de comp. 4, p. 22 R., wo gew. 18υφάλλια gelesen wird.
18υφάλλιος, 6. d. vordy.
18υφάλλιος, ό, der gerade aufgerichtete φαλλός, oder das (aus Leder) nachgebildete månns liche Glied, das nach uraltem Brauch bei einis gen Batchifchen Feftzügen vorgetragen ober auch on ben Leib gebunden getragen wurde, Har-poer., Suid., Kust. p. 1413, 39., BA. p. 246, 19. u. sonst b. Gramm. b) bas bei diesen 3de gen unter Zangen abgefungene Lieb, welches in eignem Bersmaah (f. 1804pallesses, u. Herm. el. doctr. m. p. 94.) abgefast war, BA. a. a. D., Hesych. u. a. Lexic., Hyperid. b. Harpocr. D., Hesych. u. a. Lexic., Hyperid. b. Harpocr. den v.: of τούς βυμάλλους όρχούμενοι. Diefe τουκο βυμάλλους όρχούμενοι. Diefe το πατοκο βυμάλλους όρχούμενοι. Diefe το παροκο παιοκο παι u. BA. a. a. D. fcpreiben eldupallos. [i]

im graden Andrang, II. 21, 303.: dd. das Bors funden Sinnes, Geistes, μερόπων Ιθύηρονα haden, Unternehmen, II. 6, 79., Od. 4, 434.: μελία, Apollin. Ps. 7, 23.

das Streben, Berlangen, Od. 16, 304., h. Ap. 19ύω, apr. 19ύω, gerad auf, gerad in die hohe Gereben, de red aufwarts, wie αν δρ. 300 μου αρατέρω, ib. 4, 507.

de red in acc. 19ύν. [ε] μενοποίλιος, de red aufwarts, wie αν δρ. 300 μου αρατέρω, ib. 4, 507.

de red in acc. 19ύν. [ε] μενοποίλιος, de red aufwarts, wie αν δρ. 311. 11, 443.; πολύ προτέρω, ib. 4, 507.

de red in acc. 19ύν. [ε] μενοποίλιος, de red in acc. 19ύν. [ε] μενοποίλιος, de red in acc. 19ύν. [ε] μενοποίλιος, de red in acc. 19ύν. [ε] μενοποίλιος, de red in acc. 19ύν. [ε] μενοποίλιος, de red in acc. 19ύν. [ε] μενοποίλιος, de red in acc. 19ύν. [ε] μενοποίλιος, de red in acc. 19ύν. [ε] μενοποίλιος μενοποίλ mouen, m. int. ολολογία, συ. 22, του., χεστμάσασθαι, ib. 11, 591.; στρατεύεσθαι, Hdt. 1, 204. 3, 39. 7, 8, 2.; absol. Ap. Rh. 3, 652.: m. acc. rl. wonad freden, Ap. Rh. 2, 950.: Se ner egat pera y geatr toorter, wenn fie es im Innern verlangte, Ap. Rh. 3, 629. (Mit Sow verw.) [7]

13υωρία, ή, = εὐθυωρία, bie grade Richtung, 13υωρία κερειν, gerade Richtung, gerade tage haben, Hippoor. p. 750 H. u. b.; κατά την 13., id. p. 772 A.; ή κατ' 13. επίδεσις, Hippoor. b., Gal.

Πίζω, (165) dem Rost ahneln, so aussehen,

Diosc.

Iκανοδοσία, satisdatio, Byz.; von Iκανοδότης, ου, ό, (δίδωμι) satisdator, Pseudo-Chrys. 7, p. 548.

kανοκόσμητος, ον, (κοσμέω) hinreidend ob. reichtich geschmuck, verziert, Pseudo-Chrys. 7, p. 497, 15. (κανοποιέω\*) die Genugthuung.

interpr. Gr. concil. Lat. Can. 3.

ixανοποίησις, = b. vorbg., Gabr. Philad. Poen. p. 144 B. inarός, ή, όν, 2 Enb. γη inarός, DH. 1, 61., wo aber Paris. cod. inarή, (inarm, ina) 61., wo aber Paris. cod. ἐκανή, (ἐκάνω, ἔκω) binlangend, bb. a) binreichend, gurch chend, austeichend, gend gend, σύχ ἐκανης οὐσης ἐκτικης, Thac. 1, 2.; τὰ ἀσκοῦνθ ἐκανὰ τοῖσι σώφροσι, Bur. Phoen. 557.; τεκμήσεον, Plat. Gorg. p. 487.: ἐκανοί, in binreichender βαβί, viel genug, Xen. An. 1, 7, 7. u. für bergl. gew. Χαθδιαθ in Profa: εἰκτι, genügend ξα εἰκυ, εἰς τὸ ἀσμένως κοιμηθήναι πᾶς τόπος ἐκανὸς ἡν αὐτῷ, Xen. Agos. 9, 8. u. δ.: πρός τι, im Bergleich με etw., Xen. Cyr. 7, 5, 24. 3, 2, 12.: m. infinreichend ξα οδ. für etw., οὐδ ἡν ἐκανὰ σω τὰ Μενέλεω μέλαθρα ταῖς σαῖς ἐγκαὐνβείτα Μενέλεω μέλαθοα ταϊς σαϊς έγκαθηβεί-ζειν τρυφαίς, Bur. Tr. 997.; χώρα—ίκανη τρέφειν, Plat. Pol. p. 373 D. b) mit hintis chender Kraft ob. Macht versehen, etw. zu thun, u. BA. a. a. D. [chreiben εἰθύφαλλος. [i] ως ἐκανότατον καθίσαι, id. Logg. p. 755 B.: ἐθυφάνεια, ἡ, (φαίνομαι) bas grabe Địn: ἐκ. τεκμηριῶσαι, getignet Bruge μι fein, Thoceinfallen bes βichtes, καθ ἐθυφάνειαν ὁρᾶται, [i], 9. u. X., Jat. z. Aol. p. 39. u. fonft ἡάν [ig] auch ἐκ. ἔστε, Plat. Phaedr. p. 258 B.; ἐθύρρων, ον, (φρήν) geraben, rechten, ges πρός τι, πρὸς τὰς ἐντεύξεις, Pol. 23, 17, 4. c) absol. quantitativ, groß od. viel genug, ziemlich groß od. viel, u. qualitativ, tūch zieg enug, in seiner Art tūch tig, vortressel, in an seiner Art tūch tig, vortressel, vor, es Χρύσην, sl. 1, 431. u. sonst zieg enug, in seiner Art tūch tig, vortressel, vorge, sl. 2, 17.; προς έσχατιάν, Pind. Ol. 3, 43.; d. m. blosem acc. πένδος λακίδα ρετοπεν wie von Sachen, lxανός λακίλων, signification wie von Sachen, lxανός λακίλων, signification signifi -νως, Hdt., Hippocr., Thuc., Plat. u. A. δ.: lz. έχω, α) genug haben, Isocr.; bb. auch hinslinglich etw. kennen, bavon überzeugt sein, Isavõis έχεταν, Plat. Soph. p. 245 K.: έχ. έχει μοί τε, ich habe an etw. genug, Atl., p. 332 Κ. γ) hintanglich (hintanglich groß, thusing start) sein, lx. έχειν το τείχος, sei ziems lich hoch od. start, Thuc. 1, 91.; τα πας έμοι υπομνήματα — έχανως ούπω έχει, Plat. ep. p. 359 D. Gorg. 486 D. u. δ.: m. σen. έμοι υπομνήματα— Ιχανώς ούπω έχει, Plat. ep. p. 359 D. Gorg. 486 D. u. δ.: m. gen. lx. τοῦ ράθους, Plat. Theaet. p. 194 D.; επιστήμης, id. Phileb. p. 62 A., Plut. compar. Lyc. c. Num. 3., Philostr. p. 881.: ix. έχειν πρός τινα, Smb gewachsen sein, Xen. Cyr. 6, 3, 22. — Supl. iχανώτατα, Plat. Phil. p. 67 A., DC. δ.; iχανοτάτως, Hippocr. p. 7, 37. (Φαδ 33. ift bei Dicht, ben Arausgenommen, setten. Χυβετ ben angef. Dichtrictten, Eur. fr. inc. 6, 2., Call. h. Cer. 133.) [ί] Dav.

310. μ. 27.72.; m. dat. τοίς έαυτου χυήμασι», σιοι, id. Suppl. 39. u. id. 8.3 ixέσιοι θυσίαι, DH. 2, 74. [τ] Αρρ. Civ. 3, 74. [τ] έχεταδόχος, ον, (ίχετης, δέχοιαι) Schutz- hingelangen, erreichen, Hom. u. a. Κρ. δι, βίεξεαθε aufnehment, Aesch. Sappl. 694.; ans bon benen es mit ἐχνέομαι Botg. 1) u. 2) gang nehment, Schol. Soph. OC. 25%. gleichbebeutent gebraucht wird, auch b. Pind. έχετεία, ή, = ixεσία, Thuc. 1, 24., Plat.

Ικαο, = Ικταο, Hesych.

Γκελος, η, ον, ep. u. ion. Ε. f. εξκελος, άφηιϊφ, gleich, m. dat. τῷ ἐκέλη, Il. 10, 467.; παρθένω αἰδοίη Γκελον πλάσμα, Hes. Op. 70. u. fonft b. Ερ.; m. gen., ὀργαῖς ἀλωπέκων ἐκελοι, an Sinnesart ben βάθιξεα gleich, Pind. Pyth. 2, 77.: auch in ion. Φτογα, χειμαροῷ ποταμῷ ἐκελος, Hdt. 3, 81.; Ικελόν τι πληγῆ, Hippocr. p. 386, 17., (Luc.) de astrol. 10. — Adv. ἐκελως, Hippocr. p. 272, [1] Dav.

txelów, ahnlich ob. gleich machen, Anth. 9. ixeola, ή, (ixerης) bas fleben eines Schussuchenben, bas Schussiehn, Kur. Or. 1337. Heracl. 109.: bh. indrunftiges u. bemuthiges Flehen, Bitten, Kar. Phoen. 91., DH. 8, 67 z. E., Plut. Rom. 19. d., Hel., Long., Alci-phr. 1, 31. u. X.: bef. zu ben Göttern u. von Staatswegen, supplicatio, ràs izralas noteinas, Aeschin. c. Ctes. 121., DH. 8, 43. — Daf. izeria, EM. p. 319, 20. [t, aber t in ber Arfis, Anth. 5, 216., Procl. h. 1, 36., Apollin. Ps. 16, 2.]

izeola, n, = ixeris, s. ixeoins.

πωυςκιυσημένη. Είτει. Τυβετ den angef. Dich terfellen, Eur. fr. inc. 6, 2., Call. h. Cer. 133.) [[] Dav.

Ικάτοτης, ητος, ή, die hinlanglichteit, hins längliche, genügende Angahl, Plat. Legg. p. 930 C.: die Genüglichteit, Kächtigkeit, Kaugelichteit, Plat. Lys. p. 215 A., Lys. b. Poll. 4, 23., NT.

Ικατόω, f. ώσω, (Ικατός) tüchtig, tauglich, γείμε machen, 2 Cor. 3, 6. — Pass. ίκαι μετάτος λόχος, Aesch. Suppl. 365.; vom Beuß auch bioß ίκεσιος, δ. Paus. 1, 20, 7. 7, 25, 1., Luc. Pisc. 3. b) fchusflehend, flehend, bittend, παρθένων ίκεσιος λόχος, Aesch. Suppl. 106.; ίκεσιο λιταί, Soph. Phil. 493. Ant. 1215.; ίκεσιο λιταί, Soph. Phil. 493. Ant. 1215.; ίκεσιο μεταί, Soph. Phil. 493. Ant. 1215.; ίκεσιο, μεταί, Soph. Phil. 493. Ant. 1215.; ίκεσιο μεταί, Soph. 9. u. id. δ.; Ικέσιοι θυσίαι, Δρρ. Civ. 3, 74. [1] İxeσιάζω, = İxerevω, Nicet. Ann. 12, 10. [7]

Αροί. p. 39 A., Isocr., DH., Plat. u. X. δ.; \$. 104.: ὑπές τινος, für Imb, id. de f. leg. [κετείας ποιείσθαι, = [κετεύεν, supplicare, 15.; ξκετ. κατατιθέναι, Andoc. p. 15, 1. b) Thuc. 3, 67.; ξκετείας καὶ ἀντιβολήσεις ἐν ταῖς δεήσεσι ποιούμενοι, Plat. Symp. p. 183 A.; ξκετ. καὶ δεήσεις π., Isocr. p. 186 D. [κέτευμα, τό, bie Art ob. Weise bes Sounds Synes. [1]

p. 112, 28. izereiw, f. εύσω, Isocr. p. 154 A., (έκετης) Schutflehender fein, Hdt. 3, 48., Plut. Aem. Paul. 23., ob. als Schutflehender ob. flehente ili Birtenber 3u 3mb tommen, ες τωνα, Il. 16, 574.; chnlich μηνα τουτονί ξβόομον ίκετενει δεύρο, Philostr. p. 234.: m. dat., Isao. de Menecl. her. 8.: gew. m. acc. als Schutstehender Imb angehn, um halfe ansprechen, bh. abhot. Imb anssehn, stehentlich bitten, Od. 15, 277. u. d., Pind. sr. 74, 6., Soph. OT. 41., Hdt. 6, 68. u. sonst d. in Poesse u. Prosa; d. wird bei Soph. u. Kur. inereiw, exerevouer parenthetifch eingeschoben, wie Soph. Phil. 920., Rur. Hec. 99., ebenjo Ar. Recl. 915., Xen. Cyr. 1, 4, 10., Ath. p. 519 A.; m. inf. txeτεύω σε πεισθηναί τι μοι, Soph. OC. 1416.; ἐκετείειν τοὺς θεοῦς ἀεοποτῶν ἀγαθῶν τυχεῖν, Xen. Mem. 1, 5, 5., Plat. ep. 7, p. 349 B. u. X. δ.; m. ως, Luc. Anach. 1.: m. gen. πατρός, Eur. IA. 1242.: δ. mít ep. 7, p. 349 B. u. a. υ., ....

1.: m. gen. πατοός, Eur. IA. 1242.: δ. mtt

1.: m. gen. πατοός, Eur. IA. 1242.: δ. mtt

2, p. 546, δ. — πατ.

Bynonymen verbunden, wie mit ἀντιβολώ, Rh. 1, 824., Philostr. Her. p. 545., Byz. [1]

Rh. 1, 824., Philostr. Her. p. 545., Byz. [1]

Izeris, ή, fem. zu izerης, die Schußstehene, Hdt. 4, 165., Aesch. Suppl. 345. 423. u. sonst tevoμαι, Ar. Eccl. 915., Joseph. Gen. p. 43

A. [1]

Nicet. Ann. 12, 8.

Nicet. Ann. 12, 8.

Izerοδόχος, ον, (δέχομαι) = Ιχεταδόχος, Ευστ. p. 1807. [1]

Izerοοεύω, = Ικετεύω, Hesych.; syntop.

ίχετηριάζω, = ίχεσιάζω, Nicet. Ann. 12, 8. ίχετήριος, ία, ον, bei Soph. poët. spncopirt ἐχτήριος, (ίχέτης) gum Schusstehenden gehörig, ihn betreffend, κλάδοι, = ίχετηρία, Soph. O.T. ihn betreffend, κλάδοι, Είκετηρία, Soph. O'T.
3.; δαλλοί, Hdn. 7, 8, 18.; δησαυρός, id.
Δί. 1154., [. ba[. Wunder (1148). b) [άμφε flehend, ἐκτήριοι = ἰκείαι, Soph. O'T. 327.; φατών ἀθλίων ἐκτήρια, = φώτας άθλίους ἐκτηρίους, ib. 927., vgl. ἐκτήρ. — 2) ἐκετηρία, ή, sc. ἐλαία ob. ὁάβδος, ein mit weißer Wolle umwundener Olivenzweig, welchen ber Schußflehende in der hand hielt und bann auf hem Alfar has Antrea han er ganflehte, niederwem Altar des Gottes, den er ansiehte, nieders, legte, Aesch. Suppl. 189., Hdt. 5, 51. 7, 141., lad. 6. Ath. p. 133 B.; lxμασδέντος δε τού-legte, Aesch. Suppl. 189., Hdt. 5, 51. 7, 141., ld. b. Ath. p. 133 D.: pass. feucht werden, Ap. Andoc. de myst. §. 112. u. X., vgl. die Er. Rh. 4, 1066.; med. m. acc. δέμας, sich den late. β. Soph. OT. 3., Ar. Plut. 383., Long. 2, 19., Malter δ. Aesch. Bum. C. 111.: db. lxετηρίαν ob. lxετηρίας (Schaf. δ. Plut. 5. p. lxμαΐος, δ. (1) μαΐος (1) μαΐος (23.) προβάλλεσθαι (Schaf. δ. Plut. 5. p. lxμαΐος, δ. (1) μαΐος (1) μαΐος (23.) προβάλλεσθαι (Schaf. δ. Plut. 5. p. lxμαΐος, δ. (1) μαΐος (1) μαΐος (23.) προβάλλεσθαι (1) μαΐος Andoc. de myst. §. 112. u. X., vgl. die Er. Rh. 4, 1066.; med. m. acc.  $\delta \epsilon \mu \alpha \varsigma$ , sich den klat. §. Soph. OT. 3., Ar. Plut. 383, Long. 2, 19., Müller §. Aesch. Kum. S. 111.: dt. leid anseuchen, salben, id. 3, 847. leudisn, salben, salben, salben, id. 3, 847. leudisn, salben, s

γιεθεπέ, Thuc. 1, 136.: δαέ Schubstehn, απαραίτητον, Plut. Mor. p. 950 K., Themist.
24., DC. 68, 21. [Υ]
ἐκετεύσιμος, ον, (chubstehn), Hesych.
ἐκετεύσιμος, όν, (chubstehn), Hesych.
ἐκετεύσιμος, α, ον, adi. verb. v. ἐκετεύω,
απμηθέρη, ξω δίτεη, Luc. de merc. cond. 38.
ἐκετεύτικός, ή, όν, ξυμη Schubstehn ger
βοτίς, ihn betreffend, ἐκετευτικοί, Crtlát. v.
ἐκέτης τος, δε βοτίς, Τλια. 1, 134.), IL 24, 158, Od.
16, 67. u. δ., Trag.; Hdt., Ar. u. sonst in
βοτίς, ihn betreffend, ἐκετευτικοί, Crtlát. v.
ἐκτης τος, δε βοτίς, Τλια. 1, 136.; ἐκέται κατέστησων ταίτης τῆς πόλεως, Ιδοτ. p. 190 C.

Ενετικώς, Ενετικώς δε δοτ. μ. δ. τος πόλεως, Ιδοτ. μ. 190 C.

Ενετικώς δε δος ή, bef. femin. ξυ ἐκετήριος,
φωνή, Orph. h. 2, 13. 12, 9. 33, 27.
ἐκέτης, ου, (ἐκω) wer zu Ginem tommt, um
Schub und háts gu lướcπ, ber Schubstehn,
se sin schubenter, welcher um Schub mit Schub
θειδεπέτης της της τος, beτ Simb um
δοτίς, thou 1, 136.; ἐκέται κατέστησων ταίτης τῆς πόλεως, Isocr. p. 190 C.

Ενετικώς της της πόλεως, Isocr. p. 190 C. sei es ein schuldes Bedrängter ober mit Schuld Beladener, welcher um Suhnung sieht (Mauer f. Aesch. Kum. p. 134.), Il. 24, 158., Od. 16, 67. u. δ., Trag., Hdt., Ar. u. sonst in yorsie u. Prosa. ixeins τινός, der Imd um Schut sieht, Thuc. 1, 136.; ixeins πατότης σαν ταύτης τῆς πόλεως, Isocr. p. 120 C., Plut. Them. c. 26.; δόμων ἐμῶν ἰχείης, der gu meinem daus als Schutstehender formut, Aesch. Eum. 547. u. A.— Der ixeins, welscher eine Gottheit um Schut ansleht, ließ sich am Altar berselben nieder, Aesch. Kum. 40., am Altar berfelben nieber, Aesch. Kum. 40., Lys. p. 191, 31. u. sonft; welcher bei einem Menschen Schus suchte, seste sich an ben haus beerb, s. erra. Er war unverleglich und ein beerd, s. doria. Er war unverlegtig und ein an demselben begangener Frevel wird von Zeus gerächt, Od. 9, 270.; db. vorzugsweise Zeus der Schirmherr der Schuhsstehenden ist, s. lextifolog, lexcolog. — 2) der Schuh Sewährende, der den Flehenden ausnimmt, Od. 16, 422. nach der Ertlat. der Schol.; allein auch hier bezeichnet es den Schuhsstehenden. [6]

lueτήσιος, α, ον, = lueσιος, Beim. bet Beus, Od. 13, 213. [1]

ixerla, n, ion. = lxerela, EM. p. 319, 20. [1] Ικετικός, ή, όν, = Ικετήριος, Ιπέσιος, χείο, Eust., Schol. Kur. Hec. 845.; γένος, Philo 2, p. 546, 8. — Adv. – ετικώς, Schol. Ap. Rh. 1, 824., Philostr. Her. p. 545., Byz. [ί]

ίπετορεύω, = ίπετεύω, Heaych.; syncop. ίπτορεύω, Sophool. bei bemselben.

lxerwσυνος, ον, = lxerήφιος, lxerwσυνα, sc. lega, Suhnopfer bei ber Reinigung eines ichusflehenden Morbers, Hosych.

Tκηαι, 2 sing. coni. aor. 2. v. Ικνέομαι. ἐκμαδώδης, ες, (ἐκμάς, εἶδος) fειιήτ, nάβι lich, Schol. Od. 11, 7., Arat. 1064. ἐκμάζω, fειιήτ machen, befeuchten, benaßen, Nic. b. Ath. p. 133 K.; ἐκμασθέντος δὲ τού-

ĭzμενος,

langen, erreichen, sow. von lebenden Besin als von Allem, was in Bewegung gedacht
with, elz τινα τόπον, Hom. u. a. Dicht. d.:
- Hom. braucht sur das praes. εχνέομαις,
elz τινα, in Imde Hau. (Od. 20, 372.; πρός
welches er nur an zwei Stellen hat, mehr die
dwara, Od. 19, 458. u. sonst; ên νηας,
ll. 16, 247. u. d.; hduss u. bei Hom. gew.
ll. 16, 247. u. d.; hduss u. bei Hom. gew.
ll. 16, 247. u. d.; hduss u. bei Hom. gew.
ll. 16, 247. u. d.; hduss u. bei Hom. gew.
ll. 16, 247. u. d.; hduss u. er Derson
welches er nur an zwei Stellen hat, mehr die
anz gleichbedeutenden Vormen lxάνω u. εκω.
ll. 10, 247. u. d.; hduss u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lxάνω u. εκω
anz gleichbedeutenden Formen lx Pind. Pyth. 9, 53., Aesch. Suppl. 552. Pers. 349. u. d.: m. dat. έπειγομένοισι σ' Ικοντο, 11. 12, 373.; ebenso εκάνω, Od. 21, 200.: έμει απι 3πο φετως Οd. 21, 200.: έμει τινα, um 3mb herum t., άμφι μ' Οθυστος ταλασίας σονος Γκειο αωνή, die Stimme de Od. that um mich, II. 11, 466.: in ums gethetrer Richtung, von einem Drte her, άπό, εκ, παρά τινος, Hom. u. Χ. — δ,τι κείναι δεθοξε; meist im plur. Γκρια, τά, Βετετες εκήτετε Richtung, von einem Drte her, άπό, εκ, παρά τινος, Hom. u. Χ. — δ,τι κείναι δεθοξε; meist im plur. Γκρια, τά, Βετετες δεθιπε, εξεξίσας Γκεδολαι, in die Odnde sold. Bohten, ξ. B. die ausrecht an die Rippen des Schisses angesügt werden, und so mit diesen die Seiten des Schisses diesen, des Schisses des S

bie Composita aqueneiabar, Equeneiabar braus o. nur in ber Berbind. Temeros den; allein 3) in folgender Bbtg. hat fich das kμενος, δ. nur in der Berbind. Izμενος den; allein 3) in folgender Botg. dat sich das ούρος, ganstiger Fabrwind, II. 1, 479., Od 2, 420. u. δ.: nach Einigen f. Izμενος, der auf die Schiffe fommt u. sie daher treibt, ventus secunalus, Kust., Schol.; nach Andern, wie Hesych., EM., ein fruchter, milder Wind, also den; allein 3) in folgender Botg. dat sich das Simpler aussichtießlich in der Prosa erhalten, auf die Schiffe fommt u. sie daher treibt, ventus secunalus, Kust., Schol.; nach Andern, wie Hesych., EM., ein fruchter Wind, also den inkes kusten Kreiben Etymologie folgt, ein schidustig den des den inkes d

lang, was aber Hom. oft weglight.]

έχνουμένως, adv. partic. praes. v. έχνέομαι, gehörig, schickich, passend, ion. έχνέομένως, Hdt. 6, 65.; γαλα πίνειν έχν.,
in gehörigem Maaße, Hippocr. p. 653, 33.;
έχν. και ἀστείως είζημ., M. Anton. 5, 12.

ἐχείδιον, τό, dimin. v. folg., Schol. Ar.
Vesp. 1210. (?)
Εχοίον οδ. έχρίον, τό, uripr. bas Brett.

43, 22. 59, 7.

1 έχταρ, adv. zusamenkommend, zusamententeffend, zussamenkommend, zusamenkommend, zusamenkomm

Lexiph. 21. (wahrsch. v.  $l \times \omega$ ). 2 keraç od. keraç, wahrich. d., Rame eines Fisches, b. Call. nach Ath. p. 329 A., tiesych.: keraça, Eduras, izdús. Bgl. Lob. Paral. p. 206.

 $\dagger ixtepáw, = ixtepiáw.$ 

Ixreolas, ov, 6, 200s, eine gelbliche Steins art, Plin. 37, 10, 61.

txτεριάω, (txτερος) bie Gelbsucht haben, oll. 4, 187., Diosc. 3, 1. 4, 1., Gal. 6., Poll. 4, 187., D Hel. 3, 8. u. X.

lategixós, ή, όν, gelbsüchtig, Plut. Mor. p. 681 C., Gal. 2, p. 42, 17 K. u. δ., Geop. u. X. 1χτεριώδης, ες, = b. vorbg., Hippocr. Coac. Pr. p. 179 A. δ., Diosc. 5, 68. u. δ. 1χτερόεις, = b. vorbg., Nic. Alex. 475.

τω τις ενεχόμενος ίδοι, φευξείται εύθυς την ib. 11, 69. u. b.: poët. εί δε Θεμίστιον Γκεις voror". Schneiber.

λατερώθης, = λατεριώθης, λατεριαός, Hipp. d. mul. m. p. 217, 4 F. u. δ., vgl. Cob. 3.

d. mul. m. p. 217, 4 F. u. δ., vgl. 200. δ.

Phryn. p. 80.

lxtήρ, ήρος, ό, = lxείης, ber Schuhstehnbe, βartho, γιο γιος δ., εκτης, γιος, δ. σ. (λκτης, γιος), δ. (λκτης), γιος

kapioπηγός, όν, (πήγνιμι) Geruste zusams geier, die Weihe, b) eine Wolfsart, Opp. Cyn. mensügend ob. bauend, Poll. 6, 125.

1. (Der Atzent schwantt; gew. in codd. u. auch in ben neuern Ausgaben berievor; kerlBettern errichten, aus Brettern bauen, DC. ebenfo in ben von izrle (ber nom. biefer F. ohne inglouia, τό, (tngido) bas Gruft, Hesych.

8. v. κατηλιψ, Eust. p. 903, 54.

Ingianing, δ, ein kleiner Balten, Poll. 10, 57.

Dap.

nabe, geichweige daß er das Ziel trifft, db. das I lang gebraucht, oder es ift mit Einsl. abhyt. Ind od. einer Sache nahe kommen, für das folgende ένύδρως, ένύδρως zu schreiben. — (Gew. wird ixτίς aktentuirt, allein als λειν προς το αὐτῆς χάλλος, Ael. 11Α. 15, Varorytonon wird es von Arcad. p. 35, 6. u. 29. — Als ein veraltetes W. bezeichnet es Luc. Kust. p. 809. angesührt u. sindet sich auch d. Bust. p. 809. angeführt u. findet fich auch b. in codd.) ω μπισετ fich auch δ.

εκτο, 3 sing. aor. sync. f. έκετο v. έκνέσ
έκτορεύω, f. έκετορεύω.

έκτωρ, δ. = Εκτορεύω.

1χτωρ, δ, = ίχτηρ, ίχετης, Aesch. Suppl. 640., Lyc. 1164. nach herm. Konj.

fxω, impf. έχου, aor. έξου, Od. 3, 4. υ. Hom. δ., Hes. Scut. 32., Orph. 665. u. X.; feltner u. b. Spåteren auch έξα, Qu. Sm. 12, 461., Hesych. u. Cram. Aneod. 1, p. 205., wo es als bie eigentl. Noristform angegeben wird; fut. Esw im Regar. Dial. Ar. Ach. 742.; von ben Ep. u. Pind. neben lxavw haufig ge-brauchte Stammf. von ixveouat, mas fich bei

benfelben felten findet, mit benfelben Botgen und berfelben Konftr., alfo a) mobin tommen, gelangen, etw. erreichen, von lebenben Befen

öor' αείδειν, wenn bu bich bem Them. nahft ihn zu besingen, Pind. Nem. 5, 50. b) von Buftanben, Empsindungen, Gedanten usw., δ,14

knot 20010. [20-0]
Παθι, Γ. Πηθι.
Πάμαι, feltne op. Rebenform v. Πάσκομαι,
h. Hom. 20, 5., Orph. 942.
Πάομαι, op. f. Πάσκομαι, II. 2, 550., Ap.
Rh. 2, 847. 479. — Daf. att. Πέομαι, Aesch. Soppl. 110. 121. u. in Profa ileoums, Plat. Legg. p. 804 B., Luc. de salt. 17., DC. 59, 27. 78, 34.

27. 78, 34.
Παος, att. u. in Prosa gew. Πεως, (wie lεως, lαός) dual. Πεω, Plat. Kuthyd.; neutr. pl. Πεα, id. Phaed. p. 95 A.; dor. auch Πεος, inscr. cret. b. Boeckh 2, p. 410, 26., Hespch., eigentl. versöhnt, begütigt, bh. gew. 1) hulbvoll, gnåbig, besonbers von Göttern, ll. 1, 583., Pind.; Παοι δὲ καὶ εὐθύμορονες γᾶ δεῶς ἐτε, Aesch. Eum. 992., Soph. OC. 1477., Ar. Thesm. 1148. (an biesen Stelsten im Chor). sonft b. Soph., Eur. in att. R. len im Chor), fonft b. Soph., Eur. in att. g., Πεως ήμιν γενού, Eur. I'l. 260.; ο δε (θεός) | Lews ήμεν γενού, Kur. IT. 260.; δ δὲ (θεδς | Πεως εὐμενής τε ήμεν ἔλθοι, Plat. Legg. p. 712 B. u. A. δ.: haufig wird et wie hier mit εὐμενής verb., vgl. ib. p. 923 B. 736 C., Ks.. Theocr. 5, 18. u. A.: von Menschen, gatig, geneigt, wohlwollend, freundlich, mith θυμός, Il. 9, 639. 19, 178.; φρήν, Soph. Tr. 760.; πάσιν Πεως τε καὶ πιρος είναι προσποιείται, Plat. Pol. p. 566 B. (ebenso mit λιάσχης id. Theaet. p. 168 B. u. A. δ. b) heiter, sid. Theaet. p. 168 B. u. A. δ. b) heiter, sid. Theaet. p. 168 B. u. A. δ. b) heiter, sid. Theaet. p. 168 B. u. A. δ. b) heiter, sid. Theaet. p. 168 B. u. A. δ. b) heiter, sid. Unitig, θυμός, h. Cer. 204., Plat. Phaed. p. 117 B.; πιόνια τὸν ἄνθρωπον... μετίας διαστον, id. Legg. p. 649 A., ib. 792 A.; Ilaque εξέπνευσε, Plut. Mor. p. 597 F. u. A. Elews εξέπνευσε, Plut. Mor. p. 597 F. u. A. Eustiges Hom. Femmt b. BB. nur an ben angef. - Bei Hom. tommt b. B. nur an ben angef. Buftiges regitirt, Aristocl. b. Ath. p. 621 C. [4] lang. Der Regel nach muß es b. Att. lang fein. v burchaus.]

lλάρεύομαι, (ἰλαρός) [iά freuen, luftig fein, Symm. Cant. 1, 4., Jes. 49, 13., KS. ἐλάρία, ἡ, = ἐλαρότης, (ἐλαρός) Luc. Amor. 17., Herodot. Oribas. p. 70 Matth.

llagea, wr. ra, hilaria, bas Freubenfeft, ein von ben Romern ber mater deum gu Ch: ren am Age (nach?) ber Frühlingenachtgleiche gefeiertes Fest, Macrob. 1, 21., Damasc. b. Phot. Bibl. p. 345, 5.

'Πάειρα, ή, Beiname des Mondes, Empedoch b. Plut. Mor. p. 920 C., id. b. Simplic. in Arist. Phys. 2, fol. 75.: ή δὲ φλὸξ ἐλάται μετυνθαθίης τύχε γαίης; wahrsch, mit làανός zusammenhangend; der freundlich glans gende Mond. [200]

Παθτ, δ. Σιηθι.

Πάθτα, εξίτηθι.

Πάθτα, εξίτηθι.

Πάθτα, εξίτηθι.

Τλάμαι, εξίτηε op. Rebenform v. ελάσχομαι, b. θο τ.; λιανόν βλέπειν, munter aus fin, id. p. 620. 5... Orah. 942. tλαρόν, munteres, heiteres Besen, Ath. p. 624 tλαρόν, munteres, heiteres Besen, Ath. p. 624 D. — tλαρά, ion. –ή, Besiw. bes Theriat, Androm. b. Gal. 13, p. 875. — Adv. –ως, Xen. Apol. 33., Plut. δ.; δαδίως καὶ tλ., Plut. Ages. 2., Job. 22, 6. [t] — Dav.

tλάρότης, ή, bie heiterteit, Frohlichteit, Plut. Ages. 2., Alciphr. 3, 43., Proverb. 18, 22., Paul. ep. ad Rom. 12, 8. [/]

ελάροτράγφδία, ή, eine Art parobirter Tragbbie von bem Zarentiner Rhinthon erfunben, Suid., vgl. Cool Gefch. ber gr. Lit. 2, G. 43 f.

iλαρόω, (iλαρός) ergogen, beluftigen, auf-heitern, Sirac. 7, 25. u. b., Aristeas de transl. leg. p. 114 Hav.

tλάοδνω, = b. vorbg., East. p. 15, 40.; pass. - ύνεσθαι, munter, lustig, heiter sein, sich freuen, Symmach. Ps. 27, 10., Jer. 52, 9., KS.

λάοχης, ου, ό, (ίλη u. ἄοχω) Anführer einer λη ob. eines Reitergeschwabers, Pol. 6, 25, 1. S. είλάοχης. [7]
† iλαοχία, ή, bas Amt ob. die Würde bes

iλάρφοδεω, ein ελαρφοδος fein, Aristocl. b. Ath. p. 621 C. [7]
ελαφοδεία, ή, ein luftiger Gefang ob. eine luftige Rezitazion, Aristocl. b. Ath. p. 621 C., vgl. Scholl Gesch. b. gr. &t. 2, S. 43 Rot. 3

lapordos, o, ber Dichter ob. Sanger luftiger Lieber, ob. ber ein luftiges Lieb ober ber etw.

lλάξομαι, Ap. Rh. 2, 807., med. fühnen, vers sobnen, sich hulbvoll, geneigt, gnabig machen, bes. bie Gotter, ob. heroen u. Berstorbene (b. Hom. nur von Göttern), m. acc. II. 1,386. 443. 6, 380. 385. u. fonst, Hdt. 1, 67., Plat. Phaed. p. 95 A., Plot., Luc. u. X.: τινά τινι, 3mb burch ob. mit etw., Hes. Op. 336.; 9vσίησι μεγάλησι τον θεόν, Hdt. 1, 50., laocr. p. 219 A.: m. dat. Deffen, ben man verfohnt, έχ των Σιβυλλείων ίλασαμενος τῷ Λιθη, Plut. Popl. 21., vgl. Paus. 2, 11, 6.: von Menschen, Imb besanstigen, begutigen, ihn sich geneigt machen, Πάριοι Θεμισιοχλέα χρήμασι ίλασαμενοι διέψυγον τὸ στράτευμα, Hdt. 8, 

Πασμα, τό. bie Súhnung, Berschnung, Zo- των ὅπλων, Ar. Ach. 581.; ὑπὸ τῆς τοῦ λό- sim. 2, 6. [τ] γου ἀπορίας, Plat. Lys. p. 216 C.; mit ye-18ασμός, δ. bas Sühnen, bie Sühne, Bergibnung, Befanftigung, Plut. Fab. 18. Sol. 12. Camill. 7. u. δ., Orph. 39, 552. [7] Llαστήριον, τό, bas Sühnepfer, Dio Chr. 1, p. 355. b) Exod. 25, 17., ep. Hebr. 9, 5. Ueberfegung bes Debr. חָלֵהַם, ber Dedel ber Bunbeslade. [i]; neutr. v. Lagrigeoc, (a. ov. fühnend, verschnend, zum Suhnen geschicht, Niceph. Ant. vit. Sym. Styl. in Act. S. Maii 3, p. 3.35, 17. [τ̄]; von Lagrige, δ, ber Berschner, Aquita u. Theod. Psalm. 85, 4. [τ̄] # εξαστικός, ή, όν, = ελαστήριος.

εξαστικός, = ελάσκομαι, Levit. 8, 15., nach

cod. Chis. Daniel 9, 18. [ε] ελάω, ungebr. act. zu έλάομαι, wovon έλάσχο-μαι, w. f. , nur erwähnt von Bust. p. 649, 20. [7] ελέομαι u. ελεόομαι, att. f. ελάομαι, w. f. [i]  $i\lambda \epsilon \delta \varsigma$ ,  $\delta$ , =  $\epsilon i\lambda \epsilon \delta \varsigma$ , Hesych. [7] Theos, or, dor. f. Thaos, w. f. [7] Thews, wr, att. f. Thaos, w. f. [7] Lews, w, att. J. 12005, w. 1. [2] Llews, adv. v. klaws, v. Kaws, lkeos, Hesych. [7] Uh, (kldw, skdw) jeder gedängte Daufe lebender Wesen, bes. Boltehause, die Schaar, Rotte, sugores klau, Pind. Nem. 5, 38.: von Thieren, kederwe & dayords, kla, Eur. Ala. 581.: xar' lac, haufenweise, heerben: ob. truppweise, Ael. HA. 1, 46., s. 3ac. bas. 5. 40.: bes. Kriegerschaar. Soph. Ai. 1386.: bb. insbef. a) als milit. Terminus, eine Abtheilung, xar' Nas, in solchen Abtheilungen. in solchen Haufen, ken. Cyr. 6, 2, 36.; bes. von Reistern, eine Schwadron, ein Seschwader, id. An. 1, 2, 16., DH. 3, 53. 5, 33 3. C., DC. 68. 32., App. Pun. 101. 103., Plut. Mar. 37. u. d.; gew. 128 Mann start, vgl. Ael. Tact. c. 43. b) eine Abtheilung der spartanischen Jugend, Xen. de rep. Lac. 2, 12.; xar' thy xar dyschup, Plut. Lyc. 16. Mor. p. 237 B. — Hdt. 1, 73/ 202. (Better Ny) u. Arr. Tact., sullend z. Arr. 6, 27, 18. brauchen die E. ethy, lleber die Etymol. s. Buttm. Lepil. 2, S. 158. 202. inebef. a) als milit. Terminus, eine Abtheilung, Νοης, 10. 14, 200., 201. Νοης, δ. [ $\bar{\iota}$ ] Νοης, δ. [ $\bar{\iota}$ ]  $\ell \iota \eta$  κους,  $\ell \iota \eta$  κους,  $\ell \iota \eta$  κους,  $\ell \iota \eta$  κους  $\ell \iota \eta$  κους  $\ell \iota \eta$  κους  $\ell \iota \eta$  κους  $\ell \iota \eta$  κους  $\ell \iota \eta$  κους  $\ell \iota \eta$  κους, 5, 73. 9, 154.; θεοί μάκαθες, ελήκοιτε, Alciphr. 3, 68. [ε]

λίθο πεπληγμένος, Ar. Ach. 1218. u. X. b) tllwπέω u. tllwπίζω (Schol. z. Ar. Kg. abtr. schwindelig s, verwirrt s, bestärzt sein, 292.), tllwπτω (Adamant. physiogn. 1, p. nicht wissen was man thun soll, ėπό του δέους 201.), die Augen verdrehen, blinzeln. Byl.

| τῶν ὅπλων, Ar. Ach. 581.; ὑπὸ τῆς τοῦ λόγου ἀπορίας, Plat. Lya. p. 216 C.; mit χασμασθαι verb., id. Gorg. p. 486 B. 527 A.; ἐπὶ τινι. Luc. Τοχ. 30.; πρὸς τῆν θέαν, Heliod. 5, 6 μ. Χ. ω. Χ. Θ. Viers, & Moer. p. 196 sqq., Eennep μ. Phalar. p. 35 sqq., Stalib. μ. Plat. Phaed. p. 27. [τ]; von λλιγνος. ό, (ελλω, κλλω) das Drehen, Binden, Gewinde, der Birbel. Ap. Rh. 4, 142. (εκλιγγος). — 2) der Schwindel, vertigo, χειαλῆς διατάσεις καὶ λλιγνοι, Plat. Pol. p. 407 C.; m. σκοτοδινιά verb., id. Legg. p. 892 E. u. Χ.: die Berwirrung, Plut. Mor. p. 1068 C. [τ] p. 1068 C. [1] Τλιγέ, γγος, ή, ber Birbel, Strubel, των υθάτων, Alex. Aphr. 2, 71.; μεγάλων βεί- 3ρων Τλιγγες, DS. 17, 97. — 2) αξ έν τῷ βλειτροφ γραμμαί παρὰ μέν τοις Ιατροίς δυτίδες, παρὰ δὲ τοις ποιηταίς Ιλιγγες, Theophil. Protosp. 4, 18. Bgl. ωλιγξ. Γλιόθεν, adv. von Slios bet, Hom. [ets fites : lang.] 'llios, adv. bei Ilios, 'llios, πρό, por Ilios, Hom. (ftets in biefer Berbbg.). lliogaloτας, ου, ό, (δαίω) ber Berftorer von Slios, Dosiad. ar. 17. αποτρύεται ίλλομένων αρότων έτος els έτος, bie umtreisenden Psiage, Soph. Ant. 340. b) 5, 73. 9, 154.; Θεοί μάχαρες, Ιληχοιτε, Alciphr. 3, 68. [τ]

Τλημι, [τ] δ. νοτής. u. ελάσχομαι.

λιάς, άδος, ή, είπε Φτοffelart, Arist. ΗΑ.

9, 20 ξ. Ε.

ελίγγη, = συστροφή καὶ τὰ δμοια, Hesych.

λιγγιάν, δεη Εδφωίπδει βαθεη, [αμπιδείς]

είπ οδ. werden, λιγγιών ἀπὸ ὑψηλοῦ κρεμασθείς, Plat. Theaet. p. 175 D. δ. ἡ πὸ

τοῦ βάδους, Luc. Icarom. 11.; λιγγιώ κάρα

σος ὀμμάτων ἐλλωσίων, Ηιρροστ. p. 607, 44.

λίθω πεπληγμένος. Ar. Ach. 1218. u. Χ. δ)

εἰν μαστέω μ. λλεωπίω (Schol. p. Ar. Eg.

hemsterh. g. Hesych. 2, p. 42. (Wird von ξμάντινος, η, ον, von Riemen gemacht, 3ύ-τλλω u. ωψ abgeleitet, richtiger aber ohne Zus σανοι, Hdt. 4, 189.; δεσμά, Hippocr. p. 837. fammens. grade von thios, f. Lob. parerg. g. Phryn. p. 607.)

1λλωσις, εως, ή, die Berdrehung (des Auges), Hippoer. p. 72 K. 168 H.; τοῦ δφθαλμοῦ, Aret. p. 35, 30.

Ωυθμα, τό, (ἐλύω, εἰλύω) das Blatt, ἐλύ–

θματα, πέταλα, Hesych.,

lλύδεις, εσσα, ετ, (lλύς) schlammig, tothig, mrin, salos, Nic. Ther. 568.; τάρταρον lινόεσσαν, ib. 203. [τ] lλύδς, δ, = είλνός, ber Schlupswinkt, bie

10. 203. [t]
11νός, ό, = είλνός, ber Schlupfwinkel, bie Hohe, Callim. in lov. 25. [7]
11νς, ύος, ή, ber Schlamm, Morast, Π. 21,
318.; τοῦ ποταμοῦ, Aeschin., Arist. δ. u. X.
2) bie Defen, σμηγμα ἐξ ἐλύος, Hippocr.
p. 615. [τ. υ b. Hom. in breistlb. cas. lang, spater auch turz, Leon. T. 39.]

llvonaouai, sich fortwalzen (von ber Bewegung ber Burmer, indem sie sich wechselsweise zusammenziehen u. ausstrecken), Plat. Tim. p. 92 A., Arist. de inc. anim. 9., Plut. Mor. p. 562 B. Bei Ael. HA. 8, 14. 9, 32. (bal. 3as cobs) fieht es von gewaltsamen u. schmerzhaften Bewegungen, verb. mit σιρεβλούν; ίλυσπώ-μενος ύπο των τραυμάτων κατέπεσεν, Joseph.

λλύσπασις, εως, ή, bas Kriechen, Arist. Roonaorenos, กุ, or, giebend u. malgend triedend, Arist. HA. 1, 1, p. 4, 8 Bekk. min. ให้อ, mit Schlamm bebeden, befchmugen,

befabeln, Hesych. [i, v̄]

Πρωσης, ες, = Πρωσες, ὑποστάσεις, Hippocr. p. 204 A.; αίμα, Gal.; τὸ ψέον, Sext Emp. adv. Math. 5, 75.

inaios, aior, (inau) jum Bafferziehn geφτίς, αίον, (εμαθ) gum πραμετείνη με βοτίς, τό έμαϊον (sc. μέλος), εin Lieb, das bim Brunnen gefungen wurde, αείδει και πού τις ανήφ ύδατηγός ίμαϊον, Callim. b. Schol. 3. Ar. Ran. 1332 (1293). b) έμαϊος, ή επιμύλιος καλουμένη, ήν παφά τους άλετους ήδον, Tryphon b. Ath. 648 D. έμαϊος άλετους ήδον διάδιος κάδος Áth. p. 614 D.; εμαίος, ή επιμύλιος φθή,

Phot. [c]

μαλιά, ή, bas Uebermaaß an Mehl, τὸ ἐπίμετρον τῶν ἀλεύρων, Hesych. — 2) bie

Rahrung, Phot.; von

ipalios, or, reichlich, überfluffig, Hesych. 2) o, Rame eines Monats bei ben Rretern,

Blascr. 2, p. 413.

μαλίς, ίδος, ή, ein Rublenlied, έπιμύλιος

μάη, Heaych. — 2) μαλίς έστι παρά Δωριεύσιν ο νόστος και τα ξπίμετρα των άλίrw, Tryphon. b. Ath. p. 618 D. Bgl. Schneisber & Theophr. HP. 8, 8, 2 vol. 3, p. 685 44., herm. & Ar. Nub. 1362. — 3) Beiw. ber Ommeter bei ben Sprakusanern, Ath. p. 1004. 109 A. 416 E. (dor.).

ίμαντιον, τό, dim. von ίμας, bie Berlan-gerung bes Bapfchens, Aret. p. 6 E., Aet. p. 160, 12. Bgl. Hesych.

tampend, Πολυσευκης, orac. v. axeix. mat. 7, 422.

ξιαντοπάροχος, δ, (παρέχω) der Riemen darreicht, Blaser. 2, p. 506. (wo εξι.. steht).

ξιαντοπέδη, ή, (πέδη) die Schlinge von Riemen, Anth, 9, 94. Bgl. EM. p. 471, 5.

ξιαντόπους, ποδος, δ, (πούς) eigentl. Ries menbein, ein langbeiniger, am Basser lebender Bogel, Opp. Ixeut. 2, 9. — 2) ξιαντόπο
δες laripades hießen auch einiae Bölterschafs dec, loripedes, hießen auch einige Bollerfchafs ten Aethiopiens, Plin. 5, 8.

έμαντοτομέω, Riemen fcneiben, Poll. 7, 81. 83.; von [bet, KS.

ίμανιοτόμος, ό, (τέμνω) der Riemen schneis ίμαντόω, mit Riemen versehen, szusammens halten, Hesych.

ίμαντωύδης, ες, (ίμας, είδος) riemenartig, Plat. Tim. p. 76 C., Diosc. 2, 201. ἐμαντωμα, τό, die Bertnüpfung, Berbins bung, Nicet. 10, 4. 21, 7., Procop. comm. in 3 Reg. 6. p. 197. Bgl. ἰμαντωσις b).

iμαντωσις, εως, ή, das Bindens, Jusams mendinden mit Riemen, Poll. 1, 142. b) die Berbindung einer Mauer durch Querholzer (Phot., Suid.). Sirac. 22, 16. — 2) die Bers längerung des Jäpschens, A&t. 8, 43.

iμανισός, δ. (ίμαω, ἀσισός) der deim Basseriehm Singenber Hoopel.

fergiehn Singente, Hesych.

iμάς, άνιος (nach einigen Gramm. iμάντος, Cram. Anecd. 1, p. 217.; f. jedoch Herodian. π. μον. λέξ. p. 34, 14.; dat. pl. iμάσι, nicht iμάσι), ό, der lederne Riemen (bef. am [μάσι], ö, der leberne Riemen (bef. am Pferbegeschirt u. am Bagen), Hom. u. sonst; ευτρητοί, Soph. El. 747., ευτ. Hipp. 1245.; der kenkziemen, das Jugsseit, βόειε, 1l. 23, 324.; σεισαίος, Poll. 1, 148.: zu jedem andern Gebrauch, zu Besestis gung des helms unter dem halfe, Il. 3, 371.; χυνειος, Ar. Vesp. 231.; των υποδημάτων, NT. — Bes. d) der Peitschenremen, Il. 23, 363. d) die Riemen der Fausttämpfer, die um die hoble dand aewiskelt wurden (caestus pupilum). Il. c) die Riemen der gauptrampter, die um die popie hand gewickelt wurden (caestus pugilum), II. 23, 684., Ap. Rh. 2, 52. 67., Plat. Legg. p. 830 B., Protag. p. 342 B. u. d. Bgl. Paus. 8, 40, 3. (Später wurde in sie Blei od. Eisen eingenäht, wodurch sie schwerer u. gefährlicher wurden; vgl. μύρμηξ.) d) vom Gärtel der Aphrodite, κεστός, II. 14, 214. e) in der Od. der Andreiemen. mit dem man den Kieges 109 A. 416 B. (dor.).  $l\mu$  αρτάριον, τό, dim. von  $l\mu$  ας, Hesych.  $l\mu$  αρτάριον, τό, dim. von  $l\mu$  ας, Hesych.  $l\mu$  αρτάριον, τό, dim. von  $l\mu$  αρτόριος ανολια χορώνη band, Od. 1, 442. 4, 802. 21, 46. — 115 ε  $l\mu$  αρτέλικτεύς,  $l\mu$  εως,  $l\mu$  ( $l\mu$  ας),  $l\mu$  αρτέλικτεύς,  $l\mu$  εως,  $l\mu$  εντόμι, Democr. b. Pint. Mor. p. 614 E.,  $l\mu$  αρτέλικτεύς,  $l\mu$  αρτέλικτος lber Tharriemen, mit bem man ben Riegel

| τράσθλη | τράσθλη | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τράσσως | τρά ίματιοπωλέω, Rleider vertaufen, Bust. Opusc. 99, 66. Seele, Orph. in Adon. 8.

Γμερος, ό, das Berlangen, die Sehnsuch, Begierde, τενός (nach einer Person od. Sach).

Hom.; ληστείας, Plat. Legg. p. 823 Κ.; μετά δέ στηι Θέτις γόου ζμερον ώρσε, mit Stage verbundene Sehnsucht, Il. 23, 14.; πού mit dem Objectsgen. πατρός, Od. 4, 113.; εί σε ναυνιλίης ζμερος αίρει, Hes. Op.616.; Γμερον έχων δεήσασθαι, Hdt. 7, 43.; ένέσταπτο οι ζμερος έλεειν, id. 9, 3.; πολίο είς εν συμπιτνούσιν ζμεροι, Aesch. Choëph. 297. d) bes. die Begierde nach Liebegenuf, das Liebesverlangen, Il. 3, 446. u. δ., Trasignitory και ζμ., Il. 14, 198. 216.; δαμείς τρούσης και ζμ., Il. 14, 198. 216.; δαμείς τρούσης ζμέρου, Pind. Ol. 1, 41.; Ζεύς ζμέρου βέλει πρός σοῦ τέθαλπται, Aesch. Prom. έματιουργικός, ή, όν, gum Reibermachen gehorig, barin geschiett; ή έματιουργική (ac. τέχνη), die Schneiberkunft, Plat. Polit. p. 280 A., Poll. 7, 208. (Falfch ift bie F. imaroveγιχός.]

Ιματιοφορίς, ιδος, ή, (φορίω) = φάσκω-λος, Ammon. p. 141. Ιματιοφύλακίω, Rleiber aufbewahren, Luc. φρενας ιμερφ, Fina. VI. 1, 41: 226 με χου βέλει πρός σοῦ τέθαλπται, Aesch. Prod. 652:, καινῆς νύμφης ίμερφ πεπληγμένος, Eur. Med. 556. — 2) Rame cines Gelangts Poll. 4, 53. — 3) als adi., liconswirtig angenehm, ίμερα δακρύσασα πυρῆς ἐπι Hipp. 8. [erftes, . lang.] † ίματιοφύλάχιον, τό, bas Rieiberbehalt= iματιοφύλαξ, άχος, ό, (φύλαξ) ber Rlei-berbemahrer, LXX., KS.

iμειωπις, εδος, ή, (ώψ) bie sehnsüchtig Blicknde, Empod. (?) [7] + iμητήριον, τό, (iμάω) das Geil, mit bem

Basser aus bem Brunnen gezogen wied. [i] tunios, ή, όν. (tuaw) berausgezogen, berausgeschaft, = avrinios, Heaven.

τμμεναι, f. τμεναι, τέναι, inf. von είμι, Il. 20, 365.

Απίλ. 7, 364.; μελίζεται ἀμαλ Βαθώλλω Γμερα, μοτί., fut.) ob. imperat., Hom. u. fonft. β) ib. 7, 30.; Γμερον αὐλεῖν, ib. 9, 266. — Φοέτ. Åb. [i, don Γεμαι, f. Plat. Cratyl. p. 419 Κ. Δην bets Siefe über den Leol. Dial. S. 241 f.] 

εμερος ωνος, ον, (ηωνή) don schmeigender ν, ibblight Stimme, ήρος αγγελος εμερός ωνος gestellt wird, die creicht werden soll, χιανών απόων, Sapph. b. Schol. z. Soph. Bl. 147.; ξε οίδμ αλός μεθήχ', Γν αὐτὸς χουσὸν εν Χάριτες, Theocr. 28, 7.; βετιμετείθε b. Alcm. b. Ant. Car. hist. 24. (δ. ξερός ωνος). [ε] 

εμεροών, med. — εμείρομαι, εμερούνθαι 
χρή τοῦ ἀνδρός, Hippocr. p. 596, 49. 

εμέροω, f. εμείρω. 

εμέροω, f. εμείρω. wonach man vers 
langt, ετωμαίκε, liebenswirdig, angenehm, Tiταυήπος, il. 2, 751.; χίλαρις, h. Merc. 510.; 
στέμανοι, Hes. Theog. 577.; λέχως, δόξα, 
αὐτὸς ενών ἡχεν επλ την φύσιν, Plut. 
Μοτ. p. 926 F.; είσσδος, Ερίστι. b. DL. 10, 
δ. [i] 
εμερώδης, ες, (Γμερος, είδος) Sehnsutr, 
βετιαηgen ετωσέπολ, όμμα, schmachtenb, Callistr. imag. p. 904. [i] 
εμερώπις, ιδος, ή, (ώψ) bie sehnsutring, mich bet 
βετικονικος, τός, (εμερος, είδος) Sehnsutr, 
βιάταλε, Βπιροιν, τό, (εμάω) bas Seil, mit bem 
βοίκτ σαν βετιμετοι (ξ) [i] 
εμερώπις, τόος, ή, (ώψ) bie sehnsutring, mich bet 
βετικονικος, τός, (εμαω) bas Seil, mit bem 
βοίκτ σαν βετιμαρι αειδοατα μίτες 
βιάτα μεν εὐλαβώς, αμα δε παρούντως πάντα ποιεῖν, Εργίει, diss. 2, 1, 1. δ) Σωχράεμερώπις, τός, (εμάω) bas Seil, mit bem 
βοίκτ σαν βετιμαρι αειδοατα μίτες 
βιάτα σαν βτι πάθη ταῦτα τη Αθηναίων; 
διοίπος καν διαν διαν βετικον και τος ελιδον 
εκτικον και τος τος Μετος, εξιδον Μετος, εξιδον 
βιάτα μεν εὐλαβώς, αμα δε παρούντως πάντα ποιεῖν, Εργίει, diss. 2, 1, 1. δ) Σωχράείμερωπις, τός, (εμάω) bas Seil, mit bem 
βοίκτ σαν δε το πίτες κείσως. ev. Ματς, 5, 23. 

εκτικον εκτικον τος παρούν και τος κείσως. ev. Ματς, 5, 23. 
Εκτικον τος παρούν τος πάντα ποιεῖν, Εργίει, diss. 2, 1, 1. δ) Σωχράείτες σαν δε τος παρούν τως παρούν τως και της και της κείσως. ev. Ματς, 5, 23. 
Εκτικον τος παρούν τος παρούν τος και της και 1, 29, 16. ε) ft. bes imperat. Γνα ελθών επιθής αὐτή τὰς χείρας, ev. Marc. 5, 23., Ephes. 5 g. G. b) m. optat. nach ben Rebentemp. (impf., plsqpf., aor.), Hom. u. sonft. β) auch nach praes., fut. u. imperat., wenn bie blose Borstellung einer Absicht angegeben II. 20, 365.

iμονιά, ή, bas Brunnenseil, bas Wasser bas mit betaussuichen, τοῦ ψεάτος εὐτρεπεῖς mit betaussuichen, τοῦ ψεάτος εὐτρεπεῖς mice, subside the Rede sk wirklich geschehen chome ober mit betaussuichen, τοῦ ψεάτος εὐτρεπεῖς mice, nicht baß es wirklich geschehen chome ober mice, subside the Rede sk, bie wir bci einem Ludern τιν ἀποπατεῖν, ein Brunnenseil hinstaden, Ar. Eccl. 351. [τ]. — Falsch ίμονία, sind μου βίστον πολύν άλφοι, Od. saden, Ar. Eccl. 351. [τ]. — Falsch ίμονία, sind μου βίστον πολύν άλφοι, Od. 17, 250. (wo blos von der Borstellung die Rede sk, daß es geschehen chome); Plat. Pol. p. 410 C. das. Geschehen chome); Plat. Pol. p. 410 C. das. Geschehen chome); Plat. Pol. p. 410 C. das. Geschehen chome); Plat. Pol. p. 410 C. das. Geschehen chome); Plat. Pol. p. 410 C. das. Geschehen chome); Plat. Pol. p. 410 C. das. Geschehen chome); Plat. Pol. p. 410 C. das. Geschehen chome); Plat. Pol. p. 410 C. das. Geschehen chome); Plat. Pol. p. 410 C. das. Geschehen chome); Plat. Pol. p. 410 C. das. Geschehen chome); Plat. Pol. p. 410 C. das. Geschehen chome die se wirklich geschehen chome ober mich bei pecke sit, daß es geschehen chome ober mich bie Rede sk, nicht daß es wirklich geschehen chome ober mich bie Rede sk, nicht daß es wirklich geschehen chome ober mich daß es wirklich geschehen chome ober mich daß es wirklich geschehen chome ober mich daß es wirklich geschehen chome ober mich daß es wirklich geschehen chome ober mich daß es wirklich geschehen chome ober mich daß es wirklich geschehen chome ober mich daß es wirklich geschehen chome ober mich daß es wirklich geschehen chome ober moca einer Absich daß es wirklich geschehen chome ober moca einer Absich daß es wirklich geschehen chome ober moca einer Absich daß es wirklich geschehen chome ober moca einer Absich daß es wirklich geschehen chome ober moca einer Absich daß es wirklich geschehen chome ober moca einer Absich aß es geschehen chome inch wirk daß es wirklich geschehen chome ober moca einer Absich daß es wirklich geschehen chome ober moca ir, Kretisch s. dr. Hesych.

1 lr, dat. u. acc. von l. S. p. 1074 b.
2 lr, Rame eines Maaßes (nach Kust. p. 1282, 51.), LXX. (Bit fonst auch elr u. 1762, j. LXX. (Bit fonst auch ell u. 1762, j. LXX. (Bit fonst auch ell u. 1762, j. LXX. (Bit fonst auch ell u. 1762, j. LXX. (Bit fonst auch ell u. 1762, j. LXX. (Bit fonst auch ell u. 1762, j. LXX. (Bit fonst auch ell u. 1762, j. LXX. (Bit fonst auch ell u. 1762, j. L

roīς, Luc. Tox. 18., s. baf. bie Anm. p. 38. u. ben ind. p. 118. d) Γνα μή, b a mit nicht (mit berselben Konstr. wie bas einsache Γνα). Hom. u. sonst. β) für εὰν μή soll es nach Herodian stehen II. 7, 353., aber mit Recht wird ber ganze Bers verworsen, s. Schol. Ven.; ebenso stehan's Berb. ήν ausgenommen hat. e) Γνα τι ποι με πατι με ξινα τι δικα ti; wozu? warum? Tra il de 100to deaτί; wo zu? warum? Γνα τί δε τοῦτο δοᾶτον; Ar. Pax 409., Plat. Apol. p. 26 C.; Γνα δή τί τὴν Ενην προσέθηκεν; Ar. Nub. 1192.; ohne Berbum, id. Eccl. 718. (Es ift eine ellipt. Art bes Ausbrucks, wobei γένηται ob. γένοιτο, je nachdem es der Jusammenhang vers langt, zu ergänzen ist; Γνα ἡμῖν τί γένηται; Andoc. p. 26, 26. Uebrigens wird es richtiger als Ein Wort (ίνατί) geschrieben, s. Arcad. p. 184. u. grammat. Herm. p. 460.)— Ueber Γνα δή, s. δή. S. 362 d. z. Die Ebtgen biese B. behandelt Apollon. Dysc. in BA. p. 510. Boten oters as. Segment Apolon. Dysc. in BA. p. 510. [--] (for --) Muetzell de emend. Theog. Hes. p. 85.] lvata,  $\dot{\eta}$ , = lc,  $dvva\mu c$ , Hesych. lvaw, = lvtw, Hesych., Phot.  $lvdallo\mu al$ , dep.  $(\epsilon idoc)$  (deinen, er[deinen, fid) geigen, II. 23, 460.; lvdallata lata πας zeigen, II. 23, 450.; Irdalletai πάσι τεύ-χεσι λεμπόμενος Πηλείωνος, ετ erfcheint Allen, als strable et in den Bassen des P., ib. 17, 213.; ἄστε μοι ἀθάπατος Irdálletai slo-οράασθαι, Od. 3, 246., h. Ven. 179.; ξμοιγ' Irdálletai ὁμοιότατος πωλίφ, Aτ. Vesp. 188., Arist. de mund. 6 z. X., Sext. Emp. δ. Bgl. Epiquet z. II. 17, 214.; ἄς μοι Ινσάλ-λεται ήτος, wie et im Geiste mit erscheint, Od. 19, 224. (soviel mein Geist sich erinnert Rosa) 

**4**, p. 1069.

Ινδαλμός, ό, = Ινδαλμα, είδωλον, Ηίρ-

Irdoyevýs, es, (ylyvouai) in Indien geboτου γενης, ες, (γεγνομαι) τη Indien gedoren, Joseph. genes. p. 17 D.; έλεφας, Clientein, Maneth. 1, 297. 4, 149. [p. 302, 57. Γνδόδεν, αάν. αμε Indien, East. Opusc. Γνδολέτης, ου, ό, (δλλυμι) ber Bertilger ber Indien, Beiw. des Bakhos, Anth. 9, 524, 10. [νδουρος, ό, = ἀσπάλαξ, Hesych. Γνδοφόνος, ον, (ΕΕΝΩ, φονεύω) Indien tödtend. Nonn. δ.

tobtenb, Nonn. d.

lee, ausleren, ausraumen, reinigen, Hippocr. b.; lengerai πυρειφ, id. p. 418, 9. Dan. [pocr. & iνηθμός, o, bie Ausleerung, Reinigung, Hip-

Trygis, ews, i, = bem vorbg., Erotian.

1 lulou, to, ein Maak, Hesych.; zaleitat

1 lylov, τό, είπ \( \text{Rag}, \) Hesych.; \( \alpha \) λείται \( \alpha \) αρὰ \( \alpha \) ληνατίοις ὁ ξέστης lylov, \) Galen. de mensur. 13, p. 982..

2 lylov, τό, (lζ) bie \( \text{Rustein} \) am \( \text{Dintertopf} \) bis an ben \( \text{Dals}, \) ber \( \text{Raden}, \) bas \( \text{Genic, il.} \) 5, 73. 14, 495., Hippoor. aphor. 3, 26., Gal., Theorr. 25, 264. \( \text{Rgl.} \) Rufus \( \text{de partt. p.} \) 23. 47., Poll. 2, 39., Schol. \( \text{g. il.} \) 5, 73. -<u></u>\_\_\_\_]

iνις, δ, der Sohn, Sprösling, Aesch. Ram. 313. Suppl. 42. 248., Bur. δ., Lyc. 570.; als fem. η iν., Bur. IA. 119. (Rur im nom. u. acc. iνιν.)

Συνος, ἴννος, ἰννός, ὁ, ʃ. γῖννος. † ἰνοειδής, ές, (ἴς, εἰδος) nerviát, faferiát. [ʲ] ivow, (15) nervicht :, ftart machen, Herodian. epimer. p. 49.

Ιντυβολάχανον, τό, κιχώριον, τό 'Ρωμεϊ-στι λεγόμενον Ιντ., Galen. 14, p. 321, 8. (Dalblat. B. intybus, intubus, λάχανον.)

p. 435.; fem. von
Ikaloc, ov, Beiw. ber wilben Biege (ob. bes 

Plin. 33, 3. 35, 6.

Iνδικοπλεύστης, ου, ὁ, (πλέω) ber Indiens fabrer, Beim. des Monchs Kosmas, ſ. Scholl fevensions, (a, ον, zum Bogesstellen assorigisch, b. gr. Lit. 3, S. 328.

Iξευτής, οὖ, ὁ, ber mit keimruthen umgeht, der Bogesschaft, adv. Indisgt, Phot. dibl. p. 45, ber Bogesschaft, Lyo. 105.. Anth. 9, 824., Eumath. p. 138. 150 Touch.; iξευτάς κάσος,

ἐξεύω, (ἰξός) mit Bogelleim ob. Leimruthen Bogel fangen, EM. p. 471 g. G.; ἰξεύεσθαι, Poll. 7, 135.: ubtr. τους δραπέτας γράμμασιν, Jo. Chrys. t. 8, p. 1, 36. u. δ.

ifia, 1, 1) viscum, Miftel, eine Schmaros gerpflange, Theophr. HP. 3, 7, 6. u. fonft. — 2) die Pflanze atractylis, = χαμαιλέων, von welcher den Alten zwei Arten bekannt waren, die weiße und schwarze; der Saft derselben ist giftig. Theophr. HP. 9, 1, 3. u. X., [. Schneid. 3. Nio. Alex. 279. Bzl. Billerd. flor. cl. p. 209. — 3) = \$\text{\$\text{\$z\colored}\$}\_2\text{\$\text{\$\sigma}\$}\_2\text{\$\text{\$\text{\$\sigma}\$}}\_2\text{\$\}\exititt{\$\text{\$\text{\$\text{\$\text{\$\texititt{\$\text{\$\text{\$\text{\$\text{\$\text{\$\text{

iξίας, ου, δ, eine Pflanze, beren klebriger Saft giftig ist, = iξία 2), Diosa, 2, 141. 6, 21. † lξιβόρος, ον, = iξοβόρος.
iξίνη, ή, eine niebrige, bistelahnliche Stackelspflanze, von ber man eine Art Mastir sams

ιξοβολέω, ein Bogelfteller mit Leimruthen

fein, vogesstellen, bh. fangen übhpt., übtr. με-leny. Anth. 9, 273.; von 1ξοβόλος, ον, (βάλλω) Leimruthen ausstels lend; subst. δ, ber Vogessteller, Maneth. 4, 243.

leoβόρος, ov, od. iξιβόρος, †., (ἰξύς, βορά, βιβρώσκω) Mistelbeeren fressend, \*/(χλη, der Mistel, eine Drosselart, Arist. HA. 9, 20. Εσεργός, όν, (ΕΡΓΩ) Leimruthen brauchend, subst. d, der Bogelsteller, Anth. 9, 254.

Lέον, ες, ε, ep. aor. 3. lxw, w. f. lέονοιεω, (lέος, ποιέω) Bogelleim machen, Theophan. Nonn. 2, p. 192.

lέος, ό, a) viscum, bie Mistel, Theophr., Diosc., f. Billerb. Flor. cl. p. 239. b) bie Been berfelben, Theophr. CP. 2, 17, 8. c) Bette berfelben , Theophr. CP. 2, 17, 8. c) loβαφής, ες, (βάπτω) veilchenfarbig, violet, ber baraus bereitete Bogelleim, viscus, viscum, Domocr. Kphes. b. Ath. p. 525 C.: bb. auch

έξοφάγος, ον, (φαγείν) = ίξοβόρος, ό, b. Ath. p. 65 A. aus Arist. ber Miftelfreffer.

ιξοφορεύς, έως, ό, = b. folg., σόνακες, Anth. 9, 209.

iξοφόρος, αν, (φέρω) Miffelpflangen, Bos gelleim ob. Parz tragend, δρύες, Soph. fr. 354 D.: δόναχες, Leimruthen, Opp. Hal. 1, 32.; λύγος, Const. Man. u. a. Spat.

λυγος, Const. Man. u. d. Spat.

iξόω, mit Bogelleim bestreichen, τὰ ἰξούμενα
μη καίεσθαι, Theophr. de ign. §. 61.; πρεμνοις ἰξωθείσι κατασοφίζεσθε τὰ πτηνά,
mit teimruthen, Planud. Ovid. Met. 15, 474.

ἰξύας, ό, Rame eines Kisches bei Hesyoh.

ἰξύοθεν, adv. (ἰξύς) von der tende an, Arat.

leuocer, = b. vorhg., Opp. Cyn. 2, 5.; eigentl. ep. gen. ob. dat. von leuc, voc, ή, die Beichen, die Gegend gwis κριαιτε, von der man eine Art Mastir sams melle, Theophr. HP. 9, 1, 2, 6, 4, 3.

εξείσεις, εσσα, εν, von der Pflanze iξία od iξώς, νός, ή, die Meichen, die Gegend zwisscher, esca, έν, von der Pflanze iξία od iξώς, νός, ή, dem. v. ίξός, dem. v. ίξός, dem. v. ίξός, dem. v. ίξός, dem. v. ίξός, dem. v. ίξός, dem v. ίξός, dem. v. ίξός, dem v. ίξός, dem. v. ίξός, dem v. ίξός, dem. v. ίξός, dem v. ίξός, dem. v. ίξός, dem v. ίξός, dem. v. ίξός de το υποκείται το μεταξύ των ίσχων χαι της δαφύος; auch wird es von demselben L. 19, 43.): gew. det Mang. δια κίφτιας, deficient το μεταξύ των ίσχων γαρ μένει κατά την τοῦ θώρακος ίξιν, Hippocr. p. 385, 47. u. δ.: κατ ίξιν τινούς μέν τα των λαγόνων ηπουσαν όστα, δπερ idδίως, dependent and poor in the indication of the control of the

νία . . ἐξώδης τε καὶ εὐλαβής, Luc. Tim. 29.

— 2) úbtr. gábe, filgig, geigig, †.

ἐξωτός, όν, adi. verb. v. ἰξόω, mit Leims

ruthen gefangen, fangbar, Kust. Op. p. 311, 65.

Ἰοβάκχεια, τά, Κεθ bes Jobathos ob. Bals

chos, Dem. p. 1371, 24.; eigentl. neutr. b.

adi. Ἰοβάκχειος von

Ἰοβακχος, ὁ, Βάκχος, wegen bes Unrufs λω

Βάκχε, Auth. Pl. 4, 289., Maxim. π. κ. 496.

— 2) Name eines Gebichtes auf ben Balthos,

bad mit lei Bάκχε anfanat. wie bes Unvilla-

bas mit les Barye anfanat, wie bes Architos chos, Hephaest. p. 94 Gaisf.; vol. Men. in Walz. rhet. 9, p. 129., Procl. b. Phot. Bibl. p. 320, 31. [i]

† λοβάπτης, ου, ό, (ἴον, βάπτω) ber Biolete

farber. [7]

1106 'Ιοβάσινος ins Schwarze spielend, schwarzlich, ro του Bo- lodalife, ες, (tor, dallw) von Beilchen ob, quodstrous udwe, Ath. p. 42 B. Biolen blübend, σιέφανοι, Philox. b. Ath. loβάφινος, ον, = b. vorhg., Nicet. Chon. p. 409 B. [(] An. p. 193 D. τοβηλαίος, α, ον, δ, bas hebråische Zubels jahr, , constit. apost. p. 319. λοβλέψάρος, ον, (βλέφαρον) violendugig, bunkeldugig, Αφροδίτη, Pind. nach Luc. p. imag. 26., vgl. imag. 8.; Κυθέρεια, Maneth. 5, 145. [t] 10βολέω, (loβόλος) 1) mit Pfeilen werfen, schießen, Ap. Rh. 4, 1440.; m. acc. ξμήν χραθίην, Anth. 5, 10. — 2) Gift gehen lafe §. 105. [7] fen, giftig sein, uvyalot losolovoat, Geop. 2, 47, 12. [7] Dav. losola, j, bas Aussenden, Gehnlassen von Sift; das Bergiften, Epiphan. 1, p. 31 A. u. v., Nil. ep. p. 31 G. [7]

loβόλος, ον, (loς, βάλλω) 1) mit Pfeilen werfend, schießend, †. — 2) Sift gehn lassend, schießend, †. — 301, 26. u. d.: 3ηρία, strata τῶν λοβόλων, Arist. ΗΑ. 8, 29., Philo 1, p. 391, 26. u. d.: 3ηρία, Hdn. 3, 9, 10.; σχολόπενδρον, Numen. b. Ath. p. 304 F., wo sonk loβόρον, αίμα, Anth. 11, 237.: πιηνά, die vergisteten Pfeile des Deraltes, Orph. h. 12, 16.; supl. το loβολώνται των έρπετων, Joseph. Ant. J. 17, 5, 5. [7]

loβόρος, ον, (loς, βορά, βιβρώσχω) Gift freffend, iβις, Kpiphan. 2, p. 106 A. — 2) von giftigen Thieren selbst, gistschuld, γόνος δραχαίνης, Opp. Cyn. 3, 223.; db, πυθεδών, die Balling mit gistigem Braß, Nic. Ther.467. [7]

loβόστούχος, ον, (loν, βόστουχος) violens lodig, dunteslodig, Pind. Ol. 6, 30. Isthm. 6, 23. [7]

† λόγληνος, ον, (loν, γλήνη) mit violensars bemem od. duntem Augenstern, dunteslausig.

Gift sas Bergistet, gistig, Anth. 9, 1. [7]

λόμματος, ον, (loν, μαμα) = loβλέφαρος, Anonym. hymn. in virg. 10. [7]

λόμματος, ον, (loν, μαμα) = loβλέφαρος, Anonym. hymn. in virg. 10. [7]

λόμματος, ον, (loν, μαμα) = loβλέφαρος, Anonym. hymn. in virg. 10. [7]

λόμματος, ον, (loν, μαμα) = loβλέφαρος, Αποννπ. hymn. in virg. 10. [7]

λόμματος, ον, (loν, μαμα) = loβλέφαρος, Αποννπ. hymn. in virg. 10. [7]

λόμματος, ον, (loν, μαμα) = loβλέφαρος, Αποννπ. hymn. in virg. 10. [7]

λόμματος, ον, (loν, μαμα) = loβλέφαρος, Αποννπ. hymn. in virg. 10. [7]

λόμματος, ον, (loν, μαμα) = loβλέφαρος, Αποννπ. hymn. in virg. 10. [7]

λόμματος, ον, (loν, βάλλαν, Απίλ. Ηλ. Απον. hymn. in virg. 10. [7]

λόμματος, ον, (loγ, μαμα) = loβλέφαρος, Αποννπ. hymn. in virg. 10. [7]

λόμματος, ον, (loν, βάλλαν, Απίλ. Ηλ. Απον. hymn. in virg. 10. [7]

λόμματος, ον, (loν, βάλλαν, Απίλ. Ηλ. Απον. hymn. in virg. 10. [7]

λόμματος, ον, (loν, βάλλαν, Απίλ. Ηλ. Απον. hymn. in virg. 10. [7]

λόμματος, ον, (loν, βάλλ Gift; das Bergiften, Epiphan. 1, p. 31 A. u. d., Nil. ep. p. 31 G. [7]

loeis, evan, ev, (lov) = b. vorba., oldngos, Il. 23, 850., wo es Andere von los ableis
ten u. es roftig, ob. zu Pfeilen brauchbar, übers
fegen, wogegen die Quantität fireitet (boch vgl. λόμωρος), vgl. das. Spign. 3 zweier End. λόεντα Jάλασαν, Nic. Alex. 171. [7] λόξωνος, ον, (γον, ζώνη) mit violenfarbigem, buntelfarbigem Gürtel, Hesych. [7]

loxολπος, ον, (cor, xόλπος) entw. mit von Beilchen buftenbem Bufen ob. mit gartem Bw fen, ob. wie Schneiber will, = lotwros, keisor αμμι ταν Ιοχοίπον, Alcae. 5. Apoll. de pron. p. 384 B. (fr. 4 Schneidew.); wahrsch. Beiw. der Aphrobite. [7] τά, Rame eines bem Jolaos gu

Tolicea, ra, Rame eines bem Jolaos gu Chren in Theben gefeierten geftes, Philem. lex.

iolóχειτος, ον, (lóς, λοχεύω) aus Gift et geugt, άχλυς, Procl. h. 1, 41.

τομεν, ep. f. τωμεν, 1 pl. coni. praes. v. εξιιι, Hom. u. a. Ep. [... bisw. in ari ...] λομίγής, ές, (los, μέγνυμι) mit Gift vers

Sriechen in eben dem Ansehn gestanden haben, Cine Femininalsorm loyλήνη hat Hesych. [1] lõdsroc, ov, (lov, δέω) von Beilchen geburs den, gestocken, ortégava, Pind. fr. 45, 6.
lodsegis, ξε, (lov, νέφος, δνόφος) dunkels violensarbig, dunkelsarbig, schwarz, είοος, Od. 4, 135. 9, 426. [1]
lodóxη, ή, der Pseilbehälter, Adder, Ap. Rh. 2, 679. 3, 156. 279., Anth. 12, 45., Anth. Plan. 1, 103. u. d., Themist. — B. Hesych. u. Phot. lodóxη, [1]; sem. von
lodóxος, ον, (ίός, δέχομαι) Pseile ausneb, enthaltend, φαφέτρη, Od. 21, 12., Pittac. carm. d. Suid. (Schneidew. p. 261.), Call. h. Dian. 213. — 2) Gift ausnehmend od. ents haltend, δόδντες, Nic. Ther. 184. [1]
loelδης, ξε, (lov, είδος) violens od. veilchens farbig, dunkel, Beim. des Meerce, II. 11, 298., Od. 5, 56. 11, 107., Hes. Theog. 144.; χή-μr, Hes. Th. 3.; υδωφ, Theocr. 16, 62.; χέγιρον σχοφπίου, Nic. Ther. 886. u. sonst bushels bes. Partico, id. (?); auserdem noch lov χλωφόν, Theophr. CP. 6, 14, 11. u. φλόγιον de. glderide. Flore of the proper of t xθη- phr. Hr. 0, 8, 1.; του χρόσκου, geteet tau, 622; id. (?); außerbem noch του χλωρόν, Theophr. fouft CP. 6, 14, 11. u. φλόγιου οδ. φλόγιου. Ther. wahrs. = ἄγριου, Theophr. HP. 6, 8, 1. Bgl. Spengel. Ant. bot. p. 7. u. Billerb. flor. cl. p. 46. [γ] ableis λουθάς, άδος, ή, δοτεία, baaria, Beiw. bet withen Biege, Od. 14, 50. [γ]; von

tor 30c, o, die Daarwurzel; die ersten bet austommenden Haare, BA. p. 44, 23., Schol. 3. Od. 14, 50., Suid. — 2) eine Art Gesichtes ausschlag, Anderden, Finnen, die im manns baren Alter beraustwaften Hinnen, die 70 A. baren Miter herausbrechen, Hippocr. p. 970 A.,

Arist. HA. 5, 31. u. δ., Aēt. u. X.; vgl. Schol. Theoer. 12, 24.

'Ιόνιος, (α, ον, von der Sq herrührend, def. 'Ιόνιος, (α, ον, von der Sq herrührend, def. 'Ιόνιος, (α, ον, von der Sq herrührend, def. 'Ιόνιος, (α, ον, von der Sq herrührend, def. 'Ιόνιος, Hat. 6, 127., πόντος, Kur. Tr. 225. Phoen. 216. u. X., auch 'Ιονία αἰς, Aesch. Prom. 257. (Nach Vafin v., fab. 4, 360.) βράτετ — χαριν, wegen, γάμων Ιότητι, mit frechem Billen, Ap. Rh. 4, 360. 'Ιόνιος, Hat. 6, 127., πόντος, Rur. Tr. 259. (Νας) Ψαξίων ν. wegen, γάμων Ιότητι, casch. Prom. 257. (Nach Vafin v., γίνη ν.) βράτετ — χαριν, wegen, γάμων Ιότητι, casch. Prom. 257. (Nach Vafin v., γίνη ν.) βράτετ — χαριν, wegen, γάμων Ιότητι, casch. Prom. 257. (Nach Vafin v., γίνη ν.) βράτετ — χαριν, wegen, γάμων Ιότητι, casch. Prom. 257. (Nach Vafin v., γίνη ν.) βράτετ — χαριν, wegen, γάμων Ιότητι, casch. Prom. 257. (Nach Vafin v., γίνη ν.) βράτετ — χαριν, wegen, γάμων Ιότητι, casch. Prom. 257. (Nach Vafin v., γίνη ν.) βράτετ — χαριν, wegen, γάμων Ιότητι, casch. Prom. 257. (Nach Vafin v., γίνη ν.) βράτετ — χαριν, wegen, γάμων Ιότητι, casch. Prom. 257. (Nach Vafin v., γίνη ν.) βράτετ — χαριν, wegen, γάμων Ιότητι, casch. Prom. 257. (Nach Vafin v., γίνη ν.) βράτετ — χαριν, wegen, γάμων Ιότητι, casch. Prom. 257. (Ναση ν.) βράτετ — χαριν, ν. (Ιός, τίντω) Βρίτ ετειαgend οδ. δετονοτοιηση. Ατι. δ. 30. (10. ο.) δ. 87. [ε] Ιοτόνος, ον, (Ιόν, παρεία) mit Beildens βρίτες εξάτετη δετονος, γίνη παρεία) mit Beildens βρίτες εξάτετη με βρατικος και απολείδες και απολείδες εξάτετης βρίτες Επικ. Α. 100, κ. Α. 107. (17). Phil. 38. u. fonft, balb Ιωπλόχος, ον, (Ιον, πλέχω) Βείτας βρίτες εξάτετη και απολείδες και απολείδες εξάτετης βρίτες βρί

νέμεται τὴν ψυχήν, Plat. Mor. p. 164 F. b) ἀνειφής δός μελισσᾶν, poĕt. vom Honig bet Bienen, Pind. Ol. 6, 47. daf. Bòdh.—
3) an Metallen, der Koft, der Grünspan, Theogn. 451. (wo es mit εὐρώς verb. ift); χαλεῷ δὲ καὶ σιδηρῷ λόν, Plat. Pol. p. 609 Å. Tim. p. 59 C., Theophr. de lap. 57., Theocr. 16, 17., Luc. adv. ind. 29., Gal. u. X. [τ]

λαλιφανος, ον, (στέφανος) veildengetantt, mit Beilden detrant, Beiw. d. Approbite, h. HA. 9, 2., Plut. Mor. p. 977 E., Numen. b. 18.; der Musen, Theogn. 250.; von Ath. p. 304 F., id. p. 327 C., Anth. 7, 504, 5., Gal., Diosc.

λαλιφανος, ον, (στέφανος) veildengetantt, mit Beilden detrant, Beiw. d. Συργοδίτε, h. 1600, δ. d. d. δαλ. Μ. μ. 304 F., id. p. 327 C., Anth. 7, 504, 5., Gal., Diosc.

λαλιφανος, ον, (στέφανος) veildengetantt, mit Beilden detrant, Beim. d. πλουλος, δν. das Mildhaar, die erste Epur des Ath. p. 304 F., id. p. 327 C., Anth. 7, 504, 5., Gal., Diosc.

λαλιφανος, ον, (στέφανος) veildengetantt, mit Beilden detrant, Beim. d. πλουλος, δ. das Mildhaar, de erste Epur des Ath. p. 304 F., id. p. 327 C., Anth. 7, 504, 5., Gal., Diosc.

λαλιφανος, ον, (στέφανος) veildengetantt, mit beilden beträntt, β. 127., wo ein ood. λοστεφής don στέφω.

λαλιφανος, ον, (στέφανος) veildengetantt, mit beilden beträntt, β. 127., wo ein ood. λοστεφής don στέφω.

λαλιφανος, ον, (στέφανος) veildengetantt, mobiletant, λαλιφανος δουκονος δουκονος, δ. δαδ Μίλθραατ, διε ετεθεθμανος δαστεφής δουκονος, ή, ber Bille, ber Befülus, wohl der erste Anstug des Bactenbartes, Od. 11, 319, λαρ. Κλ. γπος, ή, ber Bille, ber Befülus, wohl der erste Anstug des Bactenbartes, Od. 11, 319, λαρ. Κλ. γπος, ή, ber Mille, der Föeßer habet auch bet erste Anstug des Bactenbartes, Od. 11, 319, λαρ. λονλος, ή, ber δείμε, δενλος λαβέρατε, χονλος καβέρατε, χονος καβέρατε, χονος μεν παρά τα αντεφέρατες δεκρικος διαλικος 
2) die Korngarbe, die auch oblog gehrifen u. von die deine welcher dh. die Demeter die Beiw. Odla u. Poll. 10, 66. loula erhalten haben soll, Semus Del. b. Ath. taror, to p. 618 D. E., Artem. 2, 24.; ein Lieb zu Ehren berfelben, Sem. b. Ath. p. 618 E., Schol. Ap. Rh. 1, 972., Bratoath. b. Tzetz. z. Lyc. 23. — 3) bie mannliche Bluthe bei Pflanzen mit getrennten Geschlechtern, Theophr. HP. 3, 18, mit getrennten Geschleren, Incopne. IR. 3, 10, 11. u. b. — 4) ein Insett, ber Bielfuß, Arist. HA. 4, 5., Theophe. fr. 6, 1, 19., von ber Kellerassel ob. Kelleressel (drianos, dros nolinous) verschieden, Arist. HA. 5, 32. — 5) Rame eines Fisches, Eratosth. b. Ath. p. 284 D.; vgl. loulls. — 6) ber Regenwurm, Numen. b. Ath. p. 305 A. [7]

loulos, ovs. s. (loulos 2), Beiw. ber Desmeter, Garbengottin, Semus Del. b. Ath. p. 618 R. loulaidης, ες, (loulos, 4. είδος) bem Biels fuß ahnlich, Arist. de part. an. 4, 5. [i] fus ahnita, Arist. de part. an. 4, 5. [1]
1όφ, Austuf des Berabscheuens, pfui! Aesch.
Suppl. 807. [7]
1οφόρος, ον, (1ός, 4ερω) gisttragend, ασπίς,
Opp. Cyn. 3, 433. [τ]
1όφοριος, ον, (4όριος) mit Pfeilen belastet,
Pfeile tragend, Duvand descr. des ant. p.

159. n. 422. [7] lope of the logentral descr. des ant. p. lope of the logentral description of the logentral description. In Virg. 10. [4]

10. [t]
loyéaega, ή, (lós, χαίρω) die pfeilfrode, die sich der Pfeile freut, gern Pfeile schtt, häusiges Beiw. der Artemis, II. 5, 53. u. δ., Pind.: auch als sudst. loyéaega, II. 21, 480., Od. 11, 198.; t. φαρέερα, Anth. 6, 9.: ûbtr. δ θεός τας loyealga; γλώσσας απήμβλυνε στρέιμας ξιπαλιν, Eust. Op. p. 107, 68.—2) dei Nic. d. Ath. p. 99 B. Beiw. der Schlange, die gistrode, die sich des Sistes freut. [ī, nur der l'ind. Pyth. 2, 9. turg.]
lów. (lós. 2.) rosten machen, mit Rost über-

ióω, (lós, 2.) roften machen, mit Rost überzgiehn, †. — Pass. rostig werden, verrosten, tosten, κλεῖς λωμέναι, Theophr. Char. 10.; χαλκεῖα, Arist. de coel. 3., LXX., Gal.: von Rost gerstessen ob. ausgezehrt werden, Diosc. 5,91.

Invagla, i, ber Bauch bei ben Tarentinern, Hesych.

+ inrevo, (inros) in od. auf dem Ofen borren, roften.

lary, n, ber Baumhader, Baumfletterer, Baumlaufer, ein Bogel, auch Inna w. f. u. nino, Anton. Liber. 21. [ Matth.

lnνίον, 16, dim. v. lnνός, Oribas. p. 37 lnνίος, α, ον, (lnνός) gum Ofen ob. Backsofen gehörig, Ofen z, Hesych. — 2) gum Stall ob. Abtritt gehörig, Call. fr. 216.

οδ. Abtritt gehörig, Call. fr. 216.

Ιπιίτης, ου, ὁ, im Ofen, Ιπνός, bereitet οδ.

gebaden, ἄρτος, Hippoer. p. 356, 13., Ath.

p. 139 B., Gal. u. δ.; auch ohne ἄρτος, Timoel. δ. Ath. p. 109 C., Anth. 6, 299. 
ἐπνοκάής, ες, (καίω) im Ofen gebrannt,
geröstet, gebaden, Luc. Lexiph. 6.

ἐπνοκήτον, τό, (καίω) φρύγιον, οἱ δὲ τὴν
ὑπόκαυσιν τοῦ ἔπνου, Heaych.

ἐπνολέβης, ητος, ὁ, (λέβης) ber Ofentessel,
ἐπνολέβης, ητος, ὁ, (λέβης) ber Ofentessel,
εί, in ben Babestuben, bas Basser barin zu
Foden, miliarium. Luc. Lexiph. 8., Ath. p.

tavoleβήτιον, τό, dim. von tavoleβης, ίπνον, τό, eine Sumpfpftange, Theophr. HP. 4, 10, 1. 1πνοπλάθης, ου, δ. = Ιπνοπλάστης, w. [., Timae. lex. Plat. p. 149. 1πνοπλάθος, δ, = Ιπνοπλάστης, Poll. 7, 163. invonlaging, ou, 6, (nlange) ber Ofens macher, ober im Ofen Formenbe und Bacenbe, wie ber Topfer, v. 28. Plat. Theast. p. 147 A., wo Better bie Form invonladys im Terte

hot, Gal. 6, p. 36.

hat, Gal. 6, p. 36.

Invonacis, or, (nocew) Ofen ob. im Ofen bereitend ob. backend, o, Lue. Prom. 2., Themist. or. 21. p. 256 D.

Invos, o, ber Ofen, Bactofen, furnus, Hdt. 5, 92., Diph. Siphn. b. Ath. p. 54 A., Antiphan. ib. p. 112 D., Archestr. ib. p. 319 R.: bef. ber Ofen zum Deizen der Badestube und zum Erwärmen des Badesassers, Ar. Vesp. 142. Av. 435. — 2) der Kesselberth, Kächen heerb., Käche. Culina. — unversesor. Ar. 142. Av. 435. — 2) bet Resetteets, Rughts heerb, Rüche, culina, = μαγειρείον, Ar. Vesp. 837. Plut. 815., Simon. 5. b. Ael. HA. 16, 14. — 3) eine Art Saterne, Ar. Pax 839., vgl. Ael. HA. 2, 8. — 4) = κοπρών, Ctall, Pristgrube, Abtritt, Ar. fr. 132., Poll. 5, 91. (Babrich, verw. mit Ιπτοριαι.)

invow, baden, borren, brennen, gew. Es. Aesch. Pr. 365., wo jest inow, w. s. inoxτόνος, ον, (ίψ, κτείνω) Bäärmer ober Gewärm töbtend, Hoanlös, bei den Grythräem, Strad. 13, p. 643. []

inos, ô, auch ή, (ἐπτομαι) bas Stellholz in ber Maufefalle, auch bie Maufefalle felbst, Poll. 7, 41., Kust. p. 16, 40. 844, 39.; baf. ἐπός, ή, BA. p. 44, 19.; auch είπος, w. f. Dh. b) abtr. bas auf Einem Lastenbe ob. Orückenbe, pom Actna, ἐπος ἀνεμόκοσα, bie umftürmte Falle ob. Belaftung bes Tophon, Pind. Ol. 4, 7. — 2) bie Bertftatte bes Balters, Poll. 7, xéarat ér kno. Archil. ibid. — Das Wort findet sich verschie geschrieben, kno. Poll.;

[note that becapteven, getatreen, enos, rou., inos, Ba.; auch inos, Poll. Die richtige Schreib. lehrt Arcad. p. 66, 18.

inow, bruden, belasten, pressen, übtr. elayogais inoύμενος, durch Abgaben gebrück,
Ar. Eq. 924., Cratin. b. Poll. 7, 41.; Inouμενος είζαισιν Αλιναίαις υπο, Aesch. Prom.
365. nach Eust., vgl. inos. [τ]

τημα, n. = Ιπνη. Hesseh.. mo aber bie als

Inna, i, = Invn, Hesych., wo aber bie als phabetische Ortonung Inra sorbert.

Inna; ofiat, air, oi, (Inneus, airesow) bet ben Lakedamoniern brei Ansährer, bie aus ber Zahl ber Epheben bie 300 wurdigsten aushoben. und aus diefen unter bem Ramen ber Kitter, inneis, ben Konigen eine Leibwache im Kriege bilbeten melde ben Imfinben nach zu Ruk bilbeten, welche den Anigen eine Seibwache im Arige bilbeten, welche den Amffänden nach zu Kufe u. zu Pferde dienten, Xen. Hell. 3, 3, 9. de rep. Lac. 4, 3., Archyt. b. Stob. Flor. 41, p. 269.: vgl. herm. Lehrb. d. gr. Staatsall-8. 29 z. E. — Als nom. pr. Thuc. 4, 38-

『ππαγρος, ο, = άγριος [ππος, wilkel spferd, Opp. Cyn. 3, 252.

innaywyoc, ov, (arw) Pferbe führenb, fabrenb, fabrenb, überführenb, überfegenb, bef. von Schiffen, tochen, miliarium, Luc. Lexiph. 8., Ath. p. welche bie Reiterei an Bord zu nehmen bestimmt 98 C., Poll. 6, 89.

tinnáesos, δ, (ἀετός) ber Rogabler.

innácouae, fut. άσομαε, dep. med., (Γηησος) Rosse tenten, sabren, vom Bagensührer,
yu Bagen sabren, Il. 23, 426.: spåter bes. reis
im, Hdt. 4, 114., Ar. Nub. 14., Xen. de re
eq. 2, 1. u. δ.: επί τινος, auf einem Thiere
ritten, Hdt. 4, 110, Luc. ver. h. 1, 13.: m.
dat. Ιππφ, Xen. de re eq. 10, 1. b) m.
acc. χώραν, durch eine Gegend reiten, Plut.
Camill. 23.; τὰς ὀδούς, DS. 13, 88. — Pass.
vom Pferbe, geritten werden, Xen. de re
eq. 3, 1. 11, 8. — Das act. Ιππάζω, Rosse lens
th, ift setten. " ""

unter dem Dipparchen steben, Arist. Polit. 3, 4.

Iππάρχης, ου, δ. (ἄρχω) — Σππαρχεισθεί,
iππαρχία, ή, δοδ Μπt, die Batte bes Γππαρχ
λος, Ken. de rep. Ath. 1, 3. — 2) eine Restera
bitt wird, Pol. 10, 21, 4., DS. 17, 57. 19,
28., Plut. Eumen. 7.; nach Ael. Tact. 20.
gew. 512 Pferbe start, also s. v. a. ein Regis
ment Καναlerie.

iππαρχικός, ή, όν, ξυμπ Γππαρχος οδ. gur
iππαρχία gehdrig, dazu bicnend, geschict daiu.

necktedaria.

inπαιχμία, ή, ber Rampf ju Pferbe, Schol. Pind. 1, 24.; pon

Inπάχοντιστής, ου, ο, (άχοντιστής) Canşenstümpfer ob. Canşenträger zu Pferbe, Arr. Tact. p. 149. 189., Poll. 1, 431., Leon. Tact. 6, 33.

inπάλεχτρυών, όνος, ό, (άλεχτρυών) Roßsbahn, ein abenteuerliches Fabelthier auf Persischen Zeppichen, Ar. Ran. 932., vgl. Pax 117. Av. 800. das. Sahol., Hesych., Phot.

λ. οιυ. οαι. Sadol., Hesych., Phot.

inπάλεος, α, ον, poët. f. Inπικός, Opp.

Cyn. 1, 169. 242. 2, 14. 4, 119., wo inπαλεοισιν δοιδαϊς, nach Steph. Thes. Paris.

inπαλέσοιν μι for.

inπάλεσα, ου, ό, poët. verlängerte Form
[. inπεύς, Theoer. 24, 127. wie δυαπενέδας
[. δραπέτης, nach Schof. f. Mosch. 1, 3. —

Richiger nach Andern inπαλέδας, als Patrony

mitum, des hippalos Gohn, vgl. Bustemann u.

Richete L. St. — šnandos führt RM. p. 698. Reinete 3. St. - Innalos führt EM. p. 698,

inπάνθρωπος, δ, (ἄνθρωπος) ber δίοβε umfc, Kentaur, Bast. p. 1909, 53.

innanai, tom. Ausruf ber Pferbe bei Ar. Eq. 602., nach gonnanai, einem Ruf ber Ru-

Thuc. 2, 56. 4, 42. 6, 43.; τριήσεις, Dem. befehligen, m. gen. Hdt. 9, 20. 69., Dem. Phil. 1, 16., DS. 11, 3.; ogne ναῦς, ξε τὰς p. 567, 21., absol., Binser. 1, p. 770., Xen. lππαγωγους εἰσεπήθων ἀνδριχῶς, Ar. Κς. de re eq. 11, 10. u. Χ.: pass. lππαρχεῖσθαι, 599., Lua. Nav. 32. † iππάετος, ὁ, (ἀετός) ber Rogabler. [ππάρχης, ου, ὁ. (ἄρχω)] = εππαρχος,

νοιπ τρέτος, geritten werden, Xen. de re eq. inπαρχία gehdig, dazu dienend, geschiet dazu, 3, 1. 11, 8. — Das act. inπάζω, Rosse lens geübt darin, inπ. ήγειονία, Suid.: Ιππαρχικός, kn, ift selten, u. wie es scheint erst bet Spås Titel einer Schrift des Xen.: Ιππαρχικόν έστι, turn, inπάσαι πώλον, Poll. 1, 182. es gehort zu einem guten hipparchen, Xen. Hipp. 5, 1.

έππαρχος, d, (αρχω) ber Dipparch, Anfüh= rer ob. Befehlshaber ber Reiterei, beren es in έππαιχμος, ον, (αίχμή) gu Pferbe tams rer ob. Befehlshaber ber Reiterei, beren es in pfmb, laos, Pind. Nem. 1, 17., Philo Math. Athen zwei gab, unter welchen wieber gebn Physp. 86.

1. naáxy, ή, spåter auch snnáxys, ov, Eust.

1. naáxy, ή, spåter auch snnáxys, ov, Eust.

1. p. 916, 16., ó, der Pferdeláse der Etythen.

Aesch. Prom. sol. 190., Hippoer. de aer. et l. p. 291, 44. de mord. 4, p. 508, 45., Diose.

2, 80. — 2) das Lab von Pferden, Diose. 2, 80. — 2) das Lab von Pferden, Diose. 2, 80. — 3) eine Harpoer. HP.

9. 13. 2.

2. Sem der magister equitum, Plut. Cam. 5, 39.

1. n. soft. — Bei Pind. Pyth. 4, 45. Beiw. des Poseidon.

innäsla, ή, (innálμαι) das Reiten, der Ritt, die Uedung im Reiten, olxad έξ innaslaς βαδίζειν, Ar. Ach. 1165., (Plat.) Eryx. p. 396 A., Xen. de re eq. 3, 4. δ. u. X.; innäζεσθαι innaslav, Xen. Oec. 11, 17., sonst innaslav ποιεϊσθαι, id. de re eq. 3, 4. 8, 9. b) das Fahren, Luc. d. d. 12, 1. de astrol. 19. — 2) die Reiterei, Arr. 4, 4, 12.

tanānai, tom. Austuf der Pferde dei Ar. 189. — 2) die Actierei, Art. 4, 4, 12. 189. 602., nach ήνναπαπαί, einem Ruf der Rusterneckte, gebildet. 189. (πάσθος) der Kamelpardel, 18πάσθον, τό, (πάσδος) der Kamelpardel, 18πάσθον, τό, dim. von Ιππος, das Pferdigner, von der Beschaffenheit des Bodens, auf inπάσεον, τό, dim. von Ιππος, das Pferdigner, von der Beschaffenheit des Bodens, auf dem, Konden, Kon. Cyr. 1, 4, 19., Plut. Philop. 7., Themist. n. Spát., BA. p. 43, 32. 19. Rame eines Bogels, Hesych. [ἄ, ſ. Ar-18.] πασθαρον, Kon. Hell. 7, 2, 12.; opp. άνππος and p. 195. 5.] 

innastio, hoos, ό, = b. folg., Anth. 5, bie zweite Klasse ber Bacger: biese musten 203. 7, 424. (an beiben St. abjektivisch).

lanastic, ov, ό. (innasoun) ber Reiter, bonnen, wozu ein zweites sür einen Knecht Luc. Amor. 46., Poll. 1, 194. b) als adi. der Knappen, innozóuos, gehdrte: im Kriege zum Reiter ober zum Reiten gehdrig, †. — 2) bilbeten sie bie Reiterei, Plut. Sol. 18., s. wom Pferbe, zum Reiten täcktig, tressisch Staatsh d. Ath. 2, Sol. 29 st. — 3) eine sehverzeiten. Ken. de re eq. 10, 17. Bgl. in sessen sinnastic, adv. rittlings, nach Reiterart, mit gespreizten Schenkeln, Hessch.

lanastics, ή, όν, (innastics) zum Reiten acschieft, taualich: dasse has eine neumann. Plut. Hdt. 5, 63.

landig evic, ewc, fi, (diplaul) Ort ber Renns Bahn, wo Rosse und Wagen losgelassen wur-ben, und ben Wettlauf begannen, caroerea, Pol. b. Suid., ep. b. Paus. 6, 20, 14. (Anth. App. 274.), DH. 3, 68.
linnela, ή, (linneva) bas Reiten, Uebung ob. Geschicklichteit im Reiten, Kar. HF. 374.,

Xen. Cyr. 8, 8, 19.: vom Wettrennen der Oferbe, Soph. El. 505. — 2) die Reitrei, Xen. An. 5, 6, 8. Ages. 1, 23. — 3) die Pferbes gucht, = πωλεία, Strab. 3, p. 215.

ξηπειος, α, ον, (ξηπος) bom Pferbe, zum Pferbe gehörig, ζυγόν, φάτνη, όπλη, il. 5, 799. 10, 568. 11, 536. u. δ.; κάπη, Od. 4, 40. u. bgl., Hes., Pind., Trag. u. Z.: in Profa, τα ξηπεια νώτα, Hel. 9, 15.: Γηπειος λόφος, ber Delmbusch von Roßhaaren, lL 15, 537. — Uebrigens vgl. Εππιος.

ίππελάτειρα, ή, fem. von ίππελατήρ, Orph. h. 31, 12.

† Ιππελάτης, ήρας, ό, und innelating, ου, ό, (έλαύνω) ber Roffetreisber, Roffelanter, Roffebandiger, Reiter, Opp.

Cyn. 1, 95.
innelagos, o, (elagos) ber Rofhirfd,
wahricheini. eine Gazellenart, Arist. HA. 2,

wahrscheinl. eine Sazeuknart, Arist. 11A. 2, 2, 3., Schneid. Kol. ph. p. 18.
inπεραστής. οῦ, ὁ, (ἐράω) bet Pferbeliebs haber, Ael. HA. 2, 28., Poll. 1, 220.
inπερος, ὁ, bie Pferbezucht, Roßzucht, nach lxiepos, ἔδερος, mit Anipielung auf bas alte ἔρος f. ἔρως tomisch gebilbet, Ar. Nub. 74.
inπευμα, τό, (inπεύω) bet Nitt, bie Reise ob. der Worlch au Pferbe ob. du Bagen. Eur. IT.

ber Marich ju Pferbe ob. ju Bagen, Eur. IT. 1428., Ar. Thesm. 1066. aus Eur.

1428., At. Thesm. 1066. aus Eur.

λππεύς, εως, ion. η̃ος, ô, nom. pl. lππεῖς, att. lππῆς, Thuc., Ar., (lππος) ber Reisige, opp. πεζός, Il. 2, 810., b. i. bei Hom. bet Rossenführer, ob. ber Kriesige, ob. er vom Wagen tämpft, Il. 12, 66. 15, 258. 270., und von den zu Wagen Wettkams psenden, viscos, opperation of the construction of the construct

[ππεύω, ein [ππεύς, ein Reiter sein, reiten, [ππεύει ταῦτα τὰ ἔθνεα, Hdt. 7, 84. 87. 1, 136., Ar. Nub. 1406., Plat. Pol. p. 467 E., Xen. δ. u. sonft in Prosa gew. \( \mathbb{R}.\); ἐπ΄ ὁνου [ππεύειν, Luc. Bacch. 2.: zu Pferbe bienen, Plat. Legg. p. 756 B., Xen. Hell. 3, 4, 14. Hipp. 9, 5. u. A. b) άbtt, baherstirmen, baher eilen, Eur. Suppl. 994.; πρὸς γέροντος φόνον, Eur. HF. 101.: vom \( \mathbb{R}\)inde, Eur. Phoen. 220. — 2) Ritter sein, †. — Med. wie act. ἔσαν [ππεύεσθαι ἀγαθοί, Hdt. 1, 79. (Βεί Dicht. sehr selten; bei b. Trag. außer ben anges. Stellen, Eur. Phaeth. fr. 8, 6.)
[ππηγέτης, ου. δ. (ἡνέομαι) ber Rosselns

innnyeins, ou, δ, (ήγεομαι) ber Roffelens ter, Beiw. bes Pofeibon, Lyc. 767.
innnyos, ον, = innaywyos, ή inn., ein Schiff gum Transport ob. Ueberfegen ber Pferbe ob. ber Reiterei, Pol. 1, 26, 14. u. δ., DS. 20, 83., Plut.

innηδόν, adv. nach Art ber Pferbe ob. Reister, Aesch. Sept. 310. Suppl. 426., Ar. Pax 81., Apion b. Gell. NA. 7, 8.

† innηλάσια, ή, (innηλάτης) bas Rosettiben; bas Reiten, Fahren.
innηλάσιον, τό, = b. vorhg., Nicet. Ann. 9, 1.

έππηλάσιος, α, ον, (ελαύνω) zum Fahren tauglich, ödos, ein Fahrweg, Il. 7, 340. 439.

innηλάτα, ò, ep. f. innηλάτης, ber Kosse lenter, Wagentampser, Beiw. vorzäglicher Delben, der Reisige, Il. 4. 387., Od. 3, 436. u. δ., nur im nom. (Bei Hom. nur die ep. f.)
innηλάτεω, Rosse treiben, sabren, reiten, Ar. Av. 1441.; von

έππηλάτης, ου, δ, (έλαύνω) = Εππηλάτα, ber Reiter, Eur. Rhes. 117.; πᾶς Εππηλάτας καὶ πεδοστιβής λεώς, Aesch. Pers. 124.

† inniaroi(i)a, n, bie Rogargneikunst.
inniaroixòs, n, or, gur Rogargneikunst ges
bòrig, bieselbe betreffend, Galon. de mons. et pond. p. 219.; von [piatr. 8.

pond. p. 219.; von [piatr. δ. lππιατοός, δ, (lατρός) ber Roharzt, Hiplinistov, τό, dim. von Innos, das Pfetds, Fohlen, BA. p. 43, 32., Eust. Opusc. p. 294, 48. — 2) eine Fischgattung, Epicharm. δ. Ath. p. 304 Ε. lππικός, ή, όν, (Ιππος) 1) vom Pferde, zum Pferde gehörig, Pferdes, inπικών έκπευμόνων, Assch. Sept. 61.; φρυάγματα, ib. 227. 457., Soph. El. 707.; σταθμοί, Eur. Or. 1450.; φάκνη, id. Bacch. 509. — 2) zum Reiten s, zum Reiter gehörig, Reitets, δπλα, Plat. Legg. p. 753 B. (opp. πεζικά); άθλοι, id. p. 949 ayων, = innixoς (v. neutr. innixa), Sopt. de Namen El. 688.: τὰ innixá, res equestris, Plat. Ran. 429. Thesg. p. 126 A. Alcib. I, p. 124 E. b) das Ennoβόσ Reitens, die Reitfunft detreffend, λόγοι, Xen. Hell. 5, 3, 20. c) im Reiten erfahren, s ges int, opp. Ayennos, Plat. Prot. p. 350 A., innoβόσ inno Reiten s, die Reitfunst betressen, λόγοι, Xen. Hell. 5, 3, 20. c) im Reiten ersahren, sges übt, opp. άμεπος, Plat. Prot. p. 350 A., Xen. Cyr. 3, 1, 15. (im obsc. Sinne u. pass., Inποβοσκός, δ, der Pferbe weidet, der Warscharder γ γάρ έστι χρημα κάποχον γυνη, Inποβοσκός, δ, der Pferbe weidet, der Warscharder γ γάρ έστι χρημα κάποχον γυνη, Inποβοσκός, δ, der Pferbe weidet, der Warscharder γ γάρ έστι χρημα κάποχον γυνη, Inποβοσκός, δ, der Pferbe weidet, der Warscharder γ γάρ έστι χρημα κάποχον γυνη, Inποβοσκός, δ, der Pferbe weidet, der Warscharder για βετικον για βετικον για βετικον για βετικον για βετικον για βετικον για βετικον για βιακών σει βετικον για βιακών σει βιακών σει βιακών για βιακών

bet Pofeibon, ber Reifige, Aesch. Sept. 121., Ar. Nub. 83. Eq. 551.: Inniog Deog, von bemfelben, Eur. Phoen. 1707.: bb. auch von bemselben, Eur. Phoen. 1707.: bb. auch von bem ihm geweisten Orte Kolonos bei Athen, Paus. 1, 30, 4.; ber Athene, Pind. Pyth. 13, 79., Soph. OC. 1070. Bgl. Paus. 1, 30, 4. 31, 6. 5, 15, 6. 8, 47, 1., Harpocr. s. v.; Hoa, Paus. 5, 15, 5.; von ber Antiope, μὰ την ἀνασσαν ἐππίαν Μιαζόνα, Kur. Hipp. 307. [In den codd. (und auch noch in den heustigen Arten, wie Ael. HA. 14, 18. das. Sac., Paus. 11, 30, 4.) steht oft ἔππειος f. λαπιος, settner sindet das Gegentheil Statt. Bgl. Boeckh not. crit. 3. Pind. Ol. 1, 101. Ellendt. lex. Soph. 1, p. 843: πππειος non λαι. Βοσεκ ποτ. crit. 3. Pind. Ol. 1, 101. llendt. lex. Soph. 1, p. 843: , ξππειος ποπ grificat nisi quod equi est, ξππειος autem prestrem, i. e. aliqua ratione cum equorum au et disciplina coniunctum."]

λαπουμίτης, ου, δ, (χαίτη) ποπ Νοβήμας διάτει κορις ξπποδάσεια, δετ mit διάρος, II. 6, 469.

λαπιοχάρμης, ου, δ, (χάρμη) δει Εείραπο ευδεξ 3. Phryn. p. 538.). Ellendt. lex. Soph. 1, p. 843: "ππειος non significat nisi quod equi est, "ππειος autem equestrem, i. e. aliqua ratione cum equorum usu et disciplina conjunctum."]

ίππιοχαίτης, ου, ό, (χαίτη) von Roshaa-un, λόφος, II. 6, 469.

rer, Aesch. Pers. 958. (Bgl. Lobeck. Paral. nes s, bes Wagenkampfes sich freuend, Il. 26, p. 278 not.)

+ inneargel(se)a, n, die Robarzneikunst.

Nem. 3, 21., Aesch. Pers. 29.

Nem. 3, 21., Aesch. Pers. 29.

lnnls, idos, ή, εσθής, das Reiterkleid, DC.
38, 14. (Xyland. lnnadi f. lnnidi).

† lnnis, ό, aeol. f. lnnos.

lnnlazos, ό, dim. von lnnos, fo hieß eine Komödie des Aleris, Ath. p. 120 B. 230 B.

471 E. b) ein weibl. Schmut, Hesych.

ίπποβάμων, ον, gen. ονος, (βαίνω) zu Ros gehend, σιραιός, Aesch. Prom. 807., Soph. Tr. 1085. b) wie ein Pferd einherschreitend, κάμηλοι, Aesch. Suppl. 281. — 2) abtr., ψηματα, hochtrabende Worte, Ar. Ran. 821. Bgl. Innologos.

innoβάτης, ου, ό, (βαίνω) von Pfetben u. Efeln, bet Bescheite, Bespringer, Strab. 8, p. 388., Hippiatr. p. 56, 24.

'Ιππόβενος, ό, (βινίω) obsedne Bestrehung bes Ramens Ιππόνιχος, — ίππόπορνος, Ατ.

επποβόσιον, τό, bie Pferbeweibe, Theognost. can. p. 125, 5.

u. δ., Eur. Suppl. 365.; πεδίον, Eur. Andr. 1230.; Σκυθία, er. Sibyll. 14, 141. — 2) ή Ιππόβοτος καλουμένη χώρα in Shalfis (f. ἐπποβουκόλος, δ., (βουκόλος) ber Θίετλες birt, Soph. fr. inc. 891 Dind., Bur. Phoen. 28.

ιππόβροτος, ον, (βροτός) τοβικεκιφιίφ, Lyc. 842.

ἐππόβοωτος, ον, (βιβοώσκω) von Pfetten geftesjen, Γλαύκος, Arsen. viol. ἐππογέρανοι, οί, bie Kranidpiliter, Luc. ver. hist. 1, 13.

† ἐππόγλωσσος, ον, (γλώσσα) mit einer Pferbegunge. Bei Diosc. 4, 132. f. 88. f. ὑπόγλ. ξππογνώμων, ον, gen. ονος, (γνώμη) τοβε tundig, εππους διαγινώσχων έγχύους ή μή. Hesych. — 2) sehr tundig, «ersahten, έχω δε 1ούτων θυμόν έππογνώμονα, Assch. laculatr. 219.

ἐππόγυποι, οί, bie Gelerritter, Luc. vor. hist. 1, 13.

επποδάμαστής, ου, ό, ber Rossebanbiger, Poll. 1, 181.

Paus. 9, 26, 1., Hesych. s. v.

lnποδιώκης, ου, ό, dor. lnποδιώκτας,
(διώκω) = lnπηλάτης, ber Roffetreiber, Reister, Ritter, Θεσσαλός, Theogr. 14, 12. b)

ηνόχος, Hesych.

innoδρομία, ή, (innoδρομος) bas Pferberennen, Wettrennen ju Pferbe ob. Bagen, Pind. Pyth. 4, 67.; innoδρομία πρατέων,

Ιπποδρόμιον, τό, = Ιππόδρομος, die Rennsbahn, Socrat. h. eccl. 7, 22., Suid. s. v. Se-

βηρος; eigentl. neutr. von

έπποδρόμιος, ον, gum Pferberennen gehörig ob. bestimmt, μήν, bei ben Bootiern berjenige Monat, ber bem Ath. έχατομβαιών entspricht, Plut. Camill. 19., Binscr. 2, p. 735. b) εὐεργέ ταν άρμάτων Ιπποδρόμιον, v. Poseibon, Pind.

Isthm. 1, 54.
 Inποδοόμος, , , (δραμεῖν) ber Renner zu Pferbe, cursor equestris (soldat de la cavaleris légère), eine Art Sicilifcher leichter Reisterei, Hdt. 7, 158.

inπόδρομος, ό, bie Rennbahn für Roffe, ll. 23, 330., Plat. Criti. p. 117 C., Dem. 

Doblung, wo bie porbern Schentel an ben Bug

ίππόθοος, ον, (θοός) fonell zu Pferbe, = ίπποδιώκτης, Hesyeh.

innoθoos, or, (1000s) parameter innoθoos, or, (1000s) parameter innoθoos, or, (1000s) parameter innoθoos, or, (1000s) parameter innoθoos, or, (1000s) parameter innoθoos, or, (1000s) parameter innoθoos, or, (1000s) parameter innoθoos, or, (1000s) parameter innoθoos, or, (1000s) parameter innoθoos, or, (1000s) parameter innoθoos, (1000s)

έππόδεσμα, ων, τά, (δέω) Pferbebander, πτω) das Geepferdchen, ein Meerfisch mit pferdes Abgel, Kur. Hipp. 1275 (gen.).

έπποδέτης, ου, ό, (δέω) das Roβband, der Riemen, ein Pferd damit anzubinden, ψυτήφ, πόπαμπος, ό, ein fabelhaftes Geethier von Soph. Ai. 237. — 2) Beiw. des Heratles, Roβgestalt mit gebogenem Fischschwanze, auf πτω) das Setyptrocken, ein Meerfils mit pierdes ahnlichem Kopf (syngnathus hippdo., Linn.), Ael. HA. 14, 20., Dioscor. 2, 3. — 2) iππόκαμπος, ό, ein fabethaftes Seethier von Roßgestalt mit gebogenem Fischschwanze, auf bem man die Seegötter reitend od. fahrend bars gustellen pflegte, Philosetr. Heroic. 19, p. 729. Imag. 8, p. 774 ξ. Bei Strab. 8, 7, p. 384. hålt Poseidon einen Hippot. in der Hand, melder rose durweges kefdunge gesone beist. welcher τοις δικτυεύσι κίνδυνον ψέρων heist, Ιπποκάμπια, τά, eine Urt Dhrgehange,

innoxéleudos, or, (xéleudos) ben Beg zu Pferbe ob. zu Wagen machend, ber Wagen tampfer, Beiw. bes Patrollos, II. 16, 126. 584. 839. (opp. πεζός, ber Fußtampfer. Beatlwollte innoxeleuστης fchr.) 3 αρειμανέων γένος Ούννων, Anth. 9, 210, 9.

νος Οὖννων, Anth. 9, 210, 9.

Επποκενταύρειος, ον, hippotentaurist, adi.

tom folg., Sext. Emp. adv. Math. 9, 125.

Επποκένταυρος, δ. (Κένταυρος) der Roßelentaur, Kentaur halb Pferd, halb Wensch,

Ken. Cyr. 4, 3, 17., Plat. Phaedr. p. 229 D.,

Luc. δ.: als fem. ψήλειαν επποκένταυρον ο

Ζευξις εποίησεν, Luc. Zeux. 3. — 2) übtr.

ton Ausgeburten der Einbildungskraft, hier
gefvinnsten. Luc. Herm. 72. S. demitrid. gefpinnften, Luc. Herm. 72. G. Demfterb.

innoxouos, o, (xouew) ber Pferbeinecht, Pferbewarter, Hdt. 3, 85., Thua. 3, 17. 7, 75. 78., Xen. Holl. 2, 4, 6. u. X. Auch Litel einer Komodie des Menander.

φοριμης, wo die vordern Schenkel an den Bug anschlessen, anschlessen, ankollessen, inποκόρυθος, ο, = bem folg., Porph. quaest. Hom. 15.

innύχροτος, ον, (χορτέω) von Rossen bes flampst, vom Dusschlag ber Rosse ertdnend, odos, Pind. Pyth. 5, 92.; γυμνάσια, Kur. Hipp. 229.; δάπεδα, id. Hel. 209., Anth.

Plin. 20, 21, 85.

ππολειχήν, ήνος, ή, (λειχήν) eine Art [ππολειχήν, ήνος, ό, ber Ameisentiter, Roos od. Flechte, Schol. z. Nic. Ther. 945. (Ucber den Atzent s. Lobeck. Paralip. p. 379.) [ππολέτης. ου, ό, (δλλυμι) der Pserdevers [tiger, Herodian. opimer. p. 212. [ππολευμο δος (λένος) δος διε είν Wertel [ππονομος. ον. (νέμω) Vostelde meihend.

innolexής, ες, (lexos) Δηώ, bie ein Pferd geboren bat, orac. b. Paus. 8, 42, 6.

Inπολοφία, ή, die Pferbemahne, Hadrian. declam. 4. (Walz. Rhett. 1, p. 532.); von Inπόλοφος, ον, (λόφος) mit einem Bufch

ιπόλοφος, ον, (λοφος) mit einem Bulch fett, Kur. Hippol. 1399., Ar. Nub. 571. — bon Roßbaaren, κόρυς, Anth. append. 323., 2) als adi., βοιήφας ίππονώμας, Soph. Ai. Blinser. 2, n. 2169. — 2) übts., λόγοι, 228. (so Porf.; Perm. ίππονώμους; vulg. bechuschige Borte (Boß), Ar. Ran. 818. [ίππονόμους gegen bas Metrum).

Bgί. ίπποβάμων.

iππόλυτος, η, ον, (λύω) bie Pferbe Idfend, iππόλυτος, η, ον, (λύω) bie Pferbe Idfend, iππόλυτος. Δροίλου iππόλυτος του κατά με μεγαλοπάσηος, Apollon. lex. a. v. ihnen bie Bågel laffend, iππολύτης σ' έκείνασι iππόβοτον.

σας ομόγνια πήματα χάρμης, Anth. Plan. 44. (Cobed in b. Paralip. p. 457. fcpreibt

inneuarys).

Innoμάνες, τό, neutr. von innoμανής, 1) ein Kraut (in Arkadien). nach dem die Pferde sein kraut (in Arkadien). nach dem die Pferde sein begierig waren, Theocr. 2, 48. Bgt. Theophr. HP. 9, 15, 6.— 2) der Brunftschlien, eine klebrige Feuchtigkeit, welche bei rossigen Stuten aus der Scheide trooff, den die Alten zu Liebestranken gebrauchten, Arist. HA. 6, 18., Virg. Georg. 3, 280. baf. Boß. — 3) ein kleines Fleischgewächs ober schwarzes Blatterden auf ber Stirn bes neugeborenen gullen, welches von ber Mutter verschlucht werben soll; auch dieses gebrauchte man zu Liebes-tränfen, Arist. HA. 6, 22. 8, 24., Theophr. fr. 15, 1, p. 835 Schneid., Ael. HA. 3, 17., bes. 14, 18., Plin. 8, 42.

lanoμανέω, eine rasenbe Liebe gu Pferben haben, Synos. opist. 105. — 2) rossig sein (von Stuten u. geilen Wenschen), Arist. HA.

6, 17, 4.; von

inπομάνης, ες, (μαίνομαι) λειμών, eine bon Pferben febr geliebte u. befuchte Trift, Soph. Ai. 143. das. Cobect. Dav.

Sopa. Al. 143. daļ. Eddet. Dav. inπομάνια, ή, die rasende Pserdeliebhaberei, Pserdendelieht, Luc. Nigr. 29. inπομάραθρον, τό, der Stoßsendel, der große wilde Fenchel, Theophr. HP. 6, 1, 4., Dioseor. 3, 82., Plin. 20, 23, 66., Strab. 17, 4. (εππειον μάραθρον, Nic. Ther. 596.). inπομάνειο. (εππομάνειο) 41 Metric time.

inπομάχεω, (inπομάχος) zu Pferbe timspin, streiten, Xen. Cyr. 6, 4, 18., Poll. 1, 164. inπομάχια, ή, bas Reitergefecht, Reiterstreffen, Thuc. 2, 22., Plat. Lach. p. 193 B., Arr. 1, 17, 10., Pol. 10, 3, 3, u. X. (opp. πεζομαχία).

Ιπποκροτέσμαι, vom Stampfen ber Rosse etidnen, Ιπποκροτέσιαι απαντα, Synes. ep. 130. (Βαδ. Ιπποκροτείται απαντα, Synes. ep. 130. (Βαδ. Ιπποκροτείται); von Ιπούκροτος, ον, (κροτέω) von Rossen bes than Δτεαδ. 17. (ορρ. πεζομάχος. Ueber Ιππόκροτος, ον, (κροτέω) von Rossen bes than Δτεαδ. p. 87, 9.) Ιππόμητις, δ, ή, (μητις) τοssetundig, Pind. 18thm. 7, 9.

lππομίγής, ές, (μίγνυμι) roßgemischt, halb Roß, halb Mensch, Ael. VH. 9, 16.

ξππομολγία, ή, Γ. ξππημολγία.

inπόμουφος, ον, (μορφή) wie ein Pferd gestaltet, Plat. Phaedr. p. 253 C. iππομύρμηξ, ηχος, ό, der Ameisenritter, Luc. VH. 1, 12. 16. Bet Arist. HA. 8, 28.

† ἱππονομεύς, έως, ό, ber Pferbehirt. ἱππονόμος, ον. (νέμω) Pferbe weibend, Poll. 1, 181. S. bas folg. — 2) ἱππόνομα, μισθός ἐππικὸς καὶ τῶν ἡμιονων, Hesych.

iππονώμας, ου, δ. (νωμάω) bet Rosselsser, Eur. Hippol. 1399., Ar. Nub. 571. — 2) als adi., βοτήρας ίππονώμας, Soph. Ai. 228. (50 Φοτί.; Φετπ. ίππονώμους; valg.

innonten, ή, (πέθη) bie Pferbefessel, Hip-piatr. p. 256, 23. — 2) eine frumme Linie, Procl. in Buclid. 31. 38. Bgl. πέθη. innongou, ων, at, (πήρα) ber Mantelsack

bes Reiters, hippoperae, Senec. epist. 87.

inποποίητος, ον, (ποιέω) durch ein Pferd gemacht, paraphr. Simmine secur. b. Iacobs Anth. 7, p. 18.

inποποίος, ον, (πολέω) mit Rossen umges hend, rossetummelnd, Beiw. der Thrater, II.
13, 4. 14, 227.

innonogros, o, v, (nogros) ein großer hurer, eine große hure, Alciphr. 1, 38. 3, 33. 50., Ath. p. 565 C. — 2) Roß hurtr, Diogen. b. Eust. p. 1909, 63. (nach der Angl. υου έπποχένταυρος).

δημι τηποκεναυμος, δ, (ποταμός) das Fluspferd, Rilpferd; spåt. F. s. snπος ποτάμιος, s. Lo-beck. Paral. p. 377 g. C. † επποπώλης, ου, δ, (πωλέω) der Pferdes

banbler.

εππος, ό, bas Pferb, Ros, ή, bie Stute, Hom. u. fonft, auch mit besonberer Bezeichnung bes Gefchlechts, apoeres Innoi, Od. 13, 81.; 9ήλεες Ιπποι, Il. 5, 269.; Ιπποι θήλεια, ib. 11, 681., Od. 4, 636.; ή θήλεα Ιππος, Hdt. 3, 86.; θήλεια Ιππ., Plat. Hipp. mai. p. 288 3, 86.; θήλεια Ιππ., Plat. Hipp. mai. p. 288 B.: Βείω, ἀεθλοφόροι, ἀεροίποδες, αίθωνες, κεντρηνεκέες, μάνυχες, ὑψηχέες, ἀκέες, ἀκύποδες, Hom.; πυανοχαίτης, Hes.; φιλήνιοι, Λesch.; ἀελλάδες, Soph.; θοαί, Βατ.; θυμοειδής, Plat.; πολεματήριος, Xen. de re eq. 1, 2. u. δ.: in Berb. mit Berben, Ιππους ζεύγνυσθαι, Od. 23, 245.; ὑπάγειν ζυγὸν Ιππους, Η. 16, 148.; ουναγείρεσθαι, ib. 15, 680.; λύειν ἐξ ὀχέων, ib. 5. 369.; Ιππον ἐλαύνειν. Od. 5. 371.: nes (μαχία).

επομάχικος, ή, όν, zu einem Reitertreffen χαλινώσαι, Xon. u. d. Språchw. ες αχεων, ib. 5, 369.; εππον ελαύνειν, Od. 5, 371.; εππον μάχικος, ή, όν, zu einem Reitertreffen χαλινώσαι, Xon. u. d. Språchw. ες πεθίσε gehörig, dasselbe betreffend, νίκη, in einem τον εππον sagt der, welcher Jemand zu etwas Reitertreffen, Stoph. Byz. s. v. Δλάβανδα p. auffordert, was diesem gerade recht ik. Bohol. z. 29 z. G. Westerm.

Deindorf 3. Theaet. p. 429., Luc. Pisc. 9. Hdt. 7, 141. — 3) ber Tummelplat far Pferde (Hom. braucht vorzugew. bas fem., da man jum Reiten ob. Fahren, Jagdaria, Favenibie Stuten zum Fahren u. zum Kampfe für tauge Jeog knnogura, Kur. Or. 1392. (so nach licher hielt.) Die helben des Troj. Kriegs Brund; Andere ziehen es zu Far. als genit brauchten die Pferde bekannt, nur zum Jiehen von innogung = innogus. ber Streitmagen, nicht gum Reiten, bh. b) of innot, bas Roggefpann, Gefpann, Hom. 6. c) ber Streitmagen nebft ben Pferben, 

innovelone, ov, o, (veica) ber bas Pferb burd ben Bugel banbigt, Anacr. fr. 79, 6 Bergk. Jeto Jugel Dandigt, Anacr. fr. 79, 6 Bergk.

Iπποσέλινον, τό, (σέλινον) eine große Art Eppich, die Pferdessige (smyrnium olus altum Linn.), Theophr. HP. 7, 6, 3. u. δ., Diosc. 3, 78.; γελών Ιπποσέλινα, Pherecrat. b. Ath. p. 685 A.

έπποσχοπικός, ή, όν, (σχοπέω) Pferbe bes trachtenb, suntersuchend, Biglov, Suid. s. v.

έπποσόας, ου, ὁ, (σεύω) ber Roffetummler, ἀνήρ, Pind. Pyth. 2, 65.; Ιόλαος, id. Isthm. 4, 35.

έπποσόος, α, ον, (σείω) Rosse tummelnb, Απτούς έππ. θυγάτης, Pind. Ol. 3, 27. Εππόσταθμος, ό, (σταθμός) der Psetdes

tanoσύνη, ή, (kanos) die Kunst Rosse zu 6, 12., Plat. Lys. p. 205 C. u. A. lenken und vom Wagen zu kömpsen (Wagenstunde, Bos), Ik. 4, 303. 11, 503.; auch im plar. Il. 16, 776. 23, 307., Od. 24, 40.; tanoσύνης χυβερνητής, ξαίχουρος, Nonn. 37, 310. 348. — 2) die Retterei, orac. b.

innora, ό, ep. f. innorgs, il. δ., Od. 3, 68. innorados, ό, ber Pferbestier, Holiod. 10, 29, p. 429 Cor. innorexτων, ονος, ό, ber Rossimmerer, Berfertiger bes Trojanisten Pferbes, Lyc. 930.

inπότις, ιδος, ή, fem. zu inπότης, "Ωρη, Nonn. 1, 172.; ήως, Tryphiod. 670. inποτόκος, ον. (τίπτω) ein Pferb gebähs renb, Μίδουσα, Nonn. 47, 693.

innoroξεία, ή, bas Schieffen mit dem Bos gen vom Pserde, Tzetz. hist. 6, 966. innoroξότης, ου, ό, (τοξότης) der Bogen-schübe zu Pserde, Hdt. 9, 49., Ar. Av. 1179., Thac. 2, 13. 96., Xen. Mem. 3, 3, 1., Luc. Navig. 34. Bgl. über die Innor. der Athener Rhdft's Stocket. 4 2 224 Boch's Staatsh. 1, S. 284.

Innorogyelägos, o, (rogyos, Elagos) ber Rosbockhirich, ein fabelhaftes Thier, Philomon b. Ath. p. 497 F.

innorgogelov, ro, ber Ort wo Pferbe ge-halten ob. gezogen werden, Stuterei, Strab. 5, p. 212. 16, p. 752. (an letterer St. falld innorgogenov); von

Αποσύς έππ. θυγάτης, Pind. Oi. 3, 27.

ἐπποσταθμος, ὁ, (σταθμός) der Pferdes
βαίl, Βyz.

ἐπποστάσία, ἡε = dem vortg., Hippiatr. ὁ.

ἐπποστάσία, ἡε = dem vortg., Hippiatr. ὁ.

ἐπποστάσία, ἡε = dem vortg., Hippiatr. ὁ.

ἐπποστάσιον, τό, = d. folg., Lys. b. Poll.

9, 50., App. Pan. 95. Mithrid. 84.

ἐπποστάσις, εως, ἡ, (στάσις) der Pferdes
ἐπποστάσις, εως, ἡ, (στάσις) der Pferdes
βαίl, Lys. δ. Poll. 1, 184., Pol. 13, 8, 3.;

im poët. Bilbe ἐελίου κεκφαία ἐπποστασις,
δ. ἰ. der Κ be nd, Eur. Alc. 594.; ader ἡλίου
ἐπποστάσις, vom Morgen, id. Phaeth.

ἐπποστάσις, vom Morgen, id. Phaeth.

ἐπποστάσιγος, ὁ, (στρατηγός) der Κας

ἐπιοστάσιγη, ἡ, (ἔππος) die Καιηί Νοίξε zu
lenten und vom Wagen zu tämpfen (Bagenstunder, β) of, ζ, όν, zum Pferdehalten ges
βαίμ, ἡ ἐπποστοσική (κας, ή, όν, zum Pferdehalten ges
βαίμ, ἡ ἐπποστοσική (κας, τέχνη), die Καιηί
ἐπποστοσικός, ἡ, όν, zum Pferdehalten ges
βαίμ, ἡ ἐπποστοσική (κας, τέχνη), die Καιηί
ἐπποστοσικός, ἡ, όν, zum Pferdehalten ges
βαίμ, ἡ ἐπποστοσική (κας, τέχνη), die Καιηί
ἐπποστοσικός, ἡ, όν, zum Pferdehalten ges
βαίμ, ἡ ἐπποστοσική (κας, τέχνη), die Καιηί
ἐπαντοσικός (κας, τέχνη), die καιηί
ἐπαντοσικός (κας, τέχνη), die καιηί
ἐπποστοσικός (κας, τέχνη), die καιηί
ἐπαντοσικός (κας, τέχνη), die ἐπποστοσικός (κας, τέχνη), die καιηί
ἐπποστοσικός (κας, τέχνη), die ἐπποστοσικός (κας, τέχνη), die ἐπποστοσικός (κας, τέχνη), die ἐπποστοσικός (κας, τέχνη), die ἐπποστοσικός (κας, τέχνη), die ἐπποστοσικός (κας, τέχνη), die ἐπποστοσικός (κας, τέχνη), die ἐπαντος (κας, τέχνη), die ἐπαντος (κας, τέχνη), die ἐπαντος (κας, τέχνη), die ἐπαντος (κας, τέχνη), die ἐπαντος (κας, τέχνη), die ἐπαντος (κας, τέχνη), die ἐπαντος (κας, τέχνη) ἐπαντος (κας, τέχνη) ἐπαντος (κας,

πάφτεπο, Θοήχη, Hes. Op. 605.; ἄστυ. Pind.
Νεπ. 10, 41; γῆ, Luc. patr. enc. 10. b)
βίετο hattend, εξιέφτολ, Pind. Isthm. 4, 14.,
βίετο hattend, εξιέφτολ, Pind. Isthm. 4, 14.,
βίετο ματιστών (π. (τῦφος) Φρετδερτοίς, δ. i.
λιποτῦψία, ἡ, (τῦφος) Φρετδερτοίς, δ. i.
λιποτούμια, ἡ, (τῦφος) Φρετδερτοίς, δ. i.
βίετο νετναπολείτ νετδερ: αιδ βίετο ετίδμεἰπεν,
μποδιακός Ετοίς, μπαλίτισε Χωιζεδιακός και επαξεριστερτοίς,
λεπονόμος και το και τὰ οὐρι 1120 D. 1121 A.
επανόμος, εκ. (εἰδος) φρετδεατείς, φετδεε
άππιδης, ες, (εἰδος) φρετδεατείς, φετδεε
άππιδης, ες, (εἰδος) φρετδεατείς, φετδεε

ίππουρεύς, έως, ό, ein Fisch, hippurus, Ath. p. 304 C.

ant. p. 30-c.

εππουρις, ιδος u. εως, ή, (ούρά) 1) als adi. sem. mit einem Rossammeis, χόρυς, χυνέη und τρυφάλεια, Hom., bes. II. (nut nomin. u. acc. εππουριν). — 2) als subst. det Rossameis, Ael. HA. 16, 21.; εππ. nomin. u. acc. Γππουρίν). — 2) als subst. δ γτ. 8, δ, 17. — Die F. εππεών verwirft δτε Roßschweis, Ael. HA. 16, 21.; εππ. η τών σαινόρων οὐρά, BA. p. 44, 22. δ) η τών σαινόρων οὐρά, BA. p. 44, 22. δ) ρhym. p. 166 Lob. εππουρός δταικόν στι διαικόν et Roffchweif, Ael. HA. 16, 21.; εππ. ή των σατύρων ούρά, BA. p. 44, 22. b) eine Pflanze, equisetum, Schachtelhalm, Dioscor. 4, 46., Geop. 2, 6., Galen. 13, p. 179.

32, 11., Xenocr. 7. b) das Cichhornchen, sonft σχίουρος, †. o) ein fliegenartiges Inset mit Echwanzborften, Ael. HA. 15, 1. d) = επιουρις 2) b), Hippiatr. p. 94, 30. inποφαές, έος, τό, Diosc., auch επποφανές geschen, u. εππόφεως, δ, eine unbetannte Pflanze, Hippocr., Theophr., Diosc., Gal. 2, p. 42, 8., ε. bes. Schneid. ind. Theophr. s. v. γεώς. Nach Billerb. Fl. class. p. 239. ber Egabbare

φεώς. **N** Sandborn.

iosc. 4, 163. — b. vorhg., Rusus p. 26.
Matth., Plin. 27, 10, 66. Rah Billerb. 40 Matth., Plin. 27, 10, 66. Rach B Flor. cl. p. 239. centaurea calcitrapa.

ίππόφεως, ω, ό, Hippocr. = ίπποφαές, ω. [. ίππόφλομος, ή, verbascum majus, die Kds nigelerze, Plin. 25, 13.

innoφοβάς, άδος, ή, (φοβέω) Pferbe-fceuche, Pferbefchred, ein fabelhaftes Rraut, Plin. 24, 17.

innoccooβάς, άδος, ή, bef. fem. zu inno-gooβός, Pferbe futternd ob. haltend, Schol. Lnc. adv. ind. 5.

ίπποφορβεύς, έως, ό, = ίπποφορβός, Poll. 7, 185. Dav.

Poll. 7, 185. Dav.  $l\pi\pi\sigma\varphio\varrho\delta\delta\omega$ , Pferbe fåttern ober halten, Schol. Il. 17, 448. (?)  $l\pi\pi\sigma\varphio\varrho\delta\delta\omega$ , Pferbe fåttern ober halten, Schol. Il. 17, 448. (?)  $l\pi\pi\sigma\varphio\varrho\delta\delta\omega$ ,  $i, = l\pi\pi\sigma\tau\varrhoo\varphi\delta\omega$ , Plat. Polit. Polit. P. 299 D., Poll. 7, 185. 210.  $l\pi\pi\sigma\varphi\delta\varrho\delta\iota\sigma$ ,  $i, = l\pi\pi\sigma\tau\varrhoo\varphi\deltai\sigma$ , Ort wo Pferbe gefåttert werben, Eur. El. 623.; Ida  $i, = l\pi\sigma\iota$  ( $i, = l\pi\sigma\iota$ )  $i, = l\pi\sigma\iota$  ( $i, = l\pi\sigma\iota$ )  $i, = l\pi\sigma\iota$ ) to Pferbe gefåttert werben, Eur. El. 623.; Ida  $i, = l\pi\sigma\iota$ ) to Presse in ber Kelter, nur aus Glossar. angef.  $i, = l\pi\sigma\iota$ ) to Pferben, Hdt. 4, 110., Xen. Hell. 4, 6, 6.  $i, = l\pi\sigma\iota$  i, =

innoφοοβός, όν, (φέρβω) Pferbe futternb ob. baltenb, γη, gum Pferbehalten, Rahren geichitt, DH. 1, 37.: ὁ inn., ber Pferbehuter,

phit, Plat. Polit. p. 261 D., Arist. HA. 6, 22 3. C., Poll. 1, 181.: aber lnπ. avlos, eine Pfeise ber Pferbehuter, Poll. 4, 74. — Ueber ben Atzent vgl. Arcad. p. 46, 12. 88, 3.

inποχαίτης, ου, (χαίτη) als adject. von, mit ob. que Roshaaren, Hesych.

innωσης, ες, (είσος) pferbeartig, pferbes átnitát, κεφαλή, Xen. de re eq. 1, 11., Hip-piatr. p. 54, 10.; βλέμμα, Poll. 1, 192.

inπών, ωνος, ό, ber Pferbestall, Xen. de re eq. 4, 1., Moschio b. Ath. p. 207 F., DS. 1, 45., Luc. Gall. 29., Poll. 2, 182. Dh. b) Pferbestazion (für die Posten), Poststazion, Xen. Cyr. 8, 6, 17. — Die B. inπεών verwirft Phryn. p. 166 I. In

Iππωνέω, (Ιππώνης) Pferbe taufen, Xen. Hipp. 1, 14. de re eq. 11, 13., Poll. 1, 182. † Ιππώνης, ου, ό, (ώνέομαι) der Pferbes taufer, Roßtaufer. Dan

ίππωνία, ή, ber Pferbetauf, f. ίππωνεία.

επταμαι, bagu nor. έπτην und έπτάμην, Rebenform von πέτομαι, w. [., vgl. gob. g. Phryn. p. 325.

Inτομαι, f. Ιψομαι, dep. med., pressen, bruden, brangen, in übtr. Bbtg., bebrängen, bebrücken, μέγα Ιψαο λαον Αχαιών, mit schwes rem Unheil haft bu das Achaervolk banieberges brudt, Il. 1, 454. 16, 237.: τάχα ἴψεται υίας brückt, Il. 1, 454. 16, 237.: τάχα έψεται υίας Αχαιών, alebalb wird er die Achder mit schwes ren Strasen, belegen, Il. 2, 193.; übhyt. Chàs bigen, verlegen, verwunden, wie βλάπιω. σὐτόνδε μηςὸν έψω, Theocr. 30, 19. Bgl. Butm. Leril. 1, S. 285. (Ginige leiten b. B. v. έψ ab, Andere wieder dieses von έπτομας, vgl. BM. p. 481, 2., Eust. p. 16, 43.; iid. u. Strad. 8, p. 370. bringen es mit λάπτω in Berbindung i jedensalls ift es mit έψ u. έπόω perw. Die Korm έππω ist nur eine Ersinduna verw. Die Form innw ift nur eine Erfindung ber Grammatiter, EM. p. 481, 2.) [7]

[1201. de cin. 1100g. 1100. p. 113.

[1ρά, τά, ion. u. ep. f. lερά, Hom. u. X.

[5] lερόν u. lερός. [τ]

[1ραι οδ. ίραι, ων, αί, υ. ξε. Il. 18,

531. f. είραι, δ. είρη. [τ]

[1ράνα, boeot. f. είρηνη, w. f.

[1ραξ, απος, δ, βίβι f. lέραξ, w. f.

[1ραμιώτης, δ, Εραφρώτης.

[1ραμιώτης, δ, Εραφρώτης.

loea, ή, dor. f. legera, bie Priefterin, Pind. Pyth. 4, 5., nach Bodh. Dermann legea.

έρην, ένος, ό, Hdt. 9, 85., ion. f. είρην. τρηξ, ηχος, ό, ion. u. ep. f. ίέραξ, w. f.,

Hom. und Hes., vgl. Spign. z. 11. 13, 819. [241. 18, 616. [ī]

λρίνεος, έα, εον, = ζοινος, Nic. Al. 203. λοινόμικτος, ον, (μέγνυμι) mit Brissalbe, ζοινον, gemischt, σμηγμα, Philoxen. b. Ath. p. 490 C.; von

Toros, η, ον, (Ιοις, 3) von der Iris ges macht od. zubereitet, Γοινον μύρον od. Γο. έλαιον, auch als Substant., το Γοινον, Iris salse, Theophr. HP. 9, 9, 2., Ath. p. 195 D.

p. 689 E., Diosc. 1, 67.

1/2 τοειδής, ε΄ς, (είδος) irisartig, Luc. de conscr. h. 19. (and. \$8. ἡεροειδής); von fors, ιδος, γρεως, Alex. Trall. (bei bemf. fordos nur p. 505.) p. 225. 329. 508. 518.: acc. low, Plut. Mor. p. 664 E.; τοιδα, Nic. Alex. 406., η, I) als appellat. 1) bet vielfarbige, θεωρουμένη κατά κύκλου περιιρέρειαν), δετ

 $l_0 \ell \eta$ ,  $l_0 \ell l \eta$ ,  $l_0 \eta \tilde{l} \eta$ ,  $\tilde{\eta}$ , ion. f.  $l_0 \ell \ell u u$ , alle brei Formen bei Hdt.  $l_0 \ell e \rho o_0$ ,  $\tilde{o}$ , v. £6. f.  $\ell l_0 \ell e \rho o_0$ . [7]  $l_0 \ell e \rho$ ,  $l_0 \ell u$ ,  $l_0 \ell u u$ ,  $l_0 \ell u u$ ,  $l_0 \ell u$ , Dav.

igiwidης, ες, (είδος) von der Art od. dem Ansehn eines Regendogens, regendogenfardig, Aristot. meteor. 3, 4, p. 79, 11 Bekk. min. έρο—, sigs. f. έερο—, dh. stets Sota lang, ion. u. ep.

έροδρόμος, ό, (δραμείν) ion. u. ep. f.

legodo., w. s. f. legóv, w. s., aeol. legor, Giese Ucol. Dial. S. 409.

leogysη, η, ion. f. legovoysa, in einigen Ausg. Hdt. 5, 83., jest lgovoysη, loos, η, όν, ion. u. ep. f. legos, w. f. loos, ο, Iros, Rame eines Bettlers auf Ithaka, ber eigentlich Aendos hieß, von den Steiern der Penelope aber Fros genannt warb, Od. 18, 5. sq. 72. 239. 333.; wahrsch, umit-telbar von son gebildet, Bote, Botschafter, Diener; bh, b) spater bilblider Ausbruck f.

εροφάντης, ό, ion. f. εεροφάντης, w. f., Hdt. 7, 153.

u. d. (f. Poes. Ooc. Hipp.) u. Arist. HA. aber als mannl. Cigenname, Bellecophons 3, 6., fo auch b. Plat. Tim. p. 81 C. baf. Sohn, Il. [τ] Etallb. u. Plut. find ένες bie thierischen Fleisch i ben Musteln und im Blute, sibrae; schnell, lo. ποδούν ... Αγελλεύς, Eur. IA. 207. bei Theophr. HP. 3, 10, 3. 12, 7. u. d. auch bie Pflangen = unb Dolgfafern , u. Plut. Mar. p. 434 B. braucht es auch bilblic von Metallen. — Gal. 9, p. 354. nennt fo ben Querftrich im G. (Berm. ift Ires, toxus.) [ ftets lang.]

ioa, ioa, als adv. gebr. neutr. plur. von

loos, loos, w. s., Hom.

laάγγελος, ον, (άγγελος) engelgleich, ev. Luc. 20, 36., Hierocl. in aur. carm. p. 110., Clem. Alex. p. 120. 792. u. δ. b. KS. — Adv. – έλως, Arethas.

loadelφος, ον, (adelφός) brubergleich, wie ein Bruber, Bur. Or. 1014.

doáco, f. άσω, (ίσος) gleichen, gleichmachen, abwagen, Il. 12, 435.: im pass. ανάγχη οὐν abwagen, II. 12, 435.: im pass. ἀνάγχη οὖν πρόιερον ὑπάρχειν την ἀνισότητα αὐτοῖς τοῦ ὑπαόρχειν την ἀνισότητα αὐτοῖς τοῦ ὑπασθηναι· εἰ ở ἀεὶ ἡσαν ἰσασμένα, οὐκ ᾶν ἡσαν ἄνισα, Arist. Metayh. 13, 4., id. Rth. Nic. 5, 8 bis: gleidgeftellt werben, far gleidg halten, πρός χινα, DS. 15, 32.: gleidg fein, τινί, Nic. Th. 286. b) med. fidg gleidg αάμιτη, fid gleidg ftellen, τινί, II. 24, 607: ἰσασειο Δητοῦ: gleidg fein, Plat. Tim. p. 41 C. c) intr. gleidg fein, Plat. Legg. p. 773 A.; m. dat. Arist. de part. an. 4, 10, p. 109, 20 Bekk. min. u. δ., Pol. 6, 29, 5., Archinepigr. 16, 21. [ b. Kp. lang, bei ben Att. buruggangig turk.] epigr. 16, 21. [ι b. Kp. lang, bei den Att. durchgängig kurz.]

lσαίομαι, = lσάζομαι, gleich sein, τινί, Nic. Alex. 399., id. b. Ath. p. 684 Β., Arat.

235. 51**3.** [۲]

louios, ala, aior, poët f. loos, Nic. Ther. 359.: iσαία (sc. μοίρα), substantive, έπ' iσαίη γάρ ξοικε πήλασθαι, Call. b. Iov. 63.; δαιτοός ... της toαίας επιμελούμενος, Philostr. ian. im. 3 g. C.3 m. ωραία u. Αθηκαία ftellt es Phryn. in BA. p. 73, 32. zus

launs, adv. von koos, gleichvielmal, gleich, Plat. Theaet. p. 147 E. 148 A. Pol. p. 546 C., Strab. 3, p. 147. u. X.: lo. koos, = mit sich felbft multipligirt, Plut. Mor. p. 383 E., baf.

Bottenb.

ἰσάλη, Schol. Ar. Nub. 73. S. ἰξαλῆ.

loāμι, dor. f. loημι, w. f., Pind., Theor., butm. Gr. 1, §. 109. Anm. 11.

louuilos, or, (auila) im Bettfampfe d. Bettfreite gleich, wie loonalos: übhpt. gleich, gewachsen, τινί, Anth. 9, 311.; mit loonalos verb., Cyrill. cat. in ps. 1, p. 609

laginalichen gleich, Hesych., ber es aber burch

σίσμορος ertiart.

louv, sie gingen, 3 plur. imps. ep. zu είμι, sst bei Hom. — 2) sie wußten, 3 plur. plaps. ep. zu οίδα, IL 18, 405., Od. 4, 772. 13, 170. 23, 152.

lauracopoc, or, (aracopa) von gleichem Auffleigen, gleicher Richtung in die Bobe, Paul. Alex. Apotel. p. 19, 8. 11, 19. u. d.

Sohn, II. [7]

loanemos, or, (ανεμος) windsleich, winds
schuell, lo. ποδοίν .. Αγιλεύς, Eur. IA. 207.

loanemos, or, (ανθρωπος) menschen
gleich, εάμπιος, Severian. in Combes. Auet.
Patr. nov. 1, p. 181 A.

loanemos, 181 A.

loanemos, 181 A.

loanemos, 3 pl. v. loame, dor. s. loanemos, v. loame, dor. s. loanemos, pind.
Pyth. 3, 29. [1]

loasemos, or. (alenc) aleichaemostia. aleichaemostia.

loakios, or, (aktos) gleichgewichtig, gleiche geltend, gleich an Werth, Porphyr. de abst. 2, 55., Basil. 2, p. 124 B.

2, 33., Basil. 2, p. 124 B.
Isacrósrolos, ον. (ἀπόστολος) apostelgleich, Beiw. ausgezeichnet frommer Menschen b. Byz.
Ισάργυσος, ον. (ἄργυφος) sibergleich, πορφύρα, Aesch. Ag. 933.; πόσμος, Achae. b.
Ath. p. 689 B., BA., vgl. Theopomp. b. Ath. p. 526 C. [1]

toαριθμέω, gleich an Bahl fein, Tzetz. Hist.

1, 939.; bon

loägisμος, ον, (ἀριθμός) gleich an βαβί, gleichviel, m. dat., ψυχαλ lo. τοῖς ἄστροες, Plat. Tim. p. 41 D. Legg. p. 845 A., Arist., Call. h. Del. 175., Hdn. 6, 6, 10., Plut., Luc., Sext. Bmp. — Daf. poët. lσηριδμος, Lyc. 1257., Anth. 6, 328., ib. 84. — Adv. - lδμως, Themist. or. 33, p. 367 B., Schol. Dion. Thr. in BA. p. 795, 31. u. a. © påt. [in ben angef. Dichterft. γ]

[m ben anget. Dichtern. I ]

δασιητος, ον, (δριάω) gleichgehangt, gleichgehangt, gleichgehangt, gleichgehangt, gleichgehangt, gleichgehangt, gleichgehangt, gleichgehangt, gleichgehangt, gleichgehangt, gen.

δασιετο, 3 plur. von οίδα, διε wissen, Hom.

δασιετο, 3 plur. von οίδα, διε wissen, Hom.

δασιετο, er stellte sich gleich, ll 24, 607. [7]

δασιερος, ον, (δσιήρ) sterngleich, sternhell,

Maccab. 4, 17, 5.

δασιικός, ή, δν, (δαάζω) gleich machend,

gleich abwägend, στάθμη, Philomo §. 197,

p. 128 Osann.

δσάτις, ιδος, ή, Waid, von welchem es zwei

p. 128 Usann.
Ioáres, elos, ή, Waid, von welchem es zwei
Arten gibt, isatis tinctoria, gum Blaufachen
ber Wolle, u. isatis Lusitanica, Hippocr. p.
874 H., Diosc. 2, 115. 116., Gal. 13, p. 179.,
Plin., f. Billerd. Fl. cl. p. 174.
Ioarwidze, es, (elos) dem Baid áfinlia,
waidjardig, volý, Hippocr. p. 1137 B., Aretae. p. 45. 51.
Ioarwidze, es, (aliti) elektromásan elektromásan.

iσαύδης, ες, (αὐδή) gleichfprechenb, gleichstbuenb, (Theoor.) syr. 9. (Anth. 15, 21, 9.). iσαχῶς, adv. (ἐσος) auf eben fo vielerlei Lit, in gleichvielerlei Sinn, Arist. Eth. 1, 6.

Art, in gleichvieletlei Sinn, Arist. Eth. 1, 6. Metaph. 9, 2.

"Ισεια, ων, τά, bas Ifisfeft, DS. 1, 14. 87.; Ισια, Herod. in Cram. An. 3, p. 277, 28. u. Theodos. π. γο. p. 69, 19.

'Ισεῖον, τό, ber Ifistempel, Plut. Mor. p. 352 A., Hel. 7, 11., DC. 66, 24.; b. Plut. u. Hel. ftcht "Ισειον; Herodian. in Cram. An. 3, p. 252, 6. hat 'Ισίδιον. [τ]

Ισεννύω, (ἔνος) gleiches Alters fein, μυ. 3.

b. Hipp. p. 638, 42 F: al δὶ μέσαι, μέσον τι ἀμφοῖν ἔχουσιν, Ισεννύουσαι αus Galen. (vulg. Ισαι νῦν ἐοῦσαι). Rach Schreib. Ισεννίους. Austrigen, gleicher Richtung in die Hobe, Paul. (volg. lout ror bovous). Rach Schneib. tos-Alex. Apotel. p. 19, 8. 11, 19. u. d. ror bovou zu schreiben. Phavor, hat toervoovau. tourdoos, or, (arig) manngleich, b. He-tourdoos, (toijvogos) gleich einem Andern Nch. u. Suid. als Eritarung von arransepu; reden: bes. gleiche Freibeit, gleiches Recht zu

reben haben, Cyrill. adv. Nestor. 2, p. 53., subst. do3μιακόν, τό, eine Art von Krone ob. Schol. II. 1, 287., Hesych., Phot. — Im med. Eccles. 13, 11. Dav.

βασηνορία, ἡ, gleiche Freiheit. ob. gleiches ob. 'Ισθμικός, κίκη, Pind. Isthm. 7, 4., Call. Recht zu reben, bef. diffentlich in Staats = ob. 'Ισθμικός, κίκη, Pind. Isthm. 7, 4., Call. Gerichtssachen zu reben, zu sprechen, mitabzus Thuc. 8, 9. — Als subst. a) Ισθμικός, κίς immen. Helt. 5, 78. Aeschin, m. 24, 36 (1994) (1) 13. Τος μικός, κίς immen. Helt. 5, 78. Aeschin, p. 24, 36 (1994) (1) 13. Επίση με το τος κίκος κίς immen. Helt. 5, 78. Aeschin, p. 24, 36 (1994) (1) 13. Επίση με το τος κίκος κίς immen. Recht zu reden, def. defentlich in Staats od. Gerichtssachen zu reden, zu sprechen, mitadzus simmen, Hdt. 5, 78., Aeschin. p. 24, 36. n. A.: schin. defense des schin. p. 24, 36. n. A.: schin. defense des schin. p. 24, 36. n. A.: schin. descriptions of the schinger of the sc Theophr. u. A.: lo. ξαρινή, die Feuntungs.

Aags u. Rachtgleiche, Arist. HA. 6, 17., Strad.

u. A.: lo. φθινοπωρεινή, die Gerbst Tags u.

Rachtgleiche, Arist. HA. 8, 12. u. A. Dav.

loημερινός, ή, όν, von der Taggleiche, dazu geddie, dazu τσημέριος, τα, τον, Sophoel. d. Stob. Flor.
† λόημερος, ον, (ήμερα) gleich an Tagen. —
2) = das vorhg., zur Taggleiche gehdrig, zur Zeit berfelben geschehnd.

λόημι, ich weiß, ich kenne: in ben dor. Formen λόαμι, 2 sing. λόης, 3 sing. λόατι,
1 pl. λόάμεν, part. λόας, b. Pind. u. Theocr.,
β. Buttm. Gr. 1, S. 570. In der spätesten
Reit murbe die Korm λάμιν, wieder norossicht 103μουεν, vom oder aus dem Ifthmes, Anth. 9, 588.

103μου, adv. auf dem Ifthmes, Anth. 6.
103μοῦ, adv. auf dem Ifthmes, Pind. Ol.
2, 50. u. δ., Timocr. b. Plut. Themist. 21., Anth. 13, 14., Ael. VH. 4, 15., Luc. u. λ., vgl. Iac. ξ. Anth. p. 837., Schaf. ξ. Greg. Cor. p. 369.

103μος. οῦ, δ. der hole, hie Pakle der Beit wurde die form tonne wieder vorgesucht, Tzetz. Exeg. II. p. 788, 37 Bachm., Theod. Prodr. Galeom. 55. 74. [2] laήρετμος, ον, (έρετμός) mit gleichen ob. gleich vielen Rubern, Eur. IA. 242. iσθμός, ου, ό, ber bals, bie Reble, ber Schlund (τό μεταξύ του στόματός τε zal Schlund (το μεταξύ τοῦ στόματός τε xal τοῦ στομάχου μορίον, Gal., vgl. Schol. Od. 18, 299., Kust. p. 1847, 44.), bh. jeder enge, schwale Zugang oder Eingang (οἱ ἀρχαῖοι τὰ στενὰ ἐσθμοῦς ἐκαλουν, Rust. p. 57.), Plat. Timae. p. 69 K.: ἀbtr. βίου βραχὺς ἐσθμοῦς Soph. b. Stob. Flor. 26, 1.: bes. Crdjungs, Crdenge, Arist. de mund. 3., App. δ.: aud ein langer und schwaler Bergrücken, der mund uf Einer Seite vom Meere begrengt ift, Dion. Perieg. 23.: bes. als acoaranbische Renennuna λίτης ες, (ἄρω) gleichgefugt, gleichgemacht, bh. = Ισος, ψήφοι, Kur. IT. 1472., Nic. Ther. 643.; δοιχοῖσιν Ισήρεες, id. b. Gal. 12, p. 383 A. 12, p. 383 A.

λόηριθμος, ον, poet. = tσάριθμος, w. f. Timae. p. 69 K.: άbtr. βίου βραχύς ίσθμός

perat. zu είμι, sei.

λόθμα, τό, = ἀσθμα u. ἰσθμαίνω = ἀσβμαίνω, Hesych., Theognost. Can. p. 14, 22.

"Ισθμία, ων, τά, sc. ἐερά, bie Isthmissen
Θρίειε, f. ἴσθμιος. Φαν.

'Ισθμίαζω, f. ἀσω, bie Isthmissen
Θρίειε, f. ἴσθμιος. Φαν.

'Ισθμίαζω, f. ἀσω, bie Isthmissen
Θρίειε, f. ἴσθμιος. Φαν.

'Ισθμίαζω, f. ἀσω, bie Isthmissen
Θρίειε, f. ἴσθμιος. Φαν.

'Ισθμίαζω, f. ἀσω, bie Isthmissen
Θρίειε δια βεσονήσου, Hdt. 6, 36. u. gi.
Δι.; vorzugsweise b) als nom. pr. ber Isthmes
δεί λινοσος war.

ρός ἐπίνοσος war.

Τσθμιακός; ή, όν, = Ἰσθμικός, ἀγών, μιfammenhångt, Hdt. 9, 10., Thue., Pol. μ. Strab. 8, p.378., Schol. Pind. Isthm. 1., argum.: Χ. δ.: auch als fem. ή Ἰσθμός, Pind. Ol. 7,

von δύω.)

1σθμώσης,= lσθμοειδής, χωρίον, Thuc. 8, 25.

1σιάχος, ή, όν, βιία, ε με ξίε gehörig:

δ Ισιαχός, qιε subst. ber ξίεντιε[τεν, Plut.

Mor. p. 352 B. C.. Diosc. 3, 27., Joseph.

ant. J. 18, 3, 4. [1] [p. 252, 6.]

Iothioν, τό, = lσείον, Cram. Anecd. 3, lσίχιον, τό, ein Gericht aus gehadtem fleisch, aus bem Eat. insicium gemacht, Ath. p. 376

D., Anth. 11, 212., Alex. Aphr. Probl. 1, 22., vgl. Macrob. 7, 8., Apicius 2, 1.

† Ισιχος, ό, = b. vethg.

"Ισιχος, τό, f. 86. f. Ισείον."

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26. f. Iseior.

Town, τό, f. 26

Tozas, wv, al, Baumfdmamme, Paul. Acgin. 6, 49., Alex. Trall. 11, p. 625.

lozárdior, τό, = σαλπίγγιον, Hesych., Theognost. Can. p. 14, 23. u. λοκανδωτόν, = σαλπιγγωτύν, Hesych. ioze, er fprach's, f. unter tozw, 2).

tazw, "gleichmachen, abnlichmachen, 16 τινι, φωνήν άλοχοις, f. φωνήν φωνή άλοχων, sie machte ihre Stimme ber Stimme ibrer Gattinen gleich, Od. 4, 279.: taxe ψείδα πολλα λέγων ετύμοισιν όμοια, viele Lugen rebend machte er sie ber Bahrheit gleich, b. i. er wußte sie als Bahrheit darzustellen, Od. 19, et wußte ste als Wahrheit darzustellen, Od. 19, 203. b) in seinen Gedanken od. in der Eine bildung gleichenachen, d. i. sur gleich od. ahne bildung gleichenachen, d. i. sur gleich od. ahne bildung gleichenachen, d. i. sur gleich od. ahne bild halten, έμε σοι έσκοντες, d. i. mich sur ne gleich, m. dat. τέττες, den Sikaden, dich haltend, Il. 16, 41.: σὲ τις ίσκοντες, dich si. wohltdnend, DL. 3, 7. aus Timon.

— 2) pass. ἰσόγραφος, ον, gleichgeschrießer jenen haltend, Il. 11, 799.: absol. έσκεν έτα στος ανήρ, jeder bildete sich etwas ein, genau abgeschrieben, Menand. de legat. έκαστος ανήρ, jeder bildete sich etwas ein, genau abgeschrieben, Menand. de legat. έκαστος ανήρ, jeder bildete sich etwas ein, genau abgeschrieben, Menand. de legat. έκαστος ανήρ, jeder bildete sich etwas ein, genau abgeschrieben, Menand. de legat. εκαστος ανήρ, jeder bildete sich etwas ein, genau abgeschrieben, Menand. de legat. εκαστος ανήρ, jeder bildete sich etwas ein, genau abgeschrieben, Menand. de legat. εκαστος ανήρ, jeder bildete sich etwas ein, genau abgeschrieben, Menand. de legat. εκαστος ανήρ, jeder bildete sich etwas ein, genau abgeschrieben, Menand. de legat. εκαστος ανήρ, jeder bildete sich etwas ein, genau abgeschrieben, Menand. de legat. εκαστος ανήρ, jeder bildete sich etwas ein, genau abgeschrieben, Menand. de legat. Εκαστος ανήρ, βετα τεσιάνωνα, Ανίκτ. Netaph. 9, 3, p. 1054, 2, για μθημένος και φθιμένει θηθες τεσιάνωνα μπο εκαστος και μθιστικός εκαστος και μθιστικός και γιας, App. Anth. 80.]

γιας, App. Anth. 80.]

γιας, App. Anth. 80.]

γιας, App. Anth. 80.]

γιας, App. Anth. 80.]

γιας, App. Anth. 80.]

γιας, App. Anth. 80.]

γιας, App. Anth. 80.]

γιας, App. Anth. 80.]

γιας, App. Anth. 80.]

γιας, App. Anth. 80.]

γιας, App. Anth. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Αρφ. Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.]

γιας, Απτ. 80.] und Kust., das Wort fei falfdlich für Eleger genommen, und muffe durch eleafer erklart werden: die zweite Stelle aber erkennt neuere Rritit als eingeschoben von einem Diafteuaften an, fo bag aus bem Digverftanbnig einer Domerifchen Stelle jener Gebrauch fpaterer Epiter entsprungen ware, Buttm. auss. Gramm. 2, ep. Sal G. 157., Leril. 2, G. 83 fg., wo vermuthet diode with, es sei in der Od. Ioπε, als imps. zu selneit, zu Lesen." Pass of soof.

loofic directly zu Lesen." Pass soof.

loofic directly su Lesen." Pass soof. Arist, p. 105.

81. 8, 48. Isthm. 1, 32. Nem. 5, 37., Anth. 1σμα, πό, (Κω) bas Aufgefiellte, Aufgerick 13, 9. (Ron είμι, 19μα, wie δυσμή, δυθμή tete, Errichtete, Lyc. 731., Hesych., Edi. 1σθμώδης, = 1σθμωσιδής, χωρίον, Thuc. 8, 25. 1σθμώδης, = 1σθμωσιδής, χωρίον, Thuc. 8, 25.

ίσμη, (είδεναι) = σύνεσις, φρόνησις, προφασις, Hesych.

tσοβάθής, ές, (βάθος) gleichtief, Oribas. p. 90, 26 Cocch.

λαοβαρέω, gleich fdmer fein, Schol. IL 17,

λοοβάρης, ες, (βάρος) gleichschwer, Ariel, de coel. 1, 50., Luc. vit. auct. 27., Androm, b. Gal. 14, p. 39, 18., Damocr. ib. p. 94, 12., Porphyr. u. X.

λισόγεως, ων, gen. ω, att. f. ἰσόγαιος, Theophr. CP. 3, 7, 3. ἐσογλώχιν, τνος, ὁ, ἡ, (γλωχίν) gleichwins felig, von gleichen Winteln, τρίγωνον, Nonn. 6, 23.

(5, 23.)
(1σογνωμέω, gleichen Sinnes ob. gleicher Meinung sein, Cyrill. in Jo. p. 131.; von iσογνώμων, ον, gleichen Sinnes, gleicher Meinung, Cyrill. in Jo. p. 238. 811.
(1σογονία, ή, (γόνες) die gleiche Geburt, Plat. Menex. p. 239 A., DC. 52, 4.
(1σογραφή, ή, Littl eines Buches des Antischenes, DL. 6, 15.; von Iσογραφος, ον. (γραφω) in seinen Schrift.

Nem. 4, 84.

laodatens, ov, o, (dalw) gleichvertheilend, gleichzutheilend, Allen gleiche Saben od. gleichen Antheil an seinen Gaben gewährend, Betw. des Jagreus, Sohn des Pluto, Plut. Mor. p. 389 A., Phot., Hesych. (der auch dem Pluto selbst dies. Beiw. gurheilt), vgl. Lod. Agl. p. 267, 3.: auf das Gastmahl angewandt, der beim Mahle gleiche Porzionen Machende, Luc. ep. Sat. 32.

ໄσόδενδρος, ον, (δένδρον) baumgleich, Pind.

loodiairos, or, (diaira) von gleicher Les bensart pb. Roft, Thuc. 1, 6., Luc. ep. Sat.

1120 'Ισόδομος 86., DO.; im dat. lood. τοῖς πολλοῖς, Luc. scienter, II. 2, 565. 3, 310. u. b.; etmio Bis acc. 33.

Aesch. Pers. 80. 842.: τοῖς ἰσοθέοις ἐγχλη-Bis acc. 33.

1σόδομος, ον, (δέμω) gleichgebaut, †.—
2) in der Bautunft, aus regelmässigen, gleichsgeoßen Steinen gebaut, opp. ψευδισόδομος, Vitruv. 2, 8., Plin. 36, 22.

1σόδοξος, ον, (δόξα) gleich berühmt, Erklår. v. ίσοχλεής, Hesych., Phot., Suid.

1σόδουλος, ον, (δοῦλος) einem Stlaven gleich, Erklår. v. ἀντίδουλος, Schol. Aesch. Choëph. 132.: ἀλλήλων ἰσόδουλοι, nach gleichem Rechte Stlaven, Basil. 2, p. 703 B.

1σοδρομέω, gleichlaufen, m. dat. Arist. HA.
10, 5, p. 314, 24. 27. 30 Bekk. min. de gen. an. 1, 19. 4, 6., Longin. 15, 9.; von 1σοδρόμος, ον, (τρέχω, δέδρομα) gleichestaufend, Plat. Timae. p. 38 D., (id.) Locr. p. 96 E., Arist. de mund. 6., Anth. 7, 212., Plut. Mor. p. 892 C. Plut. Mor. p. 892 C. taodurauto, (taodurauos) gleich fein an Starte, Racht, Bermogen, πρός τι, Pol. 2, 56, 2.; m. dat. Basil. Hom. 9. in Hexaem. p. 117. : bef. gleich fein an Geltung, Bebeutung, Sext. Emp. adv. Math. 7, 398., EM. p. 418, 56. u. d. b. Gramm. Nood vaula, n, gleiche Starte, Macht, Bersmogen, (Plat.) Locr. p. 95 B., Macar. Hom. p. 166 B.: bes. gleiche Geltung, Bebeutung, BA. p. 812, 9. u. a. Gramm. ισοδυναμόομαι, = ισοδυναμέω, BM. p. 305, 1 loodurauos, or, (δύναμις) gleichftart, gleichmächtig, gleichvermögend, Maccab. 4, 3, 15. 5, 20., Porphyr. Quaest. Hom. 25. (Cr. tar. v. αντίσταθμον): gleichgettend, gleichdes beutend, EM. p. 637, 36. u. d. b. Gramm. — Adv. ἰσοδυνάμως, Kust. p. 72, 33. ἐσοελκής, ες, (ελκω) gleichziehend, gleichs wiegend, gleichschwer, Nic. Ther. 41, 44. Phot., KS.

iσοεπής, ές, (ἔπος, εἰπεῖν) gleich an Sprache, gleich fprechend, Cyrill. dial. 7. de trin. p. 657., ΕΜ. p. 657.

iσοεπίπεδος, ον, (ἐπίπεδος) gleich flach, seben, lambl. in Nicom. Arithm. p. 131 B.

tσοέτηρος, ον, (έτος) gleichjabrig, Nonn.

toserής, ές, (ξτος) gleichjahrig, Apollon. lex. Hom. Ertlar. v. οιέτης. — 2) το τοσετές, wurde nach Plin. 25, 13. το αείζωον ξλαττον (sempervivam minus) genannt.

τοοευρής, ές, (ευρος) gleichweit, sbreit, Phot. p. 116, 25.

ໄσοζυγέω, gleich abwagen, Nic. Ther. 908.; von ίσοζϋγής, ές, Poll. 6, 174., Anth. 10, 16, 3., τος τόχος, ες, Poll. 6, 174., Anth. 10, 16, 3., ench τος τόχος, ον, Nonn. Jo. c. 5, 23., und τος τόχος, 6, η, Nonn. Jo. 5, 27. 6, 57. 14, 18., (ξυγός) gleichgejocht, gleichgepaart, gleich. — 2) gleichwiegend; übhpt. gleich, Hesych., Bejiphan. 1, p. 619 C.

λούζύγος, ον, und λούζύζε, gen. ύγος, ό, ή, f. λουζυγής. λούθεον, τό, Rame einer Salbe, Alex. Trall.

ρα λαχείν, Soph. Ant. 830.; τυραννίς, Bur. Tr. 1169.; γένος, id. IA. 626.; αική in Ψτοία, Plat. Phaedr. p. 255 A. Pol. p. 360 C., Isocr., Luc. u. X.: iσοδ. τιμαί, Pol. 10, 10, 11.; iσόδεα φρονείν, Macc. 2, 9, 12. [Bei Aesch. u. Soph. nach Epischem Gebrauch i; Kur. nach

Attischem I.] — Dav. Iooseow, den Gottern gleich machen, gleich stellen, zum Gott machen, Hoaxly: Ioosew-Sels, Aesop. 110 Schneid. loogoos, or, (θρόος) gleich tonend, ήχώ, Nonn. 36, 437.

i do θ υμος, ον, (θυμός) von gleichem Muth, Sinn, Schol. II. 7, 295.

Fooixos, ον, (οίχος) von gleichem hauf, von gleicher Familie, Eur. b. Stob. 66, p. 420.

ίσοκαινος, ον, (καινός) bem Reuen gleich, Hesych. s. v. άνείκαινον.

Ισοχάμπανος, ον, (χαμπανός) cinem z. ολ. στατής gleich, Schol. Od. 4, 129.

Reimar. — 2) ber Gefahr gleich, ber Gefahr gemachfen, ob. gleich in ber Gefahr, um es mit ben Unbern aufgunehmen, Thuc. 6, 34.

lσοκιννάμωμος, οκ. (κιννάμωμον) bem Bimmet gleich: τό, eine Art Gaffia, Plin. 12, 20. looxlens, és, (xléos) gleich an Ruhm, Suid,

Ισοκληρία, ή, (Ισόκληρος) das gleiche Leot, Eust. Op. p. 146, 36.; von Ισοκληφονόμος, (κληφονόμος) mit gleichen Antheil an der Erbschaft, Sahol. Hermog in

Walz. rhett. 4, p. 169, 8. ίσοχληρος, ον, (χλήρος) gleich an Loos, von gleichem Antheil, Erbgut ob. Bermogen, Plat.

Lycurg. 8., Eust. Op. p. 115, 84.

looxlivis, es, (xlivo) von gleicher Reigung, gleich geneigt, Arist. do m. 6 z. C.

loóxoldos, ov, (xoldos) gleichhohl, Plut. Mor. p. 1021 A.

Ισοκόρυφος, ον, (κορυφή) gleichgipfelig, gleichgoch, gleichgers, πόλεις, DH. 3, 9 ξ. Ε. Ισοκοπής, ες, (κεράννυμι) gleichgemist, οίνος, Ηίγροςτ. de morb. 2, p. 149, 2 F., mo gew. Ισοχρατής.

11, p. 630. u. δσόδεος, ό, Rame eines Heilmitz kils, Gal. 13, p. 544. 612.

1σόδεος, ον, (ξεός) gottgleich, gottåhnlich, die sich burch Schönheit, Kraft, Tapferkeit, gleich ftark, gleich mächtig, Hippocr. p. 474, 4., Wacht ober Ansehn über die gewöhnlichen Mens.

Arist. 26, 26.; δσότιμου και δσοχο. άνδεες

vertheilte Staatsmacht, Demokratie.

Ισόχρατος, ον, (χεράννυμι) = Ισοχραής, Ruf. p. 44.

idóxoldos, or, (xoldi) ber Gerfte gleich an Seftalt, Raaf ob. Werth, Pol. 2, 15, 1.

Ισόχοισις, εως, ή, (χρίσις) B. von zw. Bitg., orac. Sib. 14, 262.
Ισόχτιτος, ον, (χτίζω) gleichgeschaffen, Phot.,

Hesych.

loonunlog, or, (χύπλος) gleich rund, Philonen. Leuc. b. Ath. p. 147 A. laonula, ή, Gleichheit ber Glieber ober

Abeile, Hermog. (?); von

louxwlos, or, (xwlor) von gleichen Glies bern ober Theilen, χορδαί, Nicom. Harmon. p.11.; τσ. λόγος, δτε δσαπερ αν ή τα συγκείμενα, τοσαύτα και τα έν τῷ λόγο ὀνόματα και δήματα ή, Arist. Top. 6, 11, p. 383, 19 8μb.; λέξεως σχηματισμοί, DS. 12, 53.: Syll.; Λέξεως σχηματισμοί, DS. 12, 33.: τὰ Ισόχωλα, gleiche, einanber entsprechenbe obseriches bitter. Redeglieder, Demetr. de eloc. 25., Plut. Mor. p. 350 E., Ath. p. 187 C., Wals. rhett. 8, p. 663. u. a. Rhet.

loolexής, ό, ή, (λέχος) gleicher Lagergenosse, sin, Apoll. lox. H. p. 2.

loolidos, or, (11905) ben Steinen gleich, wie ein Stein, Pseudo-Chrys. 7, p. 344, 34.

Ισολογέω, = Ισηγορέω, Pol. 6, p. 417 δελω, Schol. Ευτ. Ηίρρ. 697. Ισολογία, ή, (λόγος) = Ισηγορία, Ισολογίαν Τχειν πρός τυνα, Pol. 26, 3, 9., id. (2) b. Suid. s. v. Ισοτιμία: als unattifch verwors fin von Moer. p. 203., Thom. M. p. 474.

loolύμπιος, ον, ("Olvμπος) bem Olymp gleich, gottergleich, τιμαί, Philo 2, p. 567.

Ισόλυρος, ον, (λύρα) = ἀντίλυρος, Schol. 3. Soph. Tr. 645.

tòn zindunon, DS. 17, 83.

Plat. Mor. p. 827 B., Gal. 6, p. 134, DC. 1ης δεού, DC. 59, 11.; ἀνδοιάς, Plut. Sol. 37, 36. 43, 38.: gleiches Recht habend mit Cirmem, τινί, Hdt. 4, 26. — Adv. — ατῶς, Philo 1, p. 198, 32., Basil.

Ισοκράτία, η, = Ισοκράτεια, (Plat.) Loct. p. 95 C. b) bei Hdt. 5, 92, 1. = Ισονομία. βιαίτων Ισόμετρα έλίγματα, Ερλίρρ. 5. Ath. gleichet Antheil des gangen Boltes an der Ctaatsberwaltung, gleich durch das gange Bolt Ctaatsberwaltung, gleich durch das gange Bolt chartesite Staatsmacht. Σεποδεαίε.

gleichlang, Plat. Pol. p. 546 C., Arist. HA. 2, 16. u. Χ. 
λοσμήτως, ορος, δ, ή, (μήτης) ber Mutter gleich, δσομάτοςα άμνον, Theore. 8, 14. 
λοσμιλήσιος, ον, bem Milessichen gleich, δμάτιον, DS. 12, 21. bas. Messel.

ξμάτιον, DS. 12, 21. bas. Bessel.

τσομοιρέω, (ισόμοιρος) gleichen Theil has ben, zu gleichen Theilen gehen, Ken. Cyr. 2, 2, 17., DL. 8, 26. u. A. 3 τινί οδι πρός τινα, mit Ginem, τινός, an etwas, πρὸς ἀλλήλους, Isocc. Paneg. 39. (opp. πλεονεχτεῦν); ἀπάντων, Dem. p. 1172, 27., Isac. 1, §. 2.; πρὸς οὐθένα τῆς ξυμφορᾶς, Thuc. 6, 16.; τινί κακῶν, DH. 6, 66.

τσομοιρία, ή, ber gleiche Theil, Antheil, Hippocr. p. 288, 45.; τῶν κακῶν, Thuc. 7, 75., Heliod. 1, 19. b) = τσονομία, Nymphodor. b. Schol. z. Soph. OC. 337. [1]; von τσόμοιρος, ον, (μοῖρα) gleichen Theil, Ans

αήρ, bie erbumfassenbe Eust, Soph. El. 87.: m. dat. ber Bers. u. ber Sacke, τιμαίς Ισόμοιον Εθηκεν τὰν ὁμόλεκτον ἡρωσιν, Binser. 2, p. 359. b) τὸ ἰσόμοιρον, ber gleiche Apeil, Nicand. Ther. 592. — Adv. μοίρως, Kust. p. 161, 20. Bgl. bas solg. ἰσόμορος, ον, (μόρος) gleichen Antheils, gleiches Εοοδ habend, Il. 15, 209., Nic. Ther. 105.; ἔργον ἀραχναίοις νήμασιν Ισόμορον, Αnth. 6, 206.; χαλβανίδος λιπαρίς Ισόμορον, θέμεγος. Androw. b. Galen. 14. p. 44. 16. [τ]

3έμενος, Andron. b. Galen. 14, p. 41, 16. [τ] λούνειζος, ον, (ονείζος) einem Æraume gleich, nichtig, Aesch. Prom. 548. [τ]

λσόνεχυς, υος, ο, ή, (νέχυς) gleich Ginem gestorben, gleicherweise gestorben, όλόμε δ' λσο-

τέχνες, Eur. Or. 200.

τουνέμητος, ον, (νέμω) gleicherweise verstheilt, Greg. Naz. 2, p. 105 C.

τουνοέω, (νοέω) auf gleiche Beises, ebenso verstehen, Jo. Chrys.

tooroueouat, gleiche Rechte u. Freiheiten haben (gew. Ausbr. von ben Griech, Freiftag-

λαν ανόυνον, DS. 17, 83.

λαν ανόυνον, DS. 17, 83.

λαν ανόυνον, DS. 17, 83.

λαν ανόυνον, DS. 17, 83.

λαν ανόυνον, DS. 17, 83.

λαν ανόυνον, Ες, (μέγεθος) gleichgroß, Xen.

λαν ανόυνον, Pol. 10, 44, 2., Luc. δ. ανόνομες γ, δ. δ. δ.

λαν ανόθος γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δς, (μέγος) = λανόμοιρος, Ατλ.

λαν ανόμες γ, δια ανόμες γ, δι

p. 239 A.; πολιτική, Thuc. 3, 82.; mit έλευ- | Ισόπετρος, ον , (πέτρα) = αντίπετρος, θερία verb., Plat. Pol. p. 563 B.: bb. die Schol. 3. Soph. UC. 191.
Demokratie selbst, Ισονομίην εποίεε τη Μι- | Ισόπηχυς, υ, (πηχυς) einer Cie gleich,

λήτω, Hdt. 5, 37. Bgl. Schoemann. antiq. inr. publ. Graec. p. 95.

λανομικός, ή, όν, zur λσονομία gehörig, berfelben befliffen, άνης, Plat. Pol. p. 561 K. Adv. - zws, t.

Ισόνομος, ον, (νέμω) gleiche (burgerliche) Rechte u. Freiheiten genieffenb, Ισονόμους Δθήνας έποιησατην, Scolion b. Ath. p. 695 Β.; πολιτεία, Plat. epist. 7, p. 326 D.; έν Ισονόμο πολιτεύειν, App. Civ. 1, 15.: ζήρον

τούνομον δεφ, Antonin. 8, 2.
τος, ό, 1χθς ποιός κητώδης, Hesych.,
Suid.; esox b. Plin. 9, 15. ber Lachs ober Saufen. Bgl. hist. litter. piscium p. 24.

λούπαις, παιδος, ό, ή, (παίς) einem Anasben ob. Ainbe gleich, λοχυς, Aesch. Ag. 75. λοσπάλαιστος, ον, einer Querhand (παλαιστή) gleich, Anth. 6, 287.

donakew, im Rampfe gleich ob. gewachfen fein, anonym. hinter Andronic. de pass. p. 760.; von

isonālής, ες, (πάλη) im Ringens, übhyt. im Kampfe gleich, sgewachsen, mit gleichem Slücke tampsend, Hdt. 1, 82. 5, 49.; οῦ τοι αριγος Ισοπαλής, Theocr. 5, 30.: übhyt. gleich, κίνδυνοι, Thuc. 2, 39., Parmenid. 6. Plat. Soph. p. 244 K.; ζφα, Herophilus b. Flat. 30pu. p. 244 Σ., τομα, ποιοτραίος Θανάτφ, Orph. 1014. — Ανν. παλως, άγωνίζεσθαι, Paus. (Phot. p. 115, 1. leitet bas B. nicht

von maly, fondern von malos ab.) λούπαλος, ον, = bem vorhg., Poll. 3, 149. 5, 157.; φάλαγγες, Xen. Ages. 2, 9. (nath Sputchins.; λουμάλους codd.); πεζομαγία, DC. 40, 42.; τὸ κατ εμὲ λούπαλον ετι, Luc. Navig. 36.

toonaxis, εs, (πάχος) gleichbid, ἔντερον, Arist. HA. 4, 2., Theophr. HP. 3, 5, 6.; χορδαί, lambl. vit. Pyth. p. 250.

λοόπεδον, τό, ber gleiche Boben, bie Ebene, Il. 13, 142.; εἰς τὸ ἰσ. καταβάς, Xen. Cyr.

3, 1, 5.; έν τῷ ἰσοπέδο μάχην συνάπτειν, ib. 1, 6, 41. u. δ.: ûbtr. ψυλάπτειν ξαυτόν έπὶ τοῦ ἰσοπέδου, Luc. Imag. 21. Gigenti. neutr. von

ρούπεδος, ον, (πέδον) von gleichem Boben, von gleicher Evene, gleich, flach, χοῦν ποιέων τῷ ἄλλη γῷ ἰσόπεδον, Hdt. 4, 201.; τόπος τῶ λοιπῷ χώματι ἰσ., Plut. Num. 10 ξ. Ε.; τόπος, Luc. Hipp. 4., DS. 19, 94., Alciphr. 3, 13.; χρώματα, auf gleicher Flache flachente Farben, opp. 2οῖλα, Alex. Aphr. Probl. 1, 49.

looneleθgos, or, (πελεθgor) von ebensovict Morgen Landes, gleich an Ausbehnung, = loounung, Henych.
loonerθής, ες, (πενθος) = αντιπενθής, Schol. z. Aesch. Kum. 780.

iσοπεριμέτρητος, ον, (περιμετρέω) = bem folg., Just. Mart. respons. ad quaest. 130.

iσοπερίμετους, ον, (περίμετους) von gleis chem umfang, Synes. p. 71 C., Procl. in Plat. Tim. p. 162.

lσόπηχυς, υ, (πῆχυς) einer Gae gleich, Opp. Hal. 1, 213.

Ισόπλαστος, ον, (πλάσσω) gleichgebilbet, Hesych. s. v. άντίπλαστος. isondain's, ες, (πλάτος) gleichbreit, gleichbid, πύυγοι Ισοπλατείς τῷ τείχει, Thuc. 3, 21., Archimelus b. Ath. p. 209 C. Ισοπλαίνες, υ, = bem borbg., ἄρτος, Ath.

p. 128 D. (wahrsch. δοσπλατής zu schr.). δοσπλάτων, ωνος, ό, bem Platon gleich, Anth. 11, 354.

ποπλατων, ωνος, ο, dem Platon gum, Anth. 11, 354.

Ισόπλευρος, ον, (πλευρά) gleichseitig, Plat. Tim. p. 54 g. Pol. 6, 31, 10., Poll. 2, 167.

Ισόπληθής, ες, (πλήθος) gleichviel, an 3ahl gleich, Ημροστ. p. 462, 39.; ὁπλίτας ἰσοπληθεῖς τοῖς ἡμετέροις, Thuc. 6, 37., Χεπ. Ages. 2, 9. b) gleichvoll, ἐσοπληθεῖς θαλάτιη ποταμοί, Poll. 3, 103. — Adv. -πληθώς, Ruclid. 12, 5.

ἐσοπολιτεία, ἡ, bas gleiche Bårgerrækt, bie Gleicheit ber bürgertichen Rechte, Bluscr. 2, p. 410, 19.; πᾶσι Podlois ἐσοπολιτείας μεταλαβεῖν, Plut. Cam. 38.; τυχεῖν, DS. 15, 46 g. G.; μεταδιδόναι, DH. 4, 22.; λιβαδεύν ἐσιν ἐσιν το. πρὸς Λοχάσας, Plut. Mor. p. 300 A. Bgl. ûber bie ἐσοπ. in u. zwischen ben Griech. Freistaaten Schoemann antiquitt. iur. publ. Graec. p. 377.

ἐσοπολίτης, ου, ο, (πολίτης) ber Bürger von gleichem Rechte, ber bas gleiche Bürger vecht hat, Bürger aus einem municipium, DH. 8, 76., Joseph. p. 508, 21 Huds., Maccab.

8, 76., Joseph. p. 508, 21 *Huds.*, Maccab. 3, 2, 30.

toonoliris, idos, ή, fem. jum vorhg., πό-s, eine Stadt mit Romifchem Bargerrecht, λις, eine Stadt mit Romifchem murgerrug, ein Romifches municipium, App. Civ. 1, 10. λσοπραξία, ή, die gleiche Lage, Kust. p. 672, 33., Schol. z. 41. 7, 26. λσάπρεσβυς, υ, (πρέσβυς) einem Alten gleich.

ετειαφαίτας, Aesca. Ag. 75.
ἐσόπτερος, ον, (πιερόν) flügelgleich, flügelg
fchnell, wie beschwingt, Schol. z. Aesch. Ag.
267.: ἐσόπτεροι, = ἐσότιμοι, Hesych.
ἐσόπτωτος, ον, (πιωσις) gleichlautende Και
με habend, Apollon. de pron. p. 375 B.
ἐσόπυργος, ον, thurmgleich, z chalich, Hesych. s. v. ἀντίπυργος.
ἐσόπῦρον, τό, είπε Φίξουνε, piell. isonyrum

syen. w. γ. αντιποργός.

λοόπυρον, τό, eine Pflanze, biell. isopyrum
aquilegioides, Lisnn., Dioscor. 4, 121., Galen.
13, p. 180., Plin. 27, 11, 70.
λοοροπής, ες, = λοόρροπος, Nic. Ther.
646., Eudem. b. Galen. 14, p. 185.

lσορρόπησις, εως, ή, = bem folg., Hero Spirit. p. 153, 1.

Tim. p. 162.

laoogonla, ή, das Gleichgewicht, της γης, laonerτής, ες, (πέτομαι) gleich ε, gleich schol. Plat. Phaed. p. 109 A.; μένειν έπλ της ίσ., sliegend, Schol. Guell. ε. Kur. Or. 321.

Plut. Mor. p. 896 D.; τοῦ ζυγοῦ, Themist.

p. 275 B.; τῆς βάσεως, wagrechter Stand, callistr. p. 894.

lσορροπικός, ἡ, όν, gleichwiegend, wagrecht, geinem befinden, ib. 2, 1, 15. u. A.: διδόναι γάλα και οίνον πίνειν ἰσον ἰσω (von der χάλα και οίνον πίνειν ἰσον ἰσω (von der Nijchung des Weines mit Wasser), Hippoer. p. 1040 D.; τίς ἐκέρασε ἰσον (οίνον) ἰσω ἰπόρροπος, ον, (ὁσπή) gleich an Sewicht, gleichwiegend, έωντῷ, Hippoer. p. 765 B.; νος, id. p. 473 C.; κύλικος Ισον ἱσω κεκραποϊγμα, Plat. Phaed. p. 109 A.; auperl. 160ρροπώντανον, id. Polit. p. 270 A.: ûbtt., και βοῶν ἐδέλειν τὰ ἀνοῦσαι μπόὲν ἴσον ἔσω το κοὶροπω βοίσας οὐκ ἰσορορών τίνη, Aesch. Indegenos, ov. (domi) gleich an Gemicht, (Todars). Ath. p. 426 B. foot loop responsibility of the property of

gleichmässig, ex aequo, Thuc. 1, 15. 4, 40., μονω Nom. 4, 84.; bei ben Att. Dichten DC. 47, 1. b) δι Ισου, gleichmässig, DC. 43, 37. 44, 47.; in gleicher Entsernung, Plat. I'ol. p. 617 B. c) εις το Ισου αφικεσθωι τινλ τή έππική, ετ in der Reithunste ebensoweit gebracht haben wie ein Anderer, Xen. Cyr. 1, 4, 5.; bei ben Prot. ist kete Γσος μι schr. 1 do που καταβαίνειν od. καθίστασθαί τινλ, αυς gleiche Aertain mit Imd gehen, sich im ossennen Felde Imd entgegenstellen, id. An. 4, 6, 18. Cyr. 1, 6, 28. d) έν ίσω καλ βρασι του δου καταβαίνειν od. καθίστασθαί τινλ, αυς gleiche Aertain mit Imd gehen, sich im ossennen Felde Imd entgegenstellen, id. An. 4, 6, 18. Cyr. 7, 1, 4. εν ίσω καλ βρασι διαίτ. 302.]

δεως προσιέναι, in gleicher Linit, Xen. An. 1, 8, 11. Cyr. 7, 1, 4. εν ίσω καλ μα είναι, gleich schr. 1. 199; έν Ισω είναι τινλ, είπεm gleich scin, Dem. u. Χ., Αροllon. de synt. p. 33, 16. δ.; έν Ισω είναι για μα είναι, του λογων, DL. 9, 130. εν Ισω τοῖς γονεύσιν άγειν, Lidan. 1, p. 805 A.; έν Ισω φοντίδα ποιείσθαι, gleichmässig Eorge tragen, DL. 8, 18.; έν τω είναι, της ψελείας οὐσης, Pol. 10, 17, με 187.; για είναι, της ωνρελεία, οὐσης, Pol. 10, 17, με 180. Είναι, της ωνρελείας οὐσης, Pol. 10, 17, με 180. Είναι, του καθονος, id. 9, 4, 4.; έξ Ισου κίντον κόντος, id. Εικον κίντον κόντος, id. Εικον κόντος, id. Εκκογι, τος iden, διεθετη, τον κόντος διου πάσι τῆς ἀφελέτας οδυης, Pol. 10, 17, 18, 16 δε Εσου κάσυνος, id. 9, 4, 4, εξ Ισου είναι, fich in gleicher Lage befinden, Xen. An. 3, 4, 47. u. X.; thenlo έκ τοῦ Ισου μάρε σθας 4, 16; of εξ Ισου, μαρε ασαμαλέα, Plat. Legg. p. 777 D. 919 D.; of έκ τοῦ Ισου ἡμῦν δντες, quì aequa conditione aunt, Xen. Hier. 8, 5.; εξ Ισου τῆς αναμορος τὴν διανοιαν εξω, Lys. p. 168, 23, εξ Ισου χοῦνα τοῖς πολέταις, Απου. p. 32, 35.; εκ τοῦ Ισου, Χεη. Cyr. 1, 4, 12.; εκ τοῦ Ισου ἡμῦν διανοιαν εξω, Lys. p. 168, 16χ τοῦ ἐτου τοῦνα τοῦκ τολέταις, Απου. p. 32, 35.; εκ τοῦ Ισου, Χεη. Cyr. 1, 4, 12.; εκ τοῦ ἐτον κρίνα τίνι. Τhue. 2, 3.; εξ Ισου χοῦνα τίνι. Thue. 2, 3.; εξ Ισου χοῦνα τίνι. Thue. 2, 3.; εξ Ισου κρίνα τίνι. Τhue. 2, 3.; εξ Ισου κρίνα τίνι. Τhue. 2, 3.; επ Ισος τελοῦμεν, Βορh. Bl. 1031. σου παθμεως τον πολερου, hen Rτίες πίνι με το πολερου κοι πίνι με το πολερου κοι πίνι με το πολερου κοι πίνι με το πολερου κοι πίνι με το πολερου και τίνι με το πολερου και πίνι με το πολερου και πίνι με το πολερου και πίνι με το πολερου και το πολερου και πίνι με το πολερου και το πολερου και το πολερου και το πολερου και το πολερου και το πολερου και το πολερου και το πολερου και το πολερου και το πολερου και το πολερου και το πολερου και το πολερου και το πολερου και το πολερου και το πολερου και το πολερου και το πολερ

158, 40.

loorāχέω, gleichschnell sein ob. laufen, Philo
1, p. 463, 35., Heliod. 8, 17, p. 406.; don
loorāχής, ες, (τάχος) gleichschnell, Arist.
Phys. 6, 10., Pol. 10, 44, 9., DL. 10, 61.
— Adv. — χως, Arist. Phys. 6, 10., Pol. 34,
4, 6., Strab. 1, p. 25., DL. 10, 43., Sekt.
kmp. adv. Math. 5, 77.
loorāλεια, ή, der Stands, das Recht eines
loorāλεια, ή, der Stands, bas Recht eines
loorāλης, die Gleichheit der Abgaden, Xen.
Hell. 2, 4, 25. de vectig. 4, 12.; boeot. mit
Digamma Froorāλίαν κη ἀσφαλίαν, Bluscr.
1, p. 735. Bgl. loorāλης.

1, p. 735. Bgl. loorelns. loorelegros, or, (relew) b. Soph. OC. 1223. heißt bet Tob igorelegros Aidos moiga (b. i. = Savaros), der Allen gemeinsame, s. Èlmsi.

Eimst.
isonelis, és, (rélos) gleiche Staatslasten tragend; in Athen waren die isoneleis eine beverzugte Rlasse der Schupverwandten (µérouxoi), welche kein Schuggelb (µero(xiov)) zahlsten, nach den nyośewoi den Burgern zunächst u. in allen privatrechtlichen Berhältnissen u. petuniären Leistungen, wie der Name zeigt, den Hargern gleich standen. In die Wargerlisten wurden sie picht eingeschrieden, haten das Recht des Grundbesses, drauchten teinen Patron (nyoorange), u. verhandelten daher unmittelder mit dem Bolke u. den Behörden, ohne jesden in den Bolksversammlungen stimmen zu tinnen. Orat. u. X. Bal. Harpocr. s. v. p. 102 sq. Bekk., Boch's Staateh. 2, S. 77—79.

Ivorerys, és, (relvw) gleich gespannt, paus

toorevás, ες, (τείνω) gleich gespannt, saus-gsspannt, βάσις, Paul. Sil. amb. 158.; χίων, ib. 230. [τ]

lootexpos, op, (τέχνη) gleich in der Kunft, τινί, epigr. in Blnscr. 2, p. 68. looins, ητος, ή, (toos) die Gleicheit, Gleicheit, yewerspexή, Plat. Gorg. p. 508 Å. d. u. I. b) die Rechtsgleichheit, of δλεγαρχίαι 

αν. -τέ τονος ημοι, Diomed. p. 497 Putsch. (ἀπρόσχημοι vulg.).

ἀπρόσχημοι vulg.

ἀπρόσχημοι vulg.).

ἀπρόσχημοι vulg.).

ἀπρόσχημοι vulg.).

ἀπρ

Diose. 1, 03. — λ, (1ράπεζα) einem Lische ident, †.

loorganεζος, ον, (1ράπεζα) einem Lische gleich, Philox b. Ath. p. 147 B.; χάκκαβος, Antiphan. ib. p. 169 E.

loστοιβής, ες, f. ιστοιριβής.

lσοτοιβίς, (τρόπος) von denselben Sitten sein, ταις του παιρός βθελυρίαις, Cyrill.

Alex. in Jo. p. 559.

lσοτουπία. ή, die Gleichheit der Sitten,

λοστροπία, ή, bie Gleichheit ber Sitten, Cyrill. Cat. in Psalm. 1, p. 680, 5. λοστύπος, ον, (τύπος) gleichgestaltet, Nonn. 1, 448. — Adv. -τύπως, KS.

λουτύραννος, ον, einem Tyrannen ober unumschränkten herrscher gleich, αοχή, Arist. Polit. 2. 7.; von ber Diktatur, DH. 5, 70. toóüloc, ον, (ប៉ln) von gleichem Stoffe, χορδή, lambl. (?) [v] toovoyew, Gleiches thun, τῷ θεῷ, Cyrill.;

λσουργός, όν, (ΕΡΓΩ) Sleiches thuend, Phot. p. 115, 19., KS. λσουψής, ες, (Εψος) gleichhoch, Pol. 8, 6, 4. 9, 2, 10., Strab. 17, p. 800. 805 3. C. tσουψος, ον, = bem vorhg., Galen. 18, 1, 757, 1.

Ισοφανής, Nonn. 9, 233. és, (galropai) gleichschenb,

Nonn. 9, 233.

looy Aplia, (loos, yeow, also f. looyeella) sid gleichstellen, um ben Borzug streiten, sid entgegenstellen, rivl, 11. 21, 194., Hos. Op. 488.: rivl vi, µévoc, an Gewalt, II. 6, 101. 21, 411. 9, 390., Simonid. Cei fr. 204 Schneidew.; abs. Theor. 7, 30. — 2) trans. gleich machen, Nic. Ther. 572. [7]

| machen, Nic. Ther. 572. [2] | taoφέριστος, (φέριστος) dem Borzáglichsten gleich, Greg. Naz. 2, p. 161 C. + toóφθογγος, ον, gleichtonend. taoφορία, ή, die gleichmässige Bewegung, δεχηστοῦ, Poll. 4, 97.; von taoφόρος, ον, (φέρω) gleichtragend, gleichstatt, βόες, Od. 18, 373.; ολνος, Wein, der ebensoviel Wasser beigemischt verträgt, starter Wein, tx dangene, madrisch der sich aleicher



ΗΑ. 4, 9.; Εὐφράτης Ισοχείλης πανταχοῦ τῷ γῷ, Αττ. 7, 7, 9. ἐσόχειλος, ον, = bem vorhg., κεράμους ἐσοχείλους τῷ γῷ, mit bem Rande ber Erbe gleich, Geop. 12, 19, 4.; κεράμιον Ισόχειλον τῷ ἔδάφει, ib. 13, 15, 8.

looxeig. coc. o, i, mit gleicher Dand verfeben, Cyrill. Alex. p. 578.

ίσόχνοος, ον, (χνόος) gleichwollig, m. dat., Anth. 6, 252, ἐπόχορδος, ον, (χορδή) Gritar. v. αντί-

1126

Ισοχρονέω, (Ισόχρονος) gleich an Beit sein, ebensolange leben, Ισοχρονήσω πόλεσι και χώραις δια παιδείαν, Heraclit. epist. ad Hermod.; ερά εν Συρίη τοῦς Αίγυπτίοισιν Ισοχρονέοντα, Luc. de dea Syr. 3. — 2) im gramm. Sinne, von gleicher Beit s, von gleischem Beitmaaß sein, Apollon. de synt. p. 257, 16., BA. p. 1218.

loπίλαι, ἀπόλουθοι, Theegnost. Can. p. 14, 25.

σηνία Μενάνδρου και έτέρωσι. Phot. p. 114, 7., Suid., BA. p. 100, 26. Dav. Ισσάομαι, Ισσάσθαι (falfc Ισσασθαι), κίη-

ρούσθαι, Λέσβιοι, Hesych. τοσέλα, τοσέλη, [. τξαλή 6. 1104 b.

λοτάχη, δοέπανον, Βοιωτοί, Hesych., Theo-gnost. Can. p. 14, 26. Ιστάνω, [pôtere Nebenform von Ιστημι, [.

διστάνω, μεθιστάνω u. a. compos. Ιστάριον, τό, dim. von Ιστός, Herodian.

Bpimerism.: loros to xaráction zel to ίστάριον.

dem 3eitmaaß sein, Apollon. ae syne. p. 257, 16., BA. p. 1218.

loogodoros, or, see dem solg., Theophr. (?)

— Adv. -νως, Hierocl. p. 260.

loogodoros, or, gleich an Beit, «Exdenszeit, gleichgeitig, Beitgenosse, or, gleich an Beit, «Exdenszeit, gleichgeitig, Beitgenosse, spropers, Theophr. CP. 1, 13, 3. (nach Schneid). Berd.). — 2) von gleichgen Beitmaaß, Apollon. de synt. p. 272, 23.; ar(χος, Schol. Hephaest. p. 184. — Adv. -χούνως, Sext. Emp. adv. Math. 6, 83.

† loogodos, or, zsex. Emp. adv. Math. 6, 83.

† loogodos, or, zsex. Emp. adv. Math. 6, 83.

† loogodos, or, bem Solde gleich, zsetechgez section, in the section of the bas gleiche Stimmrecht, τοῖς Aarlvors loouyn
glan didoùs, Plut. C. Gracch. 9.; von

loóuygos, on, (ψήφος) gleich an Stimmen,

gleiche Angahl Stimmen habend, nich of Ood
gleiche Angahl Stimmen habend, nich of Ood
gleiche Angahl Stimmen habend, nich of Ood
gleiche Angahl Stimmen habend, nich of Ood
gleiche Angahl Stimmen habend, nich of Ood
gleiche Angahl Stimmen habend, nich of Ood
gleiche Angahl Stimmen habend, nich of Ood
gleiche Stimmrecht habend, nich of Ood
gleiche Stimmrecht habend, nich of Ood
gleiche Stimmrecht habend, nich of Ood
gleiche Stimmrecht habend, nich of Ood
gleiche Stimmrecht habend, nich of Ood
gleiche Stimmrecht habend, nich of Ood
gleich Angahl Stimmen habend, nich of Ood
gleiche Stimmrecht habend, nich of Ood
gleich Angahl Stimmen habend, nich of Ood
gleich Angahl Stimmen habend, nich of Ood
gleich Angahl Stimmen habend, nich of Ood
gleich Angahl Stimmen habend, nich of Ood
gleich abend, nich of Ood
gleich nich stimmen habend, nich of Ood
gleich nich Stumu of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich nich of Ood
gleich of Ood
gleich nich of O

1127

belebten), Poznar origas coracar (ftellten in Schlachtorbnung), 11. 2, 525. 4, 298. u. b. ;

σαμένη έστόν, ben Bebebaum, Od. 2, 94.; of δ έστον στήσαντο, ben Maftbaum, Il. 1,

b) stehen bleiben, still stehen, halt machen, all' aye δή στέωμεν, il. 11, 348.; 5, tax. 1. 5, tax. 1. δοιαίου οὐχείι στανται, αλλά φεύγουσιν, λοι. 10, 1. u. Χ.; σταθεϊο άχουσον, bleibe stehen u. hote, Soph. Tr. 339.: ἐνταῦθ τοι καιαίως, ορος. ό, dor. u. ion. = ἐσιιάτως, bleibe stehen u. hote, Soph. Tr. 339.: ἐνταῦθ τοι καιαίως, ορος. ό, dor. u. ion. = ἐσιιάτως, bleibe stehen u. hote, Soph. Tr. 339.: ἐνταῦθ τοι καιαίως, ορος. ό, dor. u. ion. = ἐσιιάτως, bleibe stehen u. hote, Soph. Tr. 339.: ἐνταῦθ τοι καιαίως, ορος. ό, dor. u. ion. = ἐσιιάτως, bleibe stehen u. hote, Soph. Tr. 339.: ἐνταῦθ τοι καιαίως, ορος. ό, dor. u. ion. = ἐσιιάτως, bleibe stehen u. hote, Soph. Tr. 339.: ἐνταῦθ τοι καιαίως, ορος. ό, dor. u. ion. = ἐσιιάτως, δοιιάτως, μπ. [7, 135. μπ. απιάτων, Dem. p. 547, 23.: mit folg. τοι καιαίως ion. s. ἐστιαίω, ion. s. ἐστιαίω, ion. s. ἐστιαίω, ion. s. ἐστιαίω, ion. s. ἐστιαίως τοι καιαίως τοι και Γίτο ετ τείπ, constare, ούχ έστατο του δι-καστικού ὁ μισθός, άλλα κατά καιούν μετ-εβαλλον, Schol. Ar. Plut. 329. baf. Demft.; χρεία ἐστηχυῖα και τετικη.

11.; τῆς ἐλπίδος ἐπ ἴσης ἐστηχυίας πᾶσιν, id. 10, 16, 9.; ἔστη τῆ σιανοία, confirmatus est animo, id. 21, 9, 3. c) fie hen, em μο τρε τετικη. Γίφ ετ her δορίας πιο κατανοία του κατανοία του κατανοία του κατανοία του κατανοία του κατανοία του κατανοία του κατανοία του κατανοία του κατανούα του κατανούα του κατανούα του κατανούα του κατανούα του κατανούα του κατανούα του κατανούα του κατανούα του κατανούα του κατανούα του κατανούα του κατανούν του κατανούν του κατανούν του κατανούν του κατανούν του κατανούν του κατανούν του κατανούν του κατανούν του κατανούν του κατανούν του κατανούν χρεία έστηκυλα και τεταγμένη, Pol. 6, 25, 11.; της έλπίδος επ' τσης έστηκυίας πασιν, ben, ποημνοί έστασαν, II. 12, 55.; τριχός ο δρθίας πλόκαμος Ισταται, Aesch. Sept. 546.; δρθαί τρίχες έσταν, II. 24, 359.; τστανται, Plat. Ion p. 535 C. d) auffter ben, sid er beben, sστώμεσθα, Soph. OT. 147.; m. gen. βάθρων εστασθε, ib. 143. bas. Wunber.; πονέη, II. 2, 151.; πῦμα, ib. 21, 240.: bb. an beben, beginnen, φύλοπις, νείπος εσταται, II. 13, 333. 18, 172. Ε. A) b) γ). Bes. bei Zeitbestimmungen, εβδομος έστηπει μες. ber siebente Monat hatte και και βαι κ rant ver μην ευταμένος noch nich feine liesych., l'not. [phtere Bbtg.; denn es heißt dott τρισχαίδε- κάτη [σταμένου. e) mit adv. sich halten, solichet, ews, ion. ησς, δ, (βοεύς) Pflugs dam, sdeichset, hes. Op. 429., Ap. Rh. 3, sich betragen, handeln, αδίχως, Pol. 1318., Poll. 1, 152., Kust. p. 623, 35.: 17, 3, 2.; εὐλαβῶς, id. 18, 16, 4. 26, 3, 4.; [prùchw. ἐστοβοηῖ γέροντι νέαν ποτίβαλλε κοθοθώς Εσταντο φάσχοντες, id. 33, 12, 3. [prùchw. ἐστοβοηῖ γέροντι νέαν ποτίβαλλε κοθοθώς Εσταντο ψάσχοντες, id. 33, 12, 3. [prùchw. ἐστοβοηῖ γέροντι νέαν ποτίβαλλε κοθοθώς Εσταντο ψάσχοντες, id. 33, 12, 3. [prùchw. ἐστοβοηῖ γέροντι νέαν ποτίβαλλε κοθοθώς Εσταντο ψάσχοντες, id. 33, 12, 3. [prùchw. ἐστοβοηῖ γέροντι νέαν ποτίβαλλε κοθοθώς Εσταντο ψάσχοντες διαλύει διαν χαξικ. δια 4.). — Die St. b. Soph. Phil. 175. ἀλύει ξταυ, Valck. diatr. p. 275.

δ' έπλ παντλ τῷ χοείας ἱσταμένο wird vers schieben erkl. Ellendt u. A. nehmen τὸ ἰσταμένον für ἀνιστάμενον, necessitas recens oborta. Schneiber erkl. ίστ. durch ἐχομένος, was zur Rothdurft gehört. — Roch gibt es ein bei Spāt. (Pol. u. A.) gebr. perf. für die trans. Botg., ἐστάχα, f. d. Beisp. d. Buttm.

Gr. 2, S. 208 f. An m. — Die F. Ιστάω finde tich, bef. in comp., erk bei Spāt., vgl. παριστάω u. A.; ber inf. Ιστάν fteht school., nenn er herunter gelassen worden, ll. 1, 434.

Gr. 2, S. 208 f. An m. — Die F. Ιστάω finde tich, bef. in comp., erk bei Spāt., vgl. παριστάω u. A.; ber inf. Ιστάν fteht school. Arg. 692., Artem. 1, 35. 2, 12. Ιστοπέδη, ή, (πέδη) der Schub des Rastbaums, eine Borrichtung im Boden des Schiefes, an ob. in welcher das unterste Ende des Rastbaums, eine Borrichtung im Boden des Schiefes, an ob. in welcher das unterste Ende des Rastbaums, eine Borrichtung im Boden des Schiefes, an ob. in welcher das unterste Ende des Rastbaums, eine Borrichtung im Boden des Schiefes, an ob. in welcher das unterste Ende des Rastbaums, eine Borrichtung im Boden des Schiefes, an ob. in welcher das unterste Ende des Rastbaums, eine Borrichtung im Boden des Schiefes, an ob. in welcher das unterste Ende des Rastbaums, eine Borrichtung im Boden des Schiefes, an ob. in welcher das unterste Ende des Rastbaums, eine Borrichtung im Boden des Schiefes, an ob. in welcher das unterste Ende des Rastbaums beschiefes, an ob. in welcher das unterste Ende des Rastbaums beschiefes, an ob. in welcher das unterste Ende des Rastbaums beschießes, Anth. 6, 104.

Iστοπέρλη, ἡ, (ἐστός, βέχομαι) der Exastbaums des eiger, ni das begre, in das cosofi, in (i 1, 434.

3, tax. 1.

loriarogior, τό, dor. f. έστιατορίον, w. s.,
Phot., BA. p. 267, 8.

loriarwo, ogos. ό, dor. u. ion. = έστιατωρ,
in Cypheso bie Borsteher ber Opferschmause,
Paus. 8, 13, 1.

loriaw, ion. f. έστιαω, w. s., Hdt. 5, 20.

loriη, ion. f. έστιη, w. s., Hdt.; dor.

Ιστιητήριον οδ. Ιστιητόριον, τό, ion. f. έστιατόριον, Hdt. 4, 35.

έστιατοριον, Hdt. 4, 35.

ἐστιατοριον, Hdt. 4, 35.

ἐστιοδρομέω, (ἐστίον, δηπμεῖν) mit volkm
Segeln fahren, im Ggs bes duberns, Pol. 1,
60, 9.; epist. Hipp. ad Damag.: ἐπεὶ κατα
δαίμονα τῷ ὄντι ἐστιοδρόμηκεν ἡ ναῦς;
Philo, DS. 3, 27., wo cod. Matin. ἰστιαδρομέω, ʃ. Εοδ. ξ. Phryn. p. 617.

ἰστιοκώπη, ἡ, (ἰστίον, κώπη) (oll bas
Schiffen mit Secreta n. Studern motorich hebre.

1, 480. u. δ.; οδ. καταπεταννύναι, Bur. Hel. 1475., Plat. Parm. p. 131 B.; οδ. άνατεθείν, Pind. Nem. 5, 51.; άνερύειν, αυξιέξη, εξίξη, εξίξης

beitenb, webenb, Anth. 6, 247., Maneth. 4, 423.;

Ττ. 414., Bur. Hel. 1371.: auch m. acc. besten, wonach man fragt, sich ertundigt, Atylσθον, ένθ άκηκεν, δοτορῶ πάλαι, Soph. Kl.
1091. u. δ., Bur. Or. 380., Hdt. 2, 113.:
Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschichte geschichte geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschichte geschichte geschichte geschichte geschichte geschichte geschichte geschichte geschichte geschicht. Soph. p. 267 B. — 2) zur Geschichte geschichte augi, togi. Fint. Aicio. 1. j; yeno mi. accurous δè καθ' ἐκαστα βίους ἰστορῆσαι δεῖ τῶν χρόνων, Theophr. HP. 4, 13, 1., Luc. Icar. 11. de hist. c. 7., Hdn., Plut. ḥάufig u. Χ.: Ιστορεῖται περί Γοργοῦς τοῦτο, bas wird von bet 6. etgàpit, Plut. Mor. p. 227 Ε. — Bon James maisefáishan Plut. Cin A. Luc. Scryth kezer unterschieben Plut. Cim. 4., Lua. Scyth. δσοροφοραφία, ή, die Geschiebschiegen Plut. Cim. 4., Lua. Scyth. δσοροφοραφία, ή, die Geschiebschiegen, Bu dies. Both. OT. 1144. 1150. 1156. — 4) bei Byz. etw. im Gemálbe daessellen, malen. — schieber gehdig, ihn betressen, ή, όν, zum Geschieber gehdig, ihn betressen, η, όν, zum Geschieber gehdig, ihn betressen, η, δν. zum Geschieber gehdig, ihn betressen, η, δν. zum Geschieber gehdig, ihn betressen, η, δν. zum Geschieber gehdig, ihn betressen, η, δν. zum Geschieber gehdigtes exporpagios, δ, (γράφω) der Geschieber gehdigte etisdus, fragen, forschen, Hdt. 1, 24. — Das Thuc. ind. 11., Ath. u. N. — Ginen ungegrüng. B. scheint in ber besser nur in ion. Prosa, b. att. machen BA. p. 734, 6, u. Ammon. p. 76., Dicht. u. in ber nach aristotelischen Prosa u. ogl. Plat. Mor. p. 898 A. b) ber Maler, b. be bes in Mosa. ba bes. in Bbtg. 2) a)  $\beta$ ), 3) 4), wahrend die Byz. ditere Beit wenigstens Bbtg. 3) u. 4) noch nicht io

sentnis, webend, Anth. 6, 247., Maneth. 4, 423.; zepzides, id. 9, 778.

seitend, webend, Anth. 6, 247., Maneth. 4, 423.; zepzides, id. 9, 778.

sentnis, webend, Anth. 6, 247., Maneth. 4, 423.; zepzides, id. 9, 778.

sentnis, webend, Anth. 6, 247., Maneth. 4, 423.; zepzides, id. 9, 778.

sentnis, webend, Anth. 6, 247., Maneth. 4, 423.; zepzides, id. 9, 778.

sentnis, webend, Anth. 6, 267.

sentnis, webend, Anth. 7, 36., sentnis, we se gen erlangte, δσα πέπιωχεν ύπο την ήμετέ-

έστοριογραφέω, (έστοριογράφος) Gefchichte fcreiben, DH. de Thuc. iud. 42. Dav.

ίστόριον, τό, (Ιστωρ) ber authentische Bes meis, Hippocr. p. 239, 32. 245 g. C. u. d.

+ ίστοριοσυγγραφεύς, έως, δ, = ίστοριογράφος.

γραφοί.
ἐστοριώδης, ες, (είδος) geschichtsartig, gesschichtlich, λέξεις, Tzetz. hist. 4. tit. v. 781. u. δ. έστος, δ, (εστημι) ber Mastbaum, Schiffsmast, II. 1, 434.. Od. 12, 422. u. δ. b. Hom., Bur. Hec. 1263., Xen. Hell. 6, laroριώδης, ες, (είδος) geschichtsartig, gezschichtlich, λέξεις, Tzetz. hist. 4. tit. v. 781. u. δ. soroς, δ. (τσιημ) ber M as the a um, δε dissers, sorozogies, ή, δν, zum Weben oδ. zur Schöffs mast. II. 1, 434.. Od. 12, 422. u. δ. δ. Hom., Rur. Hec. 1263., Xen. Hell. δη, 29. u. sons zewn, bie Weber. bie Authen. dissers in staten hatten nur Einen Wast, ber in der Witte des Schisses sin sorozogies, ποικίνατα, Schol. z. Soph. Ai. δ.33.. ή δισυσχίνη, sc. τέχνη, die Webenste. — nur Einen Wast, der in der Witte des Schisses sin sorozogies, ποικίνατα. Schol. z. δορλ. Δίο στη παι. στή στονοχίνη, sc. τέχνη, die Webenste. — λαν. -ικώς, Poll. 7, 35. ισισυσχίνη, sc. τέχνη, die Webenste. — λαν. -ικώς, Poll. 7, 35. ισισυσχίνη, στή τοι στονοχίνη, στη τοι επικονοχίνη και επικονοχίνη και τέχνη δια Webenste. Εκισερίνη του δια με το ποικίνη και τέχνη, δια τέχνη, baum horizontal liegt, bh. laror στήσα-σθαι, ben Webebaum aufftellen (bevor man an bie Arbeit geht), Od. 2, 94. 19, 139. u. d., Hes. Op. 777.; bie Weberein tonnte baber bei ber Arbeit nicht sien wie bei une, sonbern mußte um ben Baum herum ob. an bemfelben muste um ori Boun getan getan vo. an engisten hins u. hergehn, dh. torde knotzeovat, s. v. a. weben, N. 1, 31., Od. 5, 62. 10, 222. 226, u. d.; dh. torde naltubapor doct, Pind. Pyth. 9, 18. Spater wurde dieser Webestuhl koros bogsios genannt, Artem. 2, 36., als auch ber wagrechte Webestuhl in Gebrauch gekommen war. Eine Aegyptierin foll zuerst siend gewebt haben, vgl. Rissch 3. Od. 5, 62.: Er korois, unter ben Bebstahlen, b. i. im Bebes gimmer ob. mit Beberei befcaftigt, Plut. Mor. ammete vo. mit wordert desayitgt, Plat. Mor.

1. 257 D. β) von der Achnlichkeit, der Knochen des Beines, Opp. Cyn. 1, 408. b) die Kette, der Aufzug, an dem gewebt wird, die dewede korden viralveir, ein Geswebe weben, It. 3, 125. u. d. Hom., Hes. Op. 64.; àllieur lorden, Od. 12, 144.; lorden metageiosteovan, Plat. Phaed. p. 84 A. u. X.: die β) eine Bebe, ein Stück, d. i. soviel als auf einmal gewebt wird, doorloor lorde, iquoxillous, Pol. 5, 89, 2., Strad. 8, p. 378.; βuosling doorloo lorden korden doorlook igioxillous, Pol. 5, 89, 2., Strad. 8, p. 378.; βuosling doorloo doorloo lorden ferziges Stück (vgl. Theoer. 18, 34.), Artem.

2, 26. c) von der Achstückeit, a) das Geswebe der Spinnen, Bacchyl. b. Stob. Flor. 55, 3., Philostr. p. 834., Greg. Naz. Or. 34, p. 534 D. β) der Zellendau der Bienen, Arist. HA. 9, 40. γ) ein künstliches Berssystem, p. 257 D. B) von ber Mehnlichfeit, ber Rnos HA. 9, 40. y) ein tunstliches Berespstem, Knst. p. 407, 7. Lororeleia, ô, (relew) die Beberin, Nonn. 6, 154. 37, 312.

lororovoc, or, (relyw) über ben Bebftuhl gespannt, Ar. Ran. 1315.

getpannt, Ar. Ran. 1313.

lororoisis, ες, (τρέβω) bei bem Mastbaum verweilend, im Schist verweilend, Aesch. Ag. 1418. (Andere nach Dauw's Konj. loorgeβής).

† lorovoyείον, τό, die Webstube; von lorovoyεω, s. ήσω, (lorovoyος) am Webstubs arbeiten, Weber sein, weben, Soph. OC. 330 Ah. p. 6430.

339., Ath. p. 618 D. Dav.

lorovoyla, i, bas Beben, bie Beberei, Plat. Symp. p. 197 A., Alciphr. 3, 41., Theophyl. ep. 20.

lex. Soph. s. v.

Togerror, το,  $\Longrightarrow$  βίαιον πεπραγμένον, Hesych., Theognost. Can. p. 14, 27., wo falfch togerraror. (Bahrsch. v. 15 u.  $\Phi A\Omega$ ,  $\Phi EN\Omega$ , also ein gewoltsamer Tobtschag.)

τορωρες, αιρο ein gewaltjamer Tobtschlag.)

τοφωρες, οί, lac. f. κλέπται, λησιαί, Hesych. (Babrich. v. ές u. φώρ.)

τοχάδιον, τό, dim. von τοχάς, Ar. Plut. 798.

τοχάδοκάδα, ων, τά, (τοχάς, κάρυον) gertrodnete Beigen mit Manbeln ob. Ruffen vermischt. Arr. Uniot 3 0 00 4 7 00 6 mifcht, Arr. Epiet. 3, 9, 22. 4, 7, 22., im sing. id. 4, 7, 23.

toxadog ayos, ov, (payeir) Feigen effen, Heloχαδώνης, ου, ο, (ωνέομαι) ber grigenstaufer, Poll. 7, 198. aus Phorecr.

1 logaipos, or, (loga, aipa) bluthemmend, bluthillend, Luc. Tim. 46., Poll. 4, 179., Aretae., Gal. u. X. Dav.
2 logaipos, \$\delta\$, Raft also genannt. Theopher PR 9. 2.5. phr. HP. 9, 15, 3. Daf. loxaluwr, Plin. 25,8.

phr. HP. 9, 15, 3. Daf. loxalμων, Plin. 25, 8. loxalνω, (loxω) = loxalνω, woonn κατισχαίνω, Theophr. de od. 47., vgl. Poll. 4, 178. hingegen f. 86. f. loxναίνω, Eur. Or. 298., vgl. Lob. Paral. p. 11. loxαlίω, α, ον, poet. f. loxνός, treden, bûrr, getrodnet, Od. 19, 233., Hippocr. nad Gal. gloss. p. 488., Maneth. 6, 434. loxανάω, ep. verlangerte Rebenform von loxω, halten, gurûdhalten, anhalten, hemmen,

bindern, Il. 5, 89. 15, 723., Od. 15, 346. — Pass. sich halten, sich jurudkhalten, Il. 12, 38.: βindern, saudern, brausse halten, brauss

feige, welche in Griechenland angereiht, festgestrein u. so ausbewahrt wurde (vgl. Bergk. rell. com. Att. p. 259.), nicht selten auch die Frige übhpt., ohne Räcksicht auf das Arocksen, Ar. Eq. 752., Hermipp. b. Ath. p. 27 F., Arist. HA. 6, 22., Ath. d. u. U. — 2) eine Urt Feigwarzen am hintern, Philipp. epigr. 56., Argentar. ep. 22. — 3) eine Urt Wolfsmilch, Theophr. HP. 9, 9, 5. 6., Diose. 4, 155. u. U. — 4) auch von tros denen od. reisen Oliven, — douneneis, nach Kust. p. 1963, 55. — 5) (loxw) der Anter, Sophocl. b. Ath. p. 99 D., Luc. Lexiph. 15. loxiddixós, ή, όν, (loxlov) die Histober (versien), φθίσε, coxendicum tabes, Hippoor. p. 139 F. b) an Pustschung degen, ènl-

1, 35., Gal. u. δ. c) heilfam bagegen, êntπλασμα, Diosc. 2, 205., Gal. δ.

λοχιάζω, an Pafifchmergen leiben, bh. im
Gehen hin u. her wanten, Hesych., Said.,
Phot., Byz.: in objeon. Bbtg., Procop. Anecd.9.

loziaxós, ή, όν, = loziadixós, Ath. p. 624 A., Cat. de re r. 123., Gell. 4, 13. loziás, ádos, ή, zu ben húften ob. Lenben gehetig, fie betreffenb: bh. ή (sc. νόσος), háftchmerzen, Hippocr. p. 524, 3. u. b., Gal. u. a. Medic.: auch im pl. Hippocr. p. 112 F., Diosc. — 2) Pflanzenname, = leux-áxayθar. Gal. 13. p. 202: non

τ. α. medic.: αιτή τη βι. Πηρος. p. 112 κ. Joinst. — 2) Pflangenname, = λευχλαμθον, τό, bet Paftknochen, in bessen Hohr Ing (χοτυλη) sich der Kopf des Oberschenkels
λαμθον, τό, bet Paftknochen, in bessen Hohr Ingern Wangern, Kopf des Oberschenkels
λαμθον, τό, der Paftknochen, in bessen Hohr Ingern Wangern, Kopf des Oberschenkels
λαμθον, τό, der Paftknochen, in bessen Hohr Ingern Wangern, Rogeras, Poll. 4, 143.
λαμθονοκοίω, (ποιέω) dann, mager machen, neughens, μηφός, der Odstein, des Odsteins danners
λαμθονοκοίω, (ποιέω) dann, mager machen, neughens, p. 224.: dh. do danne, des Odsteins danners danners
λαμθονοκοίω, (ποιέω) dann, mager machens, p. 224.: dh. do danners
λαμθονοκοίω, (ποιέω) dann, mager machens, p. 224.: dh. do danners
λαμθονοκοίω, (ποιέω) dann, mager machens, p. 224.: dh. do danners
λαμθονοκοίω, (ποιέω) dann, mager machens, p. 224.: dh. do danners
λαμθονοκοίω, (ποιέω) dann, mager machens, p. 128, 33.
λαμθονοκοίω, (ποιέω) dann, mager machens, p. 128, 33.
λαμθονοκοίω, (ποιέω) dann, mager machens, p. 128, 33.
λαμθονοκοίω, (ποιέω) dann, mager machens, p. 128, 33.
λαμθονοκοίω, (ποιέω) dann, mager machens, p. 128, 33.
λαμθονοκοίω, (ποιέω) dann, mager machens, p. 128, 33.
λαμθονοκοίω, (ποιέω) dann, mager machens, p. 128, 33.
λαμθονοκοίω, (ποιέω) dann, mager machens, p. 128, 33.
λαμθονοκοίω, (ποιέω) dann, mager machens, p. 128, 33.
λαμθονοκοίω, (ποιέω) dann, mager machens, με με προυδοκοίο, και ποιέωρος, δ, ή, (ποιέω) dann, mager machens, με προυδοκοίο, (ποιέω) dann, mager machens, με με προυδοκοίο, (ποιέω) dann, mager machens, με με προυδοκοίο, (ποιέω) dann, mager machens, με με προυδοκοίο, (ποιέω) dann, mager machens, με με προυδοκοίο, (ποιέω) dann, mager machens, με με προυδοκοίο, (ποιέω) dann, mager πελαμθονοκοίο, (ποιέω) dann, mager πελαμθονοκός, δ, ή, (ποιέω) dann, mager πελαμθονοκοίο, (ποιέω) dann, mager πελαμθονοκός, δ, ή, (ποιέω) dann, mager πελαμθονοκός, δο, ή, (ποιέω) dann, mager πελαμθονοκοίο, (ποιέω) dann, mager πελαμθονοκοίο, (ποιέω) dann, mager πελαμθονοκός, δο, δοι ποιέω διαμθονοκοίο, (π

λόγνασμός, ό, = λόγνανσις (bas Entleeren Korpers v. Saften', Hippocr. p. 762 A.

1 σχνεύω, = ὑφεὶναι, θηλάσαι, Heaych., Theognost. Can. p. 14, 28. ὶσχνοεπέω, (ἔπος) fein, genau reben, Cyrill. Al. de ador. 16, p. 560. in Jes. 42, p. 544.

λία de ander. 10, p. 300. In 1825. 4, p. 344.
λίαχνοχαλαμώθης, ες, (χαλαμώθης) mit bûns
nem Nohr, Rust. p. 1165, 12.
λίαχνόχωλος, ον, (χῶλον) mit bûnnen, ſάμκαs
chen Cliebern, Antyll. Oribas. p. 142.
λίαχνολέσχης, ου, ὁ, (λέσχης) ſριἡείπθίαςε
Θάμαξετ, G. Pisid. b. Suid. s. v. ἐπιστάτης.

εφιράβετ, G. Pisid. b. Suid. s. v. επιστατης. λοχνολογέω, = λοχνοεπέω, Cyrill. Al. praef. in Hagg. p. 627., Kust. Op. δ. † λοχνολογία, η, feine, spissindige Rebe; von λοχνολόγος, ον, (λέγω) fein, genau, spiss sindig rebend, Cyrill. Al. de Trin. 1, p. 413. λοχνομῦθέω, (μῦθος) = λοχνολογέω, Cy-

rill. Al. de ador. 11, p. 399., Hesych., wo falfc τσομυθούντες fieht. Dav.

| ται το μυθούντες steht. Dav.
| λοχνομῦθια, ἡ, = λοχνολογία, Cyrill. Al.
| c. Julian. p. 110 A.
| λοχνοπάφειος, ον. (παφειά) mit schmalen,
| παφετη Wangen, Kpigr. b. Chandl. Inscr.
| 13.; λοχνός τὰς παφειάς, Poll. 4, 143.
| λοχνοποιέω, (ποιέω) bann, mager machen,
| Herm. Trism. p. 37, 21 Camerar.
| λοχνοποιός, ὀν. (ποιέω) mager machen,
| Psell. περλ παφεθ. ἀναγν., Kust. Opusc.
| p. 128. 33.

vet. scr. 5.

lazrovopyńs, ές, (lazros, ΕΡΓΩ) bunn, gart, fein gearbeitet, Schol. Soph. Tr. 611.

Epiphan.; pon

laχνοφωνία, ή, bunne, schwache Stimme im Sprechen, †. — 2) bas Anstofen, Stocken, Stocken, Stocken, Hippocr. p. 1040 C., Arist. Probl. 11, 30.; von tσχνόφωνος, ον, (φωνή) mit bunner, feiner, schwacher Stimme ob. Ton, Plut. Mor. p. 89

, 405 B. 721 C.: ubtr. fleinlaut, opp. μεγα-3. 403 B. 721 C.: note. teeniaut, opp. μεγα-λόγωνος, λαμπρόγωνος, †. — 2) im Sprechen anstossend, stackend, statternd, stammelnd, Hdt. 4, 155., Arist. Probl. 11, 45.; γλώσσα λοχνό-φωνος καλ τραυλίζουσα, Hippocr. p. 1040. u. X. — Ueber beide Bbig. vgl. bes. Gal. 9, p. 73. S. Foës. Oec. Hipp. s. v. — Bei Hdt. a. D. steht jest b. Better λοχόγωνος. λοχνόω, (λοχνός) burr. mager. hager. shamhdi-

loχνόω, (loχνός) burt, mager, hager, schmachetig, bunn machen, Arist. Probl. 5, 40. zw., EM. p. 497, 22. [5, 126.

λοχνωτικός, ή, όν, = λοχνωντικός, Diosc. λοχομένως, adv. part. praes. pass. bon λοχω, surudgehalten, aufgehalten, Plat. Crat. p. 415 C.

λοχουρέω, (τοχω, ουρον) ben harn zurückstatten, am harnzwang leiben, Herod. Oribus.
p. 337 Matth., Aretae. p. 55. — Dav. λοχουρία, η, die harnverhaltung, der harnzwang, Gal. 2, p. 265. 320. 7, p. 98., Oribus.

ίσχοφωνία, η, υ. 86. f. ίσχνοφωνία 2). ισχόφωνος, ον, (ίσχω, φωνή) im Sprechen anstoffend, stodend, stotternd, stammelnd, Hdt. 4, 155. nach Better; δει έχονται τοῦ φωνείν, nach Arist. Probl. 11, 35. Bgl. ἐσχνόφωνος 2). taxυριείω, desiderat. von taχυριζομαι, ich habe Luft zu behaupten ober zu versichern, Gal. 12, p. 290. S. διισχυριείω.

76 A. u. δ.: πνευμα, schwacher Athem, id. p. 131 G. b) ûbtr. vom schristichen ob. mūnds 189 C.; εν αμα μεν έχη, δι ων Ισχυρίοπο 18 19 nm. 6. u. δ., Plut. Mor. p. 42 D. u. X. δ. μέλος, Gal. 4, p. 349 E. b) seine Arast Dem. 6. u. δ., Plut. Mor. p. 42 D. u. X. δ. εκτηετί lex. rhet. s. ν. — Αν. Ισχνως Gal. 4, p. 349 E. b) seine Arast Plut. Mor. p. 42 D. u. X. δ. εκτηετί lex. rhet. s. ν. — Αν. Ισχνως και εκτηρος Gal. 4, p. 349 E. b) seine Arast pen General control contr

ίσχυρικός, ή, όν, von ber Art eines ίσχυ-ρός, Plat. Theaet. p. 169 B. (im compar.). laguelazos, o, dim. bon lagueos, ein Statts toχνοφωνέω, eine dunne, schwache ob. stot- topfchen, BA. p. 100, 13.. wahrsch. f. Le. f. ternbe Stimme haben, Philes p. 64 Wernsd., λοχυρικός, s. Mein. Qu. Sc. 3, p. 30. (Fr. Com. 1, p., 379.).

λοχυριστέον, adi. verb. von λοχυρίζομα, man muß ob. darf fest behaupten, Plat. Pol.

loguoistizas, adv. b. einem adi. loguoi-στικός\*, b. loguoicouni gebilbet, loguoistiχώς έχω, = Ισχυρίζομαι, Gal. 12, p. 290.

logvoρyrωμονέω, (logregoyνώμων) ftatte sinnig fein, Eust. Op. p. 252, 50. u. a. Spat. u. Byz.

taχυρογνωμοσύνη, ή, fester, starrer Sinn, Starrsinn, Joseph. c. Apion. 1, 22., Philo 1, p. 653, 44.; von

λουθοργνώμων, ον, gen. ονος, (γνώμη) flatrsinnig, festen, harten, flatren Sinnes, Arist. Eth. Nic. 7, 10., DL. 2, 24. 
λουθοδείος, ον, (δέω) festgebunden, Schol. Aesch. Prom. 146.

loχυροδώραξ, ό, ή, (θώραξ) mit starten Panger, Hesych. s. v. χαλχοχειώνων. λαχυροχάρδιος, ον, (χαρδία) starten, muthigen Pergens, Hesych. s. v. τλήθυμος.

ισχυρόμαχος, ον, (μάχομαι) start ob. trafs tig burchgetampft, μάχαι, Const. Man. Chr. [71.

tσχῦροπάθέω, ≡ δεινοπαθέω, Schol. Arat. ίσχυροπλήκτης, ό, (πλήκτης) ber flart zus schlägt, Hesych. s. v. διοπλήκτης.

|dolagt, Hesyon. s. v. σιοπλητης.

λοχυροποιέω, start ob. sestmaden, wie λοχυροώ, την δυναμιν, DS. 17, 65.; αποδείξεις,
Cl. Alex. Str. 1, p. 356 Pott., Gal. u. X.:
pass. δυναστεία λοχυροποιουμένη, DS. 14,
9.: mit Beweisen beträftigen, bestätigen, Pol. 28, 17, 7.

4, 2. 5, 6., Hesych. s. v. κρατερώνυχες.

Rsurzel, 180cr. (1)
lozöpös, ά, όν, (lozóm) ktástig, stark, a) urspr.
threetich, Soph. Phil. 933., Kur. Bell. sr.
11, 1., Plat. Symp. p. 220 B. u. sonst gew.
Xusbr., bes. in Orosa; opp. ἀσθενής, Plat.
Pol. p. 432 A., Xen. Cyr. 7, 5, 65. μ. Χ.:
loz. εξς τι, ktástig zu etw., Xen. de rep.
Lac. 3, 5. b) stark an Ruacht, Gewalt, máchtig,
memberb. aemolitia. Žiovos tovosč. Δρά Ander, de, de, de, vien, de, vien, de ver, vien, de ver, vien, de, te, vien, de, te, vien, de, 
λοχύροπους, οδος, ό, ή, (πούς) mit ftarten του Seou, Philo 1, p. 128, 5.: bie Feftigfeit gafen, Schol. Od. 10, 218., Schol. Pind. Ol. (eines Plages), DH. 3, 65., wo aber cod. Vat. όχυρότης.

λαχυρόχοως, ο, ή, (χρώς) von traftigem; ftartem Körper, Ertlar. v. ταλαύρινος, Schol. li. 5, 289.

11. 3, 209.
1σχῦρόψῦχος, ον, (ψυχή) von starter Seele, Apoll. lex. Hom. s. ν. ἰφθίμους, Hesych.
s. ν. λάσιον χῆρ.
1σχῦρόω, s. ωσω, (ἰσχυρός) start, trastig.

hat et Alcae. b. Ath. p. 627 B.

7. b) mächtig, vermögend sein, Bermögen, Racht, lozüposaumtos, ov. (σωμα) von startem, Ansehn haben, viel ausrichten, pollere, valere, köstigem Körper, Schol. Opp. Hal. 1, 360.

λανθρότης, ή, (λοχυφός) die Starte, Racht, 508., Soph. Ai. 497., Ar. Av. 488. u. sonft

| Maiffg: m. inf. etw. su fhun vermögen, Plet. | fin den, in der ob. fener dage fein, wodynem m. etw. dermag ob. m. dat. keffen, wodwich man etw. vermag ob. m. datig fft, n. hågöre nådeve, Thuc. 1, 2. 3, dage, id. Pol. p. 41 C. Polit p. 307, 104, Dom. p. 146, 20. u. fonft grws, m. diverades verb., Dom. p. 331, 27. n. n. gen. logvo, regered verb., dem. p. 331, 27. n. n. gen. logvo, regered verb., dem. p. 331, 27. n. n. gen. logvo, regered verb., dem. p. 331, 27. n. n. gen. logvo, regered verb., dem. p. 331, 27. n. n. gen. logvo, regered verb., dem. gen. gen. logvo, regered verb., dem. gen. gen. logvo, regered verb., dem. gen. gen. logvo, regered verb., dem. gen. logvo, regered verb., dem. gen. gen. logvo, regered verb., dem. Finige die St. d. Hdt. verstehen). — 11) Intr.
1) sich halten, anhalten, stehen bleiben, Halten, fallen sein, with the stehen bleiben, Halten, son Schiffen, Thuc. 2, 91.; dh. lans ben (von Schiffenden), πρός ταῖς πολεσι, id. 7, 35., Ap. Rh. 2, 389.; von Küssen, Arr. 5, 8., wo es burch adnehmen erklart wirb. — 12) loxe, halt an bich, maßige dich! Aesch. Choëph. 1048. — 3) sich verhalten, sich best. Choëph. 1048. — 3) sich verhalten, sich best.

λιάμεύομαι, sich sed benehmen, Johan. or. 7, p. 210., Jo. Chrys. hom. 5. vol. 2, p. 582. [1] λιάμα, η, = λιαμότης, Jerem. 49, 15.; υσο λιάμός, η, όν, (1Ω, εξιμ) υταυβιοθερθυπό, λαλιστίσκοστα, νετινερτή μποτεβισότη, λατ. Ran. 1291.; λιαμόν η πονηρία καλ τολμηρόν καλ πλεονεκτικόν, Dem. p. 777, 3.; μικρῷ μὲν πλείω ποθείς (οίνος) λαλιστέρους ποιεί, ξιι δὲ πλείω, ὑη λιαμούν καλ θασαλέους, προϊόνιας δὲ πρός τὸ προϊονιας καλ προϊονιας δὲ πρός τὸ πρότειν λιαμούς, Ατίαι. Γνοbl. 29, 1.; πο θαστιείν λιαμούς, Ατίαι. Τονολιας Αλ. 1092., Soph. b. Αλ. μ. 646 D., Ατchippus ib. p. 640 F., Ερρίπρυs ib. p. 640 F., Ερρίπρυs ib. p. 640 F., Ερρίπρυs ib. μ. 647 και προϊός, (id.) Αλείπ. 6.; λιαμόν ἀιράπετο, 14. [1. 55.] (λιαμόν αλιβλέπειν, Αεί. ΗΑ. 17, 12.; λιαμόν τι καλ παράφορον δεδορτότες, Luc. Fugit. 19.: im gutth Sinne, Plat. τότες, Luc. Fugit. 19.: im guten Sinne, Plut. Tib. Gracch. 14 3. C.; m. ατρεπτος verb., id. Galb. 25., vgl. Fab. 19. u. δ. — Adv. διαμώς, Euphron b. Ath. p. 380 A., Plut. δ.; lιαμώτερον, Dem. p. 413 3. C., Plat. Legg.

itéiroς, η, ον, von Belden gemacht, Beischen; δάβδοι, Hdt. 4, 67.; ξύλα, Theophr. Hp. 5, 3, 4.; σάχεα, Theorr. 16, 79. [1] 1ίξον, adi. verb. zu είμι, man muß gehen, Plat. Legg. p. 803 Ε.; ταύτη, id. Pol. p. 394 D. u. X.; tτέα, Menand. exc. hist. p. 293, 22 Nieb. [1] 11εών, δίνος, ό, (lτέα) εin mit Beiden bes

liewr, wvos, o, (trea) ein mit Beiben bemachsener, bepflanzter Ort, Geop. 3, 6, 6. [7] inlos, or, dauethast (= εμμονος, οὐχ ἐξίτηλος, Hesych.), Aesch. b. Phot. p. 118, 3. Bgl. Hermann. opusc. 2, p. 64. ἐτην, ep. 3 dual. imps. zu εἰμι. ἰτης, ου, ὁ, (ΙΩ), εἶμι. = ἰταμός, ber

breift , unerfcbrocen brauflosgeht, tubn, breift, διτωερα, δεά (χοινόν επί τε τοῦ ὁιψοκιν-δίνου καὶ τοῦ εὐψύχου, Poll. 3, 135.), Plat. Symp. p. 203 D. Protag. p. 349 K.; mit πο-λυποάγμων perb., DC. 55, 18.: freeh, unvers icant, Ar. Nub. 445. – - dor. Form tras, Hesych. [Y]

inπίον, = iτίον, Ar. Nub. 131., Diphilas Aesch. Choë BA. p. 100, 12., Synes. epist. 113, p. Hom. lang.]

λιητικός, ή, όν, = Ιταμος, λιητικώτατον 21, p. 120 Kiessl.

HP. 1, 6, 13.

lττω, bosot. f. loτω, 3 sing imperat. gu olda, lττω Ζεύς, Plat. Phaed, p. 62 A. epist. 7, p. 345 A., Ar. Ach. 910.; lττω 'Ηραπλής, ib. 860. [Hesych.

Tib. Gracch. 14 g.
id. Galb. 25., vgl. Fab. 15.
inaμως, Euphron b. Ath. p. 380 A.,
inaμως, Dem. p. 413 g. C., Plat. Legg.
p. 773 B. [1] Dav.
irāμοτης, ητος, ή, bie Rectheit, Dreistigleit,
Unverschafteit, Plat. Polit. p. 311 A.; του
συγγραφέως, Pol. 12, 10, 4. u. X.
ina, ή, ion. lien u. lien, hie Weibe, II.
21. 850., Hdt. 1, 194., Arist.; ωλεσίχαφποι,
Od. 10, 510.; Irelης iegòr στύπος, Ap. Rh.
4, 1428.; μέλανα, λευχή, Theophr. HP. 3,
13, 7. u. b. — 2) bet Echilb (Irea, al āσπίδεί, διὰ τὸ πρώτας ἐχ ταύτης τῆς ύλης χατασεί, διὰ τὸ πρώτας ἐχ ταύτης της ύλης χατασεί, διὰ τὸ πρώτας ἐχ ταύτης της ύλης χατασεί, διὰ τὸ πρώτας ἐχ ταύτης της ύλης χατασεί, διὰ τὸ πρώτας ἐχ ταύτης της ύλης χατασεί, διὰ τὸ πρώτας ἐχ ταύτης της ύλης χατασεί, διὰ τὸ πρώτας ἐχ ταύτης της της πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος, ή, μενς τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γυρῶν τὰ γχιος,
γης πλέυρας,
γος, η, μενς, γιος, η, μενς, γιος, η, μενς, γιος, η, μενς, νος, η, μενς, γιος, η, μενς, γιος, η, μενς, νος, η, μενς, γιος, η, μενς, 
τυγγικός, ή, όν, anziebenb, antodenb, φύ-σις, Damasc. de princ. p. 351. 370. τυγγοδρομέω, τυγγοδρομείν, εκβοηθείν,

Boiwrol, Hesych.

lūyή, ή, das Geschrei, mit στόνος verd., Soph. Phil.. 741.; βαρβαρόφωνος, orac. b. Hdt. 9, 43.; pom Gezisch der Basilisten, Nic. Ther. 400.; der Schlange, Opp. Hal. 1, 565. (luyat, γυναικών ολμωγαλ καλ θρήνοι καλ ολοφύνσεις, BA. p. 267, 12., Phot. p. 118, 9., vgl. Hesych.) [ε lang bei Nicand. und Opp., turz b. Soph. u. orac. b. Hdt.]

luγμός. ό, (luζω) das Geschrei, Janckgen, Il. 18, 572.: das Behgeschrei, Geheul, pl. Aesch. Choëph. 26., Eur. Heracl. 127. [ε bei Hom. lang.] Boiwtol, Hesych.

toye, toyyos, i, ber Drebhals, Benbeshals, Frang. torcou (inna torquilla, Linn.), Arist. HA. 2, 12., Ael. HA. 6, 19. Bon bies ο δυμός πρός τους χινδύνους, Arist. Eth. Arist. HA. 2, 12., Ael. HA. 6, 19. Bon dies 3, 8.; mit δρασύς verb., anon. de vit. Pyth. fem Bogel glaubten die Alten wegen ber fchile 1, p. 120 Kiessl.
1796ka, s, s. leals Erbschwamm, Thoophr.
180 1, 6, 13.
180 1, 180 1,

φέλτρον. Sie banden namlich ben Bogel mit τιώταις ευλύτους και κούφας εποίησε ('lqu-gaßen u. Flügeln auf ein vierspeichiges Rab, κρατης), τας μέχρι τοῦ νῦν έφικρατίδας απ' brehten biefes unter Aussprechung von Zaubers exelvoi formein herum u. glaubten baburch eine uns lang.] widerstehliche Wirtung auf den Geliebten bere Topios, ftart, traftig, feift, nur in Berbg, vorzubringen u. Gegenliebe zu erzaubern. Es mit unia. Hom. (zwolfmal); Topior, Linagor, batte baber biefes magische Rad selbst diesen Hesych. [erstes i lang.] Ramen, das Zauberrad, der Zaubertreis lepis, = ταχύς, Hesych. fel. Pind. Pyth. 4, 214. (= 381., wo jedoch lepis, = ταχύς, Hesych. lepis, = ταχίς, = ταχίς, = ταχίς, = ταχίς, = ταχίς, = ταχίς, = ταχίς, = ταχίς, = ταχίς, = τ bas B. nicht in übertragener Botg. genommen 310. fr. 473 Dind.: b. Theophr. HP.6, 6, 11. gu werden braucht, sondern vom Bogel selbst gu verstehen sit, der die Speichen des Rades selbst macht), das. Schol. u. Ausu., Theocr. 2, 17.: izen loggen eine Ausu. Theocr. 2, 17.: izen loggen eine Ausu. Theocr. 2, 17.: izen loggen eine Ausu. Theocr. 2, 17.: izen loggen eine Ausurerest loggen eine Ausurerest loggen eine Ausurerest loggen eine Ausurerest loggen eine Ausurerest loggen eine Ausurerest loggen eine Ausurerest loggen eine Ausurerest loggen eine Ausurerest loggen eine Ausurerest loggen eine Ausurerest loggen eine Ausurerest loggen eine Blume mit holziger Burgel. S. das. bas Schol. Ausurerest loggen eine Blume mit holziger Burgel. S. das. bas Schol. Ausurerest loggen eine Blume mit holziger Burgel. S. das. bas Schol. Ausurerest loggen eine Blume mit holziger Burgel. S. das. bas Spina. bas Schol. Ausurer. loggen eine Blume mit holziger Burgel. S. das. bas Spina. bas Schol. Ausurerest loggen eine Blume mit holziger Burgel. S. das. bas Spina. bas Schol. Ausurerest loggen eine Blume mit holziger Burgel. S. das. bas Spina. roug τοῖς λόγοις, DL. 6, 76. u. X. — 3)
[λυγξ, σύριγξ μονοκάλαμος, BA. p. 165, 21. [ε b. Pind.; Υ b. Ar.]
[λυγξ, σύριγξ μονοκάλαμος, BA. p. 165, 21. [ε b. Pind.; Υ b. Ar.]

λύζω, [chreien, εάτμ machen, II. 17, 66., Od. 15, 162. (an beiben St. vom Scheuchen eines Ablettes burch Schreien): βίδηκεη, beuten, λυξεν ἀφωνήτω όχει, Pind. Pyth. 4, 237.; λυξιά αποιμον βοαν, Aesch. Pers. 272. ba[. 16 B.; δελαστρέες, Nicand. Ther. 793., Anth. λυζ΄ ἀποιμον βοαν, Aesch. Pers. 272. ba[. 10, 9.; ὐγροβιοι, Nonn. Jo. 21, 24.; σκάτω μέλισσαι, Qu. Sm. 1, 440. Rut bicht. Bb. (Bon Raturlauten ob. Xustufuns gen, wie lαύ, λή, lού.) [ 1 b. ben Ep. u. lyθίβολεω, βίβος werfen ob. ftechen), εγενοβολείς του χουβολείς του λυτά, δ, = dor. f. luxτής, bet Ofeifer.

luxiá, δ, = dor. f. luxińs, ber Pfeifer, Theoer. 8, 30. [1] † luxińs, ήρος, δ, = bem folg. luxińs, ου, δ, (lύζω) ber Schreier; Pfeifer, Schol. Theoer. 8, 30.

Schol. Theore. 8, 30.

Ly 91μος, η, ον, αυά 2 End., flart, måchstig, gewaltig, oft Beiw. der helden, Hom.;

Ly 91μοι ψυχαί, d. i. die Seelen Aapferer,

Il. 1, 3.; χρατί δ' επ' λφθίμφ, ib. 3, 336.;

Ly 91μοι πεφαλαί, ib. 11, 55.; κατ' λφθίμοιο καρήνου, Qu. Sm. 13, 334.; ποταμοί, il. 17, καθήνου, Qu. Sm. 13, 334.; ποταμοί, II. 17, 749.: αυτό του Frauen, tάτις, wacker, τάξις, ig θίμη άλοχος, βασίλεια τε., II. 5, 415. u. b.; έχ γάρ έχείνης ig θίμης φιλότητος Δμαζονίσων έγενοντο, Dionys. Per. 655.: superl. ig θιμοτατος b. Suid. (Bei Hom. wird bas fem. ig θίμη nur von wirk. Personen bes weidl. Geschiechts gebr. — Wahrsch. von Ig1, so dis -9-μος blos Riegungssplbe sk.)

10 daß -θεμος blose Miegungssylbe ist.)

1. 1/2 τη, Γ. 1/2 δύα.

1. 1/2 τη, Γ. 1/2 δύα.

1. 1/2 τη, Γ. 1/2 δύα.

1. 1/2 τη, Γ. 1/2 δύα.

1. 1/2 τη, Γ. 1/2 δύα.

1. 1/2 τη, Γ. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα, Γ. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα, Γ. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα, Γ. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα, Γ. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα, Γ. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα, Γ. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα, Γ. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα, Γ. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα, Γ. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα.

1. 1/2 δύα walt, Hom. (nur in Berbindung mit den vier Berbis, ανάσσειν, μάχεσθαι, σαμήναι, πτάμενος, Π. 3, 375.); οῦνεχα δή μιν ίτρι βιηματα, Καίρειίραπε, Galen. gloss. abri σαμένο Έλένη ὑπεγείνατο Θησεί, Kuphorion b. EM. (Rach Einigen alter dat. von is. digengen Lodeck. Paral. p. 119.)

λουγένητος, ον, (γενέσθαι) mit Kraft ets gengt, πυρός σέλας λοιγέντητου, Orph. fr. 2, 28. [erftes ι ift lang.]

λουπομένο το καίνου και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι και διαφού (πακό dem λουπομένος και είναι διαφού (πακό dem λουπομένος και διαφού (πακό dem λουπομ

Athen. Felbherrn Sphiftrates benannt), Alciphr. 1x9via, n, ber Fifchfang, bie Bifchert, in 3, 57. u. A.; ras te unodeseis rols orea- lx9viav zarafavtes, Procl. de Hom. P. 9.

Exelvou zalouulvas, DS. 15, 44. [erftt .

τχουροκευτική Απαί. 361., 361

λαθυβόρος, ον, (βορά, βιβρώσαω) ξίφτ effend, s freffend, λαρίδες, Anth. 7, 652. 1χθύβοτος, ον, (βόσχω) von Fischen bewei-bet, νομαί, Opp. Hal. 2, 1., Nonn. Jo. 21, 14.

lyθογόνος, ον. (ΓΕΝΩ) Fifche etzeugend, Nonn. 26, 275., Jo. Gaz. 429. 1290 door, dim. von 1290 c., bat 816 den. Ar. fr. 344, 8., Muesimach. b. Ath. p. 359 C., Arist. HA. 2, 14. [v̄; v̄ Archestr. b. Ath. p. 311 C. u. Anth. 11, 405 g. C.]

ixθυδόχος, ον, (δέχομαι) Fifche aufnebe mend, enthaltend, σπυρίς, Anth. 6, 4.

λουϊκός, ή, όν, = λουπρός, πύλη, Pa-ralip. 2, 33, 14.: von Filogeflatt, τὰ χερσαΐα καὶ τὰ λουϊκὰ ζφόια, bie filogertigen Sterns bilber, Procl. paraphr. Ptolem. 3, 17, p. 215. λουϊνός, η, ον, von Filogen, Filos, έλαιον,

Ael. HA. 17, 32.

λούκεντοον, τό, (κέντρον) bet Fischteder, bie harpune, Poll. 10, 133., Rust. p. 811, 41. λουμέθων, οντος, ό, (μέθων) ber Fischtonig, Marcell. Sid. 34.

λουνόμος, ον, (νέμω) die Fische beherrs ind, λουνόμων βασιλήων δελφίνων, Ορρ.

Hal. 1, 643.

ληθυοβολεύς, f. ληθυβολεύς. ληθυοβόλος, f. ληθυβόλος.

ίχουόβρωτος, ον, (βιβρώσκω) von Fifchen gefreffen, Plut. Mor. p. 668 A. ίχουσειδής, ες, (είδος) fifchartig, λεπίς,

Hdî. 7, 61.

λουόρις, εσσα, εν, fischteich, πόντος, Hom. δ., Οτρh.; κέλευθα, b. ί. Metrsatten, Od. 3, 177.; μυχός, Ar. Theam. 324.; βόλος, Anth. 6, 223.

Anto. 6, 223.

// 1/2003/10, ñρος, ô, ein Fischthier, Fischuns gruer, Mich. Glyc. Annal. p. 273 D.

// 2003/10ac, ov, ô, (3ηραω) ber Fischingt, Fischer, Schol. Lyc. 1200. u. A.

// 2003/10acvińς, ov, ô, (3ηρεύω) = bem borthg., Maneth. 4, 243., Hesych. s. v. άλιενοι. Dav.

† λεθυοθηφευτικός, ή, όν, zum Fischfang gehötig: ή - τική (sc. τέχνη), die Fischertunft. λεθυοθηφητής, ήρος, ό, = λεθυοθήφας, Anth. 7, 702.

† λουοθηρητής, ου, ό, = bem vorhg. λουοθηρία, ή, ber Fischfang, Eust. p. 1224, 23.

λθυοθηρικός, ή, όν, = λχθυοθηρευτικός: ή-ρική, Poll. 1, 97.
λθυόθηρος, ό, = κυκλάμινος (weil man bamit Kische fangen u. töbten kann), Dioscor. 2, 194. (Bielleicht ift auch λχθυόθηρον ber

lydvonkeraugos, d, ber Fischentaur (aus Rasch u. Fisch zusammengesett), Beiw. des Eriton, Tzetz. zu Lyc. 34. Bgl. Viscont. Nas. Pio-Clem. 1, p. 68 (a).

| 1/3 νού κεντρον , τό, = 1/3 νό κεντρον , Hespch, Phot., Schol. 8. II. p. 461, 19 Bachm. 1/3 νού κολλα, ή, (κόλλα) ber Fischleim, bie Φανίκυβαθες, Galen. 13, p. 738., Geop. 13, 14, 13. — 2) ber Fisch selbs, ber Dausen, ichthyocolla, Plin. 32, 7, 24.

λουοχτόνος, ον, (χτείνω) Fische töbtend, Philes Anim. 80, 6. 
λουοληϊστής, s. λουσιληϊστής. 
λουολοχέω, s. λουουλχός. 
λουολοχέω, (λέγω) von Fischen reben ob. 
handeln, Ath. p. 308 D. 360 D., East. Opusc. p. 259, 85.

lyθυολόμης, ου, ό, (λύμη) bie Kischpest, tom. Beiw. eines Kischresser, Ar. Pax 814. S. BA. p. 43, 23. Bgl. pernicies macelli bom Schlemmer Manius b. Horat. Ep. 1, 15, 31.

HEYTIS. 1981, Ath. p. 333 D.

λθυόμοφος, ον, (μορφή) filchgestaltig, Georg. Sync. p. 16 B.
λθυοπτίς, ίδος, ή, (όπτάω) ξοχάραι, zum sifchebraten, Poll. 6, 88. 10, 95. (vulg. λχθυοπτιρίδες), Hesych.; b. Phot. p. 1194. λχθυοπτός ξσχάρα.

λουοπώλαινα, ή, fem. at λουοπώλης, bie gifchandlerin, Pherecr. b. Ath. p. 612 D. λουοπωλείον, τό, ber Fischmarkt, Heaych. s. v. λχούς, Schol. Ar. Ran. 1066 (1100).; von lyguonwlew, Fifche vertaufen, Poll. 7. 26.:

ληθυοπώλης, ου, ό, ber Fischindler, Amphis u. Antiphan. b. Ath. p. 224 F., Poll. 7, 26. ληθυοπωλίω, ότι βιβοροπωλίων (τὰ ληθυοπωλίων (τὰ ληθυοπωλίων (τὰ ληθυοπωλίων) πόλια Schneiber) αναστρεφομένους, Ath. p. 276 F. Chenso Plut. Mor. p. 668 A. λχθυοπώλιον, τό, = λχθυοπώλειον, Schol. Ar. Ran. 1066 (1100).

1χθυόπωλις, ιδος, ή, eigentl. fem. zu lχθυο-πώλης, der Fischmartt, Pseudo-Plut. p. 849 D. lχθυόρροος, ον, (δέω) von Fischen wims melnd, fischreich, ποταμός, Timocles b. Ath. p. 342 A.

λχθυοτροιρείον, τό. (λχθυοτράφος) ber gifts behatter, Kischteich, xleistor, Moschio b. Ath. p. 208 A., ib. p. 541 F., DS. 11, 25.

dy Dvorgog ixos, n, or, gum Fischhalten ge-horig, Geop. 20, 1 inser.

λθυστρόφος, ον, (τρέφω) Kische haltend ob. ziehend, sicheich, διαδρομαί, Plut. Lucull. 39. λχθυσυλχός, όν, (ελχω) Kische ziehend, s fansgend, Phot., Said. — Die F. λχθυσλχός b. Hesych. u. Theodoret: epist. 76, p. 944.

λαθυπάγής, ές, (πήγνυμε) ben Bifch felts haltend, sanfpieffend, άγκίστρων λαθυπαγή

baltend, sansviesend, αγχίσιοων ιχυυπαγη στόματα, Anth. 6, 27.

λχθύς, ύος, ό, det Fisch, Hom. u. sonft; άγελαϊοι, Hdt. 2, 93.; ερός, s. dieses (S. 1090 f.); sprůdmůrtl. λχθύων άφωνότερος, Luc. Gall. 3. X. Adv. indoct. 16. b) λχθύες, von den Sternbüldern, Plut. Mor. p. 908 C. c) λχθύς τοὺς άμαθεῖς καὶ ἀνοήτους λοιδοπούντες & αχώπτοντες όνομαζομέν. Plut. [χθυολούς, f. λίχθυουλχός. λίχθυο νου Fischen reden ob. λίχθυολούς f. λίχθυο νου Fischen reden ob. mbeln, Ath. p. 308 D. 360 D., Eust. Opusc. 259, 85.

1χθυολόμης, ου, f. λίχμη) die Fischerft. λίχθυολόμης, ου, f. λίχμη die Fischerft. λίχθυολόμης, ου, f. λίχμη die Fischerft. λίχθυολόμης, ου, f. λίχμη die Fischerft. λίχθυολόμης, ου, f. δίλ λίχμη die Fischerft. λίχθυολόμης f. Δίχμη die Fischerft. λίχθυομαντεία, f. δίλ λίχμη die Fischerft. λίχθυομαντεία, f. die Kunft des f. λίχθυομαντεία, f. die Kunft des f. λίχθυομαντεία, f. die Kunft des f. λίχθυομαντεία, εως, f. der aus Fischer wahts light ath. p. 333 D.

1138 'Ιγθυσιληϊστήρ tyvúr ob. tyvűr, felten tyvún (Theobr. 21, 49., wo Meinete tyvű für tyvűr hergeftellt 1χθύν ου. εχους, 1χθύ für 1χθύν hergesteut bat, Anth. 9, 227.); ebenso im pl. 1χθύς haus signer bei den Att. als 1χθύα (BA. p. 44, 20., DS. 5, 3.; deide F. d. Ath. oft im 7. u. 8.

Buche); vocat. 1χθύ od. 1χθῦ, Crates d. Ath. p. 267 F.; dual. 1χθῦ, Antiphan. id. p. 450 D. — (1χθῦν m. spir. asp. sollen nach Gellius 2. 3 die Att. gesagt haben.)

1χνηλάτησις, εως, η, = 1χνηλασία, Eust. λουστληϊστήο, ήρος. ό, (ληστής) ber Fifche tauber, Anth. 7, 295. (v. λχυνοληϊστήο. &. Lobect g. Phryn. p. 687.). Ιχθυφάγος, ον, = Ιχθυοφάγος, Anth. 9, 83. Ιχθυφόνας, ον, (φονεύω) fiftetotend, Opp. (χου όνας, ον, (φονευω) η ημισιούτιο, σορ. Cyn. 2, 444. 1χουωόης, ες, (είδος) = 1χουοειδής, τοὺς δπισθεν πόδας 1χουώδεις έχουσι, Arist. de part. anim. 4, 13., Philostr. p. 138, 6. — 2) fildreich, 1/μνη, Hdt. 7, 109. — Adv. -δως, Arist. HA. 4, 9. λειού, τό (ber Form nach dim. von tyros, διεθεν πόδας ίχθυωδεις έχουσι, Arist. de part. anim. 4, 13., Philostr. p. 138, 6.—
2) fischreich, λίμνη, Hdt. 7, 109. — Adv. - δως, Arist. HA. 4, 9.

Γχμα, τό, = Γχνιον, Hesych. 6. Roen z. Γχνιαίς, (Γχνιαίς τους)

Γχναία, (Γχνας) bie Spur versolgend, αμί δεν βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός τους δια βαιδικός δια Greg. Cor. p. 210., Δου ber Berfolgend, au. 1980 (lyvala, (lyvos) die Spur verfolgend, au. 1980 (lyvos) die Spur verfolgend, Beiw. der Spur (dem Berbrecher) folgend, Beiw. der Igvoβάτης, ov, o, (pa. 1980) dem Spenis u. Remesis, h. Apoll. 94., Lyc. 129., Anth. 9, 405.; doch leiteten schon die Alten das 3, 207.

Anth. 9, 405.; doch leiteten schon die Alten das 3, 207.

Anth. 9, 405.; doch leiteten schon die Alten das 3, 207.

Anth. 9, 405.; doch leiteten schon die Alten das 3, 207.

Anth. 9, 405.; doch leiteten schon die Alten das 3, 207.

Anth. 9, 405.; doch leiteten schon die Alten das 3, 207.

Anth. 9, 405.; doch leiteten schon die Alten das 3, 207.

Anth. 9, 405.; doch leiteten schon die Alten das 3, 207.

Anth. 9, 405.; doch leiteten schon der Branch das 3, 207.

Anth. 9, 405.; doch leiteten schon der Branch d

πο ein Tempel der Themis war, [. Jacobs z. Anth. 2, 2, p. 79. Bgl. Steph. Byz. p. 151, 23 Westerm. [Suid. !χνογούμία, ή, (γράφω) der Grundrif, Vitruv. 1, 2, 2. !χνοπέδη, ή, (ἐχνείω) das Auffpaten, Auffus den, Xen. Cyn. 3, 7. !χνοπέδη, ή, (πέδη) die Fußfessel, Schlings, τον άχνύλος ίχν., Anth. 6, 183. ἐχνευμα, τό, stept dei Poll. 5, 11. zwischen άχνευμα, τό, stept dei Poll. 5, 11. zwischen ἀχνευμα, τό, stept dei Poll. 5, 11. zwischen ἀχνευμα, τό, stept dei Poll. 5, 11. zwischen ἀχνευμα, τό, stept dei Poll. δ, 11. zwischen ἀχνευμα, τό, stept dei Poll. δ, 11. zwischen ἀχνευμα, τό, stept dei Poll. δ, 11. zwischen ձ. δ.: τοῦ λαγοῦ, Χen. Cyn. 4, δ.; τὰ ἰχνος ἀσως, αλο διε θαναοικώπους, διε chertic de Pourer: [χνη ξξειλείν, ib. 6, 15.; και ἐχνος ἀσως, αλο διε θαναοικώπους, διε described der Versigia seguor. Soub. Αί. 32.: χρόγιον Ιννο

σύμβολον έντειυπωμένον τη γη α. Ιχνιον. Ιχνεύμων, ονος, ο, eigentlich ber Sparer: a) bie Pharaonsmaus, bie ben Arokobilleiern nachstellt, Plut. Mor. p. 966 D., Nic. Ther. 190. b) ein Bogel, ber ben Barmern, c) eine

Wespe, bie ben Spinnen nachfpurt, Arist. HA. 5, 20. u. d.

χρευσις, εως, ή, das Aussphren, Aussuchen, Xen. Cyn. 3, 4. 10, 5. Ιγνεύτειρα, ή, die Sphrerin, Spoherin, sem. gum folg., epigr. in Blascr. 2, p. 36, 9.

iχνέω, f. das vorbg.
iχνηλάσία, ή, (iχνηλάτης) das Sparen,
Auffpaven, Spurverfolgen, Poll. 5, 11., wo

λημλίτησις, εως, η, = ἰχνηλασία, Bust. Opusc. p. 301, 54. ἰχνηλάτία, η, [. ἰχνηλασία.

igνηλατικός, ή, όν, bie Sput ob. Fibrit verfolgend, κύνες. Schol. Soph. Ai. 8. -Adv. - 11205, Tzetz. exeg. Il. p. 90.
Izbiov, 16 (ber form nach dim. von Izvos),

vestigia sequor, Soph. Ai. 32.; χοδνιον Ιχνος 3είς, Eur. Or. 234. Phoen. 1710.; ποδος Ιχνος, id. Tr. 3. Phoen. 105. IT. 752. b) úbtr. wie bas tat. vestigiam, Ιχνεσιν ἐν Ποαξιδάμαντος τὸν πόδα νέμων, b. i. iba nachahmenb, Pind. Nem. 6, 17.; xaxwir, bet

παφοφωτος, Pind. Nem. 0, 17.; κακων, ωΒετικεί Θρικ, Aesch. Ag. 1157.; λόγων, id.
Pr. 847.; παλαίας αλείας, Soph. O'Γ. 109.;
κονδύλων λχνη ξει φανερά, Aeschin. adv.
Ctes. 212.; τὰ λχνη τῆς ὑποψίας εἰς τοῦτον
φέρει, Antiph. p. 119, 7.; τῆς πολιτείας εἰς
ίχνος λέγαι, Plat. ep. 7, p. 330 Ε.; πὰν τὸ
μνῆμα καὶ πὰν λχνος ἐξαλείφειν, Plut. Μοτ.
860 Α.— 2) δετ Κιβ βείδη, ἔφερε δ΄ ἡ 

[HA. 3, 19 §. C.); ber Galle, δριμέας και γολώδεας ίχωρας, Hippocr. p. 396, 8.; ber τις, bie laute Stimme (ber Menichen), Il. 10, Milch 1c., παν γαλα έχει ίχωρα υδατώδη, δια τηλοπού ίωαν, Soph. Phil. 216., καλείται δροός, Arist. HA. 3, 20.; ol ίχωρες υδαρείς, ib. 8, 8.; διαν χλωρων φύλλων καιομένων ίχωρ, Dioscor. 1, 172.; των περί τον μυέλον ίχωρων συρροή, Plut. Cleom. ξ. C. i χώρα και ώχορν και αίμα, Dl. 8. 28.: bas alte. perharbene Mut. Arist. 10, 276. 11, 308. [7] DL. 8, 28.: bas alte, verborbene Blut, Arist. HA. 9, 44., Archestrat. b. Ath. p. 399 E. Bgl. Foës. Oecon. Hippocr. p. 292 sq., Mercurial. Var. Lectt. 4, 12. — 2) bas Götters τα). [t] Dav.

ίχωροειδής, ές, (είδος) ichorartig, αίμα, Arist. HA. 3, 19.: eiterartig, αίμα, Hippocr. [i] 

cand. Ther. 709. [1]

Iψ, Iπός, ὁ, nom. pl. Iπες, (Ιπτομαι) είπ aud auditt, weiches Φοτπ u. Weinstode beshabigt (Iπες, 3ηριδία σκωληχοειδή, & κατεσθέει τὰ Γρακτραια καὶ τὰ ξύλει, Hesych.), μὴ κέρα Ιπες Ιδωεν, Od. 21, 395.; ἀμπελων, Theophr. CP. 3, 22, 5. HP. 8, 10, 5. de lapid. 49.; ἀμπελοφάγοι, Strab. 13, p. 613. [1]

Iψως, 2 sing. aor. 1 v. Ιπτομαι, II. Ιψός, ὁ, beτ Cypteu, κισσός, Hesych.: Ιψος b. Theophr. HP. 3, 4, 2., nach Ginigen ber Kort baum, suber (prunus cretica nach Sprengel). Bib Iψος, τό, aeol. [τ. τψος, β. Giefe über ben Itol. Dial. ©. 413.

'Πλ, εναπτης, γι είμε.

'IΩ, Stammf. gu είμε. ίω, coni. von είμε.

111., δίαπης, ευ είμε.

1ω, coni. von είμε.

1ω, coni. von είμε.

1ω, interiect. gew. um aus » od. angurusen.

1ω, interiect. gew. um aus » interiect, id.

1ω, loopelt, Aesch. Sept. 86.: dreisad, id.

1ωμρί. 125.; ιω μοι μαι, Trag.: m. folg.

1ω, iω πάτερ σοῦ τῶν τε γενναίων τε
1νων, Aesch. Ag. 1278.; ιω ιω τρανμάτων

1ωνι, λαθ. Ag. 1278.; ιω ιω τρανμάτων

1ωνι, λαθ. Ag. 1278.; ιω ιω τρανμάτων

1ωνι, λαθ. Δε. 23. [ε turz; zuw.

1ωμα, dosa B. aussertable der seen. Dichtung, wie

1ωμα, dosa B. aussertable der seen. Dichtung, wie

1ωμα, dosa B. aussertable der seen. Dichtung, wie

1ωμα, dosa H. A. 468. 9, 23. [ε turz; zuw.

1ωμα, dosa H. A. 468. 9, 23. [ε turz; zuw.

1ωμα, dosach. Ag.

1ωνι, λαθ. Αβ. 147. OT. 162. OC.

139, Bur. Alc. 74τ.]

1ωμα, dosach. εξνωνε, Ar. Ach. 898.

1ωγη, ή, det Ghirm, Echub, Boose ωπ

1ωγη, ή, det Echirm, Echub, Boose ωπ

1ωγη, ή αραστις, Τος εξος τοstartig, τοstig

1ωπες εξος ελος τοstartig, τοstig

1ωπες εξος ήπουλον ωσ

1ωπες ηποστις, Theophr. de lapid. 37.,

Calias b. Schol. ξ. Αρ. Rh. 3, 41.: ψbtr.

1ωπες εξος σταν εκτρομον, Plut. Mor.

1ως 565 C. — 2) gistartig, gistig. Ath. D.

nto al σηπίαι το μέλαν ἀφίησιν, Plat. Mor. p. 565 C. — 2) giftartig, giftig, Ath. p. 

Bustritte, 11es. i noog. 082.: ves Beuers, II. 16, 127.: vom Braufen u. Weben des Windes, II. 4, 276. 11, 308. [i] loxa, s. das folg.
loxy, n, das Berfolgen in der Schlacht, Schlachtgetummel, pl. 11. 5, 521.: personisszirt in Berddg. mit der Equs u. Axy, id. 5, 740.: blut, die atherische Klussies, die in den Abern ein metaplast. acc. iδικα (wie von lois) f. der Götter sließt, ll. 5, 340. (acc. lχω, ep. lωκήν, ll. 11, 601., s. Lobeck. Paral. p. 168 f. lχωρα, nur ll. 5, 416., wie lδιρω f. lδιρω aq. (Birt abgeleitet von διω, διωκω.) [τ]

ag. (Bird abgelettet von σίω, σιωκω.) Lij δωλία, φήμη, δειλή (?), Hesych. Ιών u. ίωνγα, boeot. f. έγω, έγωγε, Co-rinna fr. 1. 12 Schneidew. 'ωνία. ή, Jonien, vie Landschaften, wo ver Jonische Stamm ("Ιωνες) wohnte, bes. a) ein Theil ver Kleinasiatsschen Bestätzte. Hdt. 1, Δ. Aesch., Thuc. 1, 2. u. λ. b) diterer 142., Aesch., Thac. 1, 2. u. X. b) diterer Rame von Achaja, Strab. 8, p. 383. c) nach Strab. a. a. D. u. p. 307., Steph. Byz. wurde auch ursprünglich Attita so genannt. [7]

auch ursprünglich Attita so genannt. [7]

lwria, äs, ή, (lor) das Beilchenbeet, Ar.
Pax 775.: das Beilchen (als Pflange od. Stock),
Theophr. 1. 9, 4. 2, 1, 3. u. d., Long. 4,
2. b) = ή χαμαιπέτυς, Apollod. b. Ath.
p. 681 D., Diosc. 3, 175., Schol. Nic. Al. 56.,
in welcher Botg. b. Diosc. lwria gesche. ift.

'Ιωνιάς, ή, bes. sem. zu 'Ιωνιος, Jonisch,
νύμια, Ath. p. 681 D., Strab. 8, p. 357.

Ιωνίζω, f. έσω, Jonisch sprechen, Phot.
Bibl. p. 45, 21.: Jonisch seben, b. i. weichtich
leben: Sitten, Aleibung der Jonier nachahmen,
Schol. Clem. Al. Paed. 2, 10, p. 238.

'Ιωνιχός, ή, όν, Jonisch, ἀνήρ, εin Jonier,

Schol. Clem. Al. Faed. 2, 10, p. 238.

'Ιωνικός, ή, όν, Sonifch, ἀνής, εία Ποπίετ, Ar. Pax 46.; ἐῆσις, Ath. p. 573 Β.; ἄσματα, id. p. 629 Ε. u. bgl. X.; ἀρμονία, Luc. Harmon. 1., Ath. p. 624 D. 625 D.: μέτρον, Sonifches Metrum, DH. de comp. 4, p. 5, 23 Reisk. u. X.: πούς, bet Sonifche Betefuß, ἀπὸ μείζονος, a maiori — ... u. ἀπ' ἐλάσσονος. a minori. ... Hephaeat. c. 11. 12.

από μείζονος, a maiori — Ο, u. απ' ελάσσονος, a minori, Ο, Hephaest. c. 11. 12. Adv. Τωνιχώς, Ar. Theam. 163.
 Τωνίς, ίδος, ή, bef. fem. zu Τωνιχός, Sonist, νύμφαι, Paus. 6, 22, 7. — 2) als subst. bef. eine Bonierin, sc. γυνή, unb Soniera, sc. γη, Tzetz. ex. in II.
 Ιωνίσχος, ό, ein Geefisch bei b. Caphesiera, sonst χρώσοφους, Ath. p. 328 C.
 Τωνιστί, adv. (Τωνίζω) auf Bonistó, wie Υποτί, BA. p. 572, 11., Theoga. Can. p. 159, 31.
 Ιωνίσιο, ή. = κάπποιος Diece.

larlins, ή, = κάππαρις, Diosc. 2, 204. λωνοκάμπτης, ό, (κάμπτω) ber die Jonische Darmonie beugt, verrentt, Beim. bes Phronisches, Plut. Mor. p. 539 C. Bgl. λόματοχάμπτης.

παμπης.

Ιωνόχυσος, ον, Sonisch verweichlicht, Cratin.

nach Phot. p. 119, 16. G. Bergk. Rell.

com. att. ant. p. 256. [γ]

Ιωξις, εως, η, = Ιωχη, Hesych., Said. [γ]

Ιωπι, = δεῦρο, Ερδίζη, Hesych.

42 A. [7]

21 διότης, ες., (Τον) veildenartig, veildenfarveildenartig, veildenfarveildenartig, veildenfarve

Gaisf. soll ein Athenisches Geset gelautet has ben: έχτδε δωροῦ εἶναι τοὺς ἀνδροφόνους. Ueber b. Ath. s. Arcad. p. 72, 14. κατός, ή, (δώ) das Rosten, ber Rost, Reuvens lettr. à M. Letronno 1, p. 10, 1. δωτός, ή, (δώ) das Rosten, ber Rost, Reuvens lettr. à M. Letronno 1, p. 10, 1. δωτός, φ. (γράφω) mit einem Jota δωτός ber Buchstabe 4, Callias b. Ath. p. 453 D., Sext. Emp. Math. 11, 67., Math. 5, 18. Ueber b. Ath. Theognost. Can. p. 78, 11.; urspr. = χεραία, apex, Hesych. Uebrigens s. δωνος δ, = δωχή, das Schlachtgetůmmet, urspr. = χεραία, apex, Hesych. Uebrigens s. δου. μ. δου. β. δου. μ. δου. β. δ

wen zu Anfang biefes Buchstaden. Dav.

Norack(ω, f. low, das Ista in der Aussiprache zu start vorhören lassen, wie Aroia, Spald. z. Quinctil. 1, 5, 32. Dav.

Raiia, Spald. z. Quinctil. 1, 5, 32. Dav.

## K.

K. x. xάππα, τό, indecl. schnter Buchftabe im Griech. Alphabet: als Bablgeichen z. 20, aber z. 2000. Bermage feiner Bermanbicaft mit y u. y wechselt es d. mit beiden, wie im Attischen, κνάπιω f. γνάπτω μίω., κνόος f. χνόος u. bgl., πανδοκείον f. πανδοχείον u. bgl., u. bet ben Joniern, χιδών f. χιιών, δέκομαι f. δέχομαι, f. Eob. z. Phryn. p. 173. 307. b) bet ben Joniern mit π, χόσα f. πόσα. c) selten als Berbartung bes spir. asper, χυc) fetten als vergartung des ppir. asper, xvgos, vβos, ofter in ben in die germanischen
Sprachen übergegangenen Wortern, wie xαλάμη, halm, xαρδία, herz, plattdeutsch hart,
engl. heart, xάρ, haar, xάρτα, hart, xαρπός,
herbst u. bgl., s. Buttm. teril. 1, S. 34.,
Giese Acol. Dial. S. 238. Bgl. χόππα.

 $z\bar{a}$ , dor. f. bas ion.  $z\varepsilon$ , w. f., = bas att.  $\tilde{a}v$ . κάβαισος, ο, ob. κάβασος, Poll. 6, 43., ber im Effen Unerfattliche, von κάρος, Hesych., Said., Poll.

xaβalls, īros, ή, ber Pferbetoth, Eust. p. 1406, 10., Suid., BM. p. 482, 18. Spåt. BB. Richtiger κάβαλλις, wie Arcad. p. 31, 19. fchreibt. καβαλλάτιον, τό, = κυνόγλωσσον, Diosc.

**4,** 127. χαβάλλης, ov. o. ber Gaul, Klepper, Mahre, wie bas Lat. caballus, Plut. Mor. p. 828 E., Hesych. (Bahrich. oriental. Urfprungs, aus

ber seinen Gegner niederzustrecken weiß, eigentl.
ein Riederwerfer, lacon. B. ουδείς έγενετο
καββαλικώτειος, Plut. Mor. p. 236 k. (von
einem Lafonen), Marc. Anton. 7, 52.: bh. ή ein Richerwerfer, Iacon. B. οὐδείς έγένετο den sie bisweilen mit den Korydanten (Lod. απββαλιχώτειος, Plut. Mor. p. 236 K. (von einem Eatonen), Marc. Anton. 7, 52.: db. ή Lod. p. 1226.) n. mit den Dioseuren verwechsik, επάββαλιχή, sc. τέχνη, die King s od. Fechtstungt, τῆ κακοτεχνία... τῆ καλούση μέν έαυτην dern Eandern, wie in Macedonien, Pergamum tunst, τῆ κακοτεχνία... τῆ καλούση μέν έαυτην με de Kermischung dieses Kultus mit dem an γυμναστικήν, κάλλιον δ΄ ἀν ὀνομασθείη καταθέντα eine Gotter usw. s. Lod. 1251 sqq. — Sin δλητική, καλ γὰς οὐν καλ ὀνομασθείη καταθαλικότεορν δείτει, squied Leschus des sinds seine sand καβείς και με s. Lod. 1251 sqq. — δία διαφορές καββαλικήν καλ καββαλικώτεορν καθαλικήν καλ καββαλικήν καλ καββαλικότεορν καθαλικήν καλ καββαλικήν καλ καλ καββαλικήν καλ καββαλ οι Λαχωνες χαββαλικήν και καββαλικώτερον χάβηξ, ηκος, und κάβαξ, ακος, ό, faller έαυτών τέ φασιν είναι τον έν ταύτη τεθραμού. gang spate Schreib. f. χαύηξ, καύαξ, w.f. uéνον, Gal. 6, p. 38.

καββάς, poët. f. καταβάς, part. 201. 2. von καταβαίνω, vs. Ss. Pind. Nem. 6, 53. Καβείρια, τά, Best der Aabeiren, Hesych, u. Inschrift auf einer Theffalonicens. Dange, f. Lob. Agl. p. 1257 Rot.

Κάβειριάζομαι, f. άσομαι, dep. med., bit Gebrauche ber Rabeiren nachmachen, Steph. Byz. s. v. Kaßeloia.

Κάβειριάς, άδος, ή, bes. sem. zu Καβειραίος, Steph. Byz.

† Κάβειρικός, ή, όν, (Κάβειρος) Kabeirist, nach Art ber Kabeiren.

Kaβειρίδες, al, Schwestern ob. Abchter ber Rabeiten, bef. fem. zu Κάβειρος, Strab. p. 209. Κάβειροι, ol, in ber altern Zeit', bei auf Samothrake, Lemnos u. Imbros verrhrte Un-tergottheiten, Kinder des Dephastos u. des Proteus, nach Andern der Kaßeigu, Johnt des Proteus und des Dephastos, Ramens Arib ros, Ariofersa u. Arioferses nach Masses d. Schol. Ap. Rh. 1, 913.; hingegen nach Athenio sibid. (ber blos zwei nennt), Darbanos u. Sa-sion, Sohne bes Zeus u. der Elektra. Hamt-kelle Strab. p. 209. (aus Acusilaos u. Phe-recyd.) S. Lob. Agl. 1207—12. (Andere signa noch einen vierten, Ramens Rasmilos, bingu, Schol. Ap. Rh. a. a. D.) Spater murben fie mit ben Gottheiten, beren magedoos fie ur fprunglich waren, identifizirt und fo erfdeinen fie als obere Gottheiten (Lab. Agl. 1215 194. bem hebraischen >23, Persisch gabal.)

fprünglich waren, identissischt und so erschieden zaββαίνων, poët. s. καταβαίνων, bei Alcm.

1246., unter dem Kamen Samothrasisch Sieber Alcm.

πάββαλε, poët., bes. episch f. κατέβαλε, gen hermes, Persephone u. Demeter, od. Rha aor. 2. zu καταβάλλω, Hom.; καββαλών, u. die morgensanssisch Spiele (Affarte), Lod. Amipsias d. Suid.

Amipsias d. Suid.

μ. 1222—29. Bekannt sind die Mysterien der xaββάλιχός, ή, όν, (χαταβάλλω) s. χατα- Kabiren, die entweber von ihnen eingesicht, βαλιχός, ein guter Ringer od. Faustlämpser, ober (nach Stesimbrot. b. Strab. a. a. D.) der seinen wegner niederzustrecken weiß, eigentl. siehen zu Ehren geseirert wurden. Spater wer

Kasnooder, adv. von Rabefos ber, einer barauf fein, fich ausgelaffen freuen über etwas, Thratifden Stadt am Dellespont, Il. 13, 363. Lyc. 109. χαβιόθυρα, τά, bie Fallthur, Bugthur, spåstte, aus bem Bat. caves und θύρα gusammens gefestes Bort, Matth. vet. p. 47.

χάβλημα, τό, aeol.-lac. f. χατάβλημα, τό, f. v. a. περίστοωμα, Hesych.

καγκανέος, α, ον, f. καγκανος. καγκανον, τό, Rame eines Krautes, Gal. 13, p. 183., Act., Oribas.

χάγκανος, ον, (καίω) brennbar, troden, bar, ξύλα κάγκανα, IL 21, 364., Od. 18, 308., h. Merc. 136.; κάγκανα καλα, ib. 112.; στάχυς, Lyc. 1430. Θράτετε Formen sind κάγκανέος, Maneth. 4, 423., und καγκαλέος,

zayrelosedos, (cancellus, sidos) gitter s ob. forantenformig, Hippiatr. p. 254 F. ("Hippotr. veterin. p. 90 ed. Valent.")

zayzelodvole, idos, n, spaterer Ausbr. f. ziyxlis, BM.

záyzklos, δ, bas tat. cancellus, gew. cancelli, Gitter ob. Schrandsa, Schol. Theocr 8, 58., Schol. Ar. Kq. 672. u. a. Spåt.

χαγχελωτός, ή, όν, (χαγχελώω) mit Gitstrn ob. Schranken verschn, χαγχελωτά, Grildr. b. 21γχλίδες, Poll. 8, 124., (wo es mit λλ gtsch.), Hesych., EM., Schol. Ar. Kq. 672. χαγχύλη, ή, aeol. f. χηχίς, Hosych. χάγχω, trodnen, öberen, aber nur b. Hesych. angef. 3 bei bems. die Rebens. χαγχαίνω. Babrsch nur von Gramm. sinairt. um bie

nur von Gramm. fingirt, um bie hom. Worter xáyxaros und noduxayxás abs

zαγχάζω, att. zαχάζω, fut. άσω, dor. αξώ. zayzaco, att. zayzaco, tut. aso, dor. aso., Theoer. 5, 142., laut auflachen, Ar. Eccl. 849.: επί τινι, über etw. od. Imb, Luc. Am. 23.: laut jubeln, (Anacr.) 3, 29.: hohnlachen, Soph. Ai. 197.: m. acc. Imb auslachen, verböhnen, Theoer. 5, 142. — An bief. Stellen mith bie \*\* xayzáco. krauchan ere finde. 

καγχαλίζομαι, = καγχαλάω, Hesych. κάγχαμος, ό, bei ben Krotonieten = κισσός. καγχάρος, ο, et a detendent καγχάριας, = καγχάζοι, Herych. καγχάρς, δεντος, ό, der kacher, tomische Pers son der Dorischen Bahne, cachinnator, Müls

| 100 tet 20tt, Ab. 2, S. 357. | χάγχασμα, τό, = χαγχασμός, Theod. | Prodr. Am. p. 451. | χαγχασμός, ὁ, (χαγχάζω) lautes, ausges lasnes Lagen, Poll. 6, 196., Clem. Alex. p. 196.

πάγχου, υος, τό, = πάγχους, ω. [. παγχούδιας, ου, ό, = παχουδίας, ω. [. παγχούδιον, τό, [. παχούδιον. καγχρυσίον, τό, [. καχρυσίον. καγχρύδεις, εσσα, εν, [. καχρυδείς. κάγχρυδος, υος, ή, [. κάχρυς. καγχρυώδης, ες, [. καχρυφόρος. καγχρυώδης, ες, [. καχρυφόης. κάγω, ξίρξ. αυδ καλ έγω, 11. 21, 108., βάμξα b. b. Att. [α] κάδ, ερ. f. κατά, υοτ δ, febr håufig bei Hom., aber immer καδ δέ, nie vor einem ans bern mit δ anfangenden Marte, und nur wenn

Hom., aber immer καδ δε, nie vor einem ans dern mit δ anfangenden Worte, und nur wenn καδ als adv. zum Verbum gehott, nie wenn es wahre praep. ift. Hes. Op. 338. hat auch κάδ δύναμιν. Ebenso bei dol. Dicht., Ahrens de dial. aeol. p. 150. — Andere schreiben καδδε, καδδάρα f. κάδ δε, κάδ δ άρα. καδδεω, (κάδδος, κάδος) durch Abstimmen erwählen cd. verwerfen, dav. perf. pass. κεκαδδεσαι, durch Abstimmung gewählt od. derworfen werden, lac., Plut. Lyc. 12., wo Koraes έκκεκαδδεσαι.

Roraës Exxexadoladai.

xάθθιον, τό, = xάθιον, Dionys. Thr. 6. Baß 3. Greg. Cor. p. 28. xαθθίσχος, ό, = xαθοχος, Poll. 8, 17. χάθθίχος, ό, (χάθθος) είπ Getraldemach, vier χοίνιχες haltend, Hesych., Tab. Heracl. p. 174. 176.: = xάθος, Plut. Lyc. 12. χάθος ό f. χάθος

πάθος, δ, 1. πάθος. παθθος δ, 1. πάθος. παθθράθετην, ep. f. κατεδραθέτην, 3 dual. aor. 2 act. von καταθαρθάνω, Od. 15, 494. παθθύναμιν, andere schierhafte Schreibung f. κάδ δύναμιν, b. i. καιὰ δύναμιν, Hes. καδδύσαι, ep. f. καταδύσαι, nom. plar. fem. part. apr. 2. act. von καταδύω, II. 19, 25. χάδιον, τό, dim. νοπ χάδος, Heaych.: ποι-μενιχόν, bit Φirttentafche, 1 Reg. 17, 40. [α] χαδίσειον, τό, = b. folg., Nicochares b.

Plin. 34, 10., Lob. Par. p. 531.

Kaduela, i, bie burch Radmos erbauete Burg von Theben, Xen. Hell. 6, 3, 11., Isoar.

Hes., Trag. δ. — Sprüchw. Καδμεία νίκη, ein kostbarer, theuer erkaufter, mit eignem Bersberben errungener Sieg, wie der wechselseitige des Eteokles und Polyneikes, Hdt. 1, 166., Plat. I.egg. p. 641 C., Plut. Mor. p. 10 A. u. δ. δ. Εράτετει, dgl. Balden. ξ. δ. St. δ. Hdt.; dasselbe Κ. κράτος, Anth. 5, 179, 7. — Daf. dor. Καδμέτος, Pind. Isthm. 3, 71., Soph. Ant. 1102. nach Dindorf u. Wunder; ion. Καδμέτος, Hdt. 5, 59.

Καδμείων, ωνος, ο, Rachenme des Radmos, Τρέδαπετ, 11. 4, 385. u. δ. im plur. Καδμείωνες.

Καδμείωνες.

Καδμήτος, η, ον, ep. und ion. f. Καδ-

μείος, w. f.
Καθμηίς, ίδος, ή, bef. fem. zu Καθμείος, Rabmeilo, γαία. Hes. Op. 161., Thuc. 1, 12.: χούρη, Orph. h. 43, 1.: bef. subst. ή, Semele, h. Hom. 6, 57.: Autonoë, Call. lav. mele, h. Hom. 6, 57.: Autonoë, Call. lav. Pall. 107.: plur. Καθμητίδες, al, bie Theban. Beiber, im Cat., Cadmeides, Senec. HF. 758.— 2) auch = ή Καδμεία, die Burg von Theben, †. καδμία, ή, = καδμεία,  $\mathbf{w}$ . [.

Kadμογενής, ες, (γίγνομαι) von Radmos entsprossen, σιρατός, Aesch. Sept. 285.; Ἰζαπλής, Soph. Tr. 116.; γέννα, Kur. Ποαχλης. Phoen. 815.

Καδμύθεν, adv. vom Rabmos her, Anna Comn. p. 467 A. Kádµoc, o. Kadmos, Od. 5, 333., Hes., Hdt. u. A., Sohn des Phonikischen Königs

Kάθμος, 6. Mavinos,

Hdt. u. A., Sohn des Phônitischen Konigs
Agenor, Bruder der Europa, Erbauer von Thes
ben in Bootien, gegen 1550 J. v. Shr. Er
soll das gr. Alphabet von 16 Buchstaben eingestührt haben, die dah. Καθμήτα γράμματα hießen,
Iddt. 5, 58. 59., welches später durch Simonides aus Ceos u. Epicharmos durch ζ, η, ψ,
nides aus Ceos u. Epicharmos durch ζ, η, ψ,
καθαγίζω, f. taω, Ar. Lya. 238., ion. xarayίζω, Hdt., (ἀγίζω) weihen, widmen (einer
taylic, hel. als Opfer, th, opfern, ti, Ar. 

zweien die jeder Abstimmende hatte), der andere, Die ältere u. att. F. ift κάδος; dor. u. Spåräxugos, von Holz, in welchen der ungultige gestere brauchen κάδος, Rpicharm. Poll. 6, 14. worfen wurde; vgl. Schol. Ar. Vesp. 981. 10, 71., Lod. Par. p. 33. — Entweder von 985., Meier u. Schont. Att. Proz. S. 722 ff. καδμεία, ή, αυτή καθμία, Λέτιας, Paul. Ασχίν, τό, dor. f. κήδος, w. f. Ασχίνος, τό, dor. f. κήδος, w. f. Κάδουλος οδ. Κάδωλος, οδ. Rnaden beim Pilin 34. 10. Lod. Par. p. 531. Kadoulos ob. Kadwlos, of, Knaben beim Gottesbienst ber Kabeiren, bie Dion. Hal. 2,22.

mit ben Rom. Camilli vergleicht.

wurg von abeten, Aen. Hell. 6, 3, 11., Isocr. p. 51 z. E. u. X.; eigentl. fem. von Kadμετος, α, ον, Kadmeisch, Thebanisch, of Kadμετος, die Kadmeter ober Thebanisch, of Hes., Trag. δ. — Sprückw. Kadμετα νίκη, ein kostbarer, theuer erkaufter mit sinnen Wan.

\*\*KADL ungehr Stemmsonn und Kadulta viκη, ein kostbarer, theuer erkaufter mit sinnen Wan.

νυμαι, κήδω und χάζω einzelne Temp. ableiten. Κάδωλοι, οί, ί. Κάδουλοι. xăelc, part. aor. 2. pass. von xáw, xalw. KAZΩ, angenommene Stammform, von bet das perf. κέκασμαι zu καίνυμαι abgts leitet with, als praes. ετζφείαι εε ετζ b. Βγε im Gebrauch, παντοίοις δόλοις καζόμενος, Nicet. Annal. p. 148 B. u. im impf. έκαζοντο, id. p. 120 C.

κάημεναι, ep. inf. aor. 2. pass. zu κάω, καίω, f. καῆναι, Il. 23, 198. 210.

καίω, f. καήναι, Il. 23, 198. 210.

καθά, adv. f. καθ ά, gleichwie, fowie, Pol. 3, 107, 10., Sent. Emp. u. Gramm. δ. u. X.; je nachdem, Gal.: mit partic. demyufolge, indem, quippe, Hel. 9, 18. In der deffern zeit wurde dafür καθάπερ (aus καθάπερ σί, Ar. Eq. 8. Eccl. 61.; καθάπερ γάρ εξιηται, Plat. Phaedr. p. 249. u. ό., Χοπ., Dem. u. fonk δ. in Profa. — Nit partic., indem, ἀμφοτίρους, καθάπερ ἀντιπράττοντας, DC. 37, 54 ξ. Ε.: καθαπερεί, gleich als wenn, gleich fam, Plat. Philed. p. 22 R. 59 K. Polit. p. 267. u. fonk, Arist. HA. 4, 4., DH. de Lys. 14., DL. 8. 70., D8. 2, 24. u. X.; u. καθαπεραγεί, Arist. HA. 4, 2., Theophr. HP. 1, 2, 7., bei welchem Gebrauch eigentl. das zu el gedorige Gerbum zu ergänzen ist. — 3 ion. Ε, κατάπερ, Hdt. 1, 131. 144. 148. u. δ.: κατάπερ ἐν Θήβησι κατά τον αὐτον τρόπον, τgang auf biefelbe Beije wie in Theon, id. 1, 182. — Rachgeset, Arist. Arsen. violet. p. 155. Sel. καθά und καθείς.

Gottheit), bes. als Opfer, bh. opfern, 11, Ar. Lys. 238. Av. 566.; oz our ... 2004/cour 3u Luc. Jud. Voc. 5.

πάδοποιός, όν, (ποιέω) Eimer ob. Gefáße
machend, Schol. Ar. Pac. 120.

πάδος, ό, auch κάδος, ber Eimer, bas
καβ, ber Krug zum Wassser ob. zum Beine,
cadus, Hdt. 3, 20., Soph. fr. 479., Pherecr.
in BA. p. 411., Arist. u. X.: als Wass, nach
Diosc. = 10 congii, nach Philochor. b. Poll.
10, 71. = αμφορεύς: auch Schöpfeimer,
Apollod. com. b. Ath. p. 125 A., Ammon.
p. 79.: str Becher nehmen es Einige Anacr.
b. Ath. p. 472 C., wo es aber ebenfalls ben
Krug bebeutet, s. Bergš z. fr. 16, 2., evenso
wie in ben übrigen von Ath. anges. St. ber
Komiters als Rachttopf bient er bei Ar. fr.
262: str das gemöhnlichere καδίσκος, Urne
zum Stimmensammein, Ar. Av. 1032.

Diotte in vegèn τα μελη, Plat. Criu. p.
119 E., DS. 4, 23., DH. 7, 72. u. X.; 106ποσας, Ath. p. 489 C.: τινί τι, einem Gott
etw., Hdt. 1, 86. bes of two., bes also Defer verbrennen,
was beim od. als Defer verbrennt wurde, 9νμιμματα πακντοία καταγίζονσι, Hdt. 2, 130.
7, 54.; λιβανοντοῦ χίλια τάλαντα, id. 1, 183.
u. δ.: aber τάλλα (ἐερεῖα) ἀρκεύθου ξύλος
καθαγ., bie ûbrigen Defer burch Bachbolder
bolz verbrennen, Paus. 2, 10, 4. Db. b) is
nen Kotten burch server son verbennen bestatten, 10νγεκρον επιθέντες (τῦ πυρά)... καθαγίαονPlut. Brut. 20. Anton. 14. u. δ.: bb. bestate

unacht, wie Wunber nachgewiesen. c) ubhpt. verbrennen (ohne religiofe Beziehung), doge parvoutνους χαταγιζομένου τοῦ χαρπού τοῦ ξπιβαλλομένου (έπλ το πυο μεθύσκεσθαι), Hdt. 1, 102. d) einem Berftorbenen weihen, wibmen, von Dem, mas als Zodtenopfer auf bas Grab gelegt ob. wrbrannt wurde, τρέφονται τοῖς καθαγιζομένοις έπλ των τάφων, Luc. de luctu 9., Phi-lostr. p. 32. p. 558.; obne acc. Δδώνιδι, dem Idonis Todtenopfer darbringen, Luc. de den

nadayesuos, o, die Widmung, Weihung, beiligung, bas Berbrennen eines Opfers, †. b) bas Berbrennen einer Leiche, die Leichenbesiattung, †. c) die Darbringung von Todten-opfern, das Todtenopfer selbst, Luc. de luctu 19.

zadayrico, £ 1σω, (άγνιζώ) rein machen, minigen, τόπον θείω zal δαδί, Luc. Philops. 12.: deung xadiyveorat nigl, burch geuer gereinigt, b. i. verbrannt, Bur. Or. 40.; nthavor ent nugl, id. Ion 709. (we es mit xadayleer gleichbebeut. zu fein scheint): von einer Sanbe, einem Berbrechen, einer Bestedung reinigen ob. sahnen, †. — Außerbem ift th hausg f. xadaylo verschrieben.

nodaquarros, or, blutbefledt, mit Blut be-fubelt, Kur. Or. 1358.; von

29θαιμάσσω, f. ξω, (αίμάσσω) blutig mas den, mit Blut befleden, besudeln, Aesch. Eum. 428., Kur. Andr. 588., Plat. Phaedr. p. 254

adv. ind. 9.

χαθαιμος, ον, (αίνα) blutig, voll Blut, τραύματα, Eur. IT. 1374.; σίτα, id. HF. 384.

jum Bermindern, Abzehren geschickt, μάρμακα, πλείους ὑημοι καθαιρώσι, τοῦτο ποιείν, DH. Gal. 13, p. 130.: καθαιρετικόν, τό, Absel. 7, 36. 39. ξυπρέατε, Socrat. hist. eccl. 2, 1. u. δ. KS. — Adv. – ετικώς, Origen. e. Cels. p. 25 B. b. DS., DH., Plut. u. A. aus biesem Zeitals καθαιρέω, ion. κατικός φ. Hdt., s. ήσω, ter auch έκάθαρα, s. 26 bl. p. Phryn. p. 25 sq.,

tm thhpt., δαων σπαράγματ' ή κύνες καθή- | b. Spat. auch καθελώ, Anth. Plan. 4, 334... ησαν ή θήρες, beren gerriffene Glieber die aor. καθείλον, b. Byz. auch καθήρησα, Joël hunde ob. wilden Thiere beftatten, bitterer Chron. p. 185 C. u. b.. (αίρεω) 1) herab., Inder. f. fressen, Soph. Ant. 1068., f. das. herunternehmen, losica, Od. 9, 149., It. Bunder (1062.), wo es Andere f. μιαίνειν 24, 268.; νύκτως την σελήνην, Ar. Nub. nehmen, Heaych. Der Bers d. Sopholies ift 750., Plat. Gorg. p. 513 Δ.: εἰκόνα ἐξ ἀκροπόλεως, Lycurg. p. 124, 29., Andoc. de myst. 36., Plut. Them. 22. u. X. — Med. sich 36., Plut. Them. 22. u. A. — Med. sich od. von sich herabnehmen, roga, Hdt. 3, 78.: od. von sich heradnehmen, τόξα, Hdt. 3, 78.: wie act. καθελόμενοι τους έστους, Pol. 1, 61, 1. b) καθαισείν όφθαλμούς, δασε, bie λυμθε herunter drüden, 3 u drüden, 1. 11, 426., Lidan. 1, p. 485 A., Jo. Chrys. de prov. 2, 10. u. d. c) nehmen, fangen, fassen, wie καταλαμβάνω, την πέμπτην των γεων κατείλου διώκοντες, Hdt. 6, 41. 5, 36. 6, 29. u. δ., Χen. Hell. 5, 4, 8.: erreichen, id. Cyr. 4, 3, 16. d) übtr. άγωνα, αγώνισμα κ.. einen Kamps 16. d) úbtr. άγωνα, άγωνισμα x., einen Rampf= preis, einen Sieg erringen, davon tragen, Plut. Pomp. 8.; μεγάλα πρήγματα μεγάλοιος αντόμνοις εθέλει καταισέαθαι, Hdt. 7, 52., vgl. Bur. Suppl. 749.: μελέτη κα-θαισετέον, durch Uebung zu erwerben, Thuc. 1, 121. — 2) gewaltsam herunternehmen, here unters, herabreissen, werd der niederreissen. niebetwerfen, zerft dren, τάς πόλεις, Thuc. 1, 58.; τείχη, Plat. Menex. p. 244 C., Xen. Cyr. 6, 1, 20. u. δ., Dem. u. X.: m. gen. τῶν τειχῶν, von ben Mauern etw. niebetreisen, Xen. Hell. 4, 4, 13. Φh. b) übpt. υττηίτη, λου. Holl. 4, 4, 13. 29.19 μυρρι. υττηίτητη, ξετβότεη, την Κορίσου αρ-χήν, Hdt. 1, 95.; Κύρον και την Περσέων δύναμιν, id. 1, 72. u. δ., Λεακί. Βum. 276.: την Εύρυσθέος υβριν, ein Ende machen, Hdt. 9, 29.; δίβον, Soph. fr. 572 D.: ᾿Αστυαγέα, entitronen, Hdt. 1, 124, Luc. rhet. prace. 5: κα, Anth. 3, 6.

παθαιμαϊόω, = bas vorhg., Eur. Phoen.
1167. Hel. 1615., Ar. Thesm. 695., Luc.
24. 0) einen Menschen niederreissen, swerten, abermaltigen, befiegen, el xadélos rouro τὸ όῆμα ώσπες εὐδοχιμοῦνεα άθλητήν, Plat. πασαίμος, ον, (αίμα) συιαία, σοι δίαια, τό όμα ωστερ εὐδοχιμοῦντα άθλητήν, Plat. τοι μαίματα, Ευτ. ΙΤ. 1374.; στια, id. ΗΕ. 384. Prot. p. 343 C., ib. p. 344 C. u. A.; ξu Bos bert untersehmen: das Einreissen, Rieberreissen, Rieberr fetung: σελήνης, ήλίου, Connens u. Monds gen, vermindern, verringern, tleiner sufficials, Schol. Ap. Rh. 3, 533., Hous. machen, τὰ σωμα λεπταϊς διαίταις, abmagern, Plut. Anton. 53., Gal.; τὴν δυνασιείαν, Luc. Nicr 4. τὰ ἀξίωμα. Plut. Themist. 22. Mor. lett. Theoar. p. 318.

Plut. Anton. 53., Gal.; την δυναστείαν, Luc.

καθαιοετέος, έα, έον, adi. verb. von καθαιleto, nichetzureiffen, zu zerftören, Thuc. 1, p. 817 A. u. δ. u. δgl. A. f) im Gericht, ver boms men, verurtheilen, χαθαιρούσα γνώμη, DC. 44, 1. u. Byz. Dav. perdammt bas toos usw., Soph. Ant. 275., zadaigerinos, ή, όν, gum Rieberreissen, vogl. Kur. Or. 862. g) spater übhpt. bestims Bernichten gehörig ob. geschieft, †.: men, fest feben, beschießen, ö ze d'av at

aor. 1 p. εκαθάρθην, aor. 2 p. εκαθάρην, καθάμαζεύω, (άμαξεύω) befahren, ausfah im comp. ἀποκαθαρή, Arr. de Von. 27, 1., ren, wie eine Straße, όδος καθημαξευμένη, wo Schneid. ἀποκαθαρθή, (καθαρός) reinis via trita †.; fo von andern Dingen, καθημαξευσο σημείο. αποκαθασθη, (καθασος) τετιτις για ττια Τ.; 10 δοι αποτεπιθιασει, καθημαξευμείναι, α μένος, η, ον, αδιβεπιβιασει, κεθημαξευμείναι αντιλογίαι, πέζας θόστι τι διξι., Οδ. 20, 152. 22, 439. DH. 10, 41.; τὰ οὐ καθημαξευμείναι τοῖς τι fonft δ.; νηθθς ἀνασχισθείσα καὶ καθαρημαξευμείναι τοῖς πρότερον, id. de orat. ant. §. 4. p. 450, 8., θείσα, Hdt. 4, 71.; τὰς πηγάς, Plat. Legg. de Thuc. judic. 11, 2.: σκώμματα καθημαρ. 845 Ε. τι fonft gew. Χτιδτ.: τπ. gen. τοπ ξευμείνα, αδιβεθτοίφηε Εράβε, convicia de two., Ιππον αθχιμηράς τριχός, Soph. fr. 422.: plaustro, †.: γύναιον καθ. ὑπὸ παντός τοῦ ττν. ποπ ετν. δετείση δίνεντη το θελεπ διστού καθ. ὑπὸ παντός τοῦ τοῦς του στον καθ. ὑπὸ παντός τοῦς του ποπ ενώ δεξείση δίνεντη τος δελεπ διστού καθ. οπο σύναντος που δελεπ διστού καθ. Jeina, Hdt. 4, 71.; τάς πηγάς, Plat. Legg. p. 845 E. u. sonf gew. Ausdr.: m. gen. von etw., εππον αυχαηράς τριχός, Soph. sr. 422.: etw. von etw. befreien, sauden, z. B. die Erde von Unthieren, Soph. Tr. 1008. 1050., Plat. Thes. 7.; m. gen. καθαρθείσα πονήρων ανθρώπων, Hdt.; ἀπό τινος, Dio Chr. or. 5, p. 85 C.: úbtr. burth Arzneien ben Kôre ver teiniaen. κών σρήσων Plut. Mor. p. 134 φετ reinigen, τὴν φύσιν, Plat. Mor. p. 134
D.: pass. sich reinigen, purgiren, Galen., Plut.
Mor. p. 128 B.: von Beidern, die Menstrua haben, ib. p. 651 D. b bes. im religiden mit Sand, Aesch. p. 49, 23., Dom. p. 1269, 12., Luc. Alex. 47.: bb. shinen, von Bestedung od. Berbrechen reinigen, τὸν δημον, Dom. p. 1269, 12., Luc. Alex. 47.: bb. shinen, von Bestedung od. Berbrechen reinigen, τὸν δημον, Dom. p. 1269, 12., μαθάπαν, απότε Schreib. f. καθ΄ απαν, im Gangen, iderhauft, burchaus, gang und gar, in universum.

καθάπαν, αναθίας φόνου έκάθησε, Hdt. 1, άλλὸ καθ΄ απαξ. καθ΄ είπ ελ.

καθάπαξ, αναθίας καθ΄ είπ ελ.

καθάπαν, αναθίας καθ΄ είπ ελ.

καθάπαν, αναθίας καθ΄ είπ ελ.

καθάπαν, αναθίας καθ΄ είπ ελ.

καθάπαν, αναθίας καθ΄ είπ ελ.

καθάπαξ, αναθίας καθ΄ είπ ελ.

καθάπαξ, αναθίας είπ ελ.

καθάπαξ, αναθίας είπ ελ. piare, τον αύτος φόνου έχάθησε, Hdt. 1, 44. 64. u. X.: im pass. ob. med. gereinigt werben, fich reinigen, τον άποχτείναντα κατά νόμον καθαφθέντα, Plat. Pol. p. 831 A.; ο . κεκαθαφμένος τε και τετελεσμένος, Plat. Phaed. p. 69 C. u. δ.: m. acc. καθάρσεις ob. καθαρμούς, in Reinigungen, καθάρσις .. τὰς αὐτὰς τοῖς ἄλλοις καθαιρέσθω, Plat. Legg. p. 868 C. E.; καθαρθήτω κα-θαρμούς, ib. p. 865 D.: so im act. τὸν πραότατον των χαθαρμών χαθαίρειν, δίε gelindefte Reinigung vornehmen, Plat. Logg. p. lindeste Reinigung vornehmen, Plat. Logg. p. 735 D.: im pass. auch mit acc. d. Sache, xasacsels τον φόνον, Hdt. 1, 43. e) auss stauden, prügeln, Theocr. 5, 119., Heaych.—2) Schmud durch Reinigen hinweglchaffen, stilgen, swaschen, a) eigentl., λύματα, II. 14, 171.; αίμα, id. 16, 667.; δύπα, Od. 6, 93.; σπίλον, Ath. d) übtr. etw. hinwegschaffen, ausstotten, έκ της δαλάσσης το ληστικόν, Thuc. 1, 4.; τὰ ληστικά, DC. 37, 52.: im med. von sich wegschaffen, entsernen, γηρας, Aesch. fr. Dan. 34. e) in religiöser hinsicht, eine Blutschub abmaschen, sühnen, φόνον, Aesch. Choöph. 72.

Choepn. 72.

παθάλλομαι, fut. παθαλούμαι, dep. med.,
(ἄλλομαι, irr.) herabspringen, Xen. de re eq.
8, 1., App. Hisp. 22., DH. 11, 26.; ἀπὶ ὅχθων,
Xen. de re eq. 3, 7.; εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ τείχους, Luc. d. mort. 14, 5.: ůbtr. vom Sturmwinb, hernieberfahren, II. 11, 298. — 2) spås
ter auch m. gen. wider Einen anspringen, auf
ihn losfahren. +. Don.

nooriorros, von Jedem benust, gebraucht, Ael. b. Suid. s. v. — An einigen St., wie DH. de Thuc. 11, 2. u. b. Hesych. ift bas 28.

32.: gang und gar, burdaus, Od. 21, 349.; of καθάπαξ ξχθροί, Dem. p. 294, 11.; τοῖς κ. ἀτίμοις, id. p. 779, 6., Arist. Pol. 1, 13, Plut. comp. Lyc. c. Num. 2. u. Χ.: mit Itiel τὸ καθάπαξ, Alciphr. 2, 4, p. 258 Bergli. ιτει το καθαπας, Meiphr. 2, 4, p. 200 hery...
οὐδὲ .. καθάπαξ, ne-quidem omnino, nigt
einmal, Σικελίας .. οὐδ ἔπεβάλοντο καθαπαξ ἀμιτιοβητεῖν, Pol. 1, 2, 6. 20, 12.; κ.
οὐδέ, Αντίοχος κ. οὐδὲ λόγον ἡνείχετο περὶ
τούτων, id, 5, 67, 13. u. o., DC. 53, 32.
καθάπερ, adv. [. καθά.]

καθαπλόω, (άπλόω) entfalten, entwickla, ausbreiten, Aristaen. 2, 4. † καθαπτικός, ή, όν, anfaffenb, angreiknb,

anpadenb; son

καθαπτός, ή, όν, angeknüpft, angepaßt, aus gezogen, θύρσοισι και νεβρών δοραίς κ., Ar. Ran. 1212. nach Bur.: rührbar, öργανον, ein Instrument, was gespielt wird, opp. έμπνευστόν, Ath. p. 174 C. Ginige schr. κάθαπτος,

στόν, Ath. p. 174 C. Einige scht. κάδαπτος, fr. Dan. 34. c) in religibset dinsight, eine Blutschuld admaschen, schwen, φόνον, Aesch. Choeph. 72.

Βίμιστομο απόν, Ath. p. 174 C. Einige scht. κάδαπτος, schieften, schieften, roug περιδορώνε καθάλλομαι, fat. καθαλούμαι, dep. med., (αλλομαι, irr.) herabspringen, Xen. de re eq. (αλλομαι, irr.) herabspringen, Xen. de re eq. 3, 7.; εἰς τὸ ἐντὸς τοῦ τεί-χους, Lac. d. mort. 14, 5.: άδττ. vom Sturms bind, herniebersahren, II. 11, 298. — 2) spas wind, herniebersahren, iI. 16, 181. — καθαλμας, τό, ber Eprung auf ob. gegen small, ii. ii. ober Schlinge geknüpst, b. ii. in ber Schlinge geknüpst, b. ii. in

Qu. Sm. 3,126.: übtr. τυραννίδος, sich ber Alleins | x., äδρυπτος, Pythag. c. 35.; vom Ausbruck, perschaft bemächtigen, Sol. b. Plut. Sol. 14.: βα- Schol. Ar. Ach. 244. — Adv. - los, Strab. ηπ., gefärdt sein, Plut. comp. Num. et Lyc. 4.: | 3, p. 154. bes. a) xa3ánteo3al teva Enlevoce, Ginen mit Borten anlaffen, fich mit Borten an ihn ma-den, ju Ginem reben ab. fprechen, Hom. d.: gent, qu'ancie etcen be. speciet, france or. ihm freundlich gureten, sich mit freundlichen Worten an ihn wenden, il. 1, 582., Od. 10, 70. u. δ.: aber auch αντιβίοις od. χαλεποίς επέεσσι, sinen mit harten Worten anlassen, ansahren, ichelten, Od. 20, 323., Hes. Op. 330.; auch ohne ben dat. undanreofal reva, Ginen ans riden, ihm zureden, Od. 20, 22., und absoland ohne den acc. il. 16, 421., Od. 2, 39. Rach Itom. herrschte die feindliche Botg. vor, ansabren, tadeln, Borwürse machen, antlagen, interfahren, in Nurlag nanghuror, Thuc. 6, 16. (absol. id. 6, 89.). Trans August derriter (absol. id. 6, 82.); Ισως ἄν μου δικαίως καθαπτοιντο, Plat. Crit. p. 52 A., Xen. Hell. 1, 7, 4., Icar. 32. u. δ., Plut., D.L. u. X.: τινός είς τι, Imb wegen etw., Ach. Tat. 8, 9. β) sich auf einen Zeugen berufen, τινός, Hdt. 6, 68. 8, 65. γ) b. Hipp. p. 68 D. ψόψον καταπτόμενοι, empsindich gegen Geräusch.

2άθάρειος, ον, = χαθάριος, Pythag. Carm. 35., Ath. p. 74 D. nach Dinb. — Adv. -είως, Xen. Cyr. 1, 3, 8., Ath. p. 152 A.: f. v. α. billig, opp. πολυτελώς, Nicostr. b. Ath. p. 65 D. 359 A., Eubul. ib. p. 311 D.

καθάρευσις, ή, (καθαρεύω) bas Reinfein, Hesych. s. v. αγιασμός.

zάθαρευτέος, έα, έον, ju reinigen, τινός, bon etwas, Luc. de consor. hist. 6., Clem. Alex. Paed. p. 238.; adi. verb. von

Alex. Paed. p. 238.; adi. verb. von χάθαρεύω, (χαθαρός) rein sein, meist übtr. in Bezug auf Sünde u. Bertrechen, Plat. Phaed. p. 58 B. va.: peind., id. Legg. p. 759 C., Dem., DS. u. X.: m. gen. τινός, von etwas rein sein, φόνου, Plat. ep. p. 356 E., Hel. 8, 8; όνειδους, (Luc.) Amor. 22.; άγους. Hel. 9, 1.; πάθους, Synes. ep. 12.: ἀπο τινός, Plat. Phaed. p. 67 A.: οδ. περί τις in einer Sache rein, schulos sein, περί ταυτα, Pol. 6, 56, 15.; m. dat. ννώμη. Ar. Ran. Pol. 6, 56, 15.; m. dat. γνώμη, Ar. Ran. 355.: auch vom reinen, fehlerfreien Ausbruck, την διάλεχτον χαθαρεύειν, DH. de Lys. §. 2. - Bei Gramm. von ben Sylben, in benen ein Botal auf ben anbern folgt, rå de neeunei-µera zal aŭrà zasageŭet, dagvios, dagvios, dgvios, Rust. p. 1859, 12., Hdn. p. 453 Piers. u. A.

a a. a. a. a. a. a. b. vorhg., Porphyr. de abst. 4, 6, p. 311.; im med. Byz. αθνάριζω, sut. sow, att. ro, spatere Form s. aθναίρω, reinigen, Sirac. 38, 10., Matth. 23, 5. u. b. LXX., NT. αθνάριος, ον, (καθαρός) reinlich, sauber, met, non Personen wie von Sachen, ακολουμέτη. Posidon h. Ath. p. 550 A. c. of σσ.

3, p. 154.
παθαριότης, ητος, ή, bie Reinlichteit, Saus berteit, Rettigteit, (Plat.) Bpin. p. 984 A.; πετασμημένη τὸ σῶμα παθαριότητι, Xen. Mem. 2, 1, 22., Arist. Rth. 10, 5, p. 178, 5. 10, 7, p. 181, 4 Bekk. min.; π. τῶν στενωπῶν, DC. 59, 12., Plat., Sext. Emp. u. A.: bie Reinheit; ἡ ἐν τοῖς λόγοις εὐτέλεια παὶ π., Plat. Lyc. 21.
παθάρισμε, εὐς. ἡ. (καθαρίζει) = πάθαρο.

καθάρισις, εως, ή, (καθαρίζω) = κάθαρσις,  $\mathfrak{v}$ . es. Levit. 12, 4.

χάθαρισμός, ό, (χαθαρίζω) = χαθαρμός, bie Reinigung, bas Reinigungsopfer, (Luc.) Amor. 22., Lucas 1, 22. u. b. NT., Schol. Ar. Plut. 454.

xăsăcioingior, to, ber Ort gum Reinigen,

Harpocr. s. v. κεγχρεών.

κάθαρμα, τό, (καθαίρω) bas beim Reinis gen Aus ober Beggeworfene (τὰ μετὰ τὸ gen Aus over Aseggeworfene (τα μέτα το καθαρθήναι απορειπτούμενα, Ammon. p. 79.), also der Schmid, Kehricht, Auswurf, purgamentum, Aesch. Ch. 96.; πόντια καθάρματα, Eur. HF. 225., Poll. 5, 46. — Dh. 2) bei Reinigungs od. Schnopfern das Opfersthier, auf das die Schnopfern das Opfersthier, auf das die Schnopfern der meggeworsen wurden, und das darum als unrein weggeworsen word, der Schol. s. Ar. Pl. wurden, und das darum als unrein weggewors fen ward, der Sandenbock, Schol. z. Ar. Pl. 454., z. Ach. 44. d) übtr. ein verworsener Mensch, Abschaum, Auswurf der menschlichen Gesellschaft, Scheusal, d. als Schimpswort, Ar. Plut. 454., Dem. p. 269, 26. 574, 14. d., Ath. p. 697 K., Luc. Char. 10. u. d. u. A., Luc. d. mort. 2, 1. u. A. — 3) bei Ar. Ach. 44. maskeich. der durch Infer annie Ar. Ach. 44. mabrid. ber burch Opfer gereis

nigte, geweihte Gerichtsplas. Dav.

καθαρματούδης, ες, (είδος) bem κάθαρμα άhnlich ob. von ber Art besselben, EM. p. 512, 7.

καθαρμογή, ή, die Zusammensugung, bas Zusammenpassen, Manuel Bryenn. Harm. p.

362.; von

καθαρμόζω, (ἀρμόζω) baranfügen, zufams menfügen ober passen, baranpassen, βρόχον δέρα, Kar. Hipp. 771.; πλόκαμον ύπο μετρα, id. Bacch. 917. Rhes. 767.; στέφανον,

7ρα, 10. Baccal. 917. Anes. 707.; δτεφανον, Anth. 12, 256.

πάθαρμός, ὁ, (καθαίρω) bie Reinigung, Subnung, Russohnung, Instratio, bes. von Blutschuld oder irgend einer Bestedung od. Sánde, Aesch. Sept. 720. Choëph. 962. 1055. Eum. 267. 273., Soph. OT. 99., Kur., Plat. Legg. p. 735 C. 865 C. D., DH. 9, 212. u. X. i, Θέσθαι καθαρμόν δαίμονός τωρος είνα Βείνουμα sine Bottheit (Ες. ευ voc, eine Reinigung für eine Gottheit (sie zu versohnen) vornehmen, Soph. OC. 467.: als torperliches Deilmittel, Plut. Mor. p. 148 R.: 

natellofes Leben fuhrend, Anastas. Sin. Hodeg. Spiben, welche aus blofen Bofalen befteben, ge-

zadacoloyew, (leyw) rein fprechen, Bust. p. 352, 33.

κάθαροποιέω, rein machen, reinigen, Schol. Ar. Ach. 506.; von

Hdt. 4, 53.; υδατα, Eur. Hipp. 209, Plat. Phaedr. p. 229 C.; άκρατος και κ. νους, Ken. Cyr. 8, 7, 20.; οὐρον, Hippocr. p. 1123 C.; άρτος και, (τεύχω) τείπε, gut etc τος, Hdt. 2, 40., Alexis b. Ath. p. 161 C.; ασθασότευκτος, ον, (τεύχω) τείπε, gut etc τος, Hdt. 2, 40., Alexis b. Ath. p. 161 C.; καθασότεις, τητος, ή, bie Reinheit, Reinigtop. συγκομιστός, ib. p. 109 C.: των Δθηναίων όπερ ξστράτευε, καθαρόν ξξήλθε, τείκ plat. δ.: δίε Φεlligheit, όφθαμων (opp. ναίων όπερ ξστράτευε, καθαρόν ξξήλθε, τείκ plat. β.: δίε Φεlligheit, όφθαμων (opp. συχνομιστός, Thuc. 5, 8.: ήλιος, sol assus, Plat. Phaedr. p. 239 C.: καθαρός τὴν καθαρόγια, δίε τείπες, glôngende Ιτθείτ, δαμηνίαν, DH. ind. Lya. 2.: hefter, καθαρόγια, Plat. Phaedr. Plater καθαρόγια, βίρνεστος συν μετώς και και διαθείτες καθαρόγια. παθαρόν, Nicostr. b. Stob. Flor. 3, p. 41.; καθαρά βλέπειν, ΒΑ. p. 48. 26.: hell, φάος, Pind. Ol. 10 (11), 47., Ατ. προσούν προσουν προσουν προσουν προσουν προσουν προσουν προσουν προσουν προσουν προσουν προσουν προσουν προσουν προσουν προσουν προσουν π μων, ber date, wahthafte Σ., Ar. Av. 1549.; Παρμένων ζημία καθαρά, Alciphr. 3, 21.; βεοί, Poll. 1, 24.: m. gen., Δοξίας δυματικές βινάντος, εία τείν πετ. (chmachlose Tob (burch das Schwerdt)), ολ. αλ. Αεεch. Ευμ. 63.; φόνου, ib. 548.; διάνατον οὐ καθαρόν τοὐ καθαρόν τοὐ καθαρόν τοῦ καθαρον (sc. ξερόν), a) das Reinigungs, δι αλχόνης ὑπομένουσεν, Philo p. 942 Β.: Εάμπορξεν, δι Εύμπυης, Ηdt. 1, 35., Κυτ. διαθαρός στρατός, det gesunde, brauch dat. 1, 211.; τὸ καθαρόν τοῦ στρατός, Hdt. 1, 211.; τὸ καθαρόν τοῦ στρατός), has chin. adv. Tim. p. 4, 10. (vgl. Ba. τοῦ), Hdt. 1, 211.; τὸ καθαρόν τοῦ στρατός), id. 4, 135., vgl. Charit. 7, 5, p. 161 Lips., [. Βετήματος δ. Βοίν αξι ψήτοι καλ μηδέν περιξί, περιδί, καθαρόν, μας dial. mort. 1, 1. Catapl. 4, 135., vgl. Charit. 7, 5, p. 161 Lips., [. Βετήματος δ. Βοίν αξι ψήτοι καλ μηδέν περιξί, καθαρόν, μας διαθαρών διαθαρών διαθαρών διαθαρών, με καθαρόν, μας διαθαρών διαθαρών, διαθαρών διαθαρών, με καθαρόν, με διαθαρών διαθαρών, διαθαρών διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών διαθαρών, με διαθαρών διαθαρών, με διαθαρών διαθαρών, με διαθαρών, με διαθαρών διαθαρών, με διαθαρών διαθαρών, με διαθαρών διαθαρών διαθαρών διαθαρών διαθαρών διαθαρών, με διαθαρών δια 106, οὐ καθαρός χεῖρας ἐών, Hdt. 1, 35., Luc. de sacrif. 13.; χεῖρες, Aesch. Eum. 303., Plut. Pericl. 8.; ἐκέτης καθαρός ἀρλα-βής, Aesch. Eum. 452., Soph. OC. 554.; καθαρός ἀπας τοι πολεμίους δς ἀν κτώνη, καθαρός άπας τοι πολεμίους δς ζεν κτάνη, Βυτ. Ιοη 1334.; καθαρός καὶ κατὰ τὸ σῶμα καὶ κατὰ τὴν ψυχήν, Plat. Crat. p. 405 Β. b) αυ [τίτι τις ερτίτις γνώμη, Pind. Ol. 4, 18.; καθαρὰν ἀνοίξαντα κλήδα φρενών, Ευτ. Med. 660.; m. gen. frei wodon, κα- θαρός τὰς χείρας φόνου, Plat. Legg. p. 864 Β.; ἀδικίας τε καὶ ἀνοσίων ἔργων, id. Pol. p. 496 D. δ. u. Χ.: m. ἀπό, DC. 37, 24. Αctor. 20, 26. — 3) καθαραὶ ἡμέραι, dies fasti, opp. ἀποφράδες, Plat. Legg. p. 800 D. κάθαρτήριος, ον, = καθαρτικός, θυσία, κάθαρτήριος, ον, = καθαρτικός, θυσία, κάθαρτής, οῦ, ο΄ καθαρίω) beτ τείπιζε, καθαρτής, οῦ, ό, (καθαίρω) beτ τείπιζε, κατίαςτι (τεί, burά) Κείπιζιμης δορία, ; κόρ και, τοῦ στρατοῦ, id. fr. 32 Died.; κόρ κας, Ατ. Vesp. 1043.; περὶ ψυχήν, Plat.

- 4) xabaçal werben von ben Gramm. bie ισητοιη, ωειαθε αυς υισητι ποταιεπ θεμερεη, θε παπητ, ΕΜ. p. 129, 37. 143, 33. — Αθν. -ρως, άγνως καὶ καθ., h. Αροίλ. 121., Hes. Op. 334.; κ. τε καὶ μετρίως τὸν βίον διεξεί-βοῦσα, Plat. Phaed. p. 108 C.; λέξις άγωιβως καὶ κ. έχουσα, Isocr. p. 83 A.; καθαρωίτερον διαλέγεσθαι, Plut. Mor. p. 1116 C.: Ar. Ach. 506.; von χάθαροποιός, όν, (ποιέω) τείπ machent, αθατέρον διαλέγεσθαι, Plut. Mor. p. 1116 C.: αυ ξείδαρος, ά, όν, 1) τείπ (in allen Begies hungen), υπνετμίζος, ία, όν, 1) τείπ (in allen Begies hungen), υπνετμίζος, Ιαυτετ, εξιματα, Od. 6, 61.; σπέρμα θεοῦ, Pind. Pyth. 3, 15.; δευτείως, Είατ, genau, Ευτ. οδ. 6, δι.; σπέρμα θεοῦς, Ρίπλ. Ρέτον δεοῦνοβένης καθαφός παρά θολεροῖαι, Εξυνετῶς λέγειν, Ar. Vesp. 631.; δηλοῦν, δέει ὁ Βορυσθένης καθαφός παρά θολεροῖαι, Ελ. εξ. δερήβους τελών, DC. 36, 8.

Dhaadr n 229 C. προστος και κ. νοῦς Χεπ.

κάθαρσις, εως, ή, (καθαίρω) bit Atinigung, Ηίρροςτ. δ.; σωμα ίατρικής καθάρσεως τυ-χόν, Plat. Legg. p. 628 D.; της ψυχής, id. Soph. p. 227 C.; καθάρσεις ξμμηνοί, Ηίρ-pocr. Aphor. 5, 60. u. Χ.; καταμηνίων, Arist. HA. 6, 18.: bit Reinigung burch Dyfer,

Suhnung, Hdt. 1, 35.

zädapreor, adi. verb. zu zadalow, zu tris
nigen, Geop. 10, 77, 2.

zadavarei, Lyc. 397.; zadavaiver, (Luc.) zadelero, mo exadelero fteben tonnte.) Amor. 12.

Αποτ. 12.

πόθαψις, εως, ή, (άψις) bie Betastung, Betührung, Oribas. p. 288 Matth.

παθέδρα, ή, bet Sig, ούκ έν τῆ καθέδρα ή προεδρία, άλλ έν τοῖς ξεγοις, Hdn. 2, 3, 17. u. X. b) bie Bant bet Ruberet, †. c) bet Abtritt, Theodoret. H. K. 1, 14. d) = εὐνή, τοῦ λαγῶ, bas Lager, Xen. Cyn. 4, 4. e) = ἔθρα, bas Gest, bet Hintere, anus, Hippocr. p. 557, 49. 1) bas Hiebestal, Strab. 17, 1, p. 462 Ταμελα. — 2) bas Siebestal, Strab. 17, 1, p. 462 Ταμελα. — 2) bas Siebest, bie Chilung bes Sigenden, οὐδέν τοῦ σχηματος ή τῆς καθέδρας ἐκτρέποντες, Luca Fugit. 7., Plut. Mor. p. 45 C. c) bas Stillesigen, Jausbern, bie Βόρετung, Thuc. 2, 18., Arist. Probl. 5, 14.; πρὸς τῷ Καπιτωλίφ καθέδρα καί σχολή γενομένη χρόνιος, Plut. Cam. 28. — 3) καθέδραι, ὑποδοχαί ἀνθρωπων. τῆ τριακοτῆ γὰρ ημέρα τοῦ ἀποθανόντος οί προσ-

3) καθέδραι, ὑποδοχαὶ ἀνθρωπων. τῆ τριακοστῷ γὰρ ἡμεξρα τοῦ ἀποθανόντος οἱ προσἡχοντες ἄπαντες καὶ ἀναγκαῖοι συνελθόντες κοινῆ ἐδεἰπνουν ἐπὶ τῷ ἀποθανόντι, καὶ τοῦτο καθέδρα ἐκαλεῖτο, ΒΑ. p. 268, 19. καθέδραι, f. καθεδούμαι, Ar. Ran. 202. u. ſοηξι καθεδοθησεται v. ξε. b. DL. 2, 72.; aor. pass. ἐκαθέσθην ετξ b. Θράτ, f. ξοόκ. β. Phryn. p. 269., Dotto z. Charit. p. 212., Stav. z. Luc. Soloce. 11, (ἔζομαι) fic niebet ſεξεπ, ſiţen, Hom. u. ſοηξι ἀγορήνος καθεζωμεσθα, Od. 1, 372.; κατ ἀρ' ἐξεν ἐπὶ δρώνου, Il. 24, 522.; κατ ἀρ' ἔξεν ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν, Od. 3, 406.; ἐπὶ ζυγος καθέζει ἀρχῆς, Bur. Phoen. 75.; παρ' Διὶ καθεξομένη, Hes. Op. 257.; ἐκαθεζόμε-geftht hatten), προσβολάς παρεσκευάζοντο, δύροις καθέσσατο, Anacr. in Anth. 6, 143.; δύροις καθέσσατο δ. Αρ. Rh. 4, 1219., weilen, Od. 6, 295. (In ben meisten St. wo καθέσσατο borgeschil, wird. (Bo bei ben ber altern Schriftfeller hat καθέζεσθαι αφτί, Att. sonst καθέζου stand, ist jeht καθέσα here fliche Botg. u. wird von ber augenblicklichen gestellt; καθέζου καθέσσα καθέσσα καθέσσα καθέσσα με βιόμε βυτίς με δικεντίκου. 

Soph. p. 231 B.; mit μάγοι νετδ.. Hippocr. (Plat.) Axioch. p. 371 C.; οί τριάκοντα έχάρι. 301, 38.; m. μάντεις, Plut. Mor. p. 323 Κ. (Bgl. Bottiger's Andeut. E. 48.)

κιθαστικός, ή, όν, zum Reinigen gehörig, 11., Paus. 10, 5, 2., Ath. p. 17 F. (auch μακον, Plat. Mor. p. 999 F.; ohne ψαφμ., Hippocr. p. 766 H.; οίνος καθαστικώτερος, Dioscor. 5, 76.; μέλος, Arist. Pol. 8, 7.; ή καθαστική (sc. τέχνη), Plat. Soph. p. 231 B. καθαστική (sc. τέχνη), Plat. Soph. p. 231 B. καθαστική (sc. τέχνη), Plat. Soph. p. 231 B. καθαστική (sc. τέχνη), Plat. Soph. p. 231 B. καθαστική (sc. τέχνη), Plat. Soph. p. 231 B. καθαστική (sc. τέχνη), Plat. Soph. p. 231 B. καθαστική (sc. τέχνη), Plat. Soph. p. 231 B. καθαστική για το, δ. δαθα Reinigungsmittel, Tzetz. Εκεg. in II. p. 126, 2. καθαστική (sc. τέχνη), Plat. com. b. Ath. p. 396 B. καθαστική κατοι , Plat. com. b. Ath. p. 396 B. καθαστική (sc. τέχνη) καθαστική (sc. τέχνη) καθαστική (sc. τέχνη), Plat. com. b. Ath. p. 396 B. καθαστική (sc. τέχνη) καθαστική (sc. τέχνη) καθαστική (sc. τέχνη), Plat. com. b. Ath. p. 396 B. καθαστική (sc. τέχνη) καθαστική (sc. τέχ

καθέηκα, ep. u. ion. f. καθήκα v. καθίημι. καθείατο, ep. f. έκάθηντο von κάθημαι.

radeluaquai, (eluaquai) burch bas Schices fal bestimmt fein (bef. zu Jemandes Unglud), νοσείν μοι καθείμαρται, Arrian. Epict. 2, 6, 10., Heliod. 10, 19.; πάλαι καθειμαρμένων τούτων, Plut. Alex. 52., Luc. Phi-lopatr. 14.

† καθειμένως, adv. part. pf. pass. zu καθ-ίημι, nachgelaffen, nicht angeftrengt: gelind, fanft. [ten, Bused.

καθειργμός, ό, bas Ginfchlieffen, Ginfchranκαθείογνυμι u. καθείογω, einschliessen, eins specten, οὐ καθείος ήμαςς, Bur. Bacch. 618.; ές τὸν καλόν καθεύργυνται, Cratin. b. Poll. 10, 160.; καθείοννυσε την του πυρός δυ-ναμιν, Plat. Tim. p. 45 Β.; έν σκότο έαυ-τὸν καθείοξας, Luc. Demon. 25.; οίκοι καθείργουσιν αὐτάς, (id.) Amor. 39. Bgl. κατ-είργω u. είργω S. 508 b. Dav.

xάθειοξις, εως, ή, bas Ginschlieffen, Ginssperten, Ael. HA. 15, 27.; ἀκοιβής, Aristid. 1, p. 303 g. G.; αξ ἐν σκόιψ λόγων κ., Himer. p. 460.

καθείς, f. καθ είς, Giner nach bem Anbern,

Reber einzeln, o naveis roir gelwr, 3 Macc. 5, 34.; auch eis naveis, NT. (Erft spättre selberhaste Assa sen, s. Luc. Soloec. 9. baf. Grav.)

zadeina, (eina) befect. nor., ich feste nieber,

xαθέχτης, ου, ό, (κατέχω) bie Fallthûte am Χαθέχιης, ου, ό, (κατέχω) bie Fallthûte am Χαθέχιης, ου, ό, (κατέχω) bie Fallthûte am Χαθέχις, imperat. aor. 2. von καθίημι. χάθεςς, έως, ή, (καθίημι) daß ferablage fen, dineinlassen, εκος, ή, (καθίημι) daß ferablagen, βικοί περιβίημιο, εκος, ή, (καθίημι) daß ferablagen, εκος, ή, (καθίημι) daß ferablagen, βικοί περιβίημιο, εκος, ή, (καθίημι) daß ferablagen, εκος, ή, (καθίημι) daß ferablagen, βικοί περιβίημιο, εκος, ή, (καθίημι) daß ferablagen, εκος, ή, (καθίημι) daß ferablagen, ξείς, imperat. aor. 2. von καθίημιο, κάθετος, έκος, ή, (καθίημι) daß ferablagen, ξείς, imperat. aor. 2. von καθίημιο, κάθετος, ής (καθίημι) daß ferablagen, ξείς, imperat. aor. 2. von καθίημιο, κάθετος, ής (καθίημι) daß ferablagen, ξείς, imperat. aor. 2. von καθίημιο, κάθετος, ής (καθίημι) daß ferablagen, ξείς, imperat. aor. 2. von καθίημιο, κάθετος, ής (καθίημι) daß ferablagen, ξείς, imperat. aor. 2. von κάθετος, ής (καθίημι) daß ferablagen, ξείς, imperat. aor. 2. von κάθετας καθίημιο, διακτίνου ής πετριβίημιο, του διακτίνου ής καθίημιος καθίτημιος καθίημιος καθίτημιος καθίημιος καθίημιος καθίημιος καθίτημιος καθίτημιος καθίημιος καθίημιος καθίημιος καθίτημιος καθεκτός, ή, όν, (κατέχω) ans, aufs, que τάθμυhalten, Dom. p. 515, 11., Plut. Oth. 9.; καταλαβών τὸν Μινούκιον οὐκέτι καθεκτύν, τάσμμαίτει, Dem. p. 515, 11., Plut. Oth. 9.; καθεστηκότως, adv. part. perf. act. von καταλαβών τον Μινούκιον οὐκέτι καθεκτόν, καθέστημι, festgeseht, feststehend, geseht, ruhig, id. Fab. 10.; οὐ συγχωρεῖ τοῖς θεαταῖς εν gelassen, εχειν, Arist. Polit. 8, 5. τῷ καθεκτῷ εἰναι, se continere, Philostr.
p. 818. — 2) gurndgehalten, θεσμοῖς, Theod.
Prodr. p. 134. — Αdv. καθεκτῶς, ἐμάχοντο
οῦ κ., Philostr. p. 712.
καθε

καθελείν, inf. aor. 2. act. zu καθαιρέω. καθελίσσω, (έλίσσω) bewidein, umwidein, τὰ ελχεα τελαμώσι κατειλίσσοντες, Hdt. 7,

παθελευσμός, ό, bas herunterziehen, hers abziehen (bes. Schiffes), els την θάλασσαν, Moschio b. Ath. p. 207 A.; von  $z\alpha \vartheta \epsilon \lambda z \dot{\nu} \omega$ ,  $(\dot{\epsilon} \lambda z \dot{\nu} \omega) = z\alpha \vartheta \epsilon \dot{\lambda} z \omega$  (im praes.

πασελευώ, (ελευώ) = κανελεω (im place. in impf. ungebt.,  $f_*$  έλεύω), των νεων κατελευσθεισέων,  $f_*$  Hdt.  $f_*$ , 100.; καθελεύσαν τες τὰς ναῦς, Thuc.  $f_*$  Τhuc.  $f_*$  κυσται σταδίων περί δωδικα, Strab. 8, p. 380. καθέλκω, f. ξω, (έλκω) herunterzühen, hers abziehen (opp. ἀνέλκω), ενα δ βούλονται μέρος καθέλκη βαρυνόμενον τη κρούσει, ΕΜ. p. 652, 52.: καθέλκειν τὰς ναὺς, bie Schiffe vom Cande aufs Meer ziehn, sie vom Stapel laufen lassen, deducere naves, Ar. Ach. 544. Eccl. 197., Xen. An. 7, 1, 19. u. L. z ές τὸν Πειραία, Thuc. 2, 94. b) übtt. αυρώερεη, τὸ, DL. 7, 18. καθεμα, τὸ, (καθίμω) das Deradgelassen, φετιαιτετράσισευος, Gehange, Paletette (ὁ κατά στήθους δυμος, Hesych.), LXX.; b. Poll. 5, 98. steht κάθημα.

, 98. fteht καθημα.

καθέννυμι, (εννυμι) belleiben, poët. καταέννυμι, w. j.

καθεξής, adv. = έφεξής, Ael. HA. 8, 7., Plut. Mor. p. 615 B.; κατά δ' έξείης, Opp. Cyn. 3, 49.

κάθεξις, εως, ή, (κατέχω) bas Anhalten, Burudhalten, του πνεύματος, Arist. de somn. 2.: bas Festbatten, Beibehalten, Behaupten, ris moune, Thuc. 3, 47. magesw, fut. zu narexw.

καταγωγή, Hesych.

zaθεσιηχώς, υία, ός, part. perf. von xaθ-[ίστημι. 2αθεστήξω, fut. 3. in intr. Bbtg., von zaθ-

xaderno, noos, 6, (xadinui) Alles, was man hinablagt, hineinstedt, ein von Leinwand, Belle 2c. gusammengebrehter Korper, um ihn in eine τά έλκεα τελαμώσι κατειλίσσοντες, Hdt. 7, 181.; κατειλίχατο τὰς κνήμας δάκεσι, id. 7, 16.; ξείοις κατειλίχατο τὰς κνήμας δάκεσι, id. 7, 16.; ξείοις κατειλίχθαι, Aristid. 1, p. 303, 21. Κατ het et . ein chirurg. Bertzeug, das in di καθελκόω, (έλκόω) eitern machen, †. Pass. belafe gelassen wird, um den Urin zu bestrecht, vereitern, κείλεα καθηλκωμένα, Hippoor. p. 1213 D., Arist. HA. 9, 37. u. nach Koraës Plot. Anton. 82. καθελκόμος, ό, das herunterzsiehen, here fallen. — 2) die Angelschiehen die her her bet Echisses, είς την θάλασ-λατεικία. 2, 14. — 3) = καθεμα, Poll. 5, σαν, Moschio b. Ath. p. 207 A.; von 98.; οι στρεπτοι οί τε καθετήρες καλούμι-νοι 2c., Clem. Al. Paed. 2, p. 244. Dav.

καθετηρισμός, ή, bas hinablaffen ob. bins

einsteden des καθετήφ, Paul. Aeg. 6, 59.
καθετήφιος, ία, ιον, gum Katheter gehdrig, Ratheter s, δφγανον, Aretae. p. 110 E.
καθετικός, ή, όν, sentrecht, perpenditular, Schol. z. Arat. 112. — Adv. – κας, Bust.

Opusc. p. 155, 40. κάθετος, ον, (καθίημι) hindbgelaffen, bets untergelaffen, θύμαι, Bug =, Ballthure, allo δὲ ἔμβυλά φασι τὰς παθέτους, τὰ γῦν κα-λούμενα πιερά 2c., Schol. Kur. Phoen. 115.; μόλιβδος, Gentblei, Plut. Aemil. 15.: åbtt.,

μόλιβδος, Sentblei, Plut. Aemil. 15.: άbtr., bas Eat: subornatus, ύπο σοῦ, Synes. p. 185 A. b) κάθειος, ὁ (sc. ἀμνός οδ. βοῦς), als Opfer fùr ben Poseibon ins Meer gesentes Schaaf od. Stier, Harpoer. p. 104, 22 Bekk., Phot. p. 122, 11. 7., s. Bales, δ. Harpoer. c) κάθειος, ή, ber Perpendikel, bas Bleitoth, Richtblei (Hesych., Ammon.), die sentrechte Linie, κατὰ κάθετον, Plut. Mor. p. 900 F., Luc. Philopatr. 24., Sext. Emp. δ. (Phot. p. 122, 6.): κάθειος νομιμή. Poll. 4. 160. p. 122, 6.); χάθετος γραμμή, Poll. 4, 160. β) bie sentrechte Sobe, Strab. 8, p. 379. γ) bie Angelschnur, τοιχίνη, Anth. 7, 637., Opp. Hal. 3, 77. 138.

2.: das Fefibalten, Beibehalten, Behaupten 17/5 έρχης. Thuc. 3, 47.

παθέξως fut. zu πατέχω.

παθέξως fut. zu πατέχω.

παθέρως, τό, = ξομα 2), χούσεα φορέων

παθέρματα, Anacr. fr. 19, 12 Bergk.

παθέρματα, δι τόσως (ξεπύζω) = παθέρπως, ή παρδεύδως impf. ep. παθευδόν, att. παθπύσον und ξαάθευδον (f. Buttm. Gr. 2, Ε. 185.), fut. παθευδήσως (εδόω) [chlaften, ruhen, nuσεν, ift hinadgeschlüpft, Ar. Ran. 485.]

παθέρπυσον ξε Κεραμεικόν, schlendere zum K., ib. 129.

παθέρπως (ξεπω) herabs, heruntertriechen, βτίσεις, απ δεβίων παίχων παίχων παθείρπεν ξίαφος, Soph. fr. 110 Dind.: übtr. sich herabs ziehn, von bem ersten Wildhart, ber sich alls dar, von Lake con παίχων παθείρως καθείρως, μετ αὐτοῦ παθεύδουσικ, ziehn, von bem ersten Wildhart, ber sich alls dar, Poone. 637.: forgloss, unthátigs, trágt mátig an den Bangen beradzieht, αὐτῷ παρὰ (ξεπ. Aesch. Ag. 1330., Dem. de fals. leg. τα ἀτα άρτι Ιουλος παθέσπει, Xen. Symp. 4, 23.

Xen. An. 1, 3, 11. (pf. zαθευδηπέναι, Epi-phan. 1, p. 418 A.). παθεύφεμα, τό, ber Bund, Sirac. 35, 9.

καθευρεσιλογέω, = ευρεσιλογέω, Pol. Exc. Vat. p. 397.

καθευρίσκω, f. καθευρήσω, (ευρίσκω, irr.) auffinden, herausfinden, η καθευρέθη τάφον κοσμούσα, Soph. Ant. 391., Galen. 2, p. 170., Luc. Ocyp. 68.

χάθεφθος, ον, (χαθέψω) ftarts, gut ges toct, Diphilus medic. p. 59 B., Aretae. p. 90 F.; χουσός, geläutertes Golb, †. 90 F.; χουσός, gelautertes Golb,

zαθεψής, ές, = b. vorhg., Nicand. Alex. 586. zaseψησις, εως, ή, (zaseψω) bas Bertos chen, Berbauen, Hippoce. p. 356, 27., DS. 1, 40 g. C.

καθειμιάσμαι , dep. med., (ξψιάσμαι) τετε bohnen, verfpotten, illudere, riros, Od. 19, 372. ρόφιση, φετιροτίται, iliudore, τίνος, Uo. 19, 3/2. χαθέψω, fut. χαθεψήσω, (ξίψω, irr.) febt boden, fart foden, gerfoden, von der Sonne u. dife, ἀρδεύουσι τὰ ἄλλα, δπως μὴ χαθείγηται, Theophr. HP. 7, 5, 2.; χαθεψόμινος υπό τῶν χαυμάτων ποταμός, DS. 1, 40.: verdauen, Dioscor. 6, 6. 7.; χαθέψεις τὰρχύριον, Ar. Vesp. 795. b) übtr. midern, philiser wit ποσώντικ perh. Yen de re en αυρουτιου, απ. τενρ. 193. b) uott. mitoeth, maissen, mit πραθνειν verb., Xen. de re eq. 9, 6., wo καθευρούσι steht; ebenso b. (Luc.) Asin. 25. ήλεφ έν κτήνει καθεψείσθαι. Bgl. έψεω S. 925 z. G. καθησαι, 2 sing. praes. von κα-

xαθηγήτεισα, ή, fem. bon καθηγητής, Orph. bymn. 75, 6. [2, 300. υτρι. 113111. 73, 6. 200. 22, 300. 22, γητης μετανούρις, Ιναποπ. υ. Απ. p. 513 D.: det Führer, Erzieher, did τδ άξιωμα καλ την οθειούητα τροφεύς Αλεξάνδρου καλ καθηγητής καλούμενος, Plut. Alex. 5. u. δ. 6. Φαίε & Plut. Cio. 26, vol. 5, p. 371 sq. Schnef.

καθηγουμενεία, ή, διε Anführung, δας Romsmando, τῶν μοναζόνιων, Nilus opist. p. 351. καθηδύνω, (ἡδύνω) [εἡτ [ὑς machen, ενώτε χεη, ζωμός καθηδυσμένος περιττώς, Ath. p. 140 A. b) ὑδιτ., ετίτευεη, ετράξεη, τῆ παρὰ πότον ὁμιλία τοὺς παρόντας, Bunap. p. 12 Βοίες: την δυσρησιν, Bumath. p. 130 Teuch. καθηδύπάθεια, ή, δας Bohlleben, Hosych.; non

καθηδυπάθεω, (ήδυπαθεω) mit Bohlleben verbringen, verschweigen, verprassen, οὐ καθη-δυπάθησα (τοὺς δαρεικούς), ἀλλ' εἰς ὑμὰς ἐδαπάνων, Χοπ. Απ. 1, 3, 3.; ἀναλίσκειν καλ καθ. τὸν χρόνον, Plut. Anton. 28.; τοὺς τοῦ πολέμου καιρούς, Luc. diel. mort. 12, 6.: m. gen. τοῦ βίου, Basil. M. homil. ad Div. p. 60 C., wo hemsterh. z. Luc. a. a. D. τὸν βίον schercht. Dap.

καθηδυπάθησις, ems, ή, bas Bobleben, Nicet. Ann. 15, 3.

παση, τ. πασησαι, z sing. praes. von πα
ημαι.

† πασηβάω, fein Jugenbalter burchleben.

† πασηγεμονικός, η, όν, = ήγεμονικός;

ton

πασηγεμονικός, ό, ή, = ήγεμων, ber

βύρτετ, Wegweiser, κατηγεμόνες τῆς όδοῦ,

11.; Αρροδίτης πασηγεμόνα ποιείσσαι, Plut.

Thes. 18.: ber Ansther, Περσών, Suid.:

βύρτε πασηγεμόνε τῶν δλων, Pol. 7, 14, 4.; γένους,

μενος περί τῶν δλων, Pol. 7, 14, 4.; γένους,

Heliod. 10, 11.

πασηγεμαίν αι οι πατηγερώνα το τα πασηγεμόνι πασηγενε είς ήμας ὁ Ιδρος, big

βείμε τα m απα, λασελίπι δα τα παθη τα πα της λασομν πασηπεν τίς ήμας ὁ Ιδρος, big

βείμε τα m απα, λασομί λα τη διαδοχή είς αδελμόνι, id. Αίειδι 2. ο) του ber βείς αὐτον, id. Αίειδι 2. ο) του ber βείς αὐτον, id. Αίειδι 2. ο) του ber βείς αὐτον, id. Αίειδι 2. ο) του ber βείς αὐτον, id. Αίειδι 2. ο) του ber βείς αὐτον, id. Αίειδι 2. ο) του ber βείς αὐτον, id. Αίειδι 2. ο) του ber βείς αὐτον, id. Αίειδι 2. ο) του ber βείς αὐτον, id. Αίειδι 2. ο) του ber βείς αὐτον, id. Αίειδι 2. ο) του ber βείς αὐτον, id. Αίειδι 2. ο) του ber βείς αὐτον, id. Αίειδι 2. ο) του ber βείς αὐτον, id. Αίειδι 2. ο) του ber βείς αὐτον κασήπευ οὐτοι, είπτετετη τα χροι καθηπενικός καθηπε Thes. 35.; της εἰς Ἰταλίαν σιρατείας, id. συνόσου κατὰ πόν καιρὸν τοῦτον, Pol. 4, 7, Camill. 15 ε. G. b) anfangen, einleiten, m. gen., τοῦ λόγου, Plut. Symp. p. 199 C.; id.: bb. τὰ κατήποντα ob. τὰ κατ. πρηγμαών καθηγήσαιτ ἀν τοῦτο τὸ μάθημα, Plat. τα, bie gegenwärtigen Umftanbe, Eage, Hdt. 1, Lach. p. 182 C.; vo rangehen, anfangen, 97. 5, 49. 8, 19. 40. 102. β) ο καθηπων Lach. p. 182 C.; vorangehen, anfangen, 97. 5, 49. 8, 19. 40. 102. β) δ χαθήκων m. paţic., οὐχ αὐτὸς χατηγήσομαι νόμον χούνος, die festgesette, bestimmte, rechte Zeit, τονδε τιθείς, Hdt. 7, 8.: in etwas vors Dem. p. 1371, 25., Asschin. adv. Ctes. 126, angehen, Anweisung woşu geben, lehren, einführen, m. acc. ber Sache, χουσαι ἡμέραι, Dem. p. 1372, 8., Binecr. ηί, ἡ αὐτὴ γυνὴ τὸ χοησιήριον χατηγήσαιο, p. 149, 12. u. A. — 3) zurückomme n, Hdt. 2, 56., vol. 2, 49. u. dat. ber Pers. Luc. εξεντεη, επειδή πάντως χαθήξοντα αὐτὸν de astrol. 14.: ξεντεν sein, χαθηγήσανο ἤσθοντο, DC. 39, 10. — 4) zukommen, Καισαρος Αθηνόδωρος, Strab. 14, p. 674. Dan. gehoren, passen sein, τὰς ἐσθήτας τὰς

καθηκούσας del ταϊς περιθεταῖς, Pol. 3, 78, 3. ; καθήκει μοι, es tommt mir zu, ist meine psite sine stennsart subren, os επ' αὐτῷ καθήκει μοι, es tommt mir zu, ist meine psite sine stennsart subren, os επ' αὐτῷ, b. τό καθήκον u. τὰ καθήκοντα, a) bie Hdt. 2, 86 z. X. bas. Balden.: bas baget Gebühr, Psiidt, Schuldigkeit, τὰ καθ. ἀποτελεῖν; Xon. Cyr. 1, 2, 5. (τὰ καθήκοντα ἐφ' καθημένου αὐτοῦ περί τοὺς χώρους επυιὸν ποιεῖν, Dem. p. 141, 11.): τὸ καθ- τούτους, Thuc. 2, 101., Bur. Phoen. 759. 1476. — 2) bon Gegenden, gelegen sein, M. der Geiter, DL. 7, 25. 108., Cic. de off. 1, 3. b) die Rechenschaft, ἀποδώσω παρὰ καθικόν καθητας, Kur. Cresph. Των εὐθύνων τὸ καθηκον. Binser. 1. p. 105. ciere Bilbsule. auf gestellt sein, stehen. οff. 1, 3. b) διε πεφεηφαρί, ἀποδώσω παρὰ του εὐθύνων τὸ καθηκον, Binscr. 1, p. 105. καθηλιάζω, in διε Gonne bringen, δείοπεπει. 2 δια τον εν τη ἀγορᾶ καθημενος, νου δετ Gonne beleuchten lassen, δνοφερήν κύκτα, Anth. 11, 428. καθηλόω, mit Rάgeln besessing, σανίσι καθη. και καθημένοις, Ael. VH. 3, 1. (καθειμένοις annageln, κλίμαξ έπικαρσίαις σανίσι καθημένοις, Αμένοις, Αel. VH. 3, 1. (καθειμένοις annageln, κλίμαξ έπικαρσίαις σανίσι καθημένοις, Αel. VH. 3, 1. (καθειμένοις λουμένη, Pol. 1, 22, 5., Apollod. 3, 10, 2., Αel. HA. 16, 12.; Κοτ. 3. Heliod. p. 65. Τι, Plut. Alex. 24.; περέ τι, Αροθοά. 1, 9, 1. καθριμένως, αφερεμένως εξητείδετα. Σαθημαξεύμενος εξητείδετα. Σαθημαξεύμενος καθημαξεύμενος καθημαξεύμενος εξητείδετα. Σαθημαξεύμενος καθημαξεύμενος adauakeiw, ausgefahren, abgenutt, abgedros παθηλωσις, εως, ή, das Annageln, Festnageln, Ruseb. H. E. 4, 15.
† καθηλωτής, σῦ, ὁ, der Annagelnde.
† καθηλωτός. όν. angenogelt salance. 21. nach cod. Alex. 21. nach cod. Alex. 22. λαβήλωμα, τό, δαδ Annageln, 1 Reg. 6, fden, Kust. p. 1387, 9. 21. nach cod. Alex. παθημερεία, η, bas tagliche Ceben, bas tage tagliche Geschäft, Pol. 6, 33, 4.; von † παθημερεύω, ben gangen Zag zubringen. ταθηλωτός, όν, angenagelt, festgenagelt, κάθημαι, int. καθηδούαι (κάθη für κάθησοι wird auß Hyperid. angesührt BA. p. 100, 32., s. Lob. z. Phryn. p. 359 sq.; coni. κάθριαι, oft von den Absche in κάθημαι ders Bgl. Schafer z. Dem. p. 1081, 26.

παθημερινός, ή, όν, taglich, Pol. 4, 2, 10.

u. A. (Bon ben Attitisten verworsen, Moer. p. 45., Galen. 7, p. 134. S. 20b. z. Phrys. ånbert, Kur. Hel. 1090. IA. 1176., Dem. p. 53, 2. u. δ.; optat. 2αθοίμην, Ar. Ran. 919. p. 53.) καθημέριος, α, ον, (ἡμέρα) töglich, immer mährend, Kur. Phoen. 239.; καθαμερία μοί-ρα, heutig, Soph. El. 1406. †καθημερόβιος, ον, (ἡμερόβιος) der nur für den heutigen Tag lebt, undefämmert um Lys. 149.; imper. χάθησο, 4fgs. χάθου, BA. p. 100, 31., Eust. p. 1840, 3.: bas augm. wird febr oft weggelaffen, χαθήστο für έχάmiro [epr oft weggetahen, καθηστο [ut ξκά-θητο, Kur. Bacch. 1102., Plat. Pol. p. 328 C. u. sonft (s. Poll. 3, 89.); καθῆστο, Ar. Eccl. 802., Dem. p. 235, 22., καθῆστο, id. p. 776, 7.), dep. med., nur praes. u. impf. (ἡμαι, w. s.), sigen, basigen, Hom. u. sonft; καθησ έδραία, Kur. Andr. 266.; εκται κά-θητται, id. Heracl. 124.: bef. von den gu Gericht stampen Wichtern. δικαστος αυκοροίο ben folgenben. καθημερόομαι, (ήμερόω) befanftigen, θαλάσσης χύματα χαθημερωσάμετοι, Pseudo-Callisth. b. Fabric. bibl. Gr. 14, p. 148. καθηνιοχέω, verftarttes ήνιοχέω, Jo. Chrys. serm. 122, vol. 6, p. 974.

χαθησϋχάζω, f. άσω, verstarttes ήσιχάζω.
Pol. 9, 32, 2., Philo 2, p. 71, 37. — 2)
trans., χαθησυχάζονται οἱ ἄνεμοι, Nilus ep. Gericht fisenben Richtern, dixacras oux opa απθημένους, Ατ. Nub. 208.; οὐκ ἐπὶ τούτο κάθηται ὁ δικαστής, Plat. Apol. p. 35 C., Dem. u. A., s. gu Dem. p. 507, 25.: of xa9p. 282. καθίγνυμι, Γ. καθίννυμαι.

lumn. 17. — Pass. sich nieberlassen, — 2) in eine Lage ob. einen Zuffand ansiebeln, sigen, δπου καθιδουθέντε, seen, saft ποιείν, m. partic., έδν καθον- Ατ. Αν. 45.; αὐτοῦ καθιδουμένος ἐν πόλει, τας αὐτοῦς καθιδοω, Plat. Ion p. 535 k., Plat. Soph. p. 224 D.; αὐτοῦ καθιδούεται, Xen. Cyr. 2, 2, 15.; m. ins., ποῦ κλαίειν DH. 1, 11.; κοίλαν καθιδουνθέντες ἐς Αρ- καθίδουτος τοὺς φίλους, Xen. Cyr. 2, 2, 14. γώ, Theoar. 13, 28.: pl. gegründet sein, — 3) intr. sich niebers beruben, iστορίας ἐν αἰς καθιδοῦσθαι τὴν sich καθιδοῦς θου παρά Δγεί, H. 21, 250.; ἐν διάδιαν ὑπορακδύνους. DH 1, 1 (thehr sex τοῦ κατίδου θου ανάδε. Hλί 5, 26.); παθιεμαι, f. παθίημι.

παθιεμαι, f. παθίημι.

παθιερεύω, heitig machen, weihen, opfern, islassing with the control of the machen, being machen, weihen, opfern, islassing with the control of the machen, is the control of the contro

ετίψει, ιστορίας εν αις κανισρισθαί την [α] [τι, καν ο ίζον απόμα Ζηνί, 1ί. 21, 250.; ελήθειαν ὑπολαυβάνομεν, DH. 1, 1. (Ueber έν τῷ κατίζων θρόνω δικάξει. Hdt. 5, 25.; ben sor. pass. f. ίδούω ξ. Χ. u. μ. Ε.: über καθίζον έπὶ ξεστοϊσι λίθοισι, Oil. 8, 6. u. δ.; bie Quantit. von υ ebendal. S. 1085 a. ξ. Ε.) επὶ τοῖς έργαστηρίως, lacer. p. 372 D.; έπὶ καθίδρως, ωτος, ό, ή, (ἐδρώς) voll Schweiß, τῶν ἐργαστηρίων, id. p. 142 D.; τὴν θιγακατίς [φωίψεια, εκτικάτει με έκτικάτει καθίσμι.]

βωμόν, Τhuc, 1, 126., Ar. Nub. 253.; ἐπὶ τον καθίσμι.

και α. Χ., α' επ' ξμοῖσιν έγω γούνασσι τος 2, 23, 21., DC. 42, 11., DL. 6, 13.; δξω δίσσις, II. 9, 488.; σὲ Λοξίας εἰς εὐγενη δόμον καθίζει, Bur. Ion 1540.; εἰς τὸν θρότριον τὸ γένειον, Alciphr. 3, 55.; δίμον καθίζει, Και. An. 2, 1, 4. u. Χ.: μακρόν καθιείν, Χαι. An. 2, 1, 4. u. Χ.: μέχωι τών πώγωνα, Luc. dial. deor. γου αὐτόν καθιείν, Χαι. An. 2, 1, 4. u. Χ.: μέχωι τών γλουτών καθείτο, DC. 62, 2., μέχωι τών γλουτών καθείτο, DC. 62, 2., Αlciphr. fr. 4 Wagn.; in anterer Konfte., τὸ σιρατόν, Kur. Heracl. 664. Phoen. 1188., Τhuc. 4, 90. u. Χ.; τὸ στρατευμα ε΄ς χωρίον καιτήδειον, id. 6, 66.; τοὺς δπλίτας, Plat. Legg. p. 755 Ε.: ἡ in ft ell en, α u f fell en, λόνον τῆς φωνῆς, Hdn. 5, 2, 7.; χωρία καθειμένων τονί, Plut. Popl. 20. ἡ niebert [εξεπ, α u f εξεπ, είπ [εξεπ, ξυίσων ἀγοράς (ορρ. λύειν), δεπ μένα, ξικάθραν τονί και πίσων ἀγοράς (ορρ. λύειν), δυίσων παντων επίσκοπον, id. Sol. 19.; την βουλήν παντων επίσκοπον, id. Sol. 19.; μετοίς ρ. 517.: thtr. σκώμμα επί τινα, ρ. 296 Ε.; δικαστήν των, id. Legg. p. 873 Ε.

Γεπθεπ, «Kellen, ἄρματα ἐπτά, Τους. 6, σας, Ατ. Vesp. 396. 379.; διὰ τῶν τειχῶν 16. • ζεύνη, Isocr. de big. 34. p. 353 D.; αὐτοὺς καθιμήσαντες, Αth. p. 214 Α. — ποῶτην διδασκαλίαν τοῦ Σοφοκλέους ἔτι Ραsε. ἐς τὸ Καπετώλιον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ νέου καθέντος, Plut. Cim. 8.; τὰ πρῶτα δράματα, vit. Arist. p. XIII Kust., Schol. St.] Dav. Ατ. Νυδ. 552.; ἐν τοῖς ἄθλοις τὸ ἄρμα, Ατιστάλ. 2, p. 245.; ἀψια, ἔδοξε τοῖς πρυ- Ιαβεια απθέισπει οδ. Εκίθεπ, Plut. Μοτ. p. 264 Ε. τάνεσι περὶ σωτηρίας ννώμας καθείναι. Aristid. 2, p. 245.; áhnl., έδοξε τοις πρυ-τάνεσε περί σωτηρίας γνώμας χαθείναι, sententias rogare, die Meinungen des Bolts είηφοίεη, Ατ. Kocl. 397. β) εἰς χίνδυνον έαυτον χαθιέναι, sid in. Gefahr begeden, DH. 5, 27.; εἰς ἄμιλλαν, Schol. Pind. 4, 47. Bgl. 806. z. Phryn. p. 398. e) a u f β bed z. Buttm. Gr. 2, C. 68. 10. Das act f û pr en (nach unten zu), οὐ χαθείτο τὰ τείχη, die Wauern waren in der ganzen Strede micht outgefihrt. Thus A 1031 E 1 τὰ τείντη σόδε. Ματα mat laken since musicit. τείχη, διε unaern waren in der gangen Stette nicht aufgeführt. Thuc. 4, 103 g. C.; τα τείχη καθείναι ές θάλασσαν, id. 5, 52. — 2) intr. sich herabs, niederlassen, herabgehen, καθέντες είς γόνυ, Plut. Anton. 43.; δυνατόν ο έστιν έκατέρωσε μέχρι τοῦ μέσου καθιέναι, Plat. Pheed. p. 112 E. dg. his Niell victor σοῦ καθιέναι καθιένου καθιέ bie Auste, συδείς πώποτε καθτείς είς Πόν-τον έδυνήθη τα, Arist. Meteor. 1, 13.; καθ-ηκεν είς Ρόδον, Polysen. 5, 17, 2.: είς αγώνα, fich sintaffen, Luc. Alex. 6. u. X.;

αγώνα, sich einlassen, Luc. Alex. 6. u. X.; είς την αροντίδα, Synes. de prov. p. 104.: her unter starmen, Ar. Eq. 430., s. 206. 3. Soph. Ai. p. 189 ed. 2. — Med. sich in Bewegung segen, ή στοατηλασίη κατίετο ες πάσαν την Ελλάδα, Hdt. 7, 138. u. X. subscreve, terstarties inserviw, σιγήσομαι αμου καθικετεύσατε, Eur. Hel. 1024., Luc. Necyom. 6., Ath. p. 283 F.; πολλά καθικετεύσας τιμαφόν οί γενέσθαι τον θεόν, Cone b. Phot. p. 224, 10.: m. dat., άπικομένη τῆ μητοί κατικέτευε, Hdt. 6, 68.: m. aco., πολλά τον Καλάσιοι, Heliod. 6, 14 g. C. — Med., Eur. Or. 324. καθικέτης, δ, = versianties inéins, Theozadixerns, o, = verftarites ixerns, Theo-

doret. p. 1279.

αστες p. 12/9.

καθικμαίνω, f. κατικμαίνω.

καθικνόομαι, fut. έξομα, αστ. καθικόμην, dep. med., (ἐκνόομαι) bingelangen, erreichen, m. gen., τῆς ἀρχής, Pol. 5, 35, 5.; τῆς προθέσεως, id. 4, 50, 10.; ἐμφερείας, Hierocles b. Stob. 79, 53.; μἡ πρόσω καθικέσθαι τῆς πηγῆς, Paus. 7, 21, 5.: hingelangend berάhren. treffen (ichmeralich), fom. geißig als Lib. ren, treffen (fcmerglich), fow. geiftig als leib. τεπ, τετητά (ταμπετρική), του, geilig als tels lich, a) geistig, m. acc., πένθος καθίκετό με, Od. 1, 342.; μάλα πως με καθίκετό με, ένπη, gar sebr hast du mein herz mit dem Borwurf getrossen, Il. 14, 104.; κάρα διπλοίς κέντροισί μου καθίκετο, Soph. OT. 809.: m. gon., της ψυχης, (Plat.) Ακίοch. p. 369 Κ.; ήμων δ λόγος καθίκετο, Luc. Nigt. 35. de παριότατα καθικόνου αυδικόνου καθικόνου θικόν καθικόν sacrif. 1. u. δ. 5 πικρύτατα καθικόμενος αὐrov, Ael. VH. 14, 3. b) torperlich, fchlagen, δουεη, μυδουεη, τη δορη καθικνείται, Luc.
dial. mar. 14, 3.; σκύτεσι λασίοις τῶν ἐντυγχανόντων, Plut. Anton. 12.; κονδύλφ τιγχανόντων, Plut. Anton. 12.; πονδύλω τινός, id. Alcib. 7.; βαπηρίω τινός, Luc. Conv. 16.; ες δλμους ύπεροις, mit Keulen auf Môrfer zuschlagen, Paus. 5, 18, 2. παθλιάρευω, = bem folg., K8. παθλιάρουω, verkarttes έλαφύνω, Said.

beck z. Buttm. Gr. 2, G. 08. 10. Rus act. weist Lob. Aglaoph. p. 646. nach. καθεππάζω, durchreiten, bereiten, übtr. in obsc. Botg. vom Ueben eines unzüchtigen Beischlass, έτερφ τρόπφ μεν συγγενεσθαι μησενί, έξης καθεππάσθαι δ΄ ύπ αὐτης πενιακις, Machon b. Ath. p. 581 E. — Med. durch Reiterich gegen heranreiten, nieberreiten, burch Reiteri verwaften, ή ξηπος προελθούσα κατιπηάσαιο χώρην, Hdt. 9, 14. b) úbtt. barnibetittin, mit Küßen treten, νέος δὲ γραίας δαίμονας καθιππάσω, Aesch. Bum. 145.; πρεσζυιν,

ib. 701.; νόμους, ib. 749.: losziefen, imiten, της φιλοσοφίας, DL. 4, 47.
καθίππευσις, εως, ή, bas Reiten gegen 3μ mand, bas feinbliche Deranreiten, DH. 9, 9

3. G.; pon

καθεππεύω, (Ιππεύω) burchreiten, bereiten (gew. mit bem Rebenbegr. bes Feindlichen), ra πεδία, DH. 3, 26.; κατατρέχειν τε καί καθ. Μεσοποταμίαν, Hom. 6, 2, 14.; αυά im med., τὰ ἐπισημότερα τῆς πόλεως, Heliod. 10, 3.: κῦμα καθιππεύουσιν (von ben δύ fchen), Opp. Hal. 2, 515. b) feinblich þeran reifen, m. acc., Αργείων στρατόν, Eur. Phoen. 739. — Pass. οἱ ποταμοὶ καθιππεύοντα, man reitet auf ben (augefrornen) Fluffen, Hdn. 6, 7, 15.

καθιπποκράτέω, f. ήσω, (Ιπποκρατίω) burch Reiterei bestiegen, Poll. 1, 164. 9, 141. καθιππομάχέω, (ἱππομαχέω) = b. vothg-Poll. 9, 141.

καθιπποτροφέω, (Ιπποτροφέω) mit Pfirte halten fein Bermogen burchbringen, zabinnoτρόφηκας, Isae. 5, 43, p. 55, 22. καθίπταμαι, f. καταπέτομαι.

καθίπιαξις, εως, ή, πομπής δνομα παφά Αακεδαιμονίοις (bie Ravallade), Hesych (Bahrich. καθέππαξις zu schr.) καθίσις, εως, ή, (καθέζω) bas Sigen, br Sig, Plut. Mor. p. 158 B. 609 B.

Się, Plut. Mor. p. 158 B. 609 B. κάθισμα, ατος, τό, (καθίω) Crit. von Γδουμα b. Hesych., Schol. ξ. Aeschin. adv. Tim. p. 742 Reisk.; εσμός κάθισμα μελισσών δηλοί, Bust. Op. p. 58, 73. — 2) bt Saę, Bobensaę, Schol. Nic. Al. 95. καθιστάνω, spätere F. sür καθίστημι, τάς είκονας καθίστανεν, DS. 15, 33. καθιστάω, spätere F. sür καθίστημι, ένα καθιστάν ήγεμόνα, DS. 19, 15.; καθιστών τος. Act. Apast. 17. 15.

res, Act. Apost. 17, 15.

auf Morfer zuschlagen, Paus. 5, 18, 2.

παθίστημι, sut. πατατήσω, aor. πατέστην,
καθιλάσουω, = bem folg., K8.

παθιλάσουω, verflárttes slagovow, Said.

παθιμάω, (ίμάω) an einem Riemen», Gelle
hinab = od. hinunteriassen, παθιμά αθτον δήi. anhalten, Od. 12, 185.; σύ με πασ-

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

Rabiotopu

πως ξὐν χρόνω καθίσταται, Soph. Al. 306.; μαίνεσιθαι καὶ ξξω τοῦ καθεστηκότος εἰναι, Luc. Philops. 5. c) wohins, wogu toms men, sgelangen, καταστάντες ξς Ρήγον. Thuc. 3, 86.; δποι καθέσταμεν, Soph. OC. 23.; εἰς τὰς τῶν λοχαγῶν χώρας καταστήτασθαι, Χεπ. Cyr. 2, 1, 23.; κατέστη εἰς τὴν βασιλείαν, ετ war zur tổnigl. Wârbe gelangt, id. An. 1, 1, 3.: in einen Buftand vers ξεξ werden, gerathen, tommen, ol λθηναῖοι ξε μέγα δέος καταστάντες, id. 2, 81.; καταστάς εἰς ξγθραν τῷ βασιλεί, Isocr. p. 146.; λίγος τρώμη, locus comμολικοι κεὶς ξέχθραν τῷ βασιλεί, Isocr. p. 146.; λίγος τρώμη, locus comμολικοι κεὶς ξέχθραν τῷ βασιλεί, Isocr. p. 146.; λίγος τρώμη, locus comμολικοι κεὶς ξέχθραν τῷ βασιλεί, Isocr. p. 146.; λίγος τρώμη, locus comμολικοι κεὶς ξέχθραν τῷ βασιλεί, Isocr. p. 146.; λίγος τρώμη, locus comμολικοι κεὶς ξέχθραν τῷ βασιλεί, Isocr. p. 146.; λίγος τρώμη, locus comμολικοι κεὶς ξέχθραν τῷ βασιλεί, Isocr. p. 146.; λίγος τρώμη, locus comμολικοι κεὶς κεὶς δίκος καταστάντες, id. 2, 81.; καθολικωτεροι (ορρ. εἰδικοί), κεὶ. Φικ. 1. 8. u. δ.; καθολικωτεροι (ορρ. καταστάσεται, Dem. p. 15.: wieder in den υτίσεται, Dem. p. 15.: wieder in den υτίσεται, Dem. p. 15.: wieder in den υτίσεται, Τωτον καθολικώτες, ητος, ἡ, δίε Βατιδε u. διλ καθολικότης, ητος, ἡ, δίε Βατιδε u. διλ καταστάρις, ητος, ἡ, δίε Βατιδε u. διλ καταστάρις, ητος, ἡ, δίε Βατιδε u. διλ καταστάρις, ητος, ἡ, δίε Βατιδε u. διλ καταστάριος, ητος ἡ, δίε Βατιδε με διλ καταστάριος, ητος, ἡ, δίε Βατιδε καταστάριος, ητος, ἡ, δίε Βατιδε με διλ καταστάριος, ητος, ἡ, δίε Βατιδε καταστάριος, ητος ἡ, δίε Βατιδε με διλ καταστάριος, ητος ἡ, δίε Βατιδε καταστάριος, ητος, ἡ, δίε Βατιδε καταστάριος, ητος ἡ, δίε Βατιδε καταστάριος, ητος ἡ, δίε Βατιδε καταστάριος, ητος ἡ, δίε Βατιδε καταστάριος, ητος ἡ, δίε Βατιδε καταστάριος ητος καταστάριος ητος καταστάριος ηταστάριος ηταστά HP. 4, 7, 3. β)'in einer Cages, einem Buftanbe fein, sfich befinben, fich verhalten, καταστάντων σφι εὖ τῶν πρα-γμάτων, Hdt. 7, 132.; ἐν μεγάλη δυσθυμία καθέστασαν, Pol. 1, 17, 2.; τίνι τρόπω καθ-έστατε, Soph. OT. 10.: übhpt. sein, ge-wordens, entstanden sein (aber viel starκαθολκός, όν, berunterziebend, βρίδος, poet. του δε κιναι), οι μεν όφθαμῶν Ιητροί κατ- στέασι, οι δε κεφαλῆς, Ηdt. 2, 84.; ἄπαρ- νος δ' οὐδενός καθίστατο, Soph. Ant. 435.; καθολκός, δε απαθολκός, ε απαθολκός δε απαθολκός δε απαθολκός δε απαθολκός δε απαθολκός δε απαθολκός δε απαθολκός δε απαθολκός δε απαθολκός δε απαθολκός δε απαθολκός απαθολκός δε απαθ

απθατοτήριο, τό, (καθίζω) der Sig, Sessel, κάθολος ist ebenso ungriechsisch wie dlolog.)

Schol. Ar. Kocl. 729., Hesych. s. v. δίφον. καθιστορέω, verstetette lotrogéω, etsehen, etkennen, Geop. 15, 2, 31., Kust. Op. p. 63, 10. καθό, δ. i. καθ δ, ω ο, ubi, ea parte qua (sc. μέφος), Ar. Eccl. 688. st. Χ. (zu sch. καθό) δ. i. καθ δ, ω ο, ubi, ea parte qua καθομιστορτος DS. exc. p. 582, 83.: καθό εξενές καθομιστορτος DS. exc. p. 582, 83.: καθό εξενές καθομιστορτος DS. exc. p. 582, 83.: καθό εξενές καθομιστορτος DS. exc. p. 582, 83.: καθό εξενές καθομιστορτος DS. exc. p. 582, 83.: καθό εξενές καθομιστορτος DS. exc. p. 582, 83.: καθό εξενές καθομιστορτος DS. exc. p. 582, 83.: καθό εξενές καθομιστορτος DS. exc. p. 582, 83.: καθό εξενές καθομιστορτος DS. exc. p. 582, 83.: καθό εξενές καθομιστορτος DS. exc. p. 582, δ. το καθομιστορτος μεν γνωρίμους καθομιδτος διαφορικός διαφορ

Fahrer, καλων, Orpn. nymn. 7, 8., Apouled. 1831. Koray b. Schâf. 3. Plut. 5, p. 270 sq.—2, 4, 1., Clem. Alex. p. 102. 20 pf. pass. καθωμελήθθαι, but binab, bas Dinabgefen, κάρης, Plut. Mor. p. 378 Ε. u. b., Beisp. aus Plotin. u. Porphyr. b. Wyttenb. 3. Kunap. 2, p. 128. — 2) bie Byttenb. 3. Kunap. 2, p. 128. — 2) bie Rheteby, Jurudtunst (bes. eines Vertriebenen), 30.

xadolixorne, nroc, n, bie Barbe u. bas Umt eines Rechtglaubigen, Buseb. h. ev. 8, 11. χαθολχεύς, έως, ο, (χαθέλχω) = χαθολ-χός, Rame einer Binde, Galen. 11, p. 476 C. χαθολχή, ή, (καθέλχω) bas Detunterjichu, νήδς (vom Stapet, opp. ἀνολχή), Aen. Poliore. 10, p. 31 Orell.

καθολχός, όν, herunterziehend, βρίδος, poët de vit. Theodori p. 28 Wernsd. — 2) ή,

καθομολογέω, sugestehen, eingestehen, Plat.
Gorg. p. 499 B. Crit. p. 49 C. b) susagen, δείζει, Hesych. Dav.
κτήρταθεη, angeloben, Andoc. de myst. 42,
p. 6, 39.; ἀνάθημα ήθη καθωμολογημένον
τῷ θεῷ, Luc. Phal. 2, 1.; ὑποθήκην αὐτῷ
καθομάω, νειβατέτε δομάω, δοαμεῖν
καθομάνησες τὸ σκόμος Αλείκης 2 καθομολογήσας τὸ σκάφος, Alciphr. 3, 3. c) petioben, Joulian Σκηπίωνι καθωμολο-γημίνην, Plat. Pomp. 47.: med. την αθελφήν αὐτοῦ γυναῖκα Πακόρω ἐιύγχανε καθ-ωμολογημένος, Plut. Crass. 33.

χάθομον, κατά τὸ αὐτό, καθ δμοιον, κατά λόγον, καθ ὀδόν την προσήκουσαν, Hesych.

za3oπλίζω, bewaffnen, ausruften, πανοπλία, χαθοπλίζω, bewaffnen, austusten, πανοπλία, Aeschin. adv. Cies. 154, p. 75, 33.; τούς παρηβηχότας. Plut. Cam. 34., D8. 2, 1.: δυτ., τῷ θυμεατηρίω καθωπλισμένοι, Maccab. 4, 7, 11.; καλοκάγαθία, ib. 11, 22. 13, 15. — Med. sich bewaffnen, bie Baffen ersgeisen, Pol. 3, 62, 7. 67, 2. 11, 22, 7. — 2) zu ben Baffen rusen, το μη καλόν καθοπλίασα, Soph. Kl. 1076. (wird verschieden ett., vom Schol. durch betämp fen.) Dav. rudonlices, ews, n, bie Bewaffnung, Aus-ruftung, Pol. 6, 23, 14. 16.

xasonλισμός, ό, die Bewaffnung, 'Pωμαϊ-xoc, Pol. 3, 114, 1.; έν τοις βαφέσι καθο-πλισμοίς, id. 3, 113, 7.

xalogarixos, ή, ov, jum herabs, Durchs kin geherig, s gefchiett; einfichtevoll, Poll. 9, 151.; von χαθορώω, fut. κατόψομαι, αοτ. κατείδον, inf. κατιδείν, pf. καθεώρακα, (όράω, irr.) int. κατιδείν, pt. καθέωρακα, (ogaw, irt.) herabs, heruntersehen, berabs chauen, liteyάμου έκ καιδών, il. 4, 508. 7, 21.; li ldns καθορών, ib. 11, 337. — Med. έψ innonölων Θρηκών αίαν, il. 13, 4. (in ber Od. fommt bas B. nicht vor). — 2) trans. von oben her sehen, übersehen, ανεη, οft blos beschauen, betrach, a derigen, aparthard, aparthard, ten, a siebn, gewahren, etbliden, h. Apoll. 136.; ύψόθεν τον των κάτω βίον, Plat. Soph. p. 216 C.; πῶν τὸ στρατόπεδον, Plat. Soph. p. 216 C.; πῶν τὸ στρατόπεδον, με, εἰ., id. 2, 38.; πόροι κατιδεῖν ἄφρασον, εἰ. από εἰ. κατιδεῖν ἄφρασον, εἰ. κατιδεῖν με, Plat. Com. p. 172 A. από κατιδεῖν, εκτιδιοί, φρένα Δίαν, δψεν άβυσσον, δεικ. Βυρμ. 1044. — Med. Τροίαν κατα καθίμι. από κατιδοίμαν, Bur. IA. 171., Hdt. 7, 208. — 3) útr. αμό το βείξη, εἰν καθίμι. από το κατιδείς, εἰν καθίμι. από το κατιδοίμαν, Βυν. ΙΑ. 171., Hdt. 7, 208. — 3) útr. αμό το βείξη, εἰν καθίκη. beschimpsen, abs. Soph. OT. 1532.: πια σος δρομ. β. τος καριδείς, εἰν καθίκη, εἰν καθίκη. δείδιμος για δια και Pat. Pol. p. 368 B.; ύμᾶς τε αὐτους και τὰ ὑμειερα ἀγαθὰ κατόψεσθε τε καὶ γνωτά ὑμειερα ἀγαθὰ κατόψεσθε τε καὶ γνωτάν ὅψεων, Antig. Caryat. 187. (nach Niclaa. woran, Ινα ἃ πανουργεῖς μὴ καθορὰ σου, Ατ. Βς. 803. — Med. δσον κατειδόμην, δορλ. ΕΙ. 880. — Perf. pass., τὰ τρία ἡμῖν τὰ παθυγρανθείς, Τheophr. CP. 1, 13, 6. ἐν τῷ πόἰει κατώπται, Plat. Pol. p. 432 Β.; ἐν τῷ πόἰει κατώπται, Plat. Phileb. p. 46 Β. καθυγρασμός, ὁ, bie Anfeuchtung, Aët. p. Leev. n. 806 Β.

καθορμάω, Detricatetes ορμάω, οραμεῖν καθορμά ὁ Ιππος, Anth. Pal. App. 52. καθορμίζω, (ὁρμίζω) in den Safen einlaus fen Insen (ναῦν), ohne ναῦν, anlanden, πρός το πολισμάτιον, Pol. 1, 53, 10. — Pass. ebenso, καθωρμίσθη πρός την πόλιν, Pol. 1, εθεη[ο, καθωρμίσθη πρός την πόλιν, Pol. 1, 21, 5.; ἐν ταῖς καλουμέναις Αλγινούσαις, id. 1, 44, 2.; εἰς τὸν λιμένα, ib. 6. — Med. εθεη[ο, ἐς την Εφεσον καθορμισάμενος, Thuc. 3, 32.; ταῖς νανσίν ἐς την Θάψον, id. 6, 97.; ἐς Πειραιᾶ, Luc. Navig. 9.; νηὸς καθορμισαμένης ἐς -, Philostr. p. 684. — 2) ἀδιτ., ἐς τάσθε σαυτόν πημονὰς καθώρμισας, bu haft bid hineingeftuert, Aesch. Prom. 967.: καθώρμισται ἡ κύστις ἐκ τῶν νεφρῶν, vesica e venibus dependet, Arist. de part. an. 3, 9.

καθόρμιον, τό, bas βαίσθαπο, LXX.; καθορμια, περιθέματα, Phot., Suid.

καθόσιμος, ον, τα καθόσιμα παρακόπτειν, — δσια, Philo de colend. par. p. 26 (?).

παθόσιμος, ον, τά καθόσιμα παρακόπτειν, = δσια, Philo de colend. par. p. 26 (?). καθοσιόω, peiligen, reinigen, την πόλιν καθασμοίς, Plut. Sol. 12.: heiligen, weihen, opfern, ξπεὶ βωμῷ πόπανα καὶ προθύματα καθωσιώθη, Ατ. Pl. 661.; καθωσίωτο ξσιία, DH. 2, 23.; ἄγαλμα, Poll. 1, 11.; τοῖς θεοῖς, Plut. Mor. p. 597 B.; τῆς θυσίας καθωσιωμένον πάλαι μὲν τὸν ὅσιον ἐδήλου, νῦν ὑὲ τὸν αφιερωμένον, Choerob.) — Med. ὁν τοῖσθε βωμοῖς θεᾶ καθωσιώστο. Ευτ. IT. 1320. βωμοίς θεά καθωσιώσατο, Eur. IT. 1320.

βωμοίς δεὰ καθωσιώσατο, Eur. IT. 1320.

— 2) trep., weihen, ganz zu eigen geben (wie devovere), τῷ Μαξιμίνω καθοσιούμενος, Hdn. 7, 9, 7. 7, 6, 10.. Dav.

καθοσίωσις, εως, ἡ, bie Peiligung, Weistung, ἀγαλμάτων, Poll. 1, 11. — 2) crimen laesae maiestatis, Εράτ., f. Bernhardy ad Suid. vol. 2, p. 26, 15.

καθόσον, f. καθ΄ ὅσον, f. ὅσος.

καθότι, f. καθ' ὅτι (wie jeht fast sberall tichtiger steht, καθότι Αττικοί. καθώς Ελληνες), auf welche Art u. Weife, Thuc. 4, 34. δ. u. U. — 2) wohfn, Thuc. 1, 82.

— 3) inwiefern, Pol. 18, 19, 5. Ε. δοτις. καθοῦ, f. καθέσο, imper. aor. 2 med. von

λι. Paed. 2, 10, p. 220.

παθυγίαστες, εως, ή, (ὑγιάζω) bie Φείίτης, τῶν δψεων, Antig Caryst. 187. (nach Niclas.

πάθυγρος, ον, (ύγρος) sehr seucht, sehr naß, gen., Maneth. 6, 687. b) übtz., übentussen, Theophr. HP. 1, 4, 2. CP. 1, 10, 4., DS. bozadglicher sein, m. gen., τὰ θεῖα τῶν ἀτ-5, 28., DL. 9, 32. olov, Pol. 5, 24, 4 καθυλακτέω, (ύλακτέω) anbellen, Plut. Mor. p. 969 D.: úbtr., ξασον αὐτὸν ἄπρακτά σου καθυλακτείν, Basil. hom. 10, p. 376 D.; του ποιητού, Tsetz. in II. p. 3, 13.
καθυλίζω, f. έπω, (ύλίζω) burchichlagen, τον οίνον, Ath. p. 420 D. burdfeiben, καθυπάγω, σετβάτδιε ύπάγω, πόλις τυ-ραννική δουλεία καθυπηγμένη, Euseb. v. Const. 1, 26. καθυπάρχω, verstårites υπάρχω, πρώτω έκεινω δοκεί τουτο καθυπάρξαι, Plut. Cic.23. zadonelxa, verftarttes onelxa, zivi, Bumath. p. 242.

πατί. p. 242.

παθυπεμφαίνω, = ύπεμφαίνω, verstedt barunter andeuten, Bumath. p. 129. 130. (cod. Par. παθυποφαίνει), Rust. Op. p. 321, 51.

παθυπενδίδωμι, = ύπενδίδωμι, nachlafs fen, nachgeben, Nicot. Ann. 6, 2.

σρός εξουσίαν, Theano p. 744 Gal.

καθυπευηφάνεύομαι, = υπερηφανεύομαι, fich abermuthig ob. hoffartig bezeigen, Rust.

p. 561, 1.

παθύπερθε, παθύπερθεν, adv. 1) bon oben her, sherab, il. 3, 337. u. 6.4 m. gen., Od. 8, 270. — 2) über, barüber, oben, oberhalb (opp. υπένερθε), Il. 2, 754. u. δ.; λαοίσιν καθύπερθε πεποιθότες, 734. u. 0.5 Αποισίν καθυπερθε πεποιδοίες, vertrauend den Bölfern, die oden waren, id. 12, 153.; ή κατ. δύδς, Hdt. 1, 104.; φουγή καθύπερθε, Oderphrygien, Il. 24, 545.; ή χώρη ή κατύπερθε, Hdt. 4, 8.: m. gon., Χίου, Ορτυγίης, d. i. nördlich von 2c., Od. 3, 170. 15, 404., Hdt. δ. b) übtr., καθχίου, 'Ορτυγίης, b. i. πόνδιόμ von 2c., Od.
3, 170. 15, 404., Hdt. δ. b) άντι, καθκαθυποκρένομαι, de sine angenomment
γπερθε είναι od. γενέσθαι, obendrauf sein
send haben, m. gen., Hdt. 1, 67. 5, 68. 8.
60.; πάσης ὑπονοίας καθ- ὅνια, Hierocl. b.
Stob. Flor. '3, p. 191.; μόχθου καθ- ἢτορ
έχοισα, Pind. Pyth. 9, 32.; ζώης μοι καθέχοισα, Pind. Pyth. 9, 32.; ζώρς μοι καθέχοισα, Pind. Pyth. 9, 32.; ζώρς μοι καθέχοισα, Pind. Pyth. 9, 32.; ζώρς μοι καθέχοισα, Pind. Pyth. 9, 32.; ζώρς μοι καθέχοισα, Pind. Pyth. 9, 32.; ζώρς μοι καθέχοισα, Pind. Pyth. 9, 32.; ζώρς μοι καθέχοισα, Pind. Pyth. 9, 32.; ζώρς μοι καθέχοισα, Pind. Pyth. 9, 32.; ζώρς μοι καθέχοισα, Pind. Pyth. 9, 32.; ζώρς μοι καθέχοισα, Pind. Pyth. 9, 32.; δίοι βικ. 9, 10. Εποι δίοι βικ. 9, 10. Εποι δίο

καθυπεριερέ», barüber fein, hober fteben, έπιδεκαιεύων λέγεται και καθυπεριερών ο επισεχατευων κεγειαι και κασυπεμιεμών ο κασυποπιευω, — υποπιευω, εξεν δεκάτφ ζωδίφ κείμενος, Porphyr. isag. εδίκημάτων καθυποπτευθένιων. (f. Salmas. de annis climact. p. 414.); m. blos arguognt, Arist. Rhet. Alex. 5.

καθυπερτέρησις, εως, ή, bas βόβετβιβια, Procl. paraphr. Ptol. 3, 10, p. 179.

2αθυπέρτερος, α, ον, comp. bon χαθύπερ-θε, hôber, baráber befinblid, m. gen., Maneth. 6, 605. b) ábtr., áberlegen, superior, loyis, Asseh. Sept. 208.; των Περσέων τὰ πρήγμετα, Hdt. 7, 233.; κατυπέρτεροι το πολίψο έγεγόνεσαν, id. 1, 67., Thue. 5, 14. u. l.
— Superl., έν τῆ κατυπερτάτη τῆς γῆς Hdt. 4, 199.

xαθυπηρετέω, verftarttes ύπηρετέω, m. dat., Eumath. p. 325. 353. 414. δ. — Med. Schol. Plat. p. 62 Ruhnk.

καθυπισχνέομαι, verflarites ύπισχνέομα, Luc. Hermot. 6. rhet. praec. 25. καθυπνής, ές, = κάθυπνος, Nicand. Alex.

χαθύπνιος, ον, (υπνος) im Schlaf geicht hend, = vortommend, παραπταίσματα, Euseb.

praep. ev. 5, 25.

κάθυπνος, ον, (ϋπνος) fest schlafenb, Arist.

Probl. 3 g. G., Parmeno b. Ath. p. 221 B. χαθυπνόω, f. ωίσω, feft σ, tief fchlaftn, aud einschlaften, Hdt. 4, 8. u. δ., Xen. Mem. 2, 1, 30. b) übtt., χαθυπνωχυΐα φήμη, Schol. Pind. Isthm. 4, 33. — Med., Hdt. 7, 14

17. Dav. καθύπνωσις, εως, ή, bas Cinschlafen, Arist

καθυποδείκνυμι, perflárites υποδείκνυμι, Bust. p. 1418, 36., Opusc. p. 109, 52. καθυποδέχομαι, f. ξομαι, perflárites υπο-δέχομαι, φιλοτίμως τινά, Eumath. p. 228. χαθυποδύω, perftarties ύποδύω, ως er χαθυποδύντες το γλαιμορωμα ξμβαθύνως, Kost. Opusc. p. 291, 27.

καθυπόκειμαι, verftarttes ὑπόκειμαι, καβ υποκειμένων τών παθών, Artemid. 1, 1.,

Schol. 3. H. 5, 683.
καθυποκλέπτω, f. ψω, verstärttes ύποκλέ πιω, heimlich etwas thun, καθυποκλέπτει μοι τὸ προσχύνημα, Eumath. p. 58. - 2) wti heimliden, ror epwea, Lumath. p. 378.

ber, vor, m. gen., τουτέων, Hdt. 5, 28. γνησίαν φείταν, Philo 2, p. 520, 9.; σεΒοι. ανω.
μνότητα, Himer. p. 68.

καθυποπίπιω, perft. υποπίπιω, Long. (?). καθυποπιεύω, = ύποπτεύω, argwohnen,

zúras, Bamath. p. 129.

ep. 275.

καθυποσπάω, = ύποσπάω, Eust. Opusc.

χαθυ**ποστρέφω, = ὑποστρέφω, K8.** 

καθυποτάσσω, att. - exw, gang unterordnen ob. unterwerfen, Clem. Al. p. 680, 18. καθυποιοπέομαι, b. Es. f. κάχ' ὑποιοπ., EM. p. 762, 15. aus Ar. Ran. 958.

EM. p. 762, 13. aus Ar. Kan. 938.

2αθυποτρέχω, (ivr.) verst. ὑποτρέχω, Eumath. p. 157., Pallad. v. Chrys. p. 157.

2αθυπουλεύω, Suid. (ohae Ertlarung).

2αθυπουργέω, verst. ὑπουργέω, Kumath.

p. 164. 178. 198. 206 Teuch., Theophyl. Hist.

p. 62 D. n. a. KS. Dav.

χαθυπούργησις, ή, ber Dienst, Nicet. An.
p. 201 D. cod. Monac.; υπηρειησις vulg.

χαθυπουργός, όν, νετβ. υπουργός, German. in Mar. dormit. p. 110.
χαθυποφαίνω, θετβ. υποφαίνω, Kust.
Ορακ. p. 189, 90.
χαθυποψίθυρίζω, νετβ. υποψ., Ευπαth.

χαθυποψίθυρίζω, berft. υποψ., καθυποιρίσος (ύστερέω) gang hintennach ob.

βρά tommen, των δε Ρυδίων οι καθυστερούντες έκ τῆς ἀναγωγῆς συνῆψαν τοῖς περι

10ν Θεοφελίσκον, Pol. 16, 4, 6., id. 5, 16,

5. Plut. Mor. p. 162 A., Hel.: m. bopp. gen.

binter Imb weit in etw. gurdcbleiben, eigentl., liel. 7, 6, p. 262 Cor.: nachstehn, un zusτοι (1, 0, p. 202 cor: naugittin, μη 203-τοιερείν μου της σεραπείης, Hippocr. ep. 1271, 44., Pol. 5, 50, 2.; mit blosem cen. b. Sache, einer Sache ermangeln, της κληφο-δοσίας, DS. 5, 53.; την πόλιν των χρειών μη καθυστερείν, Strab. 14, γ. 653.: βανά-του ού κ., s. v. a. vom Σοδε nicht lange ver-βοστείεται (Ε. τ.) Philips 16. font bleiben (Luc.) Philop. 16 .: auch m. dat. 3, 1. 24, 7, 5.: m. partic. συμβαλών καθυστερίζω, = b. υστέρ., Geop. 2, 13, p. 126, Reclesiast. 16, 15., wo Andere καθυστερίζω με το Διαθού καθυστερίζω με το Διαθού καθυστερίζω με το Διαθού καθυστερίζω με το Διαθού καθυστερίζω με το Διαθού καθυστερίζω με το Διαθού καθυστερίζω με το Διαθού καθυστερίζω με το Διαθού καθυστερίζω με το Διαθού καθυστερίζω με το Διαθού καθυστερίζου καθυστερίζου με το Διαθού καθυστερίζου με το Διαθού καθυστερίζου καθυστερίζου καθυστερίζου καθυστερίζου με το Διαθού καθυστερίζου καθ

ιστερ**ίω.** 

χαθυστεριχώς, (χαθυστερικός\*) adv. gang pht, Ptolem. in Fabr. Bibl. Gr. 3, p. 431.

zudugalva, vetti. ύμαlva, zadugaσμένος, Euseb. v. Const. 4, 7, p. 630. zadugeσις, εως. ή, die Fahrlässigteit, Racks lässigteit, auch die Rachsicht, Kust. Op. p. 108, 40. 326, 30.: def. praevaricatio, die Berräs-ture des Confessiones therei bes Sachwalters, xadoperewe dixn, Poll. 8, 143.; bon

Poll. 8, 143.; von χαθυφόημε, ε. ήσω, (ὑφίημε) etw. loslassen, sten ob. sabren lassen, bes. so, bas es in die Smalt od. den Besse eines Andern kommt, u. swar widerrechtlicher Weise, τὶ τῶν διχαίων τοῦ πατρός, Luc. Prom. 5.: de. μτείδεςeben, derrathen, κὴν προῦχα τῆς ἀδελφῆς, Dem. p. 854 g. C. j τὰ τῆς πόλεως, id. 1323, 22.; χαιρόν χ. τοῖς ἐναντίοις χαὶ προδοῦναι, id. 3123, 21. λ. hef einen Vraies, ἀνοῦναι

καθυποσαίνω, verstärttes υποσαίνω, τους Med. a) weichen, nachgeben, Eleyor wig où ύνας, Bamath. p. 129.

χρή καθυφίεσθαι τοῖς εν Πειραιεί, Xen.
καθυποσκελίζω, = υποσκελίζω, Nilus
p. 275.

χρή καθυφίεσθαι τοῖς εν Πειραιεί, Xen.
3, 60, 4. (mo noch έαυτύν babei steht); καθ-| 3, 60, 4. (το ποφ ξαυτύν babei steht); καθυριέμενοι εν ταϊς μάχαις, Polyaen. 3, 28, 1.: saumselig ob. nachlássig versahren, Luc. Abdic. 7.: m. acc. in etw., τι των πραγμάτων, Dem. Olynth. 3, 8. c) etw. unterlassen, οὐδὲν ὑμὶν τῶν σωτηρίων καθυφηκάμην, Joseph. b. Jud. 2, 16, 4. καθυφεσιημι, τε μέν ἐθέλοι τις μιμεῖσθαι, ώσιε καθυφεσιάναι τὰ μιμητά, Julian. or. 5, p. 163 D. u. Byz. καθυφοράω, verst. ὑφοράω, Sozom. Hist. eccl. 2. D. 82.

eccl. 2, p. 82. καθυω, νετβι. ΰω, καθυίσθαι σφοδροίς δμβροις, Steph. Byz.

καθωμιλημένως, adv. com part. perf. p.

von zadouckéw, w. s. καθωπλισμένως, adv. vom part. pf. p. v. καθοπλίζειν, in Scholachtordnung, Schol. Ar. Pl. 325.

καθωραίζω, φετβ. ωραίζω, Kust. Opusc. p. 353, 62. u. a. Spat.: im med. = σεμνύνομαι, Phot., Suid.; ion. καιωρ., Phot. p. 151, 9., Hesych.

p. 151, 9., Hesych.

παθώς, = παθά, παθάπες, wie, sowie, gleichwie, nirgends bei den bessern Att.; es scheint erst seit Arist. in Gebrauch gekommen zu sein und ist des. dei Spateren, wie Sext. Rmpir., Cl. Alex., Hel. u. X. häusig; aus Plut. wied es nur aus einer St. angeführt, Mor. p. 878 E., Luc. hat es nirgends. Egl. Lod. z. Phryn. p. 426., Storz de dial. Mac. et Al. 75.: weil, indem, Actor. 7, 17.—

καθώσπες, Himer. p. 362., Psellus, Nicet.

Diefes find bie Grundzal, unb, auch. botgen, auf welche alle icheinbar abweichenden gurudguführen find. Bir muffen une oft anderer Borter bebienen, um bem Griech. zal nabe gut fommen und es ausbrucken zu tonnen. Der Grund hiervon liegt in der verschiedenen Dent-meife der Boller. Die dauptschichften von dem Geifte unserer Sprache abweichenden Erscheimungen sollen hier in ber Karze erwähnt wer-ben, ohne gerabe jede Einzelnheit mit besonde-rer Weitschusigkeit zu erörtern, wozu hier der Raum nicht da ist. Das, was Dartung darüber in seiner Partitellehre Bd. 1. geschries ben, ift benut worben, soweit es für unfern 3wed zu benuben war.

A) ale Bindewort un b, verbindet es einselne Botter und Sage jeder Art, fogar absverfative, macht Bufage und hauft (während re 

binbet bah. a) ben Theil mit seinem Ganzen, symp. p. 220 C. bas. Stallbaum: auch re nei, um jenen mehr hervorzuheben, δεων πάντων χεπ. Cyrop. 1, 4, 28. δ. u. X., s. Stallb. wero και Ποσειδώνος κυατήσειν, Aesch. a. a. D., herm. z. Soph. Aut. 1171., Math. Pers. 736.; Πάχης και οι Αθηναίοι, Thuc. ξ. 620 A., Krüger z. Xen. An. 1, 8, 8, 7, 4, 3, 33. u. X. b) thurst Glieber an, bie eine Sothya. enthalten, wo es mit und dazu, und Bortz. enthalten, wo es mit und dazu, und ba für ή, μηδέ σε πάμπαν μειλιχίοις έπέσε war, namlich wiedergegeben werden tann, συν άποισεκτων και άφειῆ, ll. 21, 339.; αὐτὰς ὁ βῆ πρὸς δῶμα Λιὸς και μακρὸν εὖ και μιακούς. Ar. Εq. 800.; ὁμοίως και διμμονίος μέρια παίος και μακρὸν εὖ και μιακούς, Ar. Εq. 800.; ὁμοίως και διμμονίος μέρια παίος, και πασαπλησίως, Dem. p. 36 z. X.; προέτρεχο άμμόστερα έσχυρά, Hdt. 1, 102.; τοῦ δυτῆ- και δέ τιμώντος μέρια παίος, Αεκch. Χεπ. 4, 7, 10. bas. Krüger; ἐν ξέ και πένις Chöejh. 253.; ως έγω τινας σχεδόν και σταδίοις, Pol. 1, 39, 12. bas. Schweigh. Εχί, συχνούς αιδοθάνομαι, Plat. Gorg. p. 455 C.; Schäfer z. Dem. p. 630, 10., Βλ. p. 957 z. L. 

Hát. 1, 36. c) bemfalls aux Gleichfeitung Plat. Lach. p. 191 A.; στρατεύονται μας hieram fig., wenn fig bie Ertile von etre ob. δ durig zed olsoön, Xen. Cyr. 4, 2, 2, μι εκτιτικτικ schinan, dierdiga netgoriopiese, Ardgre 3, Xen. An. 1, 3, 6. Co gen. bei finous re orgeldum and bewartsfore μαχέσαι elision ob. 8, sir x and žido, wenn itgrate elimin ob. 8, sir x and žido, wenn itgrate elimin ob. 8, sir x and žido, wenn itgrate di no dupoj γ re ad μη, Soph. Ant. 27, [s. Ardgre 3, Xen. An. 1, 3, 15. b) biefed on the poly γ read μη, Soph. Ant. 27, [s. Ardgre 3, Xen. An. 1, 3, 15. b) biefed on the control of the control

binter Kelativen, bef. wenn sie Folge ob. Abs erst bei Spatern. — 3) και δέ, και — δέ (bei sicht bezeichnen, u. nach μή, οπόσαν και φθεμένοιαι κατέχειν, Aesch. Sept. 714.; Ινα διης δνα και εἴδη έχει ή κακία. Plat. Pol. ben Bp. kets unmittelbar mit einander derbuns ben, während die Att. den betonten, einem vos tigen entgegengefesten, Begriff einschieben), und tigen entgegengefesten, Begriff einschieben), und tigen entgegengefesten, Begriff einschieben), und tigen entgegengefesten, Begriff einschieben), und tigen entgegengefesten, Begriff einschieben), und tigen entgegengefesten, Begriff einschieben), und die on stelle bei Att. den Bp. kets unmittelbar mit einander der wen, während die Att. den Wegengengefesten, Begriff einschieben), und die nicht die Att. den Gp. 487 (... b.) du d., aber auch

μένα γαθ γν μέρος ως εκινήν της αιλοσο- Β) 4) 0; καὶ - δη, et vero etiam, mit fau ying καὶ νουνα της πολιτείας η περι το tet Perroutphung bes eingeschobenen Begriffs, δείον άγιστέας, Plat. Num. 8., ωβ. Plat. Apol. p. 18 A.

Bas bie Etellung der Partikel anlangt, in som eine Etellung der Etellung der Schellung der Apol. p. 18 A.

Bas bie Etellung der Partikel anlangt, in som eine Etellung der Apol. p. 18 A.

And. 884., wo Dindor! noch anlährt der der der veren kand zu den handelfeltle werden, kasad: νούσ knyzostrus der knyzos

Erbe, Strab. 8, p. 367., Hesych.: and xaiá- zauvonades, Reuts, u rai, Strab. 5, p. 233., u. xaiérai, Bust. 3. Plut. Mor. p. 1106 A.; von 0d. 4, 1.; and foll xaiérai nach Hesych. zauvonadig, e., (nadeiv) 3. d. Botiern = xalaulvon sein. Bal. zuvor erbutet. bb. nnuara. Bgl. zyrweis U. zaieraeis.

ral yao, s. ral z. C.
ral -yè, s. ral z. C.
ral dè, ral dè ral, s. ral z. C.
ral dè, sal dè ral, s. ral z. C.

xal el f. xal g. C.

xaieraeis, eoda, er, (xaierae ob. xaiarai) folundig, an Erbichunden reich, Od. 4, 1. nach Benodot, Bugwiras, Call. fr. 224., wo es nach Bust zalaurswons ift.

παικίας, ό, ber Rorboftwind (εὐρος, ὁ ἀπὸ τοῦ παρὰ τὰς θεμνάς ἀνατολάς τόπου πνέων, auct. de mundo.), Ar. Eq. 437., Arist. de m. 2, 6. p. 56, 20. u. δ., Theophr. fr. 5, 37.

it. 5, 37.

xal μέν, xal μέντοι u. xal μήν, [. xai z. E. xaινίζω, 1.ίσω, att. εω, (καινός) etwas Reues, Frifches exhalten: etw. Reues thun, machen u. dgl., ζυγόν, ein neues Ioch aufnehmen, Aesch. Ag. 1041.; ἀμφίβληστρον ῷ ο ἐχαίνισαν, mit dem sie dich neu anzogen, id. Choëph. 485. (doch kann an diesen deits. d. Aesch. das Wort übtr. in Wotg. d. d. aesch. das Wort ibtr. in Wotg. d. d. aesch. das Wort ibtr. in Wotg. d. d. aesch. das Mort ibtr. in Wotg. d. d. aesch. d. aesch. aesch. etw. etw. gefaßt werben): nal ze naenitee oren, etw. Reues bereitet bas haus, etw. Neues geht barm vor, Soph. Tr. 864.: ευχάς ως έκαίνισας θεων, δαβ bu neue Bitten gegen bie Gotster vorbrachtest, Kur. Tr. 889.; λόγον, id. Pir. fr. 6, 2. Pass. τύχη καινισθείς, vom Side neu umgewandelt, Schol. Ar. Plat. 321. b) einmeihen, raucor, vom Stier bes Perilles, Call. fr. 119.

Call. fr. 119.

zasuls, \$\eta\_1\$, (xalvumas) bas Schlachtmeffer,

Reffer, Herodian. Epim. p. 63., Luc. Asin.
40., wo jest xonls.

xalvuos, sws, \$\eta\_1\$, (xasulsw) bie Erneuerung,

Renerung, Theophyl. Hist. 4, p. 200, 15. παίνισμα, τό, (παινίζω) = παινισμός, Manetho 4, 191., wo Spign. πανονίσματα. zαινισμός, ό, (zαινίζω) bie Erneuerung, Renerung, Theophyl. Inst. 2, 14, p. 378. zαινιστής, ό, (zαινίζω) ber Erneuerer,

παισταπα, a neophyl. Inst. 2, 14, p. 378. παινιστής, δ, (παινίζω) ber Erneuerer, Reuerer, Bust. Op. p. 207, 40. παινίτης, δ, ή, = ἀδελφός, ἀδελφή, Hesych. παινογράφής, ες, (παινός, γράφω) neu ob. ατή neu Ert geldprieben, Philicus b. Hephaest. p. 53 Gesief. p. 53 Gaisf.

καινογράφος, ό, (καινός, γράφω) ber etw. auf neue Art ob. etw. Reues schreibt, Bemerk.

in cod. Vat. DS. 3, 28.

Reuerungen ftreben ; ri, etw. neuern, andern, Joseph. Ant. 16, 11, 1.

καινοειδής, ές, (καινός, είδος) von neuer Geftalt, Form, Orig. c. Cels. 8, p. 289. (400). xairólextos, or, (xairós, lextós) auf neue, angewöhnliche Beise gesagt, Herod. Kpim. p. 3.
xairelogía, ή, neue, ungewöhnliche Eprache, Eprechweise, Pel. 38, 1, 1., DH. de Lys. ind. §. 3, p. 458, 1., Plut. Mor. p. 1068 D.;

καινολόγος, ον, (λέγω) auf neue ungewöhns lick Beise revend, Kust. p. 1801, 27.

Reues, Unerhortes bulben,

παινοπάθης, ές, (παθείν) neu erbulbet, nie zuvor erbulbet, dh. πήματα, nie zuvor erbulbete, unerhörte Leiden, Soph. Tr. 1267.
παινοπηγής, ές, (πήγνυμι) neu zusammens gesügt, s gemacht, σάχος, Aesch. Sopt. 624.

χαινοπήμων, ον, (πήμα) Reues, Ungewohn-tes erbuldend, δμωϊδες, Aesch. Sept. 345. χαινοποιέω, f. ήσω, (ποιέω) Reues machen, hervordringen, πολλά χαινοποιεί ή τύχη, Pol. 1, 4, 5.: τί δὲ ... χαινοποιηθέν λέγεις, was jagft bu Reugefchenes (mit ber Rebendezies hung auf Unglud), Soph. Tr. 870.: verans-bern. χαινοποιείται συνενώς τα πράγματα. ταις αυ αικαιατή, δορα. 1ε. 870.: δεταιν δετα, χαινοποιείται συνεχώς τὰ πράγματα, Pol. 9, 2, 4. b) ετπευετα, τὰς τῶν συμμά-χων ἐλπίδας, Pol. 3, 70, 11.; τὸν πόλιμον, id. 11, 5, 5.; τοῦ πολίμου χαινοποιηθένιος, DS. 16, 75. — Bei KS. von ber Bieberges burt. Das part. pf. p. χεχαινοποιημένος hat Suid. Dav.

xaironolησις, ή, die Erneuerung, Bieders geburt, Athanas. 1, p. 497.

καίνοποιητής, ου, ό, (καίνοποιέω) der Reues Grfindende, der immer neue Genüffe ob. Bergnügungen erfindet, Xon. Cyr. 8, 8, 16.

xαινοποιία, η, (xαινοποιέω) = xαινοποίησις, bie Erneuerung, Beranderung, τοιαύτης περί πάσας τὰς δυναστείας καινοποιίας ουσης, neue Lage, Pol 4, 2, 10.
καινοποιός, όν, (καινοποιέω) Reues mas chenb, erfindend: etneuerad, Greg. Naz.

παινοπραγέω, (πράσσω, πράγος) Reues ob. Reuerungen machen ob. suchen, Kust. p. 36, 16. 1382, 31. Dav. καινοπράγημα, τό, die Erneuerung, Reues

rung, Rust. Op. p. 296, 9.

καινοπραγία, η, = b. νοτής., Βνχ., souft auch DS. 15, 8., Plut. Pericl. 17., wo jest χοινοπραγία.

καινοπραξία, ή, = b. vorhg., Kust. Opiusc. p. 158, **3**.

καινοπρέπεια, ή, das Ansehn od. der Ansschein des Reuen, das Reuaussehn, die Reuheit, τοῦ σχήματος, Eust. Op. p. 158, 3.; von καινοπρεπής, ες, (πρέπω) das Aussehn der Reuheit, dahend.

Reuheit habend, neu ob. ungewöhnlich aussehend, neu, oxipara, Hormog., Greg. Cor.
p. 52. b) wie ein Reuling aussehend, so err
scheinend, dh. undeholsen, Plut. Mor. p. 334 C.

[φείπεπο, δφ. unbeholfen, Plut. Mor. p. 334 C.

— Αθν. – πως, argum. Ariataen. ep. 1, 5.; comp. καινοπρεπεσιέρως, Ariat. Metaph. 1, p. 850, 3.; supl. – έσιατα, DC. 79, 11.

καινός, ή, όν, neu, δ. i. α) νον πυτεμποδι eben gemacht, gefchen, gethan, φέρω καινούς λόγους, Aesch. Choeph. 648.; πόσις, Και. 959.; θεοί, Plat. Buthyphr. p. 3 B.; καινά ξπιμηχανώνται, Χεπ. Cyr. 8, 8, 16.

μ. fonft gem.: opp. παλαιός, Χεπ. de rep. Luc. 10, 8., Isocr. p. 49 C.: m. νέος υτο., Aesch. Pers. 654., Pol. 5, 75, 4., Plut. Num. 9. u. Χ.; m. πρόσφατος, Plut. Lyc. 15.; λέγεται τι καινόν, gibt es etwos πειεξ Dem. p. 43, 8., f. Cafaub. β. Theophr. p. 107.: το καινόν τοῦ πολέμου, δαδ Μειε, Μεκής Inde δεέ Χτ., Thuc. 3, 30.: ἐκ καινῆς (sc. ἀρχῆς), υου πειεμπ. ἐεείχισαν την πόλιν ἐκ καινῆς, pon Reuem, ετείχισαν την πόλιν έκ καινής, Thuo. 3, 92.; έκ καινής ποιείν, Theophr.

CP. 5, 1, 11., Themist. β) χαινὰ πράγματα, res novae, Reuerungen, Plut. Cic. 14.
Μοτ. p. 212 C. γ) τραγφθῶν χαινῶν, eigentl., gut 3eit bes Auftritte neuer Aragifer (volksåns big τραγφθῶν δηνείζομένων χαινῶν, Aeschin. c. Ctes. 9 Bremi.), gew. als reine 3eit bestimmung, gut 3eit wenn neue Aragibien aufgeführt werben, b. i. zu ben Dionysien, Plut. Mor. p. 710 F. u. A.; aud im dat τραγφθῶίς χαινοῖς, Dem. p. 160, 2. u. A. (Sew. b) bie Reuerung, Crneuerung, δνομέτραγφθῶίς χαινοῖς, Dem. p. 160, 2. u. A. (Daf. τραγφθῶν τῆ χαινῆ (sc. εἰσόθφ), Dem. p. 143, 17. 244.; χαινῆ χαμφθῶν u. τραγ., Pol. 13, 1, 2. u. δ. ε τῶν χαθεστηχότων, Pol. 14. Legg. Pol. 13, 1, 2. u. δ. ε τῶν χαθεστηχότων, Pol. 14. Legg. Pol. 13, 1, 2. u. δ. ε τῶν χαθεστηχότων, Pol. 14. Legg. P p. 243, 17. 244.; καινή κωιωθών u. τραγ., Pol. 13, 1, 2. u. δ. 3 των καθεστηκότων, Binscr. 2, p. 509., vgl. bef. Demsterb, 3. Luc. Hdn. 2, 7, 13.; των πραγμάτων, id. 5, 4, Tim. 51. b) neu in seiner Art ober in seiner 2. c) die Reubeit, Ungewöhnlichteit, κατα-Tim. 51. b) neu in jeinet act over in jeinet Erscheinung, bh. α) unerwartet, ήν τι καινόν ελύης, Soph. Phil. 52. u. δ. 3 οὐ καινόν είπας, Eur. Hoc. 670. u. Χ. β) ungewöhns lich, opp. ελωθώς, ἀρχή, Χεπ. Cyr. 3, 1, 30. u. Χ. δ.: auffallend, δ τι ᾶν ἀελ καινόν όρωσιν, ἐξαγγέλλειν (ἐκελευσε), Χεπ. Cyr. 6, 3, 6.: bej. mit tabelndem Rebenbegriff, wunserhor, somberhor, superhort u. hol. καινά καλ 3, 6.: bei, mit tabelndem Rebendegriff, wunderbar, sonderbar, unerhort u. bgl., καινά και άτοπα νοσημάτων όνόματα, Plat. Pol. p. 405 D.; άπερ άει λέγω.. οὐδὲν καινότερον, Plat. Phaed. p. 115 B.; ἐνθυμήμασιν ὀγκωδεστέροις και καινοτέροις χρησθαι, Isocr. p. 319 C., Dem. p. 1293, 10. 1323, 5.; πράγμα, Plut. Demett. 40. u. X. δ.: τὸ καινότατον, parenthetist, was das Sonderbarste, Albernste str., Luc. Tim. 14. Nigr. 4. 21.; δ. Soph. OC. 380. κήδος, gegen Sitte u. See brauch. c) neu in seinem Besen, verändert, maewandelt, mit κεκνημένος verb., Plut. praucy. c) neu in jeinem Sejen, berandert, umgewandelt, mit κεκινημένος derb., Plut. Agos. 19. — 2) καινόν, τό, als Eubst., Rame einer Gerichtsstätte in Athen, Ar. Vesp. 120. — Adv. — ως, Bur. Cadm. fr. 1., Plat. Phaedr. p. 267 B. Theaet. 180 A.; comp. - Adv. -ως, Eur. Cadm. fr. 1., Plat. εἰ μή τι παφανοοῦσα καινουργεῖς λόγον Phaedr. p. 267 B. Theaet. 180 A.; comp. - οτέρως, Arist. de cael. 4, t. 12.; supl. - ότατα, Aeschin. p. 119, 25.

καινόσπουσος, ον , (σπουσή) nach Reuem od. Reuerungen ftrebend, neuerungssüchtig, τὸ καινόσπουσον, die Reuerungssucht, Longin. 5, 1. καινοσχημάτιστος, ον, (σχηματίζω) neu geformt, Eust. p. 141, 31.

παινόσχημος, ον, (σχήμα) von neuer Form, Geftalt, ungewöhnlich, Kust. p. 1479, 75., Schol. rec. Soph. Ai. 1398.

παινόταιρος, ον, (τάφος) σχήμα, auf neue Art begraben, Anth. 7, 686. παινότης, ή, (παινός) bie Reuheit, δερμά-

παινοτης, η, (καινος) διε Κευβείτ, δερμάτων, Philostr. ep. 22.; καινότητες και ύπερρολα τῶν τιμῶν, DC. 44, 3.: Ungewöhnliche leit, Κτεπδατίαζείτ, τὰς καινότητας ἐν τοῖς λόγοις, Isocr. p. 23 A.; τῶν εὐρημένων, id. p. 208 B., Ath. p. 99 C.; βίων καινότητας, Luc. ver. h. 1, 3.

παινοτομέω, f. ήσω, (καινοτόμος) a) neu 4, p. 61 C., bef. in ber Staatserfassing, ausschneiben, zhauen, z. B. im Bergwerke eis neuen Bau ansangen, Ken. de voct. 4, 27 sqq., Poll. 3, 87. Oh. b) etw. Reues ansangen, thun, vollbringen, τελετήν πατοί, λr. Vesp. 876.: gew. etw. neu machen, dns two products and products and products and products and products and products and products and products and products and products and products and products and products and products and products and products and products are reconstructed and products and products and products and products are products and products and products are producted and products and products are producted and products are producted and products and products are producted and products are producted and products are producted and products are producted and products are producted and products are producted and products are producted and products are producted and products are producted and products are producted and products are producted and product and products are producted and producted and products are producted and products are producted and Ar. 1989. 610.1 grud. tiud. neu maagen, and bern, neuern, αινούμενα τὰ αὐτὰ καὶ καινούρις, ο, = καινουργές, Βyz. καινουργίς γ. βιαι. Εαχ. ρ. 797 B.; τόν τι γέον ἀεὶ καινοτομοῦντα, ib., Arist., Luc. u. u. u. i. absol., Plat. Legg. p. 709 A., Pol. 1, 55, 5. u. u. i. γερί τι, Plat. Buthyphr. 3 B.; εἰς τι, then, hervorbringend, πόλεμος, Hel. 9, 5, p. DH. 70, 7.: bef. im Gotteblenft, Plat. Buth. 355 Cor.: Reuerungen machend, †. b) and

πλαγέντες την καινοτομίαν τοῦ συμβαίνοντος, Pol. 1, 23, 10.; τοῦ βίου, Synes. ep. 57, p. 195 Α.

καινοτόμος, ον, (τέμνω) neuerno, neuerngesiadatis, έχουσι πάντες οἱ τοῦ Σωκρέτους λόγοι καὶ τὸ κομψὸν καὶ τὸ καινοτόμον, Arist. Polit. 2, 6., Schol. Thue. 3, 82.

b) καινότομος, ον, geneuert, Hormog. p. 146.

— Adv. – όμως, †.

καινοτροπία, ή, bie neue ungewohnte Art,

Εθραταίτετ, τοῦ σχήματος, Rust. p. 1200,

561, Opusc. p. 46, 70. 275, 10.; von

2003, Opusc. p. 40, 70. 275, 10.; von καινότροπος, ον. (τρόπος) von neuer, my gewöhnlicher Art. Sitte, Charafter, μῦθος, Kur. Dan. fr. 49.; χειμών, App. Civ. 5, 90. nach Ronj.; ἀνήρ, Eust. Op. p. 274, 2.; τραγφόζα, ib. p. 269, 30. u. δ. καινουργέτης, ό, (wie εὐεργέτης gebilbet) ber Erneuerer, Ephraem. Caes. 1135.

καινουργέω, f. ήσω, (καινουργός) neu mes chen, von Reuem machen, neu hervorbringen, άνθρώπους τύχαι καινουργούσιν, Hel.5,5.; θάνατος είς πικροτάτην κόλασιν καινουργούμενος, id. 9, 6 ξ. Ε.: etw. Reues υσήνυ τα περί τοὺς ἀνθρώπους, Luc. Prom. 6; πολλά ἐν τοῖς ἀνθρώπους, Luc. Prom. 6.; πολλά ἐν τοῖς ἀνθοτι, αυτ. τίτ. Sophod. u. δ., Philo u. Χ.; περί τι, περί τοὺς μισθοφόρους, Xen. Hell. 6, 2, 6.: in Βετρί μημετι μίτω, Philo, Heaych. s. ν. καινουργηκότα (f. Εδ. f. κεκαινουργηκότα). b) τι πειετη, ωϊεθετψετβείζει, αυδύεξετη, σαγήνην, Alciohr. δ. 3. — Dav.

παινουργημα, τό, bas neu Gemachte.
παινουργημα, τό, bas neu Gemachte.
παινουργης, ες, neu gemacht, neu, τρίποθες, Critar. von απυρος, Schol. II. 9, 122.

παινούργησις, ή, das neu Machen, Reuen, Suid. s. v. καταβολή.
καινουργία, ή, = b. vorhg., Themist. or.
4, p. 61 C., bef. in der Staatsverfassung.

gemacht, neu, το καινουργόν τουτο, Luc. App. Civ. 5, 16. nach Ronj.: 8. im compos. Prom. 3.: το καινουργόν των κολάσεων, id. κατακαίνω, w. f. Catapl. 26.: to z. the counglas, die Reuheit, Bunderbarteit ber Rettung, Hol. 8, 10.

παινοφατής, ές, (φαίνω) neu erfcheinenb, neu, ungewöhnlich, λέξεις, Eust. p. 39, 16.

n. a. Spåt.

zarrogelos, or, (wellen) Reuerungen lies bend, t. b) neue Freunde habend, die Freunde orno, Τ. D) neue Freunce gavend, die Freunce oft wechselnd, Phot., Suid. s. v. φελόχαινος. χαινοφοραδής, ές, (φράζω) neu exsonnen, erdecht, Kast. Opusc. p. 56, 1. χαινοφωνέω, (χαινόφωνος) neue Worte brauchen, Kast. p. 67, 6. Dab.

† zarvogwela, i, bie Reuheit ber Borter. zαινόφωνος, ον, (φωνή) von od. mit neuen Bortern , λέξεις, Kust. p. 1761, 22. Opusc.

Reigung zu Reuerungen bekommen, Thuc. 3, Sint 82. b) = xacello b), einweihen, Hdt. 2, 100. 694. 22. Δαινιμω D), thindeligh, fall. 2, 100.

παίνυμαι, dep. ohne fut. u. aor. überwing augustes, ή, όν, (καιρός) zur Zeigekörig, ben, übertreffen, τινά τινι, 3mb wotin, Hes. Sc. 4., Ap. Rh. 1, 138., Anth. 18, 120.; thust. Opusc. p. 266, 94.

οδ. m. acc. u. inf., δς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώ πων νῆα πυβερνῆσαι, Od. 3, 282. — Φiers zu πληγείς, ή, όν, = καίριως, καιριμὴν πληγείς, ibblid berwundet, Macho b. Ath. zu gegodt ber Bbtg. nach bas viel gewöhnlis zu gewohnlis weigen augustes (léval) nation form. Einst gu gehort ber Botg. nach das viel gewöhnlis p. 581 B. Iw. chere pf. κέκασμαι, dor. κέκασμαι, Pind., plagef. έκεκάσμην, welches von einer ungebr. Korm KAZO abgeleitet wird, a) in gleicher Botg. u. Konftr. wie καίνυμαι, έγχειη έκεκασιο. Καιν. μ. αιό, με αιό, καιν. μ. αιό, με αιό, καιν. μ. αιό, με αιό, καιν. μ. αιό, με τε αιό, καιν. μ. αιό, με τε αιό, καιν. μ. αιό, με τε αιό, καιν. μ. αιό, με τε αιό, καιν. μ. αιό, με τε αιό, καιν. μ. αιό, με τε αιό, καιν. μ. αιό, με τε αιό, καιν. μ. αιό, με τε αιό, καιν. μ. αιό, με τε αιό, καιν. μ. αιό, με τε αιό, καιν. μ. αιό, με τε αιό, με τε αιό, με τε αιό, καιν. μ. αιό, με τε αιό, καιν. μ. αιό, με είναι καιν. με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν. μ. αιό, με είναι καιν 

κατακαίνω, w. f.
καίνωσες, ή, (καινόω) bie Reuerung, Ers

neuerung, doywr, Joseph. ant. 18, 6, 10., Philo 2, p. 45, 47.

xaineo, f. xai neo, coniunct. obwohl, obgleich, obichon, wiewohl, in Berbindung mit Berben gew. mit partic.; b. Hom. meist durch das hervorzuhebende Wort getrennt, xai apvobas hervorzuhebende Wort getrennt, καὶ ἀχνύμενός περ, Il. 2, 270.; καὶ πρὸς δαίμονα περ, Il. 17, 104.: u. so καὶ αὐτῆ περ νοεούπη, καὶ κήδεὰ περ πεπαθυίη, καὶ όψε περ, καὶ μάλα περ u. bgl. b. b. Hom.; seltner so in att. Poesie, Aosch. Ag. 1176. Ungetrennt bei Hom. nur Od. 7, 224.; bei Pind. u. att. Dichtern gew., έμοῦ, καίπερ κραπεροῖς ἐν γυιοπέδαις αἰκιζομένου, Aosch. Prom. 167. Βόττιπ, λέξεις, Kust. p. 1761, 22. Opusc.

56, 35. u. δ.

παινόω, f. ωσω, (παινός) neu machen, νου απός του δύσοργος ων, Soph. Phil.

παινόω, f. ωσω, (παινός) neu machen, νου απός του του του του παίς του του του παίς του του του παίς του του του παίς του του παίς του του παίς του του παίς του του παίς του παίς του του παίς

παιρικός, ή, όν, (καιρός) gur Beit gehörig, sie betreffend, Bust. p. 17, 3. — Adv. - ικώς, Kust. Opusc. p. 266, 94.

Cyr. 4, 2, 12.: von Personen, καιρίαν ο ήμεν όρω — στείχουσαν Ιοκάστην, Soph. OT. 631. b) ber Beit ob. ben Umstånben gemåß, zwe debien lich, nåğlich, zuträglich, vortheile haft, λέγειν τὰ καίρια, was frommt, Aench. Aesch. Kum. 736. — Die Grunbbotg. beiber lich ob. gefahrlich find, bh. neutr. xalpior, Formen xalvopau u. KAZOMAI fceint "bers tobtliche Stelle, II. 8, 84. 326.; er zaugla u. Bormen καίνυμαι u. KAZOMAI scheint "hers to bt liche Stelle, ll. 8, 84. 326.; εν καιρίφ u. vorglánzen, strahlen, leuchten" zu sein, die in eigentl. Botg. noch b. Pind. steht, dei den dit. Bp. ader übtr. gebraucht wird, s. Buttm. Et. Ep. ader übtr. gebraucht wird, s. Buttm. Et. Er. im Berdals Berzeichn. s. v. καίνω, s. κανώ, Eur. HF. 1075., aor. έκαινω, s. καινώ, s. κανώ, Eur. HF. 1075., aor. έκαινω, s. καινώ, s. κανώ, ευν. με καινώ, s. καινώ δόσξε τειύφθαι, Hdt. 3, 64.; διρώθη και-ρίαν, Ael. VH. 12, 3.; ὁ παῖς — παίει και-ρίαν, Parthen. 24. u. bgl. X., Lamb. Bos ρ. 385 sq. Schæf., Bac. 3. Ael. p. 133.: auch καιρία νοσήματα, Hippocr. p. 448, 8. — Adv. καιρίως, a) in ber ersten Bbtg. bes Abjett., καιαρώς εξημένα, Aesch. Ag. 1345.; κ. σκο-πεῖς, Βυτ. Rhes. 339.; κ. απτεσθαι τῆς ἐπι-βαίδε Pol. 1 50. 3.: im comp. καιριστεί-bringt. Dem. p. 424. Plut. Sertor. 3., Luc. πεῖς Pol. 1 50. 3.: im comp. καιριστεί-bringt. Dem. p. 424. Plut. Sertor. 3., Luc. πεῖς Pol. 1 50. 3.: im comp. καιριστεί-bringt. Dem. p. 484. 20.: bb. ex tempore,

tich, gelegene, passene seit, der guntige Austenblich, die gute Eelegeneitet, opportunitas, lo μεν καιρός δηλοί ποιότητα χρόνου ... λει καιρός δηλοί ποιότητα χρόνου ... λει καιρός δηλοί ποιότητα χρόνου ... λει καιρός δι ποσότητα, Ammon. p. 80.), καισό μα στα βείτα Εκρ. 11., Ach. Τατ. 2, 4.: mit Anaderung an bissen Ego μου μη πλαναδέντα, Pind. Nem. 8, 4. δ. tand bet em diterne Egizisti, von den Aghe u. sonk in Hoper. p. his Act. 2, 4.: mit Anaderung an bissen Ego μου μοι η πλαναδέντα, Pind. Nem. 8, 4. δ. tand bet em diterne Egizisti, von den Aghe u. sonk in Hoper. p. his Act. 2, 4.: mit Anaderung an bissen Egiz u. σιας between there except between the section of the sectio

πείς, Bur. Rhes. 339.; χ. ἄπτεσθαι τῆς ἐπιβολῆς, Pol. 1, 59, 3.; im comp. χαιριωτέρως, Xen. Cyr. 4, 5, 49. b) in der zweiten
Betg. des Abjett., χαιρίως οὐτασμένος, Aesch.
Αμ. 1317.; πατάξας τῷ δόρατι χαιρίως, Pol.
11, 18, 4., Plut. Mor. p. 214 C.
χαιρολουσία, ἡ, (χαιρός, λουσία) die Beit
δετ Waftung, Const. Apost. 1, 9.
καιρονομέω, (χαιρός, νέμω) zur gelegenen
καιρονομέω, (καιρός, νέμω) zur gelegenen
βετ biose dat. χαιρώ, πράσσεν, Thuc.
Βείτ hinlenten, gelegen od. passend kinstenten,
εξε τέχνην, Anth. 9, 272. nach Konj.
χαιρός, ὁ, 1) das τε chte Wa a β, das
τε chte Ver halt ni β, Hes. Op. 692. Theogn.
401.: χαιρού πέρα, ûber das rechte Was,
ροῦ, αυβετ der der deit, nicht zu gelegener, schiefe. είς τέχνην, Anth. 9, 272. nach Ronj.

παιοός, δ, 1) das rechte Maaß, das ethte Berhaltniß, Hes. Op. 692. Theogn.

401.: καιροῦ πέρα, über das rechte Maaß, dasch. Prom. 506., Kur. Suppl. 745.: καιροῦ αιξετ ber zeit, nicht zu gliedlicht zarzoō, Aesch. Ag. 671., vgl. Suppl. 1046., καιροῦ, nicht ungelegen, Plat. Theaet. p. 187 καιροῦ λεγόμενα, Plat. epist. 7. p. 339 C.; καιροῦ λεγόμενα, Plat. epist. 7. p. 339 C.; μείζω τοῦ καιροῦ πίν γαστέρα έχων χεπ. Symp. 2, 19. u. bgl. Χ.: mit μέτρον verto., therax b. Stob. Flor. 10, 78. — Dh. 2) ber rechte Zeit, be glegene, passentic, die glegene, passentic, tie gute Gelegenheit, opportunitas, là μεν καιρος δὲ ποσότητα, Ammon. p. 80.), καιροῦ λεγόμενα, Plat. Φρος καιροῦ δὲ ποσότητα, Ammon. p. 80.), καιροῦ λει καιρος καιρος δὲ ποσότητα, Ammon. p. 80.), καιροῦ μη πλαναδέντα, Pind. Nem. 8, 4. δ.

1. ται χαιροῦ γει μπο πλαναδέντα, Pind. Nem. 8, 4. δ.

1. ται χαιρος γειμώνος, Plat. Legg. p. 6α, Dem. p. 16, 4., vgl. Plut. Sertor. 16; m. gen., zu etw., της δόσκος, Hipocar, p. 180. με σει τι μείτα με καιρος γειμώνος, Plat. Legg. p. 709 C. d) bie Zeitlauste, Jeitumstände, in gen., zu etw., της δόσκος, Hipocar, p. 180. με σει τι με με τι μ

theil, επί σῷ μάλιστα καιρο, Soph. Phil. τὴν χρησιν, Arist. Polit. 8, 3.: bb. fibhpt. 151.; τοῦ καιροῦ τυχεῖν, Plat. Alcib. 11, etw. in Obacht nehmen, abpassen, τὴν ἔφοδον, p. 148 A.: προϊέναι τοῦ καιροῦ, meh als guedbiensich ist, vorausgeben, Xen. 4, p. 802, 18.: warten, psiegen, luc. qut ob. zwedbiensich ist, vorausgeben, Xen. Abdie. 16. u. X. — Pass. καιροφυλακεῖιαν, Cyr. 6, 3, 29. An. 4, 3, 34. bas. Arthers ist. — Pass. καιροφυλακεῖιαν, cyr. 6, 3, 29. An. 4, 3, 34. bas. Arthers ist. — Pass. καιροφυλακεῖιαν, cyaιρεῖαθαι τοὺς καιρούς, Aeschin. p. 63, λακτέω, b. Joseph. Genes. p. 2 B. u. X. Ε. 2. αιρούς του, vortheilbast, nûşlich sein, Hdt. 1, 206.; καιροφυλάκιον, τό, b. Phot. u. Suid. ohne ebens δὲν καιροῦ νέννεμθαί του. Χεπ. Cyr. (Grifar. γιάς burchtreugenden Kaden der Kette od. des Ausgugs parallel neben einander befestigen, das Arumm, lat. liciom (Tidull. 1, 6, 79.), Rost. p. 1571., Phot. p. 123, 15., Schol. Oribas. p. 157 Cocch.; vgl. Hesych. s. v. καιροσών. — Das Befestigen heist καιρόω, Poll. 7, 33.; κεκαιρωμένος, Schol. u. Kust. z. Od. 7, 107., Hesych. s. v. καιροσέων: diese Handlung, καίρωσις, Poll. 7, 33., Kust. p. 1571., Hesych. Tzetz. Hist. 10, 327.: das Befestigte καίρωμα, Schol. Oribas. p. 157 Cocch., Hesych. s. v. καιροσέων, Phot. Agl. καιρωστίζ. καιροσέων δθονέων απολείβεται ύγρον καιροσέων όθονέων απολείβεται ύγρον klacor, von den dicht geketteten, dicht gewebten Linnen träuft das flässige Del ab, d. i. die Linnen sind so dicht gewebt, das das Del nicht durchs sondern abläuft, Od. 7, 107. Dies ist Arisarchs Les., dem wahrsch. auch die Erklär.

προσσωτών gelesen zu haben. παιροσποίω, s. ήσω, die rechte Beit, Ge-legenheit absehn, ablauern, Philostr. iun. 14. nach Konj., Pallad. v. Chrys. p. 38., Herod. Rpim. p. 63.; τὸ πράγμα, Rust. p. 30, 2.;

Grtlår. zaigoqulaziem, fpatere 8. f. zaigoqula-

κέω, w. f. καιρόω, f. κατρος.

παιρου, 1. παίρος.
παίρωμα, 1. παίρος.
παίρωσες, 1. παίρος.
παίρωσες, 1. οδ. παιρωστρές, (παιρόω,
παίρος) δίε Weberin, Callim. δ. ΕΜ. u. Kust.
p. 1571, 58., Heaych. Bgl. Cob. 3. Phryn.
p. 257.

xaidae, agos, o, Cafar, urfpr. pom. pr., fpd. ter Bezeichnung ber rom. Raifer, bei ben fpateren lat. Histor.; bann felt habrign Benennung bes Thronerben (mahrend ber Raifer Caesar Augustus hieß, Sesaoros, was sich in ber By-jantinischen Zeit wieber anderte), iid., Byz. Dav. xacoágeros, ela, or, faiferlich, xacoágeros, greigelaffene bes Kaifers ob. bes Gafar, DC. 69, 7. u. d.

καισαρεύω, Raifer ob. Cafar fein, ihn vorftellen, DC. 66, 8.

stellen, DC. 66, 8.

\*\*xusagianos, 4, 6\*, Chartich, kaiserlich, ol Kaisagianos, Anhänger Chart, App. Civ. 3, 91.: kaiserliche Beamte, Arr. Spiet. 3, 24.

\*\*xusagianos, High. f. \*\*xuerases, Et. b. Schol. Od. 4, 1., vgl. Buttm. Leril. 2, S. 95.

\*\*xaltoi, unb boch, jeboch, wie quamquam, wird vorz. gebraucht, wenn der Spreschenbe sich selbst einem Einvenden macht, von

einem Gegenftanbe abgebrochen u. gu einem ane durch; sondern ablauft, Od. 7, 101. Sies it einem Gegenstande avgeorogen it zu einem and Kristarchs &s., dem wahrsch auch die Erklär. dern übergegangen wird, nach einem and ber form, nach welcher es gen. plur. v. και- bern übergegangen wird, παίτοι τι θράσω, Ar. Acht. ρόεις s. καιροισσών ist, angehort. Die Stelle settlart Plut. Mor. p. 396 B. Andere scheinen zu erwähnen, Dem. Phil. 1, §. 11. pro oor. προσσωνών gelesen zu haben.

παιροσσωνών gelesen zu haben.

παιροσσωνών gelesen zu haben.

χαιορσσωνών gelesen zu haben.

χαιορσσωνών gelesen zu haben.

χαιορσσωνών gelesen zu haben.

χαιορσσωνών gelesen zu haben. 

Ag. 823., Kur. Kues. 97., Ar. Fax 1152., gw. b. Soph. Bl. 757.); aor. 1 pass. ἐκαὐ3ην, Att., αuάς Hdt. 1, 86. (f. £66. §. Soph. Ai. p. 320.), aor. 2 pass. ἐκάην, Hom., Hdt., Hippocr., Luc. de luct. 18. u. X.; pf. κέκαυκα, Xen. Hell. 6, 5, 37., Alexis b. Ath. p. 383 C., DC. 60, 4., anganben, anbrenρ. 353 c., 10.00, 4., αηξι η δεη, α η δτειν η επ, α η ξεθει, πυρ , πυρ ά, Hom., Χεη. Απ. 4, 4, τ2. u. Χ.; φλόγα, Απ. 1. 5, 88.; δένδρεα, ΙΙ. 21, 337. — 2) νετ δτει η επινεχούς, ΙΙ. 7, 377.; ἀποθανόντα, Isao. p. 48, 22.; μηρία, ΙΙ.; δσιέα, Hom., Hes.; καί νιν πυρ ξεάντες, Soph. ΕΙ. 757.: mít Beuer verwäften, τέμνειν και κάειν τήν χωραν, Xen. Hell. 4, 2, 15.; mit πυρπολείν verb., Luc. cal. non tem. cred. 19. — 3) übtr., wie urere, brennen, verlegen, ή χιων καίει τῶν κυνῶν τὰς δίνας, Xen. Cyn. 8, 2. καίει των κυνών τας δένας, Xen. Cyn. 8, 2. (ένίστε κάειν λέγεται και θερμαίνειν τὸ ψυχρόν, οὐχ ώς το θερμόν, ἀλλὰ τῷ συνάγειν τὸ ἐρκιπεριιστάναι τὸ θερμόν, Arist. Meteor. 4, 5. Bgl. Balden. 3. Theocr. p. 224 C.) — Pass. brennen, πυραί νεκύων, Il. 1, 52.; νηυσίν καιομένησιν, ib. 9, 598.; καιόμενον πῦρ, ib. 19, 376., Hdt. 1, 86., Plat. Pol. p. 514 B.; λύχνος ἐκάετο, Xen. Hell. 6, 4, 36.; ἀς καίεται, Ατ. Vesp. 1372.; καιομένων τῶν λαμπάδων, id. Thesm. 280.: πυρί καιόμενος, in Rammen authobernb. Pind. νων των λαμπασων, id. Thesm. 280.: πυρί καιόμενος, in Flammen auflobernh. Pind. Pyth. 3, 102.: verbrannt werben, έπεὶ νεκρός έκάη, Od. 12, 13. b) úbtr., έν φρασί καιομένα, Pind. Pyth. 4, 219.; κάομαι την καρδίαν, Ar. Lys. 9.: τινός, von liebe zu Jind brennen, καίετο μὲν Ναννοῦς, Hormesian. 6. Ath. p. 598 A.; vollet., καιόμένη σφοδορί έρωτι τοῦ παιδός, Parthen. 12. Semflerh. 3. Xen. Kahes. p. 256 Mgl. Demftert, g. Xon. Ephes. p. 256. -Med. (nur aor. 1.), fur fich anbrennen, anganben, noe, noea, II. 9, 88. 234., Od. 16, 2. nan, abgefürztes nara, vor n, nan negalis,

πεψαλήν, κάκ κόρυθα, κ. κορυφήν, Hom. κάκ, burth Krasis f. καί έκ. [a]

nάκαγγελέω, (κακάγγελος) folimme Bot-gaft bringen, Trag. b. Dem. p. 315, 23. fcaft bringen, (opp. evayyeleiv, Phot. p. 27, 5.). Dav.

Ratayyella, n, bie fclimme Radvicht ob. Botichaft, Maneth. 4, 556. (wo mit Lobed &. Soph. Ai. p. 319. xaxayyellyoi f. xat.); von 2ἄxάγγελος, ον, (καχὰ ἀγγελλων) schlimme Botschaft bringend, Unglücksbote, γλῶσσα, Aesch. Ag. 622., Antonin. Fab. 15, p. 108., Plut. Mor. p. 241 B.

naxáγγελτος, ον, (άγγελλω) schimm vers

xaxalla, ή, nach Sprengel die wollfraut flage, Dem. Mid. blattrige Pestwurz, nach Schneiber Suf-lattich (tussilago), Diosc. 4, 123., Plin. 25, 11, 85.

Spigner bie mit bem  $\eta$  får bie bessere hålt, saxaréw, réwr wuxás, anseuen, Plut. Mor. s. bie Beisp. b. Spigner exc. 15, vol. 2, p. 1235 F. (wahrsch. xaxarorar bergustellen). XLVIII sq. u. Buttm. a. a. D. (ēxea, Aesch. Aesch. Rur. Rhes. 97., Ar. Pax 1132., Nicand. Alex. 420. κάκανθήεις, εσσα, εν, (κακός, άνθος) mit [cablider :, giftiger Bluthe, δραμνοι, Nicand.

Alex. 420.

κάκαρον, τό, = κοανίον, East. p. 1796, 58. κακάω, f. κακκάω.

κακελπιστέω, (έλπίζω) folimme Grwartung hegen, xal cossiodas, Arrian. Bpict. 4, 5, 27. xάχεμγάτος, ον, (ξμφατος) von ûblit Ats benbebeutung, zweibeutig, Quintil. 8, 3, 44, Schol. z. Luc. Lexiph. 21. — 2) = άδο-ξος, ἀχλεής, Henych. — Adv. -φάτως, Schol. z. Ar. Ran. 426. Kq. 1382. Eccl. 1040. χάχενιρέχεια, ή, bie Arglift, Pol. 4, 87, 4.; von

χάκεντρεχής, ές, (έντρεχής) zum Schlichten geschicht, arglistig, Kpicharm. in BA. p. 105, 19., Strab. 7, p. 301., Pol. exc. Vat., p. 414. — Adv. –χως, Basil. M. 3, p. 356.

κάκεπίθυμος, ον, (ξπιθυμέω) οίνου, = οίνοφλυξ, Hesych. s. v. οίνοφλυξ. κάκεργάσία, ή, (έργάζομαι) bie schiccht Berarbeitung, Theophr. fr. 9, 10, p. 814. (verborben nach B. Dinborf aus κατεργασία).

κάκεργάτης, ου, ό, ber Uebelthater, Themist. p. 33 D., Nicet. Eugen. 4, 164. Dav. κάκεργάτις, ή, fem. jum vorbg., ψυχή, hemist. or. 2, p. 33 D.

κάκεργέτης, ου, ό, (ΕΡΓΩ) = κακεργά-της, Ath. p. 184 C. 549 D. Dav.

αάχεργέτις, ή, fem, gum borhg., Dionyl

κάκερως, ωτος, ό, ή, (έρως) fclechte, up gludlich liebenb, Hdn. Kpim. p. 206. κάκεστώ, ους, ή, (κακός, είμε) ber fchichte

Bustand, opp. εὐεστώ, Heaych. κακέσχατος, ον, (ξσχατος) außerst schimm, υπνος δε πείναν τήν κακέσχατον δαμά, υπνος δε πείναν την κακέσχατον δαμή, Gnom. monost. 498 Brunck.

κάκη, ή, (κακός) die Schlechtigkeit, da schlechte Charafter, Bur. Hipp. 1335., Ar. Ar. 541., Plat. Legg. p. 737 B. b) die Berragte [chlechte Charafter, Bur. Hipp. 1335., Ar. At. 541., Plat. Legg. p. 737 B. b) bie Bertiagte heit, Kurchfamteit, Keigheit, Aeach. Sept. 174., Kur. Med. 1051., Plat. Pol. p. 468 A.; w. σειλία verb., Kur. IT. 676. (χάχη οὐ μόγο ή χακία κατά τοὺς περί Πλάτωνα, άλια καὶ ή δειλία, Eust. p. 950, 53.) χάχηγορέω, (κακήγορος) Böfes reben, τινά, von Cinem, schmachen, verleumben, Plat. Pol. p. 310 D. u. X.; δοῦλον πρὸς ἄνακτα, Phocutl. 213. Day.

cyl. 213. Dav.

απηγορία, ή, die üble Rachrebe, Berleumbung, Schmächung, Pind. Pyth. 2, 53., Plat. Phaedr. p. 243 B. u. d.; καπηγορίας δίεη, Rlage wegen will be Beleigung, Jajurieus flage, Dem. Mid. p. 524, 22. d.

κάκηγορίου δίκη, = κακηγορίας δ., Dem.

xαχήθης, ες, ξίβξ. αυς χαχοήθης, Nicand. Ther. 152. 360., Andromach. 5. Gal. 8, p. 876.; τὰπιμήνια, Hippocr. p. 655, 21. χαχηθός, δ, = ό χολαζόμενος, χαχιζόμενος, Αναχιδός, Αναχιδός, Αναχιδός, Αναχιδός, Χαχιδός, Αναχιδός, Χαχιδός, Χαχιδός, Ανίκτ. HA. 4, 9., Theophr. 5. Ath. p. 390 A. χαχχάριον, 16, dim. υση χαχχάρη, Eubul. δ. Ath. p. 169 F. χαχχάριον, 16, δ. Ath. p. 169 F. χαχχάριον, 16, δια. υση χαχχάρη, Ευδυλ. Αλίκ. p. 390 A. χαχχάριον, 16, δια. υση χαχχάρη, Ευδυλ. Διαχιδός, 1δος, ή, fem. υση χαχχάρη, δια διαχικός και διαχικός κα

Mwy). Dav. κάκηπελία, ή, bas Uebelbefinden (opp. εὐη-πελία), Nicand. Ther. 319.

κακήπολις, ή, eine schlechte Stadt, Clem. Al. p. 195 (?). xazla, ή, (xaxός) bie schlechte Beschaf, fenheit, gehlerhaftigkeit, Schlechstigkeit in jeder Beziehung (vitiositas, Cic. Tusc. 4, 15.; vitium, id. de Fin. 3, 11.), Soph. OT. 511. u. X.; opp. αζετή, Plat. Pol. p. 348 C. d. u. A.; συγγραφική, Luc. de conscr. hist. 42.: bef. bie Muthiofigleit, Bergagtheit, Feigheit, Thuc. 2, 87., Dem. p. 1448, 1. u. A.: bie Schulb, xazia prioxwe, Plat. Phaedr. p. 248 B.: bas Bergbrechen, Thuc. 3, 58.: ber Fehler, Luc. brechen, Thuc. 3, 38.: ver gepter, Luc. de conser. hist. 6. (Scherzhafte Abltg. b. Plat. Crat. p. 415 B.: παν το κακώς δόν κακία αν εξη κτέ.) Bgl. κακός. κακία δν εξη κτέ.) Bgl. κακός. κακίο εξνος, ον, (τέχνη) immer etwas auss guleten sindend an einem Kunstwert, nie damit

justieben, Beim. bes allzu sorgsältigen Kunft-lers Kallimachos, Paus. 1, 26, 7., Plin. 34, 8, 19. (bie codd. haben xarangerexpoc ober 8, 19. (die codd. haben xaranştiesyvoc ober xaranştöxeyvos, wovon jenes nach Sillig catal. artif. p. 127. das Wahre sein soll, das zu der zu großen Sorgsalt, die diesem Künstler beis gelegt wird, wohl paßt, die Kunst schmelzend d. trastios machend); von xaxis, (xaxos) scheckt machen, schelten, beschuldigen, riva, Hdt. 3, 145. u. X.; nolla riva, Plat. Phaedr. p. 254 C. — Pass. beschuldiat werden. Vorwärfe erhalten.

beichulbigt werben, Bormurfe erhalten, υπό τινος, Thuc. 1, 105.; in ein nachtheiliges Bicht geftellt werden, τύχη, id. 5, 75. — Med. sich schule machen, τύχη, id. 5, 75. — Med. sich schule machen, sieg sein, shandeln, ll. 24, 214.; aor. pass., μὴ κακισθής, Eur. Med. 1246.; οὐ μὴ κακισθές εἰς ἀνανφομαν πέσης, id. El. 977., Plat. Menex. p. 247 C. κανηθίς sugnalis χαχ.θός, [. χαχηθός.

κάκιότερος, irr. comp. zu κακός, w. s. κάκισμός, ό, (κακίω) das Tadeln, Bor, whise machen, ό λιμβος κακισμοίς ολκείός

έστι, Strab. 9, p. 422.
χακιστέον, adi. verb. ξυ κακίζω, ξυ tabeln, Ευτ. ΙΤ. 105.; κακιστέα ή τοῦ κακοῦ μνήμη, Rust. Opusc. p. 116, 10.

χάχιστος, η, ον, superi. zu κακός.

αάχίων, ον, gen. ονος, comp. zu κακός. κακκάβα, η, bas Republik (von seiner Glimme), sonst περθίξ, Ath. p. 389 F.

κανκαρίς, ίσος, η, 10m. υση κακκόβα, das weibliche Repphubn, die Repphenne, Alcman b. Alh. p. 390 ξ. Χ.
κάκκάβος, ή, δ. κακκάβη.
κακκάζω, f. άσω, gadern (vom Geschrei ber eierlegenden Dühner), Hesych., Phot. p. 125, 3., Kust. p. 1402, 53. 1786, 23.; der Perle hühner, Poll. 5, 9.

χαχκάω, facten, cacare, Ar. Nub. 1384. (einige codd. κακάν).

χαχχαίω, [. χαταχαίω.

zannelovies, ep. part. f. natanelovies, von natanelo, w. f. xaxn, n, bie Rade, ber Menfchentoth, Ar. Pax 162

κακκούπτω, poët f. κατακούπτω, w. f. κακκύνηγέιις, ιδος, ή, f. κατακυνηγέτις, bie Zagerin, Aesch. Kum. 222. nach Bellauer aus cod. Med.

κακκώνιον, τό, = σκαφίον, Hesych. κάκοανάστροφος, (άναστρέφω) folkot ums

ganglich, opp. evarásteopos, Procl. paraphr. Ptol. p. 233.

χαχοβάχχευτος, ον, = Schol. Kur. Or. 316. 319. = κακώς βακχεύων,

χακόβίος, ον, (βίος) [chlecht », tůmmeriich lebend, Hdt. 4, 95., Xen. Cyr. 7, 5, 67., Arist. HA. 9, 17., Plut. Art. 11.; κακοβιώτατος, DC. 49, 36.; δίκη κακοβίου, vitae male actae, Poll. 6, 154.

τατος, DC. 49, 36.; δίτη κακοβίου, vitae male actae, Poll. 6, 154.
κάκοβλαστέω, schlectts, schwer krimen ober ausschlagen, Theophr. CP. 4, 7, 2.; von κάκοβλαστής, ές, = bem folg., Theophr. CP. 1, 20, 6. 4, 7, 2.
κάκοβλαστος, δν, (βλαστάνω) schlectts, schwer krimen ob. ausschlagenb, κακοβλαστότερος, Τheophr. ΗΡ. 4, 14, 1.
κάκοβλητος, ον, (βάλλω) schlecttgeworsen, scholten, Suid. s. ν. άβλητος.
κακοβολέω, schlectt wersen, Schol. Ar. Ran.

κακοβολέω, fchlecht werfen, Schol. Ar. Ran. 1001.

κακοβόρος, ον, (βιβρώσκω) fclechte Raberung zu sich nehmend, κακοβορώτατος, Ael. HA. 10, 29.

κακοβουλεύομαι, ein κακόβουλος fein, uns tlug, thoricht handeln, ψυχά κακοβουλευθείσα. Kar. Ion 878. (verborbenes B., f. Cobed g. Phryn. p. 624.).

κακοβουλία, ή, bas Besen bes κακόβουλος, bie Uebelberathenheit, Unbesonnenheit (opp. εὐ-βουλία), DL. 7, 93., Joseph. b. Ind. 2, 11, 3.; von

κάκοεργάσία, ή, = κακεργασία, Lesbo-

xἀχόγαμβοος, ογ, (γαμβοός) burd ben μονίζω, für unglücklich zu halten, Philo 2, Schwager unglücklich, fin, (κακόγαμος) unglückliche τακογάμια, ή, (κακόγαμος) unglückliche ob. gesetynibrige Heirath.

κάκογάμιου δίκη, ή, Riage wegen gesety wibriger Heirath, Plut. Lysand. 30., s. Schoomann antiq. iur. publ. Graec. p. 140.

κάκογάμος. ον. (ναμέω) malthésich ner-2 αποσαιμονιστης, ου, ο, Lys. b. Ath. p.
551 F., don zw. Botg.
πάποσαιμονως, f. παποσαίμων.
πάποσαιμοσύνη, ή, = παποσαιμονία 1),
Hippodam. b. Stob. Flor. 43, 94., Maneth.
4, 462. 594. — 2) = παποσαιμονία 2),
Ael. b. Suid. s. v. Δπίπιος. πάχόγαιος, ον, (γαμέω) ungluctich vers heirathet, schollet vermahlt, γάμος κακόγαμος, Ungluckheirath, Schol. Soph. OT. 1238.: ber durch schleckte Künste eine Leirath sucht, μνηστής, Eust. p. 1415, 46. nanodaluwy, ov, gen. ovoc, (đaluwy) mit einem bosen Damon, unglactich, elend, unselg. Eur. Hipp. 1362. (die einzige St. b. da Trag.), Ar. d., Plat. d. u. A. — 2) subst, ein boser Damon, - Geist, Ar. Kq. 113., An. zάκογείτων, ον, gen. ονος, (γείτων) bet Trag.), Ar. δ., Plat. δ. n. A. — 2) subst, schlechte Nachbar, Call. h. Cer. 118. — 2) eth boset Nachbar des Unglacks, Unglacksgesahrte, Epict. 4, 4, 38. — Adv. — μόνως, διακεί-Soph. Phil. 689. (nach tessing taot. 4, 2. μένος, Luc. vit. auct. 7. Σ. 2, Ε. 158. ed. 1825.). κάκοδάκοῦτος, ον, (δακούω) jāmmetīā beweint, Hesych. s. v. δύστακτον. κάκοδεκτεύω, (hjecht empfangen, = κακό χάχογένειος, ον, (γένειον) mit schlechtems, schwachem Barte, Suid. s. v. είς Τροιζήνα. [chwachem Barte, Suid. s. v. els Τροιίηνα. κάκογενής, ες. (γένος) von schechters, niesberer hertunft, DC. 44, 37.
κάκογηρως, ων. (γῆρας) von unglücklichem Greifenalter, Hdn. Epimer. p. 205.
κάκογλωσσία, ή, die Bosgüngigkeit, Schmähssucht, Schol. Pind. Pyth. 4, 227.; von ακάκογλωσσος, ον. (γλωσσα) von böser Bunge, βοή, Unglück bebeutenb, Eur. Hoc. 661.; Νιόβη, Callim. in Del. 96.; κακογλώσσοιο το μοι τύπος, Nonn. 2. 161. δέχομαι, Hesych. πακούερμος, ον, (δέρμα) mit schlechtas Kelle, Schol. Theorr. 4 g. C. πακοδία, ή, (δόός) ber schlechte Beg. gramm. in append. ad Rtym. Gud. p. 672,5. naxodidaonalem, Schlechtes lehren, rois πολλούς, Sext. Emp. adv. Math. 2, 41.; wa κάκοδιδάσκάλος, ό, ein Lehrer bes Schich πάποδιδάσπάλος, ό, ein Lehrer des Schichten, lex. ms. Havn.
πόποδικία, ή, (δίκη) ungerechter littelle spruch, Plat. Legg. p. 938 B., Poll. 8, 14.
πάποδιμος, ον, (δόμη) = πάποσμος, Hippocr. 478, 15. 551, 18.
πάποδοκίμος, ον, (δόπιμος) schiecht demárt, Epicharm. b. Ath. p. 85 Ε.
πάποδοξίω, (καποδοξος) in schiechtem Auft stehn, Xen. Mem. 1, 7, 2. 3, 6, 17.
πάποδοξία, ή, der schiechte Auf, Plat. com. in BA. p. 6, 15., Xen. Apol. 31., Plat. Pol. p. 361 C., Luc. Phal. 2, 10., Poll. 5, 160.
2) die schiechte s, irreligible Meinung, KS.; wa πάποδοξος, ον, (δόξα) in schiechtem Auft τε μοι τύπος, Nonn. 2, 161. ατ μοι τυπος, Nonn. 2, 101.
ακανογνωμονέω, (κακογνώμων) úbels, schlecht gesinnt sein, BA. p. 334, 8., Nicet. Ann. 10, 8. ακανογνωμοσύνη, ή, διε δόξε Gesinnung, δετ δόξε Math, Aesop. sab. 226.; von ακανογνώμων, ον, gen. ονος, (γνώμη) von schlechter Ginsicht, DC. 77, 11. ακανόγονος, ον, (ΓΕΝΩ) sum Unglud ges boten, Schol. Soph. Ο T. 26. zazoyoaçoc, or, (γράφω) schlecht schreis bend, Phot. Bibl. p. 287, 43. bend, Phot. Bibl. p. 287, 43.

πάπογύναιος, ον, (γυνή) mit Weibern unsglüctich, Procl. paraphr. p. 228.

πάποσαιμοναοι, (παποθαίμον) von einem bösen Dámon geplagt werden, setessen sein, wie beseisen sein, rasen, Ar. Pl. 372., Xen. Mem. 2, 1, 5. (Dinarch. 1, §. 91, p. 101 g. E.). S. 806. g. Phryn. p. 81.

πάποσαιμονέω, unglüctlich sein, Unglück hasben, Xen. Hier. 2, 4., Plut. Mor. p. 76 Λ. 1042 B., Bp. Socr. 9, p. 16., Antonin. 2, 8., Arr. Kpict. 1, 25., DL. 6, 71., Sext. Emp. adv. Math. 7, 12., s. 806. g. Phryn. p. 81.

— 2) = παποσαιμονάω, Dem. p. 93, 22. (wo aber waterse, καποσαιμονώοι gu lesen, s. Schäfer), Plut. Lucull. 4, das. Schäfer 5, p. 149. Dav. κακόδοξος, ον, (δόξα) in folechtem Ruft ftebend, Eur. Andr. 778., Xon. Ages. 4, 4; κακοδοξότερος, Plat. Min. p. 321 A. b) w berühmt, Theogn. 195. xaxodoulla, i, bie Schlechtheit ber Ellana, Dio Chr. 2, p. 136.; von πάκοδουλος, ό, (δοῦλος) ber schechte Slan, Cratin. in BA. p. 104, 18., Poll. 3, 80. πάκοδουμα, ή, (δρόμος) ber ungundike Lauf, Anth. 7, 699. πάκοδωρος, ον, (δωρον) schlechts, jum Ungund geschentt, Suid. 2. v. άδωρα. κάκοειδής, ές, (είδος) von schlechtem In-sehn, habitch, DC. 78, 9. κάκοειμονία, ή, die schlechte Bekleidung. Schol. 3. Ap. Rh. 1, 308.; von p. 149. Dav. p. 149. Dav.
πάποδαιμόνημα, τό, das Unglåck, der Unglåckfall, Basil. M. 1, p. 56 C.
πάποδαιμονία, ή, 1) der unglåckliche Justand, das Elend, Leiden, Xen. Mem. 1, 6, 3., Luc. Amor. 39., Plut. Mor. p. 112 B.—
2) die Raferei, Tollheit, Xen. Mem. 2, 3, 18., Δ-21 501. Aviatid. 1, p. 348, 10. κάκοείμων, ον, gen. ονος, (είμα) foliati betleibet, Od. 18, 41., (Luc.) Philopatr. 21. κάκοεκτος, ον, [. καχέκτης κάκοέλκης, ές, (έλκος) bosartig schoolumb, Maneth. 1, 54. Ar. Pl. 501., Aristid. 1, p. 348, 10. zaxoefla, n, = xaxefla, Birac. 19, 5. κάκοέπεια, ή, (έπος) bie fclechte e, feblete bafte Rebe, - Ausbrud, opp. εύεπεια, Suid. xăxođacµoylo, für ungladlich halten, Strab. 11, p. 520., Philo 1, p. 219, 1. nandainovico, n, or, bie Unglucfeligfeit betreffend, unglucbringend, Sent. Emp. adv. Math. 9, 176., DL. 7, 104. 2) κακοεπία, βλασφημία, Phot. p. 125,

zăzodaiµovisteor, adi. verb. zu zazodai-lnaz p. 173, 28.

zaroegyew, = xuxoupyew, Ar. Nob. 994. einen schlimmen, schweren Tob bringend, Plut. vo jegt and codd. oxacoogyeir stebt). Mor. p. 22 C. (mo jest aus codd. σκαιουργείν fteht).

κάκοεργής, ες, = κακοεργός, Maneth. 1, 315. δ., Or. Sibyll. 2, p. 266.
κάκοεργία, ή, = κακουργία, bas Schlechts handeln, die schlechte handeln, die schlechte handeln, die schlechte handeln, die schlechte handeln, die schlechte handeln, die schlechte handeln, die schlechte handeln, die schlechte handeln, die schlechte handeln, die schlechte handeln, die schlechte handeln, die schlechte handeln 374. (wo 1); von

zazoegyós, óv, (egyov) bofes, folecht hans beind, Phocyl. 125.; yacrifo, ber Magen, ber bem hungrigen mitspielt, ber verbammte hunger, Od. 18, 54.; µáxaioa, Anth. 11, 136.

zanolytha, i, bie folechte Raceiferung, Rachahmung in tabelhaften Dingen, Pol. 10,

25, 10., Luc. de saltat. 82.; von zaxόζηλος, ον, (ζηλος) fclecht ob. in fclecheten Dingen nachahmenb, έγιως, DL. 1, 38.:

το πακόζηλον, = η πακοζηλία, mala affecta-tio, Quintil. 8, 3, 56 sqq., Longin. 3, 4., f. Ernesti lex. techn. Graec. rhet. p. 166 sq. - Adv. -ζήλως, Galen. 10, p. 330.

αἄκοζοῖα, = κακοζωῖα, Anth. 7, 505. κάκοζωίω, (κακόζωος) [chlecht \*, unglucitich leben, Achmet. oniroc. 151, p. 122.

κάκοζωΐα, ή, das schlechtes, unglactiche Les km, Procl. in Plat. Alcib. 1, c. 17., Hermias in Plat. Phaedr. p. 90. 179; von † κάκοζωος, ον, (ζωή) unglactich lebenb. κάκοήθεια, ή, (κακοήθης) die Bösherzigkeit, moralische Schlechtigkeit (κακοήθεια μέν έστε κακία κεκουμμένη, κακοτοροπία δὲ ποικίλη καὶ παγτοδαπή πανουονία. Ammon. p. 80.). zal παντοδαπή πανουργία, Ammon. p. 80.), Xen. Cyneg. 13, 16., Plat. Pol. p. 348 D. u. X., ή τῆς γνώμης, Democr. b. Stob. Serm. 10.

αάκοήθευμα, τό, bit bothafte Panblung ob. Rebt, Plut. Pomp. 37.; von κάκοηθεύομαι, dep. med., von schlechtem Charatter sein, Schol. Ar. Nub. 966., Lys.

313., KM. p. 234, 46.

xäxoisons, es, (isos) von schlechtem Charatter, schlecht gesinnt, schlecht bentend, bosbaft, thatisch (opp. evisons), Plat. ep. 13, p. 360 C., minica (opp. 2013/15), Flat. ep. 13, p. 300 C., Dem. p. 228, 27., Ar. Thesm. 422. u. A. f. dkn κακοήθους, Poll. 6, 154.: auch von Krantheiten, vosartig, Hippocr. u. A. — Adv. – ήθως, Plut. Pericl. 16.; έχειν, Poll. 3, 64.

χάχοηθία, ή, = χαχοήθεια, Democrit. b. Stob. Flor. 10, 66.

xaxon Hou. dep. med., von schlechtem Charafter fein, Arr. kpict. 3, 16, 4. b) auf beartige Beise herablegen, entwurbigen, herabsegen, the quilosoplar, Stob. ecl. phys. 2,

κάκοηθιστέον, adi. verb. jum verhg., Arist. Rhet. 3, 15.

πάποήτωρ, ό, ή, (ήτορ) ber, bie ein schlech: tet herz hat, Orac. Sibyll. 1, p. 121.

κάκοηχής, ες, = bem folg., ήχη κακοηχε-στέρα, Polemon Physiogn. p. 252.

κάκοθέατος, ον, (θεάομαι) Ertl. v. δυσ-θέατος b. Schol. Soph. Ai. 993.

xaxoseleia, n, bas Uebelwollen, Excerpt. Vat. Mai. 2, p. 683.

κάκοθελής, ές, (θέλω) übelwollend, schlechte gefinnt, abgeneigt, malevolus, Polemon Physiogn. p. 267.

xaxoθeoς, or, (9εος) schlechte Götter has bend od. sie für schlecht hattend, Theophr. 6. Porphyr. de abst. 2, 7. — 2) gottverhaßt, Schol. Soph. Bl. 289.

κάκοθεράπεία, (θεραπεία) bie schlechte, feblerhafte Beilung, Hippocr. p. 521, 34. 522, 24., Aet. 14, 11.

χάχοθέρειος, ον, (θέρος) von fclechtem Sommet, Tzetz. prol. ad Hes. p. 12 Gaisf. κάκοθημοσύνη, ή, die Unordnung, Unordents lichten (opp. εὐθημοσύνη), Hes. Op. 474.; pon † zάχοθημων, ον, gen. ονος, (τίθημε) schiecht gestellt, unordentlich. — 2) schlechte Ordnung beobachtend, unordentlich, sorgios. χάχοθηνέω, in schlechtem Justande sein; uns

fruchtbar fem (opp. εὐθηνέω), Arist. HA. 6, 19. χάχοθροος, ων, είθε. χαχόθρους, ουν, (θρόος) fchiechttonend, verleumbend, λόγος, Soph. Ai. 138.

sopn. Al. 190.

χάχοθυμία, ή, bie üble Gesinnung, Abneis gung, Plut. Lyc. 4. Mor. p. 487 K.; von χάχοθυμος, ον, (θυμός) übelgesinnt, abges neigt, Polem. Physiogn. p. 251., Maneth.

κακόθυρσος, ον, (θύρσος) Gril. v. άθυρ-σος b. Schol. Rur. Or. 1492. xαxόθυτος, ον, (θύω) follecht opfernd, Theophr. b. Porph. de abst. 2, 7.

Τheophr. b. t'orph. de abst. 2, 7.
πάποιδουτος, ον, (ίδούω) scheckt gestellt,
Hesych. s. ν. ἀτδιουτος.
πάποιπονόμος, ό, ber scheckt Wirthschafter,
Philo 2, p. 269., Hesych. s. ν. καποδιαβολος.
Κάποιλιος, ή, (Γλιος) bie bbse Isios, bie
Ungidatsilios, Καποίλιος οὐπ ἀνομαστή, Od.
19, 260. 597. 23, 19. [τλ]
πάποπασπία, ή, ber schiecte Zustanb ber
Writhste. bie Unstructureseit. Theophy. HP. 1.

Fruchte, bie Unfruchtbarteit, Theophr. HP. 1, 4, 1. CP. 4, 1, 6.; von

zάκοκαρπος, ον, (καρπός) mit ober von ichlechter Frucht, unfruchtbar, Gregor. Thaumat. p. 75 D.

κάκοκελάδος, ον, (κελαδος) Gritar. von δυσκελαδος b. Procl. j. Hes. Op. 195. κάκοκερδειά, ή, bie schabliche Gewinnsucht, Theoga. 225. (pl.); von

κάκοκερόής, ές, (κέρδος) fchinblich gewinns füchtig, Greg. Naz. epigr. 207., Joseph. Genes. p. 35 D.

καχοκλεής, ές, (κλέος) von schlechtem Rus, αίσχος, Tryphiod. 125.
κακόκνημος, ον, (κνήμη) mit schlechtens, magern Baben, Callim. in BA. p. 1188.;
Πάνεσσι κακοκνάμοισιν, Theocr. 4, 63., πάχόηχος, ον, (ηχο.) schlechttonend, miss magern Waden, Callim. in BA. p. 118 thund, Suid. s. τ. έχμελής.
πάχοθαλπής, ές, (θάλπω) schlecht warmend, s. Bergk. de rell. com. Att. ant. p. 347.
μάχοθολ. s. τ. δυσθαλπέος.
πάχοθολ. τ. δυσθαλπέος.
πάχονο μητος; ον. (κοιμάομαι) schlecht

Hesych. s. v. δυσθαλπέος.

πάποθανασία, ή, schlimmer s, graslicher schop, Hesych. s. v. δυσηλεγέος.

πάποθανασία, ή, schlimmer s, graslicher schop, Hesych. s. v. δυσηλεγέος.

πάποποδάνατος, ον, (θάνατος) schlichts, elenb schop, Hesych. s. v. δυσηλεγέος.

πάποποδάνατος, ον, (θάνατος) schlichts, elenb schop, Hesych. s. v. δύσμορος. — 2) not. 7, 236. 9, 115.; pon

76

αἀκόκρίτος, ον, (κρένω) = δύσκριτος, Galen. in Aphor. 3, 8. 4, 29. κἀκοκτέριστος, ον, (κτερίζω) (chiecht bes flattet, unbegraben, Schol. Soph. Ant. 1207. κάκολεκτρος, ον, (λέκτρον) von einem schlechten Lager, unzüchtig, Opp. Cyn. 1, 261.
κάκολεμένιστος, ον, (λεμην) mit schlechtem Dasen, Schol. Soph. OT. 422. xaxoloyew, (xaxolóyos) folect reben, schmaben, schimpsen, verleumben, Hyporid. in BA. p. 102, 13., Plut. Mor. p. 855 C.; τινά, Ath. p. 220 C., NT. Dav. nin. p. 220 C., NI. Dav. axxoloyla, f, bas Uebelreben, Schmaben, Schimpfen, Berleumben, Hdt. 7, 237., Xen. Cyr. 1, 2, 6., Plat. Pol. p. 401 A. ahmend, †. — Poët. 26, 10. πάπολογικός, ή, όν, schmahsachig, verteums berisch, Bust. Opusc. p. 46, 1.; von πάπολόγος, ον, (λέγω) übelredend, schmas bend, schmahsachightig, verteumberisch, πολίται, Pind. Pyth. 11, 28.; γραῦς, Cotnic. if BA. p. 353, 31., Arist. kth. 4, 3. — Adv. – λόγως, Poll. 8, 81. πάπουαθης, εξ. (μηνθάγω) εξετέλο εξετέλου pon χακομάθης, ες (μανθάνω) foltotts, fomet lettenend, Anaxandrides in BA. p. 104.
κάκομάνεω, (μαίνομαι) wahnfinnigs, vers that fein, κάν αι άνθρωπων σοφίαι κακομανώσι, Philo 2, p. 501 Mang. (ξω.) Daglichteit; von πακόμαντις, εως, ό, ή, (μαντις) Schlechtes propheseiend, Unguhatsprophet, Aesch. Sept. 704. Pers. 10. χάχομάχέω, (μάχη) sich im Kampse schlecht bezeigen, bes. sich im Kampse hinterlistig bezeiz gen, Plut. Mor. p. 32 B., Luc. Demon. 49., Greg. Naz. or. 35, p. 573 B. κάκομάχεα, ή, ber schlechte Kamps, Kamps um bas Bose, Pseudo-Orig. contra Marcion. **4,** p. 105. zazoueleros, or, (uelos) von unglad fin-gend, svertandend, Aesch. Pers. 899.

geno, \* verrunveno, Aeson. Pers. 599.
πάχομετρω, (πακόμετρος) ichlecht \*, falsch messen, Luc. Hermot. 59. Dav.
πάχομετρητος, ον, schlecht \*, salsch gemessen,
Eust. p. 1644, 32. 1773, 30.
πάχομετρία, ή, das schlechte \*, falsch Wessen od. Maaß, Kust. ξ. Dionys. p. 130.; von χάχόμετρος, ον, (μέτρον) [chlecht :, falich gemeffen, v. Berfen, Plut. Mor. p. 747 F., Schol. Il. 22, 379., Schol. Ar. Ran. 13.

Pl. 505. αάκομηδής, ές, (μήδος) argliftig, hinters liftig, betrügerisch, h. Merc. 389. κάκομήτης, ου, δ, = bem vorhg., Kur. Or. 1403.; b. Orph. fr. 8, 47. ift f. κακο-

μήτοι 3u fchr. κακομήται. κάκομητίη, ή, die Arglift, Maneth. 2, 308.

κακομήτως, ορος, ό, ή, (μήτης) eine bofe Mutter habend, Erff. von αμήτως b. Hesych.
— Bri Maneth. 4, 307. ift κακομήτοςες wahrich. in κακομήστοςες (ichlechte Rathgeber) gu andern. Bgl. θεομησιως. πάπομηχάναομαι, Schlechtes vorhaben, =

κακομηχάναομαι, Squegies σουφουει,—
bem folg., Plut. Mor. p. 23 D.; την άλλην
βλακείαν κακομηχανώμεναι, bie andern elens
ben Künste der Beichslickteit idend, Clem. Alex.
Paed. 3, p. 253. S. über das B., das von
Rehrern angesochten u. in κακά μηχανάομαι
verändert wird, Eob. 3. Phryn. p. 625 sq.

πάπομηχάνου, (παπομήχανος) anglifics, tucifed handeln, περί τους φίλους, Pol. 13, 3, 2. χακομηχάνία, ή, ber ichlechte Anichta, «Runfigriff, Polemon Physiogn. p. 185., Luc. Phalar. 1, 12. κακομήχανος, ον, (μηχανή) Boses s, Unbal stiftend, verberblich, il. 6, 344. 9, 257., OJ.

16. 418.; dor. κακομάχανος, Bion 8, 7.—
Αdv. -χάνως, Rust. Opusc. p. 255, 1. u. X.
κάκομίλα, ή, ber schiechte Umgang, DS. 12,
12 bis, wosur wahrsch. κακομιλία zu schr.

δ. εοbect 3. Soph. Ai. p. 356 Rot.
κάκομίμητος, ον, (μιμέομαι) schiecht nache
ahmenb, †. — Adv. -μήτως, γράφειν, Arist.
Post. 26. 10.

κακόμισθος, ον, (μισθός) Ertl. v. άμισθος b. Schol. ş. Aesch. Choëph. 731.
κακομοιρία, ή, das ichlechte Loos. = Geichic, Schol. ş. Soph. Tr. 862., Kur. Phoen. 158.;

κακόμοιρος, ον, (μοίρα) von unglacticen Boofe, unglactich, Anth. 7, 377. κάκομορος, ον, (μόρος) = bem voth.

Hesych. s. v. δύσμορος, πανάποτμος.

† κάκομορογία, ή, bie schlechte Bilbung

κακόμορφος, ον, (μορφή) fclecht geftaltet, βάβιάς, Anth. 5, 89.

χάχομουσία, ή, bie schechte s, verbechte

Rusif, Plut. Mor. p. 748 C.; von

χάχομουσος, ον, (Μοῦσα) = άμουσος,
Schol. δ. Bur. Phoen. 786 Matth.

κάκόμοχθος, ον, (μόχθος) von schlechtte:, vergeblicher Arbeit, LXX.

vergeblicher Arbeit, LXX.

κάκονοεω, (κακόνοος) schlecht \*, åbel gesint
sein, abgeneigt sein, εινί, Lys. p. 182, 18. Dav.

κάκονόητος, ον, åbel gesinnt, abgeneigt.
Polemon physiogn. p. 200 (?).

κάκόνοια, ή, bie åble Gesinnung, Abneigung,
Feindschaft (opp. εὔνοια), Lys. p. 165, 33Χεπ. Cyr. 3, 1, 13. Plut. Alcib. 36.

κάκονομέω, (κακόνομος) schlecht verwalten,

κεσίνετη, πολιτεία εὐνοιμονωένη τε καὶ κα-

ετεgieren, πολιτεία εὐνομουμένη τε καί κε-κονομουμένη, Ocell. Luc. 4, 8, p. 45 Rud. κάκονομία, ή, δίε fchlechte gefesliche Ber fassing (opp. εὐνομία), Xen. de repbl. Ath. 1, 8.; pon

χάκόνομος, ον, (νόμος) von schlechter 8<sup>th</sup> sersassing (opp. εύνομος), Hdt. 1, 65. (superl.), Philo p. 864 C. κάκόνοος, ον, 8fgg. κακόνους, ουν, att. pl. κακόνοι, (νόος, νούς) von bolers, fclichter Gesinnung, übelgefinnt, übelwollend, abgenrigt

Bgl. 20b. 3. Phryn. p. 141 sq.

χάκονύμφευος, ον, (νυμφεύω) (φίας 4 ungliddich vermablt, Schol. Soph. Ant. 980. χάκονύμφιος, ον, (νύμφη) = dem sorbg-Nonn. Dion. 3, 308.

κακόνυμα ος, ον, (νύμφη) = bem voth. Rur. Hipp. 756. (superl.) Med. 990.; bt ichlechte Brautigam, s Chemann, id. Med. 206. πάπονωτος, ον, (νώτος) mit schlechtem Rie Cen, Antiphan. b. Ath. p. 304 A. πάκοξερία, ή, bie Unwirthbarteit, Ungafts πάκοπλους, ον, 3fg3. πακόπλους, (πλέω) lichteit, Plut. Cat. min. 12., Ael. VH. 4, 1., follecht zu beschiffen, Θάλασσα, Schol. 3. Phi-Charond. b. Stob. Flor. 44, 40. 2, p. 220.; von lostr. Her. p. 478 Boise. πάκοξενος, ον, iou. κακόξεινος, (ξένος) κάκοπνευστος, ον, (πνέω) folechts, wibrig unwirthbar, ungastiich, δόμοι, Bur. Alc. 558., webend, Schol. 3. Od. 13, 99.

Steph. Byz. s. v. Σολούς; vom Weere, Anth. κάκοπνοος, ον, ξίρξι κακόπνους, (πνοή) teph. Bys. s. v. Σολους; vom Meete. Anth. κάκοπνοος, ον, είζε κακόπνους, (πνοή), 699.: ungluctich mit seinen Gasten, schlechte schlechts, schwer athmend, εππος, Poll. 1, 197. schre habend, Od. 20, 376. (compar.). (opp. εὐπγους, ib. 194.). Bafte habend, Od. 20, 376. (compar.).

stulben, mißtanbelt werben, Xen. δ.; ὑπό τινος, Thuc. 1, 122. 2, 41.; ὑπὸ τοῦ ψύ-χους, Pol. 3, 72, 5.; τῆ ἀπορία, Thuc. 4, 29.; τῷ σώματι κακοπαθήπαι, Isocr. p. 24 A.

Adv. - 3wc, Gy, Arist. Polit. 2, 9. κάκοπάθητικός, ή, όν, voller Unglud, Arist.

Eth. Kudem. 2, 3.

zάκοπάθος, ον, = κακοπαθής, βίος, DH. 8, 83.; γυνή αὐτουργική καί κ., Muson. in Wytt. Philomath. 1, p. 166.: befchwerlich, βαθείαι καί κακόπαθοι μεταλλείαι, Posidon. b. Ath. p. 233 K.

πάκοπαιδία, ή, (παῖς) bie schlechte Rach-tommenschaft, Jo. Chrys. 9, p. 81 πάκοπαφθενεύτως, (παφθενεύω) adv., Crtl. ton απαφθένευτα, b. Schol. Kur. Phoen.

1729.

zάzοπάρθενος, ή. (παρθένος) bie ungluds lige Jungirau, Schol. Eur. Hec. 612. — 2)

κάκοπερίπατος, ον, (περιπατίω) fchlecht einherschreitend, Hippiatr. p. 262.

xαχοπέτης, ες, (πέτομαι) schecht sliegenb, Arist. HA. 9, 15., vgl. Ael. HA. 4, 47. κάχόπηρος, ογ, (πήρα) mit schechtem Ran-μη, kM. p. 670, 56.

zazonivýs, es, (nevos) febr fomuhig, fomuhe τον άλημα στρατού, vom Dopffeus, Soph. Ai. 374.

zακοπιστία, ή, bie Treulofigfeit, KS.; von αάκοπιστος, ον, treulos, Marc. Brem. p. 42. αάκοπλαστία, ή, bie ichlechte Erbichtung, Phot. bibl. p. 90, 37.; von

zac. nin. p. 90, 37.; non
zazónλαστος, ον, (πλάσσω) schlecht gebilht, = ausgebacht, = ersonnen, Phot. bibl. p.
146, 6., Tzetz. z. Lyc. 250.; τὸ κακόπλασιον, sententia ob. quaestio vitiose ficta,
Hermog., s. Ernest. lex. techn. p. 167. —
Adv. -πλάστως, Tzetz. z. Lyc. 805.
κάκοπλοξω, schlecht schiffen, ναῦς, Strab.
15, p. 691.; non

15, p. 691.; pon

θόρτ habend, Od. 20, 376. (compar.).

\*\*αποςδύνετος, [. πακοσύνετος.

πάποσινία, ἡ, (οίνος) ber Bustand, in bem eighechten od. wenig Wein gibt (opp. εὐσι
γία), Geop. 5, 4, 3.

πάποσικάθεια, ἡ, (κακοπαθής) bas Leiben,

κάποπάθεια, ἡ, (κακοπαθής) bas Leiben,

μαμαίνει Drangsal, Wişgeschie (opp. εὐπά
δεια, w. [.], Thuc. 2, 77., Isocr. p. 127 C.,

βοιλέως χώραν, Χεπ. Μεπ. 3, 5, 26.; π. καλ

λιμαίνειδαι την χώραν, Pol. 4, 6, 10.;

πάποπάθεω, Unglud , Drangsal erleiben,

κώποπάθεω, Unglud , Drangsal erleiben,

κώποποίησις. εως. ἡ, bas liebelthum. maleκάκοποίησις, εως, ή, bas Uebelthun, male-

ficentia, LXX.

κάκοποιητικός, ή, όν, geschickts, geneigt Bose zu thun, Aristeas de LXX intt. p. 118 Haverc.

zaxoπoila, ή, bas Uebelthun, Befchabigen, bie Bufugung von Schaben, Isocr. p. 7 C. 257 E. (pl.); von

257 K. (pl.); von χάχοποιός, όν, (ποιέω) Bèses thuend, schalled bend, scholich, verderbend, verderbendringend, δνειδος, Pind. Nem. 8, 33., Ar. Kth. 4, 3., Pol. 15, 25, 1.; χυλός, Theophr. CP. 2, 6, 4.; ἀγαθυμίασις, ib. 5, 12, 3.; opp. ἀγαθυποιός, Sext. Kmp. adv. Math. 5. 29. δ. χάχοπολίτεία, ή, (πολιτεία) die schlechte Staates, fol. 15, 21, 3., Plut. δ., Philo 1, p. 41. 31.

p. 41, 31.

κάκοπονητικός, ή, όν, (πονέω) zu Stras pagen untauglich, έξις σώματος, Arist. Pol. 7, 16.

πανοπαρθένες, η. (παρθένος) ote ungitus; 10.

ide Jungfrau, Schol. Eur. Hec. 612. — 2)

adi., den Jungfrauen feindselig, μοίρα, Anth.
7, 468.

πάκόπατρες, εδος, ό, ή, (πατήρ, πατρες)

bon einem schlechten od. niederen Bater oder

Baterland, Theogn. 193.; Μειτακός, Alcae.
b. Arist. Pol. 3, 14.

πάκοποριπάτος, ον, (περιπατεω) schlechten s, schwassen Kasen. Mem. 3, 3, 4. de re eq. 1, 2., Arist. HA. 1, 1., Poll.

1, 197.

κάκοπραγέω, f. ήσω, (κακοπραγής) uns glactlich sein (bes. in seinen Unternehmungen), ungluck haben, Thuc. 2, 43. 4, 55., Luc. patr. enc. 8., DC. exc. p. 7, 93. Dav.

κάκοπράγημα, τό, bas ungluctliche Unternehmen, der Ungludefall, Pseudo-Chrys. serm.

nehmen, der Unglückfall, Pseudo-Chrys. serm. 100. Nicet. Ann. 4, 4.
κάκοπραγής, ες. (πραγος) unglücklich, ==
κακοεργής, Hesych. Dav.
κάκοπραγία, ή, die unglückliche Unternehmung, unglückliche Lage, das Unglück, Ungesmach, Thuc. 2, 60., Arist. Pol. 4, 11., Pol. 8, 14, 8. u. Χ., ί. Φαίε ξ. Leo Diac. p. 493. —
2) die fclichte Pardlung, Joseph. — 3) die Schlechtigkeit, schlechte Gesinnung, Joseph. 1, p. 667.. Artemid. 4. 63.

p. 667., Artemid. 4, 63.

πάκοπραγμονέω, (πακοπράγμων) boshaft s, liftig s, tuctich handeln, Pol. 3, 2, 8. 4, 82, 3., Plut. Dion. 49 ξ. E. Mor. p. 796 K.

πάκοπραγμονικώς, ungluctich, Gregor.
Naz. or. 23, p. 433 A.

76 \*

κάκορρέκτειρα, ή, fem. gum folg., καρπών κακ. χάλαζα, Orac. Sibyll. p. 474. (oulg. κακορρήτειρα).

αάκοροιέκτης, ου, δ, (δέζω) ber Uebelthater, p. Rh. 3, 595., Adamant. Phys. 2, 26, p. 425.

χάκορημονέω, (κακοροήμων) schlecht spre-chen, schmaben, Nilus apist. p. 456., Eust. Opusc. p. 121, 30.

χάκοροημοσύνη, ή, bie Schmabung, Schmah-fucht, Poll. 8, 80.: bie garftige , scheußliche Rebe, Pol. 8, 12, 3.; von χάκοροήμων, ον, (ίδημα) schlecht sprechenb, ε rebend, Unglud verkindend, Aesch. Ag. 1126.

πάποπραγμοσύνη, ή, διε Βοτητίτ, είπ, δεινός, id. ΟΤ. 545.1 πακόν είναι, κίπε Φρίκος Κύαν, Dem. p. 800, 17., Pol. δ.3 αὐλική, id. 15, 34, 4; von μαποπράγμων, ον, gen. ονος, (πράγμα, πράσοω) (chiecht handelnd, bothaft, tactich, τως verts. Il. 8, 153., Od. 3, 375.; πρός τάπεσου!, Χεπ. Hell. 5, 2, 26.; παποπράγμονες καλ συκοφάνται, Isocr.; κακοπράγμονες καλ συκοφάνται, Isocr.; κακοπράγμος κ b) von Borbebeutungen, ungunftig, boff, nbet, δρνις, δναρ, σημα, Hom. u. A. — Noutr. κακόν, τό, κακά, τά, als subst., dat Bofe, Uebel, der Schaben, das Unglad 2c., κακόν ψέζειν οδ. ξεθείν τενά, Cium 2c., κακόν βέξειν οδ. ἔρθειν τενά, Είμπα 2c., κακόν βέξειν οδ. ἔρθειν τενά, Είμπα Βόρες απόμια, Il. 2, 195. δ., Hes. Op. 325.; αμφ τινί, Od. 14, 289.; κακά φέρειν τινί, Il. 2, 304.; οἱ αὐτῷ κακά τεύχειν, Hes. Op. 263.; πολλά κακά δρᾶν τὴν χώραν, Thuc. u. X.; κακόν τι ποιείν τινά, 3mb Βόρες μιθοςα, κάκοροημοσύνη, ή, διε Schmähung, Schmäh: [μ.Χ.; κακόν τι ποιείν τινά. Ind Boses Justiges, such that is not the garftiges, such that is not that is no παία malorum, b. i. extrema mala, Soph. απαίοροσθω, (δόθος) = κακολογέω, bhie Reden aushfoden, schmidhen, schimpfen, m. acc., Kur. Hipp. 340. Alc. 717., Ar. Ach. 576. Thesm. 896. Dav.

πάκοροθησις, ή, = κακολογέα, Pantaleo b. Deini, δ. Hesych. a. v. κακορροθεί.

πάκορουγγος, ον, [. κακόρρογχος.

πάκορουγγος, ον, [. κακόρρογχος.

πάκορουγγος, ον, (δυθμός) schlechten Rustimerus ob. Σαθτ haltend, nicht wohltlingend, Joseph. Genes. p. 8 C., Galen. 2, p. 258.

πάκορουπάρος, ον, (δυπαρός) sept schmus sig, Schol. Soph. Ai. 382.

πάκορουπάρος, ον, (δυπαρός) sept schmus sig, Schol. Soph. Ai. 382.

πάκορουπάρος, ον, (δυπαρός) sept schmus sig, Schol. Soph. Ai. 382.

πάκορουπάρος, ον, (δυπαρός) sept schmus sig, Schol. Soph. Ai. 382.

πάκορουπάρος, ον, (δυπαρός) sept schmus sig, Schol. Soph. Ai. 382.

πάκορουπάρος, ον, (δυπαρός) sept schmus sig, Schol. Soph. Ai. 382.

πάκορουπάρος, ον, (δυπαρός) sept schmus sig, Schol. Soph. Ai. 382.

πάκορουπάρος, ον, (δυπαρός) sept schmus sig, Schol. Soph. Ai. 382.

πάκορουπάρος, ον, (δυπαρός) sept schmus sig, Schol. Soph. Ai. 382.

πάκορουπάρος, ον, (δυπαρός) sept schmus sig, Schol. Soph. Ai. 382.

πάκορουπάρος, ον, (δυπαρός) sept schmus sig, Schol. 12, 7. — Superl. κακότερος, Anth. 12, 7. — Superl. κακότερος, Hom. u. α. δ. ξ. ω κακών κάκιστα, δορ. Phil. 972.; κακιστος φαγείν, δτε schwus schwidten sow, πκιστος, χείρων, χείριστος, welche schwidten sow, πκιστος, χείρων, χείριστος, νείφε schwidten sow, πκιστος, χείρων, χείριστος, νείφε schwidten sow, πκιστος, χείρων, χείριστος, νείφε schwidten sow, πκιστος, κακότος, με εξιαφτα, βι τος γκιστος, κακότος, με εξιαφτα, δι 12, 25.; ταριγεύειν, Aesch. Choēph. 294.; λακός γνώμην έγων, wenn ich mich mich τος πκιστος κακότοινο, male pereat, Comic. b. Unversandige, id. Ai. 943.; m. inf., opp. Ath. p. 559 B. u. α.; πένεσθαι, Ατ. Εφ.

1273.; πεινήν, Plut. Mor. p. 60 D.: κακώς Aesch. u. Soph. b. Ath. p. 17 C., Ar. Pax έχειν, sich schiedt besinden, Ar. Eq. 8. u. A.; 38. Das. κακοδμος, Hippocr. p. 478, 15. κ. πάσχειν οδ. πράττειν, sich schiedt besinden, 551, 18. κακόσπερμος, ον, (σπέρμα) mit schiedtem teden, Soph. El. 760., Aesch. Pr. 264., Plut. οδ. wenigem Saamen, Theophr. HP. 7, 4, 4. Gorg. p. 507 C. u. X.; Ex τινος, Aesch. Pr. 761.; x. διακεῖσθαι, Pol. 2, 2, 8.; m. γίγνεσθαι u. dat., χρην Κανδαύλη γενέσθαι z., Adt. 1, 8. δ.; x. άκούειν, f. άκούω: x. ποιείν τινα, 3mb fchlecht behandeln, mißhans bein, franken, Plat. Pol. p. 334 B. u. X. (auch διάν, Soph. Ai. 1133.); x. ποιείν τι, (auch δυάν, Soph. Ai. 1133.); κ. ποιείν τι, είκιπι Řαφτθείι bringen, etw. befoddigen, vers berben, Att. (f. Artheres unter ποιέω); κ. λέγειν μνά, von Imd Boses sagen, ihn schmähen 2c., Plat. Euthyd. p. 284 k. u. Χ., s. Fritzsche de Ar. Daetal. p. 53.1 κακῶς εἰδότες = άγνουῦντες, Χεπ. Cyr. 2, 3, 13., Isocr. p. 165 C. b) schlecht, frevelhaft, ungerecht, arg, φρονείν, Od. 16, 169. (auch untiug sein, Thuc. u. Χ.); ην πονηρά γ η κακῶς τ εἰσημένα, Kur. Phoen. 1649. c) = δυσγενᾶς, γέγονας κ., Ar. Kq. 218., Plat. Theaet. p. 17.3 B. d) unversch am t uniúds judtig, x. idwr the geraixa, mit unguch:
igen Augen ansehn, Philoste. Imag. p. 138, 20. bas. Sacobs. — Sausis mirb bas adv. mit bem adi. verb., u. zwar steht gew. bas adi. voran, ἀπό σ' όλω κακὸν κακῶς, Ar. Pl. 65., Soph. Phil. 1355. OT. 248., Bur. Cycl. 267. Tr. 446. u. X., s. Eimst. z. Eur. Med. 787. Bgs. Lobeck. Paralipp. p. 58. — Comp. adv. κέκινε. Soph. Phil. 1047. - ἀποί. Comp. adv. κάκιον, Soph. Phil. 1047.; ἀπαλλάττειν, Plat. Pol. p. 491 D. u. X.: superl. zάzιστα, εν τη κ. οίκουμενη πόλει, Plat. Pol. p. 420 B. u. X.; όλούμεθα, Soph. Ant. Pol. p. 420 B. u. A.; ολουμενα, sopn. anc. 59.; ἀπολωλένωι, Hdt. 2, 181.; ὁ κάκιστα ἀπολούμενος, qui pessime perite meretur, ber Nichtswärdigste, Ar. Pax z. X., Luc. — In Alegen gibt es bem B., mit bem es vers bunden wird, ben Nebenbegriff a) des Nachstiden mie durch theiligen, Berberblichen, Ungludlichen, wie duc; b) bağ eine Eigenschaft nicht in geborigem Maaße vorhanden ift; c) bruckt es bisw. den gehler des Buviel einer Gigenschaft aus.

zāxόσημος, ον, (σήμα) von úblem Borşeiz hm, Ammon. in Arist. Categ. 6., Hoeschel. l. Phryn. p. 145. u. Schol. Sopb. Ant. 1013.

Ertiar. von aonuos.

χάχοστρος, ον , (σίνομαι) febr schablich, gräßlich verderbt, Hippocr. p. 778.
χάχοσττα, ή, Mangel an Chluft, Poll. 6,

κάκοστος, ον, (σέτος) schlecht ob. wenig essent teine Eşsust habend. Euhul. b. Ath. p. 248 C., Plat. Pol. p. 475. (wo das opp. γιλόσιτος), Ael. HA. 3, 45.: Esel vor Arzer nick habend, Maxim. Tyr. p. 177 Reisk. b) zur Ungebühr essent für Arr. de von 8, 2. αναγκαλώς

πάχοσχελής, ές, (σχέλος) fchlechtschentelig, mit schlechten, schwachen Schenteln ob. Beinen, den. Mem. 3, 3, 4., Poll. 2, 193., Suid.

. τ. Εὐφορ*ί*ων.

κάποσκηνής, ές, (σκήνος) von schlechtem, elenbem Leibe, Anth. 7, 401. κάποσμία, ή, schlechter Geruch, Gestant, Poll. 2, 75.; von

κακόσπεομος, ον, (σπέομα) mit schlechtem ob. wenigem Saamen, Theophr. HP. 7, 4, 4. κακοσπλαγχνέω, f. ήσω, seig, surchtsam sein, Georg. Pachym. p. 527, 5.; von κακόσπλαγχνος, ον, (σπλάγχνον) furchts fam, feig, Aesch. Sept. 219.

κάκοσπορία, (σπείρω) folechte Saat, Anth. 7, 175.

χάχοστάθέω, fclecht stehen, Nic. Ther. 431.: von widrigem Winde, schlecht stehen, ib. 269.; von

zazoσταθής, ες, (ισταμαι) schlecht ftebend,-unbeftandig, Greg. Naz. 2, p. 73 A.; opp. εύσταθής.

χάχοσιένακτος, ον, (στενάζω) übel ob. sehr seufsenb, Schol. 3. Ar. Thesm. 1059, 3. Aesch. Sept. 862. κάκοστομάχεω, f. ήσω, einen schlechten, vers borbenen Ragen haben, Sext. Emp. Pyrrh.

2, 275. 9, 211.; von κάτοστο mit scheck temp. Fyrin. 2, 275. 9, 211.; von κάτοστομάχος, ον, (στόμαχος) mit schecketem, schootbenem Ragen, von schlechter ober schwerer Berbauung, Cic. ad div. 16, 4., Anth. 11, 155. — 2) act. den Ragen schwedend ober verderbend, Heraolid. Tar. b. Ath. p. 120 C. u. d. id., Geop. 12. 29, p. 912.: compar. - osegos, Diphil. Siphn. b. Ath. p. 56 B.

κάκοστομέω, (κακόστομος) bofen Leumund zaxvoropew, (xaxvoropos) vojen etumund haben, liebles reben von Einem, ihn beschimpfen, schmähen, m. acc., Soph. El. 587. — 2) eine schlechte Aussprache haben, †. Dav. xαxoσropla, ή, die Berleumbung, Beschimspfung, Bust. Op. p. 26, 67. — 2) schlechte Hustingen.

Aussprache, †. κάκόστομος, ον, (στόμα) ein boses Maul habend, schmabend, verleumdend, schmabsadtig, descen, Bur. 1A. 1001. — 2) schlecht ausgusprechen, übelklingend, Longin. 43.

κακόστρωτος, ον, (στρώννυμι) fchlecht ges breitet, geftreut, Aesch. Ag. 542.

κακοσυμβίβαστος, ον, (συμβιβάζω) folecot, wer zu vereinigen, nicht übereinstimmend, ichwer zu

(dimer zu vereinigen, mitt ανεκτική. Ευσκ. p. 1946, 13. κάκοσυμβουλία, ή, schlechter Rath, Mosch. in Prato Spir. c. 45, p. 1073.; von κάκοσύμβουλος, ον, (σύμβουλος) schlecht rathend, Joseph. Hypomn. p. 69.

χαχοσυνάντητος, ον, (συναντάω) [chlecht, ubel zu begegnen, bh. bofe, übel, Schol. Opp. Hal, 1, 370. 2, 388.

ται, 1, 5/0. 2, 308.

πάποσύνετος, ον, att. παποξύνετος, zum Bofen klug, argistig, Thuc. 6, 76.

πάποσύνη, ή, (παπός) das Uebel, Unglück, Auctor Christi pat. p. 255 B.

πάποσυνθεσία, ή, schlechte Jusammensegung, †. — 2) schlechtes Bündniß, †. — 3) bei Hesych. (Phot. u. Suid. haben füsschlechtes) als Certiforung non παποσοσιαστίσες.) als Certiforung non παποσοσιαστίσες. ourdevers) als Ertlarung von xaxoppagia,

κάκοσύνθετος, ον, (συντίθημι) fclecht gus fammengefegt, έπη, Luc. Calumn. 14., Schol. Ar. Vesp. 18. u. a. Gramm .: fcblecht gufams oll. 2, 75.; don menhangend, Irenae. p. 88. u. a. KS. — zάκοσμος, ον, (ὀσμή) úbelsiedjend, stintend, zακοσυνθέτως, Schol. Eur. Hec. 801.

Hist. 11, 494.

χακοσφυξία, ή, (σφύξις, σφύζω) folechter, franthafter Pulsichlag, Gal. 6, p. 117, 10, p. 471, Aretae. p. 21.

κακόσχημος, ον, = b. folg., Herodian. Kpim. p. 177.

κάκοσχήμων, ον, gen. ονος, (σχήμα) υου folechtem Unftanb, unanftanbig, unichictlich, t.

— Adv. κακοσχημόνως, Plat. Legg. p. 728 B. κάκοσχολεύομαι, = κακοσχολέω, Cyrill. Alex. c. Julian. 4, p. 125., Hesych. s. v. δρχιπεδίζειν.

nanogolew, f. jow, (nanogolog) feine Ruse schlecht anwenden, vor Langerweile bum:

mes Beug machen, Plut. Mor. p. 1040 B.;

mes Zeug machen, Plut. Mor. p. 1040 B.; nos jodorip, Theano ep. 1.

κάκοσχολία, ή, ber schlechte Gebrauch ber Muse mit seinen Folgen, bas Hossentreiben aus Langerweise, Plut. Mor. p. 274 C.

κάκοσχολος, ον. (σχολή) seine Muse schlecht anwendend, aus Langerweise dummes Zeug machend, die Zeit vertändelnd, Arr. Kpict. 2, 19, 15., Greg. Naz. carm. 21. b) zur unrechten Zeit Muse machend, rubend, unthätig, Anth. 5, 104. (nach Jacobs hier in Bbtg. 2). — 2)κακόσχολος πνοαί, widrige, schlimmen Musenthalt verussachende, verzögernde Winde, Aesch. Ag. 186. — Adv. κακοσχόλως, s. v. a. eitel, tho-186. — Adv. κακοσχόλως, s. v. a. eitel, thorrichterweise, Trypho de trop. p. 45 ed. Cantabr., EM. p. 634, 6.: s. v. a. obscon, Schol. Ar. Ach. 397.

κακότακτος, ον, (τάσσω) fclecht geordnet ob, zu ordnen, Hesych. s. v. δύστακτον. κάκόταφος, ον, (τάφος) fclecht begraben, mit fclechtem Begrabniß, Schol. Opp. Hal. 5, 346.

mit Kindern, BA. p. 46, 16.
πάχοτελεύτητος, ον, (τελευτάω) fclecht geendet, fich schlecht endigend, Schol. Aesch. Ag. 913.

πάποτέρμων, ον, gen. ονος, (τέρμα) fawer ob. übel enbend, einen übeln Ausgang habend, ψυγμός, poët. de vir. herb. 94.

xakorexyew, (xaxotexyos) bofe Kunste brauschen, arglistig ober boshaft handeln, Dem. p. 1050 C. u. b. b. Orat.: εξς τινα, gegen Imb, Hdt. 6, 74.; περί τι, Dem. p. 1136, 24.; m. σου ξιαθαι verb., ib. p. 942, 26. — 2) tr. burch bole Runfte verführen, betrugen, verfalfchen, Blnscr. 2, p. 410, 19., Aristaen. 2, 18.: τινα, Pol. 5, 2, 9.

pass. κικακοτεχνημένος, Diosc. 5, 142. — κάκοτροπέω, Γ. ήσω, = b. vorhg., Hippos.

β) übermässig tünsteln, άρμονίαι κακοτεχνοῦσαι, Clem. Al. p. 195. 781. 871.; ἐν τοῖς
πάρεσιν, Demetr. de eloc. 28., vgl. Ernest. trάgtrische φanblungsweise, Thuc. 3, 83., Dc.

xal κακοτεχνίας είσάγων, Strab. 7, p. 301.: κάκοτροφέω, (κακότροφος) schlecht nabittle, bb. Arglist, Bosheit, Betrug, Plat. Legg. p. †. — 2) intr. sich schlecht nabren, bb. schlecht nabren, ebenso im pass,

κακοσυνταξία, ή, (σύνταξις) bie schlechte Attifchen Gerichtssprache, κακοτεχνίας u. κακο-Busammensehung, Bust. p. 210, 30. 1217, 23. τεχνιών δίκη, Klage wider Rante, gegen die κακόσφαιρος, ον, (σφαίρα) von schlechter jenige Parthei, welche Beugen aufgestellt hatte, Klundung, schlecht gerundet, μαργαφοι, Tzetz. die iheudoμαρτυριών verurtheilt waren, Dem. vie ψευσομαστυςιων verurtheilt waren, Dem. p. 139, 10. 1201, 7. u. d., vgl. Meier u. Schom. Art. Prod. S. 385 ff. — 2) aber. mässige Künstelei, Kunstverberb, Demetr. de eloc. 27.

χάχοτεχνίζω, f. ίσω, = χατοτεχνίω, BA. p. 103, 18. zazotezviou dizn, = zazotezviaç ob. zazoτεχνιών όζεη, Poll. 8, 37. aus Lys., nur in

biesem Kasus gebr. Wort, wie andere gricht liche Ausbrücke, als derroraflov, deinouog-roglov u. A., Schaef. app. Dem. 3, p. 393.

πάκότεχνος, ον, (τέχνη) mit böjen Münfin umgehend, argliftig, boehaft, betrügerisch, διλος, Arglift, II. 15, 14.: ζηλοιυπίαι κακοτεχνέστεραι, Luc. Calumn. 10.: verscher tich, φδαί, Plut. Mor. p. 706 D.; σχήματα. h. Anth. 5, 129.; κακοτεχνότατον κίνημα. ib.

5, 132. - 2) von Schlechter Runft, gefünftet, †. — Att. irreg. comp. κακοτεχνέστερο; τοιε του κακοτεχνής, Luc. a. a. D.; aber in

superl. wiedet κακοιεγνώτατος, Anth. a. a. c.
— Adv. - έχνως, Chrys. π. μεταν. 8. v. 6,
p. 805, 38. u. a. KS.: = ἀτέχνως, tunflis,

roh, opp. τεχνικώς. Philo 1, p. 195, 5.
πάκότης, ητος, η, (κακός) die Schlechtit,
b. i. a) Untuchtigkeit, Unbrauchbarkeit, Untauplichteit zu etwas, bes. von Mannern und Arte
gern, Feigheit, Bergagtheit, II. 2, 368. 13,
721., Od. 24, 455.: ber Borwurf ber Keighti,

Tyrtae. 1, 10 Schneidew. - 2) fittliche Schuck tigleit, Cafter, Bosbeit, Richtsmutvigfeit, Rubertrachtigfeit, Frevel, II. 3, 366.; opp. ant. i, Hes. Op. 285., Aesch. Prom. 1064.;

πάσαν κακύτητα ελάσαι, Hdt. 2, 124. u. b.; τὰς εντὸς κακύτητας, (Plat.) Axioch. p. 3%

A.: bh. bie baraus folgende Schmach, xaxon;

A.: bh. die daraus folgende Schmach, κανοις και αίσχύνη, Antiph. 6, 1, p. 141, 20. – 3) gew. Unglück, Elend, Leiden, Uebel, schwick bei Hom. bes. Kriegsnoth, II. 11, 382. 12, 332.; μυσίης κακότητος η μυσίης ενδαμονίης, Hdt. 6, 67. u. δ., Pind. fr. 171, 4. Pyth. 2, 35., Eur. Beller. fr. 6, 7.; τί μέτρον κακότητος έτζυ, Soph. El. 228. OC. 525. – In att. Prosa both seltenes W., bei b. att. Dicht. nur an ben anges. St.

κάκοιράχηλος, ον, (τράχηλος) mit foldetem, mifgeftaltetem Naden, Apoll. lex. Hom. μ.Δ. ned , folecht har bein, bef. tudifd, betrügerifc hanbein, Hestel. s. v. αλγυπτιάζων, BA. p. 354, 13.; πος

Thuc. 2, 60.; son
πάποι ἔχής, ες, (τύχη) unglādliā, Rur.
Med. 1274. Hipp. 669., Schol. Aesch. Pers.
1018. — Adv. -υχώς, Const. Man. 4753.

zăzordyla, ή, bas Unglad, Bust. p. 1421, 44. χακούπνος, ον, (ῦπνος) = αϋπνος, Ηεsych. 8. <math>ν. αῦπνους.

κάκουπονόητος, ον, (ύπονοίω) feht arge wohnisch, Erklar. v. δυστόπαστος, Suid.

πάκουμγέω, f. ήσω, (κακουργός) a) Βδίξε thun, fchiecht, boshaft, tragerisch fein ob. hanbein, Eur. Or 823., Ar. Nub. 1175., Plat. Legg. p. 934 A., Plut. Cat. mai. 44. C. Gracch. 17. u. A. δ.: mit κακὸν πράιτειν berb., Dem. p. 765, 20. b) im Disputiren, mit verfänglichen Kunstgriffen streiten, chitanisten, ex rois döyois, Plat. Gorg. p. 489 B. 483 A. u. X.3 röx döyor, id. Pol. p. 338 D., bgl. Schaef. appar. Dem. 3, p. 223.; m. co-ylleaver verb., Plut. Mor. p. 1059 C. c) 3mb ob. einer Sache etwas Bojes, Uebles amτώμα του τιπο κοίτε, από τους ματο από τη της τιπος κοίτες τους ματο τους θανόνιας (ορρ. εὐεργετεῖν), Aesch. Phryg. fr. 244. Suppl. 537. u. A.: betrágen, thusen, etwo. verdrehen, versálsen, taisen, thusen, etwo. verdrehen, versálsen, taisen, thusen, etwo. verdrehen, versálsen, taisen, thusen, etwo. verdrehen, versálsen, rois γορους, Dem. p. 721, 20.; τα άληθη και μη κακουχούμενοι, DS. 3, 23. 19, 11., DC. 35, μη κακουχούμενοι του πραγμάτων, Dem. p. 878, 5. u. δ. Dh. bet. d) Schaben zusten, send send substitution of the control of the contro thun, folecht, boshaft handeln gegen 3mb, m.

ac μησ ο εκ της κεψαλης κουως κακουυργη, Ken. Mem. 1, 4, 6.
κάκούργημα, τό, fcliechte Danblung, Schanbthat, Bosbeit, Plat. Legg. p. 933 E. Pol. p. 844B., Dem. p. 727, 27. u. δ. Orat.: Betrug, Plat. Pol. p. 426 E., DH. 6, 44., DC. δ) gurgfügter Schaben, Rachtheil, Plut. Popl. 19. xαxουργία, ή, bas Befen und bie hands lungsweife eines zaxoloyos, Bosbeit, Schlechtigkit, Aûde, την λεγομένην δίκην της κα-πουογίας, Plat. Legg. p. 728 B. u. X., Plut. Cat. min. 46.; κ. και δεινότης, Plut. Artax. 30. ([. κακουργος): übtr. von Giften, at των γαρμάκων κακουργίαι, Diosc. 1, 120. — 2) die Uebelthat, Wiffethat, der Frevel, κιβδη-

υή, part. nor. 1. not. πακοτροφήσας und nor. thuend, follect handelind, boshaft, schlect, the 1. pass. πακοτροφήθεις, gleichbedeutend, beides clist, πίδπες, Hdt. 1, 41.; ἀνής, Soph. Ai. Theophs. CP. 5, 2, 2.

πάκοτροφία, ή, schlechte Rahrung od. Koft,
Theophs. HP. 5, 2, 3.; von

† κάκοτροφος, ον, (τρέσω) schlecht nάμε

τική κ. οὐσα καὶ ἀπακηλή, Plat. Gorg. p.

† κάκοτζεω, unghicklich genährt.

κακοτζεω, unghicklich sein, opp. εὐτυχέω,

Τους 2, εκτικός μακομιω
τική κ. οὐσα καὶ ἀπακηλή, Plat. Gorg. p.

465 B., Χου. u. Χ. δ.: βακχεία, verbrecherisch,
και. Bacch. 232.: bb. δ, ή κ. det Fredlet (s in),
κακοτζεω, unghicklich sein, opp. εὐτυχέω,

σεν [Βός επική, Uebeltchete, Missing), consideration of the constant cet, ουπερ τους κακούργους εμβάλλειν είωθεισαν, Thuc. 1, 134., Xen. Cyr. 1, 2, 12., Orat. u. X. δ.: in ber Att. Gerichtssprache Ind xaxovopos bes. Diebe, hauseinbrecher, Aleibers, Todtens, Menschers, übhpt. Raubers, Aubens, Menschenrauber, übhpt. Rauber, Raubmorber, u. im weiten Sinne alle Berbrecher, gegen welche Endeiris ober Apagoge in Anwendung kam, Orat. S. Meier u. Schom. Att. Proz. S. 76., Meier de bon. damn. p. 42., Schoem. ant. iur. p. 246, 5. damn. p. 42., Schoem. ant. iur. p. 246, 5. b) Schoen zusügend, scholich, m. gen. χ. τι-νός, 3md schoend, Xen. Mem. 1, 5, 3.; χ. τῆς πόλεως, Plat. Pol. p. 421 Β.: so von Dingen, verterblich, scholich, επιθυμίαι, Plat. Pol. p. 554 C.: χαχουργοιάτη χαι αλοχίστη (ἡ ἀμαθία), Plat. Alc. I, p. 118 A.: m. βλαβερός verb., id. Lach. p. 192 C. — Adv. -ούργως, Plat. Mor. p. 1120 D., Poll. 3, 132. 4, 51., Chrys. Hom. 57, v. 2, p. 791.: supl. - οτατα, DC. 64 ξ. Ε. χάχουργότροπος, ον. (100πος) pon scholeds.

κάκουργότροπος, ον, (τρόπος) von folechetem Charatter, folechten Sitten, Const. Man.

6132.

sept. 030.

κάκόφατις, ιδος, ή, (φάτις) übeltbnend,
von schlimmer Borbebeutang, Aesch. Pers. 899.

κάκόφατος, ον, (φημι) übelktingend, Uebtes
bebeutend; von anstößiger, unanständiger Bebeutung, = κακέμφατος, Quinot. 8, 3.

κάκοφημία, ή, schlechter Ruf, übler Beusmund, †. — 2) set. Berleumdung, Ael. VH.

3. 7. non

3, 7.; von

κάκοφημίζω, (φημίζω) Schlechtes, Uebles reben, verleumben, Schol. II. 1, 105.

κάκφημος, ον, (φήμη) von schlechter Borbettung, Erflat. v. άροπος, Schol. Soph. Ai. 214. — 2) act. in übeln Ruf bringenb, berüchtigt machend, Joseph. b. Jud. 6, 5, 3. -Adv. κακοψήμως, Manetho 5, 323.

λ) διε ledethat, Μιβείρατ, δετ Κτενεί, χιβόη-λεύματά τε καλ κακουργίαι τῶν πωλούντων, Plat. Legg. p. 917 K. u. δ., Xen. Cyr. 1, 6, 28., Dem. p. 730, 12. κάκουργικός, ή, όν, sum Uebelthåter, Kreds-let gehdrig, ihn betreffend, fredlerisch, άδική-ματα, Arist. Rhet, 2, 16. u. Spát. κάκουθγος, ον, (φθείρω) sehr od. gang berderdend, verderblich, töbtlich, Nic. Ther. 795. Alex. 168.; im metapl. gen. κακου θο-κάκουργος, ον, (ΕΡΓΩ) Böses od. Uebles

zazogenesis gefchloffen with, f. gob. z. Soph. Ai. p. 294.

πάχόφρλος, ον, (φίλος) ό, schlechter Freund, Niceph. Blemm. Op. Geogr. p. 11. πάχόφλοιος, ον, (φλοιός) mit schlechter, fiintender Rinde, Nio. Alex. 331.

κάκόψ οβος, οκ. (φόβος) bas Bofe icheuenb, fürchtenb, Theoph. Bulg. 3, p. 738 A.

κάκι φράδής, &, (φράζομαι) fcledit ben-fend, Echlechtes finnend ob. vorbabend, Il. 23, 483.: Thorichtes finnend, bentend, unbefonnen, Ap. Rh. 3, 936., Euphor. b. Tzetz. g. Lyc. 440. Dav.

xăxoq oădla, și, bbse Dentungsart, Bosheit: schiectes ob. thoricites Borhaben, Ahorheit, Unverfiand, im plur. h. Cer. 227., im sing. Nic. Ther. 348., Qu. Sm. 12, 554.

κάκου ρασμοσύνη, ή, = bas vorhg., De-mocr. b. Stob. Flor. 73, 26., Orph. de t. mot. 41.; pon

πάχοφράδιων, ον, gen. ονος, = κακοφραδής, Pliavorin.

κακόφραστος, ον, = κακοφραδής, Schol. Bur. Or. 673. (663 Matth.).

πάποφρονέω, (παπόγρων) übelgefinnt fein, bothaft ob. thöricht fein, opp. εὐη ρονέω, Aesch. Ag. 1147.: thöricht, unverständig sein, Schol. Eur. Or. 822. (807 Matth.).

κάκοφρόνως, adv. υ. κακόφρων, Suid.s. v. Negrópios, u. a. Spåt.

πάπου φοσύνη, ή, (κακόυ φων) a) bie able Gesinnung, Bosbeit, Proverb. 16, 18., KS. b) bie Thorheit, Opp. Hal. 3, 363., Poll. 6, 169.

κακόφρουρος, ον, (φρουρά) fclecht bes macht, Const. Man. 4921.

χάχόσρων, ον, gen. ονος, (φρήν) a) bet, filechtgefinnt, fclechtbentend, boshaft, Pind. fr. 230.; άναξ. Bur. Heracl. 373. b) this richt, Soph. Ant. 1091.; χαχοφούνων άνδυων παράνοια, Eur. Or. 822. — 2) bin Geift, Die Seele frantend, verlegend, ufpiuva, Aesch. Ag. 100.

αάκοφύης, ές, (φυή) bon ichlechter Ratur ob. von ichlechter torperlicher ob. geiftiger Raturbeichaffenheit, Plat. Pol. p. 410 A.: von ichlechtem Buche, θέρμος, Theophr. HP. 8, fchlechtem Buche, θέρμος, Theophr. HP. 8, 11, 8: - 2) (ψύω) schlecht ob. schwer erzeugend: was schlecht ob. schwer erzeugt wird, †. Adv. - υως, Theod. Rhait. de inc. p. 233 Boiss.

zaxoφυία, ή, fclechte Ratur, fclechte na= turliche Befchaffenbeit, Schlechte Anlage, Schlech-

ter Buchs, (Plat.) Defin. p. 416.; π. σώμα-τος, Priscus Krc. p. 225, 2 Nieb. παποφωνία, ή, διε scheckte Stimme, την άφωνίαν τε και κακοφωνίαν και δυσφω-νίαν, Gal. 7, p. 35.: schlechte Aussprache, Miston, Uebelflang, Demetr. de eloc. §. 255.: φεύγων την τοῦ προιέυου ὀνόματος κακο-φωνίαν, Strab. 13, p. 618., ΚΜ. p. 809, 48.; von

κάκοψωνος, ον. (φωνή) mit ob. von fclech: ter Stimme ob. Aussprache, Schol. Ar. Eq. 248 .: mit ob. von hartem, unangenehmem Zon, The titingent, DH. de comp. p. 66, 12 Reisk., Procl. 3. Hes. Op. 194.; supl. - ωιατος, DH. de comp. p. 100, 5. — Adv. zazoœώνως, †.

räxόχαρτος, ον, (χαίρω) sid am Bisia, ob. am Unglud Anderer freuend, schabenfrot, Hes. Op. 28. 193. — 2) wordder sid Bisis freuen, +.

κάκοχοιάσμων, ον, gen. ονος, Theocr. 4, 22., nach Einigen = b. folg.; nach bem Scholiaften = κακός εἰς τὸ χρησθαι αὐτῷ τινα, ngl. Grog. Cor. p. 293.; tichtiget Meinett, bet κακουραίσμων (= κακόυρων) vermutht. † κάκοχοήμων, ον, gen. ονος, (χρημα)

fclecht bemittelt, arm. raiegt vemitrit, arm.
χάχοχοηστος, ον, (χράομαι) schol. 3. Philostr. Her.
p. 412 Boiss. [ben, Diose. 1, 183.
χάχοχροεω, (χαχόχρους) schlechte Barbe ha
χάχοχροεω, ή, schlechte, habliche Barbe, Galen. Com. in Hippocr. Epid. 6.

ien. Com. in Hippoer. Spid. d. κακόχροος, ον, βίοδ. κακόχροος, ον, βίοδ. κακόχροος, ονη (χοόα) von schlechter, hößlicher Karbe, ben diem Aussehn, sarblos, blaß, Hippoer. p. 113 D. 521, 12., Arist. HA. 9, 17. κακόχυλος, ον, (χυλός) von schlechten Rabrungssafte, schlechten Rabru

id. p. 54 A. comp. - xuloregoc.
xaxoxvula, , , bie Schlechtheit ber Soft,
Gal. 10, p. 300., Ruf. p. 164 Matth.; poa κακόχυμος, ον, (χυμός) schlechte Softe habend, von Rahrungsmitteln, bh. auch acifchlechte Safte erzeugend, τοίς κακοχυμοτάτοις

κυομύσις έχρωντο, Ath. p. 24 F., id. p. 309 B. κακόψογος, ον, (ψέγω) boshaft tabeial, Theogn. 287. xαχοψυχία, ή, ber Rleinmuth, bie Feigheit,

Bergagtheit, opp. εὐψυχία, Plat. Logg. p. 791 C.; pon † κάκόψυχος, ον, (ψυχή) Pleinmathig, fig. vergagt, opp. εύψυχος. κάκου, f. ωσω, (κακός) Uebles ob. Bild

πάκοω, f. ωίσω (κακός) Uebles ob. Bold anthun, zusügen, Imb schlecht behandeln, mip handeln, übel zurichten, zu Grunde richten, m. aco. (ήμας) έκάκωσε βίη Ηρακληείη, ll. 11, 690., Od. 4, 754. 19, 99.: in schlechten 3w stand versegen, Od. 16, 512.: κεκακωμίνο ftand versegen, Od. 16, 512.: κεκακωμένος άλιη, abet gugerichtet, entstellt durch das Aren wasser, Od. 6, 137.: db. schaden, schäbigen, sowie έχθους, Xon. Hiero 2, 2.; τους πολεμέους, Han. 6, 6, 10.: va Sachen, beschäbigen, verlegen, verderben, ra κοινά, Hdt. 3, 87.; δωμα, Aeach. sr. 294.; το ναυτικόν, Hdt. 8, 78., Theophr. CP. 2, 11, 2. u. U. i. verwüßen, von Sidden, besceien, bes. burch feinde, Xon. Cyr. 3, 3, 81.; ές την Μεσσήνην ως κεκακωμένην έσιφατευον, Thuc. 4, 25. u. U. — Im pass. and uebles erseiden, ungläck vullen, in ungläck usten sein. South. OC. 262.: bes. von herta. Elend fein, Soph. OC. 262.: bef. von Geeren, Tiend sein, Soph. OC. 262.: bes. von hetern welche große Riederlagen erleiden, ob. sonk in Noth sind, Hdt. 5, 27. 8, 68. u. δ., Assch. Pers. 714. u. A.: auch von Krantheit geplagt werden, krant sein, πεκακωμένος έχ πυρειοία, Anth. 11, 382., Lob. ξ. Soph. Ai. p. 218.: von Baumen, δένδροις οὐ χακομένοις άἰλ εὐθηνοῦσι, Theophr. CP. 5, 11, 3.; von einer Anstrugung, ὑπὸ τῆς πορείας, Xen. As. 4, 5, 35. — 2) schlecht ob. schlimm machen, έπλ πλείον χ.. perschlimmern. åraer machen. ind nateror z., verschlimmern, arger machen, Schol. Ap. Rh. 1, 684.

zantare, ep. imperat. nor. 2. ju nata-zitiro f. natantare, II. 6, 164., aber auch 3 sing. ind. f. natentare.

zazieire, ep. 3 sing. impf. von zrelyw f. zatéztely**e.** 

naurog', o, gew. 7, eine stachige Pflanze, viell. die Kardone od. Artischete, Theophr. HP. 6, 4, 10. das. Schn., Phaen. b. Ath. p. 70D.: Dorn od. Distel, Theor. 10, 4.

xάχυνσις, ή, die Berfchlimmerung, Berjchlechterung, Schol. rec. Kur. Hec. 248.

κάκυνω, boje ob. schlecht machen, verberben, Suid. a. v. καπηλίς. — Pass. schlecht wers ben, verberben, κακυνόμενα μύρα, verborben, Theophr. de od. 56.: moralisch, Plat. Timae. p. 42 C., Bur. Hec. 251.: fich ichlecht ob. feig peigen, frine Pflicht vermahrlasen, Xen. Cyr. 6, 3, 27., DC. δ. — 2) = κακόω, δh. pass. etenb sein, Bur. Hippol. 686.: als reines pass. ύπο των γυναιμών ξκακύνετο, DC. 60, 2. παχάζω, [. καγχάζω.

κάκχαρτος, ον, sync. aus κακόχαρτος, icabenfrob, Hesych.

xaxxavoc, o, Bort von ungewiffer Bota., Poll. 7, 204.

xαχχεύαι, ep. inf. aor. 1. von καταχέω f. χαταχεῦαι**-**

κάχωθης, ες, (δζω) übelriechend, ftinkend, Hippocr. p. 671, 51.; von † κάκωθία, ή, übler Geruch, Geftank. κάκωθεθρος, ον, (δλεθρος) fehr verderblich, Schol. 3. Soyh. Kl. 496.

χαχωνυμέςω, (χαχώνυμος) einen schlechten, schimpflichen Ramen geben, Kust. Opusc. p. 141, 20. Dav.

χακωνύμες, ή, schlechter, schimpslicher Rame, Symm. Kxocl. 32, 25., Athan. vol. 1, p. 115. zάχωνύμος, ον, (δνομα) — δυσώνυμος. Said. s. v. Θυσώνυμος.

zăxeic, f. zazóc. κάκωσις, εως, ή, (κακόω) schlechte Behand-lung, Dishandlung, Thuc. 2, 43.: bh. Leiben, ing, Risbanblung, Thuc. 2, 43.: hh. Leiben, Russal abhpt., reralainwonuesous rois re τραίμασιν και τη άλλη κακώσει, Thuc. 7, 82.; πληφωμάτων, ib. 4.; λιμῷ, δίψει και ἀγρυπνία και τη άλλη κακώσει, DH. 9, 14., Plut. u. A.: auch auf die Seele übtr., animi afflictio, Plut., s. Whytenb. z. Mor. p. 121 K. F. b) in ber Att. Serichtssprache ist κ. α) schlecke Behanblung ber Elten burch die Kinskie Behanblung ber Etten burch die Kinskie, β) ber Weiber burch die Ranner; γ) ber Erbichter, δ) ber Minderjährigen, Orat., Luc. Bis acc. 29. patr. onc. 9. S. Weier u. Ris acc. 29. patr. enc. 9. G. Deier u. Schom. Att. Prog. C. 287 ff. In ber Ros

xantaμεναι, op. inf. aor. 2. zu narantel-yw f. καταπτάμεναι, καταπτάναι, Hos. So. 453. Καλαβίδια, ων, τά, ein Lafonifces Hef. bas ber Artemis zu Ehren mit eignen Lingen gefeiert wurde, Paus. Lacon. 3, 20., Hosych. (richtiger xallaß. gefchr.)

(richtiger καλλαρ. μειωρο.)
καλαβίζω, ί. καλαμίζω.
καλαβίς, ίδος, ή, richtiger καλλ., ein ber
Artemis beiliger katonischer Kang, Kupol. b.
Ath. p. 629 F., Phot. p. 126, 13. Dav.
καλαβόσμαι, f. ώσομαι, biesen Kang tans

jen, Hesych. 3 m.

χαλαβρίζω, [. χολαβρίζω.

κάλαβρισμός, ὁ, f. κολαβρισμός. καλάβροψ, ἡ, f. καλαῦροψ.

κάλαβώτης, ου, ο, = ἀσκαλαβώτης, Loit. 11, 30.

καλάζω, = δγκούσθαι, b. ben Achdern. Hesych.

παλαθία, ή, = ερικάνη, ber Dobel, Hesych.
παλάθηφόρος, ον, (πάλαθος, φέρω) torbe
tragend, BA. p. 602, 22.: παλαθηφόροι, Rame einer Rombbie bes Gubulos, Ammon. p. 50.,

KG. p. 186. κάλάθιον, τό, bas Rorbchen, bef. Bolltbebs chen, dim. von κάλαθος, Schol. Call. h. Cer. 1., Poll. 10, 125.

xălă96, 1805, ή, = b. vorhg., Hesych. s. v. Πλαγγών.

s. v. 111αγγων.
πάλάβισχος, ό, dim. von κάλαθος, bef.
Bollforden zum Gebrauch ver Beiber, der.
Lys. 535. 579. Thesm. 622.— 2) Rame eines Tanzes, Hosych., Poll. 4, 105., Apollophan. v. Ath. p. 467 F., Ath. p. 629 F., wo falfd καλαθισμός.

xαλάδοειδής, ές, (είδος) torbformig, von ber Sestalt eines gestochenen Korbes, Cleomed. p. 115 Bake., Kust. p. 814, 19. — Adv. xαλαδοειδώς, Heraclid, p. 472 Gal.

κάλάθοποιός, όν, (ποιέω) torbemachent,

xάλάθοποιός, όν, (ποιέω) korbemachend, BA. p. 602, 22. χάλάθος, ό, ber Korb, bef. geflochtener Handford, calathus, Ar. Av. 1325., Arist. Rhet. 3, 11., Call. h. Cer. 1,3,121. u. X.—2) das Kühlgefäß, gew. ψυχτής, Hesych.a auch Weingefäß, Wilchgefäß, Becher, Virgil.: ein Gefäß, worein das gefchmolgene Eisen gesgossen wird, Hesych.—3) der Keich des Korinthischen Saluten Kapitäls, Callixen. Ath. n. 206 R.—4) die Schorbecke. der Nos. Ath. p. 206 B. — 4) bie Felberbecke, ber Plas fond, laquear, f. b. folg. Dav. xalasow, mit einem Plafond verfeben, Jo.

παασοώ, πιι ειτέτα γιαρούο δετέρει, 30. Malal. p. 339, 6. καλάθωσες, ή, ber Plafend, Script. post Theophan. 3, n. 44. καλαθωτός, ή, όν, (καλαθόω) θύραι καλαθωτοί, Ertlat. v. θύραι ταρσώδεις, glong. b. DS. 3, 22.

sis acc. 29. patr. enc. 9. C. Meier u. Show. Att. Proz. 6. 287 ff. In ber Rosmischen ist Itan κακώσεως actio repetundatum, Plut. Caes. 4. c) Beschödigung, Gnt. stillung, Berwüstung, Niederlage, †. — 2) die Berberbung, σαρχός, (Plat.) Locr. p. 102 C. κακώνικος, ή, όν, (κακόω) Schaden gugus liden geschickt od. geneigt, schödisch, nachtheisig, sie etwas, Schol. Kur. Hec. 1028., Lihan. 4, p. 782.; τῆς ἀριημέας, Diosc. u. a. Ερά τινός, fêr etwas, Schol. Kur. Hec. 1028., Lihan. 4, p. 782.; τῆς ἀριημέας, Diosc. u. a. Ερά τινός, γ, fem. zu einem mass. κακωνατικός η, fem. zu einem mass. λακωνατικός η, δεπατικός η

ib. p. 345. auch 'Alekardyemerina genannt, Cor. 20.; σετον τόν τ' έπὶ ταις παλάμαις καί werden, auch d. Aët. 6, 65., so wie κέραμος καλλάνος b. BM. p. 486, 51. u. Suid. erz that Edat Schneid. Ecl. phys. 2, p. 91. sur Gesche danner ohne Korn bestellen, d. i. es baduch einer aus Natrum u. Schwefel gusamerischen des man immersort Getreide sat, mengeschmolzenen Masse, welche allerdings welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bringt, kn. Lys. d. Suid. d. d. welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bringt, kn. Lys. d. Suid. d. d. welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bringt, kn. Lys. d. Suid. d. d. welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bringt, kn. Lys. d. Suid. d. d. welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bringt, kn. Lys. d. Suid. d. d. welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bringt, kn. Lys. d. Suid. d. d. welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bringt, kn. Lys. d. Suid. d. d. welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bringt, kn. Lys. d. Suid. d. d. welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bringt, kn. Lys. d. Suid. d. d. welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bringt, kn. Lys. d. Suid. d. d. welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bringt, kn. Lys. d. Suid. d. d. welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bringt, kn. Lys. d. Suid. d. d. welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bringt, kn. Lys. d. Suid. d. d. welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bringt, kn. Lys. d. Suid. d. d. welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bringt, kn. Lys. d. Suid. d. d. welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bringt, kn. Lys. d. Suid. d. d. welches am Ende nur Hatmen ohne Korn bestellen, d. i. es baduch erstellen, d. i. es baduch erstel Bust. p. 1278, 52. ein purpurner Beibrod, bon zállaia, zállea, w. f., vgl. auch zállos j. .-In ber spatesten Beit ichrieb man auch yalairos, woher bas Bert. yalaitw, ins Blauliche spielen, ob. fallen, Ptolemae. Tetrab.

χάλαϊς, δ, auch χάλλαϊς, ein blaugranlicher, meergruner Ebelftein, viell. Aurtis, Plin. 37, 10., vgl. Salmaf. z. Solin. p. 167.

κάλαμάς ρωστις, εως, ή, (κάλαμος, άγρω-στις) bas Robt = ob. Schilfgras, Diosc. 4, 31. καλάμαθίας, ου, δ, (καλαμος) voll Rohr ob. Schilf, f. &. DC. 63, 28.

2 παλαμαία, ή, verlangerte Form von χα-λάμη, Eust. p. 1181, 52., Schol. Theocr. 1, 52., wie Σεληναία u. bgl. S. Windelm. 2. Plat. Buthyd. p. 131., Lob. Paral. p. 210, 37. 310 sq.

. πάλμαΐος, αία, αίον, (χαλάμη) zum halm, gur Achse gehörig, in den Kehren ledend, καλαμαία μάντις, eine kleine heuschreckenart, mantis oratoria od, religiosa, Theocr. 10, 18.; sonk καλαμαΐον, Eust. p. 396, 2. 1181, 52., Hesych. s. v. κερκώπη.

xalapacór, o, Rame eines Monats bei ben Angitenern, Caylus Recueil v. 2, p. 239.

πάλαμάομαι, dep. med., (παλάμη) Palmen vb. Aehren lesen (nach der Eindte), db. Nachslese, Rachernote halten, έπείνος (Alexander) έδερισε την Ασίαν, έγω δέ (Antigonos) πα-λαμώμαι, Plut. Mor. p. 182 A., vgl. Phot., Buid., Kust. p. 1181, 51.: auch beim Beine, his hei her Pale abheig gehildenen Aranhen nach bie bei ber Lefe ubrig gebliebenen Trauben nach-lefen, Jeremias 6, 9., Deuteron. 24, 22.: bef. widerrechtlicher Beise, bh. rauben, plundern, Bast. p. 1758, 60., KS., Byz. E. Exxalaμάομαι.

πάλαμάριον, τό, (κάλαμος) bas Rohrbes haltniß, die Federbuchse, das Pennal, Byz. — 2) — τευθίς, b. Spat., Schol. Opp. Hal.

πάλαμαύλης, ου, ό, (αὐλέω) ber Rohrbids fer, ber die Rohrsidte blast, Ath. p. 176 D. πάλαμαυλητής, ου, ό, = das dorhg., Hedyl. b. Ath. p. 176 D.

κάλαμεύς, έως, ό, ber Angler, Pancrates b. Ath. p. 305 D.

naldneurife, ou, o, ber Schnitter, Maber, Theoer. 5, 111. — 2) ber Angler, Fifcher, Anth. 6, 167, 6.; von

† καλάμεύω, (καλάμη) Bohr = ob. Getreibe= halme fcneiben, maben: auch Aehren lefen. — 2) (xalauos) mit ber Angelruthe Fifche fangen, angeln.

ταλάμεων, ωνος, δ, = καλαμών.

ταλάμεων, ωνος, δ, = καλαμών.

καλάμενος, η, ον, 1) (κάλαμος) αυδ 80φε,

καλάμενος, η, ον, 1) (κάλαμος) αυδ 80φε,

ταὶδάμη, ή, bet Palm, bef. Robes ob. Ges

treibehalm, calamus, stipula, II. 19, 222.,

Χεπ. Απ. 5, 4, 27., Call. h. Del. 283. h. δες, Plut. Mor. p. 239 B.: σῦριγὲ, 80φε

nur die Aehren abschnitt und ben Halm stein sieß, Stoppel, Arist. Met. 1, 4. p. 8, 8 Rekt. men.: bh. abtr. Rest, Neberrest, Ueberbleibigh, xalaμην γε σ στομαι είσοφοωντα γιγνώσκειν, vom altersschwachen Leibe, ich glank, bu wirst noch an der Stoppel, an den nech übrigen Spuren sonstiger Kraft, erkennen, wie ich ehemals war, Od. 14, 214.: Υρίσου χαλάμη, die Reste des Rhesos, sein Leichnam, oracul. d. Polyaen. 6, 53.: ἀπό της χαλάμης τεχμασικέσθει. aus den Uederbleibigh μης τεπμαίρεσθαι, aus ben Ueberbleibfda schieffen, Luc. Alex. 5.: bb. bildl. für Alex. opp. 34goς, bie 3ugenb, Anth. 11, 36, 6, vgl. Arist. Rhet. 3, 10. c) = λινοκαλάμη. Callim. b. Schol. Pind. Pyth. 4, 376. — 2) = κάλαμος, ποταμία, Hel. 8, 9, p. 329 Cor. κάλαμηθόν, balmweise, Art eines Bruche, ξήξις οσιέου — μηνοειθής ή δε αὐτή κα xalaundor legeral, Paul. Aegin. 6, 89, p.

ακλάμητομία, ή, bas halmenschneiben, Ge treidemaben, die Ernote, Anth. 6, 36.; von ακλάμητόμος, ον, (τέμνω) halme abscharbend, mahend, Apoll. Rh. 4, 986.
ακλάμητομα, ή, (καλαμάσμαι) die Stappelssammerin, halmens od. Aehrenteserin, Plat. Mor. p. 784 A.

κάλαμητοίς, ίδος, ή, = bas vorhg., Poll.
1, 222. 7, 141.
κάλαμηφάγος, ον, (φαγείν) Halme obt.
Robe vergehrend ob. abscessend, b. i. abmáhend. χάλυιμ, Anth. 6, 65.

χάλυιρ, Anth. 6, 65.
 χάλαμη φορέω, Strohhalme tragen, †.—
2) die Getreidemarke, tessera, bringen, um darauf Getreide zu bekommen, Themist. 116, p. 23., Spåt. S. χάλαμος h); von χάλαμη φόρος, ον, f. χαλαμοφόρος. χάλαμίζω, f. ίσω, (χάλαμος) auf dem Kok pfeifen, Ath. p. 697 C., wo Lod. Aglaph. p. 1087. χαλαβίζων (τιθτίσετ χαλλαβίζων) = χαλαβίζων (τιθτίσετ χαλλαβίζων) = χαλαβίζων (christen mill.)

zalaβούμενος foreiben will.

zalaulvoag, lacon. 28., Hesych. Grille. ift verdorben.

χαλαμίνη, Γ. χαλάμινος.

καιάμίνθη, ή, u. καλάμινθος, ή, Nic. Ther. 60., (καλός, μίνθα, mentha, nepeta) Ninge, Mûnge, ein gewürziges Kraut von mehrern Sattungen, Kraufeminge, Pfessemingt, Pfessemingt, Pfessemingt, Welisse u. dgl., Ar. Kool. 649., Theophi. CP. 2, 16, 4., Diose. u. A. S. Billerb. fl. cl. p. 151. 158. Dav.

zäämur Itnz, o, olvos, mit Minge gewärzt.

Diosc. 5, 62.

+ καλάμενθώδης, ες, (είδος) von ber Ant ber Minge, voll bavon.

Kalautrotos, o, Freund ber Minge, fon. Benennung eines Frofches, Batr. 227.

pfesse, Post. 4, 67.; αὐλός, Ath. p. 182 D., κάλαμος, δ, (ήκ. fab. Aesop. Roches. 23.) Poll. 10, 153. u. bgl. A.: καλαμένη λίμνη, bas Robr, calamus, Hdt. 3, 99., 5, 101., ber Robrse (wo viel Robr machs) in Lyvin, Plat. Pol. p. 872 B., Ar. Nub. 1006., Xen., Solon b. Ursin. 3. Varr. de r. r. 3, 18, p. 588 Schneid.; b. Plin. 2, 96. Calaminae.

2) (καλάμη) von ob. aus einem Dalmen, von einem Dalm, t. 2, dim pon a) καλάμη και μο μο μετετο. Βα μο μο μετετο. Βα μο μο μετετο. Βα μο μο μετετο. Βα μο μο μετετο. Επρικού μετετο. Επ

einem Ham, †.

χαλάμεον, τό, dim. von a) καλάμη, Rucholog. p. 657. b) von κάλαμος, α) = κάλαιος b. Gloss. Philox. u. Byz. β) am
Echub, Eust. p. 955, 30: λέγει δὲ ἡ ἐστορία
βλαυτών ἀναγωγάς τὰ ἐδιωτιχώς λεγόμενα
καλάμεα τῶν ὑποδέσεων; vgl. Schol. Ar.
Plut. 784. γ) Rohrgebūfch, Malal. p. 381, 3.

σ) ein Wertzeug jum haarput der Frauen,
Eust. p. 1181, 53.

καλαμίτης, ου, ό, = καλαμαίος, in Athen hatte man auch einen Deros Καλαμίτης, Dem. p. 419, 22. Apoll. in schol. ad Aeschin. vol. 3. p. 13.

κάλαμετις, ιδος, ή, fem. zum vorherg. άκρις, = καλαμαίον, eine Deuschreckenart, Anth. 7, 198., ber Urfpr. des Ramens ist unbekannt. — 2) = καλάμινος, στύραξ, Alex. Trall. 5, p. 261.

χάλαμοβόας, ου, ο, (βοάω) auf ber Rohr-pfeife fchreiend, b. i. laut blafend, Spottname bes Antipatros von Sidon, ber nur mit ber Feber gegen ben Karneabes ju ftreiten wagte, Geberhetb, Plut. Mor. p. 514 D.

κάλάμογλύψεω, halme, Rohre ob. Febern fcneiben, EM. p. 485, 33., Arcad. p. 485, 35.; von

καλάμογλύψος, or, (γλύφω) Balme, Robre ob. Febern fcneibenb, gum Schreiben zuschnei: benb, EM. p. 485, 31.

χάλαμογοαιμία, ή, (γοάφω) bas Schreiben mit bem Salm, bem Rohr ob. bet Feber, Manetho 4, 72

p. 383 K., Diosc.) und ben verschiedenen Ges brauch, als zu Pseilen (τοξικά, βελίτης, καστός, μεστοκάλαμος, Κηητικός, Theophr. ΗΡ.
4, 12.), zum Schreiben, zur Fertigung von Kidten und Pseisen, zum Dachbeden u.f.w., besselben s. Billerb. Flor. cl. p. 24 sqq. — Insebes: a) die Rohrpseise, Kur. IT. 1126. Kl. 702. u. A., vgl. Salmas. Kxerc. Plin. p. 82. (vgl. ther κάλαμος αὐλητικός, Theophr. HP. 4, über κάλαμος αυλητικός, Theophr. HP. 4, d) ein Wertzeug zum haarpus der Frauen, Lust. p. 1181, 53.

κάλαμες, ίδος, ή, 1) (κάλαμος) Angelruthe von Robt, arundo piscatoria, Hesych. b. Rohrstange mit Leimruthen, Brunck. Annal, 3, p. 184. c) Rohrbruch, Rohrebusch, de mist. Or. 15, p. 190 B. c) die Angelruthe, Luc. de mort. 27, 9.; Theocr. 21, 43., x. άλευτικός, Arist. de part. an. 4, 12, p. 220, 27. Bekk. mis. d) der Steg der Leier, = δόναξ, Rust. p. 165., so auch Plut. Mor. p. 160. f) Behöltnik sür das Schreiberohr, gen. nal, calamarium, Poll. 10, 59., Theophyl. ep. 50. (wo es auch Schreiberohr bedeuten tann). e) Schreibeose von einer Ganseseur, 235. e) die Pohlsonde, Theophan. Nonn. p. 160. f) die Webruthe, als Maaß 6½ πήχεις, 189. g) das Brenneisen zum Haarpusch ber Krauen, Kamm od. Harneisen zum Harneisen der Gypebeden, BA. p. 269, 25.

2) (καλάμση) eine Peuschernart, sonft καλαμος, Harneisen zum Kintrauseln der Schreiben, Ar. Ach. 1033.; Röhre od. Schlauch, Gal. 5, p. 359, Geop. 20, 24. καλάμιστης, ου, ο, = καλαμαίος, in Athen that waren dusch diese Kintelle, in the Notes of the Moren der Coren, 185. hunberte). k) = δροφος, bei ben Roern, Heυποττες). κ) = υρωρός, στ. τεπ. στ. κ. 120-sych. - 2) = καλάμη, τοῦ σέσου, Xen. Oec. 18, 2. An. 4, 5, 26., Hesych. κάλάμοστεφής, ές. (στέψω) mit Acht ums geben, ighilfobedt, βύρσαι, Batrach. 127.

κά και ο της, ου, ό, (σφάζω) ber mit Robe fchlachtet, stobtet, Philo 2, p. 536, 80. κά λαμοτύπος, ό, (τύπτω) = Εξυτής, Δά-

xwres, Heaych.
† κάλαμου θέγγης, ες, (φθέγγομαι) auf bem Robes, der Schalmei blasend.

κάλαμόφθογγος, ον, (φθέγγομαι) auf bem Rohr gespielt, ob. geblafen, Πάν καλαμό-φθογγα παίζων, Ar. Ran. 230. κάλαμοφόρος, ον, (φέρω) Rohr ob. Dals men tragend, Xen. Hell. 2, 1, 2 (wo jest

men trageno, Acn. Lon. 2, 1, 2 μα καλαμηφόρων bergett.). κάλαμόφυλλος, ον, (φύλλον) robrblatterig, Theophr. HP. 1, 10, 5., Geop. 10, 44.

παλάμοω, (κάλαμος) mit Robt ichienen, 1. B. einen Beinbruch, Galen. Parabil. 3. — Pass. καλαμούσθαι, halme treiben, Theophr. HP. 8, 2, 4., f. Schneiber Kcl. Phys. 2, p. 77.

καλάμωσης, ες, (είδος) reprartig, voll von Mohr, mit Rohr bewachsen, λίμνη, Anth. 7, 365.; τόπος, DC.63, 28.; τὰ καλαμώση (sc. χωρία), Robrgebufche, Arist. HA. 6, 14.

xălăµŵr, wros, o, bas Rohricht, ein mit Rohr bewachsener Ort, Schol. IL 18,576. Ni-

χαλάστοις, ιος, ή, ein langes, unten mit Κουν καλευμένοι, Xem. Cyr. 2, 1, 9: m. dat Κτουθείn besetzes linnenes Rleid ber Regyptier, κέκληνται δέ σγιν έδραι (b. t. έπωνομέ-

κάλεσις, εως, ή, bie Rlaffe, bas Lat. classis, DH. 4, 18.

χάλεσσίχορος, ον, (χαλέω, χορός) gum Tang auffordernd, Orph. Lith. 712.
χάλεστής, ου, ό, (χαλέω) ber Rufer, = χλητήρ, Schol. Aasch. Sept. 580.

κλητήρ, Schol. Assch. Sept. 580.

κάλέω, fut. καλέσω (felten bei ben Melteren, Asschin. adv. Tim. 67., ôfter b. Spát., wie Luc.) att. καλώ (Plat. Symp. p. 175 A. Xen. Conv. 1, 15., ξ. Phot. p. 128, 14., Moer.), fut. med. καλέσομαι (ξηικαλέσειαι, Lycurg. c. Leocr. 17, 143.), καλούμαι (πυοκαλείσοθε, Dem. p. 458, 25), in pass. \$btg, καλεί, Soph. Κί. 959., Eur. Or. 1440, Ar. Vesp. 544 nach Φοτf. (ξ. Monk. ξ. Eur. Hippol. 1458): aor. ἐκάλεσα, ep. κάλεσα (ἔκλησα, Nicand. fr. 22; ἐπικλήσαι, Musac. 10.) aor. med. ἐκαλεσάμην, ep. καλεσαάμην; pf. κέλημαι; pf. γεκαλεσμένη, Suid.); aor. pass. ἐκλήθην; fut. pass. κέκλημαι (bei ben Μείς text gew. Ε., Aesch. Pr. 842., Soph. OT. # 24, 379 ; int. pass. xexλησομαι (set at at. se. 2000m. att. proges p. 3/0. — teren gew. δ., Aesch. Pr. 842., Soph. OT. 3) rufen, auffordern, mabnen, m. 522. El. 223., Plat. Tim. p. 42 A. u. [.] inf., ll. 3, 250. 10, 197., Pind. Pyth. 11, 8. 2ληθήσομαι, settner bei biefen, Plat. Legg. p. Soph. El. 984. Phil. 464. Al. 72. — 4) for 2ληθήσομαι, settner bei biesen, Plat. Legg. p. 681 D., hausig bei ben Spät.) rusen, b. i. 1) nennen, δν Βμάσεων καλέουσι δεοί, άνδρες δά τα πάντες Δίγαίωνα, Il. 1, 403 δ. n. Α., Dicht. u. 9τοί, 1 τινὰ ἐπώνυμον, ἐπίνωνος υ. ἐπίκλησις; ὀνομαστί, Αταί. 374; λυόματι, ΝΓ.; καλείν τινα δνομά τι, 3αν μι τία τικευ κοπει nennen, Οδ. 8, 550., Pind. Ol. 6, 56., Kur. lon 258., Plat. Gratyl. p. 08.3 Εί. im pass., Hdt. 1, 173., Χεπ. Oecon. 6, 12: ohne δνομα, τοῦτό με ἐκάλουν, so

cet. Bug. 3, 303.; auch καλαμεών, [. 206., β. Phryn. p. 167.

λάλαμωτή, ή, eine Einfassung der Schiffe mit Robt. Rost. p. 1533, 51.

καλάνδαι, ων. αί, die Romischen calendae, DH., Plut. u. Χ.

καλανδαι, ή, auch καλανδος, ό, eine Eerschenart, calandre, viell. die Peivelerche, Diomys. Ixeut. 3, 15., [. Schneider Kcl. Phys. 2, p. 41.

καλανδιον, καλάπους, [. καλόπους. καλαρίνες, όχετοί, Λάκωτς, Hesych. καλαρίνες, όχετοί, Λάκωτς, Hesych. καλαρίς, ό, εin Bogel, Arist. HA. 9, 1.

καλανδιος, τος, ή, ein langes, unten mit Κιοδθεία bestes tinnenes Rieid der Kegyptier, καλληνιαι δέ σιν Εδοαι (b. ί. επονρωτική μων καλεύμενοι, Χεπ. Cyr. 2, 1,9: m. dat. Κιοδθεία bestes tinnenes Rieid der Kegyptier, cet. Hug. 3, 303.; auch andauser, f. Sob., nannten fie mich, Ael. VH. 14, 31., Callim. ποδοθείπ befestes linnenes Rieid der Aegyptier, (Poll. 7, 71. Kast. p. 391, 37.), Hdt. 2, 81. Cratin. b. Schol. ξ. Ar. Av. 1294.; auch der gefter, Democrit. b. Ath. p. 525 D. E. Fritzsche de Ar. Thesmoph. poster. p. 49. πάλαυράπιον, dimim von παλαῦροψ, Ατ-temid. 4, 72. πάλαυρόπιον, dimim von παλαῦροψ, Ατ-temid. 4, 72. πάλαυρόν, οπος, ή, der oben ge tr û m mt to biew. unter das Bieh warfen, um es zur heerde zu treiben, Il. 23, 845., Ap. Rh. 4, 974.; ουατόσοσα, Schol. Ven. ξ. Il. a. a. D. ξ τοη χεῖα, Ap. Rh. 2,23., Long. 1,8, DH. 1,39., Philostr. p. 67. (Oft findet fich in den hands ficht. be Echreibart παλαβροψ, f. Lennep. ξ. Coluth. p. 69., Bellauer ξ. Ap. Rh. 4, 974.) πάλεσχον, ion. Sterative, des impf. von παλεως παλεωχε, καρ. Rh. 4, 1514.; παλεσχον, i. 15, 338. πάλεσχε, εως, ή, bie Klasse, das tat. clas—νόν λεομγον, και με με γρομπον. Od. 1, 90. Il. 1, 402 δ. 1, άγορηνδε, βάλαμόνδε, οικονδεί, ib. πάλεσχο, τη, bie Klasse, das tat. clas—νόν λεομγον, και με με γρομπον. Od. 1, 90. Il. 1, 402 δ. 1, άγορηνδε, βάλαμόνδε, οικονδεί, ib. πάλεσχο, τη, bie Klasse, δας tat. clas—νόν λεομγον, και με με το με in Jov. 20. in Del. 131. b) antufen, anflehn, βεόν, βερός, Pind. Pyth. 2, 12. Aesch. Pr. 91., Suppl. 851., Soph. δ. u. X.: auch im med., Aesch. Choeph. 199. 214. — 2) τufen, herbeis, žufammentufen, εἰς ἀγορήν, ἐ. "Ολυμπον, Od. 1, 90. II. 1, 402 δ.; ἀγορήνδε, βάλαμόνδε, οἰκόνδε, ib.; οὐδ ἰκόμην ἔγωγ ἄν, εἰ σὺ μὴ κάλεις, Soph. OT. 432 u. fonfigen.; m. acc. alkin ohne praepos., δσοι κεκλήστο (ft. ἐκέκληντο) βουλήν. 16 biel sum Rothe herufen magen II. οφης praepos., acol κεκληκτο (Π. εκεκλητο) βουλην, 60 biel jum Rathe berufen maten, H. 10, 195. b) rufen, laben, einlaben, wie das Eat. vocare, Od. 4, 532 11, 187 δ. (nitgends in der II.); ξε θοίνην, Har. lon 1140; ξηλ δείπνον, Xen. Mem. 2, 3, 11.; ὁ κελλημένος Damor k Ath. 2, 50 D. gapar Rinutros, Damox. b. Ath. p. 102 D. c) vot Gericht forbern, vorlaben, u. vom fle ger verklagen, elg ro dixavrigion, Dem. p. 406, 26. d. u. A.; elg rip dixny xaleisgai, vor Gericht gefordert werden, Xen.; ohne nahere Bestimmung, Dem. p. 407, 5; rip dixny xalein, jum Rechtebescheibe rufen, Ar. Vesp. 1441.; auch im pass., ή πατροπόνος δίκη κέκλητ ἀν αὐτῷ, Soph. fr. 624; πρίν την ἐμην (δίκην) καλεῖσθαι, bebor ich bot beschieben werde, Ar. Nub. 780.: Med., κα-λουμαι Σιρεψιάσην, Ar Nub. 1221 u. b. S. Reier u. Schom. Att. Propeß p. 576.—

Ø. 505.

schonen, gluctichen Tagen, opp. xaxquecos, Antb. 9, 508.

Anth. 9, 508.
 χάλημι, aeol. f. καλέω, Sappho b. DH.
de comp. verb. p. 352 Schaef.
 κλήτης, ου, ό, f. κηλήτης.
 κλήτως, ουος, ό, (καλέω) ber Aufer, Lat.
calator, Il. 24, 577.
 κάλα, ή, ion. καλιή, βόλχετης Bohnung,
βutte, (οίκος ξύλινος, Hesych.), Hes. Ομ.
374. 503.: bie Scheune, id. Op. 299. Arlemid. Z. 24. b) bie Grotte. Kapelle. Ap. Rh. temid. 2, 24. b) ble Grotte, Rapelle, Ap. Rh., 1, 170. Anth. 6, 253. c) bas Reft, Theocr. 29, 12. Phocyl. 79. Luc. ver. hist. 2, 40. musc. enc. 9. de dea Syr. 29. Bgl. Poll. musc. enc. 9. de den Syr. 29. Bgl. Poll. 10, 160. d) ber Kerter, Ap. Rh. 4, 1095. ο) χαλιαί, ξύλινά τινα περιέχοντα αγάλματα είδώλων, Heayoh. [ι in ber Regel lang, nur b. Phocyl. a. a. D. kurg.] (Biell. von καλον, obgleich die Karze ber ersten Silbe dages gen ift.) Dav.

zalias, ados, fi, = bem vorhg., bef. bie Bohnung, Kapelle, DH. 1, 67. 2, 57. 3, 70. Plat. Nam. 8. Cam. 32. Mor. p. 417 A.

xaldia, ξντερα, Κύπριοι, Hesych.
παλίδιον, τό, dim. υοπ καλιά, Bupolis b.
Poll. 10, 161., Phot. s. v.
παλίκιοι, οί, f. κάλτιος.
πάλινδευ, υόλικη, †. — Pass. m. fut. med. -ήσομαι, sich wälzen, sherumtreiben, er ryσι στοήσι, Hdt. 3, 52.; er rais ödois. Thuc. 2, 52.; ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις, Dem. p. 403, 20.; ἐν ἀνοραῖς, Sext. Emp. adv. Math. 2, 27.; m. dat., Plut. Timol. 28.: ἀντιτι, ἐν τῷ πειρᾶσθαι, Χοπ. Cyr. 1, 4, 5.; neel rag koedag, Isoor. c. Sophist. 20, p. 295 B. Bgl. Bergler z. Alciphr. 1, 23. Hemsterh. z. Luc. Nigr. 30. Dav.

χάλινδήθρα, ή, ber Baliplat (ὁ τόπος, εν ψ καλινόουνται οί επποι και άλλοι έξακούμενοι τον κάματον, Phrynich. in Bast. Epist. p. 211.), Ael. HA. 3, 2.; von ungewisser Botg bei Philes de prop. an. 79, 5. καλινόησις, εως, ή, bas Balgen, Berfen, των κυβών, Alciphr. 3, 42.

κάλινος, η, ον, (κάλον) βόζετα, βάκτρον, poēt. b. Schol. Ar. Av. 1283.; τειχέων προβίματα, Lycophr. 1418. — 2) κάλινοι, δο-

xalios, d, bie Patte, Wohnung, das Behålts nih, ο τοῦ γείτονος, Ε. icharm. b. Poll. 10, 161., Cratin. ib. 10, 160. — 2) — ξύλινον δισμωτήριον, Phot. — 3) = χύφων, Schol. Ar. PL 476.

χαλίς, σχέπαφνον, Hesych.

καλίς, σχεπαφνον, Hesyon.

κάλιστομω, ion. f. καλέω, Callim. in Dian.

67. in Cer. 98. Bgl. Harpoor. p. 67, 8 Bekk.

καλίω, = κυλίω, von Gramm. angef., Hesych. BA. p. 5, 2. [565, 13.

καλλά, dor. f. καλά (= καλοές), BA. p. καλμάβε, (δος. φ. f. καλαβε.

xallaβ(s, (δος, ή, f. xalaβ(s. xallafts), xallaïvos, f. xalaïvos sqq. xállaιον, τό (Arist. HA. 9, 49. 50.), gew. pl. xállaια, τά, ber Bart bes Dahns, palea (b. Arist. a. a. D. ber Kamm bes Dahns),

xālήμεναι, ep. inf. praes. act. zu καλέω Ar. Eq. 497. Paus. 9, 22, 4. Sei Ael. HA. 5, παλείν, II. 10, 125. β. Buttm. Gr. Gr. 1. 5, 5 in bet β. καλλη, κάλλεα 11, 26., τοῖς καλλέοις 15, 1.; κάλλεσιν, Clem. Alex. καλήμερος, ον, (καλός, ήμερα) mit ob. von ighnin, gludtigen Tagen, opp. καχήμερος, 2) nach λel. Dionys. 5. Bust. p. 1283 Bas. λeth 0 508 bieffen auch die trummen Schwanzfebern bes Sahns fo.

xalläglag, ov, o, eine Art Kabeljau, auch γallaglag, Archestrat. b. Ath. p. 316 A., Opp. Hal. 1, 105 (nach Schneib.).
xallea, τα, ξ. xallacov.

xalleinw, ep. f. xaraleinw, w. f.
xalleinw, ep. f. xaraleinw, w. f.
xalle. Diemit wird eine groffe Angahl zussammengeseter Barter gebildet, in denen zu
dem Hauptbegriff des einfachen Bortes der Bes
griff fc on bingutritt.

griff (d) d n hingutritt.

xalliagzew, die Warbe eines Rathsherrn haben, Inser. Cyz. b. Caylus 2 tab. 67.

xallias, ov, d, (xálloc) der Affe, sonst nser. Qnxos, bes. der hausasse bei den Athenern,
Gal. 8, p. 663., Hollad. in Phot. dibl. p. 535;
11. Suid. Bgl. Pind. Pyth. 2, 72. (Bet den Eafthamoniern καλλίση, Hesych) καλλιάς, άδος, ή, solanum halicacabum, Dioscor. 4, 72.

zalliastrayalos, or, (astrayalos) fcone Andel habend, Arist. HA. 2, 1, p. 29, 92 Bekk. min.

xalλιβλέψάσος, ον, (βλέφασον) mit scho nen Wimpern, Kur. Ion 189. — 2) το xal-λιβλέφασον (ft. φάσμαχον), ein Wittel, die Augenbrauen schon zu färden, callidlephärum, Plin.

xalltβóuc, ου, ο, (βοή) fcon rufend, fcon zallisoae, ου, ο, (βοη) (φοπ τητειο, (φοπ tonenb, ανλόε, Simonid. b. Aristid. 2, p. 381, 2., Soph. Tr. 637., Ar. Av. 682.

zallisoloe, δ. (βόλος) ber (φόπε», gute Wurf, Poll. 7, 204.

zallisoroe, ον, (βόσχω) (φόπε Reibepläge habenb, Nonn. 35, 59.

2αλλήβότους, υ, gen. υος, (βότους) [chonstraubig, νάρχισσος, Soph. OC. 688. ©. 10.

zallifolos, ov, (folos) mit fconem, fruchts barem Boben, Kur. Or. 1382.

καλλιγάληνος, ον, (γαίηνη) von anmuthis ger Deiterfeit, ichon und ftille, πρόσωπον, Eur. Tr. 837-

καλλίγαμος, ον, (γάμος) von glådlider Che, glådlid vermählt, Anth. 9, 765.

zalliyéveθlog, or, (γενέθλη) Schones erzeugenb ob. gebarenb, Corinna b. Schol. 3. Il. 2, 498., Procl. hymn. in Hecat. 1.

11. 2, 495., Froci. nymn. in Hecat. 1.

Kalliyéveia, ή, bie Schönes hervorbring genbe, Erzeugerin hertlicher Dinge, Bein. ber Demeter, Plut. 7. p. 193 Hutt.; Ar. Thesm. 299. nach Einigen die Erbe, nach Andern eine Dienerin der Demeter. Bgl. Apollod. b. Phot. p. 127, 9.: μα την Καlliyένειαν, Alciphr. 2, 4. S. Fritzach. de Ar. Thesmoph. sec. p. 9 sqq. — 2) τα Καlliyένεια, sacra Calligeniae, θύειν, Alciphr. 3, 39.

καllivitationes. ον ξείζευση mie 661.

καλλιγέφυρος, ον, (γέφυρα) mit schoner Bruck, ποταμός, Bur. Rhes. 3-9.

xall/γλουτος, ον, (γλουτός) = xall/πυ-γος, Nicand. b. Clem. Alex. p. 33. zalllyovos, or, (ΓΕΝΩ) eblen Gefchichts,

πακοσφυξία, ή, (σφύξις, σφύζω) fcliechter, Franthafter Pulsfclag, Gal. 6, p. 117, 10, p. 471, Aretae. p. 21. eloc. 27. жαχόσχημος, ον, = b. folg., Herodian. Bpim. p. 177.  $z\alpha z \sigma i \epsilon z \nu \ell \zeta \omega$ , f.  $\ell \sigma \omega$ ,  $= z \alpha \tau \sigma i \epsilon z \nu \ell \omega$ , BA. p. 103, 18. κάκοσχήμων, ον, gen. ονος, (σχήμα) von schecken Unstant, unanstantig, unschild, †.

Adv. κακοσχημόνως, Plat. Legg. p. 728 B. κάκοτεχνίου δίκη. = κακοτεχνίας οδ. κακοτεχνιών δίκη, Poll. 8, 37. aus Lys., nut in biefem Rasus gebr. We andere gericht superl. wieber κακοτεγνώτατος, Anth. a. a. D.

— Adv. - έχνως, Chrys. π. μεταν. 8. v. 6, p. 805, 38. u. a. KS.: = ατέχνως, tunfios, chend, die Zeit vertandelnd, Arr. Kpict. 2, 19, 15., Greg. Naz. carm. 21. b) zur unrechten Zeit Muse machend, ruhend, unthätig, Anth. 5, 104. (nach Jacobs hier in Bbtg. 2). — 2) xxxx Bett Muse machend, rubend, unthatig, Anth. 5, rob, opp. rexpixas, Philo 1, p. 195, 5. 104. (nach Jacobs hier in Bbtg. 2). — 2) xaxo xaxo xys, yros, n, (xaxos) die Schlechteit, oxodos nivoal, wibrige, schlimmen Ausenthalt b. i. a) Untuchtigkeit, Unbrauchbarkeit, Untauge berursachenbe, verzögernde Binde, Aesch. Ag. 186. — Adv. κακοσχόλως, s. v. a. eitel, thorrichterweise, Trypho de trop. p. 45 ed. Cantabr., KM. p. 634, 6.: s. v. a. obschn, Schol. Ar. Ach. 397. lichteit zu etwas, bef. von Mannern und Arw gern, Feigheit, Bergagtheit, II. 2, 368. 15, 721., Od. 24, 455. : ber Borwurf ber Feigheit, Tyrtas. 1, 10 Schneidew. — 2) fittliche Schlechter (Igkeit, Laster, Bosheit, Nichtswürdigkeit, Riebetträchtigkeit, Frevel, II. 3, 366.; opp. doing. Hes. Op. 285., Assch. Prom. 1068.; 6 κακότακτος, ον, (τάσσω) fclecht geordnet ob. zu ordnen, Hesych. s. v. δύστακτον. χάχοτάφος, ον, (τάφος) fclecht begraben, mit fchlechtem Begrabnis, Schol. Opp. Hal. πάσαν κακότηια ελάσαι, Hdt. 2, 124. u. δ.; τάς έντος κακόιητας, (Plat.) Axioch. p. 366 A.: bh. die baraus folgende Schmach, κακόιης 5, 346. A.: bh. die daraus folgende Schmach, κακότης και αίσχύνη, Antiph. 6, 1, p. 141, 20.—
3) gew. Unglack, Elend, Leiden, Uebel, sebt oft bei Hom. des. Kriegsnoth, II. 11, 382.
12, 332.; μυρίης κακότητος η μυρίης εὐδαιμονίης, Hdt. 6, 67. u. d., Pind. fr. 171, 4. Pyth. 2, 35., Kur. Beller. fr. 6, 7.; τι μέτρον κακότητος έιρυ, Soph. Bl. 228. OC. 525.—
31 att. Profa bodyst seltenes B., bei d. att. Dickt. nur an den angel. St. κάκοτεκνία, ή, opp. von εὐτεκνία, Ungluck mit Kindern, BA. p. 46, 16.
κάκοτελεύτητος, ον, (τελευτάω) fclecht geendet, sich schelecht endigend, Schol. Aesch. Ag. 913. αάκοτέρμων, ον, gen. ονος, (τέρμα) fawer ob. übel endend, einen übeln Ausgang habend, ψυγμός, poët. de vir. herb. 94. πάκοτεχνέω, (κακότεχνος) boje Kunste brauschen, arglistig ober boshaft handeln, Dem. p. 1050 C. u. d. b. Orat.: εξς τινα, gegen Imd, Hdt. 6, 74.; περί τι, Dem. p. 1136, 24.; m. σοιξισθαι berb., ib. p. 942, 26. — 2) tr. Dicht. nur an ben angef. St. κάκοτράχηλος, ον, (τράχηλος) mit fchlectem, mißgestaltetem Raden, Apoll. lex. Hom. g. X. κάκοτροπεύομαι, dep. med., schlecht hans beln, bef. tudifch, betrügerifch handeln, Hesych. burch bofe Runfte verführen, betrugen, verfals. v. αίγυπτιάζων, BA. p. 354, 13.; πρός τινα, Pol. 5, 2, 9.
κάκοτιοπέω, Γ. ήσω, = b. vorhg., Hippocr. fcen, Blnscr. 2, p. 410, 19., Aristaen. 2, 18.: ρακε. χεκατοτεχνημένος, Diosc. 5, 142. — κάνοιροπέω, ?. ήσω, = b. borhg., Εθρρος. 3) übermässig tankeln, άρμονίαι κακοτεχνοῦ- ρ. 606, 31. κάνοιροπία, ή, schiechte, bes. tacksiche, bes. tacksiche, Demetr. de eloc. 28., vgl. Ernest. tragerische Annual 200. Τους. 3, 83., Dc.

πάθεσιν, Demetr. de eloc. 28., vgl. Krnest. trάgerische Handlungsweise, Thuc. 3, 83., Delex. techn. 8. v. κακοτεχνία.

κάκοτέχνημα, τό, = κακοτεχνία, Joseph.
Genes. p. 35 C., Kuseb. pr. ev. 4, p. 132 C.,
Oenom. ib. p. 217 D. u. a. Spát.
κάκοτεχνία, ή, schlechte Kunst, Luc Paras.
27., DL. 8, 6.: bes. sch. sch. sch. sch. γάονας
καλιτεχνίας είσαγων, Strab. 7, p. 301.:
bh. Arglist, Bosheit, Betrug, Plat. Legg. p.
936 D., Ath. p. 631 F. u. X.: bes. in ber Rahrung haben ob. besommen, ebenso im pass,

thun, schlecht, boshaft handeln gegen Imb, m. acc., τους δανόντας (opp. εὐεργετεῖν), Aesch. Phryg. fr. 244. Suppl. 537. u. X.: betrágen, this handeln, etw. verdrehen, versalschen, rois κάμθεη, etw. verdrehen, versalschen, rois κάμθεη, etw. verdrehen, versalschen, rois κάμθεη, chab. De. 721, 20.; τὰ ἀληθη καὶ κακουχούμενοι, DS. 3, 23. 19, 11., DC. 35, μη κακουγούμενα τῶν πραγμάτων, Dem. p. 878, 5. u. δ. Dh. bes. d) Schaen sursige school, signal school, school, signal school, signal school, signal school, signal school, signal school, signal school, signal school, signal school, school, signal school, signal school, signal school, signal school, signal school, signal school, signal school, signal school, school, signal school, signal school, signal school, signal school, signal school, signal school, signal school, signal school, school, signal school, signal school, signal school, signal schoo thun, folecht, boshaft handeln gegen 3md, m.

naxovoyla, 7, bas Wesen und die Dands lungsweise eines xaxoloyos, Bosheit, Schleche tigheit, Σώθε, την λεγομένην δίκην της κα-κουργίας, Plat. Legg. p. 728 B. u. Χ., Plut. Cat. min. 46.: κ. και δεινότης, Plut. Artax. 30. (f. κακούργος): übtr. von Giften, αί των φαημάκων κακουργίαι, Diosc. 1, 120.— 2) die Uebelthat, Missethat, der Frevel, κιβόηλεύματά τε και κακουργίαι των πωλούντων,

bh. part. nor. 1. act. παποτροφήσας und nor. thuend, sollect handelnd, boshaft, sollect, the 1. pass. παποτροφήσεις, gleichdedutend, deided, πλώπες, Hdt. 1, 41.; άνήο, Soph. Ai. πάποτροφία, ή, sollect Rahrung od. Kost, 1022.; μάντις, id. OT. 705.; πειδώ — καποτροφία, ή, sollect Rahrung od. Kost, 1022.; μάντις, id. OT. 705.; πειδώ — καποτροφος, ή, sollect Rahrung od. Kost, 1022.; μάντις, id. OT. 705.; πειδώ — καποτροφος, ον, (τρέψω) sollect nahr (αναροφος αναλιάπατηλή, Plat. Gorg. p. 465 B., Xen. u. Χ. δ.: βαπχεία, verdrecherisch, καποτύχεω, ungskotich sein, opp. εὐτυχεω, καποτύχεω, ungskotich sein, opp. εὐτυχεω, καποτύχεω, ungskotich sein, opp. εὐτυχεω, καποτύχεω, είς, (τύχη) ungskotlich, καποτύχεω, τους καπούργους εμβάλλειν εἰωθείμας, πλειδείτας καπούργους εμβάλλειν εἰωθείμας, τους καπούργους εμβάλλειν εἰωθείμας, τους καπούργους εμβάλλειν εἰωθείμας καπούργους εξιβοξιακός καπούργους εμβάλλειν εἰωθείμας καπούργους δείς Diebe, Φαμεείποτειφετ, Ωρθεί καπούργους δείς Diebe, Φαμεείποτειφετ, καποτύχεω, ή, δαθ Ungskot, Rust. p. 1421, 44. καπούργος, ον, (ύπρος) — άὐπρος, Heπάκοτύχεια, ή, das Unglack, Rust. p. 1421, 44.
πάκούπνος, ον, (ύπνος) = άϋπνος, Hesphener, gegen weiche Endeiris oder Αραροge sych. s. ν. άϋπνους.
πάκουπονόητος, ον, (ύπονοίω) sett args whomisch, Eritar. v. δυστόπαστος, Suid.
πάκουνείω, s. ήσω, (κακουργός) a) Βόξεδ thun, schoem. ant. iur. p. 246, 5.
κάκουνείω, sobast, tragerisch sein od. dans. delin, schoem. ant. iur. p. 246, 5.
b) Echaden zusügend, schoem. ant. iur. p. 246, 5.
c) And schoen. Ar. Nub. 1175., Plat. Legg. p. 934 A., Plut. Cat. mai. 44.
C. Gracch. 17. u. A. δ.: mit κακον πράπτειν vero, Dem. p. 766, 20. b) im Disputiren, mit versänglichen Aunstgriffen streiten, chitanis ren, έν τοῖς λόγοις, Plat. Gorg. p. 489 B.
483 A. u. Α.; τον λόγον, id. Pol. p. 338 D., vgl. Schaes. appar. Dem. 3, p. 223; m. σοηθιεθεί εταν verb., Plut. Mor. p. 1059 C. c)
3mb od. einer Sace etwas Boses, uedles ans thun, scheck, boshaft handeln gegen 3mb, m.
16132.

6132.

3, 7.; von

3, 7.; von κακοφημίζω, (φημίζω) Schlechtes, Uebles reben, verleumben, Schol. II. 1, 105. κακόφημος, ον, (φήμη) von schlechter Borbebeutung, Erklar. v. άρρητος, Schol. Soph. Ai. 214. — 2) act. in ábeln Ruf bringend, berüchtigt machend, Joseph. b. Jud. 6, 3. — Adv. κακοψήμως, Manetho 5, 323. κακόμιθωσισ. ον. (αθθίσω) sebr verberbt.

κακόψθαρτος, ον, (φθείρω) febr verberbt,

Ρίαι. Legg. p. 917 E. u. δ., Xen. Cyr. 1, 6, 28., Dem. p. 730, 12.

κάκουργικός, ή, όν, zum Uebelthåter, Frevs let gehörig, ihn betreffend, frevlerisch, άδική-ματα, Arist. Rhet, 2, 16. u. Spåt.

κάκουργος, ον, ("ΕΡΓΩ) Bose od. Uebles of the statement of the st 

xaxogurrakla, ή, (σύνταξις) bie schlechte Attischen Gerichtssprache, xaxorexylas u.xaxo-Busammensehung, Kust. p. 210, 30. 1217, 23. τεχνιών δίκη, Klage wider Kante, gegen die zaxόσφαιρος, ον, (σφαίρα) don schlechter seinige Parthei, welche Zeugen aufgestelt hatte, ble ψευδομαρτυριών verurtheilt waren. Dem. Hist. 11, 494. χακοσφυξία, ή, (σφύξις, σφύζω) schlechter, kantogure, Tranthaster Pulsschlag, Gal. 6, p. 117, 10, mássige Kunstelei, Kunstverder, Demetr. de elge. 27. χακοσφυξία, ή, (σφύξις, σφύζω) fcliechter, Franthafter Bulsfclag, Gal. 6, p. 117, 10, p. 471, Aretae. p. 21. κακόσχημος, ον, = b. folg., Herodian. Bpim. p. 177. κάκοσχήμων, ον, gen. ονος, (σχήμα) bon κάκοτεχνίου δίκη, = κακοτεχνίας οδ. κακο-schlechtem Anstand, unanstandig, unschiedlich, †. τεχνιών δίκη, Poll. 8, 37. aus Lys., nur in — Adv. κακοσχημόνως, Plat. Legg. p. 728 B. biesem Kasus gebr. Bort, wie andere gerichte κάκοσχολεύομαι, = κακοσχολέω, Cyrill. liche Ausbrücke, als λειποταξίου, λειπομασ-Alex. c. Julian. 4, p. 125., Hesych. s. v. διακότεχνος, ον, (τέχνη) mit bolen Kunften κάπετα όρχιπεδίζειν.

απάσχολος, ον, (σχολή) feine Muse schlecht anwendend, aus Langerweile dummes Zeug machend, die Zeit vertandelnd, Arr. Kpict. 2, 19, 15., Greg. Naz. carm. 21. d) zur unrechten zeit Muse machend, ruhend, unthätig, Anth. 5, 104. (nach Jacobs hier in Bbtg. 2). — 2) κακόσχολος πνοαί, widrige, schlimmen Ausenthalt verursachende, verzögernde Winde, Aesch. Ag. 186. — Adv. κακοσχόλως, s. v. a. eitel, thör tichterweise, Trypho de trop. p. 45 ed. Cantabr., EM. p. 634, 6.: s. v. a. obsedn, Schol Ar. Ach. 397.

κακότακτος. ον. (τάσσω) schlecht geordnet

πακόταπτος, ον, (τάσσω) fclecht geordnet ob. zu ordnen, Hesych. s. v. δύσταπτον. πάπόταψος, ον, (τάψος) fclecht begraben, mit folechtem Begrabniß, Schol. Opp. Hal. 5, 346.

mit Kindern, BA. p. 46, 16.
κάκοτελεύτητος, ον, (τελευτάω) fclecht geendet, fich schlecht endigend, Schol. Aesch. Ag. 913,

ob. übel enbend, einen übeln Ausgang habend, ψυγμός, poet. de vir. herb. 94.

χάχοτεχνέω, (κακότεχνος) böse Künste brauschen, arglistig oder boshaft handeln, Dem. p. 1050 C. u. δ. b. Oral.: εξς τινα, gegen Imd. Hdt. 6, 74.; περί τι, Dem. p. 1136, 24.; m. σοφίζεσθαι verb., ib. p. 942, 26. — 2) tr. durch böse Künste versühren, betrügen, versühren, Blnscr. 2, p. 410, 19., Aristaen. 2, 18.: pass. κεκακοτεχνημένος. Diosc. 5. 142. — | pass. χεκατοιεγνημένος, Diosc. 5, 142. — κάκοτροπέω, 1. ήσω, = b. bothg., Hippoc. 3) übermässig tänsteln, άρμονίαι κακοτεγνοῦ- p. 606, 31. κάκοτροπία, ή, schlechte, bes. täcksiche, beπαθεσιν, Demetr. de eloc. 28., vgl. Ernest. trägersiche Panblungsweise, Thuc. 3, 83., Dc. λαθεσιν. 100 μπ.

eloc. 27.

 $z\ddot{\alpha}z\sigma i \epsilon z v \ell \zeta \omega$ , f.  $\ell \sigma \omega$ ,  $= z \alpha \tau \sigma i \epsilon z v \ell \omega$ , BA. p. 103, î8.

σοχιπεδίζειν. πάποσχολέω, f. ήσω, (κακόσχολος) seine Muse seine damenden, vor Langerweite dumines zeug machen, Plut. Mor. p. 1040 B.; πρός ήδονήν, Theano ep. 1. κάκοσχολία, ή, der schlechte Sebrauch der Kusse mit seinen Folgen, das Possentreiben aus Langerweite, Plut. Mor. p. 274 C. κάκοσχολος, ον, (τχνη) mit delen künsten wärden, or, (τέχνη) mit delen künsten κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen künsten κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen künsten κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen künsten κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen κάκοπ κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen κάκοσχολος, ον, (τέχνη) mit delen κάκοσχολος ον, (τέχνη) mit delen κάκοσχολος σε κακοτεχνός και διακοτεί με κακοτεχνός και διακοτεί με διακοτεί

superl. wieder xazoregrataros, Anth. a. a. D.

- Adv. - έχνως, Chrys. π. μεταν. 8. v. 6, p. 805, 38. u. a. KS.: = &τέχνως, tunfles, τοβ, opp. τεχνιχῶς, Philo 1, p. 195, 5. κάκότης, ητος, ή, (κακός) bie Schlechtheit, b. i. a) Untuchtigkeit, Unbrauchbarkeit, Untaugr lichfeit gu etwas, bef. von Mannern und Rriegern, Beigheit, Bergagtheit, Il. 2, 368. 15, 721., Od. 24. 455. : ber Borwurf ber Feigheit,

Tyrtae. 1, 10 Schneidew. — 2) fittliche Schleitigeit, Caster, Bosheit, Richtswurdigteit, Riebetträchtigteit, Frevel, II. 3, 366.; opp. άφιτή, Hes. Op. 285., Aesch. Prom. 1068.; ες πάσαν κακότηια έλάσαι, Hdt. 2, 124. u. δ.

τάς έντος κακότητας, (Plat.) Axioch. p. 366 A.: bh. die daraus folgende Schmach, κακότης

αποτεκνία, ή, opp. von εὐτεκνία, Unglåd it Kindern, BA. p. 46, 16.
αποτεκεία, ή, opp. von εὐτεκνία, Unglåd it Kindern, BA. p. 46, 16.
αποτελεύτητος, ον, (τελευτάω) schol. Aesch. g. 913.
αποτελεύτητος, ον, gen. ονος, (τέρμα) schwer μυρίης κακότητος ή μυρίης εὐδαιμονίης, Hdt. 6, 67. u. δ., Pind. fr. 171, 4.
αποτερίωων, ον, gen. ονος, (τέρμα) schwer μυρίης, Hdt. 6, 67. u. δ., Pind. fr. 171, 4.
γμός, ροξί, de vir. herb. 94.
απότητος έγμ, Soph. El. 228. OC. 525. — 3n att. Prosa hogh schwer B., bet b. att.

Dict. nur an ben angef. St. xxx010xxx10c, or, (10xxx10c) mit fchecetem, mifgeftaltetem Natten, Apoll. lex. Hom. 1-X. κάκοτροπεύομαι, dep. med., folkot hans

beln, bef. tudifc, betrügerifc handeln, Hesych.
s. v. αίγυπιιάζων, BA. p. 354, 13.; ποός τινα, Pol. 5, 2, 9.
κακοτροπέω, Τ. ήσω, = b. borhg., Hippoct.

πάθεσιν, Demetr. de eloc. 28., vgl. Krnest. krügerische Handlungsweise, Thuc. 3, 83., Diex. techn. 8. v. χαχοτεχνία.

κάχοτέχνημα, τό, = κακοτεχνία, Joseph.
Genes. p. 35 C., Euseb. pr. ev. 4, p. 132 C., Oenom. ib. p. 217 D. u. a. Spåt.
κάχοτεχνία, ή, schlechte Kunst, Luc Paras.
27., DL. 8, 6.: bes. sch. sch. sch. γάσνὰς
καὶ κακοτεχνίας είσάγων, Strab. 7, p. 301.:
bh. Arglist, Bosheit, Betrug, Plat. Legg. p.
936 D., Ath. p. 631 F. u. X.: bes. in ber Rahrung haben ob. besommen, ebenso im pass,

thun, fcledbt, boshaft banbein gegen 3mb, m. thun, [αριεαμι, σους διγόντας (opp. εὐεργετειν), απος. τούς διγόντας (opp. εὐεργετειν), απος. τούς διγόντας (opp. εὐεργετειν), απος. τοὐς διγόντας (opp. εὐεργετειν), απος. τοὐς διγόντας (opp. εὐεργετειν), απος. τοὐς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς τοψο και τούς και τούς τοψο και τούς τοψο και τούς και τούς τοψο και τούς και τούς τοψο και τούς και τούς τοψο και τούς και τούς τοψο και τούς και τούς τοψο και τούς και τούς τοψο και τούς και τούς και τούς τοψο και τούς και τούς τοψο και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς τοψο και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς τοψο και τούς και τούς τοψο και τούς και τούς τοψο και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς τους και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς τους και τούς και τούς και τούς και τούς και τούς τους τούς τους τούς τους τους και τούς τους τούς τους τούς τους τούς τους τούς τους τούς τους τούς τους τούς τους τούς τους τους τούς τους το 12.: vej. vonoereien vo. Aeder verwästen, von linglück, η Frinden od. Raubern, Thuc. 2, 22.: Εδροιαν, Plat. Pol. id. 32.3, 1.; χώραν καὶ κτήματα, Plat. Logg. Mor. p. 1 p. 760 K., Plut. u. A.: von leblosen Dingen, ως μηδ ὁ ἐκ τῆς κεψαλῆς ἰδρως κακουργή, κάκόψάτ κου. Mem. 1, 4, 6.

avn. mem. 1, 4, 0.
πάκούργημα, τό, schiechte Sanblung, Schands
that, Bosheit, Plat. Legg. p. 933 K. Pol. p.
344 B., Dem. p. 727, 27. u. δ. Orat.: Betrug,
Plat. Pol. p. 426 E., DH. 6, 44., DC. b) δυ
gfügter Schaben, Rachtbeil, Plut. Popl. 19.

nanovoyia, n, bas Befen und die Pands lungemeife eines zaxoloyoc, Bosheit, Schlech-tageit, Aude, την λεγομένην δίκην της κα-πουργίας, Plat. Legg. p. 728 B. u. Χ., Plut. Cat. min. 46.; κ. καὶ δεινότης, Plut. Artax. 30. (1. κακούργος): hott. von Giften, αὶ τῶν

1. past. 201. 1. sct. πακοτροφήσας und 201. thuend, scheet bandelid, boshast, scheet, sleichte kannelid, boshast, scheet, sleichte kannelid, beides the temper of the scheet sch

6132.

Sopt. 630.

χάχό μάτις, εδος, ή, (φάτις) übeltdnend, von schilmmer Borbebeutung, Aesch. Pers. 899.

χάχό ματος, ον, (φημί) übelktingend, Uebtes bebeutend; von ansidsiger, unansidndiger Bebeutung, = κακέμφατος, Quinct. 8, 3.

χάχο φημία, ή, schiechter Kuf, übler Leus mund, †. — 2) set. Berleumdung, Ael. VH.

3. 7.: non

3, 7.; von

κάκοφημίζω, (φημίζω) Schlechtes, Uebles reben, verleumben, Schol. II. 1, 105.

zazoco-ocese gefchloffen wirb, f. 206. g. Soph. Ai. p. 294.

κάκφριλος, ον, (φέλος) ό, schlechter Freund, Niceph. Blomm. Op. Geogr. p. 11. κάκφρλοιος, ον, (φλοιός) mit schlechter, ftintenber Rinde, Nic. Alex. 331.

πακόφοβος, οκ. (φόβος) bas Bofe icheuend, rettend, Theoph. Bulg. 3, p. 738 A. fürchtenb,

κάκι φράδης, &ς, (φράζομα) [clecht benstend, Chiechtes sinnend od. vorhabend, Il. 23, 483.: Thorichtes sinnend, bentend, unbesonnen, Ap. Rh. 3, 936., Euphor. b. Tzetz. z. Lyc.

440. Dav. naxog ondla, n, bofe Dentungsart, Bosheit: folechtes ob. thoricites Borhaben, Thorbeit,

Unperfanb, im plur. h. Cer. 227., im sing. Nic. Ther. 348., Qu. Sm. 12, 554.

χάκου ρασμοσύνη, ή, = bas porbg., Democr. b. Stob. Flor. 73, 26., Orph. de t. mot. 41.; pon

κάκοφράδμων, ον, gen. ονος, = κακοφραθής, Phavorin.

κακόφραστος, ον, = κακοφραθής, Schol. Bur. Or. 673. (663 Matth.). κάκοφρονέω, (κακόφοων) thelgefinnt fein,

boebaft ob. thoticht fein, opp. ευη φονέω, Aesch. Ag. 1147.: thoricht, unverstandig fein, Schol. Bur. Or. 822. (807 Matth.). πάπου ρόνως, adv. v. παπόφρων, Suid. s. v. Νεσιόριος, u. a. Spat.

αποφοούνη, ή, (κακόφοων) a) bie able Gefinnung, Bosheit, Proverb. 16, 18., KS. b) bie Thorheit, Opp. Hal. 3, 363., Poll. 6, 169. κακόφρουρος, ον, (φρουμά) fclecht bes macht, Const. Man. 4921.

κάκοφοων, ον, gen. ονος, (φρήν) a) ábel., follechtgefinnt, follechtbentenb, bosbaft, Pind. fr. 230.; άναξ. Bur. Herael. 373. b) thôs zicht, Soph. Ant. 1091.; κακοφρόνων ἀνδρων παράνοια, Eur. Or. 822. — 2) ben Geift,

Die Scele frantend, verlegend, µέριμνα, Aesch. Ag. 100.

Ag. 100.

πάποφυής, ες, (φυή) von schlechter Ratur ob. von schlechter körperlicher ob. geistiger Raturbeschaffenheit, Plat. Pol. p. 410 A.: von schlechtem Buchs, θερμος, Theophr. HP. 8, 11, 8: — 2) (φύω) schlecht ob. schwer erzeuz genb: was schlecht ob. schwer erzeuz genb: was schlecht ob. schwer erzeuz wieb, †. — Adv. — νως, Theod. Rhait. de inc. p. 233 Boiss.

zaxoquia, n, folecte Ratur, folecte nasturlice Befchaffenheit, folechte Anlage, folechs ter Buchs, (Plat.) Defin. p. 416.; z. σωμα-τος, Priscus Exc. p. 225, 2 Nieb.

κάκοφωνία, ή, die schlechte Stimme, την άφωνίαν τε και κακοφωνίαν και δυσφω-νίαν, Gal. 7, p. 35.: schlechte Aussprache, χαίν, σαι. 7, ρ. 35: Ισμανί Αυσιριασς. Κιβτοπ, Uchellang, Demetr. de eloc. §.255.: φεύγων την του προτένου δνόματος κακοφωνίαν, Strab. 13, p. 618., ΚΜ. p. 809, 48.; von

κακόψωνος, ον. (ψωνή) mit ob. von fchlechter Stimme ob. Aussprache, Schol. Ar. Eq. 248 .: mit ob. von hartem, unangenehmein Zon, The cr. 5 of the comp. p. 66, 12 Reisk, einer Anstrengung, υπό της πορείας, Xen. Anstrengung, υπό της πορείας, Xen. Anstrengung, υπό της πορείας, Xen. Anstrengung, υπό της πορείας, Xen. Anstrengung, υπό της πορείας, Xen. Anstrengung, υπό της πορείας, Xen. Anstrengung, υπό της πορείας χεια το κατορίας (πορείας και το κατορίας (πορείας και το κ

naxóxapros, or, (xalow) sich am Bosen ob. am Unglad Anderer freuend, schabenscob, Hes. Op. 28. 193. — 2) wordber sich Bose freuen, +.

χάκοχοιάσμων, ον, gon. ονος, Theocr. 4, 22., nach Einigen = b. folg.; nach bem Schos liasten = καχός είς τὸ χρησθαι αὐτῷ τινα, vgl. Grog. Coc. p. 293.; richtiger Reinek, bet κακοι ράσμων (= κακόι ρων) vermuthet. † κάκοχυήμων, ον, gen. ονος, (χρήμα) schlecht bemittelt, arm.

κακόχοηστος, ον, (χράομαι) faktat ges braucht, angewandt, Schol. g. Philostr. Her. p. 412 Boiss. [ben, Diosc. 1, 183. κάκοχοοίω, (κακόχοοος) folechte Barbe has κάκοχοοια, ή, folechte, bastiche Farbe, Ga-len. Com. in Hippocr. Epid. 6.

πασχορος, ον, δίαι. κακόχοους, ουν, (χοόα) von ichlechter, häblicher Farbe, von üblem Aussehn, farblos, blaß, Hippocr. p. 113 D. 521, 12., Arist. HA. 9, 17.

κάκοχυλος, ον. (χυλος) von fclechtem Rab-rungsfafte, fchlechten Rabrungsfaft gebenb, Di-phil. Siphn. b. Ath. p. 80 K., ib. F. u. 68 F.,

id. p. 54 A. comp. - χυλότερος.
πάκοχυμία, ή, bie Schlechtheit ber Safte,
Gal. 10, p. 300., Ruf. p. 164 Matth.; von
πάκοχυμος, ον, (χυμός) fchlechte Softe
habend, von Rahrungsmitteln, bb. auch act. (chiechte Safte erzeugend, τοις κακοχυμοτάτοις κυομύσις έχοωντο, Ath. p. 24 F., id. p. 309 B. κάκοψογος, ον, (ψέγω) boshaft tabelnd, Theogn. 287.

κακοψυχία, ή, ber Rleinmuth, bie Beigheit, Bergagtheit, opp. εὐψυχία, Plat. Legg. p. 791 C.; von

† κάκόψυχος, ον, (ψυχή) kleinmuthig, feig, vergagt, opp. ευψυχος. κάκόω, f. ωίσω. (κακός) Uebles ob. Biles anthun, zufügen, Imb fchlecht behandeln, misuniqui, sqiugen, Sino forcut organicin, infoanden, ibel gurichten, su Grunde richten, m. acc. (ημάς) έχάχωσε βίη 'Ηραχληείη, Il. 11, 690., Od. 4, 754. 19, 99.: in schlechten 3w stand bersehen, Od. 16, 512.: χεχαχμένος άλμη, stol jugerichtet, entstellt durch das Metro of 6 127. hh. schoon. schhiefen. wasser, Od. 6, 137.: bh. schaben, schabigen, Schaben zusügen, rove ex Booke, Xem. Hiero 2, 2.; rove noleulove, Han. 6, 6, 10.: von 2, 2.; τους πολεμίους, Hdn. 6, 6, 10.: von Sachen, beschäbigen, verlegen, verberben, ra κοινά, Hdt. 3, 87.; δώμα, Aesch. fr. 294.; το ναυτικόν, Hdt. 8, 78., Theophr. CP. 2, 11, 2. μ. Χ.: verwüsten, von Städten, Länsbereien, bes. burch Keinde, Ken. Cyr. 3, 3, 81.; ξε την Μεσσήνην είς κεκακωμένην ξοιφάτευον, Thuc. 4, 25. u. Χ. — Im pass. and uebles erleiden, Ungläck bulden, in Ungläck u. Clenb sein, 80ph. OC. 262.: bes. von Heren, welche große Riederlagen erleiden, od. sonk in Roth sind, Hdt. 5, 27. 8, 68. u. δ., Aesch. Pers. 714. u. Χ.: auch von Krankheit geplagt werden, krank sein, κεκακωμένος έκ πυρετοίδ, werden, frank sein, πεπακωμένος έκ πυρετοίο, Anth. 11, 382., 200. 3. Soph. Ai. p. 218.: von Baumen, δένδροις οὐ κακομένοις ἀλλ εὐθηνοῦσι, Theophr. CP. 5, 11, 8.; von

xάχτἄνε, ep. imperat. aor. 2. με καταztelve f. zatáztave, Il. 6, 164., aber auch 3 sing. ind. f. xaréxrave.

záxteire, ep. 8 sing. impf. von xtelro f.

warereepe, so, gew. i, eine flachlige Pflanze, viell. die Kardone ob: Artischete, Theophr. HP. 6, 4, 10. das. Schn., Phaen. b. Ath. p. 70 D.: Dorn ob. Distel, Theocr. 10, 4.

xazuvais, f., die Berschlimmerung, schol. rec. Kur. Hec. 248.

[chiechterung, Schol. rec. Kur. Hec. 248, χαχύνω, böse ob. schiecht machen, verberben, suid. a. v. καπηλές. — Pass. schiecht wereben, verberben, καχυνόμενω μύρα, verborben, Theophr. de od. 56.: moralisch, Plat. Timae. p. 42 C., Eur. Hec. 251.: sch schiecht ob. seigen steinen steinen verberben. peigen, feine Pflicht verwahrlosen, Xen. Cyr. 6, 3, 27., DC. 6. — 2) = xaxon, bh. pass. elend sein, Kur. Hippol. 686.: als reines pass. ύπο των γυναιμών έχακύνειο, DC. 60, 2. κακχάζω, [. καγχάζω.

καχαυτος, ον, sync. aus κακόχαρτος, figatenfreh, Hesych.

xaxxavoc, o, Bort von ungewiffer Bbtg. Poll. 7, 204.

zazzeune, ep. inf. zor. 1. von zazazew f. χαταχεύ**σ**α.

καταχευσιι.
κάκωθης, ες, (δζω) übelriechend, fiintend,
Hippoer. ps. 671, 51.; von
† κάκωθ έα, ή, übler Geruch, Gestant.
κάκωδεθος, ον, (δλεθφος) [ehr verberblich,
Schol. 3. Soph. Bl. 496.

κακωνυιιέω, (κακώνυμος) einen schlechten, fcimpflichem Ramen geben, Bust. Opusc. p.

141, 20. Dav.

χακωνύμιτα, ή, [chlechter, schimpslicher Name, 8ymm. Kmod. 32, 25., Athan. vol. 1, p. 115.

κακωνύμιος, ον, (δνομα) — δυσωνυμος, Suid. s. v. δυσώνυμος.

zazaic, f. zazóc.

κάκως, [. κακός.
κάκωσις, εως, ή, (κακόω) [clechte Behands
lung, Mishanblung, Thuc. 2, 43.: bh. Leiden,
Ruhhal übhpt., τεταλαιπωρημένους τοϊς τε
τραίμασιν και τῷ ἄλλη κακώσει, Thuc. 7,
82.; πληρωμάτων, ib. 4.; λιμῷ, δίψει και
άγουπνέα και τῷ ἄλλη κακώσει, DH. 9, 14.,
Plut. u. A.: auch auf die Seele übtr., animi
afflictio, Plut., f. Byttenb. 3. Mor. p. 121 K.
F. b) in der Att. Gerichtssprache ift κ. α)
schechte Behandlung der Estern durch die Kine ichlechte Behandlung ber Eltern burch bie Rin: ber; 3) ber Weiber durch die Manner; 7) ber Erbtochter; 3) ber Weiber durch die Manner; 7) ber Erbtochter; 3) ber Winderjahrigen, Orat., Luc. Bis acc. 29. patr. enc. 9. S. Reier u. Schom. Att. Proz. S. 287 ff. In der Rosmithen ift Ikn xaxwwww. 287 fc. 287 ff.

καλαβίδια, ων, τά, ein Latonifces Heller for f. κατακτάμεναι, κατακτάμεναι, Hes. Sc. bas ber Artemis zu Ehren mit eignen Langen Langen gefeiert wurde, Paus. Lacon. 3, 20., Hesych. (richtiger zallaß. gefchr.)

(richtiget καλλαρ. μετωρο. καλαβίζω, f. καλαμίζω. καλαβίς, ίδος, ή, richtiger καλλ., ein ber Artemis heitiger Latonischer Kang, Eupol. b.

Ath. p. 629 F., Phot. p. 126, 13. Dav. καλαβόομαι, f. ωσομαι, biefen Tang tame

μετι, Heaych. 3 w.

καλαβρίζω, [. κολαβρίζω.

κάλαβρισμός, ό, [. κολαβρισμός.

καλά, 100ψ, ή, [. καλαῦροψ.

κάλαβώτης, ου, ο, = ἀσκαλαβώτης, Levit. 11, 30.

καλάζω, = δγκούσθαι, b. ben Achdern. Hesych.

καλαδία, ή, = ζυκάνη, δετ Φοδεί, Hesych. καλάθηφόζος, ον, (καλαθος, φέζω) forbs tragend, BA. p. 602, 22.: καλαθηφόζοι, Name einer Romobie bes Gubulos, Ammon. p. 50.,

KG. p. 186. πάλάθιον, τό, bas Rorbchen, bef. Bolltorbu chen, dim. von πάλαθος, Schol. Cull. h. Cer. 1., Poll. 10, 125.

zālādis, idos, ή, = b. vorbg., Hesych. ε. Ψ. Πλαγγών.

xάλάδοσος, ὁ, dim. von κάλαθος, bef. Bolltoroden jum Gebrauch ber Beiber, der. Lys. 535. 579. Thesm. 822.—— 2) Rame eines Tanges, Hosych. Poll. 4, 105., Apollophan. b. Ath. p. 467 F., Ath.,p. 629 F., wo falfa καλαθισμός.

nalaboeidus, fe, (eldos) torbformig, von ber Gestalt eines gestochenen Korbes, Cleomed. p. 115 Bake., Eust. p. 814, 19. — Adv. xalaboeidus, Heraclid. p. 472 Gal.

κάλάθοποιός, όν, (ποιέω) torbemachent,

RAAGSONOLS, OF, (ποιεω) Externagers, BA. p. 602, 22. χαλάδος, ό, ber Roth, bef. geflochtener dankforb, calathus, Ar. Av. 1325., Arist. Rhet. 3, 11., Call. h. Çer. 1, 3, 121. u. X.—2) das Kúhlgefáß, gew. ψυκτής, Hesych.: auch Beingefáß, Milchgefáß, Bere, Virgil.: in Clefáß, morrin had aefchmoleser, Virgil.: ein Gefaß, worein das geschmolzene Eifen ges-gossen wird, Hesych. — 3) der Kelch des Korinthischen Saulen-Kapitals, Callixen. b. Ath. p. 206 B. — 4) die Kelberbede, der Plas sond, laquear, f. d. solg. Dav.

\*\*xaladow, mit einem Plasond versehen, Jo. Malal. p. 339, 6.

\*\*xaladowais, f, der Plasond, Script. post Theophan. 3, n. 44.

zαλαθωτός, ή, όν, (xαλαθόω) θύραι xaλαθωτοί, Grtlar. v. θύραι ταρσώδεις, glone. b. DS. 3, 22.

Bis acc. 29. patr. enc. 9. S. Reier u. b. DS. 3, 22. καλάϊνος, η, ον, μ. καλλάϊνος, η) von der Schüm. Att. Hroz. S. 287 ff. In der Rösmischen ist δίκη κακώσεως actio repetundarum, Plat. Caes. 4. c) Beschüdigung, Ents stellung, Berwüstung, Riederlage, †. — 2) die Berderbung, σαρκός, (Plat.) Loer. p. 102 C. μαΐοι τὸ πας ἡμῖν καλλάϊνον καλοῦσιν, κάκωτικός, ἡ, όν, (κακόω) Schaden zugus sügen geschütt od. geneigt, schölich, nachtheisig, 11νός, sür etwas, Schol. Kur. Hec. 1088., Lihan. 4, p. 782.; τῆς ἀριημέας, Diosc. μ. α. Ερά. Εφάτ. 139. schol sentgegen.) χρῶρας μα, Diosc. 5, 160. dom Jaspis; καλλαίνω καλούσιν, πτέρυγι Anth. 7, 428. nach Ronj. d) hinges της π. = κακωική, Const. Man. δ. μ. α. Βyz. gen καλάϊνα δστρακα Gal. 13. p. 478. die

1178

werben, auch 'Alefandoewerin' genannt Cor. 20.; oreor ror e'ent rais malauas nat werben, auch b. Aet. 6, 65., so wie negamos ror fon naturogen dervor, DH. 5, 13. u. A.: nallauros b. BM. p. 486, 51. u. Buid. erz spruchen. Bel. phys. 2, p. 91. für Gefäße Dalmen ohne Korn bestellen, b. i. es daduch aus einer aus Natrum u. Schwesel zusame erschöpfen, bas man immersort Getreibe saer, immgeschmolzenen Nasse, betche allerbings welches am Ende nur Dalmen ohne Korn bringt, in Regypten gesertigt wurden. Noch unfil. Lys. b. Suid. b weil man bei der Erndte cherre ist Alexen aus Anth. 6, 295. nur die Aebren abschnitt und ben Bosm stehen in Aegypten gefertigt wurden. Roch unfi-cherer ift Alevols anlatva, Anth. 6, 295, wo viell. auch diese Masse zu verstehen ist. — Berschieden bavon ist. 2) xallatvos zerwe, Bust. p. 1278, 52. ein purpurner Leibrod, von zállaca, zállea, w. f., vgl. auch zállosz. G. – In ber spatesten Beit fdried man auch yaldiros, woher bas Berb. yalaifw, ins Blauliche spielen, 66. fallen, Ptolemae. Tetrab.

κάλαϊς, δ, auch κάλλαϊς, ein blaugrunlicher, meergruner Ebelftein, viell. Aurtis, Plin. 37, 10., vgl. Salmaf. 3. Solin. p. 167.

κάλαμας ρωστις, εως, ή, (κάλαμος, άγρω-στις) bas Robt = ob. Schilfgras, Diosc. 4, 31. nalauadlas, ov, o, (xalauos) voll Robr ob. Schilf, f. es. DC. 63, 28.

παλάμαλα, ή, verlängerte Form von κα-λάμη, Bust. p. 1181, 52., Schol. Theocr. 1, 52., wie Σεληναλα u. vgl. G. Windelm. 2. Plat. Buthyd. p. 131., Lob. Paral. p. 210, 37. 310 sq.

. πάλαμαΐος, αία, αΐον, (παλάμη) zum Halm, gur Achee gehörig, in den Achren ledend, πα-λαμαία μάντις, eine Reine Heuschtentenart, mantis oratoria od, religiosa, Theocr. 10, 18.; sonft παλαμαΐον, Bust. p. 396, 2. 1181, **52.,** Heaveh. s. v. κερκώπη.

naldμαιών, o, Rame eines Monats bei ben Apgilenern, Caylus Recueil v. 2, p. 239.

Agatenern, Caylus request v. 2, γ. 203.

Δλάμάομαι, dep. med., (καλάμη) Palmen vb. Aehren lesen (nach der Erndte), dh. Nachlese, Nacherndte halten, έκεινος (Alexander) έδερισε την Ασίαν, έγω δέ (Antigonos) καλαμώμαι, Plut. Mor. p. 182 A., vgl. Phot., Buid., Kust. p. 1181, 51.: auch beim Weine, die dei der Lese überg gebliebenen Arauben nachlesen, Jeremias 6, 9., Deuteron. 24, 22.: bes.

wederrechtlicher Weise. db. rauben, plündern, widerrechtlicher Beife, bh. rauben, planbern, Bast. p. 1758, 60., KS., Byz. E. Exxalaμάομαι.

παλαμάριον, τό, (χάλαμος) bas Robrbes haltniß, bie Feberbuchse, bas Pennal, Byz. — 2) — τευθίς, b. Spåt., Schol. Opp. Hal. 3, 166., Geop.

παλάμαύλης, ου, ό, (αὐλέω) ber Rohrblds fex, ber die Rohrflote blaft, Ath. p. 176 D. παλάμαυλητής, ου, ό, = bas borhg., Hedy, b. Ath. p. 176 D.

κάλαμεύς, έως b. Ath. p. 305 D. ews, o, ber Angler, Pancrates

nalauevrής, ου, o, ber Schnitter, Daber, Theocr. 5, 111. — 2) ber Angler, Fifcher, Anth. 6, 167, 6.; von

† καλάμεύω, (καλάμη) Robr = ob. Getreibes halme fcneiben, maben: auch Aehren lefen. — 2) (xάλαμος) mit ber Angelruthe Fifche fangen, angeln.

nur bie Mehren abiconitt und ben Solm fleben lies, Stoppel, Arist. Met. 1, 4. p. 8, 8 Belk. ließ, Stoppel, Arist. Met. 1, 4. p. 8, 8 Mekk. min.: bh. übtr. Rest, Ueberrest, Ueberbleibsel, xaláμην γε σ' οίνμαι είσοροωντα γιγνώσχειν, vom áltersschwachen Leibe, ich glaube, bu wicht noch an der Stoppel, an den noch übrigen Spuren sonstiger Kraft, erkennen, wit ich ehemals war, Od. 14, 214.: Υησου καλάμη, die Reste des Khesos, sein Leichaum, Oracul. d. Polyaen. 6, 53.: ἀπο της καλάμης τεκμασιεκώναι, aus den Ueberbleibeln μης τεκμαίψεσθαι, aus ben Ueberbleibfeln fchieffen, Luc. Alex. 5.: bh. bildl. fur Alter, opp. 3600ς, ble Bugenb, Anth. 11, 36, 6, ngl. Arist. Rhet. 3, 10. c) = λινοκαλάμη, Callim. b. Schol. Pind. Pyth. 4, 376. — 2) = κάλαμος, πυταμία, Hel. 8, 9, p. 329 Cor. κάλαμηδόν, halmweise, Art eines Bruches, δήξις οσιέου — μηνοειδής ή δε αὐτή και καλαμηδόν λέγεται, Paul. Aegin. 6, 89, p.

καλάμητομία, ή, bas halmenschneiben, Gertreibemaben, die Ernote, Anth. 6, 36.; von

πάλαμητόμος, or, (τέμνω) Dalme abschneibend, mahend, Apoll. Rh. 4, 986.
πάλαμήτρια, ή, (καλαμάομαι) bie Stoppels sammierin, Dalmen od. Aehrenteserin, Plut. Mor. p. 784 Å.

 $n d d \mu \eta v \ell \ell \epsilon$ ,  $\ell \delta o \epsilon$ ,  $\dot{\eta}$ , = bas vorte., Poll. 1, 222. 7, 141.

καλάμηφάγος, ον, (φαγείν) Salme ober Rohr verzehrend ob. abfressen, b. i. abmahend, χάλυιμ, Anth. 6, 65.

2 καλάμη η ορέω, Strobbalme tragen, †. — 2) bie Getreidemarte, tessera, bringen, um darauf Getreide zu bekommen, Themist. 116, p. 23., 6 p at. 6. xálaµos h); von

κάλαμηφόρος, ον, ί. καλαμοφόρος. καλαμίζω, f. ίσω, (κάλαμος) auf bem stope pfcifen, Ath. p. 697 C., wo Lob. Aglaoph. p. 1087. καλαβίζων (τίθτίget καλλαβίζων) = zalapovuevos foreiben will.

καλαμίνδας, tacon. 28., Hesych. Critis. ift verborben.

χάλάμίνη, [. χαλάμινος.

καλάμινθη, ή, u. καλάμινθος, ή, Nic. Ther. 60., (καλός, μίνθα, mentha, nepeta) Ringe, Runge, ein gewürziges Kraut von mehr rern Sattungen, Rrauseminge, Pfefferminge, Deliffe u. bgl., Ar. Bocl. 649., Theophr. Wetisse u. bgl., Ar. Kocl. 649., Theophr. CP. 2, 16, 4., Diosc. u. X. S. Billerb. Fl. cl. p. 151. 158. Dav.

πάλαμνθίης, δ, οίνος, mit Minze gewärzt,

Diosc. 5, 62.

+ xalaurodons, es, (eldos) von ber Art ber Minge, voll bavon.

Kalaulydios, o, Freund ber Minge, tom. Benennung eines Froides, Batr. 227.

# τάλάμεων, ωνος, δ, = παλαμών.

πάλάμεων, ωνος, δ, = παλαμών.

πάλάμεων, ον, 1) (πάλαμος) αυθ Νοφτ,
πάλάμενος, η, ον, 1) (πάλαμος) αυθ Νοφτ,
πάλάμενος, η, ον, 1) (πάλαμος) αυθ Νοφτ,
ττείbehaim, calamus, stipula, II. 19, 222.,

'Χεπ. An. 5, 4, 27., Call. h. Del. 283. h.

des, Plut. Mor. p. 239 B.: σῦριγξ, 809ν

είnem Hakm, †.

κάλάμιον, τό, dim. von a) καλάμη, Ευcholog. p. 657. b) von κάλαμος, α) = κάλαμος b. Gloss. Philox. u. Byz. β) am
Echuh, Bust. p. 955, 30: λέγει δὲ ἡ ἰστορία
βλαυτών ἀναγωγάς τὰ ἰδιωτικώς λεγόμεντ
καλάμια τών ὑποδέσεων; vgl. Schol. Ar.
Plut. 784. γ) Kohrgebifth, Malal. p. 381, 3.

δ) ein Wertzeug zum Haarpug der Frauen,
Kust. p. 1181, 53.

κάλαμίς, ῖδος, ἡ, 1) (κάλαμος) Angelruthe
von Robr, arundo piscatoria, Hesych. b)
Robrstange mit teimruthen, Brunck. Annal.
3. p. 184. e) Robrbruth, Nobraeddích, arun-

3, p. 184. c) Robrbruch, Robrgebuich, arun-dinetum: auch ein Lager von Robr ob. Schilf, 1. d) Behaltnis fur das Schreiberohr, Pen-nal, calamarium, Poll. 10, 59., Theophyl. ep. 50. (wo es auch Schreiberohr bedeuten kann). e) Schreiberofe von einer Ganfestern. Paul. Aegin. 6, 91. f) ber Bahnftocher, Diosc. 1, 89. g) das Brenneifen jum Daartrauseln, weil es hohl und wie ein Rohr gestaltet war, Hesych. h) ein Wertzeug zum Daarput der Frauen, Kamm ob. Daarnadel, Poll. 5, 98., Hesych. f. zakauos g). i) pl. zakautdes, Robt gur Unterlage ber Spoededen, BA. p. 269, 25. — 2) (xalá un) eine Beufdredenart, fonft xala-µaior, Hesych.

xäläμ4σx05, o, dim. xálaμo5, East. Op. p. 351, 20.; Rohr zum Cintraufeln ber Sals ben ob. Dele in Bunben, Ar. Ach. 1033.; Robre ob. Schlauch, Gal. 5, p. 359, Geop. 20, 24.

καλάμειης, ου, ό, = καλαμαίος, in Athen batte man auch einen Deros Καλαμίτης, Dem. p. 419, 22. Apoll. in schol. ad Aeschin. vol. 3. p. 13.

αλαμίτις, ιδος, ή, fem. gum vorberg. αχρίς, = χαλαμαίον, eine Deuldredenart, Anth. 7, 198., ber Urfpr. bes Ramens ift unbefinnt. - 2) = 5, p. 261. = zalaµivos, στύραξ, Alex. Trail.

χαλαμοβόας, ου, ό, (βοάω) auf ber Robr-pfeife fchreiend, b. i. laut blafend, Spottname Beber Antipatros von Sidon, der nur mit der Feder gegen den Karneades zu streiten wagte, Federheld, Plut. Mor. p. 514 D.

πάλαμογλύφεω, Dalme, Rohre ob. Febern fcneiben, EM. p. 485, 33., Arcad. p. 485, 85.; bon

κάλαμογλύφος, ον, (γλύφω) Dalme, Robre ob. Kebern foneibenb, gum Schreiben gufchnei: benb, EM. p. 485, 31.

πάλαμογραφία, ή, (γραφω) bas Schreiben mit bem Dalm, bem Robr ob. ber Beber, Manetho 4, 72

Manetio 4, 72.
χάλαμοδύτης, συ, ό, (δύω) Rohrtriechet,
ein Bogel, Ael. HA. 6, 46.
χάλαμοειδής, ές, (είδος) halmartig, rohrs
artig, Hesych.

[Kur. IA. 1038.

καλάμόεις, εσσα, εν, von Nohr, σύριγγες, κάλάμοκόπευν, τό, (κόπτω) Rihricht zum Schneiden, Geop. 2, 6, 31.

pfesse, Post. 4, 67.; αὐλός, Ath. p. 182 D., νάλαμος, δ, (ή κ. fab. Aesop. Roalies. 23.) Poll. 10, 153. u. bgl. A.: καλαμένη λίμνη, bas Robt, calamus, Hdt. 3, 99., 5, 101., ber Robtsee (wo viel Robt wacht) in Lybien, Plat. Pol. p. 872 B., Ar. Nub. 1006., Xen., Solon b. Ursin. 3. Varr. de r. r. 3, 18, p. 188 Schneid; b. Plin. 2, 96. Calaminae. — ter welchen vorzüglich ber wohlriechende κάλ., 2) (καλάμη) von ob. aus einem Palmen, von cinem Holm, †.

χαλάμμον, τό dim non a) καλάμου Β. βκαμά. βείδενα καρείδει (κοδεκά. βείδενα καρείδεια καρείδεια καρείδεια (κοδεκά. βείδενα καρείδεια καρείδεια (κοδεκά. βείδενα καρείδεια καρείδ Luc. u. A.: bie verschiebenen Arten (unster welchen vorzäglich ber wohltriechende nal, Kalmus zu bemerten, DS. 3, 46. Plat. Mor. p. 383 K., Diosc.) und ben verschiebenen Gebrauch, als zu Pfeisen (robina, fehtris, pravios, peoronalnuos, Kontenas, fehtris, pravios, peoronalnuos, Kontenas, Jur Fertigung von Floten und Pfeisen, zum Dachveden u.f.w., besselben s. Bilberd. Flor. cl. p. 24 agg. — Instables ab die Rohrpfeise, Kur. 1T. 1126. Kl. 702. u. A., mas. Salmas. Exerc. Plin. p. 82. (nal. u. 1., vgl. Salmas. Exerc. Plin. p. 82. (vgl. über κάλαμος αὐλητικός, Theophr. HP. 4, über κάλαμος αυλητικός, Theophr. HP. 4, 11.) b) bas Schreibrohr, Poll. 10. 61., The-11.) b) δας Schreidroft, Poll. 10. 61., Themist. Or. 15, p. 190 B. c) die Angelruthe, Luc. de mort. 27, 9.; Theocr. 21, 43., κ. άλιευτικός, Arist. de part. an. 4, 12, p. 220, 27. Bekk. min. d) der Steg der Leier, = σόκαξ, Eust. p. 1165., so auch Plut. Mor. p. 1029 F. zu verstehen, Soph. b. Schol. Ar. Ran. 235. e) die Hohlsonte, Theophan. Nonn. p. 160. f) die Mehruthe. als Waaß 6ξ πηχεις, Hero in Anal. Benedict. p. 314., Blascr. 1, p. 851. vgl. Ideter in Abhandl. d. Bert. Atab. 1822 S. 174. g) ein Wertzeug zum Daars p. 851. vgl. Idelt in Adjandt. d. Settl. Atac.
1822 S. 174. g) ein Wertzeug zum Haarpuz, Kamm ob. dgl. κάλαμον τινα έχουσιν
αει έν αὐτῷ τῷ κόμη, ῷ ξαίνουσιν αὐτήν,
δταν ἡ σχολή, u. ὁ τῷ καλάμῳ καλλύνων τὴν κόμην, Synes. calv. p. 65, 66.;
vgl. καλαμίς h). h) in der Byz. Jeft, eine Marte,
tessera, auf die man Getreide betam, f. καlaugus. i) λησών χούσεοι οί κάλαμοι, He-(alfo wie bei ben Reifroden bes vorigen Jahr-

geben, schissfoeckt, βύρσαι, Batrach. 127.
χάλαμοση άκτης, ου, ό, (σφάξω) ber mit
Rohr schlachtet, stöbtet, Philo 2, p. 536, 80.
χάλαμοτύπος, ό, (τύπτω) = Εξευτής, Δά-

xwres, Hesych.

† κάλαμος θέγγης, ες, (φθέγγομαι) auf bem Robes, der Schalmei blasend.

κάλαμόφθογγος, ον, (φθέγγομαι) auf bem Robt gespielt, od. geblasen, Πάν καλαμό-φθογγα παίζων, Ar. Ran. 230. κάλαμοφόρος, ον, (φέρω) Robt od. Dals men tragend, Xen. Hell. 2, 1, 2 (wo jest

καλαμηφόρων bergeft.). κάλαμόφυλλος, ον, (φύλλον) robroldtterig, Theophr. HP. 1, 10, 5., Geop. 10, 44.

παλαμόω, (καλαμος) mit Robr schienen, b. B. einen Beinbruch, Galen. Parabil. 3. — Pass. καλαμούσθαι, halme treiben, Theophr. HP. 8, 2, 4, s. Schneiber Kcl. Phys. 2, p. 77. καλάμωσης, ec, (είδος) rehrartig, voll von Mohr, mit Robr bewachsen, λίμνη, Anth. 7, 365.; τόπος, DC.63, 28.; τὰ καλαμώση (sc. χωρία), Rohrgebusche, Arist. HA. 6, 14.

χαλαμών, ώνος, ό, bas Robricht, ein mit Robr bewachsener Ort, Schol. il. 18,576. Ni-

cet. Hug. 3, 803.; auch zalauser, f. Lob., nannten fie mich, Ael. VH. 14, 31., Callim.

zalew; záleone, Ap. Rh. 4, 1514; zale-onero, Il. 15, 338.

zalegis, εως, η, bie Rlaffe, bas Lat. clas-

xάλεσσίχορος, ον, (xαλέω, χορός) zum Tanz auffordernd, Orph. Lith. 712. xάλεστής, οῦ, ὁ, (xαλέω) ber Rufer, = xλητήρ, Schol. Assch. Sept. 580.

402 δ.; άγορήνδε, θάλαμόνδε, οἰκόνδε, ib.; οὐδ ἐκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὰ μὴ 'καἰεις, Soph. ΟΤ. 432 u. fonft gew.; m. acc. alein ohne praepos., δσοι κεκλήστο (ft. ἐκέκληντο) 18. μ. μ. 18. μ. 18. μ. 18. μ. 18. μ. 18. μ. 18. μ. 18. μ. 18. μ. 18. μ. 18. μ. 18. μ. 18. μ. 18. μ. 18. μ. 18. μ. 18. μ. 18. μ. 18. μ. μ. 18. μ. μ. 18. μ.

**©**. 505.

κάλημερος, ον, (καλός, ημέρα) mit ob. von schonen, glucklichen Kagen, opp. καχήμερος, Anth. 9, 508.

Anth. 9, 500.

πάλημε, aeol. f. καλέω, Sappho b. Dil.

de comp. verb. p. 352 Schnef.

πάλήτης, ου, ό, [. κηλήτης.

πάλητωρ, ουος, ό, (καλέω) ber Rufer, Eat.

calator, Il. 24, 577.

πάλεά, ή, ion. καλιή, hólgerne Bohnung,

Φûtte, (οἰκος ξύλινος, Hesych.), Hes. Op.

374. 503.: bie Schune, id. Op. 299. Artemid. 2, 24. b) bie Grotte, Rapelle, Ap. Rh.

1, 170. Anth. 6, 253. c) bas Reft, Theocr.

29, 12. Phocyl. 79. Luc. ver. hist. 2, 40.

musc. euc. 9. de dea Syr. 29. Bgl. Poll. 10, 160. d) ber Rerter, Ap. Rh. 4, 1095. 10, 160. d) ber Kerter, Ap. Rh. 4, 1095. e) καλιαί, ξύλινά τινα περιέχοντα ἀγάλματα εἰδώλων, Hesych. [ι in ber Regel lang, nur b. Phocyl. a. a. D. turg.] (Biell. von καλλον, obgleich bie Karze ber ersten Silbe bages gen ift.) Dav.

zalies, ados, 4, = bem vorhg., bef. bie Bohnung, Rapelle, DH. 1, 67. 2, 57. 3, 70. Plut. Nam. 8. Cam. 32. Mor. p. 417 A.

καλίδια, ἔντερα, Κύπριοι, Hesych. καλίδιον, τό, dim. υση καλιά, Rupolis b. Poll. 10, 161., Phot. s. v. καλίκιοι, οἱ, [. κάλτιος.

παλίκιοι, ολ, ſ. κάλτιος.
πάλινδέω, τοἰς, τ. — Pass. m. fut. med.
-ἡσομαι, ſidɔ τοἰς τ., ε perumtreiben, ἐν τῆσι
στοῖσι, Hdt. 3, 52.; ἐν ταῖς ὁδοῖς, Thuc. 2,
52.; ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις,
Dem. p. 403, 20.; ἐν ἀγοραῖς, Sext. Emp.
adv. Math. 2, 27.; m. dat., Plut. Timol. 28.:
τερὶ τὰς ἔριάσς. Ικοςτ. α. Sophist. 20. p.
περὶ τὰς ἔριάσς. Ικοςτ. α. Sophist. 20. p. περί τας ξρισας, Isoor. c. Sophist. 20, p. 295 B. Bgl. Bergler 3. Alciphr. 1, 23. Hemsterh. 3. Luc. Nigr. 30. Dav. χάλινδήθοα, ή, des Baltplas (ὁ τόπος, έν ψ καλινδούνται οι επποι και άλλοι έξακού-

μενοι τον κάματον, Phrynich. in Bast. Epist. p. 211.), Ael. ΗΑ.3, 2.; von ungewisser Botg bei Philes de prop. an. 79, 5.

καλίνδησις, εως, ή, das Balgen, Berfen, των κυβων, Alciphr. 3, 42.

πάλινος, η, ον, (κάλον) hölgern, βάπτρον, poët. b. Schol. Ar. Av. 1283.; τειχέων προβλήματα, Lycophr. 1418. — 2) κάλινοι, δοzides, Hesych.

καλτός, & bie Dutte, Bohnung, bas Behaltnih, o rov yestroros, Epicharm. b. Poll. 10, 161., Cratin. ib. 10, 160. — 2) = ξύλινον δεσμωτήριον, Phot. — 3) = πύφων, Schol. Ar. Pl. 476.

καλίς, σκέπαρνον, Hesych.

26λοτρέω, ion. f. 20λέω, Callim. in Dian.
67. jn Cer. 98. Bgl. Harpocr. p. 67, 8 Bekk.
26λίω, = 20λίω, von Gramm. angef., Hesych. BA. p. 5, 2. [565, 13. zallá, dor. f. zalá (= zales), BA. p. xallasse, idoe, ή, s. xalasse, y. xallasse, idoe, ή, s. xalasse, sqq. xallasse, xallasse, sq. λαθίσος sqq. xállasov, τό (Arist. HA. 9, 49. 50.), gew. pl. xállasa, τά, ber Bart bes Dahns, palea (b. Arist. a. a. D. ber Ramm bes Dahns),

bieffen auch bie trummen Schwanzfebern bes Dahns fo.

xalläglas, ov, o, eine Art Rabeljau, auch yallaglas, Archestrat. b. Ath. p. 316 A., Opp. Hal. 1, 105 (nach Schneib.).

zállea, rá, s. zállacor. zállea, rá, s. zállacor. zálles, ep. s. zaraleszo, w. s. s. zálle—, Diemit wird eine grosse Angahl gus sammengefester Barter gebilbet, in benen gu bem hauptbegriff bes einsachen Wortes ber Be-griff ich on bingutritt.

griff (don hingurrir.

xalliagzew, die Barbe eines Rathsherrn
haben, Inser. Cyz. b. Caylus 2 tab. 67.

xalliag, ov, o, (xallog) der Affe, sonst ni97xog, bes. der hausasse bei den Athenern,
Gal. 8, p. 663., Hollad. in Phot. bibl. p. 535, 11. Suid. Bgl. Pind. Pyth. 2, 72. (Bei ben Latedamoniern zalllap, Hesych.)

καλλιάς, άδος, ή, solanum halicacabum, Dioscor. 4, 72.

xalliaστράγαλος, ον, (ἀστράγαλος) fchone Anochel habend, Arist. HA. 2, 1, p. 29, 92 Bekk. min.

παλιβλέφασος, ον, (βλέφασον) mit schonen Wimpern, Kur. Ion 189. — 2) το καλλιβλέφασον (ft. φάρμακον), ein Mittel, die Augenbrauen schon zu färben, calliblephärum,

xallisoas, ov, ô, (βοή) schon rufend, schon tonend, avlos, Simonid. b. Aristid. 2, p. 381, 2., Soph. Tr. 637., Ar. Av. 682.

xallisolos, ô, (βόλος) ber schones, gute Burf, Poll. 7, 204.

xallisoros, ον, (βόσχω) schon Beidepläge habend, Nonn. 35, 59.

xαλλβότρυς, υ, gen. υος, (βότρυς) [chonstraubig, νάρχισσος, Soph. OC. 688. **3. 20\$** 3. hymn. Cer. **5.** 10.

xallisalos, or, (βώlos) mit schinem, fructs barem Boben, Kur. Or. 1382.

xalliyályvos, or, (γαλήνη) von anmuthis ger heiterfeit, schin und stille, πρόσωπον, Kur. Tr. 837.

καλλίγαμος, ον, (γάμος) von glacklicher Che, glacklich vermählt, Anth. 9, 765.

παλλιγένεθλος, ον, (γενέθλη) Scholes erzeugenb ob. gebarend, Corinna b. Schol. 3. Il. 2, 498., Procl. hymn in Hecat. 1.

11. 2, 493, Procl. hymn. in Hecat. 1.

Kalliyépeia, ἡ, bie Schones hervorbring gende, Erzeugerin herrlicher Dinge, Bein. ber Demeter, Plut. 7. p. 193 Hutt.; Ar. Thosm. 299. nach Cinigen die Erde, nach Andern eine Dienerin der Demeter. Bgl. Apollod. b. Phot. p. 127, 9.; μα την Καλλιγένειαν, Alciphr. 2, 4. S. Fritzsch. de Ar. Thosmoph. sec. p. 9 sqq. — 2) τα Καλλιγένεια, sacra Calligeniae, θύειν, Alciphr. 3, 39.

καλλιγέφυρος, ον, (γέφυρα) mit fconer Brude, ποταμός, Bur. Rhes. 3-9.

καλλίγλουτος, ον, (γλουτός) = καλλίπυ-γος, Nicand. b. Clem. Alex. p. 33. καλλίγονος, ον, (ΓΕΝΩ) εblen Gefchichts,

von ever Geburt ob. Abtunft, Porphyr. b. ter ganftigen Borzeichen opfern, Euseb. praep. ev. p. 110.

παλλιγράψω, (παλλιγράψος) schon malen, schreiben, Basil. M. 2, p. 1116. c. Apion. 2, men et langen, glücklich opfern (litare, perlitare), Plat. com. b. Ath. p. 677 λ., 31. Longin. de aubl. 33, 5. — 2) schminten, το πράσωπον, Poll. 5, 102.: vom schonen com. b. Ath. p. 677 λ., Xen. Cyr. 6, 4, 12 δ. u. A.; Θεοίς, Xen. το πράσωπον, Poll. 5, 102.: vom schonen com. Hipp. 3, 1.; καλλιερών θύω, Plat. Legg. p. Otil, πεκαλλιγραφημένη λέξις, DL. 7, 18., Joseph. το προσωπον, Poll. 5, 102.: vom schonen Hipp. 3, 1.; xalliegw θύω, Plat. Legg. p. Stil, xexalliyραφημένη λέξις, DL. 7, 18., γαις τὰ ἀμνόν, Plut. Alex. 69.; ταις Νύμ-γαις τὰ ἀμνόν, Theocr. 5, 148.: m. soig. ταιλιιγράφια, ἡ, bas Schönschreiben, bie inf., οὐ γὰρ ἐχαλλιέρεε διαβαίνειν, et etc. schone Stil. DL. 3,66., Plut. Mor. p. 145 F. Das. Mytenb.

Σαλλιγράφιχός, ἡ, όν, schon schonen, λο-γογραφία, Rust. Op. p. 325, 85.; εργαλείον, χαλλιερίεσο σφι, Hdt. 9, 19.: intr. γογραφία, Rust. Op. p. 325, 85.; εργαλείον, χαλλιερίσου οὐχ ἐδύνατο, ben λαθτιμα ment λυμη Schönschreiben, Suid. s. ν. Deferment bie Doser nicht cosinoen. παλλιγοάητως, ή, όν, schon schreibenb, lo-γογραφία, Rust. Op. p. 325, 85.; έργαλείον, Instrument zum Schonschreiben, Suid. s. v. zavovis. παλλιγοάφος, ον, (γράφω) fcon fcreibenb, Herodian. p. 477 Piers. u. A. (καλλιγόναιξ, biefen nom. bilbet EM. p. 487, 11.), reich an iconen Frauen ob. Jung. frauen, acc. καλλιγύναικα, II. 2, 683. 3, 75. Od. 13, 412., Hes. b. Ath. p. 609 Ε.; dat. καλλιγύναικι, Pind. Pyth. 9, 77.; gen. καλλιγύναικος, Sapph. b. Ath. p. 599 D. Bumath. p. 58. 190. Øgl. Lob. parerg. 3. men, καλλιδενθρύτατος τόπος, Pol. 5, 19, 2.
καλλιδένης, ου, ό, (δίνη) fch withelnb,
eftiessenb, dor. καλλιδίνας, Kur. HF. 368. 2aλλίδιφοος, ον, (δίφοος) mit schonem Ba-gen ob. Bagensig, Lur. Hec. 466. gen vo. kaugetige, But. tae. 400. καλλιδόναξ, ακος, ό, ή, (δόναξ) mit [chose Schiff, [chonbeschifft, Bur. Hel. 500. καλλίδωρος, ον, (δωρον) [chonbeschientt, με-λη, carm. de Theodoro p. 16 Werned. καλλιέθειρα, ή, (έθειρα) mit schönem Daar, schönhaarig, Nonn. Jo. 11, 4. — masc. καλλιέθειρος, ό, Βάκχε καλλιέθειρε, Orph. hymn. 49, 7. zallielaios, o, (Elaios) ber fruchttragende Deibaum (opp. appielacos), Arist. de plant. 1, 6., epist. ad Rom. 11, 24.: elala, Geop. 9,8.: als adi. mit schonen Del, wurder, Geop. 9, 10, 6. zadlieneia, i, (xallienis) bie schone Art bes Ausbrucks im Sprechen, Greg. Nyss. 2, p. 384 D., Bust. Op. p. 318, 80. χαλλιεπής, ες, (επος) fcon rebend, Ar. Thesm. 49.60., DH. de comp. verb. p. 115, 11 Reisk. καλλεεργέω, (καλλεεργος) schon arbeiten, smachen, Dionys. Areop. Dav. καλλεεργημα,τό, das schone Werk, Jo Damasc. zalliegyla, n, bas schone Arbeiten, Schol. 4. Luc. Nigr. 25. p. 40 g. A. Jacob. zalliegyos, ov, (EPIQ) schon gearbeitet, Philo. xalliegew, (lego'r) ein Opfer barbringen, nem Stirabande (ichongescheiert, Bo β), alo-bas nach ben im Opferthiere gefundenen Beir yoi, Od. 4, 623. den ben Göttern angenehm ift, od. anzeigt, xalliegevos, ov, (χρήνη), mit schoner Quelle, daß man ein Unternehmen beginnen tonne, uns Telepoodas, and xallexpavou, Pind. b. Ath.

Opfernben tonnten bie Opfer nicht gelingen, Defernden konnten die Opfer nicht gelingen, Hdt. 7, 134.; vollst. καλλιερησάντων των έρων, id. 9, 19. — Med. = act. Hdt. 7, 113. Ar. Pl. 1181. Xen. Cyr. 1, 5, 6. An. 5, 4, 22. Isocr. p. 308 A. Dav. καλλιέρημα, τό, das Opfer mit glücklichen Borbebeutung, = θνοία εὐπρώσδεκτος, Hesych, Phot. u. Χ. καλλιξύγής, ές, (ζεύγνυμι) schonz, gut bespannt, άρμα, Bur. Andr. 277. καλλίζωνος, ον, (ζώνη) schon gegürtet, mit schonem Gürtel, Il. 7, 139. 24, 698. Od. 23, 147., Heliod. 3, 2. 147., Heliod. 3, 2. παλλιθέμεθλος, ον, (θέμεθλον) [chon ges grandet, νηδς, Musac, 74.

παλλίθειξ, τριχος, δ, ή, (θρίξ) [chonbace rig, Γαποι, Il. 5, 323. Od. 3, 475 u. δ.; μηλα, Od. 9, 336. 469, Opp. Cyn. 321. zalledurew, fcon opfern, ein fcones Opfer aallistros, ov, (3ύω) βωμός, auf bem schingen, καπρον, Anth 6, 240; von καλλίστος, ον, (3ύω) βωμός, auf bem schine Opfer dargebracht werden, Eur. (7) καλλικαρπέω, (καλλίκαρπος) schont ob. gute ruchte tragen, Theophr. CP. 1, 6, 10. 9, Früchte tragen, Theophr. CP. 1, 6, 10. 9, 3, Geop. 3, 3, 6. xallexagnia, \(\delta\), die Schönheit ob. Gite bet Früchte, das Tragen schöner ob. guter Früchte, Theophr. HP. 1, 4, 1., Geop. 10, 1, 4.; von xall/xaoπos, ον, (xaoπός) fcbne ob. gutt gruchte tragend, fruchtreich, Aesch. Pr. 369, Bur. HF. 464. Bacch. 108.; compar., Theophr. HP. 3, 8, 1.; superl. Pol. 5, 19, 2, Plut. Coriol. 3. [Suid. καλλικελάδος, ον, (κελαδος) [φόπεδητη, καλλίκερως, ωτος, ό, ή, (κερας) [φόηης βότητ, τοῦ καλλίκερω ταύρου, Anth. 7, 744, f. Lobeck. Paral. p. 226. παλλίκοπκος, ον, (κόπκος) [conternig, φόα, Theophr. CP. 1, 9, 2.
παλλίκομος, ον, (κόμη) mit schonem Coat, schongelocit, Beiw. schoner Frauen, II. 9, 449.
Od. 15, 58., Hes. Op. 58. Theog. 915., Pind. Pyth. 9, 110., Epimenid. b. Tzetz. 3. Lycophr. 406. cophr. 406. — καλλικόμης, καλλικόμαν, πλό-καμον, Eur. IA. 1080.  $xallixottäeta \epsilon \omega_s = xal \tilde{\omega}_s xottaeta (\omega_s, Soph.$ fr. 482 Dind. καλλίκρεας, τό, (κρέας) πάγκρεας, δπερ ένιοι χ. δνομάζουσι, Galen. 2, p. 781. καλλικοή δεμνος, ον, (κοή δεμνοκ) mit ichbe nem Stindage (fcongeschiert, Boβ), άλοp. 41 B. Biell. f. v. a. and T. zalis 201rns ουσης, f. Lobeck. Paral p. 374.

xall(xyouros, or, (xyouros) = b. bothg., Aloxy, Nicet. Ann. 3, 1.

xall(xτίτος, ον, (xτίζω) fcon gegründet, sgebaut, Nonn. 26, 85.

χαλλιλαμπέτης, ου, ο, (λάμπω) schon leuch: nd, "Ηλιε καλλιλαμπέτη, Anacr. fr. 25 Bergk. xallelentew, (lejw) schon reven, e sprechen, Sext. Emp. adv. Math. 2, 55., DL. 5, 66. Dav. xallelesea, η, das Schonreven, Simplic. ad Rpict. p. 306 (= 486), Schol. Ar. Thesm. 383. xalleloyew, (leyw) schon sagen, schon auss bruden, πράγμα καλλιλογείσθαι επιτήθειον, DH. do comp. verb. p. 16, 11 Reisk. — 2) ichon reben, beschönigende Borte brauchen, DH. 8, 32 s. G. — Med. fcon , fcidlich reben, Luc. Tox. 35. Dav.

xalliloyla, i, die Bohlredenheit, der schone usdruck, DH. do comp. verb. p. 101, 1. Xusbrud, DH. de con 102, 2. 427, 10. Reisk.

Kalleualwr, o, bei ben Smyrndern ein Monat vor ben Panemos, s. Corsini dias. 6. post Not. Gracc. p. CXXVII. CXXIX.

zaλίμαστος, ον, (μαστός) mit fconen Bru: fien, Tzetz. Anteh. 357. Posth. 506.

xall/μάχος, ον, (μάχομαι) [cons, tapfer thmpfend, Liban. 1, p. 616. [ten. † xallίμηςος, ον, (μηςός) mit schonen Duffxallίμοςφος, ον, (μοςψή) schongesialtet, schongebildet, Kur. Ande. 1156. HF. 925., Antiphanes b. Ath. p. 655 B.

πάλλτμος, ον, poēt, f. παλός, [φὸπ, δῶρα, Od. 4, 130. 8, 439.; οὐρος, ib. 11, 640.; χρόα, ὅπα πάλλιμον, ib. 11, 529. 12, 192. Āntb.

8, 93, 94, 118, 130,

zallsräos, or, (raω) schinstiessen, mit fcb: nem Baffer, Bur. Alc. 589. Mod. 835., Ap.

Rh. 1, 1228.

xallivīxoς, ον, (νίκη) mit schonem Giege, schonen Gieg erlangt habend, ruhmvoll siegend, Houxiñs, Archil. d. Schol. g. Ar. Ach. 1227. (Bgl. τήναλλα), Luc. Pisc. 31., Pind. Pyth. 1, 32. 11, 46., Plut. Coriol. 11.; Απάλλων, Ridler hands. der Armenischen Könige, s. Kckhol. D. N. p. 1, vol. 3, p. 206.: m. gen., Kar. Med. 765. Plat. Alc. 2, p. 151 C. — 2) den Gieg versschand od. verherritischend, g. B. σιέφανος, der Giegestrang, Kur. IT. 12.; υμνος, Pind. Pyth. 4, 16.; αλή, Kur. Kl. 864.; Μουσα, id. Phoen. 1719.; ohne aubst., τὰν Ηραπλέους καλλένικον ἀεδοκ, id. HF. 680.; τὸν καλλένικον (sc. κωμον) ἐκώμασε, ib. 180.; καλλένικον ξασειαι, id. Med. 45.; τὸ καλλένικον, Giegesverherritischung, Giegesfeier, φέxallivixos, ov, (vixy) mit schonem Giege, παλικου ασεται, 1d. Med. 45.; 16 καλλι-νικου, Siegesberherrlichung, Siegesfeier, φε-είν, Pind. Nem. 3, 18.; αὐλησεως εἰσος, Tryphon: 5. Ath. p. 618 C. καλλιοινία, ή, (οίνος) bie Schönheit ob. Sûte bet Beins, Geop. 6, 3. — 2) bie reichliche Percorbringung bes Beins, Geop. 5, 2, 19.

zálliov, neutr. von zaklíwy, comp. ju za-

dos, auch als adv. schoner, herrlicher, trefflischer, auch naddiores, Plat. Theaet. p. 169 B.

Legg. p. 600 D.

\*\*\*Radioulog, d, wie Toulog, ein Lobgesang
auf Demeter, Sem. b. Ath. p. 618 B. S. Tou-

anlliovopiew, ichon arbeiten, everfertigen, schmücken, Themist. or. 20, p. 237 C. Dan, nalliovopyημα, τό, das schöne Werk, Julian. ep. 77, p. 147 Heyl. zalliow, (xalllwr) schoner machen, verschon nern, LXX.

† zallinaidla, n, ber Befit fconer Rin-

ber; von καλλίποις, παιδος, ο, ή, (παῖς) [chone Rinder habend, Aesch. Ag. 740.; Δητώ, Tragic, b. Gal. 11, p. 483.; κύκνος, Ael. VH. 1, 14.; b. Gal. 11, p. 483.; κυκνος, Ael. VH. 1, 14.; καλλιπαιδα (b. i. καλῶν παιδων), Bur. HF. 839.: übertr., Plat. Phaedr. p. 261 A., baf, Ctalib. — 2) = καλλ παὶς, ein chones Kind, Eur. Or. 962. Bgl. Lobeck. Paralip. p. 372, καλλιπάσειος, ον, spatere F. f. καλλιπάσειος, ον, spatere F. f. καλλιπάσειος, ρομί. 2, 87.

οπος, Poll. 2, 87.

παλλιπάρηος, ον, (παρειά) [chonwangig, Beiw. schoner Krauen, Hom. δ., Anth. 9, 96.

παλλιπάρθενος, ον, (παρθένος) δέρη, δ. ί.

καλης παρθένου, Eur. IA. 1574.; Νείλου
καλλιπάρθενοι δοαί, bie jungfráulich schonen
stuten bes A., weil bieser sich nicht mit bem
Basser eines Flusses vermischt, Bor. Hel. 1.,

bas. hermann. (Bgl. bagegen Frissche z. Ar.
Theam. 855.); Θέκλα, Greg. Naz. or. 1, p.
399 D., s. Lob. z. Phryn. p. 600.

κάλλιπε, ορ. f. κατέλιπε, bon καταλείπω 2 inf. καλλιπέειν f. καταλιπείν, Od. 16, 296. zallinedilog, ov, (nedilor) mit schonen Sohlen ob. Schuhen, h. Morc. 57.

καλλίπεπλος, ον, (πέπλος) mit schonem Dbertleibe ob. Schleier, überb. schongetleibet, Κορωνίς, Pind. Pyth. 3, 25.; Φρυγών κόραι, Eur. Tr. 338.

καλλιπέταλον, τά, (πέταλον) = πεντάφυλλον, Diosc. 4, 42.

καλλιπέτηλος, ον, (πέτηλον) fconblatterig, Anth. 9, 64.; λήτον, ib. 10, 16.

xallinηχυς, υ, gen. εως, (πηχυς) mit schonen Elibogen, schonarmig, Kur. Tr. 1194., Alciphr. 3, 67., Poll. 2, 156.

xallinλοχάμος, ον, (πλόχαμος) mit schonem Daare, schongeloctt, Δημήτης, Il. 14, 326 u. δ.; Ελένη, Pind. Ol. 3, ξ. Χ.; Πιεριδές, Bur. IA. 1040.

xallinlovios, ov, (nlovios) schonen Reiche thum habend, mit Reichthum geschmuckt, no-leis, Pind. Ol. 13, 107.

παλλίπνοος, ον, είας. καλλίπνους, ουν, (πνέω) fchon webend, stonend, αὐλοί, Telest. b. Ath. p. 617 B.

xallinolis, εως, ή, (πόλις) die schone Stadt, Schönstadt, Plat. Pol. p. 327 B. Themist. δ. κάλλθηση, ep. f. κατέλεπον, nor. 2. zu καιαλείπω.

καλλίπονος, ον, (πόνος) von schore Arabeit, schon gearbeitet, Paul. Sil. ecphr. 138.
καλλιπόταμος, ον, (ποταμός) mit ob. von iconen Bluffen, vom iconen Bl., udaros vo-

κάλλιππος, ον, (Ιππος) schone Pferbe has bend, pserbereich, Κυρήνη, Niceph. Blemm. op. geogr. p. 4.; καλλίπους τινάς, einige gute Reiter, Joseph. Genes. p. 58 D.

καλλιπρεπής, ές, (πρέπω) wohlanstandig, θυσία, Kuseb. de laud. Const. p. 608 D.

Dion. 5, 533.

καλλιπρόβάτος, ον, (πρόβατον) mit schonen Schonbeit, έπει θεοί τῷ τῆσδε καλλισιεύ-Schonbeit, Επεί θεοί τῷ τῆσδε καλλισιεύ-καλλιπρόσωπος, ον, (πρόσωπον) mit scho-nem Untlife, schon von Unschn, Philox. b. Ath. λιστεύματα Δοξία, von-ben dem Dienste des Aiorevinara Aosta, von-ben bem Dienfte bet Apollon geweihten Gefangenen, Eur. Phoen. 223. p. 564 E. Apollon geweithten Gefangenen, Kur. Phoen. 223.
c) die Schönheit, im pl., Lyc. 1011.; von xaldiored, auch im med., (xáldioros) der Schönfte sein, als vor. Schönfte geten, Hdt. 1, 19t. 4, 163. 160: 8, ALA., Plat. Anton. 26. u. A. 1 von einem Finffe, Kaädis, Kur. Tr. 226.: im med. Kur. Haschied Vr. m. gen. der Schönfte unter od. vor Anders fein, Hdt. 6, 200 im medi. Kur. Finn 1000. Rallingopos, or, (πρώρα) mit schonem Borbertheil, Δογούς σχάφος, Eur. Med. 1335 b) mit schonem Antlig, von schonem Anschrig, βλάστημα, Aesch. Sept. 515.; στόμα, id. 61. 7, 160.; im med. Kur. Hipp. 1009.; diga, i dalliorevera rad rur er arboinewer, ich Med. 943. xaktoreigenoc, or (origenoc) schöngektingt, mit schonen Krunge, Beiw. ber Demeter, h. Cer. 252. 1296., ber gera, Tyrtas. 1.; eigeoowseig Eur. Bauch. 377.: von Städten, mit Mauern od. Thurmen schön eingefaßt, †. 2) klasa, der wilde Delbaum zu Otympia, von χαλλιπύργωτος, ον, (πυργόω) = b. vorbg., πόλεις, Bur. Bacch. 19. xallinulos, or, (πωlos) mit schönen Fohe len ob. Rossen, εδομα, Pind. Ol. 14 μ. A. xallineledgos, or, (δέεθρον) schön stiessenb, son schönen Basser, χρήνη, Od. 10, 107. h. Apoll. 240., Hes. Theog. 339., Kur. HF. 784. bem bie Siegtstrange genommen murben, Arist. 6. Schol. 3. Ar. Plut. 586., Paus. 5, 15, 3, Poll. 2, 192: xallioτος, η, ον, superl. zu xalός, feit om. gew. — Adv. -ίσιως, Alex. Tr. p. 431 Hom. gew. u. d., Origen. u. A. xαλλίροος, ον, (δέω) = xαλλίροος, Od. 5, 441. 17, 206.; Δίρχη, Pind. Isthm. 8, 21.: \$bett., πνοαί, Pind. Ol. 6, 83. καλλιστόκουτος, 'ον, (κροτέω) fcon gefolas gen, fcon tourno, nitrages, Nicot. Ragen. 2, 320. Rallestgoudios, av, (στρουθός) vom Spettling geliebt, reallestgoudina σύχα, eine treffice παλλίρυαβδος, ον, (δάβδος) mit fconer Ruthe, Hesych. s. v. Απαλαύροπις. feigenart, Ath. p. 75 K.; bet Plin. 15, 18, 6., Jul. Capitol. Clod. Albin. 11. ficus pasκαλλιροημονέω, (καλλιροήμων) [φόπ reben, Bust. p. 829, 51. Op. p. 89, 50. serarise. καλλιροημοσύνη, ή, bie Schonrebenheit, fcone xallisquisquisos, or, (squisor) mit schien. Arrifen 'umgeben, Comst. Man. 114. Sprache, DH. de Thuc. iud. §. 23, p. 865, 9., Luc. Jup. Tr. 27.: bie Schonrednerei, Groß. xalloquigos, or, (σφυχόν) mit schonen gust findein, db. übert. schone ob. schlantfußig. Bem. schoner Frauen, Hom. 11. 9, 660. Od. sprecherei, Luc. dial. deor. 21, 2.; von παλλιορήμων, ον, gen. ονος, (δήμα) mit fchonen Borten geschmadt, λέξις, DH. de comp. verb. p. 12, 1 Reisk.; λέξεως μόρια, ib. 101, 12. 5, 33. u. o., Hes. Theog. 384, 507, 626. zallitea, n, (liea) Rame eines Strauchel, παλλίοροος, ον. 5/68. παλλίορους, ουν. (δέω) fcon fitesen, εδωρ, προυνός, Il. 2, 752. 12, 33. 22, 147., Hes. Op. 735.; Ώπεανός, Orph. b. Plat. Cratyl. p. 402 B.; πηγή, Aesch. Hesych. xalderexela, n, bas Gebaren ob. ber Befit foner, herrlicher Kinder, Parthon. 33. u. Spat., von παλλίτεκνος, σν. (τέκνον) · fchine, gate Kinsber besigend ob. gebärend, Orphi h. 23, 3); im compar. — στέφος, Luc. d. deor. 16, 1.; imenpl. Pers. 197. Pers. 197.
† καλλισθενής, ές, (σθένος) schönkräftig, schön burch Kraft, mit Kraft geschmuckt.
καλλιστάσιος, ον, (στασιον) mit schöner Bennbahn, Bur. 1T. 437.
καλλιστάφϋλος, ον, (σταφυλή) mit schönen Azauben, Hesyeh. s. ν. έριστάφυλον..
καλλιστάχυς, δ, ή, (στάχυς) mit schönen Kehren, fruchtbar. ναία. Or. Sibvil. 11, 117. - οίσειος, Plut. Aem. P. 5,

καλλίτεξ, ή, (τίκτω) [άδοιε Kinder gebály
rend, Herodian. Kpim. p. 186. (ωίε ἐπίτεξ)καλλιτεχνέω, (καλλίτεχνος) [άδοι ατθείτει,
τ), Olympiod. in Kocles. p. 636 D., Kust. Op. p. 153, 72 ; Dav. Mehren, fruchtbar, yaia, Or. Sibyll. 11, 117. καλλιτέχνημα, τό, fchenes Runftwert, Eust. p. 318, 66. ib. 176, 240. zallistecov, (xallisteiw) ber Preis ber Schönheit, des Schönften, Luc. d. deor. 20, 5. (vom Apfel des P.); το x. els ξμ' αναφέρων, Kur. IT. 23.: auch des Sittlichschönen, Preis der Tugend od. Rechtschaffenheit, †: auch Preis, χαλλιτέχνης, ου, ο, ber fcon Arbeitenbe, (Anaor.) 18, 1., Kuneb. de laud. Const. p. 640 B. Lohn ber Tapferteit, wie agioreia, Soph. Ai-438. : Belohnung, Gefchent übhpt, Kust. p. 748, 49. b) τὰ καλλιστεῖα, Bettampf ber Schönheit. bei ben Lesbiern, Schol. z. 11. 9, 529.

καλλιστερνος, ον, (στέρνον) mit schöner Bruft, mit schönem Busen, Αγαίη, Nonn.

αλλιτεχνία, ή, bas Schönarbeiten, die Geischichsteit in Kunstarbeiten, Schönheit ber Kunstarbeit, Plut. Periol. 13., Ath. p. 191 B., Strab. 1.; γραμματική, λατρική, Sopat. in Walz. rhet. 5, p. 22., Schol. anon. ib. 4, p. 51. 18.: pon 51, 18.; von

ruft, mit schönem Busen, Ayaun, Nonn. χαλλίτεχνος, ον, (τέχνη) schön arbeitend, schon, 5, 533. χαλλίστευμα, τό, ber Preis od. Borgus ber p. 757., Themist. Or. 21, p. 56 B.

xallizgánssos, or, (roanssa) mit fedder, wohlbesete Tasel, eine wohlbesete Tasel har bend od. bietend, Amips. 6. Alh. p. 270 F., Callias id. p. 524 F., BA. p. 49, 15.
xallizgixor, ró, eine Offanze, die das Auss

geben ber haare verhindert, Frauenhaar, Schon-blatt, adiantum capillus Veneris, Linn., Ael. ΗΛ. 1, 35., Gal. 14, p. 321, 11: χαλλετρίχφ στέσε την πειραλήν, δ τινες καλουσιν άδίανtor, eriot de reixouares, id. 6.3 neutr. von παλλίτοιχος, ον, spatere form f. καλλί-θριξ, Poll. 2, 22., Cram. Anecdt. 1, p. 250.: findine Paare machend, to de lenvoor xaer zal toig Ber er olen xal elalo naidlois

zal τριμθέν έν οίνω και ελαίφ παιδίοις έπιχρισθέν καλλέτριχός έστι, Diose. 1, 179. καλλιφ', f. κάλλιπέ, b. i. κατέλιπε, ll. καλλιφεγγής, ες. (φέγγος) fcontenchent, sglanent, εως, Kur. Hipp. 435..; ήλίου σε-λας, id. Tro. 860.; Theodect. b. Stob. Flor. 10, 8., Ath. p. 686 B.

παλλιφερής, ές, (φέρομαι) fcon ob. leicht gruigt, Pseudo-Chrys. 7, p. 480, 8. παλλιφθοργος, οτ, (φθέργομαι) fcontos und, πθάρα, Kur. HF. 350.; διδαί, id. Ion 169.; Ισιοί, id. IT. 221.

παλλίφλοξ, φλογος, ό, ή, (φλόξ) fcon-flammend, fconlobernd, πέλανος, Kur. Ion 706. καλλιφύης, ές, (φυή) schöngewachsen, von schönem Buche, von schöner Gestalt, Nonn. 15, 171.

zall(φυλλον, τό, = zall(φιχον, Hippocr. Kpid. p. 1226 E.; von xalliquilos, or, (quilor) schönblätterig, (Anacr.) 5., Const. Man.

καλλιφύτευτος, ον, (φυτεύω) fchon bepflangt, Nicot. Ann. 21, 9.

xalligūros, or, (giw) schon gepflanzt, ημερίδες, Nonn. 47, 83.; δπώρη, ib. 197.: schon bepflanzt, χώρος, Const. Man. 239. [v] χαλλιγωνέω, (χαλλίγωνος) eine schone Stimme, Ton ob. Klang haben; είς τε, in ein angenehm klingendes Wort verwandeln, την

nen Chortangen, fchone Ch. aufführend, δελφτ-νες, Kur. Hel. 470.; αοιδαί, id. Cresph. fr. 15.; στέφανοι, schone Chorreigen, id. Phoen.

15.; στέφανοι, schone Chorreigen, id. Phoen. 793.: τον ημέτερον ιρόπον τον καλλιχορώτατον, Ar. Ram. 451.

Καλλιχορος, ό, a) ein heiliger Brunnen bei Cleusis, h. Cer. 273., Paus. 1, 38, 6., Aleiphr. 3, 69., Kur. Suppl. 392.; ib. 619. wird ex καλλιχορον έδωρ u. Ion 175. καλλιχορος παγαί genannt. b) Name eines Flusies in Paphlagonien, Ap. Rh. 2, 904. bas. Echol., Amm. Marc. 22, 8, 23., gleich. Schonreigenborn. καλλιγορος. ον. (χοδα) schonreigenborn.

amm. marc. 22, 8, 23., gleichs. Schönreigenborn. xallizoos, ον, (χροα) schönfarbig, νάρ-χισσος, Cyprior. poët. b. Ath. p. 682 F. wo im Terte xallizoos; Const. Man. 3562. χαllizwofa, η, (χώρα) bie Schönbeit ber Gegend, v. 8s. in cod. Ven. DS. 1, 30. χαlliων, ον, gen. ονος, compar. zu καιλίων, ον, gen. ονος, compar. zu καιλιών δίαος. ον. είνουμα schönnamic στο χαλιών δίαος.

205, Hom. u. jong yew. καλιών υμος, ον, (όνομα) fcomamig, mit fcom Ramen, ό Kame eines Fisches, Hip-pocr. p. 357, 43. 543, 39., Arist. HA. 8, 13., Ael. HA. 13, 4.

Ael. HA. 13, 4.

παλλονή, ή, (πάλλος) feltnere Rebenf. v.
πάλλος, Hdt. 3, 106. 7, 36., Hippocr. p. 22,
26., Plat. Legg. p. 953 C. Symp. p. 206 D.,
Kur. Tr. 977. Bacch. 459.: Theophr. HP.
9, 2, 4. u. A. hie u. ba, δ. b. Spåt. wie
Nicet. Eugen.

Nicet. Eugen.

zalloποιέω, καιλοποιήσει, f. &s. f. καl
lω ποιήσει, Geop. 2, 22, 3.

καλλοποιός, όν, (ποιέω) fchon machenb,

Plotin. p. 723 E. (1323, 15. Creuz.) Hermias

3. Plat. Phaedr. p. 67. u. a. Spåt.; κα
λοποιός, Procl. 3. Plat. Alcib. vol. 1. p. 327.

κάλλος, εος, δίαδ. ους, τό, (καλός) bie

Εφό n h eit. a) eigentlich, im physichen Eine

fow. υση οτραπίζηση αls πίστοτραπίζηση Εξεσ

fem. ετών μελών τις συμμετοία δοκεί είναι. cin angenehm klingendes Wort verwandeln, την tein and

Gorg. p. 474 B.; των δνομάτων και δημά-των, id. Symp. p. 198B., κάλλος και μέγεθος πράξεων, Plut. Mor. p. 69 F.; τοῖς ὑπερ-βάλλουσι των ἔργων και τῷ μεγέθει και τῷ κάλλει, Isoor. p. 240 B., ber auch sonft δ. μέγεθος u. κάλλος νετό. ; κ. τῆς λέξεως, DH., πῆς ἐρμηνείας, Longin. u. bgl. A. vgl. Luc. de conser. h. 48... auch im pl. auch. της έρμηνείας, Longin. u. bgl. A. vgl. Luc. ausbiken, Plut. Mot. p. 969 B.; reinign, fie de conscr. h. 48., auch im pl. μεγέ- gen; ἐν τῷ ἀργυροκοπείω καλλύνοντες, Arist. Θεσι κάλλεσι τε ἔργων, Plat. Crit. p. 115 B. Probl. p. 24, 9.; ως ἱαίνηται καὶ καλλύνη-112 Β.: bgl. auf bie Gele abtr., in intellettuellet και αφάσιν ἐπιμελος (δίε Θτιαξε), Pol. 6, wie moralischer Dinisch, κάλλος καὶ εὐεξία 33, 4.: âbtr. δειφόπίας, Soph. Ant. 492, ψυχής, Plat. Pol. p. 444 Β; εὐσχημοσύνη εὐσιαβολον κακόν, Plat. Logg. p. 944 Β. b) τε βίου καὶ κάλλει καὶ ἀρετή, ib. p. 588 Α.; Μοδ. βίο fάρδη machen, ſφόπτουν, ſich brûftm κὰ τῆς ψυχής κάλλη, ſ. v. a. Συμεποκη. Plut. δοι τάφακη mit cimat, Plat. Apol. p. 20 C.; ἐπι τινι, Ael. VH. 3, 1. — Dev. κάλλυσμα, τὸ, bαε καιδεθτίξες, Hesych. ε. κάλλυσμα, τὸ, bαε καιδεθτίξες, Hesych. ε. Bwecknäßigkeit, εἰς κάλλος, gum Giách, gláchlich, Ear. Tr. 1201.; aber moralisch gut, Ariatid. 1, p. 308.; u. εἰς κάλλος κυνηγητεῖν, in Bezug auf Wohlanstanbigkeit, Arr. de ven. 25, 9., auf Kapsereiti, id. exp. 2, 7, 11. — 2) kontret, a) bas Schöne, eine schöne Sache, ein schönes Ding, schönes Stück, von einem Wogel, Ael. HA. 17, 13. bas. Jac.; im pl. κάλλη, schöne Dinge, Plat. Plaed. p. 110 A.; von schönen Stossen. Gewändern, Aesch. Ag. 897.; abtr. κάλλος κακών ϋπουλον, eine von Unzbeil innerlich schwändern, den Stossen. 300 nur beil innerlich schwändern Schönbeit, (vom Deshipus) Soph. OT. 1396.; bes. mit gen. ολκοδομήματα καλ κάλλη τοιαύτα καλ τοσαύτα καλ τοσαύτα συμιδ Soph. O Γ. 1396: οξι mit gen. οίκο-δομήματα και κάλλη τοιαύτα και τοσαύτα κατεσκεύασαν ἡμῖν ἐερῶν, ſ. υ. α. καλὰ ἐερά, Dem. p. 35, 15.; εθεη [ο δένδρων κάλ-λη, Plut. Flaminin. 3.; οίκοδομημάτων, id. Mor. p. 409 Λ.; τόπων, ib. p. 935 Λ., μεγέ-θη και κάλλη οίκοδομημάτων, DC. 65, 16. b) είπε Θόβηε, wie aud wit εί η ε Θ δ ἡ ἡ η εί t, είπ ἱδθητες Μείη. im pl. τὸ ἐκραία κάλλη Aesch. zu beziehn. χαλιοσύνη, ή, = χάλιος, bie Schönheit, Knr. Hel. 389. Orest. 1388., Anth. 5, 20.;

ein Bert des Demokritos, neol xallogungs ensour exwahnt DL. 13, 48.

zallóφullog, or, = zallóφullog, Theophr. HP. 5, 3, 2., wo nach 23. Dinborf zallóg. heryuftellen.

† καλλυντής, ήςος, ό, (καλλύνω) ber Schonsmachenbe, Schmackenbe, Saubernbe. Dav.

ealdoringeos, or, jum Schonmachen, Schmus Ken, Puten, Reinigen gehorig, geschict ob. gesneigt †: re xaldveriseen, Schmuck, Herych.: re Kaldverisea, ein Athen. Best am 19ten Abargetion, Phot. p. 127, 25., KM. p. 487, 13., BA. p. 270, 1.

παλλυντής, οῦ, ὁ, = παλλυντήρ, Hesych., RM. p. 436, 6.

um. p. 430, 6.

naullurzon, ro, jedes Gerath zum Schönsmachen, Schmüden, Puten, Saubern, Reinigen, bei. der Wesen, Plut. Dio 55., Clem. Alex. p. 238., Poll. 6, 94., BA. p. 14, 12.: db. Iweige, welche zu Wesen gebraucht wurden, wolrens, Levit. 23, 40.— 2) auch wie naulvrizioop, der Schmut, bes. ein weiblicher Kopsput, Hosych., Suid.— 3) Rame

τ. σάρματα.

nallwatio, f. fow, (ωψ) has Geficht fcon machen, bb. abhyt: fcmpden, gieren, puben, machen, db. abbyet schmoden, zeten, puten, olkia unegkallovoy deniony κεκαλιοπισμένη, Ken. Hidro 11, 2.; πρώσωπον καλιωπιζόμενον, Hon. 5, 8, 2.; πιβηκον καλιωπίζειν, Dometr. Phal.; την πόλιν, Phut Periol. 11. δ. u. A.: τὸ ὅνομα, einen Ramen ausputen, b. i. in einen schonen verwandela, Plat. Crat. p. 408 B.; vgl. 409 C.: bet Rhet. bie Rede, den Styl unsschmidten, λόγον, Menand. λόγον δεκαλλωμαμένου, odde άπλος

bie Rebe, ben Sinl umschmücken, λόγον, Menand.; λόγος κεκκλλωπισμένος, oppi άπλους u. καθαρός, Hermog. S. Ernesti iex. techn. s. v. — Mod. a) sich schmücken, puşen, Plat. Symp. p. 174 A. b) sich gefalten in etwas, sich worauf etw. zu Gute thun, eine Chre worsein segen, Xen. Cyr. 8, 8, 18.; δπλοις, ib. 7, 4, 14., λιτότητι καλ σωφοσώνη, Plat. Mor. p. 150 D. Sol. 12 δ. u. λ., bh. c) sich braften mit etw. arosurablen. έπλ καϊ έναν-

435 K. n. d.: absol. Plat. Prot. p. 317C.; m. ως u. partic., ως οὐκ ἀγανακτῶν; id. Crit. p. 52 C.; καλλωπιζόμενος ῶς τι εὐηπότων ἡμῶν καλόν, id. Theaet. p. 195 D.; m. inf. ων ζηλονής εἰναι καλλωπίζη, Phalar. cp. 9., Plut. Caes. 28.: υοπ Φίτος, Xen. de re eq. 10, 4. d) fich şieren, fpròbe thun, παῦσαι πρός με καλλωπιζόμενος, Plat. Phaedr. p. 236 D., Plut. Mor. p. 82 B.; το μὲν οὐν πρῶτον ἐκαλλωπίζετο ἡμῖν ὁ Πρωταγόρας, id. Prot. p. 333 D. Đαν.

xallώπισμα, τό, bet Schnutt, Pun, die Sier, Bierrath, Plat. Gorg. p. 492 C.; πό-lews, Hdn. 7, 3, 3.; xallwπισμάτων χου-σων δημιουργός, Plut. Lyo, G., Hel. 8, 11. u. A.; auch Schmutt ber Arbe, DH. de Thuc. 46., f. Kenesti lex. techn. u. v.

nallemistela, 4, bas Prunken mit etw. 3) Rame Serv. 3. Virg. Aon. 1, 223.

Plat. Mor. p. 140 ft.

παλοσμοραστύς, ότ, (αγοράζη) = εὐαγοραστός, Zonar.

† χαλόβαθρον, τό, (χάλον, βαίνω) bie Stelze. ταπλόβαθον, τό, (xalor, βαίνω) die Stelze.

3, 5, 15. sq.; opp. xaxia, Isocr. p. 2 B.; xāloβαμων, or, gen. ovos, (xālor, βαίνω) xal. τρόπων, Isocr. (Det gewöhnl. Meinung auf Holgern ob. Stelzen gehend, grallator, nach von einem adi. xaloxαγαθός, was abet etft bei Poll. 4, 11., Apoll. lex. s. v. ήνς, xāloβασία, ή, bas auf Stelzen Gehen, Psell. b. Piers. z. Moer. p. 64. παλοβάσταπτος, ον, (βαστάζω) schol. Assch. Es ift daher wohl anzunehmen, daß dies wohl getragen, gut tragbar, σάπος, Schol. Assch. Subst. unmittelbar aus dem παλός παλ άγα-δερτ. 644. (Crtlår. v. χύθετον). [von δες gebildet worden u. daraus erft in späterer παλοβατέω, auf Stelken gehen, Porph. p. 247; λείτ das Abjett. παλοπάγαθος entstanden ist. παλοπάγης, ου, δ, = παλοβάμων, Man. 3. 146. χαλοβατίω, αυς Θεεικου 19-20. χελοβάτης, ου, ο, = χαλοβάμων, Man. (Apot. M. 2. 5, 146. [Apot. M. 2. xαλόβιος, ον, (βίος) fixon lebend, Paul. Alox. χαλογένειος, ον, Ετζίζο. ν. ἡϋγένειος, net Sprache, Const. Man. αει Θριμμε, Const. Man.
αελογνώμων, ον, (γνώμη) [cons, ebel ges sinnt, Proel. par. Ptol. p. 223. u. a. Spat.
αελοδιδάσκαλος, δ. (διδάσκαλος) bet Schos
net lebtt, ep. ad Titum 2, 3.
καλοειδής, ες, (είδος) van schonem Ansehn, schon, νοηματία, Sopat. in Walkit rhet. 8, p. 56, 14. xaloxaιρινός, ή, όν, sommerig, Coms mers, Hippiatr. p. 271. xaloxaίριον, τό, ber Commer, Byz. zalostuwr, or, (siua) foon gekleidet, Hosych. s. v. λιναγερτουμένη καλυεργαστος, ον, (ερχαζομαι) fcon bears beitet, yn, Zonar.

zalotopyaris, n, (loyáris) bie Bohlthaterin,
Porph. A. N. 27.

zalozopós, óv, (toyor) wohl thuend, Maneth. 1, 256. 354. eth. 1, 256. 354.

παλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
gebracht, ruhend, Inscr. b. Ferussac Bull. des
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοποίμητος, ον. (κοιμάω) schon zur Ruhe
καλοπ Op. p. 66, 67.; von Hesych. καλοήθης, ες, von fconen, gefälligen Sitχαλόλαϊγξ, γγος, ή, (λαϊγξ) [chines Steins then, Tzetz. Hist. 7, 254.

καλολογία, ή, = καλλιλογία, Hesych. ten, Marc. Antonin. 1, 1., Byz. καλοθελεια, ή, bas Bohimollen, Pallad. v. Chrys. p. 50., auch καλοθελία, Zachar. Dial. Astron. Camer. p. 34, 80. — Adv. -ως, holz, ob. troctnes Polz zu Allinogogos. xālov, τό, Polz, bef. dûres Polz, Brenns Mich. Glyc. ep. 11. in Lamii Delic. erud. vol. 1, p. 191., u. a. Spát. zāllīgē, He-land prijov. (Bon xalov, záw, eigenti. das zāllīgē, reixos, ô, ή, = xallīgē, He-land prijov. (Bon xalov, záw, eigenti. das 77.

καλιωπιστός, α, ον, adi. verb. ε. καλλωπίζω, εμ [chmūckin, Clem. Alex. (?)

καλιωπιστής, οῦ, ὁ, ber sich od. Andre
Schmückende, Dunende, der viel Socgsalt auf
bas Punen verwendet, περί την έσθητα.

Βοσεν τον δονν δονν.

Βοσεν τον δονν.

Βοσεν τον δονν.

Βοσεν τον δονν.

Βοσεν τον δονν.

Βαλιασίστος, ον, (ολωνίζομαι) von guter
Βοσεδευτίνης, Schol. Ar. Av. 721., Suid. s.

ν. δυνον δονν.

Βοσεν τον δονν.

Βαλιασίστος, η, δεξείξητη τον δονν.

Βαλιασίστος, η, δεξείξητη τον δονν.

Βαλιασίστικος η, δεξείξητη τον δονν.

Βαλιασίστικος των δονομάτων, Ερίστ.

Βιάτ αξιασιδαξείτη, welche der volltommne
Βακείς δεξείξητη πιις, των διασιδαξιός δίπε

Βαλιασίστικος των δονομάτων, Ερίστ.

Βιάτ αξιασιδαξείτ, Βεξείξητη πιις, των διασιδαξιός δίπε

Βαλιασίστικος των δονομάτων, Ερίστ.

Βαλιασίστικος των δονομάτων, διασιδαξιός διασιδείτη πιις διαθετείτη πιις διαθετείτη πιις διασιδαξιός δίπε

Βαπικός μετικος των διασιδακος τον δονομάτων, καλοκάναθίαν ασκείν,

Αν. ετ. 1.. Χου. Cyr. 5, 1, 17. u. δ. Dom.

μαιλοφοροφασίος, όν, (αγοφαίζη) = εὐαγορασιός, Ζουαν.

γ. τωλιδασιδαθρον, τό, (κάλον, βαίναι) bie Stelse.

Βαλιασίστικος τον διασιδείτη τον διασιδείτη και πιις διασιδείτη και διασιδείτη και πιις διασιδείτη και πιις διασιδείτη και διασιδείτη και πιις διασιδείτη και πιις διασιδείτη και διασιδείτη και διασιδείτη και διασιδείτη και διασιδείτη και διασιδείτη και διασιδείτη και διασιδείτη και πιις διασιδείτη και διασιδείτ 365 gebildet worden u. daraus erft in späterer Zeit das Abjekt. \*\*xaloxäyasos entstanden ist. Ein Add. xaloxäyasos hat Boch Inser. Par. 2, p. 345 aus xa...ay. Sws hetgestellt. E. xalos.

zalozaiela, ή, (xaieos) bie fcone, gute Beit, guter Buftanb, Hesych. s. v. εὐετηρία: bie fcone Jahresjeit, ber Commer, Spat.

καλόκαρπος, ον, (καρπός) Ertlat. v. ευ-καρπος, Opp. Hal. 1, p. 310., wo καλλόκ gefat., bh. wahrfa. καλλίκαρπος zu fat.

χαλοχάρφωτος, ον, (χαρφόω, χάρφω) ίζιδη gujammengezogen, verbunden, Ertlar. v. γομφωτος, Schol. Opp. Hal. 1, 58.

καλοκέραστος, ον, (κεράννυμι) = εὐκέρα-στος, Zonar. a. v. εὕζωρον.

καλοχοπέω, (κάλον, κόπτω) Dolg hauen,

xos, Schol. Opp. Hal. 3, 292.

καλοπόδιον, τό, dim. von καλόπους, Gal. 6, p. 364, richtiger καλαπ.

Theoph. ad Autol. 1, 5, p. 14. κάλοποιός, όν, (ποιέω) gut machend ob.

Brennbare, wie f. xalelor, wie dalds von p. 990 B., Ael. VH. 3, 10., Crouver proep. dalw.)

χαλονοησία, ή, (νόησις) die schone, richtige talen, opp. χ(βθηλος, Xen. Mem. 3, 1, 9.

Ginsicht, Doroth. doctr. p. 803 C. u. δ.

χαλοπέδιλα, τά, f. χαλὰ πέδιλά, schone continue con lungsveise bestelben, wo blankanbig, gie menb, schicklich, (=ngenor, Arist. Top. 5, 4.) und in engerer moralischer Beziehung, ebel, tugenbhaft, übbpt. fittlich fcon, 5, p. 364, richtiger καλαπ.

5, μ. 364, richtiger καλαπ.

5, μ. 4., ep. ad Thessal. 2, 3, 13., ΕΜ. p. 189,

2. Dav.

καλοποιία, ή, bas scho ob. recht Danbein,

Theoph. ad Autol. 1, 5, p. 14.

Στοροίο στο του στο τ

i

Pha Lach p. 192C. 44 fgym, Ken. Cyr., p. 463. felt Hom. in gem. Gebr., bel Epch. 1, 5, 9, x. z. and stign-te martine, Dem. irm auch miemoel stiene waltaintoge, 600, p. 1468, b. C.; and beignitio, x., deposor, Phyra. p. 136., scott and 5. Thue. 4, 118., denogeness, Xen. Cyr. 8, 6, 4, bog night austiced street material, xalbe xalyasob te Zacodanu, terra Escutifit.), Herod. Kpim. p. 65; angl. 16 plat n. next 190 11, Xen. Cyr. 7, 2, xaltanox, n. or., for thom. in grow. Gebr., 12. — Da bir Derandibung ju cinem x. x. moron ble Epitem widere cinem neura supl. 16 plat n. new formers u. niterigene, so bee 2, 16. — 11) Asir. xalai;, dor. and xalainox as in ten demers u. niterigene, so bee 2, 16. — 11) Asir. xalai;, dor. and xalainox as in ten demers u. niterigene, so be 2, 16. — 11) Asir. xalai;, dor. and xalainox as in ten demers u. niterigene, so be 2, 16. — 11) Asir. xalai;, dor. and xalainox as in the demers u. niterigene, so be 2, 16. — 11) Asir. xalai, dor. and xalainox as in the demers u. niterigene, so be 2, 16. — 11) Asir. xalai, dor. and xalainox as in the demers u. niterigene, so be 2, 16. — 11) Asir. xalai, dor. and xalainox as in the demers u. niterigene, so and fath of g., the magnetic solution of the demers of the solution of the demers of the solution

xaloπέδιλα, τά, f. xalà πέδιλα, schone Sohlen, Theocr. 25, 103. 2αλοποιία, ή, bas food ob. recht handeln, Theoph. ad Autol. 1, 5, p. 14. χάλοποιός, ότ, (ποιέω) gut machend ob. handelnd, f. xaldon.

Brennbare, wie f. xalelor, wie dalds von p. 990 B., Ael. VH. 3, 10., Creaver praep. dalw.)

καλονοησία, η, (νόησις) vie schone, richtige tallen, opp. κίβθηλος, Xen. Mem. 3, 1, 9.

Ginsicht, Doroth. doctr. p. 803 C. u., δ.

— 2) there were scholar field at the Toron. In Journal of the control of the contr bem Menschen felbst als ber Dent- u. Danbσοβιεη. Τόσος. 25, 103.

καλόπλοκος, ον, (πλέκω) Critat. v. ευπλοκος, Schol. Opp. Hal. 3, 292.

καλοπόδιον, τό, dim. von καλόπους, Gal.
6, p. 364, richtiger καλαπ.

κάλοποιέω, gut machen, gut handeln, Levit.
5, 4., ep. ad Thessal. 2, 3, 13., KM. p. 189,
2. Dav.

καλοποιία, ή, das schol od. recht handeln,
Theoph. ad Autol. 1, 5, p. 14.

κάλοποιός, όν, (ποιέω) gut machend od.

καλοποιός, ον, (ποιέω) gut machend od.

καλοποιός, ον, (ποιέω) gut machend od.

καλοποιός, ον, (ποιέω) gut machend σκον καλοποιός, ον, (ποιέω) gut machend σκον καλοποιός, ον, (ποιέω) gut machend σκον καλοποιός, ον, (ποιέω) gut machend σκον καλοποιός, ον, (ποιέω) gut machend σκον καλοποιός, ον, (ποιέω) gut machend σκον καλοποιός, ον, (ποιέω) gut machend σκον καλοποιός, ον, (ποιέω) gut machend σκον καλοποιός, ον, (ποιέω) gut machend σκον καλοποιός, ον, (ποιέω) gut machend με τα μεταξίτα με το μεταξιατος το μεταξια m. σεμνός, ib. p. 126 B.; παλά, τά, εδίς, berrliche Abaten, Xen. δ. u. X.; καλά και σεμνά, Xen. Mem. 2, 1, 27.; hingegen Xen. Symp. 8, 17. find τὰ τοῦ παιδός καλά, tæfician the control of the control

Phak Lach p. 1920. d. 18 gym, Ken. Cyr., p. 463. seit Hom. in gen. Gebr., bei Sphat., 5, 9, x. x. mad diefynie jewretian, Dom., item auch, wiemobis seitem xelliciercog, 860. s., p. 1466. s. C.: and beiginetin, x. n. devosor, his die seitem material, xaldo xilyado k. p. 1866. s. C.: and beiginetin, x. n. devosor, his diefettem material, xaldo xilyado k. p. 366. s. n. de seitem k. x. m. de seitem meter dien. p. 6. s. n. de seitem k. x. m. de seitem meter dien. p. 6. s. n. de seitem ben vennchmen u. reider Scianton k. x. m. doon bie Späten wieder einen neuen aupl., 12. — Da bie heraddibung u. einem x. x. m. doon bie Späten wieder einen neuen aupl., 21. de seitem seitem einem keinen der seitem seitem seitem p. 2. s. de seitem wieder einen neuen aupl., 22. de seitem seitem seitem seitem seitem seitem seitem seitem p. 18. s. n. de seitem seitem seitem p. 18. s. n. de seitem sei

Or. 1216.: auch haufig ironifc ablehnenb, Ar. zalógilos, or, (ptlos) Ertile. v. evei-Ran. 512, 888.; zállist énaira, bante fabn, ros, Schol. Opp. Hal. 1, 627. ib. 508.: duller ralos, Ar. Ran. 532.; exer rallista, Theor. 15, 3., Cafaut. f. DL. καλλιστα, Theocr. 15, 3., Casaub. 3. DL. tragend, about folk tragend, Dosiad. b. Ath. 2, 76.; ebenso im Eat. recte u. benigne. — Danks ik be Zusammenstellung mit dem Absiett., καλή καλώς, (in dieser Etellung, nie καλώς καλή) Ar. Ach. 254. Pax 1330. καλόψυχος, ον, (ψυχή) = εὕψυχος, Hecol. 730.; καλός κάλλιστα, Pind. Ol. 9, sych. ε. ν. εΰψυχος. 94. u. X. δ. — Compar. κάλλιστ, Plat. Theaet. p. 161 B. u. X. δ. Dasur settent ob. Χτοιι gebn, Suid.; Hippiatr. p. 120, 128. καλλίσνως, Plat. Theaet. p. 169 E. 600 D.: Ματό der Crestian. des Eust.: σκιριάν, οὐ τὸ πάλλισν κένου κάλλισν xalliorws, Plat. Theaet. p. 169 k. 600 D.:

= μαλλον, το τέχνον χείνο χάλλιον ξοιχε τῷ πατοι, Hippocr. p. 234, 19.: supl. χάλλιστα, Soph. OT. 1172., Plat. Polit. p. 269

C. u. A. δ.: bei Spāten auch χαλλίστως, Alex. Trall. p. 431, 478. [α ift bei Hom. burchaus lang, auch b. Hes. mit Xusnahme von zwei Stellen, Op. 63., Theog. 585., welche hermann emenbrit. Die úbrigen nicht-Atzischen Dichter brauchen es nach Berebehörfnis batb lang, bath turz, obwohl bei km Elegifern, Zambographen u. spätern Ep. die Lange vorberrscht, sowie bei Lyttern u. Tpigrammatisten die Karze. Die att. Dichter brauchen & burchweg turz. Der Komparativ langes ε bei Ep. (bie nur die Formen gebrauchen, welche die britte Enlbe turz haben) u. Lyr., turz bei Att. mit Spibe furz haben) u. Lyr., kurz bei Aif. mit Ausnahme eines Berses unter Menandr. seat. 89.] (Sherzhaste Etymol. b. Plat. Crat. p. 416 B. — In ber Jusammensch. in der attern Beit ftets xallı-, in fpaterer xalo-, bef. Byz., bei benen, wie ubbpt b. Epaten, bie Bufammens fet. mit xalos am haufigsten find, währenb bie alteren haufiger bie compos. mit ev brau-

παλοφόρος, ον, (κάλον, φέρω) derres bolg tragend, abhpt bolg tragend, Dosiad. b. Ath. p. 143 B. Rach ber Erkler. bes Kust.: σχιριάν, ου το απλώς θέειν, αλλά το άνειως και σίχα επιταγής και πηθητικώς και οι οι συχησιικώς και οι οι συχησιικώς και τους καλπάζοντας, scheint is mehr bas Saloppiren zu bebeuten, galopper, was auch von biesem Borte herstammt. Dav.

καλπασμός, δ, das Traben; der Trott, Trab (ob. Galopp), Philumen. Oribas. p. 66. Μαί.

κάλπη, ή, 1) der Trott (ob. Galopp), κάλπης δρόμος ob. άγων, Plut. Mor. p. 675 C, ein Rettsamps in den Olympischen Spieten, mosei der Retter gegen das Siet bin von der

ein Wettkampf in den Dinmpischen Briefen, wobei der Rester gegen das Ziet hin von der Stute sprang und mit dem Zügel in der Hand neben dem Psethe hintles, Paus. 5, 9, 1 sq.; δράμω τῷ διὰ κάλπης γύμναζε, ήτοι τῷ λεγομένω τριπήδω, Hippiatr. — 2) = κάλπις, Aristaen. 2, 4.: Ascherug, Addrenurne, Plut. Marcell. 30., Hdn. 4, 1, 6. 3, 15, 16.: als Sternbith, = υδρείον, Procl. κάλπιον, τὸ, u. καλπίδιον, τὸ, Glossar, dim. v. κάλπις, ein Printgeschitt, Ath. p. 475 C., pal. Letronne Journ. des Say. 1833,

475 C., vgl. Letronne Journ. des Sav. 1833, p. 400.

| Ath. p. 468 F.; Cobtenutne, Plut. Dementer See in II. p. 114, 25.
| παλοσύμβουλος, ον, (παλός, σύμβουλος) guten Ath gebend, Procl. par. p. 229.
| παλοσύνταχος, ον, (παλός, συνταπτος) guten Ath gebend, Procl. par. p. 229.
| παλοσύνταχος, ον, (παλός, συνταπτος) guten Ath gebend, Procl. Eugen. 1, 123.
| παλοσύνταχος, ον, (παλός, συντυχεῖν) [φότι umgehend, Zonar. s. ν. εύθειος.
| παλοτίνης, ή, (παλός) = πάλλος, Chrysipp.
| Plut. Mor. p. 468 F.; Cobtenutne, Plut. Dementer Athπος, in Explicit in Alley Procl. Track.
| παλίπος, ό, = πάλπη, 1. ob. παλίπος, καλπης, ό, = πάλπης, in Calorus, ber ròmifiqe Schut, καλπης, ό, caloeus, ber ròmifiqe Schut, αλίπος, γι, (παλός) = πάλλος, τίνησης βιαλίπος, ό, caloeus, ber ròmifiqe Schut, απότιος, ό, (παλός) = πάλλος, τίνησης, βιαλίπος, ό, caloeus, ber ròmifiqe Schut, απότιος, ό, (παλός) = πάλλος, τίνησης, βιαλίπος, ό, caloeus, ber ròmifiqe Schut, απότιος, ό, (παλός) = πάλλος, τίνησης, βιαλίπος, ό, caloeus, ber ròmifiqe Schut, απότιος, ό, (παλός) = πάλλος, τίνησης, βιαλίπος, ό, caloeus, ber ròmifiqe Schut, απότιος, ό, (παλός) = πάλλησης, γιαλίπος, διαλίπος, διαλίπος, διαλίπος, διαλίπος, γιαλίπος, βιαλίπος, διαλίπος, τιαλίπος, βιαλίπος, διαλίπος, 
xalόφθαλμος, ον, (δφθαλμός) mit schönen xalόφθαλμος, ον, (δφθαλμός) mit schönen χάτιβετης, ό, zum Belte, zur Hatte gehör Augen, Is. Porphyr. in Allat. Kxc. p. 314.; rig; barin wohnend, hausend, Strab. 7, P. Theodect. b. Ath. p. 454 E. nach Scaligere 318., Kust. Op. p. 244, 1. χάλδβοποιέω, (ποιέω) Hitten machen, baura:

χάλυχανθεμον, 16, (χάλυξ, άνθεμον) Synsonymum von περικλύμενος, Grisblatt, Diosc.

xaluxecos, 1600c, ein Stein, ber im Kopfe bes Stocksisches, salpa, aalnns, gefunden wird, Hesych. Bgl. Arist. HA. 8, 19.

mesyca. Egi. Arist. HA. 8, 19.

χάλυκζω, (χάλυξ) = ἀνθέως Hesych.

χάλυκου, τό, dim. von χάλυξ, Hesych.

χάλυκουτέφανος, ον, (χάλυξ, στέφανος)
mit einem Kranze von Blumen bef. Rofenstnospen, poet. b. Plut. Mor. p. 993 E. nach

Koni.. Anth. 6 55.

nospen, poet. 6. flut. Mor. p. 993 k. nay Konj., Anth. 6, 55.

αλίδαωθης, ες, (κάλυξ, είδος) nach Art eis

nes Blumenkelche, einer Knospe, Theophr.

HP. 3, 10, 4., Diosc.

αλίδαωπις, ιδος, ή, (ωψ) mit einem Ges
ficht, das einer Blume ob. Rofenfnospe gleicht.

nit rosigem Gesicht, h. Ven. 284., h. Cer. 8., Orph. h. 78, 2. 23, 1.

zälöxωπος, όν, (ωψ) mit rosigem Antlig, nach Ruhni. Konj. Hesych. f. xalωπος.

xalöxωσας, ή, = xalυξ, die Blumens bes. die Kosentnosye, die junge Rose, Aquil. in Cant.

bie Rojentnospe, die junge Roje, Aquil. in Cant. cant. 2, 1. Jessi. 35, 1.

πίλυμμα, τό, (παλύπτω) die Bededung, Berbüllung, die Decke, Hülle, Aesch. Ch. 487., Soph. Ai. 242. Bl. 1458. u. X.; vom Schabel, als Gehirnbecke, Nic. Ther. 906.; von der Hülfe der Früchte, Nic. Ther. 906.; von der Hülfe der Früchte, Nic. Alex. 269. 276.; Schale der Schnecke od. Muschel, Arist. 14. pp. 130. 1. Rekk, mint. def. a.) non HA. 5, 13, p. 130, 1. Bekk. min.: bef. a) von ber Kopfbebectung, bem Schleier ber Frauen, ll. 24, 93., h.-Cer. 43. (nach Andern baselbst Gewand) Eur. IT. 372., Ar. Lys. 532. fr. 309, 5.; als eine besondere Art der weibl. Rops bebedung, Dicaoarch. p. 16. Hudson. von ben Ebebanerinnen: τὸ τῶν έματίων έπὶ τῆς κεφαλής κ. τοιουτόν έστιν, ώστε προσωπιδίφ σοκείν πῶν τὸ πρόσωπον κατειλήφθαι. οἰ γὰρ ὄφθαλμοὶ διαφαίνονται μόνοι, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ προσώπου πάντα κατέχεται λοιπά μέρη τοῦ προσώπου πάντα κατέχεται τοῖς ματίοις. φορούσι σ' αὐτά πάσαι λευκά, also eine am Aleide befestigte Kappe. Sm poet. βίδε, ὁ χρησμὸς οὐκέι ἐκ καλυμματων ἐσται δεδορχώς νεογάμου νύμφης δίκην, [. v. a. in Dantel gehült , Assch. Ag. 1151. d) ein rundes, sachförmiges Fischerned, Opp. Hal. 3, 82. c) die Augenüder, Poll. 2, 66. , καλείται δὲ τὸ βλέφαρον παφά τοῖς παναταίς. Theoph. Protopp. p. 871. ποιηταίς, Theoph. Protosp. p. 871.
καλυμμάτιον, τό, dimin. bom borberg.

καλυμμάτιον, το, dimin. bom vorberg., bel in, ber Baufunft, bie bie Deffaungen an ber Bede füllenden Kappen ob. Deden, Ar. b. Poll. 10, 173. (fr. 54.); vgl. Müller handb. b. Ar.

im mod. sich hatten bauen, Strab. 4, 15, p. 6.: ber bie Frucht in sich enthaltenbe Reim, 200. (323 Tauchn.) Soph. OT. 25.; κάλυχος λοχεύματα, bas Aufe Soph. OT. 25.; χάλυχος λοχεύματα, bas Aufsgehn bes Keimes ber Saat, Aesch. Ag. 1365.: bet. die Bosenkospe, die junge aufoldhende Bose, h. Cer. 428. das. Rühnk., δάδεαι χάλυχες, δόδων χ., Theophr. HP. 4, 10, 3., Anth. 4, 210., Masse. 59., ohne δόδου, Theocr. 3, 23., biblich, σταδερά δὲ χάλυξ νεαρᾶς ήβης, Ar. fe. 74. — 2) ein weiblicher aus Metall gearbeiteter Schmud, von welchem das Weitere ganzlich unbekannt ist, Il. 18, 401.; h. Ven. 67, 164. Rach Passoch. ist es το ένωτιον u. auch η χουση σύρινε, ή τοὺς πλοχάμους συνgeguinge. Staty cross on the to to exocior as auch η χρυση σύριγξ, η τούς πλοχάμους συν-έχουσα, nach Suid. u. Phot. p. 128, 18. das lehtere, Eust. hált es für Ringe. (Verw. mit χαλύπτω. — Hesych. hat auch eine F. κάλυyes =  $x \dot{\alpha} \lambda \nu x \dot{\alpha} \dot{\beta}$ , was nade ihm =  $\ddot{\epsilon} \mu \beta \rho \nu \alpha$ .)  $x \dot{\alpha} \dot{\lambda} \nu \dot{\xi} \dot{\beta}$ ,  $\dot{\eta}$ , =  $x \dot{\alpha} \dot{\lambda} \nu \dot{\xi}$ , in Botg 1 u. 2. Heaveh. ααλύπτειρα, ή, = ααλύπτρα, Anth. 6, 206.; eigenti. fem. v.

206.; eigenti. sem. v.

καλυπτής, ήσος, ό, das Bebedende, die Halle,
Decke, der Deckel, Hippoer. p. 893 B., DS.
18, 26. b) ein Behåltniß einen Gegenstand zu
bedecken, als Schachtel, Buchse od. dgl., νάςβηκες η καλυπτήσες, Arist. Probl. 20, 9.,
Theophr. CP. 5, 6, 4. c) die Dachziegel, DH.
6, 92., Poll. 30, 157. d) die Flügelsebern dei
Maudvögeln, Demetr. hieracos. 17. e) Exod.
27, 4. u. Numer. 4, 13. Uebers. des hebe. Schaufel, was aber auch im Arabischen Ges fas bedeutet, und von ben LXX so gefast wor-

ben. - Dav. κάλυπτηριάζω, mit Dachziegeln beden, Inscr. de mus. Athen. p. 36, 71. Müll.

καλυπτήριον, τό, bie Decke, ber Deckel, Dach, Gloss.

20ag, Gioss.

χαλύπτης, ό, bie Dachziegel, Gloss.

χαλυπτός, ή, όν, adi. verb. ven χαλύπτω, bebeckt, verbalt, φάρει χαλυπτός, Ar. Thesm.

890., Soph. fr. 479. — 2) um etwas herums gelegt, s gewickelt, πιμελή, Soph. Ant. 998., wo es Andere falschlich activ nehmen, bedeckend.

παλύπτρα, ή, die Decke, Halle, των φαρετρέων, Deckel der Köcher, Halt. 4, 64.: übte. δνοφερά, die finstere Umbüllung, die Nacht, Aesch. Ch. 798. d) best. die weidliche Kopsebeckung, der Schleier, il. 22, 406., Od. 5, 232. das. Rissid. 545., Parmen. d. Sext. Emp. Math. 7, 111., Aesch. Pers. 529. Suppl. 115, 126., Plat. Alcid. I. p. 123 B., Luc. Harod. 5. 11. X. Herod. 5 il X.

zalύπτω, f. ψω, umhallen, beden, b. f. a) Decke saltenden Kappen od. Decken, Ar. b. Poll. 10, 173. (fr. 54.); vgl. Maller Dandd. d. Xes (dd. 5, 283. Men. de re eq. 12, 5. Trag. (dd. 5, 283. Men. de re eq. 12, 5. Trag. (dd. 5, 283. Men. de re eq. 12, 5. Trag. (dd. 5, 283. Men. de re eq. 12, 5. Trag. (dd. 5, 283. Men. de re eq. 12, 5. Trag. (dd. 5, 435., Xen. de re eq. 12, 5. Trag. (dd. 5, 283. Men. de re eq. 12, 5. Trag. (dd. 5, 435.) (dd. 6, 283. Men. de re eq. 12, 5. Trag. (dd. 5, 435.) (dd. 6, 283. Men. de re eq. 12, 5. Trag. (dd. 5, 435.) (dd. 6, 294.) (dd. 7, 294.) etwas beden, verbeden, bebeden, verhüllen, th,

Or. 1216.: auch haufig ironisch ablehnenb, Ar. καλόφιλος, ον, (φέλος) Erklar. b. ευξει-Ran. 512, 888.; κάλλιστ έπαινω, bante schol, νος, Schol. Opp. Hal. 1, 627.
ib. 508.: ἀμέλει καλως, Ar. Ran. 532.; ἔχει καλοφόρος, ον, (κάλον, φέρω) barret holy κάλλιστα, Theocr. 15, 3., Casaub. ξ. DL. 2, 76.; ebenso im Eat. recte u. benigne. — p. 143 B. αάλιστα, Theocr. 15, 3., Casaub. 3. DL. tragend, about foly tragend, Dosind. b. Ath. 2, 76.; etemso im Eat. recte u. benigne. — patulig ist die Zusammenstellung mit dem Absight, in dieser Stellung, nie grow, Hesych. παλώς παλώς, (in dieser Stellung, nie grow, Hesych. παλώς παλλός πάλλιστα, Pind. Ol. 9, 24. u. A. δ. — Compar. πάλλιστ. Plat. Theoret. p. 161 B. u. A. δ. Dasar sutines of παλλός καλλόνως, Plat. Theoret. p. 169 B. 600 D.: Rach der Cretar den, Suid.; Hippointer. p. 120, 128. παλώς πατοί, Hippoor. p. 234, 19.: supl. πάλ-τρος παλλός Liora, Soph. OT. 1172., Plat. Polit. p. 269 C. u. A. d.: bet Späten auch xallorwg, Alex. Trall. p. 431, 478. [a ift bei Hom. burchaus lang, auch b. Hes. mit Ausnahme von zwei Stellen, Op. 63., Theog. 585., welche hermann emenbirt. Die übrigen nicht-Atztischen Dichter brauchen es nach Berebedursis balb lang, balb kurz, obwohl bei um Elegikern, Zambographen u. spätern Ep. die känge vorherrscht, sowie bei kyrifern u. Epigrammatisten die Karze. Die att. Dichter brauchen k durche weg kurz. Der Amparativ langes e bei Ep. (bie nur die Formen gebrauchen, welche britte Gotbe kurz haben) u. Lyr., kurz bei Att. mit Spibe turz haben) u. Lyr., turz bei Att. mit Ausnahme eines Berfes unter Monandr. sont. 89.] (Scherzhafte Etymol. b. Plat. Crat. p. 416 B. — In ber Bufammenfest. in ber attern Beit ftets xalle., in spaterer xalo., bef. Byz., bei benen, wie übhat b. Spaten, bie Jusammens fet. mit xaloc am haufigsten find, während bie alteren haufiger bie compos. mit ed brau-

xalόφθαλμος, ον, (όφθαλμός) mit schonen χαλόφθαλμος, ον, (όφθαλμός) ποι schonen και το καλόφθαλμος. Αποίδο ποι επίδο zatā τους καλπαζοντας, scheint es mehr das Galoppiren zu bebeuten, galopper, was auch von diesem Worte herstammt. Dav. καλπασμός, δ, das Kraben; der Arott, Krab (od. Galopp), Philumen. Oridas. p. 66. Mai. κάλπη, ή, 1) der Arott (od. Galopp), κάλπης δρόμος οδ. άγων, Plut. Mor. p. 675 C., ein Wertsamps in den Olympischen Opielen, wobei der Reiter gegen das Biet hin von der Etute sprang und mit dem Büget in der Pand neben dem Psetch inities, Paus. 5, 9, 1 sq.; δούμω τῷ διὰ κάλπης γύμναζε, ήτοι τῷ λεγομένω τριπήδω, Hippiatr. — 2) = κάλπις, Ατίκταση. 2, 4.: Assata, Xobtenurne, Plut. Marcell. 30., Han. 4, 1, 6. 3, 15, 16.: als Sternbild, = ὑδμεῖον, Procl.

zάλπιον, τό, u. καλπίδιον, τό, Glossar, dim. v. κάλπις, cin Trinfgeschitt, Ath. p. 475 C., vgl. Letronne Journ. des Sav. 1833, p. 400.

bei denen, wie übhat d. Spáten, die Bulammens see mit καλός am häusigsten sind, während den see see see den see diteren häusiger die compos. mit εὐ braus καλος, δ, ει κάλως.

καλος, δ, ει κάλως.

καλοσιροφέω, (καλός, στεέφω) schon, recht keinen, wenden, Doroth. doctr. p. 822 D.

καλοσιρόφος, δ, μ. καλωστρόφος, δ, Plut. Pericl. 12. (κάλως, στεέφω) ber Geitbrefter, Bryn. ms. Leid. d. Rulnhk. ξ. Call. fr. p. 553 D.: gum Coofen ob. sat distribution, καλοσιρόφος, δ, das gedrethe Geil, Tzetz. kxeg. in II. p. 114, 25.

καλοσύμενος, ον, (καλός, σύμενον) suten Kati gebend, Prool. par. p. 229.

καλοσύντυγος, ον, (καλός, σύντακτος) gut gusammen geset, Schol. Nicet. Eugen. 1, 123.

καλοσύντυγος, ον, (καλός, συντακτος) gut gusammen geset, Schol. Solo, solo,

4, 14.

πάλύπειος, 16θος, ein Stein, ber im Kopfe bes Stockfiches, salpa, σάλτης, gefunden wird, Hesych. Bgl. Arist. HA. 8. 19.

πάλύπτω, (πάλυξ) = ἀνθως Hesych. πάλύπον, τό, dim. von πάλυξ, Hesych. πάλύποντεφανος, ον, (πάλυξ, στέφανος) mit einem Kranse von Blumen bef. Kofentrospen, poet. b. Plut. Mor. p. 993 E. nach Konj.. Anth. 6, 55.

πάλύποιδης. ες. (πάλυξ. είδος) nach Art eie.

Aonj., Anth. 6, 55.

χάλιχωθης, ες, (κάλυξ, είδος) nach Art eisnes Blumentelche, einer Anospe, Theophr.

ΗΡ. 3, 10, 4., Diose.

χάλιχωνις, ιδος, ή, (ωψ) mit einem Gessicht, bas einer Blume ob. Rosentospe gleicht.

recu, vas einer witume od. Rojentnospe gleicht, mit rosigem Gesicht, h. Ven. 284., h. Cer. 8., Orph. h. 78, 2. 23, 1.

πάθυκωντος, όν, (ώψ) mit rosigem Antlie, nach Ruhnt. Konj. Hesych. f. καδωπός.

πάθυκωστικ, ή, = κάδυξ, bie Blumen, bes. bie Rosentnospe, bie junge Rose, Aquil. in Cant. cant. 2. 1. Isaai. 35. 1

καινχωσικ, η, = χαλυς, θε ωιμακτι θει. διε Κοξεπίποδρε, διε junge Κοξε, Aquil. in Cant. cant. 2, 1. Jessi. 35, 1.
 χάλυμμα, τό, (χαλύπτω) ble Bebectung, Berbüllung; ble Decke, Huke, Aesch. Ch. 487., Soyls. Ai. 242. Kl. 1458. u. X.; vom Schabel, als Gehirnbecke, Nio. Ther. 906.; von der Huke, als Gehirnbecke, Nio. Ther. 906.; von der Huke, als Gehirnbecke, Nio. Alex. 269. 276.; Schaale der Schacke ob. Muschel, Arist. HA. 5, 15, p. 130, 1. Bekk. min.: des. a) von der Kopstededung, dem Schleier der Frauen, Il. 24, 93., h. Cer. 43. (nach Andern dasethst Gewand) Kur. IT. 372., Ar. Lys. 532. fr. 309, 5.; als eine besondere Art der weibl. Kopstededung, Dicaearch. p. 16. Hudson. von den Thebanerinnen: τό των έματέων έπὶ τῆς κεφαλής κ. τοιοῦτόν έσιεν, ώστε προσωπισίω σοκείν πων τό πρόσωπον κατειλήφθαι. οί γὰς διφθημω) διαφαίνονται μόνοι, τὰ δὲ λοιπὰ μέρη τοῦ προσωπου πάντα κατέχεται τοῦς έματέοις. φροροῦτο διαναί πῶσαι λευκά, εξείναι σος εξείναι σος καθείνειας στην σειν κατειλού και ποσαιλίνου και ποσαιλ τοις fuerfois. φορούσι σ' αυτά πάσαι λευκά, also eine am Kleide befestigte Kappe. Sm poet. also eine am Kleide befestigte Kappe. Im poet. Bilde, ο χρησμός ούχει έχ χαλυμματαν έσται σεδορχώς νεογάμου νύμφης δίχην. s. a. in Dantel gehült Assech. Ag. 1151. b.) ein rundes, sachörmiges Bischernes, Opp. Hal. 3, 82. c) die Augenlider, Pall. 2, 66. 1 χαλείται δὲ τὸ βλέφαρον παρά τοις ποιηταίς, Theoph. Protosp. p. 871. χαλυμμάτιον, τό, dimin. dom vorberg., bef. in, der Bautunft, die die Desfinungen an der Oece füllenden Kannen ob. Decken. Ar. b. Poll.

ŗ

im mod. sid Hatten bauen, Berab. 4, 15, p. 6.: ber bie Frucht in sich enthaltende Reim, 200. (323 Tauchn.)

πάλυκανθεριον, τό, (κάλυξ, άνθεριον) Synns onnymum von περικλύμενος, Geisblatt, Diosc. 4, 14.

πάλυκειος, 16θος, ein Stein, ber im Kopfe bie Rosenstope, bie junge aufblühende Rose Stocksschaft, Asalvas, gefunden wird, hee Stocksschaft, aakurs, gefunden wird, Hesych. Byl. Arist. HA. 8, 19.

πάλυκτω, τό, dim. von κάλυξ, Hesych.

κάλυκου, τό, dim. von κάλυξ, Hesych.

κάλυκους, τό, dim. von κάλυξ, Hesych.

κάλυκους, τό, dim. von κάλυξ, τετέφανος)

mit einem Kranze von Blumen bes. Rosens

ποτοριη, poet. b. Plut. Mor. p. 993 E. nach

καλ Υρουά σύριγξ, ή τούς πλοχάμους συν
αυφή σύριγξ, ή τούς πλοχάμους συνgegange. Nach Besych. It es το ενωτίον με auch ή χουσή σύριγξ, ή τούς πλοπάμους συνεχουσα, nach Suid. u. Phot. p. 128, 18. daß lettere, Bust. hált es für Ringe. (Berw. mit καλύπτω. — Hesych. hat auch eine F. κάλυγες = κάλυκες, was nach ihm = ξμβουπ.) κάλυξις, ή, = κάλυξ, in Botg 1 u. 2. Hesych. καλύπτειρα, ή, = καλύπτρα, Anth. 6, 206.; eigentl. fem. v.

206.; eigentl. sem. v.

καλυπτής, ήσος, ό, das Bebeckende, die Hülle,
Decke, der Deckel, Hippoer. p. 893 B., DS.
18, 26. b) ein Behåltniß einen Gegenstand zu
bebecken, als Schachtel, Buchse do. doll., ναςδηκες ή καλυπτήσες, Arist. Probl. 20, 9.,
Theophr. CP. 5, 6, 4. c) die Dachziegel, DH.
6, 92., Poll. 30, 157. d) die Flügelsebern dei
Raudvögeln, Demetr. hieracos. 17. e) Kxod.
27, 4. u. Numer. 4, 13. Uebers. des hebr. Schaufel, mas aber auch im Arabifden Ges fåß bedeutet, und von ben LXX fo gefaßt worben. - Dav.

κάλυπτηριάζω, mit Dachziegeln becken, Inser. de mus. Athen. p. 36, 71. Mill.

xuluntiquor, to, bie Dede, ber Dedel. Dach, Glass.

Dath, Gloss.

χαλύπτης, ό, bie Dathsiegel, Gloss.

χαλυπτός, ή, όν, adi. verb. von χαλύπτω, bebeckt, verbult, φαρει χαλυπτός, Ar. Thesm. 890., Soph. fr. 479. — 2) um etwas herums gelegt, s gewickelt, πιμελή, Soph. Ant. 998., wo es Andere fálfalia attiv nehmen, bedeckend.

παλύπτρα, ή, die Decte, Bulle, των φαρετρέων, Dectel ber Röcher, Hdt. 4, 64.: ubts. τσεων, wectel der Köcher, Hdt. 4, 64.: übtr. σνοφερά, die finstere Umbüllung, die Racht, Aesch. Ch. 798. h) bes. die weibliche Kopfsbebedung, der Schleier, II. 22, 406., Od. 5, 232. das. Riksch. 545., Parmen. b. Sext. Emp. Math. 7, 111., Aesch. Pers. 529. Suppl. 115, 126., Plat. Alcid. I. p. 123 B., Luc. Herod. 5. u. X.

καλυμματιον, τό, dimin. vom vorterg., bef. in der Boutunft, die die Desfrungen an der Decke sülkenden Kappen od. Decken, Ar. b. Poll. 10, 173. (fr. 54.); vgl. Müller Hands. b. Ar. d. 5. 283.

κάλυξ, ύχος, ή, als masc. Diodo. 2, 173.

κάλυξ, ύχος, ή, als masc. Diodo. 2, 173.

για την, ετω. mit ετω., παρδαλές με τάμοτες δάραιε, worin ετω. umschlossen, bet Blumen oder Krüchte, Blüthenstnospe, ber die Blumen oder Krüchte, Blüthenstnospe, ber die Blumen oder Krüchte, δαον χέγχος το μέγαθος έν χάλυχι, Hdt. 3, 100; και και τον δια σκότος δόσα και και λουνος ανξανόμενον χαρπόν ἀποβοσκεται, Ατ. Αν. 1065; δαα έν χάλυχι ανθεί, και μπώθις, μπώθις, μπώθις, και δια και δια και και δια και δια και δια και και δια κ

νετδεταρι, κεκαλυμμένοι Γπηφ, Οd. 8, 503. παραπλεόντων από κάλω ές την Μεσείρην, έξω τινά, hinaus (φαρτια u. verbergen, Soph. OT. 1311. b) etw. um etw. herumballen, etw. die ε. liesten sich durch Laue lángs der OT. 1311. b) etw. um etw. herumballen, etw. die ε. liesten sich durch Laue lángs der OT. 1311. b) etw. um etw. herumballen, etw. die ε. liesten sich durch Laue lángs der OT. 1311. b) etw. um etw. herumballen, etw. die ε. liesten sich durch Laue lángs der OT. 1311. b) etw. um etw. herumballen, etw. die ε. liesten sich durch Laue lángs der OT. 1311. b) etw. um etw. herumballen, ε. die ε. liesten sich durch Laue lángs der OT. 1311. logi. heit láng der Alwe, ll. 1, 13. (vel. Rottim Jur Office hert. Geard ward and kalwe, App. Mither 78.; πλείν από καλων, Poll. 1, 13. (vel. Rottim Jur Office hert. Geard ward καλων, Poll. 1, 13. (vel. Rottim Jur Office) heiter Geal spannt, Rur. Tr. 94.: sprichwort. Li. 17, 132. (biefer Gebt. wobl nur d. Hom.)

11. 17, 132. (biefer Gebt. wobl nur d. Hom.)

11. 17, 132. (biefer Gebt. wobl nur d. Hom.)

22. dibtr. bef. vom Lode, τέλος θανάτοιο καλυψεν αὐτόν, daß die δείν καλυψεν αὐτόν, daß die δείν καλυψεν αὐτόν, daß die δείν καλυψεν αὐτόν, daß die sche mathate hert. αὐτον έξος καλυψεν, die Engl beilegen, alle Mittel in Bewegung span, μουδ έκαλυψε, ll. 4, 250.: verbetegen, verbeilingen, βορh. Ant. 1239; μενθεί τὴν λιτικόν καλυψεν, lu. 181. γει καλυψεν λοί, i. treibe the standard hert. αὐτον καλυψεν, lu. 278. (γρόνιον έξος καλυψεν, d. i. treibe the standard hert. αὐτον καλυψεν, lu. 278. (γρόνιον έξος καλυψεν, d. i. treibe the standard hert. αὐτον καλυψεν, lu. 278. (γρόνιον έξος καλυψεν, d. i. treibe the person hert. σει ενόλικον καλυψεν, lu. 278. (γρόνιον έξος καλυψεν, lu. 278. (καλυψεν, lu. 3, 141.) (αλυψεν καλυψεν, lu. 3, 141.) (αλυψεν καλυψεν in Profa u. b. Com. nicht häufig zu fein; b. Ar. Xen. Plut. nur a. a. D.; Plut. u. Luc. haben es gar nicht.

paben es gar nicht.

παλπαίνω, eigel. purpurfarben \*, bunkel ausseben, wie das sturmische Weer; übertr., in
bewegter Semüths kimmung sein, in
tiesen Gedanken sein, hin u. her sinnen, άμωλ τέπνοις, Kur. Heracl. 40.; m.
tiesen Gedanken sein, hin u. her sinnen, άμωλ τέπνοις, Kur. Heracl. 40.; m.
tiesen Gedanken sein, hin u. her sinnen, άμωλ τέπνοις, Kur. Heracl. 40.; m.
tiesen Gedanken seinen sein, hin u. her sinnen, άμωλ τέπνοις, Kur. Heracl. 40.; m.
tiesen Gedanken seinen sein.

παμακίδιον, τό, dimin. von πάμαξ, tin
tiesen Heracl. 40.; m.
tiesen Gedanken seinen seinen seinen
kuiteinen Pfahl, βοτουηφόρον, Kust. op. p.
319, 44.

20.: m. inst., nach sinnen, heftig wüns
schut vos, heracles, in
tiesen Gedanken, βοτουηφόρον, Kust. op. p.
319, 44.

20.: m. inst., nach sinnen, heftig wüns
schut vos, heracles, in
tiesen Gedanken, son gesticht, βοτουηφόρον, Kust. op. p.
319, 44.

219, 44.

22, 12.
πάμακίσιον, τό, dimin. von κάμαξ, tin
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμακίσιον, τό, dimin. von
κάμ

ber Seiler, Plut. Periol. 12.

πάμ, ep. abgetürztes κατά vor μ, ξ. Β.

πάμ μέσον f. κατά μέσον, H. 11, 172.

κάμ κάκας, ὁ, σειος, είπε Seitreideart, die man geschröpft hat, u, die einem groffen Staugel und kleine Brucht treidt, Theophr. HP. 3, 7, 4.

κάμακόδιον, τό, dimin. von κάμαξ, είπ fleiner Vfahl. βοτομπούρου. Kust. op. a.

fleiner Vfahl. βοτομπούρου. Kust. op. a.

Hero de constr. man. p. 118, 10. ханаровой, ес, (eldos) gewolbartig, Ga-

len. 10, p. 151.

n. w., γ. τος. πάμασος, ό, Γ. πάμμορος. πάμαρου, wolden, πεπακαρωμένοι οίποι, πάμαρόω, wölben, πεκακαρωμένοι οίκοι, Blusch. 1, p. 573.; τόν αίθερα, Dionys. b. Kuseb. praep. ev. p. 776 D. Bgl. Müllet's Handb. der Archáol. §. 285. ξ. G. πάμαρψις, ή, μέτρον στιτκόν, τό ήμιμε-διμνον. Alolais, Henych. πάμαρωμα, τό, das Gewölbte, Gewölbe, der Bogen, Rust. Op. p. 69, 17. — 2) = καμαρωσις, Galen. 10, p. 151 R. πάμαρ στις, εως, ή, das Bölben †: eine Art von Hinschalenbund, wo die gebrochene Lidde emportreten u. eine Art von Bölbung.

Stade emportreten u. eine Art von Bolbung bilben, Galen. 19, p. 432, 11. 2, p. 268,

bilben, Galen. 19, p. 432, 11. 2, p. 258, 394. 10, p. 151.

πάμαστός, ή, όν, adi. verb. von παιαστόω, gewötet, mit Bogen gebaut ob. gemacht, validaplana, Strab. 16, 1, p. 335. Taucha.; δημα, Herodian. p. 444. Piers.; ἄρματα, Ath. p. 139 F.; στέγη, id. p. 196 C.

πάμασήν, ήνος, ὁ, ποινώς πάντες οἱ γρθίες και μ ασ ῆ ν ες ὑπὸ Εμπεδοπλέους ἐλέγοησαν, Ath. p. 334 B., id. b. Plut. Mor. p. 685 F., Anth. 11, 20. (b. Heaych. falfor παμασίνες; παμασσήν, Arcad. p. 8, 24.; καμασίνες; καμασσήν, Arcad. p. 8, 24.; τάφτις καμασήν Arcad. π. μον. λέξ. p. 17, 7.) καμάσσω, (κάμαξ) = κραδαίνειν, τινάσσειν, σείειν, Hesych. κάματηδόν, adv. (κάματος) múhfelig, Mathery and henry

meth. 4, 622.

πάματηρός, α, όν, múhfelig, befchwerlich, ermábenb, γήφας, h. Ven. 247.; όdol, Philo 2, p. 10, 8.; δηληουος και κ. φροντίς, ib. p. 167, 12.; πηδήματα, Luc. de saltat. 34.; τοις μέν καματηρον άρχειν, Arist. de mund. τοις μεν παματηρον αυχειν, Arist. de mund.

Ribe Athem holend, Ap. Ris. 2, 87. — 2)
mit Rühfal beladen, ericiopft, siech, trant,
Hdt. 4, 135. (synon. ἀσθενής); παματηροί
τε και πνευσιιώντες, Arr. 5, 16, 2.; σώματα,
DH. 10, 53. — Adv. —τηρώς, Poli. 3, 105.

χάματος, ό, (χάμνω) die (schwere u. sauere)
Arbeit, Rube, Rubfal, Anstren, halten, DS. 3, 44.
gung, πολυάϊξ, vom Kriege, II. 5, 810.; χαμηλώδης, ες, (είδος) ξα έππων, Aesch. Pr. sol. 178.; εὐχάματος, Kur. ποι, Galen. 6, p. 664, 11.

zauarwidys, es, (eldos) muhfam, ermattenb, καμαιωύης, ες, (είδος) muhsam, ermattenb, ετιφορέτη βέρεος καματωίδεος ώρη, Hes. Op. 582.; καματωίδεων πλαγάν άκος, Pind. Nem. 3, 17.: compar. καματωδίστερον, Theophr. fr. 7, §. 13.
κάμε, ep. f. έκθμε, aor. 2. με κάμνω. καμείται, 3. sing. fut. με καμνω. καμείται, 3. sing. fut. με καμνω. καμήλειος, α, ον, (κάμηλος) vom Romeele, καμήλεια (ες. κρέαια) έσθειν, Porphyr. do abst. 1, 14. ξ. G.

xalinitinogos, δ, (ξμπορος) ber gu Ra-meel Reifende, ber feine Baaren in Rarabanen auf Rameelen verfahrt, Strab. 17, p. 815.

† καμηληλασία, ή, bas Kameeltreiben, bas Reiten auf Rameelen ; von

† χάμιηληλάιης, ου, ο, (ελάτης, ελαύνω) ber Kameeltreiber.

χαμηλίζω, f. law, bem Rameel gleichen, Heliod. 10, 27.

tieliog. 10, 27.

χάμηλίτης, ου, ό, vom Rameel, z. R. ges hörig, Rameels, βούς (wahrsch, ber Buckels ochse), Suid. s. v. χάμηλος. — 2) ber Ras meetwarter, Arist. HA. 9, 67. b) ber Reiter auf bem Kameel, Heliod. 10, 5., Han. 4. 3. C. c) = καμηλέμπορος, Strab. 1, p. 39. 16, p. 748.

10, p. 740.
πάμηλοβάτης, ου, ό, (βαίνω) bet Reiter auf bem Kameel, Clem. Al. p. 228, 267.
πάμηλοβοσκός, όν, (βόσκω) Kameele füts ternd ob. haltend, Strab. 16, p. 768.
πάμηλοκόμος, ό, (κομέω) det Kameelwäts ter, Kust. 3. Dionys. per. 954.

raundonnodalis, ews,  $\hat{\eta}$ , der Kameelparsber, die Siraffe, camelopardalis, DS. 2, 51., Ath. p. 201 C. Bgl. Agatharch. in Phot. bibl. p. 455, 4., Heliod. 10, 27. a. das. Koray p. 354., Geop. p. 1138.

καμηλοπόδιον, τό, marrubium, Andorn, Diosc. 3, 109.

κάμηλος, ὁ u. ἡ, bas Kameel, haufiger femi., Hdt. 1, 80. δ., Aesch. Suppl. 282., Ar. Av. 1559., Xen. u. X. b) ἡ x., wie ἡ γππος, ein Jug von Kameelen bei einer Armee, Hdt. 1, 80. S. κάμιλος.

πάμηλοτροφέω, (τρέφω) Rameele nahren, , halten, DS. 3, 44.

παμηλώδης, ες, (eldos) tameclartig, areçu-

Καμηλωτή κάμηλωτή, ή, ein Kleib von Kameelhaaren, Lexic. S. Lobeck. Paral. p. 332. κάμτλος, ό, "nach Suid. u. Schol. Ar. Vesp. 1030., das Σαυ, Infertau: aber dies B. 1030, das Tau, Ankertau: aber dies W., das kein alter Schrifteller hat, schein seinen Ursprung breien bek. Stellen im NT. zu versanken, Matth. 19, 24., Marc. 10, 25. u. Luc. 18, 25., wo die Beschränktheit einiger aleten u. neuen Ausleger das Gleichnis: es ist leichter, daß ein Kamecl durch ein Nadelohr gebe u.s.w., ungeheuer fand, nach einer mässigern Unmöglichteit suchee, und ein Tau an die Stelle des Kameels seiter, aber die Araber sagen ganz ähnlich, einen Elephanten durch ein Nadelohr gehn lassen, um etwas menschicher weise Unmögliches zu bezeichnen, ja Matth. selbst 23, 24., spricht vom Kameelverschlucken, woodel 23, 24., fpricht vom Rameelverschluden, wobei bie Beisheit jener Ausl. ju Schanden wirb." Passow. χάμιναίος, α, ον, f. g. f. χαμινιαίος, w. f. χάμινεία, ή, (χαμινεύω) die Schmetzofens albeit, Theophr. HP. 5, 9, 6. (wo χαμινίας). χάμινεύς, έως, δ, der am Ofen od. Feuer arbeitet, Feuerarbeitet, Metallarbeitet, DS. 20, 63, χαμινευτής, ήσος, ά, αυλός, bas Lothrohr, Schmeltrohr, Anth. 6, 92. καμινευτής, ου, ό, = καμινεύς, Luc. de καστι. ο.
πάμτευτικός, ή, όν, Ε καμινιαΐος, Suid.
† κάμτεύτρια, ή, fem. ζε καμινευτής.
κάμτεύω, (κάμινος) im Ofen zubereiten,
fchmelgen, s brennen, sbacken, είω, γύψον,
Theophr. de lapid. 69.; σίδηςος καμινευόμενος, Strab. 5, p. 224. δ.
κάμτεία, ή, f. καμινεία.
κάμινίαιος, αία, αίον, κομ Ofen, του

παμίνια, η, η, καμίνεια.
παμίνταῖος, αία, αῖον, vom Ofen, sum
Ofen gebörig, αἰθάλη, Exod. 9, 8. (v.l. καμιναία). 6. εούεις ε. Phryn. p. 552.
παμίνιον, τό, dim. von κάμινος, Schol.
Ar. Pax 535., Geop. 2, 3, 9.
παμίντιος, ου, ό, άφτος, im Ofen gebachtes
Brob, Ath. p. 115 B.

πάμενον, τό, dim. von χάμενος, Schol. Λε. Pax 535... Geop. 2, 3, 9.

κάμενέτης, ου, ό, άστος, im Dsen gebaches

Βτοβ, Λεh. p. 13.5 Β.

κάμενόθεκ, adv., aus bem Dsen, Nicand.

Τher. 707. [beiget.]

τ κάμενοχαύστρια, ή, sem. zum dothg., Schol. λεμηνότει Π. 11, 802. 16, 44... χεχμηώτα Od. 18, 27.

κάμενος, ή, det Dsen, Badosen, Schol. λεμηνότεις Π. 11, 802. 16, 44... χεχμηώτα Od. 18, 27.

κάμενος, ή, det Dsen, Badosen, Schol. λεμηνότις Π. 11, 802. 16, 44... χεχμηώτα Od. 18, 27.

κάμενος, ή, det Dsen, Badosen, Schol. λεμηνότις Π. 11, 802. 16, 44... χεχμηώτας Od. 18, 27.

κάμενος, ή, det Dsen, Badosen, Schol. λεμηνότις Π. 11, 802. 16, 44... χεχμηώτας Od. 18, 27.

κάμενος, ή, det Dsen, Badosen, Schol. λεμηνότις Π. 11, 802. 16, 44... χεχμηώτας Od. 18, 27.

κάμενος, ή, det Dsen, Badosen, Schol. λεμηνότις Π. 11, 11, καινος, Od. 15, 105.; νήπ, bauen, Αρ. Βh. 1. 11.; άστις, id. 1, 1322. — Med. star identified in the set of the set

χάμμάρος, ό, eine Krebsart, cammarus, nach Varro de re r. 3, 11, 3. u. Colum. 8, 15, 6. 17, 4. die Flusgarvete (cancer pulex, Linn.) od. eine ihr ahnl. Art, Epicharm. u. Sophron b. Ath. p. 306 C., wo aber die Phifter. u. Kust. χάμμορος haben, [. Schweigh. §. St.; Hesych. ertl. χαμμάρους burch έρυθρας χαρίδας.

χαμματίδες, ων, αί, bie Borbeert bem Gebade χάμμα, Ath. p. 151 A. bie Borbeerblatter in χαιμέν, τίθητίς το κάμ μέν, δ. κάτ μέν, b. i. κατα μέν, bab. κάμ μέν άροτρον άξειαν, f. κατάξειαν μέν άροτρον, Hes. Op. 437.; κάμ μέν γλώσσα ξαγέ, Sappho b. Longin.

10, 2. [xal nueis. 10, 2.
πάμμες, aeol. u. dor. f. καλ άμμες, b. i.
καμμονίη, η, (ep. f. καιαμονή), bie Xub
bauer und Beharrlichkeit im Rampfe u. be

baburch errungne Sieg. Il. 22, 257. 23, 661. Anth. Plan. 221. S. Lehrs de stud. Arist. p. 112.

χάμμορος, ον, ep. f. κακόμορος, richtiget nach Andern f. κατάμορος, gleichi, dem bosen Schickfol unterworfen, mit bosem Schickfol ungüntlich, elend, Od. 2, 351. 5, 160. δ., ims mer von Wenschen (in der H. nirgends). — 2) τὸ κάμμορον, ein Tühlende Mittel, nach and Andersche Mittel, nach and Andersche Andersche Mittel, nach and Andersche Mittel, nach and Andersche Mittel, nach and Andersche Mittel Andersche Mitt Einigen Schierlingsfaft, xwretor, Hippoct. p. 418, 24. — 3) = azortror, Nicand. Alex. 418, 24. — 3) = αχόνιτον, 1 40. **6.** Dioscor, 5, 77. † χάμμορος, δ, β. χάμμαρος.

χαμμύς, ό, gen. χαμμύ, ein dim. ben χαμ-μύω, BA. p. 857, 7.; mit einem ε', BA. p. 1195. Drac. p. 104, 21.

xαμμύω, ep. u. poët. f. καταμύω, Batrach. 192., LXX. NT. Xuch b. Xen. Cyr. 8, 3, 28. stand es sonst. καμνω, suk. καμούμαι, (καμώ, ξογάσομαι, Hesych.; καμεί scheint die 3 pers. zu sein b.

Soph. Τπ. 1205), sor. ξκάμον, ep. soni. m. Reduyl. κεκάμω, sor. med. ξκεμόμην, pl. κέκμηκα (ep. part. κεκμηώς fl. 23, 232.,

tibus, Pind. Pyth. 1, 90.: bdufig m. part., Rur. IA. 224.: άbertr., πάλιν μῦθον ἐς ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων, nachem ich vom Καμπὴν ἄγε, Ευτ. ΕΙ. 659. — 3) bie perios Streite esmubet bin, II. 1, 168.; κάμνει θέων, bifche Korundung (conversio, Clc.), Rhet. [. λιαύνων etc., ετ ἰδυίτ, κυδετ., [ich mübe, Κπακτί Ιεκ. rhet. s. v. et clav. Cic. s. v. Hom.] ὁ ἐπαντίλων χοδνος τοῦτο πράσ-πέριδοι. κάμπη, ἡ, bie Καυρε, Ηίρροςτ. p. 263, βαδίσας Μεγαρόθεν, (Plat.) Βτγκ. p. 392 Β. η. δ. Ατίρτ. de inc. anim. 9., Theophr. HP. η. Χ. (in Βετδ. m. part. oft [. υ. a. quf. 7, 5, 4. 8, 10, 1., Απίλ. 9, 256., DS. 1, βότὲπ, Ιάβια finden, άδετδταί [iα] καιναίμαί και λέγουσα τά-ψινασηνός, Nonn. 18, 237. γαθά, Αεκλ. Βυμ. 841.; μὴ χάμης φίλον κάμπιμος, η, ον, (χαμπὴ) biegíam; gebos βαδίσης Μέγγοροδον, (Plat) Berx, p. 332 B. 36, Arist. de inc. anim. 9, Theophir 18, 18 to 18, 11 (19 to 18

ballia. χαμπύλη, ή, ber krumme Stab (sem. von 1 xαν (fassch xαν) 1) = xal έαν, und καμπύλος, sa. βαχτηρία), Alciphx. 3, 3., wenn, wenn auch, selbst wenn, obs Plut. Mor. p. 790 B.

χαμπύλιαζω, f. ιάσω, = χάμπτω, Phot., Dicht. u. Pros.: χάν — χάν, sci es daß — oder daß, mag es — oder, sivo — sive, Att.: Said.

παμτύλλω, ion. f. χάμπτω, biegen, krams men, Hippocr. δ., Aretas. (Fatigh find die Giet, wie Galen. u. A., f. Schäfer: append. ad BB. χαμπυλέω u. χαμπύλομος, ον, (γραμμή) mit krummen kinien.

παμπύλοειδής, ές, (είδος) krummartig, krumma aussehend, plut. Mor. p. 1121 C.

καμπυλίδειο κασα σει μοδέ διαμπάτος adjekturet Art zu sprechen ent kanden ikt, wied krumma aussehend, Plut. Mor. p. 1121 C.

καμπυλίδειο κασα σει μοδέ διαμπάτος adjekturet Art zu sprechen ent kanden ikt, wied krumman aussehend, plut. Mor. p. 1121 C.

καμπυλίδειο κασα σει μοδέ διαμπάτος adjekturet Art zu sprechen ent kanden ikt, wied adjekturet Art zu sprechen ent kanden ikt, wied adjekturet Art zu sprechen ent kanden ikt, wied adjekturet Art zu sprechen ent kanden ikt, wied adjekturet Art zu sprechen ent kanden ikt, wied adjekturet Art zu sprechen ent kanden ikt, wied adjekturet Art zu sprechen ent kanden ikt, wied adjekturet bestehenden ikt, wied adjekturet bestehenden ikt, wied and ikt wied adjekturet bestehenden ikt wied Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekturet bestehenden ikt, wied Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekturet bestehenden ikt wied Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekturet bestehenden ikt wied Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekturet ikt wied Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s. Schäfer: append. adjekt wie Galen. u. A., s παμπύλοειδής, ες, (είδος) frummartig, abgetürgte Art zu hverden entflanden ist, mits frumm aussehen, Plut. Mor. p. 1121 C. καμπύλοεις, επσα, εν, poët f. καμπύλος, adi., subst. u. pronom. verbunden, σωφονν Ιευς. Arith. 6, 28. καμπυλόπουμνος, ον. (πούμνα) mit frums mem s, getrümmtem hintertheil, Apollon. lex. s. v. Κορωνίδες. Schol. 11. 2, 392. χαμπυλύοροι», τνος, ό, ή, (δίς) trummna-fig, Hesych. u. Suid. s. v. γουπός. ΚΜ. p. 395, 36.

παμπύλος, η, ον, (πάμπτω) gebogen, ges
frümmt, trumm, τόξα, II. 3, 17. 5, 97.;
δρμα, ib. 5, 231.; πυπλα, ib. 722.; δροτρον, h. Cer. 308.; δίφρος, Pind. Isthm. 4,
29.; ἀνήματα, Aesch. Suppl. 180.; opp. εὐδυς, Plat. Pol. p. 602 C.: μέλος (carmen
metrorum varietate tortuosum), Simonid. fr.
42. 2. Schweiden. Don. 43, 3. Schneiden. Dav. καμπυλότης, ητος, ή, bie Arammung, βle-φάρων, Hippocr., p. 153 B., Arist. HA. 1, 9. καμπύλοχος: or, (öχος) mit frummen Ras bern, περκίσι καμπυλόχοιοι 🛥 δρότροις, Orph. b. Clem. Al. 5, p. 675. (nach Sobects Berb. Aglaoph. p. 839. f. πημπυλόγοωσι). καμύς, [. καμμύς. χαμψη, ης, ή, = θήχη, γλωσσοχομείον, bas bat. capsa, Hesych. (Right von κάμπτω, fondern von κάμπτω, fassen, woven auch capio, cavo.) παμψάκης, ου, δ, αυά παυώκης, (κάπτω) ein Delgefåß, ελαίου, Judith. 10, 5. παμψάγεμα, πό, ber Rosmerin, Diosc. 3, 87. καμιθιδίαυλος, αν, (κάμπτω, δίαυλος) ben Runfter ben Abon ob. andere weiche Stoffe davlog laufend und babel bie Rabre machend, gogen, um gröffere Figuren zu mobelliren (bab. άθετη, ichnell him u. der laufend, χείο, Telestes b. Ath. p. 637 A. (παφ Rust. ταχύ άνωστεξερων έν τῷ πλήττειν τὰς χορδάς).
καιψικίζως: Ξε βαρβαρίζω, Hesych.
καιψίον, τὰ, dim. τος κάμψε, καμψία = χανά, χανίσχια, χανάβια χυνηγετικά ώς γύργαθοι η υποδήματα ποιά, Hesych... χαμψίουφος, ον, (χάμπτω, σύρά) eigil. ben Schwanz biegend, das Cichhornchen, f. σχίουρος. καμψίπους, ό, ή, πουν, τό, gen. ποδος, (ποῦς) ben Fuß od. bie Aniee biegend od. eins Inidend, einen gum Rieberfturgen gwingenb, Eporus, Abach. Sopt. 773. πάναθρον, τό, (πάνη; πάννη) bet Korbs wagen, eigtl. ber Korb felbst, ber auf bem Bagen befestgt ist, ber Wagentorb (bei Hom. πείρινς, 11. 24, 190, 267. bas. Unst.), Xen. Ages. 8, 7., Plat. Ages. 19. Bgl. Ovid. Fast. 6, 68. (Wird auch πάνναθρον gescher.) χάμψις, εως, ή, (χάμπτω) bas Biegen, die Biegung, Krummung, Plat. Tim. p. 74 A. u. A., των κώλων, Arist. HA. 2, 1., υσκτύ-λων, Alciphr. 1, 26. ααμψόσυνος, ον, (όσύνη) fic unter Somers

Γεμππεηδ, δάκτυλος. Anth.

καμιψός, ή, όν, (κάμπτω) = καμπύλος.

Hesych., gefrummt, gebogen, frumm, wie

1'autics.

xάr, abgetürztes κατά vor ν, f. κατά νόμον, Pind. Ol. 8, 78. κάν νόμον χανάβιος, α, ον, zum Mobell, zum Mobelliren gehörig, χηρός, Mobellirmache, Hosych.: σωμα, sin so magerer Körper, bas er eigtlnur ber Umriß einer Menschengestalt ift, eine Schattengestalt, 11, 107. (χαννάβιον Jacobs; χανάβινον v.); von χάνάβος, o, die Polgfigur ob. ber stricter tige Kern von Polz, über welches die bilbenden Kunstler den Thon ob. andere weiche Stoffe das Franz. canevas). Achnliche holgfiguren od. Stelete bienten auch den Plaften u. Ras lern als anatomisches Studium. Arist. HA. 3, 5. de gen. anim. 2, 6., Poll. 7, 164. 20, 189. S. Mullers Danbb. ber Archeol. 3. 305, 7., bb. hieffen b) auch gang magere Mensichen fo, Heayell. s. v. (Die F. xirrafoc halt Schneiber g. Arist. HA. 3. p. 138, für bers borben.) κανάζω, μανάσσω, κανάξαι, ξεκανάξαι = ξεκενώσαι, ξεπιείν, Poll. 10, 85.: κυνάξας = ταράξας, Hesych. Stammo. 3. καναχή.

zaragregior, to, zaragregia = zoile

χάναστρον (αμή χάνυστρον, Poll. 10, 86) = χάνης, χανοῦν, Poll., Hesych. — 2) είκ

appeia, Suid.

(1860) κανωστρα.)
κάναχέω, είπ Gerdusch macken, κανίστη, schallen, tönen, κανάχησε δε χαλκός, Od. 19, 469.; καναχούσε πηγαί, Cracial b. Schol. Ar. Εία. 523.: ὁ Πεισεκός ώραν πάσαν καναχοῦ οἰδιομονος Δέκτως, id. b. Ath. p. 374

raxer diagewros alexrese, id. b. Ath. p. 374 D. — 2) trans. ectinen lassen, anstimmen, μελος, Ap. Rh. 4, 907.; von κανάχη, ή, bas Geräusch, Getön, Gettier, vom Gestampf ber Maulthiere, Od. 6, 82.; δδόντων, βάhnetnirschen, II. 19, 365., Hes. Scut. 164. (plur., ib. 160.); von der Phoreminr, h. Apoll. 185.; καναχαι αὐλών, ξίδν tengetön, Pind. Pyth. 10, 39., ebenso im sing. Soph. Tr. 639. Dav. Soph. Tr. 639. Dav.

πάνανηθά, adv. mit Gerdusch, Gebrause, Gebraufe, Geton, Hes.

Ap. Rh. 3, 71.

παναχηδών, == bem vorbg., Dionys. per.

145., Aretae. p. 28 A. κάναχήπους, ποδος, ό, ή, (πούς) bas Sat. sonipes, tlangfassig, von Rosen, die mit ben guffen frumpfen, Hes. b. Plut. Mor. p. 154 A., Opp. Cyneg. 2, 431.

κανατής, ές, raufdenb, tonenb, δάκου, mit Schluchien begleiters Beinen, Aesch. Coeph. **150.** 

πάνάχεω, = παναχέω, It. 12, 36., Od. 10, 399., Hes. Sout. 373. (An ellen 3 St. bas impf.)

κάναχός, ή, όν, = καναχής, Nicand. Ther. 620.

zárdaulos, ó, ein Ephisches Gericht von breieriei Bereitung, f. Ath. p. 516 C. sq.; bei Menand. b. Ath. p. 172 B., Plut. Mor. p. 644 B. 664 Δ., Hesych., χάνδυλος. Ε. χάνduloc.

πανθηλοσβέστοια, ή, (πβέντυμι) bie Bichts ausloscherin, Rame einer Wotte, fonst πυραύ-

στης, Tzetz. ξ. Lycophr. 84.

πανδοφόρος, ον; (φέρω) πανδοφόρους

τοὺς μελανειμονοῦνικς, Hesych.

πανδύλη, ή, = πανδύταλες, Hesych.

= xávďavlos, w. s. Bgl. Phot. p. 129, 15., Hesych. zárdůlos, 6, = zárdaulos, w. f. Bgl. Poll. 6, 69., Phot. p. 129, 15., Hesych. Schol. Ar. Pax 122. Bri EM. p. 488, 53. falfc zavðúly.

rührendes petfisches Oberkleib (bei Königen purpuruts) mit terren Aermein (xónas), Xon. Cyr. 1, 3, 2. 8., Luc. 8. Bgi. Poll. 7, 58., Hesych., Phot. p. 129, 10. Der Schol. 3. Luc. dial. mort. 14, 4., Müller handb. ber Archol. 8. 248. 5 Archaol. §. 248, 5.

χανδύτανες.

irdnes Gefåß (= τσοβλίον, δστρακον, He-geflochtenes Acrb, abhpt der Aord, das Gesaych., Phot. p. 129, 9.), ep. Hom. 14, 3. fåß, canistrum, sum Brod u. für die heilige Gefte deim Opfer, II. 9, 217., Od. 17, 343. 3, 442., Ath. p. 13 D., Eur. HF. 926., Ar. fchallen, tonen, κανάχτως δε χαλκός, Od. 19, 469.; καναχοῦσι πηγαί, Cratini b. Schol. 2, 23.; zaroùr krijentat, f. krácycouat; za-roùr geseir. Thuc. 6, 56.; sentet kr yei-goir zará, Kur. HF. 941. Bgl. über biesen ρων κανά, Kur. HF. 941. Bgl. über biefen beiligen Gebr. ber κανά Boiffon. z. Philostr. Hen. p. 632. (In den Dichtr. steht oft κανά six κανά, s. Scottla z. Xen. Eph. p. 134., Coray z. Heliod. p. 114.)
κάνης, ητος, ό, eine Decke od. Matte von Robe, auch ein Kord von Robe, Crates b. Poll. 10, 90., Plut. Sol. 21., Poll. 6, 96.:

[Poll. 10, 90., Plut. Sol. 21., Poll. 6, 96.:

βυτίώνω, κάνης τῆς κοίτης ἐπερέχει, ἐπὶ τῶν τὰ μη ἀναγκαία μείζω καὶ πλείω τῶν ἀναγκαίων κεκτημένων, Phot. p. 324, 17.

nabaficor, 16, dim. vom vorbg., ein tleiner Rorb, Poll. 6, 56. 10, 90. κάνηφορέω, einen Korb tragen, Philo 2,

p. 55, 4.; xava, Heliod. 3, 2.: bef. ben Rorb mit ben gum Opfer gehörigen Dingen (auf dem Daupte) tragen, Ar. Lys. 647, 1194, Kocl. 732., Binscr. 1, p. 913. n. 431 b. u. X. **6. χανηφύρος.** 

πανηφορία, ή, bas Korbtragen, auct. de laeri cup. p. 229 C.

κάνηφύρος, ον, (κάνη, κάννη, φέρω) torbe tragend, zerng opor hieffen gu'athen die Junge frauen, welche an den Panathenden, den helften der Demeter u. des Buschos zu dem Opfer gehörige Dinge und heitigthumer in Körden (nach Schol. Ar. goldnen) auf dem Paupte trusgen. Dazu wurden nur Madden aus den ansele. gen. Dazu wurden nur Madchen aus den angeschensten bärgerlichen Famillen genommen (vgl. Hesych., Schol. Ar. Ach. 230. BA. p. 270. g. E. Den Korbträgerinnen solgten Töchter der Eingesessennen (uktoixot), die einen Sonnnenschirm (oxiadecor) und einen Sessell zum Ausruhen (diopoos) nachtrugen, s. Schol. Ar. Av. 1508. 1551., Harpoor. s. v. oxagnycholos. KM. din gog ogos. — Die Künstler die deten häusig solche mit gehobenem Arme ware beten haufig folde mit gehobenem Arme man belnde Gestalten, unter benen bie Ranephoren bes Polytieitos in Erg u. bes Stopas in Marmor bie berühmteften maren ; f. Deper Gefch. ber bito. R. 2. G. 64 f.

πανθάφεως, (ξυπελος) ή, Benennung einer Rebenart, Theophr. CP. 2, 15, 5. Dat. vinum canthurites b. Plin. 14, 7, 9.

κανθαρίζω, j. τανθαρύζω.

xarθάριον, 10, dim. von κάνθαρος, ein kleines Trintgesch, Plut. Mor. p. 461 K. κανθάρες, εδος, ή, Rame mehrer Kaser, bes. ber Kornwurm und die spanische xardvialis, ή, ein Kleidetdehdltniß, Diphi-lus com. b. Poll. 10, 137.

xardvian, ή, = bem vorhg., Hesych.

Bei Poll. 7, 79. u. Phot. p. 129, 13. steht 2) eine Fisart, Numen. b. Athen. p. 326 F. Bgi. Hesych.

χάνειον, τό, = χάνειον, Od. 10, 355. - χάνειον, τό, = χάνειον, Od. 10, 355. - χάνειον, Philo propr. an. 43, 3.; von 14. 16. 648, 45. 49. 50. (viell. bei bitsem χά-γεον δι (φίν.) Philo propr. an. 43, 3.; von χανδάρος, ό, eine Káserart, Arist. HA. 5, 19., Ael. HA. 10, 15., Soph. Daed. 173. χάνεον, b. att. Dicht, u. Gros. δίολε χάντη, τό, (χάνη, κάννη) eigti. ein aus Rohr bieser St.: (prichw. χανδάρου σχιά, δηλ των τούν, τό, (χάνη, κάννη) eigti. ein aus Rohr

φοβουμένων τὰ μη afia φόβου, Herych.,
Diogenian. 5, 88. — 2) ein groffes weitbau-Diogenian. 5, 88. — 2) ein groffes weitbauschiges Arinkgeschire, ein Humpen, cantharus, Phrynich., Kubul. u. a. Com. b. Ath. p. 473 sq. — 3) eine Art Boot (nach ihrer Gefalt so genannt), Naksougyses, Ar., Pax 143., st. Ath. p. 473 D. S. Hur. Med. p. 34. — 4) ein Beichen auf der Junge des don den Aegyptiern verehrten Apis, Hdt. 3, 28., Plin. 8, 46, 71. — 5) ein Merchich, Arist. HA. 8, 13. — 6) ein weiblicher Schmuck, st. Ath. p. 474 B.

πανθαρήλεθρος.)

πανθαρόλεθρος.)
πανθήλια, τά, s. bas folg.
πανθήλια, τά, s. bas folg.
πανθήλια, τά, s. das folg.
πανθήλιος, δ, (πάνθος) δνος, ein grosser
Lastret, Plat. Symp. p. 221 K., Xen. Mem.
1, 2, 37. Cyp. 7, 5, 11., Posidipp. b. Ath.
p. 415 B.; ohne δνος, Ar. Lys. 290., Luc.
Pseudol. 3. — 2) ein bummer Mensch, Dummstops (βρασθύς νοήσαι, Suid.), Lysipp. b. Dicaearch. vita Cyr. 2, p. 122, 2. Gail., Luc.
Jup. Trag. 31. — 3) πανθήλως, τά, ber
Saumgeschirr, clitellae, Ar. Vesp. 169. b)
grosse Kotbe, Butten, Beintrauben barin gu
tragen 1c., Geop. 6, 11. c) nach Hesych.
biessen euch so bie trummen hölger auf bem
hintertheile bes Schisses als Unterlage eines
barauf zu stellaeben Gerüstes. barauf gu ftellenben Geruftes.

παυθίαι, αί, = παυθήλια b) (σπυριδες, Hesych.), Artemid. 4, 6. [Hesych. παυθίς, ίδος, ή, = δυίς, her Ejelmift, παυθός, ό, her Augenwinkl, Arist, HA. 1,

9. de part. an. 3, 13., Nicand. Ther. 673.,

Demfth. Berb.).

xάνθων, ανος, δ, ber Ejel, Laftefel, bas Saunthier, (Schol. Plat. p. 52. 3. S. Rudnk.), Ar. Vesp. 179., Lycophs. 817., Anth. 11, 383. 399., Sept. (Emp. adv. Math. 5, 94.—2) = χάνθερος Αν. Ραχ 82. zarlas, 6, az zálavos, Hesych. (?)

πάνες, dot. = παλ άνευ, Ar. Ach. 834. πάνες, dot. = παλ άνευ, Ar. Ach. 834. πάνεσταν μ dim. von πανίας, eta fleiner Rorb, Rorbdan, Ar. Geryt, b. Poll. 7, 176. 10, 91.; τα πανέσκια ήν άπαντα χουσά, Ath. p. 229 D.

xavitear, va = bem verby., Phot., Herych. κάννα, ή, [. κάννη. καγνάβίω, κανναβισθήναι, προς την κάνναβιν έξιδρώσου και πυριασθήνου, Hesych.

παρν εξιθοφισαν και πυριασσήναι, πειγοπ. καννάβιος, η, ον, (κάνκαβις) υσι Φαής κράμβη, Anth. 11, 325., Hippiatr. δ. καννάβιον, τό, == bem folg., Diosc. 3, 165., Geop. 3, 4, 12, 13, 11, 9. καννάβιος, τος, (Hdt. 4, 74.; καννάβιος, δ. Poll. 7, 72. bet bie BB. beš Hdt. anfibrti, bed. on the control of the co

Arist. HA. 8, 13. — 6) ein weiblicher Schmud, ή, der Hanf, cannadis, das aus Danf berging, [Ath. p. 474 K. πανθάσωθης, ες, (είδος) therartig, ξώον, Schol. Ar. Ach. 926.

πανθάσωθεθος, ό, (όλεθος) Kaferartig, ζώον, Schol. Ar. Ach. 180.; acc. παννάβιδα (τ. l. πανθάσωθεθος, ό, (όλεθος) Kafertob, the schol. Ar. Ach. 180.; acc. παννάβιδα (τ. l. πανθάσωθεθος, ό, (όλεθος) Kafertob, the schol. Ar. Ach. 180.; acc. παννάβιδα (τ. l. παννάβιδα), Hdt. a. a. D. 4 παννάβιδα δ. Paus. 2, 26, 6; πάναβις b. Phot. p. 130, this time thratischen Ortes, Strab. 7, p. 330., Arist. de mirab. ausc. 130., Plut. Mor. p. 473 K., Antig. Car. 14. (Falsch ift die Schub. παντα τὸν παρεστώτα, Hesych. πανθαρδίεθος).

κάνναβος, ό, = bem porhg., Poll. 10, 176. narradoor, 16, f. naradoor.

χαννεύσας, ορ. ε. καταννέύσας, v. l. Od. 16, 464., son. Wolf aufgenommen. κάννη, κάννα, η, eine von Binsen ob. Roft gestochtene Decke. Watte, = ψ/αθος, Eust. p. 1344, 45., Heaych.: sigtl. bas Robr, xarraus και καλάμοις χρώνες οι νομάδες είς την σκηνοποιίαν, Suid. b) ein Ginfching ob. Ge: bege um einen Gegenstand hexum mit Hohege slecht ob. Matten, Ar. Vesp. 394., Poll. 10, 184. καννητοποιός, δ, (κάνης, ποιέω) ber Κοβυ beden ob. Matten verfertigt, Hipponax b. Poll. 10, 184.

20, 134.

παννωτός, ή, όν, (κάννα) von Roht od.
Binfen gemacht, Schol. Ar. Veep, 840.

πάνονίσες, ου, ό, (καναίν) ἄνθρονης, til langer, gvoder, schlanker Wensch, der wie nach der Richtschuur gedaut ist, Hippogra, p. 294, 55.

πάνονίζω, f. ιω, (Sext. Kmp., padv. Math. 7, 158.), nach iber Richtschuur od. Regel etwas machen.

πachen. advenden. sheurtheisen. sichtra. machen, sabgethun, sbeurtheilen, srichen, tag nockers how nah ding, Arist. Eth. 2, 3.; x. xal de dog alseas ayer, Longin. 16,

9. de part. an. 3, 13., Nicand. Ther. 6731, bas. Schol. (τὰ ἐκατέρωθεν τον βλεφάρων τὰς πράξεις ηδουή καὶ λύπη, Arist. Eth. 2, αχος ροιίν, ενών τον δηθεράρων τὰς πράξεις ηδουή καὶ λύπη, Arist. Eth. 2, 3., κ. καὶ δὰ καξικέςς ἄγειν, Longin it, του όγθαλμοῦ κύκλος, Hesych.), Callim. fr. 4., πρὸς τὰ ἔπειτα κανονιστέον τὰ τοιαίνα, 150., Moschio b. Stob. Flor. 105, 22., Anth. 4., πρὸς τὰ ἔπειτα κανονιστέον τὰ τοιαίνα, 4., 141., Opp. Cyn. 4, 118., Orph. Arg. 931.
— 2) ber eiserne Reisen um ein Rab, canthus, Schol. [Il. 5, 724., EM. p. 364, 29.

Andere Botgen s. b. Henych.

χάνονικός, ή, όν, (κανούν) nach her Richt γίαν του διεχεί gemacht, regelmάs με καλονίλη, ή, διε. Geichwulft, Assch. Salam.

χανθώδης, ες, (κανούς, εἰδος) geknimmt, δάμφει καλονίκη τέχνη, δίε thert δράμφει καλθωδες, Callim. fr. 204. (nach δεπείξε διε Κρεσκέ δετ ΩΣ.), φείδε δε διε διε Κρεσκέ δετ ΩΣ.), φείδε διε διε διε καλο δεπείτεν nach δεπ δεπείτεν nach δεπ δεπείτεν nach δεπ δεπείτεν nach δεπ δεπείτεν nach δεπ δεπείτεν nach δεπ δεπείτεν καλο καλοικού και δεπείτεν nach δεπ δεπείτεν nach δεπ δεπείτεν καλο καλοικού και διακονικός καλονίκη καλονίκη δεπείτεν nach δεπείτεν nach δεπ δεπείτεν καλονίκη δεπείτεν καλονίκη δεπείτεν nach

Tone duf ben Conleiter nach ben verschiebenen ache auf mes aconiener nag den derugiener achupylener abmist, Proel. in Kuclid. p. 12. Bgl. Gell. 16, 18., Plut. Mor. p. 657 B.—3) ro nædoorseov, ein Abeil der Philosophi nach Epitur, DL. 10, 30. — Adv. -γιχώς, Artemid. progem. k 4, p. 308. Reiff. u. Spåt.

χάνόνιος, τό, dim. von χαγών, Mathem. vett. p. 251., Schol. Luc. 2, p. 244, 2 Jacob. — 2) ein mathemat. Infirument, Sext. Emp. adv. Math. 10, 149., baf. Fabr. 153. — 3) = σταμίς, Poll. 1, 92.

πάνισκώδης, ες, einem Korb ahnlich, πλί-γμα, Schol. Ar. Vesp. 672. πάνιστρον, τό, = κανίσκιον, τυροῦ, poῦt. 6, 62.

ä

Ŀ

Ξ

١. :

I

.; •:

1

۲

6

Doryxol. κάνονιστέον, Ι. κανονίζω. απνονιστής, ό, ber Geber einer Regel, Bust. Op. p. 64, 83. mirovonoisa, ή, (ποιέω) die Entwerfung einer Lafel, Theon ad Ptolem. p. 39. πανονωπός, ή, όν, nach der Richtschnur od. Regel gearbeitet, Kust. p. 707, 59. κανούν, τό, f. κάνεον. κανούνος, ό, ein Kleib von kanusischer Bolle, canusina, Athe p. 97 K. πάνυσερον, τό, = κανατρον, Poll. 10, 86. 

zάνδρισμα, τό, = κανών, bie Regel, Bust. 27 ξ. X.; in berf. Bbtg κανών, DH. 1, 74. Op. p. 21, 37. — 2) = κανονίς, Anth. 6, e) das von ben Alexandrin. Grammat. gemachte 295. — 3) die Bildung, Kust. p. 439, 26. κάνονισμός, ό, 'bes Festseen ob. Bauen nach ber Richtschnur; b. Maneth. 1, 299. 4, len. hist. erit. orat. Graec. p. XCIV. β) 151.: ein Apcil, des Gebäudes, verb. mit bie Rirche als Richtschnur angenommen hatte. xavenixov,  $te, = \pi i t vo v da, Dioscor. 4, 166.$ maνωπον, rd, die Pollunderbluthe, Paul. Aegi 7. záf, zigz. que zal ef. κάπ, ep. abget. f. κατά υυς π u. φ, κάπ πεδίον, ll. 6, 201. 11, 167., κὰπ φάλαρα, ib. 16, 108. κάπαλευτής, οῦ, ὁ, καπαλευτάς, ὀνηλάτας, Heaych. Biell. καπανευτής δ. [chc., f. καπάνη. Daffelbe gilt von καπαλίζει, ζευγηλατεί, id. Bo eschrift, Korm, das Bordlib, Arus (an diesen St. pl.); edzilos, Lycophr. 95. Rer, τοῦ xenloῦ, Kur. Hec. 602. Kl. 52., Lycurg. p. 149 z. X.; x. xal στέθμη, Luo. de conscr. hist. z. Ci; xal γνόμαν, id. Harmon. 3.; xal μέτρον, Arist. kith. Nia. 3. 6.; δροι τῶν ἀγαθοῦν και κανόνες, Dom. κάπηλεία, ἡ (καπηλείαν ἀσχείν μολ. βίεξ b) die Desimizion des B. in sprachl. Dinsicht in BA. p. 1180 z. C. Dom. κάπηλεία, ἡ (καπηλείαν ἀσχείν Dad. Hieß die Statue des Deleticion και προσώποι, don geschmistren Beidern, Poll. 5, κών, weil sie als Regel sûr die Chânheitsvers, die lie als Regel sûr die Chânheitsvers, die lie als Regel sûr die Chânheitsvers (102. (Bic F. καπηλείων δακαπλίος, des die Schen te, Knei pe, auch Sur en ha us, Lonmesser, Nicom. Theol. ar. 2, 27., das. Ast. Ccl. 154., Isocr. p. 149 D., Luc. Nigr. 25., Ath. p. 526 F. 566 F.; έχ καπηλείον προσόσει πίνειν, Hermipp. b. Poll. 7, 194. denen man die dazwichenliegenden Beiteinschmite, nach denen man die dazwichenliegenden Beiteinschmite, nach denen man die dazwichenliegenden Beiteinschmite, nach denen man die dazwichenliegenden Beiteinschmite, nach denen man die dazwichenliegenden Beiteinschmite, nach denen man die dazwichenliegenden Beiteinschmite, nach denen man die dazwichenliegenden Beiteinschmite, nach denen man die dazwichenliegenden Beiterdume denen denen galten, Plut. Sol. Theophr. p. 87 Fisck.

p. 259, 23.

p. 842 D.

2απηλεύω, (xámploc) Afeinhánbler, Ards-mer fein, Afeinhandel treiben, Hát. 1, 155., Isoor. p. 15 A., Nymphodor. b. Seliol. Soph. Isocr. p. 15 A., Nymphodor. b. Schol. Soph. OC. 329.: καπηλεύει, μεταπωλεί, οίγοπωλεί, και τὰ πρὸς τὰς τρηφὰς και πόσεις, Hesych. b) fcil haben, verbötern, verbandeln, u. darand Gewinn sichen, τὸν ἐρπικ, Hippon. 30., p. 216 Schneidew.: hbett. τὰ μαδήματα, Plat. Prot. p. 313 D., Luc.; εἰσηνην χουσίου, Hdn. 6, 7, 22.; την σομίαν, Philastr.; μάχην (bellum cauponari Kanius), Aesch. Sept. 527.; δι ἀψύχου βορᾶς απτως καπήλεος, Κακ. Hipp. 953., wo βείει. σίτους ίψε. u. καπηλ. durch verfât. ίψ en exti., wie. 2 Gor. 2, 17. τὸν λόγον τοῦ θεοῦ.

χάπηλικός, ή, όν, zum Kleinhandler», He ket gehörig, Poller», ζυγόν. Dinolochus b. Poll. 10, 177.; μέσια, Auth. 9, 229.; κα-πηλική, ή (sc. τέχνη), Plat. Soph. p. 223 D., Arist. Polit. 1, 9., Poll. 7, 9. b) betrüges τίζη, liftig, σοφιστής, Poll. 4, 484.— Adv. -κῶς, Poll. 8, 125. 4, 51.; κ. έχει, γιε τη το ben Kram aufgepuht, Ar. Pl. 1063.: betrüges τίζη, liftig, κὰ κκράνισσα διανίστη. Plus-τίζη, liftig, κὰ κκράνισσα διανίστη. rijo, liftig, επ πράγματα διανέμειν, Plut. Mor. p. 369 C.; καπηλικώτερον, Numen. b.

πηλις dis proparox. v. Arcad. p. 31, 12, 16, 10 π. γυνή, Phanias Kres. b. Ath. p. 84 K., Oenom. v. Euseb. praep. ev. p. 259 Δ. παπηλοδύτης, ου, ο, (Jύω) ber ia bie Echenken triegt, bei Echenken fich hersumtreibt, Heaych. Cyrill. catech. 4, p. 38 C.

Ο π. γυνή, Phanias Kres. b. Ath. p. 84 K., Oenom. b. Euseb. praep. ev. p. 259 h. χάπηλοδύτης, ου. δ. (δύω) dex in die Echenten triecht, dei Echententithen sich her mit der mit einen matteidt, hei Echententithen sich her mit der mit einen matteidt, Henych. Cyrill. catech. 4, p. 38 C. χάπηλος, δ, (χάππω) eigtl. der mit der ben mittein hamdelt, der Alein handelt, der Alein handelt, der Alein handelt, wodurch sie oft einen thackfrigen Geograph der hamdelt, der Alein handelt, wodurch sie oft einen thackfrigen Geograph der Kramer, Holler, der Alein handelt, wodurch sie oft einen thackfrigen Geograph der Kramer, habet, der Alein handelt, wodurch sie oft einen thackfrigen Geograph der Kramer, habet, der Michaelten siehe det Meine und der kramer, habet, der Kramer, habet, der Kramer, habet, der Kramer, habet, der Kramer, habet, der Kramer, habet, der Kramer, habet, der G. 44. — 2) der Bein schrift, weil der Bein schweller altert, der wahren, der Kramer habet, der G. 44. — 2) der Bein schweller altert, der Geograph der Kramer d

κάπηλοτριβίω, = καπηλεύω, Hesych.

κάπηξ, ξύλον τι έν τη πρύμνη της νεως υπερέχον, Hesych.

xäπήλευμα, τό, die Berfälschung, Bust. Op.
259, 28.
†μὶν χαπόρια, τό, είδος πλαχυστίος, τό. (χάπη) das Biedfutter (im fadnylsvrife, οδ, ο, = κάπηλος. Dat.
†χάπηλευτής, οδ, ό, = κάμετίζα, Plat. Legg.

Πακαλικού (κάπη) bas Biedfutter (im fodtern lat, capitum, Amm. Marc. 22, 4.),

Hesych.

zani, gigz. aus zat inc. zania, ω, τ τά, die Bwieden, caepa, Hesych, zanis, , , , (χάπτω) ein Naos, jwei γοί-γικας haltend, Xen. Anad. 1, 5, 6, das. Krib. zer. Rach Hesych. zwei Rotylen.

παπναυγής, ές, = παπνόμαντις, bet aus bem Rauche mahrfagt, Inser. Gr. n. & Morisani.

xanvelo, = xanvijo, tauchern, Nicand. Ther. 36. καπνείον, τό, die Rauchkammer, nach Val-cken. herzuft. d. Schol. Ar. Ach. 276. f. xu-

πήλω.

πητώ.

παπνέλαιαν, τό, (έλαιον) bas Rauchil, ein von setost ausstießendes darz, in Cilicien so gen., Galen., 13, p. 726.

πάπνεος, άμπελος, ή, eint Rebenart mit dunteln u. rauchsarbigen Trauben, Arist. de gener, anim. 4, 4. Bet Theophr. HP. 2, 1 gener. anim. 4, 4. Bet Theophr. HP. 2, 3, 2. u. Proverb. Bodl. 533, p. 04 Galef. ficht κάπνιος ἄμπ., aber CP. 5, 3, 1, καπνίας ἄμπ.; καπνίας ἄμπ. b. Suid. s. v. καπνίας aus Schol. Ar. Vesp. 151.

απνη, ή, = καπνοδόχη, Ar. Vesp. 143., Alexis b. Ath. p. 386 B. S. BA. p. 46, 31. καπνηλές, δν, (καπνός) τομφία, τομφαία, διμή, Nicand. Ther. 54. καπνία, ή, [. κάπνευς. — 2) = ή δπαία, καπνία, η, [. κάπνευς. — 2]

unatt. Moer. p. 292.

Edwias, ov, o, (2007os) rauchis, ais Beiw. des Explantides, s. Meinek. Fragm. Com. Graec. 1, p. 36.: x. olvos, eine att Bein, die nach Rauch fchmecht, well er durch ben Rauch att merben mußte. Die leichten ital.

ben, of δφθαλμοί, Arist. probl. 31, 6.; 20-πνιζομένη τυφαννις η μαγειρική έσων, De-metr. com. b. Ath. p. 405 E.

† καπνίον, τό, dim. von καπνός, fleint, fdwacher Rauch.

1, p. 77 Β. καπνοκάτης, ου, ό, ί. καπνοκάτης. καπνοκάτης, όν, (πριέω) Rauch machend, tauchend, Schol. Ar. Vesp. 145. καπνός, ό, der Nauch, Dampf, Π. 1, 317. Od. 1,58. u. sonst gew.; ό τών Αθηνών, Philastr. lm. 1, 15., das. Jacobs & 300.; plur., Kumath. p. 352. b) übertr.; καπνοώ σκιά, δορά, Απί. 1155.; πολλών γραμμάτων τιμών καπνούς, Eur. Hipp. 964.; περλ καπνού στενολεσχείν, Ar. Nuc. 320.; καὶ γλοκολα, Plat. Pol. p. 561 D.: dei Enpol. Beim, that gentifien Theogenes, s. Schol. Ar. Vesp. 323. 457. Av. 823. — 2) ein Kraut, f. κάννος 2). (Bird von ΚΑΙΕΩ, καπνών abgel.)

παπρος ή, ſ. κάπνος. — 2) εία Kraut, στο, Καρρα, Name des zehnten Buchennyós gén., id. a. τ. D., Pioscor. 4; 110 καπνός gén., id. a. τ. D., Pioscor. 4; 110 καπνός gén., id. a. τ. D., Pioscor. 4; 110 καπνός, εως, ή, (καπνίζω) das Rauchern, Eust. Op. p. 235, 64.

κάπνισμα, das Rauchernest, Anch. 9, 174, 5., Galen. 14, p. 506, 3. 532, 15.

καπνισμέρν, κάτ, γενδ. zu κάπνίζω, zu τάπκος κατικάριον, τό, dim. don κάππαρις. Pint. καππάριον, τό, dim. don κάππαρις. Pint. καππαρις, εως (αιτή ιδος, ſ. BA. p. 1389.), πότε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε με διε καρετβαυδε, από διε καρετβαυδε από διε καρετβ παπνιστέρν, act. τρνό, 3μ παπνίζω, ξι τιμέντης, γι ταιμέντης, γι ταιμέντης, γι ταιμέντης, γι τιμέντης της παπνιστέρν, πατικός, ή, δν, bet beråugert werden, παπνιστέρν, ή, δν, δετ δεταμβεί werden, παπνιστέρς, ή, δν, δετ δεταμβεί werden, παπνιστέρς, ή, δν, δετ δεταμβεί werden, παπνιστέρς, ή, δν, δετ δεταμβεί werden, παπνιστέρς, ή, δν, δετ δεταμβεί werden, παπνιστέρς, ή, δν, (καπνίζω) geräuchert, δεταμβεί δετ παρέτι δεταμβεί δετ παπνίτης, ό, παπνιστέρς, δ, παπνιστέρς, δ, παπνιστέρς, δ, παπνιστέρς, δ, παπνιστέρς, δ, παπνιστέρς, δ, παπνιστέρς, δ, παπνιστέρς, δ, παπνιστέρς, δ, παπνιστέρς, δ, παπνιστέρς, δ, παπνιστέρς, δ, παπνιστέρς, δ, δεταμβεί δετ παμβεί δ καπράω, (κάπρος) rangen (von wilben Schmeinen), subare, Arist. HA. 6, 18. b) übetit. brunftig s. geil sein, γραδς καπρώσης, Ar. Pl. 1024., Menand. b. Artemid. f. 12. mid. f. 72.

χάποειος, ον, (χάποος) vom Eber, Eber, öδοντες, Nonn. 18, 245.

καπεία, ή, der Eterftod der Saue u. Rameelstuien (der ihnen ausgeschnitten wird), das mit sie nicht mehr brünftig werden sollen).

Arist. HA. 9, 50. (37, das. Schneider 4. S. 257.) Suid. p. 67. Bernh. 2) eine Feuchtige steit, die aus den Senitatien der Saue sließt, Arist. HA. 6, 18 dis.

καπρείδιον, πό, dim: κάπρος, Ar. st. 421.

Dind. απροδοίου, το, αιπ. καποος, αιπ. καποος α

καπροφάγος, ον, (φαγείν) Cher vergeh. rent, Beiw. ber Artemis auf Samos, Henych. καπροφόνος, ον, (φονεύω) ebertonend, κύων, Anth. 9, 83. Anth. 9, 83.

καπρώζω, = καπράω, Scelerias b. Ath. p. 402 B., Kast. p. 853, 33. 1287, 7.

καπτήρ, πρός, δ, f. 86. f. καλυπτής, Theophr. CP. 5, 6, 4.

κάπτω, f. κάτω, burch bie Deffnung bes Mundes od. Beinabets aufichnappen, Arist. b. Ath. p. 388 D.: bb. glerig settingen, schuden, happen, bom Esten, Ar. Eccl. 687. Av. 245., Ath. p. 140 D., DL. 6, 48.: vom Erinten, Timocl. b. Ath. p. 431 A., το εδωρ, Arist. 8, 3.: ἀφρόν, 9, 35.; vgl. ἐγκάπτω. (Etaminus, tam, bon κάπτω it wieder κάπη und bas êat. capio, capto.)

bas Cat. capio, capto.)

troden, burt, καπυρά τρώγων κάμνα, Kpicharm. b. Atlı. p. 52 B. (nach Diabotf, καπυcorρώγονα κάρνα valg.) χοιρίων κέμι, Ansiti,
charth. b. Ath. p. 96 C.; αλευρον, Aristi
Probl. 21, B., Dicaearchus b. Oribas. p. 40.
Matth.; δοτέον, Hippocr. p. 911 G. nach cod.
Medic.; τυρός, Inscr. Gruter. p. 218. u. bgl.

α.: καπυρά νόσος, eine ausbotrende, κεhrende,
ob. histoge, brennende Krantheit, liebe, Theoor.
2; 85. — 19 αβντ. vom Cone, hell und rein,
καπυρόν στόρια, ein hell indo rein idnender Gefing. Theocr. 7, 87., Mosch. 3, 94., Anth.
7, 414. Long. 2, 5.; κ. γέλως, Alciphr. 3,
48.; καπυρών στόρια, in hell indo rein idnender Gefing. Theocr. 7, 87., Mosch. 3, 94., Anth.
7, 414. Long. 2, 5.; κ. γέλως, Alciphr. 3,
48.; καπυρών στόρια, in hell indo rein idnender Gefing. Theocr. 7, 87., με το καπατικός

trodnen, troden werden, καπυρούσθαι την ύλην μη νοτιζομένην, Strab. 4, 14. 3. %. p. 195.

τῷ Axelogo, ib. 4, 9. — Die Abtg manns καπφάλαρα, schaftere Eckeribung s. καπ tiches Elieb is falicht. aus Schol. Ar. Lys. φάλαρα, f. κατά ακόπορα, nur II. 16, 106.; 202. angenominen. — Dav. πος ποσμείται παπασαλάρρις τε παλ τοίς

πος ποσαείται καπεσαλάσοις τε και τοίς Θοίραξιν, Theoph. Sim. p. 144, 3:

K.1112, athmen, bauden, kuft holen, very wandt mit (dinappen, jappen, happen: im Sebrauch ift nur ein Sp. part. pl. κεκάφηώς.
Dad. t. Hoyl. abc. κεκαφηώτα θυμών, die flark athmende, keuchende, gleichs. in den lesten Bugtn tregende oder die ausgehaucht, erstähntes ermottere kleinskrift. 11. 608 fchopfte, ermattete Eebenstraft, II. 5, 698., Od. 5, 468.; γυζα, Opp. Hal. 3, 114.; Nic. Alex. 444. Davon κάπος, κάπυς, καπύω, κάπιω, χαπνός.

κάπων, ωνος, ό, her Kapaun, capo, Glos-κάς, αδρετακτές κατά νου έ, κάς δόσν, IL 12, 33.; xáo cá, 11. 20, 421. xio, alte f., f. xáon, xáoa, Ropf, dar, hat sich nur im Gebrauch erhalten end xáo, auf

bas Lat. capio, capto.)

πάπυρια, ων, τά, cod. epit. Ath. p.78 A. und κάπυρισια, ων, τά, kichenteig, Ath. p. 143 D. wie καπυκαρα: u. oppos. ἀνά κάρ, Hippoc. poet. Spáter schieb man bat κάπυρισια, ων, τά, kichenteig, Ath. p. 143 D. wie καπυκαρα: u. oppos. ἀνά κάρ, Hippoc. poet. Spáter schieb man bat καρα, μομετωρ, schieb mon set καρα, μομετωρος. είναι κάρι το δυθετη. Ιαθέτη το δυθετη. δυ

winem, ver einas mit jermoer Haffe anteruming. Ruhnk: praes. Henych. 2, p. 7., Cic. pro Flace. 27.; ebenso det er Kund ihr neisen ysyrediau. Potyb. 10, 32, fl. db. Ste gens. er ih Kant und oun er fols kurdr owinas nirouvever, Aristid. 1, p. 163. [Alpha nur bet tehr Sphien turi, Gregot. Naz. in Anth. B, 184.]

Thieren, Il. 2, 259. n. 8. 8. Hom., Hes., Pind., Trag. u. a. Dichtern: vom Sinfel eigenfluggene Baumes, Soph. fr., 24.; auch Berghaupt, Bergainfel., Odvarrov, Hes. Theog. 42.; bei den Att. Dicht. auch blos. vom Gesicht. Heracl. 280. Pol. 10, 40, 11.; τον παιρόν, Borlon, Soph. QC. 286, 551, 754. u. δ.; bes. des. des. Do. 1.0, 40, 11.; τον παιρόν, Pol. 1, 33, 11., τον επιπλουν τῶν πολεμίων, DS. 20, 83. 17, 8.; τινά, Luc. Nav. 3. 4. als blose poetists Umschreidung. έμου αρλον αρα, Aesch. Ag. 879.; α καράιστον Oldinov καρα, Soph. QT. 40, 1207. QC. 322.: exception, exparent, οὐραν ἐστίοις, Eur. Tr. 237, 294. u. δ. — καρη wurde später als sem. der Destin. beträchtet, ἡ καρη, Qu. Sm. 11, 58. 13, 244., also gen. καρης, Mosch. 4, 74., Soid. s. v. ἀπεκρανίξε, Eum. p. 32. καραδοκα, ἡ, das Auspassen, Tuech. in 3 codd. Monacc.; dat. καρη, Theog. 1018. Gaisf., Nic, Ther. 249., Suid. s. v. καραδοκεί ε αcc. κάρην, (u. im pl. κάρας (Anger.) 36, 9., Calline con. Beren. Sm. 11, 58. 13, 244., also gen. καρης, Mosch. 4, 74., Snid. s. v. άπεκράνιξε, Eum. p. 32. Teuch. in 3 codd. Monacc.; dat. κάρη. Theogn. 1018. Gaisf., Nic, Ther. 249., Snid. s. v. καραδοκεί; acc. κάρην., (u. im pl. κάρας) (Anacc.) 36, 9., Callim. coin. Beren. ir. 125., Nic. Ther. 131., Dion. Per. 562, 1049.; anct. Christi pat. 1283, 672. u. δ., Schol. Luc. g. 2, p. 245, 21. Jacob. u. δ. b. Byz., vgl. Spien. g. Π. 16, 302., Naeko de Hecale Call. c. 4, p. 526...— Xufferbem ge. bott şu biesem 33. bie ep. gen. u. dat. κάροιος, κάρητι, Il. 15, 75. Od. 6, 230. 23, 157. u. a. Bp.; dat. pl. κάρητι, Tryph. 602. u. bie volleren gormen καρητιος, κάρητι, plux. καρήτια, Il. 17, 437. 22, 205. 23, 44. u. b. a. Kp. (Dierzu gebört καρηνον, κάραννον.) — Nur poet. unb erfi in sept spater prosa horsommenbes 28.; bh. auch in ben 180 c. καράβιον, τό, dim. von καράβος, εin theints Chiff, Hesych. s. ν. εφολκιον, Byz. Spátes noch im Reugt. gewöhnliches 38. καράβιον, τό, dim. von καράβος, ein theints Chiff, Hesych. s. ν. εφολκιον, Byz. Spátes noch im Reugt. gewöhnliches 38. καράβιος, εδρο, ή, — καραβος, 2) ein Meerreteba, Schol. Opp. Hal. 1, 261.; b. Gal. 91, p. 686, 18. babon uniterichieben. — 2) eine Deuskeredenart, Alex. Trall. καράβουστης, ες, (εἰδος) bem Rάser ober bet Reefrabbe, καραβος, áhnlich) Arist, de

12

::

eine Deuignegernart, Aiex. Irall.

παζάβοιισης, ές, (εlos) dem Käfer oder
det Regertradde, καραβος, abnlih), Axiat, de
bart. an. 4, 5. 8. HA. 7, 2, 4.

καράβοπρόσωπος, αν. (πρόσωπον) mit είσ 606.

mm Käfers od. Regertraddengesiats, Liuc. ver. kl. 52.

κάραιβαράω, = καρηβαρίω το. Γ κάραιβαράω, = καηηβαρίω, w. f.
† καρακάλλιον, τό, αυτή καρακαλλιον, τό,
εine Kappe, caracalla, cuculla, Anth. 11, 345.
κάρανιστής, ήρος, ό, Aesch. Eum. 177. u.
κάρανιστής, ου, ό, (κάρα) ben Kopf trefs
fend, bas Leben toftend, (Kur.) Rhes. 817.
κάρανον, τό, dor. u. att. f. κάρηνον, w. f.
κάρανος, ό, (κάρα) bas Daupt, bet Daupts
ling, bas Oberhaupt, Ken. Hell. 1, 4, 3., εδ
verhált sid zu κάρα wie κάρηνον zu κάρη.
Dau.

Dan.

Dan.

\*\*\*xäqäröw, wie \*\*\*xeqalaiöw, bollenben, vollsfihren, austichten, Assch. Choeph. 526. 721.

\*\*\*xäqäröµiw, (\*\*xaqaröµos) ben Ropf abschreiben, ring, dopten, enthaupten, (Eur.) Rhes. 586., Lya. 313., Apollod. 2, 4, 2., Hdn. 1, 15. Dap.

\*\*xäqäröµingus, iws, n, = h. folg., Anonym. in Walzir rhet. 3, p. 596.

\*\*xäqäröµia, n, bas Kopfabschreiben, Kopfen, Tatian, adv. Graec. p. 250., Sohol. Lya. 4, 483. 42., Byz.; von

\*\*xöqäröµio, or, (xáqa, réµrw) lopfabschreibend, topfen, Lya. 187.; aber. 2) mit verämberter Betonung, pass., xaqaroµo, or, geserter Betonung, pass., xaqaroµo, or, geser.

better Betonung, pass, naparopos, or, gesthoft, enthapptet, Kur. Ala. 1121.; konpla rearray id. Tr. 564.; supayal, (id.) Rhes. 606. b) vom Paupte abgeschnitten, Soph.

παρβάζω, Hesych. und παρβάζω, Ε βαρβαρίζω, Hesych.

παράδος, ό, eine Kaserat, Holstifet, Holstifet, Holstifet, Holstifet, Aniat. HA. 5, 19. — 2) eine Art καρβανίω, Εραφορίω, Henych.; van Austritative, Einstandiget Meertreds, caradus, Locusta, Ar. fr. 302., Timool. b. Ath. p. 241 (comb. naghūva archaire, Englages, austindistive), einstandiget Meertreds, caradus, Locusta, Ar. fr. 302., Timool. b. Ath. p. 241 (comb. naghūva archaire, Aesch. Suppl. 111. A. Molag. ib. p. 269 B. n. d. d. Com., Arist. HA. 4, 2., Plin. 9, 31, 51. Ath. p. 204 D. 105. in A. — 3) eine Art Ediss. Km. s. v., Byz. vgl. zavbugoc. [——]

Nyz. vgl. zavbugoc. [—]

Nyz. vgl. zavbugoc. [——]

Nyz. vgl. zavbugoc. [——]

Nyz.

201 Καρβάτινος (17, 1707, 100 robem Edet, 12, 20, 20, 21) (16, 21

xágðač, exos, a, gew. im plur. eine Art Soldner ob. Riechsochaten bet ben Perfern, vgk. Kág. Pol. 6, 79, 11. 82, 11.; Strab. 15. p. 734, ber hinzusigt: xáyða yág rð avðgwdeg léyerai, Lexic., Eust. p. 568, 37.

andia, ή, ion. xapdia, poët. xpàdia, Schmerzen des edern Magenimundes, Magens rektien, was die gew. F. dei Hom. iff, der erstere num II. 2, 452. hat, das Derz, des. 1) als Abeil des Körpers und Sis des Blutz anglais und ledens II. 10, 94. 13, 382. u. gehörig, das derzen erregend, d., Ar. Kan. 483., xapdia álexrópan, Aesch. Hippocr. Prorph. 1. — 2) Magensameren erregend, dende num 823., Plat. Phaed. p. 118 D. u. A. 3 dende num 823., Plat. Phaed. p. 118 D. u. A. 3 dende num 823., Plat. Phaed. p. 118 D. u. A. 3 dende num 823., Plat. Phaed. p. 118 D. u. A. 3 dende num 823., Plat. Phaed. p. 118 D. u. A. 3 dende num 823., Plat. Phaed. p. 118 D. u. A. 3 dende num 823., Plat. Phaed. p. 118 D. u. A. 3 dende num 823., Plat. Phaed. p. 118 D. u. A. 3 dende num 9. 32. des. 3 dende num 9. 32. des. 3 dende num 9. 32. des. 3 dende num 9. 32. des. 3 dende num 9. 32. des. Alex.

Ragenfamerzen havenb, am Magenbruden les

bend, Gal. 6, p. 614, 14. u. d. xaqdialyla, i, eigentl. herzichmerz, gew. Schmerzen bes stern Mageninundes, Magens brüden, Magentrampf, Gal. 8. f. Foss. Occ.

Ł i

Ľ ٤, ۵. :::

e!

135 ٠. [ 92 4. 17 :-<u>.</u> į, 111 . 12

÷ > ci

:4

1.

1-2 <u>Le</u>

٤,

些 ø

παρδιοβολίομας, απ Φετρεπ σετυαπόει οδ. Nub. 675., Alciphr. 3, 28., Artemid. 5, 58.: gettoffen fein, daran leiden, Hesychi; von παρδιοβόλος, ον, (βάλλω) dat Derg treffend d. verdundend, übert, auf dat Derg wirtend, gagunnon, Ruf. p. 16.; βοωματα, Arot. p. 16. παρδιογνώστης, ου, δ. (γιγνώστω) Φετρ παθείνον, τό, poët. f. πάρα, πάρη, Nic. b. παρδιογνώστης, ου, δ. (γιγνώστω) Φετρ Αλά. p. 684 A.; χω., Εδιμένει παρδιαίον, τό, (πάρνον, έλαιον) Rufol, IS.

παρδιόδηπτος, ον, (δίκνω) hergbeissend, saagend, strantend, Aesch. Ag. 1450.
παρδιοειδής, ες, (είδος) hergformia, wie bas herg gestaltet, Hermina in Plat. Phaedr. p.

L v. zapdiovodni.

zagologyso, das derz fressen, am d. nas gn, Bust. Op. p. 192, 90.; pod zagologiczos, ov. (gayelv) das derz fress sind daran. nagend, Canst. Man. Chron. fend, harai 5687 Bekk.

zuediceoblas, axos, d. (σύλαξ) Bruftstill, det des herz bewacht, Pol. 6, 23, 24., Buid. zagdien, bas herz versunden, Cant. cant. 4, 9, b) im med χαιδιόσμαι, = χαιδιουλ-

replower to, πό, Redebbet Backtroges, κάρ-δοπος, Heaven, Phot. — 2) το παροσικάτη, Maultorb, Poll. 10, 112.

146, op. Hom. 15, 6., Plat. Phaed. p. 99 B. | Daar am gangen Kopf wachsen liesen, im gleichbrbeutend mit unterga, Ar. Ran. 1170., Gegens, der Abanten, die es nur am hinter-

ρ. 70 Ε.

πάρειον, τό, poët. f. πάρα, πάρη, Nic. b.

Ath. p. 684 Α.; εω., Εδιμείτει πάρηνον.

παρέλαιον, τό, (κάρυον, έλαιον) Κιιβόι,

Gal. p. 519, 11., viell. παρυέλαιον.

πάρη, τό, ion. u. Hom. f. πέρα, w. m. f.

πάρη, η, = η ωρα, ωυίνεξο von Gramm.

gebildetes B. um απαριμαίος abguleiten, ΕΜ.

497, 52. Heavels, ε. ν. αναραίος: Arrad.

gefdir.

nadopādońs, és, mit figwentm Loufe, Schwere 96. Schwerz im Kopf habend, Schol. Arat. 54. Synes. Dav. αστηβάρησες, εως, ή, Schwere bes Ropfes, Ropfishwere, Kopfichmerz, Palemo b, Macrob.

παρηβοσω, noch Phot. p. 132, 3., Hasych., Ael. Dlon. b. Eust. p. 1461, 26. von carm und Geschrei Kopsichmerzen haben, b. Hasych.

nnd δπογλθήσες, 'or, (γλύτρω) Backttöge, hat ber cod. καρυβ. (was die alphabet. Kolge Molden u. dgl. Poligesthires aushbhnad od. famigend, Poli. 7, 179. aus Cratin.; von καρηκομόντες, οί, (κομάω) die hauptbes das Ginem Etde geröchte od. bölgerne Ges der Kahder, (wie L. 2, 11. 323. u. δ.) die ihr La au Ham 16 g. Plat. Phasel n. 99 B. 1 haar am ganen Kopf wackfen liesten, im

haupt trugen, und dah. δπιθέν κομόωντες Χάροντος δάνειον, συναγθμενον έχ τοῦ δίεβεις, δρολοῦ τοῦ συγκηδευομένου τοῖς τελεσιῶσις, Μαίτο b. Ath. p. 135 A. — Rue im partia. οὐχ τοῦ Ενιοι πλανώμενοι βοτάνης δνομά gebt.

σασιν είναι, Phot. p. 132, 25., Suid.; nag Demft. g. Luc. A. mort. 21. g. C. aus ben Crapatalis, bes Pherecr.; vgt. Brendardi g. Suid. vgt. aber Borm u. Senus Cob. g. Soph. κάρηναι, inf. nor. 2. pass. bom κείρω. κάρηνον, τό, κάρηνα, (κάρη) Paupt, Kopf, von Renfigen und Thieren, Il. 11, 158. Od. 10, 521. u. fank b. b. Hom.; aber in IL u. Od. ficts im pl.; ber sing. h. 8, 12. 28, 8 auch unichreibend ανθοών πέρηνα f. άν-Ai. p. 169. xagxalga, brobnen, erbrobnen, erbeben, tre-

αυτό της μες της μες του απης. π. ο, 14. 20, 0. ασχαιζου, στυμπεπ, ετοτότητεπ, agnfareos, or, (fareos) blondforffa, mit blondem haar, Tatian. ad Graec. p. 483 =

πάρητος, πάρητι, gen. unb dat. gu πάρα, κάρη, ψ. f. καριδάρτον, τό, dim. von καρίς, Anaxandr. b. Ath. p. 105.F.

παρίω, & lau, (Kάρ) wie ein Karer b. i. παρκίνοβατης, ου, δ. (βαίνω) wie ein Krist schu, trägerisch handeln, πρός Κάρα καρί- gehend (ΕΜ. p. 195, 34. hat καρχινοβαίτης, leeς, språchporti. Diogen. 7, 65.: so sprez bon βαίτη, wie ein Krebs gekleidet) Ariston chan, καρίζειν και βαρβαρίζειν, Strab. 14, b. Ath. p. 287 D.; nach Meinete z. Men. p.

Riageweid, practica, Heeych.; auch Romobien D. — 5) eine Art Berband, Gal. 12, p. 476 — 3000 Menander und Antiphanes subrem diesen D. — 5) eine Art Berband, Gal. 12, p. 476 — 21/021876; Birlel, Sext. Emp, adv. Math. 10, 53., Leontius. — 7) gewisse Knocken an diese Gestrebs, Squillentrebs, Seetrabbe, aquillentrebs, Seetrabbe, aqu

πάρκαρος, ον, = κάρχαρος, dh. ranh, unκάρκαρος, oν, bh. b. Simon. rà κάρκαρα f.
πεινρα, nach demfelben,
καρχίνας, άδος, ή, dim, don καρχένος, eine
lieine Art non Aredjen, Ael. HA. 7, 31., Opp.
Cyn. 2, 286. Hal. 1, 520., Gal. d.
καρχίνευτης, οῦ, ο, Aredjen, Autosjängu,
Artamid. 2, 16.
καρχίνηθους, κά = πολιμονού Direc A

D. Ath. p. 105 F.
 παρίστον, το, dim. von καρίς, Arist. HA.
 5, 15.
 παρτδάω, δ. ώσω, (καρίς) fic frammen the sin Gestrebs, Anaxandr. b. Ath. p. 106 A.
 παρίστος, ίαξι ber Stythe bei Ar. Thesm.
 2210. f. καρίω.
 παρίσω, fagt ber Stythe bei Ar. Thesm.
 195. f. χαρίσω.
 παρίω, δ. (Κάρ) wie ein Karer b. i.
 γαρίω, ττάρετικό δαπλείν. πολύγονον, Diosc. 4, καρκνίσς, τό, πολύγονον, Diosc. 4, καρκνίσς, δ. Παίπε these free free fartigen Soti field, το, βαρίω, τό, dim. von καρκίνος, Bust.
 αρκνίνον, τό, dim. von καρκίνος, Arist.
 195. f. χαρίσω.
 παρίξω, δ. ίσω, (Κάρ) wie ein Karer b. i.
 βόβιαμ, trügeriich δαπλείν.

p. 663.

Καρικολοχής, ες, ("EPIA) von Karschert, And. 14, p. 287 D.; nach Meinerte z. Mon. p. 183. καρικοδήτης.

Καρικολοχής, ες, ("EPIA) von Karschert, And. 183. καρικοδήτης.

Καρικολοχής, ες, ("EPIA) von Karschert, And. 183. καρικοδήτης.

Καρικοδος, ή, εν, Karschert, Καρισεργής).

Καρικος, ή, εν, Karschert, Ang. 184. (από καρικόν, είπε Art Salbe od. Del., Hippocr. p. 878 H. d) Καρικόν, είπε Art Salbe od. Del., Hippocr. p. 878 H. d) Καρικόν μελος, τό, Klags caucer, bes. der Kaschentegangnissen, Kegraddensteile, Plat.

Legg. p. 800 D. vgl. Phot. p. 133, 3. s. Franck Callin. p. 124 ag.; s. d. folg.; aber Καρικόν μελος, τό, κλαρικόν και κανίηματα, πέντισε, gemeine Flotensteile, Ar. Ran. 1302.

Καρίνη, ή, είπε Κατίττι, Phanias b. Plut.

Themist. 1.; Κ. παρθένος, Plut. Mor. p. 25 F. u. d. s. f. Foës. Oec. s. v., μενες μενες με δουδικών με και μενες μενες μενες με δουδικών με και μενες

1, 6, 3. CP. 3, 21, 6. — 2) σεν σειτοιού ben verursachen. Pass. ben Krebs haben ob. betommen, Hippoer. p. 570, 30.

παρχίνωθης, ες, (είσος) frebsartia, a) aus bem Geschicht ber Kreble, Arist. do part. an. 4. 8., Plut. Mor. p. 980 B. b) von ber Art bes Krebsschäders, Gal. u. a. Medic. b.

παρχίνωθρον, s. παρχίνηθρον.

παρχίνωθρον, s. παρχίνηθρον.

παρχίνωθρον, s. παρχίνηθρον.

παρχίνωθρον, s. παρχίνηθρον.

παρμίνωμα, τό, (καρχίνηθρον.

παρμίνωμα, τό, (καρχίνος 3), Hippoer. p. 1162 D. u. b., Plut. Mor. p. 65 B.

πάρμα, τό, (κεξοω) bas Geschotent, Henych.: nach dems. auch γλευκος τό πρώτον dnoθλικό βαμε αυτό γλευκος τό πρώτον dnoθλικό βαμε αυτό γλευκος τό πρώτον dnoθλικό βαμε αυτό γλευκος τό πρώτον dnoθλικό βαμε αυτό καρνείος καρπάδον, τό, = κάρος, bet Kimmel, καρπάδον, τό, επάρος καρπάδον, τό, επάρμα καρπάδον καρκείος καρκείος καρπάδον καρκείος καρπάδον καρκείος καρκείος καρκείος καρκείος καρκείος καρπάδον καρκείος καρκείος καρπάδον καρκείος καρκείος καρπάδον καρκείος κα 1, 6, 3. CP. 3, 21, 5. — 2) ben Krebs fcas de Thuc. 34.; ὑπὸ τῶν εὐωδιῶν, Strab. ben verursachen. Pass. ben Krebs haben eb. 16, 4.: benebeln (vom Weine), Ath. p. 33 A., befommen, Hippocr. p. 570, 30.

Anaxandr. ib. p. 481 F.; οδρής χαρούσης, χαροχενούδης σε (εἰδρε) frebkartia. a) que ib. b. 675 D.

Geop. 9, 28.

Kágreia, rá, quá Kigysa, rá, Theocr. 5, 83., ein Fek, das dem Aposto Kagreios von den Dorischen Bollsstämmen im Veloponses, des. in Latesamon jährlich neun Tage hinduch im danach benannten Ponat Kagreios, dem Att. Metagetinion, underm August (Phuc. 5, 54., Eur. Alc. 450., Plut. Nic. 18.), mit Kampspielen geseiert ward, sodas es mit den Olymp. Systen in Cine Zeit fiel, Hdt. 7, 206. 8, 72., Thuc. 5, 75., Plut. Mor. p. 727 D., Ath. p. 141 Kag. u. X., vgl. Manso Sparta 1, 2, p. 214.

Rafpootactor, to, (στηναί, στασική στε Bichfall, Heaych. κάονυξ, ό, δίε Trompete der Gallier, cornu, Schol. Il. 18, 219., Bust. p. 1139; 57. κάρουνον, τό, είπ susce eingekochter Wein, caroenum, carenum, Pallad. 11, 18.

caroenum, Garenum, Pallud. 11, 18.

πάρον, τό, οδ. πάρος, ό, ber wilde Kimmel, πευσείται, inser. Grut. p. 210; Ε, Ταδ. Herial. care', Frank. Colum. 12, 51, 2), Dioac. 3, 66.

πάρος, ό, ber tiefe Echlaf, Eobtenschlaf (ή πανός τοῦ σώματος αἰφνίσιος ἀναισθησία τε καὶ ἀκινησία, Gal. 9, p. 196.; vgl. 7, p. 456), veternus, καὶ πραιπάλη, Arist. Proli. 3, 18.; ὖπνώσης, Plut. Anton. 72.; ὑψηλός, (Luc.) Αμοίτ. 39.; βαθύς, Ruseb. prisep. ev. p. 67 D.; κ. ἐπέπεσεν αὐτος, Hdn. 1, 16.

17, 20., Sext. Emp. adv. Math. 6, 22. b)

b.: Εφωίπτει, = σκότωσες, πορφύρεδς, Αρ.

Rh. 2, 203.

παρπάστνος, η, ον, από πάρπασος 1) ge-macht, εφαπτίες Strab. 7, p. 294.; εσόης, DH. 2, 68.

Dlymp. Spielen in Cine 3elt fiel, Hdt. 7, 206.
8, 72., Thuc. 5, 75., Plut. Mor. p. 727 D., Ath. p. 141 Kaq. u. X., vgl. Majo Sparta 1, 2, p. 214.

Kaqvecos, δ, Beiw. d. Arollon, Call. h. Suid. s. v. άμοργες μ. 'bas dardus bereitete Ap. 71., Pans. u. X.; don. u. dor. Kaqvecos, ger iche. Schol. Theocr. 5, B3. u. Kaqvecos ger iche. Schol. Theocr. 5, B3. u. Kaqvecos bittgem Cafte, Diosc. 6, I3.: πάρπασον, το, Beik. Kaqveca, Ath. p. 635 K.

Kaqveorixai, ων, οι, die Sieger an dem kaqveorixai, ων, οι, die Sieger an dem kaqveorixai, ων, οι, die Sieger an dem kaqveor, τό, ein dem Apollon Kaqvecos ger kaqveor, τό, ein dem Apollon Kaqvecos ger kaqveor, δ, 1) = πάρνυβ, Hesych.

Sieh, Stalldich, Hesych. (In dief. Botg aus kaqveoriagior, τό, gerfixai, στάσις) der Riehrau, τό, der Niches, der Verlangert (I. Lob. Pat. p. 74.) Dav.

καρνοστάσιον, τό, die Arompete der Gallier. connected in Sunft. 7, S. 14.)? non in the sunft. 7, S. 14.)? n

17, 20., Sext. Emp. adv. Math. 6, 22. b) φου, μετ. γ. 10.

λ: Εφωίπτει, = σχότωσις, πορφύρεδς, Αρ.

κλ. 2, 203.

απουουν, τό, Laton. f. χάρυον, Hesyeh.

πάνουν, (χάρος) in tiefen ob. schweren Schlaf be nube p, nube p, παρπυθημι (ΒΑ. φ.

betseiten, betauben, χαρούσθας υπό βροντής, be nube p, nube p, παρπυθημι (ΒΑ. φ.

betseiten, betauben, χαρούσθας υπό βροντής, Thuc. (μιάμ Poll: 7, 149); γήν,

Arist. HA. 8, 24.; δανάτω 'κεχασωμένος,

Theopomp. b. Ath. ν. 261 fl.; χούνον, DL.

Theocr. 24, 58., Sext. Kmp. Pyreh. 1, 58.; 10, 136. πο διασπιζόμενος, Θάκτιτος της παρπίζεται την γήν μαλιστα αρετής χεχαρωμένοι την διάνοιαν, id. iud. ό πυρός, Theophr. HP. 8, 9, 1. CP. 4, 6,

1. — 2) δε τι φτε η, Πάφον ποτωμοῦ καρποκοιός, όν, (ποσεω) ξυάφει medent, δοαλ παρπίζουσιν, Ευτ. Βαρα. 406. Hel. 1344. Ταποπίζουσιν, (καρπίς εκαρφίς) mit auf-getegter Authe freisprechen, vindicare in libertatem. κάρπίμος, ον, (καρπός) fruchttragent, soring gend, fruchtor, θέρος, Aesch. Pr. 453.; πέσον, Ευτ. Οτ. 1086.; στάχυς, id. Suppl. 31.; καρπός και διαθούρης, Hom., ol έκ της γης, Plat. Crat. p. 410 C.; ελαίσς, Pind. σον, Ευτ. οτ. 1086.; στάχυς, id. Suppl. 31.; καρπός και βιαθούρης, Ατ. Οτ. 1086.; στάχυς, id. Suppl. 31.; καρπός και καρπών, Κεπ. 609.; δενόρων καρπιμώτερος, Luc. Anach. 20. μ. 31. επό καρπίμος, καρπίμος, διαθούρης καρπίμος, καρπός και καρπών, Κεπ. Οτ. 4, δ.; επό καρπών, Κεπ. Οτ. 4, δ.; επό καρπών, Κεπ. Οτ. 4, δ.; επό καρπών, και Οτ. 4, δ.; επό καρπών, και Οτ. 4, δ.; επό καρπών, και Γείν πυρών και καιθών, για μεθείν, καρπός και βάκχιον ναμα, Ατ. Κετ. καρπίνον, τό. είπ Επολίδετ Βαμμ, Ετεφ. κάρπίμος, ον, (καρπός) frugitragend, soringend, frugitor, δέρος, Assch. Pr. 453.; πέσον, Κυτ. Οτ. 1086.; στάχνε, id. Suppl. 31.; έπτὰ ἐτῶν κύκλοι, id. Hel. 111., Theophr. δ. 4 comp. καρπιμώτερος, Luc. Anach. 20. 3. Ε.: τὰ κάρπιμα, bie Feldfrüchte, Ar. Vesp. 264. b) άθετιτ. ἀμέλγεις τῶν ξένων τους καρπίμους, Ατ. Βq. 326. κάρπιον, τό, είπ Sndifter Baum, Gried. μυρορόδα, Ctes. in Phot. bibl. p. 49, 33. - 2) ἐλλέβορονι τὸ ἰδιωτικώς καρπίον ((ο) 1, p. 302, 11.

παρπογένεθλος, ον, (γενέθλη) = παρπογόνος, Anth. 9, 525, 11.

παρπογονέω, (παρπογόνος) Brucht ergeus
(bie Ergend ber Dand um die Knöchel), [. Bust.
gen, \* hervorbringen, Theophr. CP. 1, 11, 7.,
Plut. Mor. p. 880 A., Porphyr. de abst. 4, 20.

παρπογονέα, ή, die Fruchterzeugung, das 891. (Wird abgel. don πάρφω, πέπαρπα,
Fruchtrogen, Theophr. CP. 1, 5, 5., Plut.

Μον. p. 640 B [. East. p. 553, 27.]

καρποσπόρος, ον, (σπείρω) fructiond,
Maneth. 4, 256.

καρποτελής, ές, (τελέω) Fruct vollendend,

δατνίαμενα, ή, δείρπολετε fem. 3μ καρποτόχεια, ή, δείρπολετε fem. 3μ καρποτόχεια, για καρποτόχος, γαία, Νοπα. 21, 26.

καρποτοχέω, (καρποτόχος) Fruct erfeus gen, ε tragen, ε bringen, Theophr. CP. 5, 2,
3., Philo 1, p. 79, 49. 444, 43.

καρποτοχία, ή, δαδ Fruchtriguagen, Frucht tragen, Theophr. CP. 2, 1, 2. (pl.); von καρποτόχος, ον, (τέκτω) Frucht erfeugend, stagend, Αμμήτης, Anth. 12, 225., Philo δ.

καρποτρόφος, ον, (τρέφω) Frucht erfeugend, γεφόλαι, Οτρh. h. 20, 1.; Νέμφαι, ib. 50,

4.; δαβροι, ib. 81, 7.; δρύς, Lycophr. 1423.

Bei Kur. Ion. 475 hat Rusger. richtig κου
ροτρόφοι hergeft. Fruchttragen , I Mor. p. 640 B. παρπογόνος, ον, (ΓΕΝΩ) fruchterzeugend, fruchterzeugend, Diosc. 5, 159. παρπόδεσμα, τά, (δεσμός) bie Armfessel, bas Armband, Luc. Lexiph. 10., Gal. 18, 1, p. 775. 3. %. πορποδέσμιος, ον, (δέσμιος) mit einer Enies selfel, Horapoll. Hierogl. 2, 78. παρποδότειρα, ή, iam. don παρποδοτής, Orph. h. 42, 9. naonodores, (καοποδότης) Frucht geben, stragen, Synos. epist. 128., Rust. Op. p. 258, 80. 347, 10. καρποδότης, ου, δ, (δίδωμι) ber Fruchts geber, Neilog, Grog. Naz. παρπολογέω, (καρπολόγος) Frachte sammeln, a abuehmen, & påt, Bei Theophr. f. Sa. sūr καρφολογέω.

καρπολογέω, ή, das Sammeln s, Abnehmen

der Früchte, Geop. 10, 78, 1.; von

καρπολόγος, ον, (λέγω) Früchte sammelnd, phyr. de abat. 2, 5.; von

z conchinend, Polyaon. 3, 10, 9.
παρποφάγος, ον, (φαγείν) Frückt effend, παρποφάγος, ον, (φαγείν) Frückt effend, ασοπομάνής, ες, (μαίνομαι) fruchtschelb davon lebend, Arist. HA. 1, 1. 8, 6. Polyand, y viel Fruckt trebend, Soph. b. Hesych. 1, 8.

eapnopodoos, or, (poelow) fructiverbers bend, serftorend, Anth. 9, 256., Orph. de terrae mot. 55. Ì: παοποφορέω, (παοποφόρος) Frunt tragen, stringen, Ken. veot. 1, 3., Theophis. 5. u. U. — 2) — δωροφορέω, KS. παοποφόρημια, τό, διε Frunt, Eust. p. ř± 1572, 33. жирпофора, ή, bas Bruchttragen, Philo ١, α.; don χαρποφόρος, (φόρω) fructitragend, fructit bringend, fructitat, Διρύη, Pind. Pyth. 4, 6.; πεδία, Κυκ. Hel. 1501.; γύαλα, id. IT. 1235.; φοόνακες, Χοπ. Сук. 6, 2, 22. u. A.; Δημήτης καλ Κόρη, Paus. 8, 53, 7. χαρποφυίω, (φυω) Fruct herostringen, Theophir. CP. 1, 12, 7. χαρποφύλαξ, άχος, ό, (φύλαξ) der Fructis widden, khth. 6, 22, 6. χαρπόω, ε. είσω: (καρπός) Krincht mas d. a non 12 ٠Ĺ, ťđ . 1 , ; 114 zαρπόω, ε. ωσω, (καρπός) Frucht mas cen, » bringen, » tragen, » hervors bringen, überte. öβρις έχάρπωσε σιάχυν στις, Asselb. Pera 807. (vgl. έχχαρπίζω). 1,1 jil: 1.2 ı Ça (, ± 1 MI 115 , le 09 . : 14 øC. 410 نس :.: 1 125 a i i 11.3 (id 45 15 erwerden, τούτου την σόξαν το της πόλεως δνομω μαρπούται, Dem. p. 478, ξ. Χ. Ken. Cyr. 8, 2, 22. 0) ausplünbern, aussaust, χώσαν, χην (vom Keinbe), Ken. u. Χ. 2) im üblen Sinne, wie άπολος.

٠, 讲

. .

11

لذوا \*

αίως δανοπτάρεη, λύπας, Ηίρροστ. p. 295, 46.; φενών άμασταν, Λοπολ. Αg. 488.; τὰ μέγιστα δνασή, Rist. Symp. p. 183 A.; πέν-δη μέγιστα, Κατ. Ηίρρ. 1427. παριύτα, ή, Rame eines Krautes, dem βού-γλωσσος ápulia, Clitophon b. Stob. Flor. 100, 20, p. 541, 35. † παριώσης, ες, (παριός, είδος) fruntbar,

naonalrus, ov, o, (naonos, abreomai) den Fruchtläufer, Blason. 1, p. 425, 21. Inser. in Spon. itiner. 2, p. 341.

χαρπώσιμος, ον, wovon man Fruct ob. Ruhen ziehen kann, τὰ χαρπώσιμα, Ath. p.

πάρπωσις, εως, ή, bie Rugung, ber Nießs brauch, 'Xen. Cyr. 4, 5, 16.— 2) has Dars bringen, Opfern, Bluser. 482. LXX.; Instead Apporting by Αμαθούντι, flesych.

παρπωτός, όν, (παρπός 3)) his an bie Bors berhand reigend, χιτών, 2 Reg. 13, 18, wo bie andere εθ. αστραγαλωτός, δ. i. talaris.

παρεξούσα, ep. j. παταρρέζουσα, j. κα-

ταρρέζω

"xappóder, = ἀπὸ τοῦ αρείττονος, Da-

masc. b. Suid.; ben

πάραων, ον. gen. ονος, dor. f. πρείτεων,
Suid. p. 82 Bernh.; Bpicharm. h. Ath. p.
363 F., Tim. Locr. u. T. b. Balden. δ.
Adoniaz. p. 133. ed. Berol. (Bon πρατύς, m. f.)

πάρσιος, ία, ιον, ίψτας, ίψιες — πλαγιος,
Heaych. — Δαν. -σίως » Suid. Sm wirl.

παρταίνω, = πρατω, Hesych.
παρταίπους, ό, ή, πουν, ι. πραταίπους.
πάρταίλος, ό, εία untra [πό μαίαμεπους.
Κοτό (κόφωνος όξυς τὰ κάτω, Suid.), LXX.
δ. Χικό mit είαται λ. πάρταλος, Phiko 1, p.
694, 12., Clem. Al. Paed. 1, 10 §. 92. 3. 3.
παρτέον, adi. verb. 3μ. πείρω, 3μ. [άρεσεα,
Μικοπ. δ. Stob. Flor. 6, 62.
παρτεραίχμης, ου, ό, (αίχμη) languaguals
tig, languaguay, ενος, ό, ή, (αὐχήν) kartaos
dig, Hippoct. 9, 1164 D. 3. Galan, 5, μ. 443,
18. Βgl. πρατεραύχην.
παρτερίμβολος, ον, (ἐμβάλλω) flart είαν

18. κηι. αρατεραυχην.
χαριερέμβολος, ον, (έμβάλλω) fract eins
bringend, sangreisend, μέχη, Nic. Rug. 5, 382.
χαρτερέφ, f. 1σω, (καρτερός) fract s, musthig s, flaubhaft sein, ausbaueth, ausbaren,
ausbalten, Soph. Phil. 1258., Kur. Hipp.
1456., Thuc. 2, 44. u. Let m. acc., bei etc.

2 Δυνλού sein stone ausbalten, mirragen. 100, 20, p. 541, 35.

† καρπώσες, ες, (καρπός, είδος) fruchtbar, más standhaft scin, etwas súchalten, ettragen, περιωμέτος, καρπώσες, τό, (καρπόω) bie Frucht, bes. Soph. 635.; τῷ αωμετε τὰ συντινογια, και. Μαμ. 1, 6, 7. u. X.: mit bie gereiste, Aesch. Suppl. 978.: = κεύδος, πρός ἡδονάς τε και λύπας, Plat. Pol. Hesych. — 2) bie Darbringung, Weihung, p. 556B.; πρὸς ἀῖγος, Xen. Cyr. 2, 3, 13.2 m. ἐπί, ἐπὶ τοῖς παρούα, Isoer. p. 125 Β.;

m. partie. ἀποδων, standhast horen, extragen zu horen, Aeschin. adv. Ctes. p. 88, 19. u. d. mort. 1, 3.: β) m. gen., einer Sacke muchten, standhast s. f. Matth. Gr. §. 550 b.: ἀπό τινος, sid einer Sacke enthalten, standhast gegen sie sein. γρόφου, Archil. b. Kust. p. 1790, 17, ἀπό τοῦ ὅπνου, Ael. HA. 13, 13.: εν τινι, standhast s. enthaltsam sein in etw., εν ταίς ηδοναίς, Plat. Legg. p. 635 C., Isocr. p. 34 D. — 2) vom Kampse, εκαριέρει μάχη, b. s. εποτερά ην (nach Cimel.), Kur. Heracl. 837. — Pass., κεκαριέρηται τάμά, b. i. gebrochen sik mein Kuth, Kur. Hipp. 2457. — Dav. παριέρημα, τό, eine Probe von Dulbsameiti, Sebartlickeit, Crontbung, Plat. Men. p. 88 C. (pl.) Βεθατειφθείε, Crontbung, Plat. Men. p. 88 C. (pl.)

καριέρησες, εως, ή, διε Ertragung, Erbult bung, de Ausharten διε Behartlichteit, Stands. βαρισται των άρχομένων είναι, Χεπ. Cyr. 1; 6, 25.: hattnáckig, καριερωίσιος πρός τὸ απιστείν, Plat. Phaed. p. 77 A. — βατιμώνος, διε Crontbung det Befchwerde bes Winters, Plat. Symp. p. 220 A. u. f., modernác, ή, όν, ξυ εντιαgen, Nicot. Bug. 7, 251.

καριερία, ή, = καριέρησες, Χεπ. Cyr. 3, 3, 8. u. Χ.; ορρ. μαλακία, ib. 8, 8, 15.: μαριερώστατον βέλος αλκζ, ib. 112; καριερώστατον βέλος αλκζ, ib. 112; καριερώστατον βέλος αλκζ, ib. 112, μαριμός διατικός βαρισταικός και πρός τὸ απιστείν βαρισταικός και διατικός βαρισταικός βαρισταικός και διατικός βαρισταικός βαρισταικός και διατικός βαρισταικός βαρισταικός και διατικός βαρισταικός βαρισταικός βαρισταικός και διατικός βαρισταικός και διατικός βαρισταικός και διατικός βαρισταικός και διατικός βαρισταικός και πρός τὸ απιστείν, Plat. Pol. p. 390 D.

καριερίαδραμε, lacon. καριεριάδδομαι, εφόνιμός είμι, Henych.

καριερίαδρας, ή, όν, ξυμα Dulben, Κυθράτεια, και το καριερών, gewaltig, Ατ. Δολ. 622.; και το καριερών και δυσπρόσοσον); λόγος, Αρρ. Mithr. 65.; εξενιμόν, Luc.; τὰ καριερώς και διατικός διατικός και το καριερώ, gewaltig, Ατ. Δολ. 622.; και διατικός διατικός και διατικός φρόνιμός είμι, Henych.
παρτερικός, ή, όν, 3um Dulben, Ausharren, 3ur Standhaftigseit, Enthaltsamseit gebbrig, — geneigt, darin gebbt, duthsam, beharrlich, δώμη καρτερική πρός άρετην, (Plat.) Def. p. 412 A.; και φιλόπονος, Isocr. p. 23 E.; οpp. μαλακός, Arist. Bth. 7, 7.; πρός πόνους καρτερικώτατος, Xen. Mem. 1, 2, 1.; καρτερικώτατος και λιτότατος, DL. 7, 26.
Αδτ. κώς, συφρόνως και κ. είν. Ατίκι. τά καρτερά, feste Plage, Thua. 2, 100. — κατά το καρτερόν, gewaltig, Ar. Ach. 622.; mit Gewalt, Plat. Symp. p. 217 C.; durch ob. mit Appferfeit, durch ob. mit Gewalt der Bassen, Hdt. 1, 212. 3, 65., Aesch. Pr. 212., Acl. HA. 6, 9. — Adv. —ρως, βιαίως και κ., Luc. somn. 6. it. δ., Arr. u. Χ.; ύπομέγειν, Luc. Prom. 21.: superl. καρτερωτάτως, Thood. Prodr. Galeom. 213. — Adv. -κώς, σωφρόνως και κ. ζην, Arist. Bth. Nic. 10, 10. καρτερότης, ητος, ή, die Starte, ψυχική και σωματική, loseph. Genes. p. 51 C. παρτεροβρόντης, ου, ά, (βροντή) gewaltig bonnernd, Κρονίδας, Pind. b. Ath. p. 191 F. παρτερογούνασι, mit ftartens, traftigen Anieen, επποις, Fzetz. Posth. 93. Gleichs, wie von einem nomin. παρτερόγουνας. Ε. παρτερούντως, adv. part. praes. von παρτερέω, ftart, muthig, tapfer, Plat. Pol. p. 399 B., lambl. v. Pyth. p. 220. [domi. καρτερόφρων, ον, gen. ονος, **ξ. πρατερό**καρτερόχειο, χειρος, ό, ή, (χείρ) flarthandig, abhpt gewaltig, h. Hom. 7, 3.
καρτεροψῦχία, ή. der Startmuth, Maccab.
4, 9, 26. u. 4., f. Pafe z. Les Diag. p. 422.; 206. j. Phryn. p. 659. παρτεροδύντης, ες, (οδούς) mit farten, traftigen Babnen, von ber Maus, Kust. Op. p. 313, 63. nagregoθυμος, ον, (θυμός) von ftartem Muthe, ftanbhaft, hochbebergt, b. Hom. Beiw. bes heraties, Achilles u. ber Myfer; Hes. Theog. 476.; Δεξανόζος, Anth. Plan. 122.: καρτερόψυχος, ον, (ψυχή) starten, tappferen Muthes, Jo. Chrys. 7, p. 532, 34.
καρτερόω, start machen, beseitigen, Hermes
b. Stob. Bcl. phys. 2, p. 1086.
καρτερώνυξ, υχος, ό, ή, μ. καρτερώνυχος, ον, δ. κρατερώνυξ. pon hartem Ginne, hartnactig, "Enis, ib. 225.: fart, gewaltig, arepoi, ib. 378.

κατι, gewaltig, ανεμοι, ib. 378.

παρτερόμητις, δ, ή, (μῆτις) von gewaltis gem Berkande, Greg. Naz. 2, p. 76 A.

παρτεροπλήξ, ήγος, δ, ή, (πλήσσω) flatt filiagend, DS. 5, 34. (v. l. παριεροπληγεζς).

παρτερός, ά, όν, (κράτος) flatt, ttāf s sagregós, ά, όν, (κράτος) flatt, trāf s sagregós, ά, όν, (κράτος) flatt, trāf s sagregós, ά, όν, (κράτος) flatt, trāf s sagregós, ή, ον, (κείρω) geſdoten, geſdnitt tan, καρτερόμον εθ. 6μπίτταμό, sectivo, gewaltig, machtig, Hom. (beſ. von portum, Galen. Mech. 19.; dafī, τὸ καρτίς, Geop. 2, 6, 32 (wo falfd κάρτω).

Σεὺς Τυφώ καρτερώτερος μάχη, λesch. Stopt. 500.; τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει, Soph. Ai. 654.; ερρωμένος καὶ κ., Luc. Τοκ. 119.; πρὸς τὸ λε΄ το κερτίτε γος καὶ κ., Luc. Τοκ. 119.; πρὸς τὸ λε΄ το κερτίτες γοιν γελιτ Τheaes p. 169 B. u. π.; m. folg. δίψαν ὁμοῦ χέλυ ἤλω καρτύνασαι, l'hanocl. inf., Il. 13, 483.: δυμός, Il. 5, 806.; ωμοι,

kais erd negolo egeruá, mit traftiger Dand neweris, ou, o, ber, welcher kankliche bie Auber fahrend, Ap. Rh. 2, 332. — Med. bruben, Ledereien bereitet, Clem. Al. p. 268. Bruben, Ledereien bereitet, Clem. Al. p. 268. magonesom, mit kanftlicher, lederhafter Brube palanyas, fie verstärkten sich die Schlachteis gubereiten, abhpt lederhaft machen, ra legela, oit Auser subreus, Ap. Ril. 2, 3022. Medi. fit sich flatten, = befestigen, enagrurarso galaryaes, sie verstärkten sich bie Schlachtreiben, 11. (nur in bieser Berb.); onelgaiow hen, 11. (nut in dieter Rett.); σπειφαίσιν έκαρτύναντο βοείας χείρας, Theocr. 22, 80.; έχαρτύναντο μέλαθρα, sie hatten ihre Hauser wetwahtt, Ap. Rh. 2, 1088.: of δέ μιν ούπω έχαρτύναντο περαυνώ, sie hatten ihn noch nicht mit dem Donner bewassnet, id. 1, 510.; καρτύνασθαι την αδουμνητείην, Periand. b. DĽ. 1, 100:

หลังขั้น, ค่, ber Ruffaum, Soph. b. Ath. p. 52 B., Theophr. d. (Ueber bie Etymol. bes S. J. Plut. Mor. p. 647 A.)

Kaovarides, wp, al, die Frauen ber Stadt Sarya in Satonien; bann hieffen vorzugem. so in ber Bautunft bie weibl. Figuren, bie als Saulen bas Gebalt trugen. Ueber ben Urs hrung u. die Benennung dieser Figuren sindet sich eine fabelhafte Erzählung d. Vitr. 1, 1. Bgl. dagegen Meineke z. Kuphor. p. 94., Botziger Amalth. 3. S. 137 — 167., Müller Dor. 1. S. 374. Dav.

1 κάρυστίζω, einen Tang tangen, welchen Dorifche Mabchen am Feste ber Artemis Kartpatis aufführten, Poll. 4, 104.; δοχήσεως τοῦτο είδος ἐν Καρύαις τῆς Δακωνικῆς διδασχόμενον, Luc. de salt. 10. Bgl. Paus.

2 xặρ và r (ζω, (xάρυον) mit Raffen fpies len, Phil. 1, p. 11, 19 (v. 26. of τα χάρυα παίζοντες).

καβ, gl. Ar. Pl. 1057. χάρυηδόν, adv. nußartig, so heißt ein gewisser Bruch (χάταγμα) eines Knochens, wenn das Bein in mehre Theile zersplittert, Paul. Aog. 6, 89. Gal. 2. p. 397 k. χάρυημα, το, καρυήματα, κάρυα, Δάκω-νες, Heaych.

xἄρυηρός, ά, όγ, (xάρυον) von der Rus, 18artig, Rus, σπέρματα, Theophr. HP. nupartig, 1, 11, 3.

καρύτνον, τό, = κάροινον, Gal. 6, p. 801, 5. παρύϊνος, η, ον, ⇒ παρυηρός, έλαιον, Gal. 13, p. 472.; χρώμα, Theophr. de sensu 78.; βάβθος παρυίνη, Genes. 30, 37.

#αρυίοχος, ό, ein nußformiger Becher, Exod. 25, 33. 34.; 37, 20. 21. 
παρυίτης, ου, ό, eine Act bes Krautes τιδύμαλος, Diose. 4, 162. αἄρῦαάζω = ταράιτω, Hesych.

ακούκεια, ή, (καρυκεύω) die Zubereitung einer Speise mit ausgesuchter Brühe, übbpt das lederhaft Bereitete, die Ledertei, Ath. p. 646 E.; Luc. Lexiph. 6. Conv. 11. Ael. HA. 4, 40.: überte., ποιητική, Synos. p. 53 D. (Bei Hesych. auch bopp. x, xaguxxeiais,

zubereiten, übhpt lederhaft machen, τά legela, Ath. p. 173 D., Menand. ib. p. 172 B.; κε-καρυκευμένα διψα, Alexis ib. p. 642 D., Alciphr. 3, 53.: åbertr., λόγον προς ήδονήν, Plut. Mor. p. 55 A.; von καρύκη, ή, eine von ben Lybiern erfundent (mit Blut bereitete?) fünfliche Brühe, buntel von Farbe, åbhpt jede ausgesuchte Brühe, u. bie damit zugerichtete Gpeise, Ath. p. 160 B. 516 C., Luc. Tim. 54., Plut. Mor. p. 664 A. Bgl. EM. p. 492. z. E. Dav.

κάρθκίνος, η, ον, von der Farbe ber καρύκη, bunkelroth, braunroth, Xen. Cyr. 8,

καρυκοβαφής, ες. (βάπτω) Cril. von κα-ρύκινος b. RM. p. 492 g. C. (καρυοβα-

κάρυκοειδής, ές, = bem vorhg., Hippocr.

p. 1129 D.

κάρυκοποιίω, eine ledere Brube gubereiten, übertr. λέγειν καλ κ., Ar. Eq. 342. (einpfefe fern, Bof); bon

κάρυχοποιός, δ, (ποιέω) ber eine καρύκη bereitet, Achaeus b. Ath. p. 173 D. κάρυννος, βόλων ὀνόματα, Phot. p. 134, 5. Bei Poll. 7, 205. wird aus Kubul. κήρυνος (υ. Ι. κήρυννος) in derf. Botg angef.

κάουξ, καρυσσω, dor. f. κήουξ, κηρύσσω. κάρδοκατάκτης, ου, ό, (κατάγνυμι) ber Rußtnacter; Rernbeisser (ein Bogel), Ath. p. 53 B.

παίζοντες).
παρηδοάω, [. παρηδοάω.
πάρυδα (παρύδας?), πόρδαπα, δν φασιν
Μιωικτώς πάρυδαν, Schol. Luc. Bacch. 1.
πάρυδιον, τό, dim. νου πάρυον, eine kleine
Ruß, gl. Ar. Pl. 1057.
πάρυηδόν, adv. unbartig, so beißt ein gewisser
Βτικά (κάταγμα) eines Knochens, wenn bas
Βτικά (κάταγμα) eines Knochens, wenn bas
Εὐβοϊκόν, Theophr. Bgl. dber bie verschies
benn Arten Schneiter ind. g. Theophr. 19. 404.
29. Gal. 2. p. 397 K.

29. her Kern ber Kichtensonfen. Theophr. 19. 404.
29. her Kern ber Kichtensonfen. Theophr. 19. 404. - 2) der Kern ber Fichtengapfen, Theophr. CP. 1, 19. 1. - 3) in ber Medanit ein Roper, wie ein Kloben, wordber ein Sell ge-wunden in einer Ruß geht, Mathem. vett. p. 44. [ πit –, [. Meinek. Fragm. com. Graec. 1, p. 68.] χαρύοναντης, ου, ό, (γαύτης) ber in einer Ruß [chifft, ber Rußschiffer, Luc. ver. hist. 2, 37. 38.

2, 37. 38.

παρύόψυλλον, τό, (φύλλον) eigtt. bas Russblatt, eine Art Gewürze in Indien, nach Sprenseel ber breiblätterige Müllen (vitex trifolia, Linn.), nach Biscent Gewürz näsgelein (caryophyllus aromaticus), Galen. 14, p. 462, 3 u. δ. Byl. Bilberb. Flor. Class. p. 123 aq.

παρυτίζομαι, εὐφραίνομαι, Hesych.

παρύώτης, ες, (πάρυον, είδος) nußartig, nußahnich, Theophr. CP. 4, 7, 7, 6, 6, 8.

παρύωτις, ιδαςς ή, caryotis = bem folg.,

παρύωτις, ιδαςς ή, caryotis = bem folg.,

καρυωτις, ιδος, ή, caryotis = bem folg.,

dia καρυωτά, Brod. 38, 19.
 καρφάλέος, α, ον, (κάρφω) trođen, barr, ήτα, Od. 5, 369.; άσταχυες, Anth. 9, 384, 14.; αρουρα, Orph. Lith. 267.; δίψει, Anth. 7, 536. 9, 272. b) übertr. πενίη, ib. 9, 367, 4.: νου Klange, heifer, bum f, Il. 13, 409. — 2) act., trođuend, dore rend, πύρ, Nicand. Ther. 691.
 καρφαμάτιον, τό, (κάρφος, άμάω) tin Bertheug, um bie barren ob. reien Lebren absuldneiben ob. sufammensubringen. mergn. καρουμόπεθος οδιμασμάτισης καρουμόπεθος οδιμασμάτισης καρουμόπεθος οδιμασμέτας καρουμόπερος καρουμόπεθος οδιμασμέτας καρουμόπεθος καρουμόπεθος οδιμασμέτας καρουμόπεθος οδιμασμέτας καρουμόπεθος οδιμασμέτας καρουμόπεθος οδιμασ

aufchneiben ob. gufammengubringen, merga, xae-

Hesych.

2αρφεῖον, τό, = 2αρπός, Nicand. Alex. 118 (Schol. ettl. burth ψηγμα).

παρψεῖον, τό, = καρπός, Nicand. Alex. 383.; πυρί καρφόμενα, Ευτία (Schol. extl. burth ψημα).
πάρψη, ή, = κάρφος, bef. burte Kehre, Xan. An. 1, 5, 10., Arr. 1, 3, 7.
Χαπ. Απ. 1, 5, 10., Arr. 1, 3, 7.
παρψηρός, ά, όν, (κάρφος) von burten Dals men, εὐναίας καρφηρός δήσων τέκνοις, Ευκ. b) dbtr., Ζεὐς ἀγήνορα καρφει, ½κτθ beπίτο τος. Αρ. Rh. 4, 1094. b) dbtr., Ζεὐς ἀγήνορα καρφει, ½κτθ beπίτο τος. Λου. βαπαία, ξάμναθεί, καρφυλαί (ν. ξέ. καρφυραί), κί έκ των ξηρών κάρψω Gines Etammes mit άρπαζω, ξογη, εὐλων γινόμεναι κοίται μ. ξίτιτ babei bie Ct. bes Har. Χυι[ετδεπ βατ ευτοκ), νεοσιαί, θάμνοι μ. καρφυροι, νεοσιαί, θάμνοι μ. καρφυροι, νεοσιαί, θάμνοι μ. καρφυροι, νεοσιαί, θάμνοι μ. καρφυροι, νεοσιαί, θάμνοι μ. καρφυροι, νεοσιαί, θάμνοι μ. καρφυροι, νεοσιαί, θάμνοι μ. καρφυροι, νεοσιαί, θόμε bewirtt mirb, fo flos baraus bie

καρφοειδής, ές, (είδος) barren halmen ahne lich, κλωνία, Geop. 2, 6, 29.

ασφολογέω, (κάφφος, λέγω) dürre Halin men Feldrucht nicht gang auszuschließen ist: men s. Stoppeln s., Bladen auf s. od. ablesen, dierens erstart sich aus der Busammendang der Theophr. char. 2.; b. Galon. 8, p. 607.; wie zweiten Botg von καρχάς, die pom Fassen konnendang der Theophr. Char. 2.; b. Galon. 8, p. 607.; wie zweiten Botg von καρχάς, die pom Fassen konnendang der Keite abnehmen, καρφολοοδ. Greisen ausgeht. Betw. wit καρφωγουμένων των δένδοων, Theophr. CP. 1, ist μαρπίω u. καίρω. A [ 0 w. 184]. Siese 15, 1. Dab.

xaφφολογία, ή, bas Auf s vd. Ableim der Roden de. Egiern, Galen. 14, p. 733, 1.

κάφφος, εος, τό, (κάφφω) jeder trodene de giern, befl. aber trodenes s, durres Reis.
Etroh, Halm, dünner u. durrer Stad od. Etens gel, Speru u. del., festuca, palea, stipula (diff), rang von Bourft im Halfe (esti asper, dur, diff), dah. von Hesych. durch ξύλα λεπτά καλ ξης beftig, desper, χορικταμώς, Konn. 20, gá, άχυρον, χόρτος ettl.), Aesch. Bassar.

20., Hdt. 3, 111., Luc. de astrol. 29.; φώμα λαπτά καλ ξης beftig, desper, χορικταμώς, Nona. 29, 199.; ξιαάσδιη, ib. 48, 307.; λάπος, Triphiod. Glú. daf. Wigg, beftig, desper, χορικταμά, Monn. 24. καλ καρφα σετδ., Polyaem. 4, 3.; ξιωμαλίη, ib. 48, 307.; λάπος, Triphiod. Glú. daf. Wigg, beftig, desper, χορικταμά, Nona. 29, 23.; κόνες, Αρ. Rh. 3, 1688. (H. E. Ma 147., m. άχυρα verb., Polyaem. 4, 3.; ξιωμαλίη διά. daf. daf. daf. desper, καρφαρα. Luc. Hermot. 33. Wit bgl. Halmen bauen bie Schmalben u. andere Bogel ihre Received action of the second such accordance with the samp kenner fei darch Besmichung der 2 adi. καρφαριγς, καρφαρος), db. b. Ar. Av. 641., εἰσέλθετ εἰς νεοττιάν γε την ξιμήν καλ τάμα καρφη καλ τα παρόνια φρυγωνα. — 2) bie danne Ruthe, mit welcher ber Prátor den Stlaven berührte, indem er the Prátor den Stlaven derhete, indem er the Prátor den Stlaven derhete, indem er the fight genannt; von Legisched. Bal. Ploc. Bei Ath. an erftrer Stelle wird er als efdaren de, Pol. 6, 86, 3. — 4) = καρπός, die reife παρφολογία, ή, bas Auf s wb. Ablesen ber. Floden ob. Fasern, Galen. 14, p. 733, 1. πάρφος, εος, τό, (κάρφω) jeder trodene. Adreer, bes. aber trodeness, dûrres Reis. Strob, Dalm, dûnner u. bûrrer Stab ob. Stens

folden Dattein vergierte Echale, Blascr. 2, Bruck, Nicand. Alex. 230. 492. Ther. 893. p. 550., Ath. p. 502 B. (Bgl. Letronn. Journ. des Sav. 1833, p. 688 sq.); λαμπάΔια παρυστά, Bxod. 38, 19.

παρτίζει αμά παρτός bie μμπ προκήπει

παρτίζει στο παρτίζει μπ προκήπει wondt, da auch καρπός die gum Abnehmen od. zur Lese reife Frucht beb. Dav. καρφόω, = καρφω, δένδησε καρφούται,

Anth. 7, 385.

παρφύνω, = πάρφω, παρφύνεσθαι, ξη-ραίνεσθαι, φθείρεσθαι, Hosyob. καρφύρος, ά, όν, ί. καρφηρός. κάρφω, f. κάρψω, gujammengichen,

Op. 575.; καμάτοις κάρφουσι γυῖα σαμείς, Nicand. Alex. 383.; πύρι καρφόμενα, Βα-

🕇 अतिक कार्य में १ स्था अतिक कार्य

παρχαρόδων, οντος, ό, ή, == bem vorhg., 1ύπος, Theor. 24, 86.

παρχάρος, ον, fcharf, [pi8, mit'fpi8is gen, fcharfen βάhnen, beiffig, κύων, Lycophr. 34., Luc. de salt. 4. Bis acc. 33. de luct. 4.; στόμα, Opp. Cyn. 3, 142.; ξρκος, id. Hal. 1, 306.; δδόντες, Philostr. Im. p. 841, 3.: heftig, δηνμα, Ael. HA. 16, 8., Luc. Tragod. 303. b) abtr., η της έρμηνείας δσχύς σφοδρά και κ., Luc. de conscr. hist. 43., τοξλω betmann ω. 261.; ϵρτωρ, id. de mero. cond. 35. (Heros. mit γαράσσω.) de mere, cond. 85. (Bern. mit xaçásso.)

παρχηδονιάζω, (Καρχηδών) auf ber Partet ber Karthager fein, Pint. Marcell 20., wo Schafer xagyndorico verbeffert.

Schafter καιχηθονίζω verbessett.

κασχήσιον, τό, ein hoher in der Mitte zus sammengezogener Becker mit henteln, die sich hoch über den Kand erheden u. die zum Bos den den Kand erheden u. die zum Bos den ein Kand erheden u. die zum Bos den ein Kand erheden u. die zum Bos den den Kand erheden u. die zum Bos den kand erheden u. die zum Bos den kand erheden u. die zum Bos den kand erheden u. die zum Bos den kand erheden u. die zum Bos den kand erheden u. die zum Bos den kand erheden der Kand erheden der Kand der K Rem. 5, 51., Luc. de merc. cond. 1. amor. dxfovoa κασιγνήτοιο góvoio, wegen bed firm X.: bet Krah n fián d'ex, Krah n, Vistrus. 10, 21.: ξογαλείον τεκτουκόν δελισει- Ernorbung, Boh); άνδοες, Aeschi des, Hesych.; κασχ. ευμηκες, εν φ σύργχξ Ag. 318.; κάσκ, Soph. Ant. 890. 905. Ab ξπολεύετα, Philo in math. vett. p. 74. Bgl. 1155.

Schneiber h. Vitr. a. a. D. 3, S. 250 ft. κάσιοβόρος, δ, δ έν κασία γινόμεγος σχώπαρχήσιοι, ol, die Schiffskaue, ol ent rou παρχησιου τεταμένοι πάλοι, Galen. — 2) eine Art Bandagen, Gal. 12, p. 304. 377.

αάσαλβαδικός, nach Art einer Hure, Bunk. Op. p. 248, 53.
αίσαλβάζω, sich hurersich betragen, wie eine Hure weichtig einberziehn, Hermipp. b. Schol. Ar. Vesp. 1164. — 2) trans. αποσλβάσω τους έν Πύλω στρατηγούς, Ar. Vesp. 355., "(chandbalg ich dir m Oplos bort die Feldherrn, « Boß. Franz. je m en vais les soutre (eine poblehafte. Geographeaser des Aleon. Bom Schol. durch λάκδας κάδος. n. die Kure. Ar. Reck.

xăwalβác, ádos, ή, bie Dure, Ar. Eccl.

1106. fr. 402... † κάσάλβιον, τό, bas Durenhaus. κάσωμον, τό, = κυκλάμινος, λέξι τ. Ε. ασσμον, το, πασής, (hicht: κάσας, f. Aread.

14 1 d. eine Pferbebecke, Schabrate, p. 24, 1.), 6, eine Pferbebete, Schabeate, Extinneus, Xon. Cyr. 8, 3, 6 (nach And. Steitrock. Bei Poll. 7, 68. seht nagaus. Bahrich. verw. m. nog, xwas.)

πασαύρα, ή, = πασωρίς, πόρνη, Heeych. πασαυράς, ασος, ή, = bem verhe. Heeych.

κάσιοβόρος, ό, ό ἐν κασία γινόμενος σχώκασιόπνους, ουν, gen. ου, (κασία, πνέω) nach Kafia buftend, αύρα, Antiphan. b. Ath. p. 449 D. κάσις, ό, der Bruder, Aesch. Sept. 676.,

1214 Kassla Kacroovica racola, naola, ή, ein Strauch mit wohls 1160., Lidan. 4, p. 835, 35.; σευτεύς κάστιεικήνεις, gemutzhafter Rinde, der um das ges mürzreiche Arabien wächft, und diese Rinde schmid, von der man aber, wenn kein Zimmet har doppelt so viel nahmt. Richtiger ift have doppelt so viel nahmt. Richtiger ift heyoch. Σασσύω. — 3) κατεύματα, delrichte, be sage. — 3) κατεύματα, delrichte schmid, von der man aber, wenn kein Zimmet have schmid, von der man aber, wenn kein Zimmet har doppelt so viel nahmt. Richtiger ift heyoch. Ε. κασσύω. — 3) κατεύματα, delrichte schmid. Ηστ. κασία, Hdt. 2, 86, 3, 116., Hippocr. p. 672, 39., D8. 3, 69. (Bgl. Theopher. Heyoch. Ε. κασσύω. — 3) κατεύματα, delrichte schmid her Bilber schmid her gemen kein zein die kapelor gene Kinde Rohren bilbete. Dav.

κασσία, her κασία an Geruch od. Geschmack harmons schmid her schlag, Nicand. b. κασσία, her κασία an Geruch od. Geschmack harmons schlager is flicten, πεδιλα, Nicand. b. πασύω, att. καττύω, Gohlen ansugan, befoblen, Plat. Euthyd. p. 294 B.; Tohot gu
fammenschustern, ssliden, πεδιλα, Nicard. b.
Ath. p. 370 A.: aud med., τους καρκάνους,
Pherecrat. b. Poll. 7, 90. — 2) übtt., aus 2000(im, ber 2006a an Geruch ob. Gefcmad Δασσίζω, ber πασία an Gernd ob. Geschmack chilich sein, είνα, Diose. 1, 13.

πασσίτη είνα, Diose. 1, 13.

πασσίτερος, η, ον, (πασσίτερος) bon sinn, sinnern, Plut. Mor. p. 1075 C., Democr. b. Gal. 14, p. 99, 6.; αγγεῖον, Gal. 14, p. 309, 18.; ενώδια, Blusce. 1, p. 233, 27.

πασσίτεροποιός, δ, (ποιέω) ber δίπαμε ser. 1, μενα σοριστική τροπολογία, Clem. Al. πασσίτεροποιός, δ, (ποιέω) ber δίπαμε ser. 1, μενα σοριστική τροπολογία, Clem. Al. πασσίτερος, att. παττίτερος, δ, bas δίπα, plumbum album, II. δ. (nitgends Od.), Hes. Theog. 862. Scut. 208., Hdt. 3, 145., DS. 5, 38.; εληλασμένος, Paus. 4, 26, 8. u. Δ., ε. Χετίε ser. 1, ε. Τhom. Mag. p. 518. Μασή Hom. soll m. αυσά πασσίτηρος αείααι baben, s. Bust. 1, ε. Κατίε ser. 1, ε. ανασταναίκος, η, ον, παρυν, διε Καβαπίεν κασσταναίκος, ασσταναίκος κασστα p. 165.

πασταναϊκός, ή, όν, κάρυον, διε Kastaniem nuß, Theophe. HP. 4, 8, 11., DS. 2, 50 (b. bems. 3, 19. sons κασταϊκόν).

παστανέα, ή, διε Kastanie, Gál. 6, p. 426 F., Geop. 3, 4, 2.

παστανέων, ωνος, δ, δετ Kastaniengariem, smalb, Geop. 3, 15, 7.

παστανέμα, τά, = κάστανα, Gal. 6, p. 426 F. Poll. 1, 232.

παστανον, τό, διε Kostanie ler z. Thom. Mag. p. 518. Rach Hom. soll m. auch auadensoc gesagt haben, s. Kust. p. 829, 3. ("Bei Hom. gew. zu Berzierungen an grössern Wassenstüden, an Panzen u. Schilben, geb., 11. 11, 25. 34. 18, 565. 574. auch Wagenverzierungen von Jinn sinden sich, 11. 23, 503. Es ward zuerst im Feuet gesschwicken, 11. 18, 474., Hos. Thoog. 862., u. dann stüssig gemacht üb. das härtere Erz gesollen, dah. exikus vogszesoczasin kinnousk. χάστανον, τό, bie Raftanie, χάστηνον κό-gvov, Nicand. Alex. 299. καστεία, ή, bom bat. castus, = άγιστεία, Marin. vit. Procl. 19, p. 16,

naaron, sigs. aus val earar, Ar. Ar. 326. Kaaragesor, er, vom Aastor tommend, ub-Acoraces ex existent autor tomment us-les, sine triegerische Fibienneledie, bei bei Seutranern, which wenn sie in die Schicht singen, Pind., Pyth. 2, 69., das. Schol., Pint. Lyc., 22.; Turne, Pind. Isthm. 1, 16. Bgl. Böckh de metr. Pind. p. 276 not. 2. — naoragen, wy, si, eine treffiche Art. Labe usiger Sagbhande (vom Anster benennt), Xen. da von. 3 1. Bol. Poll. 5. 27

de yen. 3, 1. Bgl. Poll. 5, 27.

acaropélec, al., :: bem vertig., Poll. 5, 92;

zorec, Anth. 6, 167., 2) eine Robbinart,
phoene, Oppi Hal. 1, 399., Acl. HA. 9, 50.

Bgl. Philopon ad c. 1. Genes, p. 188, Tzetz. Chil. 6, 341. Für ein fabelhaftes Thin erklart es Bechart, bieroz. 1, p. 1068.

ben Schienen von Zinn überzinnte, mit Zinne platten zur Zier belegte, unter benen sich ein Zinne berteut beschienen von Zinn überzinnte, mit Zinne platten zur Zier belegte, unter benen sich ein Beschienten ben Beiterzeil, an Seruch die Traastregowgyos, δ, (EPΓΩ) bet Zinne arbeiter.

[1, 33. 38. ]

κασστεροω, überzinnen, verzinnen, Dioge.

κάσσος, δ, ξμάτιου παχύ καὶ τραχύ περιβόλαιον, Hesych. Bgl. Arcad. p. 76, 16. κάσσυμα, att. κάττυμα, τό, eigit. bas Schuhre fohenleber, bie leberne Sohle (nach Hesych. bes. norm Mitation (καστόριος), το, 16. κασσύμα, ατ. κάττυμα, τό, eigit. bas Schuhre fohenleber, bie leberne Sohle (nach Hesych. bes. norm Mitation (καστόριος), το, (κάσταιο) καστόριος, το, 10ν, (κάσταιο) καστόριος το, 10ν, (κάσταιο) καστ

χάσσῦμα, att. κάττῦμα, τό, εἰρίτ. das Schuhχαστόριος, ία, ιον, (κάστωρ) dom Biber, 
[oblenleber, die lederne Sohle (nach Hesych.

= δέρμα), auch das Schuhmert (f. Poll. 7, 
86.], Ar. Eq. 315. 869. Ach. 300. Vesp. ταστορέννυμι.

xdatespas, [, xariatrosult. xdates, one, 6, ber Biber, castor, tim virtifliges Bahrttiper, Hdt 4, 109, Arist. HA. 8, 5, Dioce, 2, 26. — 2) zeroziers, tim virtifliges Bahrttiper, Hdt 4, 109, Arist. HA. 8, 5, Dioce, 2, 26. — 2) zeroziers, in madvine. Xariatrosultiper, Bahl, Art. 1, 12 B. zeroziers, [, nadvine. xariatrosultiper, 1, 12 B. zeroziers, [, nadvine. xariatrosultiper, 1, 12 B. zeroziers, [, nadvine. ] (1. 17, 10. 4), 3, 10. 15, 26, 8 u. balt. 1 kingst. 20. 2 μι zerzyci, μ. 11, 70. 4, 20. 4, 20. 2 μι zerzyci, μ. 11, 70. 4, 20. 4, 20. 2 kingst. 20. 2 μι zerzyci, μ. 11, 70. 4, 20. 4, 20. 2 kingst. 2 kingst. 20. 2 kingst. 2 king

i 1.4 3

r

٠.

· 11 11 · -. .

3

'n

1 ;.;

> . ;

> > 5 ŗ

abwärts, unten, opp. äraβάδην, Ar. Ach. 411.
παταβαθμός, ό, das Detabkeigen, †. 2) ein abschüftiger Ort, bes. ein nom. pr. eines solchen zwischen Tegypten u. Libyen, Philo p. 523, 32., Strab. 17, p. 791. u. δ. Sall. Jug. 20, 22.; b. Aesch. Prom. 813. καταβασμός; von

καταβαίνω, poet. αυφ καββαίνω, Alcm. b. Hephaest. p. 76.; ακο ξπ' ανθη καββαίνων, b. Hephaest. p. 76.; ακο επ ανθη καββαίνων, f. καταβήσομαι, pf. -βέβηκα, αοτ. -έβην, bab. ep. conf. καιαβείομεν f. καταβωμεν, ll. 10, 97.; imper. καταβηθε, Od. 23, 20., Ar. Nub. 237. Lys. 873. baf. κατάβα, id. Ran. 35. Vesp. 979., iacon. κάβασι, Hesych. — Die Ep. haben noch ben aor. med. κατεβησάμην, κατεβησών, κατεβησέτο, Hom. λ. μ. Δ. (βαίνω) berunters. berab feis by. ep. coni. xαιαβείομεν f. xαιαβαμεν, ll. 10, 97.; imper. χαιαβηθερ, Od. 23, 20., Ar. Nub. 237. Lys. 873. daf. xαιάβα, id. Ran. 35. Vesp. 979., lacon. χάβασι, id. yerobgthn machen, db. divin'exhibetigh, dtruschringen, σαίμην, καιεβήσω, χατεβήσετο, Hom. δ. u. Χ. (βαίνω) herunters, herabsteis Hom. δ. u. Χ. (βαίνω) herunters, herabsteis Hom. δ. μ. διάτιως, καιεβήσων, απτεβήσων, απτεβήσων, γειαβαίνως, (βαχευω) mit batificated Hom. in Poesse u. Profa gew. 3 opp. ἀναβαίνω, (βαχευω) mit batificated Hom. in Poesse u. Profa gew. 3 opp. ἀναβαίνω, id. 6, p. 293. 10, 326. b) ξενω, Od. 12, 77. u. Χ.; ἀπά τινος, νου είναι που τιτ, ἀψ ἀρμάτων, Pind. Nem. 6, 53.; ἀπό τοῦ Ιππου, νου Φετικ, αβίξων, Χειαβαίνως, με διαβαίνως, αιβαίνως διαβαίνως καιβαίνως διαβαίνως καιβαίνως διαβαίνως καιβαίνως διαβαίνως διαβαίνως καιβαίνως διαβαίνως καιβαίνως διαβαίνως καιβαίνως κα

beism unrichtig mit dem folgenden B. in eines weisen stenden. 1. 30. 2. Detplotecte Vollage de Gebende den berbunden geschrieden wird (xaryfo'ro, xaddd den nach unten sich eurspe. Bedg het Gebende den unten geschrieden Berben geht sie bisw. der nach (xalfale), vor 3 in xar (xais-3are), vor 2 in xar (xais-3are), vor 2 in xar (xais-3are), vor 2 in xar (xais-3are), vor 2 in xar (xais-3are), vor 2 in xar (xais-3are), vor 2 in xar (xais-3are), vor 2 in xar (xais-3are), vor 3 in xar (xais-3are), vor 4 in xal (xallane), vor 0 in in xal (xallane), vor 0 in in xal (xallane), vor 0 in in xal (xallane), vor 0 in in xar (xais-3are), vor 1 in xal (xallane), vor 0 in in xar (xais-3are), vor 3 in xar (xais-3are), vor 3 in xar (xais-3are), vor 3 in xar (xais-3are), vor 3 in xar (xais-3are), vor 3 in xar (xais-3are), vor 0 in xa cris. fommen, sew. veragren, els re, ital. 1, 90. 1, 116., m. partic., xun'sburge-legius, id. 1, 118., vgl. 9, 94.; end releving norable very, envigen; Plat. Pol. p. 511 B. b) ils rous ygorous rourous xure, in blife Bell fill len, Arist. Pol. 7, 16. d) hierostopin, fill berablaffen, rate nundanis negos giants, Basil. bh. geringer, niebriger werben, koeinfefficolus

(palla) ir., bigabr, betab 4, betunier 1800. Animoc. h) verbergen, aufber weifen, — hinwrijen, aftolich, riva iwa his, n. xaegailera nuoch e voic wwe and svoc, Ken Hell. 3, 2, 41. 4, 53. 75. 2007. Hooht. HP. 3, 21, 4. 8) able now, an eigha Dri binuthe, A. A. 357. 26. 2007. Hooht. HP. 3, 21, 4. 8) able now, an eigha Dri binuthe, A. A. 357. 26. 2007. Hell. 4. 82. 10. 21, 21. 4. 8) ble now, an eigh Dri binuthe, A. A. 357. 26. 2007. Hell. 5. 21, 4. 8) ble now, an eight of the company ποι (1) τους τους (1) τους (1

καταβάρης, ες, (βάρος) εφτ εφινετ, πλοία καταβαρίς, DC. 39, 42. 74, 13.; πλαστεγγας καταβαρείς, Poll. 4, 172.; νῆες καταβαρείς, id. 1, 103.; nach Lob. 3. Phryn. p. 540. εφτ nom. κατάβαρυς, was Achmet. Omir. p. 27. 13 μετικένικα δτάς

Καταβάσιον p. 555 A. (ετινάβητ in Bezug auf ben Zeds Zinschläfern, καταβαυκαλήσεις, al των τιδη-καταβάτις).

καταβάτις).

καταβάτις, τό, = κατάβασις, binabfüher enber Beg, Eingang zu einer unteriedsschen, EM. p. 618 Bi.

καταβάτιον, τό, = κατάβασις, binabfüher enber Beg, Eingang zu einer unteriedsschen, EM. p. 197 19. — 2) (λαίκαις) dohte, Suid. s. v.; πορθωήτον, Damisse. b. binanterschuhrften, Sopaty b. Ath. p. 784 B.

καταβάτιος, ό, poët, καταιβάτιος, betabe dien, untertanden, Theophil. de urin. p. 90 Guid. ruot. bioi. p. 50-4, 50. u. Sput.

παταβάσιος, δ, poët, καταιβάσιος, betabriften, 1
fteigend, Διός έγχος, orac, b. Porpliy. in Kuseb. pr. ev. p. 239 C.; κ. πυο Πενταπόλεως, Sapient. Sal. 10, 6. — als Subji. — καλέως, Sapient. Sal. 10, 6. — als Subji. — καταβάτης, Beiw. bes Apollon b. Zenoh. prov. 4, 29., Schol. Eur. Phoen. 1416. πατάβασις, εως, ή, poët. καταίβασις, Anth. 11, 23., (καταβαίνω) bas berabgehn, sfteisgen, Hdt. 7, 223.; ή εξε αιθου, Ιαοςτ. p. 211 k., Pol. u. L.; bef. aus bem Mittellande ob. bem Innern des Laubes nach der Sie zu, opp. dräßacis, Xen. An. 5, 5, 4, 7, 8, 26, DS. 14, 25. u. A. b) der Weg ob. Bang binab, Eingang in einen unterirbischen Ort, ουση: στενής και κατωφερούς τής καταβάσεως, Pol. 3, 54, 5., DS. 14, 28. u. A. c) ber Abhang, abschüssige Ort, Demetr. Phil. 248. zaταβασχαίνω, f. ανω, (βασχαίνω): bezous. bern, beberen, Plut. Mor. p. 680 C. 682, δ., Heliod. 3, 8. 4, 5. χαταβάτδον, adi. verb. zu καταβαίνω, man muß herabgehen, s herabsteigen, s sich: herabs lassen, Ar. Lys. 884.; els ξυνοίκησιν, Plat. Pol. p. 520 C.; επλ την ἄμιλλαν, id. Liegge, p. 633 D.; m. acc., καταβ. γ' επι αὐτούς μ', ρίζυμε, in certamen contra eos descenden.

παταβάτεον, adl. verb. 31 καταβαίνω, man muß berabgeben, « berabsteigen, » [id. hambitassen, a letter betwoek faster) Plat. Pol. p. 520 C.; έπι την άμιλλαν, id. Læge, p. 833 D.; m. acc., καταβ. γ έπι αὐτούς μ. εξίνους in certamen contra eos desdemdendenden dum est, Ar. Vesp. 1514.

καταβάτευω, Schol. Soph. OC. 467. exti. δαπά καταστείβω.

καταβάτευω, δαμές κτείτει, Plat. Crit. τος αυφ δεκείφι und 31 Εμβες κτείτει, Plat. Crit. Pp. 119 B. — 2) Ζεύς, δετ in Donner und Eith niebersabtende, Juppiter Klicius (in bieser Botg ift die Ε. καταβάτης diter u. dei allen electristicus, f. Burm. comment. de Jove fulgurat. c. 8.), Ar. Pax 42., Clearch. d. Adh. p. 522 F., Paus. 5, 14, 10., Lycophr. 1370. u. Χ. Εθι Poll. 9, 41. haben die holder, gebr., β. Δεμβες καταβάτης δείμα. Δεκαλ. Pr. 359.; σκηλτός, Lycophr. 382.: ε. όρμα subst., καταιβάτη κημέντες, Nicet. ann. 12, 2. b) Ερμῆς καταιβάτης, με το διαμόν, Χεοι. Hell. 4, 6, 7.; τα βοσκή δείμα. λεοκ. Pr. 359.; σκηλτός, Lycophr. 382.: ε. όρμα subst., καταιβάτης, με το διαμόν, χεοι. Hell. 4, 6, 7.; τα βοσκή δείμα. καταβάτικός, ή, όν, gum Φεταδθείgen ges είσητε, Porph. antr. n. p. 21, 4 Goens. — Adv. καταβάτικός, ή, όν, gum Φεταδθείgen ges είσητε, Porph. antr. n. p. 21, 4 Goens. — Adv. καταβάτικός, ή, όν, heruntetsührend, δοδός, Schol. Ap. Rh. 2, 353.

Schol. Ap. Rh. 2, 353.

παταβατός, ή, όν, heruntetführenb, όδός, Schol. Ap. Rh. 2, 353. παταβατίω, f. ξω, (βατίζω) anbellen, τινός,

übertr., ο και τοκέων καταβαύξας, Anth. 7,

408., Kust. Op. p. 296, 2.

παταβαυπάλάω, (βαυπαλάω) einlullen, eins
foldsfern, Poll. 9, 127., Acl. HA. 14, 20. Dan,

capa.

καταβθελύσσσται, dep. med. nett. βδελύσσοται, gang verabidenen, Bzech. 34, 27, καταβεβαιόσμαι, (βεβαιόω) med. igh verfidern, afficniare, Plut. Caes. 47. Dáv. καταβεβαίωσις, εως, ή, bu Beffiffgung, Befartung, die ight Berfiderung, für Mor. nor. 1120 D.

p. 1120 D. καταβεβλάκευμένως, adv. part: pf. pas. von καταβλάκευω, f. κατεβλάκειμένως.

καταβελιμμένως, adv. part. pf. part. pon καταβαλίω, neggenorfen, genein, ζήν, laocr. p. 495 Bekk.

καταβείομω, εp. f, καταβώμεν, 1 pl. coni. aor. 2 gu καταβαίνω, 1l. 10, 97.

παταραίνου, II. 10, 97.

παταβελής. ες, (βέλος) boll von Pfeilen, bb. von Pfeilen verwinder, (πολλών βέλδν βολάς δεξάμενος, Svid.), DFL 2, 42. 5, 24. 9, 21.

21. Ιοοή επταβαίνο. καταβήμεναι, ερ. f. καταβήναι, inf. 20t. 2 καταβήσεο, 2 sing. imper, aor. med. von

χαταβαίγω.

zaταβιβαστέος, έα, έον, ail. verb. za za-ταβιβάζω, hinabzuführen; » zu verfegen, Plat. Pol. p. 539 E.

πατεβίβοωσκω, (βιβρώσκω) αυίχεθται, σετ βείτει, πατεβρως αμβροτοπ είδας, ή; Αροίι 127.; ξπεποταί τε και καταβέβοωται ο καςβίδετη, Poll. 9, 127., Aci. HA. 14, 20. πός; Hdt. 4, 199. 3, 16. π. Σ.; Ήρακλής αυ. καταβρωσκόμενος υπό του χιτώνος, DL. 10, καταβρωσκάλησις, εως, η, bas Ginlusten, 137.; τὰ ἄκρα των ὀκύχων καταβεβρωμένω

=

4,

Appaet. p. 189 fi.

xarsβlytixos, ή, όν, (xgraβállw) zum
Richerwerfen, Rieberftreden gehörig ob. geschicht,
geeignet ben Gegner vom Pserbe zu wersen,
Xen. de. ro eq. 8, 11.; m. gen., του μεγέδους της Ελλάδος, DH. ind. de Thuc. 19.,
Cal & & 260 &

taiç xata dilattar boyasluış, Dicasarch, bet Betl. İyyllov xataşwoouliyov Aevivita Gr. p. 131, 6 Gail. — 2) überti., tai zilim xataşı'zilim kilim ili bilim xaraβalos, ό, (xaraβállw) Ort die Schiffe angulegen, die Rhebe, Schol. Thuc. 1, 30., KM. p. 336, 21.— 2) ein ummauerter Plate am Strande, um die Austern darin zu masten, ostrearium, Xenocr. de alim. aquat. 27.

getignet den Gegner vom Pseide zu wersen, χεπ. de. σε εq. 8, 11.; m. gen., τοῦ μεγέδους τζι Ελλάσος, DH. iud. de Thuc. 19.,
Gal. 6, ρ. 260, 8.
 παιαβλημάρμαι, dep. med. (βλημάομαι)
sehr bloten, Theocr. 5, 42.
 παιαβλιστω, s. ωίξω, Lycophr. 1067., sonst nur part. praes. (βλώσχω, irr.) durchgeben, μπαθοβρόςωνες, εως, ή, das Beschmugen, surchscheleiten, m. acc. άστυ, Od. 16, 466.: eindergeben, ε tommen, πόληος νόσψι, Αρ.
καταβορρός, ον, sites dem Koth, Plut. Mor. p. 166 A.
παταβοριός, ον, (βορθας) = dem solg., διαταβόρειος, ον, (βορθας) = dem solg., διαταβόρειος, ον, unter dem Rordwinde, ges dem senselben geschickt, dem solgen solge

ŀ

١. 

μός καταβόσκέται, Nicand. Ther. 244.

Nicand. Ther. 244.

χαταβούτου το βιατομούς το βιατομούς το βιατοβούς 2, 19. Dav.

χαταβοστρώχοω, beloden, mit bielen Beden schmuden, ή θρίξ φιλοτίμως χαιαβοστρυ-χουμένη, Bumath. 4, p. 110. καταβουκολέω, (βουκολέω) des leiten, ber-fahren, taufchen, und των eldollwe, Thomist.

Or. 26, p. 330. varaβοάβεύω, (βραβεύω) Einemben Kampf-preis absprechen, übhpt verurtheilen, herbam-men, Dom. p. 544. z. E. — 2) hintergeben, Coloss. 2, 18 (Luther: Imb bas Birl perrûcten).

καταβράχυ, adv. f. κατά βραχώ, nach ûnd nach, allmahlig.

καισβοάχύνομαι, (βραχύνω) tiein, ob, ting fein. Philostorg. hist. cock. 10, 11. καιαβρενθόομαι, νετβ. βρενθύομαι, Theo-phil. Sim. hist. 1, 3.

καταβρενθύομαι, verst. βρενθύομαι, Theophil. Sim. hist. 1, 3.
καταβρέχω, ε. έξω, (βρέχω) star? besiehen, duchfruchten, einweichen, σπόγγον έξω, Gal. 14, p. 351, 17.; σμύσνα καταβρακείσα μελικράτο, Theophr. CP. 6, 17, 2.; μη καταβρεχθώ, Ar. Nub. 267.: untertauchen; versenten, δρὸς εν δόατι καταβρεχομένη. Theophr. HP. 5, 4, 3.: übertr., κάδοις Χίου με καταβρεχε, Hedyl. b. Ath. p. 473 A.; κούχημα συγά, bas Prablen mit Edweigen beigtesen, b. b. schweigen statt zu prablen, Pind. 1sthm. 5, 56.
καταβρίζω, £. εξω, (βρίζω) einschlasen, κα-

καταβείζω, L ίξω, (βείζω) εἰηίφισήτα, κα-ταβείζας, κατακοιμηθείς, Hearch. παταβοίδω, (βοίδω) burch das Geneicht nies berbrücen, überwiegen, δλέφ πάντας βασίλίζας, Theocr. 17, 95. — Pass., Schol. Theocr. 15, 119., Rust. Op. p. 347, 40. — 2) τινί, mit etwas samer belastet sein, δίες μαλλοίς παταβεβοίδασι, Hes. Op. 232.1 αρπαικε βραβυίοισι παταβαίδοντες Ερασός, Τheocr. 7, 146.

καταβρογχίζω, 5. καταβροχθίζω. καταβροντάω, (βροντάω) anbonnern, burd ben Donner [creden ob. betäuben, of Βραχμάνες παιαστράψουσι σε και καταβροντή-σονται, Themist. Or. 27, p. 337 D., άθεττι., θήτορας, Longin. 34, 4. u. a. Εράτ.; ἀπει-λαῖς, Rust. Op. p. 85, 66.; Εσπερ διοβλής και πατεβροντημένος, Txetx. in Thuc. p. 584

ed. Bekk, stereot.

βυτιπ. 12. 2, 5. 90 (= 120 γ/λ Bgt. αναβούν.

καταβούνου (Τρούνω) μετθείμες απήτειμα, 
υτιστερετή, λαθώς Πήρρουτ. 6. Ακώ, β. 648 ().

φύλλα κατέβουξεν, Nicand. Ther. 695.ς μόσχον, Απάλ. 6, 265.

καταβούνου διλ μίτερ ως λεων, απότακα, 
καταβούνου διλ μίτερ ως λεων, Επίπαλ. 11, β. 443, 527,

καταβούνου καταβούνου (Βάλμι Βάλμι Β. Απ. 1, 241 Β. Ικαρα βούνου (Επ. 1) τοι μέτο 
καταβούνου καταβούνου (Επ. 1) τοι μόστικο, 
καταβούνου (Επ. 1) τοι μέτο τοι μέ βρόχω.

tertauden Hippoor. p. 1284, 25.; sinst: Theophr. HP. 5, 4, 7.; vade, DS. 13,34.; abent, y gelogophiaila kal y gelogophiaila kal y gelogophiaila kal si gelogophiaila kal si gelogophiaila. 4, 6. — Dob.

6. — Dat. [timore. † zataßisseites, o', das Betfeiffen, umm muruhvgosch, (kuporow) mit Erbet ob. Arblen bedecen, gerwahten, ras nowing: Taud. 7, 65.; in Erbet ob. einen kroernen Sak einen aben, Put. Cleom. 38., dag. Schäfer 5, 22.249

naten, Piut. Cleom. 38., buf. Schfe 5, S. 342 f.

\*\*xacation (final) zukopfen i verköpfen, fa
\*\*sia Theophyl. Sim. hint. \*\* 133 B.

\*\*xatayaros, or, (yaia) in hie Erbt hinto
gehend. zaebaut, untertebife förnika i init
bem Eingalage von oben), Helu 3, 97. 4, 95.
96., Heltania b. Pitot. p. 54, 7, 3 mangol,
id. 2, 150.; olenges, Libani 1, 3, 592.

2) auf bet Erbe, auf bem Lanbe, orbowos,
Helt. 4, 192. b. 175. Bal. parayeros.

\*\*xatayarom, verkärttet yarom, glangub,
beiter magen, Clock. Al. p. 1895.

\*\*xatayarom, verkärttet dyunnam, Epicar.
b. Dl. 10, 94. 116.

\*\*xatayarom, dellan, verkärttet yaromalika, im

παταγαργάλιζω, verflarites γαργάλιζω, τον πόσα, Eumath. 3, p. 77, 86. παταγαυρόομαι, (γαυρόω) übermittigs, 104 (cin, έπί τενε, Theophyl. Sim. hist. p. 85 C. Ebendaf. p. 226, 12 Bonn. heht παταγαν-ριώμενος υσα παταγαυριάσμαι.

parayyedsos, or, angeftinbigt, angegeist, physicalise trabar merben, Thur. 7, 48, BC.

exc. p. 11, 30.

παισφρείω, (άγγος) in ein Gesch thun ob.
girsten, Diose. 5, 22, 25. u. β, 5 elç περάμους, 1d. 51. 30.

παταγείος, ον. (γη) = παταγαίος, οίκησεριίζοπο Απ. 4, 5, 19. u. Κ.; έπ τοῦ παταπείους εξε τοῦ πίμους επατάσος, Plat. Pol.
p. 532 B.; στηλαίον, Sext. Emp. adv. Match.

10. 175. τα πατάσμαση. δία Condechosis (στον p. 532 B.; onglaior, Sext. Emp. adt. Matth. 10. 175. za zawarzea, die Etgeschoffe (opp. woseriel in M. 175. Za. 201. tod. 4. Phryn. B. 297. (Die Attilitien verwerten die Kara-range. - rangerese beb. unter der Erbe und mit denschin vobectt, wie ein Grub it. vol.) karingschanga, rd, (xarayeraw) das Berslachen, der Spott, Poll. 6, 298 (wo jeht yelanga dangest.) zarayerakorne, ov, 6, ber Berslacher, Spotster, lagen, Chrys. 2 ad Thess. serm. 5, vol. 4, p. 263.

raci, suid.
κατάχευσες, εως, ή, tas Roften, Grog.
Nyas. 2, p. 941 D.
παταγευσγεω, (γεωργεω) beackern, bearbeis
ten, sum helbban vermenben, το πεδίον το
υπο των πριμοιπτυόνων ανιερωθέν, Strab.

3, p. 419.

Andreredding, on, d, (yō, yéa) der unter die Erde bringt; der Aoderngrader, Heaych.

Angaynoutone, (ynquisno) altern, alt wers den, Od. 19, 360., Hes. Op. 93., Kur. Med. 124., Arist. HA. 9, 37.

Anternytootof, d, das Alter, hohe Alter, Hingiste de. 52.

h. С.; 11 бу добу погобута тайта кате- катаунойска и начаучуновки. zaraybiodra = narwysymiozu.

narayladia, veefili dyladia, setu glangen maden, bettahidu, nachingvyis, naldide vātau narnyladiseli, nachingvyis, naldide vātau narnyladiseli, setu. Chryb. 18, p. 9781 xarηγλαίαμθνα γ naradexoğūnμεναί, Buyeh.

bedierikingadiya, vetik yliozogia, fet
stebelg, kinig maden, pass. = 16m, Hippoor. p. 360, 5. 392, 55., Galt 19, pu 649, 3.

zarayliozogia, vetik, vetik. yliozogianu,
fetu gabel anarciy fein; Theodof Messel.

zarayliozoga, p. 1577 Steph.

zarayliozoga, br. fetu thorty, s trimig,
Alex. Tisti. 9, V. 1577 Steph. yrwas wirou; hast bu eine fo follouse Weis nung von ihm? Ken. Mem. 1, 35-100; 100 rangradoual ys tod unto the Allus maταγιγνώσκω, b. i. ich werbe von bir belt nicht erleben, Plat. Phaed. p. 116 G.: m. felgerinf. ettlern, Plat. Pinael. p. 110 i.s. in. juggenni. ft. bes son autog έμαντου κατέγναμε μή dis καρτερίσαι, ich bin mir felbst bemusti, bas, kon. Cyr. 6, 1, 36.; ούδείς πω καταγγαρο καυτού μή περιέσευθαι πῷ ἐπιβουλευμαίο ήλι δεν ές τὸ δεινόν, b. i. bet vergavisett bei bem gefährt. Ilnternehmen varom un formen. Then 3 44 m. 100 · m. fals. in 100. ft. Plat. Men. p. 76 O. Cratyl. p. 3406.; Dem. p. 515, 22. S. hermann z. Luan de sensor. hist. p. 167.; b) verethten, Pol. 15, 27, 6. Alex Tran. 9, y. 757 Steph.

ασιαγίνερω, = bem folg., Rumatu. p. 157 (nach 2 Doldert.)

ασταγίνερων , verst. γινασίνω, seft step machen, sehr persüsen. Gal. 14, p. 253, 13.: ubtr., τα στηγιματα, Chrysost. de edgic, lib. p. 48. 11 Comb.: αιστησιν, sieeln, schmisch, Greg. Nysa. 1. p. 98D. — Med. Chronides, b. Ath., p. 638 Ε.

ασταγίνη η, η, (γίνφη) bas Eingraben, be Kinschnitt, by Lushohlung, Hippoer, p. 834 Β.
865 Β. c) im guten Sinne, κατέγνωκας ημών λέχων νώς πλουτεύν, Χοπι Oce. 2, 1. ib. 2,+38.; pas πλουτεν, λεπιοθέ. 4, Σ:161 2,185,; antroès έγαθούς öντας κατέγευσαν, λελ VH. 14, 15:::-4 2) wongegen wrthstien, antlagen, befoulbigen, geihen; invos 11, Imb einer Sache, καλ έμου μηθερείαν ψυχούτητε καταγνή μηθερε, Kiemand geihe mich abgeschmachtin Froste, Dem. 6. 3.12, 46. 5 τουτίαν τινός, 165 kmerchts befonlöhen, Dem. 6. 879, 14.: μουτίαν τινός leose. Pengagen, 14.: μουτίαν τινός leose. | Sin chnitt, ou ausgogings, truppour, poster (Sis B. xαταγλωσσαλγέω, berst. γλωσαλγέω, Εφπατι. p. 282. 317. 332. 370.

χαταγλωστιζω, (γλωτικω) sonabelnd tissen, (mit Berührung der Junge), Poll. 2, 104.

μέλος χατεγλωτισμένον, sungenspielerisd (Bos), Ar. Thesm. 131.: χατεγλωτισμένη λόγων iδία και υπερατικές μουα, getünselt, voll gesuchter und seltener Börtet, Philostr. p. 21, 8. 165 με και και μπερατικές μουα, getünselt, voll gesuchter und seltener Börtet, Philostr. p. 21, 8. 165 με και και εξίνει βολε έξες θε βολε και εξίνει βολε βοξες θε πιεθετεθεία. Ατ. Εξίνα εξίνει Βολε βολε βοξες θε πιεθετεθεία με με με εξίνει βολε βοξες θε μπεραπιεθεία μους, ψευση και εγλωτικές μου, είσει nieberschwasen auf mid, As. Ach. 350. (vgl. Phot. p. 146, 6. Henych. ξ. Τ. κατεγλωτισμά, τος has Schnibela, bet p. 879. 14.: *μωνίων τινός*, loog. Paneg. 133. u. X.: m. merci, oue êncembée nec έμευ, Hdt. 6, 97.1.m. acc. der Perf. ti. gen. ber Cache (auferft felten), roures pai zurr. 4 ovov, Lys. de caede Krat. 30' (f. Fogrtuch. comment. de loc. nonnulle Lys. et Dem. р. 58.)? m. bopp. gen. падагодай автой катерующе, Dem. р. 790, 19. 1444, 16. — Разв., катаучаядей прос айдай мейпера rass., καταγνακόνες προς αυτωπ πεαπερα πρησσεν πρηγμεσα, b. i. da sie ibn im Vers bacht hatten, beschuldigten, Hdt. 6, 2. 3. 4ξεν Μαν καταγνωσθήναι, DH. 11, 22, 3. πασδο-σίαν, Himer. p. 158, Werned. u. X., δ. Ερδ. g. Soph. Ai. p. 351 ag.; bb. b) guerden. nen, verurtheilen, verbammen, genen, berurthetten, vervammen, iteros, (Plat.) Demodoc, p. 382 K.; τισός ξάρχατον. Imbe, Thuc. 6, 160., Lys. p. 141, 12. u. X.; ξυνήν, exilio demnare, Lys. p. 143, 19. u. X.; m. dopp. gen. μη-δισμού θανατον κ. τινός, aliquem capite damnare quoniam rebus Med. favet, lager Paneg. 157.: m. dopp. sec., τους δάρχατον Απόσο. da myat. 106. (nodiam vartavangar. Andoc. da zaraylwirioua, ron bas Schnabela, ber Bungentus, Ar. Nub. 58: — 2) zarraylwirtopara, ausgeluchte, settene Worter, Arrixa, Synes. p. 53°C. | 23 cm | 23 cm | 24 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 cm | 25 Paneg. 157.: m.: dapp. acc., τούς δλ. σραγήν κατέγνωσαν, Andoc. de myst. 106. (ησφ.
ben \$b[φτ.): θάνατων καιά τενος, DS., 18,
62.; φυγήν κατά τενος, id. 49, Ωίπ.
Pass., κατέγνωσταί τουν θάνατος, ..Απίτρι.
p. 137, 34.: m.. dat., καταγνωσθείς δανάτφ, φυγή, DS. 4, 77. 13, 101., Asl. VH.
12, 49.: m. inf. κάνοθανείν, Paus. 4, 24, 2.
20. tob. 3. Soph. Ai. p. 352., Pleyn. p. 475...
τὸ καταγνωσθέν, Das, πορα είνετ υτιμτρείτι
if, έκτίνειν, Isocr. p. 235 A., Dem., p. 721.
c) δίκην καταγεγνώσειν; είντι "Αρδιές αδε
utteln, σ επίξφείσεη, τῶνδ΄ δίκης άν εὐ καταγνωσθή δέκη, 'Aesob. Κωπ. δέλ..., ατος κα 1 κάταγμα, τό, (κατάγουμα) δες Βτυς. Theophr. HR. 4, 8, 6, Dioscor., ion. κάι 

πατάγνυμε, 41th παταγχύο (Xen. Gec. 13. C., Dem. p. 720, 21.; Θανάτου, 31th 6, 5., Kubul. b. Ath. p. 450 A. nath Porf., Kada Ken. Mem. 4, 8, 1.
Arist. Pol. 8, 6., HA. 9, 1. 5. 1. Colt.) ματαγνώσταν, sidi. verb. 31 καταγγνώf. neuafo, anr. merfera, ion antife (Hippoer Kpid. 6, \$3.), and pass enterypy, nerayelç. (Andi. Plan. 187.), (борнци, inc.) 14 % pelc, (Andi. Rian, 187.), (ημημισ, inc.) ε ta beach mattern, gertschmmmars, rental serich mattern, gertschmmars, rental s' αρμασα. δέσι, ill. 8, 400;; έγγος κανεκ-ξαμεν, ib. 13, 257; μέσι, Οιί. 9, 283., Thus. 8, 18., άμυν δάλην κατάξας βρ. 283., th. p. 52 C.; λύσαν, Plan, Phan, Phon SA.; άστον, DL. 8, 35.; κατάξεις βρ. κεφα-λης τα βάρματα, Ευροί, b. Berodian. Philet. p. 448. μ. λ. 3, έτυγον άλληλον κατάξαντές τας κέφαλας (Τγο: ρ. 100, 6.— Puss. zerb os dens. sertrennet werben, kerbrechts Ans τα φαρματα, Eupol & Berodian. Philet. p. 448. n. X. i. ξτυχυν αλλήκον κατεάξαντές τάξεφαλας (1981) 100, 6. — Pass. zerb to dens, zertrennet werden, żerbroch m. pl. 2 κατεθίγα, 100, κατεμγα in inte. Botg. zerbroch en fein, αν κατεμγα in inte. Botg. zerbroch en fein, αν κατεμγα in inte. Botg. zerbroch en fein, αν κατεμγα in inte. Botg. zerbroch en fein, αν κατεμγα in inte. Botg. gerbroch en fein, αν κατεμγα in inte. Botg. die datäkes Luc. Tim. 10. i δόζατα κατεηγότα. Hatt. 7, 224.: m. gen. (Ger partito zu nedmen), κατεμγα τῆς κεφαλής, Ar. Ach. 1180. Vesp. 1428., Plat. Gorg. p. 409 D.; i vol κρίντου, Luc. Tim. 48: ml. acc., κατεωγέναι την κιφαλήν, Dem. p. 1208, 3., Theophr. char. 27.; κατεάγην την κεφαλήν, Lys. in Simon. 40., Andod. p. 9, 6.; κατείνη το το κρίντου, και διατιάξει, Polt. 2, 380. Gedenio καίαγνουστα οδ. κατειμγέναι τα δια (έπὶ των έν γυπινασίοις πλήγων τα διατικατείνει, και διακατάξει, Polt. 2, 83.), Plat. Prot. p. 342 B. Gorg. p. 515 B.; την κλείν κατεαγέναι, και διακατάξει, Polt. 2, 83.), Plat. Prot. p. 342 B. Gorg. p. 515 B.; την κλείν κατεαγέναι, και διακατάξει, Polt. 2, 83.), Plat. γυπινασίοις πλήγων τα διατικατίκου, και διακατάξει, Polt. 2, 83.), Plat. γυπινασίοις πλήγων το διατικατίκου, και διακατάξει, Polt. 3, 188. 10, 23. — 2) überte. mūt be ma den, έπιτε σένει, και βατικατάς, Clem. Al. p. 872.; τὸ σεμνον τοῦ μέλους, Dio Chrys. p. 380 C.; κατεκρύτες ανοφωποι, Dift. δε σατίε. 35. νεετίκα 1. 2.; κατεκρύτες, Lys. in Sim. 42. μ. Syδτ., f. Buttm. 18ε. 2, 6. 64. (= 97. f.) — Cin aot. pass. κατέκροη μ. lerom. 48, 25., Heyych: κατακρύτες, Dio Chrys. 11, 339. — Das δεει διοδιξιάς κατάξιας (Ορ. 668. 695 ] ift 2 sing. 26τισς, Dio Chrys. 11, 339. — Das δεει διοδιξιάς κατάξιας μου πομει το διατικατά του διατικατά δια μπερείτη μπομε του το μετριτάτη διαμπίτε του το ποθετ του διατικατίτη. δεδ α διατικατίτη κατές μου πομετικατίτη διαμπίτη του το πλείτη κατές με του πομετικατίτη διατικατίτη κατές του πομετικατίτη κατές του πομετικατίτη διατικατίτη κατές του πομετικατίτη κατές του πομετικατίτη κατές του

τ 1.0000κ. καια. p. 400.
παταγγυπτόσμαι) (φυστόσμαι) [dyvach [είπ, ktalein, km. p. 236, 40., Hespeli, s. τ. πατεγγυπωμένων (είτ) δικτή συγγός, πατητής. Βεί Plut. Mor. p. 758°C. [chr. Schneider πατεγγυπωμένον für πατεγγυπωμένον. Bgl. κατεγγυπωμένως. S. Wintelm. 3. d. St.

**6**. 133.

Gam, gu verurtheilen, s verbammen, dexigews, Lines de anits:80.

uarmydwarmes, i, ór, (xarayryrwarm) zu verbammes, verbammenswerth, kipiphan. adidrewnies, or an veruetheilen, Epiphan.

ren, etanuraure, 21νος, feeeple. Genes. p.21 G., Muccab. 12, 39. u. A. — Dav. 

3,44,1 theres. aplais andonela in noinclar-raig paragrapsoderios, burch verschiebenars tige Britism unbanntlich ober schmachafter ges

tige Britien unknuttig oder ichmachafter ges macht kiel. NH. 4, 45. marinyoμoc, ov, (απταγέμω) voll geladen, überladem, mkolov, Pol. 9, 43, 6., DS. 5, 35.; kukhai, id. 3, 34. 11, 24.; m. gen. στρα-σού λαφήρων καταγόμου, App. Syr. 21. markyougdw, (γομοώ) vernagein, befelik gen, Secundia. in Boisson. Aneadd. 5, p. 384. markyougda. (γορμίω) anfaulen. einfonersikyopaζω, (άγοραζω) antaufen, eintausfen, şufammentaufen, Dem. p. 908. z. C. 1991:z. A., Ath. p. 359 A. — Dav. — Antayogaσμός, δ, das Kaufen, Eintaufen, στου, DS. 16, 13.

neticipidnevois, ews, n, die Angeige, Angabe, Plint Mor. p. 428 F., Joseph. Ant. 17, 3, 2. mateiyogevickos, ή, ór, angebend, angeigend, αξίωρι, εία Εαβ, συνεστός έχ πτώσεως δρόβς θεικτικής και κατηγορήματος, σίον ο ύτος περιπατεί, DL. 7, 69, 70.; εία Βαβιπερά των καταγορευτικών ίδρτιες Εβρημ fippos, DL. 7, 190.

χατάγορεύω, (άγορεύω) anzeigen, angeben, As. Pax 107. Vesp. 932., Thuc. 4, 68. 6, 52., Xon. Hell. 3, 3, 5. — 2) vertlagen, antlagen (= κατηγορέω), αὐτών πρός τὸν

άρχονια, Aal. HA. 7, 15.
καταγραπιέον, adi. verb. zu καταγράφω, ju bezeichnen, bargustellen, zu bemalen, Strab. î, 5, p. 115.

κατάγραπτος, ον, (καταγράφω) bezeichnet,

bemalt, bunt, (burch ποικλίος etel. von Phot. u. Suid.), Geop. 10, 14. 47. 60. καταγράφή, ή, die Bezeichnung, της χώρας, DH. 8, 69. b) der umriß, die Entwerfung, y. B. einer geographischen Tafet u.f.w., Ptolem. d.; ogaleas, DS. 3, 60. c) bie Dars ftellung im Profil, Soneo of er rais ornhaus καταγραφήν έχτειυπωμένοι, bie auf ben Grabs fauten im Profit Dargestellten, Plat. Symp. p. 193 A. — 2) bas Bergeichnen, Gintragen, Aufs fcreiben, wer oroudiwr, Plut. Mor. p. 492 B. bes. b) die Aushebung, Konstripzion, xarayou-

Harpograt. p. 107 Beik., BA. p. 259, 20., πασαθαίομαι, f. δάσομαι, (δαίω) zertheis Beifel z. DS. 20, 82. (Die f. des př. κατα len, gertifich u. fressen, κατα πάντα δάσον-γίοχα δ. Dem: p. 249, 18., Pinynich, p. 121. ται, Π. Τ., 354. — Pass νύπο έχθύων και αυδ Lys. S. Buttin. Gr. 2. S. 90 — 65.) κάδασθηνάς. Ευσ. Θεπίου, 38.; καταθέδα— Dov.

wie Agath. p. 246, 8, auct. arg. Eur. Or.; etw., Od. 11/116., Sopit. Tr. 995., poet. b. f. 800 a. a. D., desse St. jedoch zum Aheil Clam. Al. Serom. 5., p. 661.7 aor. kara d' kritish unrichtig sind, wgl. Whythere is the strong of the strong strong of the strong 201700616, 257 (1000) the furnitum of vine ven spoker. J. 3, 136. — Advi - head, following in 137.75, 128. — menaders (decis) bestudien, benefen, yxainderday fileston, irr.) schr fürchten, ber taina vinou, mit Wein, H. 9, 490. Hea.
fürchten, ton xinjunou, Thua 22,533. esäs Op. 558. Bur. Phoeni 834. — 2) nah weing idias exipas, Andos., p. 29, 17., Dem. p. 16/17th Hes. Op. 546. 521, 10., Ar. Pax 759.; nact suds, Philo. 2, : xarafexous, dep olwow, Mayath, 4, 200.

παταθεκτικός, η, ων, (καταθέκριμω). aufstois όμθθλιούς μέτοη, Ηδά. 2, 122.; κασαθεκτικός, η, ων, (καταθέκριμω). aufstois όμθθλιούς μέτοη, Ηδά. 2, 122.; κασαθεκτόνος, αν, (δάνδραν) mit Baumen κακαθεμένος τοὺς δήθλιούς, ibid.; λάρκαμαί, noll von B., νήσος, Nymphodi b. Berband antegen: bh. verbinden, einen bepflanzt, noll von B., νήσος, Nymphodi b. Berband antegen: bh. verbinden, einen kath. p. 265 D.; χώρα, ibs. 47, 68., Joseph. b. Jud. 3, 4, 4; τα καταθάνδρα κών δρέων, Od. 5, 383. 10, 20.; Vgl. 7, 272.; κόστος, Geop. 2, 6, 1.

καταθέσμαι, f. δεήσομαι, dop. pass., febr (burch magifide Anoten), Ath. p. 670 C., DC. bitten, bund Bitten belchwichtigen, m. gen., γωρι βιτικόν

παταθέω, ε. δεφοω, (Ενω) σεπαρεία. Ματα μεταθέρους. ε. δασιαι, entlanfen, LXX(?). με βαθά , βεθέτει, η δοθές παμαθές. παρεσί καταθένα σχασίζον, τε fehlen am Beges, Hatt. 2, 7.; δνίεκα μεγοιάξες μερε χελοιάρε κατα τα καταθέδους. Ε. καταθέσου, (δίδωμε) vers δενουσει, λε εί βαντ, πετιμες κίπ Σαυκεπό, id. (αποδίδωμε) Delis do comp. verb. p. 119, 1 δενουσει, λε εί βαντ, πετιμες κίπ Σαυκεπό, id. (αποδίδωμε). — 2) intr. [ich ergieffen, είς, 9, 30 με fant. — 2) nachkeden αποδίδα με β. (αποδίδωμε). — 2) intr. [ich ergieffen, είς, θας τα διατρού καταδικών κατ ten, bestegen,
Thes. 35. Pèricl. 9.: überte, τον ανουμοία. Μος. μ. 482 D.

παταθημορορος (δημοβορος) είgil. 868
βοτες δάτεν νατεθνέντη, 11. 18, 301. [Mithr. 19.

παταθημορογοτή, μετρική το τον μετρική του τον μετρική του τον πολε παταθημορογοτή. Β. παταθημορογοτή. Β. παταθημορογοτή. Β. παταθημορογοτή. Ε. παταθημορο 

najadialladow, rew, (alladow) wieber auslöhnen, verfohnen, navadinikayw, Ar. Vesp. 1284. Schol. Ar. Pl. 1082.

zaradumperiow, verft. diamosiow, drin in bim. bist. p. 48 A. zaradiazew, (διαχέω) zerftreuen, zertheilen, χαιασίαροεύω, (διαρεύω) vom Wagen werverbreiten, Arist. de apir. 5, p. 483, 21. fen, Kust. p. 183, 38.

in. bopp: gem., w. yonnarwi niendinagaro o Akwe knarkow ribe Bladvolnas, bo konnarwi niendinagaro o Akwe knarkow ribe Bladvolnas, baß er bisol Richer dverfahne u. zi einer Gelbuße habe, verurtheilen kasen, Paus. h. 3, 7.: sih jäspeiden lassen, zagehroden erhalten, Isse. da Aristandi berod. 24. — 2) burch seinen Ausgeruch arktiven, Xon/An. 9, 8, 21. — Dav. xaradinagaren, ju verurtheilen, z berbammen, Clem. Ak. 260. Clemb.::Alarp. 950.

25., Luc. Hermot, 30. δ. — Pass. xaradedig— Berbammungsurtvili die Vernrtheilung, Bers τημένοι. Poll. 8, 129. — Mod. demirten, dock dammung, keptelistem d. Ath. p. 36 D.; ηηδς gegen Einen antichieden ode bekennt wirds gegen anvadlage έπιστιακότες, indicio ad extilium antichieden lassen, Live. p. 472, 38.; condemnath, Pol. 26, 5, 1., Plut. Cor. 29. u. dinn xands, Dem. op. 4043, 23. tas. Steiste. halt. h) die Strafe, Luc-disk mort. 10. g. 6.; vorg. die Gelbirese, Gelburgs, Thua. 5, 49, 23. dis sands. Dem. p. 543, 25. 1154 z. C. u. sont. nausgadiallagaa, ττω, (cillagaa) wieder nausgadiallagaa, ττω, (cillagaa) wieder nausgadiallagaa, ττω, (cillagaa) wieder nausgadiallagaa, ττω, (cillagaa) wieder nausgadiallagaa, ττω, (cillagaa) wieder nausgadiallagaa, ττω, (cillagaa) wieder nausgadiallagaa, ττω, (cillagaa) wieder nausgadiallagaa, ττω, (cillagaa) wieder nausgadiallagaa, ττω, (cillagaa) wieder nausgadiallagaa, ττω, (cillagaa) wieder nausgadiallagaa. γ. γ. μ. 133, 14. 2, γ. μ. 132, 132, 133, 14. 2, γ. μ. 132, 132, 133, 14. 2, γ. μ. 132, 132, 133, 14. 2, γ. μ. 133, 14. 2, γ. μ. 133, 14. 2, γ. ε καταθιόλλυμι, perft. διόλλυμι, Theophyl.

πατρώα πρός σε καταδιέφθορα, Rupolis b. καταδιφθερόω, (διφθερόω) gang mit Fels Zonar. 1, p. 548. — Pass., Luc. Timon 44. len übergieben, s bebeden, Plut. Mor. p. 664 C.

8, 20-arradokaise, "idekālu) eim angānkiges, ibie Keinung haben, — xaradasins "Kan-An. 7, 7, 30-, lamble vie. Ryth., 434, pp. 264, DS. exa. ps 580s 25-39-3, zaūta sioda il-lijiaus, Diliefo; 10.——2) breihmi maden ilman adogazetan, mit ber kange buschehren, Nicet anne p. 847 C. indet. Gette des Kis. f. Krnesti lex. rhet. p. 170. — des Zufischteart, Schlupsminkel, Ael. HAu. 2, 90 69. 49. 9. 14.

παταίδομες, ον. briaufen, burchlaufen, με. 1.000π πυρά πατάσομα, υοπ fieuer, Ber. Tr. 1300. — 2) 6, ein figrag gespannts Seil, über des die Eeilkangen laufen, entalgemus, Smete dien. 11. Ryl. Labeak, Paul. p. 365. nurasaudssomus, we dem porthes, ladge. Side. d. Rodais, p. 30 did. Polis. Actualdustration, in marandoudsomus departures de indicator. End murasdoudsomus, departures. Ediams. elé dus seinistes didición. Chándh. laden. p. 160. (d. Boas. p. 28.); Binsor. 1, p. 825, 10. 827, 10. 828, 8. 829, 10. 830)114. naradoodita, (doogita) befprengen, befricten, Belieb Pind. Di. 6, 88. Dav.

Auradeulwose, ews, \$\tilde{\epsilon}\$, best Uniteriodien, ble Uniteriodieng, Thue. 3, 10. 7, 66. u. \$\tilde{A}\_2\$ ble gebruichen u. the uniteriodien, Plut. Moreoge ber Uniteriodien, Plut. Legg. p. 776 D. auradounda, 7\tilde{\epsilon}\$, auradounda, 7\tilde{\epsilon}\$, auradounda, ta, f. auradounds, tessualien, tras DS. 28, 78. bef. Efeffet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Efeffet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Efeffet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Efeffet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Efeffet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Efeffet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Efeffet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Efeffet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Efeffet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Efeffet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Efeffet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Efeffet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Efeffet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Efeffet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Efeffet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Efeffet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Effet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Effet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Effet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Effet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Effet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Effet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Effet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Effet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Effet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Effet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Effet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Effet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Effet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Effet. — Pass., of uniteriodien, tras DS. 28, 78. bef. Effet. — Pass., of uniter

sar Angeligues miriodopuni vienigateros, Strade of Particular (1964) de controlle de la contro

4

ī

xarάξευξις, εως, ή, (xarαξεύγνυμι) bak Busammenspannen, die Berbindung, Plut. Mor. p. 750 C. — 2) bak Ausruhn, sich Lagern, Plut. Sull. 28. Anton. 47. καταζήνασκε, f. καταζαίνω. καταζογόω, betft. ζοφόω, fo. Damasc. ep. ad Theoph. imp. de im. p. 126., Nicet. Eug. παταζωγοάφεω, f. ήσω, (ζωγοαφεω) abs malen, Kumath. p. 113. 118. 129. u. δ. παταζωμεύω, (ζωμεύω) aussuppen, heruns terloffein , Hesych. καταζώννυμι, f. (ζώσω, ζώννυμι, irr.) begürten, umgürten, χιτώνας χαλχέωις μίτος χατεζωσμένοι, DH. 2, 70. — Med., Kur. Bacoli. 697., Plut. Pyrrh. 27. — Dav. χαταζώστης, ου, δ, der Gurt, Riemen, Hesych. zaratwatizov, to, fo hies eine Schrift bes Orph. ahnlichen Inhalts mit ben legoarodizois beffelben Dichtere, Suid. s. v. 'Opyreic. Bgl. Lobeck Aglaoph. p. 727. zaraddarrow, (balarrow) ins Meet werob. Entfeten gerathen, m. acc., Plut. Num. 15. Fab. 26. Mor. p. 473 B. 67t B. zarange, (anue) burchweben, zarangeral, καταπνεύσει, Hesych.
καταθάνειν, inf. aor. 2. act. βu καταθνήσκω. παταθάπτω, f. ψω, (θάπτω) begraben, bestatten, ll. 19, 228. 24, 611., Aesch. Ag. 1532., Pherecyd. b. DL. 1, 79. 122., Isoor. p. 388 E., Luc. Philops. 24. adv. indoct. 11. xaraθαρσέω, neuatt. xaraθαρρέω, (θαρσέω) muthig, breift, ted fein, Pol. 1, 40, 3., Hdn. 1, 5, 26.; m. gon., gegen Ginen, ihm breift καταθαρσύνω, (θαρσύνω) wogegen ermus thigen ober anfeuern, node to uellon, Plut. Luc. 29. — καταθρασύνομαι, muthin fein, Luc. dial. mort. 21, 2.; m. gen., Themist. or. 34, p. 464, 10 Dind. καταθαυμάζω, perft. θαυμάζω, Cyrill. καταθεάομαι, f. άσομαι, dep. med., (θεάομαι) herabsehn: von oben herab betrachten, beschauen, überschauen, Xen. An. 1, 8, 14.; ànd λόφου τὰ γιγνόμενα, ib. 6, 5, 30. — 2) genau besehen, in Betrachtung ob. Erwäsgung ziehn, Ann. Cyr. 8, 2, 18. ung ziehn, Aen. Cyr. 8, 2, 18.

καταθείο, 2. sing. opt. sor. 2. med. von verweichlichen, verzärteln, Luc. dial. mar. 5, ατατάθημε.

καταθείο, 2. sing. opt. sor. 2. med. von 3; τοὺς Ελληνας, id. do morto Peregr. 19.; πατατίθημι. παταθείομαι, ep. coni. aor. 2. med. von παταθείομει, εκατωθέωμαι, καταθώμαι. παταθείομεν, ep. 1. pl. coni. aor. 2. aot. - γι πατατέθημε f. κατωθέωμεν, καταθώμεν. (καταθήπω) ungebt. praes. γι κατατέθηπε

ausruhen, sich nieberlassen, sich lagern, ein Lassanger aussichlagen, Pol. 18, 3, 5.; έν πόλει, id. burch Zaubermittel aus Menschen in wide Thiere, δ, 80, 2., είς, id. 5, 46, 7. u. δ. ματαζευγοτροφέω, ε. ήσω, (ζευγοτροφέω) l.μα. adv. indoct. 12. Philopatr. 3., Chrymit Halten von Zugs und Lastvichgespannen berthun, guseçan, Isaac. 5, 43, p. 55, 23.

— Dat. zaradelles, ews, i, bie Bezauberung, Befanfs tigung, Begahmung, rav konerar, Luc. Philops. 9. κατάθεμα, τό, = κατανάθεμα, Apocal. 52, 3. Dav. καιαθεμάτεζω, = καταναθεματέζω, Matth. καταθεμάτισμός, ο = καταναθεματισμός lastin. Mart. παταθεξής, = πατά τὸ ἐξής, Inscr. Po-cock. p. 53, 49. πατάθεος, ον, (θεός) gottgemöß, gettig fürchtig, fromm, Poll. 1, 20., Philo de colend. parent. p. 31. + καταθεμάπειω, νετβ. θεραπείω. καιαθεμαίνω, νετβ. θερμαίνω, Oribus. p. 63. Matth. , 2ομηθεθά τακ or, verft. Bepuog, Schol. Pind. Ol. 3, 42. zαταθέρω, verft. θέρω, Schol. Soph. Tr. 191. Rieberlegen ob. Aufbewahren, rar aylar, Pallal. 2απαθάλαττόω, (θαλαιτόω) ins Reet wers
fen, Tzotz. z. Lycophr. 712.

2απαθάλπω, f. ψω, verst. θάλπω, Plnt.
Mor. p. 367 D., Alciphr. 3, 41. — Pass.,
DL. 7, 1. 152.

2απαθαμβόμαι, f. ήσομαι, (θαμβόω) dns
καιμοτική δεθαίνει με καιάλτως, καιάλτως, διμονική με διμονική καιακόντης το δικονική το διμονική δικονική το δικονική το δικονική δι Raimbertor, adi. verb. zu zerarloqui, no berzulegen (in die Erde), Geop. 4, 12, 15.
zarasew, f. Sevoouan, (sew) herabrew
nen; von Schiffen, einlaufen (in den ha fen), ele Ilmquin, Xen. Hell. 1, 1, 35.

2) berennen, burchrennen, Strift züge machen u. pidnbern, την βaallas χώραν, Xen. Mem. 3, 5, 26. Cyr. 1, 4, 17.; mit εlς, id. Holl. 5, 2, 43: heuntuhi gen, unsicher machen, την Ελληνικήν βάλατταν, Polyaen. 1, 23, 1. h) versobgen, τινα, Parthen. 13. c) wie καταιρέχο, entgegen geben, row vierescow onder, id. angueisen, auf Einen toszieben, row 6, 3, 10., DS. 15, 34, baf. Bessel. 43., Strab. 12, p. 573. b) sich muthig worauf verlassen, Theset. p. 171 C. bas. Leinb.; m. gen., Prozest, Pol. 3, 86, 8. καταθεωρέω, f., ησω, (θεωρέω) von obm ber befebn ob. betrachten Plat. Gorg. p. 465 D., Poli. 4, 8. - Dav. D., Poll. 4, 8. — Dav.

παταθεώνησις, εως, ή, bie Betrachtung,
Βε[φαιμης, Apollod. Poliorc. p. 14, 23.

παταθηγω, ί. ξω, (θήγω) [φάτξει, ωεξι,
δδόνια, Anth. 6, 303.

παταθήπη, ή, (πατατίθημι) bas Niebtryt[εξίε, εgelegte, Depositum, = παραπαταθηπη, Isoor. Trapez. 27., Clem. Al. Strom.
6. p. 748. 6, p. 748.

2αταθλάσσω, -ττω, = b. folg., Cyrill. in Matthael Gloss. 1, p. 18. 2αταθλάω, f. 2σω, (θλέω) zeotekden, 2 quet(φέα, - zeotechen, i Sonothi ili 49, 98; c (100 έχεικταθλά ω.), fs. Popphyt. in Allating Kxc. p. 287.

zernstew, f. now, (astes) niebertampfen im Kampfe überwinden, İnstitut, in Ispelov, Poll. 5, 44.; übtr. the augslav, Plat. Mor. p. 47F. 5246 aldosos und dudneides, ib. p. 469 B.: 2) sich sehr im Kampf üben, Plat. Mor. p. 2 B. 8 D. Mar. 26.; rl, in stwat

Reject. Dins. 2, 17, 31.

παταθλίβω, f. ψω, (9λίβω) nieberbrücken, gerbrücken, ausbrücken, unterbrücken, τούς δαλούς, Theophr. fr. 3, 23.; τδι πρεϋμα, Pint. Mor. p. 1832. Aem. Paul. 14. n. Spåt.

betracting 4. Dans gang steed maden; Theophylack hist. p. 98 C. hartiskiepie, swe, ff, ble Unterbundung, Bes

brudung, Gloss.
xarabvijazw, & xarabavovjene, aor. xar ναταθνήσεω, & απταθόνουμα, αυτ. πατ. (2θανον, ορ. πάτθονημα, βεταθνήσεω, & (190 κατ. (190 κατ.) βεταθνήσεω, βεταθνήσεω, βεταθνον, ρε. διαντέθνημα, βεταθνήσεως βεταθνήσεως βεταθνήσεως βεταθνήσεως βεταθνήσεως καταθνήσεως κα

vairas (rods, f. ham, and adm, (Gorna) verschangen, verschren, im nor med. Accop. fab. 296; pl 193 Cor. Diogenian. 7, 52. u. a. Spat.: im nor. p. Ath. p. 283 B : rovror... ravras (rods, lydias) mera vod vlod rara-verschia.

- Agrado(engis, n., das Beczehren, Niobt. Chim. unhali p. 471 D. 2αταθολήω, (9ολοω) gang frühen, feit träb, fchlammig ob. dunkel machen, Anaxagor. 180.(1)

xarasogeir, inf. dor. 2, udt. votr xara-🕭 ແພ່ດຂອ.

παιαθορύβεω, f. ήσω, (θόρυβεω) gegen Ginen larmen od. zanten, Scholi Ad. Eq. 1017.
u. a. Spat., auch etwas larmend od. zantend vorbringen, την από άμαξης πομπείων πασαν κατεθορύβει, Numen. 8. Kineb. pv. et. 14, 6. — 2) nieberfärnien, einen Kebner durch Lärmen zum Schweigen bringen, mit dem acc., Poll. 8, 154.; im pass. καταθορυβηθείς, Plat. Prot. p. 319 C.

καταθράσύν**ω, f. καταθ**αρ**σύνω.** 

παιάθραυστος, 'or, zerbrochen, zermalmt, adi. verb., Diosc. 5, 10, 2.

παταθραύω, (θραύω) zerbrechen, zermalmen, m. seo. Plat. Polit. p. 265 D., Plut. Mor. pc. 474 F. 1949 C. u. 2.

παταθράω, f. ήσω, (άδρξω) von oben hers

ab febn, herunterfehn, wie xudogaw, Maneth.

zaradynyew, f. how, (In 11326.; rea, App. Put. Mer. p. 1103 A. u. 26.

παταθοιαμβεύω, f. εύσω, (θριαμβέω) über εκοί τέππυρθίτη, m. gen. Byz.: υττόθητη, ξουνα, Ευπαλοίο, f. ήσω, (θροίω) = καταθορούο, f. ήσω, (θροίω) = καταθορούο Poll. 8, 154., Nicet. Bug. 7, 34. 

- sened Anton w. f. the weichlich ob. appig, Bubut. b. Ath. p. 553 A. t. ton - sened Anton w. f. γω, (Θρόπτω, irr.) ganz

vip naraduum, Hdt. 5, 89., 16 nover avoge πω γωνακός καταθυμίας, Απίμλου δ. Stob. Flori 86, 87. μ. Χ. — Αδυ. Απταθυμίως, Κυ-seb. v. Const. 3, 4. m. a. Spát. παταθυμοβορέω, f. γσω, μετβ. δυμοβορέω,

forder seeras vico popere, bas Leben unter herze freffenben Sorgen hindwingen, Pylhag. b. auct. v. Homi p. 366.

naraθομόσμα, verft. θυμόσμαι, έπε τινι, beftig ginnen. Theophyli hist, p. 275, 14 Bonn. καταθύω, (θύω, irr.) opfern, fchlachten: verzehren, πρόβατα, Hdt. 8, 19.; Xen. An. 4, 5, 36. δ., Luc., Ael. u. X.: als Opfer date bringen ob. weißen, την -δεκάτην, Xon. An. 5, 3, 36., DS. 4, 21., DH. 1, 23., Nicol. Damasc. Exc. p. 442. — 2) Med. καταθύεσθαίτινα, Ginen durch βauberopfer bewältigen,

80

zu feinem Willen, gur Liebe zwingen, Theoar. καταίθυξ, 0, ber Derabsteigende, 2. δμβρος, 3. 109. [Ueber die Quantitat s. θύω.] ber Platregen, Heavel. καταθωπεύω, υτε θωπεύω, Schol. καταιθύσσω, s. ξω, verk. αθθύσσω, mit Ap. kili. 3, 333.
παταιβάτός, ή, όν, poët. f. καταβατός, berabsteigend, betabsteigbar: worauf, wodurch man herab gehn ob. = steigen kann, θύραι κα-ταιβαται ανθρώποισι, Eingange zum herabsteigen für Menschen, Od. 13, 110.
παταϊγόην, adv. (καταϊσού) gewaltsam ob. wit Unselbum niehersahen, brusstad kahnen. burcheringen, Lycoplir. 249.

παιαιχίζω, f. τοω, (αίχιζω) mißhandeln, duch Mißhandlung entstellen, βασάνοις καιαιχίσβέντε, DH. 3, 73., l'halar. ep. 30, p. 120

u. X.: τείχεα κατίχισται, die Bassen sind μείατη fûr Menschen, Od. 13, 110.

παταϊγόην, αdv. (καταϊσω) gewaltsam od. mit Ungestûm miebersabrend, dramitos fabrend, gegnaan tennend, Ap. Rh. 1, 64., Orph. Lith. 502. Arg. 1180.

καταιγεδώδης, ες, (καταιγές, είδος) einem Mindstög süntüm, δεία sünt non Rauch und Ruß entstellt, beschmust, Od. 16, 290. 19, 9.: im med. own oor zarauxii, Eur. Andr. 827.; DS. 18, 47. 20, 54. 

μφ einer Dandlung schämen, sie bereuen, κατηδέσθη μη γενέσθαι τοῦ προκινδυνεύοντος
αριθμοῦ τῆς πατρίδος, Plut. Pomp. 64.
καταιθαλόω, (αλθαλόω) gang gu Ruß ob.
Μόμε brennen, Ar. Av. 1243. 1240. Eur. Suppl.
640. Tro. 60., Heliod. 2, 3. b) berussen, mid beschmugen, ober schwärzen, ύπὸ τῆς καταιρέω, ion, s. καταιρέω, ion, s. καταιρέω, hetc.
μεβόλου κατηθαλωμένον, Luc. d. door. 5, 4.

» nehmen, » tragen, » bringen †. — 2) intr. Hdt. 5, 92.: x. 1l, etw. als Schuld od. Bers berunter», iherabtommen, άπ' δχθων, herunter» brechen angeben, zum Borwurf machen, etw. Schuld geben, λeinen nieden, etw. Schuld geben, λeinen nieden, etw. Schuld geben, λeinen nieden, etw. Schuld geben, λeinen niederigern sich begeben, ressen, antommen, sich berabtommen, sich begeben, ressen, antommen, sich begeben, ressen, auch in pass. auch

xαταίσιμος, ον, = αἴσιμος, Hesych. παταισιμών, υτ. ταισιμός, 110-110 αις. παταισιμών, nerbrauden, vermenden, αις. twenden, πάνια τάκροχώλια, Kubul. b. Ath. p. 622 Ε.; πώμα, austrinten, Epinic. b. Ath. p. 432 C.: ion. Wort von αίσα, desse simpl. αλσιμόω nicht vortommt, vgl. αναισιμόω.

zaraloios, or, = aloios, Epyor, Aesch.

Ag. 1580.

Ag. 1580.

παταΐσσω, f. τζω, (αΐσσω) mit Ungestüm berabsahren, herabrennen, herabstürzen, opp. άναίσσειν, έξον ψυχαίς άναίσσειν και καιαίσσειν, Hermes b. Stob. Kcl. phys. v. 1, p. 1076., gegenanrennen, anstürmen, Ap. Rh. 2, 224. — 2) trans. burcheilen, burchstiegen, burchstürmen, m. acc., πόσμον, Emped. b. Tzetz. hist. 13, 84.

καταισχοεύομαι, (αλοχρός) bofe, folechte Reben führen, Tzetz. hist. 6, 32.

καταισχυμμός, ὁ, (καταισχύνω) **Βείφά**σ mung, **Βείφίπ**ρίμης, Clem. Al. p. 587. 601. Theodoret.

καταισχυντής, ήρος, Aesch. Ag. 1336.; und † καταισχυντής, οῦ, ὁ, ber Beschamer, Beschimpser, Entebrer; von

Τασιασχύνω, (αἰσχύνω) bas pf. pass. κατήσχυμαι, (κιτονική bas pf. pass. κατήσχυμαι, (κιτονική bas pf. pass. κατήσχυμαι, (κιτονική bas pf. pass. κατήσχυμαι, (κιτονική bas pf. pass. κατήσχυμαι, (κιτονική bas pf. pass. κατήσχυμαι, (κιτονική bas pf. pass. κατακαίω, (κιτονική bas pf. pass. κατακαίω, αιτ. νάω, [α] fut. κατακαύσω, [είτει κατακαίω, αιτ. νάω, [α] fut. κατακαύσω, [είτει κατακαίω, αιτ. νάω, βιτ. νατάκηα, άντι δυστεπική μετακοίο κατακοίο ατακοί κα

xαταιτιάσμαι, f. άσομαι, dep. med., (al-τιάσμαι) bejdulbigen, antiagen, τινά τινος, u. a. Spåt. DC. 68, 1.: Edulb geben, Borwürfe machen, zonaxάλυμμα, τό, bie Bebedung, Dede, Bers

καταιχμαλωτίζω, (αλχμαλωτίζω) zum Ses fangenen machen, Tzetz. in Cram. Anecd. 4, p. 55, 16.

p. 55, 16.

και αιωρέομαι, als pass. (αἰωρέω) ihernies
berschneben, herabhangen, δύσανοι και ηωρεῦντο, Hes. Sc. 225., Ioseph. bell. Iud. 3, 7, 19.

κατακαγχάζω, f. άσω, (καχχάζω) bersachen, saut auslachen, m. gen., Anth. 5, 216.;

αυτακαῆμεν, dor. u. lacon. inf. aor. 2.

pass. f. και ακαρίαι υση κατακαίω.

κατακαίμεν, do. inf. praes. set. f. καν σε

κατακαιέμεν, ep. inf. praes. act. f. κατακαιέμεν pon κατακαίω, v. 28., il. 7, 408. κατακαίνω, (καίνω) = κατακτείνω, bef. bei Xen. febr gebrauchliche u. ber fonft gewöhnlichen vorgezogene Form; ben aor. zarezavor bat 2. Dinborf an mehreren Stellen bergeftellt, wie Xen. An. 4, 2, 5. DS. 1, 89., vgl. denf.

3. Xen. An. 1, 6, 2., wie B. Dind. Soph.

Ant. 1321.; das pf. κατακεκανότες, Xen. An.

7, 6, 37. Das B. haben auch andere Prof.
wie Parth. 7., auct. b. Suid. s. v.

πατακαίριος, ον, = παίριος, v. 28., Il. 11, 439., Anth. 9, 227., Schol. Luc. 3, p. 25, 15 Jacob.

zarazallúra, verstårites zallúra, versabs

και ακαλυπτής, ό, = καλυπτής, v. 84. Exod. 27, 5. και ακάλυπτω, f. ψω, (καλύπτω) gang be-becten, verbecten, τέ τινι, etw. mit etw., il. 1, 460. (in tuesi) u. δ., Hes. Op. 120.; κατα-4(i). (in tinesi) u. δ., Hes. Op. 120.; κατακλίταντες αὐτὴν ψατεκάλυψαν τῆ σκηνῆ,
λen. Cyr. 6, 4, 11.: pass. Plat. Meno p.
76 B. u. U.: übtt., μέλας... ὄσσε κατεκάλυψα
βάνατος, Bur. Tr. 1314., in times. II. 16, 325.,
λesch. Pers. 881. — Med. [iά verbüllen,
beteden, das Gesiät, Hdt. 6, 67.; κ. τὸ
πρόσωπον, Genes. 38, 15.: übertt., τῷ λογισμῷ κατακαλυψάμενος, (Plat.) ep. p. 340!
λ.: [iἀ verbergen, Plat. Timae. p. 40 C.
2) übertt... δεπάητελε, beschönigen. +. Das. a.: μις ververgen, Plat. Timas. p. 40 C. — 2) übertr., bemänteln, beschönigen, †. Dan. χαταχάλυψες, εως, ή, das Bedecken, †: das Berbeckssein, bie Berbeckung, τὰ ἐν χαταχαλύψει σπλάγχνα, Gal. 19, p. 357, 12. δ. — 2) bie Bemäntelung, †. xaraxagosoc, or, (xagoia) gegen bas Berg, ins Berg gehend, πληγή, Han. 7, 11, 6. u. KS. — 2) nach bem bergen, b. i. nach Reigung. nach Wunsch, t. κατακάρπιον, τό, bas Fruchtgehause, Theophr. HP. 4, 10, 3.; von κατάκαοπος, ον, (καοπός) fruchtreich, frucht-bar, Aristodem. b. Ath. p. 495 F., L.XX. b) = πλούσειος, KS., Heaych. — Adv. κατα-κάρποις, Zachar. 2, 4. Dav. κατακαρπόω, Opfer, bes. Fruchtopfer vers brennen, LXX., Suid. Dav. xaraxanwois, ews, i, bas Berbrennen ber Bruchtopfer, +. 2) bie Afche ber verbrannten Bruchtopfer, Levit. 6, 10. κατακάρυκεύω, verft. καρυκεύω, Synes p. 2 B. κατακάρφω, (κάρφω) gang einschrumpfen, vertrodnen laffen: bh. pass. gang eintrodnen, vertrodnen, φυλλάς, Aesch. Ag. 80. b) übtr., aufreiben, erschopfen, vergebren, †. κατάκασσα οδ. κατακάσα, ή, = κάσσα, Sure, Callim. b. BM. p. 819, 4., vgl. ib. p. 494, 38. κατάκαιμα, τό, (κατακαίω) bas Anger brannte, Berbrannte, ber Brand, Numer. 19, 2) bie Brandblase, Hippocr. p. 143 C. [nen, Eum. p. 149. Dapon zaraxauparow, in Brand fteden, verbrenπαταπούσιμος, ον, berbrennbar, Hesych.
πατάπαυσις, εως, ή, (παταπαίω) das Berbrennen, Gal. 19, p. 542, 12., Porphyr. de abst. 4, 15. χατάχαυσις, εως, ή, (χατάχαίω) das Ber: χατάχεινημός, ό, das Befehlen, Burufen, rennen, Gal. 19, p. 542, 12., Porphyr. de Ermuntern, Poll. 4, 84.; von χατάχαιτης, ου, ό, der Berbrenner, χατά βυτυίευ, Ar. Av. 1273.: bef. den Latt jum

hallung, loseph. b. Iud. 5, 12, 3.: Ropfver, Ravirat, Benennung gewiffer Ehrenamter in hulung, Schleier, Bxod. 26, 14.; von Rreta, f. Plut. Mor. p. 296 B. κατακαυχάομαι, f. ήσομαι, dep. med., (καυχάομαι) sich rühmen ober brüften gegen Einen ob. etw., τινός, ihn sehr geringschähig bebanbeln, verachten, ep. Jacob. 2, 13., Rom. 11, 18. u. a. Spat. κατακαχλάζω, beeft. καχλάζω, b. es. im cod. Paris. 2895. b. Kumath. p. 394. κατακαχούω, (κάχους) wie (geröftete obn getrocente) Gerffe gerreiben, Paus. b. Kust. p. 1835, 42., Phot., Heaveh. † κατακεάζω, f. άσω, = κεάζω. zarazialio, = bas vorhg., Ael. VH. 14,8.; κατακείναι, nach Schnett. κατακήναι υ. κατακείαι, ep. inf. nor. 1. nct. gu κατα-καίω, Od. 10, 533. 11, 46. κατακειέμεν, ep. inf. praes. act. f. κατα-καίειν, Il. 7, 408., wo Bolf aber κατακήvorräthig baliegt (nach Dermann, sonft geweit d' agerg 20, was man erklatt, wenn Einer sich auf Augend legt, sich dersetben besteisigt, wie kyneireit, Pind. Isthm. 1, 41., bh. bereit liegen, bereit sein: später bes. a) untidig ober mufig baliegen, sich um nichts kömmen, Xen. An. 3, 1, 14. b) frant banieberliegen, πατεκέατο δυθαλμιώντες, Hdt. 7, 229., Luc. Icar. 31. u. Χ., c.) gu Xiíche liegen, Plat. Symp. p. 177 D. 223 B., Ath. p. 23 C. u. fonft gew., vgl. Herodina. p. 441 Pars. d) to xaraxelueror, bas niebermarts Liegende, b. i. bas gegen bie Seetufte gu Gelegene, f. παταπείρω, f. περω, (πείρω) αδίδαττα, αδιδικήτες, αδιδικήτες ο πώγων, Plut. Mor. p. 52 D. — 2) αμίτειδες, νετιείτας, αμάριμπδετη, βίστον, οίπον, μήλα, Od. 4, 686. 22, 36. 23, 356. κατακείω. (κείω) desiderat. zu κατάκειμαι, ich will mich nieberlegen, habe Euff mich nieberzulegen, Od. 7, 188. 18, 408. 419.; κακείοντες, ep. part. 7. κατακείοντες, ll. 1, 606., Od. 7, 229. 396. νατακεκλεισμένως, adv. vom part. pf. p. pon κατακλείω, verichlossen, Hosych. s. v. κατ εχλάζετο. αστακεχράκτης, ου, ό, (κατακράζω) brt Rieberichreier, ber Andere burch Schreien ober Barmen abermaltigt, Ar. Eq. 303., nach herm.

u. Dind.

κατακενόω, perft. κενόω, Genes. 42, 35.: απακερού, σειμι κερού, σειμι τε, 33.: κατακερούο, νειξι κεροδό κατακερούο ται, 19αχνόει αι, 19αχνόει αι, 19αχνόει αι, 19αχνόει αι, 19αχνόει αι, 19αχνόει αι, 13. νετδοτότη. 30, 6. Alex. Tr. 3, p. 202. κατακερτάννομι, seltene Rebensorm νοιπ στακερτάνουμι, seltene Rebensorm νοιπ οδειμικότη. Βείτεια κατακερτάνουμι, με εξείτεια δειμικότη

folg., (Luc.) Philopatr. 4.

χατακεντάω, spatere Form f. κατακεντέω, Demetr. Hieracos. p. 133., Epiphan. 1,

p. 417 B.

xaraxerieu, f. nou, (xerieu) durchfteden, sftoffen, s bohren, Plat. Timae. p. 76 B., DS. 3, 76.: durchfchleffen, erichieffen, nieberichieffen, App. Hisp. 35., Palaeph. 1, 7.: úbtt., ὑπὸ τῆς ἀπιστίας κατακεντούμενοι, Philop. 308 A. Dapon

παταπέντημα, τό, bas Durchstechen, †. — 2) 174 B.; οίκτω, vom Mitteid befanftigt, bas Durchstochene, bas Loch, Plat. Timae. weicht werben. Theophyl. hist. p. 35, 20. p. 76 B.

χαταχεντίζω, f. ίσω, att. ιώ, χαταχεντέω, nieberftechen, mit bem Spieß erlegen, Aol. 325 A.

κατακηλητικός, ή, όν, zum Bezaubern, Bezaub

f. aaw, (xegarrout, irr.) vermischen, temperis ι ασω, (περαγομι, πι.) σειαιτική επίμετος τοι οίνος πολλή κατακερανούμενος . ύδρο-ποσία, Plat. Mor. p. 132 D.: ion. F. des aor. κατακρήσαι, Hesych. Dad. κατακεράσις, εως, ή, die Mischung, Vermissichung, Temperatur, Arist. de gen. anim. 1, 18.

κατακέρασμα, τό, = b. vorbg., Rust. Opusc. xatauegitorixic, i, or, gur Mifchung ge-horig, gum Mifchen ob. Semperiren geschicht, bes. von Argneimitteln, Gal 19, p. 696, 11. 15. Geop. 42, 19, 8.

κατακέραυνοβολέω, (βάλλω) = bas folg.,

Eumath. 8, p. 313.

κατακεραυνόω, (κεραυνόω) nieberbonnern, mit bem Donner erichlagen, (Lia.) Philopatr.

4., Eumath. p. 150. 178 Teuch.

xarazeodalvo, f. avo, auch jow, (negdal-ro) aus Gewinnsucht verfehn, vernachläsigen, bebruden, Ken. Oec. 4, 7.

απτακερμάτιζω, f. log, att. Yw, (κερμα-τίζω) in fleine Theile geriegen, zertheilen, zer-fidein, galveral μοι είς σμικρότερα καταεικεριατίσθας ή του ανθρώπου φύσις, Plat. Pol. μ. 395 B.; εἰς μικράς κατακερματιζομένη τομάς ή διηγησις, DH. de Thuc. §. 9. p. 828, 5 Reisk.; χ. την τέχνην εἰς μιχρά, Demetr. de eloc. §. 76.; χατακεκερματικό-τες την μουσικήν, Plut. Mor. p. 1142 A.: υου Krantheiten, zertheilen, brechen, λυομέ-νου τοῦ πυρετοῦ καὶ κατακερματιζομένου, Πίρρος. p. 383, 43.: groffes, battes Gelb in

Rubern angeben, Ar. Ran. 208.; f. ne-irert, Philo p. 131 F. (wo es avec mit Enezlevája verb. ist).

κατακερχνόω, νεείτ. κερχνόω, κατακερχνού-

πατακέφάλα, adv. s. κατά κεφαλής, fops-unten, db. umgefchrt, Geop. 10, 30. p. 699. u. a. Spat. s. Bast 3. Greg. Cor. p. 766. πατακήτων, ep. ins. praes. zu καιακαίω, II. 7, 408.

κατακηλέω, f. ήσω, (κηλέω) bezaubern, Heraclit. de incred. 16.; bh. übtr., burch Zaustermittel besonstigen, lindern, mildern, heisten, twa, Soph. Tr. 998., Plat. Cratyl. p. 403 D., Lexic.: übhyt weich ob. sanst simmen, κατακηλείσθαι ύπο της μουσικής, Ath. p. 174 B.: σέκτω, vom Mitteid befanftigt, ers

κατακήλησις, εως, ή, bas Befanstigen, Einsbern, die Einberung, Origen. 1, p. 324 C.

ρυμέναι, DS. 18, 71. παταπεράννυμι, Β. - ύω, Poll. 10, 149., 417., DC. Exc. Vat. p. 168 Mai.

κατακήσμεν, ep. 1 plur. coni. aor. 1. zu κατακαίω f. κατακήωμεν, 11. 7, 333.

κατακηρόω, (κηρόω) mit Bachs überzichen, Hdt. 1, 140. 4, 71., Xen. de re eq. 10, 7. nach Poll.

κατακηρύσσω, att. — τεω, f. ύξω, (κηρύσσω) burch ben herold ausrufen, befannt machen σω) burch ben Herold ausrufen, bekannt machen lassen, τάς πρέσεις, Pol. 23, 2, 6., Poll. 8, 61., vertándigen, bestehen, gebieten, σιγήν, Χοπ. Anab. 2, 2, 23.; ήσυχίαν, Poll. 4, 91. 93.: τὶ εῖς τινα, είναι Simb in einer Bersteiges rung suscidingen lassen, Plut. Sull. 3. κατακιβδηλεύω, verst. κεβδηλεύω, Phot. bibl. p. 282, 2. u. α. Εράτ. κινέω, Schol. Theoer. 5, 116. Dau.

χαταχίνησις, εως, η, verft. χίνησις, Schol. Od. 2, 315.; χατά χίνησιν, Buttm.

πατακιονάω μ. πατακίονημι, (κιονάω, irr.)
= πατακεράννυμι, Anth. 9, 362, 12., Alex.
Aphr. Probl. 2, 70.; Longin. 15, 9.
πατακισσηρίζω, f. ίσω, (κισσηρίζω) mit
Bimmftein ganz abglätten, abreiben, Ath.

p. 529 A. untaxinoos, ov, (xiovos) voll Epheu, damit gefrangt ob. umwunden, (Anacr.) 6, 7 zarazzicouzi, f. idouai, dep. med., vers

starttes απείζομαι, Hesych.
πατάπλασος, ον, (πλάσος) voll 3meige, He-

πατακλαδος, ον, (κλάδος) voll zweige, Heτου τοῦ πυρετοῦ καὶ κατακερματιζοιείνου,
Πίρρος. p. 383, 43.: grosses, battes Gelb in
tiene Mûngen umsegen, = wechsein, †, s. κερμα
με κατακλαίω, s. ξω, dor. f. κατακλητίω,
κατακερματιζώ. Dav.
κατακερματισμός, ό, das Zerstäckein, δυνάμεως, Porphyr. sent. 37.: das Umwechseln in
tleine Mûngen, νομισματικόν, Kust. Opusc.
p. 153, 9. u. song b. Ep à t.
κατακερτυμέω, (κερτομέω) schelten, schime etwas vorweinen, m. gen.
μεως, potten, Hdt. 1, 129.; τενά, id. 2, 135.;
από τενός, Polyaen. 1, 34, 2., Long. 2, 20.;
κατακλαίω, att. κλάω, fut. κλαύσομαι,
(κλαίω, irr.) beweinen, τινά, Ar. Vesp. 386.;
— Med., Eur. IT. 149. El. 156., Pol. 12,
113. 128. o) Gine etwas vorweinen, m. gen.
pers., Rpict. diss. 2, 17, 26. 3, 24, 77. 1, 23,
μεως, Polyaen. 1, 34, 2., Long. 2, 20.;
κατακλαίει αὐτός ἐαυτοῦ, weint sich selbst

πατάκλάσις, εως, ή, (κατακλάω) das Bets brechen. der Bruch, †.— 2) die Berbrehung, όμματος, Hippoer. p. 1165 G.; ἄρθρων, ib. — 3) das
Anprallen des Brides, des Schales gegen einen
Arvor, des Berbrechen und Landmann des Arvor, des Berbrechen des Confession de

κατάκλαυστος, οπ, adi. verb. v. κατακλαίω, ju beweinen, beweinenswerth, Nicoph. ius grac-

πατάκλαυστος, δη, adi. verb. v. κατακλαίω, ξυμα, sich sersung, ξαυτόν εξε τος ποπ. 1, p. 196 Β.

1 κατακλάω, s. άσω, (κλάω, irr.) gerbrezchen, ε inicten, s. 1.3, 608. 20, 227.; τά δόρατα κατέκλων, Hdt. 9, 60. u. X.: ads brechen, abnagen, abbrdelin, λέγει δὲ καὶ ως κατακλάσαιεν καὶ ταῦτα οἱ κόρακες, Ραμε. 10, 15, 5. b) beugen, nicberbeugen, αὐχένα, Thoocr. 25, 147.; pass. von ticht strahen, amprallen und sich gerstreuen, ausbreiztsten, τῆς πόλεως εἰς κινδυνον μένης, Plut. Mor. p. 897 D. c) brechen, schweich, εἰς κατακλωμένης καὶ εὐςυνομένης, Plut. Mor. p. 897 D. c) brechen, schweich, τῆς πόλεως κατακλωμένης καὶ εὐςυνομένης, Plut. Mor. p. 897 D. c) brechen, schweich, τὰς δυμεως κατακλωμένης καὶ εὐςυνομένης, Plut. Mor. p. 897 D. c) brechen, schweich, τὰς δυμεως κατακλωμένης καὶ εὐςυνομένης, Plut. Mor. p. 897 D. c) brechen, schweich, τὰς δυμεως κατακλωμένης καὶ εὐςυνομένης, Plut. Mor. p. 897 D. c) brechen, schweich, τὸς διακλωμένης και εὐςυνομένης, Plut. Mor. p. 897 D. c) brechen, schweich, τὸς διακλωμένης και εὐςυνομένης, Plut. Mor. p. 897 D. c) brechen, schweich, τὸς διακλωμένης και εὐςυνομένης, Plut. Mor. p. 897 D. c) brechen, schweich, τὰς διακλωμένης και εὐςυνομένης, Plut. Mor. p. 897 D. c) brechen, schweich, τὸς διακλωμένης και εὐςυνομένης, Plut. Mor. p. 897 D. c) brechen, schweich, τὸς διακλωμένης και εὐςυνομένης, Plut. Mor. p. 897 D. c) brechen, schweich, τὸς διακλωμένης και εὐςυνομένης για το εὐςυνομένης για το εὐςυνομένης για το εὐςυνομένης για το εὐςυνομένης για το εὐςυνομένης για το εὐςυνομένης για το εὐςυνομένης για το εὐςυνομένης για το εὐςυνομένης για το εὐςυνομένης για το εὐςυνομένης για το εὐςυνομένης για το εὐςυνομένης για το εὐςυνομένης για το εὐνομένης το εὐνομ Hom. 1, in Matth. p. 12.: κατακλώμεναι y wral, gebrochene Stimme, Hippocr. p. 158 E.:

Fab. 15,

2 κατακλάω, att. f. κατακλείω, w. f.

κατάκλειμια. τό, (κατακλείω), womit man etwas μισμητερίζες, εξιέτ, Niemen oder dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) durche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) burche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) burche dos empfangen, zugetheilt erhalten, Pol. 2, 21. 7. 70, 1., Strab. d) burche dos empfangen, zug

λέμνων, bom Rocher, Call. Dian. 82.

τος, Ηιρροστ. p. 1165 G.; ἄρθρων, ib. — 3) das Anprallen des Lichtes, des Schalles gegen einen Korper, das Zerdrechen und Zerstreuen desselbeiden, καιάχλεστος, ον, derschlossen, eingeschossen, das Zerdrechen und Zerstreuen desselbeiden, καιάχλεστος, ον, derschlossen, eingeschossen, das Zerdrechen und Zerstreuen, kaist (Call. d. Hephaest. p. 111., κατάχλεστος, αί, είνα κατάχλασμα, τό, Bust. Op. p. 304, 46. κατάχλασμα, τό, bust. Op. p. 304, 46. κατάχλαστον, τό, das zu brechende Brod, das gewisse Art. Detaren (wahrsch. dierodulen. Casaud. ανατάχλαστον, τό, das zu brechende Brod, das gewisse Art. Detaren (wahrsch. dierodulen. Casaud. ανατάχλαστον, μεταχλείο. ανατάχλαστος, διατάχλαστος, μα, fich in eine geftung, Xon. Cyr. 4, 1,

10 m. 1, 10 Match. p. 12.: κατακλοίμεναι y ωνα!, gebrochene Stimme, Hippoer. p. 158 g.: απακληροδοτέω = κληροδοτέω, Deuts-Stimme berabbeugen, von unnatürlich tiefer Stimme. — 2) übtr. erweichen, rühren, zum Mitleid bewegen, κατεκλάσθη μοι φίλον ήτου, Od. 4, 538. 9, 256. u. δ., Plat. Phaed. 3. C., Call. h. Del. 107. u. X. b) bres den. nieberschlagen, τὸ σοβαρόν, Plut. Mor. p. 767 D.; τὸ θράσος κατακέκλασιο, id. Fab. 15, 2 κατακλάω, att. f. κατακλαίω, w. f. κατακληροδοτέω = κληροσομέω, δ. μο Βετοκήμα betommen, δίται. 4, 16. b) zum Crbe machen, als Crbschaft ge-ben, vererben, Jerem. 3, 18. c) zum Crbe handen, einsehn, τινά, 2 Reg. 7, 1. — 2) verloosen, verthellen, Josua 21, 3. u. son! LXX.

zaraxhosta, ή, Poll. 8, 116., u.
κατάκλησις, εως, ή, (κατακαλέω) das 3ωfammenberufen ber aufferhalb der Stadt auf
bem Lanbe wohnenden Burger, Ammon. p. 47.

h) bas Anrufen, Seor, Poll. 1, 29. c) bas]... καιακλύσειν, Plat. Pol. p. 473 C. 492 C. Jurudrufen, Αλκιβιούου, argum. DS. 13, p. u. δ. h) über, überftrömen, überfchuten, 539 Wessel. (μετάκλησις Cichft.)

zaiázλητος, ον, (zurazadéw) gusammens rusen, áda, Tab. Herack. (?) berufen, al/a,

xaraxijun, 70, (xaraxlelw. Xaraxijun, 70, (xaraxlerw) bas Rubebett, Sopha, Lehnftuhl ob. bgl., Joseph. ant. Jud. 15, 9, 3.

xaraxlivis, is, (xaraxlivw) banieberties gend, hingestreckt, bef. auf bem Bette liegend, wegen Krantheit) Pol. 31, 21, 7., Suid. Poll. 3, 106. — 2) geneigt, abschüsig, DH. 5, 38., Anth. app. 48., Simon. Amorg. 4 Schneidew.

κατακλίνοβάτής, ές, (πλένη, βαίνω) um bie etten herumgehend, Beiw. der Krantheiten, Betten berumgebenb, (Luc.) Tragod. 198.

xataxlirw, (xlirw) niederlehnen, nieder-biegen, δόρυ επί γαίη, Od. 10, 165.; her-unterlehnen, herabstarzen, τύραννον, Theogn. 482.: aniehnen, δύραν, Poll. 10, 25.: 482.: anlehnen, Ovoar, Poll. 10, 25.: bef. auf ein Eager, ai Seganairai xaraxlravies (αὐτην) κατεκάλυψαν τη σχηνη, Xon. Cyr. 6, 4, 11.; Xon. Cyneg. 9, 3.; zu Bett bringen, Luc. asin. 8.; εἰς Ασκληπιού τινα (um thn baselbst burch ben magischen Tempelschlaf heis thn daseibst durch den magischen Tempelschlas heis das Regenwasser zusammensliest, Gloss. lin zu laisen), Ar. Plut. 411, 662. u. dgl. U.: bes. auf das Aichlager sich niederlegen lassen, coer sohpt sich lagern lassen, um zu speisen, reloerae, aooa of Aioa Karandość, re sow; Ilégorae narandość, ele letuwa, Halt 1, 126., Plut. Mor. p. 149 F. u. U. d. de Schiestal und die unerdittlichen Schwester inderlegen, daniederliegen, sich lagern, έπλ sacrandość, Ar. Vesp. 1040.; έγω κατακλυνσική σομαι, id. Eq. 98. u. d.; ποτέ μέν έστως, σπορίως δέ κατακκαλιμένος, Pol. 6, 53, 1. u. U. i. ele γόναια, auf die Kniet sallen, aist. HA. 2, 1.: des. sich de Kniet sallen, kiet sall u. fonft gew. ; επὶ στιβάσων, Plat. Pol. p. 372 B., Xem. Cyr. 5, 2, 15. b) fich herniebers ober herablehnen, siehn, xaraxekltrae νάπη, Ap. Rh. 4, 734.: von ber Conne uns tergehn, Poll. 4, 154. — Kommt bei Trag. nicht vor. Dav.

aniautisis, ews, n, bas Rieberlegen, sich tagern, acraulisis rov yaupv, bas eheliche Beilager, burch bas bie heirath vollzogen wirb, Hdt. 6, 129.: bef. bei Tische, Plat. Pol. p. 425 B. Symp. p. 175 E., Arist. Polit. 7, 17., Plut. Mor. p. 679 F., Alciphr. 1, 39. u. X. f. Rhyttenb. g. Plut. Mor. p. 148 E.: ob. auf bm Krantenlager, Joseph. ant. 4, 8, 33. Aristid. 1 p. 38, 21. u. X.

zatázλιτον, τό, = zatázλιμα, Snid., wo wahrsch. zatázλιμα herzustellen. zatázλονέω verst. zλονέω, hestig in Beswegung segen, pass. Greg. Nyss. 2, p. 1005/A.

feben, rivi, aneria rauta noinjuadir, Cratin. b. Schol. Ar. Kq. 523., δαπάναισιν Φριγών πόλιν, Eur. Το 995.; ἀφθρνία την ξμην δίωταν, Χεπ. Θες. 2, 8.; ξεπιγνάμμασι τινα, Anth. 11, 137. u. A. δ.: btf. mit Borten Imbn überschutten, betauben, Luc. Psendol. 25., Plut. Mor. p. 313 B. — 2) bespulen, abspulen, την πυελον, Ar. Pax 843.; τα βαλανεία, Gal. 6, p. 629. — 3) verschwems τὰ βαλανεία, Gal. 6, p. 629. — 3) verfdwemsmen, wegfdwemmen, Pind. Ol. 11, 10.: austigen, ψετολ κατακλύζουσι (τὰ λχνη τοῦ λαγω), Xen. Cyn. 5, 4.

κατάκλυσις, εως, ή, bas Ueberfcmemmen, bie Ueberschwemmung, Astrol. Camerar. p. 21, 23.: bas hineingiessen, bie Einsprigung (b. t. Ripfitz), Hippocr. p. 47, 18.

και άκλυσμα, τό, = κλυστής, **Ripftir**, Hip-poer. p. 338, 27. κατακλυσμός, ό, bie Ueberschwemmung, Plat. δ., DS. 5, 47., Plut. Pyrrh. 1.: übtr.,

Dem. p. 299, 25.; φωνής, Poll. 6, 148. κατάκλυστρον, τό, complavium, Ort, wo das Regenwasser zusammensließt, Gloss.

κατακλωθω, (κλωθω) herunterspinnen, abs spinnen (bes. von den Schickslasgdetinnen), med. κατεκλώσαντο (έπεκλ.), Lycophr. 145. κατακναίω. == dem folg., έαυτόν, sich quasten, plagen, Themist. Or. 32, p. 362 B. κατακνάω, (κναω) gerschaen, gerreiben, gerstragen, Ar. Eq. 771.; άλωπεκίας καιακνητωθείσις, Diosc. 2, 149. b) gertheilen, gersschnichen, gerssichten, gerschaften, hneiden, zersplittern, xarexxnoas rois orpa-tiwrais alases, Ar. Vesp. 965. 966. c) ichropfen, noda, Luc. Ocyp. 91. — Pass.

Buden empfinben (aus Geilbeit) +.

ματακνήθω, (κνήθω) = κατακνάω, ξετε tragen, abtragen, λειχήνα, Nic. Theτ. 944. κατάκνημος, ον, (κνήμη) dictoeinig, Papyr. Reg. im Journ. des Sav. 1833. p. 330, 20. κατακνιδεύω, (κνίδη) wie Brennneffeln brens nen ober juden, xarexvidever, xarequer, Hesych.

κατακνίζω, f. ίσω, (κνίζω) gerrigen, ger-ichneiben, gerhaden, gertheilen, τα έκ των σας-Ευπ. p. 246. 250. 338. u. δ.

Σαταχλύζω, f. ύσω, úberschwemmen, μεταχνισθείς το σχέλος, Oribas.

μεταχλύζω, f. ύσω, (χλύζω) úberstutben, λύγους, Isocre p. 236 C.; necten, teisen, stientschwemmen, unter Wasser steen, ersausen, in destruction, in the suberschwemmen, unter Wasser steen, ersausen, in the suberschwemmen, unter Wasser steen, ersausen, in the suberschwemmen, unter Wasser steen, ersausen, in the suberschwemmen, in the suberschwemmen, in the suberschwemmen, in the suberschwemmen, in the suberschwer suberschwemmen, in the suberschwer suberschwemmen, in the suberschwer suberschwer suberschwemmen, in the suberschwer



πατακνισμός, δ, = πνισμός, ber Unteis Merrbusen einlausen, Ianden, Thua 8, 92, οδ. Arteb zur Wollust, Schol. Ar. Pl. 975.

πατακνώσσω, (πνώσσω) schole, Ap. Rh. 14, 26. — Med., Poll. 1, 102. Dav.

3, 690., Orph. Lith. 316.

πατακύλπισις, εως, ή, das Einlausen in εί-

3, 690., Orph. Lith. 316.

πατακοιμάω, f. ήσω, (κοιμάω) in Schlafen, Βατακοιμάω, f. ήσω, (κοινμβάω) unterplat. Symp. 3. C. b) übertr. einfchlafen, in tauchen, Arist. HA. 7, 2. 9, 37., Luc. Japp. Βετακοιμάομαι, fich schlafen legen, einschlafen, κατακοινμβητής, οῦ, ό, bet Tauchen, Arist. HA. 9, 48., Ath. p. 296 F.

πατακοιμάομαι, fich schlafen legen, einschlafen, κατακοινμβητής, οῦ, ό, bet Tauchen, Arist. HA. 9, 48., Ath. p. 296 F.

πατακοιμάω, f. ήσω, (κοιμάω) an Φαττα servi, fl. 2, 355 (in bet Il. nut im αοτ. κατεροιμήθην). Φάμες fit bie Bertauschung von biesem B. u. κατακοινικός πατακοινικός πατακο biefem 23. u. zaraxoiulo, f. Jacobs &. Ach. Tat. p. 577.

Τατ. p. 577.

† κατακοιμητής, οῦ, ὁ, = κατακοιμιστής.
κατακοιμητίς, οῦ, ὁ, μυμ Ginfdigern
gebbrig ob gefdict, Schol. Theocr. 18, 1.
κατακοιμητικός, ἡ, ὁν, μυμ Ginfdigern
gebbrig ob gefdict, Schol. Theocr. 18, 1.
κατακοιμίζω, ί. (σω, (κοιμίζω) in Schlaf
ob. ξυ Beett bringen, είπίσμιξα είπισεη, είσμες, (κοιμίω) berab ε, beruntæ
ob. ξυ Beett bringen, είπίσμιξα είπισεη, είσμες, (κοιμίω) berab ε, beruntæ
ob. ξυ Beett bringen, είπισμες, τὰ
συσυνοῦντα τῶν παιδίων, Plat. Legg.
p. 790 D., Luc. ver. hist. 2, 34. Asin. 6.
b dbeett., τοὺς πολεμίους, Plat. Mor. p. 346
c.: befänftigen, = καιαπραῦνω, Hesych.: a u sl δ fæn, τὸν λύχνον, Phryn.
com. b. Poll. 7, 178 (vgl. BA. p. 46, 26.
Meineke hist. crit. com. Graec. 1, p. 151.).

κατάκομος, ον, (κόμη) mit berabhāngas
bem Φαατ, bidytbehaart, bidyt gelodt, Bur. 2) verschlafen, xaraxoculteer quia-ir, die Bache verschlafen, Aol. HA. 1, 15. 23, 13, 13, 22.; xaτακοιμίζειν της ημέρας τὸ χρησιμώντατον, ben besten Abeil bes Tages bergislafen, Xen. Mem. 2, 1, 30. — Dav. χατακοιμιστής, οῦ, ὁ, ber in Edilaf ob. ξu Bette Bringende, ber Kammerbiener, DS. 11, 69., Philo p. 1017 C., Plut. Mor. p. 173 D. χατακοινόω, (κοινόω) gemeinschaftlich maschen, mittheilen, Oecum. in Actor. 1, p. 4.

cen, mittheilen, Oecum. in Actor. 1, p. 4. κατακοινωνέω, (κοινωνέω) == bem vortg., τὰ τῆς πόλεως λοχυρά, butch gemeinschafte lichen Betrug n. Bortheil verschwenden, Aeschin. adv. Ctes. §. 66.; Dem. p. 889 C., Philo 2, p. 326, 43. κατακοιράνέω, f. ήσω, (κοιρανέω) als Herr und Gebieter verwatten, beherrschen, regieren, anordnen, schalten; sonft b. Hom. s. κοιρανέω. κατάκοιτος, ον, (κοίτη) im Bett, im Eaget, Idya. b. Ath. p. 601 B. κατακολλάω, (κολλάω) verleimen, sessiele.

κατακολλάω, (κολλάω) verleimen, feftlei-men, anleimen, Callixen. b. Ath. p. 205 B., Schol. Ar. Ran. 418., Joseph. ant. 8, 3, 3.,

κατακολλος, ον, (κόλλα) mit teim gemischt ob. beteitet, μέλαν, Aen. Polioro. 31, p. 95. κατακολλύβιζω, (κόλλυβος) Grel. von κες-

227αχολλύβιζω, (χολλυβος) Ettl. bon χερματίζω in BA. p. 104, 11.
227αχολυυθέω, f. ήπω, (ἀχολουθέω) folsen, nadfolgen, nadgeten, m. dat., Long. 3, 15.; ταις ἀχυρότησι των τόπων, Pol. 6, 42, 2.: beiftimmen, Pol. 2, 56, 2. u. δ., Plut. Lya. 25., DL. 9, 107. 10, 3.: generate, befolgen, τῷ νόμῳ, Plut. Mor. p. 1060 D., Ath. p. 673 A. Ath. p. 673 A.

παταπολουθητέον, adi. verb. zum vortg., Jo. Chrys. b) das Betauen ob. 2 zu folgen, Sext. Emp. adv. Math. 1, 186. 11, δένδρων, Theophr. CP. 2, 12, 6. 175.

p. 7. b) überte., mit Gras, Kräutern ze. bei kleiben, ηρος κατακομώντος την γην, Theophyl. Sim. hist. p. 58, 9.
κατακομίδη, ή, das Derabs, Derunterbrimgen, bie Aussubr (aus einem Sande), opp. arrikgte, (Einfuhr), Thuc. 1, 129., das Derbeibringen, sichaffen, DS. 18, 3.; von κατακομίω, (κομίω) herabs, heruntæbringen, herbeibringen, wohld bringen, sichaften, aften, aften, aften, aften.

κατάκομος, ον, (κόμη) mit herabhångav bem haar, bidytbehaart, bidyt gefodt, Kur. Baoch. 1185., Philostr. ep. 64, p. 945.: úbtr., Διόνυσος πυρσφ κατ. λάμποντι., Himer. Or. 21, 8, p. 742., πρόσωπον εχίδναις κατη Luc. dial. deor. 19, 1.: bichtbesaubt 2c., λει-μῶνες, Theophyl. Sim. ep. 62.; ῦλαι, Synes. p. 68 C.

κατακομπέω, υκτβ. κομπέω, Kuseb. pracp. ev. p. 48 A.

κατακομπολακύθεω, (κομπολακύθης) groß prablen, Tzetz. hist. 10, 278.

peuguru, 1 zetz. nist. 10, 278.

κατακομψεύομαι, (κομφεύομαι) artig, jūts lich wovon ober dagegen reden, Basil. 1, p. 13
Β., Schol. Luc. pro merc. 6, p. 113 Jacob.
κατάκονά, ή, = διαφ-θορά, das Betdetben, ber Σοδ, Kur. Hipp. 821. nach der Critarung bes Schol. Raf. Knat. n. 281 19 Gint bet Schol. Bgl. Bust. p. 381, 12. Eint andere Es. ift xaraxovā (f. Schol. u. km. p. 50, 25.) bon xaraxovā, anfcatfen, aufreiben, die jedoch unstatthaft.

xataxordulism, f. tow, (xordulism) mit Bauften ob. Ohrfeigen gerschlagen, Aeschin. adv. Ctesiph. 212., Amos 5, 11., Philo 1, p. 387, 24.

zαταχονδύλόω, = bem porb., Hesych. s. v. χρομβότατον.

xaraxovillw, f. 10, (dxovillw) mit ben Burffpieß treffen, ober erlegen, Hdt. 9, 17, Dem. p. 277, 20, DS. 1, 59. 16, 31, Luc-Tox. 59. u. X. — 2) forts, megreisen, Schol. Ap. Rh. 4, 825.

παιακοπή, ή, (κατακόπτω) bas Rieber bauen, Berhauen, schneiben, τραύματα καί τη Artemid. p. 73, 22. 216, 15 Reiff.; κρείντ, Jo. Chrys. b) bas Behauen ob. Beschneiben, Theorem Ch. 2006.

χατάχοπος, ον, (χαταχόπτω), ετήαυτα, παταπολούω, verft. πολούω, Jerem. 20, 4. übertr. gerfclagen, ermübet, abgemattet, x. ibr παταποληίζω, f. ίσω, (ποληίζω) in einen στρατόν έχων, App. Hisp. 50., Plut. Bam.

Ar. Nuh. 1428. u. A.: ετπαgen, ετ= p. 785.

κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, ένει επας από των σέων κατάκοπτόμενα, Ar. Lys. 730., Luc. adv. ind. 1. b)

ανέμοι. Eust. procem. in Pind. p. 58, 89.:

αυθες κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, άνεμοι. Eust. procem. in Pind. p. 58, 89.:

αυθες κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, άνεμοι. Eust. procem. in Pind. p. 58, 89.:

αυθες κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, άνεμοι. Eust. procem. in Pind. p. 58, 89.:

αυθες κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, άνεμοι. Eust. procem. in Pind. p. 58, 89.:

αυθες κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, άνεμοι. Eust. procem. in Pind. p. 58, 89.:

αυθες κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, άνεμοι. Eust. procem. in Pind. p. 58, 89.:

αυμενα, Ατ. Lys. 730., Luc. adv. ind. 1. b)

ανεμαίζει κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, άνεμοι. Eust. procem. in Pind. p. 58, 89.:

αυμενα, Ατ. Lys. 730., Luc. adv. ind. 1. b)

ανεμαίζει κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, ανεμαίζει κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, σερικόν κατάκοσμος, ον, in Ordnung gedracht, still, σερικόν κατάκοσμος, oratio concisa, membris minutis constana, Demetr. de eloc. 4.; κατακέχοπται οι τὸ τῆς ψυχῆς γαῦρον, Plut. Mor. p. 762 F. — 2) a bhauen, behauen, Theophr. CP. 2, 15, 4. — 3) niederhauen, niedermas den, töbten, Hdt. 2, 42. δ.; Thuc. 4, 128. 7, 29.; ξμὲ κατακεκόψεσθαι, Χεπ. Απ. 1, 5, 16. π. Τ. (vgl. Kust. p. 1324, 33.): übertt., emecare, Anaxipp. b. Ath. p. 404 B.: erm üben, Xen. Hipparch. 4, 5. — 4) [d.lagen, pragen, χουσίον, Hdt. 5, 96., Xen. Hell. 1, 5, 3.; χευσάς πλίνθευς εἰς νόμισμα, DS. 16, 56., DL. 5, 77. — Med. wie plangere, betrauern, beliagen (indem man sich das

Σαυση κατακορής, ές, 1) [εἡτ [āttigenb, baḥ. thertr., bas Mağ über [chreitenb, unsmāsig, Efel verur [a chenb, über trieben, aliku [chr, pol. 32, 6, 5. 40, 6, 3.; παροησία, Plat. Phaedr. p. 240 R.; συνουσία, id. Legg. p. 776 A.; Δημοσθένης ἐν τῷ γένει τούτῷ κατακορέστατος, Longin. 22, 3.; κατακορεστέραις κέγυηται ταἰς τοιανίκις ἀρμονίκις, DH. de vi Dem. §. 45 δ. Ε. — 2) ge fattigt, gang, voil, οίνᾳ, BA. p. 48, 13.; σιτίοις καὶ ποτῷ, Procop. Anecd. 13. b) von Katben, bicht, buntel, Plat. Tim. p. 68 C., Theophr. de color. 25., Sext. Emp. Pyrrh. 1, 105.: unsgemi[cht, rein, Hippocr., Arist. Probl. 30, 1., Diosc. 5, 108. 121. — Adv. καιακορέως, Hippocr.

κορέως, Hippocr.
πατακορμίζω, in Klobe, Scheite, Stude κατακορμίζω, in Klobe, Scheite, Stude κατακοποις, εως, ή, = κατακέρασις, Plut. hauen ob. schneiben, Bust. p. 1291, 53., Phot. p. 138, 2. (Bei Hesych. steht κατακορμά-hand haben, porbertischen, abs., Hdt.

15 sq.; ἐξ ὁδοῦ, DH. 6, 29.; ὑπὸ τῆς μάχης τῷ σώματι, DS. 13, 18. δ. u. Χ.
χαταχώτης, ου, ὁ, ber Zertheiler, Schol.
Lycophe. 35.; von
χαταχόττω, f. ψω, (χόπτω) zerh auen,
zertheilen, zerichneiben, χοξα, Plat.
Buthyd. p. 301 C.; στεφάνους, Dem. p.
δίδ, 16.: zerichlagen, zerkosser, etc., αφίτες, ενώμην, Plut. comp. Fab. c. Per. 3. — Dav.
χωταχό μησες, εως, ή, bas Ordnen, in Ordnung bringen, Mordnen, Zubereiten, Plat. Polit. P. 271 E.; ήθους, Clem. Al. Strom. 6,
Ar. Nuh. 1428. u. Χ.: zernagen, zer 
ftesser, ξεια ὑπὸ τῶν σέων χαταχοπτόftesser, ξεια ὑπὸ τῶν σέων χαταχοπτόγενομος, ον, in Ordnung gebracht. 6in.

Bgl. χοιταβίζω.

κατακούρην, του ξηρού την τομήν, gloss. Ηίρρος. b. Gal. 19, p. 109, 7.

κατάχουσις, εως, ή, (κατακούω) bas Do-ren, Bernehmen. Air. 5, 7. † κατακουστής, ου, ό, ber Horer, Zuhörer,

1, p. 462 A. κατακράζω, (κράζω), nieberfcreien, übers fcreien, κατακεκράζομαί σε κράζων, Ar. Eq.

κατακραιπάλάω, verst. κραιπαλάω, Procop. hist. p. 619 B.
κατακρανία, ή, bie Kopstrantheit bei ben Oferben, Hippiatr. p. 249, 16.
κατάκρας, ion. κατάκρης, adv. f. κατ άκρας, har in the continuer autennt ausbeite

και' ακρης, wie jest immer getrennt gefchries ben wird, von oben ber, von oben ber ab, vom Gipfel berab, b.i. von Grund aus, f. axoa u. xara l) i) u). Bgl. xaraxon 3er.

πράτος.

† κατακρεμής, ές, = bem vorhg.

narangesveyew, f. inw, (xoesveyew) zer-hauen, zerhaden, in Kochfticke hauen (wie ber Koch das Bleisch), Hdt. 7, 181., Xanthus b. Ath. p. 415 D., Euseb. h. s. 10, 8, 7.

κατώχρεως, ων, (χρέας) fleifdig, Herodian. Epimer. p. 206.

Rpimer. p. 206.

κατάχρηθεν, adv. (nach Einigen f. κατ' Εκρηθεν, nach Andern f. κατά κειραλής von KPAΣ, dah. man auch κατά κειραλής von KPAΣ, dah. man auch κατά κειραλής von findet, welches Boß δ. Cer. hymn. 181., 206. ξ. Phryn. p. 49., Maetzell. de em. Theog. p. 110. mit Recht bittigen, f. Spign. δ. II. 16, 548.; vgl. κρήθεν, welches auch mit sind uits alter ep. gen. μυ KPAΣ d. Hes. sc. 7. verbunden steht, während ακρηθην nicegends vorfommt), von oben her od. here ab, vom Haupte herad, Od. 11, 588. Cer. 182., Hes. Theog. 574.: übertr., von oben bis unten, ganş und gar, Τρώας oben bis unten, gang und gar, Towas πατάποηθεν λάβε πένθος, Σι Er. ganz u. gar, II. 16, 548. Trauer ergriff bie

πατακοημνισμός, ου, ο, bas Berunter :, Berabwerfen, sturgen, Athen. de mach. p. 11, 8. † και ακρημνιστής, ου, ό, ber Perunterwers fenbe, Derabfturgenbe.

κατάκρημνος, ον, (κρημνός) abidolfig, fteil, Batr. 154.; χωρία, Geop. 18, 18, 2. κατάκρης, adv. ion. f. κατάκρας, w. f. κατακυτβόω, verft. ἀκριβόω, Menand. hist. p. 378, 23 Bonn.

πατακράτησις, εως, ή, die Nebermaltigung, κατακρίδεύω, (άκρις) = καταλαλίω, He-Bessegung, Poll. 9, 142.

κατακράτητικός, ή, όν, anhaltend, hemmend, κατακράτητικός, ή, όν, anhaltend, hemmend, κατακράτητικός, ή, όν, anhaltend, hemmend, κατακρίμα, τό, die Berdammung, das Berglistend. Αξί. 9, 37., Oribas. p. 65 Ματτί. dammungs 2, Todesurtheil, DH. 6, 61., die guertannte Strase, DH. epit. 13, 5.; von κατακράτος, adv. f. κατά κράτος, mit Geswall, mit allen Krasten, mit aller Wacht. S. bammungs , Codesurtheil, DH. 6, 61.5 bie guerkannte Strafe, DH. epit. 13, 5.; von κακεκρίνω, f. κρίνω, (κρίνω) gegen Smb ensigheiden, ertennen, verdammen, verurtheilen, κατεκρίθη ὁ Απόλλων θνατοῖς ἀγανωίκειος ξμικν, Pind.fr. 116. u. U.: m. gen. der Perf., Theocr. 23, 23.; m. acc. u. dem inf. der Strafe, Hdt. 6, 85. 9, 93., Xen. Hier. 7, 10.: m. gen. ber Strafe, 

xaidxojois, ews, ή, die Berdammung, Ber-urtheilung, Phot. epist. p. 198, 17. u. X. κατακρέτής, ου, ό, der Berdammer, Ber-urtheiler, Bust. Op. p. 246, 56.

χατάχοιτος, ον, verdammt, verurtheilt, DS. exc. p. 592, 61.; m. gen., wogu, Luc. Amor. 13.; θανάτου, ib. 52.

zαιακροαίνω, perft. προαίνω, Greg. Naz. epigr. 6, p. 770.; m. gen., Kust. Op. p.

282, 95. κατακροάομαι, f. άπομαι, dep. med., υπβ.

απαχούμαι, Kupolis b. Prisc. 18, p. 1186, Joseph. b. Jud. 4, 1, 5.

πάταπος, ον, δετβ. άπρος, Schol. II. 15, 536. — Αθν. πατάπρος, Θράτ.

κατακροτάλίζω, f. ίσω, (κροιαλίζω) fthr flappern, slarmen, Callim. Dian. 247.

χαταχροτέω, νετβι. χροτέω, fchlagen, flo pfen, Kust. Op. p. 117, 20.: betlatigen, fen loben, Hesych., Phot. p. 138, 5. χατάχροτος, ον, (χρότος) gerduschvou, Hes

liod: 1, 30.

κατακρουνίζω, f. ίσω, (κοουνίζω) Basser wie ein Spring herausgiessen, herabs, darausstraustein, Archestrat. b. Ath. p. 320 B.—Pass., είσιήκει κατακρουνιζόμενος (manantibus e sonte aquis persusus), DL. 6, 41.

παταχοήμναται, Hippoor. p. 464, 20.3 κατακουναις, εως, ή, (κατακουνω) bas δεταβτοιζει, κατακουναις, εως, ή, (κατακουνω) bas δεταβτοιζει, δετακουναις, εως, ή, (κατακουνω) bas δεταβτοιζει, Ατ. Nub. 376.

κατακοημνίζω, f. ιω, carm. b. Ath. p. 253

Fa, (κημνίζω) von einer steilen Anhöhe hers unterwerten, herabstraten, Xen. Heil. 2, 1, 31 sq., Dem. p. 446, 11. u. X.; ξαυτήν, Ath. p. 619 E., DS.; ἀπὸ των εππων, Pol. 3, 16, 12. Dau.

κατακοημνισμός, οῦ. ὁ δεταβτοιζεις κατακουνω, (κρούω) herunterschlagen, streis ben, niederschlagen. Grant and streis ben, niederschlagen. Grant and streis ben, niederschlagen. χαταχρούω, (χρούω) herunterschlagen, steisben, niederschlagen, Geop. 10, 23, 5. 61. — 2) mit einem Messer, einer Langette gerschlagen, g. B. die Haut, dh. offinen, schröpfen, Geop. p. 881 G. — 3) wegktopfen, von Bienen, die man burch Atlingtin mit kupfernem nen, die man durch Ringein in Die fod lodt, Gerath von einem Orte weg und an fich lodt, Diat f.eog. p. 843 E. — 4) betauben, Poll.

Plat. Legg. p. 843 E. — 4) betáuben, Poll. 8, 154., Basil. M. 2. p. 726 A.

παταχούβδην, adv. heimlich, opp. ἀναφανδόν, Ptolem. Tetrab. p. 64, 924.; von κατακρύπτω, f. ψω, (κρύπτω) perbergen, πούπτων ητακεν, sich verstellend gab er sich das Zussehn einer andern Person, ib. 4, 247. — Poet. abget. Ε. κακκούπτω, Hes. Op. 469., Nicand. b. Ath. p. 61 A. — Dav.

κατακούψή, ή, = κατάκουψις, Soph. OC.

2. act. 3u κατακτείνω.

κατακτάομαι, f. κτήσομαι, dep. med., (κτάομαι) fich erwerben; κράτος, Soph. Ai. 755.; νοῦν, ib. 1235.; εὐδαιμονίαν, Isocr. Paneg. 62. bas. Baiter; βίον διπλοῦν, Plat. Tim. p. 75 B.; χώραν, Pol. 6, 7, 4., DS. 1, 67. u. Χ.: aor. pass., DS. 16, 56. — 2) thert. Einen gang für sich gewinnen und eins nehmen, τὸ Θέατρον, Ael. VH. 3, 8.

κατακιάς, ep. part. aor. 2. τακτείνω. Pass. κατακτάμενος. ep. part. aor. 2. act. gu κα-

zaraxreat/ζοιιαι, (χτεατ/ζω) sich erwerben, betommen, Ap. Rh. 3, 136.

παταπείνω, f. πιενώ, ep. πτάνέω, f. med. παταπτείνω, f. πιενώ, ep. πτάνέω, f. med. παταπτανέεσθε, Il. 14, 481. (mit paff. Bbtg), bgl. Buttm. Gr. 2. G. 227. aor. 1. πατέπτεινα. aor. 2. κατέκτάνον, ep. κατέκταν, ας, α, inf. χαταχτόμεν η. χαταχτάμεναι, part. χατακτάς, pf. κατέκτονα, aor. 1. pass. κατεκτά θην u. aor. 2. καιεκιάμην (κτείνω, irr. m. f.) tobten, exschlagen, ermorben, Hom., ber alle biese aor. braucht (immer von Menschen), Trag. d., seltner in Pros., wie Xen. Hier. 6, 14., Plut.

\*\*Examisello, f. low, verst. \*\*xeellow, fåms

men, schniegeln, κατεκτενισμένος τὰς κόμας επι το μετάφρενον, Ath. p. 525 K. — Dav. κατακτενισμός, ο, das Durchtammen, τῆς κεφαίῆς, Hot. Oribasii p. 305 Matth. κατάκτενος, ον, (κτείς) sorgfaltig getammt,

κύμη, Hesych. der. † 1 κατάκτης, ου, ο, (κατάγνυμι) ber Berbres

- xaraxτύπησις, εως, ή, bas Dagegentoben, Tosen, Bust. p. 1602, 18. xaraxιβεύω, (χυβεύω) permarfeln, im Wars felfpiele verlieren ob. burchbringen, verfpielen, τά όντα, Lys. p. 142, 16., Aeschin. adv. Tim. 95., DC. 45, 28., Liban. 4, p. 631, 11. — Pass. im Burfelspiel bestegt ob. gu Grunde gerichtet werben, Eust. p. 1396, 53.: übertr., τύχαις πολέμου, id. op. p. 281, 75.

υντικα, θετρειπιτίκτα.

μυντικα, θετρειπιτίκτα.

καταμούζως δ. κρωξω, (κρωζω) απτάφχεπ (φίασκα, δ. ήσω, (κυδιστέω) (νου δετικα, π. 1906, 55.; εδς διάλασσκα, δ. κικ. p. 1396, 55.; εδς διάλασσκα, δ. δ. 1020.: άντικα, π. 1396, 55.; εδς διάλασσκα, δ. ορ. μ. 280, 29. Bgl. Cattier. Gazophyl. p. 88.

καταμούζω, νετίτ κυδρώω, Νίουτ. ann. 2. 2 καταμούζω, νετίτ κυδρώω, Νίουτ. ann. 2. 2 καταμούζω, δ. ήσω.

καταμούζως διακούζως διακούζως (π. ήσω) (π. ήσω

math. p. 417.

xαταχυχλόω, = χυχλόω, umgingeln, xingss herum einschliessen, Judie. 16, 2. — Med., Plut. Sert. 9., Galen. 12, p. 477. — Pasa. Joseph. bell. Jud. 3, 8, 6.

παταπυλινδέω, f. ήσω, = παταπ**υλινδω,** Μθους, DC. 56, 14. † xaraxullydw, (xullydw) herabwalien.

rollen. κατακύλισμα, τό, bas Deruntermalgen, Kust. op. p. 88, 39.

και ακύλίω, f. ίσω; = κατακυλίνδω, ανω-θεν πέτρας, DH. 4, 26., Joseph. b. Jud. 6, 1, 6., Numen. b. Euseb. praep. ev. p. 734 C.

Pass. herunterrollen, herunterrollenb fallen,
Hdl. 5, 16.; and row knnwy, Xen. Cyr. 5, 3, 1.

κατακυμάτόω, (κυματόω) mit Bellen bes beden; pass. in mogende Bewegung gefest wers

ben, Eumath. p. 13. 230. 385.

παταχυμβάλίζω, f. ίσω, (χυμβαλίζω) burch
Cymbelfpiel betauben, Just. Mart. coh. ad Graec. p. 39 = 30.

κατακυπτάζω, frequent. com folg., Sophron b. Schol. Ar. Ach. 262.

xaraxύπτω, f. ψω, (χύπτω) vorwarts nies berbuden ob. buden, ll. 16, 611. 17, 527.; ben Ropf vornubers und herunterbuden, mit vorgestrecktem Kopf und gebogenem Leibe wos bin guten, binabguten, είσω τοῦ χάσματος, Luc. dial. mort. 21, 1.; ές τὸ ἄστυ, id. Pisc. 2 κατάκτης, ου, ό, (κατάγω) ber Berabs, Luc. dial. mort. 21, 1.; ες το άστυ, id. Pisc. Peruntersubrende, κατάκται, οί είς τὰ παν- 39. ξ. G.: (aus Schaam) ben Blic auf bie Erbe σοκεία καταγόμενοι, Poll. 7, 16. richten, Anth. 12, 8.

math. p. 242. - Dav.

κατακιίρτωμα, τό, 3το. Βεb., τοὺ; ἐκ τῶν ὑποχονδ ρίων πόνους καὶ κατακυρτώματα, Hippocr. Progn. in Theophili de Fabr. p. 23 Must ox.

καιακινεύω, (κωκύω) beheulen, bejammern, Hesych., Phot. p. 138, 6.

κατακυρτόω, verst. κυρτόω, τὸ ίστίον, Ευματικ. μοτόω, τοῦ ίστίον, Ευματικ. μοτόω, τοῦ ιστίον, Ευκατακυρτώμα, τό, χω. Βεθ., τοὺ; ἐκ τῶν
ποχονό είαν πόνους καὶ κατακυρτώματα,
με επικ. με επικ.

Η εκγch.. Phot. p. 138, 6.

πατακολύω, (κωλύω) berbindern, aufhalten, bigung, NT., Clem. Al. Strom. 5, 5, 27.

απακολύω, (κωλύω) berbindern, aufhalten, bigung, NT., Clem. Al. Strom. 5, 5, 27.

απακολίων, του είς Σικελίαν πλοϋ, καταλάλος, ον, Audern Bôfes nachtedend, NT. καταλαμβάνω, f. λήψομαν (καταλελήψεται, Aristid. p. 677 Dind.), αστ. κατέλαβον, (λαμβων μ. ε. καταλαμβάνω, f. άσω, (κωμάζω) baders στο μαστακομμάζω, f. άσω, (κωμάζω) baders στο μαστακομμάζω, f. άσω, (κωμάζω) baders στο κατακομμάζω, π. απακομμάζω, κατεκλημείνος, μοστε Cιδιπόδα, Bur. Phoen. 355. Bgl. είσκομμίζω.

κατακομφάζω, δετίλ. κωμφάζω, νετίροττει, δυνακόμιζω.

κατακομφάζω, δετίλ. κωμφάζω, νετίροττει, δυνακόμιζω.

κατακομφάζω, δετίλ. κωμφάζω, νετίροττει, διακομμίζω.

κατακομμίζω.

κατακομάζω.

 ον, Απότει Βόίς παταλελήψεται, Αποτικομού καταλελήψεται, Αποτικομού καταλελήμεται, Αποτικομού καταλελήμεται, Αποτικομού καταλελήμεται, Αποτικομού καταλελίδος, ον, Αποτικομού καταλελίδος, ον, Αποτικομού καταλελίδος, ον, Αποτικομού καταλελίδος, ον, Αποτικομού καταλελίδος παταχαιχή, ή, (κατέχω) δα Χυίβιαίτεη, 3υπ τοδον, αυτίφιαθει, Τίνα. 2, 81.: wegnety τιατριατική, ή, (κατέχω) δα Χυίβιαίτεη, 3υπ τιατοχή, ή, (κατέχω) δα Χυίβιαίτεη, 3υπ τιατοχή, ή, (κατέχω) δα Κυίριαίτεη, 3υπ τιατοχή, θ.). — 2) δα Ετιπεφπει, δα Βει ξεθει, Βεfallen, Grareifen (einer góttliden Eine geen, Befallen, Grareifen, bet gefan, bet Balden, g. Ammon. p. 245 A. Ion p. 586 C.; θεοφόρητος, Philo 1, p. 559, 29. S. Balden, g. Ammon. p. 23 sq., Hier, g. Moer. p. 221. — Dau. παταπαπαίνημος, ον, bet fid anhalten, einnehe men, erg ceifen låβt, έπ τῆς αρείης, Απίει Ετλ. 10, 9.; όπό τινος, id. Pol. 8, 7.; τῷ πάσει, μιν πάματος παιά γυῖα λάβημν, θει, id. HA. 6, 18.; αὐλήμασι, Synes. p. 62 B.: πρός τι, wofur empfanglich, baju geznicigt, Arist. Pol. 2, 9. πάσσαλες, Phot., Hesych. πάσσαλες, Phot., Hesych. πάσσαλες, Phot., Hesych. πάσσαλες, Phot., Hesych. πάσσαλες, Phot., Hesych. πάσσαλες, Phot., Hesych. πάσσαλες, Phot., Hesych. πάσσαλες, Phot., Hesych. πάσσαλες, Phot., Hesych. πάσσαλες, Phot., Hesych. πάσσαλες με το μεταγών το πάσσαλες καταλείβή, ή, δαδ in Befil Rehmen, bie Grareimen, Phot. Pofin πλα 142 C. με Σαπαλείδεια με το μεταγών το πάσσαλες παταλείβους το πάσσαλες παταλείβους το πάσσαλες παταλείβους το πάσσαλες παταλείβους το πάσος παταλείβους το πάσσαλες παταλε πάσσαλος, Phot., Hesych.

πασσαλος, Phot., Hesych.

πασσαλος, Phot., Hesych.

πασαλος, Πασαλος, Γενομανος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικος, Επροξ.

πατενικ 

men, αὐξανομένην την δύναμιν, Hdt. 1, empsinden, Soph. Phil. 368.3 κατηληπώς, 46. dos. Wessel. u. d. 3, pass. id. 5, 21.; 'Ιτα- Pol. 3, 80, 4. λιωτών έν τοιαύταις ἀνάγκαις κατειλημμέ- καταλήφθέν, Thuc. 7, 57.; ἐωὐτον, sich gurdchalten, phyl. ad Antol. p. 111 Par. Hdt. 3, 36.; η που ἀπό φυγης καταληφθέν, phyl. ad Antol. p. 111 Par. καταλείνω, (λεαίνω) gans glatt machen, gurdchehalten, Plat. Pol. p. 496 B.; διαφο- ανείδει, ξετείτειβείτει εία 3les stepen, disselben, gerreiben, Clem. Al. Paed. 2, p. ράς. Εττείτιβείτει εία 3les stepen, disselben, gerreiben, Clem. Al. Paed. 2, p. 179, 11. κατάλεγμα, τό, das Wehstagen um Bers sum Schweigen bringen, id. 3, 128.; μασι, μασι, καταλείνω, (λεμίνω) barsegen, περόναις, Ael. VH. 1, 18.; κατειλήφθω ή θενέπει, καταλείνω, είδεω, (λέξω, (λέγω) barsegen, περόναις, Ael. VH. 1, 18.; κατειλήφθω ή θετες αρει, αυξάλει αυξίλ DH. 3, 24., Luc. dial. mar. 10, 1.: τὰ ἐν αὐτῷ τῷ στρατεύματι ἔτι βεβαιότερον κατέλαβον, b. i. sie ἐπάρξεα bie Banbe ihrer Parstei im Perre seibst noch sester. Thuc. 8, 63. bas. Duster.; εὐρε κατειλημμένας τὰς σπονσάς, b. i. δοχυράς, bestätigt, id. 5, 21.: seste kellen, annehmen, οὖτως ἀνάγκη φύσει κατείληφεν, Plat. Legg. p. 814 D.; τὰ μὲν νόμοις κατειλημμένα, τὰ δὲ ἔνεσιν, Arist. Pol. 7, 2, 6. — 3) tressen, απτείβεη, betressen, ertappen, κατέλαβε με δρχούμενον, Xem. Conv. 2, 19., Ar. Thesm. 1209., Plat. Phaed. p. 59 E. Symp. p. 174 D. u. X. — Med., Luc. Alex. 37. — 4) ers τείφεη, κορίη το mmen, 129ήνας, Symes., Byz.; verb. m. εἰς, ἐπέ, πρός, Byz. — Med. sur si ἡθ in Beschlag nehmen, vorwegnehmen, stûher erzāhlen, Hdt. 6, 55.: sich bemāchtigen, Μιλτιάδεα κα-ταλαμινόμενον τὰ πρήγματα ἀποστέλουσι, 11 ε 30 · τὸν ἐίνουν. Pol. 1. 10. δ. 10. σ. 10. δ. 10.

netheligen, Hdie Š, 106., Thue I, 9. 4. 89., fette im fut od. 2007. 1. 201. Hdl. 6. Xen DH. 3, 24., Luc. dial. mar. 10, 1.: τα εν Mem. 2, 4, 4. u. X.; καταλέγοντι τούς πνω ανίνῦ τῷ στοατεύματι ειε βεβαίστερον κατέ- ἀεὶ πατέρας, αυβίθρετη δετ Entaglogic mad, λαβον, δ. i. βε thipften die Bande ihrer Pare tel Mem. 2, 4, 4. u. X.; καταλέγοντι τούς πνω ανίνῦ τῷ στοατεύματι ειε βεβαίστερον κατέ- ἀεὶ πατέρας, αυβίθρετη δετ Entaglogic mad, λαβον, δ. i. βοχυράς, δεβαθίξια, i. δ. 21.: ερθ. 10, 24, 1. — Med. τὴν έωντοῦ πάθην, (Hdt.) Reilen, απικ hin, οδιος ἀνάγχη φύσει ν. Hom. 21.; ἐκαστον τών παρατυχόντων, κατελλημένε, τὰ δὲ θεσαν, Αϊκι. 10, 24, 1. — Med. τὴν έωντοῦ πάθην, (Hdt.) Reilen, απικ hin, οδιος ἀνάγχη φύσει ν. Hom. 21.; ἐκαστον τών παρατυχόντων, κατελλημένα, τὰ δὲ θεσαν Αϊκι. 10, 24, 1. — Med. τὴν έωντοῦ πάθην, (Hdt.) κει εις εθθ. απικτεβεία, με τὸρ πολος τὸν απαρλογε ἐψός, Απ. Δεττεβεία, ετά τρομε π. κατέλαμε με δο πολος τὰ πατρλογε ἐψός. Χει. 2007. γ. 2, 6. — 3) treffen, απικτεβεία με δο πολος τὰς πατρλογε ἐψός. Ναπ. 2009. Plat. Phaed. p. 59 E. 8μπρ. p. 174 πρ. 1209. Plat. Phaed. p. 59 E. 8μπρ. p. 174 πρ. 1209. Plat. Phaed. p. 59 E. 8μπρ. p. 174 πρ. 1209. Plat. Phaed. p. 59 E. 8μπρ. p. 174 πρ. 1209. Plat. Phaed. p. 59 E. 8μπρ. p. 174 πρ. 1209. Plat. Phaed. p. 59 E. 8μπρ. p. 174 πρ. 1209. Plat. Phaed. p. 59 E. 8μπρ. p. 174 πρ. 1209. Plat. Plat. 1209. Plat. Phaed. p. 174 πρ. 174 πρ. 1209. Plat. Plat. 1209. Plat. Plat. 1209. Plat. Plat. 1209. Plat. Plat. 1209. Plat. Plat. 1209. Plat. Plat. 1209. Plat. Plat. 1209. Plat. Plat. 1209. Plat. Plat. 1209. Plat. Plat. 1209. Plat. Plat. 1209. Plat mor. p. 150 F. — Dav.

\*\*Exact λαμψες, εως, η, δυτίοροπος, δίε Ges
gendefeuching u. Darstellung eines Bildes das
durch, Iambl. v. Pyth. 67, p. 138 Kiessl.

\*\*xaταλαξεύω, (λαξεύω) Steine behauen,
Theodor. Prodr. p. 433.

\*\*xaταλιγέω, (ἀλγέω) sept seiden, karten Schmerz

\*\*manulyέω, (ἀλγέω) sept seiden, karten Schmerz

\*\*manulyέω, (ἀλγέω) sept seiden, karten Schmerz

\*\*manulyéω, (ἀλγέω) sept seiden, karten Schmerz

\*\*manulyéω, ἀλγέω) sept seiden, karten Schmerz

\*\*manulyéω, ἀλγέω) sept seiden, karten Schmerz

\*\*manulyéω, ἀλγέω) sept seiden, karten Schmerz

\*\*manulyéw, ἀλγέω) sept seiden, karten Schmerz

\*\*manulyéw, ἀλγέω) sept seiden, karten Schmerz

\*\*manulyéw, ἀλγέω) sept seiden, karten Schmerz

\*\*manulyéw, ἀλγέω) sept seiden, karten Schmerz

\*\*manulyéw, ἀλγέω) sept seiden, karten Schmerz

\*\*manulyéw, caralles of caralles

τήν σερατιήν καταλείπεσκε εν τω προαστείω. Εσο. χ. Paryn. p. 713. εκά αστ. 2, p. καιω-Η με 4, 78.; την σ' ἀηδόνα ... κατάλεις: ημέν, Ar. Av. 660., Plat. Symp. p. 207 D.

υ. fonft gew.; μή με καταλίπης μόνον, laβ
mich nicht allein zurück, Soph. Phil. 798.:
λειτουργίω αυτωστη, νετοταιώτη, μίσμα,
διεττ. τον λόγον καταλ., bie Rede fein laffen,
καταλελειτουργηκώς πολλά, Dem. p. 956, 20.

παταλελειτουργηκώς πολλά, Dem. p. 956, 20.

παταλελειτουργηκώς πολλά, Dem. p. 956, 20.

παταλελειτουργηκώς πολλά, Dem. p. 956, 20. πιό πιότι αθείπι μυτάς, δορι. Poli. 798. Εξειτουργέω, Ε. ησω, (λεετουργέω) Ε. ησω αθετετ. τον λόγον καταλ., διε Κεθε (είπ Ια[επ. μυ τευπ αυξόδεπ, Ισοστ. p. 195 A.: άνοτε (αξειτουργία αυτοποθεπο, μοτακτικό (αξειτουργία) αυτοποθεπος (αποποθεπος), μοτακτικό (αξειτουργία) αυτοποθεπος (αποποθεπος), μοτοποθεπος (αποποθεπος), μοτακτικό (αξειτουργία) αυτοποθεπος (αποποθεπος), μοτακτικό (αποποθεπος), μοτακτικό (αποποθεπος), μοτακτικό (αποποθεπος), μοτοποθεπος (αποποθεπος), μοτακτικό (αποποθεπος), μοτακτικό (αποποθεπος), μοτακτικό (αποποθεπος), μοτακτικό (αποποθεπος), μοτακτικό (αποποθεπος), μοτακτικό (αποποθεπος), μοτακτικό (αποποθεπος), μοτακτικό (αποποθεπος), μοτακτικό (αποποθεπος), μοτακτικό (αποπο 

πατάλειμμα, τό, bas lieberbleibsel, ber Steft, wendiger Beise verlassen, im Sticke lassen, τοῦ λαοῦ, 1 Reg. 13, 15., Galen. 14, p. 456, deserere, Αχαιούς, Il. 21, 414. 22, 383., Xen. 13. u. a. Spátere.

παταλειτία, f. ώσω, (λειόω) gang glatt ob. geschmeibig machen, nach Poll. 1, 207. πατα-λιούς ηγεμόνας, Lycurg. p. 158, 2. u. X. b.; σεσμπείδια machen, nach Poll. 1, 207. πατα-λιοῦντα b. Xen. de re eq. 10, 7., wo gew. λειούντα b. Xen. de re eq. 10, 7., wo gew. κατελεύντα τ. καταλειττέον, adi. verb. von καταλείπω, δαπ. 1, 1, 8.: αμφ mit zurüstettum, man muß zurüstaffen, ψύλακας κ., Philo Belop. p. 100, 37.; κ. τάς χρωματικάς άφμονίας ταιζε άχρωμοις παροινίαις, Clem. Alex. Paeil. 2, 4, 44. p. 195. κατάλειπτος, ον, adi. verb. von καταλείσω, befalbt, befalbt, befalbt, befalbt, de fin, σι. κατάλειπον, (λείπω) 1) relinquo, verla ffen, zurüstla ffen, οίδν μιν Τροίηνδε κιών κατέλειπον, (λείπω) 1) relinquo, ναταλείπως κατέλειπον, (λείπω) 1, και μιν Τροίηνδε κιών κατέλειπον, 0d. 17, 314.; την σιρατιήν καταλείπεσκε έν τῷ προαστείω, hered., Nonn., Qu. Sm. u. a. Spát., vgl. the fight of the fight o

man. Chron. 1101 bean. u. v. 200.

ποταλευπόνο = παιαλευπάνω, πινάπον
καταλευπόνου, Ach. Tact. 31, p. 96.
παιαλευπόνου, ον, bes Steinigens with
Phot., Suid. aus Dinarch.; BA. p. 269, 18.

παταλέω, ε. έσω, αοτ. χατήλεσα, Strab., άδτε. πένδος δεάδεν καταληπτόν, Trauer, δ. p. 260., germahlen, tlein mahlen, πυρόν, δεί gleichjam burch göttliche Kågung von ung Od. 20, 109. (in tines.), καταλέσας, Hippocr. p. 405, 38. 639, 40. δ.; άττελέβους, Hdt. δ. 172.; καταλώ, Ar. fr. 267., Hecatae. δ. Ath. p. 418 E., Clearch. ib. p. 541 E.

καταλήνω, f. ήξω, (λήνω) ganz aufhören, fich endigen, fein Ende etreichen, πολν καταληλών. β. ήξω, (λήνω) ganz aufhören, fich endigen, fein Ende etreichen, πολν καταλλέται το παλαιόν άχος, Aesch. Ag. 1458., Choeph. 1071.; Pol. 3, 61, 8.; κ. ξν τινι, εἰς οδ. ἐπί τι, bei etwas aufhören ober fiehen bleiben (z. B. in einer Erzählung, Beschteis bung), ἐν τῷ τυχεῖν, Plut. Mor. p. 791 C.; εἰς τον ἐνιαυτόν, DS. 20, 2.; ἐπὶ τὴν Ῥωμης ἄλωσιν, id. 14, 2.; περί τι, Plut. Mor. p. 705 A.: τὸ καταλήγον, Pol. 5, 95, 5. und κα καταλήγοντα, die Enden, Grengen, τῆς καμπανίας, Plut. Fab. Max. 6. Aristid. 11.

— 2) tr. beendigen, aufhören ob. sich endigen ob. sq. (ληστεύω) ganz und gas plundern, bescauben, Cyrill. c. Iulian. 3, p. 88., Byz. Ααμπανίας, Flut. Fab. Max. 6. Aristid. 11.

— 2) tr. beenbigen, aufhören ob. sich enbigen tassen, της ναυμαχίας, εξς ην Θουχυδίδης κατέληξε την πραγματείαν, DS. 14, 84.

καταλήδομαι, dep. med. (λήθομαι irr.) gang vergessen, τινός, IL 22, 389.

καταληίζομαι, f. ληδομαι, (ληζομαι) gang aushlündern, berauben, verbeeren, τούς εποκόρυς. Procop. Aneed. p. 61 D... Rumsth

επηχόους, Procop. Anecd. p. 61 D., Eumath.

p. 334 Teach., Byz., Lexic.

παταληχτικός, ή, όν, (παταληγω) outhor

του, fich entigend: ὁ παταληπτικός heißt ein Bers, bem am Ausgang eine ob. einige Splben fehlen, Hephaest. p. 25. bas. Schol. u. a. Metric. s. bas Weitere Herm. elem. doctr. metr. 30 sq. — Adv. naradnarinus, enblich, ohne weiteres, ausschliesslich, lediglich, obne οφιε weiteres, ausschliessich, lediglich, ουπω σε κ. ευφραίνει το ευεργετείν, Marc. Ant. 7, 13.; καταληκικώς έχειν περί τι, sich lediglich beschäftigen mit etwas, Art. ep. 2, 23. καταληκικώς δυύναι, ohne besondre Rebensabsch geben, Marc. Anton. 9, 42. κατάλημμα, τό, (καταλαμβάνω) der Borsbersat, DL. 7, 45. κατάληξες, εως, ή. (καταλήγω) das Aushderen, der Ausgang, Schluß, das Ende, της τών σωμάτων τουης, Sext. Emp. Math. 10, 61.: bes. a) die Schlußiste eines Berses. Longin. 41. 2. u.

bie Schlussylde eines Berfes, Longin. 41, 2. u. sonft. b) ber leste Berssus, an bem eine ober ein paar Sylben sehlen, DH. de comp. p. 115, 7. Reisk., vgl. Herm. el. doctr. metr. p. 31. χαταληπιέος, έα, έον, adi. verb. bon κα-

ταλαμβάνω, zu erfassen, ergreisen, einzunehmen, zu besehen, Plut Caes, 32,: καταληπιέον, man muß ergreisen usw., Buseb. pr.
ev- p. 496 C.

zaradyring, o, Riemen etw. anzubinben, Hesych.

xaukintizióς, ή, όν, zum Fassen, Ergreissen, Begreissen, Berstehn, Einsehn gehörig obgeschiett, x. gariania, Luc. Symp. 23., Plut. Mor. p. 899 Ε., DL., Sext. Emp. u. X. d.: x. τοῦ θορυβητίχοῦ, ber den lármenden Haussen bei der rechten Seite zu sassen, Ar. Eq. 1380. Adv. — χαιαληπιίχως, Clem. Alex. p. 378. 810. i non p. 378. 810.; pon

griffen, eingeholt, z. δε γενόμενος προς την ρ. 358 A., Hippocr. p. 627., Macho b. Ath. γην της Καμαρίνας η DS. Εκε. p. 508, 48. p. 341 C. Geop. u. a. Spat. δ. (wo co mit verandertem Atzent καταληπιος steht): καταλέπαινω, f. ανω . (λεπαίνω) εκ... Α...

88., Byz.

καταλήψιμος, or, zu ergreifen, gu faffen, zu verbammen, Antipho p. 129, 4.: zu bes greifen, zu verstehn, †; von

zarάληψις, ή, (χαταλαμβάνω) das Fassen, Ergreisen; Festhalten z. B. ber Abern durch Binden, Hippoer. p. 21, 9. 743 F. u. d.: τοῦ πνεύματος, das an sich Halten bes Athems, Gal.: das Anhalten, Demmen, wie ἀπόληψις, Madio bas Cinhalen Greisben, aic d'aire Gal.: das Anhalten, Demmen, wie απόληψης, Medic.: das Einholen, Erreichen, ως σ οὐχετι εν καταλήψει εφαινετο (ή τε πάφαλος καὶ ή Σαλαμινία), da sie nicht erreichdar schient, Thuc. 3, 33.; ibtr. δωθαλμών κ., Hel. 4, 3. b) das Einnehmen, in Besid Rehmen, die Einnahme, χωρίων, Plat. Gorg. p. 455 B. Legg. p. 830 K. u. δ., Plat.; απάσης Πελοποννήσου, Isocr. p. 249 A. u. Χ.: das Ergreisen des Gemüths, Begeistern, Ar. Nub. 318. c) = η κάτογος, bie Storrsucht. Panl. Trateisen des Gemüths, Begeistern, Ar. Nub. 318. c) = ή κάτοχος, die Starrsucht, Paul. Aegin. 3, 6. u. a. Medic. — 2) auf den Geiß übtr. das Begreisen, die Wahrehmung, Cio. iin. 3, 5., Luc. Hermot. 81., Gal. 2, p. 290: οδτω γὰρ αὐτοὶ (οἱ δογματικοὶ) καλοῦσι τὴν μὲν άληδη καὶ βεβαίαν γνώσιν κατάληψεν, ἀκαταληψέαν δὲ τὸ ἐναντίον ταύτη: die Kenntniß, Bissenschaft, Luc. Paras. 6.

zarali θάζω, f. άσω, (λιθάζω) steinigen, Lucas 20, 6., KS. δ. καταλί θοβολέω, f. ήσω, (λιθοβολέω) mit Steinen bewerfen, steinigen, Exod. 17, 4. Dav. xaralthopolyois, &, bas Steinigen, bie Steinigung, Tzetz. gu Lya. 330., wo Anbere χαταλίθωσις.

zaigli 996, or, (11906) voll Steine, voll Edificine, Kxod. 28, 17. u. Spat.

καταλίθοω, (λιθόω) steinigen, Paus. 6, 9, 7., Poll. 8, 23., Joseph. ant. Ind. 4, 8, 36.: μήλοις κ., mit Repsein steinigen, mit einem Repseiregen überschutten, Philostr. im. 1, 6. p., 772. — 2) mit Ebelsteinen besegen, Hesych. Dav.

, καταλίθωσις, ή = καταλιθοβόλησις, το. [. καταλιμνάζω, verft. λιμνάζω, im pass. γη κατελιμνάζετο, murbe gang gu einem Gumpf, Const. Man. 1444.

phyl. list. 9.03 A. 100 A. 3.

καταλιπάρεω, f. ήσω, (λιπαρεω) febr fits
ben, Luc. Catapl. 4. d. deor. 15, 2. u. S p à t. δ.

καταλιτάνευω = b. vorberg., Georg. Pachym. Mich. Pal. p. 225.

χαταλιχμάζομαι, (λιχμάζω) ableden, Opp. Cyn. 2, 389. in tmesi.

cyn. 2, 369. In timesi.

καταλιχμάσμαι = b. vorherg., herunter let.

ken, - follingen, Sext. Emp. Pyrch. 1, 57.

nach Demferth., καλιχνωμένη υ.

καταλιχνεύω, (λίχνεύω) vernafcen, Gloss.

καταλλάγδην, adv. (καταλλάσσω) umges

καταλιχνεύω, (λιχνεύω) vecnaschen, Gloss καταλλάγδην, adv. (καταλλάσσω) umges kehrt, wechselweis, Hesych.
καταλλάγδη, δι. (καταλλάσσω) bie Bertausschung, Berwechselung, Auswechselung, των νομισμάτων, Arist. Oea. 2, 3. u. X. b) bas Agio, bas Aufgeld, ber Gewinn bes Wechslers, Dem. p. 1216, 18., Diphil. b. Ath. p. 225 B. Ruphron b. Ath. p. 503 A. — 2) die Ausgeleichung, Ausschung, der Bergleich, Aesch. Sept. 749.; πολέμου, Bergleich im Kriege, Ar. Av. 1588.; καταλλαγάς ποιείσθαι ποός τωνα, mit Imd einen Bergleich machen, eingehn, Dem. mit Imb einen Bergleich machen, eingebn, Dem. p. 10, 15.: 6. KS. die Ausschung mit Gott durch bie Absolugion, bh. auch die Absolugion selbst.

bie Absoluzion, bh. auch die Absoluzion selbst.

κατάλλαγμα, τό, = καταλλαγή. Hesych.

καταλλακτήσιος, εα, εον, zum Wechseln,

Kustauschen usw. gehörig, λύτρον, Eust.

Op. 60, 44. d) zum Aussohnen gehörig, gesschiet, δ, der Aussohner, Philo 1, p. 673.

καταλλάκτης, ου, δ, Ausgleicher, sschner,

Bermittler, Friedensstifter, Joseph. ant. 3, 15,

2. u. A. — 2) der Geldwechsler, b. Spåt. s.

Thom. M. s. v., αργυραμοιβός, kM. p. 137,

24.: dot.

xarallaxτικός, ή, όν, gum Aussibhnen, Bersöhnen gehörig ob. geschickt, Arist. Eth. Kud. 2, 6. — 2) leicht auszusöhnen, nachgiebig, sanft, Arist. Rhot. 1, 9. im comp.

Jamben, bie nicht an bie strengern Regeln gebundet, Arist. Rhot. 1, 9. im comp.

καταλλάσσω, att. — τεω, ε. άξω, (άλλάσσω) berwechseln, vertauschen, austauschen, rö χουσίον, Polyaen. 6, 5., Poll. 9, 93., Plut. Arat. 18., Matro b. Ath. p. 19 D.: τον βίον, ε. α. sterben, Ael. VH. 5, 2., in bies. Botts form μεταλλάσσειν üblicher. Med. καταλλάττες τους ωνομισμα, sich Gelb eintauschen, eins wechseln, τ. — 2) ausgleichen, ausschen, verschen, vermitteln, κοχίνθιον καταλλάξαντες in Glossen. φεσιείη, †. — 2) αυσβιείτητη, αυσιομπέη, νέτε το παταλογή, η, (καταλέγω) δας αιητικές δίρητη, ο νέτπιτείη, Κουβνδιοι καταλλάξαντες in Giossen, bie Rionstription, Dio Chrys. (τους Θηβαίους καὶ τους Πλαταιέας), Hdt. (μ. 192. b) bie Riddsicht, Chretheitung, Phrys. (5, 108. 5, 29.; τινά πρός τίνα, Arist. Oec. (μ. 192. b) με Riddsicht, Chretheitung, Phrys. (μ. 192. b) με Riddsicht, Chretheitung, Phrys. (μ. 192. b) με καταλογήν ποιείσθαι, την αρμόζου σαν, καθάπες καὶ Ρωμαΐοι ποιούνται των παραγηγομένων πρός αὐτούς πρεσβευιένι. (μ. 192. μ. 19 refer einander verföhnen, rest, Bur. IA. 1157., Plat. Pol. p. 566 K., Xen. An. 1, 6, 2. u. X., und nos resu, Thuc. 4, 59.: dab. ripe ex-Plat. Pol. p. 300 K., Aen. An. 1, 6, 2 u. a., — 2) dus stringen, teastur, und πρός τένα, Thuc. 4, 59.: dab. την έχ- χαταλογίζομαι, fat. ίσομαι, att. τουμαί, θραν τινί χαταλλάττεσθαι, die Keinbishaft dep. med., (λογίζομαι) berechnen, susammen mit Einem auswechseln, ausgleichen, beilegen, rechnen, in Rechnung ob. Anschlag bringen, Hdt. 1, 61.; θεοῖς χαταλλάττεσθαι χόλου, τους τόχους εἰς χειγιάλαιον, (?) — dab. Ginem

machen, masten, bangen, Hesyah.; übir. Theo- 8.: ἐπὰ ἀργυρίω τι κ., etwas um Gelb verphyl. hist. p. 83 A. 108 A. B. tauschen, b. i. verfaufen, Han. 2, 13, 12, καταλίπαρέω, f. ήσω, (λιπαρέω) sehr sies vgl. διαλλάσσω.

zarállylos, or, (allylor) gegen einander über, gegenuber ftebend, ob. entsprechend, pas über, gegenüber stebend, do. επιιρετιμείω, ραι-[επό, gemáß, m. dat., γλωσσα σύμμετρος καί κ. τῷ στόματι, Artem. 1, 32., Clem. Αλεκ. p. 177. u. X.: comp., τοῖς στρατιωι-κοῖς ἔργοις καταλληλότερος, DC. 71, 1.; supl. ἔρωτημα καταλληλότατον, id. p. 939.: hh übbnt. awedmäßig, passend, ήν σ αν ο Di supl. ξοώτημα καταλληλότατον, id. p. 939.: bb. übbyt. ξωνεθπάβια, ραβεπό, ην δ αν λόγος καταλληλος ούτω σχηματισθείς, DH. de Thuc. 37, 7. u. b., το καταλληλον τίς διανοίας, ib. 31, 4. u. X. — Adverbial κατάλληλα, οίς κατάλληλα, bon ber βείτ, με gleicher βείτ, Pol. 3, 5, 6.: und von ber βείτ folge τάς κ. γενομένας πράξεις, bit auf είω αποτε folgenben Æbaten, id. 5, 31, 5. — Adv. καταλλήλως, Arist. Metaph. 6. 3. C.; Schol. u. a. Spát. f. Schofer 3. Schol. Ap. Rh. p. 54; x. τζ φύσει, Ερίτ. diss. 1, 22, 9. Dan. zarallylorys, yros, i, bas Paffen, Ueber einstimmen, schickliche Berhaltnig, ber paffent

Busammenhang, Loyou, Apoll. de synt. 9, 13. u. fonft. zaráloáw, f. 190w, (áloáw) zerbrejám, zermalmen, zerreiben, úbápt. zerfájagen, zprigeln, Xen. Cyr. 7, 1, 31., Rubul. b. Att. p. 622 E., Aeschin. p. 46, 36., Plut., Luc. Luc. 15. u. A. Daf. xaraloiáw, Phot. p.

149, 9.

παταλογάδη», adv. (λόγος) im Gespräch, gesprächsweis, in Orosa, Plat. Lys. p. 204 D. Symp. p. 177 B., Isocr. p. 16 B. Plut. DH. u. X.; opp. έν μέτρη, Xon. Εμδ. 5, 4; ξιμετρα, Sand.; οἱ παταλογάδην Ιαμβο, Samben, bie nicht an bie strengern Regeln gestunden Gh. Ab. p. 415 B.

narsloyn, n, (naraleym) bas Auffcities in Glaffen, bie Ronftripgion, Dio Chrys. 2, p. 192. b) bie Radelicht, Ehrerbietung, Phyla παραγηγομένων πρός αυτούς πρεσβευίων, Pol. Exc. 23, 12, 20., το καταθοχήν, Grassi. — 2) das bersagen, Hesych.

mit Einem auswechseln, ausgleichen, beilegen, technen, in Rechnung ob. Anschlag strugtung. Hdt. 1, 61.; 3εοῖς καταλλάτιεσθαι χόλου, Soph. At. 731.; ξχ διαφορᾶς κ. τινί, nach Mischeligkeiten sich mit Ind verschnen, Ael. Wischeligkeiten sich mit Ind verschnen, Ael. γρέτημα. Dem. p. 78, 5.; χαριτάς τιν, Dil. verschen, sich eintauschen, eine wechseln, (Gesangene) austissen, φόρον πρὸς φόρον, Plat. Phaed. p. 69 A. das. Byttend.; αὐταις τοὺς ἀχαρίσταυς, Xen. Mem. 2, 2, 1. τὸν βίον πρὸς μικρά κέρδη, Arist. Kth. 3, γι έν ἀρετή, Aeschin. p. 82, 40. — 3) dr. θ. u. δ.; οὐ κατηλλάξαντο αὐτούς, Gesangene, Reide od. Ordnung nach hererzáglen, τὰ ἐργα τούτους χάριν τῶν νόμων, Dinarch. p. 111, wágen, ábertegen, bedenten, Xen. An. 5, 6,

Ŀ

. į,

š, . , . ,th

ነር :

. **L** 3,2

مياء است £ ąL.

P.4

سيم

į.

ď z Š,

2 ٠<u>.</u> خ

į

16. Hell. 3, 2, 18. — Das act. Σαταλογίζω auf dem Naden, Od. 10, 169. ε καταλογά- deta det Schol. 3. Pind. Pyth. 4, 334. Dan. καταλογισμός, δ, das Jusammenrechnen, die Jusammenrechnung, Jahlung, Paralip. 1, 4, 33. 5, 7. Esdra 3, 5, 39. καταλογος, δ, (καταλέγω) die Aufzählung, de Berzeichniß, Negüster, die Liste, έπλ πέντε καλ είκοσι καταλόγω προγόγων σεμνυνομένων, Plat. Theaet. p. 175 A. u. A.; db. κ. λαταλοχίζω, f. ίσω, in λόχους vertheilen de Jusame in Serbichtes bes hesiod, vol. Schöll Gesch. b. gr. robe onkleuge, id. Sull. 18. Dav. Rit. 1.S. 133.: bes, b) bas Verzeichnen ber wasser.

kit. 1.S. 133.: bes, b) bas Verzeichnen ber wasser.

zaralogiopos, o, die Bertheilung ob. bas sabhigen und militarpslichtigen Burger, sow. in Sammeln in logove, die Werbeilung ob. bas Lushen als in andern Staaten, bas Ausheben, 15.: Abtheilung im heere, Luc. de conscr. augen aus in anoren Staaten, das Ausgeden, die Aushebung, Orat. Plut. u. A. (vgl. Hesych. u. Phot. s. v.) dann das Berzeichnis selbst, die Musterrolle, vgl. Thuc. 6, 26., Schol. Ar. Eq. 1369; Eşalespein en varaboyou, den. Hell. 2, 3, 51.; xaraboyou, varaboyous, varaboyo ταλόγου, Xen. Hell. 2, 3, 51.; κατάλογον Per. 321., Malal. p. 78, 12. καταλόγους) ποιείσθαι, είπε Aushebung vers anstalten, Dem. p. 1208, 5., DH. 9, 5. u. Αι προγράψειν σιρατιάς κ., είπε Aushebung aussichreiben, Plut. Cam. 39.; τον κ. ἀποδι- καταλύκουργίζω, f. ίσω, εθνίτης Gefete αμεθικέντης γιά τον κ. ἀποδι- καταλύκουργίζω, f. ίσω, εθνίτης Gefete αμεθικένη, γιά τον κ. ἀποδι- καταλύκουργίζω, f. ίσω, εθνίτης Gefete αμεθικένη, γιά τον κ. ἀποδι- καταλύκουργίζω, f. ίσω, εθνίτης Gefete αμεθικένη, γιά τον κ. ἀποδι- καταλύκουργίζω, f. ίσω, εθνίτης Gefete αμεθικένη, γιά τον κ. ἀποδι- καταλύκουργίζω, f. ίσω, εθνίτης Gefete αμεθικένη, γιά τα τιά τον κ. ἀποδινά, εξε τα τιά τον κ. ἀποδινά, εξε τον κ. ἀποδινα παταλόγου, bienfithuende od. maffenfahige Bûrs καταλί ger, Thuc. 8, 24. δ.; Xen. Mem. 3, 4, 1., Tab. Hi έκ καταλόγου στρατεύεσθαι, Arist. Pol. 5, Hesych.

h. 29.

κατάλσης, ες, (άλσος) reich an hainen, walbig, Strab. 5, p. 238.

2άταλσος, ον, = b. vorberg., Enst. 3. Dion. Per. 321., Malal. p. 78, 12.

καταλυμακόω, mit Steinen überschütten, Tab. Heracl 1, 9. von λόμακες = πέτραι,

get, Thue. 8, 24. δ.; Xen. Mem. 3, 4, 1, 5, 2 x xataλόγου στρατεύεσθαι, Arist. Pol. 5, 3, p. 130, 2. u. X. δ.; im Esgensa ber Bunbesgenossen; Adhyrador τε δε x. xat τοῦ ξων. μάχων, Thue. 7, 16. 20.; ber Theten, (bie eigentlich blos in der Marine dienten), id. 6, 43. vgl. Krüger z. DH. de Thue. 18, 6, 5 mg. Etaatsalt. 67, 2.: of vx. emeriti, die Ausgedienten, die übernstieber dien die Dienssiehelber die Diens

πίστει, brechen, zu Richte machen, τοῦ 21.ος την δυναμιν, Ar. Plut. 141.; την της βουλης δύναμιν, Isocr.; την της πόλεως δύναμιν, Pol. 23, 12, 2., το αράκος της έξ Αρείου πάγου βουλης, Plut. Pericl. 7:: την άλη-θειαν από την πίστιν, Demad. p. 90, 32.; ή άριστερά χείρ, ην τι πάθη, καταλύει τον λππέα, macht ben Reiter zu Richte, macht, baß er nicht weiter teiten und das Pferd führen Lann, Xon. de ro eq. 12, 5.: von Geseen, Berordnungen, Ginrichtungen. aufbeben, τους Rann, Xen. de re eq. 12, 5.: von Gesten, tous Βετοτοπιαμέν, Επιτώθτιαμέν, αμέρεθεν, τους νόμους, Isocr. p. 129 Ε., Pol. 3, 8, 2.; τὰς βυσίας, Isocr. p. 130 Α. c) Semand enti τευσέν, ν. Ιακιαμάν, δεν Διορίφιεν φεθεν, τους παταμάν, στόλον, Hdt. 7, 16, 2.; τῶν ἄλλων καταλελυμένων σιρατηγῶν, id. 6, 43.; τὴν στρατιών, Xen. Cyr. 6, 1, 15.; τους γυμναζομένους, Xen. Cyr. 6, 1, 15.; τους γυμναζομένους, Xen. de Ath. rep. 1, 13.; πρὶν τὸν καταμάν, καταμάν, τος καιν σεθεν καταλιών καταλιών συρίας τῶς ἀρνῆς ἐξεκκιν κατελίωντο καταμάν. χρόνον σφίσι της άρχης έξηκειν κατελύοντο, wurden abgefeht, DC. 36, 26. — 2) en ben, πεφί τὰ μέγιστα τῶν ἔργων , id. p. 274 D. ματαμάκαριζω , t. ισω , = μακαμίζω, ναταμάκαριζω , t. ισω , = μακαμίζω, ναταμάκασοω ) δε του κέτου καταμάκασοω ) δε του κέτου καταμάκασοω ) δε του κέτου καταμάκασοω ) δε του κα

παταλυσσάω, f. ήσω, (λυσσάω) gegen Cis men wâthen, Isidor. Polus. p. 296.

παταλυτέον, adi. verb. v. παταλύω, man mus einem Μυραπικη κάτου, τύραννον, man mus einem Μυραπικη βιλικον, τύραννον, man mus einem Μυραπικη βιλικον, τύραννον, και παλυτέος, μα βιλικον, τό, παταλυτής, τύραννος, Chion. ep. 15.

παταλύτης, οῦ, ὁ, bet Μικθόξει, βεκβότει, δεκβότει, δεκβότεις δε Plat. Sull. 25., LXX.

καταλύτικός, ή, όν, auflösend, sum Aufstifen geschickt, m. gen. οἰδημάτων, Oribas.

p. 120 Match., Maxim. conf. 1, p. 96 D.

καταλύω, f. ύσω, (λύω) I) act. d. i. 1)
auflösen, zerkören, πολίων κάρηνα,
Il. 2, 117. 9, 24.; τείχη, Kur. Tr. 819. 1081.

Plut. Alcid. 14.: bef. eine Bersassung umfützen oder aussehen, eine Persassung umfützen, γην Κύζου βασιληίην, Hdt. 1, 54. 5, 92.; τά γε βουλευτήρεα καλ τάς άρχάς, Thuc. 2, 15.; τὸν δημον, bie Demokratie aussehen, Thuc. 2, 81. Dem. p. 170, 13. u. δ. Orat.; τὴν δημονρατίαν, Plat. Pol. p. 562 B., Xen. Cyr. 4, 7, 9.; u. bgl. Orat. u. X. häusig; τύραν
γον, einen Ayrannen stürzen, Thuc. 1, 17.; τοὺς βασιλείς, DH. 8, 77.: auch mit vetänders ter Konstr., τινὰ τῆς ἀρχῆς κ., Xen. Cyr. 8, 5, 24.; im pass. τῆς ἀρχῆς κατελύθησαν, Hdt. 1, 104.: auch ein Xmt niederlegen, την τριηραρχίαν, Isoor. p. 382 B. b) übbpt vers sichten, brechen, ju Richten, τοῦν τῆς βου
την δύναμιν, Ar. Plut. 141.; τὴν τῆς βου
που βασιλείς, DH. 10 γε το δου καταλύσαι, Dom. p. 150, 27.; Anth. 11, 79. inded. — 2) sich νατελυσούσης, Ath. 150, 27.; Anth. 11, 79. inded. — 2) sich νατελυσείν ὑπομενούσης, Ath. 150, 27.; Anth. 11, 79. inded. — 2) sich νατελυσείν ὑπομενούσης, Ath. p. 581 C.; mit part. πύχτης ῶν χατελυσεί Κκεσμβοσιος. Αλατλ. 11, 79. inded. — 2) sich νατελυσεί κεσιμέν το πράτος με το δου καταλύσαι, Dom. p. 150, 27.; Anth. 11, 79. inded. 11, 10. — 3) φαι το κατελυσεί της κατελυσεί της της κατελυσεί της της που καταλυσεί της της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που κατελυσεί καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσείς της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσεί της που καταλυσε

λυθήσεται, Xen. Cyr. 1, 7, 9. καταλωβάω, f. ήσω, (λωβάω) verftummeln. Pol. 15, 33, 9.

καταλωφάω, u. -έω, f. ήσω, (λωφάω) aufhoren lassen, beruhigen, endigen, κούρην... κατελώφεεν ύπνος, Ap. Rh. 3, 616. — 2) intr. aufhoren, fich beruhigen, m. gen., xaxw, (in tmes.) Od. 9, 460.

καταμαγγανεύω, perft. μαγγανεύω, Hesych. s. v. κατεγοήτευσεν, nadj Rugnten, κατιμέν-

naταμάγειον, τό, (καταμάσσω) Auch 3ma Abwischen ob. Abreiben, Artemid. 1, 64.; xaταμάγιον, Suid. s. v. στλεγγίδες, gw. καταμάγειω, (μαγεύω) bezoubern, Luc. Necyom. 7.

xaταμάθησες, εω:, ή, (παταμανθάνω) bes Lernen, Begreifen, genaue Biffen, Plotin. p. 348 B. Davon

† κατάμαλδύνω, perfiarties αμαλδύνω.

παταμαλθάκεζω, f. εσω, u. -κεύω, Theo-phyl. hist. 6, p. 257, 13 Bonn. = bas vor-berg., Eumath. p. 208 Teuch.; im pass, παταμαλθακισθεες, Plat. ep. 7, p. 329 D. παταμαλθάσσω, f. άξω, = bas vorherg.,

Hesych.

παταμανθάνω, f. μαθήσομαι, (μανθάνω firt.) genau lernen, erternen, τλ, Plat. Theaet.

p. 198 D.; ή γη τους δυναμένους π. καλ διπαιοσύνην διδάσκει, Xen. Oec. 5, 12. u. X.:
bab. Kenntniß von etwas erhalten, zur
Kenntniß vo. Einsicht kommen, inne werden, in Erfahrung bringen, kennen lernen, τλ, την
δύναμιν αυτών, Isocr. p. 191 A. u. Χ.; m.
ωίς ob. δτι, Xen. Cyr. 8, 2, 7. u. sonst δ.; m.
partic., Xen. Hell. 1, 6, 4. 3, 5, 1. u. d. u.
Χ.: bemerten, gewahr werden, έφορωντες έδόπουν παιαμανθάγειν μετεωριζομενον καπνόν,

καταμεμαθηκώς κατάβασιν είς τον ποταμόν, Xen. Cyr. 7, 2, 3.; έκεινο δοκών καταμεμα-

Inzivat, 8rt, ib. 2, 1, 21. u. d.; m. partic.

θηκέναι, δτι, ib. 2, 1, 21. u. δ.; m. partic. εδοκούμεν καταμεμαθηκέναι ... τους μέν ξχοντας κτέ., Χου. Cyr. 1, 1, 1. b) gang u. gar einsehen, verstehen, ούτα λέγεις, ή έγω ούκ όρθως καταμανθώνω, Plat. Parmen. p. 128 A.; ενα δάον καταμάθης, id. Gorg. p. 517 D. u. δ.; Arist. Pol. 1, 3. u. Χ.; m. gen., εξ ἄς ξμοῦ καταμανθάνετε, ᾶ λέγω, wenn ihr mich recht versteht, was ich sage, Plat. Legg. p. 689 C. ο) betrachten, ûberlegen, ψ γαθέ, ξφη, κατάμαθε δτι καλ δ σός νους, Χου. Μεπ. 1, 4, 17. Cyr. 7, 5, 80. An. 3, 1, 44. d) suchen Kenntniß von etw. zu erstangen, bb. aussorschen, aussundschaften, Hdt.

langen, bb. ausforichen, austunbichaften, Hdt. 7, 146., Xen. Oec. 12, 3., Plut. Pelop. 3.; το τραϋμα, untersuchen, Plut. Dio 34.

παταμαντεύομαι, dep. med., (μαντεύομαι) παφτίαgen, αὐτοῦ σιωπήν, Ath. p. 686 C.;

bef. gegen, wiber Einen ob. von Ginem, reros,

٠. . A

Hesych.

üt اد. د × 100 F:: 5 41.1 16 . , ٤.

فوز •

. 1

=

.

vel. gegen, wider winen od. von winem, τινός, Clem. Alex. Strom. p. 690., auch τινό, τη πόλει, App. Pan. 77.— 2) errathen, τλ, Nicostr. b. Stob. Flor. 3, p. 42.; τὰ μέλλοντα, Arist. Rhet. 1, 9., τὸ μέλλον, Pol. 2, 22, 7.; τὸν Χλόης ἔρωτα, Long. 3, 15.; m. gen., τῆς ποιημάτων διανοίας, Ath. p. 634 D.: τῆ σόξη x., in ber Meinung, im Wahne και then, Dem. p. 1400, 2.

καταμανώς, adv. vom adi. καταμανής, who thenb, ταfenb, Theophyl. hist. p. 208 D. καταμαξεύω, befahren, τούτο μέν κατη-μαξευμένον, bas ift abgedroschen, Artem. 1, 31. richtiger καθημαξ., f. καθαμαξεύω.

παταμάλάσσω, att. =:τω, & άξω, (μω de igne 5.; mager machen, Luc. Tim. 17. — λάσσω) ετικείτητη δώματα έλαίω, Luc. Anach. Pass. zulammenschrumpsen, verwelten, traftlos, 24.: άδεττι. τάγτιο, δεβατίμετα, τοὺ θυμοῦ τὸ φλεγμαῖ [thươch werden, Arist. de resp. 17. Moteor. Luc. Jupp. Tr. 24.; τοῦ θυμοῦ τὸ φλεγμαῖ [thươch werden, Arist. de resp. 17. Moteor. νον, Hel. 7, 21, p. 293 Cor.; τὸν θυμόν, Ατία. καταμαραινομένου τοῦ πάθους, Arist. Met. 2, 8. p. 65, 27 Bekk. min.; von Geschwister, Hippocr. p. 89 G. καταμάργάρος, ον, (μάργαρος) mit Perlen befeht, Const. Man. 71 Bekk. u. δ.

Raταμαργάω, ion. καταμαργέω, f. ήσω, (μαργάω) gang toll, rafend, unfinnig fein, φθόνω, Hdt. 8, 125.

παταμάρπτω, f. μάρψω, (μάρπτω, irr.) ergreifen, erhalden, erpaden, II. 6, 364., Pind. Nem. 3, 35. Isthm. 3, 52.; in tmes. id. Ol. 6, 21. u. a. Dicht.: bef. von Berfolgenben, bie ben Fliebenben einholen, Il. 5, 67. 16, 598.

παταμαρτύρεω, f. ήσω, (μαρτυρεω) gegen Ginen seugen, τινός, Dem. p. 378, 3. u. sonft, Plat. Thes. 29. Romal. 13.: m. inf., τις riul. Thes. 29. Komul. 13.: m. 1m., τες μου καταμαστυρεί δώσα λαβείν, daß ich Geo ichente genommen habe, Dem. p. 377, 25. 847, 11.: κατά τινος, Dem. p. 836, 25.: τινός τι, etwas durch gegen Imb vorgebrachte Bengnisse erweisen, τοῦ Λεωιυχίδου τὴν νοθείαν, Plut. Ages. 3. — Pass. καταμαστυρούμαι, ετ with A.: Demerren, gewahr werden, εφορώντες εδόκουν καταμανθάνειν μετεωριζόμενον καπνόν,
κονισρίον, Χεη. Cyr. 6, 3, 5.: ένταθθα ήν erweisen, τοῦ Λεωτυχίδου τὴν νοθείαν, Plut.
Αξέαρχον καταμαθείν, ώς έπεστάτει, id. Απ.
2, 3, 11., τῆ δψει κ., seben, mit dem Gesicht inne werden, Plut. Mor. p. 983 C.; τινός,
an Imd, Xen. Cyr. 8, 1, 14.: bh. im pf. fennen,
wissen, Kunde od. Kenntniß von etw. haden,
καταμαρτυρία, ή, das gegen Imd vorges
καταμαρτυρία, ή, das gegen Imd vorges
brachte Beuaniß. Clem. Const. ap. 2. 49.

καταμαρτυρία, ή, bas gegen 3mb vorges brachte Beugniß, Clem. Const. ap. 2, 49.

παταμασάομαι, f. ήσομαι, dep. med., (μασάομαι) gertauen, Hippocr. p. 1155 B. 1129 B. u. X.: bb. aufgehren, auffreffen, απαντα (namlith την πατρώαν δύσίαν), Alexia b. Ath. p. 165 E.

κατάμασθος, ον, (μασθός) mit großen, uns formlichen Bruften, Jo. Malal. p. 50, 16. καταμάσσω, f. μάξω, (μάσσω) abwischen, Palaoph. 52, 2., EM. p. 813, 43. — Im med. Luc. Asin. 10. u. Spåt.

καταμαστεύω, νετβι. μαστεύω, auffuchen, auffparen, Synes. ep. p. 241 A. καταμαστίζω, νετβι. μαστίζω, Philostorg. hist. eccl. 10, 6.

καταμάτεύομαι οδ. καταμαιτεύομαι, (μακαταματευομαι ου. καταματτευομαι, (μα-τέω, μάσσω) hineinsteden und besühlen, sons biren, kigeln mit etwas, τινί, πτερφ, Hip-poct. p. 534, 45. 547, 55. Das. καταματ-τεσθαι πτερφ, id. p. 537, 55. καταμαυρόω, i. ώσω, (άμαυρόω) gang bets singern neckunstin Burn

καταμαυρόω, 1. ώσω, (άμαυρόω) gang vers sinstern, verduntein, Byz.
καταμάχομαι, s. μάχούμαι, dep. med., (μάχομαι, ir.) niedectámpten, besiegen, bes zwingen, τον πύκτην, Paus. 6, 11, 2., DC. 55, 27., DS. 3, 47., Plat. Flamin. 3.
1 καταμάω, s. ήσω, (άμάω) ausháusen, zus sammenhausen, κόπρον, ll. 24, 165.: datauf, daráber sammeln, τινός auf etw., τῆς κεφαίλης κόνιν καταμησάμενος, auf das datauf, light structure, Joseph. b. Jud. 2, 21, 3. ib. 2, 15, 3. An allen drei Stellen im med. 2, 15, 3. An allen brei Stellen im med.
2. καταμάω, (ἀμάω) abmahen, Soph. Ant.
599. (in tmesi.)

χαταμάραίνω, f. ἄνῶ, (μαραίνω) gang καταμβλάχεινω, (ἀμβλαχεῖν) vernachiafis καταμβλάχεινω, (ἀμβλαχεῖν) abstumpsen, χέαρ, west, barr, schwach, trastios machen, Theophr. Soph. OT. 688.; χέντρον, Anth. 5, 220.

παταμβλυόω, = das vorherg., Diphil. b. καταμελουδίω, (μελουδίω) burch Sejang be. th. p. 133 F. [sych.] jaubern, wie έπασω, Basil. in Beai, p. 589 D. Ath. p. 133 F. Ath. p. 133 F.

παταμεγαλαυχέω, verft. μεγαλαυχέω, Heπαταμεγαλουχέω, f. ήσω, (μεγαλουχονέω) großmüthig ob. hochmüthig verachten,
Clom. Al. p. 274.; τινός, id. p. 538. 558. 575. καταμεγαλύνομαι, dep. pass. fich gegen Sind erheben, Symm. Psalm. 37, 17.; κατεμεγαλύνθη μου, Euseb. dem. ev. p. 466 C.

κατωμεθοδεύω, (μεθοδεύω) dagegen Maaß= regeln nehmen, Bortehrungen treffen; pass. καταμεθοδεύεται τι, man trifft dagegen Bors-tehrungen, Leon. imp. Naum. §. 64. b. Fabr.

bibl. gr. 6, p. 376.

παταμεθύσκω, f. μεθύσω, (μεθύσκω, irr.)
mit ungemischtem Weine berauschen, trunten
machn, m. acc. Hdt. 1, 106., Plat. Gorg.
p. 471 B., Archyt. b. Stob. flor. 1, 79. p. 46.
u. A.: pass. berauscht, trunten werden, DS.
4, 84., Pol. 5, 39, 2.

καταμεθύω, (μεθύω, irr.) trunten fein, fich berauschen, übtr. voll fein von etw., άρετης, Philo 1, p. 361, 31. u. d. b. KS.

παταμείβομαι, als med. (ἀμείβδμαι) ants worten, DS. 15, 6. (?)

ασταμειδιάω, f. άσω, (μειδιάω) auslachen, verlachen, τινός, του θανάτου, Joseph. b. Jud. 3, 7, 33.

παταμειλίσσομαι, att. — ττομαι, f. ξομαι, dep. med., (μειλίσσομαι) befanftigen, versohe nen, τον θυμόν, Joseph. ant. 6, 13, 7.

καταμελαίνω, f. ανω, (μελαίνω) gang schwarz machen, schwarzen, Greg. Nyss. 1, p. 25 D. u. δ. b. KS.

xaraueleiort, adv. (ueleiori) gliebermeis: Slieb für Glieb, Stud für Stud, Arat. 624.,

mo ra verlangert. πα ra betingett.

παταμελετάω, t. ήσω, verst. μελετάω, üben, einüben, ausüben, in Uebung erhalten, τάς αισθήσεις κ. έμπειρία και τοιβή, Plat. Phil. p. 55 E. 56 E.; την άνδρείαν.. δεί καταμελετάσθαι, Plat. Legg. p. 649 C.: etw. aussarbiten, ausbenten, (Plat.) Clit. p. 410 B.

πατάμελεω, f. ήσω, (ἀμελέω) unachtam, nachtaffig sein, vernachtaffigen, verwachtaffigen, verwachtaffigen, verwachtaffigen, betwachtaffigen, betwachtaffigen, betwachtaffigen, betwachtaffigen, semachtaffigen, semachtaffigen, verlachtaffigen, ver

u. A.: nicht achten, verachten, Plut. Mor. p. 454 B., Όχταβία περιυβρισθείσα και κατημεληθείσα, nicht geachtet, vernachlässigt, Plut. Anton. 53.

παταμελητέον, adi. verb. 3. vorherg., Secundin. in Boiss. Anocd. 5, p. 361, θ. παταμελίζω, verft. μελίζω, zerftuckein, Const. Man. 4013.

καταμελίτου, (μελιτόω) gang mit honig berfebn, berfagen, bb. übir. angenehm machen, ergogen, καταμ. λόχμην, ein Gebusch mit hosnigibem Gesang erfallen, Ar. Av. 224.; τας απάνιων ακοάς διηγήματι, Synes. p. 38 D.

καταμέλλω, f. μελλήσω, (μέλλω, irr.) ver-gogern, verschieben, nicht bran wollen, beson-bers an Rrieg ober Rampf, Pol. 4, 30, 2. 60, 7. 9. u. s.

jauvern, wie έπασω, Basil. in Kaai. p. 589 D. κατάμεμπτος, ον, getadelt, verachtet, tadels λαft, γῆρας, Soph. OC. 1236. b) act. οὐ κατάμεμπτ ἔρητον, feid nicht so hieder ge tommen, daß ihr euch darüber beklagen tonnet, Soph. OC. 1693.; nach Andern, ihr seid nicht schlimm gesahren. S. die Erklar.; von καταμέμφομαι, f. ψομαι, dep. med. (μέμpouar) tabeln, schelten, antlagen, riva ob. il,

φοιιαι) tabeln, schelten, anklagen, τινά οδ. 1), Thuc. 8, 106., Isocr. p. 234 C., Xen. Cyr. 4, 3, 2. u. A. δ.; τινά τινος, wegen etw., Plut. Dio 8.; τινά ως, Plat. Memo p. 71 B.; τινά έπι τινι, Pol. 5, 87, 4.; τινά τινι, 3mb úber etw. schelten, Thuc. 7, 77.; τινά τινις, αὐτὸν τῆς ὁμιλίας, Plut. Dion 8.; m. dat, τινί, Long. 2, 21., auct. b. Suid. s. v., Anth. 11, 57.; τινός, Nicom. enchir. p. 35, 19, codd. b. DS. 17, 30.; καταμεμφθελε loχύν, ber sich schilten fragen seiner Kraft, seine Kraft schwach halt, thr nicht traut, Pind. Nem. 11, 30.

11, 30.

πατάμεμιψες, εως, ή, ber Kadel, Borwurf,
Univille, m. gen. über etw. ob. 3md, σφων
αὐτῶν, Thuc. 7, 75., DH. 3, 4. 6, 46., Plut.
Mar. 39., Long. 2, 9.; πατάμεμψεν τινι
έχειν, Thuc. 2, 41.

παταμένω, (μένω, irr.) verbleiben, νευ
weiten an einem Otte, αὐτοῦ, Ar. Plut. 1187.,
Plut. Pol. v. 519 D.. Xen. u. X. δ.: ben.

weisen an einem Otte, αὐτοῦ, Ar. Plut. 1187., Plut. Pol. p. 519 D., Xen. u. X. d.; ben Binter über bleiben, von Bögeln, Arist. HA. 8, 12.; in einer Stellung, Lage usw., εν τοῖς ὑπηρετικοῖς ὅπλοις, Xen. Cyr. 2, 11, 18. u. sonst: bb. b) bauern, bestehn, τῆς εἰωθυίας ἀρχῆς καταμενούσης, ib. 3, 1, 29. c) bes barcen, sest bleiben, επὶ τοῖς ὑπάρχουσι, Nymphodor. b. Schol. Soph. OC. 337.

καταμέργω, f. ξω, (αμέργω) αδρείματα, Poll. 1, 225.

ron. 1, 225.

καταμερίζω, f. low, att. τω, (μερίζω) str.
theilen, gerstückeln, eis πολλάς καλαπωρίας
τον θάνατον, DS. 3, 40.; τον πλουτον είς
πολλά, Luc. Tim. 12.: med. Theophr. CP.
5, 2, 5. b) vertheilen, τε τινε, Xen. An. 7,
5, 4. — Dav.

καταμέρισις, εως, ή, bie Bertheilung, Bpic. b. DL. 10, 106. (κατά μέρισιν, Huebn.) καιαμερισμός, ό, = bas borberg., Josua 13,14. καταμέστιος, ον, poët. f. μεστός, gang voll, Nic. Alex. 45.

κατάμεστος, ον, verflarites μεστός, gang voll, Schol. Vict. Ar. Eq. 502.
καταμεστόω, f. ωσω, (μεστόω) gang au fullm, Phereer. b. Plus Mor. 1142 A., Maccab. 3, 5, 46.

καταμετρέω, f. ήσω, (μετρέω) vermeffen, ausmeffen, Xen. Oec. 4, 21., Plut. Anton. 23. Mor. p. 50 D. u. δ., Sext. Emp.; aud όψο θμός καταμετρεί τι, DH. de Dem. 39, p. 1071, | σμος καιαμετρει 11, DH. de Dem. 39, p. 107, 12.; im med., Pol. 6, 41, 4. b) gumessen, τιν. 11, Hdt. 3, 91. Dav. [b. DL. 10, 59. καταμετρημα, τό, = dat folg., Βρίσιτ. καταμετρημας, εως, die Bermessung, Aussmessung, Pol. 6, 41, 5., Sext. Emp. c. Math. 1, 46., KS.

χαταμετρητικός, ή, όν, (καταμετρέω) gum Ausmessen gehorig, geschieft; ausmessen, Sext. Emp. c. Math. 3, 73. 74. 9, 427.

ober eines Schistes, τοις δε αφειδής ο κ. CP. 2, 18, 3.; τον Επνον καταπνίγειν κο καθεστήκει, δ. i. sie landeten ohne ihre gahrzeuge θερμόν, Arist. b. Plut. Mor. p. 134 D.; το zu schonen, Thuc. 4, 26.; δ σικαδε κ., Χεπ. ύπερξεον τοῦ ὕδατος, Ath. p. 126 D. Η ell. 1, 4, 11. u. Χ.; m. εἰς, Pol. 3, 7, 3.; κατάπνιξις, εως, ή, das Erstiden, Grundrgen, Εκ κατάπλου πολιορκείν την πόλιν, beim ers ser apramahen, id. 3, 40, 3. 15, 23, 3 (1966) εξεροδος 2. b.). καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλου στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο καταπλοισίου (πλουσία) δεί που στο κατ

(vgl. έφοδος 2. b.).

παταπλουτέω, (πλουτέω) febr reich fein, τλ, απ etw., Damasc. 3. p. 94. — 2) act., = bem folg., Theophyl. Sim. hist. p. 46 C.

παταπλουτίω, f. τω, (πλουτίω) bereichern, reich machen, Hdt. 6, 132., Xen. oecon. 4, 7-, Liban. 4, p. 930, 18.

παταπλουτομάγέω, (πατά, πλούτος, μά-χομαι) burch Reichthum betämpfen, s besiegen, πενά, DS. 5, 38.

κατάπλυμα, τό, = κατάπλυσις, plur. Sy-

mes. de febr. p. 324.; von

καταπλόγω, (πλύνω) auswaschen, abwaschen, absplien, Ar. fr. 546 Dind.; την κεφαλήν Θάατι, Xen. de re eq. 5, 6, , Artemid. 5, - Pass. καταπλυθείσης της άλμης, Theophr. CP. 3, 24, 3. 4, 8, 4.: άbertr., νῦν ἡθη καταπέπλυται τὸ πράγμα, ift gleich fam wie ein farbiges Aleid ausgewaschen, d. i. ift veraltet, geringgeschäath, Aeschin. in Cteniph. 178. Bgl. Poll. 7, 48. — Dav. καταπλύσις, εως, ή, das Abwaschen, Abssphin, Xon. do ro eq. 5, 9.

καταπλώω, ion. f. καταπλέω, w. f. καταπνείω, poët. f. καταπνέω, anhauchen, entgegenweben, h. Cer. 239.

κατάπνευμα, τό, das Angehauchte, Angeblafene, xaranvevua dwrov, bie geblafene flote von Lotosholg, Eur. Phoen. 794.; jest xarà

πνεύματα; σοπ

καταπνέω, f. εύσω, (πνέω) herabs, hera niederwehen, shauchen, sblafen; übtr., ήνπεο ... Έρως Γμερον κατά των κόλπων καὶ των μηρών καταπνεύση, Ar. Lys. 552.: bh. abhpt weigen, blasen, του ανέμου λαμπρόν καταπνέοντος, Plut. Mor. p. 139 D. u. X.: pon Blahungen, Arist. HA. & 5. b) anweigen. του Ειαφαίηςτη, Arist. HA. 8, 5. b) απωτέτη, παταπολιορχέω, f. ήσω, πολιορχέω, guwețen, andlasen, Arist. HA. 5, 6. 3. C.: Theod. Met. Misc. p. 787.: άδτε την ψυπότε, μή σοι νέμεσιν δεόδεν χαταπνεύση, χην καταπολιορχούμην τοῖς λογισμοῖς, Ευμ. Ατchestr. b. Ath. p. 5 C.: εἰπραιφεί, εἰπροιφεί, p. 437.
Ετι γάρ δεόδεν καταπνείει (poët. f. κατα Ετι γάρ θεόθεν καταπνείει (poët. f. κατα-πνέει, καταπνεί) πειθώ μυλπάν, Aesch. Ag. πνέει, καταπνει) πεισω μυλπαν, ασουμ. ης.
105.; 1ης θεοῦ τὴν ὁμόνοιαν καταπνεούσης,
Ael. HA. 12, 2. ib. 7.: intr. anwehen, ents
gegenwehen, έκ τοῦ καταπνεῦσαι τὸν ἀξρα,
Arist. HA. 5, 5.; m. acc. θεὸς l... ῆκων
καταπνεῖ σε, Ευτ. Rhes. 387. c) buταθμορέη, hindurchweben, ror ronor evoolle x., mit Bohlgeruch burchgieben laffen, Hel. 3, 2. 3. II.; pass. xaranveladat, burchweht, pom Binbe ob. der guft durchzogen werden, luftig fein, λειμών, Poll. 1, 240.; χωρίος, id. 5, 110.,
ngl. App. Pan. 99.

zαταπνίγω, f. πνιξουμαι, (πνίγω, irr.) xatanνίγω, 1. πνίξουμαι, (πνίγω, irr.) len, gegen Einen, τινός, Luc. Amor. 37. erkiden, erwürgen, erkorgein, πνεύμα, Nic. Alex. 286.; πύς, das Feuer erkiden, dampfen, arranoμπή, ή, (καταπέμπω) die Burūck fendug, Iul. Afric. b. Kused. dem. ev. p. 390 A. u. a. KS.
ποτίο 5. 7.; im Basser erkiden, untertaus fendug, Iul. Afric. dem. ev. p. 390 A. u. a. KS.
παταπονέω, f. ήσω, (πονέω) duch Arbeit, den, έν άλμη, Sotad. b. Ath. p. 293 D. b) δίτι, unterdraden, hemmen, dampsen, z. B. dafethum, την αὐξησιν, Plut. Mor. p. δίτιος καταπονήσαντες την άλκην τού 806 C.; Pflanzen, Theophe. HP. 4, 14, 8, βηρίου, DS. 3, 37.; im pass. Ηρακλής απασ

Anblasen, Anweben, Pind. Pyth. 5, 113.

Anblajen, Anwegen, Pind. Pyth. 5, 113.

και απνοος, ον, zigz. κατάπνους, ουν, ans gehaucht, angeweht, Poll. 1, 240.

και απόδα, αυτά καταπόδας, adv. f. και απόδα, και απόδας, auf dem Fuß, sporms streiche, sogleich, f. πούς u. κατά III. 2) z. C.

καταπόθοα, ή, (και απίνω) wahrich. der Ragenmund, Paul. Aeg. 6, 31. (wo και απότοια); dei Pferden, Hippiatr. 61, 31.

παταποικίλλω, (ποικίλλω) sehr mannigsal-tig ob. bunt machen, s bemalen, s schmaden, Plat. Tim. p. 85 A. Euthyphr. p. 6 D., Callix. b. Ath. p. 204 B. u. X.3 δροφή ... άστε-ρας έν χυανή καταπεποιχίμενη, mit Stete nen auf blauem Grunde bemalt, DS. 1, 47: nen auf blauem Grunde bemalt, DS. 1, 47.: von schmuckreicher Sprache, Walz. rhett. 9,

p. 257. χαταπολαύω, (ἀπολαύω, irr.) vernieffen, b. i. guviel ob. unrecht genieffen, vit. Chrys. 8, p. 320, 21. u. a. Spåt. u. Byz. χαταπολεμέω, f. ήσω, (πολεμέω) niebers

kriegen, schmpfen, bezwingen, im Kriege gang-lich überwinden, m. acc. Thuc. 2, 7. 6, 16., Xen. Hell. 7, 1, 10., Plat. Menex. p. 243 C. u. X.: τους Αθηναίους εγκλήμασι, Thuc. 4, 86.; m. gen. τοις δπλοις του χυρίου χατα-

πολεμεῖ ταύτης, Clem. Al. p. 871. Dav.
παταπολέμησις, εως, ή, bas Riebertriegen,
gânşliche Bezwingung im Kriege ober burch
Krieg, Poll. 9, 142., Nicot. ann. p. 162 B.
παταπολεύω, verft. πολεύω, Schol. Arat.

καταπολίζω, (πόλις) mit Stäbten versehn, Theod. Metoch. Misc. p. 669.; im med. ib. p. 644.

p. 437.
παταπολιτεύομαι, dep. med., (πολιτεύω)
burch politische Maßregeln, Staatesunst überswinden, bezwingen, in seine Gewalt bringen,
in sein Interesse ziehn, τον Πομπήιον, Plut.
Pomp. 51., Dem. p. 442, 21.; τὸ στρατιατικόν, Plut. Galb. 20.: übtr., dampfen,
bandigen, vermindern, την πλεονεξίαν, Plut. Lyc. 9.

xaraπολύ, adv. f. xarà πολύ, in Bielem, um Bieles, febr viel, ftart, f. πολύς u. xará b)



39. μ. A.: b. Spat. δ καταπονούμενος = αποιχόμενος, ber Tobte, BM. p. 65, 9.
απιαπόνησις, εως, ή, die Ermidbung, Ermattung, Entitaftung, Chrys. hom. 65. 6, p. 671.

8. u. a. Spåt.

πατάπονος, ον, (πονέω) ermübet, enteraftet, aufgerieben, αθλητής, Plut. Sull. 29. Fab. Max. 19. Timol. 36.; π. ύπό τινος, burch od. von Imb, Plut. Alcid. 25., Suid. s. v. Geogeaoros. — 2) muhlam, s felig, dargela,

100pt betenten, triangen, 100ς φιλους, Lys. p. 142, 16.; ἀποσφατιόμενον τὸν υἰόν, Dem. p. 677, 6., Pol. 15, 2, 6., DS., Plut. u. X. δ.; τὴν ναῦν καταποντισθῆναι, DL. 9, 55.; κ. εἰς τὸ πελαγος, Plut. Timol. 13.: κατεποντίσθησαν ὑπό τῆς θαλάτης, DS. 18, 20.: ὑbtr. τὰς δίκας, DS. 13, 69.: τὰς βουλάς, Liban. 2, p. 576. Đαυ. καταπόντισις, ἡ, == bas folg., Io. Climac.

καταπόντισις, ή, = bas folg., Io. Climac. p. 334, 23.

καταποντισμός, ό, bie Berfentung ins Meer, Erfaufung, Isocr. p. 257 E., Appian. Mac. 12., Byz.

12., Byz.

καταποντιστέον, adi. verb. v. καταποντιζω, man muß ins Meer fenten, erfaufen, Clem. Alex. p. 951.

καταποντιστής, οῦ, ὁ, ber ins Meer Bergentenbe, Erfaufenbe, †; bef. ber Seerauber (welche die Gefangenen und Beraubten gew. ins Meer warfen und die genommenen Schiffe versenten), Isocr. p. 64 K., Ael. VH. 12, 43.; Hel. 1, 8. 6, 2.; bh. δ. mit ληστής verb., Isocr. p. 280 A., Dem. p. 673. ξ. C., Luc. de m. cond. 24. Nav. 14.: καταποντισταίτης Ελλάδος, von den Kiottenführern der den The Ellados, von ben Flottenführern ber ben Athenern feindlichen Parthei, Paus. 8, 52, 3.:

αίε adi. κ. άνεμος, Synes. ep. 57.
καταποντιστικός, ή, όν, (καταποντίζω)
versentend, πνεύματα, Nicet. Chon. ann. p.
60. 209 C.

† καταποπέρδω, und im med. καταποπέρ δομαι (αποπέρδω, irr.), wit καταπέρδω, enigegenfarzen, τινός, oppedere.
καταπορεύομαι, dep. pass. m. fut. med.,

καταπορευομαι, dep. pass. M. Int. med., (πορεύομαι) herabtommen ober herabreisen, †; δh. b) zurückthren, bes. aus der Berdannung, wie κατέρχομαι, Pol. 4, 17, 8. 23, 2, 4. u. d., Inscript. Rosett. 19.
καταπορέω, f. ήσω, (ἀπορέω) aus Unversimden, Ungeschicktheit, Unwissenbeit versehn,

mogen, Ungeschickteit, Unwissenheit versehn, Hippocr. p. 827 C., Gal. 18, 1, p. 585, 12. . † καταπορθέω, f. ήσω, (πορθέω) gang gerftoren.

καταπόρνευσις, εως, ή, das Berhugur hure machen, Plut. Timol. 13.; von

πονούμενος τῷ τῆς Δητανείρας χετῶνε, Pol. 40, 7, 3., DS. 13, 99., DH. 8, 67. 2, 42. DL. 5, 68. u. X. — 2) nieberarbeiten, übers wältigen, Plut. Alex. 40.; καταπεπονημένη βασιλεία, Pol. 29, 11, 11.; ἡγεμονία κατα-πεπονημένη, DS. 11, 6. 13, 51. 55. 15, 85., Menand. b. Stob. Flor. 29, 19., Plut. Brat. [άμπλει, μπλεις fcanben, besubein, Eum. p. 362. 486 Teuch.
— 3) verhuren, mit hurerei burchbringen, DC. 45, 28.

καταπορνοκοπέω, f. ήσω, (πορνοκόπος) mit ob. bei huren verthun, Poll. 3, 117.

καταπορσύνω, f. υνω, perft. πορσύνα, fonft Xen. Cyr. 1, 6, 17.; jest κακά πορσ. καταπόρφύρος, ον, = πορφύρεος, lo. Lydu de magistr. 2, 13, p. 173, 2 Bekk.

od. von Imb, Plut. Alcid. 25., Suid. s. ν. απαποσες, εως, η, (απαπίνω) des herms θεσφαστος. — 2) muhsam, sselig, λατσεία, terteinten oder sessen, Berichtingen, Verschulden, Macc. 3, 4, 11.

καταποντίζω, f. ίσω, att. γω, (ποντίζω) ins. Meer wersen oder sensen, darin ersausen, darin ersausen, des ber Schund, die Reble, Muson. d. Stel. flor. 17, 43., Arr. Epict. 1, 16., Aretae, p. 33, 44. 33, 54.

καταπότης, ου, ό, = λάρυγξ, bet Schlund, bie Rehle, Suid.

παταπότιον, τό, Theophe. HP. 9, 8, 3, Gal. δ. u. a. Medic. und πατάποτον, τό, (παταπένω) was verschiudt οδ. verschlungen wird, bes. Arzneimittet in trediner Form gereicht, im Gegensag bes Aronki, bb. das Pulver, bie Pille u. dgl., Hippoer. p. 1146 Å. 1147 Å. u. δ., Theophr. Hr. 9, 20, 2.: τὰ χατάποια, bon Speisen, Aretae. p. 97, 20.

† κατάποτος, ον, zum Arinten, zum Ber foluden. Dav.

καταπόιρα, ή, Γ. καταπόθρα.
καταποψαίνομαι, (άποφαίνομαι) gign
Imb etwas zeigen, beweisen, barthun, gign
etwas sprechen, bh. verbammen m. gen., Athanas. 2, p. 439 F.

καταπραγμάτεύομαι, dep. med., (πραγμετεύομαι) Mittel quefindig machen ob. ergeift gegen etwas, τινός, Greg. Naz. 1, p. 3414, u. a. Spat., m. inf., Phot. hibl. p. 244, 20. καταπρακτικός, ή, όν, (καταπράσσω) gu schickt etwas auszusühren ob. ins Wert zu nichten, Muson. b. Stob. Flor. 2, p. 332. — Adi.

atex. p. 318. 443.; von καταπράσσω, neu-att. -ττω, f. άξω, (πράσσω) gang gu Stande bringen, vollbriugen, ausführen, auch übhpt thun, knei de κατέπραξας δι έβούλου, Xen. An. 7, 7, 46.; et καλώς καταπράξειν έψ' α ξστρατείτις ib. 1, 2, 2. u. δ.; τὰ πλείστα Φίλιππος ών κατέπραξε, Dem. p. 309, 7. u. X. δ.; butter feden, exceiden, extangen, την ήνεμογίαν dia [εβεπ, εττείζιτη, ετίσησεπ, την ήγεμονίαν δια πολέμου, Χεπ. νος. 5, 5; ἃ ᾶν αλλοι ἀρει καταπράξωσι, Χεπ. Cyr. 3, 3, 5; ἀρχήν, ib. 5, 76. u. δ.: m. folg. ωστε, οὐχ ηδύναν καταπράξων. ω, (πορθέω) gang καταπράξαι, ωστε τους φυγάσες μένειν. Χεπ. Hell. 7, 4, 11. — Med. für sich and sollbringen, Xen. 7, 7, 27., Men. b. Harpoc. s. v. pilocopeir; verrichten, Plat. Perid. 5.

παταποηινω, 10n. 1. καταπομυνω, το. 1. καταπομυνω, το. 1. καταπομυνω, το. 1. καταπομυνω, το. 1. καταπομυνω, το. 10. καταπομων, (πρίω) gerfagen, Hdt. 7, 36., gerfchneiden, gertheilen, πύμινον, Theocr. 10, 55. u. KS.; καταπομείν, gerbeissen, Nic. Alex. 283. [7] [Gal. 19, p. 622, 7. καταποροβάλλω, berst. προβάλλω, hinstreden,

καταπροδίδωμι, f. καταπροδώσω, (προδίδωιι) verrathen, pretigeben, im Stiche lassen, m. acc. Hdt. 7, 157. 9, 7. 73., Thuc. 7, 48. 3, 111. 4, 10., Ar. Verp. 10., DH., DC., Plut. u. X.: τινά τινι, Imb Cinem verrathen,

καταπροθυμέομαι, -μουμαι, κετβ. προθυμέομαι, Suid.

και απροίημι, (προίημι) verft. προίημι, bin, wegwerfen. — Gem. med., von fich werfen, wegwerfen, abtr. robs idious Blous, Pol. 3, 81, 4.: τάς επίδας, Synes. p. 163 D.; τους και-οούς, unbenust verstreichen lassen, Pol. 1, 77, 3. 16, 9, 3. — im aor. med. καταπροήκατο την κατηγορίαν, Poll. 8, 143.; καταπροίε-σθαι αλλήλων, einander im Stiche laffen, Procop. [Ueber bie Quantit. f. l'nui.]

καταπροίζομαι, att. καταπροίζομαι, "einzeln bastehendes sut., zu dem weiter tein Tempus καταπερόω, bestügeln, καν αὐτοῦ δωρα καταπερόω, bestügeln, καν αὐτοῦ δωρα καταπερώσου, Apollod. 1, 6, 3. 4., Kumath. vertemmt, sut. inc. and the sum Theil noch als s. ein seinigen Gramm. u. Themist. 2, p. 25 B.: ein praes. καταπροίζομαι bildete Georg. Pachym.

Andron. p. 147 C.] (προίζ) eigentl. um son st. καταπτίσομαι, f. zu καταπτίσομαι.

καταπτίσομαι, f. zu καταπτίσομαι.

καταπτίσομαι, s. τηξω, poët. 20 r. 2. καταπτίσου, s. μπροί ο ns. 2. καταπτίσου, s. μπροί ο ns. 2. καταπτίσου. 3. doal. καταπτίσου. II. 8. 136. ns. b. i. unbelohnt ober unbestraft thun τάπιην, 3 danl καιαπιήτην, II. 8, 136., ps. I.

Numer, 21, 1., Iudic. 2, 14.

κυπετ. 21, 1., Ιυδίε. 2, 14.

καιαπροιείνω, νετίτ. προτείνω, im med.
είναε ξυιπ Borwand nehmen, Gal. 5, p. 448 Β.

καιαπροτερέω, f. ήσω, (προτερέω) Einem guvordommen, ihn übertreffen, τινός, DS. 17,
35.: pass. καιαπροιερούμενος τοῖς ἐπιβατικοῖς, Pol. 1, 47, 9. 16, 19, 1.

καταπροχέω, f. χεύσω, (προχέω, irt.) here abflieffen, herabflieffen lassen, τί τινος, ετίναε του od. über etwas, δ. Β. σάκρυα παρειών, Ap. Rh. 3, 1118.

Ap. Rh. 3, 1118. καταπουτανεύω, perft. πουτανεύω, herts schen, regieren, lo. Camen. de exc. Thessal. p. 325 A. [ταπυγίζω.

325 Α. [ταπυγίζω. + χαταπρωχτίζω, f. lσω, (πρωχτός) = <math>2απατάπρωπτος, ον, (πρωπτός) = πατάπυ-γος, Ar. Beel. 364.

παταπτάχων, όντος, ό, part. nor. 2. χαταπτάχων, ber fic Rieberbuckenbt, K ftedenbe, Bertriechenbe, Aesch. Eum. 243. part. aor. 2. bon

χατάπτερος, ον, (πεερόν) beflügelt, Aesch. Prom. 800.; Eur. Or. 178. Dav. χαταπτερόω, beflügeln, χαν αὐτοῦ δῶρα κατεπτέρωτο, Apollod. 1, 6, 3. 4, Kumath.

πατέπτηκα u. κατέπτηχα, poët. part. καταπεπτηώς, νία, ός, bb. λιμῷ καταπεπτηνία,
deterwinden, Schol. z. Luc. epigr. 20.

Hes. sc. 265. (πτήσσω) sich niederbuden,
suben, schol. z. Luc. epigr. 20.
καταπῦγος, ον, = καταπυγων, Hesych. Day.
sql. Od. 8, 199.; sich unterbuden, sich verkries
den od. verkeden, ll. 22, 191., Opp. Hal.
2, 410.; vgl. Aesch. Bam. 243.: übhpt schu.
squaraπῦγόσῦνος, η, ον, = καταπῦγόσῦνος,
η ον, = καταπῦγόσῦνος,
η ον, = καταπῦγόσῦνος,
η ον, = καταπῦγόσῦνος
καταπῦγόσῦνος η, ον, = καταπῦγόσῦνος
καταπῦγόσῦνος η, ον, = καταπῦγόσῦνος
καταπῦγόσῦνος η, ον, επίσινος
καταπῦγόσῦνος η, ον, επίσινος
καταπῦγόσῦνος η, ον, επίσινος
καταπῦγόσῦνος η, ον, επίσινος
καταπῦγόσῦνος η, ον, επίσινος
καταπογώς 2, 410.; ogt. Aescu. Bum. 243.; uogye jajen, fahájárar, furdylam, erdfiroden fein, οὐχ ἡσυχάζοντας οὐδὲ κατεπτηχότας, Plut. Pericl. 25., Philostr. p. 212.; ἐκέτης κατεπτηκώς, Themist. p. 309.; κ. πρός τὸ μέλλον, Plut. Acm. 27. ἀκέτηδες που μέλλον, Plut. Acm. 27. ἀκέτηδες που μέλλον, Plut. Acm. 27. ἀκέτηδες που μέλλον, Plut. Acm. 27. ἀκέτηδες που μέλλον, Plut. Acm. 27. ἀκέτηδες που μέλλον, Plut. Acm. 27. ἀκέτηδες που μέλλον, Plut. Acm. 27. ἀκέτηδες που μέλλον, Plut. Acm. 27. ἀκέτηδες που μέλλον, Plut. Acm. 27. ἀκέτηδες που μέλλον, Plut. Acc. 27. ἀκέτηδες που μέλλον, Plut. Acc. 27. ἀκέτηδες που μέλλον, Plut. Acc. 27. ἀκέτηδες που μέλλον, Plut. Acc. 27. ἀκέτηδες που μέλλον, Plut. Plut. Acc. 27. ἀκέτηδες που μέλλον, Plut. Plu xως, a neunst. p. 309.; x. πρός το μέλλον, Plut. Aem. 27.; δεδοικόσι και κατεπτηχόσιν, DH. 7, 50., m. acc. rl, vor etwas, Dem. p. 42, 22.: vor Ctaunen und Berwunderung, rl, vor etwas, Plut. Sull. 7. Bgl. καταπτώσσω.

κης. παταπιωσσω.

παταπτίσσω, f. ίσω, (πτίσσω) gerftossen, germolmen, Plut. Mor. p. 449 B.; Nicol. Dam. b. Stob. Flor. 123, 12.

παταπτισσω, f. ήσω, (πτοέω) streden, eins studitern, τους βοας, Geop. 2, 2, 6., Luc. Philop. p. 29.

κατάπτομαι, ion. f. καθάπτομαι, Hdt.

κατάπτυστος, ον, (καταπτύω), bespuckt, gum Anspeien: bh. anspeienswerth, verabscheuensguin aniprien: vg. aniprienswerth, veradigitens-wardig, verabideut, verachtet,. Aesch. Eum. 68. Choeph. 623., Kur. Tr. 1024., Anaxil. b. Ath. p. 558 B., Dem. p. 236, 22. 240, 10. u. d., Luc. Iup. Tr. 52. u. X.; auch breier End. b. Anacr. b. Poll. 2, 103., (fr. 120 Bergk.); 8 w. [. Lob. Par. 474.

χαταπτωχεύω, (πτωχεύω) gum Bettler machen, bettelarm machen, Plut. Cat. min. 25. — Pass. bettelarm fein od. werben, κατεπτωχευμένος, Plut. Cic. 10.; ιύχαι κατεπτω-χευμέναι, bettelhafte Gladejuftande, DH. 9, 51.

xaran θyliw, f. low, (πυγίςω) widernatür-liche Ungucht treiben, ein xaran byw fein, †. — 2) ben hintern im Gehen hin = und herbewegen,

Phot. p. 141, 2,

Kccl. 364.

καταπύγων, ονος, ό, ή, neutr. καταπύγων, (πυγή) widerwaterliche Unjucht mei bene: abhyt gell, wollaftig, unjuchtig, Ar. Ach. 79. Eq. 639. Nub. 529. 909. Verp. 687.; voc. ω κατάπυγον, Ar. Them. 200.; Luc. adv. ind. 22. Tim. \$2.; ge wohnlich καταπύγον atzentuitt; auf finden fich hier wohn he in cas. chl. Formen mit a sich hier und ba in cas. obl. Formen mit o, xaranvywood usw., wie Alciphr. op. 3, 45, Luc. Lexiph. 12. u. fonft, wo aber nach bob. g. Phryn. p. 195. Die gewöhnlichen &. berguftellen. Einen comp. xaranvyoregos hat Sophr. b. Ath. p. 281 K.; u. irreg. жатал оу тобы-gos, Ar. Lys. 776.

παταπτύρομαι, (πτύρομαι) gang iden wers ben, Aquil. Genes. 41, 8. nach cod. Mosq. πατάπτυσμα, τό, (καταπτύω) bas Ausges ben, verfaulen lassen, h. Ap. 371. — Pass. saul wer ματάπτυσμα, τό, (καταπτύω) bas Ausges ben, versanzαίζω, s. ασω, (πυκάζω) bight mo καταπτύκες. Βισκ. Ορ. p. 122, 44. καταπέθω, f. ύσω, (πύθω) faul maden, verfaulen lassen, h. Ap. 371. — Pass. faul wer χαιαπυχαίω, f. ατου, (πυχάζω) bidt me den, bidt anfallen ob. bebedten, Rust. p. 1379, 12., Hosych. [ατω].

12., Hesych. [ασω].

παιάπυκνος, ον, verst. πυκνός, sehr dicht, seit sest obt hart, κοιλίη, Hippoer. p. 406,9.; ερπυλιος, Theoer. epigr. 1, 1.: κ. είς π d. Gramm. dicse od. jene Redewesse od. Jigus liebend, se oft anwendend, BA. p. 598, 33.; επί τι, Ap. do synt. p. 56, 5. — Dau.

παπαπυκνόω, gang dicht, sest, voll macha, dioga filous, DS. 18, 71.; τοις είφωνοις τες συλλαβάς, DH. de comp. 16, p. 97, 7 Reikt. τρήμασι το τείχος, die Mauer voll ven the dern machen, Pol. 8, 7. 6.: anbaufm, su sammenhausen, ralaura ιέσσαρα. Damox. b. δ. Anacr. b. Poll. 2, 103., (fr. 120 Bergk.); εω. [. Lob. Par. 474.

καταπιϋχής, ες, (πτυχή) faltenreich, weit, mit vielen Falten, Theocr. 15, 34.

καταπιϋχής, ες, (πτυχή) faltenreich, weit, mit vielen Falten, Theocr. 15, 34.

καταπινώω, ε. ύσω, (πτύω) befpucten, Ar. συλλαβάς, DH. de comp. 16, p. 97, 7 Reick.: τρήμασι το τείχος, bic Mauer voll von be vor ihm ausspucten, τινός, Dem. p. 298, 8., Assobia. p. 64, 12., δούες ξ. Phryn. p. 17.: ho. verabscheuen, τινός, δωροδοχίας, Αsschin, p. 31, 21., Luc. Icarom. 30., Jup. Tr. 48. u. s. δ., vow, ω-]

κατάπτωμα, τό, (καταπίπτω) bas Detabsgefallene, ber Ginfall, Ginsturg, Ruin, Psalm 143, 17. — 2) bas Detantersein, ber geschwächte, etcabe Bustand, Alex. Trall. 8, p. 405.

κατάπτωσις, εως, ή, (καταπίπτω) bas Detaunters od. Detadsche. 3, 2, 14. b) bas Detantersein, ber geschwächte, beruntersefommene Bustand, Gal. 2, p. 729, 3. δ. u. a. Medic.

καταπτώσοω, (πιώσοω) sich ducten, sich die und beschen, sich die und fein, Porphyr. v. Plotin. 14, 23. μ. 346. 5, 254. 478.; Geop. 19, 2, 11. † κατάπτωσιος, ον, (καταπίπτω) betabsgesalten.

p. 412.; f. καταπυχνόω.

παιαπυκτείω, (πυκτεύω) im Faustiamy überminden, niederboren, Schol. Ap. Rh. 2, 106., Bust. Op. 41, p. 104. παταπυνθάνομαι, derst. πυνθάνομαι, αυδ

fragen, s forfchen, Theophyl. hist. p. 257, 19 Bonn. u. d.

χαταπυργόω, mit Thürmen versehn, Anna Comn. p. 196 A.

zaran υρίζω, (πυρ) angûnden, entflammen, †.

ŧ, **5**. \* 15. L 1 ż

ood : o E İ 1

tr's 1,5 2 2 L

**5. F** ) t# L Ċ

í å 3. i

î: ₫= i.

---4

1基, : ;ŧ

ولميز

• 1

;

porba.

καταπυρπολέω, f. ήσω, (πυρπολέω) burch Feuer ganglich zerftoren, verheeren, Ar. Theam. 243., Pol. 5, 19, 8., Phalar. ep. 40, p. 141. καταπυρρός, όν, (πυρρός) sehr rothlich ob. suchstarbig, hochroth, Ruell. b, Dionc. 2, 184.

καταπυρσεύω, verft. πυρσεύω, angunben, entflamme, eigentl. u. übtr. Byz.: erleuchten, Amphiloch. p. 16 B. και απυτίζω, (πυτίζω) verfprigen, Hero spir.

2012 παταπώγων, ον, gen. ωνος, (πώγων) febr bartig, langbartig, Strab, 16, p. 771., bef. Διόνυσος, ber langbartige Indifche D., DS. 3,62. Bgl. Müller handb. d. Archaol. §. 383,5. καταπωλέω, f. ήσω, (πωλέω) vertaufen, Clem. Alex. p. 274. u. a. K. καταπωμάζω, (πωμάζω) mit einem Dectel

παιαπομαζω, (πωμαζω) mit einem Deutl verschn, verschließen, Hero autoin. p. 272. καιασα, ή, bit Berminschung, der Kluch, Assch. Sept. 707.; Kur. Hec. 945. El. 1324., Pol. 24, 8, 7. u. A. δ.: opp. εὐχή, Plat. Al-cib. II. p. 143 B., Aristid. 1, p. 203.: και-άσας ποιείσσα, sluden, Hdt. 6, 63. [b. Att. ∵∪-: b. Ep. ∪--]

καταράθυμέω, f. ήσω, f. καταρραθυμέω. καταραιρημένος, ion. part. perf. pass. von καθαιρέω f. καθηρημένος, Hdt. παταραχόω, [. καταρραχόω.

παιαράκτης, ου, ό, ί. καιαρράκτης. παιαρακτικός, ή, όν, adv. καταρακτικώς,

παταράομαι, f. άσομαι, ion. ήσομαι, dep. med. (άψαομαι), Soles anwunkhen, τινί τι med. (ἀὐαομαι), Boses anmunschen, τινί τι, αλγιά τινι, Od. 19, 330.; κεφαλή πολλά, Hdt. 2, 39.: ἃ ἄν τις καταραπαιεν αὐτῷ, Dem. p. 1489, 2.; την Ἰσιν τούτφ (ale geind), det. Int. 115.: m. blos. dat. Imb sluden, bersuden, Hdt. 4, 184., Ar. Nub. 871. Ran. 746., Dem. p. 435, 2., Xen. An. 7, 7, 48. u. δ., seltener u. erst bei Späteren m. acc., τούς πολίτας, Plut. Cat. min. 32., Luc. Asin. 27., NT.: absol. sluden, Ar. Vesp. 614., Pol. 15, 29, 14.: m. inf. καταρώνται ἀπολέαθαι, sie wünschen, er mode umtommen. οια., roi. 15, 29, 14.: m. inf. καταρώνται τὰ κλ. ἀπολέσθαι, fit whilehen, et môge umfommen, Philocopia. 277. — Als pass. καταράσθαι dete flucht wethen, befonders pf. ω κατηραμένον ράκος, Plot. Lucull. 18., Sapient. 12, 11. u. δ. LXX. NT.; im nor. p. καταραθείη, Job. 3, 5. [ᾶρ Βρ. ᾶρ, Att.]

παιαράσιμος, ον, verwünschenswerth, gum Berfluchen, Suid. s. v. άράσιμος, Moschop. п. охед. р. 146.

πατάρασις, εως, ή, bie Bermunichung, Ber-fluchung, Numer. 23, 11., Jerem. 39, 12. καταράσσω, οδ. καταρρόσσω, att. -ττω, übertr. = imbuere, f. ξω, (άράσσω) berunterreiffen od. schmeissen, -καταρέσσω, την κύλικα, Hippon. bei Ath. p. 495 D.; καταρραχθείσα εσθής, καταρεσμαι οδ. καταρεσμαι οδ. καταρεσμαι, Hdn. 3, 12, 2: bh. von Wenschen, betabs, φάομαι, Hdt. 2, 39.

b) intr. in Feuer fieben, brennen, glüben, καππυρίσασα poët. f. καταπυρίσασα, Theocr.
2, 24., wo Balten. κάππυρος (poët. f. καζάπυρος) εὐσα vermuthet.
κατάπυρος, ον, (πῦρ) febr feurig, beiß,
glübend, Suid. s. v. ξμπυρος: ἀντίς. f. b.
νοτός.

p. 393 B.; πλαταμώνας είς ους καταράττει ο ποταμός, Pol. 10, 4, 7., DL. 7, 75.; ομβροι καταράττοντες, DS, 1, 41. u. Χ. [. ind. ¿. Luc. Char. s. v.

δ. Luc. Char. s. v.

πατάφατος, ον, (παταφάομαι) berminfdt,

perfludt, Soph. OT. 1344., Kur. Med. 112.,

Ar. Ran. 178., Dem. p. 174, 24. 332, 2. u. χ.;

comp. παταφατότεφος, Dem. p. 298, 28., Luc. Alex. 6. [att. 00-0.]

καταραψωδέω, f. ήσω, = καταρραψωδέω. κατάρβυλος, ον, (άρβυλη) bis auf bie Schute berabreichend, wie nodions, glaira, Soph. b.

zaragyen, f. jam, (doyem) verabsaumen, vernachlassigen, unbenutt lassen, rode zaugode, Pol. b. Suid.: bb. b) ungebraucht lassen, mass fig laffen, ruben laffen, xepa, Kur. Phoen. 760. Bunicht ob. ungultig machen, abichaffen, rouor, την πίστιν του θεου, ep. ad Rom. 3, 3. in b. NT. Dav.

και άργησις, ή, bas Ungultigmachen, Abs schaffen, bie Abschaffung, Ausbebung, Orig. 3, p. 452. u. a. KS.

καταργητέον, adi. verb. D. καταργέω, es ift abjuichaffen, man muß abschaffen, lambl. Protr. p. 98.

rott. p. 90.

παταργία, ή, verft. άργία, bie Faulheit, Ruhe, Hermes trism. Chv. p. 10, 18.

παταργίζω, f. ίσω, (άργός) zaubern ob. zbs gern lassen, Aesch. Sept. 376. nach hermanns Emenh. οὐ παταργίζει πόδα f. οὐπ

απαρτίζει πόδα.

καταργμα, το, (κατάρχω, med.) das was vor dem Opfer dargebracht od. wemit das Opferthier geweiht ward, die mola salsa der Romer, sonk πρόθυμα, Rur. IT. 233.

Romer, sonk πρόθυμα, Eur. IT. 233. — 2) im plur. die als Opfer dargebrachten Erkslinge (von Frückten), Plut. Thes. 22.

πατάργυρος, ον, (άργυρος) versilbert, σπευαί, Ath. p. 148 B.; δχήματα, Plut. Mor. p. 828 K. b) silbern, von Silber, Callix. b. Ath. p. 199 B.

2000 χαταργύροω, versilbern, mit Gilber überziehn, τὰ κλινόδεα, Plut. Mor. p. 66 B.; τρίποδα, Philochor. fr. p. 62, 3 Siebel.; κατηργυρωμέ-νος, versilbert, Hdt. 1, 98., DS. 1, 57. — 2) übertr., κατηργυρωμένος, ein mit Gilber Greaufter, mit Gelb Bestochener, Soph. Ant.

+ κατάρδευτος, ον, beneht, angefeuchtet, ges καταρθεύω, (άρδεύω) = κατάρδω, benehen, anfeuchten, tranten, Schol. Aeseh. Prom. 812.: Theophyl. Sim. hist. p. 114 D. u. a. Spåt. κατάροω, (άροω) benegen, anfeuchten, trau-ten, DH. 2, 2., Antiphan. b. Ath. p. 300 D.: übertr. = imbuere, bes. mit gob überschätten,

χαταρέζω, ζ. χαταρρέζω.

καταρέομαι ob. καταρέωμαι, ion. f. κατα-

82 \*

xaτέπτηκα u. κατέπτηχα, poet. part. καταπεπτηώς, νία, ός, bh. λιμῷ καταπεπτηνία,
Hes. ac. 265. (πτήσσω) sich nieberbuden,
suben, schen werden vor Furcht, II. 8, 136.,
vgl. Od. 8, 199.; sich untervuden, sich vertriechen ob. versteden, II. 22, 191., Opp. Hal.
2, 410.; vgl. Aesch. Bam. 243.: übhpt schen,
chicktern, surdison, erschroden sin, oùr
chicktern, surdison, erschroden sin, oùr
cratin, b. Plut. Periol. 24. s. Sechal. 1 Ar. fcudtern, furchtfam, erfcroden fein, ούχ ησυχάζοντας ούδε πατεπτηχότας, Plut. Pe-Bal. zarantwoow.

xaramiloow, f. low, (niloow) gerftoffen, germalmen, Plut. Mor. p. 449 B.; Nicol. Dam. b. Stob. Flor. 123, 12.

παπποεω, f. ήσω, (πτοεω) foreden, ein-fondstern, τους βοας, Geop. 2, 2, 6., Luc. Philop. p. 29.

κατάπτομαι, ion. f. καθάπτομαι, Hdt. καταπτύρομαι, (πτύρομαι) gang fight were ben, Aquil. Genes. 41, 8. nach cod. Mosq. κατάπτυσμα, τό, (καταπτύω) bas Kusges spucte, Bust. Op. p. 122, 44.

κατάπτυστος, ον, (καταπτύω), bespuckt, gum Anspeien: bb. anspeienswerth, verabscheuens. guna ansperen: vp. ansperensweren, veradigeuens-wurdig, veradiceut, verachtet,. Aesch. Eum. 68. Choeph. 623., Kur. Tr. 1024., Anaxil. b. Ath. p. 558 B., Dem. p. 236, 22. 240, 10. u. d., Luc. Iup. Tr. 52. u. A.; auch breier End. b. Anacr. b. Poll. 2, 103., (fr. 120 Bergk.); 8 w. [. Lob. Par. 474.

8 w. [. Lob. Par. 474.
παταπτύχης, ές, (πτυχή) faltenreich, weit,
mit vielen Halten, Theoar. 15, 34.
παταπτύω, f. ύσω, (πτύω) bespuden, Ar.
Ran. 1179. — 2) gegen Ginen spuden,
bot ism ausspuden, τινός, Dem. p. 298, 8.,
Aeschin. p. 64, 12., Lobed & Phryn. p. 17.:
bb. verabscheuen, τινός, δωροδοκίας, Aeschin.
p. 31, 21., Luc. Icarom. 30., Jup. Tr. 48. u. [. δ.,
vgl. Schol. Soph.] Ant. 1232. [νω, --,

143, 17. — 2) das Peruntersein, der geschwächte, etende Zustand, Alex. Trall. 8, p. 405.

κατάπτωσις, εως, ή, (καταπέπιω) das Persunters od. Perabfallen, Einstürzen, der Fall, Maocad. 3, 2, 14. b) das Peruntersein, der geschwächte, heruntergetommene Zustand, Gal. 2, p. 729, 3. δ. u. a. Medic.

χαιαπιώσσω, (πιώσσω) sich buden, sich scheme, ob. fürchten, wie καταπιήσσω, II. 4, 224. 340. 5, 254. 478.; Geop. 19, 2, 11. † κατάπτωτος, ον, (καταπίπτω) hetabe gefallen.

καταπτωχεύω, (πτωχεύω) gum Bettler machen, bettelarm machen, Plut. Cat. min. 25. - Pass. bettelarm fein ob. merben, xarentwχευμένος, Plut. Cic. 10.; τύχαι κατεπτω-χευμέναι, bettelhafte Gludeguftande, DH. 9,51. καταπυγέζω, f. ίσω, (πυγέζω) widernatur-liche Ungucht treiben, ein καταπύγων fein, †. — 2) ben hintern im Beben bin und berbewegen, Phot. p. 141, 2,

zαταπυγόσυνος, η, ον, = zαταπίγων, Cratin. b. Plut. Pericl. 24., f. Schol. j. At. Kccl. 364.

wohnlich xarandyor afgentuirt; auch subensich hier und da in cas. obl. Formen mit s, xarandywros usw., wie Alciphe. op. 3, 45, Luc. Lexiph. 12. u. sonst, wo aber nach eb. 3. Paryn. p. 195. bie gewöhnlichen &. berguftelen. Einen comp. xaranvyoregos hat Sophe.

ται. Διατά σουμο. αιταπογούσες το συμοτούσες δ. Ath. p. 281 K.; u. irreg. καταπυγωνίσιε-φος, Ar. Lys. 776.

καταπέθω, f. ύσω, (πύθω) faul mades, verfaulen laffen, h. Ap. 371. — Pass. faul server, verfauten, ver, n. Ap. 3/1. — Pass. Jaux ver, verfauten, ver, netwodern, ll. 23, 328., Heeych. naranvändige, f. aco., (nunchu) bicht machen, bicht anfallen ob. bebeden, Kust. p. 1379,

12., Hesych. [ασω].

12., Hesych. [ασω].

κατάπυκνος, ον, verst. πυκνός, sehr dicht, seit sehr sehr, κοιλίη, Hippoer. p. 406, 9.; ερπυλλος, Theorr. epigr. 1, 2.: κ. είς 1: δ. Gramm. dicse od. jene Redewelse od. Bigut liebend, sie oft anwendend, BA. p. 598, 33.; επί τι, Ap. de synt. p. 56, 5. — Dav.

καταπυκνόω, gang dicht, sest, voll machen, θύρας πλοις, DS. 18, 71.; τοὶς ἀφωνος τος συλλαβάς, DH. de comp. 16, p. 97, 7 Reight. του μασμ. που πρ. εξίνος. die Rauer voll ven the

τρήμασι τό τείχος, die Mauer voll ven the chern machen, Pol. 8, 7. 6.: anhaufen, pu sammenhaufen, τάλαντα τέσσαρα, Damox b. Acschin. p. 64, 12., &obed z. Phryn. p. 17.: fammenhaufen, τάλανια ιέσσαρα, Damos. b. bh. verablæteun, τινός, δωροδοκίας, Aeschin. p. 31, 21., Luc. Icarom. 30., Jup. Tr. 48. u. [. b., vgl. 8.] bas Bergnügen gleidfam bidt, b. i. vollow. vgl. Schol. Soph. Ant. 1232. [ ύω, --, vσω, ω-] κατάπτωμα, τό, (καταπίπτω) das Bergnügen gleidfam bidt, b. i. vollow. men machen, Ausbr. bes Epitur, Damos. b. Ath. p. 102 A. 103 B.; εἰ καιεπυχνοῦτο 143, 17. — 2) das Derunterfein, der gefdwächte, seunt suffand, Alex. Trall. 8, p. 405. κατάπτωσις, εως, ἡ, (καταπίπιω) das Derunterfein, der gefdwächte, beruntergetommene Justand, Gal. Maccad. 3, 2, 14. b) das Derunterfein, der gefdwächte, beruntergetommene Justand, Gal. 2, p. 729, 3. δ. u. a. Medic.

p. 42 A. S. πυχνός. — Lav. καταπύχνωσις, εως, ή, die Berftärlung, Daufung, Bermehrung, Nicom. Harm. p. 23-3 Aristoxen. p. 28.: τοῦ ήδομένου, die Bellitommenheit des Bergnagens, Alciphr. 3, 55, p. 412.; f. καταπυχνόω.

καταπυκτείω, (πυκτεύω) im gauffampl überwinden, niederboren, Behol. Ap. Rh. 2, 106., Bust. Op. 41, p. 104. καταπυνθάνομαι, derft. πυνθάνομαι, and

fragen, sforfchen, Theophyl. hist. p. 257, 19 Bonn. u. b.

zaranvoyów, mit Thurmen verfebn, Anns Comn. p. 196 A.

xaranυρίζω, (πῦρ) angûnben, entflammen, †.

į. -2: u

. 50 . 100 i

big . 44 红石 1 t **#** 

10 E . **ç**.: πĽ î. E 55.5

21.ºE nd E

86, T 18, F ,) ¥ et p

; 飽 . F.\* Z, 4, 41

, iz. . E A . Ter.

ė z : ---112 , :

1. 2. )18; 77 1 ; 3 \*

τ 1 2 g (

挡

뿧

п. охед. p. 146. nataganis, ews, n, die Bermunschung, Ber-fluchung, Numer. 23, 11., Jerem. 39, 12. καταράσσω, οδ. καταρράσσω, att. - ττω, f. fw, (apaoow) berunterreiffen ob. fcmeiffen. s fcmettern, s werfen, την κυλικα, Hippon. καταρέζω, f. καταρ bei Ath. p. 495 D.; καταρραχθείσα έσθής, καταρόμαι οδ. καταρίσμα, 12, 2: bb. von Menschen, berabs, ράσμαι, Hdt. 2, 39.

καιαπυρπολέω, f. ήσω, (πυρπολέω) burch geuer ganglich zerftoren, verheeren, Ar. Thesm. 243., Pol. 5, 19, 8., Phalar. ep. 40, p. 141. καταπυρρός, όν, (πυρρός) fehr rothlich ob. fuchfarbig, hochroth, Ruell. 6, Diosc. 2, 184.

5, 88.

καταπυρσεύω, verft. πυρσεύω, angunden, entflammen, eigentl. u. übtr. Byz.: erleuchten, Amphiloch. p. 16 B.

και απυτίζω, (πυτίζω) versprigen, Hero spir.

p. 206.

Ratanwywe, or, gen. ωνος, (πώγων) feht battig, langbattig, Strab. 16, p. 771., bef. Διόνυσος, der langbattige Indifche D., DS. 3, 62. Bgl. Ruller handb. d. Archdol. §. 383, 5. καταπωλέω, f. ήσω, (πωλέω) vertaufen, Clem. Alex. p. 274. u. a. K. καταπωμάζω, (πωμάζω) mit einem Dectel

παιαπομαίο, (πωμαίω) mit einem Secter verfehn, berichließen, Hero autoin. p. 272.
παιασα, ή, bit Berwinschung, ber Fluch, Assch. Sept. 707.; Eur. Hec. 945. El. 1324., Pol. 24, 8, 7. u. A. δ.: opp. εὐχή, Plat. Alcib. II. p. 143 B., Aristid. 1, p. 203.: παιασαποιείσσαι, sluchen, Hdt. 6, 63. [b. Att. ີ່ບໍ–: b. Ep. ບໍ– -]

παταράθυμέω, f. ήσω, f. παταρράθυμέω. καταραιρημένος, ion. part. perf. pass. pon καθαιρέω f. καθηρημένος, Hdt.

παταραπόω, Γ. παταρραπόω. παιαράκτης, ου, ό, ί. καιαρράκτης. καιαρακτικός, ή, όν, adv. καταρακτικώς,

f. zaragę. zαταράομαι, f. άσομαι, ion. ήσομαι, dep.

παταραφια, ε. ατομαι, 10π. ησομαι, dep. med. (άψαομαι). Böfts anmuniden, τινι τι, ελιγιά τινι, Οd. 19, 330.; κιφαλή πολλά, Hdt. 2, 39.; α άν τις καταρασαιν αὐτὸ, Dem. p. 1489, 2.; τὴν Ἰσιν τοὐτῳ (als Feind), Anth. 11, 115.; m. blof. dat. 3mb fluchen, berfluchen, Hdt. 4, 184., Ar. Nub. 871. Ran. 746.. Dem. p. 435. 2. Xem. An. 7. 7. Δα 746., Dem. p. 435, 2., Xen. An. 7, 7, 48. m. b., seltener u. erst bei Späteren m. acc., zois noltras, Plut. Cat. min. 32., Lue. Asin. 27., NT.: absol. fluden, Ar. Vesp. 614., Pol. 15, 29, 14.: m. inf. καταφώνται 1014., Pol. 15, 29, 14.: in. in. xaταρωνία τα αλ. άπολέσθαι, sie wünschen, er möge umtommen, Philocopn. 277. — Als pass. xαταρασθαι vers such were such session of a xaτηραμένον ράχος, Plut. Lucull. 18., Sapient. 12, 11. Greau i. δ. LXX. NT.; im aor. p. χαταραθείη, 1064. 106. 3, 5. [ᾱρ Βρ. ᾱρ, Att.]

και αράσιμος, ον, verwanfchenewerth, gum Berfluchen, Suid. s. v. άράσιμος, Moschop.

b) intr. in Feuer stehen, brennen, glüben, καπκυρίσασα ροξί. ε. καταπυρίσασα, Theocr.
2, 24., wo Balden. κάππυρος (poët. f. κακατάπυρος) εὐσα vermuthet.
κατάπυρος, ον. (πῦρ) sehr seuig, beiß,
glübend, Suid. s. ν. έμπυρος: übrig. s. b.
borbg.
καταπυρπολέω, f. ήσω, (πυρπολέω) burch
Feuer gånzlich zerstören, verheeren, Ar. Thesm.
243., Pol. 5, 19, 8., Phalar. ep. 40, p. 141.
243., Pol. 5, 19, 8., Phalar. ep. 40, p. 141.
λει δεντικοντες, DS, 1, 41. u. Χ. s. ind.
λει Char. ε. γ. & Luc. Char. s. v.

λ. Luc. Cuar. E. v. χισταράομαι) vermunidt, verfludt, Soph. OT. 1344., Kur. Med. 112., Ar. Ran. 178., Dem. p. 174, 24. 332, 2. u. χ., comp. χαταρατότερος, Dem. p. 298, 28., Luc. Alexi. 6. [att. しじ・

παταραψωδίω, ε. ήσω, = παταρραψωδίω. παταρβύλος, ον, (αρβύλη) bis auf bie Schute berabreichend, wie ποδήρης, χλαϊνα, Soph. b. Hesvch.

καταργέω, f. ήσω, (άργέω) verabfaumen, vernachiaffigen, unbenutt laffen, τους καιρούς, Pol. b. Suid.: bh. b) ungebraucht laffen, mass fig laffen, ruben laffen, zepa, Kur. Phoen. 760. junicht ob. ungultig machen, abichaffen, rouor, την πίστιν του θεου, ep. ad Rom. 3, 3. u. o. NT. Dav.

παιάργησις, ή, bas Ungaltigmachen, Abs schaffen, bie Abschaffung, Ausbebung, Orig. 3, p. 452. u. a. KS. καταργητέον, adi. verb. D. καταργέω,

ift abzuschaffen, man muß abschaffen, lambl. Protr. p. 98.

xaragyle, ή, verst. άργία, bie Faulheit, Ruhe, Hermes trism. Chr. p. 10, 18.

καταργίω, f. ίσω, (άργός) zaubern eb. zbe gern lassen, Aesch. Sept. 376. nach hermanns Emend. οὐ καταργίζει πόσα f. οὐκ

απαρτίζει πόδα.

κάταργμα, τό, (κατάρχω, med.) bas was vor bem Opfer bargebracht ob. wemit bas Opferthier geweiht ward, bie mola salsa ber Romer, sonk πρόθυμα, Eur. 1Τ. 233.

2) im plur. die als Opfer dargebrachten Erk-linge (von Früchten), Plut. Thes. 22. πατάργυρος, ον, (άργυρος) versilbert, σπευαί, Ath. p. 148 B.; δχήματα, Plut. Mor. p. 828 K. b) silbern, von Silber, Callin. b. Ath. p. 199 B. Davon

χαταργύροω, versilbern, mit Gilber überziehn, τὰ κλινίδεα, Plut. Mor. p. 66 B.; τρίποδα, Philochor. fr. p. 62, 3 Siebel.; κατηργυρωμένος, versilbert, Hdt. 1, 98., DS. 1, 57. — 2) übertr., κατηργυρωμένος, em mit Gilber Greauster, mit Gelb Bestochener, Soph. Ant. [trantt.

† κατάρδευτος, ον, benegt, angefeuchtet, ges καταρθεύω, (άρδεύω) = κατάρδω, benegen, anfeuchten, tranten, Schol. Aesch. Prom. 812.: Theophyl. Sim. hist. p. 114 D. u. a. & påt. παταρόω, (άρδω) benegen, anfeuchten, transfen, DH. 2, 2., Antiphan. b. Ath. p. 300 D.: übertr. = imbuere, bef. mit gob überfchutten, Ar. Ach. 658.

καταρέζω, ζ. καταρρέζω. καταρέομαι οδ. καταρέωμαι, ion. f. κατα-

82 \*

ταπιήσσω, Hes.

παταπέπτω, = καταπέσσω, übertr., τὸ πάθος, lambl. v. Pyth. p. 402.
καταπεπύκασμένως, adv. part. pf. pass.
8t καταπυκάζω, ting, tiftig, Poll. 4, 51. πατάπες, Γ. καθά.

xaransgatow, (περαιόω) fic endigen, enden, Eust. p. 13, 14. 81, 3. S. περαιόω. — Dav. ...ααταπεραίωσις, εως, ή, die Endigung, das

Ende, Eust. p. 81, 5. πεταπέρδω, aor. 2. πατέπαρδον, (πέρδω, καταπερόω, αυτ. 2. κατεπαρουν, (περοω, irr.) Ginem entgegen, ins Gelicht farzen, pos belh. Ausbr. f. verachten, verächtlich begegnen, wie oppedere, m. gen., Ar. Pax 547. Pl. 617. Vesp. 618., Epicrat. b. Ath. p. 59 F. καταπερίειμι, verst. περίειμι, ganz übers tegen sein, ganzlich überwinden, Pol. 5, 67. 2. καταπερίξυσις, εως. ή, (περιξύω) das Zers tragen, Schol. Od. 24, 228.

καταπερονάω, (περονάω) mit einer περόνη befestigen, anhefteln, Pol. 6, 23, 11. χαταπερπερεύομαι, (περπερεύομαι) = χα-ειεντίζομαι, Hesych., Suid., Phot. παταπέσσω, -τιω, f. πέψω, (πέσσω) ετε

Focien, verdauen, 1000τήν, Hippiatr. p. 150, 27.: abtr., χόλον, ben 3orn verbeissen, in sich zu tüchalten, II. 1, 81.; μέγαν δλβον, ertragen, barüber herr sein, Pind. Ol. 1, 56.

καταπετάννυμι, 1. πετάσω, (πετάννυμι, irr.) barüber ausbreiten, behängen, überbeden, κατά λίτα πετάσσας, Il. 8, 441., Eur. Hel. 1475.; Ιστίον καταπετασθέν, Plut. Thes. 25.; κεφαλήν φοινικίδι, Ατ. Pl. 781.; τὴν αὐλήν απασαν δικτύοις καταπετάσαντες, id. Vesp. 131.; ίστίφ ἀνθρώπους, Plat. Parmen. p 131 B.; Ιπποι Ιματίοις καταπεπταμένοι, Xen. Cyr. 8, 3, 16.: in anderer Konstr., ταις πρώgais δέρρεις, DS. 20, 9. — Dav.

παταπέιασμα, τό, die Bededung, Decke,
ber Borhang, Heliod. 10, 28., NT., LXX.

καταπέτομαι, dep. med., f. καταπτήσομαι (Luc. Prom. 2.), (πέτομαι, irr.) herunters, herabssiegen, Hdt. 3, 111.; κατέπτατο, Ar. Av. 790. 793.; καταπτάμενος, ib. 1624. Vesp. 16.; κατάπτωμαι, Luc. Icarom. 13.; κατα-16.; κατάπτωμαι, Luc. Icarom. 13.; καταπτοιο, id. Bis Acc. 8.: inf. aor. pass. καταπετασθήναι in ber Bbtg don καταπτέσθαι, Ds. 2, 20., Proverb. 27, 8., Schol. Theocr. 15, 64. (f. Cob. 3. Phryn. p. 582., Buttm. Gr. 2, p. 271 f.): aor. act. κατέπτην in berf. Bbtg, καταπτή, Luc. Prom. 4.; καταπτάς, Arist. HA. 9, 10. u. Χ., f. 3. Moer. p. 206. καταπετροκοπέω, (πετροκοπέω) an Felfen gerfidagen, Ds. 16, 20.

πεταπετρόω, (πετρόω) fteinigen, = πατα-λιθόω, Xen. An. 1, 3, 2. — 2) vom felsen fturgen, Strab. 3, p. 155. 3, 2. - 2) vom Felfen

χαταπέττω, Γ. χαταπέσσω. (καταπέφνω) ungebr. praes., nur gebrauch-lich bav. ber aor. κατέπεφνον, tobten, erlegen, tich das det att. atterferer, spotting ettegen, 2, 17, 10.

erschlagen, Hom. d., Opp. Cyn. 2, 15., Soph.

Ai. 895. El. 477.; κατά φίλα τέκν ἔπεφνεν, pressen, Basil. M. 2, p. 125 A., Man. Philos Pind. fr. 157. Dağu das unregelm. betonte 9, 22, p. 302.: bickt einhüllen, seinmidtla. partic. καταπέφνων, Il. 17, 539.

nataneφρονηκότως, adv. part. pf. von κατα- ciphr. 2, 2.

παταπεπλασμένως, adv. part. pf. pass. zu σοσνέω, verächtlich, verächtlicherwise, Dem. παταπεπιηνία, ep. fem. part. pf. zu παπαταπεπιηνία, ep. fem. part. pf. zu παπαταπεπιηνία, ep. fem. part. pf. zαταπεπογημένως, adv. part. pf. pem.

καταπεφρονημένως, adv. part. pf. pars. bon καταφρονέω, verachtet, Jo. Chrys., Schol. Luc. adv. ind. 10.

καταπήγνυμε u. καταπηγνύω (Arist. Pol. 7, 2.), f. πήξω, (πήγνυμε, irr.) in die Gete [chlagen, befestigen, έγχος κατέπηξεν έπὶ γθονί II. 6, 213.; σχόλοπας, ib. 7, 441., Hdt. 9, 97., Aτ. Av. 360.; καυλόν είς τὴν γῆν, Arist HA. 5, 28.; τῆς περσέας δρόδαμνον Αγόπιφ κατέπηξε, Call. fr. 139. — Pass, μυβ pf. u. plagpf. 2. in bie Erbe befestigt fin, feffieden bleiben, feststeben, tos er yalg zaiennero, Il. 11, 378., Theophr. HP., 3, 1, 1.4 στήλη καταπεπηγυία, Hdt. 7, 30.: pl. pags., κλίμαξ καταπεπήχθω, Oribas. p. 134 Mai. — Spátete F. καταπήχθω, Oribas. p. 134 mas., Strab. 4, p. 194. — 2) gerinnen, ge frieren lassen ob. machen, pass. nebst pl. 2. plagef. 2. gerinnen, gefrieren, ύπὸ τύγος καταπήγνυται, Arist. HA. 8, 19., Pol. 3, 55, 5.

καταπηδάω, (πηδάω) betabípringen, ἐπὸ τοῦ ἔππου, Χεπ. Cyr. 7, 1, 38.; ἐκ τοῦ ἔππου, Charit. 5, 3.; ἀπὸ τοῦ χώματο; εἰ; ἀκάτεον, Plut. Caes. 49. — Đαυ.

καταπήδησις, εως, ή, bas Herabspringu, Eust. op. p. 314, 1. καταπημαίνω, (πημαίνω) schaben, beschib

gen, Hesych., Phot., Suid.

παταπης, 17,0ς, δ, ή, (παταπήγνυμι) biness
gefügt, = befeftigt, EM. p. 194, 24. S. kokt
ξ. Phryn, p. 611.

ασταπήξ, ήγος, ό, ein eingerammter 914 per Pfloct, Suid., Apollodor. Poliore. p. 41. – 2) ein Theil ber Thure, Joseph. b. Jud. 6, over Pfloct, 5, 3 (viell. Riegel, = ἐπιβλής). — 3) at Pfropfreis, Geop. 10, 65, 2. (tteber ben At-καταπήξ ob. κατάπηξ f. Lobeck. Paralip. p. 279.)

πατάπηξις, εως, ή, bas Einschlagen, Dincus fügen, Apollod. Pol. p. 41, 11 (κατά πηξιν ν.) κατάπηρος, ον, (πηρός) verftummelt, μο brechlich, Erot.

καταπήσσ(ττ)ω, f. καταπήγνυμι 1) j. C. καταπήσσ(ττ)ω, (πιαίνω) fett machen, καταπεπιασμένος, Plat. Legg. p. 807 A.; καταπιεθές, Ael. VH. 9, 13. καταπίεζω, (πιέζω) herunters, nichers, fu fammenbräden, Joseph. Genes. p. 40 C., Greg. Naz., Basil. M. — Dab.

καταπίεσις, εως, ή, bas Derunters, Bujammenbruden, Unterbruden, rov ψύχους, Theophi.

Bahricheinlichfeit bewegen, adberreben, Sext. Emp. adv. Math. 8, 324.

καταπίκραίνω, verst. πικραίνω, Rumath. p. 265. 381.

χατάπιχρος, ον, (πιχρός) sehr bitter, stat, lòybi, Symm. lob. 6, 3.; τη ψυχη, Samuel. 2, 17, 18.

καταπεπιλημένος πόκοις αντί πίλων, ΔΙ-

εαταποησθείς τὸ σωμα απαν, Luc. Paras. 57.

καταπένω, f. πέομαι, [påt. πιουμαι, (πίνω, rr.) binuntertrinten, sichluden, sichlufen, verφίιηρεη, υττίφιαθεη, το καταποθέν ξε των ψηλών εδωρ, Plat. Criti. p. 111 D.: παι-ίας, Hes. Theog. 459. 467. 497., Hdt. 2, 93., ίας, Hes. Theog. 459. 467. 497., Hdt. 2, 93., fur. Cycl. 218.; προσέρχεται ώς δὴ κατατιόμενός με, Ar. Εq. 690.; γέρανοι δεμείους καταπεπωκυλαι λέθους, id. Αλ. 1137. ., Plat. u. Χ.; τροφήν, DS. 2, 58.; τὸ εἰς ἡν Αιβύην ἐκκλὶνον μέρος ὑπ' ἄμμου κατατίνεται, DS. 1, 32.; οὐ δυνηθένιες ὑπερεχθήναι τὰς δίνας κατεπόθησαν, DH. 3, 56.; τόλις καταποθείσα ὑπὸ θαλάττης, Pol. 2, 41, '.: übertt., τὸν ναύκληρον καταπέπωκ' αὐτὰκάμει, Anaxilas b. Ath. p. 550., Aesch. Ix. 90.. Plut. Alc. 15.; Εὐριπίδην, ben & ters' 30., Plut. Alc. 15.; Eugeniony, ben G. verchlingen, ihn sich gang zu eigen machen, Ar. Ach. 484., Luc. sup. trag. 1.; die öffentl. Sinnahme, id. Ran. 1466.; αυτη (dies Kleid) ζίων τάλαντον καιαπέπωκε, hat ein Talent ineingeschluckt, id. Vesp. 1147.: πόσους ήδη i alw Σωχράτεις καιαπέπωκεν, M. Anton. 7, 19. u. X. in andern Beziehungen. β) von iberschwemmten Gegenden, τόπος καταποθείς, Theophr. HP. 3, 1, 2. CP. 5, 14, 5. γ) vers Theophr. HP. 3, 1, 2. Or. 3, 14, 3. γ, σετετίξη, versaufen, την πατρώαν οὐαίαν, Achiehin. p. 13, 39., Plat. com. b. Ath. p. 446 5. — Poet. δ. κάππιεν, poët. b. Gal. 3, p. 273. — Bom aor. pass. κατεπόθην bilbeten ie KS. einen aor. κατεπτώην, auch b. ie KS. einen aor. κατεπτώθην, auch b. loseph. Genes. p. 58 A. vorlommend, aor. ιct. κατέπτωσα, Georg. Sync. chron. p. 313 2. — Sine & χαταπέω führt Hesycl. an. χαταπιπράσχω, (πιπράσχω, irr.) ertaufen, ιαταπραθέν, Luc. Cronos. 16.

en, = flützen, κάππεσ ἀφ΄ ψψηλοῦ πύργου, It. 181. aus Ar. Geryt, an. — Đav. 12, 386.: ἀπ' ὅνου, Ar. Nub. 1273. Av. 140., Xen. u. X.; ἐν Αήμνφ, Il. 1, 593.; Soran. Obstetr. p. 51.; von τρητής ἐπὶ γαίη, ib. 16, 311.; ἐπὶ τῆς γῆς, καταπλάσσω, —ττω, f. ἄσω, (πλάσσω) Κen. Cyr. 4, 5, 54.; ἐν κονίησι, Il. 12, 23.; τρητής ἀλί, Od. 5, 374.; πρός ἡμῶν κάπτες κάτθανε, Aesch. Ag. 1553.; ἐς μέσους οὐς ἄνθρακας, Eur. Cycl. 667. b) ûbettr., κάθησο καταπεπλασμένος, Ar. Pl. 721. u. X. — Pass., κάθησο καταπεπλασμένος, Ar. Pl. 724.; το τι. in ετωσε perfinten ob. aerathen. εἰς ιδιμυθών. id. Becl. 878.; κηρώ, Arist, Ηλ.

καταπισσών, -ττόω, (πισσόω) mit Pech bestreichen, eispichen, Ar. Eccl. 1109.: Imb mit Pech bestreichen um ihn zu verdrennen, Plat. Gorg. p. 473 C. das. die Erkl., Heraclid. Pont. b. Ath. p. 524., Cratin. b. Schol. Soph. Ai. 205. b) übertr., κατεπίττου πᾶς ἀνης Εὐριπίσην, Iedermann machte ben E. pechschwarz, Ar. Eccl. 829. das. Bergler.

pechicimatz, Ar. Seci. 829. val. sortgier.

καταπιστευτέον, adi. verb. vom folg., zu
vertrauen, Soran. Obstetr. p. 28.

καταπιστεύω, (πιστεύω) vertrauen, Bus
trauen haben, abs., Plut. Lys. 8.: m. dat.,
Pol. 2, 3, 3. δ., Heliod. 6, 5. δ. — Pass.,
mir wird anvertraut, ξμελλε τῆς οἰκουμένης την προστασίαν καταπιστεύεσθαι, Phot. epist. p. 265, 5. — 2) anvertrauen, τινλ την διοίκησιν, Zosim. 3, 2.; καταπεπιστευμένος ταὶς Μούσαις, Phal. ep. 12. καταπιστόω, (πιστόω) verbürgen, Med., sich verbürgen, υπέρ τινος πρός τινα, für Jesmand bei Ginem, Plut. Cleom. 21. — Dav. καταπίστωσις, εως. ή, bie Berbürgung. Plut.

καταπίστωσις, εως, ή, bie Berburgung, Plut. Pelop. 18. Mor. p. 287 D.

καταπιττόω, [. καταπισσόω. καταπίτιωμα, τό, bas Berpichte, bas Pech, Nicet. ann. 19, 9.

Nicet. ann. 19, 9.
† καταπίτιωσις, εως, ή, bas Berpicen.
καταπλάγής, ές, (καταλήσσω) erictoden,
in Schreden verseht, verhlüft, καταπλαγείς
γενόμενοι την τοῦ Πύρρου ἔφοδον, wegen
u[w., Pol. 1, 7, 6. — Dav.

χαταπλάγία, ή, bie Befturjung, Unrube, Poll. 3, 137.

καταπλάνάω, verst. π cod. Coisl. p. 126 Gaisf. verst. πλανάω, Proverb.

τις τι, in etmos versinten ob. gerathen, εls ψημυθος, id. Eccl. 878.; κηρφ. Arist. HA. iπιστίαν, Plat. Phaed. p. 88 D.; εls απο- 9, 40.; καταπλαθθείς αθαλφ, Semus b. εlαν, id. Men. p. 84 C.; πρὸς τὸ χεῖρον, Ath. p. 622 S. (nach Sonj.) u. X.; m. εἰς οseph. ant. 2, 16, 1.: πᾶσιν παραλ ποσί εἰς ᾶρτους, Dioscor. b) übertr., καταπε-

πλασμένος, wie χατάπλαστος, fucatus, simu-latus, Aristid. 2, p. 388, 20.: τὸ χατα-πεπλασμένον in det Musse, was? f. Quin-μένοι τοῖς εἰς τὸν πόλεμον χαταπληχιιχοίς, til. 1, 11, 7. — Med., sid deschmieren, usw., DS. 2, 16. δ.; δυχωίμενος χαταπληχιιχός, Hdt. 2, 85. (tmes.), DS. 1, 91., Harpocr., Luc. Pisc. 32. u. φοβερός desside., Muson. 8. v. ἀπομάττων; m. dopp. acc. Hdt. 4, 75. b. Stob. Flor. 48, 16. — Adv. - Χικούς, πο-παρδωτίστων καταστάτων καταστάτων. Plut. Mor. p. 15. καταπλαστέον, adi. verb. sum porpg., Geop. 16, 20, 1. 17, 8, 3. καταπλάστης, ου, ό, ber barauffdmiert usw. Philo p. 896 D.

rnio p. 650 D.

παταπλαστός, ή, όν, baraufs, barüberges firichen, φάρμαχον, Ar. Pl. 717. — 2) ers bichtet, verstellt, geheuchelt, Menand. in BA. p. 415, 9.; βαρύτης, Plut. Mor. p. 44 Å. (An ben lehten Stellen steht es als proparox., f. Schol. z. Ar. a. a. D., Lobeck. Paralip.

p. 492.) καταπλαστύς, ύος, ή, ion. = κατάπλασμα,

Hdt. 4, 75. καταπλάτιω, ∫. καταπλάσσω.

παταπλατόνω, θετβ. πλατύνω, Moschion de pass. mul. p. 34, 16., Gal. 2, p. 298, 9.

παταπλατύς, εῖα, ὑ, = θετβ. πλατύς,
Τzetz. hist. 11, 857.

καταπλέκω, f. έξω, (πλέκω) vertnüpfen, verflechten, πόλεμος καταπεπλεγμένος τη ποικιλία, Arist. Poet. 23.; τινά προδοσίη, Ginen in ben Berbacht der Berratherei vers wideln, Hdt. 8, 128.: abtr., rhe fone, volls enden, endigen, id. 4, 205., the horo, bie Rebe endigen, id. 8, 83.

zarankeoraju, verft. nkeoraju, Greg.

Nyss. 1, p. 21 B.

\*\*\*xaxanleovextew, (nleovextew) mehr has ben, überlegen sein, Borzäge haben, voraus haben, Hippocr. p. 23, 51.

φανει βετίεζεπ μετι, κυτισμό γετίς μετικό κατάπλεως, ον, (πλέος) στι ετίνας οδ. Σεπαπό, πάνυ τοῦτ ἐπονό χαι κατάπλεως, ον, απέκλεως γένειον, και κατάπλεως, ον, ετίνας οδ. Σεπαπό, πάνυ τοῦτ ἐπονό χαι καταπλήττομαι, Κυροδία δ. Αλ. μ. 23 και κατάπλεως, Ριντ. Μοτ. μ. 498 Κ.; οῦς κατέπλαγησαν, Μακλο ib. μ. 244 C.; την άπειρίαν την αὐτοῦ καταπλήχθη, κατάπλεω θηρίων δρη, Poll. 5, 13.; χωρίον όχετοῖς βαθόσι κατάπλεων, Αρρ. Ριπ. 117. u. Χ.

καταπλέω, ion. κάταπλώω, f. πλευσοῦμαι, (πλέο, irr.) φεταδιβήτει, υου δετ φοξει βολίς το τῶν 'Ρωμαίων, D.Ε. δ, μαι, (πλέο, irr.) φεταδιβήτει, υου δετ φοξει βολίς το τῶν 'Ρωμαίων, D.Ε. δ, 25. Χοπορί. Ερίοπ. 1, 12., Ραυ. 10, 24, 24. — Μετ. 18.; m. dat., id. Hippan and mmen, δb. αυά ξυτικότιβήτει, Od. 9, 142., 24. — Μετ. 18.; m. dat., id. Hippan and mmen, δb. αυά ξυτικότιβήτει, Od. 9, 142., 24. — Μετ. 18.; m. dat., id. Hippan 24. — Μετ. 18.; m. dat., id. Hippan 25. 25. 1. 3, 89, 1., DH. ind. de Ly. 1. 10. 52, 1. 3, 89, 1., DH. ind. de Ly. 2

ναζε, ib. 5, 1, 28.; ή ναύς καταπλευσείται δεύρο, Dem. p. 885, 4.; ἀπὸ νήσων, Xen. Hell. 5, 1, 23. u. X.: xaranlei Aaxedaiµovlois

ή παρά Διονυσίου ροησεια, Αυμ. 1, 20.; καταπλέοντος Αθήναζε πυρού, Theophr. CP. 4, 9, 5.; καταπλέουσα αγορά, App. Pun. 100.: stromabwartsschissen, m. acc. . τον Ευφρήτην, Hdt. 1. 185 (wo ή παρά Διονυσίου βοήθεια, Xen. Hell. 7, aco., tor Eucopfryr, Hdi Schweigh. es mit Recht tilgt).

κατάπλεως, [. κατάπλεος. καταπληγής, ες, = καταπλαγής, Clem.

Al. p. 946. χαταπληγμός,  $\delta$ , = χατάπληξις, Bockes. 21, 5.

2) verschmieren, verstopfen, ωτα αηρφ, λεμείν, λέγειν, Pol. 3, 41, 3. 4, 85, 2., DS. Mor. p. 15. — Dav. 1, 48. 4, 12.

κατάπληκιος, ον, (καταπλήσσω) erflams
lich, bewandernswerth, DS. exc. p. 645, 56.
καταπλήξ, ήγος, ο, ή, (καταπλήσσω) m
[chroden, erflaunt, betroffen, beftårit, verdut, verdläft, Lys. b. Harpocr. s. v.; πρός τοις
φόρους, Plut. Pericl. 27. δ. 3 Heliod. 9, 5,
Επποι, (cheu, Ael. VH. 16, 25.: [chichten,
conp. chea(σχυντος) Arist Reh. 2.7

ξίπποι, scheu, Ael. VH. 16, 25.: schüchten, scheu, Ael. VH. 16, 25.: schüchten, schen

foreden, erftaunen, in Bermunde

rung gerathen, κατεπλήγη (ft. des all κατεπλάγη) φίλον ήτος, im Dergen, il. 31., Dem. p. 979, 4. u. X.; πολέμφ, duch Krieg, Thuc. 1, 81.: m. 200., über obt vor etwas od. Jemand, πάνυ τοῦτ έπουν

10. 52, 1. 3, 89, 1., DH. ind. de Lys. 3, DB. 5, 71. 20, 107., Strab. 13, p. 609.

καταπλίσσω, (πλίσσω) ben fecter and feinem Stands mit geschränkten fählen beim gen u. zu Boben werfen, überte, num loss ov naranleynas ro yogo, Ar. Daetal ft. 16. p. 1033 Bergk (nach Dind. theilm. Beth.) Bgl. nlkaam.

| Rafio πalosso. | xatanlexw) bas Batub pfen, Berflechten, bie Berknüpfung, Plat Tim. p. 76 D.: überte., των χοημάτων, Attemid. onir. 2, 5, p. 137, 20 Reiff.; των χοεων, ib. 6, p. 139, 7.: in ber Tontunk, di Berbindung mehrerer Tone in abwärts laufuber Folge (opp. ἀναπλοχή) Ptolem. harn. 2, 12.

cles. 21, 5.

παταπληπτικός, ή, όν, (καταπλήσσω) ets fredend, Schrecken erregend, einschütztend, fahrt, Landung, de. oft die Auchter einer Ficken

οδετ ciaet Schiffes, τοῖς δὲ ἀφειδής ὁ χ. CP. 2, 18, 3.; τον ἔπνον παταπνίγειν το καθεστήπει, δ. i. sie landeten ohne ihre Kahrzeuge βερμόν, Arist. b. Plut. Mor. p. 134 D.; τὸ μι κατάπλου πολιορχείν τὴν πόλιν, beim etc. sex απαπλου πολιορχείν τὴν πόλιν, beim etc. sex δεταπλου θεταπλουτέω, (πλουτέω) set τεἰφ sein, τὶ, πλου καταπνοή, ἢ, (καταπνέω) δαδ Χηδιαφέα, καταπλουτέω, (πλουτέω) set τεἰφ sein, τὶ, καταπνοίο, ἢ, καταπνού, ἢ, τον επι. Damaso 3, η, 94 — 2) set.

an etw., Damasc. 3. p. 94. — 2) bem folg., Theophyl. Sim. hist. p. - 2) act., 46 C

2αταπλουτίζω, f. τω, (πλουτίζω) bereichern, reich machen, Hdt. 6, 132., Xen. oecon. 4, 7., Liban. 4, p. 930, 18.

καταπλουτομάχεω, (κατά, πλούτος, μά-χομαι) burch Reichthum betampfen, s besiegen, Terá, DS. 5, 38.

κατάπλυμα, τό, = κατάπλυσις, plur. Symes. de febr. p. 324.; von

nes. de sebr. p. 324.; von παταπλόγω, (πλύνω) auswaschen, abwaschen, absphlen, Ar. fr. 546 Dind.; την πεφαλην ödati, Xen. de re eq. 5, 6., Artemid. 5, 79. — Pass. παταπλυθείσης της άλμης, Theophr. CP. 3, 24, 3. 4, 8, 4.: ábertr., νῦν ηδη παταπέπλυται τὸ πράγμα, st gleich sam wie ein sarbiges Kleid ausgewaschen, b. i. moraltet. aeringaschdam. Asschin. in Cle-

ich veraltet, geringgeschättl. Asschin. in Cte-aiph. 178. Bgt. Poll. 7, 48. — Dav. κατάπλύσις, εως, ή, bas Abwaschen, Ab-spälen, Xen. de re eq. 5, 9.

παταπλώω, ion. f. παταπλέω, w. f. zaranvelw, poët. f. zaranvew, anhauchen, entgegenweben, h. Cer. 239.

κατάπνευμα, τό, bas Angehauchte, Anges blasene, κατάπνευμα λωτού, die geblasene Flote von Lotoshols, Eur. Phoen. 794.; jest κατά πνεύματα; σοπ

πνευματα; τος καταπνέω, είσω, (πνέω) herads, hers niedermehen, shauchen, shalens übte., ήνπες ... Έρως εμέρον κατά των κόλπων καί των κόλπων καί των μηρών καταπνεύση, Ατ. Lys. 552.: bh. abhpt weben, blasen, τοῦ ἀνέμου λαμπρὸν καταπνέοντος, Plut. Mor. p. 139 D. u. A.: toon Blabungen, Arist. HA. 8, 5. b) anweben, aphlasen. Arist. HA. 6. 5. 6. 6. συπεριαματικών, Arist. HA. 8, 5. b) anweben, καταπολιορκέω, f. ήσω, πολιορκέω, guweben, andlasen, Arist. HA. 5, 6. g. C.: Theod. Met. Misc. p. 787.: abtr. την ψυπαταπολιορκούμην τοις λογισμοίς, Bum. Archestr. b. Ath. p. 5 C.: einhauden, einstössen, p. 437.

Ετι γάρ θεόθεν καταπνείει (poët. f. καταπολιορκούμην τοις λογισμοίς, Βυπ. Ετι γάρ θεόθεν καταπνείει (poët. f. κατα-πνέει, καταπνεί) πειθώ μολπάν, Aesch. Ag. 105.; της θεοῦ την ομόνοιαν καταπνεούσης, Ael. HA. 12, 2. ib. 7.: intr. anweben, ents gegenweben, έκ τοῦ καταπνεῦσαι τὸν ἀξρα, Arist. HA. 5, 5.; m. soc. θεὸς μ... ηκων καταπνεῖ σε, Eur. Rhos. 387. c) burchweben, xaranνεί σε, Kur. Knes. 387. c) durchmehen, hindurchwehen, τον τόπον εὐφθία x., mit Wohlgeruch durchziehen lassen, Hel. 3, 2. z. X.; pass. xaranνείσθαι, durchweht, vom Winde od. der Lusiv, Poll. 1, 240.; χωρίον, id. 5, 110., vgl. App. Pan. 99.
xαταnνίγω, f. πνιξούμαι, (πνίγω, irr.) erflicen, εκφάταξεη, εκφάταξεη, πνεύμα. Nic.

erftiden, ermurgen, erbrougln, nvevua, Nic. Alex. 286.; nop, bas geuer erftiden, bampfen, arθησανές, πυρ καταπνιγόμενος, Arist. de 390 A. u. a. KS.
morto 5. 7.; im Basser ersticten, untertaus καταπονέω, s. ήσω, (πονέω) durch Arbeit, chen, έν αλμη, Sotad. b. Ath. p. 293 D. b) Rάhsal, Elend, Quaalen abmatten, entrasten, aufreiben, τη ένθελε βαchethum, την αυξησιν, Plut. Mor. p. της τροφής καταπονήσαντες την άλκην κου 806 C.; Pflangen, Theophr. HP. 4, 14, 8, 9ηρίου, DS. 3, 37.; im pass. Heaning was exem-

αποίητη, Αποτοκή, Pina. Pyta. 5, 113.

καιάπνους, ον, ξίβξ. κατάπνους, ουν, απο gebaucht, angeweht, Poll. 1, 240.

καταπόδα, αυτό καταπόδας, αλν. f. κατά πόδα, κατά πόδας, αμί bem Fuß, sports streichs, sogleich, s. πούς μ. κατά III. 2) ξ. C. καταπόθοα, ή, (καταπένω) wahrsch. ber Ragenmund, Paul. Aeg. 6, 31. (wo καταπόσα); bei Psteben, Hippiatr. 61, 31.

καταποικίλλω, (ποικίλλω) sebr mannigsals tig ob. bunt machen, s bemalen, s schmiden, Plat. Tim. p. 85 A. Euthyphr. p. 6 D., Callix. b. Ath. p. 204 B. u. A., δροφή .. αστέ-ρας έν χυανφ καταπεποικιλμένη, mit Sters nen auf blauem Grunde bemalt, DS. 1, 47.: von fcmudreicher Sprache, Walz. rhett. 9,

p. 257. χαιαπολαύω, (ἀπολαύω, irr.) vernieffen,

καταπολαύω, (απολαύω, 1872) betniessen, b. i. zuviel od. unrecht geniessen, vit. Chrys. 8, p. 320, 21. u. a. Spåt. u. Byz. χαταπολεμέω, f. ήσω, (πολεμέω) nieders triegen, stämpsen, bezwingen, im Kriege gångslich überwinden, m. acc. Thuc. 2, 7. 6, 16., Xen. Hell. 7, 1, 10., Plat. Menex. p. 243 C. u. X.: τοὺς Δθηναίους ἐγκλήμασι, Thuc. 4, 66. m σεν σεν δείδες καθίστισε τοῦς καθίστος καθίστισες

10. 4.: 100ς Αθηναίους εγκημασι, 1 nuc. 4, 86.; m. gen. τοῖς δπλοις τοῦ πυρέου καταπολεμεῖ ταύτης, Clem. Al. p. 871. Day.
παταπολέμησις, εως, ή, das Riedertriegen, ganşliche Bezwingung im Kriege oder durch Krieg, Poll. 9, 142., Nicot. ann. p. 162 B.
παταπολεύω, verft. πολεύω, Schol. Arat.

147.

καταπολίζω, (πόλις) mit Städten versehn, Theod. Metoch. Misc. p. 669.; im med. ib.

burch politische Maßregeln, Staatstunft über-winden, bezwingen, in feine Gewalt bringen, in sein Interesse ziehn, τον Πομπήιον, Plat. Pomp. 51., Dem. p. 442, 21.; τὸ στρα-τιωτικόν, Plut. Galb. 20.: übtr., dampfen, bandigen, vermindern, the nleoveflar, Plut. Lyc. 9.

καταπολύ, adv. f. κατά πολύ, in Bielem, um Bieles, fehr viel, ftart, f. πολύς u. κατά b) į. G.

καταπομπεύω, (πομπεύω) in feierlichem

Aufzuge einberführen, τινά, †. — 2) großprabe len, gegen Einen, τινός, Luo. Amor. 37. καταπομπή, ἡ, (καταπέμπω) bie Burück-fendung, Iul. Afric., b. Kuseb. dem. ev. p. 390 A. u. a. KS.

πονούμενος τῷ τῆς Δηΐανείρας γιτῶνι, Pol. 40, 7, 3., DS. 13, 99., DH. 8, 67. 2, 42. anfûhren od. bestimmen, τὰ Ͽήλεα τέχνα, Hdi. DL. 5, 68. u. X. — 2) niederarbeiten, ûbers wâltigen, Plut. Alex. 40.; χαταπεπονημένη Phalar. ep. 13, p. 71., Strab. 11, p. 532. — βασιλεία, Pol. 29, 11, 11.; ἡγεμονία χαταπεπονημένη, DS. 11, 6. 13, 51. 55. 15, 85., Ael. VH. 9, 8., Plut. Mor. p. 821 D.: ὑθρι Menand. b. Stob. Flor. 29, 19., Plut. Brut. 39. u. X.: b. Εράτ. ὁ χαταπονούμενος — 3) verburen, mit Hureri burchbringen, DC, μπονούμενος ΕΜ. p. 55. 9. κατοιχόμενος, der Tobte, RM. p. 65, 9.
καταπόνησις, εως, ή, die Ermädung, Ermattung, Entraftung, Chrys. hom. 65. 6, p. 671,

8. u. a. Spat.

πατάπονος, ον, (πονέω) ermübet, entkräftet, ausgerieben, αθλητής, Plut. Sull. 29. Fab. Max. 19. Timol. 36.; κ. ὑπό τινος, burch ob. von Smb, Plut. Alcib. 25., Suid. s. v. Θεύφραστος. — 2) mubsam, s selig, λατρεία,

ins. Meet weight over jenien, σατία ετραιμένη; abhyt versensen, ersausen, τοὺς φέλους, Lys. p. 142, 16.; αποσφατιόμενον τὸν υέον, Dem. p. 677, 6., Pol. 15, 2, 6., DS., Plut. u. X. δ.; τὴν ναῦν καταποντισθήναι, DL. 9, 55.; x. εἰς τὸ πέλαγος, Plut. Timol. 13.: 3, 35., λ. το το το της θαλάττης, DS. 18, 20.: úbtr. τος δίκος, DS. 13, 69.: τος βουλός, Liban. 2, p. 576. Dav. καταπόντισις, η, == bas folg., Io. Climac.

p. 334, 23.

12., Byz.

καταποντιστέον, adi. verb. v. καταπον-Clem. Alex. p. 951.

xaranovisaifs, ou, d, ber ine Meer Bergentenbe, Ersaugeren, is bes. ber Seerauber (welche bie Gesangenen und Beraubten gew. ins Meer warfen und bie genommenen Schiffe versenten), laoor. p. 64 K., Ael. VH. 12, 43.; Hel. 1, 8. 6, 2.; bh. d. mit lygrifs verb., Isocr. p. 280 A., Dem. p. 673. j. C., Luc. de m. cond. 24. Nav. 14.: καταποντισταὶ Tis Ellados, von ben Flottenführern ber ben Athenern feinblichen Parthei, Paus. 8, 52, 3.:

αίδ αδι. κ. άνεμος, Synes. ep. 57. καταποντιζως, η, όν, (καταποντίζω) versentend, πνεύματα, Nicet. Chos. ann. p. 60. 209 C.

† καταποπέρδω, und im med. καταποπέρδομαι (άποπερόω, irr.), wie καταπερόω, entgegenfarzen, τινός, oppedere.

καταπορεύομαι, dep. pass. m. fut. med., καταπορεύομαι, dep. pass. m. tut. med., (πορεύομαι) heradtommen ober heradteisen, †; bh. b) zurüstehren, bes. aus ber Berdannung, wie κατέρχομαι, Pol. 4, 17, 8. 23, 2, 4. u. δ., Inscript. Rosett. 19. καταπορέω, s. ήσω, (ἀπορέω) aus Unversmögen, Ungeschickheit, Unwissenheit versehn, Hippocr. p. 827 C., Gal. 18, 1, p. 585, 12. ταταπορθέω, s. ήσω, (πορθέω) gang sertidren.

45, 28.

καταποργοκοπέω, f. ήσω, (ποργοκόπος)
mit od. bei Suren verthun, Poll. 3, 117.
καταποραύνω, f. ύνω, verft. πορσύνω,
fonft Xen. Cyr. 1, 6, 17.; jegt κακά πορσ.

αυταπονος, ον, (πονεω) etmuset, entrajtet, out Aen. Cyt. 1, 0, 17.; jegt κακα ποσό. αυταστένος, ανλητής, Plut. Sull. 29. Fab. Max. 19. Timol. 36.; κ. ὑπό τινος, burch ob. von Inol. Plut. Alcib. 25., Suid. s. ν. Θεόφραστος. —, 2) muhfam, s selig, λατρεία, ματαποστές εως, ή, (καιαπίνω) das herum tertrinten oder sessen, θετεφλίστη, Βετεφλίστη καταποντίζω, f. ίσω, att. γω, (ποντίζω) ins. Neer wersen oder sensen, ersauch sain ersausen fen, ersausen fensen, ersausen fensen, ersausen fensen, ersausen fensen, ersausen fensen, ersausen fensen, ersausen fensen, ersausen fensen fensen, ersausen fensen fensen, ersausen fensen fensen, ersausen fensen fensen, ersausen fensen fensen, ersausen fensen fensen, ersausen fensen fensen, ersausen fensen fensen, ersausen fense

33, 54. καταπότης, ου, ό, = λάρυγξ, ber Schlund, bie Rehle, Suid.

zαταπότιον, τό, Theophe. HP. 9, 8, 3, Gal. ô. u. a. Medic. unb

αστάποτον, τό, (καταπίνω) was verschieft od. verschlungen wird, bes. Arzneimittel in tredener Form gereicht, im Gegensag bes Tranks, bh. das Pulver, die Pille u. dgl., Hippoer, p. 1146 A. 1147 A. u. d., Theophr. Hr. 9, καταποντισμός, ό, bie Berfentung ine Meer, p. 1146 A. 1147 A. u. b., Theophr. HP. 3, Grfaufung, Isocr. p. 257 E., Appian, Mac. 20, 2.: τὰ κατάποια, bon Speifen, Aretae. p. 97, 20.

† κατάποτος, ον, zum Trinken, zum Ber fdluden. Dav.

καταπόιρα, ή, Γ. καταπόθρα.

χαταποφαίνομαι, (άποφαίνομαι) gegm Imb etwas zeigen, beweifen, barthun, gegn etwas sprechen, bh. verbammen m. gen., Athanas. 2, p. 439 F.

καταπραγμάτεύομαι, dep. med., (πραγματεύομαι) Mittel aussindig machen ob. ergreift gegen etwas, τινός, Greg. Naz. 1, p. 341 A., u. a. Spat.; m. inf., Phot. bibl. p. 244, 20. καταπρακτικός, ή, όν, (καταπράσσω) gt: schickt etwas auszusühren ob. ins Wert zu nich ten, Muson. b. Stob. Flor. 2, p. 332. -

ατα ποντιστικός, η, όν , (αταποντίζω)
νετ[enkend, πνεύματα, Nicet. Chom. ann. p.
60. 209 C.

καταποντόω, = καταποντίζω, Hdt. 1,
165. 3, 30., Plat. Gorg. p. 511 E., Antiphon
p. 131, App. u. 24.

καταποντόω, τον δερουλευμένων, Joseph. and.
19, 1, 4.; Austichtung, των δεγτολών, Clem.
Alex. p. 318. 443.; von

καταπράσσω, neusatt. - ττω, f. άξω, (πράσσω) gang gu Stande bringen, vollbriss gen, aussühren, auch übhpt thun, έπει δε κατέπραξας δ έβούλου, Χοπ. Απ. 7, 7, 46.; εt καλώς καταπράξειν έψ α έστρατείεις ib. 1, 2, 2. μ. δ.; τὰ πλείστα Φίλιππος ών κατέπραξε, Dom. p. 309, 7. u. X. δ.; διπώρ [εβευ, εττείδειη, ετίαιρειη, τὴν ἡγεμονίαν διά πολέμου, Xen. vect. 5, 5.; α αν αλλοι αρείη καταπραέωση, Xen. Cyr. 3, 3, 5.; αρχήν, ίδ. 7. Ηίρρος. p. 827 C., Gal. 18, 1, p. 585, 12.

† καταποοθέω, f. ήσω, (ποοθέω) gang καταπράξαι, ώστε τους ζευγάδας μένεν, gerstoren.

καταπόςνευσις, εως, ή, das Berhuren, gur her machen, Plut. Timol. 13.; von

\*\*\*υριδοσοφείν; vetrichten, Plut. Pericl. 5.

in Combes. auct. p. 1476 A.

παταπρηνίζω, s. ίσω, von einem abschissigen Ort herunterwersen, herabstürzen, Nic.

Ther. 824., Nonn. 4, 395. u. δ.

καταπρηνόω, = καταπρηνίζω, Anth. 7, 652. κατάποησις, εως, ή, (καταπίμποημι) das Ansgunben, steden, Basil. 3, p. 499 E. καταποηύνω, ion. f. καταπραύνω, w. f. καταπρείζω, = bem folg., Amphiloch. p. 91 C. παταπρίω, (πρίω) gerfagen, Hdt. 7, 36., gerfichneiden, getheilen, πύμινον, Theocr. 10, 55. u. KS.; καταπρίειν, gerbeissen, Nic. Alex. 283. [7] [Gal. 19, p. 622, 7. καταπροβάλλω, berst. προβάλλω, hinstrecten,

καταπροδίδωμι, f. καταπροδώσω, (προδί-Σαταπροσιωμι, ι. καταπροσωσω, (προσισωμι) verrathen, preisgeben, im Stiche lassen, m. acc. Hdt. 7, 157. 9, 7. 73., Thuc. 7, 48. 3, 111. 4, 10., Ar. Vesp. 10., DH., DC., Plut. u. A.: τινά τινι, 3mb Ginem verrathen, Hdt. 9, 73.

καταπροθυμέομαι, -μουμαι, νετβ. προθυμέομαι, Suid.

καιαπροίημι, (προίημι) verft. προίημι, hins, wegwerfen. — Gew. med., von sich werfen, wegwerfen, übtr. τους ίδιους βίους, Pol. 3, 81, 4.: τάς είπίδας, Synes. p. 163 D.; τους και-ρούς, unbenugt verstreichen lassen, Pol. 1, 77, 3. 16, 9, 3. — im aor. med. καταπροήκατο την κατηγορίαν, Poll. 8, 143.; καταπροίε-το αι άλληλων, einander im Stiche laffen, Procop. [ueber die Quantit. f. ξημι.]

χαταπροίζομαι, att. καταπροίζομαι, "einzeln bastehendes sut., zu dem weiter tein Tempus vertemmt, set inf. aor. καταπροίζασθαι, stand sont und steht zum Theil noch als f. Es. bei einigen Gramm. u. Themist. 2, p. 25 B.: ein praes. καταπροίζομαι bildete Georg. Pachym. Andron. p. 147 C.] (προίζ) eigentl. um son ft, b. i. unbesohnt oder unbestraft thun b. i. unbelohnt ober unbestraft thun τάπιην, 3 daal. καιαπιήτην, II. 8, 136., pf.

sich erwerben, verschaffen, ασφάλειαν, DH. 6, [vgl. BA. p. 275, 30. u. a. Lexic.; nach He-68.; erreichen, burchsegen, πάντα δσα ήβου-1 rodian. b. Suid. u. ΕΜ. p. 689, 4. von ίσσω]: εδ wird nur im schlimmen Ginne, stets in Bes τχαταπράθνσις, εως, ή, die Besanstigung; the unungen und mit der Regation gebraucht, Τκαταπράυνοις, εως, η, die Besanstigung; τρευτυμας und mit der Acquire gebraucht, an absol. οὐ καταπροίζεσθε έγη, er sagt, er solle es nicht ungestraft gethan haben, er solle er nicht ungestraft gethan haben, er solle er nicht ungestraft gethan haben, er solle er nicht ungestraft gethan haben, er stillen, Pol. 5, 52, 14. — ion. γ. καταπρούζει, die sich ungestraft gethan haben, er sollen, er sollen, er sollen, also in καταπρούζει, die sich ungestraft gethan haben, er sollen, er sollen, also in καταπρούζει die karansoiceral er soll micht gertagten er soll micht gertagten gebraucht, and absol. οὐ καταπρούζει, du sollen er sollen, er sollen, also in der ungestraft gethan haben, er sollen, also in karansoiceral er sollen, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, also in det ungestraft gethan haben, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan haben, er sollen, also in det ungestraft gethan hab ποηύνω, Ap. Rh. 1, 268., Qu. Sm. 14, 328.

πορίνα ποιήσος έση. b) mit partic. οὐ λωκατάπρεμνος, ον, (πρέμνον) mit vielen

Stámmen, Hesych.

κατάπρεσβείως, (πρεσβείω) eine Gesandts

sen, Strab. 17, 1. p. 796. (p. 431 Tauchn.)

ohne cas., Pol. 23, 11, 8.

[πίμπρημι.

† καταπρόθω, είπ πρήσω, (πρήθω) = καταπροίτε ποιήσως, ομ solite nicht ungestraft ab gefallen
καταπρήθω, είπ πρήσω, (πρήθω) = καταπροίτε ποιήσως, ομ solite nicht ungestraft ab gefallen
καταπρήθως, είπ πρήσω, (πρήθω) = καταπροίτε ποιήσως, ομ solite side ungestraften the seinen solite seinen Hdt. 5, 105.; vgl. 7, 17., Ar. Vesp. 1366.

1396. Thesm. 566. Eq. 435., besonders οὐ
καταπροίτε ποιήσως, ομ solite side ungestraft gethan haben [m. partic. u. gen. οὐ
καταπροίτε αυτός μεθύων νηφούσης γυναικός, Hdn. 1, 17, 5.]. c) mit gen.

δάριας αυτός μεθύων νηφούσης γυναικός, Hdn. 1, 17, 5.]. c) mit gen.

δάριας αυτός μεθύων νηφούσης γυναικός, Hdn. 1, 17, 5.]. c) mit gen.

δάριας μεθίνος οὐ καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως μεθύων νηφούσης γυναικός, Hdn. 1, 17, 5.]. c) mit gen.

δάριας ημέντος οὐ καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως μεθύων νηφούσης γυναικός, Hdn. 1, 17, 5.]. c) mit gen.

δάριας ημέντος οὐ καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως μεθύν νηφούσης γυναικός, Hdn. 1, 17, 5.]. c) mit gen.

δάριας ημέντος οὐ καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως μεθύων νηφούσης γυναικός, Hdn. 1, 17, 5.]. c) mit gen.

δάριας ημέντος οὐ καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως καταπροίτε ναικαροίτε ποιήσως ναικαροίτε ποιήσως ναικαροίτε ποιήσως ναικαροίτε ποιήσως ναικαροίτε ποιήσως ναικαροίτε ποιήσως ναικαροίτε τοιήσως ναικαροίτε τοι τοι τοι τοι τοι τοι τοι τοι τοι bers bet Hate, bet den Aftitern fam es nur in der gemeinen Rede vor, db. besonders bei Art. und erst dei sein allgemeinern Gebrauch, Balct. z. Hat. 3, 36., Lob. z. Phryn. p. 169. Passon. ganz werlassen, f. ψω, (προλείπω) ganz verlassen, im Gtiche lassen, Ap. Rh. 3, 1164. καταπρονομεύω, verst. προνομεύω, ganz und aar plandern, als Beute fortichsepven, und aar plandern, als Beute fortichsepven,

und gar plunbern, als Beu Numer, 21, 1., Iudic. 2, 14. als Beute fortfcleppen,

Numer, 21, 1., Iudic. 2, 14.

κααπροτείνω, verst. προτείνω, im med.
etwas zum Borwand nehmen, Gal. 5, p. 448 Β.

καταπροτερίω, f. ήσω, (προτερίω) Einem
zuvordommen, ihn übertressen, τινός, DS. 17,
35.: pass. καταπροτερούμενος τοις έπιβατικοίς, Pol. 1, 47, 9. 16, 19, 1.

καταπροχέω, f. χεύσω, (προχέω, irt.) hets
absliessen, herabstiessen lassen, τί τινος, etwas
von od. über etwas, z. Β. δάκουα παρειών,
Ap. Rh. 3, 1118.

καταπρουτακεύω, perst. πουτακεύω, hett

καταπουτανεύω, verft. πουτανεύω, herrs schen, regieren, Io. Camen. de exc. Thessal. p. 325 A.

 $+x\alpha \tau \alpha \pi \rho \omega x t l \zeta \omega$ , f.  $l \sigma \omega$ ,  $(\pi \rho \omega x \tau \dot{o} \varsigma) = x\alpha$ κατάπρωκτος, ον, (πρωκτός) = κατάπυ-γος, Ar. Eccl. 364.

γος, Ar. Eccl. 304:
παταπτάπών, όντος, ό, part. 20. 20 08
παταπτήσσω, ber sich Ritberbuckendt, Bers
steckende, Berkriechendt, Aesch. Kum. 243:
πατάπτερος, ον, (πτερόν) beslügett, Aesch.
Prom. 800.; Eur. Or. 178. Dav.
παταπτερόω, beslügetn, καν αὐτοῦ δώρα
κατεπτέρωτο, Apollod. 1, 6, 3. 4, Kumath.

p. 290.

καταπτερύσσω, (πτερύσσω, -ομαί) herabs flattern, auct. in cod. Paris p. 113. suppl. in 40. χαταπτήσομαι, f. zu καταπέτομαι. χαταπτήσοω, f. πτήξω, poët. dor. 2. κα-

πεπτηνα u. πατέπτηχα, poët. part. παταπηνία, νία, ός, bh. λιμῷ καταπεπτηνία, thes. sc. 265. (πτήσσω) fich nieberbuden, fich werten, foeu werten vor Furcht, Il. 8, 136., val. Od. 8, 199.; fich unterbuden, fich vertrieden ob. versteden, Il. 22, 191., Opp. Hal. 2, 410.; vgl. Aesch. Bum. 243.: übhpt foeu, foeu furchfam, erfdroden fin, oùy (Cratin. b. Ael. HA. 12, 10., l.uc. Soms. 32. καταπιγώς (Cratin. b. Ael. HA. 12, l.u.) (Cratin. b. Ael. HA. 12, l.u.) (Cratin. b. Ael. HA. 12, l.u.) (Cratin. b. Ael. HA. 12, l.u.) (Cratin. b. Ael. fcuchtern, furchtfam, erfcrocken fein, ούχ ησυχάζοντας ούδε κατεπτηχότας, Plat. Peησυχαίοντας ουθέ κατεπτηχοτας, Plut. Pericl. 25., Philostr. p. 212.; ίκέτης κατεπτητώς, Themist. p. 309.; κ. πρός τὸ μέλλον, Plut. Aem. 27.; δεδοικόσι καλ κατεπτητώσιν, DH. 7, 50., m. acc. τλ, υστ είνας, Dem. p. 42, 22.: υστ Staunen und Retwunderung, τλ, υστ είνας, Plut. Sall. 7. Bal. xarantwoom.

2αταπτίσσω, f. ίσω, (πτίσσω) gerftoffen, germalmen, Plat. Mor. p. 449 B.; Nicol. Dam. 6. Stob. Flor. 123, 12.

καταπτοίω, f. ήσω, (πτοίω) foreden, eins fouchtern, τους βοας, Geop. 2, 2, 6., Luc. Philop. p. 29.

καιάπτομαι, ion. f. καθάπτομαι, Hdt. καταπτύρομαι, (πτύρομαι) gang ichen mets ben, Aquil. Genes. 41, 8. nach cod. Mosq. χατάπτυσμα, τό, (χαταπτύω) bas Ausge-spucte, Eust. Op. p. 122, 44.

κατάπιυστος, ον, (καταπτύω), befpuct, gum Unspeien: bb. anspeienswerth, verabscheuens. gum ansperen: vg. ansperenswerty, veradiaeums-wardig, veradiaeum, veraditet, Aesch. Eum. 68. Choeph. 623., Kur. Tr. 1024., Anaxil. b. Ath. p. 558 B., Dem. p. 236, 22. 240, 10. u. b., Luc. Iup. Tr. 52. u. X.; auch breier Enb. b. Anacr. b. Poll. 2, 103., (fr. 120 Bergk.); w. [. Lob. Par. 474.

3 w. [. Lob. Par. 474.

παταπτύχης, ες, (πτυχή) faltenreich, weit,
mit vielen Halten, Theocr. 15, 34.

παταπτύω, f. ύσω, (πτύω) befpucken, Ar.

Ran. 1179. — 2) gegen Ginen spucken,
vor ihm ausspucken, τενός, Dem. p. 298, 8.,

Aeschin. p. 64, 12., Lobect ξ. Phryn. p. 17.:
bh. verabscheuen, τενός, δωροδοκίας, Aeschin.
p. 31, 21., Luc. Icarom. 30., μυς. Tr. 48. u. f. δ.,

σος Schol. South Ant. 1232. ngl. Schol. Soph. Ant. 1232. [ ύω, ύσω, ∪-]

κατάπτωμα, τό, (καταπίπτω) bas Berabs gefallene; ber Ginfall, Ginfturg, Ruin, Psalm 143, 17. — 2) bas Derunterfein, ber gefdmachte,

143, 17. — 2) das Peruntersein, der geschwächte, eiende Zustand, Alex. Trall. 8, p. 405.

κατάπτωσις, εως, ή, (καταπέπτω) das Persunters ob. Peradfallen, Einstürzen, der Fall, Maccad. 3, 2, 14. b) das Peruntersein, der geschwächte, heruntergetommene Zustand, Gal. 2, p. 729, 3. d. u. a. Medic.

2, p. 725, 5. υ. υ. Μεσίας καταπτώσσω (πιώσσω) sich bucken, sich schemen ob. sürchten, wie καταπτήσσω, II. 4, 224. 340. 5, 254. 478.; Geop. 19, 2, 11. † κατάπτωτος, ον, (καταπίπτω) hetabe gefallen.

καταπτωχεύω, (πτωχεύω) gum Bettler machen, bettelarm machen, Plut. Cat. min. 25. - Pass. bettelarm fein ob. werben, xarentwχευμένος, Plut. Cic. 10.; τύχαι κατεπτω-χευμέναι, bettelhafte Gludesuftande, DH. 9,51. καταπυγίζω, f. ίσω, (πυγίζω) widernatürz liche Ungucht treiben, ein καταπύγων fein, †. — 2) ben hintern im Geben bin = und herbewegen, Phot. p. 141, 2,

Kool. 364.

παταπύγων, ονος, ό, ή, nontr. καταπύγων, (πυγή) widerwathtliche Unquicht trubend: übhyt gell, wolldfilg, unquichtig, Ar. Ach. 79. Eq. 639. Nub. 529. 909. Vesp. 687.; voc. δ. κατάπυγων, Ar. Thesm. 200.; Luc. adv. ind. 22. Tim. 22.; ge wohnlich καταπύγων αξμεπτικέ; auch findm (ich hier und de in con odd. Rommen mit etch hier und de in con odd. Rommen mit etch hier und de in con odd. Rommen mit etch hier und de in con odd. hich hier und da in cas. obl. Formen mit s, xaranvywoog usw., wie Alciphr. op. 3, 45, Luc. Lexiph. 12. u. sonst, wo aber nach 800. g. Pheyn. p. 195. bie gewöhnlichen &. berguftellen. Ginen comp. xaranvyoregos hat Sophr. b. Ath. p. 281 K.; u. irreg. жатаж и у w v fait-gos, Ar. Lys. 776.

xarantθω, f. ύσω, (πύθω) faul maden, verfaulen laffen, h. Ap. 371. — Pass. faul werben, verfaulen, vermobern, ll. 23, 328., Heorek. καταπυκάζω, f. άσω, (πυκάζω) bicht machen, bicht anfüllen ob. bebeden, Hust. p. 1379, 12., Hesych. [ασω].

12., Hesych. [ασω].

χαιάπνανος, ον, verst. πυανός, seth bidt, seth fest od. hart, κοιλίη, Hippoer. p. 406,9.; ερπυλλος, Theoer. epigr. 1, 1.: κ. εξς 1: b. Gramm. bicse od. jene Achewesise od. signt liebend, sie oft anwendend, BA. p. 598, 33.; επί τι, Ap. de synt. p. 56, 5. — Dad.

χαταπνανόω, gang dicht, fest, voll macha, θύρας floig, DS. 18, 71.; τοξ αφώνοις τως συλλαβάς, DH. de comp. 16, p. 97, 7 Reight. το πρώσει το τείνος. de Rauer nost von be

τρήμασι το τείχος, die Rauer voll ven the chern machen, Pol. 8, 7. 6.: anhaufen, ju fammenhaufen, τάλαντα ιέσσαρα, Damox. b. Ath. p. 102 A.: παταπυκνούν την ήδοτη, bas Bergangen gleichsam bicht, b. i. bollommen machen, Ausbr. des Epitur, Damox. b. Ath. p. 102 A. 103 B.; ελ καιεπυκνούν πάσα ήδονή, boultommen wate, Kpicur. b. DL. 10, 142. — Pass. auch hausig im Sebrauch sein, Porphyr. v. Plotin. 14, 23. p. 436.: aussauch ein, Porphyr. v. Plotin. 14, 23. p. 436.: aussauch ogewe ξκαστα πραίτεν. wenn das nicht immer einen glücklichen Ersolg hat, M. Anton. 5, 9.: την γνώμην καταπεπυκνωμένος, scholan, klug, verständig, Syses. p. 42 A. S. πυκνός. — Lav. καταπύκνωσις, εως, ή, die Berstärtung Daufung, Bermehrung, Nicom. Harm. p. 24, Aristoken. p. 28.: τοῦ ήδομένον, bie Bolls. sammenhaufen, ralavia ifooapa, Damox. b.

Aristoxen. p. 28.: τοῦ ἡδομένου, bit Bellicommenheit bes Bergnagens, Aleiphr. 3, 55, p. 412.; f. καταπυχνόω.

καταπυκτείω, (πυκτεύω) im Faustamps überwinden, niederboren, Schol. Ap. Rh. 2, 106., Eust. Op. 41, p. 104, καταπυνθάνομαι, derst. πυνθάνομαι, 406

fragen, sforfchen, Theophyl. hist. p. 257. 19 Bonn. u. d.

καταπυργόω, mit Thürmen versehn, Anna Comn. p. 196 A.

zaranveiζω, (πύρ) angunden, entflammen, †.

-

۳, r

Ł,

11 Ł

1 's ' Ĩ

t **=**:

2 E

ħ., E

. E

M S

. •

íI . :: ., i-

1:3 Lp.

... F.\*

a i

j,

ï

25

œ! i

-

13; 7:\* , ,,,,,, ; 3 į. ;ē

: 1

بز ولمنة

مِيّ

L

í'

ç

κατάπυρος, ον, (πυρ) sehr fenrig, beiß, glubend, Suid. a. v. έμπυρος: übrig. s. b. porba.

καιαπυρπολέω, f. ήσω, (πυρπολέω) burch Feuer ganglich gerftoren, verheeren, Ar. Thesm. 243., Pol. 5, 19, 8., Phalar. op. 40, p. 141. καταπυρρός, όν, (πυρρός) sehr rothlich ob. suchstarbig, hochroth, Ruell. b, Diosc. 2, 184.

ααταπυρσεύω, verft. πυρσεύω, angunden, entflammen, eigentl. u. übtr. Byz.: etleuchten, Amphiloch. p. 16 B.

zar an ῦτιζω, (πυτίζω) versprigen, Hero spir.

xaranwywe, or, gen. wros, (πωνων) febr bartig, langbartig, Strab. 16, p. 771., bef. Διόνυσος, ber langbartige Indifche D., DS. 3,62. Bgl. Rauler handb. d. Archaol. §. 383,5.

**παταρ**φθυμέω, f. ήσω, f. παταρρφθυμέω. παταραιρημένος, ion. part. perf. pass. pon χαθαιρέω f. χαθηρημένος, Hdt.

πατορακόω, f. καταρρακόω. παιαράκτης , ου , δ. f. καταρράκτης. παιαρακτικός, ή, όν, adv. καταρακτικώς,

f. xaraçe.

zαταράομαι, f. άπομαι, ion. ήσομαι, dep. med. (άράομαι), Boles anmunichen, τινί τι, med. (ἀφάομαι), Böses anwünschen, τινί τι, ἄλγιά τινι, Od. 19, 330.; χειφαίζη πολλά, Hdt. 2, 39.: ἃ ἄν τις χαταφασαιεν αὐτῷ, Dem. p. 1489, 2; τὴν Ἰσιν τούτφ (als ξείπδ), Anth. 11, 115.: m. blos. dat. 3mb fluchen, verfluchen, Hdt. 4, 184., Ar. Nub. 871. Ran. 746., Dem. p. 435, 2., Xen. An. 7, 7, 48. u. δ., seltener u. erst bei Späteren m. acc., τούς πολίτας, Plut. Cat. min. 32., Luc. Asin. 27., NT.: absol. sluchen, Ar. Vesp. 614., Pol. 15, 29, 14.: m. inf. χαταφῶνται ἀπολέσθωι. sie wönschen, er möge umfommen. 1014., Fol. 13, 29, 14.: in. in. καταρωνία τα κλι πλολέσθαι, sie wünschen, er möge umtommen, Theogn. 277. — Als pass. καταρασθαι vers flucht werden, besonders ps. ω κατηραμένον ξάκος, Plut. Lucull. 18., Sapient. 12, 11. u. δ. LXX. NT.; im aor. p. καταραθείη, Job. 3, 5. [ᾱρ Βρ. ᾱρ, Att.]

παιαράπιμος, ον, vermunichenewerth, gum Berfluchen, Suid. s. v. άράσιμος, Moschop.

π. σχεδ. p. 146.

xaraρασις, εως, ή, bie Bermunichung, Ber-fluchung, Numer. 23, 11., Jerem. 39, 12. καταράσσω, οδ. καταρρόσσω, att. -ττω, f. &w. (apagow) berunterreiffen ob. fcmeiffen. s fcmettern, swerfen, την πύλιπα, Hippon. παταρέζω, ſ. παταρεί Ath. p. 495 D.; παταρραχθείσα έσθής, παταρέσμαι οδ. πα Hdn. 3, 12, 2: bh. von Wenfchen, herabs, ράομαι, Hdt. 2, 39.

b) intr. in Feuer stehen, brennen, glüben, καπτουμοσασα poët. s. καταπυρίσασα, Theocr.
2, 24., wo Balten. κάππυρος (poët. f. κατειχίσματα, Thuc. 7, 6.; ἄπαντας εἰς τὴν
κάπυρος) εὐσα vermuthet.
κατάπυρος, ον, (πῦρ) sehr senrig, beiß,
εντάμενος διώδια δ. τ. Εμπυρος: ἀντία s. b.

κατάπυρος διώδια δ. τ. Εμπυρος: ἀντία s. b.

κατάπυρος διώδια δ. τ. Εμπυρος: ἀντία s. b.

κατάπος διάσος διασος berunterfturgen, von Bluffen, Clearch. b. Ath. p. 393 B.; πλαταμώνας εξς ους καταράττες ο ποταμός, Pol. 10, 4, 7., DL. 7, 75.; δμβροι καταράττοντες, DS, 1, 41. u. X. [. ind. ¿. Luc. Char. s. v.

 Luc. Char. s. v. zuraφατος, ον, (καταφάομαι) berminsch, berflucht, Soph. OT. 1344., Kur. Med. 112., Ar. Ran. 178., Dem. p. 174, 24. 332, 2. u. X.; comp. καταφατότερος, Dem. p. 298, 28., Luc. Alex. 6. [att. 00-0.]

καταραψωδέω, f. ήσω, = καταρραψωδέω. καταρβύλος, ον, (αρβύλη) bis auf bie Schute berabreichend, wie nodigns, glaira, Soph. b. Hesych.

καταργέω, f. ήσω, (άργέω) verabfaumen, vernachiaffigen, unbenutt laffen, τους καιρούς, Pol. b. Suid.: bb. b) ungebraucht laffen, mais fig laffen, ruben laffen, xeoa, Kar. Phoen 760.
c) bie Birtfamteit ob. Galtigteit benehmen, gunicht ob. ungultig machen, abichaffen, vouov, την πίστιν του θεου, ep. ad Rom. 3, 3. th b. NT. Dav.

xardeynois, n, bas Ungultigmachen, Abs schaffen, bie Abschaffung, Ausbebung, Orig. 3, p. 452. u. a. KS.

καταργητέον, adi. verb. d. καταργέω, es ift abjuichaffen, man mus abschaffen, lambl. Protr. p. 98.

xarapyla, ή, verst. αργία, bie Faulheit, Rube, Hermes trism. Chr. p. 10, 18. xarapyltw, f. low, (αργός) zaubern ob. 36s gern lassen, Aesch. Sept. 376. nach here

manns Emenb. ου καταργίζει πόδα f. ούκ απαριίζει πόδα.

απαριζει πόδα.

πάιαργμα, τό, (κατάρχω, med.) das was vor dem Dpfer dargebracht od. wemit das Opferthier geweiht ward, die mola salsa der Römer, sonk πρόθυμα, Eur. IT. 233.

2) im plur. die als Opfer dargebrachten Erstellinge (von Früchten), Plut. Thes. 22.

παιάργυρος, ον, (άργυρος) versilbert, σπευαί, Ath. p. 148 B.; δχήματα, Plut. Mor. p. 828 g. b) silbern, von Silber, Callin. b. Ath. p. 199 B.

παταργύροω, versilbern, mit Gilber überziehn, τὰ πλινόθεα, Plut. Mor. p. 66 B.; τρίποδα, Philochor. fr. p. 62, 3 Siebel.; πατηργυρωμένος, versilbert, Hdt. 1, 98., DS. 1, 57. — 2) übertr., πατηργυρωμένος, ein mit Gilber Greaufter, mit Gelb Bestochener, Soph. Ant. ftrånet.

+ κατάρδευτος, ον, beneht, angefeuchtet, ges καταρδεύω, (άρδεύω) = καιάρδω, benehen, anfeuchten, tranten, Schol. Aeseh. Prom. 812.: Theophyl. Sim. hist. p. 114 D. u. a. Spat. xαταρόω, (αρόω) benegen, anfeuchten, trausten, DH. 2, 2., Antiphan. b. Ath. p. 300 D.: überte. = imbuere, bef. mit Lob überfchatten, Ar. Ach. 658.

καταρέζω, ζ. καταρρέζω.

καταρίομαι οδ. καταγέωμαι, ion. f. κατα-

82\*

```
κατάρεσκο, (ἀρεσκο, irr.) = χαιαινέω, v. βει. Hdl. 3, 53.
κατάρης ὅνεμος, ὁ, εin nieberfahrender βιευνέμος διαταρήγνυμι: Andere figr. κατάρης υση καταραίζω, νετιβ. βαίζω, lindern, milbern, καταρρήγνυμι: Andere figr. κατάρης υση καταραίζω, νετιβ. βαίζω, lindern, milbern, καταρρήγνυμι: Andere figr. κατάρης υση καταραίζω, νετιβ. βαίζω, lindern, milbern, καταρράίζω, θεινώ, irr.) a) desprengen, γαταρβοίω, (ἀρθρόω) vergliedern.
καταρρίγηλος, ἡ, όν, (ὑριγεω) signalesthaft, βαίνει, bertagen, λth. p. 453 A., DS. ecl. 2, p. 525, 59., Plut. Mor. p. 914 F., Geop. βαίλος, νετιβέξι, als Gegens. υση φέλος, διανού, βεκτ. Επιρ. 1, 55.: διανού, Sext. Επιρ. 1, 55.: διανού, βεκτ. Επιρ. 1, 55.: διανού, βεκτ. Επιρ. 1, 55.: διανού, βεκτ. Επιρ. 1, 55.: διανού, βεκτ. Επιρ. 1, 55.: διανού μεταβοίλος θενού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος θενού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος διανού μεταβοίλος δι
    fdredlich, ve
Od. 14, 226.
                                                                                                                                                                                                                     überschütten, im plaqpf. p. zareggadaro, Georg.
   κατάριθμέω, f. ήσω, (ἀριθμέω) bagus, bars untergablen, s rechnen, in einer Anjahl aufführten, Kur. Tr. 872.; τὸ τῶν κυτῶν, γένος ως ἐν ἀγελαίοις θρέμμασιν, Plat. Polit. p. 266 A.; ἐν τοῖς κατ οὐραγὸν ἄστροις, DS.
                                                                                                                                                                                                                     Pach. Andron. p. 32 A.
                                                                                                                                                                                                                  καιαροάκοω, (δακόω) gerlumpen, gerfeten, gerreiffen, Soph. Tr. 1093.
καιαρρακτήρ, ήρος, δ, feltnere Form von καιαρράκτης, bet Perabreiffer, Berfidrer, Lyc.
  ως εν αγεκατοις συερματοιν, του 266 Α.; εν εσίς κατ οὐρανον αστροις, DS. 4,85. u. Χ. b) bergāblen, αυίμαβιθεη, νοττετήπεη, berezgāblen, την σην ατοπίαν, Plut. Symp. p. 218 Α. — Χυτά im med. εφεξής αὐτά καταριθμήσασθαι, bergāblen, Plat. Phil. p. 27 Β. Gorg. 451 Ε.; επίλιποι δ΄ ῶν ήμᾶς ο χρό-
4, 85. u. A. b) herzählen, aufzählen, vorrechnen, herzzählen, πην σην ατοπίαν, Plut. Symp.

p. 218 A. — Auch im med. έμεξζς αὐτὰ καταριθμήσασθαι, herzählen, Plat. Phil. p. 27 B. Gorg. 451 K.; έπιλίποι δ΄ ᾶν ήμᾶς ὁ χρόγος, εὶ πάσας τὰς έκείνου πράξεις καταριθμήσασθαι, heoc. p. 4 A. u. X.; τὶ πρός καταριμήσαιμεθα, Isocr. p. 4 A. u. X.; τὶ πρός καταριμήσαιμεθα, Isocr. p. 4 A. u. X.; τὶ πρός καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμήσεις καταριμάτεις καταριμήσεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις καταριμάτεις κατ
                                                                                                                                                                                                                     169. 539.
           καταριπτάζω, = καταρριπτάζω, ω. f.
καταρίπτω, = καταρρίπτω, ω. f.
                                                                                                                                                                                                                  2, 12, 15. 9, 12. 13, 1.: vom Abler, Sophifr. 344.
 χατάριστάω, f. ήσω, (ἀριστάω) mit Früh-
ftuden durchbringen ob. verthun, verfrühftuden,
Antiphon b. Ath. p. 423 A. b) = ἀριστάω,
                                                                                                                                                                                                                   καταρρακτικός, ή, όν, herabsturgend, timberechend, †. Adv. - ικώς, Strab. 1, p. 10
 BA. p. 48, 12.
                                                                                                                                                                                                                     Sicbenk.
            κατάριστεύω, (άριστεύω) sich tapfer beweis
                                                                                                                                                                                                                   καταρρακτός, ή, έν, (καταρρήγνυμι) habb
fturgend: θύρα, die Fallthur, Hdt. 5, 16., Plut.
 fen gegen Einen, τινός, Poll. 1, 176.

καταρχέω, ε. ήσω, verft. άρχέω, gang und gar genügen, (Kur.) Rhes. 447.; καταρχεί τοῦδε κεκλήσθαι πατρός, Soph. fr. 107.; m.
                                                                                                                                                                                                                     Arat. 26., f. καταρράκτης.
                                                                                                                                                                                                                            καταρραντέον, adi. verb. υ. καταρραίνω,
                                                                                                                                                                                                                   au besprengen, Geop. 6, 10. [Act. 9, 4. καταρραντίζω, f. ίσω, = καταρραίνω,
                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                        [Aët. 9, 4.
  partic., χώρη οὐδεμίη καταρκέει πάντα έωυτή
                                                                                                                                                                                                                            καταρραπιστέον, adi. verb. v. καταρραπί-
 παιαθχής, ες, gang genügend, gang sicher,
παταθχτιχός, ή, όν, (καιαθχω) zum Ansang
gehörig od. geschickt, αίτιον, Plut. Mor. p. 1036
B., Spåt.
  παρέχουσα, Hdt. 1, 32.
                                                                                                                                                                     [Hesych.
                                                                                                                                                                                                                  τω, zu peitschen, zu schagen, Bust. p.512,20.
καιαρράπτω, s. ψω, (ψάπτω) zusummen nahen, vernahen, DS. 17, 45., Gal. 19, p. 783, 18., Luc. Alex. 19.: annahen, einnahen in etwas. εξε το Theophe HD 0.6 a Plat.
                                                                                                                                                                                                                 twa6, ε7ς τι, Theophr. HP. 9, 5, 3, Plat. Anton. 81.; εν τινι, Agatharchid. b. Phot. p. 444, 18.; absol. Ael. VH. 4, 1. b) ώθει,
            καταρμόζω, ion. f. καθαρμόζω, Hdt.
  παταρνέομαι, dep. m. fut. med. ησομαι,
n. aor. pass., (ἀρνέομαι) laugnen, Soph.
Ant. 438.
                                                                                                                                                                                                                 einfabeln, angetteln, anstiften, bereiten, μόρον τενί, Aesch. Bum. 26.
 πάταρξις, ή, (κατάρχω) bet Anfang, act. SS. Sept. 3, p. 886, 15. κατάρόω, f. καταρόσω, (άρόω) bepflügen, Ar. Av. 582.: befåen, beadern, beftellen, Poll.
                                                                                                                                                                                                                            καταρράσσω, f. καταράσσω.
καταρραστωνεύω, vecft. δαστωνεύω, Schol
                                                                                                                                                                                                                Luc. vol. 3, p. 117, 18 Jacob.

καταροάς ή, ή, (καταροάπτω) bas 3ufammen
naben, Bernaben, Paul. Aegin. 6, 8. — 2)
 8, 106. b) fibtr., erzeugen, Hesych.

2araoράγη, ή, (καταρρήγνυμι), bet Riß,
bas Zerreisen, Lyc. 256.

2araoράγθμω, f. ήσω, (δικθυμέω) sehr
                                                                                                                                                                                                                  bie Raht nach unten, †.
χαταγραχίζω, verft. δαχίζω, Walz. rheit.3,
```

fie jurud, Xen. Mem. 3, 5, 13.: m. acc. burch χεταρραψφοθίω, f. ήσω, (όμιψοθίω) ber Ceichtfinn, Fahrlafsingfeit, Tragbeit verfehn, fagen, splaubern, splappern, Suid., Hosych., EG.

παταρρέζω, f, ξω, (δέζω, irr.) eigentl. hers Sewänder, Xen. Cyr. 3, 3, 67., Hdt. 8, 99. untermachen, herunterfreichen und dadurch nies derliegen, Opp. Hal. 4, 611.: db. ådente, bezabstügen, herubigen, sanft od. zahm machen, besabstügen, beruhigen, sanft od. zahm machen, bei mulcere, dei Hom. gew. χειρί δέ μιν σαν, Strad. 5, p. 265.: vom Rezen, Parthen. κατέρεξε, mit der Dand streicheln, sieddosen, d., Pol. 11, 24, 9.; χειμώνες κατερράγησαν, 11. 1, 361. 5, 372. u. d., Ap. Rh. 4, 687.; db., 11., 24, 9.; χειμώνες κατερράγησαν, 11. 1, 361. 5, 372. u. d., Ap. Rh. 4, 687.; db., 11. 50. th., pol. 50. 17, 94., Hdt. 1, 87.: vom Winder, Plut. Timol. 28., bes. b) expressioner. a bres. ep. f. καταρρέζουσα, 11. 5, 424. ep. B. καταρρεμβεύω, (δεμβεύω) in der Irre herumsführen, Nomer. 32, 13.

καταρρεπής, ές, berabgeneigt, abhangig, fich abmarts od. auf eine Geite neigend, He-

sych.; von

10, 95. b) tr. herabreissen, herabsterzen, Soph.

Ant. 1143.

[p. 108, 19.

κατάροευσις, ή, δαδ Φεταβείεισεη, νίτ. Νίδι
καταρρέω, ε. ρεύσομαι, (δέω, irr.) heruns

ter \*\*, herabstiessen, \*\*, kπ.

Hell. 7, 4, 29. u. A.; von trocknen Sachen, herab,

herunterstürzen, \*\* fallen, ξηρανθέντα καταροείν,

rim. 41., Ar. Pax 71. (im part. καταρρείες)

146., Long. 3, 7., Hippocr. p. 602 A.: m. dat.

το καταρρέον τοῖς χωρίοις υδωρ, χωβιείσεη.

πο μεταρούν ασιγκόμιστον καταρρείν ελε τη, τόν
καρτόν ασιγκόμιστον καταρρείν ελε τη, τόν
καρτόν ασιγκόμιστον καταρρείν ελε τη, τόν
καταρρηκτικός, ή, όν, λυμ Φεταντετείσεη,

καταρρηκτικός, ή, όν, λυμ Φεταντετείσεη,

καταρρηκτικός, ή, όν, λυμ Φεταντετείσεη,

καταρρηκτικός, ή, όν, λυμ Φεταντετείσεη,

καταρρηκτικός, ή, όν, λυμ Φεταντετείσεη,

καταρρηκτικός, ή, όν, λυμ Φεταντετείσεη,

καταρρηκτικός, ή, όν, λυμ Φεταντετείσεη,

καταρρηκτικός, ή, όν, λυμ Φεταντετείσεη,

καταρρηκτικός, ή, όν, λυμ Φεταντετιστετιστικός

καταρρηκτικός, ή, όν, λυμ Φεταντετείσεη,

καταρρηκτικός, ή, όν, λυμ Φεταντετείσεη,

καταρρηκτικός, ή, όν, λυμ Φεταντετείσεη,

καταρρηκτικός οδος θεταντικός n bie haare ausgegangen sind, Schol. Ar. Plut. 271.; γεκρού — κατερουηκότος ... τὰς σάρκας, Paus. 10, 2, 6.: zusammenstürzen, fallen, einstürzen, καταρουῆναι τῷ ἐτρῷ τὸν δροφον, Pol. 1, 43. 2, 27, 2., Luc. Philops. 31. u. A. d) eilig herablausen, εβτίτχεη, εἰς τοὺς ὁμαλοὺς τόπους, Pol. 8, 16, 6. c) άbtr. zusammensalen, zunichte werden (von Betrug und Balscheit), Dem. p. 21, 4.; τὸ τῆς πόλεως ἀνδρεῖον, Arist. b. Ath. p. 523 F. d) κ. εἰς τινα, Imb zusatten, zu Abeil werden, Theocr. 1, 5., Bion 1, 55. — Med. καταροείσθαι τενε, von etwos fliessen, triesen, εδοῶτι. π. είς τινα, Ind gusalten, zu Theil werden, teben od. bereden, überreden, beschwagen, Luc. Theocr. 1, 5., Bion 1, 55. — Med. καταρ- de gymn. 19., Plut. Mor. p. 801 F.: ihn ρεῖσθαί τινι, von etwas fliessen, itdewis, idewis, bestäuben, ermüben, Schol. Luc. Nigr. 35.; αξματι, Plut. Galb. 27.

καταρρήγυθμε, s. ρήξω. (ρήσων.)

gerreiffen, gerplagen, berften, auffpringen, . bres φει, Αίγυπτος κατεορηγμένη, geboriten, τίξια, Hdt. 2, 12., Arist. HA. 5, 28.; κρημνοί κατεορηγυύμενοι, Hdt. 7, 23.: von Geschwülften, Beulen, ausplagen, ausgehn, Hippoer. p. 1200 c) loebrechen, ausbrechen, bervorbrechen, syca.; von καταροέπω, f. ψω, (ὁέπω) sich herabsens biblick entstehn, πόλεμος κατερράγη, bet fen, sich abwärts ob. auf eine Seite neigen, steige brach aus, Ar. Kg. 640., DH. 8, 1.; Pol. 6, 10, 7., Hippocr. b. Gal. 18, 1, p. 516, 7., auch άρχη τοῦ πολέμου κατερράγη, Ar. έπλ τὸν μυναχὸν τρόπον, Kpicur. b. DL. Ach. 528.; γέλως κατέρράγη, ein Seläckter 10, 95. b) tr. herabreissen, herabstriegen, Soph.

> χαταρρηχτιχός, ή, όν, gum Derunterreiffen, sbrechen, swerfen geborig ob.gefchick, +. b) ben Durchbruch ob. bas Uriniren beforbernd, Hippocr. p. 392, 36. 394, 6. u. o.

> κατάρρηξες, εως, ή, (καταρρήγνημι) das gewaltsame Perunterreissen ob. κωτείρη, bas derabfallen, Perabstûrsen, Zerreisen, κατάρουξες της κοιλίης, die gewaltsame, künstliche ob. heftige Eröffnung des Unterleids, heftiger Durchfall, Hipp. p. 157 F.; ohne κοιλίης, id. p. 1136, G.

κατάυρησις, εως, ή, (καταρρηθήναι, κατ-ειπείν) die Antlage, Berdammung, Phot. ep. p. 279, 32. u. a. KS.

καταρρήσσω, = καταρρήγνυμι, Diosc. (?),

Ar. Plut. 586. u. KS. — 2) gegen Einen perfen, richen, Phot. sp. 121, 3. — 3) etwas thetas swefen, rich erzählen, vortragen, ausmalen, Kam. 64.; 700–101. 446.

```
παταρρικνόω, (δικνόω) einichrumpfen mas nehmend, nachlaffend, νούσος, Hippoer. p. 48, cen, guiammentrummen. — Pass. einichrumpfen, 30. 49, 7.
Greg. Nyss. 3, p. 247 C. καταρρίναω, unb
παταφοίνεω, (δινέω) gerfeilen, abfeilen: abtr., fein und subtil ausarbeiten, Ar. Ran. 901., Cyrill. c. sul. 1, p. 19.: bánn, fein machen, verbánnen, Antyll. Stob. sl. 101, 16.: im entgegengesesten Sinne, βραχίον εὐ κατεφοινημένοι, trástigen, flarten ob. slinten Armes, Acech Suppl. 708 metets.
Aesch. Suppl. 728. wahrich. verborb. &s.
κατάροινος, ον, = κατάροις, Isaac. Porphyr. in Allat. Kxc. p. 307.
καταροϊνόω, ( ἐννός) mit Fell ob. Leber überziehen, Hesych. (καιερρινωμένον).
καταροϊπίζω, berft. ἐιπίζω, Kumath. p. 246.
καταροϊπάζω, = bem folg., Hesych.
παταροιπταω, = vem joig., exposi.

παταροιπταω, = bem folg., Maneth. 4,

288., Kust. p. 258, 32.

παταροίπτω, f. ρίψω, (δίπτω) berabs, here
unterwerfen, els έδαφος, Luc. de sait. 9.,

LXX. Sap. 17, 19.: ábertr., opp. els εψος
έπαίρει», etniebrigen, Luc. de conact. hist. 7.;
wegwerfen, verachten, DS. 3, 15. 22. b) ξω

περιπλε richten. pernichten. Aesch. Ag. 858.:
Grunde richten, bernichten, Aesch. Ag. 858.; της Λοίας τα βασίλεια, Plut. Lucull. 34. κατάρεις, ο, η, (δίς) mit langer, gebogener Rafe, Tzetz. Posth. 658. 673.
 πατάρριψις, εως, ή, (καταρρίπτω) bas herunterwerfen, Orig. o. Cels. p. 179.
καταρροή, ή, (καταρρέω) bas herabflieffen,
ποταμου όξυτάτη, Aesop. f. 342, p. 406 Cor.
κατάρροια, ή, bie Krantheit eines mit Flus-
fen Behafteten, Epict. diss. 1, 26, 16., Plut.
  Mor. p. 128 A
καταροιβόξω, (δοιβόξω) mit Geräusch herunterschlicken, Hesych. (καταρουβόήσας ν., zu sche καταροιβόήσας).
καταροιζέω, (ροιζέω) herabschmettern, Nonn. 1, 217. 6, 116.
καταφοιζομαι, (κατάφους) ben Katarth, Schnupfen haben, Dioscor. 1, 49. 3, 83. 5, 43., Galen. 6, p. 548, 16.
καταφοικός, ή, όν, vom Katarth herrahsten, fatarthalifch, Hippocr. p. 1254 A.: νοσήματα, Plat. Tim. p. 85 B.
```

1. κατάρρους, ον, βίββ. κατάρρους, ουν, (καταρρέω) betabflieffenb, Philostr. p. 265.
2. κατάρρους, δίββ. κατάρρους, ό, bas Ders abflieffen, ber Derabfluß, Plat. Crat. p. 440 D., Schol. Pind. Nem. 4,95.: bef. bas Derabs Rieffen ber Feuchtigteit aus bem Kopfe in ben Mund, Hippoor. d.; of naragog vosodirec, Plat. Crat. p. 440 C. Pol. p. 405 D. u. X. (Wenn er in die Rase tommt, nogoia: wenn tasein et in die Raje toman, κορυζα: wenn er in die Reble, βρόγχος: wenn das 3åpfchen schwilk, σταφυλή: wenn die Mandeln anlaus fen, αντιάδες. Bgl. Foës. oec. Hippocr., BA. p. 270, 13., Phot. p. 140, 17.): bei Hippocr. (δ. B. Aphor. 7, 38.) auch das Bleben des Krantseitsstoffes auf irgend einen Thall

30. 49, 7.

παταφοφέω, (δοφέω) herunterschilder, 
μασταφοφέω, erschilden, Hippoce. p. 416, 6.; 
Hermias b. Ath. p. 563 K., Xen. Cyr. 1, 3., 
9.; m. gen., τοῦ μελικράτου, Oribas. p. 173 
Matth. — Mod. in bers. Botg, Rusus-p. 136 
Matth. — Andere F. παταφοφάω, Ales. 
Trall. 10, p. 546. u. παταφοφάνω, Hippoce. p. 480, 17. 482, 36.

παιαρροώθης, ες, (eldos) katarrhartig; am Katarrh leibend, Hippoer. p. 350, 2. παταρρυήναι, inf. nor. 2 pans. gu παταρρίω. παταρρύής, ες, (παταρρέω) herabficificad, herabficificad, herabficificad,

xaraρουθμέω, (δυθμέω) in paffende form, ins Ebenmaß, in den Xatt bringen, Beliod. 3, 3.; λόγον, l'hot. epist. p. 239, 25.; τὰ κατερουθμίσμενα του λεγομένου, nad bin Rumerus u. Bobilliange gestellt u. gebilbet, Longin. 41, 2.; ayotov yepovia zal giloδικαστήν είς βίον ήμερον, Ath. p. 179 A. καιαρουθμός, ον, (δυθμός) τημημίπατος, ποητείαισευ, Longin. 41, 1. rhythmijd,

μαμιτου, wontzingend, Longin. 41, 1. χαταρρύπαίνω, f. ανώ, (όννταίνω) bu ήφιμφει, besteden, besideln, άδεττι, κατηγο- ρίαις τάς τές πίλεως εὐεργεσίας, soci. p. 245 D. 407 D., Plat. Legg. p. 919 B.; m. καταμιαίνειν verb., ib. p. 957 D; τόν βίον, Dhila & Philo &.

καταρούπόω, (δυπόω) = bem vortg., Bs-sil. M. 2, p. 509. u. X.

παταρουσόω, verft. ουσύω, BM. p. 737, 1. παταρουσοω, θετμ. ουσοω, ΕΜ. p. 737, 1. καταρουσοω, ογ. (καταροεω) bezosien, bu stromt, bewosiert, χιόνι Θρίκη, Kur. Andr. 214. Tr. 1067.; κηπος, id. bl. 777.; χωρία, γήλοφοι, Poll. 1, 187. 228., DS. 2, 13.; m. ένδροσος verb., Ael. HA. 10, 37. — 2) αω gefpült, angeschwemmt, τὸ Δέλια ἐστὶ κη Hdt. 2, 16. — 3) ασξαφίζης, Pol. 28, 12, 3. καταρουσδέοι γατουσφίζης. καταροωδέω, [. κατοροωδέω. καταροώξ, ωζός, ό, ή, (καταρρήγνυμι) abgerisen, schroff, jab, steil, πέτραι, δορև

παιαφσις, εως, ή, (παταίρω) bie Anfahrt, Anfurt, auch ber Ort jum Anfahren ob. Law ben, ber Landungsplat, Thuc. 4, 26., Plut Pomp. 65. Mor. p. 62 A. das. Whyttenb., DC. 60, 11., Ael. VH. 9, 16.

καταριάω, (άρτάω) barüber , barauf, baranhangen, Arist. Probl. 3, 20 (?), Plut. Rom. 16.; ἄμπελοι πυχνοῖς κατήρτηντο βότουτημένον, eine wohleingerichtett, bequeme, puch massige Sache, Hdt. 3, 80, wo Stephan κατηρ

παιμής Θαιμή, πατ. 3, 00, 100 Θετρομία πατη-τισμένον voright. Die Berwechselung mit narag-τίζω, w. (., ifk haufig. — Dav. καταρτίζω, (άρτίζω) einrichten, einrenken, Oribas. p. 135. 168. Mas. u. d.: wieder in Orbnung, ins alte Berhältniß, zur Mush bring nam misharberfiellen onesihnen Elde 5 28. Rippocr. (z. B. Aphor. 7, 38.) auch bas Orbnung, ins alte Berhältniß, zur Aufe beise Lieben bes Krankheitisstosses auf irgend einen gen, wiederherstellen, ausschinen, Hdt. 5, 28. Theil bes Körpers.

παταφοσπία, ή, bie Reigung abwärts, «nach ασφύν μου καὶ τους ωμους. Briet dies.

παταφοσπία, Hippocr. p. 47, 13.; von 3, 20. p. 434.; Γνα καταφτίσθη καὶ σιασιάζουσα ή πόμε, ob. nach unten neigend, abhängig, abstüßis, DH. 3, 10.; φίλους διαφεφομένους, Rusel.

φίματα, Hippocr. p. 1165 B.; κλίνη, Orib. Stob. Flor. 1, 85.: οὐδίν λέγουσι κατησων ν.), nichts Orbente

liches ed. Berfidndiges. Hippocr. de rat. vict. p. 399. — 2) fertig machen, qubereiten, quereiten quereiten acts machen, rate, στόλον Pol. 1, 21, 4. δ., Ds. 17, 95.; πληφώματε επιλειτφ ναθ., μος από τενος, Callicratid. d. Stob. Pol. 1, 47, 6. 10. — Pass., σπεψή δργής Flor. 85, 16. — 2) pl. die Erstünge, das πατηφτισμένα εἰς ἀπώλειαν, ep. ad Rom. 9, 22.; κατηφτισμένος θν τῷ αὐτῷ νοῖ, 1 Cor. 1, 10. — Med., πάλους, κυς gein ob. Pillen bereiten, Nic. Ther. 964.; σώμα πατηφτίσω μοι, Hebrae 10, 5., LXX. δ. καταφτίση, ή. = dem folg., Artemid. 2, 53. καταφτιον, τό, der Nastdoum, Clem. Al. p. 340., κΜ. p. 478, 23. 6. Hemsterh. Anood. p. 129. κατάφτος, ή, = dem vorhg., Artemid. 2, 50b. OC. 1023.; τῆς νέας ἀπαθημίας, δ. ί.

πατάρνος, ή, = bem vorhg., Artemid. 2, 12. 3, 36.

12. 3, 36.

πατάρταις, εως, ή, (παταρτίζω) bas Einstichten, Burchtbringen, bie Leitung, Plut. Alex. 7.

— 2) bie Bokkommenheit, 2 Cor. 13, 9.

παταρτισμός, δ, = bem vortg., bas Einstichten, Biebereinrichten, π. έστε μεταγωγή όστοῦ ἡ όστοῦν ἐκ τοῦ παρὰ φύσιν τόπου εἰς τὸν πατὰ φύσιν, Gal. 19, p. 461, 7. 14, p. 480, 17., Oribas. δ. ; bie Wieberherstellung, Ausfohnung, Clem. Al. 11. 638.

παταρτιστήρ, ήρος, ἐ, (παταρτίζω) ber einstichtet, wieberherstellt, in Ordnung bringt, bef. Biermittler, Echieberichter, Hdt. 4, 161. 6, 28., Themist. or. 3, p. 61 C.

de conser. hist. 44. (nach Andern hier: verwärzen, versalzen, s. Orangeben, (d. a. 8. D pset) ver und versalzen, serwärzen, versalzen, s. Orangeben, (d. a. 8. D pset) ver und versalzen, serwärzen, versalzen, serwärzen, serwärzen, serwärzen, serwärzen, serwärzen, so den serwärzen, so den serwärzen, so den serwärzen, so den serwärzen, so den serwärzen, so den serwärzen, so den serwärzen, so den serwärzen, so den serwärzen so den bigen, Ιππον χαλινώ, Soph Ant. 474, überti, σχυιάλην λαβών οὐ πράως μου Philostr. vit. p. 487. — 2) part. perf. act. κατήρξατο, er weiste mich ein, Luc. somn. 3. mit intr. Bbtg, in Orbnung seienb, bh. c) opfern, schlachten, τοῦ τράγου, Ar. von Pferben und Esen, wenn sie geschichtet u. Av. 959.; φασγάνω, Kur. Kl. 1222. lesos την ηλικίαν, ermachien, erfl., aber es Achm. onirocer. p. 61, 25., KS. — Dav. bedeutet hier vollenden, vollsübren: κατασάρχωσις, εως, ή, die Bohlbeleibtheit, και ησινκώς κακών, an Unglack gewöhnt kust. p. 1656, 42.
(misertis subactus, Cic.), Kur. b. Gal. 5, κατασάρχως, verfl. σαρόω, Bused. h. e. 5, 1. κατασάρχως (σάρχω) (εβινύδτη, εβταπρέτη,

marayangeniaio, (apxangeniaio) bei ber Babl gu einem Amte hintanfegen, Plut. C. bei ber

Graech. 11., Longin. 44.

Dpfer von Erstlingen, †.

καιάρχω, (άρχω) anfangen, anheben, beginnen, zuerst thun, Plat. Symp.

p. 177 K. u. A.: m. gen., mit etw. ben Anfang machen, mit seinem Beispiel vorangehen usw., das Beispiel zu etw. geben, μάχης, Aesch. Pers. 343., Kur. Suppl. 675.; λογου, Soph. Tr. 1125., Plat. Prot. p. 351 K. u. X.; λόγων τῆ πόλει χρησίμων, Ar. Lys. 638.: όδοῦ, vorangehen und ben Beg zeigen, Soph. OC. 1023.; τῆς νέας ἀκαθημίας, b. i. gründen, DL. 4, 59.; m. inf. u. dem Artisel Ken. Mem. 2, 3, 11.; m. partic., Xen. Cyr. 1, 4, 4. 4, 5, 58.: auch mit acc., λόγου, Plat. Buthyd. p. 283 B.; poēt. b. Ath. p. 622 D.; δκανόντα δεσπόταν γόοις κατάρξω, b. i. γοάσθαι άρξομαι, Bur. Andr. 1200. b) παταφτισμός, δ, = dem vortg., das Eins τίστει, Biedereinichten, x. έστι μεταγωγή γοάσδαι άφξομαι, Bur. Andr. 1200. b) όστοῦ ἡ όστοῦν ἐκ τοῦ παφὰ φύσιν τόπου εἰς τὸν κατὰ φύσιν, Gal. 19, p. 461, 7. 14, p. 480, 17. Oribas. δ. 3 die Biederherftellung, Alciphr. 3, 44.; m. acc., DS. 14, 74. (?) — Med. ang en, beginnen, κατάφχειαι χορεύματ ατες τυμπανων, Rur. ΗΡ. 889. richtet. wiederherftellt, in Ordnung bringt, bef. Bermittlee, Echiederichtee, Hdt. 4, 161. δ, 28., Themist. or. 3, p. 61 C. καταρτύμο, διε Bereitung, Budereis tung, Crzichung, Ismbl. v. Pyth. 68. 95.: u. X.: π. gen., Εur. Phoen. 543.; τοῖς καταρτύμος, εως, ἡ, bie Bereitung, Budereis ung, Crzichung, Ismbl. v. Pyth. 68. 95.: u. X.: τοῦ νέου οἰνου, primitias novi vini delibare, Plut. Mor. p. 655 k.; δευτέρου καταρτώμο, (ἀρτύω) ber eiten, ş ubereis de oonser. hist. 44. (nach Andern dier: verwärzen, verfalzen, f. Derm. dof. S. 271 f.): ge β δε trungen başu treffen, es weihen, τίg einrichten, in Ordnung bringen, (immolare hostiam), κατάρχομα μέν, σφάγκε

πατασαρκόω, fleischig, feist machen, masten, Achm. onirocr. p. 61, 25., KS. — Dav. πατασάρκωσες, εως, η, bie Bohlbeleibtheit,

πατασάρω, τεμι σάρω, επικου. 11. ε. 3, 1.
πατασάττω, (σάττω) feftstúdza, - flampfen,
tteten, τὴν γῆν, Theophr. OP. 5, 6, 2.
πατασβέγνῦμι, πατασβεγνύω, f. σβέσω,
(σβέγνυμι) αυδίδίζει, πῦς, II. 21, 381. (in

tmes. 16, 293. 24, 791.), Eur. Or. 696., Ar. Lys. 375.: gew. άνεττ. Ιδίφεη, ετίφθνεη, αιστασθαί, id. Phaed. p. 86 F. Dagu dus pl. αιστασθαήν, fillen, θάλασσαν, Aesch. Ag. 932.; πηγήν, id. Sept. 556.; η χύνις κατασθαήκου, f. ήσω, (ἀσθενίω) [φωαδ είννου τοὺς Ιδρώτας, Plut. Mor. p. 954 Α.; πολλίν βοήν, Soph. Ai. 1128.; ἔριν, id. OC. 423.; ἀνομίαν, Critias d. Sext. Επρ. p. 564.; δυσχίρεταν, Plat. Prot. p. 334. C. δ.; κατασθμαίνω, (ἀσθμαίνω) wogegen au ταραχήν, Xen. Cyr. 5, 3, 55. u. X. — Pass. πεθί αοτ. αct. κατασβήναι u. pf. νετδίζει κόψη αντικών, gegen den βαυμ [φηαυδεπο, Αεκch. αντικών του τον τον τον τον κατασβήναι. κατασβήναι. Σερτ. 395. ausgehn, καιόμενον τον χουσόν κατασβήναι, Hdt. 4, 5.: κλαυμάτων Επίσσυτοι πηγαί κατεσβήκασιν, Aesch. Ag. 862.; επάρματα καιεορηκασιν, Λεκου. Ας. 802.; επαιματα καιεορηκασιν, Αθου. 1938 Ε.; βια καιασβεννυμένη χολή, Plat. Tim. p. 85 Ε. — Φαυ. καιασβείς, εως, ή, δαθ Χυθίδίσκη, των ξμπιπιαμένων, DC. 54, 2. καιασβολόω, (άσβολόω) mit Ruß ichwarsten, auct. arg. Soph. OT.

κατασεβάζομαι, (σεβάζομαι) verebren, Theo-

phyl. Sim. hist. p. 229, 9 Bonn.

πατάσεισις, εως, ή, (κατασείω) das Ers
schüttern, die Erschütterung, die Einordnung burch Ericutterung bes verrenften Gliebes,

Hippoor. p. 815 G.

zaraσεισμός, δ, = bem vortg., bas Umsschütteln ob. Umwenben eines Körpers, z. B.
wenn frembe Körper in ben ausgern Gehörgang

Geop. 12, 17, 1.

πατασημαίνω, f. ἄνῶ, (σημαίνω) bezeich;
men, bestegeln, versiegeln, Plat. Legg. p. 756

Β.; πατασεσημασμένα γράμματα, Hdn. 7,
6, 11. — Med., Ar. fr. 95., Xen. Hell. 3,
1, 27., Plat. Men. p. 89 B. u. X. — 2)
angeigen, bezeichnen, Nilus epist. p. 261.

Davon

[Longin. 32, 5.

Φανορη [Longin. 32, 5.]
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 32, 5.)
Ελευρορη (Ευπρίπ. 3

xατασίνάζω, f. άσω, (σενάζω) schweigen beissen, beschweigen beingen, beschweigen bringen, beschwichtigen, Arist. HA. 9, 8., Hdn. δ., Ael. HA. 16, 23. — Pass., τὰ Πινδάρου ήδη κατασευγασμένα ὑπὸ τῆς τῶν πολλῶν ἀφελοκαλίας, b. i. nicht mehr gelefen ob. gesungen, Ath. p. 3. 3. A. — Dav.

3. — 2) av.

παστηναστός, α, ον, zu schweigen, s ver
schweigen, Clem. Al. p. 200.

παταστηναστικός, ή, όν, zum Schweigen
bringend, Eust. p. 197. z. E.

παταστηνάω, f. 199. (σιγάω) verschweigen,
Diet Phaed p. 197. μ. 2) = παταστηνάω.

Plat. Phaed. p. 107 A. — 2) = zατασιγαίω, Constant. cerim. 1, p. 450, t. zατασιδηρόω, (σιδηρόω) mit Cifen belegts, befchlagen, DS. 13, 54., Biton de mach.

p. 109, 8. narastnello, rvoor, auf Stillice In ob. Sitilischen Kafe effen, Ar. Vesp. 910.

κατασιλλαίνω, (σιλλαίνω) verspotten, duch ziehn, verlachen, Hippoor. p. 27, 41. κατασίμος, ον, = σιμός, Gloss. κατασίνομαι, (σίνομαι) beschädigen, ver legen, Phot. p. 141, 23.

κατασί τέομαι, f. ήσομαι, dep. med. (σιτί») nergehren, aufgehren, Hat. 1, 216., DS. 3, 85.
xaraatras, 0., aufgehrend, vergehrend, Kust.
op. p. 318, 37, Ath. p. 221 A.

sie Risoge eilte, rauschte wieder hinab in den Raragionnyteor, zu schweigen, περί των Strom, Il. 21, 382.; κατεσσύμενος, Nonn. 84, 155., Qu. Sm. 4, 270.
κατασήθω, (σήθω) durchsieden, Hippocr. p. 651, 1. (καταστήσαι v.); δια κοσκίνου, απασκάπτω, (σκάπτω) untergraden, Theophr. 12, 17, 1.
κατασμιστίκο το καταστήσαι ν.) το κατασμιστίκο το καταστίκο το κατασμιστίκο το κατασμιστίκο το κατασμιστίκο το κατασμιστίκο το καταστίκο en, varnærigen ipringen, Opp. Hal. 4, 322. κατασκάκω, (σκάπτω) untergeaden, Theo-phr. HP: 4, 13, 5. b) niederreissen, gastotta-ichleisen, Τοσάν, Aesch. Ag. 525. b. b. Trag., Ar. Nub. 1488.; τὰ μακρὰ τιίχη. Thuc. 4, 109., Andoc. de. pace 31. u. δ.: οίκιαν εἰς ἐδαφος πάσαν, Piut. Poplic. 10, Arr. 1, 9, 13.

κατασκάρτφάω, (σκαριφάομαι) μετίθες tragen, rostro tundere, son her Kulf

κατασκεύασμα, τό, bas Eingerichtete, Bus 10, 13.
bereitete, bas Bert, vorg. v. Kunstwerten, Dem. κατάσκεψες, εως, ή, (κατασκέπτομαι) in p. 689, 13., Luc. Phal. 1, 12.; τὸ μέγεθος Betrachtung, Besichtigung, των χωρίων, Stale. του καιασχευάσματος (von einem ausgegras 6, p. 262. benen See), DS. 1, 51.; von einem Ausgeglabenen See), DS. 1, 51.; von einem Dreisus, id. exc. p. 552., Hippoloch. b. Ath. p. 128 D.: speziell a) das Wertzeug, die Maschine, Kriegsmaschine, Pol. 1, 48, 5. 9, 41, 3. b) das Geräthse, die Geräthschaft, id. 4, 18, 8. 11. 8, 34, 1. c) das Gedaube, die Wohnung, DH. 3, 77. Halp A 2, 15. 22. Del 10. 27. 27., Hdn. 4, 2, 15. 22., Pol. 10, 37, 9. —
2) bas Mittel, bie Erfinbung, Einrichtung, Arist. Pol. 2, 9. 6, 4.; bie Erbichtung, ber Rank, machinatio, Dem. D. 82, 2xaraveeuσσματος, ex composito, DC. 52, 7. πατασκευασμάτιον, dim. 3um vorhg., Hero in Math. vett. p. 160.

πακασκευασμός, ό, das Mittel, die Erfindung, machinatio, Dem. p. 705, 3.; έκ κατασκευασμοῦ, ex composito, DC. 38, 9. esc. p. 19, 26. 44, 43.

πατασκευαστέον, adi. verb. 3u πατασκευασίου, 3u bereiten, 3u bewirten, einzurichten, 3u errichten usw., Xen. Agos. 1, 23. Hell. 3, 4, 15., Plat., Arist. u. Χ.
πατασκευαστής, ου, ο, ber zubereitet, einzuragen.

tichtet, verfchafft, erbaut, erfindet ufm., Opat.

- παυυα πατασχευαστικός, ή, όν, zum Bereiten, Gin-richten, Berichaffen geschict od. gehörig, τῶν περιτιών και καιῶν, Arist. de virt. et vit. p. 224, 15 Sylb., Soxt. Kmp. adv. Math. 2, 56., Schol. Luc. pro merc. cond. 10 · · · · · · · · 56., Schol. Luc. pro merc. cond. 10.; zum Exricten, Beweisen gehörig ob. geschick, έν-θυμήματα, Arist. rhet. 2, 26.; τοῦ προκειμένου, Ath. p. 11.F. — Adv. –σεικώς, Arist. (2), Spāt.

naragrevasios, ή, όν, bereitet, eingerichtet, ongelegt, errichtet, (bef. mit Kunft), ednár, Plut. Mor. p. 210 D.; opp. αὐιοςνής, DH. de Isae. 11.: angeftellt, beftellt, Arist. 000. 2, 13.: οὐ πρείττων ή παιωσπευωστή δόξα τής σεσιωπημένης αληθείας, b. i. das falfche Gerticht, DH. 1, 76, — Adv. – στως, Euclid. πατασπευώστοια, ή, die Bereitetin, Schol. Lycophr. 578.

πατοσκειή, ή, die kunkliche Bereitung, du-bereitung, Ausardeitung, Pol. 16, 20, 4.; dh. das ausgeardeitete Wert selds, Geschichtswert, — πραγματεία, Pol. d.: das Fabrisat, Strad. 5, p. 166. d) die Jusammensügung (der Worte od. Gedanken), die Ordnung, der Bau, stru-otura, DH. de Lys. 24. c) die Errichtung, λιμένων ή νεωρίων, Plat. Garg. p. 455 B., Pol. d.: die Anlage, πρλυσελείς, Thuc. 1, , κατυσκειή, ή, bie fünftliche Bereitung, Buλιμένων ή νεωρίων, Plat. Garg. p. 455 B., turf. κατασχώσι).
Pol. δ.: bie Anlage, πολυσελείς, Thuc. 1, 10 bis. d) bie Bilbung, ή έχ των ύπομνη μάτων, Pol. 11, 8, 1., 196. 24, 7, 11. e) bie Ausschmaßung, άπλοῦν καὶ ἄνευ κατα-νομτ. Prot. Mor. p. 776 F. κατάσχιος, ον, (σκιά) beschattet, squing, Beschaffenheit, ber Justand, bie Berfastet, λάχνη δέρμα, Hea. op. 515., Aesch. sung, του σωματος, Plat. Gorg. p. 477 B.; δ, 80ph. Bl. 414., Strab. 16, p. 769., Ada. 1, 12, 3.: m. gen. s. dat., κρώνα αλγείουν

rw τειχών πολλοί, hatten fich eingerichtet, σκευήν βίφ δόντος τοιαύτην, Kur. Suppl. niedetgelassen, Thuc. 2, 17. 0) abpacen, 214. u, U. — 3) das Grath, der haustath das Gepáck ablegen, opp. ανασκευμών. Hdt. 9, 82., Thuc. 6, 46., Plat. Pol. αζεσθαι, Xen. Cyr. 8, 5, 2. — Dav. p. 419.; τῆς οίκιος, Dem. p. 1155, 21. u. U.; καιασκευάσια, ἡ, bie Urt zu bereiten usw., der Borrath, Besis, Isocr. p. 45 R. — 4) de Suid. s. v. κυφι.

naraonew, verft. aonew, dlaire angelig και κατησκημένη, eine genaue und sorgidinge Lebensart, Plut. Ages. 33.

xaraoxnocopat, (oxpoat) fein Belt da Lager auffchlagen, fich lagern, nieberlaffen, Lampiren, Plat. Pol. p. 614 E.

tampiren, Plat. Pol. p. 614 K.

πατωστηνέω, (σπηνέω) = bem vortg., Xu.
An. 3, 4, 32. 7, 4, 11. Hell. 4, 5, 2.

πατωσπηνόω, (σπηνόω) = bem vortg., Xu.
Cyr. 6, 2., Pol. 10, 31, 5.; εls πώμω, βίξ
είπίαgern, Xon. An. 2, 2, 16. b) άδιπ.,
αμετωθεπ, Actor. 2, 26. — Dav.

πατωσπήνωμα, τό, δετ Βοτβαμη, διέ Dat.
Aesch. Ohoöph. 999.

πατασκήνωσις, εως, ή, bas Bezichm bi Beltes, Lagers, Quartiers, καλείν προς καιε-σκήνωσιν, Pol. 1, 26, 5. — 2) bas έορα Reft. Matth. 8, 20.

naradnintes, f. we, (aninte) herb fidezen, sich wohin ober worauf fidezen om werfen, worauf ob. wogegen Loebrechen (vi vom Einschlagen bes Bliges, vom Ausbrud einer heftigen Krankheit, Leibenschaft usu, assennal re nat hyporras, DB. 16, 81.; ne-dat., roigs Aaxedauporfoitt papers batterque Taldustov, Hdt. 7, 134.: m. acc., Ker. Mod. 94 (nach Unbern hier act. nieberichmettra: [. Clmsl.); the xareaxquev ruxy, Aesch. Suppl 3, 25.: von wilden Thieren, DS. 3, 69. b) Aireis, mit Bitten befturmen ob. auliegen, Soph. OC. 1015. — 2) einen Ausgang nehme, ausschlagen, sich endigen, sich wohn neigen, dich wohn neigen, dich wohn neigen, dich wohn neigen, dich wohn neigen, dich war dem ple, Dil. 3, 54., vgl. 60.; els chuarnen, Parthen 18.

(DS. 5, 80?). — Dav. κατάσκηψις, εως, ή, bas herunterfürgen, κατασκηψης, εως, η, δας φετιαπεκαταθό δετ Κικουτιάς, τῶν παβοῦν, Dioscor. pract. 1: κατασκάζω, (σκιάζω) beidatem, beida, απήμετα, Κυτ. lon 1142; Τετήνας βελέισα, Hes. Theog. 716. (in tmes.); τὰ ἀφτὰ απεξί. Plat. Tim. p. 74 D.; bh. κάνει τινά, είπα begraben, Sopla. OC. 407 (we bie contr. ξω turf. xaraoxiwoi).

κατασκιστάω, 1. ήσω, (σκιστάω) baraufspringen, bes. leichtsinnig, τοῦ βήματος, Plut.
Nor. p. 790.: bh. neden, verhöhnen, verspotten, τινός, wie κατοσχέσμαι, Polyaen. 8, 23,
7., Ael. HA. 2, 6. 3. C. — Dav.
κατασκίστημα, το, bas herabspringen, Eust.

ορ. p. 300, 18.

πατάσχληρος, ον, verst. σκληρός. Philo in Math. vett. p. 71., Hippiatr. p. 233, 2.

πατασκληρύνω, (σκληρύνω) hatt, steif mas chen, hatten, Theophr. CP. 4, 12, 9.

πατασκόπευσις, εως, ή, bas Beseten, Ausstundschaften, Butt. p. 69, 37. 821, 53.; von κατασκοπεύω, (σκοπεύω) beseten, betrachten, erforschen, austundschaften, 1 Maco. 5, 28., LXX.

πατησχοπέω u. κατασχοπέομαι, (σχοπέω) = b. borbg., Eur. Hel. 1623., Pol. 10, 10, 2.; ἐαυτὸν κατασκοπεῖσθαι, Xen. Mem. 2, 1, 22., Aeschin. adv. Tim. 132., Arist. eth. magn. 2, 15.: in böfer Bbtg, Galat. 2, 4. - Danon

παιασχοπή, ή, bas Beichauen, Erforschen, Spaben, Auskundschaften, πέμπειν ές καιασχοπήν, Soph. Phil. 45.; έπι κατασχοπή, Xen. Cyr. 6, 2, 9.; μολείν έκ κ., Eur. Bacch. 836.; των πραγμάτων, Aeschin. Bacch. 836.; των πραγμάτων, Aeschin. p. 31, 42. u. U.; κατασκοπην έχειν, Plut. Fab. 12.; κατασκοπαϊς χρήσθαι, Thuc. 6, 34. χατασχόπησις, εως, η, = δ. νοτής. Βγχ.u. A.

παιασχοπία, ή, bie Ausspäherin, Beim, ber Aphrodite, Paus. 2, 32, 3.

κατασχοπιχός, ή, όν, jum Erforschen, Aus-tunbschaften gehorig ob. geschickt, πλοίον, †. κατάσχοπος, ό, der Prüfer, Untersucher, Austundschafter, Spion, λόγων, Ar. Theam. \*\* austunoj (μαριέτ, Ερίοπ, λόγων, Ar. Theam. 588., Hdt. 1, 100. δ.; πολεμίων, Kur. Rhes. 125. δ.; Thuc. 8, 6., Xens u. X. \*\* απασχορπίω, f. ίσω, (σκορπίω) αμθετίπαπδετ werfen, ξετίτειμε, ξετίτειμε, μετιτείτει, id. p. 507, 5., Kumath. p. 120.: vertheilen, id. p. 122. 342. [p. 532. s. Ε.

122. 342. [p. 532. 3. C. κατασχοιίζω, verft. σχυτίζω, Galen. 4, κατασχύθρωπάζω, verft. σχυθρωπάζω, Joseph. ant. 11, 5, 6.

και ασχυθρωπέω, = b. vorhg., m. gen., Suid. xaraqxulevw, (axulevw) erbeuten, als Beute wegführen, Kumath. p. 393. u. A. zaradzokla, (oxila) gerreiffen, gergaufen,

απασκεκιώ, (σκοκιώ) μετειμείω μεσμαίμεως επισσκεπτώ, fut. σκούμομαι, (σκοκιτώ) νετίροττει, τινά, Hdt. 2, 173. 3, 151. κατασμενίζω, (άσμενίζω) befanftigen, bes τυήμεις. Theoph. Sim. hist. 4, p. 199. 16. χατασμί χρίζω, = χατασμιχρύνω, Arist. oth. Nic. 8, 15., Philodem. in vol. Heroul. Ox. 1, p. 22.

κατασμικοολογέω, f. ήσω, (σμικοολογέω) ber Kargheit antlagen, the quaer, Hippocr. p. 1281.

κατασμικούνω, f. ύνω, (σμικούνω) κτι

x., Anth. 9, 333 (f. Schaefer. melet. p. 138.). Teinern, Eleiner ober geringer machen, herabs — 2) act. beschattend, Aesch. Sept. 366., Enr. Phoen. 657., Ar. Ach. 965.

παιασμορόω, (σκιρρόω) sett hart machen, verbarten: pass. hart werden, Hesych., Phot., Suid. s. v. παιεσπιροωμένη.

πατασπιρτάω, f. ήσω, (σκιρτάω) daraussetten, besch. Flor. 84, 20. — Pass. Eleiner od. stod. Flor. 84, 20. — Pass. Eleiner od. stod. Vind. p. 14.

πατασπιρτάω, f. ήσω, (σκιρτάω) daraussetten, besch. Flor. 84, 20. — Pass. Eleiner od. stod. Vind. p. 14.

πατασπιρτάω, besch. Sept. 366., Enr. Florence. Plant. (σκιρτάω) daraussetten riedend, besch. Flor. 84, 20. — Pass. Eleiner od. stod. Vind. p. 14.

πατασπιρτάω, (σμίνω), ο η (σμίνω), ο

κατασμόχω, (σμύχω) an ichmauchenbem Feuer verbrennen, verschweelen, verzehren, nugt vnas, 11. 9, 653. (in tmes,): übertr. von ber tiebe, Theore. 3, 17.: pass. hinfchmachten, κατεσμύχθη, Theore. 8, 90., Phalar. ep. 20.: κατεσμύχοη, Insoto. 0, 30., runiar. ep. 20.: σεσηνός τι και κατεσμύγμενον υποβλέψασα, tάσίβα u. finster, Heliod. 7, 21. Bgl. hemssterb. z. Luc. dial. mort. 6, 3. b) bon ber Geissel, Anth. 5, 254.

κατασμώγω, (σμώχω) zerreiben, Nicand. Alex. 331. Ther. 860.

μαι) fich ftolg, hoffartig betragen, gegen Einen, revos, DL. 1, 81., 6, 24., Joseph. 1 . . . Jud. 3, 1, 1.

κατασοβέω, (σοβέω) binabicheuchen, verχατασορεω, (σορεω) hindothengen, bets schencen, verjagen, είς φρέαρ, Parthen. 14. χατασοφείζομαι, s. ίσομαι, dep. med. (σοφείζω) burch Sophisterein, Arugschlüsse, tikterwinden, täuschen, überlisten, Luc. dial. deor. 1, 1. dial. mar. 13, 2., Heliod. 10, 31., Kust. p. 1642, 41., LXX., NT. — Pass. aberliftet ufw. werden, Longin. 17, 1., Luc. dial. deor. 16, 2., Plut. Mor. p. 80 C. κατασοφισμός, ό, bie Sophisterei, Lift, Rust. p. 1695, 36. u. A.

naradopiereva, (coquereva) mit Sophis fierei, Lift fireiten, gegen Ginen, rivde, Greg. [Bust. op. p. 65, 45. Naz.

κατασοφιστής, οῦ, ὁ, = ὁ κατασοφιστεύων; κατασπόζομαι, (ασπάζομαι) dop. med., rglich und liebevoll aufnehmen, umarmen, herglich und 

verprassen. καιασπάθίζω, (σπαθίζω) mit bem Gowerbt

töbten, Leo Diac. p. 140, 4. bal. pale... κατασπάράσσω, -ττω, f. ξω, (υπαράσσω) gerreiffen, gergaufen, gerfleifden, Ar. Eq. 725. 4 παρθένος κατεσπαραγμένη την έσθητα, Luc. Asin. 22. — Med. Kumath. p. 278.

Asin. 22. — Med. Kumath. p. 278.

κατασπαργάνου, (σπαργανου) einwindeln, βρέφη, Philo 2, p. 495, 3.

κατάσπασες, εως, ή, (κατασπάω) das Gers abs, θετιμιτεχείτες, Ατίκτ meteor. 2, 9.

κατάσπασμα, τό, (κατασπάω) das Gerads, θετιμιτεχείτες, Ι. Τheophr. HP, 4, 11, 5. daf. Schneiber 3, S. 368.: der abgeriffene Theil, Joseph. b. Jud. 5, 12, 1.

κατασπασμός, ά, = κατάσπασες, Plut. Mor. p. 650 C.: das Derunterbraden, τῆς μήτοας, Soran. de art. obst. p. 89. b) übertr. dom Geiste, Plut. Mor. p. 78 A.: der Stimme, Oribas. p. 92 Matth. — Dav.

πατασπαστικός, η, ον, gum heraba, hera unterziehn gehorig ober gefciet, γάλαπος, Dioscor.

κατασπάταλάω, f. ήσω, (σπακαλάφ) fein

Leben in Schweigerei gubringen, schweigerisch, Schweigh. leben, Anth. 11, 402, LXX.

καιασπάω, f. άσω, (σπάω) herabs, heruns
tergieben ober reissen, nieberzieben, reissen,
καιέσπεσσε terziehen oder reissen, niederziehen, reissen, dixtvor, Soph. fr. 783.; άπό τοῦ Ιππου, Xen. An. 1, 9, 6. u. A. 3 κατασπ. τὰς νῆας, bie Shiffe ins Meer ziehen und sie flott maschen, Hdt. 7, 193., DS. 19, 50.; κατασπάν. τινα τῶν τριχῶν, Ginen bei ben Haaren hers unterziehen, Ar. Lys. 725., Antiphon b. Stob. Flor. 121, 4., Luc. d. mort. 21, 1.; τὰ σητεῖα κατεσπάση. die Kelbieichen morren masμεία κατεσπάσθη, die Feldgeichen waren weggenommen, Thuc. 1, 63.: Es Unvor, in Schlaf bringen, Luc. dial. mar. 2, 2.; Es Εφια το τιαρεπ, Luc. dial. mar. 2, 2.; ξς δάκουα, id. Απατ. 23.; δφούες κατεσπασμέναι, supercilia demissa, Arist. HA. 1, 9. b) ρετυοτχίε ρεπ, ποιστ. α. α. τό το τιαρεπ. Αποτ. α. τό το τιαρεπ. Αποτ. α. τό το τιαρεπ. Αποτ. α. τό το τιαρεπ. Αποτ. α. τό το τιαρεπ. Αποτ. α. τό τιαρεπ. α. τό τιαρεπ. α. τό τιαρεπ. α. τό τιαρεπ. α. τό τιαρεπ. α. τό τιαρεπ. α. τό τιαρεπ. α. τό τιαρεπ. α. τό τιαρεπ. α. τό τιαρεπ. α. τό τιαρεπ. α. τό τιαρεπ. α. τό τιαρεπ. α. τό τιαρεπ. α. τό τιαρεπ. α. τό τιαρεπ. α. τό τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. α. το τιαρεπ. το τιαρεπ. α. το τια 4) =  $\delta \iota \alpha \sigma \pi \tilde{\alpha} r$ ,  $\tau \tilde{\alpha} \varsigma \tau \tilde{\alpha} \xi \varepsilon \iota \varsigma$ , Pol. LXX: -1, 40, 13.

κατασπείρω, (σπείρω) ausftreuen, auss πατασπείοω, (σπείοω) aus freuen, aus faen, befaen, faen, pflangen, αμπελώνα, LXX.; εἰς ἄρουραν, Plat. Tim. p. 19. D.; ετζου gen, Phintys. b. Stob. Flor. 74, 61., Eur. HF. 469.: vom Batt, ἰουλον, Themist. or. 13, p. 170 C. b) übertt. ἀνίας, δορb. Ai. 984.: πλούνω βάηβαρον τε παὶ Ελιάδα γῆν, DH. de vi Dem. 29.; λευπαί με πατασπείρουσιν ἔθειραι, Anth. 11, 41.: m. gen. 100 κάραγος ἄινθονα τοῦν Al.: m. gen. τοῦ χάρακος ἄφθονα τῶν πυροβόλων, Plut. Camill 34. c) αυθυτείτει, κατεσπαρμένοι ἦσαν οἱ τοιοῦτοι λόγοι ἐν τοῖς πᾶσιν, Plut. Legg. p. 891 B., Plut. Caes. 39.: vertheilen, Ael. HA. 11, 21.

πατάσπεισις, εως, ή, bas Begieffen, Bes fprengen mit Beihmaffer, Plut. Mor. p. 438 A. 2) die Weithung, Opferung; bis. b. Plut. Sertor. 14., der Gienst der Gollischen Solduri, die siehen gelöheren auf Leben und Tod weihten; von

Randonerow, f. σπείσω, (σπένδω) als Erantopfer worüber ausgieffen, verlibiren, χοὰς ὑπλο μητοός τάφου. Bar. Or. 1187.: άbettr., άμβοοσίαν κατά σοῦ, Ar. Eq. 1094.; πληθος δακούων acteneide tor γραμμάτων, Synes. ep. 123, — 2) mit einer Libation begiefe fen, burch Begieffung ober Libation fen, burch Begiessung oder Libation weihen, πρόβαια κατεσπεισμένα, gum Dergeweihte Schafe, Plut. Alex. 50.; ερεξα, id. Mor. p. 437 A.; άνθοωπον, DS. 5, 31., διατασταγμός, δ. doette, App. Pun. 129. κατασταγμός, δ. doette, App. Pun. 129. κατασταγμός, δ. doette, App. Pun. 129. δι. inferias tibi facio lacrymis, Bur. Or. 1239. (οι με κατασπείσαντες, die mich mit Aprânen zur Erde bestattet haben, Anal. 2, p. 401.); λιβάσι παρηίδα, Teles b. Stod. χουα καταστάζοντα, Xen. Cys. 6, 1, 2: διοτικός, β. 10.; δι. 12.; αμα θεοξς, Pol. 3, 11, 6., App. Parth, p. 25 κατέσταζε από της κεφαλής, id. dial. met.

Schweigh. — 4) fibhpt weißen, widmen, αύτούς, Strab. 3, p. 165.; έαυτόν τινι, Plut. Sert. 14. (vgl. κατάσπεισις 2.); Έρωτι κατέσπεισθε, Long. 2, 6. g. G. , Anth. 7, 27. κατασπέρχω, (σπέρχω) antreiben, formeiben, Ar. Ach. 1188., Nic. Ther. 917.; lieτησι οδ. έρετμοῖς νῆα, Opp. Hal. 4, 91. 5, 544.; ἄνεμος, DC. 41, 46. b) άστι, b. Thec 4, 126. wird es durch κινείν είς deiliar, le-πλήτιεεν erfl., vgl. Joseph. b. Jud. 4, 2, 4, κατασπεύθω, verft. σπεύθω, betreiben, bi χατασπεύσω, verst. σπεύσω, detreiden, des soliteunigen, detellen, πράγμα, Aeschin. p. 63, 18.; τον δλεθου, Synes. ep. 73. — 2) in Unruhe versehen, Daniel 4, 16. — 3) int. sehr eilen, sich sehr sollten, sarayayeir is χτήνη, Bxod. 9, 20. — Pass., χατεσπασμένα, quae praecipitantur in oratione, Lorgin. 19, 2: perzustellen, nach upton b. Dil de comp. v. p. 282 Schaef. — Dav. κατάσπευσις, εως, ή, bie Gile, Gilfertialit.

πατάσπευσις, εως, ή, die Cite, Cuptingus, Theod. Prov. 1, 27.
πατασπλιάζω, befleden, = μολύνειν, Heaych. — 2) bebetten, = παταπούπτω. t.M.
p. 495, 42. — 3) plöglich ob. unerwartet wickeinen, süber ben Pals fommen, τινί, Sah, Theophyl. Sim. 4, 5. 7, 3. u. A.
πατάσπιλος, ον. (σπίλος) befledt, Porphy. de abst. 4, 7, p. 315.
πατασπιλόω. verst. σπιλόω, Philes de propt.

κατασπιλόω, verst. σπιλόω, Philes de propt. an. 39, 28., Greg. Nyss. u. X. κατασπινθηρίζω, verst. σπινθηρίζω, But.

op. p. 118, 69.

κατασπλεκόω, = κατελαύνω, Hesych. 6. σπλεχόω.

πατασποδέω, (σποδέω) nieberhauen, niete fiteden, Aesch. Sept. 791., Ar. Thesm. 500. κατασπορά, ή, (κατασπείρω) bas Belin, Gaen, Phot. ep. p. 172, 33., Schol. Plat. p. 454 Bekk.

xal κατεσπουδιαμένη παρακλησις, beilb id. 4, 67.; δρχησις, id. 7, 72. b) im Bete ftreite burch Partheilichfeit (ber Stichter) beits merben, auct. vit. Aesch.

κατάσσύτος, ον, (κατασεύομαι) hetabliti jend, losfahrend, Nonn. 21, 329. κατάσσω, spåtere F. für κατάγνυμι, Celus b. Origen. 7, p. 368 A., Schol. II. 13, 324 Artemid, δ.: übertr., App. Pus. 129.

κατασταλτικός, ή, όν, (καταστέλλω) jum durdchaitens, Demmens, Stillen geschick, γάρμακα, Gal. 14, p. 763, 17.: opp. διε-εερτικός, Sext. Emp. adv. Math. 6, 19.

Xen. Cyr. 8, 1, 10.

κατασταιμνίζω, (στάμνος) αυξ irbene Gefäße ibitehen, δίνος κατεσταμνισμένος, ber abge cegne Bein, Theophr. CP. 2, 18, 4.; καταστατικός, ή, όν, zum Keftkellen, Stils cegne Bein, Theophr. CP. 2, 18, 4.; καταστατικός, ή, όν, zum Keftkellen, Stils cegne Beins, Nicostr. b. Ath. p. 499 C. — Dav. κατασταμνισμός, ό, bas Ginfüllen ob. Kufs ewahren in irbenen Gefäßen, 1, καταστατω bas dets κατασταξις, εως, ή, (καταστάτω) bas dets bträuseln, Galen, gloss. p. 565.

καταστασιάς, f. άσω. (σταστάτω) bus dets δροφάς κατεστέγκασαν λίθινοι δοκοί, καταστάτω, f. άσω. (σταστάτω) bus dets καταστάσιάς, f. άσω. (σταστάτω) bus dets δροφάς κατεστέγκασαν λίθινοι δοκοί, καταστάσιάς, f. άσω. (σταστάτω) bus dets δροφάς κατεστέγκασαν λίθινοι δοκοί, καταστάσιάς, f. άσω. (σταστάτω) bus dets δροφάς κατεστέγκασαν λίθινοι δοκοί, καταστάσιάς, f. άσω. (σταστάτω) bus dets δροφάς κατεστέγκασαν λίθινοι δοκοί, καταστάσιάς, f. άσω. (σταστάτω) bus dets δροφάς κατεστέγκασαν λίθινοι δοκοί, καταστάσιάς, f. άσω. (σταστάτω) bus dets δροφάς κατεστέγκασαν λίθινοι δοκοί, καταστάσιάς, f. άσω. (σταστάτω) bus dets δροφάς κατεστέγκασαν λίθινοι δοκοί, καταστάσιάς δροφάς κατεστέγκασαν λίθινοι δοκοί, καταστάσιάς δροφάς κατεστέγκασαν λίθινοι δοκοί, καταστάσιάς δροφάς κατεστέγκασαν λίθινοι δοκοί, καταστάσιας δροφάς κατεστέγκασαν λίθινοι δοκοί, καταστάσιας δροφάς κατεστέγκασαν λίθινοι δοκοί, καταστάσιας δροφάς κατεστέγκασαν λίθινοι δοκοί, καταστάσιας δροφάς κατεστέγκασαν λίθινοι δοκοί, καταστάσιας δροφάς κατεστέγκασαν λίθινοι δοκοί. τας δροφας κατεστέγασαν Μθενοι δοκοί, DS. 2, 10.; belegen, id. 2, 8. — Dav. καταστέγασμα, τό, bie Bebeckung, Decke, ber Deckel, Hdt. 2, 155.

πλασμένος, ωίε χατάπλαστος, fucatus, simu- Staunen erregend, Macho b. Ath. p. 678 C., latus, Aristid. 2, p. 388, 20.: το χατα- Pol. 4, 28, 6. δ.; ελέφαντες λαμης ως κεκοσμηπεπλασμένον in det Music, was? s. Quin- μένοι τοις είς τον πόλεμον χαταπληκτικούς, til. 1, 11, 7. — Med., sid descimiteren, usw., DS. 2, 16. δ.; δγχώμενος χαταπληκτικόν, Hdt. 2, 85. (tmes.), DS. 1, 91., Harpocr. Luc. Pisc. 32. u. φοβεφός versid., Muson. s. v. απομάττων; m. dopp. acc. Hdt. 4, 75. b. Stob. Flor. 48, 16. — Adv. -χτικώς, πο-2) verschmieren, verftopfen, ωτα αηρφ,. Mor. p. 15. — Dav.

Plut. Mor. p. 15. zaranlagréor, adi. verb. jum verba., Geop.

16, 20, 1. 17, 8, 3.

παταπλάστης, ου, ό, ber baraufschmiert usw. Philo p. 896 D.

καταπλαστός, ή, όν, baraufs, baraberges firiden, φάρμακον, Ar. Pl. 717. — 2) ets plichtet, verftellt, geheuchett, Menand. in BA.
p. 415, 9.; βαρύτης, Plut. Mor. p. 44 Å.
(An ben lesten Stellen fieht es als proparox.,
β. Schol. 3. Ar. a. a. D., Lobeck. Paralip. p. 492.)

καταπλαστύς, ύος, ή, ion. = κατάπλασμα, Hdt. 4, 75.

καταπλάτιω, [. καταπλάσσω.

κατάπλατιω, f. καταπλάσσω.
καταπλατόνω, vetft. πλατύνω, Moschion de pass. mul. p. 34, 16., Gal. 2, p. 298, 9.
καταπλατύς, εία, ύ, = vetft. πλατύς, Tzetz. hist. 11, 857.
καταπλέκω, f. έξω, (πλέκω) vetfnüpfen, vetflechten, πόλεμος καταπεπλεγμένος τη ποικιλία, Arist. Poet. 23.; τινά προσοσίη, Einen in den Berdacht der Bertätherei vetswideln, Hdt. 8, 128.: übtr., την ζόην, vollsenden, endigen, id. 4, 205., την ήποιν, die Rede endigen, id. 8, 83.
καταπλεονάζω, vetft. πλεονάζω, Greg.

χαταπλεονάζω, berft. πλεονάζω, Greg.

Nyss. 1, p. 21 B.

\*\*xaranleoverrew, (nleoverrew) mehr has ben, überlegen sein, Borgüge haben, voraus haben, Hippoor. p. 23, 51.

κατάπλεος, ον, att. κατάπλεως, ων, (πλέος) gang voll, angefallt, γης κατάπλεων γένειον, Χεπ. Cyr. 8, 3, 30.; εύχη ὀργάνων παντο-δαπών κατάπλεως, Plut. Mor. p. 498 Ε.; κατάπλεα θηρίων δρη, Poll. 5, 13.; χω-ρίον ὀχετοῖς βαθέσι κατάπλεων, App. Pun. 117. u. X.

παζε, ib. 5, 1, 28.; ή γαῦς καταπλευσείται δεῦρο, Dem. p. 885, 4.; ἀπὸ νήσων, Xen. Hell. 5, 1, 23. u. Δ.: καταπλεῦ Δακεδαιμονίοις

b. Stob. Plor. 48, 16. — Ασν. - αντοώς, πολεμείν, λέγειν, Pol. 3, 41, 3. 4, 85, 2., DS. 1, 48. 4, 12.

απτάπληπιος, ον, (καταπλήσσω) ετβαιωιτής, δυκυμυθετιθωντής, DS. εκα. p. 645, 56.

καταπλήξ, ήγος, δ, ή, (καταπλήσσω) ετβαιωιτής, υτουμτής, υτουμτής, υτουμτής, υτουμτής, υτουμτής, υτουμτής, υτουμτής, με b. Harpocr. s. ν.; πρός τους φόβους, Plut. Pericl. 27. δ.; Heliod. 9, 5., Ιπποι, [άρει , Αει. VH. 16, 25.: [άμάμτα, (ορρ. ἀναίσχυντος) Ατίστ. Βέτι. 2, 7.

κατάπληξις, εως, ή, (καταπλήσσω) διε Co [άντοδετημής, εως, ή, (καταπλήσσω) διε Co [άντοδετημής (φόβος έκ μεγάλης φανιασίες, gramm. Herrmann. p. 329.), όμμάτων, βαπα Χυμεπ, Hippocr. p. 1226 Α.; κ. αὐτοῖς εγύντο, Thuc. 7, 42., Pol. 3, 103, 2., DS.17, 161. — 2) δαδ Staunen, διε große Bewundern, Pol. 3, 90, 14.

καταπλησόω, (πλησόω) απβύθεπ, δυθ βίδεπ, Κυρεδ κέν (πλησόω) απβύθεπ, δυθ βίδεπ.

berung, Pol. 3, 90, 14.

καιαπλησόω, (πλησόω) anfüllen, voll fib len, Euseb. vit. Const. 3, 26., Greg. Nyss. ά.

καιαπλήσσω, -τιω, f. ήξω, (πλήσσω) ch gentl. nieberschlagen, übertr., schreden, erschreden, in Furcht jagen, in Staunen, in Berwunderung segen, Thuc. 2, 65., Xen. Cyr. 1, 1, 5 sq., Dem. p. 286, 21. u. X. — Pass., erschredt, erschüttert, betrossen werben, erschüttert, erftaunen, in Berwunde

foreden, erftaunen, in Bermunde

[chreden, extraunen, in Berwunder tung gerathen, κατεπλήγη (ft. des an. κατεπλάγη) φέλον ήτος, im Detgen, II. 3, 31., Dem. p. 979, 4. u. Χ.; πολέμω, dung Krieg, Thuo. 1, 81.: m. soc., iber ode vor etwas od. Semand, πάνυ τοῦτ ἐπαινί και καταπλήττομαι, Kupolis b. Ath. p. 236 F.; οῦς κατέπλάγησαν, Macho ib. p. 244 C.; την ἀπειρίαν την αὐτοῦ καταπέηξηθα, Isocr. p. 415 K., Pol. 1, 20, 6., Luc. u. X.— Εράτετε haben das pf. καταπέπλην is pass. Botg, Plut. comp. Pelop. c. Marc. 1.; καταπεπληγότες τὸ τῶν 'Ρωμαίων, DH. 6, 25., Xenoph. Ephen. 1, 12., Paus. 10, 22, 2., App. Mithr. 18.; m. dat., id. Hispan. 24. — Med. in Botg des act., Pol. 2, 20, 10. 52, 1. 3, 89, 1., DH. iud. de Lys. 3, DS. 5, 71. 20, 107., Strab. 13, p. 609. καταπλίσσω, (πλίσσω) ben frechter aus feinem Stande mit geschrönten Könste beinem

xaranlloow, (nlloow) ben gechter aus feinem Stanbe mit gefchrantten Gaffen brim

ναζε, ib. 5, 1, 28.; ή ναὖς χαταπλευσεῖται δεῦρο, Dem. p. 885, 4.; ἀπὸ νήσων, Xen. Hell. 5, 1, 23. μ. Χ.: χαταπλεῖ Λακεδαιμονίοις ή παρὰ Διονυσίου βοήθεια. Χen. Hell. 7, 1, 20.; χαταπλέοντος Αθγναζε πυροῦ, Τheophr. CP. 4, 9, 5.; χαταπλέουσα ἀγορά, App. Pun. 100.: stromabwārtssáiffen, m. acc., τὸν Εὐφρήτην, Hdt. 1. 185 (wo chimeles). ξε mit Recht tilgt). χαταπλεος. χαταπλεος. χαταπλεος. γίναι καταπληγής, ες, = χαταπλαγής, Clem. Al. p. 946. χαταπληγής, ες, = χαταπληξίς, εσι δοίξει (οpp. ἀναπλοχή) Ptolem. hamber δοίξει κατάπλους, δ, (χατακλους), δ, (χατα

cles. 21, 5.

κατάπλους, ό, ξίβξ. κατάπλους, ό, (καταπλήσσω) ets πλέω) bas herabs, herunterschiffen, bie Ausstellend, schreckend, fahrt, Landung, bh. oft die Rudlehr einer Flotte

οδετ είπες Εφίητες, τοις δε αφειδής δ χ. CP. 2, 18, 3.; τον δανον παταπνίγειν το χαθεστήπει, δ. i. ste landeten obne ibre Kahrzeuge, ημόν, Arist. b. Plut. Mor. p. 134 D.; το μι (κροπει, Thuc. 4, 26.; ο οίχαδε χ., Χεπ. Hell. 1, 4, 11. u. Χ.; m. είς, Pol. 3, 7, 3.; είς καταπλου πολιορχείν την πόλιν, beim ετς stramaben, id. 3, 40, 3. 15, 23, 3 (κροδος 2. b.).

παταπνουτέω, (πλουτέω) sebr τείφ sein, τλ, πολιεία, Χιπονομέω, (πλουτέω) sebr τείφ sein, τλ, πολιεία, Χιπονομέω, Pind. Pyth. 5, 113.

καταπνους. ον. είαλ. καταπνους. ουν. απο

m etw., Damasc. 3. p. 94.— 2) act., = bem folg., Theophyl. Sim. hist. p. 46 C.
 παταπλουτίζω, f. Υω, (πλουτίζω) bereidjern, reid machen, Hdt. 6, 132., Xen. oecon. 4, 7., Liban. 4, p. 930, 18.

χαταπλουτομάχεω, (χατά, πλούτος, μά-χομαι) burch Reichthum betampfen, s bestegen, 11rá, DS. 5, 38.

κατάπλυμα, τό, = κατάπ nes. de febr. p. 324.; von = κατάπλυσις, plur. Sy-

νῦν ήδη καταπέπλυται τὸ πράγμα, ift gleich fam wie ein farbiges Aleib ausgewaschen, b. i. ift veraltet, geringgeschätt, Aoschin. in Ctesiph. 178. Bgl. Poll. 7, 48. — Dav. χατάπλύσις, εως, ή, das Abwaschen, Abspalten, Xon. de re eq. 5, 9.

καταπλώω, ion. f. καταπλέω, w. f. καταπνείω, poët. f. καταπνέω, anhauchen, entgegenweben, h. Cer. 239.

καιάπνευμα, τό, das Angehauchte, Angeblafene, xaranvevua derrov, bie geblafene Flote von Lotosholg, Eur. Phoen. 794.; jest xara

πνεύματα; ΌΟΒ καταπνέω, f. εύσω, (πνέω) herab , hers niederwehen, shauchen, shauchen, shalen, übtr., ήνπερ ... Έρως Ιμερον κατά των κόλπων καί ... Ερως τμέρον κατα των κολπων και 147.

τῶν μηρῶν καταπνεύση, Ατ. Lys. 552.: bh.

απαπολίζω, (πόλις) mit Städten verschn, 
then weigen, blasen, τοῦ ἀνέμου λαμπρὸν

τheod. Metoch. Misc. p. 669.; im med. ib.

καταπνεύονεος, Plut. Mor. p. 139 D. u. A.:

p. 644.

νου Βιάφμησεη, Arist. ΗΑ. 8, 5. b) anweigen, 
μιωτέρη, andlasen, Arist. ΗΑ. 5, 6. ξ. G.:

τheod. Mot. Misc. p. 787.: ther. την ψυ
δίδι., μή σοι νέμεσιν θεόθεν καταπνεύση, χρν καταπολιορκόψην τοῖς λογισμοῖς, Βιμ.

Αττ. Δία Βεόθεν καταπνείει (υπέτ. f. κατα
καταπολίτεύουαι. dep. med., (πολιτεύω) 

xatannityw, 1. πνιξούμαι, (πνίγω, 1ετ.) ten, gegen sinen, τινος, ένα αμοτ. 3/. teftiden, etwirgen, etbrogeln, πνεύμα, Nic. Alex. 286.; πύς, das Feufr erstiden, dampsen, sing xatannyγόμενος, Ariat. de sing xatannyγόμενος, Ariat. de morte 5. 7.; im Wasser erstiden, untertaux den, έν άλμη, Sotad. d. Ath. p. 293 D. d. u. a. KS. χαταπονέω, f. ήσω, (πονέω) durch Arbeit, den, έν άλμη, Sotad. d. Ath. p. 293 D. d. w. a. KS. χαταπονέω, f. ήσω, (πονέω) durch Arbeit, den, έν άλμη, Sotad. d. Ath. p. 293 D. d. w. a. kS. χαταπονέω, f. ήσω, (πονέω) durch Arbeit, den, έν άλμη, sotad. d. Ath. p. 293 D. d. w. a. kS. χαταπονέω, f. ήσω, (πονέω) durch Arbeit, den, έν άλμη, sotad. d. a. kS. χαταπονέω, f. ήσω, (πονέω) durch Arbeit, den, έν άλμη, sotad. d. a. kS. χαταπονέω, f. ήσω, (πονέω) durch Arbeit, den, έν άλμη, sotad. d. a. kS. χαταπονέω, f. ήσω, (πονέω) durch Arbeit, den, έν άλμη, sotad. d. a. kS. χαταπονέω, f. ήσω, (πονέω) durch Arbeit, den, έν άλμη, sotad. d. kS. χαταπονέω, f. ήσω, (πονέω) durch Arbeit, den, έν άλμη, sotad. d. kS. χαταπονέω, f. ήσω, (πονέω) durch Arbeit, den, έν άλμη, sotad. d. kS. χαταπονέω, f. ήσω, (πονέω) durch Arbeit, den, έν άλμη, sotad. d. kS. χαταπονέω, f. ήσω, (πονέω) durch Arbeit, den, έν άλμη, sotad. d. kS. χαταπονέω, f. ήσω, (πονέω) durch Arbeit, den, έν άλμη, sotad. d. kS. χαταπονέω, f. ήσω, (πονέω) durch Arbeit, den, έν άλμη, διαματική δια

Anbialen, Anwehen, Pind. Pyth. 5, 113.

κατάπνοος, ον, ξίζε, κατάπνους, ουν, ans gehaucht, angeweht, Poll. 1, 240.

καταπόδα, auch καταπόδας, adv. f. κατά πόδα, κατά πόδας, auf bem Fuß, sporms streichs, sogleich, s. πούς u. κατά III. 2) g. C. καταπόθυα, ή, (καταπίνω) wahrsch. ber Magenmund, Paul. Aeg. 6, 31. (wo καταπόσια); bei Pseten, Hippiatr. 61, 31.

παταποικίλλω, (ποικίλλω) febr mannigfal-tig ob. bunt machen, s bemalen, s schmaden, Plat. Tim. p. 85 A. Euthyphr. p. 6 D., Callix. b. Ath. p. 204 B. u. A. 3 δορφή ... δατέρας εν χυανώ χαταπεποιχιλμένη, mit Sternen auf blauem Grunde bemalt, DS. 1, 47.: von schmuckreicher Sprache, Walz. rhett. 9, p. 257.

p. 257.

παταπολαύω, (ἀπολαύω, irr.) verniessen, b. i. zuviel od. unrecht geniessen, vit. Chrys. 8, p. 320, 21. u. a. & påt. u. Byz.

παταπολεμέω, f. ήσω, (πολεμέω) nieders friegen, stampsen, bezwingen, im Ariege gångslich überwinden, m. acc. Thuc. 2, 7. 6, 16., Xen. Hell. 7, 1, 10., Plat. Menex. p. 243 C. u. X.: τοὺς Δθηναίους ἐγκλήμασι, Thuc. 4, 86.; m. gen. τοῖς δπλοις τοῦ πυρέου καταπολεμεῖ ταῦτης. Clem. Al. p. 871. Dap.

πολεμεϊ ταύτης, Clem. Al. p. 871. Dav.
παιαπολέμησις, εως, ή, das Riedertriegen,
gånşliche Bezwingung im Kriege oder burch
Krieg, Poll. 9, 142., Nicot. ann. p. 162 B.
παιαπολεύω, derft. πολεύω, Schol. Arat.

147.

πονούμενος τῷ τῆς Δηΐανείρας χετῶνι, Pol. 40, 7, 3., DS.13, 99., DH. 8, 67. 2, 42. anfúhren od. bestimmen, τὰ θήλεα τέχτα, Hdl. DL. 5, 68. u. X. — 2) nieberarbeiten, ûbers wâltigen, Plut. Alex. 40.; χαταπεπονημένη βασιλεία, Pol. 29, 11, 11.; ἡγεμονία χαταπεπονημένη βασιλεία, Pol. 29, 11, 11.; ἡγεμονία χαταπεπονημένη, DS. 11, 6. 13, 51. 55. 15, 85., Menand. b. Stob. Flor. 29, 19., Plut. Brut. 39. u. X.: b. Εράτ. ὁ χαταπονούμενος πλαιοιχόμενος, ber Σοδτε, RM. p. 65, 9. χαταπονησίς, εως, ἡ, δίε Œτπάδυπης Œτπατε tung, Gnitrástung, Chrys. hom. 65. 6, p. 671, 8. u. α. Θράτ.

p. 142, 16.; αποσφατισμένον τὸν υίον, Dem. p. 677, 6., Pol. 15, 2, 6., DS., Plut. Χ. δ.; τὴν ναῦν χαταποντισθῆναι, DL. 

καταπόντισις, ή, = bas folg., Io. Climac. p. 334, 23.

καταποντισμός, ό, bie Berfentung ins Deer, Erfaufung, Isocr. p. 257 E., Appian. Mac. 12., Byz.

καταποντιστέον, adi. verb. v. καταπον-τίζω, man muß ins Meer fenten, erfaufen, Clem. Alex. p. 951.

nananoriatie, ou, o, ber ine Meer Bergenfenbe, Erfaufenbe, 1; bef. ber Seerauber (welche bie Gefangenen und Beraubten gew. ins Meer warfen und bie genommenen Schiffe ins Weer warfen und die genommenen Schiffe versenkten), Isocr. p. 64 E., Ael. VH. 12, 43.; Hel. 1, 8. 6, 2.; bh. d. mit ληστής verb., Isocr. p. 280 A., Dem. p. 673. ξ. E., Luc. de m. cond. 24. Nav. 14.: καταποντισταί μ. α. Spát.; m. inf., Phot. hibl. p. 244. α. δελάσος, von den Flottensührern der den Areuros, syncs. ep. 57. καταποντιστικός, ή, όν, (καταπράποω) gt sten etwas αυκμιτήνειο od. ins Wert zu τήν ten, Muson. b. Stod. Flor. 2, p. 332. — Adv. καταποντιστικός, ή, όν, (καταπράπος, π. δεκτιστικός, ή,

† καταποπέρδω, und im med. καταποπέρ-δομαι (ἀποπέρδω, irr.), wie καταπέρδω,

υυμαι (αποπεροω, 1871.). Wie καταπεροω, entgegensatzen, τινός, oppedere.
καταπορεύομαι, dep. pass. m. fut. med., (πορεύομαι) herabsommen ober herabreisen, †; bh. b) zurücktehren, bes. aus ber Berbannung, wie κατέρχομαι, Pol. 4, 17, 8. 23, 2, 4. u. δ., Inscript. Rosett. 19.
καταπορέω, f. ήσω, (ἀπορέω) aus Unversmogen, Ungeschickteit. Unwissenbeit versehn.

καταπορέω, f. ήσω, (απορέω) aus Unversmögen, Ungeschicktheit, Unwissenheit versehn, Hippocr. p. 827 C., Gal. 18, 1, p. 585, 12. † καταπορθέω, f. ήσω, (πορθέω) gang serftoren.

καταπόρνευσις, εως, ή, das Berhuren, gur hure machen, Plut. Timol. 13.; von

καταπορνοκοπέω, f. ήσω, (πορνοκόπος) mit ob. bei Suren verthun, Poll. 3, 117. καταπορσύνω, f. ύνω, verft. πορσύνω, fonft Xen. Cyr. 1, 6, 17.; jest κακά πορσ.

netranorης, ου, ό, = λάρυγξ, ber Schlund, bie Kehle, Suid.

χαταπότιον, τό, Theophe. HP. 9, 8, 3,

xaranorov, so, (xaranevo) was verschludt ob. verschlungen wird, bes. Arzneimittel in tredener Borm gereicht, im Gegensas bes Tranks, bh. bas Pulver, bie Pille u. bgl., Hippoer. p. 1146 Å. 1147 Å. u. d., Theophr. HP. 9, 20, 2.: τὰ κατάποτα, von Speisen, Aretae. p. 97, 20.

† χατάποτος, ον, zum Arinten, zum Betfcuden. Dav.

καταπότρα, ή, ί. καταπόθρα.

artanogairopat, (anogalropat) gegm 3mb etwas zeigen, beweifen, barthun, gegm etwas fprechen, bh. berbammen m. gen., Athanas. 2, p. 439 F.

απαποντιστικός, ή, όν, (καταποντίζω)
καταποντιστικός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτικός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποντίζω)
καταποκτίκός, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκος, †, όν, (καταποκτίζω)
καταποκτίκ

καταπράσσω, neusatt. -ττω, f. aξw, (πράσσω) gang zu Stande bringen, vollbringen, ausstühren, auch übbpt thun, έπει δε κατέπραξας δ έβουλου, Xen. An. 7, 7, 46.; εί καλώς καταπράξειν ξω α έστρατείειο, ib. 1, 2, 2. u. δ.; τὰ πλείστα Φίλιππος ων κατέπραξε, Dem. p. 309, 7. u. X. δ.; δικών [egen, erreichen, erlangen, την ήγεμονίαν διά πολέμου, Xon. voct 5,5.; & αν άλλοι αρείη καταπράξωσι, Xen. Cyr. 3, 3, 5.; ἀρχήν, ib.7, 5, 76. u. δ.: m. folg. ωστε, οὐκ ἡδύναντο χαταπράξαι, ώσιε τους τρυγάδας μένειν, Xen. Hell. 7, 4, 11. — Med. für fich etwas vollbringen, Xen. 7, 7, 27., Men. b. Harpoc. s. v. pilocopeir; verrichten, Plut. Pericl. 5.

rataus pāyltw, f. tow, (σφοργίζω) beste, 127.; το πλείστον του χούνου, Plut. Timol. gein, versicosin, Aesch. Suppl. 925., Bur. 36. — 2) Ginen beschwagen, τινός, Machen. Hypsip. fr. 12., Plut. Mor. p. 434 D., Luc. b. Ath. p. 581 K. Alex. 49. (an biefen Stellen part. pf. pass.): κατασχοίζω, f. ήσω, = ἀσχοίζω, Basil. übtr., θεών ψήφισμα παλαιδο πλατέεσσο χατεση ραγισμέκον δρχοις, Empedoch. b. Stob. ecl. phys. 2, p. 384.

χατάσχασμα, τό, bet Ris, Ginfcnitt, bie Schnittmunde, Dioscor. praef. Ther.

Εφαίτινωπος, Dioscor. praef. Ther.
χατασχασμός, ό, bas Stigen, bef. bas Abers
laffen, Εφιτυρίτη, Galen. 19, p. 714, 13.
χατασχαστέον, adi. verb. gu κατασχαίω,
Diosc. Ther. 2, p. 61 Spr.
χατασχάω, = κατασχάζω, Hippoor. p. 545,
15., Helied. chirurg. p. 126.
χατασχεδιάζω, f. άσω, (σχεδιάζω) μοτι
βήναφεη, νοτρίαυθετη, m. gen. Joseph. bell.
Jud. 3, 8, 9. (we Suid. κατασχεδιάσω ετίι.
butth καταφλυαρήσω, ψεύσομαι), Kuseb.
praep. ev. p. 348 D. praep. ev. p. 348 D.

range etc., poet. f. ranggeir, f. rangre. κατέχω. ranggeir, inf. dor. 2. det. μι rangre. w. f. ranggeir, inf. dor. γ, (rangre) das Auf., Ang., Juruchalten, Ang., in Walz. rhett. 1, p. 616, 20. — 2) bie Besignehmung, NT. mτασχετέος, α, ον, adi. verb. zu πατέχω, Schol, Ar. Ach. 258.

zaraogerliáto, f. áou, (ogerliátu) un: willig fein gegen etw., Joseph. bell. Jud. 1,

xarásyeros, op, (xarárω) gehalten, aufs, gurúdgehalten, verbalten, Soph. Ant. 1238. — 2) eingenommen, ergriffen, befeffen, begeistert, έχ Νυμφών, Paus. 10, 12, 11.5 δαιμονίω πνευματο, DH. 1, 31., Phat. op. 12.; χύων

λύσση, Paus. κατασχημάτιζω, f. tow, (σχηματίζω) bils ben, formen, gestelten, laoor. p. 226 A.; των σοιμάτων τὰς θέσεις, Agatharch. b. Phot. bibl. p. 448, 16.; έαυτόν, Plut. Rom. 26.; κατασχημιατίζονται τόντες πρὸς κὸ καλόν,

† χατάσχισμα, τό, ein burch Berspalten u. του ασελφου, v. ι. μιμ μικ ιμική μετή bgl. entftandenes Stûc. [ira p. 50] p. 1327, 5.

χατάσχιστος, σε, ξετίμαlten, Philodem. de χατασχολάζω, f. άσω, (σχολάζω) die Beit übertreffen, zuvortommen, m. acc., Pol. mussing, unthätig verbringen, χρόνου τι κατα- 3, 16, 4. 86, 3.; m. πρός u. acc., Pol. 1, σχολάζειν, etwas zu lange zogern, Soph. Phil. 86, 8. 2, 18, 6.; m. acc. u. part., id. 4, 68,

πατασχολέω, f. ήσω, = ἀσχολέω, Basil. in Matth. Anecd. 2, p. 52. — Pass. πατασχολέομαι, befcháftigt fein, zu thun haben, Perictyone b. Stob. Flor. 1, 63., Plut. Mor.

p. 874 K. κατασώζω, (σώζω) wieberherftellen, Heraci. p. 171. [baufen. † κατασωρεύω, (σωρεύω) anhaufen, aufe κατάσωτεύομαι, (άσωτεύω) perlabern, burch

lüberliches Leben verbringen, ras ovolas, Joseph. bell. Jud. 4, 4, 3.; ra olzeia, Kust.

p. 1260, 41. [Hdt. 4, 75. ατασώχω, (σώχω) gerreiben, amaimen, aarararyn, n, die Stellung, Ptol. geogr. p. 49, 17 Halm. [νίωσε. [viwos. καταιαινιόω, = ταινιόω, Suid. s. v. έται-κατατάκερος, α, ον, νετβ. τακερός, Gal.

6, p. 669, 12. zaraxtéor, adi. verb. ju zaratássa, ju ftellen, einzurangiren, Artomid. 2, 34.

μετικη, ειπιμεταιατικη, Ατέσπια. 2, 34.
πατατάλαιπωρέω, = ταλαιπωρέω, δεσμοῖς, άφύπτοις, Theophyl. Sim. p. 204, 20 Bonn.
πατατάνύω, f. όσω, (τανύω) = παταιείνω, nieberspannen, niebersiehen, άμφλ δ΄ άρ΄ δπλα πατατάνυσαν (op. f. πατετάν.), h. in Dionys. 34. — 2) αισβραπητη, αυθητετάκη,

Diogre. 34. — 2) aus pannen, aus treden, Hippocr. p. 761 G.
πατάταξις, εως, ή, (πατατάσσω) das Ordenen, Einschen, Eintragen, Epict. diss. 4, 1, 53.: τῆς τροφῆς, die Vertheitung, Clem. Al. p. 217.
πατατάράσσω, -ττω, f. άξω, (ταράσσω) gang in Unordnung bringen, σετωίττεη, beunstubiaen. Spåt, wie longt.

ruhigen, Spat. wie Ignat.

πεταταρτάροω, (ταρταρόω) hinabwerfen in ben Tartaros, Sext. Kmp. Pyrrh. 3, 210., Apollod. 1, 1, 3.

Apollod. 1, 1, 3.

πατατάσις, εως, ή, (κατατείνω) bie Anstigannung, Ausbehnung, Arstur, das Foltern, Suid. s. v., DH. 7, 68.: übertr., των όδυνων, Aristid. 1, p. 313, 18. b) das Ausereden, Ausstreden, Einrenten durch Ausbehnung, Hippocr. δ. Bgl. Gal. 2, p. 281. c) bie Anstrengung, Plat. Logg. p. 796 A.—2) das hinadzieben, Petabwerfen, Niederwerfen, Plat. Tim. p. 58 B.

πατατάσσω, -τιω, ε. εω, (τάσσω) einstels

νωι. p. 440, 16.; δαυτόν, Plut. Rom. 26.; κατασχηματίζονται δόντης πρός σό καλόν, id. Lyc. 27.

κατασχηματίζονται δόντης πρός σό καλόν, id. Lyc. 27.

κατασχηματίζονται δόντης πρός σό καλόν, id. μς. 27.

κατασχηματίζονται δόντης πρός σό καλόν, id. μς. 27.

κατασχηματίζονται δόντης πρός σό καλόν, id. μς. 27.

κατασχημονέω, f. ήσω, (ἀσχημονέω) fich unanfiúndig betragen, Phot. p. 513, 2.

κατασχίζω, f. έσω, (όχίζω) μετίραΙτεη, ε fplits tern, ε folits, ε τείξεη, ε betragen, ε bauen, και ασχ. τὰς πύλας, bie Atha endreden, Xen.

- 2) ûbhpt aufflellen, orden, fiellen, στρακιασχ. τὰς πύλας, bie Atha endreden, Xen. Cyr. 3, 3, 11. — 3) aufgeichnen, και ασχατορον, Ar. Vesp. 239. — Med. in alt. Botg, Ar. Ran. 403. — Davon

και ασχίσις, εως, ή, δαε βευβραίτεη, ετείξε fin, bie Epaltung níw., Gal. 2, μ. 851, 4. 4, μ. 667, 18.

† και άσχισμα, τό, εin burth βετίραΙτεη u. bgl. επτίταπbenes Stúd.

[ira μ. 50]

κατατάσχιστος, δε, μετίραΙτεη, Philodem. de κατασχιστος, δε, μετίραΙτεη, Philodem. de κατασχιστος συν. βετίραΙτεη, Philodem. de κατασχιστος, δε, μετίραΙτεη, Philodem. de κατασχιστος, δε, μετίραΙτεη, Philodem. de κατασχιστος συν. βετίραΙτεη, ατασχιστος συν. βετίραΙτεη κατασχιστος συν. βετίραΙτεη κατασχιστος συν. βετίραΙτεη κατασχιστος συν. βετίραΙτεη κατασχιστος συν. βετίραΙτεη συν. βετίραΙτεη κατασχιστος συν. βετίραΙτεη κατασχιστος συν. βετίραΙτεη κατασχιστος συν. βετίραΙτεη κατασχιστος συν. βετίραΙτεη συν. βετίρα Γενείνος συν. βετίρα Γενείνος συν. βετίρα Γενείνος συν. βετίρα Γενείνος συν. βετίρα Γενείνος συν. βετίρα Γενείνος συν

5.; m. acc. u. πρός, id. 3, 49, 4.; m. acc. Rompenienweis, Schwabronemoeift, Het., Arr. u. εν, id. 8, 5, 2. — Pass., DS. 17, 41. 73. | . τελος. † κατατάχύνω, (ταχύνω) = b. borhg. κατατέγγω, f. ξω, (τέγγω) burchnäffen, einweichen, σπόγγον, Hippocr. p. 639, 28.

κατατεθαρρηκότως, udv. part. perf. act. von καταθαρρέω, breift, zuversichtlich, tuhn, Pol. 1, 86, 6. u. A.

κατατέθηπα, (τέθηπα) perf. mit Prafens bbtg, anstaunen, bewundern, Suid., Heaych.
καιατεθνεώς u. κατατεθνηώς, ώτος, part.

perf. zu καταθνήσκω.

peri. zu πατασνησκω.
πατατείνω, f. τενώ, (τείνω) I) trans. am fpannen, Hdt. 1, 189.; τὰ δπλα, id. 7, 36.; νεὐρα, Plat. Tim. p. 84 K., anziehen, straff anz.. Xon. de von. 10, 7.: übertr. im obschnen Ginne, δρρος πατατεινόμενος, Ar. Lys. 965. b) aus freden, aus reden, ατατεινόμενος υπό ποδάγοας, Ath. p. 536 K., Dio Chrys. 1, p. 551.; κατέτεινέ με διηγούμενος την μάχην, Liban. 4, p. 629, 15. β) burch Ausbehnen einrenten, einrichten, Hippoor. u. N. — 2) nieder spansten, niederspansten, niederspansten, niederspansten. nen, niebergieben, nieberwerfen, etc γην, Plat. Tim. p. 58E.; έπλ τουδαγος, Plut. Popl. 6. — 3) gurūd[pannen, gus rūdgieben, ήνία, Il. 3, 261. 311. (in tmes.); ohne pela, Plut. Popl. 13.: übtr. bemmen, ugein, ror oquor, id. Pericl. 15. gügeln, τον σημον, 1d. ε-erici. 20. Pass. σπουδαί λόγων κατατεινομένων έσαι, Reben, die mit Eifer und Anstrengung gesproschen werden, Kur. Hec. 129.: [ich stemmen, Plut. Anton. 78.: streiten, ύπέρ 11-νος πρός τινα, Themist. or. 21, p. 262 Å.—

11) inter (ich ausspannen, a) sich aus 11) intr. sich ausspannen, a) sich ausstrucken, roezes xararelvas, Arist. HA. 9, 44.; eilends ob. hastig wohin stresben, sgehen, contendere iter, Luc. Lo-xiph. 3. epist. Sat. 35. (f. Hemsterh. Aneedd. p. 69.): von der Anftrengung ob. dem Eifer ob. dem Richtablassen beim Sprechen, obre nararen May Eyw, Kur. IA. 336.; o Kleαρχος Ισχυρούς κατέτεινεν, έσιε —, brang barauf, ließ nicht ab, Xen. An. 2, 5, 30.; κατατείνας έρω τὸν ασικον βίον έπαινων, Plat. Pol. p. 358 D. baf. Stallb. (Phot. κατα-

zararelea, falfd f. zara télea, (télos)!

xatateleuraw, (releuraw) gn Ende gehn, enden, els, Arint. de part. anim. 3, 9.

xatatelew, (relew) vollenden, gn Cade filten, v. 26. LXX. Jes. V, 20...

xατατείμα, τό, = τέίμα, Chron. Alex

p. 292 C. n ment a

p. 292 C.

κατατεμάχεξω, i f. Low, (τεμαχείω) μετίκιfen, in Stude gerlegen, Nisst. ahn 21, 3.—
Med. Theophyl. Sim. hist. p. 232 C.

κατατέμεω, f. τεμώ, (τέμεω, itt.) με (chieben, gerlegen, gerftüteln, τά κοία, δι.
Pax 1059. Αν. 1524. μ. 2. ε m. i acci. nock.

els verstanden wird, de nærerensi mister in nedote næreigiara, Ar. Ach. 390., Alais b. Ath. p. 324 C., Plat: Pot. p.610 B.4 ij nelic xarateruniai rac odoùs inelas, Hot. 4 180. Ebenfo ion Heinma, Arist. Pol. 2, b) abschneiben, gerhauen, gerftrissen; ennis-Ken. Mem. 1, 2, 55.1, xadeinag deen benu-Liata jukon rod adjuaros, DS. 1, 77.; xnisτεμνόμενοι βηθέσε τοις πραύμασιν, Luc. Anach. 31. (Med., κατά μέν gribar όπος τεμνομένα δέραν, jud zerficijdnen, Bur. El. 146.) or nieberhauen, sumbelingen, Plat. Pol. p. 488 C., Aeschin. adv. Cresiph. ε. 71. p. 488 U., Aesenm. adv. Cresips: « 1., Anth. 11, 280. d) anihauen, einfahlegen, graben, Ken. An. 2, 4, 13.; τὰ κάτετισταμίσπ. bie Stellen, wo man fcon gegraben und atarbeitet hat, opp. άτμητα, cd. de vecig. 4. 27. e) einfahlegen, fardyfen, LXX. Jes. 15, 2. καταπείοπω, vert. πέοπω, LXX. y. A. κατατειαγμένως, adv. part. pf. pass. des κατατάσσο, geordnet. DS. exc. Vat. p. 18 Mai

πατατεύχω, (τεάχω) gubereiten, gurichten machen, Qu. Sm. 7, 676. zerategeow, (tergoon) mit Afche berein Arist. meteor. 2, 6., Strab. 5, p. 247. b. p. 269. — 2) in Afche vermanbeln, Jo. Dams. xaratexvéo, (16xvn) thattid bereiten, Philo 1, p. 608, 36.

zararexpodogien, f. nam. (regoulogie) tunftmagig behandeln, abhandeln, befarribm. Greg. Naz.

zararezvoc, or, (rezvo) tunftval, funttio-gefünstelt, vertünstelt, Schol. Ar. Av. 920. Plut. Mor. p. 78 B.; Beiw. des Kallimates, Vitruv. 4, 1, 10. (Byl. Sillig catal. aris. p. 124.)

φέω, w. fo μετεμαίουμαι, = τεκμαίουμαι, Cyrill. ich bin gerschmolgen usw., Edt. 2, 87.; θαι τοῦ ἄλγους, Ar. Pl. 1034.; ξοωτε, Bubul. b. e. Julian. 2, p. 52.

κατατηξίτεχνος, ον, [. κακιζότεχνος.

Ratactersingul Katactersingul Katac bb. a) ein Amt niederlegen, την άρχην, κατά τινος, Artenid. 2, 24.

DL. 1, 97.; την μοναρχίαν, Plat. Fab. 91., δυνατατίλω, (τίλλω) gergupfen, gerrupfen,
yeareten, Phalar. 1, 4. b) bei Geite feßen,
yen fich wegschaffen, daß. von Todten, beis
sehn, bestatten, Od. 24, 190., Schol. Ap. Rh.
4, 1091. c) übrt. bei Geite liegen lassen,
λατατισάω, 1. κατατισάω, (τετράω, irr.)
λατατισάω, τ. κατατισάω, (τετράω, irr.) νοπ βαίζε und wohin [chaffen, εντιαgτα, σει. εντ. τιτραίνω, †.
αίε Cefangenen, τους πρέσβεις .. είς Δέγιναν, τιτραίνω, †.
Τύμο. 3, 72.; ήμας είς το οίχημα, Dem. | κατατιτρούσκω, f. κατατρούσω, (τιτρούσκω
83\*\*

πατατίλαω, (τιλάω) beladen, anscheissen, baraufscheisen, τινός, Ar. Av. 1054. Ran. 366.; pass. πατατιλωμένος, Ar. Av. 1117.; πατά τινος, Artemid. 2, 24.

Leben in Schweigerei gubringen, fcmeigerifch | Schweigh. leben, Anth. 11, 402, LXX. κατασπάω, f. άσω, (σπάω) herabs, heruns

κατασπάω, f. άσω, (σπάω) berads, herunsterziehen oder reisen, niederziehen, stissen, stissen, stissen, stissen, stissen, stock κατασπ. τὰς νῆας, bie Schiffe ins Weer ziehen und sie flott maschen, Hdt. 7, 193., DS. 19, 50.; κατασπάντινα των τριχών, Ginen bei den Haaren hersunterziehen, Ar. Lys. 725., Antiphon b. Stob. Flor. 121, 4., Luc. d. mort. 21, 1.; τὰ σημεῖα κατεσπάσθη, die Feldzeichen waren wege genommen, Thuc. 1, 63.: ἐς επνον, in Chlas bringen, Luc. dial. mar. 2, 2.; ἐς σάκρυα, id. Anach. 23.; ὀφρύες κατεσπα-

Schlaf bringen, Luc. dial. mar. 2, 2; ξες δάκουα, id. Anach. 23.; δοφύες κατεσπασμέναι, supercilia demissa, Arist. HA. 1, 9. b) bervorziehen, megs, abführen, τὰ γυναικεῖα, εμμήνια, Hippocr. δ.; benehmen, λουτοόν χυμούς κατασπα, append. Anth. 304. c) γάλα, machen, baß ble Wilch in die Brüfte tritt, Diosc. 3, 134. d) herabbrücken, τὴν φωνήν, Oribas. p. 93 Matth.— 2) verschlingen, verschlucken, Ar. Eq. 718. Ran. 576.— 3) zerstören, Σμύρναν, Strab. 14, p. 646.: πόλις νατε

Εq. 718. Ran. 576. — 3) zerstören, Σμύρναν, Strab. 14, p. 646.; πόλις κατεσπασμένη ὑπὸ Δλεξάνθρου, id. 16, p. 759.,

LXX. -4) = diagnar, tas taseis, Pol. 1, 40, 13. κατασπείρω, (σπειρω, αποτείρω, αμπε-fåen, befåen, fåen, pflangen, αμπεκατασπείρω, (σπείρω) ausstreuen, aus:

ίδεπ, besåen, såen, pflangen, άμπελώνα, LXX.; εἰς ἄρουραν, Plat. Tim. p. 91 D.; ετgeugen, Phintys. b. Stob. Flor. 74, 61., Kur. HF. 469.: vom Bart, Ιουλον, Themist. or. 13, p. 170 C. b) übertr. άντας, Soph. Ai. 984.: πλούνω βάρβαρον τε και Ελλάδα γῆν, DH. de vi Dem. 29.; λευκαι με κακασπείσουσιν έθεισαι, Anth. 11, 41.: m. gen. τοῦ χάρακος ἄφθονα τῶν πυροβόλων, Plut. Camill. 34. c) αυθυτείτει, νετυτείτει, καιεσπαρμένοι ἦσαν οἱ τοιοῦνοι λόγοι ἐν τοῖς πᾶσιν, Plat. Legg. p. 891 B., Plut. Caes. 39.: νεττρείτει, p. 891 B., Plut. Caes. 39.: vertheilen, Ael. HA. 11, 21.

naraoneicic, εως, ή, bas Begieffen, Ber sprengen mit Beihwaffer, Plut. Mor. p. 438 A.

— 2) bie Beihung, Opferung 3 bb. b. Plut. Sortor. 14., ber Dienst ber Gallichen Soldurii, bie sich ihrem Felbherrn auf Leben und Tob meihtens bon κατασπένδω, f. σπείσω, (σπένδω) als Erantopfer worüber ausgieffen,

verlibiren, χοὰς ὑπὰς μητοός τάφου.
Bur. Or. 1167.: åbett., ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, Ar. Eq. 1094.; πληθος δακούων κατάσπεισκ τῶν γραμμάτων, Synos. ep. 123, — 2) mit einer Libation begiefen, burch Begieffung ober Libation

Schweigh. — 4) übhpt weihen, wibmen, αὐτούς, Strab. 3, p. 165.; ἐαυτόν τιν, Plut. Sort. 14. (υgl. κατάσπεισις 2.); Έρωτι κατέσπεισες, Long. 2, δ. ξ. Ε., Anth. 7, 27.

πατασπέρχω, (σπέρχω) antreiben, fortiteiben, Ar. Ach. 1188., Nic. Ther. 917.; λίατησι οb. έρετμοῖς νῆα, Opp. Hal. 4, 91. 5, 544.; ἄνεμος, DC. 41, 46. b) úbtr., b. Thua

4, 126. wird es burch κινείν είς δειλίαν, έκ-πλήττειν ertl., vgl. Joseph. b. Jud. 4, 2, 4, κατασπεύου. verft. σπεύδω, betreiben, be

χαιασπευού, θετμ. σπευοώ, σειειστη, σε splennigen, beeilen, πράγμα, Aeschin. p. 63, 18.; τον δλεθον, Synes. ep. 73. — 2) in Unruhe versehen, Daniel 4, 16. — 3) int. splen eilen, sich sehr sputen, συναγαγείν τὰ κτήνη, Kxod. 9, 20. — Pass., καιεσπεταιώνα, chao praecipitantur in oratione. Logσμένα, quae praecipitantur in oratione, Longin. 19, 2.; herzustellen, nach Upton b. DH.

de comp. v. p. 282 Schaef. κατάσπευσις, εως, ή, bie Gile, Gilfettight, Thood. Prov. 1, 27. κατασπλλάζω, befleden, = μολύνειν, Ho-

sych. - 2) bebeden, = : κατακούπτω, ΚΜ.

sych. — 2) bedeten, = κατακούπτο, κ.Μ. p. 495, 42. — 3) ploblidh ob. unerwartet αν idetien, s úber ben Φals fommen, τινί, β.Μ., Τheophyl. Sim. 4, 5. 7, 3. u. α. κατασπίλος, ον, (σπίλος) beflett, Porphyl. de abst. 4, 7, p. 315.

κατασπιλόω, verft. σπιλόω, Philes de propt. an. 39, 28., Greg. Nyss. u. X. κατασπερθηρίζω, verft. σπινθηρίζω, But. op. p. 118, 69.

κατασπλεκόω, = κατελαύνω, Hesych. 6. σπλεχόω. κατασποδέω, (σποδέω) niederhauen, nieder ftretten, Aosch. Sept. 791., Ar. Thesm. 560. πατασπορά, ή, (κατασπείρω) bas Bestim, Θάεη, Phot. ep. p. 172, 33., Schol. Plat. p. 454 Bekk.

p. 454 Bekk.

xaragnoväize, verft. gnovääze, seht geschich gibe, sie vieü, megen bes Sohnes, Greg. Naz.—
Med., et ebekor xaregnoväägar äel, stat.

med. et ebekor xaregnoväägar äel, stat.

Mod., εξ έθλοι κατεσπουδάσθαι άεί, πα ετηθήρξε την gefcháftig fein, Hdt. 2, 173.; κατεσπουδασμένος άνής, εin ετηθεία befchét tigter Mann, id. 2, 174.; φιλοσκήμμων κα ού κατεσπ. άνής, Ath. p. 261 C.; δρασή-φιος και κατεσπουδασμένος λίαν, unterner mend u. fehr higig, Procop. — Pass. κατε-σπουδασμένας ποιείσθαι τὰς δεήσεις, b. i. είftig, beftig, bitter, DH. 11, 61.; ταχεία κατεσπουβασμένης παράνθησες. brills

και κατεσπουδιασμένη παρακλησις, beill, id. 4, 67.; δεχησις, id. 7, 72. b) im Bett streite burch Partheilichteit (bee Bichter) besteh werben, auch vit. Aesch. κατάσσυτος, ον, (κατασεύομαι) herabfitts gend, losfahrend, Nonn. 21, 329.

κατάσσω, fpátere g. får κατάγνυμι, Celass b. Origen. 7, p. 368 A., Schol. II. 13, 322, Artemid. δ.: übertr., App. Pun. 129. fen, durch Begiessung oder Libation meihen, πρόβατα κατεσπεισμένα, gum Desten, πρόβατα κατεσπεισμένα, gum Dofte geweihte Schasse, Plut. Alex. 50.; ξερεία, id. Mor. p. 437 A.; ἄνθρωπον, DS. 5, 31., δtrab. 4, p. 197.; δακρύοις κατασπένδω τος δεκταμία, δ.: übertt:, App. Pun. 129. δtrab. 4, p. 197.; δακρύοις κατασπένδω τος δεκταμία, β. αξω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul spránen zur Erde bestatte haben, Anal. 2, p. 401.); λιβάσι παρηίδα, Teles b. Stop. χρια καταστάζω, επίπεη, Αοεκδ. fr. 340.; δεκταμία, β. μεταμίας κ. επίπεη, Αοεκδ. fr. 340.; δεκταμίας, β. αξω, (στάζω) herabttopsul herabttopsul, Cenn καταστάζω, β. αξω, δια θεταμένη, επίπες δια δεκταμίας μεταστάζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, Cenn καταστάζω, β. αξω, δια θεταμένη μεταστάζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, Cenn καταστάζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, Cenn καταστάζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, Cenn καταστάζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. άξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. άξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. άξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. άξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. άξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. άξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. άξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. άξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δ. αξω, (στάζω) herabttopsul, δεταθταίζω, δια απαστάζω, δια απαστάζω, δια απαστάζω, δια απαστάζω, δια απαστάζω, δια απαστάζω, δια απαστάζω, δια απαστάζω, δια απαστάζω, δια απαστάζω, δια απαστάζω, δ

κατασταλτικός, ή, όν, (καταστέλλω) jum Buruchhatten , hemmen , Stillen gefchick, gapuana, Gal. 14, p. 763, 17.: opp. διε-γερτικός, Sext. Emp. adv. Math. 6, 19.

κατασταμνίζω, (στάμνος) auf irbene Gefäße ablichen, olvos κατεσταμνισμένος, ber abge-gogene Bein, Theophr. CP. 2, 18, 4.; κατ-

aurupt, σει, συτα eine Wegenpartet unters braden, s seinen Gegner ob. die andere Partei bestiegen, την βουλήν, Plut. Pericl. 9., Theo-pomp. b. Ath. p. 609 B., DS. 19, 36. — Pass., Xen. Hell. 1, 6, 4., Dem. p. 1081, 12. 1301, 13., Arist. Pol. 5, 6. u. X. — Dav. καταστάσιαστικός, ή, όν, αυξτάψετειξή, υπε willig, Θρούς, Heliod. 7, 19. καταστάσιας. εως. η (καθατική) D τερου

3, 7, 5. b) bie Einsehung, Bestallung σύριγγες, Pol. 9, 41, 9.; δοοί, Ath. p. 519 C. (zu einem Amte), των άρχόντων, Plat. Pol. p. 414 A.; διχαστών, ib. p. 425 D. u. X.; διχαστών, ίδ. p. 425 D. u. X.; διχαστών, έν ούρεσι ποιμένες άνδρες ποσαδιμετά την χατάστασιν θύσας τοις Θεοίς, nαταστείβωνς, (στείβω) treten, betreten, τὰν διαπιστείβιας, (στείβω) treten, betreten, τὰν διαπιστείβιας, (στείβιας) του Δερίδιας του διαπιστείβιας, διαπαστείβιας, διαπαστείβιας, διαπαστείβιας, (στείβιας) = χαταστείβιας,  χαταστείβιας = χαταστείβιας = χαταστείβιας = χαταστείβιας = χαταστείβιας = χαταστείβιας = χαταστείβιας = χαταστείβιας = χαταστείβιας = χατα

13, 4.: m. dat., φάλαφα ἀφοῷ καταστάζοντα, Ευτ. Suppl. 567.; Ποίαντος νίον νόσφ καταστάζοντα, σαάζοντα διαβόφω πόθα, f. v. a. habere pedem stillantem sanie, Soph. Phil. 7.; m. gen., βωμός, Έλλην οῦ καταστάζει φόνος, δετ. 1Τ. 72. Hel. 991. — 2) trans., baraufs, barübettrüŋfeln, οῦ (νεκροῦ) καταστάζει φόνος, και αναταστα νελάμβανον, locum ceperunt, Pol. m. acc., Eur. Hec. 241.; m. bopp. acc., Soph. Phil. 812. — 3) übett., νώτου καταστάζει πατασταν ελάμβανον, locum ceperunt, Pol. καταστάζοντα βύσανον φάρος, soph. fr. 342 Dind. κατασταθμεύω, (σταθμεύω) einquartiren, είπfellen, βοσκηματα, Strab. 4, p. 200. — 2) mit Ginquartirung belegen, badurch brüden, διακομβανος, ος καθματος, Ερίcur. π. γ ύσεως, p. 18 Or. — † κατασταθμίζω, (σταθμίζω) gus, abwägen. — Dodon κατασταθμίζω, (σταθμίζω) gus, abwägen. Diosec. 1, 72. (mo Edneiber κατασταμνισμός borfchl.) καταστάλως = καταστάζω, Nicet. Paphl. p. 475 C., Eust. op. p. 68, 44. καταστάλως = καταστάζω, Nonn. 38, 434. καταστάλως = καταστάζω, Nonn. 38, 434. καταστάλως = καταστάζω, Nonn. 38, 434. καταστάλως = καταστάζω, Nonn. 38, 434. καταστάλως = καταστάζω, Nonn. 38, 434. καταστάλως = καταστάζω, Nonn. 38, 434. καταστάλως = καταστάζω, Nonn. 38, 434. καταστάλως = καταστάζω, Nonn. 38, 434. καταστάλως = καταστάζω, Nonn. 38, 434. καταστάλως = καταστάζω, Nonn. 38, 434. καταστάλως = καταστάζω, Nonn. 38, 434. καταστάλως = καταστάζω, Nonn. 38, 434. καταστάλως π. δ. εντ. Ετίμει gefüdt. γάρμακα, Gal. 14, p. 763, 17.: opp. διεθείνας συν. δ. (καθίστημί) bet Reft. γαρμακα, Gal. 14, p. 763, 17.: opp. διεθείνας συν. δ. (καθίστημί) bet Reft. γαρμακας, Sext. Emp. adv. Math. 6, 19. καταστάτης, ου, δ. (καθίστημί) bet Reft.

xen. Cyr. 8, 1, 10.

xαταστάτης, ου, ό, (καθίστημι) ber Kefts
fteller, Bieberberfteller, δόμων, Soph. Et. 72.

xαταστάτικός, ή, όν, zum Heftftellen, Stils
len, Berubigen geschicht, Plut. Lyc. 4., Euseb. κατασταίριο λάγυνοι, Flaschen abgezogenen de laud. Const. p. 619 B., Kust. p. 1041, 20. καταστατόν, τό, eine Ruchenart, Schol. κατασταίριος, ό, das Ginfüllen ob. Ausst. Theocr. 9, 21. Bgl. Piers. z. Moer. p. 142. δεωαρτει in irbenen Geschen, s. κατασταίω) das dets κατασταίς, εως, ή, (κατασταίω) das dets dittauseln, Galen. gloss. p. 565. τὰς δροφὰς κατεστένασαν λέρινο. Σαπεσταίνασαν λέρινο. abträusein, Galen. gloss. p. 565.

πας δροφας πατεστέγασαν λίθινοι δοποί,
παταστάσιαζω, f. άσω, (στασιάζω) burch
Unfruhr, best. burch eine Gegenpartei unterbrüden, s seinen Gegener ob. die andere Partei
bestienen zwe kontie Plant Parial O. The

παταστεγής, ες, = πατάστεγος, Math. vett. p. 99, 42 (?).

pomp. b. Ath. p. 609 B., DS. 19, 36. — Pass., Xen. Hell. 1, 6, 4., Dem. p. 1081, 12. 1301, 13., Arist. Pol. 5, 6. u. X. — Dav. χαιαστεργος, ον, (στεργος) bicht bebeckt. Myiae epist. p. 63 Orell. χαιασταστιχός, ή, όν, austabretish, uniting, θρούς, Heliod. 7, 19. χατασταστας, εως, ή, (χαθίστημι) I) trans. 1) bas Hellen. a) bas Keststellen, αποτοπική, bie αποτοπική, δρούς, ον, (στέγη) bedack, bebeckt, αὐλαί, Hdt. 2, 148. (bas. b. Cril.); δρόμος, απηθείτεη, αποτοπική, δεν απαστεργος, ον, (στέγη) bedack, bebeckt, αὐλαί, Hdt. 2, 148. (bas. b. Cril.); δρόμος, απόν δένθων, διε Υπίσημια, Theophr. CP. 3, 7, 5. b) bie Cinses ung, Bestaliung σύργγες, Pol. 9, 41, 9; δοίοί, Ath. p. 519 C. απαστεβω: (στείθω) treten, betreten, των απαστεβω: (στείθω) treten, betreten, των απαστεβω: (στείθω) treten, betreten, των

— Pass. gelassen, ruhig, still ic. werden, κατεσταλμένοι τοις ήθεσι (opp. τολμησοί), DS.
1, 76.; το φούνημα αὐτῷ κατέσταλται καὶ
μεμείσται, Ael. HA. 4, 29.; κατέσταλται, καὶ
μεμείσται, Ael. HA. 4, 29.; κατέσταλται, καὶ
μεμείσται, δεὶ τὸ κατεσταλμένον, ib.
4, 12, 4.; κατεσταλμένον τὸ βλέμμα, b. i.
bescheidene Blick, ib. 4, 8, 17. — 2) αυθτάκ
sten, besteiden, αυθίζημάθει, κατάστειλόν με
sta περί τὰ σκέλη, Ar. Thesm. 256. — 3)
in Ordnung bringen, = legen, πλόκαμον, Eur.
Bacch. 933. — Aeol. Τ. κασπολέω, Sopph.
B. Han. π. μ. λ. p. 39, 27., s. Herm. opusc.
6, p. 130. 6, p. 130. καταστενάζω, befeufgen; τινός, über 3mb. feufgen, Nicet. ann. 14, 2. u. X. — Pass., al δυστυχείς και κατέστεναγμέναι χάριτες, mit Geußen begleitet, Alciphr. 1, 36. καταστένω, (στένω) beseußen, besammern, τινά, Soph. OC. 1442. Bl. 862., Kur. Tr. 318. HF. 1141. Andr. 838. (in tmes.): m. gen., Bur. Andr. 444.: m. ὑπέρ, Eur. 1A. 470. παταστεπτέον, adi. verb. ξε καταστέψω, gu betrangen, Clem. Al. p. 181.
παταστερεόω, verft. στερεόω, Apollon. Cit. 1, p. 174 Dietz. παταστερίζω, (αστερίζω) unter bie Sterne verseben, er ούρανο, DH. 1, 61., DS. 4, 61., Plut. Mor. p. 308 A. S. hafe z. Leo Diac. p. 478. — 2) besternen, mit Sternen ausschmaden, ProcL παταστερισμός, o, bas Berfeten unter bie Geftirne, Eratosth. 3. Arat. Phaen. p. 257 E. Gine Schrift bes Kratosth. g. Hipparch., xa-raoregeopol, ertiart die Ramen der Sternbilder und erzählt die Sternfabeln. κατάστερος, ον, (ἀστήρ) besternt, gestirnt, Georg. Piaid. hexaem. 1258. — Dav. καταστερόω, = καταστερίζω, unter bie Sterne verfeten, Palaeph. 5. - 2) befternen, ουρανός πατηστερωμένος, Jo. Chrys. in Gen. or. 6. vol. 1, p. 35. (=57). παταστεφάνοω, (στεφανόω) betranten, DS. 12, 9., Luc. dial. meretr. 2, 3., Kumath. p. 393.: m. gen., Nil. ep. p. 465. — Dau. παταστεφάνωσες, εως, η, die Betrantung, Bluser. 2. n. 2336. Binser. 2, n. 2336. παταστεφής, ες, bebedt, betrangt, Soph. Tr. 177., Eur. Suppl. 259., Ap. Rh. 3, 220., Luc. Tragod. 74.; von καταστέφω, f. στέψω, (στέφω) bicht ums geben, bebeden, um hüllen, vorz. bei 7, 10. — 2) daraus, dagegen straßen, slead-beiligen Handlungen, wo das, was geweiht ten, Anth. 12, 254. wird, mit etw. umhüllt, bededt, bektängt 2c. καιαστοιχειόω, = b. folg. τύπος κατεστοι-wird, κλάδος έρξω λέυκψ κατεστεμμένος, χειωμένος, elementarischer Grundris od. In with, πλάδος έρίο λέυπο κατεστεμμένος, Plut. Thes. 18.; oft ohne nahere Bestimmung, 

καταστηλόω, (στηλόω) befauten, mit Ein παταστηλόω, (στηλόω) befäuten, mit Ein len, Meilenzeigern befegen, versehn, ödös xarasınlan μένη, Pol. 34, 12, 3.
παταστηλαμένη, Pol. 34, 12, 3.
παταστηλαμένη, τό, (παθέστημι) bie Stelling, ber Stand, Justand, die Lage, Beschaffindt, (bes. der Lust), το κατά φύσιν κ., Dioscot, αίθριον, id.; bon der Jahreszeit, θερινίν, Plut. Mor. 9. 1157 Β.; τό κατά μέθην κ., Ath. p. 38 R. b) = πρόσωπον, Simpl. id. Κρίστ. ench. p. 415. 444., Plut. Marc. 23.
c) die Bersassing, Λακωνικόν, Pol. 6, 50, 2 d) = χειμών, Polymen. 5, 12, 3., vgl. καταστηματικός. ή ον. αεξεπτ. rushig κ. καταστηματικός. στασις. Dav.

πατασιηματικός, ή, όν, gefect, ruhig, πνήματι, Plut. Gracch. 2.; ήσονή (im Gegal, bes reigenben), DL. 2, 87. 10, 136.

πατασιηρίζω, (στηρίζω) 1) trans. stipassummen, LXX. pass., Eurip. b. Ath. p. 456
C. — 2) intr. = πατασκήπιω, Hippocr.

παταστίγής, ες, = πατάστιπτος, Philostory.

hist. eccl. 3, 11.

παταστίζω, ε. ξω. (στίζω) mit Stipas. Reden ober Punten bebeden ober bezeichnit gang bunt machen, Arist. HA. 6, 2., Acl. HA. 10, 13. 12, 24., Luc. Bis accus. 6, DC. 43, 23. b) übertr., κατεστιγμένον και διεφθορότα (opp. ύγια τε και ατρωτον και διεφθορότα (opp. υγιά τε και άτρωτον πεκας), Philostr. p. 12.
κατάστικιος, ον. geflect, gepunktet, gath bunt, κύων, Soph. fr. 16.; δοραί, Kur. Bacch. 696., Dionys. Per. 183.: bunt geflict, χείν, Poll. 7, 55., Arr. Ind. 5.; διπτέρυγν, Binscr. 1, p. 246.
καταστιλβώ, νετή. στιλβώω, τοῦ λόγν τὸ λεῖον και κατεστιλβωμένον τῆς λέξως, Greg. Nyss. 2, p. 385 Α.
καταστιλβώ, f. ψω, (στίλβω) herabstration ob. berableuchten lassen, πρηῦ σέλας, h. Hom. ob. berableuchten laffen, ment aelas, h. Hom wurf, Kpicur. b. DL. 10, 35.
καταστοιχίζω, f. ίσω, (στοιχίζω) in be ersten Anfangsgründen unterrichten, Plat. Not.

αιδώς u. ήμερότης verb., Rpict. diss. 2, 10, | m. gen., Clem. Al. p. 605. 827. b) als Rries

καταστομίς, ίδος, ή, (στόμα) Mundftid an ber Flote, Heageh.

χαταστομόω, (στομόω) fpigen, fcharfen, Bumath. p. 134. 441.

καταστονάχεω, f. ήσω, (στοναχέω) bes feufgen, bejammern, betlagen, Anth. 7, 574. † xaragroväylim, f. lom, (grovaylim) =

bem porba.

καιαστορέννυμι, fut. στορέσω, (στορέν-νυμι, irr.) hinfirecten, hinbreiten, ρήγος, Od. 13, 73. (in tmos.). b) hinfirecten, nieberstrets, Fen, erlegen, tobten, Hdt. 8, 53. 9, 69. 76.; λιν, Pol. 1, 30, 15.; εν τη πόλεω, id. 1, απανια στρατόν ήβηθόν, Philo p. 733 Κ.: πιεberlegen, αμπελον, Geop. 4, 1, 7. 4, 3, 2. c) abertr., την ανωμαλίαν, beseitigen, Plut. comp. Lyc. et Num. 2.; aberbreiten, bebecken, πενα τενε, Ginen mit etwas, κάπετον λάεσσι κατεστόρεσαν, Π. 24, 798.; την βάλαιταν, bas (bewegte) Reer ebnen, beruhigen, sternere nequor, Basil.; γαλήνη κύματα κατεστόρεσε, τινα τινι, ετικτι τιτ ετικας, καπετον Λαεσσι κατεστόρεσαν, Π. 24, 798.; την θάλατταν, το δε (bewegte) Recr ebnen, betubigen, sternere aequor, Basil.; γαλήνη κύματα κατεστόρεσε, Anth. 7, 668.; τὰ πάθη τῆς ψυχῆς, Plut. Mor. p. 101 C.; τὴν ερελοτιμίαν, id. Lucull. 15.; την πόλιν, id. Nic. 9. Bet Hippocr. p. 16, 26. nor. pass. хатабторев Эўгас. Bgl. zarantesivvumi. - Dav.

xaταστόφεσις, εως, ή, bie Rieberwerfung, Rieberlegung, των αμπελών, Geop. 3, 3, 8. χαιαστόρνυμι, vert. f. καταστορέννυμι, κώτα καστορνύσα, ep. fem. part. praes. f. καταστορνύσα, Blieffe hinbreitend, ausbreitend, Od. 17, 32.

καταστοχάζομαι, f. άσομαι, dep. med., (στοχάζομαι) erzielen, treffen, (Phot., Suid.); übertr., m. gen., τοῦ σικαίου, Basil.: bh. erτathen, σκωπτομένων, Ath. p. 391 B.; m. acc., Pol. 12, 13, 4. DS. 19, 5, 39. — Dav. καταστοχασμός, ό, bas Ergielen, Etrathen,

DS. 1, 37. χαταστοχαστέον, adi. verb. 3u χαταστο-χάζομαι, Ptol. Tetrab. p. 176, 22.

καταστοχαστής, οῦ, ὁ, ber Ergieler, Erras ther, Suid. s. v. προφητεία.

aldως u. ημερότης verb., Kpict. diss. 2, 10, m. gen., Clem. Al. p. 605. 827. b) als Kries 15.; σώματος, lambl. v. Pyth. p. 28.; ξεχη μοι καταστολάς ποιήσας ως σοφός, nimmt bas Ansen u. bie Bûthe eines Philosophen an, Kpict. diss. 2, 21, 11. — 4) bie Kleibung, Kpict. diss. 2, 21, 11. — 4) bie Kleibung, liften, τινά, Pol. 3, 71, 1., DH. 4, 10., DS.
Betteibung, NT., Joseph. b. Jud. 2, 8, 4.
καταστολίζω, f. (σω, (στολίζω) austústen, betteiben, antieiben, Plut. Mor. p. 65 D.
καταστομίζω, = επιστομίζω, Plut. Aristid. 4., wo jeboch bie ts schwant, s. Schaef.
5. p. 36.
καταστομίζο. (δρε π. (στολίχω) καναμβάλου κάτος κατεστρατηγήθη, Clem. Al. p. 984. — 20 την συμβάσαν διαμασρίαν, Zosim. 3, 25.,
καταστομίζο. (δρε π. (στολίχα) καναμβάλου κάτος κατεστρατηγήθη, Clem. Al. p. 984. — 20 την συμβάσαν διαμασρίαν, Zosim. 3, 25., 2) την συμβάσαν διαμαριίαν, Zosim. 3, 25., wird überf., vafro commento admissum erratum corrigere. - Dan.

xaraστράτηγία, η, das Ueberwinden burch eine Kriegslift, Joseph. Genes. p. 54 E., Tzetz. hist. 9, 70. Bgl. Cram. Aneod. 3, p. 372. χαταστράτοπεδεία, η, das aufgeschlagene Lager, Kantonirungsquartier, Ath. p. 539 C., Ael. VH. 9, 3, ; von

καταστρέψω, f. ψω, (στρέφω) umteheren, umbreben, umwenden, umfturs ren, umbreben, umwenden, umft ur zen, nood, h. Apoll. 73; mit dem Ofluge, Xen. Oec. 17, 10.; κατεστραμμένω τῷ δσιράκω, Arist. HA. 9, 37., Sotades b. Ath. p. 293 K.: thertr. εἰς φιλανθρωπίαν τοὺς λόγους, Aeschin. p. 33, 18.: ποῖ καταστρέφεις λόγων τελευτήν, wohin mendest du der Steden Ausgang, Aesch. Pers. 773. b) ums sturgen, żu Boden merfen, τινά, Anth. 11, 163.; τὰς εἰκόνας αὐτοῦ, DL. 5, 82. ο) endigen, beschiefen, την βίρλον, Pol. 3, 118, 10. δ.; mit folg. ἐπί, τὴν διηγησινέπὶ ταὐτας τὰς πράξεις, id. 3, 4, 1.; m. εἰς, DS. 14, 84.: τὸν βίον, Plut. Thes. 19., Ael. HA. 13, 21. u. Χ., s. ennep. z. Phal. p. 236.: auch ohne βίον, Plut. Them. 31. δ., Arr. 7, auch obne βίον, Plat. Them. 31. δ., Arr. 7, 3, 2. u. A. (m. gen. τοῦ ζῆν, DL. 8, 78.)4 getöbtet werben, ὑπο τῶν πολεμίων κατέσιςεψε, Plut. comp. Sol. c. Popl. 1, - 2) ft art breben, κατεστραμμέναι χορδαί, fart ges brebte Gaiten, Arist., f. Schneiber & ocl. phys. p. 177.: κατεστραμμένη λέξις, perios τρετ, Suid. a. v. προφητεία.

καταστοχαστικός, ή, όν, 3μm Grifelens, Gerrathen geschitt, δύναμις των μελίδντων στιά, ορρ. εξορμένη, Arist. rhet. 3, 9. — καταστοχάστιω, s. ψω, (ἀστράπτω) herabs bligen, névbetbligen, Soph. Tr. 437., Apollod. 1, 9, 26.: impers., κατήστραψε, Plut. Galb. 23. — 2) trans. anbligen, burch ben Bligers euchen, sandigen, burch ben Bligers euchen, sandigen, themist. or. 27, p. 338 D.: ûbettr., άργυροζε τε καὶ ξπιχούσοις δαλοις τὸ πεσίον, Heliod. 9, 14. 2, 4, Plut. Timol. 28.

καταστράτεύω, (στρατεύω) em Deter schitz. καταστράτεύω, (στρατεύω) ein Detr fcit: πασαν κατεστρέψατο δασμοφόρον είναι Πέρ-ten, Theodoret. 3, p. 1235. — Med. καταστρα-σησι, Hdt. 7, 51.: νόσον, bie Krantheit bres τεύομαι, ine Feld zichn gegen Ginen, ihn betriegen, beenden, Kar. Hippol. 477. — Pass.

Or. 1317.

xaraorbyelos, ov, (orvyelós) sehr hart, sehr

feft, πέιρη, h. Merc. 124.; χώρος, Hes. Theog. 806. Die F. πατάστυφλος b. Hesych. Bgl.

Muetzell de emend. Theog. Hes. p. 187.

unterjacht, erobert werden, Hdt. 1, 68. 8., μένον, das saure, herbe Besen, Plut. Cat. Thuo. 5, 29., Xen. Cyr. 8, 6, 1.: ἀκούειν min. 46. σου κατέστραμμαι τάσε, d. i. du hast mich κατασκωμύλλομαι, (στωμάλλω) mit geldus genothigt, dir hierin zu solgen, Aesch. Ag. 930. siger Junge viel schweden, plaudern, κατεστωκαταστωμύλλομαι, (στωμύλλω) mit geldus figer Bunge viel [chwagen, plaubern, καιεσιωμυλμένος, ein maulfertiger Schwöher, Ar. Ran. 1160., Numen. b. Kuseb. praep. er, p. 730 A. Bgi. BA. p. 45, 25. πατασύβων έω, f. ήσω, (φυβοντώω) wit in Schwein mößen. κατεστρηνιάω, (στρηνιάω) fich hochmuthig, hoffartig betragen gegen Ginen, revos, NT. zuraστροφή, ή, (χαταστρέφω) bas Um-kehren, Umwenden, dah. bas Umwerfen, Ber-Εάμυεία πάβτα, την ψυχής τοῦ τοῦ πόματος ήδοναϊς, Plut. Mer., per1096 Ε. κατασυλίαω, νετβι. συλάω, Κυπαίλ. p. 153, κατασυλλογίζομαι, φ. depi. med., (συλίογίκα) fibren, die Berftbrung, vor naraozoogial etwo Deoulor, Aosch. Kum. 469 (neu Gefet er-schuttert jest alte Macht, Maller). — 2) johattert jeht alte Nacht, Maller). — 2) bie Entwicklung, Wendung, der Ausgang, das Ende, xal σθνιέλεια των γεγονότων, Pol. 8, 1, 9.; την x. της βιβλου ποιείσθαι είς τοῦτο, id. 1, 13, 5. u. sonft; τοῦ βίου, das Lebensende, der Tod, Soph. OC. 103., Pol. 5, 54, 4.; auch ohne τοῦ βίου, Thuc. 2, 42., Pol. 6.; bef. im Drama, der Wendepunkt der Handlung. τοῦν δουμαΐουν. Pol. 3. 48, 4. Luc. ζομαι) eine Schluffolgerung gegen Einen me chen, Arist. analyt. prior. 2, 20 zaraguplornut, gegen Einen gusamenfellen: intr. gegen Einen tonspiriren, aor. 2., Esseb. Dem. ev. p. 403 B. xataobetriw, f. &w, (overew) intigen pfeisen ob. gifchen, ausgischen, auspfeisen, Theoph. Sim. hist. p. 163, 4 Bonn. Iung, two doundrwr, Pol. 3, 48, 4., Luc. Alex. 60. b) ber Ausweg, Aesch. Suppl. 437.

3) bie Unterwerfung, Unterjochung, Hdt. naticadow, (ανω) berunters, berabilitm, steissen, σχαφίδιον, ins Meer, Aleiphr. 1, 1.; lesav els τάς ναὺς, Poll. 1, 125. b) was, wohin gieben, mit Gewalt wohin abilipra. 1, 6. 91. 4, 167. 6, 27. xaraστροφικώς, adv. nach Art bes Aussgangs, bef. nach Art bes Wendepunkts im Drama, Ath. p. 453 C. gangs, bef. nach Art bes Bendepunkts im prama, Ath. p. 453 O. ματάστρωμα, τό, bie Dede, bas Schiffs. Hdt. 8, 118. 119., Thuc. 1, 14. 49. Hdt. 5, 81. 6, 33., Pol. δ., DS. 17, 101, perbed, Hdt. 8, 118. 119., Thuc. 1, 14. 49. Polyaen. 3, 9, 36.; von Kidffes, γκωργών 2, 90. 7, 62., Xen. Hell. 1, 4, 7. u. X.; von καταστρώννυμι, f. στρώσω, (στρώννυμι) σους πόνους, Liban. 4, p. 174, 20. Pan. καταστορύννυμι, hinftreden, hinbreiten, a biet n. Dionys. per. 296. 919. Εμ. καταστορώσαι κλίνην, Hierocl. 6. Stob. Flor. Poll. 1, 111. 85, 21.: ὁδόν, viam sternere. LXX. b) κατασυστάδην, = συστάδην, Theophyl 85, 21.: odóv, viam sternere, LXX. Sim. u. A. bebreiten, bestreuen, bebeden, rous oixous goδοις καταστρωννύς, Ael. VH. 9, 8.; κανθη-Μου κατεστρωμένου, clitellis instrati, Strab. καιασμάγή, ή, bas Abschlachten, Abbur Cyprian.; von xeracφαζω, f. ξω, (σφάζω) abichlachte, hinschlachten, töbten, morben, Hck. 1, 45. 8, 127., Aesch. Kum. 102., Soph. OC. 730, 14, p. 660.: m. gen., σχορπίων κανθήλιον κατεστρωμένον, ibid.; το πεδίον απαν νεπρών κατεστρώθη, DS. 14, 114. — 2) hins, πρων κατεστρωθη, DS. 14, 114. — 2) ημε, niederstrecken, erlegen, tödten, κατέστρωντο πάντες, Hdt. 8, 53.; δάμαρτα κατέστρωσεν βέλει, Ευτ. ΗF. 1000.; πολλούς κατεστρώννυσαν, Χεπ. Cyr. 3, 3, 64.

κατάστρωσις, εως, ή, das Dinbreiten, Achmes onirocr. p. 196, 13.: ûbertr., έν τοίς στρωματεύσι της θείας κατάστρωσιν πεποίη—πει ενασάσε Κυρεδ μ. 9. 6. 13 Bur. 5., Xen. Anab. 4, 1, 17., Luc. Necyon. 9. (Xm gebr. ber aor. 2. pass.) † κατασφακιικός, ή, όν, gum Abichlachten, Morten gehörig, geschielt, geneigt. κατασγάλίζει, f. ίσω, (ἀσιγαλίζω) [ξει ficher machen, festionen, bestigen, πιδει κατησφαλισμένοι πέδαις, 3. Μαςς. 4. 8; del κατησφαλίσθαι τον νουν είς..., Sexi Emp. adv. Math. 7, 23. κατασφάιτω, ... κατασφάζω, Luc. de ται γραφής, Euseb. h. e. 6, 13.
καταστρωτέον, adi. verb. 3u καταστρώννυμι, zu bebreiten, zu belegen, το έδαφος πλίνθοις κ., Geop. 6, 2, 10. καταστύγεω, f. ήσω, (στυγεω) aor. 2. κατεστύγον, bestürzt, erschrocken sein, erschreketen, st. 17, 694.: m. acc. wovor erschrecken, κατασφαλτόω, (ἀσφαλτόω) mit Yephili verpichen, Georg. Sync. b. Fabric. cod. pseud. 5, p. 829. κατασφενδονάω, f. ήσω, (σφενδονάω) wa vor etwas fcaubern ob. zurudschaubern, καιά δ έστυγον αὐτήν, Od. 10, 113., Nic. Alex. gegen schleubern, nieberschileubern, mit ber Schleuber erlegen, τινά, Spåt. wie Cyrill.

κατασφηκόω, (σφηκόω) annageln, kinageln, befestigen, Tryphiod. 87.

κατασφηνόω, (σφηνόω) verteilen, verbindn, lugita, κατασφηνόω, (σφηνόω) verteilen, berbindn, lugita, κατασφηνώμες δαγορώς. Hippoa 476.: aor. 1, κατεστύγησαν χουσίον, Eunap. p. 73, 23. καταστυγνάζω, traurig sein, Schol. II. 17, 694., Schol. Ap. Rh. 4, 8. u. X.; von ίματια κατεσφηνωμένα ζοχυρώς, Ηίρροα. κατάστυγνος, ον, (στυγνός) sehr traurig, niebergeschlagen, Ath. p. 585 D. — Dav. καταστυγνόω, sehr betrüben, Schol. Eur. p. 243, 38., Schol. Luc. Char. 8.

zaraσφίγγω, f. γξω, (σφίγγω) zusammu schnüten, Joseph. ant. 3, 7, 2, Plut. Mor. p. 983 D. — Dav. κατάσφιγκτος, ον, zufammengefchnust, Theodor. Prodr. p. 169. uetzell de emend. Theog. Hes. p. 187. χατάσφιγξις, εως, ή, bas Busammenschub καταστύψω, verst. στύψω, τὸ κατεστυμ- ten, Eust. op. p. 179, 6. 189, 17.

πατασηράγεω, f. tow, (σφοαγείω) besse: 127.; το πλείστον τόν χούνου, Plut. Timol. cela., versiegeta, Aesch. Suppl. 925., Eur. 36. — 2) Einen beschwagen, τινός, Machen. Hypsip. fr. 12., Plut. Mor. p. 434 D., Luc. b. Ath. p. 581 K. Alex. 49. (an biefen Stellen part. pf. pass.): übtr., θεών ψήφισμα παλαιον πλαιέεσσι πατεση ραγισμένων δρποις, Empedoch b. Stob.

κατεσφ ραγισμένων αγων., ecl. phys. 2, p. 384. κατασχάζω, L άσω, (σχάζω) zerrigen, auf-sigen, auffchligen, eine Aber öffnen, φλέβα, ταξει, αυμισμένι, εινε ανέτ σηπει, φαερα, Moschion de pass. mul. p. 66, 24 Dewes.; συκή κατασχασθένσα, Theophr. CP. 1, 17, 10. 2, 14, 1. Bgl. Poll. 4, 132., Phryn. p. 219. bas. Cobect. — Dav. κατάσχάσιε, εωε, ή, bas Risen, Aberlassen, Moschion de pass. mul. 2. 61, 25. 80, 24

χατάσχασμα, τό, ber Rie, Ginschnitt, die Schnittmunde, Dioscor. praef. Ther. πατασχασμός, ό, bas Rigen, bel. bas Abers laffen, Schröpfen, Galen. 19, p. 716, 13. πατασχαστέον, adi. verb. δυ πατασχάζω,

Diosc. Ther. 2, p. 61 Spr.

πατασχάω, = πατασχάω, Hippocr. p. 545,

15., Heliod. chirurg. p. 126.
παιασχεδιάζω, f. άσω, (σχεδιάζω) porfchmaten, vorplaubern, m. gen. Joseph. bell. Jud. 3, 8, 9. (wo Suid. καιασχεδιάσω etil. burch καταφλυαρήσω, ψεύσομαι), Kuseb. praep. ev. p. 348 D.

xaraagedeir, poet. f. xaraageir, f. xaregw. xaraageir, ink aor. 2. act. zu xaregw, w. f. xaraageag, εως, ή, (xaregw) das Aufs, Ans, Juruchalten, Anon. in Walz. rhett. 1, p. 616, 20. — 2) die Bestenbung, NT. 21 vie Besistehmung, NT. πατασχετέος, α, ον, adi. verb. zu κατέχω, Schol, Ar. Ach. 258. κατασχετλιάζω, f. άσω, (σχετλιάζω) uns willig sein gegen etw., Joseph. bell. Jud. 1, 32, 4.

xaiáσχετος, ον, (xarkyw) gehalten, aufs, gurudgehalten, verbatten, Soph. Ant. 1238. — 2) eingenommen, ergriffen, befessen, begeistert, έχ Νυμφών, Paus. 10, 12, 11., δαιμονίω πνεύματι, DH. 1, 31., Phab. op. 12.; χύων λύσση, Paus.

κατασχημάτιζω, f. tow; (σχηματίζω) bils ben, formen, gestelten, Isoor. p. 226 A.; τών σωμάτων τας θέσεις, Agstharch. b. Phot. bibl. p. 448, 16.; έαυτόν, Plut. Rom. 26.; κατασχηματίζονται δύντος πρός εὸ καλόν,

† zaradyigua, ro, ein burch Berfpalten u. bgl. entflanbenes Stud. [ira p. 50.

παταγολέω, f. ησω, = ἀσχολέω, Basil. in Matth. Anecd. 2, p. 52. — Pass. πατασχολέομαι, befcháftigt fein, zu thun haben, Perictyone b. Stob. Flor. 1, 63., Plut. Mor. p. 874 K.

χατασώζω, (σώζω) wieberherftellen, Tab. Heracl. p. 171. [baufen. [baufen. † κατασωρεύω, (σωρεύω) anhaufen, aufe κατάσωτεύομαι, (άσωτεύω) verlübern, burch laberliches Leben verbringen, ras ovalas, Joseph. bell. Jud. 4, 4, 3.; τὰ οἰχεῖα, Bust. p. 1260, 41. [Hdt. 4, 75. ματ. 4,75. κατασώχω, (σώχω) gerreiben, smalmen, καταταγή, ή, die Stellung, Ptol. geogr. p. 49, 17 Halm.

zaratatriów, = raiviów, Suid. s. v. Eraiκατατάκερος, α, ον, verft. τακερός, Gal.

6, p. 669, 12. κατακτέον, adi. verb. ξυ κατατάσσω, ξυ ftellen, einzurangiren, Artomid. 2, 34.

κατατάλαιπωρέω, = ταλαιπωρέω, δεσμοῖς, ἀφύκιοις, Theophyl. Sim. p. 204, 20 Bonn. κατατάνω, f. διω, (τανύω) = καταιείνω, niederspannen, niedersieden, ἀμφί δ΄ ἄρ΄ δπλα καττάνυσαν (op. f. κατετάν.), h. in Dionys. 34. — 2) ausspannen, ausstreden, Hippocr. p. 761 G.

zarataξις, εως, ή, (zarardow) das Ordenen, Ginordnen, Ginsegen, Gintragen, Epict. diss. 4, 1, 53.: τῆς τροφῆς, die Vertheilung, Clem. Al. p. 217.

κατατάρασσω, -ττω, f. άξω, (ταράσσω) gang in Unordnung bringen, verwirren, beun-

gang in Antonung stringen, betwitten, benis ruhigen, Εράτ, wie Ignat. καταταρτάφοω, (ταρταφόω) hinabwerfen in ben Tartaros, Sext. Kmp. Pyrrh. 3, 210., Apollod. 1, 1, 3.

Apoton. 1, 1, 5.

κατάτασες, εως, ή, (κατατείνω) bie Anst spannung, Ausbehnung, Kortur, das Foltern, Suid. 2. v., DH. 7, 68.: abertr., των όδυνων, Aristid. 1, p. 313, 18. b) das Aussereden, Ausstreden, Einrenten durch Ausbehnung, Hippocr. δ. Bgl. Gal. 2, p. 281. c) bie Anstrengung, Plat. Logg. p. 796 A.

2) das Dinadziehen. Deradwerfen. Riederwerfen. 2) bas Dinabziehen, Berabwerfen, Riebermerfen, Plat. Tim. p. 58 E.

κατασχηματίζονται δόντος πρός σό καλόν, id. Lyc. 27.

κατασχημονίω, f. ήσω, (ἀσχημονίω) sich teth, ε since series καταιάσσω, -ττω, f. ξω, (τάσσω) einftels

5.; m. acc. u. πρός, id. 3, 49, 4.; m. acc. β. Rompanienweis, Schwabronenweist, Hdt., Arr. u. εν, id. 8, 5, 2. — Pass., DS. 17, 41. 73. † κατατάχύνω, (ταχύνω) = b. borhg.

κατατέγγω, f. ξω, (τέγγω) burchnaffen, einweichen, σπόγγον, Hippocr. p. 639, 28. κατατεθαροηκότως, udv. part. perf. act. von καταθαροέω, breift, zuversichtlich, tubn, Pol. 1, 86, 6. u. A.

κατατέθηπα, (τέθηπα) perf. mit Prafenssbbtg, anftaunen, bewundern, Suid., Hesych. xaiatedrews u. xaiatedryws, wios, part.

perf. zu καταθνήσκω. 2ατατείνω, f. τενώ, (τείνω) I) trans. a m γ a n n e n, Hdt. 1, 189.; τὰ δπλα, id. 7, 36.; νεῦρα, Plat. Tim. p. 84 K., angieben, firaff anz., Xen. de ven. 10, 7.: übertr. im obschnen Ginne, Topog narateropieros, Ar. dis narateruntat rie odoùs ineins, lidt 4. Lys. 965. b) aus ftreden, ausreden, 180. Ebenso tor Heigena, Arist Pol. 2.

gügeln, τον δημον, id. Pericl. 15. - Pass. σπουδαί λογων κατατεινομένων ίσαι, Reben, bie mit Gifer und Anftrengung gelpro-chen werben, Bur. Hec. 129.: fich ftem-men, Plut. Anton. 78.: ftreiten, uneg 21νος πρός τινα, Themist. or. 21, p. 262 Å.—
II) intr. sich ausspannen, a) sich ang frengen, τρέχει κατατείνας, Arist. HA.
9, 44.; eilends od. hastig wohin fresben, sgehen, contendere iter, Luc. Le-

xiph. 3. epist. Sat. 35. (f. Hemsterh, Aneedd. p. 69.): von der Anstrengung ob. dem Eiser od. dem Richtablassen beim Sprechen, obre naturere Mar Eyw, Eur. 1A. 336.; o Kle-

αρχος λοχυρώς κατάτεινεν, έσιε —, brang barauf, ließ nicht ab, Xon. An. 2, 5, 30.; κατατείνας έρω τὸν ἄσικον βίον Επαινών, Plat. Pol. p. 358 D. baj. Stallb. (Phot. κατα-

Plat. Pol. p. 358 D. bas. Stallb. (Phot. πατατείνας ερώ ἀντί τοῦ μακρόν λόγον διεξελεύσομαι): heftig sein, ἐπειδαν αὶ ἐπιθυμίαι παύσωνται κατατείνουσαι καὶ χαλάσως, Plat. Pol. p. 329 C. b) sich er stretten, reichen, ἐπί, Hdt. 7, 113., Pol. 3, 101, 2.; εἰς, Hdt. 9, 15., Χοπ. Hell. 4, 4, 7., Pol. 2, 16, 4.; ταύτη, Hdt. 8, 31. Chenso im pass., αὶ φλέβες καταιείνονται διὰ τοῦ μεσεντερίου, Ατίστ. αὶ ἐντεινίζω, Χοπ. Εντεινίζω, Χοπ.

 $x\alpha i\alpha \tau \epsilon i\chi l \zeta \omega$ , f. low,  $\Longrightarrow \epsilon \nu \tau \epsilon i\chi l \zeta \omega$ , Xen. Ages. 2, 19 (jest everelxiaro), mit Mauern umgeben, Schol. Il. 19, 99.

κατατειχογράφεω, falfc f. κατατοιχογρα-φέω, w. f.

c. Julian. 2, p. 52. zararelea, falfc f. zara relea, (relos) zararnitrezvos, ov, f. zazijorezvos.

narareleuraw, (releuraw) zu Enbe gehen, eile, Arint. de part. anim. 3, 9.
απατελέω, (relew) vollenden, zu Ende fahren, v. Sch. LXX. Jes. 4, 2Qai.

κατάτελμα, τό, = τέλμα, Ghron, Alex. p. 292 C. ir moti mai

p. 292 C. καταιεμάχεξω, f. low (π.μαχείω) μεκίδε ten, in Stude gertegen, Nidot. ahm. 21, δ. — Med. Theophyl. Sim. hist. p. 222 C. καταιέμνω, f. τεμώ, (τέμαγεί ir.) με schneiben, μεκίσμη, μετκίδεια, τα κούα, λι. Pax 1059. Αν. 1524. u. 2.4 m.: aco: mole. Lys. 965. b) aus streden, ausreden, ausreden, ausreden, ausbehnen, foltern, απαπεινόμενος του της βασάνου ώμολόγησε, Dem. p. 1172, 14. Aelian. b. Suid. s. v. σιρεβλούμενος Βgl. Bochart. hieroz. 1, p. 694.: übertt., παπατεινόμενος υπό ποσάγρας, Ath. p. 536 Ε., Δαπατεινόμενος υπό ποσάγρας, Ath. p. 536 Ε., Δαπατινόμενος υπό ποσάγρας, Ath. p. 536 Ε., Δαπατινόμενος υπό ποσάγρας, Ath. p. 536 Ε., Δαπατινόμενος την μαχην, Lidan. 4, p. 629, 15. β) durch Ausbehnen einrenten, einrichten, einrichten, niederten, niederten, niederthauen, auwbeingen, Plat. Pol. β) durch Ausbehnen einrenten, einrichten, einrichten, als χήν, Plat. Tim. p. 58 Ε.; επὶ τουδαγος. Plut. Popl. 6. — 3) ξιατά τη πουδαγος. Plut. Popl. 6. — 3) ξιατά τη πουδαγος. Plut. Popl. 6. — 3) ξιατά τη πουδαγος. Plut. Popl. 13.: übtr. hemmen, ξως τὰτάς μεθη, γίνα, Plut. Popl. 13.: übtr. hemmen, ξαπαπείσηπο, verst. πέσπος, LXX. μ. Χ. χατατείσημένως, απόν. part. ps. pass. von

κατατέρπω, verft. τέρπω, LXX; q. A. κατατεταγμένως, adv. part. pf. pass. bon κατατάσσω, geordnet, DS. ex. Vat. p. 18 Mei πατατεύχω, (τεήχω) gubereiten, gurichten machen, Qu. Sm. 7, 676.

zerany ρόω, (14 γρόω) mit Miche bebellen Arist, meteor. 2, 8., Strab. 5, p. 247.6. p. 269. — 2) in Liche verwanteln, Jo. Dansu. κατατεχνέω, (τέχνη) tuntile bereiten, Philo 1, p. 608, 36.

κατατεχνολογέω, f. ήσω, (τεχνολογέω) tunftmaßig behandeln, abhandeln, befchreiben, Greg. Naz.

ουτε κατατεχνος, ον, (νέχνη) funftool, funftide Kλέ-brang Plut. Mor. p. 78 B.; Beiw. des Kallingdot, 5, 30.; Vitrus. 4, 1, 10. (Bgt. Sillig catal. aris. p. 124.)

κατατήκω, f. ξω, (τήκω) zufammenichmele zen, zerschmeigen, verzehren, xedra, Od. 19, 206.; άξηα κατατήπει πύος Plat. I'm. p. 61 A., Hdt. 2, 87. b) überte., verzehren, anfreiben, enteräften, räg rέχνας εξς x1, bit K. reiben, enteraften, τάς τέχνας εξς 11, de 3. muhfelig worauf verwenden, DH. de 3dm. vi dic. in Dem. 51. ξ. Ε. ξ. καταταξεῖς δάκρος ώπας, Theoer. epigr. 6, 1.; τὴν ψοχὴν λύπαις, DL. 8, 19. — Med. ετίξωπεἰχαι, χιών. Od. 19, 205., Plat. Tim. p. 65 D., úbεττ., biníξωπίλει, γτος, fich bergebren im Letza, Od. 19, 136., Soph. 9T. 136. Κλ. 187. Anth. 10. 41.: ξαρχ. τικός Χεπ. cont. xαιατειχίζω, f. ίσω, = εντειχίζω, Aen.
ges. 2, 19 (jet ένετειχίστο), mit Mauern
mgeben, Schol. II. 19, 99.

κατατειχογράφεω, falft f. κατατοιχογραέω, w. [.

κατατειχοιρομαί, = τεκμαίρομαι, Cyrill.

λ Julian. 2, p. 52.

κατατειχοιρομαίς συν διαλουν δια

Ratationia 1253

κατατίσημα, ε. δήσως, κατ.: κατάθην, δ. δ. μο. 1. 1284, 2., Isocr. p. 211 R. ο) πόλεμον, δεπ. ματόθημαν ής κατώθημαν μίπν., coni. κατώσουν ε. κατώθημαν μίπν., coni. κατώς μεν., inf. κατάθερμας κατώθερη, ε. κατώθερη, ε. κατώθερη, coni. κατάθερμας ε. κατάθθημας ής κατάθερη, ε. κατάθερη, coni. κατάθερμας ε. κατάθθημας ής κατώθερη, ε. κατώθερη, coni. κατάθερμας ε. κατώθερη, ε. κατώθερη, coni. κατάθερμας ε. κατώθερη, ε. κατώθερη, ε. κατώθερη το μένετες ε. κατώθερη το μένετες ε. κατώθερη το μένετες ε. κατώθερη το μένετες ε. κατώθερη το μένετες ε. κατώθερη το μένετες ε. κατών, με το δύριας, ε. κατών, ε. λ. ε. κατών, ε. λ. ε. το δύριας, ε. κατών, ε. λ. ε. κατών, ε. λ. ε. κατών, ε. λ. ε. κατών, ε. λ. ε. κατών, ε. λ. ε. κατών, ε. λ. ε. κατών, ε. λ. ε. κατών, ε. λ. ε. κατών, ε. λ. ε. κατών, ε. λ. ε. κατών, ε. λ. ε. u. A.; ober als Depositum, Ar. Beel. 603. ú. δ. bialbegriff mehr zuröckritt, a) etw. in etw. o vieterzen, entrichten, bezahlen, bes. bei. schiebetlegen, bes. schiebe Hdt. 9, 120., Ar. Nub. 245.; τινί τινος, 3mb febn, Dem. p. 416, 5. c) etw. a nwend en, sit etw., Ar. Pax 1214.: bh. übtr. von einem sic xador τι την σχοιήν, Plut. Mor. p. 135 dymnos, den man gleichsam 3mb schubig ist, Pindriam. 7, 76.: von der Grfüllung eines Berz sprichens, Soph. OC. 227. sprotewenden, Berz sprichens, Soph. OC. 227. sprotewenden, DH. 4, p. 427. sq. etw. different sime pass. μη κάτην προς θμάς κατατεθεί, Du. d., p. 427. 14. e) πολιά at μακραί im pass. μη κάτην προς θμάς κατατεθεί, Du. d., p. 427. 14. e) πολιά at μακραί im pass. μη κάτην προς θμάς κατατεθεί, Baston od. Ateldra τεύχεα έπι γαίη, Il. 3. δreude, Soph. OC. 1218. sprichens, Soph. OC. 1218. sprichens, Soph. OC. 1218. sprichens, Soph. OC. 1218. sprichens, Soph. oc. 1218. sprichens, Soph. oc. 1218. sprichens, Soph. oc. 1218. sprichens, Soph. oc. 1218. sprichens, Soph. oc. 1218. sprichens, Soph. oc. 1218. sprichens, Soph. oc. 1218. sprichens, Soph. oc. 1218. sprichens, scription, fich um etw. nicht kömmern, nicht beach; burchobren, burchfossen, κατατετοημένας σή-ten, Plat. Prot. p. 348 A.; λόγους, id. Timae. εαγγες, Plat. Tim. p. 70 C., Plut. Mor. p. p. 59 D. d) τινά είς τινα τόστον, Imb sich 689 C.; ζεύλινον περίβολον κατατετοημέ-bom balse und wohn schaffen, s bringen, bes. νον, Strab. 15, p. 702., Diose. — Att. κατα-als sietenspron. νοπ βαίζε und wohin [φαίτει, εντιαgτα, στι. τους, στι. αίνως, †.
αίε Cefangenen, τους πρέσβεις .. είς Δίγιναν, τιτραίνω, †.
Τίτραίνω, †. κατατρώσω, (τιτρώσκω
Βία. 3, 72.; ήμας είς το οίκημα, Dem.) κατατιτρώσκω, f. κατατρώσω, (τιτρώσκω
83\*\*

Κατατιτύσχω irr.) mit Wunden bebeden, über und über ver- frannt, = gezogen. abwärts gefrannt ob. gerice wunden, Xen. An. 3, 4, 26. 4, 1, 10., Pol. lit, †. — 2) weniger hoch, Vierav. 10, 15. 33. 7. 6. u. A.: übir., κατατετρωμένοι τάς ψυχάς, Philo 2, p. 25. κατατίτύσκω, (τιτύσκω) wonad vos, im med. Kust. p. 1331, 15. (rervoxe) wonach zielen, reκατατλάω, verft. τλάω, Hesych. χαιατμήθην, verft. τμήθην, schnittweise, schneibend, Tzetz. exeg. in Il. p. 4, 21. 129, 9. κατατοιχογραφέω, f. ήσω, (τοιχογραφέω) Schmabichriften an bie Banbe ober Mauern τρώγω. schmabschriften an vie Rounde voet votaut... schreiben, Schmabschriften anschlagen gegen Einen, revoc, eigentl. die Wande gegen Einen vollschreiben, Strab. 14, p. 674. κατατοκίζω, f. ίσω, (τοκίζω) burch Bin-fen von geborgtem Gelbe berunterbringen, jum Bettler machen, änavras .: Alyrvijas zara- f. (500, Att. 160, (2000uarlio) übet und über rox(sop avastárous enolyse, Marcollin. v. Thuc. p. 39 Bip. — Pass. dadurch herunters Thuc. 7, 80., Pol. 15, 13, 1., DS., Lac. u. X. gebracht werden, herunterstommen, verarmen, b. da on Schiffen, gang led machen, Thuc. 7. Bettler machen, απαντας . ε Αλγινήτας καταgrotum weten, getuntertonnun, betunnen, Arist. Pol. 2, 12. πατατολμάω, £ ήσω, (τολμάω) sich kühn, breist ob. frech benehmen gegen Einen, m. gon. ihm trogen, Arog beten, sich an ihn wagen, 41. 8, 10. 

mit den Sisteihen kongentrisch laufenden Gange, die mit den keilschring herabschrenden Areppen die mit den keilschring herabschrenden Areppen die mit den keilschring herabschrenden Areppen die mit den keilschrenden Areppen die mit den keilschrenden Areppen die mit den keilschrenden Arabschrenden die den der keilschrenden Areppen die den der keilschrenden Areppen die den der keilschrenden Areppen der keilschrenden Areppen der keilschrenden Areppen der keilschrenden Areppen der keilschrenden Areppen der keilschrenden Areppen der keilschrenden Areppen der keilschrenden Areppen der keilschrenden Areppen der keilschreiden Areppen der keilschreiben Aren Bestellen arbauene auf den der keilschreiben Aren Bestellen arbauene auf den der keilschreiben Aren Bestellen arbauene auf den der keilschreiben Aren Bestellen arbauene auf den der keilschreiben Aren Bestellen arbauene auf den der keilschreiben Aren Bestellen arbauene auf den der keilschreiben Aren Bestellen arbauene auf den der keilschreiben Aren Bestellen arbauene auf den der keilschreiben Aren Bestellen arbauene auf der der keilen der k Bem Athenischen) die in den Felfen gehauene auf den breifigiabrigen Waffenfillfund, ondor-Band hinter den Sigreihen. Die Stelle des Har-poer. lautet: 'Ynegedige er to xara Anto-Gestalt von Bubldirnen auf die Böhne gebracht obervorg na nadiguerog natu und tij natur-batte, mit obsedier Anspielung auf annerso. σσένους και καθήμενος κάτω υπό τη κατα-τομή. Φιλόχορος δε εν έκτη οιτως. Αίσχοιώος Αναγυράσιος άνεθηκε τον υπές δεάτρου τοί-ποδα καταργυρώσας, νενικηκώς τῷ πρότερον έτει χορηγών παιοί καὶ επέγραψεν ἐπὶ την καταιομήν τῆς πέτρας. Uebrigens vgl. l'hot. p. 143, 22., BA. p. 270, 21., Poll. 4, 123. δατ διάζωμα hált es Grodded in Wolfii anal. 3, p. 102. 104. — 3) = καταγρασίο. Ora-

3, p. 102. 104. — 3) = καταγραφή, Pros fil, Hesych. 55.: των προτέρων οἰον σκευαρίων, καιπετεριμμένων, Piat. Aloib. 1, -p. 113 Ε.
phyl. Sim. Hist. 3, p. 120, 5 Bonn.; von
κατάτονος, ον, (κανατείνω) herunterge: γνυμι vetb., Xen. Cyr. 6, 2, 32. b) bh. don.

tet, †. — 2) weniger hoch, Vitrus. 10, 15. κατατοξεύω, (τοξεύω) mit Pfellen nichenschieflen, erschieflen, revå, Hdt. 3, 36. Thue. 3, 34. Xon. Holl. 4, 7, 6. u. X. δ. 3. dbt., ηματιδοσιν καινοίς και διανοίαις, Ar. Nub. 941. — 2) zerschieflen, †. κατατόπουν, το, ber (Militairs) Posten, Const. Tact. p. 50. Byz. u. E påt: κατατράγεϊν, inf. aor. 2. act. 34 κατατρώγου.

τρωγω. κατατράγουθω, fondu, (τραγωθω) nach tragischer Weife schilbern, το συστύχημα, Kom. p. 205. 373.; bb. pomphaft ob. abetricten foll-bern, beschreiben, ro zakkos, Ach. Tat. 6, 4, u. a. Spat: oun Scheltworten, Ach. Tat. 8, 9. και αι ραυματίζω, ion. και αι ρωματίζω, Hat.,

καταιρέπω, f. 1/ω, (τρέπω, irr.) gang umbre ben, ummenden, bh. in bie Blucht ichlagen,

von Kleibern, a) eigentl. Sopas alywy, Theogn.

ατιασταξις, εως, ή, (χαταστάζω) bas det δετε δύτάμετη, Galen. gloss. p. 565.

παταστάσιάζω, f. άσω, (σταστάζω) burch τώτα, ε scinen Gegner od. die andere Partei brügen, την βουλήν, Plut. Pericl. 9., Theopomp. b. Ath. p. 609 B., Ds. 19, 36. — Pass., Xen. Hell. 1, 6, 4., Dem. p. 1081, 12. 1301, 13., Arist. Pol. 5, 6. u. X. — Dav. παταστάσιαστικός, ή, όν, αμετάθτετείζη, unswillig, θουδε, Heliod. 7, 19.

παταστάσιαστικός, ή, όν, αμετάθτετείζη, unswillig, θουδε, Heliod. 7, 19.

πατάστάσις, εως, ή, (καθίστημι) I) trans. 1) dos Hintellen, Xnord nen, die Xnord nung χουδε, Aesch. Ag. 23., Ar. Thesm. 958.: των δένδρων, die Pstangung, Theophr. CP. 3, 7, 5. d) die Cinfegung, Best allung squiper mattel, των αρχόντων, Plat. Pol. p. 414 A.; δικαστών, id. p. 425 D. u. X.; μπά την κατάσταστν θύσας τοις θεούς, μακά την κατάσταστν θύσας τοις θεούς, μακά την κατάσταστιν θύσας τοις θεούς, μακά την κατάσταστιν θυσας τοις θεούς, μακά την κατάσταστιν θυσας τοις θεούς, μακατείχω, στείχως (στείχω) τέτεια, θεταπατέχω. (στείχω) τέτεια, θεταπατέχω, (στείχω) τέτεια, φταπατέχω, (στείχω) τέταν τίπιξητικήτητη τας φάρδους, DH. 8, 44. β. β. 8, 141. 9, 9. e) die Darftellung, Hdt. 3, 46. 8, 141. 9, 9. e) die Darftellung, θταπατέγιας τα διαστέχους του απατέχω, (στείχω) τα διαστέχω, (στείχω) του απατέχω, (στείχω) τα διαστέχω, (στείχω) τα διαστέχω, (στείχω) τα διαστέχω, (στείχω) τα διαστέχω, (στείχω) τα διαστέχως των διαστέχως των διαστέχως των διαστέχως των διαστέχως των διαστέχως των διαστέχως των διαστέχως των διαστέχως των διαστέχως των διαστέχως των διαστέχως του διαστέχως τα διαστέχως του διαστέχως του διαστέχων του διαστέχως του διαστέχως του διαστέχως του δ

13, 4.: m. dat., φάλαφα ἀροῷ καταστάζοντα, Eur. Suppl. 587.; Ποίαντος νίον νόσφ καταστάζοντα διαβόφφ πόσα, f. v. a. habere pedem alialnetem sanie, Soph. Phil. 7.; m. gen., Βωμός, Τελλην οὐ καταστάζει φόνος, Εν. 17. 72. Hel. 991. — 2) trans., batauff, batheritefin, οὐ (νεκροῦ) καταστάζω φόνος, Εν. 17. 72. Hel. 991. — 2) trans., batauff, batheritefin, οὐ (νεκροῦ) καταστάζω φόνος, κατά Rec. 760. HF. 934.: betthufeln, acc., Εν. 141.; m. hopp. acc., Soph. Phil. 812. — 3) übette., νώτου καταστάκι λατασταλμεύω, (σταθμεύω) είπαματτίτεις πάρματος, 19 π. 2) mit είπαματτίτεις bettegen, baburd briden, 19 π. 2) mit είπαματτίτεις bettegen, baburd briden, 19 π. 2. γενος γενος 11.5., Plat. Pol. p. 426 c. u. Χ.; δέρος γενος β. 15., Plat. Pol. p. 426 c. u. Χ.; δέρος γενος β. 15., Plat. Pol. p. 426 c. u. Χ.; δέρος γενος β. 15., Plat. Pol. p. 426 c. u. Χ.; δέρος γενος γε

καταυγασμός, ό, bie Beleuchtung, Erhels (αὐχήν) auf ob. über bem Genic, bem Raden, lung, Plut. Nic. 23. πλόκαμοι, Anth. 5, 73., Atlianas.
καταυχέω, f. ήσω, (αὐχέω) febr großpraß: καταυγάστειρα, ή, fem. vom folg., Orph. b. 8, 6. len, febr ftolg fein auf etwas, 1101, Aesch. Pers. 344. † καταυγαστής, ήρος, ό, ber Beleuchtenbe. καταύγεια, ή, bie Delle, Delligteit, Aristeas de LXX. p. 328. χαταιχαιος, ον, (αυχμός) fehr troden, fehr burre, Theophyl. ep. 8. u. o., Said. καταύω, (αυω) perfengen, perbrenten, perκαταυγέω = καταυγάζω, im pass. ἀστέρες καταυγούμενοι ύπο τοῦ ήλίου, Gemin. el. astr. 10. (Schneid. ecl. phys. Sp. 417.) καταυσάω, f. ήσω, (αυσάω) poët. f. κατειπεῖν, anfagen, angeben, Soph. Ant. 86. Dau. tilgen, Kunt. p. 1547; 60. ans Aleinan. (fr. 120.) ngl. Ecb. z. Soph. Ai. p. 337.
naragwäs, ov u. ä. d. auch naragwyss. ados, 8, 71, (zarnq ayeis) bet herinterschingt, Schlemmer, Fresser, Aesch. u. Myest. com. b. Poll. 6, 40., BA. p. 105, 20. 186., we salid zaragvyās. S. bes, 200. 8. Phryn. καταυθησις, εως, ή, bas Ansagen, lautes Reben ob. Schreien, Hippocr. έπαγγ. 3. C. p. 298, 50. zaracayeir, inf. sor. 2. gu zareosim, aufessen, auffressen, verzehren, 11. 2, 317 (mes.), Epicharm. b. Ath. p. 85 D., Ar. Av. 42. d. u. X. b) übertr., πυο κατέφαγε το όλο-κπότωμα, 1 Reg. 18, 38. — 2) verfressen, s. v. επεντρυφήσαντος; τινί, Menand. exc. hist. p. 407, 20. b. Byz. mit Fressen burchbringen, Od. 3, 315. 15, 12; την πατρώαν οὐσίαν, Aeschin. adv. Tim. 96., Menand. 6, Ath. p. 166 C. (In ber LXX. zarauderiem, verft. auderiem, herrichen über 3mb, 11vos, Byz. zaraudi, adv. auf ber Stelle, f. zaraurobi, findet sich d. das dem sut. Edouar analege zarayayopan; zarayayonan ib. Proverb. f. 26. f. xar' aldı, Od. 10, 557. 21, 55. u. fonft b. Hom. 30, 17. f. χαιαη άγοιεν.) raraulantian, f. low, (αὐλακίζω) befurchen, beachern, auct. Chr. pat. 1479.

καταυλέω, f. ήσω, (αὐλέω) Cinem auf ber Fibte vorspielen, τινός, Plat. Legg. p. 790 E., Aol. HA. 12, 44. b) einen Ort mit Fibtem καταφαιδούνω, verft. φαιδούνω, etheitem, heiter machen, Jo. Chrys. u. X. zarny nivopini, (y nive) fichtbak werben, to Soph. p. 232 B.; m. inf., id. Legg. p. 811 D. Asi. 11A. 12, 44. D) einen Det in gweien spiel erfüllen, row ronov, Ath. p. 624 B. — 2) Einen burch Flotenspiel verganden, einnehmen, bezaubern, Plat. Pol. p. 411 A., Alcipher. 2, 1, p. 198. Bergl.; auch im Flotenspielen besiegen, übertreffen, row 7: auch übhyt einnehmehr καταφανίζω, perft. καταδηούν b. Hesych. fchein bringen, Basil. 3, p. 315 A.

Epict. diss. 1, 25, 15. παταυτόθι, adv., auf ber Stelle f. 26. f. γράες ποικίδοις γαρμάποις καταφαρμακίδατα αὐτόθι, Hom. vgl. Spign. g. II. 10, ουσαι τὰ πρόσωπα, Luc. Amor. 39.: bab. 273.: aber b. Ap. Rh. 2, 16. 776. 4, 537. bezaubern, bezeren, Plat. Phasedr. p. 248. K. mohl richtig.

xaravxerios, a, ov, auch gweier Enbungen, Dion 3.

zaraparraço, fichtbar machen, gum Bor καταφαντός, όν. (κατάφημι) με Μίομι, ορρ. άποφαντός, DL. 7, 65. πατάφαρκτος, ον, Γ. πατάφρακτος. pict. diss. 1, 25, 15. [3, 21.] χαταφαρμάχεύω, (φωρμάχεύω) mit elnm χαταυτίχα, f. 26. f. χατ' αὐτίχα, Thoocr. Arzeneis ob. Baubermittel befalben, bestreiden,

2) vergiften, burch Wift tobten, reva, Plut.

dreiglovosa την αστης καταφέζει της έξυος, itscal. 3.

Achill. Tail. 1, 3.; οδιω βαφείαν καταφέζειν την δίκελλαν, b. i. mit einer so schweren Hade Bustucht, Basil. 3, p. 134 D. ατδείτεη, Luc. Tim. 7.; βαθείας (8c, πληγάς) κατάφευδις, εως, η, die Bustucht, Thuc. κατάφ., tief hinein haden, ib. 40.; κατοίσω 7, 38. 41.

σει κατάφην, ich will bir noch einen dritten der πρέξερει, απόφηνει, Soph. OT. 506., μυθανεμ, id. dial. deor. 8, 1.; τῷ δίφει, λατεί. Μεταμί. 3, 6. — 2) καταφάναι, κατείται. Μεταμί. 3, 6. — 2) καταφάναι, κατείται. Μεταμί. 3, 6. — 2) καταφάναι, κατείται. Μεταμί. 3, 6. — 2) καταφάναι, κατείται. Μεταμί. 3, 6. — 2) καταφάναι, κατείται. Μεταμί. 3, 6. — 2) καταφάναι, κατείται. Μεταμί. 3, 6. — 2) καταφάναι, κατείται. Μεταμί. 3, 6. — 2) καταφάναι, κατείται. Μεταμί. 3, 6. — 2) καταφάναι, κατείται. Μεταμί. 3, 6. — 2) καταφάναι, κατείται. Μεταμί. 3, 6. — 2) καταφάναι, κατείται. Μεταμί. 3, 6. — 2) καταφάναι, κατείται. Μεταμί. 3, 6. — 2) καταφάναι, κατείται. Μεταμί. 3, 6. — 2) καταφάναι, κατείται. 3. id. dink. Inevotr. 13, 1. b) herunterwers
fen, einreissen, niedetreissen, zers
fidreits πύργους Pakl 4,64, 11. c) nieders
legen, erlegen, bezahlen, äργυρου 
δεσχίλια τάλαντα, Pol. 1, 62, 9. 33, 11, 6. δίνια, daß er so besissen, ματης τοῦι
δεσχίλια τάλαντα, Pol. 1, 62, 9. 33, 11, 6. δίνια, daß er so besissen, ματης τοῦι
δεσχίλια τάλαντα, Pol. 1, 62, 9. 33, 11, 6. δίνια, daß er so besissen, ματης τοῦι
δεσχίλια τάλαντα, Pol. 1, 62, 9. 33, 11, 6. δίνια, daß er so besissen, ματης τοῦι
δεσχίλια τάλαντα, Pol. 1, 62, 9. 30, 11, 6. δίνια, δίνια, δια τοῦι Πόντου κατεφήμισε λόγος,
σεξη Μπλ. δια δεστρές, Luc. Hermot. 12. Dionys. Byz. b. Balden. z. Hdt. 4, 86,
ω-3) wohin bringen, έγκλημα ἀπό τούPlut. Cic. 41.; καταπεφήμισται, Pol. 16,
του ταῦι διαιτητοῦ ἐφ' ἔτερον δικαστήριον,
bot είπ andeses Gericht bringen, deserre, Dem.
γε τοῦς θειδιές bringen, deserre, Dem.
γε τοῦς δειδιές bringen, deserre, Dem.
γε τοῦς δειδιές bringen, deserre, Dem.
γε τοῦς δειδιές διας δενούν κατήν κατή
μες καταπεφημισμένος, Plut. Κυ
μες Σαρδόκα, Pol. 3, 24, 11. — Ρασε.
γε καταφθάνω, (φθάνω, irr.) guvortommen,
καταφθάνω, (φθάνω, irr.) guvortommen,

παταφανώ 1287

καταφανώ (φωρμάσσω) = bem vors
berg., κατά με εφάρμαζας, Hdt. 2, 181.
Plut. Dion. 14.: úbetri., λογισμοῖς το πάνος, Greg. Nyss. 2, p. 947 Α.
 κατάφαζας, εως, ή, (κατάφημι) bie Bejas
bung, οpp. ἀπόφασις, Plat. Def. p. 413 C.,
λτist. Eth. 6, 2., Luc. Gall. 11.
 καταφανίω, (φατίζω) betheuern, geleben,
καταφανίω, (φατίζω) betheuern, geleben,
καταφανίω, (φατίζω) betheuern, geleben,
ναταφανίως, (φατίζω) betheuern, geleben,
καταφανίως, (φατίζω) folieft maden,
betheinern, geringidagen, Plut. Alex. 48., Κυμπατη. Ενεί είσιος του είσιος του είσιος καταφερομένων επί τους διαθέσνιας,
ναταφεργώ, εξέ, εκαταφλέγω, ω. ε.

Εναιμανικούς καταφερομένων επί τους διαθέσνιας,
ναταφεργώ, εξέ, εκαταφλέγω, ω. ε.

Εναιμανικούς καταφερομένων επί τους διαθέσνιας,
ναταφεργώ, εξέ, εκαταφλέγω, ω. ε.

Εναιμανικούς καταφερομένων επί τους διαθέσνιας,
ναταφεργώ, εξέ, εκαταφλέγω, ω. ε.

Εναιμανικούς καταφερομένων επί τους διαθέσνιας,
ναταφεργώ, εξέ, εκαταφλέγω, ω. ε.

Εναιμανικούς καταφερομένων επί τους διαθέσνιας,
ναταφεργώς καταφερομένων επί τους διαθέσνιας,
ναταφεργώς καταφερρικους καὶ έμπνηματών και εκατάσους καὶ εμπνηματών καὶ έμπνηματών  Dion. 44.: o duyros zaraufgerai, bas licht brennt herunter, Plut. c) wiber Bils zarayepym, f. 88. f. xarapleym, w. f. Bicht brennt herunter, Plut. c) wiber Bils zarayepeja, n. ble Abfchiffigeit: Die Ge- len ob. durch Bufall wohin getragen

- abertraschen, Schol. Aesch. Pers. 401.; ὁ πό- absol., Bpict. 4, 1, 67. — 2) an Beitsteit et. λεμος κατέφθασεν ἐπ' αὐτούς, LXX. Jud. Berstand abertreffen, m. gen., των 'Irdu', 20, 42.: erreichen, Byz. καταφθάτεομαι, (φθατέω) barüberhin eilen, m. acc., Aesch. Eum. 376. (vom Schol. burd) καταφθάνουσαν ετί.). καταφθέγγω, (φθέγγω) wiederhallen, Horapoll. 35, 7 Leem. καταφθείοω, f. φθερώ, (φθείοω) verbers ben, vernichten, Aench. Pern. d., Soph. OT. νεη, νετπιάτεη, Aesch. Pers. δ., Soph. OT. 331., Plat. Legg. p. 697 D.; καταφθαρείς, Ηρίcharm. b. Ath. p. 236 B.; καταφθαρείς εν ματουλείον τον βίον, Menand. b. Harpoct. s. ν. ματουλείον. εν πενία και νόσοις καταφθείρεσθαι, Luc. Jup. Tr. 19. καταφθείνου, ξυ Grunde richten, vernichten, h. Cer. '354., Theocr. 25, 122. (nach Reinete. — 2) intr., Anth. 5, 239.; cod. Pal. richtia καταθνώσου.) richtig καταθνήσκω.) comig καταθήσκω.) μα Grunde gehen, untergehen, vergehen, hinschminden, επέων καταίος οὐ κατέωθενε, Pind. Isth. 8, 51.; νόσω, Soph. Phil. 266.; πήματα, id. El. 252.; γήρα πενθέω, Bur. Alc. 622.; σωμά, Theophi, HP. 9, 16, 5.; sor. καταψθενήσας, Pint. Mor. p. 117 C.; pf., loχνός και κατεφθινηκώς, Plut. Cic. 14. Mor. p. 621 K.: νέος την κόμην κατεφθινηκώς, mit vernachlässigtem Daar, καταφ Epict. 4, 11, 25. (In trans. Botg nirgends.) Schreden καταφθέω, f. έσω (Hom.), aor. 1. κατέ- DC. 39, παταφοίω, τ. εσω (Hom.), nor. 1. κατέ- DU. 39, 14. 36. 41, 51. — Pass. in Schrift opsian, pf. pass. κατέφθίμαι, pisqpf. κατέ- km ob. in Furcht gerathen, fich forchten, λε. Θειμην, auch nor. sync., (φθω, irr.) zu km ob. in Furcht gerathen, fich forchten, λε. Θειμην, αυτά μεν φθέσας κατάφολος, ων, (φόρως) νου Kurcht war κατάφολος, ων, (φόρως) νου Kurcht war γαμψώνυχα παρθένον, Soph. OT. 1198.; Dion. 4.; m. acc., νου Ginem ob. etmos, τινέ οδι. τι, Pol. 1, 39, 12, 2, 21, 6. 3, 107, 15. 697. — Pass. zu Grunde gehen, untergehen, bei πατάφολος δείμους κατάφολος κατάφολος κατάφολος κατάφολος κατάφολος κατάφολος κατάφολος κατάφολος κατάφολος κατάφολος κατάφολος κατάφολος κατάφολος κατάφολος κατάφολος κατάφολος κατάφολος κατάφολος παλαιάς δαίμονας χαιαφθίσας, Aesch. Eum. 697. — Pass. au Grunde geben, untergehen, untommen, verschwinden, πια χατέφθιτο, die Borrathe waren ausgezehrt. Od. 4, 363., Aesch. Pers. 311., Soph. Phil. 346. OT. 970.; ως χαιαφθίσει ως ως εξείς, ο daß du umgetemmen warest, Od. 2, 183., Ap. Rh. 3, 767.: bes. im part. χαιαφθίμενος, umgesommen, toti, IL 22, 288., Od. 3, 196., Ap. Rh. δ., Anth. app. 3.; γεχύεσσι χαιαφθιμένοισιν, Od. 11, 491.: olar. bie Kotten. Schotten. b. Cer. 348. 491.; plur., bie Tobten, Schatten, h. Cer. 848. (χαπη θέμενος f. χαταη θέμενος, b. Kur. Suppl. 984. El. 201., 1299. Rhos. 378.): άβεττι., φέγγος ήλιου κατέφθιτο, war verlojden, Aesch. Pers. 369. (Das praes. u. impl. nirgends.) Assa. reis. 303. (pas. praes. u. impl. nicgens.)
xaraφθορά, ή, (xaraφθείρω) das Berders
ben, Bernickien, die Zerkörung, Nerwühung,
Bernickiung, der Antergang, Ach, λεψόμοι,
Eur. Ion 1236.; ἀνδρων, Pok. 1, 49, 4. 2,
21, 9.; Ελλάσσ, id. 11, 6, 2.; τῆς χωρας,
id. 4, 67, 1.; τῶν ξογων, id. 1, 48, 8. : abertra,
φενών, perturbatio, Aesch. Choeph. 209.

erklaren, Kumath. p. 148. 151.

zeracpleyw, f. -qlezw, (qleyw) nieters
brennen, verbrennen, naven nugi, il. 22, 512.,
Hes. scat. 18.; the olulas, Plut. Caes. 68.,
Luc. Hipp. 2. ts. 6.3 dings-elgeer zen zeracpl.

Luc. Hipp. 2. th. δ. 3 damp&elger und untagl.
τον πλούερν, Plut. Anton. 74.: thertr., Kunap. b. Suid. s. v. Φήστος. Longia. 34, 4.

— Pass. verbranen (intr.); ματαφελεγθήνει,
DS. exc. p. 549, 67., Philostr.: Her. p. 140,
3 Boiss.; ματαφελεγήναι, Dio Chr. 46, p.
618,C 519 B.; ματαφελεγθήσεται, Achill. Tat.
isag. in Planes. p. 151 B. — Daty.
ματάφελευτο. συν ματροσμού και λεί το Κο zarauplextos, or, verbramit, dalig, He-

liod. 1, 1.

xaraφlekknoles, δ, ή, Städte verbrennend, Σθενελαίς, Anth. 5, 2. κατάφλεξις, εως, ή, die Berbrennung, Σεμέλης, Luc. do salt. 39.

καταφλογίζα, (φλογίζω) in Brand febra, v. l. LXX. Ps. 17, 8. v. 1. LAA. Ps. 17, 8.

πατεφλύᾶψεω, (φλυαφέω) Ginem vorichme
gen, ihm durch Echwagen taftig fallen, τινός,
Strab. 12, p. 550.; u. acc. obi., μη τι σου
πατεφλυάψησα, DL. 5, 20. u. δ. bei Spát.
παταφοβέω, f. ήσω, (φομέω) in Furcht u.
Schreden feben, πιγά, Luc. dial. mer. i3, 5,
DC. 39, 14. 36. 41, 51. — Pass. in Schreben, de.
in Furcht gerothen, fich Archten, de.

καταιροιβάζω, = φοιβάζω, Ramath. p. 466. καταφοικίσσω (φοινίσσω) roth mada, roth farben, = καταβάπτω, Hesych., Phot.,

Said. ημιαφοιτάω, ion. -φοιτέω, (φοιτάω) μα

untergenn, herunterzugehen pflegen, flet 7, 125.: ibertt, zaregobis nich nicht in neder das in n καταφοκεύω: (φονεύω) ermorben, Hdt. 1, 106. δ., Eur. Baych. 1175, Or. 535., DG. 39, 3.6.

106. d., Kur. Baych. 1176, Or. 535., DG. 39, 3.d. καταφι εά, ή, είκατωμέρω) des Gerunter tragen, stringen ec., der von oben nach unta geführte died od. Schlog, των μαχαφών, Pol. 6, 22, 4.; καιρία, id. 2, 33, 3. u. L. έκ καταφούνε, caosim, id. 3, 114, 3. ib, 13, 7.; τραθμά, έξ έπιπολής μάλλου ή καισφούς, kine tiefe M., Plus. Dion 34. — b) των φαινομένων, deductio ox apparentibus, Hippoor... p. 26, 2. — 2) dod heruntefallen Niederfallen, διεθωύν ε Plat. 

Plat. Lach. p. 183 K.; Arist. Probl. 32, 5.

παταφίλέω, f. λήσω, (φιλέω) αδτάβει, abergen, táβει β. 12, DH. 2. 43, λουμεντή, abbergen, táβει (BA. p. 115, 22.), τινά οδ.

τλ. Χεπ. Cyr. 6, 4, 10. 7, 5, 32. Μετή, 2, 33, 5.; plung Long, 2, 24.: ποιλέσ.

καταφόλέω, Long, Plut. Dat.

παταφορά, deiectiones aivi, Athup, 53 D.

καταφόλημα, τό, det Ruß, Philo 1, p.

480, 25.

παταφίλοσοφέω, (φιλοσοφέω) gegen Finen

philosophien, ταίροπαίτει, m. gen., Basil.: παταφορέω, (φορέω) = παταφίρου μετών

καταφορέω, (φορέω) = παταφίρου μετών

καταφορέω, (φορέω) = παταφίρου μετών

rue mor. p. 348 ().

nuracybysis, f, is', (xatsszogá) mit Ges
wale herabs od. wogszen fadrind, zufahrend,
fidrintish, heftig, loyoe, Iv. Chrys. — 2)
mit Schlaffuckt verbunden, voll Schlafs, Gal.
19, p. 534, 10. b) Schlaffuckt herbeiführend,
Gal. 6, p. 5463, 14. — Adv. — elxais, heftig. Jo. Chrys. u. X.

Μετάφορος, ον, = καταφερής, το κατάφορον, opp. γαληνέζον, unruhig, bewegt Arist. Prail. 23, 41 (v. l. καταφέρον). Bird mit zaray woos oft verwechfelt.

πι καταφωρος oft betweethelt.

καταφωριζώ, (φωριζώ) belaben, belaften, befrachten, m. acc., Themist. or. 2, p. 25 D.; κακοίς:καν ψυχάν, Hipparch. b. Stob. flor. 108. 81 (3, p. 391.); δνων καταπεφωρισμένων τοις επιτηθείοις, Joseph. ant. 7, 9, 3. κατάφωρτος, ον. (φόρτος) belaftet, τινός, πίτ ετικαξ, Josephi vita 2, p. 12. § 26, 8.

παταφορώσης, ες, παταφορικός, υπνος, Gml. 14, p. 364, 11. † καταφορίνηκα, τό, (καταφορίσσω) bie Ums gebung gum: Goup, bie Goupwehr. καταφοράγνομι, παταφορίσσω, Theod.

Prodr. p. 301

rroar. p. 1991 1 naraugastw. (godfw) erzahlen, berichten, Pind. Ol. 10, 68. — Dep. med. naraugaco-pas, mit not pass., betrachten, überligen. erz mägen, Hess. 4p. 246.: bemerken, wabrushma.

wagen, in 4. 49. 240.: benetten, matchegmen, maraupawoels adròv ταῦτα ποτόνντα. Hdt. 4, 76., Anton. Lib. 11.; τοῦτο παιεφράσατο, Bolon 1, 38., Dionys. Per. 884, καταφράκτης, ου, δ, (καιαγράσσω) ber Panger; die Binbe, der Berband (von der Athaköseit), Gal. 12, p. 492.

κατάφοακτος, ον, gang verwahrt, einge-fchiffen, πετρώσει εν σεσμώ, Soph. Ant. 948 (mo ble att. B. καιάσαρκτος): übertr.. 948 (100 Die att. g. xaiay again, ... beyangert, Hdn. 4, 14, 6.; Lunos, Pol. 16, 18, 10. 31, 3, 9.; lindely that, Hdn. 8, 1, 5.: raws (constitution)

ŧ

e.); δηλοις κατάπεφραγμένος, Plut. Alex. 16. ogl. 33. Grass. 24.

16. 18. 33. Grass. 24.

26. 18. 24.

26. 18. 24.

26. 18. 24.

26. 18. 24.

26. 18. 24.

26. 18. 24.

26. 18. 24.

26. 18. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26. 26.

26. 26.

26. 26.

26. 26. 26.

26. 26.

26. 26.

26. 26.

26. 26.

26. 26.

26. 26.

26.

fibren, bef. von Flassen, bie im Strome etwas lachten, nicht beachten, nicht fürchten, τοῦ χινmit sich fortsübren, Fldt. 3, 106. 5, 101.: Ισύνου, Plat. Apol. p. 28 C.; χούους και
σκου λογισμών καταπετρόσηκας τῆς διαφοο verschmähen, nicht begehren, sich nicht wogöτητος τοῦν ἐνδροῖν, Plat. Pol. p. 587 K.,
Plut. Mor. p. 548 C.

καταισθομιός, ή, όν, (καταισορά) mit Ges
watet διαμοσικός καταισορά mit Ges
watet besabs vo. wogenen fahrend, η μπαιαισομείν καταισοράμενος,
water besabs vo. wogenen fahrend, η μπαιαισομείν καταισορά καταισονήθησόμενος,
water besabs vo. wogenen fahrend, η μπαιαισομείν καταισονήθησόμενος,
water besabs vo. wogenen fahrend, η μπαιαισομείν καταισονήθησόμενος,
water besabs vo. wogenen fahrend, η μπαιαισομείν καταισονήθησόμενος,
water besabs vo. wogenen fahrend, η μπαιαισομείν καταισονήθησόμενος,
water besabs vo. wogenen fahrend, η μπαιαισομείνου, να προσμένος
να 135 Κ.; εξε τι. Χεν. Hell. 7, 4, 29. avil του τιμάσθαι καταγονηθησόμενος, Isocr. p. 135 B.; είς τι, Xen. Hell. 7, 4, 29.

— 2) zu Berstande's, zur Besinnung dommen, Hippoor. p. 309, 31. 564, 14., Plut. de superst. 3. — 3) meinen (mit Berachtung Ansecret), m. folg. ins. Hdt. 1, 66., Xen. Hell. 4, 5, 11.: bebenken, Hdt. 8, 10. — 4) im Sinne haben, worauf sinnen. την τυραννίδα, (mit Berachtung ber Gegner) auf bie Alleins hertschaft sinnen, Hdt. 1, 59. — Dav. καταγρόνηνα, τό, bie Berachtung, Thuc. 2, 62., DC. 51, 9. 78, 20.

καταφρόνησις, εως, ή, bas Berachten, Bers Schmaben, die Berachtung, Thuc. 2, 62., DH. de or. ant. 2., DS. 1, 93.: ber (bamit gui sammenhangende) übergroße Stole, Thuc. 1, 122. j. **E**.

καιαφρονητέον, adi. verb. μα καταφρονέω. gu verachten, Ath. p. 625 D.

χαταφρονητής, ου, ό, ber Berachter, Plut. Brut. 12., Philo 2, p. 593, 18., Joseph. b. Jud. 2, 8, 3.

καταφρονητικός, ή, όν, gum Berachten geborig, sgeschielt, sgeneigt, verachteno, Arist. Eth. 4, 3., Plut. Mor. p. 40 f., Sext. Emp. adv. Math. 11, 104. — Adv. -1220c, Xen. Hell. 4, 1, 17. 5, 3, 1., Dem. p. 1075, 11., Philo 1, p. 297, 30., Plut. Lys. 11. Caes. 2. Philo 1, p. 297, 30., Plut. Lys. 11. Caes. 2, παταφρονικός, ή, όν, f. Ε. f. παταφρον-ντικός, Gal. comm. 2. in Hipp. epid. p. 74. — Adv. -νικώς, App. Civ. 2, 45. . Lo-beck. parerg. δ. Phryn. p. 520. παταφρονιζώ, (φωρνιζώ) beforgen, Pol. 28, 11, 10. — 2) versudiren, Ar. Nub. 857.

† καταιρούας μα, τό, ber Ucbermuth; von καταιτουάττομαι, dep. med. (η ρυάττομαι) eigtl. bagegenichnauben, vom Pferde, bas fich wiber bas Bebig ftraubt; bb. ubertr. fich hoffartig ob. übermuthig betragen, inntely Ray, Han, Hon. 8, 1, 5.: ναῶς (constrain, mit Berbeit versehen, opp. ἄψρακτος), strain, mit Berbeit versehen, opp. ἄψρακτος), strain, mit Berbeit versehen, opp. ἄψρακτος), strain, strain, mit Berbeit versehen, opp. άψρακτος), strain, str

Aeschin. p. 83, 39.

grulas, ftammweis, nach Stammen, II. 2, 668., Opp. Hal. 3, 644. καταφυλάσσω, -ττω, f. ξω, (φυλάσσω) bewachen, bewahren, behåten, Ar. Kocl. 482.

καταφυλλοροίω, f. ήσω, (φυλλοροίω) bie Blatter fallen laffen, bas Laub verlieren, bb. abertr. verwelten, τιμά κατεφυλλορόησε πο-δων, Pind. Ol. 12, 16.

κατάφυλλος, ον, (φύλλον) blåtterreich, frants reich, κήποι, Strattis b. Ath. p. 69 Å (nach Ronj.).

παταφύξιμος, ον, (παταφεύγω) mobin, wos u man flieben ob. feine Zuflucht nehmen kann,

κ., Luc. de luct. 5.

παταφύτουργέω, f. ήσω, — φυτουργέω, β. ήσω, (φωνέω) burchtonen,

παταφωνέω, f. ήσω, (φωνέω) burchtonen,

mit feiner Stimme erfüllen, τα άλση, Greg.

Naz. — 2) — ταράσσω, Hesych. — Dab.

καταχαρία, τό,

az. — 2) = ταράσσω, Hesych. — Dab. κατάχαρμα, τό, (καταχαίρω) bie Chabens † καταγώνησες, εως, ή, bas Crfallen mit freude und der Gegenstand derfelben, Theograber Stimme.

παταφωράω, (φωράω) auf bem Diebstabl. auf der That ertappen, s erwischen, Aol. VH. 6.3 dh. überfähren, knisovkeiorrac, Thua. 1, 82.: entbeden, verrathen, Thua. 8, 87., Luc. Gall. 28.: bemerken, merken, Xon. Cyr. 8,

7, 17. zaráφωgos, ον. (φως) ertappt, áberführt, bemerkt, Plut. Met. p. 801 B.; έχ τουταν πολλοίς έγενειο κ., Ael. VH. 12, 58., Zosim. 4, 13. 8. 4.: bh. erwiefen, offenbar, beutlich, ar u, n. regun nernrai, DH. de art.

zhet. 5.; κατά η ωρος της γνώμης γενόμενος, Plut. Cat. min. 64. καταφωτίζω; f. low, (φωτίζω) betzuchten, grieuchten, schellen, Anth. 9, 178.

nit lautem Geichter verspotten, verabhnen, παταχήνη, πωιαγελώση, μυπτηρίση, έξουθε-

Schabenfreuberhaben, Hde. 1, 199. ; Ent vere, id. 7, 239. — 2) sich febr freuen, Aleiphr. 2, 4. raraxaluiam, (xulajam) auf 3mb Geine

hageln, 3mb mit, einem Steinhagel überichteten, ruvos, nierexalatinans aurauv aipe wert rous Moons, Luc. Gall. 22.

καταχάλάω. L. άσω, (χαλάω) berablaffen, LXX los. 2, 15. — 2) gerftoren, Schol. Thuo.

παταχαλκεύω, (χαλκεύω) Erz berarieka, einfchmeizen, Plut. Lys. 17.; ανδριάντα ἀνδριάντα Κασάνδρου καταχαλκευόμενον (Reiske: κατα-χωνευύμενον), id. Mor. p. 559 D.

κατάχαλκος, ον, (χαλκός) mit Erz ober Rupfer belegt ober bebeckt, διέα, Eur. Heracl. 177.; πεδίον, id. Phoen. 110 (vgl. Il. 20, 156.).: übhyt bebectt, beschüt, id. IT. 1246. Davon

narayalnow, veretzen, vertupfern, mit Erg ob. Aupfer bebeden ob. überziehn, Hat. 6, 50.; τόπον θυρίσι, einen Ort mit ehernen Thuren vetwahren, Heraclid. b. Ath. p. 521 F., DS.

xαταγάσζομαι, f. (σομαι, (χασζομαι) dep. παταγάσζομαι, δ. (σομαι, (χασζομαι) dep. med. gefällig fein, willfahren, aus Gefälligkit pfropfung, Pfropfung, Gal. 2. p. 263, 7. u. δ. κταγάσζομος, εως, ή, das Bepflangen, Clem. geben, τινό, Lys. p. 103, 26., Plat. Gorg. Al. p. 277., LXX.; von p. 513 D.; Πολύευχτος ταῦτα πειαθελείτων χριακούτειος (κυντείω) hendlenen. ΑΙ. p. 277., LXX.; υση χαταφύτεψω, (φυτεύω) δερξίαηξει, τὴν ἀγοραντικών, (φυτεύω) δερξίαηξει, τὴν ἀγοραντικών, (φυτεύω) δερξίαηξει, τὴν ἀγοραντικών, 2 με. 13. Luc. νετ. 1, 29.: εἰπθτάθει: τοὺς ὀδύντας τοῖς χείλεσεν, Εμπατη. p. 138. χατάφῦτος, ον, (φυτόν) δερξίαηξε, τόποι, p. 35 C.; τὸληθὲς τοῖς πολίταις, διε Βυθτ. p. 35 C.; τὸληθὲς τοῖς πολίταις, διε Βυθτ. χ., Luc. de luct. 5. με το δερξίαιξείς gegen διε Βυθτείς κ., Luc. de luct. 5. με το δερξία με δερξία με δε

† καταχάριστικός, ή, όν, gefällig; freigebig. καταχάρττοω, = χαριτόω, Kamath. p. 34.

χαταχάσχω, (χάσχω) ben Wund wouch aufsperren, bh. nach etwo haschen, gierig trade ten, m. gon., Nicot. ann. 4, 6, 9, 11. κατάχασμα, τό, = χάσμα, f. ε. b. Piet. Mor. p. 620 C.

π. gen., Eget. op. p. 308, 19. — 2) ich austhun, sia diffnen, ausspalten, Theaphr. CP. 4, 12, 11. — Davon

zαταχάσμησις, εως, ή, = καταχήση, δε Φορη, Spott, Heeych., Phets p. \$45, 1. παταχέζω, f. έσω, (χέζω) belacten, antactu. ε fottifen, πινός, Ar. Nub. 173. 174. fr. 207

Dinn.: 201. 2. caneyeoov, Alcie., f. Herodian. π. μ. 146., p. 24, 11. Bgl. Buttm. Gz. 1, G. 417 th γ.

narngesolfonau dep. med. (xesolfa) hand anlegen, unternehmen, Ptol. Totrab. p. 206, 206, μασογοίι.

206, μασογοίι.

206, μασογοίι.

207, μασογοίι.

208, μασογοίι.

208, μασογοίι.

208, μασογοίι.

208, μασογοίο μα το διαγειρίζομαι, exmosten, tota center, DC. 27, 6.

208, μασογοίο μα το διαγειρίζομαι σε διαγειρίζομα σε διαγειρίζομα σε διαγειρίζ

narayelorgs, pv, (gele) ber Sand gemif, in bie Dand paffend, egeruog. Ap. Rb. 3, 1189. untaltebonen ! (Kerbon) pelieden ' nuter joden , Hebyoh. s. v. zaregeiggere.

paraxeisotores, f. haa, (xedotores) burd Dandoufheben gegen ben Beltogten himmenith veros, Dem. p. 515. d. u. x., xeraxeisorenfar, ür karexeisorenfar d dhaos 100 Meidlor, ür karexeisorenfar d dhaos 100 Meidlor, Aoschin. p. 61, 6.; garatór ti-

voc. Ginen gum Tobe verurtheilen, Dem. p. 350.1 27.; m. gen. u. inf., id. Mid. 175; θάνα-τον ohne gen., Heliod. 1, 14. — Pass. DS. 13, 67. (Bgl. Schömann de comit. Att. καταχθής, ες, (αχθος) be p. 120 sqq.) — Dav. καταχειροτονία, ή, ble Berbammung durch Bottg bei Nicand. Alex. 322. bas Abstimmen bes Botts, Dem. b. u. U. 1 κατάχθησια, als pass., (α)

καταχειροτονίαν είσερχεσθαι = δίκην ήδη

κατακεχειροτονημένην είσερχεσθαι. id. καταχέω, f. χέω (Ar. Pl. 790.), aor. 1. κατέχεα op. κατέχεικ, aor. pass. κατέχυθην, ep. aor. sync. κατέχυντο, (χέω, irr.) 1) eis gentlich von fluffigen Sachen, darauf herαρτα, θατα μ βετ. 333. — Die Keminif. καταχονία, RM. p. 374, 5., Ap. Rh. 4, 1413. — 2) irbilch, τ. καταχανία καταχονία, καταχονία, και μονες, από με με το ωττιτα, m. gen. ob. dat., wordber, χιόνα, Ο. 10, 206.; νιφάσας, lt. 12, 158.; καιέχεας Ορ. p. 860, 57.

ημίν χάλαζαν. Luc. d. deor. 4, 2.; φύλλα ελλήλων, id. Herm. 79., Ar. Plut. 790. Εq. betung, Umbüfterung.

1001.; πέπλον έπ' οὐδει, bas Groand auf ben Fußboden hingleiten, nieberwatten (σπάχολος, ον, (χολή) febr aallia. Him 10011.; πέπλον έπ ουσει, δα Gewand auf χαταχολος, ον, (χολη) jege gauig, xipbem Hußoben hingleiten, nieberwalten lassen, poer. p. 1215 C. ib. 5, 734. 8, 385.; ήνεα έραξε, ib. 17, 619.; καταχοδεύω, (χορδεύω) eigentlich gu Wurtts θίσθλα χαμαί, die State gur Erde werfen, fleisch hacken: ausschieden, ausschieden, την γα-ib. 6, 134.; τείχος είς άλα, ine Weer binads στέρα, Hdt. 6, 75.; έαυτον, Longin. de subl. sturgen, ib. 7, 461.: διλαείς άντλον χατέχυντο, 31, 2. 1 το άντου σωμα, Asistid., 1, μ. 167.: gers sisten hinads. Od. 12, 411. 1.) απαλείδεια imatern ausscripten, χαταχολίν ταις βασώνους βάτρια, ib. 7, 461.: Επλαείς ἄντλον κατέχοντο, βίξια hinab, Od. 12, 411. b) au sgieffen, martern, austenfen, καταχ. έν ταῖς βασάνοις, au sbreiten, verbreiten; m. dat., word det, iμέχλην τανί, ll. 3. 10.; άχθύν, Od. καταχόρου, f. ήσω, (χορδή) in die Tārme 7, 42.; νερέλαν τινί, Pind. Pyth. 1, 7.; od. in den Leid koffen, έαντον μαχαίρα, fidy κασιν τανί, Od. 8, 19. δ. πλιονόν τινί, Il. 2, 670.; έλεγχείην od. αίσχος od. δνείδεα τινί, Schmads od. Schwerds in die D. ft., Suid. zw. καταχόρευσις, εως. ή, der Kang auß Freude τινί, Schmads od. Schwerds in die D. ft., Suid. zw. καταχόρευσις, εως. ή, der Kang auß Freude τινί, Schmads od. Schwerds in die D. ft., Suid. zw. καταχόρευσις, εως. ή, der Kang auß Freude τινί, Schmads od. Schwerds in die D. ft., Suid. zw. καταχόρευσις, εως. ή, der Kang auß Freude τινί, βαθα διάτρικος του πυρός, Eust. Op. p. 21, 1.: Freus m. gon. βλασφημίαν των τερών, Plat. Legg. de hie κεγία (καρονον στιμία στινία), βαθα βίαι Αρείδ με βίαι Αρείδ με βίαι Αρείδ με βίαι Αρείδ για βίαι Αρείδ με βίαι Αρείδ (καρονον στιμία), βια βίαι βείδ καρικά της συν του πυρός, βαρα δια επλείδ (καρονον στιμία), βια βίαι Αρείδ με βίαι Αρείδ (καρονον στιμία), βια βίαι βείδιαν κατεχόν στοσονού και βίαι 1. 1, 30. 190.: ξει μείζων κατερύθη σκοτοδινιά, Plat. 1, 30... καταχορηγίω, f. ήσω, (χορηγίω) als χοτίων δίνου, Plat. Legg. p. 637 K.: her abeliteften, nieber patien la fen, καταχορηγίω in Aussilian files fire, nieber patien. Calim him Calim καταχορηγίω in Schauspite verschure.

καταχής, ες, dor. f. κατηχής, w. f. καταχθέω, f. ήσω, belåfligen, τινά, Joseph. ant. 18, 6, 7.; von

καταχθής, ες, (άχθος) belastet, m. gen., it etwas, κασποίο, Arat. 1044. Bon ungem.

23btg bei Nicand. Alex. 322.

πατάγθομαι, als pass., (άχθομαι) belästigt merben, sich belästigt fübsen und klagen, sich bes schweren, zw. 86. b. Hdt. 2, 175. z. C.

παταγθόνιος, ον. (χθών) unterirbitch, Ζεύς,
b. i. Pluton, II. 9, 457., DH. 2, 10.; θεοί,
βlusor. 2, n. 1832.; δαίμονες, Anth. 7,
333. — Die Feminiaf, παταγθονία, ΕΜ. p. 374,
5. An Rh. 4 1413. — 2) irbitch ±

belung, Umbusterung.

\*\*xaraxolog., ov. (xoln) sehr gallig, Hippocr. p. 1215 C.

g dovyyos, gegen bie Rebie fpringen, Ael. HA.

εχεύατο χαίτη», Callim. h. in Cek. 5.; χαταthan, dithet vid aufpite verlimenden, dets
exeuro χαίτη», Callim. h. in Cek. 5.; χαταthan, dithet vid aufpitenenden od, verthun, freis
spoulera τρέχοις, Ath. p. 168 B., b) eins
spoulera τρέχοις, ατλ.
φαιτικό τρέχοις, Δτλ.
φαιτικό τρέχοις
το θέστρον, Plut. Mor. p. 348 F.; ύπλο
είn praes. καταχεύοιν τίτο αυδ. Hes. op.
αὐτοῦ πενταχιοχιλίας δραχιιάς, Lys. p. 155,
581. angeführt: τέττιξ δενδρέω έγεζόμενος
33.; τὰ οἰχεῖα, Plut. Lysand. 9., DM. 3,
λιγυρήν καταγεύοιν ἀσιδήν. : S. jedoch Buttm.
ετ. 2, S. 325 f. ed. 2.
καταχείνουμα, med. (χραίνω) besprengen,
λεκικό τρέξοι.

Plat. Polit. p. 272 C.; πρός τι, id. Crat.: καταχρίω, f. ίσω, (χρίω) einschnieren, cins p. 426 E. u. L.; bh. b) einen übermäß salben, besalben, beschmieren, Arist. HA. 9, sigen ob. sollteten Gebrauch von eins 40.; τὸν μηρόν, Galen.; τὸ πρόσωπον πηπαφέπ, misbrauchen, τῷ τῶν προγό-λῷ, Luc. Απακί. 9. ξ. C.: med., ὁ νεαντικού Μέρον, p. 247 A.: δρόμον, in προς Εδοβε ματικού καθαίται λ. πρόσωπον 1. machen, misbrauchen, τη των προγόνων δόξη, Menex. p. 247 A.; δνόματι, in 
uneigentlicher Beteutung gebrauchen, strab. 5, 
p. 323. o) gang nach Billtur gebrauchen strab. 5, 
then od. mit Imb verfahren, καταχρή 
ασθέ μοι, εί δοκώ τοιούνος είναι, macht τίτη κ., imscr. in Boch's Staatsh. 2, S. 308, 
mit mir, was ihr wollt, Aeschin. p. 17, 19.

— 2) m. acc., verbrauchen, aufbraus 
chen, verwenden, Lys. p. 153, 46., Luc. Goldplatten belegt, περίχουσος, ringsum mit 
chen, verwenden, Lys. p. 153, 46., Luc. Goldplatten belegt, περίχουσος, ringsum mit 
chen, verwenden, p. 392 D., DL. 5, 69.

Bloscr. 2, p. 392 D., DL. 5, 69.

Prom. 4., Bloscr. 2, p. 392 D., DL. 5, 69.

Poll. 7. 97.: Therefore, Eigenflige, Dipilil. 3. diázoμα, Luc. Alex. 13. (Επίχρυσος, mit Goldplatten belegt, περίχρυσος, ringsum mi Gold belegt, νερίχιστος, ringsum mi Gold belegt, νερίχιστος, επίξε, παφ. Βότη διαατές. 2, ε. 282.) — 2) goldreich, γί, Poll. 7, 97.: toette., Είριπλης, Diphil. b. Ath. p. 422 B. — Adv. -χούσως, Phaedrus de N. D. p. 22 Peters. — Dap. χαιαχρύσοω, vergolden, Hdt. 2, 26. 63. 129. δ. γίν πόλιν, Plut. Pericl. 12.: thte., Εὐομπίζης. Ατ. Κοεί. 836. b) von lebenben Befen : niebermachen, ums bringen, ermorben, tobten, Hdt. 1, 12. 117. 4, 146. 6, 135., Pol. 1, 85, 1. — Porf. κατακεχοήσθαι in paffiver Bebeutung, perwenbet worben fein, Isocr. Paneg. ναταχράων, καταχίχωμε, im med. (201.)

129. δ. 3 την πόλιν, Plut. Pericl. 12.: 20tt., §. 74. δαβ. Baiter: aor. pass. καταχήσθηναν, μαρεθταφτικέτεια, Hdt. 9, 120. — Dus act. χαι αξεφίζω (2, γαίζω) μ. καταχρώννυμή, κ. καναχρών καταχρών κατάχρα, εί ift genug, τείφι δια, gendgt, Hdt. 1, 64- χαι αξεφίζω (2, γαίζω) μ. καταχρώννυμή, κ. το καταχρών κατάχρα κατάχρωσαι, (χρώννυμή) fárben, anitreiden, καταχρώνσαι, λόμου ή λοφιή κατέχρα, διε Μάμμε διάλτι την κόμην, Poll. 2, 31. b) δε τόμου ή λοφιή κατέχρα, διε Μάμμε διάλτι την κόμην, Poll. 2, 31. b) δε τόμου ή λοφιή κατέχρα, διε Μάμμε διάλτι την κόμην, Poll. 2, 31. b) δε τόμου ή λοφιή κατέχρωσαι, έτας Δίθισα κατάχρωσας κατάχρωσας κατάχρωσες, κατάχρωσες, εως, ή, δια βάττει, Καϊτά διάλτι το Επικρομές κατάχρωσες, εως, ή, δια βάττει, Καϊτά δια. Poll. 7, 169. narayowne, ewr, i, bas garben, Anfinde chen, Poll. 7, 169. φεη, Polt. 7, 169.

καταχύσην, adv. (χύσην) guşmett, πίνειν, Anacr. fr. 90 Bergk.

κατάχυμα, τό, (καταχέω) δαδ Darmisob. Darubergegossene, f. κατάχυσμα ξ. Ε. κατάχυσις, εως, ή, (κατάχεω) δαδ Darmisob. Darubergeissen, Βερίεδει, ψοχρού, Gal. 14, μ. 738, 9.; του θερμού, Geop. 13, 14, 11.

2) δαδ Gesäß zum Biesen, πρόχους, Sp άτ., f. Moer. p. 296.

κατάχυσμα, τό, δαδ Darübergegossene, de Brübe (Poll. 6, 56.), Ar. Av. 535., Philoz. δ. Ath. p. 57 B. b) δεί. καταχύσματα, Rüsse. 3. [. xixqquu παταχοειόω, (άχρειόω) unnüt, nubcauch-bar machen, Anth. 9, 203. u. Spat. xataxeeµerita, (xaeµerita) withern, Eust. Op. p. 264, 34, — Med., anon. in Walz. rhet. 1, p. 604, 25. καταχρέμπτομα, (χοέμπτομαι) anspucten, bespucten, m. gpn., Ar. Pax 815., Bost. Op. p. 129, 81. πατάχοεος, ον. att. κατάχοεως, ων. (χρέος) verschuldet, verysandet, DH. 9, 15., DS. 19; 9.; κατάχοεοι εμένοντο, Pol. b. Ath. p. 527 B. Agatharchid. ib. p. 528 A.; κατάχοεως 8, 6, 34. Walz. riget. 8, p. 136, 3.

καταχοηστέον, adi. vord. 3u. καταχούσμας, gebrauchen, Luc. amor. 17.

καταχοηστέον, ή, όν, in unsechter Bedeuchen, als Bottebautung des fünstigen ting, in uneigentlichem Sinne gebrauchen, und kebersuchen, als Bottebautung des fünstigen ting, in uneigentlichem Sinne gebrauchen, und kebersuchen, als Bottebautung des fünstigen eigentlich, δνόματα, Sant. Kmp. adr. Math. καταχούσια μ. καταχούσματα folgenden und καταχούσια και καταχούσια και καταχούσια και καταχούσια και και λουτορόνος και το καταχούσια 4, 253, 263.; -καιτέρως, Tzetz. hist. 8, 164.

(καταχοίω) das Cine p. 420.) — Dadon

λαιακτίον, τό, dim. don κατάχοσια, πατεχούσια ματεξεύον. Και το καταχούσια καιτέχευον. Και το καταχούσια ματεχούσια καιτέχευον. Και το καταχούσια ματεχούσια ματεχούσια ματεχούσια καιτέχευον. Και το καταχούσια ματεχούσια ματεχούσια ματεχούσια καιτέχευον. Και το καταχούσια ματεχούσια μα

4, 253. 203.; -amercus, 203. (2012) bas Eines retben, Einschen, Alex. Aphr. probl. 2, 59. χατάχουσμα, 16, (καταχοίω) bas Einges riebene, die Salbe, Heliod. 6, 11., Dioscor., Oribaa. p. 220 Matth. χαταχοτόν, adi. verb. zu καταχοίω, singusalten, zu besalben, au testischen, die Verb. zu καταχοίω, singusalten, zu besalben, gu besalben, die Verb. zu καταχοίω, singusalten, zu besalben, die Verb. zu καταχοίω, singusalten, zu besalben, die Verb. zu καταχοίω, singusalten, zu besalben, die Verb. zu καταχοίω, singusalten, zu besalben, die Verb. zu καταχοίω διε Vers. Bapol. b. Poll. a. a. D. falbt, eingesalt, Oribas. p. 321 Matth., Bust. Gin adi. κατάχοίλος scheint Pherecust. b. Ath. p. 259 A. zu gebr.: εν καταχοίλος λέτ

Greg. Naz. 1, p. 146 A Bened.

xaráxulos, or, (xulós) lahm, Alcae. in
BA. p. 102, 29.

καταχωνεύω, (χωνεύω) einfcmelzen, Dem p. 617, 23., Strab. 9, p. 398., App. Ital. ecl. 8, 1.: m. gen., χουσίον τοῦ στόματος, gcichmolgenes . in ben . gieffen, App. Mithr. 21.

Mithr. 21.

παταχώννυμι, f. χώσω, (χώννυμι) υετ[άμτε 
τεπ, άδετ[άμτεπ, υεταταθεπ, Hdt. 4, 173.; 
υου θρείτεπ, id. 7, 225.; πατά σε χωσομεν 
τοὶς λίθοις, Ar. Ach. 295.; παταχωννύντες 
τὰς ἀπρίδας διαφθείρουσε, Theophr. fr. 14, 
p. 834.; χουσίον πολλή γή παταπεχωσμένον, Plut. Mor. p. 497 F. u. Χ.: υετδάπμεπ, 
τὸ στόμιον τοῦ λιμένος, DS. exc. p. 506, 
61.: bέgraben, Greg. Naz. ep. 169, p. 156. 
b) άθτε., ὑμὰς λόγοις, Plat. Gorg. p. 512 B. 
(υgl. BA. p. 45, 21.; τὴν ἐρώτησιν, Plut. 
Mor. p. 512 K.: m. gen., ἡμῶν λόγον, Plat. 
Theaet. p. 177 B.; παταχωννύμενος ὑπὸ

Theaet. p. 177 Β.; καταχωννύμενος ύπο των πραγμαίων, Synes. ep. 57.: betdunkein, Plat. Crat. p. 414 C. καταχωρέω, f. ήσω, (χωρέω) Ginem etwas abtreten od. abergeben, των τυνος, DL. 5, 714 τινί τε, Plut. Mor. p. 312 Β. (In beiden St. will IB. Dindorf καταχωρέζω falfchlicher Reife fürsthen) Beije fchreiben.)

όραν έστι χαταχεχωρισμένον, ib. 1, 31. baf. stimmen, bh. verdammen, vecurtheilen, of χατα-

χάναισι, was Schweigh. erfl.: in patinis Sprache, Philostr. imag. p. 40, 12 Jac. (zw. haustra acquantibus.

χαταχντρίζω, f. ίσω, = έγχντρίζω 2,
Schol. Ar. Vesp. 289.

καταγωλεύω, (χωλεύω) lahm fein, hinten,
Greg. Naz. 1, p. 146 A Bened.

λαταλουδικός συμαίνος ετδιάχτες τὶ, Ευτ. Βασελ.

συμαίνος ετδιάχτες τὶ, Ευτ. Βασελ.

συμαίνος ετδιάχτες τὶ, Ευτ. Βασελ.

συμαίνος ετδιάχτες τὶ, Ευτ. Βασελ.

συμαίνος ετδιάχτες τὶ, Ευτ. Βασελ.

συμαίνος ετδιάχτες τὸ, Ευτ. Βασελ.

συμαίνος ετδιάχτες τὸς ε p. 283 F. δ.; κατειμευσυένοι πάντα είσλη ημών, Dem. p. 1274, 4. u. A.: von 3mb ob. etwas lügen. Unwahres wovon reben, τινός, Ar. Pax 532., Plat. Phaed. p. 85 A. u. A.; πρός τινα, Plut. Themist. 25.: anbichten, πρός τινα, Plut. Themist. 25.: anbiditen, επίσετον έαυτοῦ μωρίαν, DH. 4, 68.: τοῦ υπνου καταψευδοιενος, [ιάς [τάισετας επίσετας]. Ενάσεως τῆς κατεψευσμένης, DH. 8, 3., Plut. Them. 2., Ath. p. 697 A.; aor., προδότης είναι κατεψεύσθη, Philostr. Her. p. 714.; praes., Theon Progymn. 2, p. 17. aus Theop. καταψευδομαρτύριω, ε. ησω, (ψευδομαρτυρίω) falsace βευαπίς ablegen, gegen Ginen, εινός, Xem. apol. 24. — Pass., burth falsace Beuanis ob. falsace Beuanis ob. falsace betompt ob. unters Beugniß ob. falfche Beugen bekampft ob. untersbruckt werben, Dom. p. 559, 14. — Med., falfche Beugen ausstellen, Dom. p. 846, 23. Bgl. Phot. p. 145, 20.

κατάψευσις, εως, η, (κατάψευσομαι) die wogegen vorgebrachte Euge, Strab. 1, p. 59. κατάψευσμα, τό, das wogegen Erlogene, Bpict. diss. 2, 20.

† καταιψευσμός, δ, = κατάψευσις. καταψευστός, όν, erlogen, erbichtet, fabels haft, byola zerawevora, Hdt. 4, 191. nach Reig, Schafer u. Better.

xaταχωρίζω, (χωρίζω) einstellen, an Ort und Stelle bringen, eintragen, niederlegen, ken. Cyr: 2, 2, 8. δ.; καταχωρίζεται, ein sæταψημάψαω (ψηλαψαω) freicheln, μου τά δτα Luc. asin. 14. nach den besten Obichre. Seder stell sich an seinen Play, id. 8, 5, 2.; καταψημέψω, (ψηφίζω) dagegen stimmen, id στράτευμα, das Deer Hall machen lassen, einsche ein DH. 1, 1., DS. 5, 5.; έν ταῖς ἀναγοαφαίς τῶν, id. 5, 8. — Med. f. ιοῦμαι, mogrgen ὁρὰν ἐστι κατακεχωρισμένον, ib. 1, 31. δαί. filimmen, db. verdammen, verutheilen, of καιασθειξεί, ἐπιστολήν εἰς δημόσια γράμματα, ψησισάμενοι διεποταί. Plat. Lege. p. 878 Joseph. ant. 10, 10. u. X. c) morauf verwenden, τὸν μαθόν εἰς τι, DS. 5, 17. — Dav.

† καταχωρισμός, ὁ, has Cinstellen, Cintrazaταχωσις, ιως, ἡ, (καταχώννυμι) das Berschütten, Bergraden, Geop. 4, 3, 2. καταγίαζω, (ψάμω) = κινέσμαι, Hesych., flut. damnare, Plat. Gorg. p. 516 A.; διεθεκή, pasa., davon ergògi werden, Plut. Mor. p. 785 K.: von ditherspiel ertimen, id. Anton. 56. καταψάω, f. ψάσω, (ψάω) mit der dank freideln, desantschen, derugigen, serudigen, s

2αταυγασμός, ό, bie Beleuchtung, Erhels (αὐχήν) auf ob. über bem Senic, bem Raden, lung, Plut. Nic. 23. παταυγάστειρα, ή, fem. bem folg., Orph. ь. 8, 6. † καταυγαστής, ησος, ό, ber Beleuchtenbe. καταύγεια, ή, bie Delle, Delligfeit, Ari-steas de LXX. p. 328.

καταυγέω = καταυγάζω, im pass. ἀστέρες καταυγούμενοι ὑπὸ τοῦ ἡλίου, Gemin. el. astr. 10. (Schneid. ecl. phys. Sp. 417.) καταυσάω, f. ἡσω, (αὐὐάω) poët. f. κατ-ειπεῖν, anjagen, angeben, Soph. Ant. 86. Dav.

καταύδησις, εως, ή, bas Unsagen, lautes eben ob. Schreien, Hippocr. έπαγγ. 3. C. Reben ob. p. 298, 50.

xaravθādiάζομαι, f. άσομαι, = bas folg., Theophyl. Sim. hist. 1, p. 13 A. xaravθādζομαι, f. ίσομαι, dep. med., (αὐθασίζομαι) eigenķīnnig, halsstarig, hof-fārtig sein, handeln, sprecken gegen Einen, Suid. s. v. επεντρυφήσανιος; τινί, Menand. exc. hist. p. 407, 20. b. Byz.

zarauderiew, verft. auderiew, herrichen über 3mb, 11vos, Byz. xaraudi, adv. auf ber Stelle, f. xaraurodi, . 26. f. xar' av3., Od. 10, 557. 21, 55. u.

fonft b. Hom.

μαπανλάκζω, f. low, (αὐλακζω) befurchen, beackern, auct. Chr. pat. 1479.
πατανλέω, f. ήσω, (αὐλέω) Cinem auf ber Bibte vorspielen, 1270s, Plat. Legg. p. 790 E., Ael. HA. 12, 44. b) einen Drt mit Bibtem foigt größen, 2015 2500. spiel erfüllen, row romov, Ath. p. 624 B. — 2) Einen durch Flotenspiel vergnügen, einnehemen, bezaubern, Plat. Pol. p. 411 A., Alcipher. 2, 1, p. 198. Bergl.; auch im Flotenspielen besiegen, übertreffen, riva †: auch übhyt einnehe

HP. 4, 11, 15.

πατανλίζομαι, dep. m. fut. med. u. aor.

med. u. pass., (αὐλίζομαι) fich lagern, Quars

tier machen, eintehren, Xen. Anab. 7, 5, 9. 15.,

Pol. 5, 8, 8., Plut. Lys. 29. Pyrrh. 27.

u. δ., Soph. Phil. 30., Eur. Rhes. 618.

παταύστησος, ον, (αὐστησός) fehr ober

άθετπά[fig herb, sauer, sinster, strong, ernsthaft,

Βρίει. dias. 1, 25, 15.

παταυτίκα, f. 26. f. και αὐτίκα, Theore

παταυτόγι. adv., auf her Stelle f. 26. f. γνασε ποιχίριε μαρμάκοις κατασαρρακνή

παταυτόθι, adv., auf ber Stelle f. 26. f. γράες ποικίλοις η αρμάκοις καταφαρηκεύ-πατ' αὐτόθι, Hom. vgl. Spign. 3. II. 10, ουσαι τὰ πρόσωπα, Luc. Amor. 39.: 100, 273.: aber b. Ap. Rh. 2, 16. 776. 4, 537. bezaubern, beheren, Plat. Phasedr. p. 248. K. mobl richtig.

xaravgercos, a, ov, auch zweier Enbungen, Dion 3.

nloxactor, and over orm wems, dem Maden, nloxactor, Anth. 5, 73., Altams.

zaranyew, f. haw, (adyew) febr großpraßs
Ien, sebr ftolg fein auf etwas, test, Aesch.
Pers. 344.

χαταιχιιος, ου, (αυχιιός) febr troden, febr barre, Theophyl. ep. 8. u. δ., Said. καταίω. (αυω) verfengen, verbrennen, ver-

καταιω, (αυω) vereingen, vervenen, verteigen, Bout. p. 1547; 60. aus Alchnan. (fr. 120.) vgl. ecb. z. Soph. Ai. p. 397.

καταφανάς, οῦ u. α, ο, αυά καταφαγίς, αὐος, ο΄, η΄, (καταφαγείν) ber hernnterschingt, Schlemmer, Fresser, Aesch. u. Myrift. com. b. Poll. 6, 40., BA. p. 105, 20. 1486., το falsch καταφυγάς. S. bes, 20. 2, Phryn. p. 433. ngl. καταφαγάς. p. 433., vgl. zarogayas.

zaταφαγείν, inf. 20r. 2. 3tt zareaslw, aufessen, auffressen, verzehren, Il. 2, 317 (tmes.), Epicharm. b. Ath. p. 85 D., Ar. Av. 42. δ. u. X. b) übertr., πυο κατέψαγε το όλο-καίτωμα, 1 Reg. 18, 38. — 2) verfressen, mit Fressen durchbringen, Od. 3, 315. 15, 12; 17)ν πατρώαν οὐσίαν, Aeschin. adr. Tim. 96., Menand. b. Ath. p. 166 C. (In her L.XX. sindet sich d. das bem fut. έσομαι analege παταγάγομαι; παταγάγοισαν ib. Proverb. 30, 17. f. καταιτάγοιεν.) καταφαιδούνω, verft. φαιδούνω, etheilun, heiter machen, Jo. Chrys. u. X.

zarayaivopa, (yaire) fichtbor werben, to Rarre (a) νοιτά, (γ aντω) (α) του διατοκά, (τ februar) (α) (βείμει η (βείμει η h. Apoll. 431., Βατ. Phaëth. p. 268 Matth., Χειι. Occ. 7, 2. 11. Χειι ως έμοι καταφαίνεται είναι, Hdt. 1, 58., Plat. Phileb. p. 16 C.; m. part. id. Soph. p. 232 B.; m. inf., id. Legg. p. 811 D.

men, bezaubern, Plat. Pol. p. 411 A. Alciphr. 2, 1, p. 198. Bergl.; auch im Flotenspielen bessen, wheteressen, τνά †: auch abhyt einnehmen, bezaubern, φόρη καταυλείν τινα, Ginen in Furcht besaubern, φόρη καταυλούμενος, Plat. Pol. p. 561 C.; Luc. Salt. 2. Bis acc. 17. Phal. 1, 2, Ael. VH. 9, 8. u. X.; m. acc. καταυλούμενοι πρός τών έπομένων τὰ μητροῦα μέλη, DH. 2, 19.; καταυλούμενοι πρός Χελωνίδος καταυλούς ενώνοντο, sie tamen in Alcipht, id. Cyneg. 6, 6.; εν τῷ καταφανεί πολικρότου ψόφον, Posidon b. Ath. p. 210 F. 578 F. b) vom Flötenspiel ertönen, νῆσος κατανείτος, bie Inselvant von Flöten, ertlang von Flötenspiel, Plut. Anton. 56, Davon καταύλσος, εως, ἡ, bas Borspielen auf ber Flöte, Grgögung durch Flötenspiel, Theophr. HP. 4, 11, 15.

κατανίζομαι, dep. m. sat. med. u. aor. med. u. pass., (αὐλιζομαι) sich lagern, Quars tier machen, eintehren, κοπ. Anab. 7, 5, 9. 15., Pol. 5, 8, 8, , Plut. Lys. 29. Pyrrh. 27.

Pol. 5, 8, 8, , Plut. Lys. 29. Pyrrh. 27.

Men. 1 1982 sate in Flotenspiel ertönen, κατασφανίζω, δείξων μεθείς μεταφανίζω, δείξων μεθείς μεταφανίζω, δείξων μεθείς κποίος μεταφανίζω, δείξων μεθείς μεταφανίζως μετικούς καταφανίζω, δείξων μεθείς μεταφανίζως μετικούς καταφανίζως μετικούς καταφανίζως μετικούς καταφανίζως μετικούς καταφανίζως μετικούς καταφανίζως μετικούς καταφανίζως καταφα

2) vergiften, durch Gift thoten, rena, Plut.

1287

νετειμονλίζω, (φαυλίζω) (διέξε πάσει, νετειμονής (φαυλίζω), νετει

παταίνουσα την άρπης παταφέρει της ίξυος, λειτι. Τ. 3.; οδιω βαρείαν παταφέρειν της ίξυος, λειτι. Τ. 3.; οδιω βαρείαν παταφέρειν την δίκελλαν, δ. 1. mit einer so schweren Hack articlen, Luc. Tim. 7.; βαθείας (sc. πληγάς) καταφείνει, δ. 1. mit einer so schweren Hack articlen, Luc. Tim. 7.; βαθείας (sc. πληγάς) κατάφεινει, τως hinein hacken, ib. 40.; κατοίσω τως πρέτην, ich will bit noch einen britten betein, ib. 53.; auch abs. high neterh a uen, zaraφημι, (φημι) bejahen, gusagen, bers schweren, id. dial. deor. 8, 1.; τω ξίφει, πλει. Μεταρία, 3, 6. — 2) καταφάναι, κατειτικίν, einreissen, nieberreissen, zetsen, einreissen, be ξαhlen, άργυρίου δωχίλια τάλαντω, Pol. 1, 62, 9. 33, 11, 6. — 2) wo gegew wersen, καταφένει ναλείσθαι μιν μάτης τοδι δωχίλια τάλαντω, Pol. 1, 62, 9. 33, 11, 6. — 2) wo gegew wersen, καταφάμιξων καλείσθαι μιν μάτης τοδι δυνμα, δαβ er so beisse, μια μότης τοδι δυνμα, δαβ er so beisse, hind. Ol. 6, 56.; πρι μητέρα τοῦ Πόντου κατεψήμιστα λόγος, gegen Jm, σκάφοντινός, Luc. Hermot. 12. — διουν ταῦ διαιτητοῦ ξω ἔτερον δικαστήριον, μπιτέρα τοῦ Πόντου κατεψήμιστα, Pol. 16, 12, 3. — 2) geloben, weihen, τῶν τοῖς θεως νου είπ andexes Gericht bringen, desorre, Dem. μπιτέρα τοῦ Πόντου κατεψήμιστα, Pol. 16, 12, 3. — 2) geloben, weihen, τῶν τοῖς θεως νου είπ andexes Gericht bringen, desorre, Diem. Διεξάνδοςω καταπεφημισμένων, Pol. 5, 10, 8.; θρόνος μπιτως δερδόνα, Pol. 3, 24, 11. — Pass. Εταρδόνα, Pol. 3, 24, 11. — Pass. Εταρδόνα, Pol. 3, 24, 11. — Pass. Εταρδόνα, γοι διαβείς διαβείς καταφθάνω, (φθάνω, irr.) χανοτλομακτη, καταφθάνω, (φθάνω, irr.) μυνοτλομακτη, 
κατεκκλησιάζω, verft. ἐκκλησιάζω, Theo-phyl. hist. 4, p. 114 Δ. κατεκλύω, f. λύσω, (ἐκλύω, irr.) febr κατεκλύω, f. λύσω, (έκλύω, ier.) fehr auflösen, schwächen, enterasten, τον Αντίοχον, Pol. 5, 63, 2. κατεκπλήττω, verft. έκπλήττω, Nicet. Eug. + κατεκπλύνω, verftarttes έκπλύνω. κατέκιάθεν, aeol. und ep. f. κατεκτάθησαν, 3 pl. aor. 1. pass. zu κατακτείνω, Il. κατεκτελέω, = έκτελέω, epigr. in Wolck. syllog. 9, 12. (Binscr. 1, p. 537.) † κατεκφείγω, f. ξομαί, (ἐκφεύγω, irr.) zατέλαιος, ον, (έλαιον) blig, Archestr. b. Ath. p. 399 D. κατέλασμα, τό, bas herunterreiten, Ael. κατέναντι, adv. = κατεναντίον, Brod. 19, Tact. 44.: wo Indete κατάταγμα = τάγμα; pon 2. u. δ. b. LXX. πατελαύνω, f. κατελάσω, att. κατελώ, (ελαύνω, irr.) binuntertreiben, τὰς ἀγελας, Long. 2, 38. b) untertreigen u. buτάμταgein. τιτά, Theocr. 5, 116 (nach Andern hier von månnlicher Ungucht). c) = βινείν, subigere, subagitare, wit ελαύνω 5), m. gen., Ar. Pax 711. Ecol. 1082., vgl. Fritzsch. de Ar. daet. p. 68. d) gerhauen, gerschneiben, Rxod. 32, 20. e) scheinbar intr. hinuntersahren ober reis ten, sc. αρμα, εππον, ναῦν u. bgl., Plut. Nic. 14. 2) intr. losfahren, losreiten, losgeben, auf Ginen, revos, auch übtr. tosgieben, auf Ginen, wie invohi in aliquem, t. xareleyxw, f. yew, verft. eleyxw, a) bes schimpfen, schanben, Pind. Pyth. 8, 36. Isthm. 3, 14.: in tmes. id. Ol. 8, 19. b) übers weisen, überschren, od de un er voor careleyxerw eldoc, bein Teufferes ftrafe bein Inneres nicht Lügen, bein Teufferes, (Micnen, Geberben, Worte) ftebe nie im Wiberspruch mit beiner Gefinnung, Hes. Op. 712. c) angeigen, verxareleew, verst. έleew, sich erbarmen, Mits leib haben, Plat. Pol. p. 315 C. Lys. p. 103, 26., Arist. HA. 9, 48. u. A.: m. acc. bes mitleiden, τας συμφοράς, Pol. 2, 6, 2., Xen. Bph. 8, 2. u. A. 2ατέλευσις, εως, ή, bas herabs, herunterstommen, Clem. Alex. p. 972.; τοῦ σωτῆρος, Huseb. v. Const. p. 166 A.: bie Rudfehr, † ; von κατελεύσομαι, sut. zu κατέρχομαι. κατελθείν, ep. κατελθέμεν, ins. aor. 2. zu πατέρχομαι. xατελίσσω, ion. f. xαθελίσσω, Edt. xατελχύω, ion. f. xαθελχύω. xareλπέζω, δ. ίσω, (έλπίζω) zuversichtlich hossen, m. inf. fut. Hdt. 8, 136., Pol. 2, 31, 8., μηδών άγαν x., DS. 15, 33., Diogenian. rues. [62, 8 κατελπισμός, ό, gewisse Possinung, Pol. 3, κατεμβλέπω, s. ψω, verstarties έμβλέπω, Exod. 3, 6. 2020μέω, f. έσω, (έμεω) bespeien, anspeien, Tiros, Ar. fr. 207., Ael. HA. 4, 36., Luc. Saturn. 38. [Al. 536.

πατεμμάτεω, = ξμματέω, ξαματεύω, Νίς. πατεμπάζω, f. άσω, (ξμπάζομαι) = πα-ταλαμβάνω, πατοπάζω, Νίο. Ther. 695.

κατεμπίποημι, = έμπίποημι, Βητ.; f. 86. Eur. HF. 1151. κατεμπορεύομαι, verft. έμπορεύομαι, Sqid, κατέμπροσθεν = ξμπροσθεν, Paralip. 2, 3, 15 ed. Complut. κατεναίοω, (έναίοω) töbten, erichlagen, etc morben, Anth. 7, 201., Orph. 664., Call. h. Apoll. 101. aor. κατηνάφον hat Soph. Ant. 863. 3m med. καιενήρατο χαλκώ, Od. 11, 519., Nic. Alex. 400. xατέγαντα, adv. = xατεγαντίον, mit gen., Cyd. Hermion. b. Plat. Charm. p. 155 D., Maneth. 3, 176.: absol. Qu. Sm. 1, 552. 3, 69. u. d. κατενανιία, adv., Ap. Rh. 4, 1686., Dion. Per. 114., Maneth. δ., unb xaievavriov. adv. entgegen, gegenüber, wi, fow. rein ortilo, als feinolid, riv., II. 21. 567., Anth. 9, 132., Ath. p. 485 A., Maneth. b.; und rives, Hes. sc. 73., Ap. Rh. 2, 360, Qn. Sm. 1, 511. 12, 173., Maneth.; eigent. neutr. pon † κατεναντίος, α, ον, (έναντίος) entgege, grad entgegen, gegenüber, vor.
κατεναρίζω, έ. ξω, verst. έναρίζω, umbnu gen, Aesch. Ag. 343., Soph. Ai. 26. xatévadde, ep. 3 sing. sor. 1. ju xatarαίω, w. s. καιενεγγυάω, f. ήσω, perft. ένεγγυάω, übergeben, zur Ghe geben, Aristaen. 2, 8. 3. 1. † κατενδεής, ές, = ενδεής.
κατενδεής, εως, ή, (κατασέρω, κατενεγκείν)
= καταγρομά, Bust. p. 152, 14. 754, 22.
κατενεκτοίζω, f. άσω, (ενεγωράζω) ott:
pfánben, Poll. 3, 84. 8, 184. Dan. κατενεχυρασμός, è, die Berpfandung, Poll. 8, 148. 8, 148.

πατενήνοθε, es war darauf, lag decauf, haftete darauf od. daran, πόνις, πατενήνοθεν όμους, Staub dag auf den Schultern, bedeckte od. behaftete die Schultern, He. sa 269.; und als plur. πόμαι πατενήνοθιν ώμους, die Haare debeckten die Schultern, h. Cer. 280.; der Botg nach ist es praes. ch. imph. πατεκήνοθε. und παρενήνοθε. zarevieiv, dor. f. zarelieiv, inf. 201. 2. μι κατέρχομαι. zareviavoios, 6, (evinures) effentlich to Alliabrliche, eine obrigfeitliche Burbe in Gill auf Sicilien, Inscr. b. Maffei Gall. anis. sel. b. Tayl. 3. Dem. p. 255, 20 Reisk L 2. p. 133. appar. Schaef. πατεντείνομαι, σετίτ. εντείνομαι, Maro Anton. 4, 3. 32. 6, 26. 12, 27. πατεντέλλομαι. σετίτ. εντέλλομαι, m. dat. Amphiloch. p. 94. πατεντευπτής, ου, ο, (πατεντυιχάνω) da Antláger, Job. 7. 3. C., Phot., Suid. πατεντουφάω, ε. ήσω, verflárktes έντουφάω, της άληθείας, [ambl. 6. Phot. bibl. p. 133, 36. u. a. Spåt. πατεμπεδόω, verst. έμπεδόω, Byz.
πατεμπίπλημι, verst. έμπίπλημι, Buseh. irr.) sich bei Ginem, τενί, über Ginen, irr.) in laud. Const. 72, p. 465 A.

beschweren, betlagen, Ginen um eines Anders

wegen angehn, Basil. 2, p. 86 A., Euseb. p. 807 B. — Aor. κατεπαγγείλασθαι, Hel. comm. in Psalm. p. 179 Montef.: im pass., 1, 29., Schol. Ar. Eq. 392. verlagt werden, κατεντευχθείς υπό τινος, Τheodoret. 4, p. 1140.

Τheodoret. 4, p. 1140.

Ταστεπίνω (Δετίω) λαστεπ βερείω (Επάγω, εξεξεπ, Ατ. Εq. 25.: τιμω-

Theodoret. 4, p. 1140.

† κατενιύνω, (ἐντύνω) bagegen bereiten.

κατενιύνω, (ἐντύνω) bagegen bereiten.

σερειώντα, auf. grad ins Angesicht, grad gegenüber, grad entgegen, m. gen. Il. 15, 320.,

Orph. Lith. 132. 458. 749. — Andere sch. aufersach. εκατεκάδω, (ἐπάδω) Ginem vorsingen, Είσ. απεκνωπα, vgl. Lehrs. Arist. p. 311. Die δουσα συνεχῶς τοῦ βασιλέως τὴν τοῦ Καίτικη είκτιgere Schreib. ift wohl και ἐνῶπα, s. σαρος ἐς αὐτὸν εὐνοιαν, Suid., Gregor. Naz. δρίξη. ξ. δ. Il., von einem veralteten burch ξέρωψ; s. Lob. Paral. p. 169.

κατεξανάστασις, εως, ἡ, (καιεξανίσταμα) wältigen, einschleften, der βαμπα βαμπα βακτικής με καλ μασυάντο και με καλ μασυάντος με καλ με καλ με καλ με καλ μασυάντος με καλ με κ

της κοινής προλήψεως Δογματικοί, Sext. Emp. c. Math. 8, 158. bas. Fabr., id. Pytrh. 8, 275.: κατεξαναστήναι του μελλοντος, aufs geregt fein wegen ber Bufunft ob. bem Bufunf.

= ;; :

.

. :: 2

ktigen vorbeugen, Polyb. (b. Suid.) fragm. hist. 53. — Activ. b. Heeych. s. v. καταπλησσει. κατεξενωμένος, ό, ber als Frembling ob. Gaft eingefehrt und aufgenommen ift, part. perf. pass. von καταξενώω, Assch. Choeph. 706.

κατεξετάζω, f. άσω, verft. έξετάζω, Byz. κατεξευμάρίζω, f. ίσω, verft. έξευμαρίζω,

κατεξορχέομαι, verft. έξορχέομαι, verhöhnen, τινός, Theodor. Hyrtac. in not. mss. vol. 5, p. 738. u. å.

maregovoiaζω, f. ασω, (έξουσιάζω) feine Macht ob. Gewalt brauchen gegen Ginen, τινός,

Clem. Al. p. 134.

† xarenayyella, i, bas Bufagen, bic Bufage, bas Berfprechen; von

λατεπαγγέλομαι, (ξπαγγέλω) gusagen, versprechen, getoben, τι τινέ, od. τινι m. ins., Dem. p. 885, 12: πρός τινα, Aeschin. p. 24, 37.: ὁ τὰς τῶν λόγων τέχνας κατεπαγγελόμενος διδάσκειν, id. 16, 32. n. X.; m. ins. fut., DS. 11, 4.: τῆ φιλία κ. τὴν πολιτέων, sein politisces Leben der Freundschaft, dem Rugen der Freunde widmen, Plut. Mor. τινός, Schol. Opp. Hal. 2, 34.: db. etw. detw. set. I.

χατεπανανεύω, berft. έπανανεύω, άνανεύω, verweigern, Kast. Op. p. 293, 10. κατεπανίσταμαι, (έπανίσταμαι) sich gegen Ind erheben, emporen, m. gen., Maxim.

Imo erheben, er Conf. 1, p. 106.

xareπeyelow, (eyelow, irr.) gegen Ginen anregen, aufregen, erweden, Kum. p. 253.

Βαβε eingefehrt und aufgenommen ist, part. pert. pass. von καταξενόω, Assch. Choeph. 706. κατεπείνω, f. άσω, verstärktes έξενάω, f. άσω, verstärktes έξενάω, f. τriben, antreiben, Hdt. 8, 126., Plat. Legg. σ. 781 K., Thuc. 1, 61. u. A.: οὐδὲν κατεπείνει, Epict. diss. 3, 21, 6.: μὴ κατεξέρα μ. τκείνει, απίτε τένη, π. inf., es drangt, nöttigt nichts, Dem. p. 706, 23., Ath. p. 520 C., vgl. Fritzsch. αντών τὸ σαντοῦ γλέγμα, id. 3, 13, 23.: do part. an. 2, 13.: in 3mb btingen, τὸν πινός, Clem. Al. p. 46. κατεξετάζω, β. άσω, verst. εξετάζω, β. μον δρευνίτην δομίζειν, Pol. 6, 44, 6.: antreis κατεξετάζω, f. άσω, verst. εξετάζω, β. μον δομίζειν, Pol. 6, 44, 6.: antreis κατεξετάζω, f. άσω, νετβ. εξετάζω, β. μον δομίζειν, ρ. 168. γ. για κατεπείνεν αὐrope opping of pilete, rol. 4, 44, 6.: united ben, anreizen, ή φιλοτιμία κατήπειγεν αὐτόν, Plat. epist. p. 338 B.: τὰ κατεπείγοντα, das Oxingendite, Kothwendigste, das was Roth thut, dah. Roth, Bedürsniß, vgl. Xen. Mem. 2, 1, 2.; Isocr. p. 185 D., Luc. Tim. 48., Plut. Alex. 72.; τὰ κατεπείγοντα ἔργα, Plut. uat, Aleiphr. 3, 51. b) m. gen., bringenbes Berlangen nach etw. haben, nach etw. ftreben, trachten, Pol. 5, 37, 10. 30, 5, 9. — Dav.

1298 Κατεπερωτάω hognen, etw. mit Kaßen treten, Byz.: m. dat., woran legen, Ginen angreifen, anfallen, τινός, τῷ χειμένω, Pseudo - Chrys. serm. 4. vol. Eust. p. 123, 22. u. a. Spāt.: τοῦ πράγ-7, p. 234.

[Figs.] ματος, angreifen, unternehmen, BA. p. 154, χατεπερωτάω, verft. ἐπερωτάω, Aesop. 22 6. — Dav. κατεπερωτάω, verft. επερωτάω, Aosop. 22 κατεπευψημίζω, f. ίσω, (επευφημίζω) Einem etwas widmen, indem man es nach ibm benennt, Rumen. 13. κατεπιβαίνω, (βαίνω, irr.) gang hinaufs fteigen, τινί, Kum. p. 278. κατεπιγάστριος, ον, (ἐπιγάστριος) μΰες, vom Magen heruntergebende Mustein, Theoph. gegen Ginen geigen, fich gegen ihn bruften, Marc. Ant. 11, 13. κατεπιδέω, verft. ἐπιδέω, Gal. 12, p. 176. gw. κατεπιδηλόω, (δηλόω) offenbaren, Bum. p. 138 Teuch. Ratentθεσις, ή, (ἐπίθεσις) bie Rachftellung, Betrug, Chrys. Psalm. 119, 2. κατεπιθλίβω, f. ψω, (θλίβω) start brauf bruden, Eum. p. 29., wo cod. Paris. 2915. προσεπιθλίβω. κατεπιθυμέω, verft. επιθυμέω, Bunap. 55 Boiss. [fcenemeeth, Gloss. p. 55 Boiss. κατεπιθόμιος, ον, (ἐπιθυμέω) fehr mannarentθυμος, ον, (έπιθυμέω) febr mun-fcenb ob. verlangenb, begehrlich, Judith. 12. 16. κατεπίπειμαι, (κείμαι, irr.) barauf liegen, barauf ruben, Eum. p. 44. κατεπίκλησις, έως, ή, = κατέγκλησις, Orig. c. Cels. 4, p. 527. κατεπικλύζω, f. ύσω, (κλύζω) ftart übers fcwemmen, m. acc., Bum. p. 310. 316. 318 b) etw. erarbeiten, erwerben, ver Teuch. fc affen, την ηγεμονίην, Hdt. 3, 65.; την κατεπικοσμέω, υπε επικοσμέω, Bum. p. 282. nach codd. Paris. u. Vatic. κατακοσμέω, υ.

282. nach codd. Paris. u. valu. και τους. προτείτες, κατεπιλαμβάνω, (λαμβάνω, irr.) ergreifen, verstärktes έπιλαμβάνω, 2 Regg. 2, 15. 5. κατεπινοέω, (έπινοέω) gegen 3mb etw. exfinnen, erbenten, m. gon., Basil. 3, p. 418 A. κατεπιορχέω, f. ήσω, (έπιορχέω) gegen 3mb einen Weineib schwen, των θεων, 26. 26. 26. 26. Imb einen Meineib ichmoren, των θεων, Nicol. in Walz. rhett. 1, p. 348, 27. 365, 25.: m. acc., rò noayua, burd Meineib betreiben, bewirten, befiegen, Dem. p. 1269, 24. κατεπισκήπτω, f. ψω, (σκήπτω) beauftragen, Ginen mit etwas, τινί τι, Kam. p. 221.

ausziehn, rivos, rhet. 1, p. 520, 4. χατεπιτήθευμα, τό, gefuchter ob. zu haufig gebrauchter Ausbrud', Longin. 30, 1.; von κατεπιτηθεύω, (έπιτηθεύω) etwas zu forge fältig ober tunftlich ausarbeiten, mit Kunft

ober Schmud überlaben, vom Musbrud, DH. de Thuc. c. 42. κατεπιιίθημι, fut. κατεπιθήσω, (160 ημι) auferlegen, Kum. p. 77. 98. 186.

κατεπιτρέχω, (βπιτρέχω) hergu, herbei lau-fen, τῷ θαύματι, Andr. Crot.: m. acc. brû-berhin laufen, ὀδύνη κατεπέδραμε τὰ μέλη, Eum. p. 89.

κατεπιφημίζω, f. ίσω, (φημίζω) weihen ten (einen Stoff), ελέφαντα καλ σίδητος, unb benennen, nach bem Ramen bessen neunen, Dem. p. 316; 9. 823, 17.; τους λίβους, D. bem man es weiht, Polyb. 5, 10, 8. zw. χατεπιχειρέω, f. ήσω, (επιχειρέω) Dand κατειργασμένα ήδη, Theophr. CP. 5, 17, 2.

αστεπιχείοησις, εως, ή, bas Angreifen, Untre nehmen, Buat. op. p. 169, 42. u. a. Spat. κατεπιχέω, f. χεύσω, (χέω, irr.) beiber ausgieffen, Kum. p. 110.

κατεπιχρώννυμι, f. χρώσω, (χρώννυμι irr.) bazu malen, übermalen, Rum. 2, p. 37. κατεποικοδομέω, = ἐποικοδομέω, marm. Oxon. app. p. 297 Prid. κατεπτηχότως, furchtsam, adv. bom part. ps. bon καταπτήσσω, Poll. 3, 137.

πατεράω, herunter , brüberher , hinein-gieffen, , fchutten, Plut. Mor. p. 968 D.; το μελίκοατον, Strab. 17, 1, p. 812., (456 Tauchn.) τον οίνον, Poll. 7, 162.: abent.

δυσφημίαν του δικαστηρίου, Demetr. de eloc. 326.: vom ungebr. έραω. κατεργάζομαι, f. άσομαι, dep. med. (βρ-άζομαι) bewirten, ju Stande brim γάζομαι) bewirten, zu Stande brimgen, vollbringen, vollziehen, δ. auch burch thun ober machen zu übers., πρηγματα μεγάλα, Hdt. 5, 24.3 Svola κατείρη ματα μεγαλα, fidt. 5, 24.3 δυσία κατείρ-γασται, Bur. IT. 1081.; δαυμαστά και ποιλα κατεργασάμενος, Plat. Legg. p. 686 E.; κοιλώματος, δ κατα βραχύ τῷ χρόνω κατείρ-γασται δ ποταμός, Pol. 4, 70, 7. u. X. bc. Φτος.: τενί τε, 3mb etw. zuwege bringen, bar [caffen, πόλει σωτηρίαν, Bur. Heracl. 1046.] bh. in etw. gum Biel tommen, mit Erfolg at beiten, etw. ausrichten, Xen. Mem. 4, 2, 7. ιφα τ τε π. την ηγεμονίην, Hat. 3, 03.; την τυραννίδα, Plat. Gorg. p. 473 D.; τάλαντον. Ατ. Kq. 933.; κατείργασται τοῦτο, hat bit erlangt, Dem. p. 1121, 9.: pon Menicia, Imb sich zu eigen machen, ihn gewinnen, χρόνο δὲ κατεργάσατο καὶ ἀνέπεισε Ξίοξια, Hdt. 7, 6.; διά της τροφοῦ κατεργασίμενος την κόρην, Parthem. 13.; bh. wosur gewinnen, κοιλου κονεργασία σεν την κόρην, Parthem. 13.; τος διά τος βορίου wogu bewegen, bringen, et τενα ... βούδοιο κατεργάσασσα .... καλείν σε έπι δείπνος. Xen. Mem. 2, 3, 11.; im aor. p. οὐκ ἐδύνατο κατεργάσσθηναι, fonnte nicht gewonnen werben, Hdt. 9, 108. — 2) etw. zerarbeiten, ver arbeiten, in fleine Theile gerlegen und bas agen, Einen mit etwas, τινί τι, Kam. p. 221. burch au freibent, in tielin Livit ethous, επί δτεπ, μετ fi δτεπ, κατεπιστρατεύω, (ἐπιστρατεύω) gegen Imd dovoi την τροφήν, ξετβαμεη, Arist. HA. 2, 18ξiehn, τινός, Nicoph. Basil. in Walzii 5,, DS. 3, 35. ohne δδούσι; Schol. Ar. Eq. 714.: db. vom Getraide, ξετπαμίεη, παμία, δ κατειργασμένος στος, DH. 5, 13, vom brauchter Ausbruck, Longin. 30. 1.: pon Drefchen, Long. 3, 30.: unzelly nedov xateloyacrae, burch ben Rarft ift bas gelb get wühlt, Aesch. Ag. 512. b) wie conficer, umbringen, ermorben, tobten, aite bermachen, kéopra, Soph. Tr. 1084, Bur-Hipp. 888.; μητέρα κατειργάσαντο κοινωτό ξίμει, id. IT. 1173., Hdn. 3, 11, 15. c) nieberarbeiten, bezwingen, überwinden, unterjochen, Zagodo visov, Hdt. 6, 2. Thuc. 6, 11. 33. 86., Ar. Eq. 933. DC. u. X. — 3) bearbeiten, verarbei

2ατεργάθω, att Aesch. Bum. 536. att. f. zareleyw; im med.,

£

E

:1

Aesch. Kum. 536.

πατεργάσια, ή, (πατεργάζομαι) bas Bersfertigen, Bereiten, Machen, έλαίου, Theophr. CP. 1, 19, 4.; bas Berarteiten, bie Berarbeitung, Bearbeitung, Gultur, z. B. bes tansbes, ob. ber Pfianzen, u., bgl.; πατεργασίαι παλ ποποίσεις, Theophr. CP. 2, 14, 2.; τῆς γῆς, ib. 5, 9, 11. u. δ.: τοῦ ἀργυρίου, Pol. 34, 9, 10.; τῶν παρπῶν, DS. 1, 14. u. bgl. Χ.: τροφῆς, bas Berbauen, bie Berbauung, Arist. de part. an. 3, 14.; vom Kauen, Poll, 2, 89.; bas murbe Machen, Erweichen, am Feuer ob. butch Rochen, Ath. p. 42 B. 59 B.

πατεργασμα, τό, bas Wert, Aquil. Proverb. 8, 22. Ps. 45, 8.

πατεργαστεού, adi. verb. von πατεργάζομαι, man muß zu Stande bringen, muß ausearbeiten, bearbeiten, uſw., Nil. ep. p. 59.

arbeiten, bearbeiten, ufw., Nil. op. p. 59., Diosc. (?)

xaregyaστικός, ή, όν, jum Bewirken, Bollsenben, Berfertigen gehdrig ob. geschieft, τινός, Hippocr. p. 194 G.: κ. σύναμις, die Berdausungstraft, Kraft die Rabrung zu verarbeiten, ungetraft, Rraft bie R Theophr. CP. 1, 8, 4.

† κατέργαστος, ον, (κατεργάζομαι) ausges arbeitet, mühjam ob. forgfältig bearbeitet. κάτεργος, ον, (ξργον) bearbeitet, χώρα, Theophr. CP. 5, 14, 5. b) burch Arbeit entertaints Eraftet, †: — to xaregyor, bas Wert, bie Ber-richtung, Exod. 30, 16. 35, 20. Job. 24, 5.: b. Byz. bas Ruberichiff.

κατέργω, ion. f. κατείργω, Hdt. 5, 63. 6, 102. † κατευεθίζω, f. ίσω, verficitles έρεθίζω. πατερείδω, f. σω, (έρείδω) bagegenftellen, sfiemmen, ftugen, +. — 2) intr. fich bagegen

ftammen, bab. brauflosfturgen, brauflosbrechen, τος ακέμου, Dio Chrys. 2, p. 369.
κατεφεικτός, u. κατεφικτός, όν, ξεττίβεη,

gerspalten, gerbrochen, zerschreiten; zaregerra, geschatten, zerbrochen, zerschreiten; zaregerra, geschreten ob. zerkampfte Hillenfrüchte, Phryn. in BA. p. 10, 13.; zaregerra, Ar. Ran. 505., Poll. 1 247 6 64 Hannah man.

Poll. 1, 247. 6, 61., Hesych.; von xaregelxw, (egelxw, wr.) gerreiffen; gem. im med. fich bie Rieiber (vor Trauer u. Schmerg) tim med. hab die Attoor (vol Actuare al Country)
gerrriffen, Hdt. 3, 66.; χιτώνας, poët. b.
Hephaest. p. 34. (59); χαλύπτρας, Aesch.
Pers. 530. — 2) gerspalten, gerbrechen, auf
ber Mable gerschroten, χάχους χατηρειγμέγαι u. κατερηριγμέναι, Demon. b. Harpocr.
s. v. Πορχώνια. — 3) übertr. χατερείχειν θυμόν, ben 3οτη brechen, Ar. Vesp. 647.

μόν, den Jorn brechen, Ar. Vesp. 647.

πατερειπίω, = πατερείπω, spate u. settne
Form, Hel. 9, 5., D8. Exc. p. 522, 63.,
Βητ. Βητ. Δαίε δ. Leo Diac. p. 433.

πατερείπω, s. ψω, (έρειπω, irr.) nie bers
πατερείπω, s. ψω, (έρειπω, irr.) nie bers
πατερείπω, nie berreissen, eineissen, verwά:
δίε Επίδυτη, δερίδυτη, 4) wie das simpl. anthun, τέ τινα, κα- ποιδ τῆς κατοικίας, Strab. 6, p. 259.; τὸ λόν τι τὴν πόλιν, Andoc. p. 21. ş. C.; με- γάλα τὴν πόλιν, Aeschin. p. 86, 23. — 8,2,11.; val. Ernnep ş. Phal. ep. 4, p. 18.: Das pf. κατείργασμαι wird fow. act. als pass. abtr. auf einen Renschen, vernichten, γάμου gebraucht; hingegen der aor. p. κατειργάσθην καὶ παιδοποιέας, α καὶ σὰ κατεφείπει τὸν nur pass. Hdt. 9, 108., Luc. Hermot. 5. ξερωμενέστατον, Plat. Sol. 6. — 2) ints. aor. 2. κατήργασν u. pf. 2. κατερώνα, nies aor. 2. κατήργασν u. pf. 2. κατερώνα, nies berfallen. είnfallen. είnfallen. einfallen. personen. aor. 2. κατηρίπον u. pi. 2. κατερηρίπα, n tes ber fallen, einfallen, einftürzen, verfallen, zusammenstützen, il. 5, 92. 14, 55.; niebers stürzen, ές τι, Theocr. 13, 49. κατερεύγω, f. ξω, (έρευγομαι) anspeien, anrühpten, entgegenrühpsen, τινός, Ar. Vesp. 1151.

απταιρίεη, επτερεσεπτάιρίεη, τινός, Ar. Vesp. 1151.
πατερεφής, ες, f. &6. f. κατηρεφής.
πατερεφής, f. ψω, (ξρέφω) bedachen, úbbyt.
bededen, τὰς σκηνάς κλήμασικ, Plut. Caes.
9.; ὀρύγματα φόρτφ, Mor. p. 972 B.;
ἀλλήλους θυρεοζς, id. Anton. 49. — Med.
fich (aibi) bededen, περάμφ το νώτον, Ar.
Vesp. 1294.: περάμφ κατερέψεται έρκον
ανήρ, Ap. Rh. 2, 1074.
πατερέω, (ξρέω) ion. f. κατερώ, fut. gum
aor. κατείπον, m. f.

αστερεω, (ερεω) τοιι , παιερω, του μοπο αοτ. πατερημόω, νετβ. έρημόω, ganz leer, nack, bloß machen, Aesop. fab. 23 Fur.

23 Fer.

24 πατερήριπε, fintr. 3 sing, porf. 2 zu κατερήριπε, fintr. 3 sing, porf. 2 zu κατερείπω, Il. 14, 55., vgl. Buttm. Gr. Gramm.

2, S. 49. 131. nur poët.

2ατερητύω, f. ύσω, (έρητύω) anhalten, festhalten, zurüchalten, Il. 9, 465. Od. 9, 31. 19, 545.; αὐσήν, Orph. 1168., θυμόν, id. 1175.: ὀσόν, hemmen, hindern, Soph. Phil. 1402. Phil. 1402.

κατερίθεύομαι, dop. med., (ξριθεύω) burch Rante ob. Rabalen besiegen, unterbrucken, auck b. Suid.

πατερικτός, όν, = πατερεικτός, w. f. κατερίπόω, f. hin u. wieder b. Byz. u. Schol. z. II. 4, 2. sich sindende F. f. κατερείπω. κατερνής, ές, (έρνος) reich an 3weigen, Orph. 916.

πατερυθραίνω, = ξουθραίνω, Hesych.
πατερυθριάω, f. άσω, = ξουθριάω, Hel. 10,18.
πατερυθρος, ον, υετβ. ξουθρός, febr roth,
Theophyl. ep. 15. — Dav.

χατερυθρόω, fehr rothen, roth machen, Const. Man. Chron. 2061.

κατερυκάνω, poët. f. κατερύκω, Il. 24, 218., Orph. 645.

zategona, f. fw. aor. zategozazor, (έροχω, irr.) aufhalten, guruchalten, abhalten, hindern, Il. 6, 518. Od. 1, 315., Luc. Hermot. 23.; τινά τινος, 3mb von etw., Ar. Vesp. 601.; pass. Od. 4, 498., παίηςαφατ von Horaciid. b. Philostr. p. 108, 26: εἶς που κατερύκεται ευρέι γίσχο.

xareques, ion. xareques, Ep., Hdt., f. ύσω, (έρύω, irr.) herab =, beruntergiebn, niebergiebn, von Schiffen, bie vom Stranbe ins Meer gezogen und flott gemacht werden, deducere naves, Od. 5, 261. (u. so stets in der Od.), Orph. 242.: οῦθατα μόσχου, herabs, herunterziehn, Nic. Ther. 552.; vom Bogen, Anth. 9, 16.: an einen niederen Ort ziehn, schleupen, schleup

od. 2, 407. u. d.; slc Ailla, Plut. Ages. 6. u. X. y) in vielen andern Ortsbestimmungen, wo im Deutschen andern Ortsbestimmungen, wo im Deutschen andern Ortsbestimmungen, wo im Deutschen andern Ortsbestimmungen, wo im Deutschen and home in die Stadt twirt, z. B, vom Lande in die Stadt tommen, Plut. Cat. mai. 3. d) vom Derabsteigen in den Kampsplag, slc rdv r\(\tilde{\eta}\) algebas (\delta\) and perabsteigen in den Kampsplag, slc rdv r\(\tilde{\eta}\) algebas (\delta\) algeb β) an ben Strand, an bie Rufte, έπλ νηα, ήχω u. κατέρχομαι verb., Aesch. Choeph. 3., vgl. Ar. Ran. 1128. nategwia, aus nai eregwia, (aeol. f. ere-gween) aeol. Krasis, vgl. nai ällore, auch

τοιι σο dial. acol. p. 152.

κατεσθίω, f. κατέδομαι, αυτ. κατέφαγον, inf. καταγαγείν, pf. κατεδήδοκα, p. κατεφαγον, inf. καταγαγείν, pf. κατεδήδοκα, p. κατεσθέται p. 40, 7: m. gen., mehr tob out βeifall erlangen, als ein Anderer, m. gen., ber es stets von Ungeheuern braucht, vom Drachen, vom Delphin, von der Stolla (h. κατευθικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, αταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδο καταγολικτέω, si. ήσων δείδ Drachen, vom Delphin, von ber Stylla (b. Trag. nur Kur. Cycl. 341.), Ar. Ach. 975., Dem. p. 782, 9., Arist. u. fonst, besonders in Prosa; ωμών κατεσθέεν τινά, Einen mit Daut und Daar auffressen, Ken. Anab. 4, 8, 14. 4), auch nom blosen Meisen, were βέκαι βέκα. 14. β) auch vom blogen Beigen, zarea ler τοῦ παλαιστοῦ τὸ οὖς, Philostr. Im. 1, 6. p. 12. 17 Jacobs. b) ubtr., aufzehren, aufwenden, δυτφοτίngen, σετρταβεα, την πατρώαν οδοίαν, Ath. p. 404 C.; τὰ ὅντα, Dem. p. 992, 25. Uebrigens f. κατέδω.

πατέσθω, poët. f. πατεσθέω, fr. Pyth. p. 713. Gal., Anth. Plan. 4, 240., Astrampsych. Onir. p. 68.; vgl. έσθω.

zateozeuperws, adv. vom part. pf. p. von xaraoxento, bebacht, überlegt, Cyrill. c. Jul. p. 174 C. [ich bin verborrt.

sgehn, seit Hom. gew. in Poesse u. Prosa: bes. κατεστράφατο, ion. 3 plur. plaps. και in bie Unterwelt herabsteigen, Αίδος είσω, Il. 6, 128.; εἰς Αίδου, Κατ. ΗΕ. 1101. u. X. + κατεστράφω, (εσγαρόω) beschreft, ber. † κατεσχάροω, (ξαχαροω) befchorfen, ben fcorfen, mit einem Schorf abergiehn. κατευαρεστέω, perft. εὐαρεστέω, Ignat. ep.

3, p. 56. xarevyμα, τό, (κατεύχομαι) das Gelübt, ber Bunfch, Aesch. Choeph. 216. Rum. 975. b) die Bermunschung, der Fluch, Aesch. Sept. 691., Eur. Hipp. 1170. — 2) das Beitgesscheft, Soph. OT. 920., wo Bunder nicht uns

wahrscheinlich κάταργμα.

κατευσαιμονίζω, f. ίσω, ait. Yū, vast.
εὐδαιμονίζω, sehr glúckich preisen, Joseph.
b. Jud. 1, 33, 8. xarevdoxew, f. ήσω, (ευδοχέω) gufrichen feln, febr billigen, loben, m. dat., auct. b. Suid. s. v.

κατευδοκιμέω, ε. ήσω, (εὐδοκιμέομαι) 🖼 nen an gutem Ruf, Rubm, Cob ober Beifall abertreffen, m. gen., DS. Kxc. p. 524, 15., Lob ober Beifall Suid. s. v. Aέπερχος. κατεύδω, f. καθεύδω, fpricht ber Chite bei Ar. Thesm. 1193.

zarevegyerew, verft. evegyerew, Tzetz. hist.

Basil.

πατευθιπτέω, f. ήσω, (εὐθιπτος) recht be ruhren, recht glücklich ob. ben rechten Fleck treffen, Maccab. 2, 14, 43., Phot., Suid.

πατευθύ, adv. (εὐθύ) geradezu, geradezuk, Xen. Symp. 5, 5., Plut. Mor. p. 3 B., daf. Byttenb., Luc. iud. voc. 11., DC. 74, 21. Pans. 2, f1, 3. b) m. gen., geradezgenübrt, in der Form πατευθύς, Byz. S. 206. ξ. Phyp. v. 145. p. 145.

πατευθυντής, ήξος, ό, Clem. Al. p. 138. u. † κατευθυντής, ου, ό, (κατευθύνω) ber Geradmachende, Aufrichtende, Berbeffernde. -Davon

κατευθυντηρία, ή, = στάθμη, die Richtschutz, chol. II. 15, 410.; urspr. fem. bon κατευ-Schol. Il. 15, Burthgios, richtend, zábetos, EM. p. 740, 42. κατευθύνω, perft. εύθύνω, gerad machen, richten, in gerade Richtung bringen, ubhpt ρ 174 C. [id bin verbortt. πίθειν, in gerade Richtung bringen, ûbhyt κατέσκληκα, intr. pf. zακασακλλω, w. f., κατέσκολιωμένως, adv. vom part. pf. pass. 30 κατασκολιόω, gewunden, Antyll. Oribasii p. 16 Μαί. κατέσπευσμένως, adv. part. perf. pass. 32. Dah. h) knien, leiten, τὰ ἐκχωρῆσαν αρθον, Poll. 4, 179; ἀσόν, εθεικει, Joann. 1, κατέσπευσμένως, adv. part. perf. pass. 32. Dah. h) knien, leiten, fûhren, regiera, bon κατασπεύδω, eilig, eilifertig, in Eil, Plut. Arist. HA. 9, 1. ξ. Ε.; τινα είς τὸν αὐτου Μοτ. p. 522 D., Diosc. Ther. praef. p. 422 Ε. κατέσαδτο, ep. 3 sing. aor. syncop. pass. 32. Dah. h) knien, leiten, fûhren, regiera, δού ματι για είς τὸν αὐτου δρόμον. Plat. Legg. p. 847.; daß Eteut ob. daß Echiff, Poll. 1, 98., Plut. Mor. p. 20 D.: ἐφομον καθεστικώς, απεστεως, ion. part. perf. μακθέστημε, τους νέους. Plut. Mor. p. 20 D.: ἐφομον καθεστικώς, καθεστικώς. κατεστεως, καθεστικώς. κατεστομένως, adv. part. perf. pass. von καθεστημε για καθεστικώς. για εξείτη τους νέους. Plut. Mor. p. 780 B. dichten, μα πεστομένως, απεστομένως, adv. part. perf. pass. von καθεστιμένως, για εξείτης για καθεστικώς. για εξείτης για καθεστικώς γ

Los gehen, fliegen, laufen ufw., έπλ τοὺς πο-λεμίους, Plut. Alex. 33. κατευθύς, adv. f. κατευθύ.

zατευθυσμός, ό, (κατευθύνω) bas Richten, Centen, Clem. Alex. p. 130.

κατευκαιρέω, f. ήσω, (εὐκαιρέω) gute Geslegenheit betommen ob. mahrnehmen, etwas bei Schicklicher Belegenheit thun, κατευκαιρήσας Nili se απάγει, bei guter Belegenheit führt er fie ab, Davon Polyb. 12, 4, 13.

κατευκηλέω, f. ήσω, (ευκηλος) befanftigen,

kateunika, 1. 1003, (evalue) vetalitigta, fillen, ruhig machen, Ap. Rh. 4, 1059.

κατευκτικός, 1, 6ν, wûnschend: verwûnsschend, †. — Adv. κατευκτικώς, verwûnschend, Schol. Soph. Ai. 838.; von

xáτευχτος, ογ. (χατεύχομαι) gewűnscht, ges lobt, verwűnscht, Hesych.

χατευλογέω, s. ήσω, verst. εὐλογέω, sehr loben, preisen, Plut. Mor. p. 66 A. 750 C. 1069 C., Tobias 10, 12. 11, 12.

πατευμαρίζω, f. ίσω, verft. εύμαρίζω, Lexic. πατευμερέδω, f. ήσω, (εύμερέδης) Ginem an Gröffe ob. Macht überlegen fein, m. gon., Suid., Cyrill. Alex. δ. u. a. KS., Byz.

xarevválw, i. áow, (evrálw) hinlegen, nies berlegen, besonbers zu Bett ob. in Schlaf brin-gen, sich niederlegen lassen, Kur. Rhos. 614.: bh. poet. vom Tode, in ben Todesschlaf bringen, Soph. Ant. 827.: von ber untergehenden Sonne, Soph. Ant. 327.: Don der untergevenden Sonne, id. Trach. 95. b) beruhigen, befänftigen, nöντον, Ap. Rh. 1, 1155.; 3ηρός έρωην, Opp. Cyn. 3, 374. c) füllen, milbern, έρως δοχών χατηυνάσθαι, Plut. Anton. 36.; τζνμηνιν, Ael. VH. 14, 23.; Schmerzen, Soph. Phil. 692.; u. δ. b. S på t. d) τινά τινος, 3mb Phil. 092.; u. v. v. v. v. u. a. 117a 11805, 2010.
Ruhe vor etw. verschaffen, von etw. erlosen, beferien, µóx920 o ovó áðins µe xarevvaae,
Anth. 7, 278. — Pass. sich niederlegen, sich
schafen legen, sich zur Ruhe begeben, st. 8, 448.,
Suid.; vgl. xarevvaa. — Davon

πατεθνασμός, o. bas zu Bett, in Schlaf, zu Ruhe Bringen, die Beruhigung, Plut. Mor.

κατευναστής, ήρος, ό, = κατευναστής, ber Kammerbiener, Byz. — Davon

ver Kammerbiener, Byz. — Davon † κατευναστήριος, ον, = κατευναστίκος, θh. τὸ κατευναστήριον, bas Schlassimmer, †. κατευναστής, οῦ, ὁ, ber zu Bett Bringenbe, eine Art Piener, Kammerbiener, Plut. Alex. 40. Oth. 17. Mor. p. 780 C. 945 D.; m. πρόκοισος berb., Themist. 0s. 10, p. 138 A. b) ber zu Ruhe Bringenbe, welcher bie Abgeschiebenen ber Unterwelt zusührt, κ. καὶ ψυνοποιικώς

xarevrησιε, η, bas Ginschläfern, Stillen, Jambl. v. Pyth. p. 285.
xarevrήτειρα, η, fem. zum folg., bie Besanftigenbe, Paul. Sil. eophr. 578. ή, bas Ginfchlafern, Stillen.

† κατευνητής, ου, ό, = κατευναστής. κατευοσόω, νετβι. εὐοσόω, Psalm. 67, 21. u. b. LXX. u. Gpåt. — Pass. = εὐοσέω, Nili sent. 248 Orell., Psalm. 1, 3. u. Spåt.

xarevodwore, ewe, ή, gladlicher Fortgang, Gloss.

narsvoone, f. ήσω, (εὐοοπέω) wahr und feierlich schworen bei einem Gotte, Gorge b. Arist. rhet. 3, 3.

† κατευορκίζω, f. ίσω, = κατευορκέω. και ευπάθέω, f. ήσω, (εὐπαθέω) verschwels gen, BA. p. 47, 1. κατευποιέω, verft. εὐποιέω, Tzetz. hist. 3, κατευπορέω, f. ήσω, verst. εὐπορέω, aus-reichende Rittel haben, των, wodurch, DS. 17, 45.

17, 45.

πατευρύνω, (εὐρύνω) ετωείτετη, ΕΜ. p. 482.
10.; pass., Hesych.
πατευστοχέω, f. ήσω, νετβι. εὐστοχέω, m. gen., glůdlich sielen od treffen, etreichen, Plut. Aem. P. 19., Schol. Luc. 2, p. 245, 2 Jacob.: glúdlich fein, έν πᾶσι, DS. 2, 5., Byz. πατευτελίζω, f. ίσω, νετβι. εὐτελίζω, τὰς Μιλτιάδον πράξεις, Plut. Mor. p. 1097 C., Schol. Aesch. Pers. 239. u. λ.
πατευτοχέω. f. ήσω. νετβι. εὐτονέω. Hip-

Schol. Aesch. Pers. 239. u. A.

κατευτονέω, f. ήσω, verft. εὐτονέω, Hippoor. epist. p. 1232. (?), Math. vett. p. 71 (?).

κατευτερεπίζω, f. ίσω, (εὐτοεπίζω) gurchte
machen, wieder in Ordnung bringen, Ar. Bool.
510., Xen. Cyr. 8, 6, 8.

κατευτύχέω, f. ήσω, (εὐτυχέω) in einer
Sache glūcklich fein, Arist. eth. Eud. 3, 1.,
Plut. Sert. 18. Pomp. 21.: m. gen., τοῦδε Plut. Sert. 18. Pomp. 21.: m. gen., τουδε του πράγματος, in biefer Sache, Arct. Apoc. p. 957.: τινός, 3mb tæffen (mit bem Ges ichosse), Joann, Cinnam. p. 142 C (nach Meinek.). — Pass., τούτων πατευτυχηθέντων, nachom bies glacklich vollschrt war, DS. 20, 46. κατευφημέω, f. ήσω, (εὐφημέω) 206, Beis sall, Glackwaniche zurufen, m. acc. bet Pets son, Plut. Cic. 9. Mar. 29. Sert. 4.; pass., ὑπὸ τοῦ σχλου, DH. 3, 18. κατευφημέω. — bem norha.. Hesveh. s. v.

κατευφημίζω, = bem portig., Hesych. s. v.

Τραῦσος. κατευφραίνω, f. ανώ, verft. εδφραίνω, febr erfreuen, sergogen, Luc. amor. 1.

κατευχειρίζω, f. ίσω, (εύχειρία) = κατευ-

κατευχέριω. κατευχέριω. κατευχή, ή. (εὐχή) ber Wunsch, bas Ges bet, Aesch. Choëph. 476.; όργιασμοί και κ. δεών, Plut. Mor. p. 169 D.: bas Geldbbe, μετά τὰς σπονδὰς και τὰς νομιζομένας καιευχάς, Plut. Dion 24.

απευναστεία, ή, δεί, εσα. βαταναστής, επατευναστίς μιστεία, ή, δεί, εσα. επαταναστεία, ή, δεί, εσα. βαταναστής και και ευναστίς και και ευναστής και εν ευναστής και εν κατεύχομαι, (εύχομαι) dep. med. 1) wos gegen wünschen, anwänschen, wänschen (Bbits), imprecari (= καταφᾶσθαι, Hesych.), Plat. Legg. p. 934 K.; μηθέν κατεύχου, Kur. IT. 536., Soph. Ai. 385.; xaτευχου, suit. a. του τεντητητείου. χατευχου, suit. 1. 304, το του χατευχου και κατευχεται τύχας, Bett ob. in Schlaf bringen, einschliefern, ll. 14, Aesch. Sopt. 633.; m. folg. acc. nebst inf., 245. 248. — Pass. sich nieberlegen, tinschlas κατεύχομαι τὸν δεθοκκότα κανόν κακώς έκ-fen, Od. 4, 414. 421. Bgl. κατευκέζω. Dab. τρίψαι βίον, Soph. OT. 246.; πολλά καί

1294 Καταψηφισμός παταψηφισμός, δ, bie Berbammung, Bers ζήν λύπαις αδθαιρέτοις, Stob. Flor. 68, 34, urtheilung, Poll. 8, 149.

παταψηφιστέον, adi. verb. zu παταψηφίζω, — 2) sich einer Sache versichern, für sich in xαταψηφιστέον, adi. verb. zu χαταψηφίζω, — 2) sich einer Sache versichern, sür sich in zu verdammen, » verurtheiten, Xen. Hell. 2, Beschlag nehmen, κατεγγνηθήναι ὑπόδισιν, 4, 6., Democr. b. Stod. Flor. 46, 44 (wo s. sich einen Gegenstand zur Mehandlung auswihrt καταψηχω, sich ψήξω, (ψήχω) streichen, stries Aostst. ματικυήχω, sich μηξω, (ψήχω) streichen, stries Aostst. 16, 7, 6., Aristaen. 2, 8) Amor. 44.: zerreiden, Soph. Tr. 693., Plat.

Tim. p. 84 A., Nicand. Ther. 898.: adreiden, adstreiden, i, i, bie Bargschaft, Berbärgung, adstreisen, id. 53. — 2) mit der Dand streiden, Al. Merchastisten, The Auswicken dein, sbesonstigen, τὰ ὑποζύγια, Clem. Al. p. 268, 25.; 1οῦ νεανίσκου τὴν χεῖοκ, Clearch. b. Ath. p. 257 A.; γενείου ἄκοα, Anth. p. 268, 25.; 100 νεανίσκου την χείοα, Cle-tobung, sponsalia, Gloss.
arch. b. Ath. p. 257 A.; γενείου άκοα, Anth. κατεγκάλεω, f. έσω, (εγκαλεω) απίοςα,
11, 354.: ubertr., μειλιχίοισιν δάροισι, Ap. απίσμιδίζεπ, πλείστά τινι, Georg Sync Rh. 3, 1102. παταψίθυρίζω, f. ίσω, (ψιθυρίζω) Ginen † πατέγκειμαι, (ξγκειμαι) dringend anlignate Ginem verteumben, τινός πρός πνα, Plut.
Μοτ. p. 483 C., Philodom. in volt. Hercut.

Οχ. 2, p. 18.

παταψίλοω, (ψιλοω) gang nact od. takt that fein, Heryah. φει, καταιμιλωθέντος του τόπου, DS.20, 96, κατεγκράτειομαι, Ενωραπεύομαι, διά καταιμίω, νετε. ψέω, ΕΜ. ρ. 818, 35. κατεγκράτειομαι, πόπου, ορικεί μέω, επί του, ρέτουμαι τάς καταγνυπόρμαι, πόνθηως, κίνανθως, λίναν καταγνυπόρμαι, πόνθηως, κίνανθως, λίναν καταγνυπόρμαι, πόνθημας τάς καταγνυπόρμαι, πόνθημας τάς καταγνυπόρμαι, πόνθημας, κίνανθως, λίναν καταγνετικός, ή, ων, (καταιμίνω) μίπ νετρόμιτι, νετίατρει, τενί, Ατ. Ακ. 197 (1981 αμε πον κατεγκείου, καταγκείου, αταγκείου κατα

παταμύμμασον νετε. ψυχραίνω, Moschion (probe od. übermuthig beganne, tivi, Machel de pass. mul. p. 43, 21. 83, 9 Dewez. (past.) b. Ath. p. 577 F.
παταψύχρος; ον, (ψυχρός) febr tott, αήρ,
δεκτ. Emp. Pyrrh. 1, 125.; μειμών, Geop.
1, 12, 33. u. 3.

[p. 36-3.

νατέωγα, ρί. 2. 3μ κατάγνυμε.

κατέωγα, ρί. 2. 3μ κατάγνυμε.

κατέωγα, ρί. 2 μα κατάγνυμε.

κατέωγα, αυτ. 2 pass. 3μ κατάγνυμε.

κατεβιακυμένως, αντ. 4 act. 3μ. κατάγνυμε.

κατεβιακυμένως, αντ. 5 ματ. 2μ. 225., β. 11 με 1

- Med. Bargen ftellen, Dem. p. 1361. g. A.

nareyyύη, ή, bie Bargicaft, Berbargung, Dem. p. 788, 18. — Dab. narepyontina, wor, ra, bas geft ber Bru

p. 174 C.

† καταψυνιτος, ρν, (καταψύχω) abgefählt, abgutühlen.

αυμτύμετα.

καταψυξις, εως, ή, bie Kühlung, Rötühs einschenden, in odd. b. kirit; 3, 96. f. καταψυξια, Greditung, Hippocr. p. 69 D. u. δ.,

Arist. HA. β., 2., rhet. 2, 13. u. X. zareyylidkas, f. num, (glidam) Emm fprode od. übermittig begegnen, rivi, Macion

Joseph. Genes. p. 10 A. [p. 36-4. zerebrung, Nort. 1, 12, 33. u. H.

παταψόχω, f. ξω, (ψόχω) αδτάβει, falt

παφει, δύψο, Theophr. CP: 4, 12, 9.;

πατεθυμαται f. Arist. HA. 4, 7. rhet. 2, 13.;

βρετει, πατεθυματο το πραπτικόν ηδονό σχο
λής, Plut. Romp. 45. — 2) dustrodnέι, απές

βρετει, Plut. Pamp. 31., DS. 1, 7."

πατεθυχα, pf. 2. 3u παταγνυμι.

πατεθύχα, pf. 2. 3u παταγνυμι.

πατεθώχα, aor. 2 pass. 3u παταγνυμι.

πατεθώχα, aor. 4 act. 1u. πατάγνυμι.

πατεθώχα, aor. 4 act. 1u. πατάγνυμι.

σοκός, ib. 383. b. Alexis b. Ath. p. 1143.

abnlichen: abnen, vermuten, (m 3mbe Rachtbeil), Hdt. 6, 112. 9, 109., Hippocr. p. 1280, 4. Pass. unreinigeobae rent 11, sid Einem in etwas apnlich machen, Soph. OC, 338,

κατεικής, 6ς, = έπιεικής, Hosyol. κατειλέω, f. ήσω, (είλέω) gusammendrangen, einsperven, eingeschlossen halten, kg. Μέμφιν, Hdt. 3, 13. u. d., κατειλούμενος είσω έφευ-ηιός, Hiphagr. p. 221 A.; είς χωρία προσarin, Plut. Cam. 31. -. 2) bentideln, ein: αντη, Ριστ. Cam. 31. — 2) bendent, einstellen, έσξερ το άγχιστορογ, Ael. ΗΑ. 5, 3.; τό μετείω τόν κεφαλήν, Luc. dial. deor. 10, 11.; άγκλμα τελαμώνι πορφυρώ τον μηρονι κεπείλημένον, Paus. 8, 28, 6., Ael. ΗΑ. 15, 10., Luc. conviv. 47.2 gulammens wideta, id. Alex. 20.; κατείλημικε, pecf. pass. gu καταλαμβάνων κατείλησιών, εωό μ. η. (κατεελέο). daß 3us

rasellyace, swe, i j, (nareello), bas Bus sammenbrangen, Busammenmideln, Epicur. b. DL. 20, 101.; epicir, Aretae. p. 110 C., Giawideln.

aureilluss, ion. f. andelloss, w. f. nersilizare, ion. 3 pl. plaqpi. pans. gu

p. 1083 H.; b. Galen. gless. p. 496. ficht zerillomevai.

καιειλομεναι.

κατειλυσπάσμαι, (εθυσπάσμαι) fich here unter winden, dr. Lys. 722. Bol. Hosych.

κατειλύω, f. λόσω, (εθμάω) unswideln, eins wideln, bedestein, πατειλέω, τενά γαμάσθος, ll. 21, 318. (ia times), for κιν. Αργ θοις, IL 21, 318. (in tines.); 20 200, π. 200, π. 200, π. 200, π. 200, π. 200, π. 200, π. 200, Ε. Ε. 200, Ε. Ε. 200, zarerdert,w, igum elles ob. Staven mas

Actelosita, igum elkoc od. Ellaven mas den, unterjoden, κατειδοτισμένος, Suide κάτειρες, (είμι) herabe, hinabgedn, κατειδοσίς, ή, neol. f. καθείσσας, inscr. εfteigen, Hom. u. übernli; δόμον Λίσος, in de Wohnung des Hu, l. 18, 457.; αϊδόσιε, Hes. 201. 254.; είς "Διδου δόμους, Lat. Alc. 74. in derf. Botg ohne Beigg. Soph Ant. 887.; είς πόλεις μεγάλις, Plat. Prot. p. 316 C.; έπλ την γήν, Luc. dial. deor. 5. ξ. Χ. u. Χ. β) hinabfiles (en, von einem burch Berkelung täuschen ob. qu verspotten, Plut. Po. 316 C.; έπλ την γήν, Luc. dial. deor. 5. ξ. Χ. u. Χ. β) hinabfiles (en, von einem burch Berkelung täuschen ob. qu verspotten, Plut. Mor. p. 211 D., Luc. de dom. 4., Joseph. b. u. Χ. β ohne cas. Plut. Mor. p. 31 C., dof. 472. β) von sinem Schiffe, ες λιμένα, Od. 16, 472. β) von sinem Schiffe, ες λιμέ äμα ταις τωλιαίς κατιούσαις, ba graut Daare wegreinigen, himme sich einfanden, de. Eq. 517. Bgl. καθέρπω. Rom. hom. 8, 17.

Med. herabstiesten, herabrinnen, m. gen., πα- c) δνείδεα πατιόντα ἀνθοώπφ, contumeliae ρειών, ll. 24, 794.; τι δάπουον πατείβετο, illatae homini, Hdt. 7, 160. — 2) zurū c. λr. Lys. 127.; vom Wasser ves Styr, ll. 15, tommen, wieder tehren (bef. von Berz 37. vgl. Clein. Al. p. 177. úbertr. αλών πατ- bannten), Od. 13, 267., Hdt. 1, 62. 3, 45. είβειο, bas teben versios, Od. 5, 152.; gerz 9, 26., Aesch. Ag. 1256., Xen. Hell. 2, 2, sittsen, hinúchmetgen, Ap. Rh. 3, 290. 1131.

Rateivat, ion. inf. nor. 2. gu καθίημε f. κατείνυμι, ion. f. καθέννυμι, καταέννυμι, κατείπον, inf. ειπείν, f. ερώ, pf. είρηκα, (είπον) herausfagen, angeben, bef. zum Rads theil ob. Schaben Imbs, verrathen, m. gen., μή πρός θεών ήμών καιείπης, Ar. Pax 376. Kccl. 495., Plat. Menex. p. 249 K.; τινός πρός τινα, Plat. Theaet. p. 149 A. Pol. p. 595 B., Luc. cat. 2. (wo es f. v. a. anfawarzen) u. X.; ohne cas. Hdt. 2, 89. b.) dehnt bergutforgen greien greien greien. abhpt. heraussagen, anzeigen, angeben, offens baren, bekannt machen, rivos noos riva, Xen. Mem. 2, 6, 33.; haufig auch in bies. Botg. m. acc. πατέψα, Hur. Ion 1345.; γάμον, id. Mad. 589.; τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον, Ar. Vesp. 54. 283.; έναντίον έμοῦ κατεῖπε τίς έστιν αὐτη ή σοφία, Plat. Theag. p. 123 B.; Περίανδρον .. πεμψαντα άγγελον κατειπείν υπως αν ... βουλεύηται, Hdt. 1, 20.: m. πος. Τρατί, μη μοι κατείτης σο κασιγνήτος πόσιν τύνο είς εμάς ήκόντα αμλτάτας χένας, Kur. Holt 904. c) antiagen, vertiagen, Plat. Menèx. p. 249 E. — nor. 1. κατείπα, Hdt. 2, 89. herzuft.

πατείογουμε u. κατειογκώω, == πατείογω, Hdt. 4, 69., Plut. Mor. p. 398 A./

Hdt. 4, 69., Plut. Mor. p., 398A./

πατείργα, f. ξω, (είργω) eintreiben, bine eintreiben, einschieffen, einsteiben, verschieffen einsperzen, zusammendrängen, τάς βούς ές μέσα τά φρώγανα, Hdt. 4, 69. b); zunächrängen, zurüctreiben, ές τάς νέας, Hitt... 5, 63. — 2) überh, hedrängen, Hdt. 6, 102.: zwingen. nößigen, Thuei 1, 76. 4, 98., DH. 6, 1. v. Χ. bindern, abgalten, Kur. Med. 1258., DH. 5, 67. 6, 2.: m. inf., νεκρούς τάφου λαγεῖν. Eur. Suppl. 308.: einschanken, bescharen, im Baume balten, την μιλασχίσκ, Plut. Pomp. im Zaume halten, the pelagranen, eligeanen, im Zaume halten, the pelagranen, Elist. Pomp.
58. Thes. G. Mor. p. 445 D.; variation rois organications openic naturogeneems, DH. 6.
45. u. d. S. nabelgus u. elogos, linear. b. Cayl, neo. d'ant. 2. tab. \$6. 6.

natelogue, d'ant. 2. tab. \$6. 6.

κατεκκλησιάζω, verft. έκκλησιάζω, Theophyl. hist. 4, p. 114 Α.
κατεκλύω, f. λύσω, (έκλύω, irr.) febr aufice, fchwachen, entitalten, τον Δυτίοχου, Pol. 5, 63, 2. 17. κατεκπλήττω, verft. έκπλήττω, Nicet. King. † xarexaluva, verflarties exaluva. κατέκιάθεν, acol. und ep. f. κατεκτάδησαν, 3 pl. aor. 1. pass. zu κατακτείνω, Il. κατεκτείέω, = ἐκτείέω, epigr. in Welck. syllog. 9, 12. (Binscr. 1, p. 537.) † κατεκφείνω, f. ξομαί, (ἐκφεύνω, irr.) entflichen, entrommen. zaτέλαιος, ον, (έλαιον) blig, Archestr. b. Ath. p. 399 D. πατέλασμα, τό, bas Derunterreiten, Ael. πατέναντι, adv. = πατεναντίον, Bxod. 19, Taot. 44.: mo and πατάναγμα = τάγμα; bon 2. u. d. b. LXX. πατελαύνω, f. κατελάσω, att. κατελώ, (ελαύνω, irr.) hinuntertreiben, τάς άγελας, Long. 2, 38. b) untertriegen u. burchprügeln. τικά, Theocr. 5, 116 (nach Andern hier von manulider Unquith. c) =  $\beta(\nu \epsilon i \nu)$ , subigere, subagitare, wie  $\epsilon \lambda a \dot{\nu} \nu \omega$  5), m. gen., Ar. Pax 711. Bcol. 1082., vgl. Fritzsch. de Ar. daet. p. 68. d) gerbauen, = gerschneiben, Kxod. 32, 20. e) scheinbar intr. hinuntersabren ober reisten, sc. αρμα, εππον, ναδν u. bgl., Plut. Nic. 14. — 2) intr. sossabren, losteiten, sossabren geben, auf Einen, reros, auch übtr. losziehen, auf Einen, wie invohi in aliquem, †. κατελέγχω, f. γξω, vetft. έλέγχω, a) bes schimpsen, schamen, Pind. Pyth. 8, 36. Isthm. 3, 14.: in tmes. id. Ol. 8, 19. b) übers weisen, überschimpsen, σε δε μή τι νόον κατfchimpsen, schanden, Pind. Pyth. 8, 36. Isthm.
3, 14.: in tmes. id. Ol. 8, 19. b) úbers übergeben, gur Ehe geben, Aristaen. 2, 8, 1. λ. weisen, überschren, σε δε μή τι νόον κατελεγχέτω είδος, dein Aeusserschreiben Brote sich Edgen, dein Aeusserschreiben Brote stehen Widerspruch mit deis vareneiben, Borte) stehen im Widerspruch mit deis vareneiben, Borte) stehen Op. 712. c) angeigen, vers verschieben, Poll. 3, 84. 8, 184. Dan κατενεχυρασμός, δ, die Vernschubung. Pall. κατενεχυρασμός, δ, die Vernschubung. Pall. xareleew, verst. Eleew, sich erbarmen, Mits leid haben, Plat. Pol. p. 315 C. Lys. p. 103, 26., Arist. HA. 9, 48. u. A.: m. acc. bes mitleiden, τὰς συμφοράς, Pol. 2, 6, 2., Xen. Hph. 8, 2. u. A. xarelevois, ews, ή, das herab s, herunters tommen, Clem. Alex. p. 972.; του σωτήψος, Buseb. v. Const. p. 166 A.: bie Rudfehr, † , von κατελεύσομαι, fut. zu κατέρχομαι. κατελθείν, ep. κατελθέμεν, inf. nor. 2. zu και έρχομαι. natelioow, ion f. nadelioow, Edt. xarelnkiw, f. low, (ελπίζω) zuversichtlich hossen, m. inf. sut. Hdt. 8, 136., Pol. 2, 31, 8., μηδών άγαν x., DS. 15, 33., Diogenian. per. [62, 8 κατελπισμός, ό, gewiffe hoffnung, Pol. 3, κατεμβλέπω, f. ψω, verftarttes έμβλέπω, Sypes. Exod. 3, 6. 2011 36. 1. 207., Ael. HA. 4, 36., Luc. Saturn. 38. [Al. 536. Saturn. 38. πατεμμάτεω, = ξμματέω, ξεματεύω, Nic. πατεμπάζω, f. άσω, (ξμπάζομαι) = πα-ταλαμβάνω, πατοπάζω, Nic. Ther. 695. 36. u. a. Spåt. πατεμπεδόω, verft. έμπεδόω, Byz.
πατεμπιστής, verft. έμπεδίω, Byz.
πατεμπιστής, verft. έμπιστήμε, Kuseb.
in laud. Const. 72, p. 465 A.

πατεμπιστής, fut. τεύξομαι, (11: χατε,
irr.) sich bei Einem, τινί, über Einen,
beschweren, bestagen, Ginen um eines Xudan

κατεμπίποημι, = έμπίποημι, Βης; j. 26. Eur. HF. 1151. χατεμπορεύομαι, τετβ. έμπορεύομαι, Said.  $x\alpha \tau \epsilon \mu \pi \rho o \sigma \vartheta \epsilon \nu = \epsilon \mu \pi \rho o \sigma \vartheta \epsilon \nu$ , Paralip. 2, 3, 15 ed. Complut. κατεναίρω, (έναίρω) töbten, erichlagen, et morben, Anth. 7, 201., Orph. 664., Call. b. Apoll. 101. aor. xari, rayor hat Soph. Ant. 863. Im med. xarerhoaro xalxo, Od. 11, 519., Nic. Alex. 400. xατέναντα, adv. = xατεναντίον, mit gen., Cyd. Hermion. b. Plat. Charm. p. 155 D., Maneth. 3, 176. : absol. Qu. Sm. 1, 552. 3, 69. u. d. κατεναντία, adv., Ap. Rh. 4, 1686., Dion. Per. 114., Maneth. δ., unb xarevartior. adv. entgegen, gegenüber, por, fow. rein ortlich als feinolich, rivi, il. 21, 567., Anth. 9, 132., Ath. p. 485 A., Maneth. b.; und rivis, Hes. sc. 73., Ap. Rh. 2, 360, Qu. Sm. 1, 511. 12, 173., Maneth.; eignit. neutr. pon + xarevarilos, a, or, (traritos) entgegto, grad entgegen, gegenüber, vor.

zaieraoliw, E. Ew., verst. Eraoliw, umbnir
gen, Aesch. Ag. 343., Soph. Ai. 26. καιένασσε, ep. 3 sing. sor. 1. ju κατα-8, 148. xarersivode, es war darauf, lag berauf, haftete darauf od. daran, xovic, xarersivoder dien den den Schulten bebeette od. behaftete die Schultern, He. se 269.; und als plur. xchart xereinfrodir die Hause, die Haure bebeckten die Schultern, d. Cer. 280.; der Botg nach ist es praes. it imps., der Form nach perk., vgl. energroti und nageoripode. zarerbeir, dor. f. zarelbeir, inf. aor. 2 μι κατέρχομαι. αατενιαύσιος, ο, (ένιαυτος) eftentlich to Alljabrilde, eine obrigfeitliche Burbe in Gil auf Sicilien, Inscr. b. Muffei Gall anis. sal. b. Tayl. 3. Dem. p. 255, 20 Reist. L. 2. p. 133. appar. Schaef. κατεντείνομαι, θετίτ. εντείνομαι, Marc Anton. 4, 3. 32. 6, 26. 12, 27. κατεντέλλομαι, θετίτ. εντελλομαι, m. dal, Amphiloch. p. 94. κατεντευκτής, ου, δ, (κατενιυγχάνω) ta Untiáger, Job. 7. ξ. G., Phot., Suid. κατενιουσάω, ε. ήσω, verflårttes ένιουσ<sup>άω,</sup> της άληθείας, Iambl. b. Phot. bibl. p. 133,

wegen angehn, Basil. 2, p. 86 A., Euzeb. p. 807 B. — Αοτ. κατεπαγγείλασθαι, Hel. comm. in Psalm. p. 179 Montef.: im pass., 1, 29., Schol. Ar. Eq. 392. pertlagt werden, πατεντευχθελς υπό τινος, Theodoret. 4, p. 1140.

Theodoret. 4, p. 1140.

† κατενιύνω, (ἐντύνω) bagegen bereiten.

κατενιώνα, (ἐντύνω) bagegen bereiten.

κατενιώνα, (ἐντύνω) bagegen bereiten.

κατενιώνα, (ἐντύνω) bagegen bereiten.

κατενιώνα, (ἐντύνω) bagegen bereiten.

κατενιώνα, ανα grad ins Angesicht, grad begenüber, grad entgegen, m. gen. II. 15, 320.,

Orph. Lith. 132. 458. 749. — Andere sch.

κατενιώνα, vgl. Lehrs. Arist. p. 311. Die schahig vorsagen, τινός, ή δὲ κατεπά
κατενιώνα, (ἐπάδω) Einem dorssingen, Είν απο δεθαλικό του τοῦ Καί
ειάμτίσετε Echrib. ift wohl κατὶ ἐνώπα, s.

δυίσα συνεχώς τοῦ βασιλέως τὴν τοῦ Καί
ειάμτίσετε Echrib. ift wohl κατὶ ἐνώπα, s.

δυίσα συνεχώς τοῦ βασιλέως τὴν τοῦ Καί
κατεξανίσταν, δυίσε τοῦ βασιλέως τὴν τοῦ Καί
κατεξανάσταν, δεί. d. II., d. g. απο δείς αὐτὸν εὐνοιαν, Suid., Gregor. Naz.

1, p. 889.: ohne cas. Hel. 7, 10. g. α. — 2)

butch Eefang ergöben, bezaubermittel bes

κατεξανάστασις, εως, ἡ, (κατεξανίσταμαι)

bag Aufflehn wider Einen, bie Aufsehnung, bag swingen, m. acc., νοντεύεις με καλ (καρισίσ-

Επρ. c. Math. 11, 104. 107.

κατεξανίσταμαι, nebst aor. 2. act., κατεξανίσταμαι, nebst aor. 2. act., κατεξανίσταμαι, sebst aor. 2. act., κατεξανίσταμαι, sebst aor. 2. act., κατεξανίσταμαι, sebst aor. 2. act., κατεξανίσταμαι, sebst aor. 2. act., κατεξανίσταμαι, sebst aor. 3. sebst aor. 4. sebst της κοινής προλήψεως Δογματικοί, Sext. Bmp. c. Math. 8, 158. bas. Fabr., id. Pyrrh. 3, 275.: κατεξαναστήναι του μελλοντος, aufs geregt sein wegen der Bufunft ob. dem Bufunf. Imb erheben, et tigen borbeugen, Polyb. (b. Suid.) fragm. Conf. 1, p. 106. hist. 53. — Activ. b. Heaych. s. v. xatanligoet. κατεξενωμένος, ό, bet als Fremdling ob. Gast eingekehrt und ausgenommen ift, part. pers. pass. von καταξενύω, Assch. Choeph. 706.

κατεξετάζω, f. άσω, verft. έξετάζω, Byz. κατεξευμαρίζω, f. ίσω, verft. έξευμαρίζω, Hesych.

πατεξορχέομαι, verft. έξορχέομαι, verbohnen, πινός, Theodor. Hyrtac. in not. mas. vol. 6, p. 738. u. å.

κατεξουσιάζω, f. άσω, (έξουσιάζω) feine Macht ob. Gewalt brauchen gegen Ginen, τινός,

Mare. 10, 42. u. Syat. — Dav. 2 areξουσιαστικός, ή, όν, zur Austhbung ber Gewalt geboig, sie bezeichnenb, haβdos, Clem. Al. p. 134.

† xarenayyella, &, bas Bufagen, bic Bus fage, bas Berfprechen; von

[age, das Versprechen; von κατεπαγγέλλω) gusagen, trachten, Pol. 5, 37, 10. 30, 5, 9. — Dav. κατεπαγγέλλομαι, (έπαγγέλλω) gusagen, versprechen, geloben, τι τινέ, od. τινι m. inf., Dem. p. 885, 12.; πρός τινα, Asschin. p. 24, 37.: δ τάς τῶν λόγων τέχνας κατεπαγγγέλδωενος διδάσκειν, id. 16, 32. n. X.; m. inf. fut., DS. 11, 4.: τῷ φιλία κ. τὴν πολιτέαν, sein politisches Leben der Freundschaft, dem Kugen der Freunde widmen, Plut. Mor. τινός, Schol. Opp. Hal. 2, 34.: δφ. etw. vers I.

κατεπάγω, f. άξω, (ἐπάγω, irr.) bergus führen, stringen, sfegen, Ar. Bq. 25.: riuw

Subfi. ενώψ; f. Lob. Paral. p. 169.

κατεξανάστασις, εως, ή, (κατεξανίσταμαι)
bas Ausstein wier Cinen, die Aussteinung, das
swingen, m. acc., γοητεύεις με καλ ψαφμάτsich Crheben gegen Imd ob. etw., καταφοίsich Crheben gegen Imd ob. etw., καταφοίsich Crheben gegen Imd ob. etw., καταφοίsich Crheben gegen Imd ob. etw., καταφοίsich Crheben gegen Imd ob. etw., καταφοίsich Crheben gegen Imd ob. etw., καταφοίsich Crheben gegen Imd ob. etw., καταφοίsich Crheben gegen Imd ob. etw., καταφοίsich Ingen, πιενμάτων πονηρών, DS. 5, 31. Grogen., πνευμάτων πονηρών με το μετάτων πονηρών με το μετάτων πονηρών μετάτων πονηρών μετάτων πονηρών μετάτων πονηρών μετάτων πονηρών μετάτων πονηρών μετάτων πονηρών μετάτων πονηρών μετάτων πονηρών μετάτων πονηρών μετάτων πονηρών μετάτων πονηρών μετάτων πονηρών μετάτων πονηρών μετάτων πονηρών μετάτων πονηρώ

παιεπαίρομαι, als pass., (ἐπαίρω, irr.) sich gegen Einen, τινός, etheben ober brüsten, Symm. Ps. 60, 4., Cyrill. c. Jul. 1, p. 6. πατεπάλληλος, ον, = ἐπάλληλος, Schol. Ap. Rh. 3, 1018. 3 w. f. Schof. p. 254.

χαιεπανανεύω, berft. Επανανεύω, άνανεύω, betweigern, Kost. Op. p. 293, 10. κατεπανίσταμαι, (Επανίσταμαι) sich gegen Imb erheben, emporen, m. gen., Maxim.

xaxeneyelow, (lyelow, irr.) gegen Ginen anregen, aufregen, erweden, Kum. p. 253.

Sast eingekehrt und aufgenommen ist, part. perf. pass. von καταξενώω, Ansch. Choeph. 706. κατεπείνω, f. άσω, verstärktes έξεφάω, f. άσω, verstärktes έξεφάω, f. άσω, verstärktes έξεφάω, f. δι. μ. λ.: οὐδὲν κατεπείνω, f. δι. μ. λ.: οὐδὲν κατεπείνων τὸ σαυτοῦ γλέγμα, id. 3, 13, 23.: Δθυμι, sid austeren gegen Cinen, ihn betacken, πινός, Clem. Al. p. 46. κατεξετάζω, f. άσω, verst. έξετάζω, Byz. κατεξετάζω, f. άσω, verst. έξετάζω, Byz. νερεφήτην δομίζειν, Pol. 6, 44, 6.: antreisben, anreisen. πικιλοτικία καιππείνεν αφ. κυβερνήτην δομίζειν, Pol. 6, 44, 6.: antreisben, antreizen, ή φιλοτιμία απήπειγεν αὐτόν, Plat. epist. p. 338 Ε.: τὰ κατεπείγοντα, das Dringendfte, Kothwendigfte, das was Noth thut, dah. Roth, Bedürsniß, vgl. Xen. Mem. 2, 1, 2.; Isocr. p. 185 D., Luc. Tim. 48, Plut. Alex. 72.; τὰ κατεπείγοντα ξογα, Plut. Pericl. 27.: τὰ κατεπείγοντα πρώς την χρείαν, Pol. 1, 21, 4. u. δ. b) betreiben, bessichten, sich beeiten, Xen. Hellen. 4, 2, 11., Plut. Sert. 19. — Med. eilen, Αθήναζε κατεπείγομαι, Alciphr. 3, 51. b) m. gen., bringendes uat. Aleiphr. 3, 51. b) m. gen., bringenbes Berlangen nach etw. haben, nach etw. ftreben, trachten, Pol. 5, 37, 10. 30, 5, 9. — Dav.

χατεπιφημίζω,

βόβησει, etw. mit Fáßen treten, Byz.: m. dat., woran legen, Einen angreisen, anfallen, τινός, τοῦ χειμένω, Pseudo - Chrys. serm. 4. vol. Eust. p. 123, 22. u. a. Spát.: τοῦ πράγ-7, p. 234. [Fwr. ματος , angreisen, unternehmen, BA. p. 154, κατεπερωτάω, verst. επερωτάω, Aesop. 22 κατεπενφημίζω, f. ίσω, (επευφημίζω) κατεπιχείρησις, εως, ή, das Angreisen, unternehmen, unternehmen, unternehmen, constant and co xarenizelonaic, εως, ή, bas Angreifen, Unitre nehmen, Eust. op. p. 169, 42. u. a. Spåt. κατεπιχέω, f. χεύσω, (χέω, irr.) brüber ausgieffen, Kum. p. 110. Einem etwas widmen, indem man es nach ihm benennt, Bumen. 13. κατεπιβαίνω, (βαίνω, irr.) gang hinaufe steigen, τινί, Kum. p. 278. κατεπιχοώννυμι, f. χοώσω, (χοώννυμι irr.) başu malen, übermalen, Bum. 2, p. 37. κατεπιγάστριος, ον, (ξπιγάστριος) μύες, bom Magen heruntergehende Mustein, Theoph. πατεποικοδομέω, = έποικοδομέω, marm. Oxon. app. p. 297 Prid.
κατεπτηχότως, furchtsam, adv. bom part. ps. bon καταπτήσσω, Poll. 3, 137. Prot. 2, 4.

κατεπιδείκνυμαι, als med., (δείκνυμι) sich gegen Einen zeigen, sich gegen ihn brüften, Marc. Ant. 11, 13. χατεμάω, herunter , brüberher , hintingiessen , schütten, Plut. Mor. p. 968 D.; το μελίχρατον , Strab. 17, 1, p. 812., (456 Ταμελπ.) τον οίνον , Poll. 7, 162.: übett. κατεπιδέω, verft. ἐπιδέω, Gal. 12, p. 176. a w. κατεπιδηλόω, (δηλόω) offenbaren, Kum. p. 138 Teuch. Ratent3eσις, ή, (επίθεσις) bie Rachftellung, Betrug, Chrys. Psalm. 119, 2. πατεπιθλίβω, f. ψω, (θλίβω) ftar? braufδυσφημίαν του δικαστηρίου, Demetr. de eloc. 326.: vom ungebr. έραω. πατεπιθλίβω, f. ψω, (θλίβω) fart brauftiden, Bum. p. 29., wo cod. Paris. 2915.
γάζομαι) bewirten, zu Stande bringen, vollziehen, δ. αιά
χατεπιθυμέω, verft. ἐπιθυμέω, Bunap.
55 Βοίες.
[[chenwerth, Gloss.
πατεπιθυμίος. ον. (ἐπιθυμέω) feb. π.λ.
κατεπιθύμιος. ον. (ἐπιθυμέω) feb. π.λ.
κατεπιθύμιος. ον. (ἐπιθυμέω) feb. π.λ. bruden, Eum. p. 29., wo cod. Paris. 2915. προσεπιθλίβω. υπτα τη τη ουτ ma den zu übers., πρηγματα μεγάλα, Hdt. 5, 24.; δυσία απείργασται, Bur. IT. 1081.; δαυμαστά απλολία απεεργασάμενος, Plat. Legg. p. 686 Ε.; αυλώματος, ο απά βραχύ το χρόνω απείργασται δ ποταμός, Pol. 4, 70, 7. u. X. bis Oros.: τινί τι, Ind etw. zuwege bringen, vic significan, πόλει σωτηρίαν, Bur. Heracl. 1046.: hb. in etw. sum Riel fommen wit Gressa and p. 55 Boiss. κατεπιθύμιος, ον, (ἐπιθυμίω) fehr man: κατεπίθυμος, ον, (ἐπιθυμέω) fehr wûns foend ob. verlangend, begehrlich, Judith. 12. 16. κατεπίκειμαι, (κείμαι, irr.) barauf liegen, barauf ruhen, Eum. p. 44. κατεπίκλησις, έως, ή, = κατέγκλησις, Orig. c. Cels. 4, p. 527. κατεπικλύζω, f. ύσω, (κλύζω) ftart ûbet. bb. in etw. gum Biel tommen, mit Erfolg ar-beiten, etw. ausrichten, Xen. Mem. 4, 2, 7. fcmemmen, m. acc., Bum. p. 310. 316. 318 b) etw. erarbeiten, erwerben, Teuch. 230 ή a ffen, την ηγεμονίην, Hdt. 3, 65.; την τυραννίδα, Plat. Gorg. p. 473 D.; τάλαντον, Ar. Eq. 933.; κατείργασται τοῦτο, hat bits ετίαης, Dem. p. 1121, 9.: von Manifen, κατεπικοσμέω, verft. ἐπικοσμέω, Bum, p. 282. nach codd. Paris. u. Vatic. κατακοσμέω, υ. κατεπιλαμβάνω, (λαμβάνω, irr.) etgteisen, verstätettes έπιλαμβάνω, 2 Regg. 2, 15. 5.
κατεπινοέω, (έπινοέω) gegen Imb etw. etz sinnen, etbenten, m. gon., Basil. 3, p. 418 A.
κατεπιοοκέω, f. ήσω, (έπιορχέω) gegen
Imb einen Meineib schwieren, των θεων,
Nicol. in Walz. rhett. 1, p. 348, 27. 365, 25.: 3mb sich zu eigen machen, ihn gewinnen, zei-νω δε κατεργάσατο και άνεπεισε Εερξια, Hdt. 7, 6.; δια της τροφού κατεργασάμενος την κόρην, Parthen. 13.; bb. wosur gewinnen, wogu bewegen, bringen, et τενα ... βοίλου κατεργάσασθαι ... καλεῖν σε έπλ δείπνον. Xen. Mem. 2, 3, 11.; im aor. p. οὐκ ἐδίνατο κατεργασθήναι, fonnte nicht gewonnen werben, Hdt. 9, 108. — 2) etw. ze rarbeiten. m. acc., rò noayua, burch Meineib betreiben, bewirten, befiegen, Dem. p. 1269, 24. κατεπισκήπτω, f. ψω, (σκήπτω) beaufetragen, Ginen mit etwas, τινί τι, Eum. p. 221. verarbeiten, in fleine Theile gerlegen und ba burch aufreiben, enteraften, gerft dren, dooda ind reophie, gerfauen, Arist. HA. 2, 5, DS. 3, 35. ohne οδούσι; Schol. Ar. Eq. 714.: dh. vom Getraide, germahlen, mahten, δ κατειογαμένος σίτος, DH. 5, 13.; bom Dreifen Long 3, 30. μαγέλη κέξον και πατεπιστρατεύω, (ξαιστρατεύω) gegen Imb ausziehn, τινός, Nicoph. Basil. in Walzii rhet. 1, p. 520, 4. κατεπιτήδευμα, τό, gesuchter ob. zu häufig gebrauchter Ausbruck, Longin. 30, 1.; von Dreichen, Long. 3, 30 .: unzelly nedor zareloyacrae, durch ben Rarft ift bas Belb get zerenerydeiw, (enerydeiw) etwas zu forge fältig ober tunftlich ausarbeiten, mit Aunst ober Schmuc überlaben, vom Ausbruck, DH. wuhlt, Aesch. Ag. 512. b) wie conficere, umbringen, ermorben, tobten, air bermachen, λέοντα, Soph. Tr. 1084., But. de Thuc. c. 42. \*ατεπιτίθημι, fut. \*ατεπιθήσω, (τίθημι) auferlegen, Kum. p. 77. 98. 186. Hipp. 888.; μητέρα κατειογάσαντο κοινωνώ ξίψει, id. IT. 1173., Hdn. 3, 11, 15. c) fnesqexw) herzu, herbei laus niederarbeiten, bezwingen, überwins dandr. Crot.: m. acc. brüthen, unterjochen, Σαρδω νήσον, Hdt. είνη καιεπέδραμε τὰ μέλη, 6, 2. Thuc. 6, 11. 33. 86., Ar. Eq. 933. DC. u. X. — 3) bearbeiten, veracetiken, is tow, (φημίζω) weihen ten (einen Stoff), έλέφαντα και σίδησον, h bem Romen hossen nenen Dam n. 816. 0. 292. 17. 2021. 1/2021. κατεπιτρέχω, (Επιτρέχω) hergu, herbei laus fen, τῷ θαύματι, Andr. Crot.: m. acc. brûs berhin laufen, ὀδύνη κατεπέδραμε τὰ μέλη, Eum. p. 89.

und benennen, nach bem Ramen dessen nennen, Dom. p. 816, 9. 823, 17.; τους λίθους, De. dem man es weist, Polyd. 5, 10, 8. zw.

χατεπιχειρέω, f. ήσω, (ἐπιχειρέω) Dand χατειργασμένα ήδη, Theophr. CP. 5, 17, 2.

— 4) wie das simpl. anthun, τέ τινα, καλόν τι την πόλιν, Andoc. p. 21. 3. C.; μεγάλα την πόλιν, Aesohin. p. 86, 23. —
Θα pf. κατείργασμαι wirb sow. act. als pass.
gebraucht; hingegen der aor. p. κατείργασθην και παιδοποίδας, α και σε κατεφείπει τον
πυτ pass. Hdt. 9, 108., Luc. Hermot. 5.

με το πολύ της κατοίκης, Strab. 6, p. 259.; τὸ
δε τείχος πρότερον μεν κατερήσειπο, Hdn.
β, 2, 11.; vgl. ετιπερής νετικήςτη, νέμου
και παιδοποίδας, α και σε κατερείπει τον
έρφωμενέστατον, Plut. Sol. 6. — 2) intr.
αυτ. 2. κατήσειπον με το flut. einfalten. einfalten. einfalten. einfalten. einfalten. einfalten. att. f. zarsigyw; im med.,

πατεργάθω, att Aesch. Βυπ. 536.

Aesch. Bum. 536.

πατεργάσια, ή, (κατεργάζομαι) das Bersfertigen, Bereiten, Machen, έλαίου, Theophr. CP. 1, 19, 4.; das Berarbeiten, die Berarbeitung, Bearbeitung, Gultur, ξ. B. des Landes, od. der Pflanzen, u., dgl.; κατεργασίαι και κοπρίσεις, Theophr. CP. 2, 14, 2.; της γης, id. 5, 9, 11. u. δ.: τοῦ ἀργυρίου, Pol. 34, 9, 10.; τῶν καρπῶν, DS. 1, 14. u. dgl. π. τροκεῖς. das Perdagen, die Perdaguna, Arist. τροφής, bas Berbauen, bie Berbauung, Arist. de part. an. 3, 14.; vom Rauen, Poll, 2, 89.; bas murbe Machen, Erweichen, am Feuer ob.

burch Kochen, Ath. p. 42 B. 59 B.
κατέργασμα, τό, bas Wert, Aquil. Proverb. 8, 22. Ps. 45, 8.
κατεργαστέον, adi. verb. von κατεργάζομαι, man muß gu Stande bringen, muß ausarbeiten, hearbeiten, ufw., Nil. ep. p. 59., Diosc. (?)

naregyaorinos, i, ov, zum Bewirten, Bollsenben, Berfertigen gehörig ob. geschieft, rivos, Hippocr. p. 194 G.: x. durauis, die Berbausungetraft, Kraft die Rabrung zu verarbeiten, ungetraft, Kraft bie R Theophr. CP. 1, 8, 4.

neopar. Cr. 1, 3, 4.

† κατέργαστος, ον, (κατεργάζομαι) ausges arbeitet, πάρξαπ ob. [orgfältig bearbeitet.

κάτεργος, ον, (ξογον) bearbeitet, χώρα,
Theophr. CP. 5, 14, 5. b) burch Arbeit ents fraftet, †: — τὸ κάτεργον, bas Wert, bie Bers richtung, Exod. 30, 16. 35, 20. Job. 24, 5.: b. Byz. bas Ruberschiff.

κατέργου ion. f. κατείργον. Hdt. 5, 63, 6, 102

κατέργω, ion. f. κατείργω, Hdt. 5, 63. 6, 102. †κατερεθίζω, f. ίσω, verfiarites έρεθίζω. xarsgeidw, f. σω, (έρείδω) bagegenftellen, stemmen, ftugen, +. — 2) intr. fich bagegen ftammen, bah. brauflosfturgen, brauflosbrechen,

τος ανέμου, Dio Chrys. 2, p. 369.
κατερεικτός, u. κατερικτός, όν, ξεττίβεη, gerspalten, gerbrochen, gerschroten; xarequera, geschrotene ob. zerstampfte Salsenfrüchte, Phryn. in BA. p. 10, 13.; xarequera, Ar. Ran. 505.,

Poll. 1, 247. 6, 61., Hesych.; bon antegelam, (enelum, ier.) gerreiffen; gew. im med. fich bie Rieiber (vor Trauer u. Schmerg) gerreisen, Hdt. 3, 66.; χετώνας, poët. b. Hephnest. p. 34. (59); καλύπτρας, Aosch. Pers. 530. — 2) zerspalten, zerbrechen, auf bet Mahle zet chroten, κάχους κατησειγμέναι u. κατεσηφιγμέναι, Demon. b. Harpoor. s. v. Προκώνια. 3) übertr. κατεφείκειν θυμόν, ben Born brechen, Ar. Vesp. 647.

μόν, den 30rn brechen, Ar. Venp. 647.

παιερειπίω, = καιερείπω, spate u. settne germ, Hel. 9, 5., D8. Kxc. p. 522, 63., Byz. Bgl. hase z. Leo Diac. p. 433.

παιερείπω, f. ψω, (έρείπω, irr.) nieder- wersen, niederressisten, niederressisten, niederressisten, einreissen, verwüssisten, niederreissen, einreissen, verwüssisten, dep., f. καιελεύσμαι, εδ. sais (Δχομαι) ξα (Δχομαι) καιελεύσμαι, αστ. καιελεύσμαι και καιελεύσμαι και καιελεύσμαι και καιελεύσμαι καιελεύσμαι και καιελεύσμαι και

aor. 2. κατηρίπον u. pl. 2. κατερηρίπα, ntes ber fallen, einfallen, einftürzen, versallen, gusammenstürzen, il. 5, 92. 14, 55.; niebers stürzen, ές τι, Theocr. 13, 49. κατερεύγω, s. ξω, (έρευγομαι) anspeien, anntlysen, engagenraupien, τινός, Ar. Vesp. 1151.

απτάιρ[εη, επίσερεπτάιρ[εη, τινός, Ar. Vesp. 1151. πατερεψής, ες, f. 26. f. κατηρεφής. πατερείφω, f. ψω, (ερεφω) bedachen, übbpt. bedeten, τὰς σκηνάς κλήμασεν, Plut. Caes. 9.; ὀρύγματα φόρτω, Mor. p. 972 B.; ἀλλήλους θυρεοζς, id. Anton. 49. — Mod. [ich (aibi) bedeten, κεράμω τὸ νῶτον, Ar. Vesp. 1294.: κεράμω κατερέψεται έρκον ἀνήρ, Ap. Rh. 2, 1074. πατερέω, (ἐρεω) ion. f. κατερώ, fut. zum 201. κατερέω, m. f.

αστερεω, (ερεω) 101. ζ. κατερω, ται zum 201. κατερπον, w. ζ. κατερημόω, verst. έρημόω, ganz leer, nackt, bloß machen, Aesop. fab. 23 Fur. κατερήρίπε, fintr. 3 sing. perf. 2 zu κατερέπω, ll. 14, 55., vgl. Buttm. Gr. Gramm. 2, S. 49. 131. nur poët.

Phil. 1402.

κατεριθεύομαι, dop. med., (ξριθεύω) burch Rante ob. Rabalen besiegen, unterbructen, anct. b. Suid.

χατερικτός, όν, = κατερεικτός, w. f. κατερίπόω, f. hin u. wieder b. Byz. u. Schol. z. II. 4, 2. sich findende F. f. κατερείπω. κατερνής, ές, (έρνος) reich an 3weigen, Orph. 916.

πατερυθραίνω, = ξουθραίνω, Hesych.
πατερυθριάω, f. άσω,=ξουθριάω, Hel. 10,18.
πατέρυθρος, ον, perfi. ξουθρός, febr roth,
Theophyl. ep. 15. — Dav.

κατερυθρόω, febr rothen, roth machen, Const. Man. Chron. 2061.

κατερύκανω, poët. f. κατερύκω, Il. 24, 218., Orph. 645. κατερύκω, f. ξω, ποτ. κατερύκακον, (ξούκω,

irr.) aufhalten, gurudhalten, abhalten, hindern, Il. 6, 518. Od. 1, 315., Luc. Hermot. 23.; τινά τινος, 3md von etw., Ar. Vesp. 601.; pass. Od. 4, 498., nachgeahmt von Heraclid. b. Philostr. p. 108, 26: είς που κατερύκε-

ται εὐρεί φίσχο. κατερύω, ion. κατειρύω, Ep., Hdt., f. ύσω, (έρύω, irr.) herab = , herunterziehn , niederziehn, von Schiffen, die vom Strande ins Meer gezogen und flott gemacht werben, deducere naves, Od. 5, 261. (u. so ftets in ber Od.), Orph. 242.: οδθατα μόσχου, berabs, berunterziehn, Nic. Ther. 552.; vom Bogen, Anth. 9, 16.: an einen niederen Ort ziehn, scheppen, scheren, zichten Litte & Of Safer

sgehn, seit Hom. gew. in Poesse u. Prosa: bef. κατεστράφατο, ion. 3 plur. plqps. pass. 2) in die Unterwelt herabsteigen, Αίδος είσω, II. 6, 128.; εἰς Αίδου, Κυτ. ΗΕ. 1101. u. Χ. 6, 128.; εἰς Αίδου, κυτ. ΗΕ. 1101. u. Χ. 6, 128.; εἰς Αίδου, απο δὶς Κάβε, ἐπὶ νῆα, βάρτξεη, πίτ einem Ságorf ábergichn. Od. 2, 407. u. 8.3 elc Ailloa, Plut. Ages. 6. u. A. y) in vielen andern Ortsbestimmungen, wo im Deutschen das "herunter" nicht ausgebrückt wird, 3. B, vom kande in die Stadt kommen, Plut. Cat. mai. 3. d) vom herabsteigen tommen, Plut. Cat. mai. 3. σ) vom peraoptrigen in den Kampfplat, els τον της άληθείας άγουα, Sext. Kmp. c. Math. 7, 324. b) von ledlofen Dingen, herobstürzen, skallen, κατερχομένης ύπο πέτρης, Od. 9, 484. 541.: von Flüssen, herad sliessen, κατέρχεται ο Νείλος, Hdt. 2, 19.: hineinsommen od. dringen, Plut. Mor. p. 702 B. — 2) gurûd ins Baterland, he beimath fommen, aurûdsteren, ές πόλος Mor. p. 702 B. — 2) zurūd ins Baterland, in die Deimath fommen, zurūdfehren, ες πόλιν, Od. 11, 188. bef. aus der Berbannung, Hdt. 5, 30., Aesch. Sept. 980. Eum. 440., Soph. Ant. 200., Plat. Legg. p. 682 E., Dem. p. 636, 22. u. sonk gew. in Poesse u. Profa: πκω u. κατέρχομαι verb., Aesch. Choeph. 3., vgl. Ar. Ran. 1128.

záreposta, aus zal έτέρωτα, (asol. f. έτέ-ρωθεν) asol. Krasis, vgl. zal ällore, au c fon ft, iSappho h. in Ven. 5, p. 22. Newe, vgl. Schaef. Dion. comp. p. 349. Ahrens de dial. aeol. p. 152.

πατεσθέω, f. πατέδομαι, aor. πατέφαγον, μων έγω και κατευημερέω) 206 οδ.

ΒείξαΙΙ bavon tragen, της πρεσβείας ων ήγιμον έγω και κατευημερηκώς πας υμίν, μων έγω και κατευημερηκώς πας υμίν, μων έγω και κατευημερηκώς πας υμίν, μων έγω και κατευημερηκώς πας υμίν, μων έγω και κατευημερηκώς πας υμίν, μων έγω και κατευημερηκώς πας υμίν, βείξαΙΙ erlangen, als ein Anderer, m. gen., Basil.

κατευθές και κατευθές της διαθές και βείξαΙΙ erlangen, als ein Anderer, m. gen., Basil.

κατευθές και κατευθές της διαθές και κατευθές και διαθές και κατευθές κατευθές και κατευθές και κατευθές και κατευθές και κατευθές κατευθές κατευθές και κατευθές κατευθές κατευθές και κατευθές κατευθές κατευθές κατευθές κατευθές κατευθές κατευθές και κατευθές κατευθές κατευθές κατευθές και κατε 14. β) auch vom bloßen Beißen, κατεσθίειν τοῦ παλαιστοῦ τὸ ους, Philostr. Im. 1, 6. p. 12. 17 Jacobs. b) übtr., aufzehren, aufwenden, p. 145. burchbringen, verpraffen, την πατρώαν οὐσίαν, λατει Ατh. p. 404 C.; τὰ ὄντα, Dem. p. 992, 25. + χαι

Uebrigens f. zaredw. κατέσθω, poët. f. κατεσθίω, fr. Pyth. p. 713. Gal., Anth. Plan. 4, 240., Astrampsych. Onir. p. 68.; vgl. έσθω.

zareozeupevos, adv. vom part. pf. p. von κατασκέπεω, bebacht, überlegt, Cyrill. c. Jul.

† κατεσχάροω, (έσχαροω) befcorfen, ven fcorfen, mit einem Schorf abergiehn.

κατευαρεστέω, verft. εὐαρεστέω, Ignat. ep. 3, p. 56.

xaievyna, ró, (xarevyonas) bas Gelübte, ber Wunsch, Aesch. Choeph. 216. Kum. 975. b) bie Berwünschung, ber Fluch, Aesch. Sept. 691., Eur. Hipp. 1170. — 2) bas Beitgesschent, Soph. OT. 920., wo Wunder nicht uns

wahricheinlich κάταργμα.
κατευδαμονίζω, f. ίσω, att. γω, berfl.
εὐδαιμονίζω, fehr glücklich preisen, Joseph.
b. Jud. 1, 33, 8.

nateudonew, f. now, (eudonew) guftieben fein, febr billigen, loben, m. dat., auct b.

xareudoxiμέω, f. ήσω, (εὐθοχιμέομαι) Ginen an gutem Ruf, Ruhm, Lob ober Beifall abertreffen, m. gen., DS. Bxc. p. 524, 15, Suid. s. v. Aéneoxos xareuda, f. xadeuda, fpricht ber Stoth

bei Ar. Theam, 1193. zatevegyetém, verft. evegyetém, Tzetz hist. 10, 811.

Basil.

πατευθιπτέω, f. ήσω, (εὐθιπτος) recht be rûhren, recht glücklich ob. ben rechten Fleck treffen, Maccab. 2, 14, 43., Phot., Suid.
πατευθύ, adv. (εὐθυ) geradeau, geradeau, Xen. Symp. 5, 5., Plut. Mor. p. 3 B., baf. Buttenb., Luc. iud. voc. 11., DC. 74, 21. Paus. 2, f1, 3. b) m. gen., geradegegenübet, in der Form πατευθύς, Byz. S. Cod. §. Phrys. v. 145.

πατευθυντής, ήρος, ό, Clem. Al. p. 138. L.

† κατευθυντής, ου, ό, (κατευθύνω) ber Geradmachende, Aufrichtende, Berbeffernde. -

κατευθυντηρία, ή, = στάθμη, bie Richtichnut, Schol. Il. 15, 410.; uripr. fem. bon garev-Burtholos, richtend, raseros, EM. p. 740, 42. κατευθύνω, perft. εὐθύνω, gerad machen, = richten, in gerade Richtung bringen, übhpt

los gehen, fliegen, laufen usw., ent rous no-demtous, Plut. Alex. 33.

κατευθύς, adv. f. κατευθύ.

κατευθυσμός, ό, (κατευθύνω) bas Richten, Centen, Clem. Alex. p. 130.

κατευκαιρέω, f. ήσω, (εὐκαιρέω) gute Ges legenheit betommen ob. wahrnehmen, etwas bei fchicklicher Gelegenheit thun, κατευκαιρήσας απάγει, bei guter Gelegenheit führt er fie ab, Polyb. 12, 4, 13,

κατευκηλέω, f. ήσω, (εὔκηλος) befanftigen,

πατευπηλέω, f. ήσω, (εὔπηλος) besånstigen, stillen, ruhig machen, Ap. Rh. 4, 1059.
πατευπτικός, ή, όν, wûnschend: verwûnsschend, †. — Adv. πατευπτικώς, verwûnschend, Schol. Soph. Ai. 838.; von πάτευπτος, ον, (πατεύχομαι) gewûnscht, geslobt, verwûnscht, Hesych.
πατευλογέω, s. ήσω, verst. εὐλογέω, sehr loben, preisen, Plut. Mor. p. 66 A. 750 C. 1069 C., Tobias 10, 12. 11, 12.
πατευμάσδω, f. έσω, perst. εὐμασδίω Lexic.

κατευμάριζω, f. ισω, verft. εὐμαρίζω, Lexic.

κατευμάρίζω, 1. ίσω, verft. εύμαρίζω, Lexic. κατευμεγεθέω, f. ήσω, (εύμεγέθης) Einem an Gröfie ob. Macht überlegen sein, m. gen., Suid., Cyrill. Alex. δ. u. a. KS., Byz. κατευνάζω, f. άσω, (εὐνάζω) hinlegen, nieberlegen, besonders zu Bett ob. in Schlaf bringen, sich niederlegen lassen, Eur. Rhos. 614.: bh. poet. vom Kode, in den Kodesschalen Sonne. Soph. Ant. 827 .: von ber untergebenben Sonne, Soph. Ant. 827.: von der untergehenden Sonne, id. Trach. 95. d) beruhigen, besänstigen, πόντον, Ap. Rh. 1, 1155.; 3ηρος έρωην, Opp. Cyn. 3, 374. c) fillen, mildern, έρως δοχών χατηυνάσθαι, Plut. Anton. 36.; τίν μηνιν. Ael. VH. 14, 23.; Schmerzen, Soph. Phil. 692.; u. δ. d. Εράτ. d) τινά τινος, Imd Ruhe vor etw. verschaffen, von etw. erlösen, bestrein, μόχθων d ουδ άδδης με χατεύνασε, Anth. 7, 278. — Pass. sich niederlegen, sich schlesen gen, sich gur Stuhe begeben, N. 8, 448., Swid.; vgl. χατευνάω. — Davon χατευνασμός. δ. das zu Bett, in Schlaf,

xarevraoμός, o. bas zu Bett, in Schlaf, zu Ruhe Bringen, die Beruhigung, Plut. Mor.

p. 3788.

πατευναστής, ήςος, ό, = κατευναστής, επιτευγαμέω, επιτευγαμέω, επιτευναστής, θες καιμετείνη επιτευγαμέω, επιτευχειμέω, επιτευγαμέω, επιτε

Jambl. v. Pyth. p. 285.

κατευνήτειμα, ή, fom. gum folg., bie Bes sanftigende, Paul. Sil. eophr. 578.

† κατευνητής, ου, ό, = κατευναστής. κατευοδόω, verfi. εὐοδόω, Psalm. 67, 21. u. δ. LXX. u. Spåt. - Pass. = εὐοδέω, Nili sent. 248 Orell., Psalm. 1, 3. u. Spat. Davon

xaievodwois, ews, ή, gludlicher Fortgang, Gloss.

κατευορχέω, f. ήσω, (εὐορχέω) mahr und feierlich schwbren bei einem Gotte, Gorge b. Arist. rhet. 3, 3.

† κατευορκίζω, f. ίσω, = κατευορκέω. κατευπάθέω, f. ήσω, (εὐπαθέω) vetidimels gen, BA. p. 47, 1. και ευποιέω, verft. εὐποιέω, Tzetz. hist. 3, κατευπορέω, f. ήσω, verft. εὐπορέω, aus-reichenbe Mittel haben, τινί, wodurch, DS. 17, 45.

κατευτονέω, f. ήσω, υετft. εύτονέω, Hip-poor. epist. p. 1232. (?), Math. vett. p. 71 (?). κατευτρεπίζω, f. ίσω, (εύτρεπίζω) gurecits

πατευτοεπίζω, 1. ico, (ευτοεπίζω) guttchis machen, wieder in Ordnung bringen, Ar. Eccl. 510., Xen. Cyr. 8, 6, 8.
 χατευτύχέω, f. ήσω, (εὐτυχέω) in einer Sache gluctlich fein, Arist. eth. Kud. 3, 1., Plut. Sert. 18, Pomp. 21.: m. gen., τοῦδε του πράγματος, in biefer Cache, Aret. Apoc. p. 957.: τινός, 3mb tæffen (mit bem Gejchosse), Joann, Cinnam. p. 142 C (nach Meinek.). — Pass., τούτων πατευτυχηθέντων,
machbem bies glackied vollfahrt war, DS. 20, 46.

κατευφημέω, f. ήσω, (εὐφημέω) Lob, Beisfall, Gladwoniche zurufen, m. acc. der Persfon, Plut. Cic. 9. Mar. 29. Sert. 4.; pass., υπό τοῦ σχλου, DH. 3, 18.

Plat. Mor. p. 758 B. c) στε πτειμφεί, πατευχή, ή. (εύχη) στε πυμημή, χατευχής, ή, όν, 3μm Ginfcläfern ges bet, Aesch. Choöph. 476.; δογιασμοί και κ. δεων, Plut. Mor. p. 169 D.: bas Gelübbe, rhet. 9, p. 273.: 3μm Bernhigen, Stillen ges schieft, Kust. p. 1424, 8.

κατευνάστρια, ή, bel, sem κατευναστής, κατευχάς, Plot. Dion 24.

κατευνάστρια, ή, bel, sem, μα κατευναστής, κατεύχομαι, (εύχομαι) dep. med. 1) wos bie Kammerstau, s jungser, Kust. p. 1943, 58.

bie Kammerstau, s jungser, Kust. p. 1943, 58.

ch hen smigen Schief beingend, als ad., (then (Boles), impropari (= καταράσθαι, μηθέν Legg. p. 934 Κ.; μηθέν

κατευνάστρια, ή, δεί, fom. 311 κατευναστής, δεί και το 1943, 58. Βγχ. δ) δει ενώμας είνης  Seira nard τινος, Plut. Num. 12.: m. gon., ρανόν, Racht bebedte ben himmel, Od. 13, νευνύη (chen, νειτίμα en, Plat. Pol. 269.; σελήνη κατείχειο νεφ έεσσιν, ib. 9, 9. 393 A. — 2) νύη (chen, fleben, besten, abs., Hdt. 2, 40. 4, 172., Soph. Tr. Todic; σὺ μὲν κατεύχη, b. i. bu flehft himmel 629. 18, 332. Od. 11, 301. u. δ.; μέσον χωατ, Aesch. Ag. 1203.; τοίσι Πέροησι διαφαλον Φοίβου κατέχει δόμος, Ear. lon

κατεφάλλομαι, (ξφάλλομαι) herab s unb baraussos part. aor. 2. sync. κατεπάλμενος, It. 11, 94., Ap. Rh. 2, 583., Opp. Cyn. 3, 120.

πάτεφθος, ον, = πάθεφθος, Achaeus bei Ath. p. 368  $\Lambda$  (wo πάθεφθα μυ (chr.).

xareplorημ, (eplorημι) bagegen aufftellen, gegen Ginen aufftellen; aor. 2. gegen Ginen auftreten, τινί, NT. Act. 18, 12.

ten, abs., Hat. 2, 40. 7, 17.1., 761.; σὐ μὲν κατεύχη, δ. i. bu siehst himveg 3021. 332. Od. 11, 301. u. v., μεσυν χωατεύχεται εὐ γενέσθαι, Hdt. 1, 132; ἀγα-222.: inne haben, behaupten, in sie θόν τινι, Kur. IA. 1186.: m. solg. aoc. nebst net Sewalt haben, dert sein, χθόνα, 1087 F. b) m. dat. an flehen, ansulen, Aesch. Choëph. 86.; m. solg. aoc. o. inf. ib. 137: m. λετανεύειν verb., Theocr. 2, 71. — 3) ein Gelübbe thun, gelos ben, m. dat., Ath. p. 573 E. — 4) sich berühmen, prahlen, Theocr. 1, 97.

κατευωχέω, s. ήσω, (εὐωχέω) bewirthen, λχθύσι τους μαθητάς, Clem. Al. p. 172. — Pass., sich gut bewirthen lassen, behau und gut bewirthen 12, 1.; κατέχει κίνδυνος Σεκελίαν, Plat. Epict. 3, p. 317 A. Hipp. mai. p. 304C.; ταραχή τε καλ πένθος πάντας κατείχε, Hda. 2, 6, 1.; μεγάλοι δόρυβοι κατέχουσ ήμες έπλ δυσκλεία, obruunt nos, Soph. Ai. 142.; auch in bonam partem, κατέχει με ευμοιρία, απτεριστημι, (ξερίστημί) dagegen aufftellen, gegen Einen aufftellen, aor. 2. gegen Einen aufteten, τινί, NT. Act. 18, 12.

απτεχθίω, κατηχθίζετο, έμισείτο, Hesych.

πατεχθαίνω, (ξχθεαίνω) befeinden, anfeine ben, in aco., Julian. or. 5, p. 174 B.

κατεχμάζω, ε. άσω, (ἐχμάζω) festinden, anfeine ben, in aco., Julian. or. 5, p. 174 B.

κατεχμάζω, ε. άσω, (ἐχμάζω) festinden, anfeine ben in gegen in a befein, anary μάσως, κατασχών, Hesych.

κατέχον, έπαθεθω in κατασχών, Hesych.

κατέχον, έπαθεθω in κατασχών, Hesych.

(Hom., Hes., Trag.) (ἐχωὶ )) trans. 1) bale ten, fest a ten, fest a ten, έν χεροίν, Soph. Ot. 17, 76, 11; την άσχήν, Isace, p. 12 B., Plat. Pol. p. 360 B. d. u. Χι. übtr., για που, ματίτα, ματιά θα έτει, απτοχων, ματιά και, ε. για ματιά γ Hdn. 2, 5, 1.: άλαλητο παν πεθίον, but gange Befilbe mit Befchrei erfullen, Il. 16, 79;

2) barauf hinhalten, hinfahren, ηη τὰ κατηγορούμενα, Andoc. de myst. 8. — 2) 3οῦ Θορικόνδε κατέσχεθον, h. Cor. 126.: bb. a nianben, anlegen, Soph. Phil. 221.
270., Kur. Heracl. 84., Thuc. 4, 42. u. Χ.; εἰς., Hdt. 7, 182. 3. Χ. δ. u. Χ.; m. ἐπί, λesch. Ag. 271., Soph. Ai. 907., Xen. Cyr. 1, 4, 3. u. Χ.; πολλην ἀπειροκαλίαν, Luc. Pol. 31, 25, 8.: m. aco. ohne Prápol., Kar. Cycl. 222. Hel. 1222.: metaph., εἰ μη τόδε φάσμα νυκιός εὐ κατασχήσει, Soph. H. 24. απείgen, bὲ Χηςείge bringen, aq. Cycl. 222. Hel. 1222.: metaph., εἰ μη τόδε 1493. dof. Derm.: antommen (ξu kanbe), εἰς., Pol. 5, 71, 2.; bb. b) εἰπτεἡτεη, προξένων δ ἐν τοῦ (τῷ υ.) κατέσχες, Ευτ. Ion 551.; ebenso im med., Hdt. 8, 117. — 3) sagen, praedicare, dicere, Arist. δι, Plut; τὶ ἐπί τινος, DH. 2, 48. — Dav. κατηγόρημα, ber Klagepunkt, bie Beschus Med. 1) sich zurüchbelten, (aus eignem Xantriebe) zurüchbelten, Od. 3, 284. — 2) für sich zurüchbelten, unters schlagen, χρήματα, Hdt. 7, 164. — 3) in sigung, ber Xabel, τοῦ τρόπου, was an bem Kantriebe) zurüchbelten, unters schlagen, χρήματα, Hdt. 7, 164. — 3) in sigung, ber Xabel, τοῦ τρόπου, was an bem Sharatter tabelnswerth sit, Dem. p. 314, 21.; καικόν κ. κατηγορείν τινος, DH. 7, 64.: bie Antiage, Plat. Legg. p. 765 Ε. — 2) bie Antiege, Anbeutung, bas Beiden, Polem. physiogn. 1, 15.: bas Prábilament, bie Eigens Shotz, τῷ ἀρδώς μακέντε καὶ κατασχομένο, βείλ. ... καικόν κ. κατηγορτένο, απιμίζος π. 1, 15.: bas Prábilament, bie Eigens Shotz, τῷ ἀρδώς μακέντε καὶ κατασχομένο, angutlagen, gu befolublegen, Isocr. p. 27 Α., ναινόν κ. κατηγορητέον, adi. verb. 3u κατηγορθω, angutlagen, gu befolublegen, Isocr. p. 27 Α. γαινή σεν σεν socre μακίνεσεν. 361. — Anm. Der sor. med. auch in paff. zaτηγορητέον, adi. verb. zu zaτηγορθω, angultagen, zu beschubigen, Isocr. p. 27 A., Plat. Phaedr. p. 244 K. u. A. S. Natth. Plat. Gorg. p. 508 B.; zu sagti, oue zu zaτηγορθω, angultagen, zu beschubigen, Isocr. p. 27 A., Plat. Gorg. p. 508 B.; zu sagti, oue zu zaτηγορθω, angultagen, zu beschubigen, Isocr. p. 27 A., Plat. Theaet. p. 167 A.

xar., Luc. de saltat. 1.: gew. m. gen. bet Pers., Imb angeben, anklagen, verstlagen, Hdt. 8, 60., Ar. Pl. 1073., Plat. u. übecak: xará τινος, Xen. Hell. 1, 7, 9., Lucas 23, 14.: m. gen. u. folg. ως, Xen. Hell. 5, 2, 35. 7, 1, 38.; ob. δτι ib. 1, 7, 10.; τινός πρός τινα, Plat. Euthyphs. p. 2 C. u. X.; m. gen. bet Sache, των βεβουλευμένων, Dem. p. 1444, 20.; τῆς διώμης, isocr. p. 27 C. u. X.: m. acc. tet Sache, Kur. Hersacl. 418. u. X.: m. gen. bet Pers. u. acc. bet Sache, « vorwerfen, « sinen einer siner geben, . vorwerfen, Ginen einer Sache geihen, Soph. OT. 514., Eur. Or. Sache zeryen, 28. u. aberau: reres 28., lase. or. 1, §. 28. u. aberau: reres west reros, über Imb wegen etwas Beschwerbe fahren, Thuc. 8, 85.; m. bopp. gen. sowohl ber Person als ber Sache, Dem. p. 515, 27., Swoom. h. e. 1, 5. — Pass. (welches auf person, ande. 0, 00.; m. sopp. gen. sowohl AB. wird wegen der dunkeln Ableitung verschies der Verson als der Sache, Dem. p. 515, 27., Sozom. h. e. 1, 5. — Pass. (welches auf die Sache od. sozom. h. e. 1, 5. — Pass. (welches auf die Sache od. sozom. h. e. 1, 5. — Pass. (welches auf die Sache od. sozom. h. e. 1, 20. — p. 20. — p. 20. — p. 20. — p. 20. — p. 20. — p. 20. — p. 20. — p. 20. — p. 20. — p. 20. — p. 20. — p. 21. —

κατεψευσμένως, adv. part. pf. pass. von κατηγομία, ή, die Antiage, Beschuldigung, καταψεύδω, etlogen, Orig.c. Cels. p. 302. 311. κατηγομία προετέθη, Thuc. 3, 52.; κατηγομίαν κατηβολέω, in Dhumacht sallen, Nicand.

κατηβολέω, in Dhumacht fallen, Nicand. Alex. 193. 458.; von κατηβολέω, ή, ή, = καταβολή, der Anfall, bef. Κείν, angellagt werden, [. ΒΑ. p. 102, 11.; κατηβολή, ή, = καταβολή, der Anfall, bef. Κείν, angellagt werden, [. ΒΑ. p. 102, 11.; πολλαλ κατηγορίαι κατ' αὐτης γεγόνασιν, lioor. p. 112 Α., Χεπ. Hell. 2, 1, 31. (von Hipp. min. p. 372 Κ. βgl. Lobed g. Phryn. p. 699. κατηβολίνε. κατηβολίνε. κατηβολίνε. κατηγορίων, όνος, δ, ion. f. καθηγεμών, ω. f. κατηγεριών, όνος, δ, ion. f. καθηγεριών, ω. f. κατηγεριών, όνος, δ, ion. f. καθηγεριών, ω. f. κατηγεριών, απος δεξείν απιβολίνε. κατηγορίως, (ἀγορεύω) gegen ob. wider δια παθεί geneigt, Plut. Mor. p. 558 D.: subst. der Antlager, id. Galb. 8. — 2) = αποφανικός, η, όν, βur Antlager, id. Galb. 8. — 2) = αποφανικός, η, δια χατηγορίως bet Antlager, id. Galb. 8. — 2) = αποφανικός, η, δια χατηγορίως bet Antlager, κατηγορίω, als Κιά ger auf treten, abs., flagen, als Κιά ger auf treten, abs., Ar. Vesp. 840. 842. Plut. 917.; κατηγορίων — 2) ή, bie Angeigen, Aesach. Sept. 421., χατ., Luo. de saltat. 1.: gew. m. gen. der Lycophr. 58. Lycophr. 58.

Lycophr. 58.

κατήκοος, ον, (κατακούω) Einer ber hort,

ακροατής, λόγων, (Plat.) Ακίοch. p. 366
Β.; ετβότεπο Απίλ. 9, 428.; m. dat. εὐχωλήσι, ξίδ. 6, 199. Dah. b) geborchend, ges
horfam, unterthan, subst. ber Unterthan, reνές, Hdt. 1, 72. δ., Soph. Ant. 638., Plat.
δ. u. A.; m. dat., Hdt. 1, 141. 3, 88.; τη
πόλει, Plat. Pol. p. 499 Β. — 2) ber Φοτε
der, ber Εφίση, Hdt. 1, 100., DC. 42, 17.

κατηκοιβωμένως, adv. part. pf. pass. gu
κατακοιβών, genau, Galen. 12, p. 90.

κατηκοι, ion. f. καθήκω, w. f.
κατηλιψ, γφος, η, δας obere Geichof bes
Φαιβές, Ατ. Ran. 566., Luc. Lexiph. 8. (Das
28. with wegen ber bunteln Ableitung verichter
ben lertlatt burch μεσόσμη, Γκοβωμα u. α.

κατήμας, Σας für Tag, tägtich, f. ήμας. Publ. 6. κατημελημένως, adv. part. pf. pass. von b. Stob. καταμελέω, nachlässig, Procop. hist. p. 17 C. κατημέ κατημύω, f. μύσω, (ήμύω), nieberfinten, Ap. Rh. 3, 1400. — 2) act. finten laffen, nieberbeugen, αχέισσι δυμόν, Ap. Rh. 2, 862. (Ueber bie Quantitat bes v s. ήμύω. G. 976.)

(Ueber die Quantitat des υ f. ήμύω. 6. 976.) κατηναγκασμένως, adv. part. p. pass. von κατηναγκασμένως, adv. part. p. pass. von καταναγκάζω, gezwungen, zwangsweise, nothewendig, DS. 15, 50., Clem. Al. p. 929, 29. κατήνεμος, ον, (άνεμος) gegen den Wind liegend, dem Wind ausgesett, Theophr. de vent. 34.; χωρίον, Poll. 5, 110.; άκραι, id. 1, 155., Ael. HA. 4, 6. κάτηδις, εως, ή, ion. f. κάταδις, w. f. κατήσος, ον, (αλωρέω) herabhangend, schwedth, τελαμών, Ap. Rh. 2, 1042.; βόστουχα, Anth. 5, 260.; dor. κατάφοςς, τέκνων πλήθος δάκρυσι κατάφος στένει, But. Tr.

πλήθος δάχουσι κατάορα στένει, Bur. Tr. 1090 (nach Perm.: quae lacrimantes matrum ulnis implicantur).

μετηφιών, Αρ.

23, 25.

πατηφών, όνος, ό, Betrüdniğ od. Edgade verursadend; so nennt Priamos II. 24, 253. soin, fillen, besänstigen, δόδναι κατηπιώντο, soin ertursadend; so nennt Priamos II. 24, 253. soin, fillen, kesänstigen, δόδναι κατηπιώντο, soin ertursadend; so nennt Priamos II. 24, 253. soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend; soin ertursadend, soin bessen Ertl. Dermann in der Rez. der Ertll. Ausg. .

S. 56 — 60.).: m. dat. δάγνησι κατηρεφές, bon torbeerbaumen überbectt, umschaftet, Od. 9, 183.; δώματα πέτρησι, Hes. Theogr. 778., Eur. Hipp. 468., Plat. Criti. p. 116 B.: übhyt bicht bebectt, bicht belaubt, umschattet, Theocr. 7, 8. — 2) übtr. voll, angefüllt, m. gen., τράπεζαι κατηρεφέες παντοίων αγαθών, Anger. b. Ath. p. 12 A. Anacr. b. Ath. p. 12 A.

κατήρης, ες, (άρω) ausgerüftet, versehn, τινί,

δομή, δ. ί. wohltiechend, Eur. kl. 493.; χλαγιδίοις, umgeben, id. Suppl. 122.; ξοπυλλος
φύλλοισι κ., Nicand. Ther. 69.; πλοῖον, mit
αυκετη μ. Allem wohl versehen, Hdt. 8, 21.
(viell. eine bes. Art von Schiff zu verst.) γαθια
(viell. eine bes. Art von Schiff zu verst.) γαθια
(νει είνει δια του Κατίβ zu verst.) γαθια
(νει είνει δια του Κατίβ zu verst.) γαθια
(νει είνει δια του Κατίβ zu νει ξια γαθια
(νει είνει δια του κατιβοικός, ή, όν, zum untricigt ge
κατθάνε, θρ. ξ. κατεθανε, 3 sing. aos. 2
χατθάνε, θρ. ξ. κατεθανε, 3 sing. aos. 2
χατθάνει, θρ. ξ. κατεθανε, 3 sing. aos. 2
χατθάνει, θρ. ξ. κατεθανε, τατθάνει, inf. aos. 1.
ατθάνει, θρ. ξ. καταθάνει, inf. aos. 1.
ατθάνει, κατθάνει, κατθένει, κατθένει, κατθένει, κατθένει, κατθένει, απαθένει, είνει, κατθένει, τατθένει, καταθένει, inf. aos. 2. act., κατεθενεί,
Paral. p. 254. όσμη, b. i. wohlriechend, Eur. Bl. 493.; χλα-

πατηλέσια, ή, = bem folg., ξεφύφαιο, Αρ. κατήφεια, ή, ion. u. ep. πατηφείη, (πατηφής) Rh. 4, 886.; opp. ἄνοδος, Ατατ. 536. κατήλύσις, εως, ή, bas Hinds , Hinners, gehn, s tommen, ber Gang od. Beg hinnter, cló Δτόην, Απίλ. 10, 3., πύρτοιο, Opp. Hal. Mor. p. 528 E.) Il. 3, 51., Αρ. Rh. 4, 205. 4, 116. — 2) bie Růdtehr, 'Πραλειδών, 594. Plut. Coriol. 20., Philostr. p. 941.; κατήμαι, ion. f. καθημαι, w. f. κατήμαι, ion. f. καθημαι, w. f. κατήμαι, του f. κατημέλημένως, adv. part. pf. pass. von μπατωξίω, παθιδίζα, Procop. hist. p. 17 C.

κατηφέω, f. ήσω, bie Augen nieberfclagen, κατηφέω, 1. ησω, οιε augen πεστειψιαμα, niedergeichlagen, traurig, beschämt sein, 1l. 22, 293. Od. 16, 342; τί κατηφείς δμμα καὶ δακουροοείς; Kur. Med. 1008., Ap. Rh. 2, δαχουροοείς; Bur. Med. 1008., Ap. Rh. 2, 443. 888., Callim. ep. 21., Arist. HA. 8, 24, Luc. Amor. 16.; von

κατηφής, ές, eigtl. mit niebergeschlagenen Augen, db. abhot niebergeschlagen, traurig, ge bemuthigt, beschämt, Od. 24, 432., Kur. Or. 879.; Arist. HA. 6, 18. (compar.). Luc. sacrif. 1. u. A.; δμμα, δφθαλμοί, id. Heracl. 633., Hippocr. p. 1121 D. 1217 A. (κοινή. von zata u. gaos.) Dav.

χατηφέω, f. άσω, = χατηφέω, Philo p. 967 C., Plut. Mor. p. 119 C., Heliod. 10, 30., Anth. 14, 3, 1. u. Χ.; χατηφέων, Αρ. Rh. 1, 461. 3, 123., Qu. Sm. 3, 9., Non. 8, 11. 33, 25.

tonen, opp. συνηχέω, vitr. 5, 8. — 200. † καιηχημα, τό, ber Schall.

καιηχής, ες, (ήχος) erschallend, ertonend, fart tonend, dor. καιαχής, Theorr. 1, 7.

καιήχησις, εως, ή, bas mundlige untru richten, ιδιωτέων, Hippocr. p. 18, 25.: bet mundlige Unterricht, DH. de Dinarch. 7. de vi Dem. 50., Sext. Emp. adv. Math. 1, 7. bes Fahr. bas. Fabr.

κατηχητής, οῦ, ὁ, (κατηχέω) ber Unterrideter, Lebrer. - Ueber ben Gebrauch bei KS. Ducang.

† xarnxyros, ov, unterrichtet.  $z\alpha i\eta \chi(\zeta\omega, f.lo\omega, = z\alpha i\eta \chi(\omega, 2) = \ell r\eta \chi(i),$ 

τίθημι [. πατάθεο, κατάθου.

p. 116 B. κατιάπτω, (ἰάπτω) verberben, verlegen, bescholigen, κατά χρόα καλόν ἰάπτειν, Od. 2,
376. 4, 749.; φίλον κατά θυμόν ἰάπτεις,
Mosch. 4, 1.

πατιάς, άδος, ή, ein chirurgisches Instru-ment zum Berschneiben ob. Bertheisen, Paul. Aeg. 6, 74., Aet. 8, p. 162. S. Schol. 3. Oribas. p. 9 Mai.

κατίασι, 3 pl. praes. von κάτειμι. κατίασι, ion. 3 pl. praes. act. von καθ

**ί**ημι, ion. zaτίημι.

κατίδειν, inf. aor. 2. κατείδον ξα καθοράω. κατίδεσθαι, inf. aor. 2. med. κατειδόμην ξα

zaτιχμαίνω, (ἰχμαίνω) befeuchten, benegen, erweichen, Lycophr. 1053.: pass., Nonn. 11, 508.: med., poet, b. Suid. s. v. Τινθαλέοισι. χατιλιγγιάω, berft. λλιγγιάω, Joseph. Genes. p. 14 B.

κατιλλαίνω, (Ιλλαίνω) = κατιλλώπτω b), κατιλλάνθη, κατεμυκτήρισεν, Hesych.

κατιλλαντής, ου, ό, (κατιλλαίνω) ber bon ber Seite her Anblingenbe, Arist. Physiogn. p. 813, 21 Bekk. (nach Demfterh. g. Hesych. 2, p. 46.)

κατίλλω, (ίλλω) = κατειλέω, Galen. Gloss. p. 496., u. so zu schr. b. Hippoer. p. 1083 H. zarillanzw, (tllanzw) mit blingeinden Augen nach etwas hinsehn; ob. a) verliebt ob. buhlerisch anblingen, zublinzeln, zunicken, adnictare, 1211, Philemon b. Clem. Al. p. 296, 52.; θηλυ κατιλιώπτων Ποίαπος, mit gels lem Blid, Anth. b) höhnich, ipottisch von ber Seite anbliden, καταβλέπειν έπλχλευασμώ,

Poll. 2, 52. κατιλύω, f. ύσω, (λίνω) verschlammen, mit Schlamm überschätten, Xen. Oec. 17, 13 (pass.). zatiuer, ep. inf. praes. von zátelul f. zatiévai.

xarīćou, (low) mit Roft übergieben, rofts fledig machen, †. Pass. roftig werben, Roftsfeden betommen, Diosa. 4., Arr. diss. Epict. 4, 6. κατιππάζομαι, ion. f. καθιππάζομαι. κατίδοω, ion. f. καθιππάζομαι. κατίδος, ον, = Ισος, Schol. Ar. Pax 728.

κατίσος, ον, = ἴσος, Schol. Ar. Pax 728.
κατίσος, ον, = ἴσος, Schol. Ar. Pax 728.
κατίστημι, ion. f. καθίστημι.
κατισχναίνω, (ἴσχναίνω) ganz mager mas
chen, abzehern, etichopfen, Aesch. Bum. 133.;
ποιναῖς τοίαιοι κατισχνανεῖσθαι (ν. l. κατισχανεῖσθαι), id. Prom. 269., Plat. Pol. p. 561

C.: vermindeen, Callim. epigr. 49.; την

[τος ετιπετη, Sopn. UT. 1134. Bgl. κατείδον.
κατοικάς, έως, ή, (κατοίρμα) die Gins
bildung von fich, Plut. Mor. p. 1119 B.
κατοικάς, άδος, ή, poët fem. zu κατοικίστος, Nicand. Alex. 60. 535.
κατοικέστα, ίων, τά, ἰερά, εin jāhtliches
σχανεῖσθαι), id. Prom. 269., Plat. Pol. p. 561

δεξ ζυπ Σαδεπίει der Χηθεθείμης αn einem
C.: vermindeen, Callim. epigr. 49.; την

χάτθεο, ep. imper. aor. 2. med. zu κατα-δημι [, κατάθεο, κατάθου. κατιάθιον, τό, = κατιάς, ΑΕΕ 7, 2., Ατετ. 116 Β.

116 Β.

116 Β.

116 Β.

116 Β.

116 Β.

116 Β.

118 Β.

119 Ματίλ., ΕΜ. p. 738, 40. - Dav.

— Wav.

2 απισχνόω, = χαπισχναίνω, Joseph. ant.

2, 2, 5., Ael. HA. 10, 6., Cyrill. δ.

χαπισχύω, f. ύσω, (ἐσχύω) ἐu Krāften getangen, Soph. OC. 346. — 2) δίε Kraft haben, im Stanbe ſein, vers mogen, m. inf., DS. 1, 30. 77. 18, 45., Plut. Philop. 5. — 3) ſich anftrengen, m. inf., NT. — 4) δίε Dberhanb has ben und behaunten. ab ſteaen. Pol. Pol. ben und behaupten, obstegen, Pol. 3, 4, 6. u. δ.; τινί, wodurch, id. 11, 13, 3. 6, 51, 6.; χατίσχυπεν ή φήμη, Antig. Car.

(ημι, ion. πατίμι.
πατίδειν, inf. aor. 2. πατείδον ξιι παθοράω.
πατίδεθθαι, inf. aor. 2. med. πατείδομην ξιι
παθοράω.
πατίξω, ion. f. παθίξω.
πατίξω, ion. f. παθίξω.
πατίξω, ion. f. παθίξω.
πατίξω, ion. f. παθίμι.
πατιθόνω, (1θύνω) = πατευθύνω, πυμα,
Μοσκλ. 2, 121.; τρίβον, Lue. Tragod. 56.;
χείζα, Anth. 6, 188.; δόρυ, Aristaen. 1, 15.;
δήματος άρμονίην, Anth. Plan. 4, 226.
πατίθύς, graddber, grad gegendber, m. gen.
Qu. Sm. 136.
πατίπετεύω, ion. f. παθίπετεύω.
πατιπμάζω, (1κμάζω) = δ. folg. άγονον σπόρον φωτός, Nicand. Alex. 595. (Schol.
πατιπμάζω, (1κμάζω) befeuchten, benegen, erweichen, Lycophr. 1053.: pass., Nonn. 11, 508.: med., ροέt. b. Suid. s. v. Τινθαλέοισι.
πατίλιγγιάω, νετίτ. 1λιγγιάω, Joseph. Genes.
πατίλιγγιάω, νετίτ. 1λιγγιάω, Joseph. Genes.
πατιλιγγιάω, νετίτ. 1λιγγιάω, Joseph. Genes.
πατιλιγγιάω, νετίτ. 1λιγγιάω, Joseph. Genes.
πατιλιβαίω. (1λιαίνω) = πατιλίμητιω b).

glang tommt vom himmel nieber, verbreitet fich, Hdt. 3, 28. xartifota, rá, legá, Opfer für giádliche Rådfunft, Hesych., f. Pierf. z. Moer. p. 228., Dobr. Adv. p. 595.

κατιχνηλάτεω, f. ήσω, = λχνηλατέω, nachs spären, Kumath. p. 334.

кατογκάομαι, == δγκάομαι, Tzetz. exeges. ll. p. 155, 8.

II. p. 155, 8. χάτοδος, η, ion. f. χάθοδος.
χατοδύνάω, f. ήσω, (ὀδυνάω) fehr ſάμπετες μετιγαφει. LXX. Exod.
1, 14. — Pass. heftigen Schmerz empfinden, Exech. 9, 4.
χατοδύρομαι, dep. med., (ὀδύρομαι) fehr betlagen, beweinen, (Plat.) Axioch. p. 367 D., DS. 13, 58., Xen. Kph. 5, 1.; m. περί, DS. 20, 40.
Ισικό (Είσι) einkantern, σεμγού. Kvict.

κατόζω, (όζω) einftantern, σεαυτού, Epict. κατοιάσες, αί, (όϊς) αίρες, die in ben Deers ben bie Schaafe anführenden Biegen, Paus. 9,

zároida, inf. zareidévai, part. zareidús, (olda) wohl wissen, genau wissen, = kennen, Aesch. Ag. 4. d., Soph. d., Eur. Plat. u. X. 3 sich erinnern, Soph. OT. 1134. Bgl. zareidov.

xaτοικίω, h. ήσω, (οἰκίω) bewohnen, πόλιν Ζάγκλην, Hdt. 7, 164., Luc.; τόπους, Soph. Phil. 40., Eur. u. u. b) wohnen, Ar. Av. 153., Plat. u. u. z.; σοῖσιν ἐν δόμοις, Kur. Hel. 1667., Plat. b. u. u. z.; [i da ani ebeln, ε nieberla [fen, αὐτόθη, Thuc. 6, 77., Plat.
3, 34.: oft f. v. a. leben, ἐν μοναρχία,
lsocr. p. 10 B. — 2) intr. gelegen fein,
τὰς ἐν τοῖς πεθίοις πόλεις κατοικούσας,
Plat. Legg. p. 677 C. 682 C. — Pass., bewohnt werben. κατοικούμεναι νῆσας.

κατοικίς, ίδος, ή, bef. poët. fem. yn κατοικόμος, δονις, δία (κατοικίω) bas Beschool, δία τος, ό, (κατοικίω) bas Beschool, δία τος, ή, (κατοικίω) bas Beschool, πίτος, δία τος, ή, (κατοικίω) bas Beschool, δία τος, δία τος, ή, (κατοικίω) bas Beschool, δία τος, δία τος, ή, (κατοικίω) bas Beschool, δία τος, δία τος, ή, (κατοικίω) bas Beschool, κατοικίωσις, δία τος, ή, (κατοικίω) bas Beschool, δία τος, δία τος, ή, (κατοικίω) bas Beschool, κατοικίωσις, δία τος, ή, (κατοικίω) bas Beschool, κατοικίως τος, δία το wohnt werben, κατοικούμεναι νήσος, Luc. ver. hist. 2, 27.; πόλις, Arist. Pol. 2, 5.— 2) sich ansiebeln, bh. pf. sich angesiebelt haben, wohnen, Hdt. b., Thuc. δ. b) thertr., (gefeglid) eing erichtet fein, τας Δθήνας, ως κατώκηνται καλώς, Soph. OC. 1008., Plat. Logg. p. 683 A. Davon

xarolungis, ews, n, bas Bewohnen, bie Be-wohnung, Thuc. 2, 15. 3. E. — 2) bie Bohnung, ber Aufenthalt, Plat. Tim. p. 71 B.,

Segend, Ath. p. 523 K.

πατοιπητήριον, τό, det Wohnort; die Wohn
nung, NT.

πατοιπας, ή, die Wohnung, Strab. 5, p. 246.

— 2) die Kolonie, Riederlassung; der Fleden,
Strab. δ., App. Civ. 5, 19. u. δ.; Plut.
Ant. 16.; τόπος εὐφυής πρὸς πατοιπίαν,
Pol. 5, 78, 4. b) πατοιπίαι πόλεων = πατοιπίως,
Pol. 5, 78, 4. b) πατοιπίαι πόλεων = πατοιπίως,
Pol. 5, 78, 4. b) πατοιπίαι πόλεων = πατοιποίρος,
Pol. 5, 78, 4. b) πατοιπίαι πόλεων = πατοιποίρος,
Pol. 5, 78, 4. b) πατοιπίαι πόλεων = πατοιποίρος,
Pol. 6, 78, 4. b) πατοιπίαι πόλεων = πατοιποίρος,
Pol. 7, 78, 4. b) πατοιπίαι πόλεων = πατοιποίρος,
Pol. 7, 76, 4. β) πατοιπίαι πόλεων = πατοιποίρος,
Pol. 7, 76, 4. β) πατοιπίαι πόλεων = πατοιποίρος,
Pol. 7, 76, 4. β) πατοιπίαι πόλεων = πατοιποίρος,
Pol. 7, 76, 4. β) πατοιποίρος πόρος πατοιποίρος,
Pol. 7, 76, 4. β) πατοιποίρος πόρος πατοιποίρος μέσος πόρος ποι ποτοιποίρος πό

οικισμοί, Flat. Pomp. 47.

πατοικίδιος, ον, αυά 3 Enb., Geop., (ολεία) 3μm Φαυίε gebörig, im Φαυίε befinds lidy, Φαυέε, τους, Callim. fr. 75., δονες, Long. 3, 6., Alex. Aphr. probl. 1, 1., Geop. 2, 35, 5.; πατοικίδιαι δονιθες, ib. 1, 3, 8.; παταπάσιες, Hippocr. p. 837 F.; βίος, DS. 3, 53.: ὁ πατ., ber Stubenhođer, Luc. de connecr. hist. 37.

conscr. hist. 37.

nung bringen ober verfegen, ubernung bringen oder versehen, überssiebeln, τούτους κατφαισε ές Μέμφιν, Hdt. 1, 154., Ar. Pax 205.; εἰς ἄλλην οἰαησιν το θνητόν, Plat. Tim. p. 69 D.; ἐν τόπφ, id. Criti. p. 113 C.; εἰς φῶς ἡλίου, and Σαgeδιάς tringen, Eur. Hipp. 617.; ψυχὴν ἐτίμως ἐν τάφφ κατφαισας, ins Grab verspfangen, Soph. Ant. 1056.; ἐαυτόν, Plat. Pol. p. 592 B. u. A.: übertr., τυφλάς ἐν τοῖς δνητοῖς ἐλπίδας κατφαισα, Aesch. Pr. 250.— 2) εin ફand usw. mit Anssiedlern. ber Kolonisten beschen. D., Aeschin. do fals. leg. 137. u. X.; bb. anbauen, gründen, πόλιν, Ar. Av. 196., Philo 2, p. 652.

Aesch. Pr. 725., Plat. Pol. p. 370 E.: κατά κατοίσεται, 3 sing. fut. zu καταφέρωτούς ξαυτών νόμους τὸ Νότιον, R. als Sciederlassung nach ihren Gesehen einrichten, hinuntergehn (bes. in die Unterwelt), bh. ster Thuc. 3, 34. — 3) wieder zurüchtering ben. Das praes. gew. als pers., hinunterge Thuc. 3, 54. — 3, 10.1. 1391 (12., 54.)

gen, = fûhren, els τὰς ἀρχαίας καὶ πατρώας οἰκήσεις, Plat. ep. 8, p. 357 Β., Ασεκι.
Ευπ. 756. — Pass. [ἰάν το nieberla fi
εn, an fiebeln, κατοικίσθησαν ἐν Δἰγύπτω, Hdt. 1, 154., Ευτ. ΗΕ. 13.; τρία
ψυχής ἐν ἡμῖν εἰδη κατοίκισται, Plat. Τίπ.
p. 89 Ε.; κατοικισθείς ἐς —, Thuc. 2, 102.
3. Ε. Die Medialferm b. Isocr. p. 389 Β.;
πατοικέω, ε οκλάζω, Opp. Cyn. 3, 473.:
med., Strab. 3, p. 163.
κατοικέω, ε, ήσω, (δκνέω) aus Κτάβεϊ

οικίδιος, δονις, Nicand. Ther. 557.

κατοίκίσες, εως, ή, (κατοικίζω) bas Ber
fegen mit Einwohnera, bef. mit Anfieblera, be
Erånbung einer Kolonie, Thuc. 6, 77., Plat.
δ., App. Civ. 5, 14.

κατοικισμός, ό, = b. vorhg., Σικελίας,
Plat. ep. 7, p. 336 D. sq.; έθνων, Arist.
Meteor. 1, 14.; χωρας, Plut. Timol. 35.

κατοικιστής, ου, ό, ber Grünber ob. Etifere
einer Kolonie, Hesych. s. v. άποικιστής.

κατοικοδομέω, f. ήσω, (ολκοδομέω) be
bauen, Xen. de rep. Ath. 3, 4., Strab. 5,
p. 245. — 2) verbauen, b. i. fein Gelb burg
Bauen verschwenben, Plut. Popl. 15. 3. G.—
3) in ein Daus einsperren, Isae. de Ciron. 3) in ein Saus einsperren, Isae. de Ciron. her. 41. Bgl. Harpoor.

κατοικονομέω, f. ήσω, (οίκονομέω) witthe lid ob. sparsam einrichten, eintheilen, την περί

ταϊτα χρείαν, Plut. Brut. 36.
πάτοικος, ο, ή, (οίκος) ber Bewohner, Cin Criti. p. 115 C., Luc. u. A.: bie bewohnte wohner, Arist. oecon. 2, 33., Pol. 5, 65, 10, Gegend, Ath. p. 523 E. DH. 1, 82. DH. 1, 82.

οικτειρήσαι wie von κατοικτειρέω, Macc, 4, 8, 19. 12, 2.

8, 19. 12, 2.

πατοικτίζω, f. ιω, (ολκτίζω) = b. borbg.
bemitteiben, bebauern, Soph. OC. 462.; mit
acc., Aesch. Eum. 119., Soph. OC. 385.,
Kur. Heracl. 153. b) zum Witteib bewegen,
rühren, δήματα, Soph. OC. 1284. c) [φοικα,
Aesch. Suppl. 880. — Med. fich bettagen
(um Anberer Witteib zu gewinnen), Hdt. 3,
156.: bemitteiben, Aesch. Prom. 36.; στρατόν, id. Pers. 1019., Heliod. 10, 16.: sor.
in paff. Ε., Kur. IA. 686. — Dub.
πατοίκτζαςς. εως. ή. baß Bemitleiben. Mits

zarolustores, εως, ή, das Bemitleiden, Mis leidbezeigen, Xon. Cyr. 6, 1, 47. zarolusto, (olusto) bejammern, beilagen,

χατοιμώξαι γόοις, Kur. Andr. 1160. χάτοιμος, ον, (οίνος) weinberauscht, von Wein trunten, Kur. Ion 553, DS. 5, 26. — Davon

naroevów, mit Wein beraufchen ob. trunfen maden, κατφνωμένος, Plat. Legg. p. 815 C. κατοίομαι, depon., (οδομαι) Einbilbung ob. bantelhafte Meinung von fich haben, LXX.,

p. 166, 8., Longin. 13, 2.

p. 106, 8., Longin. 13, 2.

πατολισθαίνω, tichtiger κατολισθάνω, f.
πατολισθήσω, (όλισθαίνω, irr.) herunters,
hinabs, bineingletten, fallen, verfallen, vers
finten, hineingerathen, Strab. 4, p. 204, 11,
p. 506. u. X.3 εἰς τοὺς ἔσω πόρους κατολισθάνει, λοι. Ηλ. 9, 61. u, δ.3 übertr., ες το πάθος τουτο κατολισθάνουσιν, Luc. Abdic. 28.: aor. 1. κατωλίσθησα, είς ήδονάς, Clem. Al. p. 650.; ɛls ĕρωτα, Alciphr. 3, 64.: aor. 2. κατώλισθον, Ap. Rh. 1, 390.: pf. κατωλισθηκέναι, Oribas, p. 192 Mai. — κατοξόνων (δξύνω) febt ichnell machen, bes Die att. F. ift κατολισθάνω, welche jest bei schleunigen, Artomon. b. Ath. p. 637 fc.
Luc. u. Aol. hergestellt ist.

£

ŧ

:

κατολισθάνω, f. dos vortg.
κατολισθάνω, f. dos vortg.
κατολισθάνω, (δλίνμι) gånglid umfommen,
νεολαία κατά πᾶς δλωλεν, Aesch. Pers. 657.;
κατολοίμην ἀκλεής, auct. Chr. pat. 526.
κατολολίζω, f. υξω, (όλολύζω) Βεθ gus

rufen, mit Behruf etwas begleiten, riel, Aesch. Ag. 1089.

κατόμβοίσις, εως, ή, bie Beregnung, Jo. Lyd. de ost. p. 160 C.

πάτομβρος, ον, (ομβρος) febr beregnet, naß, feucht, Theophr. CP. 3, 22. 3, 12., fr. 5, 14.; ομματ' ερώντων, Anth. 5, 145.

fr. 5, 14.; διματ' ἐρώντων, Anth. 5, 145.
πατόμνῦμι, f. πατομοῦμαι, αοτ. κατώμοσα, (ὅμνυμι, irr.) 1) ſάμοδτει, burά einen Eidbeträftigen, abs. Ar. Ran. 305.; δρπον, Bur. IT. 790.: m. acc., bei Remand ſάμοδτει, Ar. Koal. 158., Bur. Or. 1517.; m. dopp. acc., άγνὸν δρπον σὸν πάρα πατώμοσα, id. Hel. 841. (die Konstr. mit gen. ετωάμπι Schol. Philostr. Her. p. 415.) — 2) beſάμοδτει, burά einen Eid beträftigen, τινί τι, Ar. Δν. 444. — Med. = act. 1), Hdt. 6, 69., Dem. p. 995, 24., Paus. 6, 18, 3.; τοὺς θεούς, Aristaen. 2, 20. — 2) gegen Einen ſάμοδε τει und ihn antlagen, m. gen, Hdt. 6, 65. ren und ihn antlagen, m. gen , Hdt. 6, 65. \_\_\_\_ χατομόργνυμι, (ομόργνυμι) abwijchen,

Henych. (κατωμορξέν).
πατομφάλιος, ον, (όμφαλός) vom Rabel Kur. Phoen. 240.
απ, Nicand. Ther. 290.

oder Feigheit verabsaumen, oder unterlassen, τ), Isocr. p. 131 C. — 2) verst. δχνέω, Anstand nehmen, sich scheuen, m. inf., Soph. Bl. 42. — Dav.

142. 7. [tilgen].

2 πατοκωχή, ή, ε πατακωχή (wo ,, ε." yn κατονιάζω, διομάζω, δι χατόνομαι, (δνομαι, irr.) verachten, gerings fchagen, m. acc., Hdt. 2, 136. 172., Arat, 1142.

χατονόμαξις, εως, ή, dor. F. f. κατονόμασις, bie Benennung, Archimed. Aren. p. 123 Bas. κατονομάσια, ή, (κατονομάζω) bie Besnennung, Strab. 1, p. 42. κατονόμαστος, ον, benaunt, Herodian. epi-

mer. p. 203.

πάτοξος, ον, (όξος) burch gu vielen Gffig verfauern, Posidipp. b. Ath. p. 662 A.

χάτοξυς (richtiger κατοξύς), εία, ύ, berft. δξύς, fehr spisig, scharf; sbeetr. sehr schari-bend, burchdringend, βοή, Ar. Vesp. 471.: sehr heftig, νόσημα, eine sehr acute Krantheit, Hip-poer. Aphor. 1, 7. 4, 10. u. X, 3 το κατοξύ τος dockers. Haliod. 4. 26 

Ag. 1089.

πατολοφόρομαι, dep. med., (δλοφύρομαι)
bejammern, betlagen, τινά, Bar. Or. 339. IT.
642., Xen. Cyr. 7, 3, 16., Pol. 4, 54, 4. 15,
32, 1.; πολλὰ ἐαυτόν, DH. 5, 12.

πατομβρέω, f. ήσω, (ὁμβρέω) beregnen, τὰ
δρη ὑπερνεςτὴ οὐ πατομβρείται, Schol. II.
1, 420., Strab. 2, p. 97. u. sonst: benegen,
ομματα πατομβρηθέντα γόσισιν, Anth. 7,
398. — Dav.

† πατομβρίω, ή, bie Beregnung, Uebers
stymenmung.

πατομβρίω, f. έσω, = κατομβρέω, Geop.
2, 8, 4.; μύροις τινά, Theophyl. Sim. p. 127
A. — Med., id. p. 210 C. — Dav.

πατόμβρίσις, εως, ή, bie Beregnung, Jo.
Lyd. de ost. p. 160 C.

2) von ber Beit, hintennach, hinfort, in Butunft, Od. 22, 40. 24, 546. 3 xaroniobe λιπέσθαι, nachgelaffen werben, hinterblete ben, Od. 21, 116., Plat. Pol. p. 363 D.: δ z. λογισμός, id. Tim. p. 57 D. ("Stamm υ π. λογισμός, id. Tim. p. 57 D. ("Stamm von κατόπιν, μετόπιν, ανόπιν, ift δπες, von έπω, έπομαι, folgen, dh. κατ΄ δπιν, in der Folge, wie secundum, = pone, post, von sequi. Schneider.)

κατοπιάω f. κατ.

κατοπτάω, f. ήσω, (οπτάω) flart braten ob. voften, Archestr. b. Ath. p. 320 B.: κεpara, Sorn in ber Dige barten, Arist. zαιοπτεία, ή, = bem folg., Kust. Op.

p. 261, 32. † κατόπτευσις, \_εως, ή, (χατοπτεύω) **bas** Ausspähen, Belaufchen.

† κατοπετευτής, ήρος, ό, ber Spaher, Bes laufcher. - Dav.

gum Ausspahen ober καιοπτευιήριος, ον, Belaufchen geborig, gefcidt, ronoc, Schol. κατοπτεύω, (όπτεύω) αιιδίράψεω, ausfor-

1316 Kê xêv

Kê debert. b) des fat, wie So, wenn ein, imenhange trudinfitzes Gregatif ert als Folge obwoltender aufdnitzes Gregatif ert with sill he der gestellen der Gregatif ert der Gregati

Angabe eines Andern eine Behauptung ausfpricht, δώρον ο΄ δττι χέ μοι δούναι qt.

λον ήτος ανώγει, das Geschent, das eben
(wie du sagk, vgl. 311.) dein Derz dich
treibt mir zu geben, Od. 1, 316. Il. 21,
887., ist als import zu nehmen. β des
impst. u. aor. ή γὰς τοῦγε δεοί χατά νόimpst. u. aor. ή γὰς τοῦγε δεοί χατά νόber mich gewiß (wie sch aus Crsahrung
schließe) sorgam gepstegt hatte, Od. 14, 61.;
και γὰς Τρῶάς φασι μαχητάς έμμεναι
και γὰς Τρῶάς φασι μαχητάς έμμεναι
κανδρας ..., ο΄ χε τάχιστα έχριναν μέγα
ανος δμοιίου πολέμοιο, die eben (nach der
allgemeinen Crsahrung) am schiellten entscheid, der die wei an die der darin von αν, das
allgemeinen Crsahrung) am schiellten entscheid is was der dich die der darin von αν, das
allgemeinen Grsahrung) am schiellten entscheid is down die der darin von αν, das
allgemeinen δεον ως τιμήσουσιν, die ihn da n n
(weil er zu ihrem deren von mit eingeset ist)
ehren werden, ll. 9, 154.; οὐνι τόσον γέχυσος,
σερδίκου το κατάσες, να κατάσες, να κατάσες, να εκάσες, δ, εκατάσες, να κατάσες, να εκάσες, δ, εκατάσες, να κατάσες, να εκάσες κατάσες, να εκάσες δια κατάς κατάσες να κατάσες να εκάσες, δ, εκατάσες, να κατάσες το κατάσες να κατά (weit er zu ihrem Deten von mit eingefet in) ehren werden, Il. 9, 154.; ούτι τόσον νέχυος, περιδείδια Πατρόχλοιο, δς κε τάχα Τρώων χορέει χύνας, der eb en (wie es mit den im Kriege Erschlagenen zu geschehen pslegt) balb sättigen wird, ll. 17, 241., vgl. ll. 1, 147. 2, 229. 231. u. δ., Ap. Rh. 1, 417. 424. u. δ. b) beim coniunct, wo es b. Hom. am gewöhnlichften ftebt, έπιθήσομεν, ήν κ' ένι θυμφ τίνων άσχα-λάσς, welche zu büßen, bir schon (wie ich aus allgemeiner Erfahrung schiift) wehe thun soll, Od. 2, 192. u. sonit häusig bei Hom., Derm. E. 83., Theogn. 633., Ap. Rh. 2, 213. u. b.; nach rel. Abberb. ως κεν άση, wie es e b e n, Ap. Rh. 3, 350. 2, 345. c) beim opt. ατάρ οὐτι μοι ένθάδε τοῖον, οἰύν κὶ δύ σέροιεν Αχαιοί ή κεν άγοιεν, ως τὸ σέροιεν Αχαιοί ή κεν άγοιεν, ως τὸ ανοιεν, ως καθομένη. Β. 5, 483.; τεῖχος άρειον, δ κ ἀνδράσι λοιγὸν άμιναι, bie ε b en (wie gewöhnlich geschieht) bas Berberben abwehren rönnte, Il. 15, 735. Bgl. ib. 738. 10, 166. 175. u. b., Ap. Rh. 1, 159.; bei relat. Abverb. ως κ εθέλοι τις, wie e b en (wie wohl zu tonnie, il. 15, 735. Byl. 16. 738. 19, 100. 175. u. δ., Ap. Rh. 1, 159.; bei relat. Abverb. ως κ έθέλοι τις, wie eben (wie wohl zu vermuthen) Einer wollen möchte, Theogn. 915. u. δ.; Γνα κεν τέιμοιμεν ἄνακτα, Theocr. 25, 60. Byl. Boft S. 633. — 4) in Absüchtssäden bei ως u. δύρα, um anzubeuten, daß die Erreichung der Absücht durch das im Hauptsat ausgesprochene Mittel mit Juversicht erwartet werde; a) beim coni. ἀσσον 13', ας κεν θάσσον δλέθου πείραθ Γκηαι, damit du da nn oder so (weil du nader getreten bist) usw., Il. 6, 143. 364. 7, 334. Od. 1, 87. u. δ. d) beim opt., ἔπειτα μέγαν και αμύμονα τύμβον χεύαμεν ... ως κεν τηλεφανίς και παντόφιν ἀνδράσιν εξη, damit σι κέξλη οδ. χεδίλη, ή, \*\*Xένται, \*\*Σεντται, \*\*Lexerto, Hom. des i inngern Joniern. ακέξλη οδ. χεβλή, ή, \*\*Xένται, \*\*Σεντται, \*\*Lexerto, Hom. des i inngern Joniern. ακέβλη οδ. χεβλή, ή, \*\*Xένται, \*\*Σεντται, \*\*Lexerto, Hom. des i inngern Joniern. ακέβλη οδ. χεβλή, ή, \*\*Xένται, \*\*Σενττα

πεάδας, ό, [. καιάδας, νοπ κεάζω, w. [. κεάζω, f. άσω, (κέω, κείω) spalten, spellen, serspalten, eigentlich vom Spalten ob. Behauen bes Holges, Od. 14, 418. 20, 161.; κεάσαι ξύλα, Hippocr. p. 658, 14.; auch vom Blide, sersplittern, serschenettern, Od. 6, 132. 7, 250., Orph. 847.: von ber Lange, κέασσε δοτεα, Il. 16, 347. u. κεφαλή έκεασθη, ber Kopf warb gespalten, Il. 16, 412., 20, 387.; wara καὶ άγκιλα γυῖα κεάσθη, poöt. b. Suid. s. v. Den Unterschieb zwischen κ. und κεάσζω giebt Spihner z. Il. 16, 347. so an: πκέασας, vi perrupit, έκεδασσε, dissicut, dissiputit solet significare; itaque illud signatorum fulminis et vulneris, hostile caput vel os perrumpentis est, κέδασσε contra disiectis aciei ordinibus, Achivis in reditu sovis consilio dissipatis et aliis similibus tribui solet. Epici aetatis posterioris verbi utriusque consinia permiscuerant. b) tremenn, scheiden, sondern, σύρανδη ... κεκασμέσες και δείσει nen, scheiden, sondern, ούρανον ... χεκεασμένον εύρει κύκλω, Arat. 475. c) flein reisben, Nic. Ther. 644. — Rut op., hochtens in ion. Prosa vorsommendes B. (Dav. χέαρνον, σκέπαρνον, πέασμα, κεδάζω, σκεδάζω, ακό Buttm. Erril. 1, S. 12, u. 2, S. 96. and mit χάω, χάσκω verw.

+ xealre, feltenere gorm f. xeaçe, post. xεάνωθος, ό, eine Diftelart, carduus arvensis, Linn.; nach Thiébaut p. 17. carduus palustris, Theophr. HP. 4, 10, 6. baf. Schneiber.

πεβλήπυρις, (κέβλη, πυρ) ein unbefannter Bogel, Ar. Av. 305. Feuerfopf nach Bog. κεβλός, ό, = κυνοκέφαλος, Hesych. κεβρίόνης, ό, Rame eines Bogels, Ar. Av. 553.

 $x \epsilon \gamma \chi \rho \alpha$ ,  $\dot{\eta}$ ,  $= x \epsilon \gamma \chi \rho \alpha c$ , Schol. Ar. Vesp. 91. κεγχραλέτης, ου, ό, (κεγχρος, αλεω) bet rie mabit, Galon. Dirfe mablt,

πεγχοαμιδώδης, ες, (είδος) von der Art b. dem Ansehn der πεγχοαμίς, Theophr. ob. HP. 1, 11, 3.

πεγχομμίς, toos, ή, bie kleinen Rorner in ben geigen, frumenta fici, Hippocr. p. 586, 49., Arist. HA. 5, 17., Theophr. CP. 5. 8. C., HP. 4, 1. Bei Suid. auch ber Dliventern. xéyxgeios, o, = xéyxgos, Arat. 986.

πεγχρεών, ώνος, ό, (κέγχρος) bie Bert-ftatte, mo Metalltorner gereinigt werben, Dom. p. 974, 16. Bgl. Cob. 8. Phryn. p. 167. neyxointos, ala, ator, (xeyxoos) von ber Groffe eines Dirfentornes, Luc. Icarom. 18.

zeyχοίας, ου, ό, ξοπης, ein Hautausichlag, ber wie-hirfentorner aussieht, Galen. 7, p. 318., Actuar. π. διαγν. παθών 2, 31. — 2) eine wie mit hirsentornern geflecte Schlangenart, conchria, Aet. 13, 25. (nach biefem dia the τής οὐρᾶς σχληρίαν).

κεγχρίδίας, ου,  $\delta$ , = κεγχρίας 2), Diosc. 8, 13. [463., Lycophr. 912. κεγχρίνης, ου,  $\delta$ , = κεγχρίας 2), Nic. Ther. κεγχρινοπώλης (κεγχρανοπώλης υ.), ου,  $\delta$ , (πωλέω) = τραγηματοπώλης, heavel.

ben), Hes. sc. 398., Hdt. 3, 100. 4, 17.; id. Rhes. 272.; οδπω τι πεδνόν ξαχον Λοπέγχοων χύτρα, Anaxandr. b. Ath. p. 131 (C. u. X. — 2) das Korn übhpt, bb. von Gert verweit

κεγχρώδης, ες, = κεγχροειδής, Hippocr. p. 427, 7., Diocles b. Ath. p. 53 D., Theophr. HP. 8, 3, 3.

πεγχρώματα, τά, bie kleinen Bicher am Schildrande, burch bie man nach ben feinben spabete, Bur. Phoen. 1480. bas. Schol.

βραφετε, Βατ. Floon. 1480. od. Schol.

πέγχρων, ονος, ό, εία απ Phasis wehender

Bind, Huppoer. p. 290, 22.

πεγχρωνός, ή, όν, hirsig, von Angen, bit
mit πέγχροις behastet sind, Adamant, physioga.
p. 342., Polem. ib. p. 215.

πεδαίω, = bem sig., πεδαιομένη δόμι,

Nicand. Ther. 425.; κεδαιομένης κακίτητος, id. Alex. 545., Ap. Rh. 2, 626., Arat. 159.410, id. Alex 545., Ap. Rh. 2, 626., Arat. 159.410, κεδάννυμι, ep. f. σχεδάννυμι, aor. έχεδασσα, aor. pass. έχεδάσθην, gerftreun, gerfprengen, trennen, φάλαγγας, bi Schlachtreiben burchbrechen und austinander jagen, Il. 17, 285. Od. 14, 242.; χεδασθείσης ὐσμίνης, als die Schlacht zertheilt war, b. i. als nicht mehr in Schlachtordung ge tampft wurde, Il. 15, 328.; χεδασθένες χατά νήας, ib. 2, 398.; έχεδασθεν άνά στρατόν, Il. 15, 657., hausig b. Ap. Rh. b) von leblosen Dingen: zerreissen, zertrum mern, γεγύρας, Il. 5, 88. (bei Hom. nur in den beiben aor.)

xelματα, τα, Fluffe u. baraus entflandene Gliederreiffen, besonders in den Huftgelentu od. in der Schamgegend, Hippogr. d.: b. Aretae. = aveugvoua, Aberbruch. Bgl. Korap 8. Hippocr. de aëre et loc. \$. 108. p. 340 sq. - Davon

κεθμαιώθης, ες, (είδος) nach Art ba

δ, (πωλέω) = τραγηματοποίλης, Hesych.

πέγχοϊνος, η, ον, (πέγχος) von dirse ges macht. Dirse, άλευρον, Dioso. 5, 5.: ή πεγχοίνη, Dirse the Hesych.

πεγχοίνη, Dirse the Hesych.

πεγχοίνη, Dirse the Hesych.

πεγχοίνη, Dirse the Hesych.

πεγχοίνη, Dirse the Hesych.

πεγχοίνη, Od., Hes. (von Personen, benen ges wissender, Arist. HA. 6, 1. u. b. b) eine Bogels art, bie Dirse sleet, Aol. HA. 13, 25. (zu standard) od Ag. 121.; φρονις πεδνίας ατι, bie Dirse sleet, Aol. HA. 13, 25. (zu standard) od Ag. 121.; φρονις πεδνίας ατι, bie Dirse sleet, Aol. HA. 13, 25. (zu standard) od Ag. 121.; φρονις πεδνίας κατι το με βισε το με π πεγχροειδής, ές, (είδος) hirfenartig, stors στες, id. Pyth. 10. 8. C.; λόγοι, b. i. gr mig, λόρωτες, periformig, Hippocr. p. 38, 25.; τεφτ, Kur. Alc. 38.; δοῶν τι κεδνόν, id. τραχύσματα, Ath. p. 475 Β.

πέγχρος, ὁ u. ή, Φίτξε (nach Sprengel: καλῶς πρ., id. Alc. 605. Τr. 679.; qέσν panicum italicum, Linn., italienister Schwa κεδνούς λόγους, b. i. frohliche, gute Radnick ben), Hea. ac. 398., Hdt. 3, 100. 4, 17.; id. Rhes. 272.; οἰπω τι κεδνόν λογού λογούς λογού

Nicand. Alex. 488.

πέδρινον, τό, = πεδρέλαιον, Arist HA. 7, 3. g. X., Gal. 2, p. 178 Bas.

zedole, idos, i, bie Frucht bes xedoos, bes Geberwachholbers, Ar. Theam. 486., Theophr. HP. 1, 12, 1. u. A. b) ein bem xedooc abnlicher Strauch in Phrygien, Theophr. HP.

Eur. Or. 1371.

von zeipai.

πείς = έχεῖ, Aronil in Cram. Aneod. 1, δεν μεγάροισι (wo die Iteratiof. den Begriff πείσι, κείσια, κείσια, κείσια, συ ion. 3 pl. 6. πείσια, πέστο, d. 6. κείσια, κείσια, κείσια, κείσια, κείσια, κείσια, κείσια, κείσια, κείσια, κείσια βεκίστο.

πείδεν, ep. u. jon. 6. έχείδεν, don das bet, don dorthet, Hom., Hdt., Soph. do orthete, Hom., Hdt., Soph. dorthete, Hom., fernet, Il. 15, 234., Ap. Rh. — 2) = έχειδ, Ap. Rh. 2, 914.

234., Ap. Rh. — 2) = έχειδ, Hom.) Archil, Ael., Luc., Alciphr. 3, 53. — 2) = κείσε, dorthil, Ael., Luc., Alciphr. 3, 53. — 2) = κείσε, dorthil, Hes. fr. 39. (f. Sacobs 3. Anth. 3, p. 49.) πείμαι, κείσαι σοι εὐεργεσία έν τῷ ἡμετέρω αναρός σοι κείσεται διι (von Bohlthaten, bin, Hes. fr. 39. (f. Sacobs 3. Anth. 3, p. 49.) πείμαι, κείσαι, κείσαι, κείσαι, αίς sing., wo doe dea Syr. fteht δ. κέαται, als sing., wo doet wohl κέεται ftets μι (φτ., f. v. &s. 3. μου κείσεται, Ar. Ran. 624.; gelefen, gefunden werden, gefuhrteden ftehn, Hdt. 4, 62. 3. C.), 3 pl. κείνται (ion. u. ερ. κείσαι, κέαται, αιιι κέαται, (ion. κέεσθαι), ξου κείσεται, κείται τὸ τακερόν; Ath. l. 9. μου κείσειαι (3 pers. ξίζι, κήται, ll. 19, ου κείσεται, κάαται (3 pers. ξίζι, κήται, ll. 19, ου κείσειαι (3 pers. ξίζι, κήται, ll. 19, ου κείσειαι (3 pers. ξίζι, κήται, ll. 19, ου κίσειαι (3 pers. ξίζι, κήται, ll. 19, ου κίσειαι (3 pers. ξίζι, κήται, ll. 19, ου κείσειαι (3 pers. ξίζι, κήται, ll. 19, ου κίσειαι εν άλγεσι θυμός, δυμός, 32. Ολ. 2, 102., αn testerer &t. vor Bolf κείται, φεί εν κίναι εν άλγεσι θυμός, δυμός, ου κόται εν κίναι εν άλγεσι θυμός, δυμός, έδρίνος, η, ον, (πέδρος) cebern, bon Ces both controls, Gebers, δάλαμος, II. 24, 192; both. Itegen, baltegen, bon Sebenbigen δόμοι, Kur. Alc. 158.; ξύλα, DS. 19, 58.; (Renfiden, Khieren) und Leblosen, Itegen ξυλεία, Pol. 10, 27, 10.; έλαιον, Hippocr. δ. κέδριον, τό, = πεδρέλαιον, codrium, Plin. 16, 21. — 2) πεδρέλαιον, codrium, Plin. 16, 21. — 2) πεδρέλαιον, τό, = πιιρίον, Αι. βανών, Αεκτί. Τίνος, Hom. u. úberall; πείται βανών, Αεκτί. 207.; οὐδ ἐγκὸ πεσών πείσομαι, Ατ. Nub. 126. u. X. Dichter u. Prof.; μ. εξερετικαφήθοιbers, Ατ. Thesm. 486., Theophr. HP. 1, 12, 1. u. X. b) είπ bem πεόσος Agath. ep. 51, 6., Epigr. adesp. 677, 3.; m. blosem acc., τόπον, betiegen, Soph. Phil. 144. blofem aca, τόπον, beliegen, Soph. Phil. 144.
— Speciell 1) von Lebenden: ruhen, auss

ahnlicher Strauch in Phrygien, Theophr. HP.

1, 9, 4.

πεδρίτης, ου, δ, οίνος, mit ber Frucht von πεδρος angemachter Wein, Diosc.

πέδρος angemachter Wein, Diosc.

πέδρος τό, die Frucht ber Ceber, Kust.

1, 1536, 14., Thom. Mag. s. v.

πέδροπα, τά, = χέδροπα, w. f., Hesych.

πέδροσα, τά, = χέδροπα, w. f., Hesych.

πέδρος, ή, der Gebernbaum, gew. der Gebers Wach dusig u. A. d) im Unglück daliegen, dusig u. A. d) im Unglück daliegen, od. 1, 46., 80ph. Phil. 183., Kar. Or. 36.

πέδρος, ή, der Gebernbaum, gew. der u. überall: auch mit dem Jus. έν κακοῖς sich besinden, Bur. Phoen. 1639. Hec. 969.

Linn.), dessenden wurde, (vgl. Theophr. dern usw. gebraucht wurde, (vgl. Theophr. dern usw. gebraucht wurde, (vgl. Theophr. dern usw. gebraucht wurde, (vgl. Theophr. dern usw. gebraucht wurde, (vgl. Theophr. dern usw. gebraucht wurde, (vgl. Theophr. dern usw. gebraucht wurde, (vgl. Theophr. dern usw. gebraucht wurde, (vgl. Theophr. dern usw. gebraucht wurde, (vgl. Theophr. dern usw. gebraucht wurde, (vgl. Theophr. dern usw. gebraucht wurde, (vgl. Theophr. dern usw. gebraucht wurde, (vgl. Theophr. dern usw. gebraucht wurde, (vgl. Theophr. dern usw. gebraucht et im ind. 3. thin. 5, 15., Paus. 4, 11, 6. u. X., s. 3as (viell. s. v. a. κεδρελαίω). Bgl. über die det indern, s. her sign der siegen der sieg

λήνων κείσομαι εν στόμασι, Kuen. epigr. 14. — 2) vom Leblosen: a) von Gegenden usm. Davon  $x \in J_0(x, x)$  δες  $(x \cap x)$  δες Cebern liebend,  $x \in J_0(x, x)$  δες  $(x \cap x)$  δες δες  $(x \cap x)$  δες δες  $(x \cap x)$  δες

Palit. p. 800 E.: bef. von Gesehen, gegeben 16. — 2) das Band, die Binde, das Grahstein, bestehn, gelten, Eur. Hee. 292., tuch, evang. Jo. 11, 44.

Med. 494., Ar. Ran. 761. Pl. 914., Thuc. 23, 37, 3, 82., Xen. de rpbl. Lac. 15, 7.; νόμιο κείμενοι ὑπὸ τοῦν Θεοῦν, von ben G. gegeben, Xen. Mem. 4, 4, 21., Dom. p. 720, 14., Isoor. ad Domon. 36.; von Ramen, δνομα κείμενοι ψπὸ τοῦν Graphen κ. hleibt. Hdt. geben, Xen. Mem. 4, 4, 21., Dem. p. 720, 14., Isoca. ad Demon. 36.; von Ramen, δνομα κείται, ber Rame ift gegeben u. bleidt, 4, 184. 7, 200., Xen. Cyr. 2, 2, 12., Isae. p. 41, 12., Plat. Soph. p. 257 C.; auch opne öνομα, Plat. Cratyl. p. 392 D.: a ufgefellt, au 8 ge f pro den fein, al xelueva bnd των υπατικών γνώμαι, DH. 7, 47. d) d aliegen, von zerkorten Stadten, Anth. 9, 425, 2., vgl. Lycophr. 252. e) κείσοθαι έν τινι, au f Cinem ber uhen, bei fam feben, von ihm abhángen, έν τανικός σενται, Pol. 6, 15, 6.; bassels u. κεραμανος auch Aesch. in den Switz wis δεω κείμεδα, Soph. OC. 248.; έν τη δυκλήτω κείται, Pol. 6, 15, 6.; bassels ten, ab fignet den, fid be finden, εὐ κειμένων των μαι, fimed. κερούμαι, aor. έκειραμην, pf. pss. κέκαρμαι, aor. pass. έκαρην, 1) ab figtu ten, fid be finden, εὐ κειμένων των μαι βοστούχους κεκαρμένος, id. Hl. 134.; χαίκς συγκλήτω κείται, Pol. 6, 15, 6.; bassels bassels en, fid be finden, εὐ κειμένων των μαι βοστούχους κεκαρμένος, id. Hl. 1515.; κοιμές δια, fid be finden, εὐ κειμένων των μαι βοστούχους κεκαρμένος, id. Gl. 458; είτη, fid be finden, εὐ κειμένων κακόν, Soph. OC. 260, f. γρώς: την κόμην χείμε δια, fid βος ξεξι βος και κείμενον κακόν, Soph. OC. γου κυματος κειμένου, Ael. Hλ. 15, δ.: ορρ. φλεγμαίνω, πίζι entighnet fein, Hippoor. p. 1016 G.; vom Utin, sid geset bar ber και στιμές δια, f. Casaud. 2, Ath. p. 5. κειμηλιάρχης, ου, δ, (κειμήλιον, ἄρχω) δια τα διά πείδει η lid, εί κειμηλιάρχης, ου, δ, (κειμήλιον, ἄρχω) δια τα διά πείδει η lid, 3, 136.; κείρασθ στα τα διά πείδει η lid, 3, 136.; κείρασθ στα τα διά πείδει η lid, 3, 136.; κείρασθ στα τα διά πείδει η lid, 3, 136.; κείρασθ στα τα διά πείδει η lid, 3, 136.; κείρασθ στα τα διά πείδει η lid, 3, 136.; κείρασθ στα τα διά πείδει η lid, 3, 136.; κείρασθ στα τα διά πείδει η lid, 3, 136.; κείρασθ στα τα διά πείδει η lid, 3, 136.; κείρασθ στα τα διά πείδει η lid, 3, 136.; μείσε η lid, 3, 136.; μείσε η lid, 3, 136.; μείσε η lid, 3, 136.; μείσε θα μείσε η lid, 3, 136.; μείσε η lid, 3, 136.; μείσε η lid, 3, 136.; μείσε η lid, 3, 1

zeiμηλιόω, als Kleinod, Rostbarteit auf-bewahren, Kust. p. 1376, 14. — Pass., Bust. op. δ. — Med., Heredian. Bpimer. p. 66.

— πυσ.

πειμηλίωσις, εως, ή, das Aufbewahren von Rostbarteiten, Favorin. p. 87.

πείνος, πείνη, πείνο, don. f. έπείνος, w. f. S. 529 b. — Adv. πείνως, Hdt. 1, 120.

πεινός, ή, όν, f. πενός.

πεινόω, f. πενόω.

πείνος, σ, δ, πήπος.

πειράψες, οδ. (καλοω) die Gelchorenen. In-

xelois, ews, f, ciris, ein Seevogel mit pm purnem Buich auf bem Kopfe, buntem Gesie ber, rothen Fassen, ber sich auf einsamen Lie-pen aufhalt. Er wird in bem bekannten gleich namigen bem Virg. gew. zugeschriebenen tie-nen Epos beschrieben. Bgt. Ovid. Met. 150.:

bet zum Grunde liegende und zu erklärende zoupruson, ach pat abstantende kertzum Grunde liegende und zu erklärende zoupruson, so at abstantende zoupruson, so, (χειμήλιον, ἄρχω) der Ausschaft über Kostbarkeiten, Justinian. † χειμηλιάρχιον, τό, die Sammlung toke barer Dinge; von συμπενθήσατε, Rur. HF. 1390., Aeschinderer Dinge; von p. 84, 13. Rach Phryn. p. 319. wato zelendere der Dingere der Dingere der Dingere der Dingere der Dingere der Dingere der Dinge σει Φίπρε; νου ταριμαίνος, ου, δ, = πειμηλιάρχης.
πειμηλίων, τό, (πείμαι) das liegende Ghaafen, και έπι ατιμου πορόπαις, Od. 2, 75.: dorz. das gende gende gende gende, od. 2, 75.: dorz. das gende gende, od. 2, 75.: das gende gende, od. 2, 75.: das gende gende gende, od. 2, 75.: das gende gende, od. 2, 75.: das gende gende gende, od. 2, 75.: das gende mahren, Kust. p. 1376, 14. — Pass., Bust. p. 6.: abertr., Aesch. Suppl. 652 (χέρσειν). p. δ. — Med., Heredian. Epimer. p. 66. — 3) abzehren, abfressen, abweb ben, wie tondere, λήιον, 11. 11, 560.; δη-χειμηλίωσις, εως, ή, bas Ausbewahren von botharkiten. Favorin. p. 87.

κείνος, κείνη, κείνο, ion. f. ἐκείνος, w. f. 578.; ὑπὸ γυπῶν κείρεσθαι τὸ ἡπαρ, Lus κείνος, ή, όν, f. κενός.

κείνος, ή, όν, f. κενός.

κείνος, ή, όν, f. κενός.

κείνος, ό, (κείρω) bie Geschorenen, Jewersen, δη. 65., Τhua. 1, 64.; τὸ τέκεινος, οί, (κείρω) bie Geschorenen, Jewersen, δη. 65., Τhua. 1, 64.; τὸ τέκειρος, οί, (κείρω) bie Geschorenen, Jewersen, δη. 65., Τhua. 1, 64.; τὸ τέκειρος, οί, (κείρω) bie Geschorenen, Jewersen, δη. 65. γεινος τῶν θεῶν, ib. 75.; Δρης νυχίαν πλάκα κεροῦσίν, Plat. Pol. p. 471 Β.: κείρία, ἡ, είn Strict, ben Beben ber Betts morben, ἔκείρε πολύκερων φόνον, δορλ. xειρία, ή, ein Strict, ben Beben ber Bett-ftellen bamit zu überzieben, Gurt, instita, Ar. Ai. 55. (vgl. Bunder: Rezenf. des Copb. Li. Av. 816.; Plut. Alcib. 16., LXX. Prov. 7, v. 806. C. 71.); λύχοι πείροντες την αγέ-

πείσε, adv. ion. f. έκείσε, bahin, borthin, Hom. u. X., Soph. δ. — 2) = έκεί, bort, Ap. Rh. 1, 1224. 2, 718. πεισός, ό, = πισσός, Hesych.

1 xelw, ep. desiderat. zu xelμαι, sich legen wollen, schlasen, ruben wollen, Od. 8, 315.; oft im part. βη xelwν, ll. 14, 340. Od. 14, 532.: in ber Bebeutung von schlasen, Arat. 1009. — Auch part. xewν, δοσο xewν, geb', um dich schlasen zu legen, Od. 7, 342. 2 xelm, Grundf. von zeale, fpalten, Od. 14, 425.

, πειώδης, ες, [. πηωύης.

κεκάδήσομαι, ep. fat. zu κήδομαι, w. f. ນ. ສາວິພ

κεκαδήσω, ep. fut., ſ. χάζομαι. πέχαδμαι, ζ. παίνυμαι. πεπάδοντο, ep. 3 pl. aor. 3u χάζομαι. πεπάδων, ep. part. aor. 3u χάζομαι.

πεπαπουργημένως, adv. part. pf. pass. tu παπουργέω, boshaft, Schol. Aeschin. p. 248 Bekk.

χεκάμω, ep. coni. aor. 2. gu κάμνω. κεκανονισμένως, adv. part. pf. pass. gu κανονίζω, nach ber Regel, Theod. Prodr. Rhod. 1, p. 70.

πεκασμένος, part. pf. pass. von πείρω. πέκασμαι, inf. κεκάσθαι, part. κεκάσμένος, pf. zu καίνυμαι.

πεκάι ηώς, Γ. ΚΑΠΩ.

12

Ĺ

Ç

πεκηρυγμένως, adv. part. pf. pass. 3tt κη-ρύσσω, τὸ δὲ κ. ἄηθες, Poll. 6, 208.

πεπινούνευμένως, adv. part. pl. von πινου-νεύω, grwagt, gefahrlich, hist. mart. ad Zenon. p. 508.

κεκλασμένως, adv. part. pf. pass. ju κλάω, gebrochen, gerbrochen, Suid. s. v. anadwy u. ληχυθισμός.

zezlearai, ion. f. nenlyvrai, von nalew Hdt. 2, 164.

xexinatai, ep. f. xexinviai, pf. pass. von zαλέω, Ap. Rb. 1, 1128.

κέκλετο, ep. 3 sing. sor. zu κέλομαι.

κεκλή άτο, ep. 3 plur. plqpf. pass. zu καλέω ζ. έχέχληντο.

πέπληγα, part. πεπληγως, pf. 2. zu πλάζω; baneben noch ein zweites part. πεπληγοντες, wie von einem praes. xexlipo. G. xlajo. κέκλημαι, pf. pass. zu καλέω.

κεκλίάται, ion. u. ep. f. κέκλινται, 3 pl.

på pass. ju zlive. xexlouevor, op. part. aor, ju xelouer, ind. exexloupy, gurufen (mit bem Rebens begriff bes Ermahnens und Befehlens gew. m. begriff bed tremadpaens und mejentens gew. m. dat., Hom. δ.): be feblen, he iffen, m. acc. mebß inf., πέκλετο δ' ἄλλους Τρώπς φευγέμεναι, 1l. 16, 657. Od. 4, 87. b) antufen, m. acc., πέκλετο δ' "Ηφαιστον, Il. 18, 391., h. Cer. 21., Ap. Rh. 2, 493. u. δ., Soph. OT. 159. c) nennen, καί νιν δίρνχος flechtend od. strickend, Poll. 7, 179. 10, 192.; von κέκλευ ξπώνυμων, Pind. Isthm. 6, 51. — κεκρύφαλος, ό, (κρύπτω) ein gestricktes od. Das praes. κέκλομαι, was Passow u. A. gestochtenes Reg, womit die Paare der Frauen sir ungriech. ausgeben, dommt zuerst b. zusammengehalten wurden, das Kopfnet, ro-Ap. Rh. d. vor, und dann b. Opp. u. X., ticulum, II. 22, 468., Hippocr. p. 262, 45.

Any, Max. Tyr. 1, p. 227. (theber bie Xb. ]. Lobock Paral. p. 95.; κεκλόμενος in paff. Leit. [. ΕΜ., Plut. Mor. p. 876 F.)

\*\*Sobta b. Maneth. 2, 251. 3, 319. — Urber bas praes. κέκλω [. Lobock a. a. D. S. 507.

\*\*Hom. u. X., Soph. δ. — 2) = ἐκεῖ, boτι,

\*\*Eκλύδι, κέκλύδι, κέκλυδι

κλύω, f. κλύθι, κλδιε, Hom.
κέκμηκα, pf. 1 act. zu κάμνω. — Dav.
κεκμηκόςως, adv. part. pf. von κάμνω,
mit Trübe, mühlam, Sedol. Soph. kl. 164. αεκμηώς, ότος u. ωτος, ep. part. pf. au κάμνου ξ. πεχμηχός.

κεκολασμένως, adv. part. pf. pass von πολαζω, gegápat; gemássigt, Poll. 6, 150., Ael. HA. 2, 11. 6, 1., Ath. p. 273 D.

κεκονίμένος, part. pf. pass. von κονίω. κεκοπώς, part. pf. act. von κόπτω. κεκοφεσμένως, adv. paut. pf. peas. gu κορέννυμε, gefattigt, BM. p. 16, 42.

πεκόρημαι, ion. pf. pass. ven πορέγγυμι. πεκόρημαι, ότος, ep. part. pf. gu πορέγγ νυμι, bav. dual. πεκορηότε.

κεχορυθμένος, ion. u. ep. part. pf. pass. σου κορύσσω f. κεκορυσμένος.

χεποσμημένως, adv. part. gf. pass. von χοσμέω, geordnet, ordentlich, gemässigt, Ael. HA. 2, 11. 12, 13.

zezotnác, otoc, ep. part. pf. von zotém. zezedaviai, zezedavio, ep. 3 pl. pf. n. plapf. pass. von xealvo.

κέκραγα, pl. 2. υση κράζω, πεκραγια, τό, (κράζω) bas Setrách, Ses [chri. Selárm, Ar. Pax 637. πεκραγμός, δ, = πέκραγμα, Kur. IA. 1357., Plut. Mor. p. 654 F. Bgl. Moer. p. 226., Phrynich. p. 337.

πέπραπα, pl. 60n περάννυμι. πεπράπτης, ου, δ, (πράζω) ber Echrier, Chrmer, Ar. Bq. 137., Luc. Jup. Tr. 33.

πεπραμένως, adv. part. pf. pass. 3n xe-garroun, gemischt, gemassigt, temperiet, Procl. in Plat. Alc. 1, p. 102.: ausdruckvoll, γρά-φειν, m. έναργως verb., Plut. Mor. p. 335 A. κέκραξ, δ. = κεκράκτης, Drac. p. 51, 12. κεκραξιδάμας, αντος, δ. (κράζω, κέκραγα, δαμάω) tom. Wort b. Ar. Vesp. 596., der Schreigewaltige, der Alle niederschreit, (Boß: ber allabidreiende Delby Beiwort bes Mleon.

πεκρατημένως, adv. part. pf. pass. von πρατέω, feft, Sext. Emp. adv. Math. 11, 42. πέκραχθι, imperat. pf. μι πραζω.

πέκρίγα, pf. 2. zu κρίζω. κεκρίμενως, adv. part. pf. pass. von κρίνω, mit Urtheil, mit Ueberlegung, Plut. Mor. p. 1142

C., Poll. 6, 150. πεπροτημένως, adv. part. pf. pars. von 200760, "1 p. 212, 4.

κεκουμμένως, adv. part. pf. pass. von κούπτω, heimlich, Pol. 6, 209. u. Spat. πεκρυφάλιον, τό, dim. von πεκρυφαλος,

Poll. 7, 179. κεχούφαλοπλόκος, ον, (πλέκω) Ropfnege flechtenb ob. ftrickenb, Poll. 7, 179. 10, 192.; von

1314 Kavyás IL 13, 373. καυχηματικός, ή, όν, (καύχημα) probles rift, λόγοι, Schol. il. 8, 535. καύχησις, εως, ή, (καυχάομα) bas Großs prablen, bie Prablerei, ep. ad Rom. 15, 17., Philodem. in vol. Hercul. Ox. 1, p. 16., Schol. j. Il. 12, 390. καυχητής, οῦ, ὁ, ber Grosprahler, Schol. Il. 7, 96.; καυχηστής, ΚΜ. p. 206, 22. Doch f. Lob. Par. p. 449. καυχητιαω, gera prahlen, groß thun, Suid.

2. ν. κομήσης, ΕΜ. p. 206, 22.
(καφέω) ungebt. Stammform, f. κεκαφηώς. Sept. 109, 743.: ebenfalls bilblich b) vom prahlet igen und vollen Fluß einer erhabnen Kitt, καιμός η, ή, δίω, f. καγχάζω. Ar. Nub. 1073.
κάχαξω, f. άξω, f. καγχάσμος, Ar. Nub. 1073.
κάχατιεω, f. ήσω, (καχάτης) sich in schlechen, schlese od. Gesundheitszustansen, schlese, od. σείντας καγκατώς, οὐ πάντας δὲ τους καγκατύντας και νοσεῖν ήδη, διαία. διαία καλλασμός, ό, = bas vorberg., Const. του καγκατύντας και νοσεῖν ήδη, διαία. διαία καλλασμός, ό, = bas vorberg., Const. δίδτο. αμί den Staat, shel dran sein, βοιω-τοι έκ πολλών χοόνων καγκατούντες ήσαν, Pol. 20, 4, 1., Βγκ.: αuch in sittlicher Bezies hung, sich in schlechter Seesen hung, sich in schlechen Besinnung haben, shel καυχητιάω, gern problen, groß thun, Said. s. v. κομήσης, EM. p. 206, 22. (καφέω) ungebr. Stammform, f. κεκαφηώς.

πάχέπτης, ου, ό, (κακός, έχω, ξξω) im schlechten, schlimmen Bustande bes Leibes und ber Gesundheit, Gal., Dioso.: schwindschtig, Plin. 32, 10, 39. b) abtr. auf das Berhalten im Staate, übel gesinnt, böswillig, aufrührerisch, Pol. 1, 9, 3. 23, 2, 3., Suid.; m. στασιώσης verb., id. 1, 68, 10.; opp. ύγιαίνων, id. 18. 15, 12. — Daf. κακόεκτος, Polem. phys. 1, 10. p. 272., wo B. Dinborf κακορέκτης

πάχεκτικός, ή, όν, den παχάκτης betreffend, fig. 254. b) κ. πυρός, eine Baisenart, Theofim eigen, in transhastem, schlechtem Bustande, phr. HP. 8, 4, 3. CP. 3, 21, 2. κ. διαθέσεις διρθαλμών, Gal. 13, p. 424.: bit Epreu ob. Dulsen von gerösteter Gestle, Trall. 11, p. 630.

Trall. 11, p. 630.

xazelxής, éς, gen. έος, (xaxός, είχος)
mit schlimmen, schwer zu heilenden Seschwaren,
Hippocr. (?) bgl. xaxollxης.
xäxeξέω, ή, (xaxexτης) schlickter Bustand,
Cratin. b. Plut. Sol. 25., Ar. Vesp. 1304.

παχλαίω, f. άσω, (χλάζω) flatschen, platschen, enten Beine, φιάλαν αμπέλου ένδον π-χλαζοισαν δρόσφ, Pind. Ol. 7, 2., Philost. p. 116. u. bgl. Balc. u. Mont zu Hipp. 1211., wo es tr. steht, κυμα ... άφοδν πολύν ποχίαζον, Schaum emportlatschend, mit Platicern ob. Rauschen emporwersend: im pott. Bilbe, dom tosenden Seräusche eines demis.

putande besinden, dos Bessinnung haben, abet p. 288. Strab. 4, p. 182.: dah. Usertian, gesinnt sein, rais ψυχαϊς, Pol. 20, 7, 4. Dav. Usersian, Thuc. 4, 26. Hel. 1, 1. das. Ko καχέκτημα, τό, scholecter Zustand, scholecter Zus

(Rach Einigen von καχλάζω, nach Andern von κάλχη, κόχλος, κόγχος.)
κάχορμισία, ή, (κακός, δριμσις) schlimmis Einlaufen in den Dasen, gestartickes Anlandern in den Dasen, gestartickes Anlandern Echiste, — 2) unglückliches Stilleliegen mit dem Schisse, Jacobs del epigr. 11, 59, 6. (Anth. 7, 46.)
κάχου, τό, = κάχους, Oridas. p. 90. 278
καχοῦσίας, ου, ό, (κάχους) don Gethi. Gethens, αστος, Poll. 6, 33, 72. Schol. Δε. Κα. 254. d) κ. πυρός, eine Waigenart, Theophr. HP. 8, 4, 3. CP. 3, 21, 2.
καχοῦσίου, τό, eigenti. dim. don κάχους, hie Spren od. Dulsen don geröstere Sertit,

Eq. 254., Theophr. 4, 16, 2., Alciphr. 3, synawenisalog mit B. Dindorf zu verwans 27. u. X. — 2) übtr. von der Achnlichteit a) von den Achnlichteit a) von den Achnlichteit a) von den Achnlichteit a) von den Achnlichteit a) von den Achnlichteit Bie stuckt so Blumenahre ves Kosmarin u. von den Achnlichten Pflanzen, Theophr. HP. 9, 11, 10., Diosc. 3, 87. 88. u. X.: db. auch d) bie βas zur Genüge erwiesen. Achnlichten Achnlic pfen ber Aanne, Fichte u. anderer Baume, Theophr. HP. 3, 5, 5, 10, 4, 14, 1, 17, 3, 5, 1, 4., Plin. 16, 8, 11. c) ber weiße Saas mentern bes Krautes, xge3\mu(s, Plin. 26, 8, 5, \lambda(s)) fie fachlanden & mannen iff inte with her Merten entfernt.)

παχουφόρος, ον, japfentragend, Nic. Ther. O., Theophr. HP. 3, 5, 6. παχουούδης, ες, = παχουόεις, Theophr. HP. 3, 12, 8. 17, 3.

Ar. fr. 627., Plat. Pol. p. 409 C., Arist. rhet. 2, 13. — 2) pass. feft verbächtig, sonst Plat. Phaedr. p. 240 E. — Adv. — 25, Eust. Op. p. 851, 7.

Ľ

Ų,

: 3

ان

Ľ 1.

Ē ظه

1

M.

κάχυποτοπέομαι, dep. pass., mit fut. med. ήσομαι, (ὑποτοπέομαι) Schlimmes vermuthen, Bbses arguebhnen, auch getrennt, κάχ ὑποτο-πεϊσθαι, Ar. Ran. 968.

κάχυπόποπος, ον, = καχύποπτος 2), jest von Betten b. Plat. Phaedr. p. 240 E. aus

von Betten b. Plat. Phaedr. p. 240 B. aus ben besten dbschr. hergestellt.

παχυπουνία, ή, der dose Argwohn, Georg. Pach. Mich. Pal. p. 216 B. [Suid. κάψα, ή, Rapsel, Kiste, Behåltnis, Phot. καιμάκης, ου, ό, = κάψα, 3 Regg. 17, 12, 16., Clem. Al. p. 236 A. καιψάκιον, τό, dim. von κάψα, Hesych. καιμίσρωντον, τό, (κάπτω, έδρως) eigent. Edweiseirsschlucker, die ben Dicht. der mittleren Att. Kombbie, nach Pol. 7. 71. leren Mtt. Romobie, nach Pol. 7, 71.

cipbr. 3, 5. wo Mardidoxolanting, v. κάψις, εως, ή, (κάπτω) bas Berfclingen, Berfcluden, haftiges hineinschuden, fowohl vom Esten, als vom Trinten, κάψει πίνειν, - (Die fehlerhafte F. xayxque ift jest aus ben vom Effen, als vom Erinten, xaues nivere, fcullenteis, fchnapsweis trinten, Arist. HA. 8, 6. κάω, att. f. καίω, brennen, m. f.

ne, ne, dor. na, Theocr. 2, 100. 142. encl. Partitel, entstanden aus nal, (herm. do part. an p. 2. Ginen Bersuch ne u. an auf HP. 3, 12, 8. 17, 3.

πάχυπονόπος, ον, (κακός, ὑπονοεω) = bas folg., Poll. 2, 57. ξw., Georg. Pachym. Andr. p. 23 Ε.

καχυπόνοος, ον, ξίξι. καχυπόνους, ουν, (κακός, ὑπονοεω) = poefie gebrauchlich, ,,erhielt mit der Schmäskangen vol. Oxon. 1, p. 61. 69., Philo 2, p. 570, 49.

καχυποπτεύω, Βδίεδ ατςωδήπεη, Georg. Pach. Andr. p. 307 Β.; von [ρ. 108, 62.

καχυποπιτύς, ον, (κακός, ὑποπιτς) Schlims mes ατχωδηπετιδ, ον, (κακός, ὑποπιτς) Schlims mes ατχωδηπετιδ, ον, (κακός, ὑποπιτς) Schlims mes ατχωδηπετιδ, ον, (κακός, ὑποπιτς) Schlims mes ατχωδηπετιδ, ον, (κακός, ὑποπιτς) Schlims mes ατχωδηπετιδ, ον, (κακός, ὑποπιτς) Schlims mes ατχωδηπετιδ, ον, (κακός, ὑποπιτς) Schlims mes ατχωδηπετιδ, ον, (κακός, ὑποπιτς) Schlims mes ατχωδηπετιδ, ον, (κακός, ὑποπιτς) Schlims mes ατχωδηπετιδ, ον, (κακός, ὑποπιτς) Schlims mes ατχωδηπετιδ, ον, (κακός, ὑποπιτς) Schlims mes ατχωδηπετιδ, ον, (κακός, ὑποπιτς) Schlims mes ατχωδηπετιδ, ον, (κακός, ὑποπιτς) Schlims mes ατχωδηπετιδ, ον, (κακός, ὑποπιτς) Schlims mes ατχωδηπετιδ, ον, (κακός, ὑποπιτς) Schlims mes ατχωδηπετιδ, ον, (κακός, ὑποπιτς) Schlims mes ατχωδηπετιδικόν με διακόν bingung als nothwendiges Subfrat der Folge vorausset, nè aber die Volge als selbkftandig und sicher benten und nur zusällig mit irgend einem andern Ereignis im Zusammenhang ste-bend, erscheinen läst. Daher tommen beibe Partiteln besonders in Bedingungssagen vor, jedoch mit dem Unterschiede, das av den Ersfolg als bedingt und darum nur als möglich ausspricht, ze aber eine Thatsache als durch eine andere begründet darstellend, den Erfolg als sicher zu erwartendes Ergebnis bezeichnet. Daher auch der freiere Gedrauch von ze, ins bem es nicht wie av an besondere Sassormen gebunden ift. In der außeren Stellung schließt es gebunden ift. In der auseren Steuung iguept es sich aber besonders solchen Partiteln an, die den engen Zusammenhang des Erfolge mit einer Urssache bezeichnen, wie ro, xal (herm. p. 161.), kneura, raxa, alwa u. dgl. Dem Sinne nach entspricht es den deutschen Wortern: a u. ch. tern Att. Komodie, nach Pol. 7, 71.

entspricht es ben beutschen Wotren: a u chen, ba, benn, son, ja, boch, und eben, ba, benn, son, ja, boch, und eben, ba, benn, son, ja, boch, und låt säherra διδόντων μη αλλώμενος, nach låt sich abwechselnd burch eines derselden abers to äλωριτα διδόντων μη αλλώμενος, nach sich eines derselden der. Son kenn, son, eines derselden aber eines derselden der. Son kenn, son, benn, son der, ben, ba, benn, son, son sern, son der sind son de

1316 Kð xkv

1346 kokert. b) bes fint. wie år, wenn tin manthange trudhintiges Grégalis erft des Folge obwoltender simifiadne bargefiellt wich, åld. Vê tyw ôd xd tyw oker state of the trudhint of the trudhi

Angabe eines Andern eine Behauptung ausfpricht, δωρον δ δττι χέ μοι δουναι φιλον ήτος ἀνώγει, das Geschent, das ebe n
(wie du sagt, vgl. 311.) dein hetz dich halfg anschließt. Daß ἄν κε, κε ἄν nichts
treibt mir zu geden, Od. 1, 316. Il. 21,
δ87., ist als imperf. zu nehmen. β des indstellen τῷ gewöhnlich, der Partisel halfg anschließt. Daß ἄν κε, κε ἄν nichts
δ87., ist als imperf. zu nehmen. β des inperf. be hat, was II. 13, 127. und sonk der wird des inperfelbe hat, was II. 13, 127. und sonk des inperfelbe allgemeinen Erfahrung) am fchnellften entideis ben, Od. 18, 261., vgl. 13, 205. und sonft, guract und sich nie dem Berdum 2.) sut., êr & ardges ratovot..., of xé é dw- bald diese vom Ansange des Sal xtrygs. Jedr & riphovour, die ihn dann fernt keht. Bgl. Roft S. 595. (weil er ju ihrem herrn von mir eingefest ift) ehren werden, II. 9, 154.; ούτι τόσον νέχνος, περιδείδια Πατρόχλοιο, δς πε τάχα Τρώων πορέει χύνας, der eben (wie es mit den im Kriege Erfclagenen gu geschehen pfiegt) balb fats tigen wirb, Il: 17, 241., vgl. Il. 1, 147. 2, 229. 231. u. d., Ap. Rb. 1, 417. 424. u. d. b) beim Rriege Crschlagenen zu gescheben psiegt) balb sätztigen wird, II: 17, 241., vgl. II. 1, 147. 2, 229. 231. u. d., Ap. Rh. 1, 417. 424. u. d. b) beim contunct., woes b. Hom. am gewöhnlichsten steht, bezeichnet es, daß das von Umständen Abhängige zugleich als in der Crsahrung begründet ausgesprochen wird, d de neu nicht ein sich seer nach zu zuwaat, über den ich eben (wie ich sicher erwarte) komme, II. 1, 139.; δν πε θεός γε πόρη, wen eben (wie ia zu geschehen psiegt) ein Gott darbieten mag, II. 6, 228.; δωήν επιδησομεν, ην κ εν δυ θυμφ τίνων άσχαλλάςς, welche zu büßen, dir sch on (wie ich ausgemeiner Crsahrung schließe) webe thun soll, Od. 2, 192. u. sonst hausig bei Hom., Derm. S. 83., Theogn. 633., Ap. Rh. 2, 213. u. d.; nach tel. Abverd. ως κεν άθη wie es e b e n, Ap. Rh. 3, 350. 2, 345. c) beim opt. ἀτὰρ σύτι μοι ενθάδε τοίον, οίων κ γλε φέροιεν Αχαιοί ή κεν άγοιεν, was bie Ach. e ben (nach ihrer Art) wegschleps pen möchten, II. 5, 483.; τεῖχος άρειον, διά ανδράσι λοιγὸν ἀμύναι, bie eben (wie gewöhnlich geschieht) das Berberben abwehren könnte, II. 15, 735. Bgl. id. 738. 10, 166. 175. u. d., Ap. Rh. 1, 159.; bei relat. Abverd. ως κ εθελοι τις, wie e ben (wie wohl zu vermuthen) Ciner wollen möchte, Theogn. 915. u. d.; Γνα κεν τέτμοιμεν άνακτα, Theocr. 25, 60. Bgl. Bost S. 633. — 4) in Absüchtsschen bei ως u. δυρφα, um anywerten, daß die Greeichung der Kbsücht durch das im Dauptsah ausgesprochene Mittel mit 312 versicht erwartet werde; a) beim coni. ἀσσον 13°, ως κεν δάσσον διέθρου πείραθ Σηναι, damit du da nn oder so (weil du nåber getresten bist) usw., II. 6, 143. 364. 7, 334. Od. 1, 87. u. d. b) beim opt., ξπειτα μέγαν και αμύμονα τύμβον χεύαμεν ... ως εν τηλεφανής έχ παντός νιν ἀνδράσεν είη, damit et owit süchter sei south. Theocr. 2, 142., Ap. Rh. 1, 258. d. u. wo der Konj. vorhergebt, Od. 12, 156. Bgl. Bost S. 628., фerm. 5. 151. 175. πεβλήγονος, ον, (κέβλη, γόνη) ben Samen Doppelt kann zè, ba es nicht zu einzelnen im Ropfe tragend, Beiw. bes Prohns, Nic. Bettern, sondern zum ganzen Sahe gehort, Alex. 433.

Sah, unterscheibet sich aber barin von äv, daß es soweit als möglich dem Ansange des Sahes gurudt und sich nie dem Berbum zugesellt, sobald diese vom Ansange des Sahes weiter ents

κεάδας, ό, f. καιάδας, von κεάζω, w. f. πεασας, 0, 1. παιασας, υου πεαζω, w. 1. πεαζω, f. άσω, (πέω, πείω) spalten, spellen, gerspalten, eigentlich vom Spalten ob. Behauen bes Holzes, Od. 14, 418. 20, 161.; πεασα εὐλα, Hippoor. p. 658, 14.; auch vom Blibe, zersplittern, zerschen, zerschmettern, Od. 6, 132. 7, 250., Orph. 847.: von ber Lanze, πέασα δοτεα, 11. 16, 347. u. πεφαλή έπεασδη, ber Κορξ warb gespalten, Il. 16, 412., 20, 387.; νῶτα καὶ ἄγκιλα γυῖα κασδη, pošt. b. Suid. s. v. Den Unterschieb zwischen π. und πεδάζω giebt Swisner z. Il. 16. 347. so an: xedaζω giebt Spigner 3. II. 16, 347. so an:
,,xeaace, vi perrupit, έκεθασσε, disiecit, dissipavit solet significare; itaque illud jignatorum fulminis et vulneris, hostile caput vel os perrumpentis est, zédaose contra disiectis aciei ordinibus, Achivis in reditu Iovis consilio dissipatis et aliis similibus tribui solet. Epici aetatis posterioris verbi utriusque confine permiscuerant." b) tras nen, scheiden, sondern, οὐρανόν .. πεκεσσμένον εὐρει κύπλω, Arat. 475. c) kiein κείσ ben, Nic. Ther. 644. — Rur op., hochkens in ion. Prosa vortommendes B. (Dav. πεσσμονον, σπέπαρνον, πέασμα, πεσάζω, σπεσάζω, nach Buttm. Erril. 1, S. 12, u. 2, S. 96. and mit πάω, πάσπω verw.

+ zealrw, feltenere Form f. zeaja, poet.

κεάνωθος, ό, eine Diftetart, carduns arvensis, Linn.; nach Thiebaut p. 17. carduns palustris, Theophr. HP. 4, 10, 6. baf. Schneiber. κέἄρ, ἄρος, τό, bas berg, bei Lyr. u. Trag. Die Ep. brauchen bas 3193. κῆρ, w. f.

χέαρνον, τό, (χεάζω) = σχέπαρνον, φοίρος, βιαμετατέ, Hesych.

πέασμα, τό, (πεάζω) ein abgefpelltes, abe gehauenes, abgefchnittenes Stad, wie πλάσμα, Hesych.

πέσται, πέστο, 3 pl. praes. u. impl. von πειμαι f. πείνται, έπειντο, Hom. bef. il. auch bei jungern Joniern.

χέρλη οδ. χερλή, ή, Alexandrinisch-Makedos nische Zusamenziehung f. χεφαλή, Kopf, Call. fr. 140., vgl. EM. p. 498, 41., Schol. Nic. Alex. 433., woster die Alex. auch χεραλή scoten EM. p. 108. 20 fagten, EM. p. 195, 39.

πεβλήπυσις, (κέβλη, πυο) ein unbefannter Bogel, Ar. Av. 305. Feuertopf nach Bog. κεβλός, ό, = κυνοκέφαλος, Hesych. κεβρίονης, ό, Rame eines Bogels, Ar. Av. 553. πέγχρα, ή, = πέγχρος, Schol. Ar. Vesp. 91. πεγχυάλετης, ου, ό, (πέγχρος, άλεω) ber Sirse mahlt, Galon.

πεγχομιδώδης, ες, (είδος) von ber Art
ob. bem Ansehn ber πεγχομμε, Theoghr. HP. 1, 11, 3. πεγχομίς, cos, ή, bie kleinen Körner in ben Keigen, framenta fici, Hippocr. p. 586, 49., Arist. HA. 5, 17., Theophr. CP. 5. g. C., HP. 4, 1. Bei Suid. auch ber Dlivenkern. πέγχρειος, ό, = πέγχρος, Arat. 986. πεγχρεών, ώνος, ό, (πέγχρος) bie Wertz-statte, wo Metallforner gereinigt werden, Dom. p. 974, 16. Bgl. Lob. z. Phryn. p. 167. neyxoinios, ala, aiov, (xeyxoos) von ber Groffe eines Dirfentornes, Luc. Icarom. 18. xeyyglas, ου, ό, ξοπης, ein hautausschlag, ber wice dirfentorner aussieht, Galen. 7, p. 318., Actuar. π. διαγν. παθών 2, 31. — 2) eine wie mit Dirsentornern gesteckte Schlangenart, conchris, Aet. 13, 25. (nach biesem dia the ere ovener oxinglar). πεγχρίδιας, ου, ό, = πεγχρίας 2), Diosc. 8, 13. [463., Lycophr. 912. πεγχρίνης, ου, ό, = πεγχρίας 2), Nic. Ther. πεγχρίνοπωλης (πεγχρανοπώλης υ.), ου, ό, (πωλέω) = τραγηματοπώλης, Heaych. πέγχοινος, η, ον, (πέγχοος) von hirse ges macht, hirse, άλευρον, Diona. 5, 5.: ή πε-iidt. 2, 93.: bas Gerstenkorn am Augenlive. Ptolem. phys. p. 213. 214. 216. — 3) = xεγχοίας, Diosc. 7, 16. — 4) cenchros, eine Evelsteinart, Plin. 37, 4, 15. — 5) eine Eversterung am Rieide, Ath. p. 525 D. — Dav. xεγχοφόφος, ον, (φέρω) dirse tragend, fruchtbar an D., Strab. 5, p. 218. χεγχοφόης, ες, = χεγχοσεόης, Hippocr. p. 427, 7., Diocles b. Ath. p. 53 D., Theophr. HP. 8, 3, 3.

πεγχοώματα, τά, bie Aeinen Schier am Schilbrande, burch bie man nach ben Feinden spähete, Kur. Phoen. 1480. bas. Schol. μεσχεων, ονος, ό, είπ am Phasis wehender Bind, Hippocr. p. 290, 22. πεγχρωνός, ή, όν, hickig, von Augen, die mit κέγχροις behaftet sind, Adamant. physiogn. p. 342., Polem. id. p. 215. πεδαίω, = dem folg., πεδαιομένη δάμή, Nicand. Ther. 425.; κεδαιομένης κακίτητος, id. Alex. 545., Ap. Rh. 2, 626., Arat. 159.410. id. Alex. 545., Ap. Rh. 2, 626., Arat. 159.410, κεδάννυμι, ep. f. σχεδάννυμι, aor. έχεδασσα, aor. pass. έχεδασθην, ξετβτευτη, ξετβτευτη ξετβτευτης τρεη του με το του αυθίπαποθει jagen, Il. 17, 285. Od. 14, 242.; χεδασθείσης υσμένης, als die Schlacht zertheilt war, b. i. als nicht mehr in Schlachtorbnung ge κάπρες wurde, Il. 15, 328.; χεδασθέντες κατα νήσες, ib. 2, 398.; έχεδασθεν ανά στρατόν, Il. 15, 657., haufig b. Ap. Rh. b) von leblofen Dingen: ξεττεί fen, ξετττών meτη, γεφύρας, Il. 5, 88. (bei Hom. nur in ben beiben aor.)
χέδματα, τά, ξίμης u. baraus entflanbene in ben beiden aor.)

χέθματα, τά, Fluffe u. baraus entstandenes Sliederreiffen, besonders in den Haftgelenku od. in der Schamgegend, Hippocr. d.: b. Arctae. = ἀνεύρυσμα, Aberdruch. Bgl. 2008. ¿. Hippocr. de aëre et loc. §. 108. p. 340 sq. - Davon πεθματώθης, ες, (είδος) nach Art bit κέδματα, Brotian. aus Hippocr.
πεθνός, ή, όν, (κήδος) 1) act. forgfam, forgfaltig, porfictig, perftanbig, treu, Od. Hes. (von Perfonen, benen guillenhofts. Mesonung eines Geschöfts oblight) treu, Od., Hes. (von Perfonen, benen gte wiffenhafte Beforgung eines Gefchafts obliegt); πεδρένεος, α, ον, = bem folg., πίσση. Nicand. Alex. 488. πέθρινον, τό, = πεθρέλαιον, Arist HA. 7, 3. 3. X., Gal. 2, p. 178 Bas.

xέδρινος, η, ον, (κέδρος) cebern, bon Ces, Theore. 3,53.). — Grundbedtz gelegt fein, bernholz, Gebers, θάλαμος, II. 24, 192.; δάλ. Liegen, baliegen, bon Lebendigen δόμοι, Rur. Alc. 158.; ξύλα, DS. 19, 58.; ξυλεία, Pol. 10, 27, 10.; ξλαιον, Hippocr. δ. κέδριον, τό, = κεδρέλαιον, codrium, Plin. 16, 21. — 2) κεδρέλαιον, codrium, Plin. 26, 21. — 2) κεδρέλαιον, τό, = κειρέον, Ατh. Βόπον τενι, ξπί τινος, Hom. u. úberall; κείται ναθοίς, ίδος, ή, διε βτυιξί bes κέδρος, δεξ δορλ. Αί. 207.; οὐδ ξγώ πεσών κείσομαι, Αr. Nub. 126. u. Χ. Dichter u. Prof.; meic, είς ανάγχην κείμεθα, Eur. IT. 620., Agath. ep. 51, 6., Epigr. adeap. 677, 3.; m. blosem acc., τόπον, beliegen, Soph. Phil. 144. — Epeciel 1) von Lebenden: κu ben, au se τu ben, schen, u. άθεται. b) anninger Strauch in Phrysien, Theophr. HP.

1, 9, 4.

zedoftys, ou, δ, olvos, mit ber Frucht von zedoos angemachter Wein, Diosc.

xedoos angemachter Wein, Diosc.

xedoos, τό, bie Frucht ber Ceber, Kust.

p. 1536, 14., Thom. Mag. s. v.

xedoona, τά, = χέθοοπα, w. s., Hesych.

xedoos, ή, ber Cebernbaμm, gew. ber Ceber Bach older (iuniperus oxycedrus, Linn), bessen wohlriechendes hold sum Mauster Gern usw. gebraucht wurde, (vgl. Theophr. hu. x. e) todt daliegen, als Leichen, S., 3, 12, 3,), Od. 5, 60., Hdt. 2, 87.

4, 75. 3 xedoo àleigen, Luc. adv. ind. 16.

(viell. s. v. a. xedoela(φ). Bgl. über die totte bie constructed bessen of the phr. p. 409. — 2) das aus Cedernhold Beretiete, der erberne Carg, Kur. Alc. 366.

Tr. 1141.; die Gedertiste, Theoor. 7, 81. — Davon Ττ. 1141.; δίε Gedertipe, 1 medic. 1, στο Davon πεσοροχάρης, ες, (χαίρω) δίε Gedern liebend, πεσοροχάρης, ες, (χαίρω) δίε Gedern liebend, πεσοροχάρης, ες, (χαίρω) δίε Gedern liebend, πεσοροχάρης, ες, (χαίρω) δίε Gedern liebend, πεσοροχάρης, εξοροχός, πίτ Gederndi bestreichen, ε einbald liegen, gelegen sein, Od. 7, 244. 9, 25. μ. δ., Hdl. 1, 178. 6, 139., Aesch. fr. 316., Bur. Bacch. 18., Thuc. 1, 44. δ. μ. Χ.; οξοροχος, 5, 29.

† πεσοροχός, δίος, δίος Gedernhain, ε wald πεσοροχός, εως, ή, = ή λευχή άμπελος, βια νέται τὰ Σούσα, σ. κείται, πεσοροχός, ή, όν, aus Gedernholz gemacht, Hdl. 5, 49.; in Berbindung mit dem aco. Θέσιν, Hippocr. p. 283., Thuc. 1, 37., Arist. Ηλ. 1, 17. b) von Sachen, liegen, sein, secoροχός, κέται, secoροχός, κείται, secoροχός, κείται, secoροχός, κείται, secοροχός, κείται, secοροχός, κείται, secοροχός, κείται, secοροχός, κείται, secoροχός, κείται, secοροχός, και κείται, secοροχός, και κείται, secοροχός, και κείται, secoροχός, και κείται, secoροχός, και κείται, secoροχός και κείται, secoροχός, secοροχός, secοροχός secοροχός, και κείται, secoροχός και κείται, secoροχός και κείται, secoροχός και κείται, secoροχός και κείται, secoροχός και κείται, secoροχός και κείται, secoροχός και κείται, secoροχός και και δια και πεῖα, καίω.
πείαται, καίω.
πείαται, κείατο, ep. u. ion. 3 pl. f. κέαξει fin. καίω.
πείαται, κείατο, ep. u. ion. 3 pl. f. κέαξει fin. καίω.
πείθεν, ep. u. ion. f. έκείθεν, von bas
her, von borther, Hom., Hdt., Soph.
b) von ber Beit, bann, ferner, Il. 15,
234., Ap. Rh. — 2) = έκείθ, Ap. Rh. 2, 914.
πείδι, ep. u. ion. f. έκείθει, Hom.) Archil.,
Ael., Luc., Alciphr. 3, 53. — 2) = κείσε, δοτι
hin, Hes. fr. 39. (f. Jacobs f. Anth. 3, p. 49.)
πείμαι, κείσαι, κείται, (ion. κέεται b. Luc.)
de dea Syr. steht δ. κέαται, als sing. wo
det wohl κέεται stets fu sing., wo
det wohl κέεται stets fu sing., wo
det wohl κέεται stets fu sing., wo
det sold κέαται, ακό ται. als sing., wo
det sold κέαται, κέαται, ακό κάται. sl. 12, 510.
Hdt. 4, 62. f. g. g.), 3 pl. κείνται (ion. u.
ep. κείσται, κέαται, ακό κάται (ion. κέεσαι ion. u.
ep. κείσται, κέαται, ακό κάται (ion. κέεσαι)
μαι κέται stets fu sing. wo
dot: wohl κέεται stets fu sing., wo
dot: wohl κέεται stets fu sing., wo
dot: wohl κέεται stets fu sing., wo
dot: wohl κέεται stets fu sing., wo
dot: wohl κέεται stets fu sing., wo
dot: wohl κέεται stets fu sing., wo
dot: wohl κέεται stets fu sing., wo
dea Syr. stets δυ sing., sing.
Hdt. 4, 62. g. g.), 3 pl. κείνται (ion. u.
ep. κείσται, κέαται, ακό κάται, als sing., wo
dot: wohl κέεται stets fu sing. wo
dot: wohl κέεται stets fu sing. wo
dot: wohl κέται sing. wo
dot: wohl κέται sing. wo
dot: νομαι (ion. κέται fits fu sing.
yοι κείσται το τακερόν; Ath. l. 9.
ερ. κείσται κέτα σι κέται sing. ω

γομον κείσται δι πακερόν;

λα. p. 58 B. 165 D. γ) ώνεττ., πένδος
δολ. μείται έν άλγεσι θυμός,
32. Od. 2, 102., an leptere St. νοτ Wolf
κείται, γείται έν άλγεσι θυμός,
32. Od. 2, 102., an leptere St. νοτ Wolf
κείται, κέται έν διλγεσι θυμός,
σει φεται έν διλγεσι θυμός,
δομ. ΟΤ. 490. ο) απαροτ πείται, Hom.
είται, was βuttim. Gr. 1, S. 567.2, S. 430.
mit Unredt als Conjuntitivi. biliigt; b. Isoor.
de antid. p. 484. hat Better richtig deπκέτη
σεν βταρετείται γείσκι γείσκει,
οι πείται, γείσκι γείσκι γι κέται,
λει και δια καίται και δια καίται και δι

Palit. p. 800 E.: bef. von Sefeten, gegeben | 15. — 2) das Band, die Binde, das Stablein, bestehn, gelten, Eur. Hoe. 292., duch, evang. Jo. 11, 44.

Med. 404., Ar. Ran. 761. Pl. 914., Thuc. 292., meccors, cons. Jo. 11, 44.

\*\*πεξοις, εως, ή, ciris, ein Seevogel mit pm. 3, 37. 3, 82., Xen. de rpbl. Lac. 15, 7.; νόμου κείμενοι ὑπὸ τῶν δεῶν, von ben G. geigeten, Xen. Mom. 4, 4, 21., Dom. p. 720, 14., lsoor. ad Domon. 36.; von Ramen, δνομε το πατίζει Cr. wird in dem bekannten gleich namigen dem Virg. gew. jugefeirbenen steinen Keinen der Virg. gew. jugefeirbenen steinen Keinen der Virg. gew. jugefeirbenen steinen keinen nei Epos befarieben. Bgt. Ovid. Met. 150.: geben, Xen. Mem. 4, 4, 21., Dem. p. 720, 14., 180cr. ad Domon. 36.; von Ramen, δνομα χεξιαι, ber Rame ift gegeben u. bleibt, Hdt. 4, 184. 7, 200., Xen. Cyr. 2, 2, 12., Isae. p. 41, 12., Plat. Soph. p. 257 C; auch opne δνομα, Plat. Cratyl. p. 392 D.: a ufgeflelt, auchepei volue, Plat. Cratyl. p. 392 D.: a ufgeflelt, auchepei volue, Plat. Cratyl. p. 392 D.: a ufgeflelt, auchepei volue, Plat. Cratyl. p. 392 D.: a ufgeflelt, auchepei volue, Plat. Cratyl. p. 392 D.: a ufgeflelt, auchepei volue, Plat. Cratyl. p. 257 C; ouch opne volue, Plat. Cratyl. p. 392 D.: a ufgeflelt, auchepei volue, Plat. Cratyl. p. 392 D.: a ufgeflelt, auchepei volue, Plat. Cratyl. p. 392 D.: a ufgeflelt, auchepei volue, Plat. Cratyl. p. 392 D.: a ufgeflelt, auchepei volue, Plat. Cratyl. p. 392 D.: a ufgeflelt, auchepei volue, Plat. Cratyl. p. 392 D.: a ufgeflelt, auchepei volue, Plat. Refleve (acol. xequels. xeq † χειμηλιάρχιον, τό, die Sammlung toke συμπενθήσατε, Kur. HF. 1390., Aeschinter Dinge; von p. 84, 13. Rach Phryn. p. 319. ward zelταιμηλιάσχος, ου, δ, = πειμηλιάσχης.

πειμηλίως, τό, (κείμαι) das liegende Sut, opp. πρόβασις, Od. 2, 75.: vorz. das settlene od. to k dar de Bestighthum, melt settlene od. to k dar de Bestighthum, melt settlene od. to k dar de Bestighthum, melt settlene od. to k dar de Bestighthum, melt settlene od. to k dar de Bestighthum, melt settlene od. to k dar de Bestighthum, melt settlene od. to k dar de Bestighthum, melt settlene od. to k dar de Bestighthum, melt settlene od. to k dar de Bestighthum, melt settlene od. to k dar de Bestighthum, melt settlene des man sergifica gussembett, de Roberd des man sergifica dus settlenes de Bestighthum, melt settlene de Galene settlene settlenes Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Andensen settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies Anthemetripolies at the settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies at the settlenes est attonse Laconsum, Cic.), Anthemetripolies at the sett barer Dinge; von

xeigla, ή, ein Strict, ben Boben ber Bett- morben, ξκείζε πολύπερων φόνον, Sophfiellen bamit zu überziehen, Gurt, instita, Ar. Ai. 55. (vgl. Bunder: Regenf. des Coph. Li. Av. 816.; Plut. Alcib. 16., LXX. Prov. 7, b. 206. C. 71.); λύποι πείζουτες την σγέ-

λην, Max. Tyr. 1, p. 227. (teber Leit. f. KM., Plut. Mor. p. 876 F.)

πείσε, adv. ion. f. έπείσε, bahin, borthin, Hom. u. X., Soph. δ. — 2) = έπεί, bort, Ap. Rh. 1, 1224. 2, 718. πεισός, ό, = πισσός, Henych.

1 xείω, ep. desiderat. zu xείμαι, sich legen wollen, schlafen, ruben wollen, Od. 8, 315.; oft im part. βη χείων, Il. 14, 340. Od. 14, 532.: in der Bedeutung von schlafen, Arat. 1009. — Auch part. χέων, δοσο χέων, geb', um dich schlasen zu legen, Od. 7, 342. 2 xelo, Grundf, von zealo, spalten, Od.

14, 425. , ຂန္တေစိုက္ခင္တဲ့ နင္တဲ့ ြ ဆာမပ်ကြင္တဲ့

πεχάδήσομαι, ep. fat. za χήδομαι, w. s. u. ຂກ່ຽນ.

πεκαδήσω, ep. fat., f. χάζομαι. πέκαδμαι, f. καίνυμαι.

κεκάδοντο, ep. 3 pl. nor. gu χάζομαι. πεκάδών, ep. part. aor. 3u χάζομαι. πεκακουργημένως, adv. part. pf. pass. 3u πακουργέω, boshaft, Schol. Aeschin. p. 248

Rokk.

zezάμω, ep. coni. aor. 2. gu πάμνω. πεκανονισμένως, adv. part. pf. pass. gu κανονίζω, nach ber Regel, Theod. Prodr. Rhod. 1, p. 70.

πεκασμένος, part. pf. pass. von πείρω. πέκασμαι, inf. πεκάσθαι, part. πεκασμέ-

ros, pf. zu zalvuµai. πεχάι ηως, [. ΚΑΠΩ.

πεκηρυγμένως, adv. part. pf. pass. 3t κη-ρύσσω, τό δε κ. άηθες, Poll. 6, 208. πεκινδῦνευμένως, adv. part. pf. von κινδυ-νεύω, gruogt, gefährlich, hist. mart. ad Ze-

non. p. 506. κεκλασμένως, adv. part. pf. pass. zu κλάω, gebrochen, zerbrochen, Suid. s. v. σπάδων u. ληχυθισμός.

realfarai, ion. f. xexlyrrai, von xalew,

Hdt. 2, 164.

κεκλήσται, ep. f. κέκληνται, pf. pass. von καλέω, Ap. Rh. 1, 1128. κέκλετο, ep. 3 sing. aor. ζα κέλομαι.

κεκλή ατο, ep. 3 plur. plupf. pass. zu κα-

lew f. Exexinato.

κέκληγα, part. κεκληγώς, pf. 2. zu κλάζω; baneben noch ein zweites part. κεκλήγοντες, wie von einem praes. xexliyw. S. xlajw. κέκλημαι, pf. pass. zu καλέω.

zezliarat, ion. u. ep. f. zezlivtat, 3 pl.

ph pass. ju allow.

xexlouevor, ep. part. nor, ju xέλομαι, ind. έχεχλόμην, gurufen (mit bem Rebens begriff bes Ermahnens und Befehlens gew. m. σεςτη δες ετπασατιω und determing grad. m. dat. Hom. δ.): δε ξεδ ξεπ, φ. φετές μπ. ας. μεναι, είξει, κ. ακαυμμένως, αν. φετές μεναι, είξει, κ. ακαυμμένως, είς dim. von κεκρυφαλος, μεναι, εί. 16, 657. Οδ. 4, 87. δ) απτιμέτα, βεπ, κ. ακαυμμένως, είς dim. von κεκρυφαλος, γείς dim. von κεκρυφαλος, γείς dim. von κεκρυφαλος, γείς dim. von κεκρυφαλος, γείς dim. von κεκρυφαλος, γείς dim. von κεκρυφαλος, ον. (πλέκω) Κοργιεξε (πράξιου δ. πτίστης) είς μετίστες δι. κεκρυφαλος, δ, (κρύπτω) εία gestrictes δι. κεκρυφαλος, δ, (κρύπτω) εία gestrictes δι. σεκρυφαλος, ι. σεκρυφαλος δι. σεκρυφ xέχλευ ἐπώνυμον, Pind. Isthm. 6, 51. — χεχρύφαλος, δ, (χρύπτω) ein gestricttes ob. Das praes. χέχλομαι, was Passow u. A. gestochtenes Red, womit die Paare der Frauen strauen der grauen b. zusammengehalten wurden, das Kopfnet, roda. Rp. d. vor, und dann b. Opp. u. T., ticulum, 11, 22, 468., Hippocr. p. 262, 45.

(Meber bie Mb. ] f. Lobeck Paral. p. 95.; neuloueros in paff. Bbig b. Maneth. 2, 251. 3, 319. — Uctor bas praes. πέκλω f. Zobed a. a. D. S. 507.
 πέκλωθι, πέκλυτε, imporat. aor. 2. 311
 πίνω, f. κλύθι, κλότε, Hom.
 πέκμηκα, pf. 1 act. 30 καμνω. — Dav.

πεχμηχότως, adv. part. pf. von κάμνω, mit Mahe, mahjam, Schol. Soph. El. 164. αεχμηώς, ότος u. ώτος, ep. part. pf. ju

χάμνω f. κεχμηχός.

κεινω ι. κεκμηκος.
κεκολασμένως, adv. part. pf. pass. von
κολάζω, gegáhmt; gemássigt, Poll. 6, 150.,
Ael. HA. 2, 11. 6, 1., Ath. p. 273 D.
κεκονεμένος, part. pf. pass. von κονέω.
κεκοφεσμένως, adv. past. pf. pass. gu
κορένυμε, gesáttigt, EM. p. 16, 42.

κεκόσημαι, ion. pf. pass. ven κορέννυμι. κεκορηώς, ότος, ep. part. pf. gu κορέν-νυμι, dav. dual. κεκορηότε.

κεχορυθμένος, ion. u. ep. part. pf. pass. ροη χορύσσω f. χεχορυσμένος.

χεχοσμημένως, adv. part. pf. pass. von χοσμέω, geordnet, ordentlich, gemässigt, Ael. HA. 2, 11. 12, 13. πεκοτηώς, ότος, ep. part. pf. von ποτέω.

κεκράανται, κεκράαντο, ep. 3 pl. pf. u. piqpf. pass. pon zoalvw. κέκραγα, pf. 2. υση κράζω.

πεπραγα, pr. 2. τοπ πραζω, πέπραγμα, τό, (κραζω) bas Schräche, Ses schri, Scharm, Ar. Pan 637. πεπραγμός, ό, = πέπραγμα, Kur. IA. 1357., Plut. Mor. p. 654 μ. Bgl. Moer. p. 226., Phrynich. p. 337.

πέπρακα, pl. von περάννυμι. πεκράκτης, ου, ο, (πράξω) ber Echreier, Earmer, Ar. Eq. 137., Lue. Jup. Tr. 33.

πεκραμένως, adv. part. pf. pass. zu κεράννυμι, gemischt, gemassigt, temperint, Procl. in Plat. Alc. 1, p. 102.: ausbruckvoll, γράφειν, m. έναργως verb., Plut. Mor. p. 335 A. φειν, m. εναργως verv., riut. nor. p. 333 A. χέχραξ, δ, = χεχράχτης, Drac. p. 51, 12. χεχραξιδάμας, αντος, δ, (χράζω, χέχραγα, δαμάω) tom. Wort b. Ar. Vesp. 596., ber Schreigewaltige, ber Alle nieberschreit, (Boß; ber allabschreiende held) Beiwort bes Rleon.

κεκράτημένως, adv. part. pf. pass. von κοατέω, feft, Sext. Emp. adv. Math. 11, 42. κέκραχθι, imperat. pf. μι κράζω.

κέκριγα, pl. 2. zu κρίζω.

nit Urtheil, mit Ueberlegung, Plut, Mor. p. 1142

C., Poll. 6, 150.

πεκροτημένως, adv. part. pf. pass. von κροτέω, mit Beifall, DH. de comp. verb. хоотем, п р. 212, 4.

κεκουμμένως, adv. part. pf. pass. von κούπτω, heimich, Pol. 6, 209. u. Spat. κεκουφάλιον, τό, dim. von κεκουφαλος,

u. f., Ar. Thesm. 138. 257., DH. 7, 9.; x6uas σφιγκτής, Anth. 6, 206.; χαίτας δύτως,
ib. 6, 207. Bgl. Bottiger Savina S. 124.

2) ein Theil am Pferdezaume, der Kehlriem en,
ber unter ben Ohren um die Stirn geht, Xen.
de ro eq. 6, 4., Poll. 1, 184. 10, 55. — (als Gott des Regens und der Sewitter), Od. 2) ein Theil am Pferbegaume, ber Kehlriem en, ber unter ben Ohren um bie Stirn geht, Xen. de re eq. 6, 4., Poll. 1, 184. 10, 55. — 3) ber Sad ober Bauch bes Jagbs ober 3) ber Sac ober Bauch des Jagb, oder Stellneges, Xen. Cyneg. 6, 7., Plut. Alex. 25. — 4) ber zweite Magen der wiederkauens den Thiere, die Haube, le donnet, weil er netschimige Falten hat, Arist. HA. 2. z. C., de part. anim. 3, 13., Ael. HA. 5, 41., Schol. Nicand. Ther. p. 27. [v ift turz in den Stellen der Anth., lang b. Ar. u. Antiphen hath p. 882 C.] ben Stellen ber Anth., lang b. Ar. u. Anti-phan. b. Ath. p. 681 C.] πεκρίφαται, ion. 3 pl. pf. pass. von κρύπτω. πέκτημαι, pf. von πτάομαι. πελαινόμοτα, = τὰ περάσια, Hesych. (?).
πελαινόροινος, ον, (δινός) mit [άμπατια δαυτ, Opp. Hal. 5, 18., Nonn. 15, 158., Kust. Op. p. 247, 10. — Gin pl. πελαινόρινος b. Soph. fr. 27 Din f. πεχύθωσι, ep. 3 pl. coni. aor. 2. von πεύθω, mit Redupl. πεύθω, mit Redupl.

πεκωλυμένοις, adv. part. pf. pass. bon swelvon, mit Bethinderung, Jo. Chrys.

πελάδεινός, ή, όν, (κελαδος) ταμιφακό, εδιπακό, τοξεκός, α, όν, (κελαδος) ταμιφακό, 26μυρος, Il. 23, 208.; αὐλαῦνες, h. Merc. 95.; σῦριγξ, Opp. Hal. 5, 455.; ποταμοὶ πελαδεινά δέοντες, Ap. Rh. 3, 532.; Αρτεμις (bom Jagblárm), Il. 16, 183. 20, 70.; αμό κελαδεινά όρια Αρτ., ib. 21, 511. — Dor. Ε. πελαδεννός, έπεα, Pind. Pyth. 3, 113.; Χάριτες, ib. 9, 92.; ῦρρις, id. Isth. 4, 8.

πελάδεννός, ά, όν, [. bas bothg.

πελάδεν, f. ήσω, (πέλαδος) ταμίφεη, lâtrmen, [άτειεπ, toben (bon Menichen), Il. 23, 869., Aesch. Choëph. 601.: ποταμός κελαδών επὶ χείλεσιν, Anth. app. 66.; πύμα men, schreien, toben (von ακειισκη, 11. 23, 869., Åesch. Choëph. 601.: ποταμός κελασων έπι χείλεσιν, Απτh. αρρ. 66.; κυμακελασων έπι άκκαις, οτας b. Λεσκλίπ. αδν. Ctes. 112. (v. l. κέλαδον u. κελάδον). b) extonen lassen, φθόγγον κάλλιστον, Bur. Fl. 716.; βοάν, id. Hel. 376. lon 93.: παιανας, id. HF. 694., χελιδόνες εύιχα κελαδούσι (Luc.) Philop. 3. c) laut preisen, besingen, ηροάς, Pind. Ol. 2, 2. b., Eur. IT. 1093. (tut. med., κελαδησόμεθα βρονιάν, Pind. Ol. 10, 83.) Βρί. κελάδω. — Dav. κελάδημα, τό, δαδ Καυιζάς, Εκτάμία, Εκτάμία, Εκτάμία, Davon zeladnua, ro, bas Raufden, Beraufd, Belarm, Toben, ποταμών κελαθήματα, Ar. Nub. 1331. 283.; vom Binte, Eur. Phoen. 221.

xeladητις, ιδος, ή, bell tonend, laut preisfend, γλώσσα, Pind. Nem. 4, 86.

send, γλωσσα, Pind. Nem. 4, 86.

πελάδοδρομος, ον, (δρόμος) unter Gethse ober karm einhereilend, Beiwort der Artemis, Orph. Arg. 900. Bgl. πελαδεινός.

πελάδος, δ, das Rauschen, Gethse, der karm, das Geschrei, Hom. d., Trag.; χορών εύψημοι πέλαδοι, Bur. Tr. 1072.: der Ton, λύρας (strepitus citharne, Hor.) Kur. IT, 1129.; χαριν πέλαδον μουσιζόμενος, id. Cycl. 487.: der Gesang, μουσείος, Anth. 9, 372. (Berw. mit πελαρύζω) — Dav.

(πελάδω) — πελαδεω, nur part. praes.

πελάδων, ταυschend, brausend, vom Basser.

| (xelādv) = xeladeω, nur part. praes. | γυμός, finster, túcisa, Soph. Ai. 934. dof. xeladeω, rausámu, tousámu, Pind. Nem. 10, 84.

13, 25.; Koortor, Il. 1, 397. b.; in ber Mu rebe grabegu ale Rame, Kelmireipec, Od. 13, 147. (EM. p. 601, 48. u. Orion. p. 83. 12 erklaren es net ber Bolken ich marger. Reuere leiten es sogar von zéllw ab, Boltentreiber.) κελαινιάω, (κελαινός) (φωστε sein, ep. part. κελαινιόων, Nonn. 38, 18.; νεφέων κελαινιόωσι καλύπτραι, Opp. Hal. 4, 67. κελαινόβοωτος, ον, (βιβρώσκω) (φωστε und angefressen, Aosch. Pr. 1083.

xelairos, ή, όν, poët. f. μέλας, fowart, buntel, αίμα, li. 1, 303. δ. 3 χύμα, ib. 9,

bunfel, αίμα, II. 1, 303. δ.; κυμα, ib. 9, 6. (άθεττε., κοίμα κελαινοῦ κύματος πικοὸν μένος, Aesch. Bum. 832.); νόξ, II. 5, 310, Aesch. Pers. 428., Kur. HF. 834.; χθών, III. 16, 384. (?, f. baf. Spignet); λαίλαν, ib. 11, 747., δμβρος, Kmped. b. DL. 8, 59.; κόνις, Eur. Bl. 478.; σκάφος, id. Tr. 539.; κάες, Soph. Ant. 944.; θίς, ib. 586.; ήιος, megen bes Blutes, Hes. scut. 429.; ξάφος, mit Blut befubelt, Soph. Ai. 227., Kur. Bacch. 628.: λόννα. Soph. Tr. 853.; ασσχανον,

628.; λόγχα, Soph. Tr. 853.; φάσγανον, Lycophr. 1169.; [φαυ berhaft, graflich κ. Αϊδος μυχὸς γὰς, Aesch. Pr. 431.; Σιίξ, Lycophr. 706.; Ερωνίες, Aesch. Ag. 463.; Σφέξ, Lycophr. 7. (Bon bem gew. μέλας μυχρισμένες), με διεθετίζη πορεβάτελης προκερά με βενορομένους διεθετίζης προκεράτελης προκερά με βενορομένους διεθετικός με διεθετίζης προκεράτελης προκερ nur bialettifc verfchieben, inbem bie Brundf. zuelas angunehmen, fo wie nach Pamphylos zμέλεθουν f. μέλεθουν, μέλαθουν gefagt wurde. S. Buttm. Leril. 2, S. 263 ff.) -[garbe.

† κελαινότης, ητος, ή, bie Schwarze, ichwarze πελαινοφάης, ές, (φάος) fcmarz, buntel fceinend, s blickend, νυπτός δρφνη, Ar. Ran.

κελαινόφοων, ον, gen. ονος, (φοήν) von schwarzer Seele, tudijch, Aesch. Rum. 462. κελαινόχροος, or, = bem folg., Maneth. 4, 261.

κελαινόχοως, ό, ή, (χοώς) von schwarzer haut ob. Farbe, σελιφη, Anth. 9, 251. κελαινόω, schwarz machen, Arcad. p. 160, 27. — πελαινούμαι, fcmarz werben, dbts, σπλάγχνα μου πελαινούται, Aesch. Choeph.

xelairwinac, o, dor. f. xelairwinns, (ωψ) schwarz von Ansehn, schwarz aussehend, übtr., 3υμός, sinster, tucisch, Soph. Ai. 934. das. bobed S. 407 f.

zelapila, = zeladen, raufchen, braufen,

nelaureφής, ές, (νέφος) fowary wollig, gewaltig ftromen, vom Baffer, IL 21, 261.

ä

::

:

:..

Œ

:: 12 ٤٤ :: .

٠. ١.

-

: ::

نه

**=** . 1-3

:

: Ŀ ï ś

į,

1

Od. 5, 323.; (Luc.) Philopat. 3.; ποταμός βεί, δαδ ξεθεη, θεῶν, Π. 3, 406.; τέχνων χελάφυζε μέγας, Opp. Cyn. 2, 145., δοπ κελάφυζε μέγας, Opp. Cyn. 2, 145., δοπ κελάφυζε μέγας ο Ορφ. Choëph. 345.; κελεύθους πισας κελάφυζες ο Ο. Choëph. 345.; κελεύθους πισος κυριδίης το Το Επισος και το και το Αντισος και τοίς συμπόταις α βούλοιτο).

πελάρυσμός, ό, = bem vorhg., Olem. Al.
p. 185, 29., Rust. Op. p. 286, 60.

πελέβειον, τό, dim. von πελέβη, ein Gez
schiffeιον, τό, dim. von πελέβη, ein Gez
schiffeιον, τό, dim. von πελέβη, ein Gez
schiffeιον, τό, dim. von πελέβη, ein Gez
schiffeιον, τό, dim. von πελέβη, ein Gez
schiffeιον, τό, dim. von πελέβη, ein Gez
schiffeιον, τό, dim. von πελέβη, ein Gez
schiffeιον, τό, dim. von πελέβη, ein Gez
schiffeιον, τό, dim. von πελέβη, ein Gez
schiffeιον, τό, dim. von πελέβη, ein Gez
schiffeιον, τό, die Gez
schiffeιον, τό, die Gez
schiffeιον, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schiffeιον, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schiffeιον, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schiffeιον, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schiffeιον, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schiffeιον
κελέβη, ή, είπ δείπθες σε
κελέβη, ή, (πελεύω) das Antreiben,
schiffeιον
κελένσις, εως, ή, (πελεύω) das Antreiben,
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, πελεύσιας, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, die
schifflichen, τό, (πελεύω) der Buruf, απελεύσιας, τό, (πελεύσιας, τό zeleos, δ, ein Bogel (δονεον ταχύτατον, Suid., EM.), nach Camus ber Stranblau fer, Arist. HA. 8, 3, 9, 10. Κελεύθεια, ή, Κελεύθειαι, αξ ξνόδιοι δαίμονες, Heaych. xelevBelw, manbern, reifen, == odevw, Hosych. - Dav. s bahnend, Aesch. Kum. 12.

μελευθοπόρος, δ, = δδοιπόρος, Anch. 7,

μελευθοπόρος, ή, σρ. synon. von δόδς, bazu
ber heterog. pl. τὰ μελευθα, ber S a n g,

Be g, P f ab, die B a h n (zu Basser u. zu

Lande), ὑγρὰ u. ἐγθυδεντα μελευθα, die nassen, sissen ber

Gersahrer, Od. 3, 71. 177.; ἀνέμων, ib. 5,

383. Il. 14, 17.; ἐγγυὸς νύπτός τε καὶ ημαπός εξα μέλευθα, nabe sind bie Nahnen ber voc elac nelevor, nabe find bie Bahnen ber Racht und bes Tages, Od. 10, 86. (Bo f: nicht weit find die Triften der Racht und bes Tages ent= jernt); χάζεσθαι κελεύθου, ησο feinem Pfade, b. i. von seinem Pfade, c. veleurige, oŭ, δ, = κελευστής, vession, vession, desch. Pr. 839.; πολλήν κέλευ- κελευτιάω, frequent. von κελευτιών, oft, wite praes. κελευτιών ep. s. κελευτιών, oft, wite praes. κελευτιών ep. s. απιτείθεπ, ll. 12, 265. 13, το καλευτιών με βενικόν με στροφάσες χέλευθοι, Soph. Tr. 131.; χέ- 125. — χελευστιόων bat Heaych. vgl. EM. λευθα αστέρων, Eur. Hel. 350. — 2) bas p. 502, 18. Bgl. Spihner z. II. 13, 125. Geben, ber Gang, die Reife (zu Baffer χελεύω, f. σω ufw. (χέλομαι, χέλλω) úber

τοίς συμπόταις ἃ βούλοιτο). xelευστής angiebt, nach welchem gerubert wird, celeusma, Aesch. Pers. 389. (bas. Blomf. 403.), Bor. IT. 1405., Luc.: δαδ Gefdrei, Aesch. Choeph. 740. Bgl. κελευστής. xelevojuotixais, befehlend, Kuat. p. 1080, 63. xelevojuos, o, ber Juruf, ber Befehl, das Gebot, Eur. IA. 1130. Cycl. 649. Suppl. 701. χελευστικός, ή, όν, befehlerifc, befehlend, του ψόγου το τραχύ και κελευστικόν, Plut. Mor. p. 72 D.: ή κελευστική (τάνη), die Runft zu befehlen, zu regieren, Plat. Polit. p. 260 D. πελευστιάω, f. πελευτιάω. πελευστός, ή, όν, (πελεύω) geheiffen, bes fohlen, Luc. vit. auct. 8. κελεύστωρ, ορος, ό, ber ermuntert, befiehlt, BA. p. 47, 4.

Sehen, ber Gang, die Reise (zu Wasser zekeύω, s. ov. 18. Kgl. Spisner z. 11. 13, 125. Gehen, ber Gang, die Reise (zu Wasser zekeύω, s. ow uw. (χέλομαι, χέλλω) über und zu Tanbe), Od. 4, 889. b) der Felds das ps. pass. κεκέλευσμαι u. κεκέλευμαι s. zug, die Expedizion, Aesch. Pers. 744. tob. z. Soph. Ai. p. 323.; aor. 1. pass. Ag. 126. — 3) übertr., κελεύθοις απλόαις ξωτεύθην, b. DH. 1, 84. ξκελεύθην), eigtl. ξωας, Pind. Nom. 8, 35.; βίου κέλευθος in Bewegung sehen, antreiben, μάθεος, Kur. HF. 433.; ες Ομήρειον έβα κένους, simmias secur. 7., dy.: der Wan mahnen, auffordern, dy. heißen, der

έν ταις διαθήκαις κεκέλευκεν έπιγραμήναι, Luc. Domon. 44.; κελεύω μη ποιείν, ίδη berbiete gu thun, Atc.: κελεύω μη ποιείν, ίδη befebten gu ben Wassen (gu eilen, sie gu ers greisen), Xon. Holl. 2, 3, 20. b) m. dat. ber Pors., il. 16, 372. 23, 767., u. folg. ins., τοι δ΄ άλλήλοισι κέλευον άπτεσθαι γηών, sie ermuntæten Einer ben Anbern, angugreis sen bie Sch., Il. 2, 151. 50. 16, 727. u. δ. u. dann in bieser Konstr. bei Späteren, Κενοφίλω έκελευσαν μήτε τών χορμάτων δούναι τι, DS. 19, 17. u. X.: m. dat. ber Dersu. 20. dec. ber Sache, άμφιπόλοισι έργαι [l. 6]. u. aco. ber Δαθρ. αμεριπόλοισι έργα, 11. 6, ben Δαίξαι tritben, appeniero, σαιο πεν. 324. e) m. aco. ber Φετί. n. folg. inf., 11. 3μίαθ ἐν ψαμαθοισι. Od. 9, 546. 12, 52, 114. μ. f. Hdt. 1, 24. μ. überali m. aco. ber Φετί. altein (feitener). Imb temahnen, auffortern (ber inf. låst sich aus bem Busammen bang ergången). Od. 4, 274. 9, 278., Hes. Op. 314.: [elten mit bopp. aco., ber Φετί. μ. ber Cade, τα με θυμος ελι στήγεσαν κει με το και με το κει με το u. acc. ber Sache, augunobocot toyn, II. 6, 824. e) m. acc. ber Derf. u. folg. inf., II. 2, 114. u. f., Hdt. 1, 24. u. überall: m. acc.

πελησομαί, ται. τα πελομαί, Ου.
πελητιάω, f. άσω, = πελητίζω, Henych.
πελητίζω, f. ίσω, (πέλης) cin Mennpferd
πείτεη, ûbhpt τρίτεη, έπποισι κελητίζειν, II. ΕΜ. p. 87, 19.

fehlen, abs. (mit zu ergänzendem inf.), ως 15, 679.—2) wettreiten, bes. von einer Reiters συ πελεύεις, Hom.; λέξω, πελεύεις γάς, άναις, επποις πελητίζεις, bei ber man mehrere Aesch. Choëph, 105. u. áberall; πολλά πεθείνει neben einander laufen ließ, und im volkeύων, Il. 5, 529. 17, 356.: m. folg. inf., len Arab von einem auf's andere sprang, †. φεύγειν πελεύσω, Il. 2, 74. u. ábecall; ὅπες — 3) einen ungåchtigen Beischlaf åben, Ar. εν ταις διαδήπαις κεκέλευπεν επιγραμήναι, Lys. 60. Vesp. 501. Thesm. 153., Macho b. Luc. Demon. 44.; πελεύων μὴ ποιείν, ich λίλι. p. 57 D. vgl. Horat. Sat. 2, 7, 50. werdiere an thun. Att. καλεύειν κὰ το δολο. πελήτιον, τό, dim. von κέλης, eine tleine Racht, Thuc. 4, 120., App. b. c. 2, 26, Synes. ep. 4, p. 167. πελλάριον, τό, bas lat. cellarium, regul. prosod. p. 440 Herm.

prosod. p. 440 Herm.

χέλλω, f. χέλσω, aor. έχελσα (nur im fut.

und im aor. gebr.), tr. bewegen, treiben, cello, percello und pello. Homer hat
es nur in der Od. stets im aor. und in der
kügung κῆα χέλσει, das Schiff ans tand in
den Hasen treiben, appellere, bast mit dem
Jusa έν ψαμάθοισι, Od. 10, 546. 12, 5.,
bald ohne denselben, Od. 10, 511. 11, 20.;
πλάταν άχτὰς ἐπ' ἀξειφύλλους, Aesch. Ag.
679.: db. b) ohne καῖς, don den Schifffatrenden. ansabren, anlagden, m. blosem acc. Λο-

Dálfen.

πενήφιον, τό, dim. von \*\*Edalen oder bet Befasse im Sorper, = αγγείων κένωσις, κελύφιον, τό, dim. von \*\*Elνφος, καρκέμπιο, κέλύφιον, τό, dim. von \*\*Elνφος, καρκέμπιο, κέλύφιος, εος, τό, (γλύφω) die Schale, im Bolge. von Wangel an Estust, Hippocr., val. Gal. im lib. de rat. vict. in morb. ac. p. 67, 46. 68, 35. m. sonst; bef. in Bolge. von Wangel an Estust, Hippocr., val. Gal. im lib. de rat. vict. in morb. ac. p. 67, 46. 68, 35. m. sonst; bef. in Bolge. von Wangel an Estust, Hippocr., val. de gen. de gen. an Estust, Hippocr., val. de gen. de gen. an Estust, Hippocr., val. de gen. de gen. an Estust, Hippocr., val. de gen. de ge ομοσίων κελύφη, von alten Kichtern, Ar. Vesp. 545. (nach Konj.) β) ein kleiner alter Kahn, Anth. 9, 242, 7. γ) γήινον κ., vom Korper, Synes. ep. 7. Dav.

νοπ πεμάς, άδος, ή, εine noch unbestimmte Reh, hirsby 2 ob. Antitopenart (mit langen röthslichen Haaren, Ael. HA. 14, 14.), II. 10, 361., Call. h. Dian. 112., Ap. Rh. 3, 879., ξουθή π., Herodic. Babyl. b. Ath. p. 222 A., Anth. (Unwahrschein. nach Phot. p. 154, 15., EM. p. 503. f. ποιμάς; nach Kust. p. 812, 9 urch Berfehung u. Bertürzung f. μηπάς.) poet. πέμμα, τό, (πείμαι) das Lager, Emped. b. Piut. Mos. p. 917 D. zw. πεμάς, αδος, ή, poöt. f. πεμάς, Qu. Sm. 1, 58. 6, 140. πείμπος, ό, f. πέπφος.

1, 38. 0, 140.

πεμφος, auch πεμπφος, ό, ſ. πέπφος.
πεν, vor einem Botal ſ. πε, w. ſ.
πεναγγέω, ſ. ήσω, ion. πενεαγγέω, w. ſ.
πεναγγής, ες, (πενός, άγγος) die Gefässe ierend, duchungernd,
Aesch. Ag. 181. Dav.

nevardofa , i, die Mannerleere, ber Mangel an Dannern ob. Menfchen, Aesch. Pers. 716.; von

πενεαγγικός, ή, όν, gut Lette bet Gefasse geborig, bamit verbunden, πάθη, Hippocr. p. 374, 5. 425. — Adv. κενεαγγικώς, Hippocr. Coac. praen. 1, p. 575 Lind.

πενεπγορία, ή, = πεναγορία, poët. b. Plat. Pol. p. 607 B.

πελύφωσης, ες, = χελυφανώσης.
πέλωο, ωρος, (Lyc. 73.) δ, ber Sohn, sitten Dingen prahlend, 11. 8, 230., Zenodot. altes poet. Bort, Bur. Andr. 1033., Lyc. b. DL. 7, 30., Nonn. 1, 426. Daf. κεναυ-495. 797. 1374., Poll. 3, 19. b) ή χ. = χωνή, διε Stimme, Hesych. Bahrsch. in bies seres seventing m. selection warm. (1 lection of the seres of the fer Bebeutung m. πελαφύζω verw., s. Lob. βνησείδιος, νεπομαίος, gestorben, trepirt, verrectt, besonders von verrecttem Bich, Ael. πεμαδοσσόος, ον, (σεύω) die Rehe, Ha. 6, 2., Louic.; im plur. τὰ πενέβοεια, die schendend ob. jagend, Nonn. 5, 230. 46, 147.; πείετ, Ar. Av. 538.; aber auch der Wartt, du bem bergleichen verlauft wird, Phot. p. 154, 18.

zereyzodvios, or, (zoarlor) lest an Gesticn, Schol. Invensi. 15, 23.

hitn, Schol. Iuvenal. 15, 23.

κενεήφατος, ον, Bort ven ingewisser Bestrutung, orac. Sid. 3, p. 409.

κενελπίς, ό, τ΄, (κενός, έλπίς) eitle Possung hegend, Kuat. op. p. 302, 90.

κενεμβάτεω, ε. ήσω, (έμβάτης) treten, dah. falsch treten, einen Fehltritt thun, Plat. Flam. 10. Mor. p. 891 A., Lexic.: abtr. sehl gehen, stren, ins terre od. Dohle, auf Adwege geratten, Luc. somn. 26., Plat. Mor. p. 336 F. u. X.: dah. von der Sende, ins Pohle tressen, Paul. Aog. 6. 59. Dav.

11. A.; day. don ore source, two spopes exemple, Paul. Aog. 6, 59. Dav.

κενεμβάτησις, εως, δ, das Behltreten, der Behltritt, Gal. 8, p. 19., Paul. Aog. 6, 71.

κενεολογία, ή, 1. κενολογία.

κενεόποησις, ή, (κενεών, πρήθω) das Infolident der Seiten, eine Pferdetrantheit, Apsyrt.

Αοκεί. Αg. 181. Dav.

χεναγγία, ή, die keere der Gefüse, des. das bläten der Geiten, eine Pferdetrantdeu, αρογιο.

βαsten od. Dungern, Poll. 6, 31., BA. p. 104.

Β., ion. χενεαγγίη, w. s.

† χεναγορία, ή, (χενός, ἀγορεύω) leetes

πενεύτης, ητος, ή, ion. f. χενότης, θίφρος.

πενεύτης, ητος, ή, ion. f. χενότης, θίφρος.

πενεύτης, ητος, ή, ion. f. χενότης, θίφρος.

μενεύτης, ητος, ή, ion. f. χενότης, θίφρος.

πενεύτης, ητος, ή, ion. f. χενότης, θίφρος.

πενεύτης, ητος, ή, ion. f. χενότης, θίφρος.

πενεύτης, ητος, ή, ion. f. χενότης, θίφρος.

πενεύτης ον, gen. σνος, (φρήν) leeten

pocr. p. 394, 39.

πενεόψοων, ον, gen. σνος, (φοήν) letten ob. eitlen Sinnes, Theogn. 233. 847.; αὐχαί, Pind. Nem. 11, 29.; βουλή, poët. b.
Clem. Al. p. 60.; ψῦλα, Apollin. Psaim. 2, 1.

πενεών, ῶνος, ὁ, (πενός) eigenti. jeder lette Raum, ξ. 18. bes himmets, Anth. 9, 207.,
Nonn. 14, 386.; γῆς, Kuat. p. 309, 39. u.
bgl., Nonn. u. X.: bef. b) ber in ben Meichen, gwischen ben Mippen und ben Þásten, bie Seivten bes Unterleibs. sonst λανάνει. auch λα-

πενόθοντις, ιδος, ή, fem. zu πενόδους, Anth. 6, 297.

nevodokem, f. how, (nevodokos) eine lecre, eitle, grundlofe Bleinung od. Einbildung haben, Hel. 9, 19. 3. E. u. a. Spat.: auf eis

nevoxoavos, or, (xoavov) mit leetem Kopf, orac. Sibyll. 3, p. 418.

orne. Sidyil. 3, p. 418. πενολατρεία, ή, (λατρεία) eitler Gottesbienst, Bpiphan. 1, p. 1055 B. πενολογέω, ε. ήσω, (πενολόγος) Leeres, Citles fchmaten, leere Reben führen, Kupol. b. Poll. 2, 120., Arist. metaph. 1, 9. 12, 5., Plut. 1. T.

nevoloyia, i, bas leere, eitle Gerebe ob. Gefcmas, Plut. Mor. p. 1069 C. u. Spat.
Daf. neveoloyia, Maxim. T. 23, 1. p. 437.;

von χενολόγος, ον, (λέγω) leeres, eitles Gertebe od. Geschwäh treibend, Gloss. χενοπάθεια, ή, ein leerer, blos leidender Bustand, ein Bustand, in dem man trügliche Empfindungen hat, Sext. Kmp. c. Math. 8, 184. (aus Democrit.?); von χενοπάθεω, f. ήσω, (πάθος) leere, irügsliche Empfindungen haben, denen kein reeller Gegenstand entspricht, Sext. Kmp. Pyrrh. 1, 49. c. Math. 8, 213. (Wort d. Stoiter, wie das dorherg. u. folgende.) Dav.

bas vorherg. u. folgende.) Dav.

πενοπάθημα, τό, leere, trügliche Empsins
dung, Sext. Emp. a. Math. 8, 354.

πενοσφημοσύνη, η, (ψημα) = πενολογία.

Philomo lex techn. 271, p. 118.

πενός, η, όν, bei Hom. meist πενεός, (πενός
nur Od. 21, 249.); ion. πεινός, Il. 3, 376.
4, 181., 11, 160. 15, 453., Hdt. δ., Pind.
Ol. 2, 65. 3, 45.; b. Trag. Bur. 1Τ. 418.
Ol. 2, 65. 3, 45.; b. Trag. Bur. 1Τ. 418.
(b. Soph. Tr. 495. g. m.); aeol. πέννος, Greg.
Cor. 610. (bagggen EM. p. 582, 44.): leet.
1) im Allgem., opp. πλέως, πληφης, μεστός,
Hoth. δ., ολησις, Soph. Phil. 31.; τάφος,
Hoth. δ., ολησις, Soph. Phil. 31.; τάφος,
Kur. Hel. 1063.; ναυς, Χοπ. Hell. 1, 1, 7.

19, 13. ift das febt. Did in χενοτάφια übersett. — Alis adi. πενστάφιος

xeroβουλία, ή, (βουλή) leerer, eitler Math, fals Subst., der leere Raum, inane, del 1961. Cyrill. in Hab. 2, p. 546.

xerογάμιον, τό, (γάμος) eine leere (scintate, nicht wirkliche) Hochzeit, scherzhaft nach
xerorάσιον gebildet, Ach. Tat. 5, 14. entblost von etw., m. gon., ων φρενών αυτός χ., Soph. Ant. 750.; χ. δενδρων πεδίον, Plat. Pol. p. 621 A. Timae. p. 75 A.
u. L.; bb. b) von Kräften entblost, ετίφδης,
Aesch. Pora. 476. c) vertaffen, τινός, von απτh. 6, 297.

πενοδοξέω, f. ήσω, (πενόδοξος) eine letre, eitle, grundlose Meinung od. Einbildung ben, Hel. 9, 19. ξ. C. u. a. Spát.: auf eit tras, δόρυ ἀνδρῶν συμμάχων πενός, van trin Ruhm denten, bedacht sein, Spát.; im pass. πενοδοξούμενα, Crtlát. von τυφόμενα, Schol. Ar. Ran. 284.

πενοδοξία, ή, die letre Ginbildung, †. b) der περίδιτος, ον, (δόξα) boll letrer Einbildung, †. b) eit letre, michtige Ruhm, die eitle Ruhmsucht, Pol. 21, 3, 81, 9. 10, 33, 6. Plut., Luc. u. X.; von πενόδοξος, ον, (δόξα) boll letrer Einbildung, †. b) voll eitler Ruhmsucht, Pol. 21, 6, 12. 39, 1, 1., DS. 17, 107. KS. Adv. πενοδοξώς, Jo. Chrys. in 1 ad Cor. serm. 8. γαιά πενόδομε, Jo. Chrys. in 1 ad Cor. serm. 8. γαιά πενόδομε, β. ήσω, (δοδούς) leer an βάhnen, gahnlos, sem. πενόδομε, δ. ήσω, (δοδούς) leer an βάhnen, gahnlos, sem. πενόδομε, δ. ήσω, (δοδούς) leer an βαhnen, βαhnlos, sem. πενόδομε, β. ήσω, (κόπτω) letres Strob designer, b. i. letres Geschwag treiben, michtige Antlage (b. i. gegen einen Abwiesen) bespieltung laufen, Procl. par. Ptol. p. 163., Manetho 2, 486.

πενόλομε, β. ήσω, (κόπτω) letres Strob deregor, δ. i. letres Geschwag treiben, wie πενόλογω, Chrysipp. b. Plut. Mor. p. 1032-A. πενόλογως, ον, (κώσκον) mit leterem κορί, στας. Sibyll. 3, p. 418.

πενόλογως, δ. (λατοξια) eitler Gottesbiens. supl. auf oregos u. oraros gebilbet, boch tommi auch wrecoc, wratoc vor; vgl. Buttm. Gr. 1, S. 264., Deinb. g. Plat. Phaed. p. 111 D. Bgl. orevos.

πενόσαρπος, ον, (σάρξ) von Bleisch entblik mit ober von wenigem Bleifch, mager, EL

p. 779, 8. † κενοσοφία, ή, die leere, eingebildete Beise beit; von

† nerodogos, or, (dogos) von leerer Beit-heit, eingebildet weise.

πενοσπουδαστής, ου, ό, = ό πενόσπου-δος, Socrat. h. e. 7, 29. πενοσπουδέω, f. ήσω, (πενόσπουδος) lent, nichtige Dinge mit Ernft und Gifer betteiben, begehren, Marc. Ant. 4, 32., Artemid. 4, 12.

xevoσπουδία, ή, das ernstliche Betreiben, ob. Begehren leerer, nichtiger Dinge, die Gitch seit, DH. 6, 70., DL. 6, 26., Clem. Al. u. L. χενόσπουδος, ον, (σπουδή) leere, nichtige eitle Dinge ernstlich betreibend oder begehren. Plut. Mor. p. 560 B. 1061 C. 1069 B., Dl. 9, 68. — Adv. κενοσπούδως, Plut. Mor. p. 234 D., Artemid. 4, 84.

keere Simme, ter, ettel od vergeblich rebend. xerów, (xeróc) leeren, austieten, leer maschen, a) im Algemeinen, opp. πλησόω, Plat. Philed. p. 35 K., Didym. b. Ath. p. 139 F. u. X.; τί τινος, von etwas leer machen, ents bliben, berauben einer Sache, auch von etwas betreien, μήποτε λοιμός ανόφων τώνδε πόλιν χενώσω, Aesch. Suppl. 646., Bur. Rhes. 214. τοιστον χενώσωντες την είνουν. δίδξεη, becauben einer Sache, auch von etwas betreien, μήποτε λοιμός ανδοών τώνδε πό-λιν κενώσαι, Aesch. Suppl. 646., Bur. Rhos. 914.; τουτων κενώσαιτες την ψυχήν, Plat. Pol. p. 560 D. Symp. p. 197 C., Eur. Mod. 959. u. T. b) Insbesonbert, a) von Nenschen, einen Eanbstrich, ein wider, Abessach. Dinsbesonbert, a) von Nenschen, im wider, Abessach. Pers. 704.; paas. oleta πολλαί έκενώθησαν, wurs ben teer, δbe, Thuc. 2, 51., Soph. OT. 29., Luc. Alex. 36. β) poet., einen Ort von seiner Person teer machen, ihn versassen, δυχρην σπουδήν κατά των ξυθρων, Jo. Chrys. Bacch. 730. Andr. 1139. — 2) erschopsen, την σπουδήν κατά των ξυθρων, Jo. Chrys. 5, p. 762. u. bgl. a. KS., παντα τά δνια wondern, Jo. Chrys. in Ps. 41. — 3) duch λustleerung wegschaffen, αίμα, (Luc.) Ocyp. 93., Gal.: άδττ. wegschaffen, καματο βάρος, Cyprior. fr. 1., vgl. 806. ξ. Soph. Ai. p. 415. b) φάρμαχον, ausgisssen, Jamblich. δ. Phot. biol. p. 132, 31. — Pass. teer ob. nichtig werben, verschwinken, 1 Corinth. 1, 17., Rom. 4, 14. u. sonk NT. 2. luc. 23 u. κεντέω, wie von Kentauren, Kur. HF. 1273. Kενταυρος, δ., ibe παταυτ. Kur. HF. 1273. Κένταυρος, δ., iber παταυπ. Kur. HF. 1273. Κένταυρος, δ., iber παταυπ. Kur. HF. 1273. Κένταυρος, δ., iber παταυπ. Kur. HF. 1273. Κένταυρος, δ., iber παταυπ. Κυν. Εκπλαυπ. Εκπλαυπ. Εκπλαυπ. Luc. Zeux. 4.), ein wither, Xbesslauren, βατιου πλαυπ. Εκπλαυπ. Επατ

!

zένσαι, ep. inf. aor. 1. act.  $\frac{1}{2}$ u  $\frac{1}{2}$ εντέω, wie von  $\frac{1}{2}$   $\frac{1}{2}$ 1. 23, 337. — 2) auch imperat. aor. 1. med.  $\frac{1}{2}$ u  $\frac{1}{2}$ εντέω.

πέντασε, dor. 3. sing. sor. 1. bon πεντέω f. Exertyoe.

**πενταύρειον, τό, = πενταύριον.** 

olnog, Plut. Mor. p. 349 B. (an einer verbor- rifc, Stat. Ach. 1, 266. Adv. Kerraugs-benen Stelle.)

benen Stelle.)

πενότης, ητος, ή, (κενός) bie Leere, Plat.
Pol. p. 585 B., Tim. p. 58 B.; bie Richtigs
Leit, Citelleit, elz κενότητας αν μοι δ λόγος
εξέπιπτε, DH. de Isaco z. C., όμμαιος,
Plut. Mor. p. 140 C.

πενοφούνημα, τό, = b. folg., Epiph. 1,
πενοφούνημα, τό, = b. folg., Epiph. 1,
πενοφούνημα, τό, ser leere, eitle Sinn, bie
Citelleit, ber leere Bahn, Timon. Sill. 3, 2.,
Plut. Ages. 37. Mor. p. 1000 C.; von
πενόφοων, ον, gen. ονος, (φοήν) mit leer
τem, eitlem Sinn, Aesch. Prom. 764.

πενοφωνέω, f. ήσω, (κενόφωνος) leer ob.
bergeblich reden, Cyrill. in Jos. 58, p. 825.
u. a. K.S., Byz., Suid.
πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
p. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
p. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
μ. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
μ. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
μ. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
μ. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
μ. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
μ. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
μ. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
μ. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
μ. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
μ. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
μ. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
μ. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
μ. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
μ. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
μ. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, = b. folg., Bpiphan. 1,
μ. 376 A.

πενοφωνήμα, τό, ε b. folg., βρίμημα, 1,
μ. 4. 1. 14, 1. u. b., μ. u. φ. για

Κενταυροκτόνος, ον, (κτείνω) Rentauten töbtend, αηδών, Lyc. 670. Bgl. Ptol. Heph.

b. Phot. bibl. p. 151, 34.

Κενταυρομάχια, ή, (μάχη) Sentaurens (chlacht, Plut. Thes. 29. comp. Thes. et Rom. 1.

Κενταυροπληθής, ες, (πλήθος) voll von Sentauren, Eur. HF. 1273.

hegen, ταυροχαθάψια; [eine Mythe foll nach Serv. 3. Virg. Aen. 3, 115. zu Grunde lie-gen.)]" Paffow. χεντάω, f. χεντέω, Schol. 3. Aesch. Prom. 567.; Thom. M. p. 524.; v. 26. b. Arist.

HA. 12, 26. Rentaugelos, το, = κενταυρίον.

Κενταυρίος, ς, έα, ειον, Rentautist, von
Rentauren, ihnen gehörig, gemäß, γένος, Kur.

1A. 706.; αίμα, Luc. de m. Per. 26.

Κενταυριές, ή, bes. sem. μ. Κένταυρος;

[βαt. u. T., bes. a) um angutreiben, bab. As rauvoias, η, vel. 10m. zu Κενταυσος; [τατ. u. a., del. a.) um anguteiden, dah. als adi. = Κενταυσεία, Nonn. 14, 143.

Κενταυσείδης, ου, ό, Kentaurensohn, stind; [pornen, ang pornen, ill. 23, 237., Plack. κενταυσείδης, ου, ό, Kentaurensohn, stind; [pornen, ang pornen, ill. 23, 237., Plack. την ποιδον, την νύσσαν, spricipus, Suid. s. κέντουν ποίδον, την νύσσαν, spricipus, Suid. s. κέντουν. δυ um zu qualen, Thuc. 4, 47., dah. auch martern, κενταυσείκο, ή, όν, Kentauressatig, del. Rentaus qualen, Thuc. 4, 47., dah. auch martern, χεπραξί, Kentaurenartig, del. wills, plump, daus 11.: abtr. τῷ δόλφ x., Soph. Ai. 1224.; τῷ

χαι διαστήματί τι περιγράφει»,

λμφ πεντούμενος, Alciphr. 9, 4.; μόριος με 55. bas. Jac. — 2) etae giftige Schlangen δχέντουν έρωτες, Liban. 4, p. 834, 17. e) art (aus dem Geschlechte der δαμάδες), Ael obschin. — βινείν, mit dem es verdunden ist. HA. 9, 11. Μποκίm. b. Ath. p. 403 D. — 2) aus stechen, κεντροβάρης, ές, (κέντρον, 2. βάρος) καθ durch stechen, εξο (γεν ο βιλικού και δελικού . Hec. 1171.: nieberfteden, ermor-ben, Soph. Ant. 1047., Eur. Hec. 387. 1162. cet. Chon. an. p. 78 D. Day.
πεντροβαρικός, ή, όν, δαδ πεντροβαρίς δω 26 π, 80pn. Ant. 1047, Kar. Act. 357. 1102.

28. forft b. Eur. Dav.

26/2τημα, τό, der Stackel, Acsah. fr. 153.;

die Gyige, die τό μηδαμώς 2. τό ξίφος

2/2 ειν. Pol. 2, 33, 5., id. 6, 23, 7. — 2) das

Stechen: db. = ζημίωμα, Hesyon.

2/2τησις, εως, ή, das Stechen, Stackeln, treffend, - dazu gehörig, es bestimmend, Papp, Alox. ad Apoll. Porg. con. praos. 17.; 1/20, bie Bissenstagt über dasselbe, dnonym. in οιε κιτηταιματί αθεί δαίζειθε, αποπητι. is Cram. an. 3, p. 168.; n. κεντροβαρικά, na Buch des Archimedes, das den Schwerpunkt eines Korpers auffinden lehrt (?).

κεντροβοίθής, ές, (βρίθης) = κεντροβαρίς, Germ. Cpol. p. 248 D. Grets.

κεντροδήλητος, ον. (δηλέω) durch den Stackel ichaden, verlegen, Aeach. Sappl. 558. zerindic, ewe † κεντητής, ήρος, ό, ber Stachter, Aniporner. Dav. or, gum Steden ober Stacheln κεντητήριος, gehörig, geschiett, gamacht, Hippoer. p. 552.: so xerrningeon, wie xerroor, Stackel, Pfriem, Luc. Catapl. 20. [hist. 9, 467. πεντροειδής, ές, gentrumartig, gentral, Plotia. 6, 8, 18. zerrooparis, es, (ualrouar) mit ben Stackel wuthenb, unmaffig fpornenb, ubent. πενιητής, ό, = πεντητής, ταύρων, Taetz. πενιητικός, ή, όν, = πεντητήριος, Theophr. Anth. 5, 247. πεντητικός, ή, όν, = πεντητήριος, Theophr. HP. 3, 9, 6.

πεντητός, ή, όν, (πεντέω) gestochen, gestachet, †. b) burch Stechen ober Punttiren gezeichnet, Theophn. Maur.\\(^1\)7.: dah. gestick, †. δι) burch Stechen ober Punttiren πεντόω, seltine Rebenform von πεντέω, Hdt. δ. 18.; Indete richtiger πεντέω. Hdt. δ. 18.; Indete richtiger πεντέω. Ατίστε, bessen, εν (πέντεων) spish, star fless, εσσα, εν, (πέντεων) spish, star fless, εσσα, εν, (πέντεων) spish, star fless, εσσα, εν, (πέντεων) spish, star fless, εσσα, εν, (πέντεων) spish, star fless, εσσα, εν, (πέντεων) spish, star fless, εσσα, εν, (πέντεων) spish, star fless, εσσα, εν, (πέντεων) spish, star fless, εσσα, εν, (πέντεων) spish, star fless, εξ, (πέντεων) spish, star fless, εξ, παι πεντομένος, εξ, απι πείπει τοις απουμένος, εξ, μπι διε εξ. μπι διε Reprocadat, wv, ol, ein Prieftergefolecht, Phot. p. 155, 3., Porphyr. de absol. 2, 30, vgl. Aesch. Prom. 601. 694.; xértewr de nal ωθένων εληξεν, Plat. Phaedr. p. 251 B. b) ber Stachel, mit bem Pferbe, Rinder u. a. p. 158. merroliu, f. low, = nevriw, steden, starden, spornen, Xen. de re eq. 11, 6., Poll. 1, 214: hbtr. Xen. Cyr. 8, 7, 12.; ven bet like, id. Symp. 8, 24., Plut. Mor. p. 84. b) pfcopfen, Basilic. 6, 1, 7. unb fonst by specialistic. 6, 1, 7. unb fonst by specialistic. 6, 1, 7. unb fonst by specialistic. 3ug = und Lastihiere angetrieben wurden, il. 23, 387. 430., Soph. OT. 809., Plut. Mar. 27. u. A.: ber Sporn, Xen. Cyr. 7, 1, 29.; auch u. A.: ber Sporn, Xen. Cyr. 7, 1, 29; and ber Sporn ber Sahne und chnsicher Bigst. Geop. 14, 7, 17.; sprächw., node xerres lauxellew, wider ben Stachel ob. Sporn aus schliegen, s. v. a. durch unvernänstigen 30m ob. Widerstand sich schaen, Pind. Pyth. 2. z. C., Kur. Baoch. 798. das. Elmst.; nod x. xölov exrelvew, Aeach. Prom. 313. e) intr., an str Intrig, Reiz, Antrieb, Aeach. Eum. 405., Soph. Phil. 1028.; x. egwic, Eur. Hipp. 39.; no 30v x., Plat. Pol. p. 573 A.; x. experixov vuov., Plat. Lyc. 21.; πεντρικός, ή, όν, jum Bentrum (κέντρον) gehorig, zentral, Valens b. Salmas. de ann. clim. p. 300. xevroivne, ou, o, eine ftachlige Danfifchart, bie einen Stachel am Unfang ber Rudenfloffe bat, Arist., Ath. p. 294 D., Opp. Hal. 1, 378. — 2) eine Bespenart, Theophr. HP. 2, 8, 2., Plin. 17, 27, 44. πέντριον, τό, dim. von πέντρον, ûbhpt A.; π. έγερτικόν θυμου, Plnt. Lyc. 21.; Stackel, Philes de propr. un. 28, 25. 48, έφθαλμών, Philostr. s. 3ac. g. p. 34, 26. u. X. 20. 91, 7., EM. p. 503, 39. b) die Stelle, ββ) als Symbol ver Derrichaft, άνης λαβών wo das Pferd gespornt wird, Hippiatr. (?) ... χεροί πέντρα πηδεύει πολιν, Soph. fr. A.; κ. εγερτικόν θυμού, Plat. Lyc. 21.; ββ) als Symbol der Derrschaft, ανής laswr... χεροί κέντρα κηθεύει πόλιν, Soph. fr. 606 D. γγ) ξακτήρια κέντρα = κώπαι, id. fr. 331 D. e) ein Staff od. Marterinstrummt, Danon neurgeow, (neurgeor) ftechen, fpornen, Hip-pear. affect. int. 43. xerrgeow, (xerrgeor) steden, spornen, Hippoor, affect, int. 43.

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, = xerrgeor, + - 2) =

xerrges, (dos, η, neurolonos, o, eine Fischart, bie fich wie ber andere herumgebreht wird, um einen Rrit παι fortpflanzen sou, wahrsch. Eins mit xegu beschreiben, Vitruv. 3, 1.: fåt 3stell, xiστρίνος, κεστρινέσχος, Theophr. fr. 12, 9.
(wo Schneid. πεντρινέσχος tonsigirt.)
πεντρισμός, δ, (πεντριλέω) bas Stacheln,
Kreises obereiner Rugel, Plat. Pol. p. 436. D.
Kust. p. 476, 60.

πεντρισμός δ. (πεντριλέω) has Stacheln,
κεντρισμός δ. (πεντριλέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
και δ. (πεντρικέω)
κ

xertplins, ou, o, = xertplins, Acl. HA. 1, xertow

πεντροποιός, όν, Stacheln machent, Hesych. s. v. χεντροτύπος.

πεντροτυπής, ές, (τύπτω) pass. mit bem Stachel ob. Sporn gefchlagen, getroffen, Anth. 9, 543.

πεντροτύπος, ον, (τύπτω) act, mit bem Stacki ob. Sporn ftoffenb, fclagenb, Schol. Ar. Nub. 449. b) pass. κεντρότυπος, ον, mit bem Stachel geschlagen, · gestossen, · δ κ. = μαστιγίας, km. p. 503, 47., wo κενιρότυπιος
falsch; Phot. p. 155, 4.
κενιροφόρος, ον, (φέρω) einen Stachel tragend od. sührend, Opp. Hal. 4, 244., Byz.

gend od. sührend, Opp. Hal. 4, 244., Byz.

πεντρόω, (κέντρον) spikig od. stacklig mas
chen, mit Spiken od. Stacklin versedn, bez
chen, mit Spiken od. Stacklin versedn, bez
chen, mit Spiken od. Stacklin versedn, bez
chen, mit Spiken od. Stacklin versedn, bez
chen, mit Spiken od. Stacklin versedn, bez
chen, mit Spiken od. Stacklin versedn, bez
chen, mit Spiken od. Stacklin versedn, bez
chen, mit Spiken od. Stacklin versedn, bez
chen, mit Spiken od. Stacklin mas
chen, ditter spiken od. Stacklin mas
chen, ditter spiken od. Stacklin mas
chen, mit Spiken od. Stacklin mas
chen, mit Spiken od. Stacklin mas
chen, mit Spiken od. Stacklin mit Argon, od. So.
chen, mit Spiken od. Stacklin mit Argon, od. So.
chen, mit Spiken od. Stacklin mit Argon, od. So.
chen, mit Spiken od. Stacklin mit Argon, od. So.
chen, mit Spiken od. Stacklin mit Argon, od. So.
chen und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und likter Seevogel aus ber
dentung proceilaria, der lökt und eicht loden und berücken lökt. Lyc. 76. 836.;
den und lökt. Lyc. 76. 836.;
den und lökt. Lyc. 76. 836.;
den und lökt. Lyc. 76. 836.;
den und lökt. Lyc. 76. 836.;
den und lökt. Lyc. 76. 836.;
den und lökt. Lyc. 76. 836.;
den und lökt. Lyc. 76. 836.;
den und lökt. Lyc. 76. 836.;
den und lökt. Lyc. 76. 836.;
den und lökt. Lyc. 76. 836.;
den und lökt. Lyc. 76. 836.;
den und lökt. Lyc. 76. 836.;
den und lök

πέντρωσις, εως, ή, (χεντρόω) das Stechen, Stackein, Anspornen, Schol. Pind. Pyth. 1, 54. b) das Bestackein, †. — 2) das Stehen im Benstrum, Procl. par. Ptol. p. 115, 30. 143, 9. πεντρωτός, ή, όν, (χεντρόω) gestocken, gesstackeit, gespornt, †. — 2) bestackeit, mit κεντοωτίς, εως, η. (χεντοω) das Stegen, | ignitts an den Antliten, Plat. Rum. 13.: udt.

Stacheln, Anspornen, Schol. Pind. Pyth. 1, 54.

z. σελήνης, Mondybener, Arat. 785. 790; von

b) das Bestacheln, +. — 2) das Stehen im Zens Borgebirgen, Agusth. process. Anth. 8, 6.; mie trum, Procl. par. Ptol. p. 115, 30. 143, 9.

χέρας, der Fidget einer Schlachtordung, Hel.

χεντοωτός, ή, όν, (χεντοώω) gestochen, ges

βασείτ, gespornt, +. — 2) bestachelt, mit Segesstange, Aesoh. Kum. 527., Pol. 14, 10,

Stacheln verseigen, χηρήνες, Arist. HA. 9, 40.: 14. u. X.: der Ragen gad es eus, einem grös aurides, Plut. Mor. p. 202 B., Strab. 11, pern Schiffe als ber Ariere und aufwarts mehp. 506.

κεντυρίων, ωνος, ό, ber kat. centurio, Le-ΚΕΝΤΩ, ungebr. Grundform von κεντέω, von der der ep. inf. xérau f. xertifau abs

geleitet gu werben pflegt.

xerroeg, ogos, o, der Stachler, Sporner, Antreiber, Γππων, 11. 4, 391. 5, 102., Anth. Plan. 5, 358.: als adi. xerroei λόγχη, mit flechender Lange, Nonn. Jo. c. 19, 191.,

f. v. a. in einen Strete einschliesen, mit einem bie Ausleerung, opp. πλησμονή, Plat. Phil. Birkel umschreiben, Plut. Mor. p. 513 C. 524 p. 42 C. Pol. p. 585 C.: bei Medic. die Abs. E. u. d. — 2) im Steine ober holge hartes sübrung ob. das Derausgieben ber Feuchtschlit Korn, harte Stelle, Theophr. HP. 5, 2, 3., Plin. 37, 2, 10. 9, 39.

† κεντροπάγής, ες, (πήγνυμι) ben Stachel einstedend, tief stechend.

κενωτικός, ή, όν, dum Ausleeren, Absübria ob. geschieft, Aol. HA. 14. 4... Gal.

geborig ob. geschickt, Ael. HA. 14, 4., Gal. 19, p. 206, 4.

κέομαι, ep. u. ion. Rebenform von κείμαι, wovon Hdt. 3 sing. xferαι, Hom. 3 pl. xeorras hat, Hipp. inf. xeeddas. Die erfte Person ift ungebrauchlich.

κεπφαιτελεβώδης; ες, (είδος) Archestr. b. Ath. p. 163 D. 310 B., nach Bentl., aus κάπφος und ατιέλεβος, = κεπφώδης. κεπφόσμαι, sich wie der Bogel κέπφος

leicht loden, beruden, fangen laffen, Cicero ad Att. 13, 40., KB. b.: act. zengen, bes ruden, Bpiph. p. 265 B.

xegeelang, es, (xegas, Elxw) mit ben hou-nern ziehend, soes, Cal. Dian. 179., wo Bentl. xegealang, w. s. b) an ben hounern zur Erbe ziehend, Hovych. s. v. xegareoreis. [xic. rere und gwar von zweierlei Art, negatat usyannt um geven anut, u. nebulat antielet am zweiten ob. Bootsmaft; an jedem Maft wurden mehrere angebracht; vgl. Boch Artun-ben über bas Gewesen bes attischen Staates S. 129 f., wo bas Beitere über bie Große n. Beichaffenheit berfelben nachguseben: zegnlar Anth. Plan. 5, 358.: als adi. xérvoqi dóyxy, die Raa (mit dem Gegel) herunteremit stechender Lange, Nonn. Jo. a. 19, 191., disfen, s. v. die Segel einressen, diadomien, die Raa (mit dem Gegel) herunteremit stechender Lange, Nonn. Jo. a. 19, 191., dissen, zó, (xerów) das Leergemachte, Aussgelerte, t. diadomien, mit dem Seitenwinde sahren t. gelerte, t. diadomien, diadomien, mit dem Seitenwinde sahren t. gelerte, t. diadomien, diadomien, dien Reitenwinde sahren diadomien, dien Reiten od. Launn quere ausgedagten Baisplut. Mor. p. 655 B. Asm. Paul. 20. u. A. c.) die dagu deute, sindt. Maschinen. od. die Aussgeleerte, der Unrath, Diono. d) das Aussgeleerte, der Unrath, Diono. d) das Aussgeleerte, der Lineath, Diono. d) der Diono. d) das Aussgeleerte, der Lineath, Diono. d) der Diono. d) der Lineath, Diono. d) der Lineath, Diono. d) der Diono. d) der Lineath, Diono. d) der Lineath, Diono. d) der Lineath, Diono. d) der Lineath, Diono. d) der Lineath, Diono. d) der Lineath, Diono. d) der Lineath, Diono. d) der Lineath, Diono. d) der Lineath, Diono. d) der Lineath, Diono. d) der Lineath, Diono. fdrmige Pallisabe, App. b. civ. 4, 78.: abhpt gabessormige Pollisabes, App. b. civ. 4, 78.: abhpt gabessormiges Polly, x. devos, Opp. Cyneg. 3, 475.; Stange, Plut. Cat. mai. 13.; Balien, Thua. 2. 76. d) der Schenkel des Zirsten, Thua. 2. 76. d) der Schenkel des Zirsten, Plat. Gorg. p. 514 K. 524 K., Kratosth. beis, Sext. a. Matth. 10, 54. e) das Schrifts geichen, Schriftzug, bes. Ath. p. 482 B.— 2) die Topserwaare, Plat. geichen, Schriftzug, bes. Ath. p. 482 B.— 2) die Topserwaare, Plat. Lach. p. 187 B.

\*\*epäileriche von des geichen, Apollon. de synt. p. 34. 1.;

\*\*wegaileriche von des geichen, Apollon. de synt. p. 34. 1.;

\*\*wegaileriche von des geichen, Apollon. de synt. p. 34. 1.;

\*\*wegaileriche von des geichen, Apollon. de synt. p. 34. 1.;

\*\*wegaileriche von des geichen. Des geichen von des geichen. Des geichen des geichen, Apollon. de synt. p. 34. 1.;

\*\*wegaileriche von des geiches d

Put. Mor. p. 1100 A., NT.: bh. δια πασης κεφαίας διήκον πικφόν και νοεφόν, wels
des sid in jedem Juge ausspricht, DH. de
Dinarch. 7.; bh. bet Byz. wie Theophyl Sim.
hist. p. 29 A. s. v. a. Schrift, bes. Brief.

κεφαίζω, f. δοω, von Grund aus zerkdren,
verwisten, plandern, πόλιν, σιαθμούς ανθοιπων, Il. 5, 556. 16, 752. u. b. Hom.
u. a. Kp.; τὸ τῶν Δυδῶν ἔστυ, Hdt. 1,
88. u. δ., Kur. Alc. 839., Ael. HA. 6, 40.,
Parthen. 21.: von Schisfen, in den Grund
bohren, Hdt. 8, 86. 91. b) von tebenden
Eichen, Tewas, il. 2, 861., vgl. 21, 129.; 97οας, Pind. Pyth. 9, 21, ydt. 7, 125.; τους
likens ξεκ τοῦ νηοῦ, aus dem Kempel him
wegitigen, Hdt. 1, 159., (nicht von κέφας,
sondern von κείφω) — In ion. Poesie u.

Prosa geder., de Att. Dicht. nur a. a. D.

Oprosa geder., de Att. Dicht. nur a. a. D.

Oprosa geder., bei Att. Dicht. nur a. a. D.

Oprosa geder., de service H 0 0002

Bestlike Teyory, vol. de. Soptenbert.

Kεφαμεικός, δ. der Topose, c. Math. 10,

Κεφαμεικός, δ. der T

κεραίνω, v. es. f. κεραίω, Il. 9, 203. κεραίος, ό, von ΕΜ. p. 539, 19. gebilbetes B. um xosós abzulelten.

περαιούχος, ον, (περαία, έχω) bie Segel-fange baltenb, πάλως, Hosych.: übertr. = δικαιοδότης, id.

Od. 21, 395.

zegāts, Wos., &, ein Schaaf von einem gewissen Alter, bidens, Lyc. 1319., so Schneib.,
nach b. Schol. ein Keiner Bogel. Bei Hesych. = ຂວຍຍ່າກ.

περάζοις, ή, = b. folg., Byz. περάζομός, ό, (κεράζω) bie Berftbrung. Bermaftung, DH. epit. p. 16, 1 Mai. περάζοτης, οῦ, ό, (κεράζω) ber Bermufter, βετβίντε, κόμυθετ, Φίπυθετετ, Φίθι, h. Morc. 336.

περαϊστής, δ, = περαστής, ό, w. f. περαϊστίς, ιδος, ή, εin Kraut, auch αλγόπερως, βούπερως und τηλις, vgl. Diosc. app. 2, 124.

negalo, op. f. negaa, Grundform zu negarrout, mifchen, Emporegor zegate, mifche ben Bein reiner, mit weniger Baffer, II. 9, 203. wo man auch régaire und régaige ge-

lesen hat; Nic. Alex. 178. zepadzijs, es, u. zepeadzijs, w.f., (χέρας, άλ-zij) hornstart, die Starte in den Hornern habend, J. nepaelnis; vgl. 200. z. Soph. Ai. p. 250

περάμαῖος, αία, αῖον, (κέραμος) = κε-ράμειος, κεράμεος, Pol. 10, 44, 2. zw. κεράμβηλον, τό, ber Popanz, bie Bogelscheuche in ben Gärten, Schol. z. Jeremise ep. v. 70.: nach Hesych. pieimehr eine Mudenscheuche.

xέραμβος, ό, = κεράμβυξ, Henych. χεράμβυξ, υχος, ό, είπ Adfer mit langen 2, 17. p. 140. was B. Dinborf beyw. Φότπετη, Fruerschröter, Nic. b. Anton. Lib. 22.

Lach. p. 187 K.

περάμεικός, ή, όν, irden, wie περάμειος, dah. περαμεικός προχός, die Abpferichtie, Xen. Conviv. 7, 2., Sent. Emp. c. Math. 10, 51. zw. vgl. 20d. z. Phryn. p. 147. Dan.

Κεράμεικός, ό, der Topfermærkt: in Athan hieß ein doppelter Plag in und außer der Stadt Kerameilos: der erste bildete den Kufmen auf Menonsies.

περάμεους, ουν, besser Form s. περάμειος, Nicon b. Ath. p. 487 C., Plut. Mor. p. 526 B., Luc. Gall. 14., Ael. u. U.; vgl. Piers. s. Moer. p. 226., Lob. s. Phryn. p. 147. Buttn. St. 1, p. 249. — Das. περαμούς, Juba s. Ath. p. 343 F. u. U. Rach Lob. a. a. D. septents. F.

σεκαίσως, ν. Es. f. κεραίω, II. 9, 203.

κεραίρως, ν. Es. f. κεραίω, II. 9, 203.

κεραίρως, δίος, ή, (κέρας) ein bem Φοτη
fchblicher, das Φοτη anfressener Burm, ν. Es.,
Od. 21, 395.

κεραίς, δίος, ό, ein Schaaf von einem geμαντίς, Plat. Prot. p. 315 D. u. A.

wissen Alter, didens, Lyc. 1319., so School. ein Leiner Bogel. Bei Hesych.

κεραμενίς, οῦ, ό, = κεραμενίς, nur bis
sach d. School. ein Leiner Bogel. Bei Hesych.

κεραμενίς, οῦ, ό, = κεραμενίς, nur bis
sach d. School. ein Leiner Bogel. Bei Hesych.

κεραμενίς, οῦ, ό, = κεραμενίς, nur bis
sach d. School. ein Leiner Bogel. Bei Hesych.

κεραμενίς, δίος, ο, μ. Α.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς, είνες ο, δ.

κεραμενίς είνες ο, δ.

κεραμενίς είνες ο, είνες ο, δ.

κεραμενίς είνες ο, δ.

κεραμενίς είνες ο, δ.

κεραμενίς είνες ο, δ.

κεραμενίς είνες ο, δ.

κεραμενίς είνες ο, δ.

κεραμενίς είνες ο, δ.

κεραμ

f. Cob. g. Phryn. p. 311.

περάμευτικός, η, όν, gum Topfer gebitig. Topfers, τροχός, DS. 4, 16.; ακολασία, Luc. Am. 11. — Adv. -ευτικώς, Origen. 3, p. 241 B.

κεραμεύτρια, ή, fem. hu κεραμευτήρ\*, κερα-μευτής, anon. cod. reg. 2750 A. fol. 95 b. πεσης, anon. oud. reg. 2730 A. 101. 93b.
περάμεύω, (πέραμος) Töpfer sein, Ath.
p. 466 A.: Töpferarveit maden, töpfers, m.
aco. τὰ τρυβλία, Ar. Kccl. 252., Plat. Rathyd. p. 801 D., Epigen. b. Ath. p. 474 A.;
χύτρα πεπεραμευμένη, Plat. Hipp. mai. p.
288 D.: bei Ar. Kccl. 253. beißt es nom Du
magagen Tenholad. bem Cahn sind Tablert. magogen Rephalos, bem Sohn eines Topfers, πολιν ευ και καλώς κεραμεύει, ετ gertopfert ben Staat aufs allerfürtrefflichfte.

κεραμεών, ωνος, ό, ein haufe Abpfer waare, Ar. Lys. 200. nach Reiste.

περαμήτος, η, ον, ion. und ep. f. περο-μειος, ep. Hom. 14., Nic. Ther. 80.

περάμηζε, ίδος, ή, bef. ep. som. zu περάμιας, χύτρα, Marcell. Sidon. 60. περάμια, ή, f. &6. f. περαμεία.

περαμνιδών, (κεραμκ) mit Biegeln beden ob. versehn, Arist. (?) — 2) in der Kriegesprache, bet Schilder Biegeln gleich über den Kopf halten, und so ein Dach bilden wie die Kom testudo, Hesych., Apoll. Lex. s. v. σάκος. περαμισός,  $\dot{\eta}$ ,  $\dot{\omega}_{\gamma}$ ,  $\dot{\omega}_{$ 

περάμίνος, η, ον, = περάμειος, Hdt. 3, 96. 4, 70., BA. p. 102, 9., Schol. Ar. Vesp. 674. Rad B. Dinb. Xen. An. 3, 4, 7. wies

ber berguft.

::

3

ĸ

=

100 ٠,

12

2:

. 1 :

; £ ١.,

ŗ, ١. :: =

ند • موز ber bergust.

περάμιον, τό, irdnes Gesäß, Geschirt, von seglicher Art u. Form, Topf, Flasche, Faß, testa, olongóv, Hdt. 3, 6.; δέηφόν, Ar. fr. 511 Dind.; οίνου, Ken. Anab. 6. 1, 9., Dem. p. 926, 6.; ταρίχους, Dem. p. 934, 25.; παρχηρά, Arist. HA. 4, 8. b) als Mag = μετρητής, Paul. p. 305. — Cigentl. dim. von πέραμος. [χεοαμιχός.

ποιος, matatho 4, 291.

περαμόω, mit Biegeln becten, Arist. Phys.

7, 3., Philo in Math. v. p. 87.; περαμώσει
Απκονικῷ περάμφ, Inscr. de munim. Athon.

p. 36, 69 Müll. — 2) = περαμιδόω 2), Jul.
Afric. Cest. p. 278, 27.; im pass. οὕτω γὰρ
ώς εἰπεῖν περαμωθέντες, Onos. Strat. p. 77, 13. Dav.

κεράμωσις, ή, bie Biegelbedachung, bas Biegelbach, Byz.

περαμωτός, ή, όν, mit Biegeln bebeckt, τὸ περαμωτόν, Biegelbach, Pol. 28, 12, 3.; στέγοι π., Strab. 11, p. 499, 13. p. 594. κεράννυμι und κεραννύω, Alcae. com. b. Ath. p. 424 D., fut. κεράσω, aor. ἐκέρασα, aor. ἀκεράσαμην, ep. aut κεράσσω, έκερασσα, aor. sync. mod. ἐκρᾶσσόμην, pf. περάμος. [κεραμικός.] ἐκέρασσα, aor. syno. mod. ἐκρασσάμην, pf. κεράμιος, ία, ιον, f. K. Τ. κεράμιος οδ. act. κέκρακα, pf. pass. κέκραμαι, aor. pass. κεράμις, ίδος, ή, att. ίδος, Draco p. 45, 25. (κέραμος) ber Dachsiegel, Thuo. 3, menightens in codd.; vgl. εδυ. 3. Phryn. p. 22., Xen. Hell. 6, 5, 9.; άργυρα; Pol. 10, 582. Homer hat nur ben aor. act. und ben 27, 10. u. A.: im plur. auch bas diegeldach, aor. med. ἐκερασάμην, meist κερασσάμην; Ar. Vesp. 206. — 2) = κεράμιον, Ath. p. 621 A. — 3) als adi. κεραμίς γη, Adpsets wie von κέραμαι; die Rebensorm κεράω, und erde, Ahon, Plat. Criti. p. 111 D., Theophr. ziensich oft bie Rebensorm κεράω, aor. 1. act. CP. 2, 4, 1., Araros b. Ath. p. 471 E. u. X. Επρίω oft bie Rebensorm κεράω, κον, κοραμίνες, εδος (δρε η, per mi che n. pershieden Roile ob. Sna 

πέρας, τό, gen. πέρατος, ep. πέρασς, att. gigg. πέρως, ion. πέρεος, dat. πέρατι, πέραϊ, sign. xέρως, ion. xέρεος, dat. xέρατι, xέραϊ, μος βάλλειν, συμπίπτεν. Thuo, Pol. 1, 40, 14.2, ροῦν, plur. nom. χέρατα, ΒΑ. p. 104, 2.; δο, 9. 34, 8. 5, 85. u. δ. — 5) = χεραία, δι δεί βράτετη Ερ. αυτό χεράστα, Nic. Theo. 30, 9. 34, 8. 5, 85. u. δ. — 5) = χεραία, δι δεί βράτετη Ερ. αυτό χεράστα, Nic. Τος Θεσεί τα πρε, Καια, Luc. amor. δ., Ant. 291. (u. gen. χεράσν, χερών, dat. χέρασι, δε Θεσεί τα πρε, καια, Luc. amor. δ., Ant. 291. (u. gen. χεράσν, χερών, dat. χέρασι, δε Θεσεί τα πρε, καια, Luc. amor. δ., Ant. 5, 204. u. A. S. Bòth Urtunden ûber dat σρ. χεράσνο. Βεί φοπετ ift Alpha stets turg: gung od. Erha ben he it, bes. eines Berget, dat of mit turgem Alpha. Die Att. hingegen hounden α in χέρατος, χέρατα durchyσες lang, brunchen α in χέρατος, χέρατα durchyσες lang, δετομοτίκου με βουνός καια προκείν των, είνεπ δύτρες μαρ προκείν των, είνεπ δύτρες μαρ βλέρατα προκείν των, είνεπ δύτρες μαρ βλέρατα προκείν των, είνεπ δύτρες μαρ aber die Formen κέραος, κέραϊ, κεράων, κεράων,

1) bas horn, a) am Ropfe ber Thiere, bas Geweih, als Baffe bes Thiers, feit Hom. (bei welchem es meift von ben hornern ber Rinber) in Poefie u. Profa gew. Ausbr.: etc Rinder) in Poefie u. Prosa gew. Ausbr.: eiz xégas δυμούσθαι s. δυμόσμα: irrthumlich werz ben auch von Einigen bie Ichne der Elephanten xégara genannt, vgl. Paus. 5, 11.12. Kittersh. z. Opp. Cyn. 2, 495.; doch theilt ihm Philostr. auch Horner zu, s. Ia. 2. Philostr. im. p. 18, 20.: als Sinnbitd a) der Starrheit, Od. 19, 211. 3) der Krast. Stark, xégara kxein, Diogonian. 7, 89., LXX. (Uebers. d. Debr. 1972) do Horn am Huse der Thiere, Long. 2, 28. 1918. xegarvē. — 2) Horn, als Material zu knstlicher Verarbeitung: db. alles aus horn Gears voll. xegarve. — 2) Porn, als mutrein gu tunftlicher Berarbeitung: bh. alles aus horn Gears beitete, bef. ber Bogen, il. 11, 385. Od. 21, 395., Call. epigr. 39., Theoer. 25, 206. u. a. Dicht.; auch Tharen von horn werben erwähnt, Od. 19, 566. Spater bef. a) mustalische Inches abhörner, vorzugsweis die kannericke Elde abenn wegen ihrer Gestalt Od. 19, 566. Spater vej. u) mujitulique amftrumente, Blashorner, vorzugsweis die Phryglicke Fidte, cornu, wegen ihrer Gestalt oder weil unten Horn angeset war, ihr einen tiesern und raubern Ton zu geben, Xon. An. 2, 2, 4. Cyr. 5, 3, 44., Ath. p. 184 A., Luc. dial. deor. 12, 1., Poll. 4, 74. b) der Leier, steg, Soph. fr. 232., Eust. p. 1165., sonst dörne w. s. vgl. xégarior. c) Trinthorner, zu Beckern in Wetall gesafte od. ganz aus Metall put w. s. vgl. xequrior. c) Arinkhörner, ju Bechern in Metall gefaßte ob. gang aus Metall gearbeitete dorner, bergleichen auch unstre Alte vordern wohl kannten, Aesch. fr. 170., Xen. An. 7, 23. 3, 32. u. d. s. s. bes. Ath. p. 476. d) bas horn an ber Angelschnur, bas ben Fisch hindert, die Schnur zu zerbeissen, Il. 24, 81. Od. 12, 253., Anth. 6, 230. — 3) ber Arm eines Stroms, xequs Oxeavo, Hes. Th. 789.; xequs Neldov, Pind. fr. inc. 84., Thoc. 1, 110., Apoll. Rh. 4, 282. das. Schol., Strab. 10, p. 704. weicher Aussbruck ben Anlaß gegeben haben soll, daß man späterhin die Flußgötter mit Stierbörnern ab bilbete: boch sind ber Deutungen mehrere. — 4) der Flügel eines Herres, bas Lat. 3) der Arm eines Stroms, χέρας 12χε- mitgier Aran, wilgitran, = χυκεων, κιρρυκιανού, Hes. Th. 789.; χέρας Νέλου, Pind. nach Gal., Jesai. 65, 10.: ûbhpt Gemisch, χερας μελών διατονικών τε καί das. Schol., Strab. 10, p. 704. weicher Ausstraßen, Iambl. v. Pyth. p. 132. δτικά ben Anlaß gegeben haben soll, daß man späterhin die Fluggötter mit Stierhörnern abs bildete: doch sind der Deutungen mehrere. — HP. 3, 13, 1 sqq.; nach Guttm. was im fat. 4) der Flügel eines Heres, das kat. cornus ist, wie χέρας, cornu.

πέραξ, σκος, ό, = κέρας, Hesych. περάδοξος, ον, (κέρας, ξέω) φοτη gláts tend, raspetind, samples de ratheritend, κεραδρός τέ κεραίδος ά, όν, (κέρας) gebornt, ξλαφος, 1ε απόνει αρνες, Od. 4, 85.; τράγος, Τheocr. 11. 3, 24.; ἄρνες, Od. 4, 85.; τράγος, Τheocr. 14. 4; βόες, Anth. 7, 174. b) von φοτη, βότη nern, βιός, Anth. 6, 118.; τοῖχοι, Call. h. Ap. 63. κεραδίχος, ον, (ξχω) = κεροδίχος, βωμός, mit φότητατ beriehn, Anth. 6, 20. κεραδίχος, τό, gen. κεραδίχος, αν, κεραδίχος και θεθείς και πέρας έπιθέσθαι, Xon. Cyr. 1, 6, 43. Hipparch. 4, 3. in die Blante fallen ; ebenso προσ-- 8) херата погеть том, einem Dorner machen, b. i. ihn gum Dahnrei machen, Artemid. 2, 11. Ueber ben Urfpr. biefer Rebeneart vgl. Solanus g. Luc. d. mort. 2, 1. u. Huschk. anal. p. 168.; bab. auch xeparlas und xepanyoanal. p. 168.; dah. auch xegarlas und xegangocos Pahnrei. — 9) = xegarluy, ein sophifischt
Trugschluß, vgl. bes. Fabric. z. Sext. Kmp.
Pyrrh. 2, 241. — 10) das Daar, il. 11,
385. nach der Ertlär. des Heaych., Apollon,
Poll. 2, 31. u. U., s. das. Spien. (Ueber de
Ablig der Isseen von xegas, s. Lodeck z. Phryn. p. 672.)

κεράς, άδος, ή, poet. fem. zu κεράς, gehörnt, f. — 2) = κεράζς, Bust. p. 1625, 45. περάς, adv. (κεράννυμε) gemifct, von Suid. ersonnenes B.

negauβόlog, or, (βάllw) eigentl. auf bat Dorn werfenb, und paffiv gewendet, auf bat Dorn fallend, bah. öangen repauβόln, hablenfrüchte, die beim Kochen nicht weich werden, senfrüchte, die beim Kochen nicht weis weise weiser weil sie nach dem Blauben der Landleute beim Soen ben Ochsen auf die Hörner gefallen wa-ten, Theophr. CP. 4, 12, 13., Poll. 1, 223.; vgl. Plut. Mor. p. 700 C., Phot., Schol. Plat-p. 454 Bekk. b) übertr. ein harter, unerweich licher, unbiegfamer Menfc, Plat. Legg. 853 D. χεράσεα, ή, Geop. 3, 4, 4. 4, 1, 14. und χεράσεα, ή = κέρασος, des Kirfchbaum, Geop. 10, 41, 2. u. d.

κεράσιον, τό, grucht bes κέρασος, bic Riride, Poll. 6, 46., Diphit. Siphn. b. Ath. p. 51 F., Artemid. u. X.

περασχόμη, ή, ber Paftinal, Diosc. 3, 59. περασχόμιον, τό, = οίνωνθη, Diosc. 3, 125. πέρασμα, τό, (περάννυμι) Gemifc, ge-mifchter Trant, Wifchtrant, = πυπεών, Hippoch

٦. ۲. : 112

. ž.E

9. ٠.

Crt.

4

:.

Ė 3:

. EL 7 Ŀ 75 ... 1 1

1

ŕ.

:ز

, ;

١

7.

\* نو مس

1

13

περασοχρόος, ον, (χροά) ἐἰτβαβατδία, Ττίclin. 3. Theocr. 14, 17.

περαστης, ον, ὁ, (κέρας) gehörnt, ἐλαφος,
Soph. Kl. 558.; ἐριφος, Long. 2, 8., Luc.
Bacch. 1.: als subst., ber Bibber, Kur.
Cycl. 52. — 2) bie Φοταβάμαμε, corastes
(coluber corastes, Linn.), Nicand. Ther. 260.,
Andromach. b. Gal. 13, p. 875., Damocrat.
ib. p. 892., Luc. de dips. 3., DS. 3, 50.
daf. Wessel. — 3) ein ben Feigen scholicher
κάξετ, Theophr. HP. 4, 14, 5. 5, 4, 5,
Plin. 16, 41. 17, 24.

περαστης, οῦ, ὁ, (κεραννυμι) ber Wisser.

Eumel. b. Ath. p. 699 F.; βωμός, Plut.
Mor. p. 983 E. ([. περατύν]; πύλαι, Luc.
νεν. hist. 2, 33.: λόγος, = περατίνης.)

κεράτιον, τό, dim. υοπ πέρας, ein ἐἰείnes
Φοτη, είπ Φότπφεη, Arist. ΗΑ. 3, 1. 4, 2. b)
τον δείτες θεν τον περατίκη δαδ Βόρανο
βρίηταται, foenom Graecum, Colum. 2, 11.
25, 1.: b. Luc. 15, 16. wahrs.

περαστής, οῦ, ὁ, (κεραννυμι) ber Wisser.

περαστής, οῦ, ὁ, (κεραννυμι) ber Wisser.

περαστής, οῦ, οῦ, (κεραννυμι) ber Φίξημε.

περαστής, οῦ, οῦ, (κεραννυμι) ber Φίξημε.

περαστής, οῦ, οῦ, (κεραννυμι) ber Φίξημε.

περαστής, οῦ, κεραννυμι) ber Φίξημε. περαστής, ου, ό, (περάννυμι) ber Mifcher, Orph. fr. 28, 13., Greg., Naz. carm. 4, 14. p. 165 C. περαστιπός, ή, όν, jum Mifchen geschickt, bienlich, Gramm. in Creoz. melet. crit. 1, - Adv. - χως, Suid. s. v. χέρας. περάστις, fem. von περάστης, gehörnt, Aesch. Pr. 677. χεραστός, ή, ό Anth. Plan. 4, 83. όν, (κεράννυμι) gemischt, Anth. Plan. 4, 83.

 χερασφορέω, Φότητε tragen, Gal. 2, p. 273., Philostr. v. Apoll. 2, 13.; von

 χερασφόρος, ον, (χέρας φέρω) Φότητε tragend, gehörnt, 'Ιώ, Eur. Phoen. 255.; γυναϊχες, Lycophr. 1238.; 'Απταίων, Poll. 4, 141.; μέρος, Plat. Polit. p. 265 C., Luc. Bacch. 2.: δ-, sc. ἀνήρ, εin Φοήητεί, Eust. χερατάριον, τό, bie Segelstange, Raa, Kust. p. 1037, 35. u. a. S på t.

 χερατάρχης, ου, ὁ, (ἄρχω) εin Χυιιεθετ ther 32 Giephanten, Ael. Taot. 22. — Dav. † χεραταρχία, ή, bas Amt bes χεραταρχης. † περάταρχία, ή, bas Amt bes περατάρχης.
περάταύλης, ου, ό, (πέρας, αὐλέω) bet Bornblafet, centum cerataulas, Vopisc. Carin.
18. (nach Salmas). περάτέα, ή, ber gemeine Johannisbrobbaum, Geop. 11, 1.: b. Strab. 17, p. 822. περατία; κεράτεία b. Diosc. 1, 158.

κεράτεία, ή, f. das vorhg.

κεράτεία, ή, f. das vorhg.

κεράτειος, ον, von Porn gemacht, hörnern,
anon. de incred. 2, p. 85 Gal.

κερατήρ, ό, wegen der Etym. von κρατήρ
von Ath. p. 476 A. gebildetes B. περάτηψόρος, ον, = περατοφόρος, Phaestus b. Schol. Pind. Pyth. 4, 28. **περάτία, ή, [. περατέα.** xερατία, η, 1, xερατέα.

xερατίας, ου, ό, gehernt, Διόνυσος, DS.

4, 4. — 2) ber hornstern, eine Art Kometen,
Plin. 2, 25, 22. — 3) ber hahrei, Byz.

xερατίζω, f. ιῶ, mit ben hornern stossen,
Schol. Theocr. 3, 5., Philo 1, p. 57, 13., LXX.

xερατίγας, ὁ, = xερατίγης, Luc. conviv. 23. περατίνη, ή, = bem folg., DL. 7, 44. 82. (nach Menag.; zepails v.). περατίνης, ου, ό, ber sophistische Trugschluß von ben hornern (was du nicht verloren
hast, das hast du noch: Horner hast du noch
nicht verloren; also hast du Horner), DS. 2,
108. 111., Themist. or. 2, p. 35, 26, 446, 108. 111., Themist. or. 2, p. 35, 26, 446, 14 Dind. Bgl. Quintil 1, 10, 6. bas. Spald., Gell. 16, 2., DL. 7, 187.

περατίνος, η, ον, (κέρας) von Φοτη, hotz κερατωνία,  $\dot{\eta}$ , = κερατώπ, Gal. 13, p 189.

πετη, βάσις, Panis b. Sohol. Ar. Ran. 232.; κερατωνία,  $\dot{\eta}$ , = κερατώπ, Gal. 13, p 189.

ποτήρια, Xen. An. 5, 9, 4.; πληπτρον, Plat.

Legg. p. 795 A.; μαχαίρια, Poll. 10, 89.; κερατωσίς, εως,  $\dot{\eta}$ , bet Chebruch, Achmet. κερατίνος φωσφόρος λύχνος, hornerne Laterne, onirocr. p. 90, 10.

historo, Gal. 6, p. 333. — 3) = 17112, vas Fönnkraut, soenum Graecum, Colum. 2, 11.
25, 1.: b. Luc. 15, 16. wahrsch. bie Schoten ber Hillen Griechtsche. — 4) eine kleine griechische Münze, = 2<sup>2</sup>/<sub>3</sub> xalxoī. Als Gewicht = 1 siliqua ber Kömer ob. 1/6 Serupel. Gal. S. Badh Metrolog. Unters. S. 157, 160. κερατίς, ίδος, ή, f. κερατίνη. περάτισις, εως, ή, bas Stoffen mit ben Sornern, Achmes onirocr. p. 214, 10. φδιπετη, Achmes onirocr. p. 214, 10. κεραιιστής, οῦ, ὁ, (κεραιίζω) ber mit ben φδιπετη Stoffende, Bxod. 21, 29. 36. κεραιτίτις, ιδος, ἡ, είgtl. gebörnt; μήκων, είπε Art wilden Wohns, ceratiis, Theophr. HP. 9, 12, 3., Diosc. 4, 66. κεραιτογίδυρος, ον, (γλύψω) Φοιπ fcinisend, RM. p. 505, 11., Schol. II. 4, 110. κεραιτοκίδης, ες, (είδος) von Φδιπετgestalt, hornartig, hornern, γωνία, Joseph. b. Jud. 5, 5. §. 6.; χιτών, bie burchstige Φοιπhaut bes Auges, Ruf. p. 25., Gal. δ. — 2) wie φδιπετίκα tlingend, ήχος, DH. de comp. verb. 14, p. 80. verb. 14, p. 80.
περατοξόος, ον, = περαοξόος, τέχνη, zερατοποιέω, born bearbeiten, Schol. Arat. 48.; bon χερατοποιός, όν, (ποιέω) b. Hesych. als Erfl. von negnosoos. περατουργός, by, (ΕΡΓΩ) Dorn bearbeistend, Schol. II. 4, 110., EM. p. 505, 10.
περατοφάγος, ον, (φαγείν) Dorn benagend, Hesych. s. v. lψ. περατοφορέω, Φότner tragen, Arist. (?); von περατοφόρος, ον, (φέρω) Φότner tragenb, Arist. HA. 2, 1. δ. 3, 1. 3. C. de part. an. 3, 2. 14., Opp. Cyn. 2, 489. περατοφυέω, Dorner zeugen ob. befommen, Schol. II. 3, 24., Schol. Ar. Eq. 1341., EM. p. 84, 45. 505, 6.; von p. 84, 45. 505, 6.; ron

εξατος τός, ές, (φύω) Φότπετ ξεugend od.

betommend, Διόνυσος, Ath. p. 476 A.; κρόταφοι, ΕΜ. p. 541, 18.

κερατός ωνος, ον, (φωνέω) auf dem Φοτπε tonend, κλαγγή, Telestes b. Ath. p. 637 A.

κερατόω, (κέρας) ξυ Φοτπ machen, detern, βάσις κεκερατωμένη, Schol. Aτ. Ran.

232... Ael. HA. 12, 18. 232., Ael. HA. 12, 18. κερατώθης, ε<sub>5</sub>, = κερατοειθής, Theophr, HP. 5, 1, 6., Callim. in Apoll. 91. b) ges hornt, ζωα, Arist. HA. 8, 6. περατών, ώνος, ό, βωμός, ber von Dors nern erbaute Altar auf ber Infel Delos, Plut. κερατωνία, ή, = κερατέα, Gal. 13, p 189. κερατώπις, ιδος, ή, (ώψ) pon gehorntem Unsehn, vom Mond, Maneth. 4, 91.

περαύλης, ου, ὁ, = περαταύλης, Poll. (eine Art Thurm, auf bem ber Donner u. Blig 4, 71., Lua. Tragod. 33.
περαυλία, ἡ, bas Blasen auf Hornern, Phurnut. 6.
περαύγειος, ον, (περαυγός) ben Donnerseil schleubernd, Zεύς, Anth. 7, 49.

μαθαίνειος, ον, (ξχω) ben Donnerseil schleubernd, Zεύς, Anth. 7, 49.

μαθαίνειος, ον, (ξχω) ben Donnerseil schleubernd, Zεύς, Philo de 7. miκεραύνειος, ον, (κεραύνος) ben Donnerteil schleubernd, Ζεύς, Anth. 7, 49.
κεραυνίας, ου, ό, vom Donnerteile ob. rac. 3. κεραυνοφάής, ές, (φάος) wie ber Blig leuchtend, πυρ, Eur. Tr. 1103. Blige getroffen, Heaych.

\*\*xequivrov, to, eine Art Aruffel, borov, bie nach bem Gewitter wachsen soul, Gal. 13, p. 969.

- 2) ein kritiches Zeichen zur Anders περαυνοφόρος, ον, (φέρω) ben Donnerkil tragend ob. schrend, Ερως, Plut. Alc. 16.; Δλεξανδρος, id. Mor. p. 335 A.; στρατόπεδον, legio sulminatrix, DC. 55, 23. And hieß so eine Barbe am Dose ber sprischen Rhnige, Inscr. Pocock. p. 4. n. 18. tung verborbener cb. undchter Stellen, DL. 3, 66. χεραύνιος, α, ον, u. 2 End., vom Donner. περαυνιος, α, ον, u. 2 und., dom Donner-feil, baju gehörig, περαυνία φλογί, Aesch. Pr. 1019.; περαυνίους βολάς, id. Sept. 412.; πεμφιξ, Soph. fr. 483.; περαυνίου πλαγά, Eur. Bacch. 93. Suppl. 1011.; ποησιής, Anth. 7, 174. — 2) den Donnerfeil schleudernd, Zeig, Arist. de mund. 7., inscr. Cypr. b. Hammer p. 141. — 3) dom Domerfeile od. Blige aetroffen. Sonh. Ant. 1126. Reg. περαυνόω, (περαυνός) mit bem Donnerteit treffen, ε erfühlagen, Hes. Theog. 859., Hdt. 7, 10., Plat. com. b. Ath. p. 190C. u. M.: abetta, τούς καταδικασθέντας έν τη συνηθείς κε-ραυνούσθαί φαμεν, Artemid 2, 8. — Dob. κεραύνωσες, εως, ή, bas Exeffens, Gribbu gen mit bem Donnerteile, Plut. Marcell. 28, Blige getroffen, Soph. Ant. 1126., Rur. Bacch. 6. Strab. 16, p. 750. 3. **C.** u. X.

1 κεράω, ep. Rebenf. von κεράννυμι, w.[.,
Ηοπ.; κρατήρα δ' αξρου καὶ τὸν ήδισιον
κέρα, comic. b. Ah. p. 48 A. Bacch. 0.

2εσαυνίτης, ου, δ, ein Edelstein, wahrsch.
eine Art Kahenauge, Clem. Al. p. 241.

2εσαυνοβλής, ήτος, δ, ή, (βάλλω) vom
Donnerkeise ob. Blide getrossen, Theophr. xέρα, comic. b. Ath. p. 48 A.
2 xεράω, (xέρας) gehörnt machen, Ant.
780. — 2) sich auf ben glügel s, die Fiank
stellen, Pol. 18, 7, 9.
xεραώψ, ωπος, ό, ἡ, (ωψ) von gehörd
tem Ansehn, σελήνη, Maxim. π. xαταρχ. 337.
Κέρβερος, ό, Kerberos, der viellopsigi HP. 3, 8, 5.

περαυνόβλητος, ον, = bem vorbg., Schol. Ant. 1139., Suid. s. v. Zaluwreus u. A. περαυνοβολέω, (περαυνοβόλος) ben Donner: keil scheubern, bamit werfen ob. treffen, Plut. Mor. p. 893 B., (Luc.) Philopat. 4.: übertr.,  $\mu$ axea, Anth. 12, 122. 140.; öleseor, Kust. Κέρβερος, o. Rerberos, ber vieltopfigt bund, ber ben Gingang ber Unterwelt bewacht, Sohn des Typhaon u. der Echidna, Hes. Theog. 311., Apollod. 2, 5, 12., das. Denne 2, p. 175. Diefer Rame wurde auch auf andere hunde überter., Poll. 5, 42. op. p. 87, 50. — Dav.

χεραινοβολία, ή, bas Schleubern ob. Berfen des Donnerteils, Strab. 13, p. 628., Plut Mor. p. 624 B., Steph. Byz. s. v. Karaxeπερβεροχίοδυνος, ον, gefahrvoll burch bin Rerberos, Τάρταρος, Hesych. περβολέω, = λοιδορείν, βλασφημείν, Hexavutin. | χαυμέτη. | χεραυνοβόλος, ὁ, (βάλλω) ben Donnerfeil | werfenb, ε entsenbenb, (Luc.) Philopat. 24.; νέφος, Eust. op. p. 237, 8.; πῦρ, Anth. 12, 63. — 2) pass. χεραυνόβολος, vom Donner getroffen, δένδρον, DS. 1, 13. 17, 75. | χεραυνοβρόντης, ου, ὁ, (βροντάσι) ber Blisbonnerer. Ζεύς, Ατ. Pax 376. | κεραυνομάνες οι, ὁ, (μάνομα) mit bem 8. σχερβολέω.

뭹 ŧ . 2:

**b**= . 1: 7. .: :2

1... · .. š. -... 15%

ìΞ

.. n. Tr F

7: ::: <u>⊀</u> [•

c: :

3:

نيدا us. r, 2:

11 3N 2 1 . . . . .

٠,:

::

dánqua, Shednen zum Cohn haben, Kur. Hoc. | έν) φρεσί, liftige Anfoldge im Deezen haben, 518.; Oldinous έκ της πηρώσεως αίσχρα Od. 18, 216. (Babricheini, von xείρω. Eine xερδανεί θεάματα, Dio Chr. 2, p. 330. tomische Abltg b. Plat. Crat. p. 417 A. B.). (Ueber die Abl. f. Buttm. 2. S. 215.)

χερδοσυλλέκτης, ου, ο, (συλλέγω) ber Ges αιουτ στ 401. ]. Ευπτπ. 2. ©. 215.)

κερδάλεη, ἡ, ξίαξι κερδάλη, δαδ Βυάβε

fell, τη λεοντη την κερδαλη, έγκρυπτων,

Greg. Naz.: auch ber Buche selbst, poet.,

f. Ael. HA. 6, 64. Bgl. Sacobe z. Anth. 6, p. 175. – - femin. von

negeauteorne, nroc, f, bie Schlaubeit, Ber-fchlagenheit, Rlugheit, Kust. op. p. 68, 10. περάπλεός ρων, ον, gen. ονος, (φρην) fchlausinnig, verschlagen, listig, ll. 1, 149 4, 339., Opp. Cyn. 2, 29., (Luc.) Philopat. 1. περάπλεως, [. περάπλεως.]

περοπλέως, 1. περοπλέος.
περοπνίου, adi. verb. zu περοπίνω, το παρύν, Μ. Anton. 4, 26.
περοπνίου, ήρος, ό, (περοπίνω) ber Ges winnsuchtige, orac. Sibyll. 7, p. 672.
περοπνίος, ή, όν, (περοπίνω) woraus sich Gewinn ziehen läßt, τὰ περοπνία περοπίνων, Ταροπορία, ή, Ξαροπορία, ή, Ερωνικό η Ερωνικό

περδέα, η, = πανουργία, Hesych.; b. Phot.

p. 156, 25. περδία. περδέμπορος, δ, (ξμπορος) ber im Handel Sewinn Berleihende, Beiw. des Hermes, Orph. in Merc. 6.

περδητικός, ή, όν, gewinnsüchtig, Gloss. περδία, ή, Γ. περδέα.

zεοδίζω, gewinnen, ουδέν αλλο, Schol. rec. 3. Pind. Ol. 1, 84.

σ. επια. U. 1, 0τ.

πέρδιστος, η, ον, (auperl. zu περδίων,
οφιε posit., νου πέρδος gemacht), bet liftight,
perschlagenste, si. 6, 153. — 2) bet nüblichte,
bet beke, πέρδιστον εὐ φρονούντα μη δοπείν
φρονείν, Aesch. Pr. 385.; τὸ πέρδιστον
γνώμης, Soph. Ai. 730.

οφηιε ροσίε, νοη χέρδος gemagnt, det liftighe, verschlagenste, il. 6, 153. — 2) der nahlichste, verschlagenste, il. 6, 153. — 2) der nahlichste, verschlagenste, il. 6, 153. — 2) der nahlichste, verschlagenste, il. 6, 153. — 2) der nahlichste, verschlagenste, hen. Pr. 385.; το χέρδιστον εὐ φρονούντα μή δοχείν γρώμης, 80ph. Ai. 730. χερδίων, ον, gen. ονος, (compar. ohne posit. v. χέρδος gem.) nahlicher, vortheilhaster, καθείνους, λίκτ. Pol. 1, 5. γκερχίδοποιός, ό, (ποιέω) der die κερχίς macht, shopt das Webermerkeug. χερχίζων, das Gement der Weberstade stehder, τό, das Geisentraut, — σερούθιον, Diosc. 2, 193. χέρδος, τό, der Gewinn, Gewinnst, Wolten, Hom., Hes. u. aberall, πολλοίσι χέρδη πονηρά ζημίαν ήμείψατο, die stehder der hie scholagen karend der köhnen Bortheil suchten, sind deilà χέρδη πημονάς έργάζεται, Soph. Ant. 964. u. δ., Kur., Plat. δ. u. Χ. 326.; έν χέρδει ποιείσθαι, m. solg. inf., als commannen, sur Gyr. 4, 2, 23.; χέρδος δηγείσθαι, Xen. Cyr. 4, 2, 23.; χέρδος δηγείσθαι, Xen. Cyr. 4, 2, 23.; χέρδος δηγείσθαι, Xen. Cyr. 4, 2, 23.; χέρδος δηγείσθαι, Xen. Cyr. 4, 2, 23.; χέρδος δηγείσθαι, χen. Cyr. 4, 2, 23.; χέρδος δηγείσθαι, και. μοι sisten hie schere stem psi son. Ant. 964. u. δ., Kur., Plat. δ. u. Χ. 326.; εν χέρδει ποιείσθαι, π. sold. inf., als commannen, sur Gyr. 4, 2, 23.; χέρδος δηγείσθαι, Xen. Cyr. 4, 2, 23.; χέρδος δηγείσθαι, χen. Cyr. 4, 2, 23.; χέρδος δηγείσθαι, χen. Cyr. 4, 2, 23.; χέρδος δηγείσθαι, και. μοι sisten ken. 11, 252. ο) der Cta chel der Kram psi γραι u. έπίστασθαι, sich aus listige Anschiage γραιδική, bie Lift, im plur., χέρδεα κουλεύειν, δόξε radius mathematicus, Anth. 11, 267. — 3) κάπτε sinnen, Od. 23, 217.; χέρδεα νωμάν los grosse sin Schere schere. Poll. 1, 252. ο) der Cta chel der Kram psi γραι με επίστα με στο επίστα με στο επίστα με στο επίστα με στο επίστα με στο επίστα με στο επίστα με στο επίστα με στο επίστα με στο επίστα με στο επίστα με στο επίστα με στο επίστα με στο επίστα με στο επίστα με στο επίστα με στο επίστα με στο επίστα με για επίστα με στο επίστα με σ

negdooullenne, ov, o, (oulleyw) ber Gewinnsammler, ber überall Gewinn zu machen sucht, Nicot. 16, 2.

περδοσύνη, η, (πέρδος) = περδαλεότης, die Listigkeit, Schlaubeit, Klugheit, Hom. (nur dat. περδοσύνη als adv.)

περδοφόρος, ον, (φέρω) Gewinn bringend, Artemid. 2, 30. p. 190.

περδύφιον, τό, dim. von πέρδος, Gloss.

περδώ, όος, ξίβλ. οῦς, ἡ, (πέρδος) ber guche, Steinete, Ar. Eq. 1068. Luc., Herm. 84. — 2) = γαλῆ, bas Bistel, Artemid. 3, 28. xeρδφος, α, ον, (xέρδος) Gewinn bringend, s verleitend, Έρμης, Luc. Tim. 41., Alciphr. 3, 47., Plut. Mor. p. 472 B.: Beiw. des Χροίου, Lycophr. 208. — 2) (xερδώ) [utils. https://doi.org/10.1006/10.

άθητίτη, σουλοσύνη, Greg. Naz.

πέψεα, τά, ion. f. πέψαα, πέψατα, von πέψας.

πεψεαλπής, ές, (άλπή) fart an Hörnern,
sich mit ben Hörnern vertheibigend, ταῦφος,

Αρ. Rh. 4, 468., Callim. Dian. 179., Opp. Cyn. 2, 103.

περέειν, ion. f. περείν, inf. fut. von πείρω. πεψητίζω, = βασανίζω, Hesych. Bei Plut. Mor. p. 839 C. will man dafür πελητίζειν foreiben.

2609105, d, eine Art Baumlaufer, Arist. HA. 9, 17.

ΗΑ. 9, 17.

πέρκα, ή, = ἀκρίς, Hesych.

πέρκαξ, ό, = ἱέραξ, Hesych.

περκάς, ἀδος, ή, = κρίξ, Hesych.

περκάτης, ου, ό, bas tleine Steuerruber (bon ben Crfinbern fo gen.), τὸ μικρὸν πηθάλιον, ἀπὸ τῶν εὐρόντων, Ηεσγαλ.; Κερκίται, ἔθνος Ἰνδικόν, ὁ χρῆται μικρῷ (cod. μακρῷ) πηθαλίω, ὁ καλείται κερκέτης, Phot. p. 157, 9.; Pausan. b. Bust. p. 1221, 28. anbers: ὁ δελφὶς ὁ παλούμενος περκέτης ἐστὶ μηχάνημα σιδηρούν, ὅ ἐξαρτάται τῆς νεώς, ὅταν ἢ ἀνεμος, πρὸς τὸ ἀντέχειν:

περκίδιον, τό, dim. bon κερκίς 1), Μοschus Prat. spir. p. 1080 Α.

περκίδοποιική, ἡ, (sc. τέχνη) bie Kunft

2, 191., Plut. Alex. 45. Mor. p. 341 B., Ap. lig, hintertiftig fein, Zenob. Proverb. 4, 50., Rh. 4, 1520. — 4) ber kleine Knochen Heaych., Arsen. Viol. p. 318.

α m Ellenbogen, = παραπήγιος, radius, νέρχωσις, εως, ή, είπ Χυδιουιώς απ Mutir. Poll. 2, 142. — 5) eine Pappelart, bie 3 its munbe, Paul. Aeg. 6, 70., Act. 16, 104.

Affe, bie Meertabe, corcopithecus, Strab. 15, p. 699. 703. 710., Artemid. onirocr. 2, 12, p. 160, 6 Reiff.

zeexógwvos, o, Rame eines Bogels, bevi-

τόκα, άλλά και τα φιστόκα, Arist. de part. anim. 4, 10., bgl. 2, 14.; κέρκους τὰς οὐρὰς οὐκ οἴονται δεῖν λέγειν. ἐπιχωριάζει δὲ κατα τὴν Χοίαν, βάρβαρον μέντοι νομίζεται, ΒΑ. p. 103, 6.), λαγώ, Ατ. Ης. 909.; χοίρου, id. Ach. 787.; ὄνου, Luc. Asia. 23.; Ιππου, Plut. Sert. 16.; ἐκτείνας τὴν κέρκον, Plat. Phaedr. p. 254 D. — 2) άbertr., bas mánns lide Glieb, (cauda, Hor.), Ατ. Thesm. 239. b) ber pentei, bie panbhabe, Luc. Lexiph. 7.— 3) ein bem Weinftod ſφάδλίζου Χρίετ, θηρίδιον τὰς αμπέλους βλάπτον ἢ ἀλεκιρυών ἢ ἀρουραίος μῦς, Hesych. — 4) σκεὐός τί ἐστιν ἡ κέρκος, ώσπερ και τρίπους ἢ θύρα χαλκῆ, ΒΑ. p. 271, 11., ΕΜ. p. 506, 17.— 5) bas λευι[ετῆτε, Cube, Schol. Bur. Phoen. 1263. 1263.

zenzoupos, o, eine Art leichter Schiffe, welche bie Apprier erfunden haben sollen, cercurus, Hdt. 7, 97., Ath. p. 208 F., App. Pun. 75; m. yave verb., DS. exc. p. 506, 61. — 2)

περχώπη, ή, eine Gilabenart, von ihrem nach hinten ausgehenden Ergestachel (περχοή), Alexis b. Ath. p. 133 C., Ar. ib. B., Liban. 4, p. 143, 24. Bgl. Eust. 3. II. 3, 152, p. 320. (Bei Ael. HA. 10, 44. steht περχώπαν, viell. περ κώπην zu fchr.)

νως τις πο ο gen, = παραπήχιος, radius, poll. 2, 142. — 5) eine Pappelart, bie 3 itsteres pe (Phot. p. 157, 8.), Arist. HA. 7, 5., Theophr. HP. 3, 14, 2. — 6) bie teils fòrmige Abtheilung ber Sigreihen im Theater, cuneus, Poll. 4, 123. 9, 44., Vitrav. 5, 6, 2. — 7) ber Paartamm, Ap. Rh. 3, 46. (Bahrich, von κέρχω = χρέχω, vol. Bal. μ. 1279, 45., EM. p. 505, 57. Bgl. κέρχω, λαι. (καφ δοιος, πονηφός, κακούργος ertl.), Aeschis. de fals. leg. 40.; opp. έλεύθερος, Synes. ep. 101.; κέρχωψ την διάνοιαν, Τheophyl. Sim. de fals. leg. 40.; opp. έλεύθερος, Synes. ep. 101.; κέρχων την διάνοιαν, Τheophyl. Sim. νέρχων σιος, έως, ή, (κερχές) bas Schlagen hes Genebes mit ber κερχές, bas Weben Arist. Phys. 7, 3.

κερχων, οπος, ό με διάνοιαν, πλοσος, διάνοιαν, την

μια. 10, 3, μερχίων, ωνος, δ, Rame eines Bogels, Λοί. χέρμα, τδ, (χείρω) ein kleines Stúd, κή, κέρχασι θηνας, δ, (χέρχος) der geschwänzte strab. 15, δεθ κετέαξε, cercopithecus, Strab. 15, 699. 703. 710., Artemid. onirocr. 2, 12, 160, 6 Reiff. χερχόρωνος, δ, Rame eines Bogels, δρνι- ματα, μιαροῦ πρέασθαι χέρματος την κέρχοφωνος, δ, Rame eines Bogels, δρνι- ήδονην, Kubul. δ. Ath. p. 568 F. — 2) χέρες, οῦς χερχορώνους φιλοῦσιν ὀνομάζειν οι πάσε. Απ. 15. 14. Βαστεπ, Brunck. Anal. 2, p. 294. — Βαστεπ, Βrunck. Anal. 2, p. 294. — Βαστεπ, Βνακεν, Βνακ

Θες, οὖς χερχορώνους φιλουσιν υνυματικός οὖς κερχορώνους φιλουσιν υνυματικός οὖς κερχορώνους φιλουσιν υνυματικός εξορήσατο ἀντλ τοῦ πρεχόλυρα, ἔστι δὲ τοῦτο καθός. τὸ δὲ κερχόλυρα ἤχητικὴ λύφα τὸ Αλκ. μ. 368 Α.; κατὰ τομικρὰ τὰ σώμαια, γὰρ κρίκε ἦχός ἔστι τῆς κιθάρας, Zonar. p. 1190.

πέρχος, ἡ, δετ Schwanz είπες Χρίετες (κέρκοχος, ἡ, δετ Schwanz είπες Χρίετες (κέρκοχος, ἡ, δετ Schwanz είπες Χρίετες (κέρκοχος, ἡ, δετ Schwanz είπες Χρίετες (κέρκοχος) το κακάδα οὐ μόνον πάντα τὰ ζφο-2) μυ Μάνιρε [chiagen, χαλκείην δαίμονα, Από. 11. 271.

11, 271.

περμάτιον, τό, dim. von πέρμα, Philippides com. b. Poll. 9, 88., Anth. 11, 346, kpict. dims. 3, 2, 8. 5, 2., Plut. Cim. 10.; απέστελλεν έπανόν περμάτιον, Ath. p. 260 Β. περματισμός, ό, bie βετβάσείμης, βετβάίμης, Olympiod. in BA. p. 1388.

περμαιεστής, ου, ό, (περματίζω) bet Gelb wechsler, Max. Tyr. diss. 2, p. 13 Marki., NT. περμοδότης, ου, ό, (δίδωμε) = bem vothy. Nonn. Jo. 2. 75.

Riodenfortfagen ber Rudenwirbet, Poll 2, 180. — 2) η, = άξίνη, Hesych.
περιας, ο, = περνοφόρος, Anth. 7, 709.

(f. Lobect. Agl. p. 27.).

πέρνη, ή, angef. von Herodian. π. μον. λ.
p. 33, 28. Bon ungewisser Botg, s. Giest über den Aeol. Dial. S. 284.

xequos, ou, o, u. xequos, eos, tó, die britt irbene Dyfericoffel mit vielen barauf befeftige

m. raūs verb., DS. exc. p. 506, 61. — 2) irbene Opferschaffel mit vielen datauf beskipten Gersisch, Opp. Hal. 1, 141. (Falfch neg-schoof), f. Arcad. p. 73, 12.)

περχοφόρος, σ. Arcad. p. 73, 12.)

κερχοφόρος, σ. (φέρω) geschwänzt, Arist. HA. 1, 5. 5, 5.

περχοφόρος, σν, (φέρω) geschwänzt, Arist. με 476. 478. Bgl. Lob. Agl. 1, p. 26 sq. περχοφοροίο, σν, σν, einem πέρχωψ eigen ob. dhnlich, b. i. listig, schlau, Synos. do prov. p. 108 C.

περχώπειος, σν, einem πέρχωψ eigen ob. αευγοφοροίο, die Opferschaffel (πέρχος) kie. 108 C.

περχοφόρος, σν, (φέρω) bie Opferschaffel (πέρχος), Alexie δ. Ath. p. 133 C., Ar. ib. Β., Liban. 4, p. 143, περροβέτης, συ, δ. (πέρως, βαίνω) br. αντιβίβθ

περοβάτης, ου, ό, (πέρας, βαίνω) bet auf Dorns, b. i. Bockefüffen Schreitenbe, hornfuffe Ilar, Ar. Ran. 230.

ύπην zu fchr.)
περαφόας, ου, ό, (βοάω) horntonent, Bein.
περαφοπέζω, wie ein πέρκων sein, muthwild ber mit Horn besegten Blote, Anth. 6. 94.

negolak, anos, o, (negas, olak) bie Laue, womit bie Segelftangen ob. Ragen von beiben Seiten an ben Maft gebunden u. regiert wur-

ben, Luc. Navig. 4 (piur.) bas. Gesnet.

περόπωπος, ον, ε. περώπωπος.

περόπωπος, ον, ό, (περωπωπος.

περοπλάστης, ου, ό, (περωπλάστω) mit
bem Kamm schmüdend, ber Haarträusler, Archil. 5. Plut. Mor. p. 977 A. u. Schol. 3. Il.

24, 81. Bgl. Poll. 2, 32., Hesych.

Theocr. 5, 145.

bie Segelstange ju ziehn, Hesych.

\*\*xeovreachoc, o, ber lebermuth, Stolz,
Phot. p. 158, 7.; von

negovriam, eigentl. von Thieren, bie auf κερουτιαν, eigenti. von Abiecen, die auf die Kraft ihrer Hörner trogen, od. die Hörner mit Kopf und Naden drohend in die Höhe werfen, übertr. von Menschen, die den Kopf hoch tragen, wie das Lat. cornua tollere, aumere, Ar. Eq. 1343. (Bei Heaych. ift sur κερουτίαι, γαυριαί, mit Palmer. zu lesen

περουτικ, γαυρικ., απι καιποί. za κερουτικ, γαυρικ., απι καιποί. za κερουχός, (δος, ή, bes. sem. zu κερούχος, Φότητε habend, gehörnt, Theocr. 5, 145.

περούχος, ον, (έχω) Φότητε habend, gehörnt, †. — 2) = περαιούχος, bit Etgels kange haltend, kat. oeruchus (so. sunin), Val. Flacc., Lucan.

περογόρος, ον, (φέρω) = περασφόρος, gebornt, Eur. Bacch. 690.; ελαφος, Poll. 5, 76. (3m RM. p. 230, 40. u. b. Hero-dian. epim. p. 206. περωγόρος, f. aber εοδ. g. Phryn. p. 695.)

περόχουσος, ον, (χουσός) mit golbenen Hornern, Orac. Sib. 5, p. 618.
πέρσας, part. aor. 1. zu πείρω, w. j.

πέρσιμον, τό, nannten Einige, was il. 24, 81. an ber Angelichnur πέρας βοός heißt. S. bas. Schol. Victor. Bei Heaych. γέρσυμον (schot. γέρσιμον), άπρον άλιευτικοῦ παλάμου.

xεοτομέω, f. ήσω, (κέρτομος) neden, vet: κέρχνω, = κέρχω, 1) trans., Hippock. fpotten, vetjohnen, schmaden, lastern, sticken, p. 553, 52. — Pass., Hippock. p. 479, 51. abs. Il. 16, 261. Od. 8, 153.; oft m. έπέεσσι, —2) intr., Hippock. p. 544, 45. — Dav. μ. im part. m. άγορενειν, Hom.; κερτομών κερχνώσης, ες, (είσος) troden, ταυή, φείξες, λέγεις τάσε, Soph. Phil. 1219., Gal. 14, Hippock. p. 807 B. u. sont: άγγεια, b. i. κρω-

περτόμησις, εως, ή, bie Berfpottung, ber Dohn, Soph. Phil. 1220.

περτομία, ή, = b. vorhg., nur im plur., Il. 20, 202. 433. Od. 20, 263.

περτομικός, ή, όν, zum Spott ob. hohne neigt, Schol. II. 16, 261. — Adv. -κούς, geneigt, Schol. II.

περτόμιος, ον, nedenb, spottenb, bobnenb, Hom. (nut neutr. pl. περιομίοις επέεσσι προσαυδάν, έρεθίζειν, πειρηθήναι, mit Spotts, περόστρωτος, ον, (στρώννυμι) mit Dorn προσαυδάν, έρεθ/ξειν, πειρηθήναι, mit Gotte, δείας το cerostrotus. S. die lat. Ext. προσαυδάν, έρεθ/ξειν, πειρηθήναι, mit Gotte, δείας προσαυδάν, έρεθ/ξειν, πειρηθήναι, mit Gotte, δείας προσαυδάν (ορπε έπεσσι), II. 1, 539. Od. Dorne kosses, (δος, ή, desch. Ag. 641. γ. 474.; όργαί, Soph. Ant. 946.; γλώσσαι, περουλχίς, (δος, ή, desch. Ag. 641. β. 474.; όργαί, Soph. Ant. 946.; γλώσσαι, ή άπο των περάτων έλκομένη, Schol. περίνομος, ον, (κέαρ, τέμνω) εigentil. her settled and the settled has a settled her settled has a settled her settled her settled has a settled her settled has a settled her settled

κέρτομος, ον, (κέαρ, τέμνω) eigentl. herge foneibenb, hergtrantenb, bab. neckenb, Theocr. 5, 145.

περουλχός, όν, (πέρας, ξίχω) an ob. mit bonend, bergetend, beigimpfend, περουλχός, όν, (πέρας, ξίχω) an ob. mit bonend, bergetend, beigimpfend, περιομα ben hornern ziehend, Hesych.

παιδάν); ποροί, Hdt. 5, 83.; π. παὶ τωθα-χουίου, Said.: abhyt der Bogen seighte, Soph. στική δεχησις, DH. 7, 72.; π. παὶ τωθα-περουλικά, ber am horn, am Bügel gespannte Bogen, Kur. Or. 268.

Βοgen, Kur. Or. 268.

Βοgen, Kur. Or. 268.

κερουτιασμός, ό, der uebermuth, Stolz, καρυτιασμός, ό, der uebermuth, Stolz, καρυτιασμός, ό, der uebermuth, Stolz, καρυτιασμός, ο, der uebermuth, Stolz, καρυτιασμός, το με uebermuth, Stolz, καρυτιασμός, το με μεθετματή με καρυτιασμός το με μεθετματή με μεθετματή και το μεθετματή και καρυτιασμός, το μεθετματή και καρυτιασμός, το μεθετματή και καρισμέσει επικ. Alc. 1128.; αρμονία, να μερούλει το μεθετματή και το μεθετματή και το μεθετματή και το μεθετματή και το καρισμέσει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία, να μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία, να μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία, να μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία, να μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία, να μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία, να μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία, να μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία, να μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία, να μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία, να μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία, να μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία, να μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία, να μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία, να μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία, να μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία μερούλει επικ. Δια το μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία μερούλει επικ. Αlc. 1128.; αρμονία μερούλει επι

xερχάλεος, α, ον, (xερχω) troden, ταυβ, beiser, βήξ, Hippocr. p. 1215 D.; xερχαλεον υποσυρίζειν, id. p. 1211 Κ. χερχάω, = χερχώ, ξχέρχα κατὰ σπλῆνα,

πέρχαυ, — περχώς, το και Επροσε. p. 1134 G. περχμός, δ, = πέρχνος, Hippocr. p. 1217 F. (pl., mahride. πέρχνοι ξυ [dpr.)

περχνάλέος, α, ον. = περχαλέος, Gal. (?). περχνασμός, ο, bie Arodenheit, Rauhigkeit bes Dalfes, Deiferteit, Gal. lex. Hipp.; von Hesych., wo aber  $ze e \chi \nu \ell \omega$ ,  $= z \ell e \chi \omega$ ,

περχνέω, = πέρχω, Hesych., wo aber πέρχνει f. περχνεί δι [φτ. περχνης, ήδος, ή, ber Thurmfalte, tinnunculus, wegen seiner heisern Stimme, Ar. Av. 304. 589.: περχνηδας ετμάhnt Kubul. b. Ath. p. 65 B. als epbare Bogel = πεγχρίς. πέρχνος, ό, (πέρχω) bie Rauhigkeit bes Φαίξε 60b. ber kuftröhre, Gal.: übhpt bie Rauhigkeit, τραχύς χελωνης πέρχνος ξεπνίσιαται, Soph. fr. 278 Dind. (nach Klansl.) — 2) ή, (butch Buchstabenumstellung) = πέγχρος, οδιως δνομάζουσι την πέγχρον οδ Ίωνες, Gal. τως δνομάζουσι την χέγχρον οί 'Ιωνές, Gal.
12, p. 395 F. Bgl. Balden. 3. Ker. Phoen.
1395.: bb. b) τραχύ τι έν τοις ένωιίοις, Phot.
p. 158, 15. c) ο των άργυρείων χονιορτός,
Poll. 7, 99.

περχνόω, 😑 πέρχω, Hesych.

χείας ἀνωμαλίας ξχοντα, Brotian. p. 200.—
2) act. heiser machend, Gal. 12, p. 395.

πέρχνωμα, τό, die Arockenheit, Rauhigkeit,
Pelferteit, Hesych.

πίζης Μαίτει), cestrum, Plin. 35, 11, 41. ftischen Malerei), cestrum, Plin. 35, 11, 41. Bgl. John Malerei ber Aiten p. 206 ff. αερχνωτός, ή, όν, (κερχνόω) rauh ges κέστρος, ό, von Heaych. ertl. burch: macht, περχνωτά = τετορνευμένα, Hesych. macht, περχνωτά = τετορνευμένα, Hesych.

† πέρχω, 1) trans. ταιψε, heiser machen. —
2) intr. u. Pass. heiser sein. Bom Con ber gotenme eines heisern Menschen. Dav. die Forsmen περχάω, περχνόω usw. Stammw. ist καστροσφενδονη, ή, eine im Kriege mit der Vasitam, tinnio, strido, wovon auch περχάς man wie mit einer Schleuder Steine wars, herkommt, welche bei ihrem hins u. hersahren einen sonam stridulum von sich gibt.

† περχώδης, ες, = περχνώδης.
περφός, ό, (κέρας, φίθή) ber Hornblaser, καστροφύλαξ, απος, ό, (φύλαξ) der Lufser über die Geschosse (κέστροι), Bluscr. 1, περχφός, ό, (κέρας, φίθή) ber Hornblaser, πεστροφύλαξ, απος, ό, (φύλαξ) der Lufser über die Geschosse (κέστροι), Bluscr. 1, περχφός, ό, (κέρας, φίθή) der Hornblaser, μεστροφομένου, mit einem spiklagen Cisen steden.

\*\*Εστρος δ, δ, von Hesych. erkl. durch: ή έν τι τρομον στερμάτων ή έν τι τρών στερμάτων ή έν τι τρών τραμένου το κέστροσμένου, ή, είπε im Perseus ersundene Bursmachen, mit einer Schleuder Steine wars, betsen. † κεστρόω, mit einem fpigigen Gifen flechen: gufpigen. — Dav. Gloss. Steph. schop. π. σχεδ. p. 37. (Richtiger κερόκωπος.)

πεσυνία, ion. = κερατέα, Theophr. HP.4,2,4.

πεσυνται. ep. 3 ul. coni προσι περώπωπος, ον, (κώπη) mit einem borner-nen Griff, ξίφος, Basil. gramm. p. 40., Moschop. π. σχεδ. p. 37. (Μάβτίσετ κερόκωπος.) [ρίβτίσει gtűhenden Cisen, Plin. 35, 40. 41(1). κερωνία, ion. = κερατέα, Theophr. HP.4,2,4. κερωνία, ion. = κερατέα, Theophr. HP.4,2,4. κερώνναι, ep. 3 pl. coni. praes. pass. zu gespitets u. an der Opide gebranntes Doly κεράννυμι, zurūdzustūhren auf eine Ε. κέ- (wie Psahet, die man in die Crde secht), Hegama, II. 4, 260. μεσώνυξ, θχος, ό, ή, (κέρας, ὄνυξ) mit καυστα, Plin. 11, 37, 45. [. κέστρον 2]. βότηετη Dusen Ob. Klauen, Πάν, Dionys. por. κέσιως, ό, είη chirurgisches Instrument, b. 1935. Bgl. κεροβάτης. μεσώνος, ον, β. κεροφόρος. μεσώνος οι μπρί δ. έκειτο, β. κερίμαι. II. 3, 453. [Said.] 995. Βgl. περοβαίης.
περωφόζος, ον, Γ. περοφόζος,
πέσκειο, ion. impf. Γ. έχειτο, Γ. κείμαι.
πεσκεον, τό, bet Berg, die Petde, Herodes
b. Stod. Flor. 76, 6. Bgl. Hesych.
πεστός, ή, όν, (κεντέω) durchflochen (mit bet Radel), gestidt, tμάς, der gestidte Bruste gårtel der Apdrodite, il. 14, 214. — 2) spåter als sudst. δ, der Gårtel (des. der Apdrodite), cestus, Luc. dial. deor. 7, 3. 20, 10., Alsindr. 1. 37. das. Beraler. Bas. Denne 2. II.

Δείνθμαν γαίης, Theogn. 243 (jegt κείνθμασι γαίης, Τίνος, δ, — κείνθμών, Ι.Ι. 13, 28, cestus, Luc. dial. deor. 7, 3. 20, 10., 11, p. 495 (nady codd.).

κείνθμαν, ωνος, δ, (κείνθω) jeder verboru.
κείνθμαν, ωνος, δ, (κείνθω) jeder verboru.
κείνθμαν, ωνος, δ, (κείνθω) jeder verboru.
κείνθμαν, ωνος, δ, (κείνθω) jeder verboru. hen wollte, nannte man ihn erfaig (ben gafter) u. spottweise umgekehrt auch so einen hungerleiber (Phot. p. 158, 22 sqq.). S. die Beisp. b. Ath. p. 306 E. sqq., Arist. HA. 5, Aesch. Suppl. 759.; κεῦθος νεκύων, Soph. Ant. 812.; οίκων, Bur. Alc. 875.; κεύθει νηοῦ, = ἄδυιον, Musan. 119. poet. Β. κεύθω, f. κεύσω, aor. 2. ἔκῦθον, ep. κύθον (coni. mit ep. Redupl. κεκύθω, d. 11.; zeorgeis opuntel, Strab. 4, p. 182. Bgl. Schneider. bist. liter. pisc. p. 172. — 6, 303.), pf. xéxevsa, (verw. mit xuw, xulu) . Note, pino, p. 1/2. — 6, 303.), pl. nextora, (betw. mi xwa, xwi, in [orgevis sein, Henych. bergen, verbergen, versteden, ps. in side tern wie ein xe-side verborgen halten, σσο πιώις ηθε im. von χεστορίνος, Clo-χέχευθεν, ll. 22, 118.; οίον τι ποιον νηθο ξεχευθεν, οιλ. 9, 348.; οπότ αν σε θόμο χεστορίς (?). Αμαχαρος και σύμω διά διάλ υποδιέσειση. b. i. πεστρεύω, hungrig, nuchtern wie ein πε-πεστρινίσπος, ο, dim. von πεστρίνος, Cle-arch. b. Ath. p. 332 C. εκεκύθει, Od. 9, 348.; οποτ αν θε υδικ κεκύθωσε καὶ αὐλή, bid umfdliessen, b. i. wann bu im Borhof bist, ib. 6, 303. (s. Rissa ξ. 3, 14.); δ μιν κύθε φώριον άγρην, Bratosth. b. Schol. ξ. Αρ. Rh. 3, 802.; ν-ψαι καθαρμῷ τηνδε την στέγην δσα κεύθει, Βορh. OT. 1229.; τόδε κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος,

πεστρίνος, ό, = πεστρεύς (?), Anaxandr. b. Ath. p. 307 F. — Phot. p. 159, 13., ΚΜ. p. 506, 45., ΒΑ. p. 271. erllaren πεστρίνοι ουτό τόμια και τεμάχη των Ιχδύων. κεστρέτης, ου, ό, οίνος, mit κέσιρον angemachter Bein, Diose. 6, 54. id. El. 1109.; & κέκευθε δέλτος ἐν πιυχαῖς, ἡ bet haupt, tuth, ώς ἐν κ. εἰκεῖν, Plat. Kur. IA. 112.: bef. von Aobten, δπου κύδε γρηρ. 166 C.; τὸ πληθος εἰπὰ ἐν κ., Χοπ. γαῖα, wo tho bie Tede biggt, b. i. wo et cobt liegt, Od. 3, 16., Aesch. Pr. 570., Anth. 7, 300.; ων ήδε κεύθει σωματ' Ιδαία κόνις, Ευτ. Hec. 325.; pass., εἰσόκεν ἐγών ἄιδι β. 16 D.; ώς ἐν κεφαλαίοις πάλν ἐπανελετεύθωμαι, b. i. in ben Φ. hinabsinte, Il. 23, 244., ἀνδράσι κευθομένοισι, Ττγρhiod. 76. b) überte., ver hehle n, ver hauge, γομμό, ἐν η γεσίν, ἐν λιαθος κομλος γομφό, ἐν ἐνράλει θεν κεφαλαίως, ἐν κεφαλαίως καλιν ἐκτοπο. b. (gew. mit νόφ, νοήμασι, θνιμό, ἐν ἐνράλει θν. 190. 1, 65, 5. 3, 59. μ. ἐπλ κεφαλαίων, Λομ. 1390, 24., Aeschin. p. 34, 7: τὸ κεφαλαίω, ἐν η γεσίν, ἐν λιαθος κομλος ποιήτα, που το καιν κεύθειε θιμά βοωνόν οὐδὲ ποιήτα, που το καιν αγείν, που κείθως ἐν κεφαλαίως καν κευθικεί τὰ im Gemâthe Epeije που κετοπο, b. i. ihr κείβι, δαδ ihr ευαθ in Epeife werb.); ορρ. ἀκορθώς, Luc. Nigr. 1. b) bei ben αν κετοπο, b. i. ihr κείβι, δαδ ihr ευαθ in Epeife νει κευθικεί το κευθος καιν κευθικεί κοι ποι καιν κευθικεί και μα το καιν κευθικεί και μα το καιν κευθικεί και διαθος κενευθικεί και διαθος κενευθικεί και και διαθος και διαθος κενευθικεί και διαθος κενευθικεί και διαθος κενευθικεί και διαθος κενευθος και το και πατοδς κενευθος και το και πατοδς κενευθος και το και πατοδς κενευθος και το και πατοδς κενευθος και το και πατοδς κενευθος και το και πατοδος κενευθος και το και πατοδος κενευθος και το και πατοδος κενευθος και το και πατοδος κενευθος και το και πατοδος κενευθος το και πατοδος κενευθος και το και πατοδος κενευθος και το και πατοδος κενευθος και το και πατοδος και πατοδος κενευθος και πατοδος και πατοδος και πατοδος και πατοδος και πατοδος και πατοδος και πατοδος και πατοδος και πατοδος και πατοδος και πατοδος και πατοδος και πατοδος και το και μεθος το και πατοδος και πατοδος και πατοδος και πατοδος και πατοδος και πατοδος και πατοδος και το και μα το και μεθος και με το και μεθος και με το και διαθος και πατοδος και με το κα

τελευτα, τα. Gorg. p. 453 A. δ. u. A.; αυτολ συνεληλίθατε, αὐτό δὴ τὸ κ. Μακεδόνων ἄπάντων, Luc. Herod. 8. u. δ.; ῷ τὸ τῆς στάσεως κ. ἡσαν, App. Civ. 5, 45.; αὐτὰ δὴ τὰ κεφάλαιά μου τῶν μαθημάτων, Luc. Pisc. 14. baf. bie Xnm. p. 172.; κ. τοῦ πολέμου, bon tint Stabt, ark et sedes belli, αὐτὰ δὴ τὰ κεφάλαιά μου τῶν μαθημάτων, Luc. Pisc. 14. das. die Anm. p. 172.; x. τοῦ πολέμου, von einer Stadt, arx et sedes belli, App. Civ. 5, 23.; ἐν τῷδε τὴν νίκην καὶ το κεφάλαλγάς, ε. ήσω, Kopsigmerz haben, Gal. 6, p. 589, 7. u. δ.; von το κ. τοῦ πολέμου τιθέμενοι, ib. 82.: ber daupt fum me, der daupt in halt usw., βεαχυτάτω δ ἄν κεφαλαίω μάθοιτε, Thac. 1, 36.; ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων Εὐριπίδη, primam faciem, Antiphan. δ. Ath. p. 134 C.: dh. ἐν κεφαλαίω usw., ber daupt auft. her daupt

πεικαλαία, ή, (κειφαλή) eingenungelters, σός, Gal. 4, p. 657, 6. — Med. = act., κειφαλαίον, τό, δα δ ben Kopf Bilbenbe, εκιφαλαίον, ύκου φέρω, κειφάλαια παμμεγέθη δύο, Sotades b. Ath. p. 293 B.; δα κορf vermunden, Marc. 12, 4. Το καταγωίλος δος Καθος) (μπαραγώλος δος Καθος) (μπαρα

πεφαλαίωμα, τό, die zusammengezogene Dauptsumme, Hdt. 3, 159.
πεφαλαίωσις, εως, ή, die Zusammensassung mehrer Begriffe in einen Dauptbegriff, Schol. Soph. OC. 912.: die summarische Behandlung,

**zeφάλαλγικός, ή, όν. 3 um Kopffcinerz ge-** neigt, baran leibend, Gal. 6, p. 425, 2. 438, 5., Sext. Emp. Pyrrh. 2, 52. — 2) act. Copffcinerz verursachend, Ath. p. 26 C. 53 K. Ranbe eines Sefaßes, Theocr. 8, 87.: von \*\*xεφάλαλγός, όν, = xεψαλαλγής, Kopffcinerz verursachend, Plut. Mor. p. 133 C. Tκάψου ποταμοῦ, Hdt. 4, 91. b) übetti. (wabrich. xεφαλαλγές 21 schr.). (wahrich. nechaladyes gu fchr.).

πεφάλαργέω, = πεψαλαλγέω, Hesych. 8. V. ωτοχοπεί.

xeφάλαργία, ή, f. xeφαλαλγία.
xeφάλαργία, (άρχός) Anführer bes Heeres sein, Bust. op. p. 277, 78.
xeφάλή, ή, ber Kopf, bas Haupt (ber Menschen u. Ahiere), xeφαλήν τε καί δμματα
Σοικας νείνοι. Od. 1. 208 · st. δ. άνες τοι πεφαλή, ή, ber Kopf, das Haupt (ber πεφαλήν, η, ber Kopf, das Haupt (ber πεφαλήνερετης, ου, ό, (άγειρω) eigti. da ξοικας κείνω, Od. 1, 200.; εί δ΄ άγε τοι γερετηαππίετ, nach dem Homer, νεψεληκομαλή κατανεύσομαι, Il. 1, 524. u. δ.; des Pericles, wegen seines großen Kopfes, Plut. David 2 δοιχας κείνφ, Od. 1, 208.; εὶ σ ᾶγε τοι γερέτης το 
κεφαλῷ κατανεύσομαι, Il. 1, 524. u. δ.; 
ξε πόδας ξα κεψαλῆς, του Κορβ bis zu ben 
καβεία, Il. 23, 169. (άνειτι. τὰ πράγματα 
ξα τῶν ποδῶν ξε τὴν κεφαλὴν σοι πάνι' 
ξοῦ, Ar. Pl. 649.); πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν 
κεφάλην 
γλῶσαν ᾶκραν [ιπτεὶ θερίσας, Soph. Ai. 
238. Βεὶ Αενεί. u. Soph. nur bieft 2 Ετ.; 
δ. bei Kur., bάufig b. ben Com. u. ben άντι 
gem Schrift. b) άνειτι., σὲ μὲν ξμαντοῦ 
κεφαλὴν ἡγοῦμαι, ΙΙάτροκλος δέ μοι χεῖρες 
ῆν, Philostr. Her. p. 200. — ἐπὶ κεψαλαῖς 
Κορβ, ξωπ 
τινα περιφέρειν (άψηί. wit: auf ben Φάηθει 
καραλὴν, ένει Φαίε u. Κορβ, Dem. p. 
1042.; topfáber, τὸ θεῖσθαι, Hdt. 7, 136., 
DH. 7, 36., Luc. Tim. 38. u. δ., Φετε 
mann zu de conser. hist. p. 89 sq. — τὸ 
καφαλὴν δόωρ, bas κεgenwaffer, Theophil. 
Τλεορλίι. 
ποιά κεφαλὴν δόως, bas κεgenwaffer, Theophil. 
κεφαλὴνος. 
περιφέρειν (
λει τίπος 
κεφαλὴνος. 
κεφαλὴνος. 
κεφαλὴνος. 
κεφαλὴνος. 
κεφαλὴνος. 
κεφαλὴνος. 
κεφαλὴνος. 
κεφαλὴνος. 
κεφαλὴνος. 
κεφαλὸνος. 
κεφαλῆνος. 
κεφαλῆνος. 
κεφαλῆνος. 
κεφαλῆνος. 
κεφαλος. 
κεφαλος. 
δο δο ξο μυτ, αίς εθείξε (wie κάρα, w. 
ξ. Ε. 1203.), πολλᾶς λφθίμους κεφαλας 
δοδες, Dio 
κεφαλῆνος. 
κεψαλίς, 
δοδες, Dio 
κεφαλίς. 
δοδες, Dio 
κεφαλῆνος. 
κεψαλίς. 
δοδες, Dio 
κεφαλίς. 
δοδες, Dio 
κεψαλίς. 
Κεκβάλος 
δοδες, Dio 
κεψαλίς. 
κεψαλίς. 
κεφαλίς 
κεφαλίτει 
δοξες το 
κεφαλῆνος. 
κεφαλίνος 
κεφαλος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κεφαλίνος 
κ

Wenschen ob. die Person selbst (wie κάνα, w. s. S. 1203.), πολλάς ληθιμους κεφαλάς Αιδι προϊάπτεν. II. 11, 55.; τον έγω ττον Ισον έμη κεφαλή, den ich ehrte wie mich selbst, ib. 18, 82., Od. 15, 262. u. δ.; φελη, ηθεξη κ., theuere Daupt, II. 8, 281. 23, 94., Plat. Phaedr. p. 264 H.; dία κ., Eur. Rhes. 226.; δεία κ., Themist. p. 55, 31 Dind. u. δ.; μιδιά κ. p. Dem. p. 278, 559, 6. u. δ., Ar. Ach. 285. Bgl. Watth. Gr. §. 430. S. 798.; δ. κατά κεφαλήν, viritim, Arist. Pol. 2, 10.; δb. δ πολυπραγμοσύνη νυν ές κεφαλήν

zeφαλήν ἐπιτιθέναι, caput, fastigium imponere, Plat. Gorg. p. 505 D. Tim. p. 69 A. Plut. Pomp. 32. β. Χ., ωσπερ κεψαλήν ἀπο Joural rois eloquerois, Plat. Phileb. p. 66 D. — 5) bie Dauptperson, bh. ber XB suprer, (vgl. le ches, il capo), Leo Tact. 3,6.

πεφάληθόν, adv. topfartig, Opp. Cyn. 3, 437. (Schneiber πεφαλήψων nach Gesner.) πεφαλήτης, ου, ό, ί. πεφαλίτης.

πεφάληφι, op. als gen. u. dat. zu πεφαλή, II. 10, 39. 11, 350.

xεφάλιχός, ή, όν, ben Kopf betreffeth, Kopfs, ξμπλαστοοι, Pflaster für Kopfmunden, Gal. 13, p. 698. u. d.; δυνάμεις, Diose. 3, 55.; τρέχες, Eust. op. p. 229, 9. b) den Kopfs, das Eeben angehend, Lebenss, τειωφία, Theophil. inseit 1 10 178. — Adv. σνίς. Theophil. instit. 1, 10, 178. — Adv. -xως, xολάζειν, am Leben strafen, Hdn. 2, 13, 18. χες άλενη, ή, ber hinterste Theil ber Junge, auch γεῦσις gen., als Sig bes Geschmads, Poll. 2, 107.

κεφάλινος, ό, ein Meerfisch, = βλειβίας, Dorion b. Ath. p. 306 F. (Bei Hesych, falfch

χεφαλήνος.) χεφάλιον, τό, dim. von χεφαλή, άχαν-δώδες, Diosc. 3, 6. μ. δ., Plut. Mor. p. 649Β.

κειζάλίς, ίδος, ο, dim. von κεφαλή, bas Kopfchen, capitulum, bas Ropfende, σχορόσου, | Ropfchen, capitulum, bas Ropfenbe, σχορόδου, bie Rnoblaucholle, Luc. dial. meretr. 14, 3.; χιόνων, Geop. 14, 6, 6.; βιβλίου, ΝΤ. (Hebr. 10, 7.): bie Zinne, Eust. p. 903, 6. — 2) eine Ropfbebechung, Arist. rhet. 2, 19. — 3) b. Polyaen. 3, 9, 38. sind κεφαλίδιε = σχοινία nach Leo Tact. 20, 190. κεφαλισμός, ο, b. Arist. Top. 8, 12. sind κεφαλισμοί nach Alex. Aphrod. bie Multiplie fation ber einzelnen Zohlen bis 10. also unser

bb. κατά πεφαλήν, viritim, Arist. Pol. 2, 10.; 
bb. b) πολυπραγμοσύνη νυν ές πεφαλήν 
τρέποις εμοί, tehre auf mein Daupt zurück, 
Ar. Ach. 833.; οίς αν είκότως καὶ δικαίως 
την τών γεγενημένων αίτιαν έπὶ την κ. 
αναθείεν απαυτες, b. i. auf beren Daupt Alle 
mit Fug u. Recht bie Schuld ber Creignisse 
legen barten, Dem. p. 323. ξ. Ε.; ές πεφαλήν 
τοι, in caput tuum vertat, Ar. Pl. 526., 
Phat. Kuthyd. p, 283 Ε. — 3) bas Daupt 
als Sig bes Lebens, bh. bas Leben selbst. 
εμή κεφαλή περι δείδια, ich süchte sür meis 
nen Kopf, b. i. sür mein Leben, Il. 17, 242.; 
απεισαν σύν σφήσιν κεφαλήπεν, sie büsten 
σμος, Schol. ξ. Luc. dial. meretr. 12, 5.

ep πειραλή περι σείδια, to firchte für meis et brev. vit. 6., Theophr. HP. 1, 6, 8. 7, 2. 8. nen Kopf, d. i. für mein Leben, II. 17, 242.; απεισαν σύν σφήσιν πεφαλήσιν, sie bößten es mit ihrem Leben, ib. 4, 162.; παραθέσθαι προς, Schol. 3. Luc. dial. meretr. 12, 5. πεφαλός, das Leben aufs Spiel sten, Od. 2, 937. — 4) von leblosen Dingen, der Kopf, das Kopfband, Jo. Chrys. 1, p. 295 A. ed. 2, 937. — 4) von leblosen Dingen, der Kopf, gegialet, κομός, δες, (είδος) topsförmig, wie spanforder, Roll. 2, 138. d. 3 δοχεως (opp. πυθαήν), Arist. HA. 3, 1.; αί κεφαλαί τῶν γιαρος, Ruduse, Poll. 7, 121.; σιά ανου, Arist. de part. anim. 2, 8.; σκοφόδου, Ar. Pl. 718.; πειξέχει, ον, (θλάω) mit gequetse

Tem Ropfe; το κες αλόθλαστον, ble Quets found am Ropfe, Theophr. HP. 9, 20, 4.

κες άλοκεουστης, ου, ο, (κερούω) ben Ropf foldagend od. Rechend, so hieß eine Art phalangium, gem. κρανοκολάπτης gem., Act. Totrad. 4, 1, 18., Schol. Nicand. Ther. 764.

† κες άλομακτρον, τό, (μάκτρον) Από gum Abtrochen bes Ropfes.

κες άλομακτρον, τό, μέρος εν τῷ πλοίφ ἢ κόσμος ἢ τὰ ἐρείσματα, Hesych.

κες άλοριζος, ον, (δίζα) mit topfartiget, δ. i. ἐποθίζετο, bollenartiger Burgel, Theophe.

HP. 1, 14, 2. 7, 2, 1. CP. 6, 12, 1.

κες άλος, ό, ein Meerfilch mit großem Ropfe, Ruthydem. b. Ath. p. 307 B., Arist. HA.

5, 11. 8, 2.

zegedloroμέω, ben Sopf abschneiben, ge-braudlicher καυατομέω, Theophr. in BA. p. 104, 31. Bgl. Phrynich. p. 341.; von

πεφάλοτόμος, ον, (τέμνω) den Ropf ab-fcineidend, Strab. 11, p. 531. πεψ άλοτοδιπάνον, τό, (τούπανον) der Ropfs, Schadefohrer, Gal. 2, p. 399 F.

κει άλώδης, ες, = κει αλοειδής, δίζα έλλεβόρου, Theophr. HP. 9, 8, 4

περυρου, incopar. Hr. 9, 8, 4.

πεψάλωτός, ή, όν, mit cinem Ropfe, πράσον, αική allein πεφ., porrum capitatum, fonft γηθυλλίς, Dioso. 2, 178., Ath. p. 371 Ε., Artemid. 1, 67.; γογγυλίς, Geop. 12, 1, 8.

Knoter nannen auch fo ben θύμος, Dioso. 3, 38.

κεχάλασμένως, adv. part. pf. pass. von χαλάω, fchiaff, locter, Gal. 2, p. 398 Β. κέχανδα, pf. 3u χανδάνω, w. f. κεχάργκα u. κεχάρημαι, pf. 3u χαίρω. κεχαρησέμεν, ep. inf. fut. act. ju χαίρω. κεχαρήσεται, ep. 3 sing. fut. med. ju χαίρω. κεχαρηώς, ep. u. ion. part. pf. act. ju

χαίρυ.

xexageσμένος, η, or, part. pf. zu χαρί-ζομαι, angenehm, annehmlich, reizend, wohle ζομαι, αηςεπεήμη, αππεήμπιο, τείχεπο, φοήιgefülig, [. χαρίζομαι: compar. πεχαρισμενώτερος, Acl. ΗΑ. 12, 7.: superl. πεχαρισ
ομενώτατος, Alciphr. 3, 65. — Αδν. πεχαοισμένως, Ατ. Ach. 248.; πράττειν, Plat.
Phaedr. p. 273 Ε.; ἄρχειν, Isocr. p. 17 Ε.;
εἶπεῖν, id. p. 65 Β.; ὁ ὑειν, ΒΑ. p. 44, 30.:
gern, DS. 17, 47.: superl. πεχαρισμενωτατα,
Χεπ. Hipparch. 1, 1.
πεχάριτωμένως, adv. part. pf. pass. von
χαριτόω, αηςεπεήμη, willfommen, Schol. Ar.
Ach. 847.

Ach. 847.

zezagolara, ep. 3 pl. opt. sor. 2 med.

πεχάροιαια, ep. 3 pl. opt. aor. 2 med. f. πεχαροιτιο, ξυ χαίνω.
πεχαροιτιο, ξυ χαίνω.
πεχαροιτιο, ep. 3 pl. aor. 2 med. ξυ χαίφω.
πεχαροιτιο, ep. 3 pl. aor. 2 med. ξυ χαίφω.
πεχαροιτιο, ep. 3 pl. aor. 2 med. ξυ χαίφω.
πεχαροιτιο, ep. 3 pl. aor. 2 med. ξυ χαίφω.
πεχαροιτιο, ein Spottname für die Atherner, wegen ihres missigen und neugierigen Bessens, die G affen der (Bos), Ar. Kq. 1263.
πεχαρούσως, adv. part. pf. bon χαίνω, gάβω nend, mit offenem Brunde, Moor. p. 404.
πεχαρούδης, ες, (κέχαρα, χαίνω) offen fies bend, BA. p. 697, 30.
πεχαρούσος, adv. part. pf. pass. von Sorge tragend

πεχιασμένως, adv. part. pf. pass. von χιαίω, hbergwerch, freuzweife, Theol. arithm. p. 19, 34.

xexlados, part. pf. 2. zu xlajo, w. f. zerliayza, pf. von zliaira. zerliayza, part. pf. von zlia.

11. 9, 234.

χήβος, ό, eine Art geschwänzter Assen, ber brunte simia Diana Linn., ber bruntrothe s. mora ob. rubra Linn.), Arist. HA. 2, 8., Gal. 4, p. 557 sq. — Bei Strab. 17, p. 812. keht κείπος, ό, mit der Erkl. τό μέν πρόσωπον ξοικός σατύρυ, τάλλα δὲ κυνός καὶ ἄρχτου. μεταξύ (κήπος, v. einige codd. κήβος. Bgl. 16, p. 775.) — Χιιά κήπος b. Agatharch: in Phot. bibl. p. 455, 9., Act. u. DS., ſ. u. zηπος 3. G.

2ηπος δ. C.

χῆγχος u. χῆχος, ion. B., nur in der Bres
bindg ποι χῆχος; von den Gramm. durch ποι
γῆς; wo h in des Landes ertl., Ar. u. Phorecr. b. EM. p. 682, 62. Rach Apollon. de
adverd. p. 496 F. aus χῆ ion. f. πῆ u. ἄγχος ξίας. Herodian. epimer. p. 66. ertl. es χος 3195. the total προ μικρού. Bgl. über diefes B. Bernhardy Eratosth. p. 227 aq., weichtes meint, daß es durch Synkope aus κήναχος von κήνος, = κείδι, entflanden sei. S. Bergk.

rel. com. Att. p. 207.

χήγω, dor. f. χάγω, b. i. και εγω.

κηθάζω, = καθαίζω, Hesych.

κηθάζω, = μεριμνάω, Hesych.

κηθαίνω, = μεριμνάω, κέρας, σχάζα-Spor, Hesych.

χηθεία, η, (χηθος) bie Beforgung (bef. ets nes Tobten), bb. Beftattung, Begräbniß, teis chenbegangniß, Ap. Rh. 2, 836., DH. 3, 21. 6, 96., Hdn. 4, 2, 2. — 2) bie Berwandts schaft, Schwägerschaft, Kar. Suppl. 134., Xen. Mem. 2, 6, 36., Arist. Pol. 2, 4. u. X.

πίσει. 2, 0, 30., Arist. Pol. 2, 4. n. A. χήδειος, ον, (χήδος) ber Sorge werth, lieb, theuer, 11. 19, 294. — 2) gur Bestattung gebrieg, χοαί, Aesch. Choeph. 87. — 3) act, besorgend, sorgam, τροφαί τέχνων, sorgame pfiege, Kur. Ion 487. — 4) verschwägert, brüderlich, θρίξ, derwandtes, brüderliches haar, Aesch. Choeph. 223.; οίχτοι, heimisches Leid, Kur. IT. 147.

αηθεμονεύς, έως, ό, = αηθεμών, Ap. Rh. 98. 271., Qu. Sm. 3, 478. u. ό., Anth.

πηθεμονία, ή, (κηθεμών) bie Beforgung, Fürforge, Pfiege, Plat. Pol. p. 463 D., DC.

undeporinos, n, or, bem undepor eigen, Sorge tragend, forgfam, forgfaltig, beforgend, pflegend, τὸ κηδεμονικὸν είναι τοῦ πέλας, Muson. b. Stob. Flor. 67, 20.; τὸ κηδεμο-νικὸν ἐμφανίζειν, Pol. 32, 13, 12.; παρρη-σία, Plut. Mor. p. 55 B. — Adv. -κῶς, Pol. 4, 32, 4., D8. exc. p. 554, 91., Muson. b.

8tob. Flor. p. 75, 15. z. C., Luc. conviv. 6. u. X.; von πθείμαψη, όνος, ό, auch ή, Simonid. 63. (πηθεω) ber Besotger, Psetchuser, Beschafter, Boph. Ant. 545. Phil. 195., Plat. Legg. p. 608 B., Xen. Mem. 2, 7, 12. u. X.; von Schusgottern, Xen. Cyr. 3, 3, 21. b) ber Leighenderer, Bestatter, Il. 23, 163. 674. — 2) ber Bestatter, Il. 23, 163. 674. — 2) ber Bestatter, Il. 23, 163. 674. — 2) ber Bestatter, Eur. Med. 991., Ar. Vesp. 731. S. Balden. z. Kur. Phoen. p. 159. πηθεος, ον, ep. = πήθειος, theuer, οίσι πήθεος δοτι νέχυς, Il. 23, 160. (nach Boß: Leininge nahmen es als gen. von πήθος, benen bie Sorg' um bie Leich' obliegt. Chinge nahmen es als gen. von πήθος, benen ber Lobte ein Gegenstand ber Sorge ist. S. Lininge nahmen es als gen. von πήθος, benen ber Lobte ein Gegenstand ber Sorge ist. S. Δηθεστον, πηθέσχεν, ion. verlangert. imps. πήθεσχον, πηθέσχεν, ion. verlangert. imps. πηθεσχον, πηθέσχενο, ion. verlangert. imps. πηθεσχον, πηθέσχενο, ion. verlangert. imps. πηθεσχον, πηθέσχενο, ion. verlangert. imps. πηθεσχον, πηθέσχενο, ion. verlangert. imps. πηθεσχον, πηθέσχενο, ion. verlangert. imps. 11. 9, 642.; mit πεθνοίπατος, Od. 18, πλαθεσχον, πια καθεσχον, πια καθεσχον, πια καθεσχον μαθεσχον καθεσχον ndestris, οῦ, ὁ, (κηδέω) jeber burch Deirath 225. De Bermandte, Plat ep. 13, p. 363 C., J.ys. c. Agonatt. 1, 9., Ken. Mem. 1, 1, 8. Dh. wie das Lat. brauchen. gerte, burch Beirat 85., Bur. Or. 477. κ. Αυράστου λαβών, Eur. Phoen. 77.; σω πηδος συνάψαι, Eur. HF. 619. u. δ.; κήδος Schol. II. 23, 159.

πήδευσις, εως, ή, (πηδείω) bie Besorgung (eines Tobten), bb. bas Leichenbegangnis, Begrabnis, νεκροῦ, Ael. ΗΑ. 10, 48., Plotin.

πηδευτής, οῦ, ὁ, Ξ πηδεστής, κηδεμών, Ατίατ: Probl. 19, 48. u. Χ. (Seboch wohl there is a space of the control κηδεύσιμος, ον, **E**rklår. von κήθεος b. Schol. II. 23, 159. χηθεύω, (χήθος) besorgen, pflegen, χηθόσυνος fomucen, m. acc., = θεραπεύω, Saph. Orest. 1015. ΟΤ. 1324. OC. 754., Eur. Or. 781.; νόσημα χήθω, f. χήδω, f. χηθήσω, 11. 24, 240. (χή forgt, befummert machen, befummern, 240. (zŋdos)

Or. 1324. OC, 754., Eur. Or. 781.; νοσημα χήδω, 1. αηθήσω, 11. 24, 240. (27067) παιδαγωγία, ib. 881.; πόλιν, Soph. fr. 606 beforgt, betümmert machen, betümmern, be Demad. p. 179, 30. bh. b) bef. eine keiche Hom.: haufiger bei ihm ik die Bebt dussenighe beforgen, gur Erde bestatten, Soph. El. 1130., Eur. Rhes. 983.; τετελευτηχότας, ben zusägen, vachtheil ob. Unglüc verusladen, Pol. 5, 10, 4., Plut. Fab. 27., DH. 9, 55.; stets m. acc., χειμών μήλα αήδει, 11. 17, σώμα, Plut. Mor. p. 774 A.; έν ή (σορώ) 550. vergl. 5, 404. 24, 542. Od. 9, 402. 23, γνω αηδευθήσομαι, Inscr. Osaan. p. 283. 9. u. sonst. Dietzu zieht Passow bas sut. κε-

zňďoze, dor. f. zal čďoze.

πηθωλός, όν, = πηθόσυνος, Suid. πηθεν, ep. 3 sing. aor. 1. aot. zu καίω, 11. 21, 349.

11. 21, 349.

πηθάριον, τό, = πήθιον, Ar. Vesp. 674.

πηθάριον, τό, = πήθιον, Poll. 10, 150.

πήθιον, τό, u. πητίον, Alciphr. 1, 39.
(100 es verborben ift); ion. πείθιον, Eust.

p. 1259, 36., bei bemf. auch πείτιον, ein Gerfáß, in bas beim Wahlen der Richter die Loofe oder Stimmfleinden, Profos, geworfen wurden, Schol. Ar. Vesp. 674., Hearch. — 2) ein Becher, in bem man die Burfet schüttelte, be-Becher, in dem man die Würsel schütelte, der voor man sie ausschüttete, sonst φιμός, thermipp.

Schol. Ar. Vesp. 674., Ath. p. 477 D. (nach Athen. a. a. D. von XAL, χαδείν, χανσάνω, fassen: nach Eust. a. a. D. von χέω.) κηθις, ή, = d. vorterg., Poll. 7, 203. κηθις, ότ. ε. κάκ, δ. i. και έκ. κηκάςω, s. άσω, = κακίζω, schlecht maschen, b. i. schuhen, schen, b. i. schuhen, schen, schen, b. i. schuhen, schen, schen, b. i. schuhen, schen, schen, schen, politer, lyc. 1336., Phot.; von κακάς. άσος. ή, ion. Wort von κακάς.

Ы

... Ċ

1: g .

). . E Z,

Ė, ::: 3.

: ;**:**.

. : ٠. 7

Ţ

xidήσω, (von xáloum w. f.) πολλους τόθε τόθεν βάμμα, jede Feuchtigfeit, womit etwas gefarbt xexadήσει θυμού xal ψηχής, u. erklart die wird, Lexic.: bh. Ainte, Bust. p. 955, 64. Stelle: Biele wird dies Geschof um ihr Leben — 2) der Gallapfel, als aus dem hervors

bei den Att. lang.]

xylace, Rebensorm von xylew, Hesych,
xylace, d, der Aropfvogel, Ael. HA. 16, 4.
xylace, ados, h, regelly, eine Bolke, dle
Bind, nicht Regen ankündigt, asso eine trockne
Bolke, Windwolke, die sogenannten Binds
sahnen oder Schäschen, Theopher. de sign.
pluv. 2, 6., Hesych.: dah. xyläx hulga, ein
windiger, sturmischer Aag, Hesych. — 2) xyplace als, h, Biege mit einem Bled, einer
Biasse als, h, Biege mit einem Bled, einer
Biasse als, h, duch xylacros, h, Theopher HP & 2, 1, and xylacros, h, Theopher HP & 3, 1, and xylacros, h, Hesych. πήλαστρον, τό, duch πήλαστρος, ή, Theophr. HP. 8, 3, 1. and πήλαστρα, ή, Heaych, ein immer granender Baum, celastrus, Theophr. HP. 1, 3, 6. u. d.

κήλειος, ον, ion. f. κήλεος, nur ll. 15, 744: σύν πυρλ κηλείω.

πήλεον, τό, = κήλον, fr. Hes. κήλεος, ον, (καίω) bernnend, flammend, leuchtend, glahend, heiß, il. 18, 346. u. sonft

1, 3. p. 538.

αηποτύραννος, ό, ber Gartentyrann, Beim. bes Spikurifden Philosophen Apollobor, DL. 10, 24.

20, 24. μηπουογία, ή, ("ΕΡΓΩ) Gartenarbeit, Gartnerei, Poll. 7, 101. Dav. μηπουογικός, ή, όν, gur Gartenarbeit ob. gum Gartner gehorig, †. Adv. -ικῶς, Poll.

verbangten Zeit ereilte, II. 23, 79.: Zeus legt verbunden, steht es II. 15, 52.: det Hom. gende Keren des Achilleus u. Hettor in die Waage, als über des Einen od. des Andern frühern zoo enschiedlich der des Einen od. des Andern frühern zoo enschiedlich der Achder u. Aroer, II. 8, 70.; des Bru st (als dußerer Ahale des Körprildellich der Achder u. Aroer, II. 8, 70.; dassov ange, die zottige haarige Brust, dassov ange, die zottige haarige Brust, die mur Achilleus hatte zwei Krenen, zwischen denen umschen gestattet war, II. 9, 411. Es gab so viel Krene als zu gewaltsamem Tode der Hom. draucht nur die zsigzog. F., u. gwist simmte Krenschen, dassov, Towwy, II. 8, 73.: vgl. im nom. dat. u. acc., die Lyr. u. Trag. die Kinges Axaiwy, Towwy, II. 8, 73.: vgl. mur im nom. u. acc. Einen genit. xlages Gottl. z. Hes. Sc. 247.: auch das Kreterben, macht Arcad. p. 128, 18. Poet. W. das die Angel unter die Fische bringt, heißt xhoe, il. 24, 82. Ebenso auch dei Trag., lex. Platon. axéqueos, of Eśw xhoer; ebenso

Phot., Suid. s. v. μυσάχνη, ebenso κηπίον, Soph. OT. 472. u. sonft; doc werden st. Bols. 3. Niost. p. 222.; Lat. hortus, s. Anth. Lat. 3, 264, 2. — 4) eine Affenart, (auch K̄ρes 'Ερίνυς, Aesch. Sept. 1047., Eur. κεῖπος, w. s.) Ael. HA. 17, 8., DS. 3, 35.

Βί. 1252. HF. 870.: do. mit noch allgemeine u. A. Rach Guwier aus dem Arthiopischen ins rem Begriff, ung sắ & sottin, unheise Griechische übergegangenes B. Rach demselben ist es der Yatas Bassons. S. Jac. u. Schneid, do. do. κ̄ρες δλβοθεμμονες, Pind. st. 243.; die des der Yatas Bassons. S. Jac. u. Schneid. do. do. desch. Sept. 759.; do. ha. λερ. κπποτάφιον, τό, (τάφος, θάπτω) Grad. der Depline, Aesch. Sept. 759.; do. ha. λερ. κπποτάφιον, τό, (τάφος, θάπτω) Grad. der Depline, des Δοθεξες sp. 11. Δ. des Δοθεξες sp. des des des specials dus Δοθεξες sp. des des des specials dus Δοθεξες sp. 11. 3. p. 538. elderat eirat, bas buntt bir ber Tob ju fein: boch burfte, wie Paffow richtig bemerkt, auch an folden homerifchen Stellen, wie in bem bitt vortommenden φόνον και Κήρα φέρειν, θενατον και Κήρα φυγείν u. bgl. dem nom. 

Κήμος rewrol, mit Stadeln befeste Maufforbe, Ael. HA. 13, 9.—2) eine Art Fifderreufe, Soph. fr. 438. (b. Schol. Ar. Rq. 1147.) — 3) ein trichterformig ge-flochtenes Rorbchen ob. Gefaß, welches auf die St mm. ob. Spielurne gefest wurde, burch welches Schol. Ar. Kq. 1147.) — 3) ein trimtreprining yeflochtenes Korbchen ob. Gefäß, welches auf die
Stimms ob. Spielturne gesett wurde, durch welches
die Stimmsteinchen ob. Spielskeinchen in dieselbe
geworsen wurden, Schol. u. intpp. z. Ar. Kq.
1147. — 4) ein Schmuck der Weiber, Phot.,
Hesych., Schol. Ar. ib. — 5) Name eines Kraus
tes u. einer Halsenschie der Krauseten u. einer Halsenschie des der Krauseten u. einer Halsenschie der Pflanze, Orph.
23., Plin. 27, 1.: = λεοντοποίδιον, Diosc.
A. 131. πημόω, (πημός) bem Pferbe ben Maulforb anlegen, Xen. de re eq. 5, 3., Poll. 1, 202., Schol. Ar. Rq. 1147., Chrysost. u. X.: b. Phot. falschick πημέω. Day κήμωσις, εως, ή, bas Anlegen bes Mauls forbs, Hesych. [f. xal är. xήν, dor. f. xάν, b. i. xal έν, abet xήν xήνος, asol. f. xείνος, έχείνος, dor. τήros, Sappho. [sych. ros, Sappho. [sych. πηνσήτως, ορος, ό, das Eat. censitor, Henryστορία, ή, das Amt des censitor, Isid. Pelus. ep. 1, 275. πηνσος, ό, das Eat. census, Schäung nach Raasgade des Bermögens, Suid., ev. Mutthaei 22, 19. — 2) das dei der Schäung ans gegedne Bermögen, Suid. πήνσομας, ορος, ό, das Eat. censor, Suid. πήνσυμα, τό, f. Es. f. πινύσσομαι, w. f. wiffe Art das Paar (πόμη) zu scherce (πηνύσσομαι, f. Es. f. πινύσσομαι, w. f. w. f. πος, 2.) degt und pstept, tomisches Bort dei Runtingsfeer. αήξ, ή, gen. αηκός, είn Meervogel, Seesbuhn ob. Seemboe, Od. 15, 479. auch αγύξ und ααόηξ, weshalb einige auch in ber Od. znüt einfilbig fcreiben wollten.

ž

.

: }

Z, 1.

1

ν.

11 : 1 = : :1" 13

= . . . .

:::

.

١, . .

بي

::

Ċ

πησε emilicia figients wonten and act. gu κήσμεν, ep. 1 plur. coni. aor. 1. act. gu καίω f. κήσμεν, ll. 7, 377. 396. κηπαίος, αία, αίον, (κήπος) aus bem Garten, im Garten wachsend od. barin gezogen, Sarten, im Sarten wachsend od. darin gezogen, zum Garten gehdrig, Sarten, λάχανα, Gal. 6, p. 627, 13.; σμιλαξ, Dioso. 2, 175., Clearch. b. Ath. p. 515 E.: κ. θύρα, Gartens, od. Diaterthür des Dauses, die in den Garten führt, Poll. 1, 76. 9, 13., DL. 7, 25. — Sudst. 2) ή κηπαία, (ohne θύρα) Hermipp. b. Ath. p. 568 A. Hemsth. anecd. p. 37. b) ή κηπαία αυφείπε Galatpsianze, Diosc. 3, 168.

χηπάριον, τό, dim. δ. κῆπος, Ξ κηπίον, Zachar. pont. m. dial. 1, 7.
χήπε, dor. f. και είπε.

χήπε, dor. f. και είπε. κήπει, κήπειτα, dor. f. κάπει, κάπειτα, b. i. και έπει, και επειτα.

κηπεία, ή, (κηπεύω) ber Bartenbau, spflege, Plat. Legg. p. 845 B., DS. 5, 43. 20, 8. κήπειος, εία, ον, = κηπαῖος, Nic. Ther. 88.

πηπευτής, οῦ, οὸ, = πηπεύς, Gloss. πηπευτικός, ἡ, όν, μυπ κηπευτής gehörig, Gariners, επιμέλεια, Clom. Al. Strom. 7,

ν. h. 2, 34., Gal. haung: bh. übtr. ziehn, exziehen, pfiegen, warten, 'Ηριδανός άγνοξς υδασι κηπεύει κόρας, Ath. p. 568 Β.; δν πόλλ' έκηπευσ ή τεκούσα βόστουχον, Kur. Tr. 1175. vgl. Hipp. 78. b) einen Garten bearbeiten, βρεχομένου καὶ κηπευομένου τοῦ τόπου, Theophr. CP. 4, 6, 7.; μέρος πόλει κηπευόμενον, Hel. 9, 4. κήπι, dor. f. κάπι, b. i. καὶ έπι. Κηπιδες, ων. αἰ. (κῆπος) Νύμισαι. Κηπιδες, ων. αἰ. (κῆπος) Νύμισαι. Κηπιδες, ων. αἰ. (κῆπος) Νύμισαι. Κηπιδες, ων. αἰ. (κῆπος) Νύμισαι.

κηπίδες, ων. αί, (κήπος) Νύμφαι, Ryms phen der Satten, Aristaen. 1, 3. nach Konj. κηπίδιον, τό, dim. don κήπος, Plut. Mor. p. 1098 B., DL. 3, 20.

ή, (χομέω) Gartenpfleger, χηποχόμος,

Gartner , Hesych.

Sartner, Hesych.

πηπολόγος, ον, (λέγω) im Sarten sprechend od. lehrend, Beiw. des Epikur, Anth. 6, 307.

πηποποιία, ή, (ποιέω) die Unlage, Unles gung des Sartens, Geop. 12, 2, 1.

πήπος, ό, dor. κάπος, Pind. der Sarten, πολυδένδοεος, Od. 4, 737. u. δ., Kur. Kl. 777., Plat. Tim. p. 77 C. u. sonst gew. Uusder: κ. κρεμαστός Σεμιράμιδος, die schwes benden Sarten der Semiramis, Strad. 17, p. 738.: db. jede liebliche mit Baumen und Psans gungen versebene Segend, τον αντίπλευρον 738.: bh. jede liebliche mit Baumen und Pflansungen versehene Gegend, τον αντίπλευρον κηπον Ευβοίας, 80ph. fr. 19.; καπος Άφρο-δίτας, Pind. Pyth. 5, 22. u. X.; so wurde die Gegend von Panormos in Sikiskn κήπος genannt, Ath. p. 542 A.: übhpt jeder liebliche angesnehme Ort, dh. vom Kampfplat zu Olympia, Pind. Ol. 3, 24. das. Diffen: als nom. pr. cin Plat innerhalb der Kingmauer von Athen, Paus. 1, 19, 2. d) trop. Χαρίτων κάπος, die Poesse, Pind. Ol. 9, 26.; τοὺς ἐν τοῖς γράμμασιν κήπους σπείρειν, Plat. Phaodr. p. 276 D. — ol ἀπὸ τῶν κήπων hieffen die Châler des Epitus, weil diese in einem Gareten lehrte, Vac. 3. Anth. p. 205., Menag. 3. DL. xήπειος, εία, ον, = κηπαῖος, Nic. Ther. 88. χήπειος, εία, ον, εκτασιας εία (κηπεύω) bas im Garten Echiter, Jac. 3. Anth. p. 205., Menag. 2. DL. 10, 10. — οἰ Αδώνιδος κῆποι, in Tòpfen u. andern Gefhirren bei ber Leichenfeier bes Abos nis aufgeftellte Blumen und Früchte; fprichs mis aufgeftellte Blumen und Früchte; fprichs mort. Ausbr. für alles Schnellvorübergehende, while od. gebaut werden kann, Hermias b. Bast. ep. erit. p. 193., Schol. Nic. Ther. 63., Alex. Trall. u. a. S på t. κήπευσις, ή, = κηπεία, Βηχ.

1. 87

16 Ct. bes Ael.

2ηποτάφιον, τό, (τάφος, θάπτω) Grabmal im Garten, Inscr. f. van Goens de Cepotaphiis. 1763. und Uhden in Bolfs Mus. 1, 3. p. 538.

κηποτύραννος, ό, ber Sartentyrann, Beim. bes Epikurifchen Philosophen Apollohor, DL. 10, 24.

αηπουογία, ή, (ΈΡΓΩ) Sartenarbeit, Gartnetei, Poll. 7, 101. Dav. αηπουογικός, ή, όν, gur Gartenarbeit od. gum Gartner gehorig, †. Adv. -ικώς, Poll.

κηπουρέω, f. ήσω, u. κηπωρέω, Poll. 7, 141. (κηπουρός, κηπωρός) Gartenbau treiben, Poll. 9, 13. Dav.

κηπουρία, ή, ob. κηπωρία, ber Gartenbau, bie Gartnerei, Poll. 7, 140.

Die Gartnetet, Poll. 7, 140.

πηπουρικός, ή, όν, u. πηπωρικός, Theophr.

HP. 7, 4, 5. zum Gartenbau, zum Gartnet gehörig, Gartenbau treibend, Gartnets, Plat.

Min. p. 317 B. 316 E., Ath. p. 69 B. u. A.; von πηπουρός, δ, und πηπωρός, Synes., Artemid. 4, 11. u. sonft δ. als Bariante, (πήπος, οὐρος) Gartenhûter, Gartnewächter, Gartner, Gartner, Gartner, Gartner, Gartner, Gartner, ausseher, überh. Gartner, Plat. Min. p. 316 B., Poll., Anth. 6, 21., Ruphor. b. Hellad. in Phot. bibl. p. 532, 22. u. A. Uebrigens auch Rame einer Romobie bes Antiphanes, Ath. p. 586 A.

αηποφύλαξ, ακος, δ, (ψύλαξ) Gartenwachster, Gartenhater, Inscr. Grut. p. 95, 3.

χηπωρός,  $\dot{o}$ , χηπωρέω, χηπωρία,  $\dot{\eta}$ , χηπωριχός,  $(\dot{\omega}_c\alpha) = \chi_0$ ηπουρός, χηπουρέω,

ihm zu wählen gestattet war, 11. 9, 411. Co. — tiom. draugt nur die zizzog, 7., 11. 2002. gab so viel Krren als zu gewaltsamem Tode bes im nom. dat. u. acc., die Lyr. u. Trag. him kimmte Menschen, dah. μυρέαι, 11. 12, 326.; gegen haben nur die nicht zizzogene, und zwat Kizzog Ayacov, Trowov, II. 8, 73.: vgl. nur im nom. u. acc. Einen genit. κάφος Göttl. z. Hes. Sc. 247.: auch das Verderben, macht Arcad. p. 128, 18. Poet. W. das die Angel unter die Fische bringt, heißt χήρα, ή, dei Späten = κήρ, Timae Kηρ, 11. 24, 82. Ebenso auch dei Trag., lex. Platon. ακέραιοι, al εξω κήρας; ebenso

Phot., Suid. s. v. μυσάχνη, ebenso κηπίον, Soph. OT. 472. u. sonft; doch werden sit Boiss. 3, 264, 2. — 4) eine Affenart, (auch κῆρες Ἐρίνυες, Aesch. Sept. 1047., Eur. κῖρος, w. s.) Ael. HA. 17, 8, DS. 3, 35. El. 1252. HF. 870.: dd. mit noch allgemeine u. A. Rach Euwier aus dem Aethiopischen ins Eriechische übergegangenes B. Rach demselben ist eber Patas Bussons. S. Jac. u. Schneid. dd. κῆρες δλβοδρέμμονες, Pind. st. 245.; db. von der Sphinr, Aesch. Sept. 759.; dd. γηποτάφιον, τό, (τάφος, θάπεω) Grads mat im Sarten. Insor. s. van Goens de Cella Cod selbst. des Act armatisames des Hom. mat im Sarten. Insor. s. van Goens de Cella Cod selbst. des Act armatisames des Hom. mat im Sarten. Insor. s. van Goens de Cella Cod selbst. des Act armatisames des Hom. mat im Sarten. Insor. s. van Goens de Cella Cod selbst. des Act armatisames des Hom. mat im Sarten. Insor. s. van Goens de Cella Cod selbst. des Act armatisames des Hom. mat im Sarten. Insor. s. van Goens de Cella Cod selbst. des Act armatisames des Hom. mat im Sarten. Insor. s. van Goens de Cella Cod selbst. des Act armatisames des Hom. mat im Sarten. Insor. s. van Goens de Cella Cod selbst. des Act armatisames des Hom. mat im Sarten. Insor. s. van Goens de Cella Cod selbst. des Lots es et Hom. mat im Sarten. Bob felbst, bef. ber gewaltsame; bei Hom. nach Bolfe Ausg. nur 11. 1, 228: rò de vot zig. elderat elvat, bas buntt bir ber Zob gu fria: boch burfte, wie Paffow richtig bemerkt, auch an folden homerischen Stellen, wie in tem biter varov nal Kyga gryfir u. dgl. dem 10m. pr. das appellat. vorzuziehn sein; hausig ist ib. nachhomerischen Dicht. u. Pros., (u. zwar im plur.) Kur. Phoen. 957., gew. in allgemeinent plur.) Kur. Phoen. 957., gew. in allgemeinem Botg, hartes, ungickliches Geschiet, Unglick, Unbeil, Lebel, keiden, Misgeschiet, Aesch. Ag. 199., Kur. Tr. 766. El. 1300. u. sonft, DH. 2, 3., Plut. Lyc. 17. u. d., Synes. p. 38.; Gebrechen, Krantheit, Soph. Phil. 42, 1151. Theophr. CP. 5, 10, 4., DH. 5, 77.: Chuben, Berluft, Plut. Mor. p. 484 D.: Mangel, DH. de Thoc. 24: auch in sittlicher Beziehung, Unvollsommenheit, Untugend, Schwachteit, opp. αρετή, DH. 8, 61.; bet Soph. It. 454: κήρ οὐ καλή, ein unschöner Schaubstef. κήρ, τό, χίρι, αυς κεκο, das betk, das xη̄ο, το, βίρξ. aus κέαο, das Hert, das Gemulut.
κῆο, το, βίρξ. aus κέαο, das Hert, das Gemulut, a) als Sig der Empfindungen, du teidenschaften, II. 22, 504. u. δ. bef. in du häusigen Berbind. ἀχνύμενος κῆο; edenso d. Trag. ἠλγύνθην κέαο, Aesch. Prom. 245. Soph. Tr. 626. augh Ar. Ach. 5: b. Hom. d. The stage of the zige, abverbial, im Bergen, im Innern, gen. burch bas ebenfalls abverbiale nequ verft., n. xio. gar herzlich, 11. 4, 40. 53. u. d., bef. bei geleir; boch auch anexovrae n. x., find im Innerfin,

ä, 21 1 :=: . . . . . ; <u>i.</u> .:: 12 . .: 13 ---h : I ÷ 4.: .... :,: :5

r e . 1. :::

> αηράμύντης, ου, ό, (κήρ, άμύνω) Unheils: abwender, άλεξίκακος, Lyc. 663. πηράνθεμον, τό, = πηρινθος, Diose. 5, 17. πηράφις, ιδος, ή, = πάραβος, παραβις, bie Meertrabbe, Nic. Alex. 394. πηράχατης, ου, ό, (πηρός, άχατης) wachs-gelber Achat, Plin. 37, 10, 54. αηρεία, ή, f. 28. f. κειρία. πηρέλαιον, τό, (κηρός, έλαιον) Bacheol, Salbe aus Bache und Del, Gal. 13, p. 632., Hippiatr. p. 181, 13., βyz.
>
> πησεμβροχή, ή, (πησός, εμβρεχω) fructre
> umschlag mit Bachs, Alex. Trall. 11, p. 635. πηρέσιος, ον, (κήρ) tobtlich, verberblich, Hesych. πηρεσιφόρος, ον, (κήρ, φέρω) tobtbringenb, verberbenbringenb, Nicet, ann. 21, 3. n. a. Byz. Κηρεσσιφόρητος, ον, (Κήρ, φορεω) von ben Reten herbeigeführt, in Bewegung gefeht, angetrieben ob. angeheht, αύνες, ll. 8, 527., Syncs. p. 26., Hesych.
>
> 2ngla, n. Binde, Berband, bef. Tobtensbinde, mahrich. f. 26. f. xeigla. πηριάζω, f. ασω, (πηρίου) laichen ob. Brut aussegen, von den Meerschinecken, beren Brut einer Wabe ahnlich sieht, Arist. HA. 5, 15. de gen. an. 3, 11. p. 105, 18 Bekk. min. πηρίνη, ή, eine Peitsche, Heaveh. πησινη, η, eine Peitsche, Hesych. πησινθον, τό, eine Sommerblume, Theophr. HP. 6, 8, 3. (wo Schneiber κρίνον); cerinthe ein Bienentraut nennt, Virg. u. Plin. πησινθος, δ, bas sogenannte Bienenbrob, sonk έριθαπη, Arist. HA. 9, 40. 3. Χ.; Plin. 11, 7, 7, Hesych. run, 11, 7, 7., Hesych.
> πίοινος, η, ων, 2 End., Schol. Call. Cer.
> 92. (κηρός) wächsern, von Wacks, Wacks, έκμαγείον, Plat. Theaet. p. 191 C.; πλάσμα, ib. p. 197 D. u. A.; δπώρα, b. Alcm. b. Ath. p. 648 B. der Honig: γυναϊκες κήριναι, geschmintte Weiber, weit Wachs zur Schminte won den Alten genommen ward. Philostr. ep. 39.
> b) so weich, bieasam wie Rachs. 200πείου. b) so weich, biegsam wie Bachs, θωπεῖαι, weich wie car... τους θυμούς μαλάττουσαι κηρίνους παλά τουνούσι, Plat. Legg. p. 633 D. Clem. Al. p. 486, 9., Epict. diss. 3, 16, 10. u. X. c) wachsfart κηρίνοις δης, Ερίκλη, Sidon. v. Apollin. 11, 12. κηριοειδής, ές, (κηρίον, εἰδος) = κηριώδιο. Ττγρίδης, Ερίκλατη. b. Ath. p. 282 A. 308 R.; γερίκ κοριοειδής; id. ib. p. 281 B. (wo jest κηριοέντης) (προδ.)

Suid., BA. p. 364.; μόνος δν κήρας ὑπέρ-τερος, Theophil. Corydall. in Fabr. bibl. Gr. 13, p. 723. Anbere schr. seres bas. κηρός. κηραίνω, (κήρ) beschadigen, vertegen, vers berben, ins Unglück bringen, Aesch. Suppl. 977. — 2) (κήρ) intransit. bange oder besorgt sein, in Noth, in Angst od. in Sorgen sein, λ, vergen etw., Kur. Hipp. 223. HF. 518.; schr. τινι, Maxim. π. κατ. 93. b) sich sehr. sein machenb, bereitenb, Arist. HA. 9, επί τινι, Maxim. π. κατ. 93. b) sich sehr. sein machenb, bereitenb, Arist. HA. 9, επί τινι, Philo 2, p. 167, 15. (wo es mit δυσθα-ναιέω verb.)

κηρίσηκη, ου, δ. 1890ς, ber Wachssell, co-ναιέων υπρος, ου, δ. 1890ς, ber Wachssell, co-ναιέων υπρος, ου, δ. (κήρ, κίμνην) linheise. 2ηρίτης, ου, ό, λίθος, ber Bachsftein, co-rites, Plin. 37, 10, 56. χηριτρεφής, ές, (χήρ, τρέφω) zum Tobe ober zum Unglück geboren, sterblich, Hes. op. 420.; orac. b. Schol. Eur. Phoen. 638., Synes. h. p. 329 C. 330 B. αηρίφατος, ον, (αήρ, ΦΑΩ, ΦΕΝΩ, πέ-φαμαι) von der Schicksalsgottin getöbtet, bes. gewaltsam getöbtet, Henyah.

\*\*\*nowidys, es, = \*\*\*nowidys, der Sonigsschiebe ob. Wabt abnlich, Theophr. HP. 3, 13, 3. 6. nglow, wros, ό, (χής) bas Backlicht, bie Backsfackt, corous, Plut. Mor. p. 263 Ε. χηρογονία, ή, (γονή) bie Crzeugung, Bilsbung bes Wachjes ob. ber Ponigzetten, 4 Macc. 14, 19. πηρογράφεω, (πηρογράφος) mit Bachs malen, Ath. p. 200 A. machen, Aci. p. 2004. πηρογράφει, ή, bie Malerei mit Wachs, Bachemalerei, Ath. p. 200 A. 204 B. Vgt. K. D. Waller Hands. ber Archdol. §. 320. R. D. Müller Handb. ber Archaol. §. 320. Letronne sur la peint. mur. 317 sqq.; von + πηρογράφος, ον, (γράφω) mit Wachs schreibend, in Wachs malend: aber 2) mit vers anderter Betonung, πηρόγράφος, ον; pass. mit Wachs geschrieben, in Wachs gemale. πηροδέπος, ου, ό, dor. πηροδέπας, = πηροδέτος, Rur. IT. 1125. πηροδέτος, ον, (δέω) mit Wachs verbunden od. beselfigt, μέλι, Anth. Plan. 4, 305.; δύριγξ, Ath. p. 184 A.; πνεύμα π., Theocr. ep. 5, 4. πηροδομέω, f. ήσω, (δομέω) mit od. aus ερ. 3, 4.
χηροδομέω, f. ήσω, (δομέω) mit ob. aus
Wachs bauen, ein wächsernes haus bauen,
Pseudo-Phocyl. 161.
[jabe, Byz.
χηροδοσία, ή, (δίδωμι) Wachsgabe, = abs
χηροδόχος, ό, (δέχομαι) Wachsbehälter, Hesych. προειδής, ες, (είδος) wachsahnlich, sartig, machern, Diosc. 2, 106. u. X.3 bb. b) so weich wit Bachs, σωμα, Plat. Times. p. 61 C.; απαλά τε όντα και οίον κηφοειδή τὰ τῶν βρειρῶν δοτᾶ, Gal. 18, 1. p. 675, 5. c) wachsfartig, geiblich, bleich, Schol. Nic. Ther. 798. πηφόεις, εσσα, εν, (πηφός) machiern, orac. b. Tryph. de trop. p. 8. verborb. Le. πηφόθεν; adv. (πηφ) von Dergen, EM. p. öης, Ερισυατωι ν. Δι. μ. 281 K. (wo jest 511, 20.
πιοροειδής; id. ib. p. 281 K. (wo jest 511, 20.
πιοροειδής.)
πηοιοκλέπτης, ου, ό, (κλέπτω) Waches ob.
κηρόθε, μάλλον, noch mehr im Perzen, herzlich, πρόθε μάλλον, noch mehr im Perzen, ll. 21, 136. u. δ. mit σιλεῖν, ἀπέχθεσθαι, χώσακηρίον, τό, (κηρός) Wachstuchen ber Bies
σθαι, χολείσασθαι verb., [. Perm. z. h. Cer.
men, Wabe, Raaß ob. Roß, favus, h. Merc.
559., Hes. Th. 596., Hdt. 2, 92., Plat. Pol.
p. 552 C. u. X. b) bh. das Wachs selbst, im Wachste, κό, (μέλι) Wachstonig, Ponig
p. 552 C. u. Χ. δ) bh. das Wachsteller, im Wachsteller, Schol. Theocr. 7, 83.

· <u>-</u> .

Κηρώδης 1350 auct. 2., Plut. Galb. 5. Mor. p. 207 A. u. A. tiefung, von  $XA\Omega$ ,  $\chi d\sigma x \omega$ ,  $\chi a \ell \nu \omega$ . so nur not g) b. KS. predigen, defentlich lehren. .  $\chi \eta \omega d\sigma \chi_0$ ,  $\xi \varepsilon$ ,  $(\chi \eta \psi \delta \varepsilon)$ , eidoc) f. Es. f.  $\chi \eta \varepsilon$  . So . — Oh. 2) jedes grosse Keerthier ob. gewäche, se,  $(\chi \eta \psi \delta \varepsilon)$ , alles von Bache Gemachte, Gewächste, mit Bachs Ueberzogne, best. a) die mit Wachs überzogne Schreibtestel, +: Od. + 446.: später bes. grosse Keetalb, bes. a) die mit Bachs überzogne Schreibtstel, +: Od. + 446.: später bes. grosse Keetalb, vgl. Hdt. 7, 239. b) +  $\chi \eta \omega \tau \omega$ , Bachs Bulfsche, hapsister, Hippocr. p. 398, 54. 402, + 402, a) der Bachsanstrich der Schiffe. Letronne Schuffsche, + 3, 20. 6, 12. u. d. 3, bet. grosse Schreibertstellage, + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 303 B.: + 304 B.: + 304 B.: + 304 B.: + 305 B.: + 306 B.: + 306 B.: + 307 B.: + 308 B.: χήρωμα, τό, (κηρόω) alles von Bachs Gemachte, Gewächste, mit Bachs Ueberzogne, bes. a) die mit Bachs überzogne Schreibtafel, †: vgl. Hdt. 7, 239. b) = κηρωτόν, Bachs salbe, spflaster, Hippocr. p. 398, 54. 402, 27. c) der Bachsanstrich der Schiffe, Lotronne lettre à un art. p. 392. 487. d) eine erst in der Schiffereit auforkammne Kalke der Winger Plas Raiserzeit aufgekommne Galbe ber Kinger, Plut.
Mor. p. 638 C. 790 E. vgl. πισσόπησος; bb.
e) ber Kingplag selbst, Plin. 35, 2, 2., Mosch.
Prat. spir. p. 1136 B. Dav.
πησωματικός, ή, όν, mit Wachesalbe bes
schmiert, Juvenal. 3, 68. πηρωματιστής, ου, ό, ber mit Bachefalbe Beschmierenbe, aleintige, wie von κηρωματίζω, Schol. Ar. Eq. 490. αηρών, ώνος, ό, (αηρός) ber Bienenstock, in bem Bachs und Honig gesammelt wird, Schol. Ar. Eccl. 737. πήρωσις, εως, ή, (πηρόω) bas Uebergiehn mit Bachs, ber Bachsübergug, Arist. HA. 5, 22. πηρωτάριον, τό, ein Bachs = ob. Riebpfias fter, Diosc. Parab. 1, 241. πηρωτοειδής, ές, (πηρωτόν, είδος) in ber Art wie Rlebpstaster, Gal. de comp. med. sec. loc. 2 vol. 2, p. 996, 4 Ald.

πηρωτή, ή, f. πηρωτός. πηρωτομάλαγμα, τό, (μάλαγμα) ein **Wachs** umschlag, Gal. 13, p. 849. πηρωτός, ή, όν, (πηρόω) mit **Wachs** überz gogen od. gemischt: τὸ πηρωτόν, ceratum, zogen ob. gemischt: τὸ πηρωτόν, ceratum, πητώος, μα, φον, = κήτειος, Diosc. (?) ein Waches ob. Attetepsiaster, wie πηρωτόν της πηρωτόν. Theodor. Prodrom.
b), und η πηρωτή, eine pomadenartige Waches (πην burch Arasis zigz, aus και εν. κην burch Arasis zigz, aus και εν. κην burch Arasis zigz, aus και εν. κην burch Arasis zigz, aus και εν. κην δυκά Arasis zigz, aus και εν. κην δυκά Arasis zigz, αυς και εν. Εκπιτροςί, Σόλ, 46. 531, 41 Foës. Ar. Ach. 1176.: als Schol. Luc. z. 1, 73, 4 Jacob. vgl. κης μπλ επίτρος (π. και εν. γην τος και εν. κην τος και εν. Εκπιτροςίν, προκο και εν. Εκπιτροςίν, προκο και εν. Εκπιτροςίν, προκο και εν. Εκπιτροςίν, προκο και εν. Εκπιτροςίν, προκο και εν. Εκπιτρος (.) με εκπιτροςίν προκο και εν. Εκπιτροςίν προκο χηριωτά.

zis, dor. f. zai eis.

2ης, dor. f. xal είς.
2ητα, ή, = χαλεμίνθη, Hesych.
2ητα, 3 sing. coni. von κεξμαι, f. κέηται,
Il 19, 32. Od. 2, 102. nach Wolf; Buttm.
will lieber κεξται, f. κεξμαι.
2ητεία, ή, (χητεύω) der Fang der groffen
Meersifche, bei. der Thunsische, Ath. p. 283 C.,
Ael. HA. 13, 16.: Ort wo dies geschieht,
Strad. 5. p. 243

Strab. 5, p. 243.

xήτειος, εία, ειον, (χήτος) von groffen 1362; des Unvermögens, sich selbst zu erhalten. Weersischen, in ihrer Art, νῶτα, Moschi 11, id. Tr. 191.

115. — 2) aber Od. 11, 521. sind έταιοι χηφήνιον, τό, dim. von χηφήν, steint Khreioi die Reteier, ein Mysischer Bolkstamm. Drohne, junge Brut der Drohnen, Arist. HA. 5. — '2) aber Od. 11, 521. sind ξεαίζοι χησήνιον, τό, dim. von κησήν, kiele ήτειοι bie Reteier, ein Mysischer Boltsstamm. Drobne, junge Brut ber Drobnen, Arist. H.A. + κητεύω, (κῆτος) grosse Meersische, bes. 9, 40. p. 286, 10. 12 Bekk. mis. — 2) Thunfische fangen.

ziros, cos, ro, Schlund, Poblung, Ber- | xalw, u. biw; richtiger Paffow, ber nach ber

Σθμητίζος, vgl. Ath. p. 303 B.: (θύντου) υπερβαλλόντως δὲ αὐξανόμενον γίνεσθα κήτος. b) bas Geftirn bes Thiertrifes, ba

κητος. D) das Gemen des Ahletteties, da Ballfich, pistrix, Arat. 354. 366. κητοτρόφος, ον. (τρέφω) Geeungehene nahrend, Kast. p. 492, 15. κητοφάγος, ον. (φαγεῖν) Geeungehene fressend, orac. b. Paus. 10, 12, 3. κητοφόνος, ον. (φονεῦω) Geeungehene töbtend, Anth. 6, 38.; τρίαινα, Opp. Hal. 5, 113. κητόμι (κῆτος) sum Geeungehener machen.

2ητοω, (κήτος) zum Seeungeheuer machen, 1.

Pass. bazu werben ob. heranwachsen, Asl.

HA. 14, 23.

[Ap. Rh. p. 335. HA. 14, 23. [Ap. Rh. p. 33. χητώ, ή, = χῆτος, f. Schol, ε. Schol,

2. u. d. de respir. 12.: von ungeheuern Band thieren, ελεφάντων άγελας και άλλα ipe κητώδη, DS. 2, 54.

κητώεις, εσσα, εν, (κήτος) an Schlandta, Riaften reich, viele Schlande od. Soblen ha bend, wie xaceraeic, mit bem es muy wandt ift. homer. Beiw. von Lafedamon, Aaxtwie xaceraeig, mit bem es nabe per σαίμων κητώεσσα, Il. 2, 581. Od. 4, 1. f. bef. Buttm. Ceril. 2, p. 92 ff.

κτόμε, [cod]. (cod) ξφη, Theocr. χηφην, ηνος, ό, die Brutbiene, Orcher ob. Throne, die nicht arbeitet und boch mittehr, fueus, die Raubbiene, Arist. HA. 5, 22. u. L. baufig als Sinnbild ber frechen Aragheit, bit bem Berbienft ben muhvoll erarbeiteten Loha entreift, und fich vom comeif Andrer nahrt, Hes. op. 306. Th. 595., Plat. Pel. p. 552C., Ar. Vesp. 1115., Xen. Cyr. 2, 2, 25., Plut. Mor. p. 42 A. Bgl. bef. Ruhnt. 3. Tim. p. 158.; auch Sinnbild ber Schwolche, Kur. Bacch.

Drohnenzelle, †.

-

.

. 7

πηρόπινος, η, ον, = 6. borberg., Suid., πηρόπινος, τό, = πηρόπειον, τό, = 2) bie Meerschnecke πηροπειον, w. s. - 2) bie Meerschnecke πηροπειον, w. s. - 3) eine Augensalbe, Alex. Trall. 1, p. 5. u. δ. - 3) eine Augensalbe, Alex. Trall. 2, p. 131. [---, aber Anth. 11, 124, 5. ----, vgl. bas. Jac.] Dav.

πηρυπιοεισής, ές, (eldos) einem Derolbes fabe abnlich, Heaveh. πηρυπιοφόρος, ον, (φέρω) ben Heroldsstab tragend, BM. p. 812, 23. nach Konj.

† χηρυχτής, οῦ, ὁ, (χηρύσσω) poët. f. χῆρυξ. αηρυκώσης, ες, (είδος) von ber Geftalt ob. Art ber Meerschuede αηρυξ 2), Arist. HA.

πηρύλος, ό, ein Meervogel, nach Antig. Car. 27. bas Mannchen bes Meereisvogels, κλινών, Arist. HA. 8, 3., Ath. p. 178 B. 332 A. u. A.: Ar. Av. 299. 300. macht baraus xeigulos wie von xelow mit Anspielung auf ben Barbier Enopyllos.

aufin mit dem mit dem iger an vieser Fürsten, bier Fürsten mit den der dettelle xήρυν. Hnore. mit eben ders. Elision Zusrufer, Berkandiger, im heroischen Beitalter die angesehensten Diener der Fürsten, bigen, praeconium, DC. 63, 8. 14.: b. KS. stets Freie und oft königt. Stammes. Ihr die Berkündigung der chkt. Lehre; von Dauptgeschift war als Abgeordnete, Gesandte krer Fürsten mit den Feinden zu unterhandeln sein Botschaften zu überbringen; ibnen lag viongaxe, er ward alt im Deroldsdien il. 17.

fein, das Amt eines Derolds, Austufers od. lungen, Ken. Holl. 4, 3, 21. u. fonst d., u. Opferdieners verwalten, Blnscr. 1, p. 447. n. 20ferdieners verwalten, Blnscr. 1, p. 447. n. 270×26. 397. — 2) tr. vertündigen, betannt may chen, τινί τι, Aesch. Sept. 218., Kur. Tro. 708., Plat. Legg. p. 941 A.; x. mit ἀπόστολος 782., Plat. Legg. p. 941 A.

πηρῦπηίδη, ἡ, ion. f. πηρυπεία, Hdt.

πηρῦπρίδο, ἡ, όν, (κῆρυβ) bem Perold od. 30.: trop. von Educiftsügen, Educift, σμίλης φίλον, Plat. Polit. p. 260 D. u. δ.: ἡ -κική.

δίε Φετοίδετιπε, ib. p. 260 B. [Hesych. κηρύπιος, η, ον, = δ. vorberg., Suid., χηρύπιος, η, ον, = δ. vorberg., Suid., χηρύπιος, η, ον, = κηρύπειον, w. f. — 2) 8, 103. d) bei KS. bet Prediger, Religion Se le Prediger, Religion R lehrer, Berkünder des Morts. — 2) eine Meers ich necken art, ceryx, sonkt murex, deren ges wunde Schale die Aritonen, die Herolde und Nusrufer wie Horner brauchten, um darauf zu blasen und das Bolk zu versammeln, Ariat. HA. 4, 4. 5, 13. u. d. — (Bahrsch. Abltg von 1900), 1900. [Hostian ist immer I ang, iedoch im nom u. voc. geben die bessern codd, gew. 27005, und für diese Schreib. entschehen sich Choerob. in BA. p. 1420. u. (indirekt) Priscian. p. 753. vgl. Lod. Paral. p. 411. In neuerer Zeit hat die Schreib. 2700k an Buttm. Gr. 1. G. 170. u. Herm. z. Soph. OT. 752. Bertheidiger gefunden. S. bes. Elendt Lex. Soph.; Antimach. b. Ath. p. 475 C. braucht doc. pl. 2100xas als Daktyl., wahrs tenor Lex. Sopa.; Antimaco. v. Atn. p. 475 C. braucht acc. pl. xqovxac als Daktyl., wahrs scheilich weil Il. 17, 324. xqovxi 'Hnvildy, v verkarzt ift, (vgl. Schol. z. Il. 10, 258.); allein mit Recht schreibt B. Dind. an dieser Stelle xqovx' 'Hnvi. mit eben ders. Elision des i wie Il. 5, 277.]

Dauptgeschaft war als Abgeordnete, Gesandte ihrer Farken mit den Feinden zu unterdandeln eiter Farken mit den Feinden zu unterdandeln oder sonkt Botschaften zu überdringen; ihnen lag veroldsamt verwalten, πηρώσσων oder sonkt Botschaften zu überdringen; ihnen lag verdand od, das Golf zu den Bolfdoersamtungen zu rusen, II. 2, 50. 96. Od. 2, 6. u. d., und Odenny und Stille darin zu erhalten, und Odenny und Stille darin zu erhalten, Und. 2, 280. 18, 503.; auch die Kämpsenden Verfahren. II. 2, 438. 444., Od. 2, 9., Aesch. und Odenden durch die auseinander gebracht, II. 7, 274. Besonders aber hatten sie als Opserz diener alle Geschäfte beim Opser zu besorgen, II. 3, 245. 248. 274. Od. 20, 276. vgl. Ath. p. 425 B. 660 D., auch dei Opsermahlen u. Kesschamsen. II. 18, 558. Od. 17, 334.; den Geger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 28 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 28 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 28 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 28 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 28 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 28 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 28 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger unter Edigen, und sind barum haber verschaft, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bieger auseusen, Plut. Mor. p. 185 A., d. 29 Bi

p. 975 C.; so auch Lucull. 20., wo es Andere | xidvos, i, ov, = axidvos, schwach, hin für eine Marter od. Strafe nehmen; s. das. fällig, Henych.; wahrsch. ein Irrthum.
Schäf.: Esw xiyxlidwr elvai, sich von Ges richtesachen, übhpt vom öffentlichen Leben sern von xieiv geb. Subst. halten , Byz.: ubtr. ziyalides dialextixal, bialektische Spissindigkeiten, hinter benen man sich wie hinter einem Gitter verstedt, Winkels von Amphion, nach Andern von Orphus gage, dialektisches hins und hersackeln, Julian. Caos. p. 26, 11 Heus. s. Poll. 8, 124.

κιγκλοβάτης, ου, ό, (βαίνω) wie ber κίγκλος einherschreitend, gebend, buduos, Ar. b. Ael. HA. 12, 9.

xlyxlos, ö, ein Wasservogel, ber ben Schwanz oft und schnell hins und herbewegt, wie die Bechsteze und die Eister, Arist. HA. 8, 3. 9, 12., Ael. HA. 12, 9., Lexic. Sprichw. xlyxlou nruxirepos, weil man glaubte, ber xlyxlos baue tein eigenes Rest, Menand. 6. Phot. p. 163. Wird auch xlyxalos in codd. aeschriedens dies als Name eines Kisches. Nugefchrieben; bies als Rame eines Fisches, Numen. b. Ath. p. 326 A., wo Schweigh, xlyxdos fcreibt. aeraonuyle ift berfelbe Bogel.

πιγχάνω, ∫. πιχάνω.

πίδα, η, = πλημνη, [påtes B. [. Ducango. πίδαλον, τό, bie 3miebel ober vielmehr bieBwiebelhaut, Hesych. verw. m. 266η, κίβδη, πιβδηλίς, vgl. καψικίδαλος u. Lob. Agi. p.1034.

1. zidaois, ews, i, auch ziraois u. zirrapis gefchr., eigentl. bie Binde um ben Aurban ber geschr., eigentl. die Binde um den Aurdan der asiatischen, besonders persischen Konige, gew. der spischlausende Aurdan derselben, als Zeischen ihrer toniglichen Warba, Plat. Them. 29. das. Sintenis, Pomp. 33, 42. Artax. 26. 28., Mor. p. 340 C. das. Wyttend., Curt. 3, 3, 19., Philo u. A. Abbildung ders. d. Visconti Icon. greeg. l. 45. n. 3. 49, 1, 2, 6—10 Pers. Wort, hebr. App., also aspiritt, dh. die Schreib. Aldasis wohl die richtigere.—2. Aldasis, ews., i, ein Aang der Artadier, Ath. p. 331 D.

αϊδάφεύω, (αίδαφος) folau, liftig fein ob. handeln, Hesych.

atdagn, n, ber guche, f. xldagos.

zedagios, ον, = zedagos, Hesych. zedagos, η, ον, fclau, liftig, verfcmist, verfchlagen, gewandt, Hesych; dab, η πεσάμη, ber Euchs, wie χερθαλέη, id., Phot. p. 164, 11. (Man findet auch b. Hesych. χινδάφη, χινδάφιος, χινδαφεύω und σχίνδαφος u. b. Arcad. p. 115, 17. σχιδάφη gefcht., verw. mit xivados.)

mit χίνασος.)

χίδναμαι, pass. zu bem ungebr. act. χίδνημι, poët. f. σχέδαννυμαι, verbreitet ob.
zerstreut werden, sich zerstreuen, verbreiten,
« ausbreiten, υπείρ άλπ, πάσαν έπ' αίαν
χίδναται Ήώς, sl. 8, 1. 23, 227.; χιδνάμε. νος εν νειτέλαις πολοιών πρωγμός, Anth. 7, 713.; ὑπρὸς ἡδὺς ἐπ' ὁσσοις κίδναται, Bur. Hec. 916. (einzige St. b. Trag.) κίδνη, ἡ, gerbhete Gerfte, Hosych.

retti in Mém. de l'acad. des insc. 4, 116. bestant spannt. Sie hatte einen janjten Lon und wat ber φόρμιγξ sehr abntich. Urspr. hatte sie sieben Saiten, db. έπτάμ-30γγος, Kar. lon 882.; die achte soll Aerpander, die neunte Timotheus hinzugesügt haben, Plin. 6, 56.; Δσιάς x., Eur. Cycl. 443.; λύρα και x., Plat. Pol. p. 399 D., Arist. u. X. — 2) = xl-3aρος, die Brust, der Brustkaften †.: die Kipp. Hinniater p. 135. — 3) Name einer Offans. Hippiatr. p. 135. - 3) Rame einer Pflane, Plut. Mor. p. 1151 E.

xiθάραοιδός, ὁ, (ἀοιδός) poët. = χιθαρφός, superl. Ar. Vesp. 1277., Bupol. b. Schol. g. Ar. St.

213 ἀρίζω, (213 αρις) bie 3ither spielen, poët.
b. Plat. Lyc. 21., Plat. Akc. I, p. 129 C.
u. X.; übbpt ein Saiteninstrument spielen, φόρμιγγι, Il. 18, 570., h. Apoll. 515., Hes. Scut. 201.; λύρη, h. Merc. 423., Xen. Symp.
3, 1. Bgl. id. Oec. 2, 13., Arist. Pol. 7, 13. - Eprichportl. xi3aoliciv oux entouau, Ar. Vesp. 959. - Sophocl. b. Zenob. Prov. 6, 141.: 16 σοι δ Απόλλων κεκιθόρικεν; τδ κεκ. οίον εμαντεύσατο. - Pass. το κιθαριζόμενον, das was auf der Bither gespielt wird, Plut. Mor. p. 1144 D.

πτθάριον, τό, dim. von πίθαρις, Ath. p. 550 A. (Cafaub. παθάριον.)

2ίθαρις, 105, ή, acc. 2ίθαριν, bie 3ither, = 21θαρα, II. 3, 54. Od. 1, 153., Ar. Thesm. 124. — 2) bie Kunst bie 3ither zu spielen, bie 3itherspiel, II. 17, 731. Od. 8, 248., Pind. 5, 65. — Die F. 21θαρα b. Hom. noch nicht. xτθάρτσις, εως, ή, (χιθαρίζω) bas Bithers spielen, Plat. Prot. p. 325 B., Phaniss b. Ath. p. 352 C., Arist. poet. 2. u. A., έναυλος, w. s. . 605. ξ. C.

πιθάρισμα, τό, bas auf ber Bither Gespielte, είς τὰ κιθαρίσματα έντείνοντες τὰ ποιήματα, Stude fur die Bither in Roten fegend, Plat. Prot. p. 326 B., DC. 63, 26., Ach. Tat. 2, 1.2. κίθαρισμός, ὁ, = κιθαρισις, ἐγειρομένου κιθαρισμοῦ, Callim. in Del. 312., Binser. 2, p. 201, 10.

πιθάριστέον, adi. verb. zu πιθαρίζω, Plat. Sisyph. p. 389 C.

218 μου ρ. 389 C.
218 αξιόσιστής τος, έα, εον, die Bither betrefs fend usw., Bither s, αυλοί, Fibten, auf denen zur B. gespielt wird, Poll. 4, 77. 81., Ath. p. 182 C. 634 E.; νόμοι, Poll. 4, 83.
219 αξιστής, οῦ, ἀ, (χιθαρίζω) der Bither spieler, h. Hom. 24, 3., Hen. Thoog. 94, Arist. u. X. (Manche unterscheiden dieses u.

Ė 5 ı ÷

ı

=

:=

E., := ÷.

٠ يــ

ت .

**e:** 

1= ::-١. :.-

5-٠.

:: ., menhangt, wie fragro mit flagro.)

u. d.; loxein, Nonn. 16, 270.

nia 9w, att. verlangert f. niw, gehn, Arcad. p. 155, 23., KM., Hesych. (enlaver.)

 $\alpha(\beta\alpha\lambda)_{0}$ , =  $\delta(\alpha\alpha)_{0}$ , Hesych.

 $\pi l \beta \beta \alpha$ , acol. =  $\pi \eta \rho \alpha$ , Hesych.

πιβθηλεία, ή, (πιβθηλεύω) Unächtheit bes Goldes, Berfalfchung besselben, Poll. 3, 86.: übtr. Berfalschung, Falschheit, Betrug, Plat. Legg. p. 916 D. 920 C. u. A. Andere F. χιβδηλία, w. s.

πιβοηλία, w. f.

πιβοηλία, w. f.

πιβοηλία, w. f.

πιβοηλία, τό, die Berfälschung, Plat.

Legg. p. 917 E., Poll. 3, 86.; von

πιβοηλεύω, (κίβοηλος) verfälschen, Gold

δυ. Geld, Ar. Ran. 721., Arist. Eth. 9, 3.;

αικό Βαστεη. Plat. Legg. p. 917 B.: Δηντε

πίτ verfälschen Dingen betrügen, Plat. Legg.

p. 917 D.; ὑπόχουσον και κεκιβοηλευμένον, δυτους στους στους στους στους στους στους στους στους στους στους στους στους στους στους στους στους στους δετικους στους στους στους στους δετικους στους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους στους δετικους στους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους δετικους στους δετικους δετικους δετικους δετικους δετικους στους δετικους δετ

πιβόηλία, ή, (κίβόηλος) Berfálschung, bes. bes Goldes, des Geldes, Poll. 4, 38.: übertr. Falscheit, Betrug, κιβόηλία βίου, Ar. Av. 158., Hippoct. p. 837.; ὑποψία κιβόηλίας, DC 59 35

xiβθηλία, ή, (xiβθηλος) Berfalidung, bef. Bes Gelbes, bel 4, 38. ά bertt. Betug, xiβθηλία βίον, Ατ. Αν. 158., Hippocr. p. 837; ύποψία xiβθηλίας, στ. 35. Δαν. xiβθηλία, f. άσω, eigentl. wie werfalistete ob. madtes Gold aussehn, bb. bleidhgeld ob. blaß aussehn, bie Gelbsudt haben, Arist. Probl. 2, 1, 5.

xiβθηλία, sioς, ή, f. xiβθηλος. xiβθηλίας, xiβθηλίας, sor, verfalist, unside, unspr. von ebten Retallen, bes. von Golde, Xen. Mem. 3, 1, 9., Luc. Paras. 4. u. X.; m. robos a. u. παρακεκομμένος verb., Luc. adv. ind. 3.: bt. πάθλια verfalist, trabsilid, taussehn, είνου πουδιά, falist, Theogn. 123. (sapl.); xiβθηλος γίγος τοῦ τόκου, Plat. Legg. p. 507 A., Plut. Mor. p. 823 C.; bb. úbtt. a) verstell, trabsilid, suistend, είνου κουδιάς, π. δ. γ. (καν χημοσόνη, Plat. Pol. p. 366 B., Luc. Herm. 51; χοιησός, boppelsinnig, ameibeutig, Hdt. 1, 66. 75.: those therefield, taussehn, arise the magnen, bes. ben Gemans, ob. m. Charaster therter. thussen in the p. 275, 32., Henych, Ed. Theogn. 117., Plat. Legg. p. 738 E., Dem.; bb. π. ηθος, Theogn. 959; επιτηθεύματα, βάίξατει, Plat. Legg. p. 918 Α.; χέβθηλος καν γίνου καν γίνου καν γίνου καν καλ γίνου καν βείδες δελ το mus man midt gleich das Edmarten therter., thussen, physical cold. xiβθον, nach Bb. Dindorf auch hier kielden. Poll. 7, 99. hat χίβθηλος καν γίνου καν γίνου καίτες, bes. bes. in Xthen bie Doppette Day England variace, bie butch das Edmarten fid steben un gurnder bie butch das Edmarten fid steben un genature cellent. Poll. 7, 99. hat χίβθηλον καν γίνου καίτες με αμανίζες και γίνου καν γίνου καίτες με τις βιλικε, με με βιλικε, με βιλικε, με βιλικε, δεις, η βιλικε, θίτες, θίτετες βίτετε, βίτετε, θίτετε, βίτετες δίτετες, με βιλικε με

Analogie von dvoodys und wegen bes gleichbe. Chier ab, also urspr. 218dnUs. Eine noch beut. B. dvoers ein altes Subst. 2705 = dvos abgeschmacktere Ableitg giebt Suld. an, Bgl. annimmt, was wieder mit zalw ebenso gusams Piers. 3. Moer. p. 239.)

menhangt, wie fragro mit flagro.)

χίβδης, ου, ό, b. Hesych. = κάπηλος
κηώεις, εσσα, εν, = κηώδης, buftig, bei
(nach Konj.) u. πανούργος; also urspr. ein
Hom. stets Beiw. von δάλαμος, ll. 3, 382. Balschmünger, ein Kipper u. Wipper.

ziβδος, ή, f. ziβδηλος, g. G.

xίβδων, ωνος, = μεταλλεύς, Bergs, Grusbenmann, Poll. 7, 99. (Konj. xιβδωλά, v.) Moer. p. 239., Phot. p. 163, 9.

xi βίσις, ή, Tasite, Kanzen, Schnappsack, Hes. Sc. 224., Call. fr. 177., Zenob. prov. 1, 41., EM. p. 512, 54., Hesych.; wird auch falscht. xiβησις, xiβυσις und noch anders geschr. Sottling hat b. H. xiβισις nach einigen alten Ausg. in den Tert gefest, was er mit xισσύβιον

8tob. Flor. p. 75, 15. z. C., Luc. conviv. 6. u. X.; von πθεμαίν, όνος, ό, auch ή, Simonid. 63. (πηθέω) ber Beforger, Pfleger, Beschäder, Soph. Ant. 545. Phil. 195., Plat. Legg. p. 608 B., Xen. Mem. 2, 7, 12. u. X.; von Echubescher, Xen. Cyr. 3, 3, 21. b) ber Leigheberger, Bestatter, II. 23, 163. 674. — 2) ber Bertchwägerte, Schützer Anderte, Schwiegermutter, Kused. V. C. 3, 52. (μπι.), τ the Soil. (2πι.) το δυμών, πάτρης, μπιετίν, καιεδ. V. C. 3, 52. (μπι.) τ το διατόσιως, ορος, ό, der Karsorger, = πηδεμών, πάτρης, μπιετίλ. 4, 514.
πήδευμα, τό, (πηδείω) die Bermandtschaft (durch Heirard), Berschwagerung, Plat. Legg.
ματων, Κυτ. Μεσί. 76. — 2) der Berschwägerte, durch Heirard καινών λείπεται κηδευσιμός φτιτ βετκαπαθεί διατόμος συν, εκτίατ. von κήδεος δ. και. Οτ. 477.
πηδεύσιμος, ον, εκτίατ. von κήδεος δ. Schol. Il. 23, 159.
πήδευσις, εως, ή, (κηδείω) die Besorgung (eines Tobten), de. HA. 10, 48., Plotin.
ματωνής, νεκροῦ, Αεl. ΗΑ. 10, 48., Plotin.
ματωνής, οῦ, ο΄, = κηδεστής, κηδεμών, καιτ. Probl. 19, 48. u. π. (Ιτους πολεμών, με διατών πολεμών πολε πηδεύω, (κήδος) beforgen, pflegen, xydoguvos, ov, beforgt, betummert, Kur. fcmacen, m. acc., = θεραπεύω, Soph. OT. 1324. OC. 754., Eur. Or. 781.; νόσημα Orest. 1015. 

xαδόησω, (von χάζωμαι w. f.) πολλούς τόδε τόξον κακαδήσει δυμού καλ ψηχής, u. ertlatt bie wird dies Geschoß um ihr Lexia.: bb. Linte, Kust. p. 955, 64. Stelle: Biele wird dies Geschoß um ihr Lexia.: bb. Linte, Kust. p. 955, 64. Stelle: Biele wird dies Geschoß um ihr Lexia. bb. Linte, Kust. p. 955, 64. — 2) der Alla pfel, als aus dem hervorders diesen het nied gern rauben läßt, Od. 21, 153, 170., u. den aor., δυμού καλ ψυχής κε-μαδών, ll. 11, 334. — Das act. nur d. Kp. — 2) der Galla pfel, als aus dem hervorderingen, kl. 11, 334. — Das act. nur d. Kp. — 2) der Galla pfel, als aus dem hervorderingen, kl. 11, 334. — Das act. nur d. Kp. — 2) der Galla pfel, als aus dem hervorderingen. Gotzenderingen schlichter od. spreige entstehend, Hippocr. p. 575, 21. u. δ., Dem. p. 816, 20. 27, 3., Theophr. HP. 1, 2, 2. u. δ. Diosc. u. Lonk: der die het die Isocr. p. 36 B. 27A. b) bestatten, Ael. b. Suid. zhowze, dor. f. zal edwae.

ŧ

1

.1

ı.

ŗ

š

πηθωλός, όν, = πηθόσυνος, Suid. πητν, ep. 3 sing. aor. 1. aot. zu παίω, 11. 21, 349.

11. 21, 349.

πηθάριον, τό, = κήθιον, Ar. Vesp. 674.

πηθάριον, τό, = κήθιον, Poll. 10, 150.

πήθιον, τό, u. πήτιον, Alciphr. 1, 39.

(wo es verdorben ift); ion. πεθθιον; Kust.

p. 1259, 36., bei bemf. auch κείτιον, ein Ger fäß, in das beim Wählen der Richter die Coofe oder Stimmskeinchen, ψήψου, geworfen wurden, Schol. Ar. Vesp. 674., Hapych. — 2) ein Becher, in dem man die Währfel schättelte, der mor men sie ausschütztete, sont geworfen wurden, por man sie ausschüttete, sonst φιμός, Hermipp. b. Schol. Ar. Vesp. 674., Ath. p. 477 D. (nach Athen. a. a. D. von ΧΔΩ, χαθεῖν, χαν-σάνω, sassens sassens. D. von χέω.)

bei den Att. lang.]

πηλαίνω, Rebensorm von πηλέω, Hesych.

πηλας, ό, der Arcopsoget, Ael. HA. 16, 4.

πηλας, άδος, ή, κεμέλη, eine Wolke, die Wind, nicht Regen ankundigt, also eine trockne Wolke, Windwolke, die sogenannten Windwsahren oder Schäschen, Theophr. de sign. pluv. 2, 6., Hesych.: daß. πηλάς ήμέρα, eine windiger, sturmischer Aag, Hesych. — 2) πηλάς αίξ, ή, Biège mit einem Fleck, einer Blass auf der Strin, Hesych. dw. vgl. πνημές.

πλαστρον. τό, duch πλιαστρος, ή, Theoπήλαστρον, τό, duch πήλαστρος, ή, Theophr. HP. 8, 3, 1. and πήλαστρος, ή, Heaych, ein immer granender Baum, colastrus, Theophr. HP. 1, 3, 6. u. δ.

κήλειος, ον, ion. f. κήλεος, mur ll. 15, 744: σὺν πυρί κηλείφ.

xήλεον, τό, = xήλον, fr. Hes. xήλεος, ον, (xalo:) brennend, flammend, leuchtend, glübend, heiß, il. 18, 346. u. sonft oft bei homer, aber immer πυρί κηλέφ, u.

Δάνω, fa [sen: nach Bust. a. a. D. von χέω.)

πηθίς, ή, = d. vortherg, Poll. 7, 203.

πηλίς, ής = d. vortherg, Poll. 7, 203.

πηλίς αίσει f. κάκ, d. i. καὶ έκ.

πηκάςω, dor. f. κάκ d. i. καὶ έκ.

πηκάςω, f. άσω, = κακίζω, schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i. schiecht mas

chiecht schiecht in schiecht

chen, d. i. schiecht mas

chen, d. i.

' fprådm., Hdt. 6, 134., Plat. Legg. p. 684 D.; γη πεκινημένη, umgeadert, Xen. de ven. 5. 18.: bh. δπλα, die B. in Bew. seten, b. i. zυέαν κ., Plat. Legg. p. 908 D. — Dan. gu den Bassen greisen, Dem. p. 216, 8., Hdn. 7, 4, 2.; δόρυ, Eur. Andr. 607.; πάν χοημα κινείν δκως. Hdt. 5, 96.; πάνια κάλων κινείν δκως. Hdt. 5, 96.; πάνια κάλων κινείν, s. κάλως ε. 1192 d); πάνια λόγον κινείν, s. κάλως ε. 1192 d); πάνια λόγον κινείν, s. κάλως ε. 1192 d); πάνια λόγον κινείν, s. κάλως ε. 1192 d); πάνια λόγον κινείν, s. κάλως ε. 1192 d); πάνια λόγον δυ. Umrûhren, poll. 7, 169. κίνημος, τό, ein Bertseug zum Bewegn fort s., aufscheden, gut sein er Eage bin gen, od 24, 5.; σφηκας, sl. 16, 264. κίνημος, αυξιφικάντα, Hdt. 1, 183.; πόδα, Eur. Bacch. 764. Ion 163.: in die Flucht schagen, sort κίνημος κινήματα, sort ε. 20 de Berdaberung, τα μεσομας, δορλ. Ant. 109.: aufregen, aufzlagen, soph. Ant. 109.: aufregen, aufzlagen, στοπατών, βαν. Ror. Rhes. 19.; εξ υπνου δέμας, id. Bacch. 689. c) fort schaffen u. 20 de Beugung, δετίου, ΕΜ. p. 472, 20 κίνησιγαιος, ον, Crêt. von εννοσίγαιος δεμας, id. Bacch. 689. c) fort schaffen u. 20 de Beugung, δετίου, ΕΜ. p. 472, 20 κίνησιγαιος, δη, bie Bewgung (act. u. 20 de Beugung) schall schaffen u. 20 de βενδοματα εξ άλλο τι, Thuc. 764. Ion 163.: in die Flucht schlagen, fortz jagen, Soph. Ant. 109.: aufregen, aufa jagen, orpariar, Bur. Rhes. 19.; έξ ῦπνου δέμας, id. Bacch. 689. c) fortschaffen u. verwenden, τὰ χοήματα ές ᾶλλο τι, Thuc. 2, 24.; τῶν Όλυμπίασι χοημάτων, angreisen, id. 143. 6, 70., App. Civ. 2, 41. — 2) übertr. 1, 143. 6, 70., App. Civ. 2, 41. — 2) übertr. 2, 24.; τῶν ὑλυμπίασι χοημάτων, angreisen, id. 1, 143. 6, 70., App. Civ. 2, 41. — 2) übertr. 2, 46 C.), Xen. Cyneg. 10, 12.; opp. στάσις 2, 24.; τῶν ὑλυμπίασι χοημάτων, angreisen, id. 1, 143. 6, 70., App. Civ. 2, 41. — 2) übertr. 2, 46 C.), Xen. Cyneg. 10, 12.; opp. στάσις 2, ενείται λόγω, b. i. was δι ετράθιεη sündiri καλ λείας χινήσεις, Luc. Paras. 10. ας βαθτί ift, Soph. OC. 1523.: τινά, 3 m d ft δε militar., taltischen Bewegungen, Pol. 10, 21, 11. 22, 1.: übertr. διὰ τῶν ἀροροδιαίων 2. Plat. Symp. p. 175 B. b) anregen, antreis Plut. Mor. p. 653 F., vgl. p. 786 C.; al di Sen, Enigeosois xaxoior, burch anfahrende afgooistw viere, sond. Soph. Ant. 409. c) erregen, p. 280 A. b) bie Bewegung, Unruhe, bas τα μη παλώς παθεσιώτα π. καί μετατιθέναι, Isocr. p. 18 A. (vgl. Beffel. g. DS. 1, p. 107, 98.); τὰ καθεστώτα κ., res novas moliri, Pol. δ. — 3) in obscón. Botg = βινέω, Ar. Nub. 1371. Ran. 148. Pax 341.3 bb. of κινούμενοι = χίναιδοι, id. Nub. 1102. (Brunck u. mit biefem B. Dinborf zweifelt an biefer Bbtg, u. lehterer hat an allen St. βινείν ges schrieben. Wit Unrecht, wie es scheint. Bei einem som. mochte wohl diese Botg von χινείν nicht ob. gehorig, bewegend, Aezell. Suppl. 303.

443.: το χινητήριος, = τορύνη, Schol. At.

Δ) inter fort marking. δυ νετωετει ειπ. ωςι. κινητιαω u. κίνησις a).
— 4) intr. fort mar foiren, aufbrechen, Pol. 2, 54, 2.
— Pass. mit fut. med. (jeboch anch fut. pass.), in Bewegung gesett werben, in Bewegung tommen, fich bewegen, fich rühren, κινήθη άγορή, ξκίνηθεν φάλαγγες, II. 2, 144. 16, 280.; δυέλλα κινηθείσα, Soph. OC. 1656.; μηδείς ξν όρχήσει κινείσθω, Plat. Legg. p. 800 A. u. X.: fich fortbeweaen, einberaeben. εν δοχήσει χινείσθω, Plat. Legg. p. 800 A.

u. Χ.: sich fortbewegen, einhergeben, πτητικός, ή, όν, zum Bewegen gehörig, εθν ματή φίτεη, gehen, II. 1, 47.; οίδε χινοῦνται λόχοι πρὸς ἄστυ Θήβης, Soph. OC.
1371.; οὐ χινηθήσεται ἐχ Μακεδονίας, Αφεκλίπ.; ως μηθελς χινήσοιτο ἐχ τῆς τάξεως,
καπ. Hell. 2, 1, 22.: in unruhe toms men, s gerathen, unruhig werbeth, λόγος, Plut. Mor. p. 68 C.; πρὸς ἀφετήν, Εστ. Rhes. 139.; οἱ Γαλάται ἐχινήθησαν κυθις, DC. 40, 17.; ἡ Ἰβηρία καίπερ εἰρη:

αὐθις, DC. 40, 17.; ἡ Ἰβηρία καίπερ εἰρη:

1 1 9, 3. 6. 13, 1, 3., DS. 19, 14. — 2) bν

p. 280 A. b) bie Bewegung, Unruhe, блы; убобо те во женубес боего об вогото, bant

πινητέος, α, ον, adi. verb. zu πινέω, ji bewegen, in Bewegung zu segen, Plat. aml p. 134 A.: zu verdnbern, abzudnbern, Arist. Pol. 2, 8.: πινητέον, Plat. Pol. p. 373 d. u. X.; zu entsernen, Gal. 4, p. 613, 4. πίνητης, ηρος, ό, = πινητής, γαίης (v. Possibon), h. Hom. 31, 2., Pind. Isthm. 4, 32. — Don.

32. — Dav.

Eq. 980.

ατνητής, ου, o, ber Bewegenbe, in Bewegung Sehende, übtt., καινών έπου, Ar. Nub. 1397.; κινηταί και καγέτται, rerum novarum station diosi, Pol. 28, 15, 12.

πίνητιάω, f. άσω, = βινητιάω, Plat. com. b. Ath. p. 422 A. (Dindorf ohne Grund βινητιάν. Bgl. πινέω.)

πίνητός, ή, όν, auch 2 Enb. (πινέω) bes weglich, Plat. Tim. p. 37 D. (2 Enb.) 58 D., Arist. Eth. 5, 7. u. A.

κίνητοον, τό, δίαβ. f. κινητήριον, = κίνη-Spor. w. f.

xίνιφος, ον, = ποιχίλος, berschlagen, Suid., Zonar. p. 1210.

χίνια, ή, eine Grasart, bei ben Kilifern, Diosc. 4, 32. (Bgl. Cor. Αταπα 2, p. 11, 7.) 2. (Bgl. Cor. Λεακτα 2, p. 11, 1.)
κιννάβάρι, εως, τό, auch als masc. κιννάβαρις, ό, Anaxandrides in BA. p. 104, 33. 1208.

1) eine vegetab. rothe Farbe, Drachenblut gen., die aus dem harze eines Baumes bereitet wurde, Diosc. δ, 110., Arrian. περιπλ.,
Plin. 33, 7, 38. — 2) der Binnober, übhyt bie. Binnoberfarbe, minium, Theophria. de lap. 20 (une sold). Ael. HA. 4, 21. (χεντάνη ρεν). 46. — 3) = ξουθρόδανον, rubia, τοίαςο 3. 150. — Davon de lap. 58 (und zwar migbrauchlich fo gen., f.

Diosc. 3, 150. — Davon πιννάβαρίζω, f. low, die Farbe des πιννά-Bage haben, Diosc. 5, 87. 121.

βαρι φουπ, Dioso. 5, 87. 121.
πιντάβάρινος, η, ον, ξinnoberroth, χρώμα, Arist. HA. 2, 1. ξ. G.; ξύγχος, Ath. p. 390 B. † πιντάβάριος, ον, = b. bothg.
πιντάβος, ό, [. πινάβευμα.
πίντάβος, ό, [. παναβος S. 1196 b).
πιντάμολόγος, ό, (πίνταμον, λέγω) ber Simmetleser, Rame eines Bogels, ber sein Rest and Simmetresser bauen soll (turdus Zeilo-

aus Zimmetrestern bauen soll (turdus Zeilonicus), cinnamologus, Plin. 10, 33, 50. Bgl. Hdt. 3, 111., herrens Ibeen Ih. 2, S. 111., Schneid. Arist. HA. 9, 14, 3. Th. 3. p. 103. χίννάμον, τό, = χιννάμωμον, bas tat. cinnamum. Wit Einem ν, χίναμον, Nicand.

Ther. 947. κινναμωμέλαιον, τό, (έλαιον) bds 3immtol, Gal. 14, p. 515, 18.

κιννάμωμίζω, dem κιννάμωμον (3immet) ahnlich jein, Diose. 5, 139.

κιννάμα μινος, η, ον, (χιννάμωμον) von 3ims

met gemacht od. bereitet, πύλαι, Luc. ver. hist.
2, 11.; μύρον, Ath. p. 439 B. (αυδ l'ol.)
πιννάμωμίς, ίδος, ή, = ψευδοχιννάμωμος, Gal. 13, p. 190.

χιννάμωμον, τό, ber 3 immet (laurus cinnamum Linn.), Hdt. 3, 111. (ber ergabit, baß die Griechen ihn durch die Phonizier aus Arabien unter diesem Ramen erhielten; den λιαδιέπ unter diesem Ramen ethielten; den ziwagin, daß die Griechen ihn durch die γινοπο.

Αταδιέπ unter diesem Ramen ethielten; den ziwagin, danne und durte Reiser), Theophr.

ΗΡ. 9, 5., w. s. Diosc. 1, 13. Bgl. Billetd.

Flor. class. p. 104. Mit Ginem ν b. Dionys. Per. 945. — Dad.

πιννάμωμος, δ, — πινναμολόγος, Arist.

ΗΑ. 9, 13., Ael. ΗΑ. 2, 34. 17, 21.

πιννάμωμος όξος, ον, (φέρω) zimmettras gend, η κ. (sc. χωίρα) Strad. 1, p. 63. u. δ.

πιννυμές, είδος, η, κιννυμέδες, τὰ μικρά des Gaulchen, Bluscr. 1, p. 470, 1., Poll. 7, 73. — 2) im Gewinde der Schneden der Schneden der Schneden der Schneden der Schneden der Schneden gewinde der Schneden der Schneden der Schneden der Schneden der Schneden der Schneden der Schneden der Schneden der Schneden der Schneden.

πινούρης, δ, πινοίρας, τους παπούργους ππους, Hesych. Bgl. Edineiter script. rei rust. 4, 2, p. 15.

Schatten (rò accion eldwlon, Kust. p. 472,

roeglich, mobilis (opp. στάσιμος), Plut. Mor. 44. 805, 28.), αλθέριον, Aesch. Pr. 157. (5. p. 945 F. 952 B. p. 161, 18.)

p. 161, 18.)

εξνύμαι, ep. pass. von einem ungebräuche lichen act. κίνυμι, = κινέω, bewegt werden, κινύμενον έλαιον, umgerätteltes D., II. 14, 173., Ap. Rh. 1, 1308.; åbettt., II. 10, 280.: sich bewegen, gehn, ές πόλεμον, II. 4, 281. u. sonk, Ap. Rh. 2, 1078. (Rur praes. u. imps. Byl. über die Botg Buttm. Gr. 2, S. 217 ed. 2.)

αινύοα, ή, ein affatisches Inftrument mit gehn Saiten, bas mit einem Plettron geschlogen wurbe und einen traurigen Ton gab, LXX., Joseph. ant. 7, 12, 13. (Bon zivugós, ziνύρομαι.)

κίνυοιζω, = bem folg., v. l. II. 9, 608.

xἴνύρομαι, dep. (nur praes. u. impf.) (xι-21νορομα, dep. (nur przez. u. impt.) (χε-νυςός) klagen, jammern, winseln, wimmern, Ar. Eq. 13., Ap. Rh. 1, 292., Qu. Sm. 9, 477.; ολετρά, Opp. Cyn. 3, 216. — 2) trans. beklagen, bejammern, Callim. in Apoll. 20., Anth. 5, 237. — 3) von jedem traurigen, uns. heilverkündenden Acne, χαλενολ χινύροντας.

γόνον, bie Bigel rasseln ob. Kirren Word, Aesch. Sept. 123. χίνυρός, ά, 'όν, wehklagend, jammernd, klasgend, li. 17, 5.. Ap. Rid. 4, 605.; ξάθάμιγς, δ. i. Thranen, Nonn. — 2) Ridglich, traurig, μέλαθρον, Nonn. Jo. 11, 98.

zīrνόσσω, poët. Rebenf. von zireω, Aesch. Choëph. 196.

xīνώ, ούς, ή, dor. = χίνησις, Hesych. χίνώ πετον, τό, eigtl. ein sich bewegendes Thier, vorz. von triechenden giftigen Thieren, Schlangen, Nicand. Ther. 26. 195., Callimin Jov. 95. (Richt von χινέω u. πέδον, wie der Schol. z. Nicand., sondern unmittelbar von

χίνωπιστής, οῦ, ὁ, = bem vorbg., Nicand. Ther. 141. (υ. l. χινωπηστής, f. Lobeck. Paralip. p. 449.)

xιξάλης, ου, ὁ, ber Straffenrauber, Bages bund, (ὁ ἐν ὁδῷ ληστής, Phot., φωρ, κλέπτης, ἀλαζών, Hesych.) Bird gew. mit dopp. 2 gefchr., κιξάλλης, Bluser. 2, p. 629, 4., Democrit. b. Stob. Flor. 44, 19.

zı ξαλλεύω, Straffenrauberei treiben, Binscr.

Inπους, Hesych. Bgl. Schneiber script. rei rist. 4, 2, p. 15.
 πίσυζς, ίδος, ή, dim. von κίων, das Sauls chen; vorz. ber Zapfen im Schlunde, columination roi. (κινύσσομαι) ein bewegter, ichwebender ob. schwarfender Körper, Schemen, yos, Poll. 2, 99.
 Schatten (τὸ ἀξοιον εἰδωλον. Kunt. p. 472)

xiorianos, o dim. von nier, die Meine

Saule, bas Saulchen, Ath. p. 514 C., Joseph.

ant. 8, 3, 6. zīoroziāje, 45, (eldos) faulenertig, faulens formig, addos, Eumath. p. 9., Eust. p. 1399, 33. πιονόχοπνον, τό, (χέων, ποπνίον) ber Sdu-lentopf, Saulentnauf, DS. 3, 47. 5, 47. 18, 26., Joseph. ant. 3, 6, 2. — Die türzere ξ. πίσκοπνον b. Xen. Hell. 4, 4, 5., baf. E. Dinz borf, Blnscr. 1, p. 262, 29., Plat. com. in BA. p. 105, 10., Poll. 7, 121.

πιονοφορέω, (πιονοφόρος) Saulen tragen, Rust. p. 1390, 11., id. ad Dionys. Per. 66. opusc. p. 191, 31.

† χεονοφορία, ή, bas Saulen Aragen; von χεονοφόρος, ον, (φέρω) faulentragend, Rust. ad Dionys. Per. 66.

πίουρος, ό, ξμβολεύς οἰσύϊνος, πόφινος, ῷ τὸν σὶτον ἀναβάλλουσιν οἱ ναυτικοί, ἡ μέτρον τι, Hesych.

zleis, ή, f. zleeis

πιρκαία, η, eine Pflanze, herenkraut, circaea (nach Sprengel asclepias nigra, Linn.), Dioso. 3, 134., Gal. 13, γ. 190.; Apollod. 3, 15, 1. erw. π. έξα als ein Zaubermittel. Bgl. Billerb. Flor. class. p. 49.

Rloxη, ή, ein unbestimmter Bogel, Ael. HA. 4, 5. 58.

† zięzyladla, ń, (zlęzos, Łlaurw) bas Treis

ταιρχηλάσια, η, (χιρχος, ελαυνω) συσ διετο bes Spielrabes.

πιρχήλάτος, ον, (χίρχος, ελαύνω) vom Dasbicht verfolgt, ἀηδών, Aesch. Suppl. 61.

πιρχήσια, ων, τά, (sc. ἀγωνίσματα) ludi Circenses, Arr. Ερίστ. 4, 10, 21.

πίρχως, ὁ, είπε Φαδίκητ ο οδ. Faltenart, δίε im Schweben Kreise macht, (s. über ihn Arist. II A. 0, 1, 36. Lucas Quaest. Lexil. p. 27.),

HA. 9, 1, 36., Lucas Quaest. Lexil. p. 27.), Il. 17, 757. 22, 139., Batrach. 49., Aesch. HA. 9, 1, 36., Lucas Quaest. Lexil. p. 27.), lbeck. Paralip. p. 84.) ott Dolgidutin, owner II. 17, 757. 22, 139., Batrach. 49., Aesch. Pers. 207.; χελιδόνα χίρχος διώχων, Ach. Tat. 5, 3. u. A. Beil sein glue sur vois συροίς 3ηρίδια, Ammon. p. 74. Saph. b. Schol. Pind. Pyth. 4, 408., Theophic bebutend galt, beißt et Od. 15, 526. Απόλ- Saph. b. Schol. Pind. Pyth. 4, 408., Theophic develope survey of the su πηλάτην.)

xιρχόω, umgeben, in bie Runbe ob. in einem

Ringe binden, Aesch. Pr. 47.

nieram u. niernui, Rebenf. von negarro πιρταω Δ. πίρτημι, Υεθεπή. δοπ περάννυμι, πήτημη, ολνον έπίρνα, Οd. 7, 182. 10, 356. 13, 53.; πίρνη, ib. 14, 78. 16, 52.; πιρνάς, ib. 14, 14. (nirgende in bet II.); πιρνά πρητήρα δίνου, Hdt. 4, 66.; πιρνάναι, Hippoct. p. 639, 43.; πιρνώντες θείψ παὶ ἀσφάλτφ, Hdn. 8, 4, 26.; φάρμακον έπίρνη, App. Mitht. 111.; μελίπητα πιρνάν, Luc. asin. 46.; πιρνάντες τον πόλιν. Ατ. fr. 555. μηνάντες τον πόλιν. Ατ. fr. 555. τος, πιρναμενη, Nicand. Alex. 76.; aberti., πιρνάντες την πόλιν, Ar. fr. 555.; μιλάτειν και πιρνάν το της φύσεως σκληφόν, Pol. 4, 21, 3. (Ueber den imperat. Moeris p. 208.: κίρνη 'Αττικοί, κίρνα 'Ελληνες.) πιρράζω, gelb \*, gelbith fein, Eust. op. 374. 9

p. 309, 9.

πιοράς, άδος, ή, poët. fem. με πιορός, οἴ-νη, Nicand. Ther. 519.

πίροις, ιδος, ή, Rame eines Fisches, Opp. Hal. 1, 129.; als oxyt. πιροίδι, ib. 3, 187. (ΕΜ. p. 515, 12.: πίροις (πίρις Gnd.). δ ίχθυς, έπειδή κιρρός έστι την χρονάν μης κιρροειδής, ές, (κιρρός, είδος) von gelb lichem, blassem Ansehn, Philostr. Im. 1, 12, Apollod. b. Ath. p. 281 F. [p. 784. negeozoiladia, 1a, eine Feigenart, Ad. zιρρός, ά, όν, gelb, gelblich, bellgelb, circ; (wir: weiffer, blanter 28.), Hippocr. p. 392 42. u. 21.3 bgl. Gal. 6, p. 147.; Perrag, Nicand. Alex. 44.; Iuarur, Sext. Emp. Pyrth. 1, 101.

\*\*\*Repowdys, es, (xippos, eidos) = bem votty.

olvos, KS.; von Pferden, Hippiatr. p. 253, & \*\*xlogion, eine Distelart, wahrich. Marian bistel (Marianus carduus), Diosc. 4, 119. niegoeisis, es, (eisos) nach Art ob. w πισσοειδης, ες, (είδος) nach Art od. da Gestalt eines πισσός, Hippoer. p. 451., Gal. b. πισσοπήλη. ή, (πισσός, πήλη) der Kramph aderbruch, die Ausschung des Samenstau-ges, Paul. Aeg. 6, 64., Gal. 2, p. 396. 7. p. 327., Cols. 7, 18. πισσός, ό, der Aberbruch, die Krampsau, Blutadertnoten, auch έξια gen., Gal. 7, p. 3.1. Bal. Poll. 4. 196. — Dan.

Bgl. Poll. 4, 196. -– Dan.

zigooulxoc, o, (Elxw) ein Inftrument gmausgichen ber abgebundenen Blutaberfnom Gal. 2, p. 397. ×ιρσόυμαι, zu Blutabern werben, Gal. 18,1,

p. 499, i.

πισοώδης, ες, = πισοειδής, Hippoct. prorrhet. 2., Gal. 4, p. 568, 7. u. δ.; compar., id. 4, p. 173, 8. 567, 11.

πίς, πίος, δ, (acc. πῖν, BA. p. 1232., [. Lobeck. Paralip. p. 84.) ber Φοίξτουτπ, κοτυ τουτπ, corculio (πίες τὰ ἐν ταῖς προδαίς παι του τουταις αρισίμες Απιστος π. 71)

B. Dindorf vielleicht berfelbe, der b. Herzel xloipris, b. Suid. xloipis heißt.

zίστοντε, ή, f. das vorby. zίσσα, att. zίττα, ή, der håber, Gidd habicht (pica glandaria Plin., corvus, carp-catactes Linn.) Ar. Av. 302. 1297., Lycophi. 1319., Luc. iud. voc. 8. 3ft gefcmebig und ahmt alle Stimmen nach, Plut., Mor. p. 973 C. — 2) bei schwangern Frauen: ber Ett an gewohnlichen Speisen und das tranfbils Geluften nach Ungewöhnlichem und oft Bad finnigem, Alex. Aphr. probl. 2, 73., Pasl. 2, 73., Paul. Aeg. 1, 1., Aët. 16, 10., Sex. Emp. adv. Math. 5, 62. — Daff. ift zirreoic b. Gal. 2, p. 278 E. — Day.

πισσάβεζω, att. πιτιαβεζω, wie bet hips (κετεί) (direien, Poll. 5, 90.
πισσάλης, ου, ό, = πεξάλλης.
πισσάμπελος, ή, u. πισσάνθεμον, τό, ci.
Kraut, (onst έλξενη gen., Diosc. 6, 139., Gal

13, p. 173. Auch eine Art αυαλάμινος heißt αισσάνθεμον u. αισσόφυλλον, wegen Achnelichteit ber Blatter, Diosc. 2, 195., Gal. 13,

πίσσαρος, ό, = πισσός, Erotian. p. 208. aus Hippoer. — Bei Dioscor. 1, 127. =

πισσάω, att. πιτάω, (χίσσα) ben heftigen und oft wibernaturlichen Appetit schwangerer Frauen haben, Arist. HA, 7, 4., Epict. diss. 4, 8, 35.: übertr., wonach luftern fein, beftig verlangen, m. gen., της εξυήνης, Ar. Pax 497., Ath. p. 372 A.; m. inf., Ar. Vesp. 349. κισσήεις, εσσα, εν, (κισσός) = κίσσινος, φύλλα, Nicand. Ther. 510.

πισσήρα, ή, = πίσσηρις, Geop. 2, 5, 2. (wahrich. πισσήρεις fur πισσήρας ξυ fchr.) πισσηρεφής. ές, (έρέφω) mit Epheu bes wachfen, Suid. (nach Schneiber; πισσηφε-**Θής υ.).** 

χισσήσης, ες, (χισσός) epheubewachsen, epheu-bebeckt, Soph. Ant. 1119. χισσηρίζω, f. ίσω, mit. Bimstein glätten, Nicol. Damasc. p. 499.

zισσήριον, τό, dim. vom folg., EM. p. 515,

28. (mit Ginem σ).

xloonque (auch xloonhue gespr., Luc. iud. voc. 4.), εως auch xdos, (Theophr. de lap. 22., s. BA. p. 1389.), ή, ber Bimstein, pumex, Diose. 5, 125. Richtiger ist die Schreibart mit Einem o, xionque, Ar. fr. 309, 4 Dind., Alexis b. Ath. p. 383 D., Anth. 6, 295. — Dav.

πισηφοειδής, ες, (είδος) bimfteinahnlich, bimfteinartig, Theophr. HP. 3, 7, 5. (mit Ginem σ), Stob. Ecl. 1, 25, 1. u. δ., Plut. Mor. p. 890 C. — Adv. -δως, Stob. Ecl. 1, 26, 3.

πισσηρόω, = πισσηρίζω, Theophr. de lap. πισσηρώσης, ες, = πισσηροεισης, D8. 1, 39. (mit Ginem σ), Plut. Mor. p. 888 D. u. X.

πισσητός, ή, όν, (πισσάω) begehrt, = ξπι-Θιμητός, Kust. 3. Dionys. Per. 946.; οίνος, von ungewisser Botg, id. in Hom. p. 87, 24. πισσινόβαιγής, ες, (βάπτω) mit Epheugrun gefarot, f. 24. b. Xen. Cyr. 8, 3, 13. súr

υσγινοβαψής. πίσσίνος, η, ον, (πισσός) von Ephen ge-macht, σπύψος, Eur. b. Ath. p. 477 A.; λαμ-πάς, Callix. ib. p. 197 E.; ποτής, Kur. Alc. 759. u. d.; oq. enyle, (Luc.) Tragod. 79.

κισσίον, τό, dim. υση κισσός, κισσός κισ-σίον τὰ ἐν ταῖς βίβλοις τιθέμενα σημεῖα, ΒΑ. p. 794, 10. — 2) asclepias, Diosc. 3, 106.

χισσόβούος, ον, (βούω) von Epheu fprofefend, epheubetrangt, Orph. h. in Bacch. 4.

πισσοδειάς, ου, ό, dor. f. πισσοδειης, (δέω) mit Epheu gebunden ob. betranzt, θεός vom Batchos, Pind. b. DH. do comp. p. 306 Schaef. (fr. 45, 9.).

† zioooderoc, or, (dew) mit Epheu gebunben.

χισσοχόρυμβος, ό, (χόρυμβος) bie Copens rante, Hippistr. p. 208, 8.

xisoónlyxios, ox, (nlijosw) vom Cybeu, b. i. von dem mit Cybeu umwundenen Abyrsos des Bakhos geschlagen, db. s. a. degeistert, übtr., ueles xisoónlyxia, Dithyramben, dithyrame bifche Befange, Antiphanes b. Ath. p. 643 E. κιση(ττ)οποίητος, ον, (ποιέω) von Epheu gemacht, δόρατα, Luc. Bacch. 1.

nands, d, neu-att. neuroc, ber Epheu, hedera, (ogl. über ihn Theophr. HP. 3, 18, 6., Dioac. 2, 210., Plin. 16, 34.), eine bem Batchos beilige Pflange (auch bem Apollon und ben Dufen, s. Lob. Agl. p. 80.), h. Hom. 6, 40., Soph. Ant. 820., Plat. u. A.; xxoo orequerungese, Eur. Bacch. 81. Weil er bem Bakbos heilig, hausig als Dichterschmuck erwähnt, s. Jacobs z. Anth. p. 584. — Dav.

πισσοστέφατος, ον. (στέφανος) = bem folg., Βάκχος, Δnth. 9, 524, 11.

κισσοστεφής, ές, (στέφω) mit Ephen bes trangt, (Anacr.) 26.

χισσοτόμος, ον, (τέμνω) Ephen schneibend; χισσοτόμος, ein jahrliches Fest ber Philasier zu Ehren ber Debe, Pans. 2, 13, 3.
χισσ(ττ)οφάγος, ον, (φαγείν) bas Laub ob. bie Beeren bes Ephen stessen, Long. 3, 5.

πισσοφορέω, neu-att. πιτοφορέω, Ephen tragen, sich damit betrangen, was bei einer batchischen Feier geschab, db. auch in batchischer Begeisterung sein, Plut. Mor. p. 5 B. (?), das.

Bottenb.; von

χισσ(11)οφόρος, ον, (φέρω) Epheu tragend, epheubetrangt, Ίδαϊα χισσοφόρα νάπη, Ear. Tr. 1066.; vom Batchos, Pind. Ol. 2, 30., Ar. Thesm. 988.: bh. auch batchift, σιθύραμβοι, Anth. 13, 28.

xισσόφυλλον, τό, eine Art χυχλάμινος, Diose. 2, 195. 3, 106. — 2) ein mechanis scher Ausbruck, Math. vett. p. 70.

κισσοχαίτης, ου, ό, (χαίτη) ephengelock, epheumiaubt, Ευϊε κισσοχαϊτ άναξ, Cratia. b. Hephaest. 15, p. 96., Pratin. b. Ath. p. 617 F.

κιστοχάρης, ες, (χαίρω) sich am Ephen freuend, Epheu liebend, Orph. hymn. 51. κισσοχέτων, ωνος, ό, ή, (χιτών) epheubetleibet, b. i. mit Epheu bebeckt ob. umhult, Orph. de lap. 258.

χισσόω, (χισσός) mit Epheu beftanzen ob. umwinden, χράτα χισσώσας έμών, Eur. Bacch.

xioo's flor, 76, eigtl. ein Becher aus Epheus holz, (Hesych., Suid.; vgl. Ath. p. 476. z. E. f.); dh. ein lándlicher Potal von Polz, lándliches Trintzefáß, Od. 9, 346. 14, 78. 16, 52., Luc. Pseudol. 27., gew. mit Einem Pentel, selten mit zweien, s. Rießling z. Theoor. 1, 27. — der Mildzeiner, das Wildzefáß, Theophyl. epist. (,, Eigtl. ein Gefáß aus Epheuholz (210–106.), an welcher Ableitung nur obermistise Ung oos), an welcher Ableitung nur aberwisige Uns σος), an weiger Ableitung nur aberwigige und τισσοσείδης, ες, (είδος) epheuartig, φύλλα, indet sich indet sich ein brei Ellen weites und vier Ellen nurσσοείδης, ξε, (είδος) epheuartig, φύλλα, indet sich ein brei Ellen weites und vier Ellen tiefes Arintzestä aus Epheuholz. An und πισσοείδης, Schol. Theocr. 13, 42. πισσοχόμης, ου, δ, (χόμη) epheugelock, epheumalaubt, Διόνυσος, h. Hom. 25, 1.; άπυξος, Anth. 6, 56.

ત્રાહ્મવર્ભના કર, (ત્રાહ્મવર્લક, રહિલક) ephenartig. †. – 2) (xlooa) mit ben franthaften Beluften ichmangerer Frauen nach ungewöhnlichen Speifen behaftet, Diosc. 5, 12.

χισσων, ωνος, δ, ein mit Ephen bewache fener Ort, Arcad. p. 15, 14., Theognost. p. 38, 27.

κίσσ(ττ)ωσις, εως, ή, (κισσόω) die Be-franzung mit Epheu, κιττώσεις Διονύσου, Blnscr. 1, p. 483. κισσωτός, ή, όν, (κισσόω) mit Epheu be-

Transt od. umwunden, νεβοίς, Anth. 6, 172. χίστη, ή, die Kiste, der Kasten, cista. (vgl. Poll. 10, 180., Hesych.), Od. 6, 76., Ar. δ., f. Einst. 3. Ach. 1099. u. Χ.: χίστας ἀξιοῦσι λέγειν τὰς μυστικάς ἀλλ ἐτίθετό γε κάπλ των χηλών, BA. p. 105, 14., [. Paus. 8, 25, 3, 26, 9. 7. 37, 4.

† πιστηφόρος, ον, (φέρω) = πιστοφόρος. πιστίς, ίδος, ή, fomisch gebildetes Wort als dim. von κίστη, b. Ar. Ach. 1138. in Bezug auf das vorhg. ασπίδος. (Ueber den Afzent f. Arcad. p. 35, 16., Suid. Bgl. Kor. z. Heliod. p. 154.)

zioroc, o, richtiger ziodoc, ein ftrauchartiges Gemachs, ciatus; ben mit rother Bluthe nannte man doons, ben mit ber weissen bilve (Diosc. 1, 26., Theophr. HP. 6, 1, 4.); Mnesimach. b. Ath. p. 403 D.; x10300 als oxyt., Eur. in Plut. Mor. p. 662 E. — Dav.

† ziorogayos, or, (gayeir) Kiftos freffend. πιστοφόρος, ον. (κίστη, φέρω) Riften tra-gend, andst. der Kastenträger, Dem. p. 313, 28. (κιττοφόρος var. l.) S. jedoch Harpocrat. p. 112, 3 Bekk., Lobeck. Aglaoph. p. 647. — 2) o, cistophorus, Landmunge bes pergamenischen Reiche, beren Geprage auf bem Avers menischen Reiche, veren weprage aus orm avers eine halbgedfinete bakhische zurn, aus ber sich eine Schlange hervorwindet, war. Sie bestand aus bem reinsten Silber und hatte nicht volltom, men die Erösse und Schwere ber Tetradrach; me (240 Pariser Gran), Cia., Liv. (Bgl. Bodb's metrol. Unters. S. 100 ff. 128.)

ultupis, ews, n, s. uldupis.
urgator, to, ein Arzeneitrant, Alex. Trall. 10, p. 566.

21τη έα, ή, ber Bitronenbaum, Geop. 3, 13, 6. 10, 7, 8. 11.

xitexvosidis, és, (eldos) zitronfarbig, Schol. Theocr. 5, 95.; pon

xtigiros, 7, or, gitronenfarbig, gelb, Ertl. von xiggos Etym. Leid. b. Balden. g. Ammon. p. 103., Herodian. epimer. p. 179. 2) nirgivor, zo, ein Argneimittel, Paul. Aeg. 7, 18.

πιτρινόχροος, ον, (χρόα, χρόος) sitronens farbig, Achmes onirocr. p. 177, 30.

κιτριοειδής, ές, = κιτρινοειδής, Gal. 14, p. 392, 12.

xlegior, ró, ber Zitronenbaum; auch bie Frucht besselben, bie Zitrone, von ben altern Schriftstellern uflor Mydixór genannt, Ath. p. 83. — 2) bie Rinbe vom Zitronenbaum, †. πιτρόμηλον, τό, bie Bitrone, Diosc. 3, 118., Geop. 10, 76, 7. [Lob.

blatt, Geop. 9, 28, 1.

πιτρόφυτον, τό, (φυτόν) ber Bitronenbann, Geop. 10, 8, 2.

κιτρόχρους, ουν, = κιτρόχροος, Tætz. hist. 9, 631. 639.

κίττα, ή, ∫. κίσσα. κιτταβίζω, ∫. κισσαβίζω.

πίτταρις, εως,  $\hat{\eta}$ ,  $\hat{\iota}$ , πίσαρις. πιτάω,  $\hat{\iota}$ , πισσάω. πίττησις, εως,  $\hat{\eta}$ ,  $\Rightarrow$  πίσσα 2), πιττοποίητος,  $\hat{\iota}$ , πισσοποίητος. κιτιός, ό, f. κισσός. [ŋd. κίτιυλα, τά, τὰ κελύιρη τῶν καρπῶν, He-

zιττώ, ή, eine Art zaσσία, Diosc. 1, 12. χίττωσις, εως, ή, ί. χίσσωσις.

κίφος, τό, ξπίκειται δέ οί τη κεψαλή σί-φανος, θν οί Μεσσήνιοι κ. καλούσιν, Ρικ

zirwy, wvoc, o, dor. bes. Sieil. f. ziw, Sophron., s. Roen. g. Greg. Cor. p. 341 14 πεχάνω, f. πεχήσομαι, nor. 2. ξκεχον, du Augm. πέχον (nur biefe g. bei ben att. Didtern), bei ben Ep. noch ein praeter., ber g. nach impf. von κιχέω, κίχημι (bie nicht vo handen), hiervon έκιχεις (Od. 24, 283.), in χημεν, έκιχήτην, dagu inf. κιχήναι, coni κχείω, ο χείην, part. χχείς und in ma. Β. χιχήμενος, (wie τιθήμενος) aor. 1. acl έχίχησε (Opp. Hal. 5, 116., Nonn. 6.) aor. med. έχιχήσατο. (bei ben Kp. fommen war. von χιχάνω noch von έχιχον bie abbangign modi bor, fonbern nur bie eben angefahren, vgl. Buttm. Gr. 2, G. 217.), erlanges υβι. Buttm. Gr. 2, G. 217.), ετίαης τα εττείφεη, είπφοίεη, α) m. αςα, επισκ Ατρείδαο κιχάνετε, II. 23, 407.; θέων είτχανεν έταίρους, ib. 17, 189.; νῦν με μοικ κιχάνει, ib. 22, 303.; κιχών παίδα, Piol. Pyth. 3, 43.; χώρον ἀστιβή, Soph. Ai. 64. Ευτ. Suppl. 1069.; μη μίασμα μ εν δν μοις κίχη, b. i. καταλάβη, id. Alc. 22.; Ακάμανια κιχείς ποσί, b. i. im Eunfe cinbe lend, II. 16, 342. 6, 228. 21, 605. δουμ mit dem Speer ettrichen, ib. 10, 370.; άσι, b. i. einnehmen. ib. 21, 128.; τέλος θανάτου mit dem Speer erreichen, ib. 10, 370.; an, b. i. einnehmen, ib. 21, 128.; τέλος θανάτων εχήμενον, der ereiched Tod, ib. 11, 451.; βέλος χιχήμενον, der treffende Pfeil, ib. 187. b) m. gen. wie τυγχάνω, Soph. 06. 1484., [. Jacobe z. Anth. 3, p. 189. — 2) treffen, finden, τινά παρά νηυσί, Il. 1. 26. Od. 13, 228. [Bei den Kp. 1 md ā, bei den Att. 1 und ā (ξχιχον fitts mi), dh. man dei den Trag. jest χιγχάνει, welche F. Hesych. u. Phot. anfáhren, fáridi, [. Kur. Alc. 480., Aesch. Choëph. 613., Soph. OC. 1451., Kur. Hipp. 1444. Hel. 603. Bellerm. de em. rat. Gr. gramm. p. 60., two det y Buttm. Gr. 2, S. 218.]

χιγήλη, ἡ, dor. f. χίχλη, Βρίcharm. b.

2ιχήλη, ή, dor. f. 2ίχλη, Bpicharm. b. Ath. p. 64 F., Ar. Nub. 339.

xίχησις, εως, ή, (χιχάνω) das Erlangthe Erreichen, = ληψις, Heaych.

κιχητός, τό, bas Beihrauchfaß, toprifch Hesyob.

πιτρόμηλον, τό, bit Bitrone, Diosc. 3, 118., 2/2λη (unatt. 2/2λα, Alex. Trall. p. 406. 10, 76, 7. [Lob. 409. 523., Geop. 15, 1, 19., f. Ath. p. 305 B.), 2/2γον, τό, = bem vorhg., Herodian. p. 469 ή, bit Droffel, ber Krammetsvogel, turdu 217ρόφυλλον, τό, (φυλλον) bas Birronens (Arist. HA. 9, 20., Ath. p. 64 F. 194.) 0d. 22, att, Geop. 9, 28, 1.

πίχορια, τά, Cichorten, Theophr. δ. (nach codd.; richtiger als κιχώρια, f. Schneiber au Theophr. 5, p. 414.)
κιχράω, att. κίχρημι, f. χρήσω, leiben, δέκα τάλαντά σφι χρήσαι, Hdt. 3, 58., Lys. 19, 24.; των κιημάτων σοι κίχρημι δ τι βούλει, Dem. p. 1250, 11. u. λ.: fibett., κιχρών την χείρα, meine Φάποτ δαμι leibenb, Liban. 4, p. 831. b) vom Φυταθεί (wie χράω), ein Φταθεί ertheiten, νῦν μὲν κιχρῷ καὶ φθέγγεται τὰ μαντεία, Liban. 4, p. 307. — Med. κίχραμαι, f. χρήσομαι, fich teiben laffen (von einem Kndern), borgen, Luc. Necyon. 16. de conser. hist. 15., Antiphan. in BA. p. 116, 11. Bgl. χράω. — Φαυ. χράω. — Dav.

x(χοησις, εως, ή, das Leihen, Borgen, Tretz. hist. 12, 305. x1χώρη, ή, das Cichorientraut, cichorium, Theophr. HP. 7, 7, 1. (cod. Urb. x1χόρη,

xiditg).

xīχωίριον, τό, = bem vorhg., Theophr. HP. 7, 7, 3., Diosc. 2, 160. (bie richtige F. ift αχόριον, w. s.)

xīχωριωόης, ες, (εἰδος) bem Cichorientraut chnlich, cichorienartig, aus ber Sattung bes Cichorientrautes, Theophr. HP. 7, 7, 1. 11, 3. 9, 16, 4. (Richtiger: αχοριώδης.)

xίω, ep. Rebenf. von εἰμι, nur praes. u. imps., bes. gebr. bas imps. u. bie abbangigen modi bes praes. (indic. ακεις, Aesch. Choëph. 680.), part. αιών wie εἰών, gehen, wegge e hen (gew. von lebenbigen Wesen), Hom. δ. δτε έπλ αοίτον αίχ, Nicand. Ther. 127. Son ben Trag. gebraucht es nur Aesch. Choëph. 680. Pers. 1068. Suppl. 504.: von Schiffen, νέες αίον, Il. 2, 509. (τὸ αιειν ξενικὸν ὄνομα ἀπὸ τοῦ λέναι, Plat. Cret. p. 426 C.)

19, 38., bei Hom. gem. von ben bolgernen Saulen, welche bie Querbalten ber Decte bes Sauten, welche die Lutrolten der Lette des jagend, jagenen, det dem die Speiselaals trugen; Od. 22, 466. ist es ein die Pheiser am Seeufer, an dem die Schiffe anges bunden werden; ib. 1, 53. hatt Atlas mit hos den Sauten Himmel u. Erde auseinander, vgl. Aesch. Pr. 349.); χρυσέας υποστάσαντες χίσμας, λιάδα, χλαδί, χλάδας, χλάδεσι μίω, mes taplastische Formen zu χλάδος, νι διακλάδος,

Reerfisch, Reerdrossel, Reeramsel, Arist. HA. Hur. HF. 1038.; of xίονες al εν τῷ Λυχείφ, 8, 13., Ath. p. 305.

πιχλίζω, tichern, (κακχάζειν Αττικοί, κιχλίζου τίενης, Soph. Ai. 108.; δήζειν Ελληνες, Moer. p. 213 Piers.), κιχλίζου αν μεν εκείνης και μωχωμένη, Alciphr.

1, 33., Philo p. 667. — 2) (κίχλη) Krams wetsvogel, Gestügel essen, schamalen, Ar. Nub.

983.; τοιαύν ετερα μύρι εκιχλίζετο, Ar. fr.

313 Diad. — Dav.

πιχλίσμός, ό, (κιχλίζω) bas Richern, BA.

13. Δίαστες πρός τὸν κίσνα αὐτὸν εμασιέγουν, αντείπει, 31. b) ber εἰκρικο τηλιαι

13. Δίασιος ετερα μύρι εκιχλίζετο, Ar. fr.

13. Δίασιος, ό, (κιχλίζω) bas Richern, BA.

2. Δεν αντείπει (gew. στήλη), τίς Παρίην υπό κίονα κείσαι, Βτ. Anal. 1, p. 239.

2. Δεν αντείπει βτ. Anal. 1, p. 239.

2. Δεν αντείπει βτ. Απαλ. 1, 11.

3. Δία το βτ. απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το βτ. Απαλ.

π. Δια το π.

p. 301, 33. 0/3, 2.

πλαγγάζω, Rebenf. von πλάζω (vgl. jedoch)
Poll. 5, 89.: εξποις δ' αν πλάζειν μέν άετούς, πλαγγάζειν δε γεράνους επ' αμφοϊν
δε και πλαγγήν), πλαγγάζειν δοκούσι (bie
Stythen) και μηδέν διαρθρούν, Porphyr. do
abt. 3, 3.; von einem Bogel, ταϊς μελφόζαις
κλαγγάζει, Jo. Chrys. 7, p. 104, 12.

xλαγγάνω, Rebenf. von xλάζω, vom Gessscheit ver Bdgel, Soph. fr. 782 Dind.; von Hunden, Aesch. Eum. 126. (χλαγγάνεις v.) χλαγγέω. Rebenf. von χλάζω, von Qunden, Theorr. epigr. 6.

xlayyή, ή, (xla'(ω) ber unartitulirte Caut, ber vom Ceblofen u. Cebenbigen bervorgebracht wirb, bas Geton, Geraufd, Gefdrei, ber Earm, vom Getbfe, bas eine groffe Boltse per tarm, vom Getole, das eine grosse kottes menge hervorbringt, u. dem der Krieger, Il.2, 100., Ap. Rh. 2, 1078., Aesch. Sept. 381.; οί βάρ-βαροι μεγίστη κλαγγή βοήσαντες, Hdn. 4, 15, 2.: der Tobten, Od. 11, 604.: der Thiere, h. Hom. 27, 8.; -def. der Bögel, Il. 3, 2., Eur. Tr. 147.; άηδύνειος, Nicomach. in BA. p. 349, 10.; ber Harpsien, Ap. Rh. 2, 268.; ber Ganfe, Plut. Mor. p. 325 C.; ber Schweine, Od. 14, 412.; λύκων, hymn. 13, 4.; bom Gebell ber Hunbe, Xen. cyneg. 4, 5. 6, 17., DS. 17, 92.: vom Schwirren bes Bogens, Il. 1, 48.; vom Tone eines Instruments, Telestes b. Ath. p. 637 A. b) von artifulirten Tonen, bh. vom Gefang, Soph. Tr. 208.; Juoqaa-105, von ber Weissagung der Kassandra, Aescle. Ag. 1123. (Ein dat. xlayys wird aus lbyc. angef. in Cram. Anecdd. 1, p. 65, 15.) - Dav. angej. in Cram. Anecad. 1, p. 0.3, 10.7

πλαγγηδόν, adv. mit Gerdusch, mit Gerdn,
Il. 2, 463. (Lucian. Piscat. 42.), Arat. 1021.

πλαγγόν, adv. = bem vorthg., Babrias b.
Suid. s. v. πέταυρα, (πλαγπίον, Σακοθό δ.

Anthol. 3, p. 149.)

[p. 73, 10. νέες χίον, II. 2, 509. (τὸ χέεν ξενικόν ὅνο-μα ἀπὸ τοῦ ἰέναι, Plat. Cret. p. 426 C.) χίων, ὁ, att., ion. ἡ, (vgl. km. p. 514. ξ. Ε., Schol. Pind. Ol. 1, 10., f. Lobed. ξ. Soph. Al. p. 121.), δίε Εά μίε, δετ ψ fεί [ετ., σωνή, Ηippocr. p. 68 H. 131 D. u. δ., Gal. Od. δ. (εinigenal als masc., Od. 8, 66. 473. β, p. 699. u. δ.

πλάγερος, ά, όν, (κλάζω, πλαγείν) freis schend, schreiend, Beiw. der Kraniche, Anth.

κιλιακτής, ήρος, ό, (κίλλος, άγω) dor., είναδεύς, έως, ό, [. κίναδος δ. 6. bet Cfeitreber, Poll. 7, 56.
πιλιαμαρύζω, = κατιλιώπτω, Hesych.
πιλιαμαρύζω, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βαίνω) ein
πιλιβάς, αντος, ό, (κίλλος, βα xilifac, artos, 6, (xillos, fairw) ein Geftelle, Geraft, Ath. p. 208 C.: ein Geftelle, worauf ber Schilb weggelegt wirb, xillfarres zellios, α, or, vom Efel, ihm ahnlich, efelgrau, χρώμα, Poll. 7, 185.; von xellos, δ, ber Efel, dor. W., Poll. 7, 56., Kust. p. 953, 18. πιμβιπεύομαι, tleinlich geizig, filzig fein, Nicet. 7, 9. 12, 3., Kust. op. p. 77, 30. πιμβιπία, η, = πιμβεία, Pallad. hist. Laus. p. 5. ziμβiξ, Yxos, o, ber Filg, Anider, Anaufer, Geighale, Simonid. b. Ath. p. 656 D., Arist. eth. Nicom. 4, 1. magn. moral. 1, 21., Plut. Mor. p. 632 C. Bgl. Eust. p. 1828, 10. b) ber

xillfas, artos, δ, (xillos, βaírw) ein Keftelle, Gerâft, Ath. p. 208 C.: ein Gestelle, Bezeichnung abgeseimter Menschen), êπίσεριπτον worauf der Schild weggelegt wird, xillsavres dontdos, Ar. Ach. 1122. das. Schol. d ein Arachallsavres directle, Heaych. o) das Gestelle der Stigthgestell, Heaych. o) das Gestelle der Sturmboude, Biton in math. vett. p. 110, 21. 111, 21. d) ein Abeil des Wagengestells, Poll. 1, 143. e) die Stasselle der Maler, die Archdol. S. 319, 4.

Killsvigios, ol, eine Gattung Stlaven dei den Spalenstein, Phot. p. 165, 14, Heaych. Suid. Bgl. Ruhnt. 3. Tim. p. 214. — Bei Hdt. 7, 155. steht Kullvosu. der Kulle, Heaych. xilles, ixos, δ, = xille, Heaych. xilles, ixos, δ, = xille, Heaych. xilles, ixos, δ, = xille, heaych. xilles, ixos, δ, = xilles, heaych. xilles, ixos, δ, = xilles, heaych. xilles, heaven. xilles, heaven. xilles, heaven. xilles, heaven. Xilles, heaven. f. ἀλώπηξ. Βείδετ νοη χέλλω, gleichs. δετ Χταδετ.

πελλός, ή, όν, = πέλλιος (?), Hesych.

πέλλουρος, ό, (πέλλω, οὐρὰ) = σεισοπυ
γές, διε Βαφβείζε, δετ Βίρρ οδ. Βεδβετζ,

Ησεγch.

πεμράζω, f. άσω, = στραγγεύομαι, Phot.

πεμρέία, ή, = πεμρεκεία, δετ schweige deck, γ, δεν υπράδτισε δεδιμέτς, δετ και με schweize και αντικέν και † πίναιδίζομαι, f. ίσομαι, (πίναιδος) πο züchtig handeln od. reben. [Plat. p. 121. nivaldiop, ró, = loyk, Hesych., Schol. nivaldisqua, ró, ungachtige Pandlung, Kust. p. 1784, 54. πίναιδογράφος, ον, (γράφω) von unguch-tigen Dingen schreibenb, BA. p. 429. 1389. πίναιδολογέω, f. ήσω, unguchtig reben, Uneth. Nicom. 4, 1. magn. moral. 1, 21., Plut. Mor. p. 632 C. Bgl. Kust. p. 1828, 10. b) der Meinigkeitsträmer, = μικρολόγος, Ath. p. 303 K. Κίμωλλα, ή, γη, die Kimolische Erde, eine weiße Thons od. Bolusart von der Kyltadis schons od. Bolusart von der Kyltadis schons od. Bolusart von der Kyltadis schons od. Bolusart von der Kyltadis schons od. Bolusart von der Kyltadis schons od. Bolusart von der Kyltadis schons od. Bolusart von der Kyltadis schons od. Bolusart von der Kyltadis schons od. Bolusart von der Kyltadis schons od. (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολόγος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολος, όν, ber månnlidge Durrei treibt od. mit sign sprechend od. (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολογος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολογος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen, BA. p. 1389. χίναιδολογος, ον, (Δέγω) von ungücktigen Dingen (ΒΑ. μ

app. 341., impf. iterativ. χλαίεσχον, Hom., Luc. de Syr. dea 22. homer braucht bes. φρῶς χαθεύδειν, Hesych. praes. und impf., einigemal auch fut. χλαύσομει und aor. — 1) intr. weinen, jammern, tlagen, II. 1, 362. δ., Plat. Phil. p. 48 Α. χλάσες, φοῖνεξ τὸ δένδρον, Hesych. χλάσες, φοῖνεξ τὸ δένδρον, Ετείχεη, αι. δοτείξου το διξίδιος. Το χλάσει το δυροπρωπ. νετέν, Αεκλ. Seph. 638. ο το διξίδιος καθείδιος το δικάσει και και δικάσει και παι το διξίδιος καθείδιος το δείξιστα s. σ. ελαπαι, αν, αλ. — χαλόβαθρον, Etelgen, αιτή δοτείδιος το διξίδιος θαι u. a. Spnonym. verb., Aesch. Sept. 638. Plat. Pol. p. 614 K. u. X.; χλ. χαλ άγαγαπτεῖν, id. Phaed. p. 117 D. u. bgl. δ.; bef.
um Verfiordne, gleichviel ob Worte dabei sind
oder nicht; άμφι τινα, um Imb. ll. 18, 339.;
δάχρυσι χλ., DC. 59, 27. 64, 14.; bh. αξματι
χλ., blutige Thrånen weinen, bei Spåt.: als
Ausbruck törperlichen Schmerzes, besonders in
Folge von Jüchtigungen, Schlägen, αὐτὸν χλαίσχια άγαραι. ich werde ihn als Reipenden Boige von auftigungen Schwerze ihn als Weinenben beimschien, b. i. ich werbe ihn unter Schlagen fortjagen, Il. 2, 263.; bb. b) l. v. a. Schlage erhalten, xlaoic är, et havaeiac, Aesch. Suppl. 926., Soph. OT. 401.; deve tle's Tra xlanc, Ar. Nub. 58., Eur. Hipp. 1086. u. bgl. d. bef. b. Att. vorzägl. in ben Ausbrücken, Rauserat, er foll weinen, b. i. er foll Schidge Triegen, ob. überh. es wird, es foll ihm schlecht bekommen, es soll ihm übel ergehn, Ar. Vesp. 1327. Plut. 174. u. d. b. Ar., vgl. κλαύσαρα; ebenfo κλάειν σε ποιήσω und κλάειν σε λέγω. ich maniche bir alles Schlimme an ben Dals, ich wûnsche dir alles Schlimme an den Dals, auger., Sintenis.

plorare te iudeo, (oppos. χαίρειν σοι λέγω, salvere te iudeo) Hdt. 4, 127., Ar. Plut. 62.; Ετδιξώσιε, έκος, ό, ή, (κλάω, βωλαξ) Eτδιξώσιε jerderchend, Anth. 6, 41.

κλέσες μαξίσιας, εως, ή, (κλάω) das Berbrechen, λεύω, id. β. 433.; κλαίοντά τινα καθίδείν, καθιστάναι, Χοπ. u. dgl. δ. des. det. des Bechen, Plat. Timae. p. 43 D., Luc. de merc. c. (λ. ν. καθιστάναι, Χοπ. u. dgl. δ. des. des Bechen, Plat. Timae. p. 43 D., Luc. de merc. c. (λ. ν. καθιστάναι, Χοπ. μ. des Kobrechen, des. κλάσες άμπελων, das Kobrechen, des. κλάσες άμπελων, das Kobrechen, des. des Blatter, u. des Blatter, πλουμπελων, das Kobrechen, des. des Blatten, πλουμπελων, das Kobrechen, des. des Blatten, πλουμπελων, des Blatten, πλου u. fonft: pass. beweint werben, Aesch. Chooph. 874. — Med. xlalomai, eigentl. bei sich weinen, klagen, beweinen, dann wie act., ist. b. b. áltern Schristfellern selten, doch hat es Aesch. Sept. 903.. Agam. 1067., Soph. Tr. 153.; bb. part. pl. xexlavuevog wie deda-xovuevog, verweint, bethrant sein, Aesch. Ch. 450. 720., Soph. OT. 1490. [Das ä im impf. vertärzt, Theoer. 14, 32.; nach B. Dind. berzustellen Hermesian. b. Ath. p. 597 F: Exlas d'Ixavlou (Exlaser d'Ixavou v.), xlaler' als Purpichius orac. Sib. 1, p. 122. wo ebensals Dindorf xlair spreid. Dav. xlauwulla, n. (oulla) das Beinen zur Sesellschaft, oppos. yelowuella, w. s., Anth. 9, 573. 874. — Med. xlalouar, eigentl. bei fich weinen,

nläπεις, nlänηναι, part. u. inf. aor. 2.

pass. zu κλέπτω. κλαρίον, τό, dor. f. κληρίον, im plur. κλαρία, Schuldverschreibungen, Schuldscheine, Plut. Agis 13.

zlάριος, ον, (zlηρος) dor. f. bas nicht vors fommende xingeos, durche Loos vertheilends Klageos, Beiw. des Beus, Assah. Suppl. 355. vgl. Paus. 8, 35, 9.

υμι. ταυα. Αλαφόω, πλαφονομέω, dor. f. πλάφος, πλαφόω, πληφονομέω. πληφος, εληφόω, πληφος) leibeigene Bauern in Kreta, bie für die Freien das ihnen jugetheilte Land bestellen mußten, wie die Dele

jugerveute vand bettellen mußten, wie die Deisloten in Sparta, Callistr. b. Ath. p. 263 K., Poll. 8, 83., s. Ruhnt. z. Tim. p. 213 f. xläsauxesevoucu, (xlaw, avxiv) mit gleichf. geknicktem, b. i. mit gebogenem halse einhers gehn, welches ben Zärtling ober Weichling bes zeichnete, Archipp. b. Plut. Alcib. 1. xlassauxes, Sintenis.

bemuthigen, beugen, Ar. Eq. 166. † xlaorno, noc, o, ber Binger, ber Beinftod verbricht ober befchneibet. Dan. κλαστήριον, τό, verft. δρέπανον, Bingers meffer gum Befchneiben, Schol. Ar. Bq. 166.,

Heaych. nlastne, ou, o, = nlastne, Hesyah.
nlastoe, ή, όν, (nlaw) gebrochen, gerbrochen, Anth. 6, 71.: nlastov, b. Byz. das ges weihte Brob.

[κτάτω, Hdt. 6, 134., Plat. Legg. p. 684 D.; νεύουσα ξαινήθη, id. 42, 15.: αεπιημένος, γή αεκινημένη, umgeactert, Xen. de ven. 5, 18.: bh. δπλα, bie B. in Bew. [εξεπ. b. i. 3 με bh Baffen greisen, Dem. p. 216, 8., Hdn. 7, 4, 2.; δόρυ, Eur. Andr. 607.; πᾶν χοῆμα κίνεῖν δαως, Hdt. 5, 96.; πάνια κάιων κινεῖν δαως, Hdt. 5, 96.; πάνια κάιων κινεῖν, β. κάλως &. 1192 b); πάνια λόγον κινεῖν, Plat. Symp. p. 198 k. u. δ.; μῦθον. αίνημα, τό, bie Bewegung, Regung, ατοκινεῖν, Plat. 302. b) bon seinem y lage be sex κον, Arist. 62.: ûbertr., τῆς σαοχός, Plut. ' fpritigm., Hdt. 6, 134., Plat. Legg. p. 684 D.; | νεύουσα ξεινήθη, id. 42, 15.: πεπιημένος neerau dóyφ, d. i. was zu erzählen sund-haft ift, Soph. OC. 1523.: τινά, Imd ft de paft ift, Soph. OC. 1923.: τινα, Imd ft or militar., tattigen wewegungen, κοι. 10, 21, τen, in seinen Betrachtungen ft oren, 1. 22, 1.: übertr. διά των άφοσδισίων κη Plat. Symp. p. 175 B. b) anregen, antreis Plut. Mor. p. 653 F., vgl. p. 786 C.; al δί ben, έπιρρόδοις κακοίσιν, durch anfahrende άφοσδισίων ήδειαι κινήσεις Ερίσιτ. b. Ath. Schmahreben, Soph. Ant. 409. c) erregen, p. 280 A. b) bie Bewegung, Unruhe, δπως betursachen, verlagen, anstiften, ποτό τι έν κινήσει ωσιν οί έναντίοι, damit ansangen. Ven. γονά Soph die Bonner ich weniger rühren fonnen. Thuc. σετιτ (achen, verantassen, anktiften, anstiften, anstangen, γέλωτα, Xen.; κακά, Soph. OT. 636.; όδύνην, id. Tr. 970.; ἀρχήν με- γέλων κακῶν τῆ παιρίδε, Pol. 24, 5, 9.; γέλων κακῶν τῆ παιρίδε, Pol. 24, 5, 9.; ρολό, πολιειῶν, Arist. Pol. 2, 8. d) bie Bergung, unruhe, δπως νάλων κακῶν τῆ παιρίδε, Pol. 24, 5, 9.; ρολό, πολιειῶν, Arist. Pol. 2, 8. d) bie Bergung, κράλων κακῶν τῆ παιρίδε, Pol. 24, 5, 9.; ρολή, πολιειῶν, Arist. Pol. 2, 8. d) bie bingen, κραδίαν, Bur. Mad παίχει μεταποιε μετ mous, Dem. p. 537. 3. C.; έμε οὐ κεκίνηκεν μόνον ὁ λόγος, άλλά καὶ συγκέγυκεν, Plut. Mor. p. 435 E. u. A. e) ánbern, veranbern, abánbern, umánbern, νόμαια πάτρια, Hdt. 3, 80., Arist. Pol. 2, 8.; τα μή παλώς καθεσιώτα κ. καλ μετατιθέναι, Isocr. p. 18 A. (vgl. Bessel, g. DS. 1, p. 107, 98.); τὰ καθεστώτα κ., res novas moliri, Pol. δ. — 3) in obscón. Bbtg = βινέω, Ar. Nub. 1371. Ran. 148. Pax 341.3 bb, of κινούμενοι = κίναιδοι, id. Nub. 1102. (Brunct u. mit biefem B. Dinborf zweifelt an biefer Bbtg, u. lehterer hat an allen St. Biveir ges fdrieben. Dit Unrecht, wie es fcheint. Bei einem Rom. mochte wohl biefe Bbtg von xeveir nicht stom. mochte wohl vieje wong von alernoisa).

3u verwerfen fein. Bgl. zipniede u. zipnoisa).

4) intr. fort marschiren, aufbrechen,
Pol. 2, 54, 2. Pass. mit fut. med. έν δοχήσει πινείσθω, Plat. Legg. p. 800 A.

1. Δ.: [i th fort be we gen, einher gehen, mar [thiren, gehen, II. 1, 47.; οίδε κινοῦνται λόχοι πρὸς ἄστυ Θήβης, Soph. OC.
1371.; οὐ πινθήσεται ἐκ Μακεδονίας, Αεschin.; ως μηθεὶς πινήσοιτο ἐκ τῆς τάξεως,
κοπ. Hell. 2, 1, 22.: in unruhe fome kmp. Pyrth. 3, 67. adv. Math. 9, 7. β) ubtr.,
men, σ gerathen, unruhig werbeth,
kar. Rhes. 139.; οἱ Γαλάται ἐκινήθησαν
αῦθις, DC. 40, 17.; ἡ Ἰβηρία καίπερ εἰρη1, 9, 3. 6. 13, 1, 3., DS. 19, 14. — 2) bis

Plut. Fab. 20. c) bie Beranberung. τὰ μετέωρα τῆς τύχης κινήματα, Isocr. ep. 10.

— 2) bie Beugung, Elerion, EM. p. 472, 20.
κῖνησίγαιος, ον, Œτει. υου ἐννοσίγαιος,
Hesych. s. v. ἐννοσίγαιος, Schol. II. 14, 135.
κένησις, εως, ἡ, bie Bewegung (act. u.
pass.; ἡ κ. ἔεσις βούλεται εἶναι, Plat. Crat.
p. 426 C.), Xen. Cyneg. 10, 12.; opp. στάσις,
Plat. Soph. p. 250 A. u. Χ.; κινεῖν πάσας
τὰς λείας κινήσεις, Luc. Paras. 10.: υου
militôr., taftiſchen Bewegungen. Pol. 10. 21. militar., tattifchen Bewegungen, Pol. 10, 21, bie Gegner sich weniger rühren können, Thuc.
3, 75.; επιγενομένης τασαχής και κινήσεως,
Pol. 3, 4, 12. ο) bie Beränderung, = μειαβολή, πολιτειών, Arist. Pol. 2, 8. d) bie Beugung, Flerion, KM. p. 410, 38.

κίνησιφορος, ον, (φέρω) Bewegung bring gend, Orph. hymn. 9, 21.

κίνησιφολλος, ον, (φύλλον) bas Laub bie wegend, Schol. 41. 2, 632., Apollon. lex. u. Hesych. s. v. εἰνοσιφολλος.

κίνησικοθων, ον, gen. ονος. (γθών) ετάν χῖνησίχθων, ον, gen. ονος, (χθών) erte erfchütternb, Schol. Soph. Ant. 154. χτνητήριος, α, ον, zum Bewegen geschict ob. gehdrig, bewegend, Assali. Suppl. 303. 443.: τὸ χινητήριον, = τορύνη, Schol. Ar. Eq. 980.

p. 945 F. 952 B.

21νητός, ή, όν, auch 2 End. (χινέω) bes weglich, Plat. Tim. p. 37 D. (2 End.) 58 D.,

Arist. Eth. 5, 7. u. X.

Zonar, p. 1210.

χίννα, ή, εine Grasart, bei ben Kilifern, Diosc. 4, 32. (Bgl. Cor. Ατακτα 2, p. 11, 7.)

χίνναβάζη, εω., τό, auch als masc. κεννάβαρις, ό, Anaxandrides in BA. p. 104, 33. 1208.
1) εine vegetad. τothe Farbe, Dra chen blu t gen, bie aus bem Darze eines Baumes bereitet wurde, Diosc. 5, 110., Arrian. περιπλ., Plin. 33, 7, 38. — 2) der δί nno be τ, άβρης δί nno be τ farbe, minium, Theophride lap. 58 (und swar misbrauchich fo gen, f. Diosc. 5, 110.), Ael. HA. 4, 21. (κιννάβαριν). 46. — 3) = ξρυθρόδανον, radia, Diosc. 3, 150. — Davon

κιννάβάριζως, f. ίσω, die Farbe des κιννάβαρι βαθεη, Diosc. 5, 87. 121.

κιννάβάρινος, η, ον, ξίnnoberroth, χρώμα, δίες δίαξει ταϊξεια che, χαλινολ κινύροντας με beitertlinenden Σοπε, χαλινολ κινύροντας με διέτρετ ποπε, χαλινολ κινύροντας με διέτρετ ποπε, χαλινολ κινύροντας με διέτρετ ποπε, χαλινολ κινύροντας με διέτρετ ποπε, χαλινολ κινύροντας με διέτρετ ποπε, χαλινολ κινύροντας με διέτρετ ποπε, χαλινολ κινύροντας με διέτρετ ποπε, χαλινολ κινύροντας με διέτρετ ποπε, χαλινολ κινύροντας με διέτρετ ποπε, χαλινολ κινύροντας με διέτρετ ποπε, χαλινολ κινύροντας με διέτρετ ποπε, χαλινολ κινύροντας με διέτρετ ποπες με δι

βαρι φαθεη, Dioso. 5, 87. 121.
πιναβάρινος, η, ον, innoberroth, χρωμα, Arist. ΗΑ. 2, 1. 3. C.; ξύγχος, Ath. p. 390 B.
† πιναβάριος, ον, = δ. υστόβ.
πιναβευμα, τό, [. πιναβευμα.
πίναβος, ό, [. καναβος Θ. 1196 b).
πιναμολόγος, ό, (χίνναμον, λέγω) ber
βimmetlefer, Rame eines Bogels, ber fein Reft
aus βimmetreifern bauen foll (turdus Zeilomicro), cinnamologus. Plin. 10, 33, 50, 30.7 nicus), cinnamologus, Plin. 10, 33, 50. Bgl. Hdt. 3, 111., herrens Ibeen Ih. 2, S. 111., Schneib. Arist. HA. 9, 14, 3. Eh. 3. p. 103. αίνναμον, τό, = αιννάμωμον, das Lat. nnamum. Mit Einem ν, αίναμον, Nicand. cinnamum. Ther. 947.

κιννάμωμελαιον, τό, (έλαιον) bds 3immtol, Gal. 14, p. 515, 18.

πιννάμωμίζω, dem πιννάμωμον (3immet)

δηπίας fein, Diosc. 5, 139.

επνάμωμες, τος, της κιννάμωμον (Simmet)

επνάμα μινος, της ονς (χιννάμωμον) von Bims

met gemacht ob. bereitet, πύλαι, Luc. ver. hist.

2, 11.; μύρον, Ath. p. 439 B. (au6 Pol.)

επνάμωμες, έδος, της — ψευδοχιννάμωμος, Gal. 13, p. 190.

μον, Gal. 13, p. 190.

πινάμωμον, τό, der Zimmet (laurus cinnamum Linn.), Hdt. 3, 111. (der erächtt, daß die Briechen ihn durch die Phonizier aus Krabien unter diesem Ramen erhietten; den Zimmet, was man gew. so nennt, nennt er πάραη, danne und durre Reiser), Theophr. HP. 9, 5., w. s. Diosc. 1, 13. Bgl. Bitterb. Flor. class. p. 104. Mit Einem ν b. Dionus. Per. 945. — Dav.

πιντάμωμος, δ, — πινταμολόνος. Arist.

nys. Per. 943. — Dav.

πιντάμωμος, ό, = πινταμολόγος, Arist.

HA. 9, 13., Ael. HA. 2, 34. 17, 21.

πιντάμωμος όρος, ον, (φέρω) simmettras
gend, ή π. (sc. χώρα) Strab. 1, p. 63. u. δ.

πιντυρίς, ίδος, ή, πιντυρίδες, τὰ μιπρὰ
δρνιβάρια, Hesych.

meglich, mobilis (opp. στάσιμος), Plut. Mor. 44. 805, 28.), αιθείριον, Aesch. Pr. 157. (5. p. 945 F. 952 E. p. 161, 18.)

πισητος, η, ον, αυτή 2 (πιο. (πισεω) στε τους (πιστος) στε τους (πιστος) η, ον, αυτή 2 (πιο. (πιστος) στε τους (πιστος) η, ον, αυτή 2 (πιο. (πιστος) στους (πιστος) η, αντή 2 (πιστος)

xīνūρομαι, dep. (nur press. u. impl.) (χι-νυξός) flagen, jammern, winfeln, wimmern, Ar. Eq. 13., Ap. Rh. 1, 292., Qu. Sm. 9, 477.; olxīpā, Opp. Cyn. 3, 216. — 2) trans. betlagen, bejammern, Callim. in Apoll. 20., Anth. 5, 237. — 3) von jedem traurigen, uns beitvertündenden Tone, χαλινοί χινύροντας φόνον, die Bāget raffeln ob. klirren Word, Aesch. Sept. 123. χίνδοςς, ά. όν. wehtlagend. jammernd. Flas

πίνορός, α, 'δ', wehllagend, jammernd, Klasgend, ll. 17, 5.. Ap. Rh. 4, 605.; ξαθάμιγξ, b. i. Thrånen, Nonn. — 2) kläglich, traurig,

μέλαθρον, Nonn. Jo. 11, 98.

χτνύσσω, poët. Rebenf. von χινέω, Aesch. Choëph. 196.

cnoepn. 190. xτνώ, ούς, ή, dor. = χίνησις, Heaych. χίνώ, είτον, τό, eigtl. ein sich bewegenbes Thier, vorz. von friechenben giftigen Thieren, Schlangen, Nicand. Ther. 26. 195., Callimin Jov. 95. (Nicht von χινέω u. πέδον, wie ber Schol. z. Nicand., sondern unmittelbar von

χίνωπιστής, οῦ, ὁ, = bem vorhg., Nicand. Ther. 141. (υ. l. χινωπησιής, f. Lobeck. Pa-

ralip. p. 449.)

κιξάλης, ου, ὁ, ber Strassentauber, Bagas bund, (ὁ ἐν ὁδῷ ληστής, Phot., φωρ, κλέπτης, ἀλαζών, Hesych.) Bird gew. mit dopp. L geschr., κιξάλλης, Blascr. 2, p. 629, 4., Democrit. b. Stob. Flor. 44, 19. zişalleuw, Straffenrauberei treiben, Blasce.

2, p. 629, 4.

χιξαλλία, ή, πασα κακοτεχνία, Hesych.

xioxqūpop, τό, f. xiovάxqupop.
xioxqūpop, τό, f. xioνάxqupop.
xioνηδόν, (x(ων) adv. in Gestalt einer Saule, saulenartig, BA. p. 784, 1. 787, 24.
xioνιχός, ή, όν, (x(ων) bie Saulen betrefesend, Kust. p. 1390, 18. — 2) (xioν(ς) ξu Krantseiten am Japsen geneigt, Gal. 14, p. 500, 17. p. 509, 17.

p. 309, 14.
πτονιον, τό, dim. von κίων, die Kleine Gaule, bas Saulchen, Bluscr. 1, p. 470, 1., Poll. 7, 73. — 2) im Gewinde der Schneden die Spinsbel, ber Pfeiler, um ben sich bas Schnedens gewinde breit, Dioso. 2, 6.

gewinde breht, Diosc. 2, 6.

πτονίς, ίδος, ή, dim. von sich bas Schnedens

κτονίς, ίδος, ή, dim. von κιων, bas Sauls
den; voz, ber Zapfen im Schunde, columella, uva, Aretae. p. 6 D. u. A.; φάρυγschwebender od. schwood eldwlov, Eust. p. 472,

Schatten (τὸ ἀξριον εἰδωλον, Eust. p. 472,

κτονίσχος, ο΄. dim

pormig, αὐλός, Kumath. p. 9., Kust. p. 1399, 33. πιονόχησιον, τό, (κίων, κησινίον) der Saultentopf, Saultentauf, DS. 3, 47. 5, 47. 18, 26., Joseph. ant. 3, 6, 2. — Die kürzer F. κιόκησιον δ. Χεπ. Hell. 4, 4, 5., daf. E. Dinsdorf, Binscr. 1, p. 262, 29., Plat. com. in BA. p. 105, 10., Poll. 7, 121. πιονοφορίω, (κιονοφόρος) Saulen tragen, Fust. p. 1390, 11., id. ad Dionys. Per. 66. opusc. p. 191, 31. † πιονοφοραίω, ή. das Saulen Aragen: pon.

† κτονοφορία, ή, bas Saulen Tragen; von κτονοφόρος, ον, (φέρω) faulentragend, Bust. ad Dionys. Per. 66. πίουρος, ό, ξμβολεύς ολσύϊνος, πόφινος, ῷ τὸν στον ἀναβάλλουσιν οἱ ναυτικοί, ῆ

μέτρον τι, Hesych. zleis, n, f. zleeis

πιρχαία, ή, eine Pflanze, Herentraut, circaea (nach Sprengel asclepias algra, Linn.), Diosc. 3, 134., Gal. 13, μ. 190.; Apollod. 3, 15, 1. erw. x. είζα als ein Zaubermittel. Bgl. Billerb. Flor. class. p. 49.

4, 5. 58. ' † χιρχηλάσία, ή, (χίρχος, έλαύνω) bas Έτειben bes Spielrades.

ben des Spieltades.

πιρχήματος, ον, (κίρχος, ελαύνω) vom Hasbicht verfolgt, ἀηδών, Aesch. Suppl. 61.

πιρχήσια, ων, τά, (sc. ἀγωνίσματα) ludi Circenses, Arr. Epict. 4, 10, 21.

πίρχος, δ, είπε Pabicht s od. Falkenart, bie im Schweben Kreife macht, (f. über ihn Arist. HA. 9, 1, 36., Lucas Quaest. Lexil. p. 27.), Il. 17, 757. 22, 139., Batrach. 49., Aesch. xwell sein glug sût vors sappl. b. Schol. Pind. Pyth. 4, 408., Theophr. CP. 4, 15, 4. [ε lang, s. Choerob. in Bl. p. 1194., Herodian. π. μον. λέξ. p. 19, 2; bet kressend κάδος διεξονται, Poll. 1, 94.; bh. bet rom. circus, Pol. b. Ath. p. 615 B. S. xol-xos. (Bon ungewiser Botg, Anth. 6, 294.) — 3) eine Art Bolf, Opp. Cyn. 3, 304. (Phot. p. 167, 9.: χέσχον, ξέσχακ η οὐράν, η χωπηλάτην.)

πηλάτην.)

πισκόω, umgeben, in bie Runde oh in Ringe binden, Aesch

καρισκός μποροίς πρηδίτας και δυξες τα έν ταῖς χρίθασε το τοῦς ποροίς προβίτας και δυξες τοῦς προβίτας και διαθοίς τοῦς αξονοίς η, και και διαθοίς και διαθοίς τοῦς προβίτας και διαθοίς τοῦς προβίτας και διαθοίς τοῦς προβίτας και διαθοίς τοῦς προβίτας και διαθοίς τοῦς προβίτας και διαθοίς τοῦς προβίτας και διαθοίς τοῦς προβίτας και διαθοίς τοῦς προβίτας και διαθοίς και διαθοίς και διαθοίς και διαθοίς τοῦς προβίτας και διαθοίς τοῦς προβίτας και διαθοίς και διαθοίς τοῦς προβίτας και διαθοίς προβίτας και διαθοίς τοῦς προβίτας και διαθοίς προβίτας και διαθοίς προβίτας και διαθοίς τοῦς προβίτας και διαθοίς τοῦς προβίτας και διαθοίς τοῦς προβίτας και διαθοίς τοῦς προβίτας και διαθοίς τοῦς προβίτας και

πιρνάω u. πίρνημι, Rebenf. von περάννυπίφαι αλευνημι, πετοτη: τοπ περαννυμι, mifchen, ολνον έκλονα, Od. 7, 182. 10, 356. 13, 53.; κίρνη, ib. 14, 78. 16, 52.; κιρνάς, ib. 14, 14. (nirgends in bet II.); κιρνά πρητήρα σίνου, Hdt. 4, 66.; κιρνάναι, Hippocr. p. 639, 43.; κιρνώντες θελφ καλ άσφάλτο, Hdn. 8, 4, 26.; φάρμακον έκλονη, App. Mithr. 11. Μίτη. 111.; μελίπητα κιρνάν, Luc. asp. Mithr. 111.; μελίπητα κιρνάν, Luc. asp. 46.; κιρναμένη, Nicand. Alex. 75.; thertr., κιρνάντες την πόλιν, Ar. fr. 555.; μαλάττειν καλ κιρνάν το της φύσεως σκληφόν, Pol. 4, 21, 3. (leber ben imperat. Moeris p. 208.: κίρνη Ατικοί, κίρνα Έλληνες.) πιρράζω, gelb s, gelblich fein, Eust. op. p. 309, 9.

πιοράς, άδος, ή, poët. fem. μα πιορός, οἴ-τη, Nicand. Ther. 519.

Saule, das Saulchen, Ath. p. 514 C., Joseph.

ant. 8, 3, 6.

πιονοειδής, ες, (είδος) faulenartig, faulens
formig, αὐλός, Kumath. p. 9., Kust. p. 1399, 33.

πιονόκρανον, τό, (κίων, κρανίον) der Saul
lentopf, Saulentnauf, DS. 3, 47. 5, 47. 18.

26., Joseph. ant. 3, 6, 2. — Die fürzere B.

πίδκοανον b. Xen. Hell. 4, 4, 5.. das. c. Dins

καρονοκιδάδια, κά, είμε δείσειατι, Ατί.

καρονοκιδάδια, κά, είμε Κείσειατι, Ατί.

προποιο. σ. Aku. p. 281 F. [p. 78 λ. πιροσκοιλάδια, τά, eine Feigenatt, Ath. πιροός, ά, όν, gelb, gelblich, hellgelb, σίνος (wir: weisser, blanter B.), Hippocr. p. 392, 42. u. A.; bgl. Gal. 6, p. 147.; νέπτας, Nicand. Alex. 44.; Ιμάτων, Sext. Επρ. Pyrrli. 1, 101. xippos, ecoco = bem vothg.,

olvos, KS.; von Pferden, Hippiatr. p. 253, & nigotor, eine Distelart, wahrsch. Marianus carduus), Diose. 4, 119. πιοσοειδής, ές, (είδος) nach Art ob. des Gestalt eines πιοσος, Hippocr. p. 451., Gal. d. 21900 π/η (21900ς, πηρροτή ρ. 431, Gal. 3, 21900ς γ. 431, ber Krampf aberbruch, bie Aufschwellung bes Samenkram ges, Paul. Aeg. 6, 64., Gal. 2, p. 396. 7, p. 327., Cels. 7, 18.

21900; δ, ber Aberbruch, bie Krampfahr, βlittoberfingten, auch ikke can. Gal. 7, 2.31

Blutaberknoten, auch tela gen., Gal. 7, p. 321. Bgl. Poll. 4, 196. — Dav.
zigovilzos, o, (Elxo) ein Instrument gum Ausgiehen ber abgebundenen Blutaberknom,

Gal. 2, p. 397.

×ιρσόομαι, zu Blutabern werben, Gal. 18,1,

p. 499, 1.

πιροσώθης, ες, = πιροσειδής, Hipport.

prorrhet. 2., Gal. 4, p. 568, 7. u. δ.; compar., id. 4, p. 173, 8. 567, 11.

πίς, πίος, δ, (acc. πίν, BA. p. 1232., [. Lobeck. Paralip. p. 84.) ber Φοίμουτω, ποτω

xlooa, att. xlira, ή, ber haber, Gidel habicht (pica glandaria Plin., corvus, caryocatactes Linn.) Ar. Av. 302. 1297., Lycophr. 1319., Luc. iud. voc. 8. 3st geschmätig und ahmt alle Stimmen nach, Plut., Mor. p. 973 2) bei schwangern Frauen: ber Gtel gewöhnlichen Speisen und das franthalte C. —

Gelüsten nach Ungewöhnlichem und ost etangenischen nach Ungewöhnlichem und oft Bibersinnigen, Alex. Aphr. probl. 2, 73., Paul.
2, 73., Paul. Aog. 1, 1., Aët. 16, 10., Sext.
Emp. adv. Math. 5, 62. — Dass.

Geschen auf Bereichen und der Scher

Dass.

πισσάβίζω, att. πιτιαβίζω, whe bet haha (πίτια) schreien, Poll. 5, 90. πισσάλης, ου, δ, = πιξάλλης. πισσάμπελος, ή, u. πισσάνθεμον, τό, cia Kraut, sonst έλξενη gen., Diosc. 4, 139., Gal

13, p. 173. Auch eine Art πυπλάμινος heißt πισσοπόρυμβος, δ, (πόρυμβος) die Ephene παισσάνθεμου u. πισσόφυλλου, wegen Achas ranke, Hippiatr. p. 208, 8.
Lichteit der Blätter, Dioso. 2, 195., Gal. 13, πισσόπληπτος, ου, (πλήσσω) dom Epheu, p. 199.

2ίσσάρος, ὁ, = 2ισσός, Erotian. p. 208. aus Hippoer. — Bei Dioscor. 1, 127. =

xeoraw, att. xerraw, (xlooa) ben heftigen und oft widernaturlichen Appetit schwangerer Frauen haben, Arist. HA, 7, 4., Epict. diss. 4, 8, 35.: abertr., wonach luftern sein, heftig φ, σ, σς. του τετι, ποιασή αμετι γετια σετιαιησει, m. gen., τῆς εἰρήνης, Ar. Pax 497., Ath. p. 372 A.; m. inf., Ar. Vesp. 349.

πεσσήσεις, εσσα, εν, (πεσσής) = πίσσενος, φύλλα, Nicand. Ther. 510.

πεσσήσα, ἡ, = πίσσησες, Geop. 2, 5, 2.

(πολτίζη, πεσσήσεις βάτ πεσσήσες με βάτο. δεσσήσεις (περοπορείς βάτο.) στο Γενίκα.

πισσηρεφής, ές, (έρέφω) mit Cpheu bes wachfen, Suid. (nach Schneiber; πισσηφε-Qής v.).

πισσήρης, ες, (πισσός) epheubewachsen, epheubebeckt, Soph. Ant. 1119.
πισσηρίζω, f. low, mit. Bimstein glatten, Nicol. Damasc. p. 499.

zigafgior, to, dim. vom folg., EM. p. 515, 28. (mit Ginem σ).

28. (mit Ginem σ).

\*\*xlσσηρις (auch xlσσηλις gespr., Luc. iud.

voc. 4.), εως auch xdσς, (Theophr. de lap.

22., s. BA. p. 1389.), ή, ber Bimstein, punex,

Diose. 5, 125. Richtiger ist die Schreibart mit

Ginem σ, \*\*iσηρις, Ar. fr. 309, 4 Dind., Alexis b. Ath. p. 383 D., Anth. 6, 295. — Dav.

πισηφοειδής, ες, (είδος) bimfteinahnlid, bimfteinattig, Theophr. HP. 3, 7, 5. (mit Ginem σ), Stob. Bol. 1, 25, 1. u. δ., Plut. Mor. p. 890 C. — Adv. -δως, Stob. Bol. 1, 26, 3.

κισσηρόω, = κισσηρίζω, Theophr. de lap. κισσηρώσης, ες, = κισσηροεισης, D8. 1, 39. (mit Ginem σ), Plut. Mor. p. 888 D. u. X.

πισσητός, ή, όν, (πισσάω) begehrt, = ξπι-Φιμητός, Kust. 3. Dionys. Per. 946.; οίνος, von ungewisser Bbtg, id. in Hom. p. 87, 24. πισοινόβαιγής, ες, (βάπτω) mit Epheugrun gefarbt, f. 86. b. Xen. Cyr. 8, 3, 13. sur

δσγινοβαφής.

χίσσίνος, η, ον, (χισσός) von **E**pheu ge-macht, σχύφος, Eur. b. Ath. p. 477 Λ.; λαμ-πάς, Callix. ib. p. 197 Ε.; ποιής, Kur. Alc. 759. u. δ.; σφοαγίς, (Luc.) Tragod. 79.

πισσίον, τό, dim. von πισσός, πισσός πισ-205. σίον τὰ ἐν ταῖς βίβλοις τιθέμενα σημεῖα, ΒΑ. p. 794, 10. — 2) asclepias, Diosc. 3, 106.

κισσόβουσς, ον, (βούω) von Epheu fprofe fend, epheubetrangt, Orph. h. in Bacch. 4.

πισσοθέτας, ου, ό, dor. f. πισσοθέτης, (δέω) mit Epheu gebunden ob. betrangt, θεός vom Batchos, Pind. b. DH. de comp. p. 306 Schaef. (fr. 45, 9.).

xisoonlyxros, ox, (nlijoow) vom Cyben, b. i. von dem mit Cyben umvundenen Thyrios des Bakhos geschlagen, db. s. a. begeistert, übtr., uelka xisoonlyxra, Dithyramben, dithyrame bifche Befange, Antiphanes b. Ath. p. 643 E.

κιστ(ττ)οποίητος, ον, (ποιέω) von Epheu gemacht, σόραια, Luc. Bacch. 1.
κισσός, δ, neu-att. κιτιός, ber Epheu, hedera, (vgl. über ihn Theophr. HP. 3, 18, 6., Dioac. 2, 210., Plin. 16, 34.), eine bem Batchos beilige Pflange (auch bem Apollon und ben Dujen, f. Lob. Agl. p. 80.), h. Hom. 6, 40., Soph. Ant. 820., Plat. u. X.; 21σσφ στεφα-νωθείς, Ear. Bacch. 81. Weil er bem Bat-thos heilig, haufig als Dichterschmuck erwähnt, f. Jacobs g. Anth. p. 584. - Dav.

κισσοστέφατος, ον. (στέφανος) = bem folg., Βάχχος, Anth. 9, 524, 11. κισσοστεφής, ές, (στέφω) mit Ephen bes frant, (Anacr.) 26.

χισσοτόμος, ον, (τέμνω) Ephen schneibend; χισσοτόμος, εin jahrliches Fest ber Phliasier zu Ehren ber Debe, Paus. 2, 13, 3.
χισσ(ττ)οφάγος, ον, (φαγείν) bas Laub ob. bie Beeren bes Ephen fressend, Long. 3, 5.
χισσοφορώ, neu-att. χιτοφορέω, Ephen

tragen, fich bamit betrangen, was bei einer bat-difchen Feier geschab, bb. auch in batchilder Begeifterung fein, Plut. Mor. p. 5 B. (?), baf. Bottenb.; von

χισσ(11)ρφόρος, ον, (φέρω) Ephen tragend, ephendetrangt, 'Ιδαΐα χισσοφόρα νάπη, Eur. Tr. 1066.; vom Batches, Pind. Ol. 2, 30., Ar. Thesm. 988.: bh. auch batchist, σεθύραμβοι, Anth. 13, 28.

xισσόφυλλον, τό, eine Art χυχλάμινος, Diose. 2, 195. 3, 106. — 2) ein mechanis scher Ausbruck, Math. vett. p. 70.

κισσοχαίτης, ου, ό, (χαίτη) ephengeloct, ephenumlaubt, Εύτε κισσοχαίτ άναξ, Cratin. b. Hephaest. 15, p. 96., Pratin. b. Ath. p. 617 F.

κιστοχάρης, ες, (χαίρω) sich am Ephen freuend, Epheu liebend, Orph. hymn. 51. κισσοχέτων, ωνος, ό, ή, (χιτών) epheus betleibet, b. i. mit Epheu bebeckt ob. umhult, Orph. de lap. 258.

ziggow, (ziggos) mit Epheu befrangen ob. umwinden, χράτα χισσώσας έμύν, Eur. Bacch.

πισσίβίον, τό, eigtl. ein Becher aus Epheus holg, (Hesych., Suid.; vgl. Ath. p. 476. g. C. .) ; bb. ein landlicher Potal von Dolg, landliches Arintgefåß, Od. 9, 346. 14,78. 16, 52., Luc. Pseudol. 27., gew. mit Einem Denkel, selten mit zweien, s. Rießling z. Theoor. 1, 27. — ber Milcheimer, bas Milchgefåß, Theophyl. epist. ("Eigtl. ein Gefåß aus Epheuholz (noschaez. (fr. 46, 9.).

† χισσοόξετος, ον, (δέω) mit Epheu gebunden.

χισσοειδής, ες, (είδος) epheuartig, φύλλα, findet sich dein weites und vier Els lingerosidus, Schol. Theocr. 13, 42.

χισσοκόμης, ον, ό, (κόμη) epheugelodt, epheumlaubt, Διόνυσος, h. Hom. 25, 1.; άντισος, Anth. 6, 56.

nισσώδης, ες, (κισσός, είδος) ephenartig, †. — | πιτρόφύτον, τό, (φυτόν) ber Bitronenbam, 2) (κίσσα) mit ben tranthaften Geluften ichwans Geop. 10, 8, 2. gerer Frauen nach ungewöhnlichen Speifen behaftet, Diosc. 5, 12. χισσών, ώνος, δ, ein mit Epheu bewachs fener Ort, Arcad. p. 15, 14., Theognost. xίσσ(17)ωσις, εως, ή, (χισσόω) bie Bes franzung mit Epheu, κιττώσεις Διονύσου, Binser. 1, p. 483. χισσωτός, ή, όν, (χισσόω) mit Cpheu bes Transt ob. umwunden, νεβοίς, Anth. 6, 172. χίστη, ή, die Kifte, der Kaften, cista. (vgl. Poll. 10, 180., Heavoh.), Od. 6, 76., Ar. δ., f. Eimel. 3. Ach. 1099. u. Κ.: κίστας ἀξιουσι λέγειν τας μυστικάς ἀλλ ἐτίθετό γχ κάπλ λέγειν τας μυστικάς ἀλλ ἐτίθετό γχ κάπλ λέγειν τας μυστικάς αλλ διαθείο 205. 1. Eimel. 8. Ach. 1099. u. X.: κίστας ἀξιούσι κίψος, τό, ἐπίκειται δέ οἱ τῆ κεφαὶῆ σιλέρειν τὰς μυστικάς ἀλλ' ἐτίθετό γε κὰπὶ φανος, ῶν οἱ Μεσσήνιοι κ. καλούσιν, Paus. 7. 37. 4. 7. 37, 4. 7. 37, 4.

† κιστηφόρος, ον, (φέρω) = κιστοφόρος.

κιστίς, ίδος, ή, tomisch gebilbetes Wort als dim. von κίστη, b. Ar. Ach. 1138. in Bezug auf das vorhg. ἀσπίδος. (Ueber den Atzent f. Arcad. p. 35, 16., Suid. Byl. Kor. ξ. Heliod. p. 154.)

\*\*Heliod. p. 154.) auf das dotgg. adnicos. (utort den atgent f. Arcad. p. 35, 16., Suid. Egl. Kot. δ. tern), det den Ep. noch ein praeter. At δ. noch impf. von χιχώω, χίχημι (die nicht du handen), hiervon έχιχεις (Od. 24, 283.), έχιμεν, δ. κική την, dagu inf. χιχήναι, coni. χιχείων, ομω χιχείην, part. χιχείς und in med. παπα πορην, den mit der weissen θηλυς (Diosc. 1, 26., Theophr. HP. 6, 1, 4.); Maesimach. δ. Ath. p. 403 D.; χισθόν als αχιλ., Eur. in Plut. Mor. p. 662 K. — Dau.

1 χατορομάνος, ον. (κανείν) Kisos fressend. 1, 26., Theophr. HP. 6, 1, 4.); Macsiman. 6. Ath. p. 403 D.; 2103 ox als oxyt., Eur. in Plut. Mor. p. 662 K. — Dav. in Plut. Mor. p. 002 B.

† χιστοφάγος, ον, (μαγείν) Kistos fressend, gend, subst. der Kastentrager, Dom. p. 313, 28. (χιττοφόρος var. l.) S. jedoch Harpocrat. p. 112, 3 Bekk., Lobeck. Aglaoph. p. 647.

— 2) ό, cistophorus, Landmunge des pergamenischen Reiche, deren Geptage auf dem Aversender deine halbgedsfinete datchische xiστη, aus der sich eine halbgedsfinete datchische xiστη, aus der sich eine Schlange hervorwindet, war. Sie bestand aus dem reinsten Silber und hatte nicht volltome men die Grösse und Schmere der Tetradradische siede, der Gran), Cic., Liv. (Bgl.)

100 ff. 128.)

modi vor, sondern nut vie vogl. Buttm. Gr. 2, G. 217.), erlangen, vogl. Buttm. Gr. 2, G. 2, G. 217.), erlangen, vogl. Buttm. Gr. 2, G. 21 utragis, ews, &, s. utdagis.
uirgatov, ro, ein Arzeneitrant, Alex. Trall. 10, p. 566. 211η 6a, ή, ber Zitronenbaum, Geop. 3, 13, 6. nugivosidis, és, (sidos) zitronfarbig, Schol. Theocr. 5, 95.; von xizgYros, η, ον, zitronenfarbig, gelb, Grkl. von xiçoos Etym. Leid. b. Balden. z. Ammon. p. 103., Herodian. epimer. p. 179. - 2) xlegevor, to, ein Argneimittel, Paul. Aeg. 7, 18. κιτρινόχροος, ον, (χρόα, χρόος) gittonens farbig, Achmes onirocr. p. 177, 30. κιτφιοειδής, ές, = κιτφινοειδής, Gal. 14, p. 392, 12. Region, ro, ber Bitronenbaum; auch bie grucht beffelben, bie Bitrone, von ben altern Schriftftellern unlor Mndexor genannt, Ath. p. 83. — 2) bie Rinbe vom Bitronenbaum, †. Hesych. πιτρόμηλον, τό, bie Bitrone, Diose. 3, 118., Geop. 10, 76, 7. [Lob. zixly (unatt. zixla, Alex. Trall p. 406. 409. 523., Geop. 15, 1, 19., 5. Ath. p. 305 B.), 5, bie Droffel, ber Arammetsbogel, turdus (Arist. HA. 9, 20., Ath. p. 64 F. sqq.) 0d. 22, 468., Ar. Av. 591 (mo 7) u. 2. 2) cis xiτρον, τό, = bem vorhg., Herodian. p. 469 xιτρόφυλλον, τό, (φύλλον) bas Inconens blatt, Geop. 9, 28, 1.

κιτρόχρους, ουν, = κιτρόχροος, Tætz. bist. 9, 631. 639. κίττα, ή, f. κίσσα. κιτταβίζω, f. κισσαβίζω. κίτταρις, εως, ή, ∫. κίδαρις. κιττάω, ∫. κισσάω. πίττησις, εως, ή, = πίσσα 2), πιττοποίητος, [. πισσοποίητος. πιττός, ό, [. πισσός. κίτιυλα, τά, τὰ κελύιτη τῶν καρπῶν, He-κιττώ, ή, eine art κασσία, Diosc. 1, 12. χίττωσις, εως, ή, [. χίσσωσις. zirw, ωνος, ο, dor. bef. Gicil. f. χαών, Sophron., f. Roen. g. Greg. Cor. p. 341 aq. xixaro, f. xixήσομαι, nor. 2. έχιχον, cha Augm. χίχον (nut diefe f. bei den att. Dichtern), bei den Ep. noch ein praeter., der f. b. i. einnehmen, ib. 21, 128.; τέλος βανάτοιο χιχήμενον, bet ereilenbe Tob, ib. 11, 451.; βέλος χιχήμενον, bet treffende Pfeil, ib. 5, 187. b) m. gen. wie τυγχάνω, Soph. OC. 1484., [. Jacobé δ. Anth. 3, p. 189. — 2) treffen, finden, τινά παρά νηυσί, Π. 1. 26. Od. 13, 228. [Bei den Kp. τ ωδ α, bei den Att. τ und ά (ξχιχον fiets mi τ), bh. man bei den Trag. jest χιγχάνειν welche ξ. Hesych. u. Phot. anfáhren, fchriðt, f. Eur. Alc. 480., Aesch. Choëph. 613., Soph. OC. 1451., Kur. Hipp. 1444. Hel. 603. Bgl. Herm. do em. rat. Gr. gramm. p. 60., ξυ bec ξu Buttm. Gr. 2, 6. 218.] zιχήλη, ή, dor. f. κίχλη, Epicharm. b. Ath. p. 64 F., Ar. Nub. 339. κίχησις, εως, ή, (κιχάνω) das Grlangth Grreichen, = ληψις, Hesych. πιχητός, τό, bas Beihrauchfaß, typrifc,

22 χόρεια, τα, — υ. ουτίκτη, 1 οπ. 6, 02. (cod. Jungerm. p. 21 χόρεια).

21 χόρει, ή, — 21 χώρη, Theophr. HP. 7, 7, 1. (nach cod. Urb., 21 χώρη υ.).

21 χόρεια, τά, Cichorien, Theophr. δ. (nach codd.; richtiger als 21 χώρεια, β. Schneiber zu

Theophr. 5, p. 414.) Τheophr. 5, p. 414.)

πιχράω, att. πίχρημι, f. χρήσω, leiben,
δέκα τάλαντά σφι χρήσαι, Hdt. 3, 58.,

Lya. 19, 24.: των πιημάτων σοι πίχρημι δ τι βούλει, Dem. p. 1250, 11. u. A.:
hbettr., πιχρών την χείρα, meine Sánbe
baju leibend, Liban. 4, p. 831. b) vom
Orafel (wie χράω), ein Orafel ertheilen,
νῦν μέν πιχρά καὶ φθέγγεται τὰ μαντεία,
Liban. 4, p. 307. — Med. πίχράμαι, f. χρήσομαι, fich leiben lassen (von einem Andern),
borgen, Luc. Necyom. 16. de conscr. hist.
15.. Antiphan. in BA. p. 116, 11. Bgl. 15., Antiphan. in BA. p. 116, 11. Bgl. χράω. — Dav.

\*\*χχοησίε, 8ως, ή, das Leihen, Borgen, Tzetz. hist. 12, 305. \*\*Τχώρη, ή, das Cichorienfraut, cichorium, Theophr. HP. 7, 7, 1. (cod. Urb. \*\*εχόρη,

χίχωριον, τό, = bem vortig., Theophr. HP. 7, 7, 3., Diosc. 2, 160. (bie richtige g.

ift xixóqiov, w. f.)

πέχωριωθης, ες, (είδος) bem Cichorientraut abnitio, cichorienartig, aus ber Gattung bes Cichorientrautes, Theophr. HP. 7, 7, 1. 11,

Sidorientrautes, Theophr. HP. 7, 7, 1. 11, 3. 9, 16, 4. (Richtiger: x1x0e16015:.)
xiw, op. Rebenf, von efue, nur praes. u. imps., bes. gebr. bas imps. u. die abhangigen modi des praes. (indic. xleis, Aesch. Choëph. 680.), part. x160 wie law, gehen, wegs gehen (gew. von lebendigen Wesen), Hom. 0.3 die kni x0100 x19, Nicand. Ther. 127. Bon den Trag. gebraucht es nur Aesch. Choëph. 680. Pers. 1068. Annal. 504 non Schiffer. 680. Pers. 1068. Suppl. 504.: von Schiffen,

580. Pers. 1068. Suppl. 504.: von Schifter, rees xlov, Il. 2, 509. (το χίειν ξενικόν όνομα από τοῦ lέναι, Plat. Cret. p. 426 C.) χίων, ό, att., ion. ή, (vgl. km. p. 514. g. E., Schol. Pind. Ol. 1, 10., f. Lobed. ξ. Soph. Ai. p. 121.), bie Saule, ber Pfeiler, Od. δ. (einigemal als masc., Od. 8, 66. 473. 19, 38., bei Hom. gew. von ben bölgernen Saulen, welche die Querbalten ber Decke bes Speifefools trucen: Od. 22, 466. ift et ein νας, Pind. Ol. 6, 1. Pyth. 4, 267.; των κιόνων κλασαρόμματος, ον, (κλασαρός, όμμα) αξ πολλαί, Hdt. 1, 92.; λατνοις κίσσιν οίκων, mit gebrochnen , formimmenden , verliebten

893 B. - 5) eine Art Feigwargen, Hippocr. p. 581, 53. 675, 2.

κλαγγάζω, Rebenf. von κλάζω (vgl. jebod)
Poll. 5, 89.: εξποις δ' αν κλάζειν μέν αξτούς, κλαγγάζειν δε γεράνους επ' αμφοίν
δε και κλαγγήν), κλαγγάζειν δοκούσι (bie
Stythen) και μηδέν διαρθορούν, Porphyr. de abt. 3, 3.; von einem Bogel, ταις μελφόίαις κλαγγάζει, Jo. Chrys. 7, p. 104, 12.

κλαγγάνω, Rebenf. von κλάζω, vom Ges fchrei ber Bogel, Soph. fr. 782 Dind.; von hunden, Aesch. Eum. 126. (κλαγγαίνεις v.) κλαγγέω. Rebenf. von κλάζω, von Dunden,

Theocr. epigr. 6.

xlayyή, ή, (xlaζω) ber unartifulirte Caut, ber vom Leblosen u. Lebenbigen bervorgebracht wird, bas Geton, Gerausch, Geschrei, ber Larm, vom Getose, bas eine groffe Boltsomenge hervorbringt, u. bem ber Krieger, 11.2, 100., Ap. Rh. 2, 1078., Aesch. Sept. 381.; οι βάρ-Od. 14, 412.; luxwr, hymn. 13, 4.; vom Gebell ber Hunde, Xen. cyneg. 4, 5. 6, 17., DS. 17, 92.: vom Schwirren bes Bogens, Il. 1, 48.; vom Cone eines Instruments, Telestes b. Ath. p. 637 A. b) von artitulirten Conen, bh. vom Gefang, Soph. Tr. 208.; δύσφαros, von der Weisigagung der Kassanda, Aesch. Ag. 1123. (Ein dat. xlayyl wird aus ibyc. anges. in Cram. Anecdd. 1, p. 65, 15.) — Dav. Rλαγγηδόν, adv. mit Geraufch, mit Geton, II. 2, 463. (Lucian. Piscat. 42.), Arat. 1021.

πλαγγόν, adv. = bem vorhg., Babrias b.
Suid. s. v. πέταυρα, (κλαγκίόν, βατοδέ ξ.
Anthol. 3, p. 149.)

πλαγγούρος, ον, = πρακτικός, Arcad.
πλαγγωύης, ες, (κλαγγή, είδος) treiscent,
φωνή, Hippoor. p. 68 H. 131 D. u. b., Gal.
R p. 690 · λ

φωνή, Hippocr. 8, p. 699. u. b.

πλάγερος, ά, όν, (πλάζω, πλαγείν) freis ichend, ichreiend, Beiw. der Kraniche, Anth.

88

1362 · Κλαθαρόουγχος Augen, Hesych. (ber es burch evoceorog ra nagdovyog, d, dor. f. nagdovyog, Orph. Laur. Lyd. de mens. 1, 15., KM. p. 253, κράτα ετει.).
πλάδαρόρυγχος, ό, (δύγχος) ber Klapper.
50., Codron. 1, p. 169 B., wo überall falfg.
mabel, Rame eines Bogels, auch τρόχιλος, πλασούχος gelesen wird. & πληδούχος. m. f., Ael. HA. 12, 15. οδν περιβλέπειν, fich mit fcmimmenbens, vets liebten Mugen umfehn, id. p. 293. nladas, dor. acc. pl. zu nleis f. nleidas, ebet nladas acc. pl. v. nledos, w. f. eber κλάδας acc. pi. v. καταντική κλάδασω, = b. folg., αίμα κλαδασσόμενον, heftig bewegtes Blut, Empedocl. b. Arist. de respir. 3, p. 474, 3. κλάδαω, ετξαμίτετη, bewegen, fowingen, σείσαι, Hesych. — 2) = κλαneten noch fut. κεκλάγξοω u. κεκλάγξοω, λατ. Vesp. 929., Suid., einen sout intennta, δεύω, Phryn. p. 172., Thom. Mag. p. 535 (an weichen St. Demsterb. richtig κλαν [chreibt.] κλάδεια, ή, = κλάδευσις, Geop. 3, 14. 1, 1, 9. u. [. κλάδευσις, εως, ή, (κλαδεύω) das Beschneiben, klieren ses Weinstocks, Geop. 4, 5, 2. κλάδευταν, adi. verb. zu κλαδεύω, Geop. 4, 5, 2. κλάδευταν, adi. verb. zu κλαδεύω, Geop. 4, 5, 1. γλάδευταν, αλι. verb. zu κλαδεύω, Geop. 1. 1, 10. 2. 103.; vom Schmettern der Arompete, Aesch. Sept. 187.; vom Σω κλάδευταν, προς, δ, der zweige ob. Eaub Aberdende, Abschneibende. — Dat. κλάδευταν, κλάδος) die jungen Ariebe, δομος βορ. 368. (wo es poet. m. acc. φόρων και ist, vogl. Bdtg c); von dem Rauschenderdende kabschneiben, abschatten, Artemid. 1, 51., Clem. Al. Strom. 1, 9, 43. 7, 12, 74.; pass. Clem. Al. p. 138, 10. κλάδεων, ωνος, δ, = κλάδος, κλαδεωσι δείε, νου φυπος, Od. 14, 30., Ar. νευροποιο και διακός, δολ. (πο εξον.) στι το προς και δείες π. νου φυπος, Οd. 14, 30., Ar. νευροποιο και διακός, δολ. (πο εξον.) στι προς δείες π. νου φυπος, Οd. 14, 30., Ar. νευροποιο και διακός, Οd. 14, 30., Ar. νευροποιο και διακός, Οd. 14, 30., Ar. νευροποιο και διακός, Οd. 14, 30., Ar. νευροποιο και διακός, Οd. 14, 30., Ar. νευροποιο και διακός, Οd. 14, 30., Ar. νευροποιο και διακός, Οd. 14, 30., Ar. νευροποιο και διακός κα

xlådoc, ov, ò, (xlàa) der junge (jabrliche) bes. in trag. Poesse, χείματος αλλο μήχω Arieb, Sproß od. Schössising an den Baum: μάντις εκλαγέων, Assch. Ag. 194.; laut diten, den man abbricht, um ihn auf einen ans rufen, anrufen, Zηνα, ib. 167.; 167, bern Stamm zu pscopsen, übh. Ras, Schoß, nach dem Ar. rufen, id. 48.; γόον, laut (κλάδον καλούσι τὸ βλάστημα τὸ έκ των schoß, schoß, ertdnen lassen, id. Pers. 909. αποεμόνων των εν, οίον μαλιστα το επέτειον, Theophr. HP. 1, 1, 9.), ελαίας πλ., Aesch. Eum. 43.; έριόστεπτοι, id. Suppl. 22.; έπτηρες οδ. έπτηριοι πλάσοι, Soph. OT. 3, 143.; άφνης, Bur lon. 80., Luc. u. X. — 2), überte. ber Sproßling, Abedmanling, †.: von ben Armen, οὐ μέν ἀπαὶ νώτων γε δύο κλάδοι ἀΐσσουστο, Empedocl. b. Ttzetz. hist.

13, 81. - Kuffer ben regelmäffigen &. bon zlados

zladow, = zladeww, Arr. Ind. 11, p. 325,

κέκληγα, ραττ. κεκληγως, μ. κεκληγως, 103. Θρίβα, 3. Il. 16, 430.) Ηοπ. δ. (beibe θήτι form. mit Dtasensebtg), poet. aer. 2. έκλαγω, Hom. b. 18, 14. Theoer. 17, 71., Opp., Asti, im tomp. ἀνέκλαγον, Kur. IA. 1062. Du neben noch fut. κεκλάγξω u. κεκλάγξομα, Ar. Vesp. 929., Suid., είπει laut tonnbu,

πλασεων, ωνος, δ, = κλάδος, κλαδεωσι bellen, vom Hunde, Od. 14, 30., Ar. Versorph. Arg. 923.

κλάδηφόρος, ον, (φέρω) 3weige tragend, Herodian. epimer. p. 103.

κλάδιον, τό, dim. von κλάδος, Dioscor. Parab. 1, 129., Liban. 1, p. 502. S. Lobed.

δ. Soph. Ai. p. 376. (ed. 2.)

κλάδιοκος, δ, dim. von κλάδος, (Anacr.) 22.

κλάδιος, ου, δ, (κλάω) ber junge (jáhrliche)

Κτίεδ. Επτοδ οδ κλάστι.

- 2) taufat. ertonen, erfcallen laffen ent of .. Zevs .. Exlaye goorar, Pied. Pyth. 4, 23. — Gine Praffensform zlaye & zlayye tommt nirgends vor.

xλαγγω tommt nitgends vor.

xλάζω, dor. f. xληίζω, xλείω, f. xληίω.

xλαΐς, gen. xλαϊδος, ή, dor. f. xληί,

xλείς, clavis, w. f.

xλαίσιρον, τό, dor. f. xλείδρον, w. f.

xλαίω, att. xλάω, aeol. xλαίω, Ετγπ. b.

Roen. ξ. Greg. Cor. p. 583., fat. xλαύσμω

(χλαίως Εγγάς μές Monach, 2 143.) dor.

(χλαίως Εγγάς μές Monach, 2 143.) dor. 13, 81. — Tuffer den regelmåffigen F. don xlādoς finden fich d. Dichtern auch folgende metaplastic fiche, dat. sing. xlādi (dgl. Kast. p. 677, 13. 1400, 18.), scol. d. Ath. p. 695 B. u. Ar. xlāvooum (xlāvou, Epāte, wie Maneth. 3, 143.), do. 1400, 18.), scol. b. Ath. p. 695 B. u. Ar. xlāvooum (xlāvou, Epāte, Theocr. 23, 34., (des Menmaller), 11, 14., ado. sing. xlāda, Hesych. (kac p. 61, 39., settner xlānīgou u. att. xlār (xlādar v.), dat. pl. xlādesi, Ar. Av. 238., xladesoci, Nicand. b. Ath. p. 683 C., acc. pl. xlādas, id. id. p. 684 A. Bgl. BA. p. [bend. porf. xlādouxos, ov, (šxu) junge 3weige has soph. Ai. p. 320.; aor. ēxlavoum, And. app. 341., impf. iterativ. xlaseanor, Hom., Luc. de Syr. dea 22. homer braucht bei. σρῶς xaθεύδειν, Hesych. praes. und impf., einigemal auch fut. xlaύσομαι und aor. — 1) intr. we in en, jam mern, tagen, II. 1, 362. δ., Plat. Phil. p. 48 λ. μι. sonft in Poesse gew. Ausdr.: δ. m. δδύρεμαι, αν, αί, = xaλόβαθρον, Cteljen, ανό μοιξίδικε, DC. 77, 4. (Andere βλαυταν); σθαι u. a. Synonym. verb., Aesch. Sept. 638. νοπ ετ. clava. Plat. Pol. p. 614 B. u. A.; xl. xal ayana-xreiv, id. Phaed. p. 117 D. u. bgl. d.; bef. um Berstorbne, gleichviel ob Worte babei sind um σετηστοπε, gleichviel od Worte babei sind ober nicht; αμφί τινα, um Imb, ll. 18, 339.; δάκρυσι κλ., DC. 59, 27. 64, 14.; bb. αξματι κλ., blutige Khranen weinen, bei Sp at.: als Ausbruck therpetichen Schmerzes, besonder kallen eine von Buchtigungen, Schlagen, αὐτὸν κλαίorta achiow, ich werbe ihn ale Beinenben beimschier, b. i. ich werbe ihn unter Schlagen fortjagen, Il. 2, 263.; bb. b) f. v. a. Schlage erhalten, nichoic ar, et hauseiac, Aesch. Suppl. 926., Soph. OT. 401.; deve tis. Tra nicho, Ar. Nub. 58., Eur. Hipp. 1086. u. bgl. d. bef. b. Att. vorzügl. in ben Ausbrücken, u. bgl. d. bef. b. Att. vorzügl. in den Ausdrücken, kadwarau, er soll weinen, d. i. er soll Goldige Poll. 8, 83., s. Ruhnt. ξ. Tim. p. 213 f. Triegen, od. iderh. es wird, es soll ihm schlecht geknicken, e. kadwarzereioμαι, (κλάω, αὐχήν) mit gleichstelonmen, es soll ihm übel ergehn, Ar. Vesp. 327. Plut. 174. u. d. d. d. Ar., vgl. κλαύσασα; gehn, welches den Jartling oder Weichling des edenso κλάειν σε ποιήσω und κλάειν σε λέγω, teichnete, Archipp. b. Plut. Alcid. 1. κλαστική wünsche dir alles Schlimme an den Dals, plorare te iudeo, (oppos. χαίρειν σοι λέγω, κλάσιβωλαξ. άκος. δ. π. (κλάσι Δαζι-ξ.) 874. — Med. xlatomai, eigentl. bei sich weinen, klagen, beweinen, dann wie act., ist. b. b. dittern Schriststellern seiten, boch hat es diern Schriststellern seiten, boch hat es desch. Sept. 903.. Agam. 1067., Soph. Tr. 153.; bh. part. pl. xexlavmérog wie deda-xovmérog, verweint, bethrant sein, Assch. Ch. 450. 720., Soph. OT. 1490. [Das ā im imps. verkūrzt, Theocr. 14, 32.; nach B. Dind. beryustellen Hermesian. b. Ath. p. 597 F: Exlas d' Iragiov (Exlacer d' Iragiov v.), xlasificat dis Hermesian. b. Ath. p. 597 F: Exlas d' Iragiov (Exlacer d' Iragiov v.), xlasificat Dindors xlair' schriftst.] Dav. xlasificat,  $\hat{\eta}$ 

•

χλαμαρός, ά, όν, = πλαδαρός, ἀσθενής, alfo uripr. zerbrechlich, gebrechlich, Hosych. bon zláw.

nlauβός, ή, όν, verftummelt, fpates Bort, wahrich, von nlaw, brechen, Hippiatr. p. 54, 12. 62, 21.

zlaπείς, zlaπηναι, part. u. inf. aor. 2.

pass. zu κλέπτω. κλάφεον, τό, dor. f. κληφεον, im plur. κλαφεα, Schulbverschreibungen, Schulbscheine, Plut. Agis 13.

zlagios, or, (zlagos) dor. f. bas nicht vor fommende zlagos, durchs boos vertheilend; Klagios, Beiw. bes Beus, Assch. Suppl. 355.

pgl. Paus. 8, 35, 9.

πλάφος, πλάφοω, πλάφονομέω, dor. f.

πλήφος, πληφόω, πληφονομέω.

πλάφοται, ων, oi, (πλήφος) leibeigene

Bauern in Kreta, die für die Freien das ihnen

gugetheitte Kand bestellen mußten, wie die Deie

xλάστβωλαξ, άχος, ὁ, ἡ, (χλάω, βωλαξ) Erbschellen gerbrechend, Anth. 6, 41. xλάσις, εως, ἡ, (χλάω) das Berbrechen, Brechen, Plat. Timae. p. 43 D., Luc. de merc. c. 1.; τοῦ ἄσιου, Lucas 24, 35., LXX. u. X.: bas Abbrechen, bef. αλάσις άμπέλων, bas Abbres den ber Blatter und Reifer bes Weinfrods, bas Blatten, Abblatten, Theophr. CP. 3, 14. 1, 2. b) ubtr. gewise, bie Mobulagion, Philo

2, p. 200, 20.

\*\*xλάσμα, τό, (χλάω) bas Abgebrochne, ber Brocken, bas Schot, Anth. 6, 304. 11, 153.

Plut. T. Gracch. 19, Marc. 6, 43., Hesyob.

\*\*xλασμός, ό, = xλάσις, v. εδ. Ιοεί. 1, 7.

\*\*xλασμός, δ. άσω, = xλάω, bef. ben.

\*\*ministration... Beinftod verbrechen, pampinare, Suid .: übertr.

κλαστήριον, τό, verft. δρέπανον, Bingers meffer gum Befchneiben, Schol. Ar. Eq. 166.,

xλάστης, ου, ό, = xλαστής, Hesych. xλαστός, ή, όν, (xλάω) gebrocken, zerbroo chen, Anth. 6, 71.: xλαστόν, b. Byz. bas geweibte Brob.

xλαυθμονή, ή, (xλαίω) = b. folg., Plat. Legg. p. 792 A., wo xλαυμονή κ. xλαυθμός, δ, (xλαίω) bas Weinen, Alagen, Webklagen, Od. 1, 212. u. sonk b. Hom. bes. Od., ber es δ. mit γόος verbindet, Aesch. Ag. 1533., Arist. Pol. 7, 17., Plut. Periol. 36.

auch von Handen, winseln, Schol. Ael. HA.

1, 8. b. Bak. 3. Philostr. p. 301. — Das.

5. Phot. πλαυμυρίζω. Dav.

πλαυθμύρισμα, τό, = b. folg., PsoudoChrys. 10, p. 976 A.

2 Paints Thinnsell.

2 Paints Thinnsell.

2 Paints Thinnsell.

2 Paints Thinnsell.

2 Paints Thinnsell.

2 Paints Thinnsell.

2 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

3 Paints Thinnsell.

4 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 Paints Thinnsell.

5 P | πλαυθμύρισμα, τό, = b. folg., Pseudo-Chrys. 10, p. 976 A. | πλαυθμύρισμός, ό, δαδ Beinen, Bimmern, Binfein, Opp. Cyn. 4, 248. (mit vertürztem | τομ), Plut. Lyc. 16. Mor. p. 164 L. u. X. | πλαυθμώθης, ες. (πλαυθμός, εἰδος) dem Beinen dintich, weinertich, φωναί, Hieroal. b. Stob. Flor. 79, 53.; ἀναπνοαί, Hippocr. p. 1258. nach Einigen, weinertich ob. βthnend, nach Andern, anhaltend, [. Gal. 18, 1. p. 133, 9 sqq. | πλαυθμών, δυος, δ, = πλαυθμός 2) det Drt des Beinens, Ps. 83, 6. u. [onft LXx. | πλαθμα, τό, (πλαίω) das Beinen, das Ges weiner, Gewimmer, πλαυμάτον λήξωσα και χόον, Λοκοίh. Pors. 691.. Soph. Phil. 1244. | πλαυμάτον λήξωσα και χράλη. αποκοίh. Pors. 691.. Soph. Phil. 1244. | πλαυμανής, π. κλαυθμονή. [168, 10. πλαυμονή, η, [, πλαυθμονή. [168, 10. πλαυμονής, π. ], πλαυθμονή. [168, 10. πλαυμονής, π. ], πλαυθμός, Εντικός δος, πλαυσάσα, πλαίξε [κ. κλαυσε αρα, Dind. ], Ατ. Pax 532. bgl. Plut. 876. | πλαυσάσκο, = πλαυσιάω, Bust. p. 200, 5. πλαυσάσκο, = πλαυσιάω, Bust. p. 200, 5. πλαυσε ω, ep. [. ξεκλαυσε, 3 sing. aor. 1. | πλαυσείω. desiderat. don πλαίσι, ich möchtet desiderat. don πλαίσι, ich möchtet desiderat. don πλαίσι, ich möchtet desiderat. don πλαίσι, ich möchtet desiderat. don πλαιστο, θου. | πλαυσαίσω, κπαίξε [πλαυσε αρα, Dind. ], πλαυσαίσω, σετικαίσε, Hom. πλαυσαίσω, θειδιανος ματικαίσε, Hom. πλαυσαίσω, θειδιανος ματικαίσε, Hom. πλαιστος θειδιανος ματικαίσει, Hom. πλαιστος θειδιανος ματικαίσει αναιστος θειδιαν πλαύσε, ep. f. ξκλαυσε, 3 sing. aor. 1. αct. zu κλαίω, part. κλαύσας, Hom.

πλαυσείω, desiderat. von κλαίω, ich möchte lähmen, γελασμένος, Plut. Mor. p. weinen, γελασείοντες εν ταὐτῷ καὶ κλαυσείω dichmen, μέθη κεκλασμένος, Plut. Mor. p. δομείοντες.

κλαυσείω, (κλαῦσις) weinerlich thun, weis nen od. winfeln wollen, Poll. 2, 64. — 2) διδεττ. von der Khár, fnarren, Ar. Plut. 1098:

κλαυσείως, ωτος und ω, δ, (κλαίω, γέλως) das mit Weinen gemischte elimbe tachen, κλαυσείγελως, ωτος und ω, δ, (κλαίω, γέλως) das mit Weinen gemischte dien der adwech, weinen und lachten durch einander, Xen. Hell.

7, 2, 9., Dometr. Phal. 28., Plut. Mor. p. 1097 F., Poll. 2, 64. Etwas Anderes ift das δακρυόεν γελᾶν, 11. 6, 484. f. δακρυόεν.

δακρυόεν γελᾶν, 11. 6, 484. f. δακρυόεν.

δείπιτο, νετλασμένος, κεκλασμένος, μελαίω στος στος μελος με πάνια και τος και μελος στος μελος xxeyow, van unguntinge eieogaver vor ven Agus xxeyow, 0,905, η, 10n. u. ep. f. xxhow, ren ihrer sproben Schonen weinend absangen. [4] w. s., Ruf, Gerücht, Sage: ein Wort od. iis, weinend, xλαυσίμαχο, ανης, vom friegerischen Nebe, worin eine Borbebentung liegt, Od. is, weinend, xλαυσίμαχο, ανης, vom friegerischen 117. 20, 120. vgl. φήμη, auch xληηδών in Lamachos (der wegen des Friedens weint), Ar. der Od. (in der Il. commt das Wort nicht vor.) καχ 1292.

πλαύσιμος, η, ον, weinerlich, Gloss.; von † πλαύσις, εως, ή, (κλαίω) das Weinen.

πλαύσιμα, = κλαύσμα, Assch. Pers. 691.

παφισομαι, fut. zu κλαίω, 11. [σομαι.

πλαυσούμαι, dor. fut. zu κλαίω f. κλαύ
κλαυσούμα, φρος, ό, der Weinende, Ma
meth. 4, 192. 

meth. 4, 192.

πλαυστικός, ή, όν, gum Beinen gehörig beim großen Thunssich, Ath. p. 315 K vgl.

αλαυστικώς, baher πλαυστικώς έχω, mir ift weinerlich, ich möchte weinen, Apollon. lox.

πλαυστικώς, haher πλαυστικώς έχω, mir ift weinerlich, ich möchte weinen, Apollon. lox.

πλαυστος, ή, όν, = πλαυτός, Soph. OC.

πλαυστός, ή, όν, = πλαυτός, Soph. OC.

πλαυστός, ή, όν, = πλαυτός, Soph. OC.

πλαυστός, ή, όν, = πλαυτός, Soph. OC.

πλαυστός, ή, όν, = πλαυτός, Soph. OC.

πλαυστός, ή, όν, = πλαυτός, Soph. OC.

πλεισοποιός, όν, (πλείς, ποιέω) Schiffet Paul.

1362. vgl. 80b. 3. Soph. Ai. p. 320.

t. xληθούχος, w. s. xλειδοφύλαχεω, unter Schloß bewahren,

ελεισοφυλακεω, unter Squop σεωαμετη, Sorapion. Canis. antiq. lectt. 1, p. 55. κλεισοφύλαξ, άκος, ό, ή, (φύλαξ) Schlässelbewahrer, Schlieser, Luc. Amor. 14. (im

fem.), Serapion. Cania. p. 55.

κλειδόω, (κλεις) νετίφιιε [en, Schol. Ar. Becl. 361. Av. 1159. (Ertlår. von βαλανόω.) Dapon

nation μα, τό, bas Schloß, ber Thurriegel, Phot. Suid. s. v., KS.

Phot. Suid. s. v., KS.

πλείδωσες, εως, ή, bas Berschliessen, Schol.

Ar. Vesp. 153. Av. 1159., KS.

πλείζω, sut. πλείσω, dor. πλείζω, (πλέος)

τύμπει, τύμπειο ετχάμει οδ. vertúnden, Pind.

Ol. 1, 110., KS. s. πληίζω, πλήζω.

πλειθρία, ή, Schlüsselloch, Luc. Necyom.

22., Pherocyd. b. DL. 1, 122. (nach Ronj.

πλειθρίος w.) nach Andern überh. Rige, Klinse,

Klunse od. Gittersenster.

πλειθρίος συν. κά. dim. non πλειθρίας Site.

zleidolosor, to, dim. von zleidola, Sitzterfenster, Kuagr. h. eocl. 1, 14.

zlei golov, 16, dim. von zlei gov, bas Schluffelden, Hero in Math. v. 251. 258. 262. xleidoiding, ec, (xleidola, eldoc) einem Schluffelloch ob. Rig abnlich: voll von Bigen ob. Rlunfen , Gloss.

ob. Kunsen, Gloss.

\*\*\*πλείθρον, τό, (πλείω) das Schloß, der Riegel zum Berschliessen der Thur, (Plat.) Axioch. p. 371 B., Luc. Gall. 29. Navig. 42.)

\*\*Rust. p. 1358, 59. — 2) die zu verschliessende Thur selbst: dh. b. Medic. die Esgend im Schlunde unter der Mandel, viell. — έπιγλωττίς, Hippoer. p. 146, 33. 40 Foës. — att. Ε. πλήθρον, w. s. Dav.

\*\*πλείθροποιός, όν, (ποιέω) Schlöser maschend, δ πλείθροποιός, der Schlöser, Gloss. πλείθροποιός, ή, (πλείθρόω) das Berschliessen, καλείθροποιός, ή, (πλείθρόω) das Berschliessen, berühmt, gepriesen, Beiw. von Städten, Gergenden u. Menschen, die durch Geburt oder Thatten berühmt sind, Pind. Ol. 3, 2. u. b. Trag. δ.; τόξοισε π., Aesch. Prom. 874.; von Bingen, πλεινά τόξα, Soph. Phil. 650.; αλνίγματα, id. OT. 1525., Kur. Phoen. 1747.; von Göttenn, Söttinnen, Διός πλεινή δαμας, λακοβ. von Gottern, Sottinnen, Διος αλεινή δάμας, Aesch. Prom. 836.6., feltener b. Com. u. in Profa, Ar. Av. 810. 1272. 1277., Plat. Soph. p. 243 A. Legg. p. 721 C., Luc. Somn. 9. Bis acc. 27. Plut., DH. 9, 15.; καὶ τοῦτο κλεινὸν αὐτοῦ,

xleiδουχέω, ben Schlässet halten, tragen, lo. Chrys. serm. 112. vol. 6, p. 935; att. Arist. HA. 3, 2, z [6z]. xλείδες, xλείδες, xλείδας, xληδουχέω, w. s. j von xληδος, acc. xληδος, acc. xληδος, acc. xληδος, cc. xληδος, cc. xληδος, cc. xληδος, cc. xληδος, cc. xληδος, cc. xληδος, cc. xληδος, cc. xληδος, cc. xληδος, cc. xληδος, cc. xληδος, cc. xληδος, cc. xληδος, cc. xληδος, cc. xληδος, cc. xληδος, cc. xληδος, xλείδας, xλείδ wobei weber bet aco. auf v, noch die Bighung im plur. fattfindet. Eigentl. Alles, was zum Bersichlieffen bient, a) der eigentl. Schluffel, seit Hom. gew. Ausdr. in Poesie u. Prosa: bei Hom. ift er von Erz und mit elsenbeinernem Griff, xwnn, Od. 21, 6.; er wurde wie dei und von außen in-das Soch gesteckt, herumgebreht, wodurch der inwendig angebrachte Riegel dzeuc gurückgeschoen und somit die Thure gedssinet wurde; dies heißt, weil es ohne Zweisel mit einiger Gewalt geschen mußte, araxonier όχηας u. δύρετρα κληϊδι πλήσσειν, Od. 21, 47. 50. auch gang allgemein θύρας ολγνύναι, IL 6, 89.; burch Radmartebreben wurde ber Riegel vorgeschoben und so die Thure geschlossen, bagu mußte die \*\*266's am untern Ende einen Haten ober Bart haben, so daß die Gestalt von der unsere Schüffel nicht sehr verschieben von der unjer Schuffel nicht fer verigieden gewesen sein kann: der spater gewöhnliche Lagionische Schlüssel hatte drei Haken oder einen dreisachen Bart, vgl. Ar. Thesm. 419. das, Frissche; wer die Abar von innen schliessen wollte, zog den Schlüssel aus, und den innern Riegel vermittelst eines Riemens, spas, vor, ben Riemen widelte er um bie zogwyn, w. m. f. ben Attemen wickette et um bit 20000/1, w. m. 1. — Bilblich, xlyāac γάμου φυλάττειν, von der Opera als Göttin der Che, An. Thesm. 976.: χουσέα xlyc ênt γλώσσα βέβακε, ein goldner Schlässel ift auf die Junge getommen, weil der goldne Schl., das Symbol des Schweigens bei d. Eumolyiden, den Eingeweihten auf den Rund r goldne Schl., das Symbol des Schweigens bei d. Eumolpiden, den Tingeweiteten auf den Mund gedrückt wurde, Soph. OC. 1955. das. Thuse dichum, S. 308.; χλης έπλ γλώσση φύλλαξ, Aesch. sr. 293. d. d. Thurstegel, ein grosser Balten von Eichenholz, ελλάτινος, der vor die Ahūrstügel geschoben ward, dh. auch έπιβλής, ll. 24, 463. vgl. ll. 12, 456. 14, 168.; in der Od. dagegen ist es der kleinere innere Ahūrstegel, der mit einem Riemen vorges verschof, Od. 4, 802. 838. daß. έπιτείνειν χληίδα έμαίντι, Od. 1, 442. und δύρας χλητίδι χλητόσαι, Od. 21, 241.: dh. ûbhpt s. v. a. Schlöß, du kantagel vorschieben; vgl. Plut. Mar. 16., die Chrys. u. A. Plut. Rom. 6. ic) der Haten an der Spange, περόνη, Od. 18, 289. d. poet. übt.., von einer Recreuge, gleichs. Schlüssel zu einem Meere, Bur. Mod. 213. — 2) das Schlüssel kaxoc, gleichs. Schlüssel zwissen das od. Raden und Bruft, χληξς άποδογει αὐχένα τε στηδός τε, ll. 8, 235. u. λ. ll. (Od. in hieser State nicendb de Plut, DH. 9, 15.; και τοῦτο κλεινόν αὐτοῦ, αυάς bas ift von ihm woht bekannt (ironisch), ληὰς ἀποδογει αὐχένα τε στῆθός τε, 11. 8, 12. αιάς bas ift von ihm woht bekannt (ironisch), ληὰς ἀποδογει αὐχένα τε στῆθός τε, 11. 8, 12. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στῆθός τε, 11. 8, 12. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στῆθός τε, 11. 8, 12. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στῆθός τε, 11. 8, 12. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στῆθός τε, 11. 8, 12. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στῆθός τές τος 11. 12. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στῆθός τε, 11. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στῆθός τε, 11. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στιθος τος 11. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στιθος αὐχένα τε στιθος τος 11. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στιθος αὐχένα τε στιθος 11. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στιθος 11. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στιθος 11. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στιθος 11. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στιθος 11. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στιθος 11. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στιθος 11. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στιθος 11. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στιθος 11. αλοίς αποδογει αλοίς αποδογει αὐχένα τε στιθος 11. αλοίς αποδογει αὐχένα τε στιθος 11. αλοίς αποδογει αὐ

έπι χληΐδεσσι χαθίζειν, in der Π. nur eins ion. Rebenf. χληΐζω, att. χλήζω, Anth. 9, mal, 16, 170. — (χλείς, χλής, χληΐς, χλαΐς, 62. (auch hier B. Dindorf χλήω) dor. χλείζω verwandt mit clavis, Doederi. Eat. Synonym.

4, G. 47.)

[σιάς. χλείσια, ἡ, u. χλεισιάς, άδος, ἡ, f. χλεικίσιον, τό, f. χλίσιον.

χλείσιον, τό, f. χλίσιον.

χλείσιος, εως, ἡ, αίτ-att. χλήσις, (χλείω) bie Verificitions, διατικ. Τhac 2 24 7 20 lendt im extra a Syntem fixed by the Verificitions. Syncre Thac 2 24 7 20 lendt im extra a Syntem fixed by the Verificitions of the control of th zkeidla, ή, ti. xkeidlas, ados, ή, s. xki-xkeidiov, τό, s. xkidiov. xkeidios, ews, ή, alt-att. xkÿdis, (xkelw) bie Verschiteflung, Sperre, Thuc. 2, 94. 7, 70 xkeidua, τό, (xkelw) ber Verschiuß, das Verschießen, Basil. 1, p. 513 D. u. a. Spåt. xkeidua, τό, (xkeidw) ber Ruf, Byz. xkeiduos, ὁ, (xkeidw) der Rame, Byz. Plat., Xen., Orat. u. Spatere fceinen ofter bie gew. Form gebraucht zu haben.
2 xlelw, poet. f. xlew, (xleoc) betannt d. 2 χλείω, poët. f. χλέω, (χλέως) bekannt od. berühmt machen, vertändigen, rühmen, priing, besingen, verherrlichen, Od. 1, 338. 17, 418. Hes. op. 1. Th. 105.; γεων γάμους, λι. Pax 779.; später b) nennen, benennen, Orph. Lith. 193., Opp. Hal. 5, 536. — Bon der hom xλέω, w. s., braucht Hom. nur das pass. χλέωμα, ró, (χλέπτω) das Gestohne, Gnu wendete, Kur. Hea. 618., Plat. Legg. p. 857 Be. 941 D., Dem. p. 736, 5. u. X. — 2) de Diebstahl, †.: dah. b) überh. beimliche, verstedte, listige Dandlung, List, Betrug, surtum, Thuc. 5, 9., Dem. p. 236, 2.: heimlicher tiebeshandel, Ael. HA. 1, 2. Dav. χλεμμαδιος, α, ον, = χλοπαίος, χλοπμαϊος, gestohlen, Plat. Legg. p. 955 B., Maxim. π. x. 567. πλεισμός, ό, [. κλισμός.
πλεισμός, ό, [. κλισμός.
πλεισυός, ό, [. κλισμός.
πλεισυός, ή, (κλείω) Berichluß, das Lat.
clausura, Suid., Byz.
πλειστός, ή, όν, alt-att. πληστός, ion.
πληϊστός, w. [., (κλείω) verschlossen, λιμήν,
Dicaearch. descr. 29. 120., Strab., Schol. Ar.
Par 144. (wo salsch κλειτός): zum Verschließen,
verschließbar, Thuc. 2, 17.; δυοίδες, DS. Rieforgov, τό, (κλείω) Schloß, Riegel zum Betchliessen, Luc. Tox. 57.; dor. κλαϊστρον, Pind. Pyth. 1, 8. κλεισωρεία, ή, (κλείω, δρος) ber Bergversschill, b. i. enger Paß zu einem Gebirge, Theophyl. Sim. h. 7, 14.. Suid. κλεισωσίδιου, το (πόλεου) κάθ Pall xim. π. x. 567. nleμματικός, ή, όν, biebifc, bh. betrige rifc, liftig, φανεασία, Anth. 11, 350.; jet πλειτοπόδιον, τό, (πόδιον) nach Poll. 1, 85. η δευτέρα τροπίς. zλειτοριάζω, f. άσω, Hesych., Poll. 2, 174 ήλέματος. Suid, und xleirogliw, f. (ow, bie xleirogle berühren, Ruf. p. 32., Suid. s. v. µύρτον. Daf. xlerogiaceie, KM. p. 519, 50., Cramer. zleμμάτιστής, ου, ό, wie von zleμμαιζα, Dieb, Nicet. ann. 8, 2.  $χλέμμυς, υος, <math>\dot{\eta}$ , = χέλυς, Schilbhila, Anton. Liber. c. 32, p. 212. an. p. 227, 31.; von nkeirogic, idoc, i, bas Schaamgungelden, ein hervorragenber fleischiger Theil innerhalb ber weiblichen Geschlechtstheile, ber Rigler, auch zleoßlyixov, to, Benennung eines Rleibungle ftude, mabrich. vom n. pr. Kleoses, Poll. 7,61. ber weiblichen Geschlechtstheile, ber Risser, auch κάρμαι, pass. vom act. κλέω, belant κύμμαι μαυτον genannt, Rus. p. 32., ob. berühmt werden, im imps. berühmt seines Oteins, Plut. Mor. p. 1164 B. (wo κλητορίς geschr. b) Rame sines Steins, Plut. Mor. p. 1164 B. (wo κλητορίς), κλειτός, ή, όν, (κλείω) besannt, berühmt, φαμέγγεσιν, werden gepriesen, Pind. Istim. κλειτός, ή, όν, (κλείω) besannt, berühmt, μημηρος Επίκουρος 11. 17 307 μ. 1 11 xλειτος, ή, όν, (χλείω) bekannt, berühmt, ruhmvoll, έπίχουροι, Il. 17, 307. u. δ. Il. bes. xλ. επίχουροι; s. Spign. exc. z. Il. XI, p. XX.; βασιλῆες, Od. 6, 64., Pind. Pyth. 4, 77.; δ. auch von Sacken, ruhmwūrbig, rūhe menswerth, bab. herrlich, vortrefslich, χλειτή έχατόμβη, Il. 1, 447. u. δ., Pind. Pyth. 10, 33. Bgl. χλυτός. Ueber bie Betonung ber Busammensehungen von χλειτός u. χλυτός, s. Buttm. teril. 2, 6. 253.

1 χλείω, s. σω, ion. χληίω, s. ταω, alt-net. xλειτός, η, ον, (χλείω) betannt, berühmt, ruhmvoll, έπίκουροι; Il. 17, 307. u. δ. II. blef. xλ. έπίκουροι; Il. 27, 307. u. δ. II. blef. χλ. έπίκουροι; I. Spin. exc. ξ. II. XI, p. XX.; βασιληες, Od. 6, 64., Pind. Pyth. 4, 77.; δ. auch von Sachen, ruhmwürdig, rühmenswerth, daß. hertlich, vortrefflich, xλειτή έχατόμβη, II. 1, 447. u. δ., Pind. Pyth. 10, 33. Bgl. χλυτός. Ueder die Betonung der Bulammensehungen von χλειτός u. χλυτός, [ε. Βυίππ. ξετίι. 2, Ε. 253.

1 χλείω, f. σω, ion. χληΐω, f. ἔσω, alt-att. χληω, f. χλήσος, δ. [ε. ε. ξλείω] ε. ξλείω, f. σω ion. χληΐω, f. τόν κλίει σια, vgl. ΒΑ. 1020, 25. 1388. [Φιίε [ξεπ, χλητόσοι θύρος, Od. 21, 382. 387. 389. u. font; χλήσι θές χλέος οιον άχουμεν, ουδέ u ίδμεν, il. 3μ (Φιίε [ξεπ, νετίδι [ξεπ, χλητόσοι θύρος, Od. 21, 382. 387. 389. u. font; χλήσι δές χλέος οιον άχουμεν, ουδέ u ίδμεν, il. 3μ (Φιίε [ξεπ, κλητόσοι θύρος, Od. 21, 382. 387. 389. u. font; χλήσι δές χλέος οιον άχουμεν, ουδέ u ίδμεν, il. 3μ (Φιίε [ξεπ, κλητόσοι θύρος, Od. 21, 382. 387. 389. u. font; χλήσι δίρας, βυίπρος με το βυίπρος, με γα με το κλειμένων χών ξμπορίων, Dem. p. 22, 7.; διπον χλέος ξοθλόν, εὐρύ, μέγα, II. 5, 3. 10, 212. Od. 1, 344. u. δ.; eben δ. Pind. μηχανή χεχλημένην, Aesoh. Suppl. 934., Anth. 9, 62.; bb. θύττ. χέρας βρόχουσι, fessen, did. γγth. 14, 174.; ὑψηλόν, iβ. Pyth. 3, 111. γαλον, χάλλιστον, και u. bgl. iid.; μηχανή χεχλημένην, Aesoh. Suppl. 934., Anth. 9, 62.; bb. θύττ. χέρας βρόχουσι, fessen, δικοί βυίπρος, κάλλιστον, id. Symp. p. 208C; διπλει, νειδιος χεκλήμεθνα, και με με δικοί βυίπρος, καλλιστον, id. Symp. p. 208C; διπλει, νειδιος χεκλήμεθνα, και με δικοί βυίπρος, καλλιστον, id. Symp. p. 208C; διπλει, δορισς χεκλήμεθνα, και με βιδικοί βυίπρος, καλλιστον, id. Symp. p. 208C; διπλει, δορισς χεκλήμεθνα, και και βυίπρος με βυίπρος με βυίπρος και βυίπρος με βυίπρος με βυίπρος και βυίπρος και βυίπρος και βυίπρος και βυίπρος και βυίπρος και βυίπρος και βυίπρος και βυίπρος και βυίπρος και βυίπρος και βυίπρος και βυίπρος και βυίπρος και βυίπρος και βυίπρος και βυίπρος και βυίπρος και β 371 C.

Soph. El. 60.; τιμά και κλ., Eur. Andr., Plut. 27., Eupol. b. Poll. 8, 34., Sext. Emp. 774. u. sonft δ. Pind., Trag.; auch in Prosa, Pyrrh. 3, 215.; κλεπτίσταται χείζες, Arist. και έπαινος, Plat. Legg. p. 663 A.; κλ. Physiogn. 2, 15.: auch compar. κλεπτίστερος, και δόξα, Hdn. 6, 3, 12.: κλέος ἀρέσθαι, Phot. p. 451, 20., Suid. s. ν. Νεοκλείδου b. Hom. gew. Ausbr. für Auhm davontragen, κλεπτίστερος. κλεπτίστερος. κλεπτίστερος. κλεπτίστερος, δ, ή, (μάστιξ) Diebels. Pind. Ol. 9, 102.; audy κλ. ευρίσθαι, Pind. Pyth. 3, 111., Kur. Bacch. 970.; κλ. πράττειν, id. Iathm. 4, 9.; λαβείν, Soph. Phil. 1331., Kur.; ἐπισπάν, id. Ai. 756.; ἐκγιθρεσθαι, id. El. 60.; ἄρνυμαι, Kur. Alc. 56.; ἔχειν κλ., Ruhm, Thre haben, Eur. Or. 1151.; έχειν χλ., Auhm, Thre haben, Eur. Or. 1151.; χλ. Εχόντων τὰ περί τὰς ναῦς, Thuc. 1, 25.; απέχειν, Soph. Ant, 489.: χλέος εἶναί τινι, Ginem gur Chre gereichen, Il. 22, 514.; gew. Redensart von weitverbreitetem Ruhm, χλέος οὐρανὸν Γκει, χλέος οὐρανὸν εὐρυν Γκάνει, Οd. 8, 74. 9, 20. 19, 108.; m. gen. bessen worin man Chre hat, αίχμᾶς, Pind. Pyth. 166.; τοῦ πόνον, Aesoh. fr. 301. u. sonst Pind., Trag., DH. 2, 76. u. X.; auch μαντικόν, Aesch. Ag. 1069. c) im them Sinne (bei Hom. noch nicht), diagranus χλέος. Sinne (bei Hom. noch nicht), duay ημον αλέος, fchlechter Ruf, Pind. Nem. 8, 36.; αἰσχρὸν πλ., Bur. Hel. 135., vgl. Phot. p. 168, 12. — 3m plur. πλέα ἀνδρῶν ἀείδειν u. ἀκούειν, Die ruhmvollen Thaten ber Manner befingen. anhoren, Il. 9, 189. 524. Od. 8, 73., Ap. Rh. 1, 1., Luc. Amor. 5.; dafür Hes. Th. 100. whein, w. f. - Auffer nom. und acc. sing. und plur. fcheinen teine Cafus von nheor gebr. Bu fein.

xλεπία, ή, = xλοπή, Phot. p. 168, 20. xλέπος, εος, τό, (xλέπτω) = xλέμμα, Solon b. Poll. 8, 34., Schol. Aesch. Prom.

xleπιελεγχος, ον, (κλέπτης, έλέ;χω) ben Dieb entdedend od. überführend, βρώμα, eine magische Speise, Paoll. lect. mir. p. 145, 2. Westerm.; λίθος, dem eine magische Kraft den Dieb zu entdeden beigelegt wurde, Dioso. 5, 161., Act. 2, fol. 28 b. 41, 43.

κλεπτέον, adi. verb. d. κλέπτω, zu stehlen, zu verheimlichen, Soph. Phil. 58.

xλεπτομάστιξ, Tyoς, ό, ή, (μάστιξ) Diebels geiffel, ber bie Diebe geiffelt, züchtigt, abjectivisch, 19ύφαλλος, Gruter. Inscr. p. 95.
xλεπτός, ή, όν, (χλέπτω) gestoblen, †. —
2) = χλεπτεχός, biebisch, verstoblen, Ar. Vesp. 900. 932.

200. 932.

21 xleπτοσύνη, ή, die Dieberti, Betrügerei, Kunft zu ftehlen od. zu betrügen, überh. Lift, Bergischagenheit, Od. 19, 396., Manetho 6, 207.

21 κπτοτελωνέω, (τελωνέω) den 301 bestrügen, Byz.; Subst. αλεπτοτελώνημα, iid.

21 κπτρια, ή, fem. von αλεπτής, Diebin, Sotad. d. BA. p. 102, 28.

21 κπτρια, f. 1ω. Luc.. αεωδύπι. νουας. Χεπ.

xλέπτω, f. ψω, Luc., gewöhnl. ψομαι, Xen. u. X., pf. xέκλοφα, pf. p. xέκλεμμαι (sonft auch χέκλαμμαι, wie Ar. Vesp. 57., was jest fors rigirt ift), aor. 1. pass. ἐκλέψθην, aor. 2. p. ἐκλάπην, ftehlen, entwenben, bieb is icher Weife fich zu eignen, m. acc., τλ, ll. 5, 268. u. sonft gew. Xusbr. in Poesse u. Prosa jim Gegensah von αρπάζω (gewaltsamer Weise nehmen, rauben), Soph. Phil. 640., Ar. Plut. 372., Luc. Phalar. 1, 3. u. X.; ἐφαραγῆ χλ., Dem. p. 422, 9.; m. ὑφαιρείσθαι verb., Plat. Legg. p. 857 B.; χλ. ἀκό τινος, von etw. ftehlen, Plut. Mor. p. 56 B.; κλέψων τι κάκειθεν, Luc. d. d. 7, 4.: ans vertrautes Gut unter schlagen, Xen. An. 7, 6, 41.; bes. diffentliches, Unter schleif machen, αλέπιω, f. ψω, Luc., gewöhnl. ψομαι, Xen. vertrautes Gut un terschlagen, Kon. An. 7, 6, 41.; bes. difentliches, un terschleif machen, xoινά ob. σημόσια, id., Plut. Aristid. 4. u. A. t. von Menschen entschleren, Pind. Pyth. 4, 250. b) auf eine betrügerische, schlaue ob. heimliche Weise sin Besis von etwas seigen, erwerben, in Besis von etwas seigen, erwerben, so wie Lob, Arist. rhet. ad Alex. 35, 2.; γάμον δώροις, Theocr. 22, 151; τὴν νίκην, Plut. Alex. 31.; τὴν ἀρχήν, DH. 4, 10. u. A.: auch heimlich einen Ort beschen, kon. An. 4, 6, 11.; δρη, ib. 5, 6, 9.; trop. τὴν ἀκρόσοιν, unvermett gewins gu verheinlichen, Soph. Phil. 58.

\*\*\*πλεστήρ, ηρος, ὁ, seltnere Form f. \*\*\*πλεστήρ, ηρος, ὁ, seltnere Form f. \*\*\*πλεστήρ, ηρος, ὁ, seltnere Form f. \*\*\*πλεστήρ, ηρος, ὁ, seltnere Form f. \*\*\*πλεστήρ, ηρος, ὁ, seltnere Form f. \*\*\*πλεστήρ, ηρος, ὁ, seltnere Form f. \*\*\*πλεστήρ, ηρος, ὁ, (κλέπτω) der Died, Spids dube, Il. 3, 11. Assch. Prom. 948., Plat. u. fonft gew. du indertiftig, trügerisch handelt, Soph. Ai this indertiftig, trügerisch handelt, Soph. Ai dident übert lug, εδωθαμεν εν τή dringen, de wert stelligen, som mit dem de 14.: später übert lug, εδωθαμεν εν τή de in liche Beise thun, zu Stande printingen, δια dident, συνηθεία κλεπτήρ, δία dident, συνηθεία κλεπτήρ, δία de πλεπτήρ, δία de πλεπτήρ, δία de πλεπτήρ, δία de πλεπτίζομαι, είn Spisdude sein, Byz.

\*\*\*πλεπτίζομαι, είn Spisdude sein, Byz.

\*\*πλεπτίζομαι, είn Spisdudis, genetigt, γαιεπτικώς, bethistig volldringen, Soph. El. 37.;

\*\*πλεπτίζομαι, είn Spisdudis, γαιεπτικώς, διαστικώς, διαστικώς, διαστικώς, διαστικώς διαστικώ

mrerat ή αθγή, Hippocr. p. 340, 9. e) ber: (φρήν) fintberadenb, staufdenb, h. Merc. behlen, verheimlichen, verfteden, 413., Maneth. 1 93. nerted η μογη, appear from verkeden, behlen, verheden, berbeden, Pind. Ol. 6, 36. Pyth. 4, 99., Soph. Phil. 57.: trop. τοῖς δνόμασι κλέπτων παὶ μεταφέρων τὰ πράγματα, Aeschin. p. 73. g. G.; δεινόν ή εθνοια πλέψαι την άλή-Осур. 33. 73. 8. 6., Synes. ep. 147.; μέτρα κλεπτόμενα υπό της συνεχείας, Demetr. §. 118. u. bgi. X. — 2) tau fchen, beträgen, berüden, A. — 2) tauschen, betrügen, berücen, versühren, u. zwar auf eine seine, listige, verstellte Weise (im Gegens. zum groben Bertruge απάτη), bh. nicht nothwendig mit dem Begriffe ves Bödwilligen, Boshaften, πάρφασις έχλεψε νόον, ll. 14, 217., Hes. Theog. 613.; φρένας, Aesch. Choeph. 841. u. sonst Trag.; ebenso in Prosa, Hippocr. p. 1150 F., Xen. Hipp. 5, 2. u. A.: τα των πολεμίων, tauschen, u. so zu Nichte machen, Xen. Hipparch. 5, 2., Plat. Pol. p. 334 A.; pass. gestäuscht werden, Soph. Ant. 1203.; od. sich tauschen. χλαπέντας π βιασθέντας, sich taus tauscht werben, Soph. Ant. 1203.; ob. sich tauschen, xlanevras fi biaosevras, sich tauschen b.i. unwissentlich, Plat. Pol. p. 413 B.; προβαίνει 1ο πρόσω κλεπτόμενος, geht fich verleiten laffend vorwarts, Hdt. 7, 49. (Bahrich. m. καλύπτω verm.; lat. clepo, auch b. Hesych. κλέπω; vgl. 80b. ξ. Phryn. p. 317.) κλετάς, τό, wahrich. = κλειύς, Lyc. 703., Anth. 9, 665. πλεύθω, f. πελεύθω, είσόπεν αὐτὸς έγων Adli πλεύθωμαι, Il. 23, 244. nach einigen alten Gramm.; jest πεύθωμαι. χλύω.) ulti Gramm.; set χευθωμαι.

χλέψ, ό, = χλέπτης, der Etymol. wegen den Phryn. in BA. p. 11, 33. gebildetes W. χλεψίαμβος, ό, ein nicht näher bekanntes musikalisches Instrument, Ath. p. 182 F. 636 B. F., Poll. 4, 59. xleviyaμέω, f. ήσω, (xleviyaμος) buhlen, Bust. p. 1053, 23., Spåt. KS., Byz. Dav. xleviyaμία, ή, der Chebruch, die Buhlerei, Bpiphan. haer. 59, 6. u. a. KS. u. Byz. zλεψίγαμος, ον, (κλέπτω, γαμος) Liebes-genuß stehlend, verschliere Liebe geniessend, ehee brederisch, bublerisch, Nonn. 8, 60., Or. Sib. 2, p. 281. 3, p. 357., KS., Byz.

\*\*\*πλεψίθυσος, ον, (θύρα) heimlich burch bie
Thur ob. hineingehend, \*\* tretend, einschleichend,
Steph. Alex. cod. reg. 2325. sol. 69 a. κλεψτμαΐος, α, ον, = κλοπιμαΐος, gestoben, Tobias 2, 13., Phot. p. 168, 19. b) len, Todias 2, 13., Phot. p. 100, ...

heimlich geschehn od. gethan, verübt, †.

\*\*\*xleyivoos, ov, isig. \*\*\*keyivous, ouv, (voos)
finnberückend, \*\* täuschend, dagoi, Nonn. 8.

[Lyc. 116. αλεψένυμφος, ον, (νύμφη) ebebrecherisch, αλεψέποτέω, heimlich ob. verstoblen trinten. b) beim Trinten betrügen, Suid., Poll. 6, 20.; non 

xleψτόχος, ον, (τόχος) die Geburt verber-gend, heimlich gebarend, Opp. Cyn. 3, 11. πλεψιφάχος, ον, (φαγείν) verstohlen es-send, KS.

Erbe fortfloß, Heaych.

nleψίχωλος, ον, (χωλός) bas hinten vers bergend, unmertlich hintend, πους, (Luc.) xleφύδοα, ή, (xlenrw, ύδως) eine Art Wasseruhr, ein Gefas, welches am Boben mehrere sehr kleine Dessungen hatte, burch meide bas Wasser hindurch lief, woher ber Kamez nach berselben wurde bekanntlich bem Redur bie Dauer der Reden zugemessen, Ar. Av. 1696. ote Dauer of stoon zugemerjen, Ar. Av. 1050. Ach. 694. u. sons b. Orat., Luc. u. X. han sig erwähnt. Beschreibung berselben b. Simplic. 3. Arist. de coel. 2, p. 127 b., Petav. 3. Synes. Dio p. 21., vgl. Arist. probl. 16, 8. Schneiber 3. Theophr. fr. 9, 26. u. bs. Kmpedocl. b. Arist. de respir. 7. — 2) sig. Specifies in Specifies. Kmpedocl. 5. Arist. de respir. 7. — 2) cint Quelle in Messene, beren Wasser zu Zeiten ausblieb, weshalb sie auch έμεπεδώ, ή, his, Paus. 4, 31, 6. 33.

πλέω, (πλέος) betannt ob. berühmt machen, rühmen, besingen, preisen, Eur. Alc. 447. 1λ. 1046. (an beiden St. sonst πλείω): später nemen, benennen, benamen, Ap. Rh. 3, 245.: aor. έπλησα, Nic. b. Ath. p. 35 A. — Hom. braucht im aot. stets die poet. Form πλείω, im pass. immer πλέομαι, nie πλείομαι, έπλείω und πλέομαι. (Berw. m. παλέω κπλύω.) nkewa, lacon. f. nkelovσa, Ar. Lys. 1299. nkydec, att. nom. plur. von nkys f. nke-dec, f. nkys. des, s. xlήs.
 xlήdην, adv. (καλέω) namentlich, bei Komen, II. 9, 11. vgl. όνομαχλήσην.
 xληδονίζω, f. ίσω, (κληδών) ein Borzeichen, eine Borbebeutung ob. Bertünbigung gebru, Heaych. 3 bb. im med. ein Borzeichen emplar gen, etwas als Borzeichen, Borbebeutung ob. Bertünbigung aufnehmen, augurium caperiomen accipere, Regg. 4, 21, 6. u. b. LXX, Moer. p. 279., Schol. Ar. Lys. 597.
 xληδόνμος, οχ. (κληδών) eine Naresboutung xληδόνιος, ον, (xληδών) eine Borbebeutung gebend, Ertlär. von πανομφαΐος, Schol. !! 8, 250., Eust. Borgeichen, Borbebeutung, Luc. Pseudol. 17.

κληδόνισμα, τό, gegebnes ob. empfangui αληδονισμός, ό, bas Beachten ob. Batte nehmen eines Borzeichens in iegend einem Er

Seas, Bur. IT. 1463.; bon

year, Bur. 11. 1463.; bon xlydoxxos, or, (xlys, žxw) bie Schlässchend, haltend, sührend: dh. subst. ó xlydoxxos, der Aussehr, Borsteher, Priester, Bur. 17. 132.; 'Is xl. "Hoas, Aesch. Suppl. 288: von Sottern, Gros Schlässelhalter der Aprik. Kar. Hipp. 541.; andere Ieelda xl., als Berstehrin u. Beschädigerin von Athen, Ar. Them. 1142. b) bei den Vottbager. die Ledn. 2004 1142. b) bei ben Pothagor. bie Behn, noch Orpheus, Jo. Lydus de mens. 1, 15. 8. C. xλεψίγοων, ον, gen. ονος, = xλεψίνους, wo Better xλαδούχος.

Ą

xληδών, όνος, ή, ion. und ep. xλεηδών, b. Βρ. αυτό χληδών, (χλέω) die Vorbebeu, tung od. Bertündigung, die in einem Eaut, einem Ton, einer Stimme, einem Bort od. 17. (nach Andern hier Ruhm, rühmendes Bott), 20, 120. (beidemal in der ion. Form xλεηδών), Hdt. 5, 72., Aesch. Prom. 484. Soph. El. 1099., Plut. Mor. p. 581 D. u. X.: dodstinge des Weinstede, junge Reden, Ar. Ho. 3, 17. (Aristid. 1, p. 507, 15.; vgl. Wytt. 20, 120. (beidemal in der ion. Form Little, and Michael Little, and Little, an EG. p. 294, 66.

RG. p. 294, 66.

χλήζω, f. σω, w. s. ion. χλητζω, att. verb. χλείζω, αιά χλείω, w. s. s. berühmt maschen, rühmen, preisen, besingen, h. Hom. 31, 18., Kur. IA. 1522., Ar. Av. 950. — 2) eine Rebe, ein Gerücht verbreiten, tund machen, sagen, ταύτα χλητζουσιν δεί, Hippocr. p. 808 Β.; φάτις έχλήξετο, Aesch. Ag. 631., Kur. Hel. 721.; m. part. Θανών χλητζειαι χαθ΄ Έλλάδα, gitt sat todt in D., Kur. Hel. 132. 921. — 3) nennen, rusen, heissen, benennen, Soph. OT. 48.; Φωχίς μὲν η γη χλήζεται, ib. 733., Kur. Phoen. 10. u. b.; auch in Prosa, of δὲ Περσείδαι ἀπὸ Περσείως χλητζονιαι, haben von Pers. ben Ramen, αεως κληθέονται, haben von Ders. ben Ramen, Xen. Cyr. 1, 2, 1.; κληζεται πεσίον άλη-θείας, (Plat.) Axioch. p. 371 B., App. b. c. 1, 1. u. 2. [317. κληηδών, όνος, ή, ep. f. κληδών, Od. 4,

xλήθοα, ή, ion. κλήθοη, bie Erle, Eller ob. Eife, alnus, Od. 5, 64. 239. Theophr. HP. 44, 3. (von κλητίω, κλείω, ichliessen, verschliessen, alni sepibus muniunt contraque erumpentium amnium impetus riparum muro in tutela ruris excubant, Plin. h. n. 16, 37.)

xληθρον, τό, att. aus bem ion. χληίθρον, w. [. = χλείθρον, ber Riegel, bas Echlof, Aesch. Sept. 378., Soph. OT. 1287. 1294., Bur. Hipp. 808. HF. 1029., Ar. Lys. 264. (an allen bief. St. im pl.). S. xleidoor.

 $z\lambda\tilde{\eta}\vartheta\varrho\sigma_{s}, \ \dot{\eta}, = z\lambda\tilde{\eta}\vartheta\varrho\sigma_{s}, \ \text{Theophr. HP.}$ 3, 3, 1. [[. κλήζω. xλητζω, f. τπω, ion. f. xλήζω, Hippocr. xλητθοη, ή, ion. f. xλειθύτα, Pherecyd. bei DL. 1, 122. [146. xλήίθου, τό, ion. f. xλήθου, h. Merc. xληίε, ίδος, ή, ion. f. xλέες, w. f. xληίσχω, verlangerte Rebenform von xληΐζω,

Meletius b. Cramer. 39, 3.

κληματίδιογ, τό, dim. von κλημα, KS. πλημάτικός, ή, όν, gum Reis, gur Rante ob. Rebe geborig, Gloss.

πλημάττνος, η, ον, von Beinranten ob. Beinreben gemacht, σποδιά, Geop. 6, 5, 8.; τέφρα, ib. 5, 37, 1.

τεφα, 16. 5, 37, 1.

πλημάτιον, τό, dim. von πλημα, Thuc.
7, 58., Ar. Thesm. 728. 740., Theophr. HP.
9, 11, 9. u. X.

πλημάτιος, ίδος, ή, dim. von πλημα im
pl. bei. Reisig, trocknes, dannes Dolg, Theophr. CP. 3, 4, 3. — 2) ein Rankengewächs
wie die Weinrebe, das große u. kleine Sinns
grün, Wintergrün, Gal. 13, p. 192., Plin.
24, 13. Diose. 4, 7., vgl. Billerb. F1. cl. p.
60; von den Alten eingetheilt in δαφνοειδής,
αμισγοειδής. πολυγογρειδής.

σμυρνοειδής, πολυγονοειδής.
κληματίτις, ου, ο, fem. κληματίτις, ιδος, πληματιτής, 00, 05, 10 π. λλήματιτής, 1005, ή, rantig, ranten άρι-στολόχεια, Diosc. 3, 6.; als subst. ή χλημα-τττις, ein Rantengewächs, das sich an Baumen emperrantt, Waldreblein, Comatis Vitalba, Linn., Diosc. 4, 182.

λίπα, Diosc. 4, 182.

πληματοεισής, ές, (είδος) = πληματόεις,
Gal. 13, p. 192.

πλημάτοεις, εσσα, εν, ταπτία, Nic. Alex.

πλημάτοομαι, (κλήμα) als pass., ταπτεπ,
in die Ranten schiesen, treiben, πεκλημάτωτας
(ber Reinstod), Soph. fr. 239., Theophr. CP.
2, 10, 3. vgl. έκκληματόομαι.

πλημάτωσης. ες. (είδος) ταπτία, ταπτεπε

aληματώθης, ες. (είδος) rantig, ranten-ahnlich, wie Weinranten, (Diosc.)

κληραρχέω, einem Diftritte vorfteben, von xligaexos, (xligos) Diftrittsvorfteber, beibes Byz.

κληρικός, ή, όν, (κλήρος) zur Erbschaft gehörig, τα κληρικά, Erbschaftssachen, Harpocr. 2. ν. παρακαταβολή. b) zur Geistliche teit gehörig, Ko.

# πητοκα, σετιαιμεττε πεσειηστικ να πλητώ, μετοκις, το παρακαταβολή. b) zur Geistliche 1 κλητοτοίς, ή, όν, (κλητώ) ion. f. κλειστός, teit gehdrig, Kd.

2 † κλητοτοίς, ή, όν, (κλητώ) wie κλειτοίς, betannt, berühmt.

κλητών, f. τσω, ion. f. κλήω, κλείω, schilles (chine, Plut. Agis 13.

κληροδότης, ου, ό, (κλήρος, δίδωμι) ber burche Loos Bertheilenbe, ber Berloofenbe, ob. ber Bermachenbe, ber Erblaffer, Io. Chrys. 5,

p. 829, 41 Savil. u. a. KS.

χληφολαχέω, (λαχείν, λαχχάνω) burchs
Coos ethalten, befommen, KM. p. 693.

χληφονομέω, f. ήσω, (χληφονόμος) burchs
Coos befommen, gew. burch Erbschaft ethalten, 8006 betommen, gew. durch Erolchaft erhalten, als Erolchaft erhalten, erben, gew. m. gen.

189. in einen Delm (antiatt beijen ipater al de Besche, Dem. p. 444, 13. u. sonk d. Orat; auch, bes. b. Dudteren, m. acc., την γην, Lyauch, bes. b. Dudteren, m. acc., την γην, Lyund bessen des dus bem Delme stog, übn
curg. p. 159, 4.; αποθανόντος έμοῦ τα χιήματα, Luc. d. mort. 11, 3. u. Χ.; vgl. 80b.
3. Phryn. p. 129.; übtr. ωσπες της οὐσίας,
δυ. έπι χλήρους βαιέσθαι, bardber das 80e
οῦτω χαὶ της φιλίας της πατρικής χληφονοwersen, loosen, Od. 14, 209. u. sonk: χλήρον
κάλι, Innor. p. 18: τῆς αβαγώνης. Dem. μείν, Isocr. p. 1 B.; τῆς αἰσχύνης, Dem. p. 444, 13. u. δ.; u. m. acc., την επ' εὐσε-

nlygodosla, ή, die Bertheilung durchs Coos, Mosch. 3, 103.: db. übhpt wer etw. von einem Berloosung, DS. 5, 63. od. das Butheilen durch Andern übertsmmt, übernimmt, λέγε δή σὐ Crbschaft, bh. Bermächtniß, Erbschaft; Besit di τοῦ λόγου κληφονόμος, Plat. Pol. p. 331 durch Crbschaft, Ecclesiast. 7, 12.; von κληφοσύτεω, f. ήσω, durchs Coos od. durch Crbschaft geben oder vertheilen, od. zutheilen, kláger eintritt, Dem. p. 521, 18.
Ps. 77, 6. u. sonst LXX., KS.; von κληφονιάλής, ες. (πάλλω) durch Chwis klager eintritt, Dem. p. 521, 18.

κληφονιάλης, ες. (πάλλω) durch Chwis klager eintritt, Dem. p. 524, 18.

b. burch (π)ς δίκης, ber an eines Andern Stelle als utheilen, Aláger eintritt, Dem. p. 521, 18.

πληροπάλής, ες. (πάλλω) durch Schwingung, durchs Schütteln der Loofe vertheilt de. du vertheilen, h. Morc. 129.

1 πληρος, ό, das Loos, Looszeichen, burchs Stüden Holle, der Steinchen, Schüten Hom. d., Trag., Plat. Pol. p. 461 B. u. A.: bei Homerschalten, 189. in einen Helm (anstatt bessen hie Loofe gezeichnet, vgl. 11. 7, 175.

189. in einen Helm (anstatt bessen und der helonderes (Stefaß κληρομικού) geworfen und der helonderes (Stefaß κληρομικού) geworfen und der helonderes (Stefaß κληρομικού) geworfen und der 3. Phryn. p. 129.; abtt. ώσπος τῆς οὐσίας, οὐτον καὶ τῆς ομίας τῆς πατριῆς κληφονομους καὶ τῆς ομίας τῆς πατριῆς κληφονομους μετν, Isocr. p. 18.; τῆς αΙσχνης, Dem. μετν, Isocr. p. 18.; τῆς αΙσχνης, Dem. μετν, Isocr. p. 18.; τῆς αΙσχνης, Dem. μετν, Isocr. p. 18.; τῆς αΙσχνης, Dem. μετν, Isocr. p. 18.; τῆς αΙσχνης, Dem. μετν, Isocr. p. 18.; της αΙσχνης, Dem. μετν, Isocr. p. 18.; της αΙσχνης, Dem. μετν, Isocr. p. 18.; της αΙσχνης, Dem. μετν, Isocr. p. 18.; της αΙσχνης, Dem. μετν, Isocr. p. 18.; της αΙσχνης, Dem. μετν, Isocr. p. 18. μετν, Isoc βάλλεσθαι ὑπέρ τινος, Plut. Lucull. 27.; κλήρω λαχείν, burche coos erbalten, Il. 23,

b. c. 3, 2. 7.

χληφουχία, ή, bas Einnehmen und Besigen
bes durch das toos zugetheilten Landes, bes.
bes eroberten Landes, DS. 15, 23.: bah. Bes
signahme durch eine Colonie, Arist. Rhet. 2,
6, Pol. 4, 81, 2., DS., Plut. u. X.; of ἀπό
χληφουχίαν, die Ansiedter, Plut. Flamin. 2.
b) die Ansiedter selbst, τὰς χληφουχίας ὡς
ημείς ... εξεπέμπομεν, Ισοστ. p. 63 A. u.
21. — uedet die κληφουχία der Athener s.
Boeth Staatsbaush. 1, E. 456 sf. — 2) Ans
tritt einer Erbschaft, Poll. 8, 136. Dav.

χληφουχίας, ή, όν, die χληφουχία detres
send, dazu gehörig, γη, tand, was vertheilt
od. in Besig genommen wird, Ar. Nub. 203.,
Dem. p. 182, 6; νόμως, Αθεταεεες, lex agraria, Plut. Cat. Gracch. 5.

χληφοῦχος, ον, (χληφος, ξχω) ein zugelos

10.5, 5., Fiut., Paus. u. 10nft gew. Ausdr. s. v. κληρωτήρια (wo event. coad. κληρωτρίδα.) vgl. Both Ath. Staatshaush. 1, S. 460. b) κληρωτός, γη, = γη κληρουχική, DH. 8, 75. — 2) das Land nach dem Loos ventheilend (als Kührer einer Kolonie), Harpocrat., Phot. p. 169, 20.: bilbl. von Gott ήδον είς τὸν κληρούχον θεὸν καὶ τὸν ἀληθώς ἡγεμόνα μ. δ. Orat., Arist. Pol. 2, 6. u. A. b) erlooft, τῆς ἀποικίας, Philo v. Mos. 1. — 3) trop λητεί badend. theilhaft. m. κεν. Soph. Ai 503 Gloss.

Antheil habend, theilhast, m. gen. Soph. Ai. 503.

\*\*ληφόω, s. ωσω, (\*ληφος) a) lossen, dos technology (\*ληφος) a) lossen, dos wersen, Plat Legg. p. 759 C. 856 D.;

\*\*ληφούσιν δντινα ήτινι χρη παλαίειν, Luc. Herim. 39. b) durchs toos bestimmen lassen, bestimmen, mahlen, m. acc. την μέν (μοίφαν) έπι μονή, την δὲ επι ἐξόδω ἐχ της χώρης. Hdt. 1, 94., Dem. p. 997, 16. u. Χ. δ.: auch dom toose selbst, οὖς έχληφωσεν πάλος, Eur. Ion 416.: austoosen, τὰς ἀρχάς, Isocr. p. 144 Λ. u. Χ.: im pass. εν ἐχληφωσεν πάλος, Eur. Ion 416.: austoosen, τὰς ἀρχάς, Isocr. p. 351, 2.; ἐς τὰς χήσεις συνιέναι, auf die Ginladung tommen, DL. 4, 8.; mit dem Zugent. Hec. 102.; οἱ κεκληφωμένοι, die durchs δυσιαdung dor Gericht, daß. δ. s. α. a. anges toos Gewählten, Bestimmen, Dem. p. 728, 27. u. Χ. δ.; m. gen. χληφούσθαι τῶν ἐνν. εδηκεν, Ar. Nub. 1189.; ἀπόψευξιν δίναι αρχόντων, unter die neun Ατφοπτεπ durchs toos gewählt werden, Lys. p. 169, 24.; m. ins. κεκληφωσθαι μὲν γάρ τὸν Πλοῦτον ἀρχειν τῶν ἀποθανόντων, zu herrichen über., Luc. de luct. 2. c) durchs toos zutheilen, zus 4, 18. sind χλησεις und χαλέσεις die Bârgers Luc. de luct. 2. c) durchs toos zutheilen, zus 4, 18. sind χλησεις und χαλέσεις die Bârgers

κληφωτής, ου, ό, (κληφάω) ber Loofenbe, Berloofenbe, burche Coos Bablenbe, Poll. 9, 44 .: ber burchs Boos Erhaltenbe, ber Befiger,

Spat. xληρωτί, adv. burchs Loos, Josua 21, 4. χληρωτικός, ή, όν, jum Loosen, Berloosen, Bablen burchs Loos gehörig, άρχαί, = χλη-εωταί, Schol. Ar. Eccl. 681. — Adv. -ικώς,

πηρουχος, ον, (κλήρος, έχω) ein zugelosz fies ob. zugetheittes Stud erobertes Landes als Angwischen Besig nehmend, ob. der Anstedler, dow) Gefäh, die Losse hineinzuwerfen, def. dei Bahlen der Richter, urna, situla, Suid. den Bahlen der Richter, urna, situla, Suid. den Bodh Ath. Staatshaush. 1, S. 460. d) κληρωτήρια (wo edenf. codd. κληρωτριβα.) ugl. Bodh Ath. Staatshaush. 1, S. 460. d) κληρωτός, ή, όν, (κληρόω) durche Loss κληρούχος γή, πρηγεληρουχική, DH. 8. προσοβου.

3) die Benennung, Benamung, appellatio, Plat. zlisävoeidis, is, (eldos) von der Cestalt Polit. p. 262 D. 287 E. 305 E. Crinag. epigr. des zlisävos, Diosc. 1, 96.

26, 4. epigr. ad. 709, 4., δ. bei Gramm.

zλησις, εως, ή, alt-att. f. xλείσις, w. f.

xληστός, ή, όν, alt-att. f. xλειστός, w. f.

xλησω, f. von xλήω, alt-att. f. xλειω.

δ. u. A.

zλητεύω, (χαλέω, χλητός) vor Sericht for bern, vorladen, Dem. p. 277, 15.: gew. Eigen, vorladen, Dem. p. 277, 15.: gew. Eigen, vorladen, Dem. p. 277, 15.: gew. Eigen, vorladen, Baden, Baden, ber sicht fobern, und ihn zwingen die Strafe zu bezahlen, teetimonium denunciøre, Dem. p. 1354, 4. δ. u. fonft b. Orat. f. Reier u. Schömann über den Att. Prozeß, p. 672. auch ξχχλητεύω, w. f. — Ein Subft. χλήτευσις fein vor Sericht, Ar. Nud. 1220. Vesp. 1414., lsocr. b. Harpoor. vgl. Neier u. Schöm. S. 576.

HAL 2, 22. dal, 23ct., det. Nud. (5 ser. km), 556. u. A. 21. auch Dfen zum Backen, Bru ten ob. Röften, Backs od. Backoft, graphy of the ob. Rôften, Backs od. Roll zeit angehört, wechten u. Schömann über den Att. Prozeß, p. 672. auch ξχχλητεύω, w. f. — Ein Subft. χλήτευσις fein vor Sericht, Ar. Nud. 1220. Vesp. 1414., lsocr. ben, Slossfüdern u. bgl. ausgelegt, daraus zu ben, Alford of the distribution of the control of t

b. Harpocr. vgl. Neier u. Schom. S. 576. [ammengeset, opus testaceum, Kust. p. 100, 10. [l. κλητής b). [c. κλητής b]. [c. κλητής b]. [c. κλητής b]. [c. κλητής b]. [c. κλητής c]. [c. κλη auf rechtmäßige u. gesehliche Weise vor Gericht geladen habe, worauf erst die Klage selbst vom Gericht angenommen wurde. (Meier u. Schöm. Att. Proz. S. 577.), Ar. Vesp. 1408., Plat. Legg. p. 846 B., Orat.; ihre Namen wurden der Klageschrift beigeschrieben, Dem. p. 542, 19. — 2) Lastesch, yackeit, Ar. Vesp. 189. 1310. nach Schneibers Erklär. Doch s. Schol. Pan. das kat. clitallas. Dav. das Lat. clitellae.

Rennen gehörig, doyos, Walz. rhet. 9, p. 298. — 2) ή κλητική, ες πιῶσις, casus voca-tivus, Gramm.; κλ. σύνταξις, Apollon. de

xλήτωρ, 0,00ς, ό, andere F. f. αλητήρ, und zwar a) in Botg von αλητήρ 1 b), Dem. p. 244, 3. 1147, 6., wo aber codd. audy αλητήρες, Schol. Ar. Plut. 892. b) ber herold, Hesych.: about Diener, apparator, Plut. Mor. p. 128 F.

xlyw, f. xlelw.

nlīβανεύς, έως, ο, (nliβανος) ber Dfens beiger, Boder, Manetho 1, 80.

alifarixios, la, ior, zum allharos gehos rig, ihn betreffend, αρτος, = κλιβανίτης, Ninger, burch Aufhorten niederwerfen, Poll. 3, Ath. p. 113 B.

κλιβάνετης, ου, ό, 2λίβανος gebacken, geröstet ob. gebraten, βούς, — BA. p. 272, 15. wird dieser Ausbrud don Ar. Ach. 87.; gew. αχτος, Brod, das im 2λίβανος gebacken ist, Ar. fr. b. Ath. p. 109 F.; vertreihen, verrenken übersegt. Die Form 2λί-

abtheilungen, bie Rom. classes, beren Benen- auch ohne Zoros, Ar. Ach. 1123. Sophron b. Ath. nung er bavon richtig herleitet," Passow. — 110 C. u. X. 3 vgl. Riclas 8. Geop. p. 176. 212.

xllβavov, att. xolβavov, το, f. xllβavoc, xllβävog, ο, att. xolβävog, ein irdnes ob. eisernes Geschirr, Eat. testum, clibanus, unta xλήσω, f. von xλήω, alt-att. f. xλείω.

xλητέος, έα, έον, adi. verb. zu xαλέω, gu rufen, zu nennen, Plat. Pol. p. 341 D. d. u. X.

xλητεύω, (καλέω, κλητός) vor Gericht fos bern, vorlaben, Dem. p. 277, 15.: gew. Gie nen, ber sich weigert Zeuge zu sein, vor Gericht fos bern, vorlaben, Dem. p. 277, 15.: gew. Gie nen, ber sich weigert Zeuge zu sein, vor Gericht fos bern, vorlaben, Dem. p. 277, 15.: gew. Gie nen, ber sich weigert Zeuge zu sein, vor Gericht fos vorlagent zu des den zu sein vor Gericht fos vorlagent zu des den zu sein vor Gericht fos vorlagent sein weigert Zeuge zu sein, vor Gericht fos vorlagent sein weigert Zeugen zu sein vor Gericht fos vorlagent sein vor Gericht fos vorlagent sein vor Gericht fos vorlagent sein vor Gericht fos vorlagent sein vor Gericht fos vorlagent sein vor Gericht fos vorlagent sein vor der den der vorlagent sein vor der den der vorlagent sein vor der den der vorlagent sein vorlagen weiter als oben, worten man im Feuer ob, mit weiter als oben, worten als oben,

nicht vorzukommen fcheint, follte eigentl. ber

clima Στοσφαίε iff, vgl. Lob. Paral. p. 410-1
πλτμάζω, f. άσω, f. πλιμαπίζω.
πλτμάπειον, τό, = πλιμαπίζω.
πλτμάπηδόν, adv. (πλίμαξ) treppenmil,
flufenmeis, wie eine Treppe ob. Leiter, Synel.
p. 48 C., Basil. op. 34. u. a. Spāt.; falfol.
b. Hesych. πλιμαπιδόν gefche.
πλτμάπηφόρος, ον, (φέρω) = πλιμαποπρόρος. Hesych.

φόρος, Heaych.

Aliuaxidos, f. aliuaxηdos. aliuaxidos, f. idos, (aliuaξ, 3) ein Kunft ausbruck aus der Sprache der Kaufikampfer und att. χριβανέτης, im Gesete umgehen, Dinargu. b. Phot. p. 170, 20. eciζos bei einigen Lox, scheint nur auf einem Saspa, Bur. IT. 1351, 1383; πλίμας έλικτή, brethum, bers., ober auf einem Schreibefehler Benbeltreppe †: στυππίνη u. σκυτίνη, Stricks er Abschreiber zu beruhn.

xlī µáxior, 76, dim. von xlī µaf, bas Lreppchen, Leiterchen, kleine Areppe ober Lei: er, Ar. Pax 69., Aristophon b. Ath. p. 283 C., Plut. Mor. p. 781 S. (Arat. 26.) u. K. — 2) Leitersprosse, Stassel, ein chirurg. Instrument die Achsel einzurenken, Gal aus Hippocr. p. 782 G., Oribas. p. 138.

nliuanic, idoc, f, dim. von nliuat, Beiterchen, Treppchen, berchen, Areppchen, Eleine Areppe ob. Stiege, Pol. 5, 97, 10., Poll. 10, 171.; Schiffsteiter, BA. p. 272, 18.; bh. nach Plut. Mor. p. 50 D. in Syrien Weiber, die sich gleichsam zur Leiter machten, indem sie schniginnen in den Wagen bie Adniginnen in den Wagen freigen ließen, vgl. Ath. p. 256 D.

πλιμάπισμός, ό, (πλιμαπίζω) ein Kunfigriff ber Faustlampfer und Ringer, = πλίμαξ 3), Hesych.

πλιμαποειδής, ές, (εἶδος) = πλιμαπώδης, Schol. 3. Hippocr. 1, p. 8 Dietz.

nlīμακόεις, εσσα, εν, (κλίμαξ) leiters ob. treppenartig, bh. febr fiell, πτύξ πέτρης, Nonn. 18, 56.; Beiw. v. 19ώμη, b. Hom., nach Paus. 4, 9, 2.

αλτμάχοφόρος, ον, poet. aud αλιμακηφόρος, (φέρω) leitertragend, bef. die Sturmleiter tragend, Pol. 10, 12, 1., App. Mithr. 26., DS. 18, 33. — 2) eine Leiche, einen Tobten auf ber Bahre tragend, Hesych. s. v. zhipa**χ**ηψ ό**ρος.** 

xλίμαχιής, ήρος, ὁ, Stufe, Staffel einer Atipaxiής, ήρος, ὁ, Stufe, Staffel einer Areppe ob. Leiter, Leitersprosse, Hippocr. p. 783 G. 656, 56. 834 F. (bas. auch als chirurg. Instrument, = χλιμάχιον), Bur. Hel. 1586., Poll. — 2) überte. ein gesahrvosser Abschirt ob. Absah im Teben bes Menschen, Stufenjahr, Plin. 7, 49.; bes. die mit der Jahl sieben mulstiplizirten Jahre als 49, 63. Censorin., Gell. 3, 10. 15, 7. % bes. Salmas. de annis climaeteric. Lugd. Bat. 1648. Dav.

πλιμακώδης, es, (eidos) einer Leiter ober Areppe annlich, wie eine Leiter ober Areppe, κατάβασις, Strab. 12, p. 536.; bb. febr abfchissis, χωρία, Hesych.

nli μάκωτός, ή, όν, wie von nliganów, wie eine Treppe ober Leiter gemacht, treppens artig zugehend, bh. sehr steil, πρόσβασις, Pol. 5, 59, 9. b) abtr. σχήμα, = κλίμαξ.

30. 10, 558., Aesch. Sept. 448., Kur. Phoen. 492., Xen. Hell. 7, 2, 7. u. sonft für beibet seiter u. Treppe, hauss auch Sturmleiter sem. Ausber.: auch die Schisselleiter, gew. ano. Martial. 9, 97.: χλινική, ή, (sc. τέχνη) die Schisselleiter, gew. ano. Martial. 9, 97.: χλινική, ή, (sc. τέχνη) die

. Xapwerog: als Bild ber Unbeständigfeit bes Irbischen usw., Philo. G. Lob. Agl. p. 908. 2) von mehrern leiterahnlichen Dingen, als a) ein leiterahnliches Foltergerath, auf das der zu Marternde gebunden ward, Ar. Ran. 618., l.exic. b) ein Stud am Bagengestell, die Wasgensteitern, Poll. 1, 253., Arr. 5, 7, 11. c) gentettern, Foll. 1, 293., Arr. 5, 7, 11. c) Geländer, †. d) die Aobtendhre, †. — 3) ein Kunftgriff der Faustämpser u. Kinger, Soph. Tr. 518., das. herm., welcher aus Ovid. Met. 9, 51. nachweist, daß der xl. darin beskanden habe, daß der eine Kinger den anderen fellings fast. racklings fast, bemselben aufhockt und ihn auf biese Weise burch die Wucht seines Korpers hinfrectt, bab. zhimaz(zo. — 4) übertr. eine rhetorische Figur, bie Steigerung im Musbruck, gradatio, Demetr. Phal. §. 270., Longin. 23, 1. vgl. Cic. de or. 3, 54. Quintil. 9, 3, 54. κλιματαρχέω, ein κλιματάρχης sein, Const. Man. 4219 Bekk.; von

κλιματάρχης, ου, ό, (κλίμα, άρχεω) Gous verneur eines Canbitriche, einer Proving, Constr Man. 3594. u. a. Byz.

xλιμάτίας, ου, ό, σεισμός, eine Art Croe erschütterung, = ξπικλίνιης, Ammian. Marc. 7, 13., Heraclid. alleg. 38.; inclinatio, Senec.

quaest. nat. 6, 21.

\*\*\*xlivágiov\*, 76, dim. von \*\*xlivn\*, Betthen,
Ar. b. Poll. 10, 32., BA. p. 104, 28., Kpict. diss. 3, 5, 13.

xλίναοχης, ου, ό, (ἄοχω) ber Oberste beim Gastmahl, Philo 2, p. 537. 17. xλίνας, αδος, ή, bas Lischlager, spolster, bas Polster am Speisetisch, Rusob. v. Const. 3, 15.

783 G. 656, 56. 834 F. (bas. auch als chirurg. Infrument, = χλιμάχιον), Rur. Hel. 1586., ελένειος, α, ον, vom Bette, zum Bette debrillen ein gesahrvoller Abschaften de Absah im Even des Menschen, Stusenjahr, Plin. 7, 49.; des die mit der Jahl sieden mulstipsligirten Jahre als 49, 63. Censorin., Gell. 3, 10. 15, 7. s. des. Salmas. de annis climacteric. Lugd. Bat. 1648. Dav.

macteric. Lugd. Bat. 1648. Dav.

πλίμμαχτηρίζομαι, im Stusenjahre stehen, anon. ood. reg. Par. 2506. sol. 80 de., Theol. arithm. p. 193 Ast.

πλίμμαχτηρικός, ή, όν, zur Stuse od. Stassellen des Kragdette, worauf Todte set zikhaxτηρικός ένιαντός, Stusens solicites and stassellen des Kragdette, worauf Todte set zikhaxτηρικός ενιαντός, Stusens solicites and stassellen des Kragdette, worauf Todte set zikhaxτηρικός ενιαντός Stusens solicites and res κλιμμαχτηρικός ενιαντός Stusens solicites oder κλιμμαχτηρικός ενιαντός Stusens solicites oder κλιμμαχτηρικός ενιαντός Stusens solicites oder κλιμμαχτηρικός ενιαντός Stusens solicites oder κλιμμαχτηρικός ενιαντός Stusens solicites oder κλιμμαχτηρικός ενιαντός Stusens solicites oder κλιμμαχτηρικός ενιαντός Stusens solicites oder κλιμμαχτηρικός ενιαντός Stusens solicites oder κλιμμαχτηρικός ενιαντός κλιμμαχτηρικός ενιαντός Stusens solicites oder κλιμμαχτηρικός ενιαντός κλιμμαχτηρικός ενιαντός Stusens solicites oder κλιμαχτηρικός ενιαντός Stusens solicites oder κλιμαχτηρικός ενιαντός Stusens solicites oder κλιμαχτηρικός ενιαντός Stusens solicites solicites oder κλιμαχτηρικός ενιαντός Stusens solicites oder κλιμαχτηρικός ενιαντός Stusens solicites oder solicites oder solicites oder solicites oder solicites oder solicites oder solicites oder solicites oder solicites oder solicites oder solicites oder solicites oder solicites oder solicites oder solicites oder s

Ratingons, es, (xlivn, avw) eigentl. ans Bett gefügt, ans Bett gefestet, b. i. bettlås gerig, trant, lecto affixus, Plut. Pyrrh. 11. Mor. p. 797 C., Ath. p. 554 K. u. I.

xλινηφόρος, ον, (ψέρω) bas Bett, bas Zischlager, bie Sanfte tragend, Pseudo-Chrys. serm. 5, vol. 7, p. 248.

xλίνθη, ep. u. poēt. 3 sing. aor. 1. pass. n xλίνω, f. έχλίνθη, ll.; inf. χλίνθηναι, von xliva, f. exil.; part. xliv&eis.

Runft ob. Hellart besselben, Psin. 29, 1, 2 sq. wie xaraxl\( \) wie xaraxl\( \) wie, \( \) sold \( \) bettlagerig, \( \) trans. Anth. 11, 113., \( \) Au- p. 124. \( \) Bei \( \) Hdt. 9, 16. will \( \) \( \) Ninter \( \) son. epist. 12, 34., Hieron. ep. 105 nr. 5. \( \) 93, 24. xlevis, idos,  $\dot{\eta}$ , dim. von xliv $\eta$ , = xlividiov, Ar. Thesm. 261., Cratin. b. Poll. 10, 33.;  $\dot{\eta}$  end  $\dot{\eta}$  is a  $\dot{\eta}$  and  $\dot{\eta}$  con  $\dot{\eta}$  and  $\dot{\eta}$  con Hesych. Bgl. Phot. p. 52, 22, 171. 9., Poll. α. α. D.

πλενοκαθέδριον, τό, (καθέδρα) ber Lehns
kuhl, BA. p. 272, 20., Phot. p. 171, 11.

πλενοκοσμέω, (κοσμέω) eigtl. die Betten
οδ. Σίξφλιαger ordnen; übertr. die Anordnung
ber Lifchlager ordnen; übertr. die Anordnung
λει πλενοκαμέω, και πλενοκαμέω, και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
λει και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκαμέων
και πλενοκα χλινοπετής, ες, (πέπτω) = χλινήρης (ΒΑ. Τρώας, ΙΙ. 5, 37.; Αχαιοίς, Οd. 9, 52; p. 272, 12.), bettlägerig, Hippoer. p. 406, έχλινε δ λόχος χέρας το λαιον ήμων, Κω. 15. u. δ., Xen. Hell. 5, 4, 58., DH. 9, 13., Suppl. 704., vgl. Kust. p. 1614, 45. h Plut. u. X. nenfagen ., Berfertigen von Betten, s Sanften, Theophr. HP. 3, 10, 1. 5, 7, 6.

αλίνοπήγιον, τό, ber Ort ob. bie Werts kätte, wo Betten ob. Sanften versettigt wers ben, Poll. 7, 159.; von zλίνοπηγός, ό, (πήγνυμι) ber Berfertiger von Betten ob. Sánsten, Theognost. p. 96, 21.; χλεινοπηγός in Blaser. 2, p. 171. χλίνοπήξ, ήγος, ό, = bem vothg., Theo-gnost. p. 40, 22. natranodiar, to, Bettfüßchen, eine Pflanze mit quirlformig figenden Bluthen (von ber Aehnlichteit ber runben Blumenhaufen mit Bettfugen), Beichborfte, Diosc. 3, 109. πλίνοποιικός, ή, όν, jum Berfertigen von Lagern ob. Sanften geschickt, κλινοποιική, ή, (a. τέχνη) Poll. 7, 159.; von πλίνοποιός, ό, (ποιέω) der Berfertiger von Betten ob. Sanften, Plat. Pol. p. 596 E. 597 B., Dom. p. 816, 9., Poll. 7, 111. αλινόπους, ποδος, ό, (πούς) ber Bettfuß, Sanftenfuß, Geop. 13, 9, 9., EM. p. 425, 28. xlīvoπωλιον, τό, (πωλέομαι) Drt, wo Betten ob. Sanften vertauft werben, Crates op. 4. πίνοστρόφιον, τό, (στοέφω) ein Narters (pf.), τινί, an ob. auf etwas, πελιμένα καίξεια, Αgath. p. 107 B. (woster Casand. καίξεια, ΙΙ. 22, 3. 11, 371.; ασπίσι, απ wertzeug, Agath. p. 107 B. (woster Casand. καίξεια, ΙΙ. 23, 3. 135.; κλισμῷ κεντχειροστρ. lesen wollte).

πλίνουργός, ὁ, (ΕΡΓΩ) = κλινοποιός, τόν δυρ κακλιμένος, Archilochella Pol. p. 597 A.

κλίνουργόρος, ον. = κλινοπούρος. Theophyl. πείσεη. υπ δυνίκου τη στιστίσεη. Επικροποίος το πρώτιση το στιστίσεη. Επικροποίος το πρώτιση το στιστίσε το πρώτιση το στιστίσε το πρώτιση το στιστίσε το στιστίσε το πρώτιση το στιστίσε το στιστίσε το στιστίσε το πρώτιση το στιστίσε το σ

τάλαντα, die gleichschwebenden Bagschaufen in zine verschiedene Richtung bringen, so das die eine steigt, die andere sinet, II. 19, 223.; δοσι πάλιν, die Augen gurückwenden, ib. 3, 427.; κλένον μ' ές εὐνην αὐθις, Kur. Gr. 227.; ημέρα κλίνει τε κανάγει πάλιν άπαντα τάτου. bir Seglachiveriting steget, c. t. gam seems bringen, in die Flucht schlagen, überwindt, ll. 14, 510.; pass., Hes. Theog. 711.; skafe Τυώας, ll. 5, 37.; Αχαιοίς, Od. 9, 59; ξχλινε ο λόχος κέρας το λαιον ήμων, Και. συρρί. 704., vgl. Kust. p. 1614, 45. b) lehnen, anlehnen, anlegen, branftellen, τί τινι, etwas woran, σάκεα ώμοια. Il. 11, 563.; οδ. πρός τι, άμφιφορῆας πρός λέχεα, ib. 23, 170.; μαστιγα ποτί ίνγν, ib. 509.; ἄρματα πρὸς ἐνώπια, ib. 8, 435.; κλίγατέ μὶ, οὐ σθένω ποσί, Κατ. Ale. 268.

— Med. ſidy lehnen, ſidy anlehnen, whoman, κλινάμενος στο Διοδί wotan, αλινάμενος σταθμώ αυπαριστίν, Od. 17, 340.: [ich legen, αλίνατο είς είνην Ατδωνέος, ging zu Bett mit b. I., Op. Hal. 8, 488. c) bei ben Gramm. abwas Hal. 8, 488. c) bei ben Gramm. abwab beln, bekliniren, konjugiren, Apollon. de aynt. p. 68, 27. u. A., vom Augment, Apollon. de aynt. p. 318, 16. 319, 24. — Pas. jon. de synt. p. 318, 16. 319, 24. — Pau geneigte, gebeugte, gebogen werdte, Asla χθών έπι γόνυ κέκλειαι, b. i. X. bus bas Knie, ift besiegt, Aesch. Pers. 894; κε κλιμένη δουφί παπρίς, b. i. erobert, Hermesian. 54. (s. unten bas pf.); ναῦς κεκλιμίνη bas (vom Wege) abgebogene ob. verschulden Schiff, Theogn. 856. u. X.: sich beugte, sich bücen, sich neigen, δ δ έκλινη και άλευατο Κῆρα μέλαιναν, II. 3, 360. γ. 254. 13, 543. u. sonk; ύπτια κλίνομαι πέκ θμωαϊσι, ich sonk; ύπτια κλίνομαι πέκ θμωαϊσι, ich sonk; ύπτια κλίνομαι πέκ σμωαίσι, ich fant gurudgebeugt auf bie Dan. Soph. Ant. 1173. β) fich lebnen, - ftuets Plat. Pol. p. 597 Λ.

πλινοφόρος, ον, = πλινηφόρος, Theophyl.

Sim. hist. p. p. 84, 17 Bonn.

πλινοχάρης, ες, (χαίρω) gern im Bette liegend, Bettfreund, Lucian. Tragodop. 131.

λεινηής, ήρος, ό, (κλίνω) ber tehnstuh, κύεσσιν πλινήητην, δ. i. sie bargen sich ser kenntuh, kurning, ήρος, ό, (κλίνω) ber tehnstuh, κύεσσιν πλινήτην, δ. i. sie bargen sich ser kenntuh, κύεσσιν πλινήτην, δ. i. sie bargen sich ser kenntuh, kurningen.

Blaser. 2, p. 74. n. 2048., Theoer. 2, 86.

113. 24, 43., Lucian. conviv. 8. 44. u. π.

παρά λεχέεσσι πλινήτηνα, sich neben bet som skirtye.

[p. 171, 12.]

πλινηνιστικού τον, τό. dim. = πλινίσιουν, Phot. 18, 213.; τοῦς εμοῖς πλευφοῖς όμοῦν πλινίσε. 5. χλιτής.

Ε. χλιτής.

Ε. χλιτής.

Γ. 171, 12.

im Bett legen, δ. i. Beilager halten, θ.

πλιντηριδίου, τό, dim. = χλινόδιου, Polt.

λλιντήριου, τό, dim. νου χλιντής, Polt.

δ, 9. 7, 159. u. aus Ar. 10, 33.

πλένω, f. χλίνω, aor. 1. ξχλίνα. aor. 1.

πed. ξχλινάμην, aor. 1. ρακα. ξχλίθην, ep. 956.; δη. Γ. 1216.; χνινόμικο, ξνικα δε σχιν χαία aug ξχλίνθην (aor. 2. wohl nur in 3 [ 6 gen πας αντοίσι χθουλ κέκλινο, II. 10, 472.)

τύλλα πεπλιμένα, abgefallene, Od. 11, 194.: πλισίαι, (Luc.) Amor. 12. 3. C.; σπισρή, τf. auch to bt ob. begraben liegen, τω en, οὐ νούσφ οὐδ ὑπὸ δυσμενέων δούσατε πεπλίμεθα, Anth. 7, 493. ib. 315. 488., Γγρημοί. 394.; Άλφεοῦ πόρφ πλιθείς, am f., Pind. Ol. 1, 92.: im Berborgenen iegen, berborgenen iegen, berborgenen fein, ήξρι δ έγχος κάκλετο καὶ ταχέ έππω, Il. 5, 356. β) von ten: gelegens, gerichtet fein, liegen, ich er fich zu Tifche Legenben, NT. Luc. 9, 14. — Dav. 

22. — 5) als gramm. Fig. = μετάχλισις, pgl. Ap. Rh. 4, 487.; νέφεα, bom Bink, μετάληψες, Κust. p. 15, 29. 103, 28.
 χλισιών, ὁ, [. χλίσιων.
 χλισιών, ὁ, (χλίσιων.
 χλισιών, ὁ, (χλίσιων.
 χλισιών, ὁ, (χλίσιων.
 χλισιών, ὁ, (χλίσιων.
 χρύσεοι, Il. 8, 436. baf. Schol. u. ὁ.; telen. er fch ttern, burch fch tteln, berfchieben von θρύνος, Od. 1, 132. vgl. 145.
 χδομος, δ, (Βgl. Ath. p. 192 F.); mit einem flußichemel, θρήνως, ib. 4, 136.; βασιλήνως id. OC. 1246.; Μιλησίους χλονίστης θιαβίσκη με διακούσαι, id. OC. 1246.; Μιλησίους χλονήστης βιακούσαι, id. OC. 1246.; Μιλησίους χλονήστης βιακούσαι, id. OC. 1246.; Μιλησίους κλονήστης βιακούσαι, id. OC. 1246.; Μιλησίος κλονήστης βιακούσαι, id. OC. 1246.; Μιλησίος κλονήστης βιακούσαι, id. OC. 1246.; Μιλησίος κλονήστης βιακούσαι, id. OC. 1246.; Μιλησίος κλονήστης βιακούσαι, id. OC. 1246.; Μιλησίος κλονήστης βιακούσαι, id. OC. bracht werben, in Unordnung ob. Ber wirrung gerathen, fich burch eines p. 176, 6. p. 176, 6.

πλιτής, ήςος, ό, f. **8**. f. πλιντής, Porphyr. de abst. 4, 3.

πλιτίκός, ή, όν, (κλίνω) zur Beugungs, Abwandlung gehörig, abwandelbar, Apollon. de synt. p. 180, 28.; κλιτική ξατασις, augmentum temporale, ΕΜ. p. 295, 14.

πλίτον, τό, πλίτα, στόαι ή σέλλας εξς τὸ συνακλίνησηση. Heaven. wirrung gerathen, sich burch eines ber tummeln, brangen, swälzen, L.
4, 302. 11, 148. u. sonitz ind run, vor 3m in Unordnung sliehen, ib. 5, 93.; von Bimm. Ap. Rh. 2, 133.; ψαμαθου χύμασων έπεις τ' ανέμων χλονέονται, Pind. Pyth. 9, 49, Soph. OC. 1243; τὸ συμπόσιον έχλονείο τῷ γέλωτι, (Lucian.) Asin. 47. ξ. ξ.; χλονούνται τὴν γασιέρα καλ στρέφονται, λεί. HA. 2, 44.: πας τρούνες έχλονέοντο, δίξε tummelten sich baneben, Hes. seut. 317. (3m ber Od. nirgende. — Sellen in Prosa, u. 9m. im praes. u. imps. gebr., fut. b. Ar. a. a. D.) — Davon χλόνησις. εως. ή, bie bestige Sewenne. 2110ν, το, 2111α, σιοαί η σειλάς είς το 2211ον, τος (211να, σιοαί η σειλάς είς το 211να, τός (211να, 1) = 211μα, βόρειον, Anth. 7, 699., Αρ. Rh. 1, 599. (hier 211να). - 2) = 211νός (τόπος 221ναρέον, Hesyah.), γεωίλοφον, Lycophr. 600.; στυφλόν, id. 737., LXX. δ. — 3) ber Stügel (bes berres), Theobal sign him 100. LAA. 6. — 3) der Kuget (des Peeres), Theophyl. Sim. hist. p. 102 B.

πλιτύς, ύος, ή, (πλίνω) die Reigung, Abstalifigkeit, der Abhang, Haget, clivus, il. 16, 800. (acc. pl. πλιτύς) das. Spign., Od. 5, 470., Soph. Tr. 270. Ant. 1131., Eur. δ., Nicand. Alex. 34., Lycophr. 786. 1287. (Kuat. zloryoic, ewc, n, bie heftige Bewegny, Erschütterung, Hippocr. 2, p. 352, 6. 373, 9 Kuekn.; das Getammel, Qa. Sm. 8, 41. zλονίζω, = zλονέω, Pseudochr. 9, p. 92 C. ed. 2 Par. p. 1066, 18. fagt, baß auch xkerrúc gefchr. merbez vgl. Cramer. Anecdd. 2, p. 303, 18.

v stens turz ausser b. Hom. in ben zweisub. cas., s. Ellendt. lex. Soph. 1, p. 967.

poet. 38.). zloric, 105, 1, bas Deiligenbein, Striften, os lumbare, Antimach. b. Poll. 2, 178., Hesych. u. Schol. Aesch. Pr. 496, ertiarn d burth γαστής, laxlor, όσφύς, φάχις. (Dm. bas lat. clanis.) κλονιστής, ήρος, ό, παραμήριος μάχευς. παρίσχιον, Heavoh. κλονοειδώς, adv. (κλόνος, εἶδος) δεπ κλονοειδώς, Schol. Il. 22, 448. xlie, fut. 2. zu xleie, Kupol., f. Buttm. Gramm. 1, p. 407. Βταππ. 1, p. 407.

πλουδοπους, οδος, ό, bie Fußfessel, Beinzschelle, Tzetz. hist. 13, 300.

πλουδος, att. κλωός, ό, (κλείω) eigtl. das tisen (περιτραχήλιος δεσμός, Heaych.), Eur. Cycl. 183., Kupol. d. Ath. p. 237 A., Xen. Hell. 3, 3, 11., Lucian. d., πλουδος δεσμός, Anth. 9, 19. u. πλουδος (νοπ Pfetde), Anth. 9, 19. u. πλουδος, ον, (καρδία) hergesschimm, Cycl. 183., Kupol. d. Ath. p. 237 A., Xen. Hell. 3, 3, 11., Lucian. d., πλοιώ δειρήν ππεπεδημένος (νοπ Pfetde), Anth. 9, 19. u. πλουδος, ον, (καρδία) hergesschimm, Cycl. 183., σύκινος, Ατ. Veap. 897.: das Qalsband (får Dunde), Xen. Hell. 2, ξ. Ε.: λειδιερον τάν πλοιών, Sext. Kmp. adv. Math. 1, 146.: άbertr., das Jod, Plut. Mor. p. 855 A. (Mit dem heterog. pl. πλοιά, Bust. 1, 146.: άbertr., das Jod, Plut. Mor. p. 33, 60. u. π.) — Dau. πλοιών, ins Palsessen bringen. — Dau. πλοιώνης, ο, der im Palsessen Stehende, επλοιώνης, θer im Palsessen Stehende, με δεσμαντης, Heaych. 148.; adnioroga nlovous loyziuous, Asch. Ag. 405.; Iiyartov, Bar. Ion 206.: iwavyn, heftige Bewegung, Pind. fr. 228 Boeckh.; nl. aygios, vom Toben ver Relle. Br. Anal. 2, p. 405.; nlovos inv yastige discounter the second to the control of the con = δεσμώτης, Hesych.

πλοιωτός, ή, όν, (πλοιόω) = bem borbg.,
πλοιωτά, δεσμοίς διεξειλημμένα, Hesych. diexoρχορόγησεν, tulletnes, taurenes 20 ben, Ar. Nub. 386; m. ταραχή u. χυδομός verb., Themist. Or. 6, p. 73 B. (Rat poet. B.) — Dav. zloiorgor, zloorgor, ro, mahrich. = zleiστρον, Heaveh. κλονος, in heftige u. nlorew, f. ησω, (πλονος) in pertige u. poet. RS.) — Dab.

verworrene Bewegung sehen, vor sich pretrieen, jagen od. tummeln, Επιοordnung, Gal. 8, p. 34. 269., Sohol. Hipordnung εθεν φάλαγγας, ib. 5, 96., Pind. Isth.

ηρό εθεν φάλαγγας, ib. 5, 96., Pind. Isth.

8, 71.; αγέλην, vom εδικεί, Il. 15, 324.,

Λακοίο. Pr. 110., Rur. Alc. 10.55.: von dia

Κνήμη

πνάψες, εως, ή, (κνάπτω) bas Auftedgen, gethören. (Bgl. Phot. p. 173, 5. u. Hesych., Balten, Schol. Ar. Pl. 166. (φάφους γνάψες). bie noch bie Botg γυναικεῖον αδοῖον angeben.) κνάω, inf. κνάν, att. κνήν (f. Moer. p. 234., wo κνήν für κνεῖν gu fchr., Lobed z. Phyn. p. 254., Butten. Gr. §. 105. Ann. 14.), f. κνήσω, fch ab en; tragen, reiben, κνήσω, πνησειάω, πνησειάω, πνησειάω, κνησειάω, κνησειάω, κνησειάω, κνησειάω, με αξινεύν κνής (εμ. 114.) 14.), f. πνήσω, f.α σ επ; tragen, reiden, αίγειον πνη (ep. impf.) τυρόν, ll. 11, 639.; πνήσαι, Hippoer. p. 545, 8.; τη χειρί, id. p. 765. — Med. [ich tragen, Plat. Gorg. p. 494 C. (πνήσθαι) Plut. Mor. p. 440 A.; καπύλω την περιαλήν, id. Pomp. 48., Galen. 7, p. 527 C.; πνήσασθαι τὸ οὖς, Lucian. Bis accus. 1. — Pass., οὐ παρέργως ἐπνώμην πρὸς αὐτά, Lucian. Necyom. 3. (ἐπινούμην υ.) — 2) trabbeln, tigeln, Plat. symp. p. 185 B., Plut. Mor. p. 61 D.: med. τὰ ωτα πτερῷ, Lucian. de salt. 2. de calumn. 21. — Dau. πναίω, πνήθω, πνίζω, πνάπτω, πνασάλλω. χνύω, χνάπτω, χναδάλλω.

ανεφάζω, (ανέφας) verfinftern, verbunteln, Aosch. Ag. 130.

xreigalos, ala, alor, (xreigas) finfter, bunstel (von Abends u. Morgendammerung), Ταριάρου βάθη, Aesch. Pr. 1029; Aellov xrequia innooraois, b. i. ber Abend, Eur. Alc.

rodian. π. μον. 1έξ. p. 39, 15. Bergk

rodian. π. μον. λέξ. p. 39, 15. Bgl. Bergk de rel. com. Att. ant. p. 410.

πνέψας, τό, gen. αος, att. κνέψους (Ar. Bccl. 290.; κνέψατος, Pol. 8, 28, 10.), dat. κνέψα (Xen. Cyr. 4, 2, 15. v. l. κνέψαι, Α. (B. υπέμα (Xen. Cyr. 4, 2, 15. v. l. κνέψαι, Επισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως ξοικε, ψάνους όνια, Plat. Mor. p. 948 Ε., υβί. ΕΜ. υπίξιε ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως ξοικε, ψάνους όνια, Plat. Mor. p. 948 Ε., υβί. ΕΜ. υπίξιε ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως ξοικε, ψάνους τισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως ξοικε, ψάνους τισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως ξοικε, ψάνους τους δυτά, Plat. Mor. p. 948 Ε., υβί. ΕΜ. υπίξιε ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως ξοικε, ψάνους τους δυτά, Plat. Mor. p. 948 Ε., υβί. ΕΜ. υπίξιε ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, ψάνους τους ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, ψάνους τους ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, ψάνους τους ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, ψάνους τους ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, ψάνους τους ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, ψάνους τους ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, ψάνους τους ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, ψάνους τους ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, ψάνους τους ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, ψάνους τους ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, ψάνους τους ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, ψάνους τους ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, ψάνους τους ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, ψάνους τους ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, ψάνους τους ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, με τους ευτισιον άξοκ καλούσι, κενόν, ως δοικε, με τους έχον αξικείνες τους ευτισιον έχον καλούσις καλούσις και καλούσις καλού rung, das Abendbunkel, Hom. 8. (nur 32.; von nom. u. acc.); δυσάλιον, Aesch. Kum. 374.; μελαίνης νυχτός, id. Pers. 357.; εὐφρόνης, artige Pflanze, deren Blumen man beim Kase. Kur. Phoen. 374.; νύχιον, id. Tr. 543.; σχότιον, id. Bacch. 510.; τό χατά γᾶς χν., id. Hippol. 846.; θάνατον χείνης μίξεν έῷ χν., id. Hippol. 846.; θάνατον χείνης μίξεν έῷ χν., id. τοορίτ. ΗΡ. 6, 4, 5. (der zwei Arten anger), του Wonde, Anth. 7, 733. (Reistle νέτας), άμα χνέψα, Xen. a. a. D.; άμα] ξίτας του Wonde, από του βίτα κανέψας, id. Anab. 4, 2, 9.: bie Worg enzemble side to κνίχος, die aber salsch ist. χνέμας, id. Anab. 4, 2, 9.: bie Worg enzemble side to κνίχος, δίτα αντάκον, eight. der sindet side nur b. Hesych. u. Phot. p. 173, δ. 6, 6, 6. CP. 5, 18, 4. χνήχον, ονος, ό, dor. χνάχων, eight. der sode b. Theocr. 3, 4. μ., μ. ift von den Gramm. nut des gen. χνέσου u. dat. χνέφει wegen gebildet worden. findet sich nur b. Hesych. u. Phot. p. 173, 4., u. ist von den Gramm. nur des gen. xνέqovs u. dat. χνέφει wegen gebidet worden.
(Abzul. von νέφος, verw. mit δνύφος u.
γνόφος, s. Buttm. Leril. 2, p. 266. Falsch
ist die Abl. von χενός u. φάος, s. z. X.)
χνεφώδης, ες, (είδος) duntel, sinster, Origen. vol. 3, p. 450.
χνέφουν, τό, ein Strauch, sonst δνμελαία
gen., cneoron, Dioscor. 4, 173., Theophr. HP.
6, 1, 4. Lesterer untersciebet zwei Arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten, die
in das Geschiecht daphne od. and arten das geschiecht daphne od. and arten daphne das geschiecht daphne od. and arten daphne das geschiecht daphne das geschiecht daphne das geschiecht daphne das geschiecht daphne das geschiecht daphne das geschiecht daphne das geschiecht daphne das geschiecht daphne das geschiecht daphne das geschiecht daphne das geschiecht daphne das geschiecht daphne das geschiecht daphne das geschiecht daphne das geschiecht daphne das geschiecht das geschiecht das geschiecht das geschiecht das geschiecht das geschiecht das geschiecht das geschiecht das geschiecht das geschiecht das geschiecht das geschiecht das geschiecht das geschiecht das

πνέωρος, ό, = bem vorhg., Theophr. HP. 1, 10, 4. 6, 2, 2.

χνη, 1. χνάω. χνηθιάω, = χνησιάω, χνηστιάω, Ε.Μ. p. 116, 25., Herodian. π. μον. λέξ. p. 43, 34. χνηθμός, ό, bas Juden, Brennen, Nicand. Alex. 251. 422.; von

χνήθω, (χνάω) reiben, tragen; med. sich reiben, Arist. HA. 9, 1. — 2) Juden verur. sachen, juden, tigeln, mydouevol the axone, b. i. indem ihnen bie Ohren juden, 2 Timoth. 4, 3. — 3) reigen gum Born ufw., Arist Probl.
31, 4. (pasa.) (Bon ben Gramm. verworfes
nes B., f. Moer. p. 234., Thom. Mag. p. 538.)
πνηπέλαιον, τό, (πνηπος, ξλαιον) bas Sas
florol, Dioscor. 1, 45.
[3, 5.

 $x\nu\eta x\eta$ ,  $\dot{\eta}$ ,  $=x\nu\eta x\sigma_s$ , Schol. 3. Theorer.  $x\nu\eta x(\alpha_s$ ,  $\sigma_s$ ,  $\sigma_s$ ,  $(x\nu\eta x\dot{\sigma}_s)$  ber Fahle, Gelbsliche, Beiw. Des Wolfes, Babr.

κνήκινος, η, ον, (κνήκος) von Saftor, Ελαιον, = κνηκέλαιον, Dioscor. 1, 45. χνήχιον, τό, **R**ajeran, sampsuchum, Dioscor. 3, 41.

φαία ἱππόστασις, b. i. bet Abend, Bur. Alc. 594.: ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαίος ἐπὶ τῆ κιγκλίδι, Ατ. Vesp. 124. Lys. 327. Ran. 1349., Euphor. b. Hephaset. p. 105.; wo Theophr. de Bolte, beither Fied, am Himmel, tleines phor. b. Hephaset. p. 105.; wo Theophr. de Boltden, οὐδε ποθε κνηκίς ὑπεφαίνετο, πέπτατο δ' αδθής, b. Suid.; αὶ περὶ τὸν νος, ſteht b. Ael. HA. 7, 7. κνεφ. = Αδν. κνεφαίως, Schol. Ατ. Lys. 327. κνεφαίως, Schol. Ατ. Lys. 327. κνεφαίως, Schol. Ατ. Lys. 327. κνεφαίως, Schol. Δτ. Lys. 327. κνεφαίως, Schol. Δτ. Lys. 327. κνεφαίως οἱονεὶ κνηκίδες νεφώδεις, Cleomed. 2, p. 72., Plut. Mor. p. 581 F. Bon Hesych. with es ποφ ετὶ. διαφαίων με βιαφοία τις τῷ σώματι, δεροις λετίς θεθεά ξ. Phryn. p. 173 sq.), Ατ. fr. 84. πιή π. έλαφος.

Κυτ. Scir. 1. Ε. Poll. 10, 35. 40. 41. Herotolian, π. μον. λέξ. υ. 39. 15. Bal. Bergt flot ἀρπίζο. Hesych. s. γ. κνηκις.

κνηκοειδής, ές, (κνήκος, είδος) bem Gas flor abnlic, Hesych. s. v. κνήκις.

χνηχόπυρος, ον, (χνηχός, πυρός) falb ob gelblich wie Waigen, Nopater b. Ath. p. 649 A. (B. Dindorf schreibt hier χνηχόπυρρος mit doppeltem e. von πυροός dann abzuleiten.)
 πνηκός, ή, όν, dor. πνακός, fabl, gelblich
(von der gelben Bluthe des Saftor od. dem
weissen Saamen desselben), τράγοιο πνακόν
δέρμα, Theocr. 7, 16., das. Schol.; πνακόν
υπηνήτην τόνδ' ἀνέθηκε τράγον, Anth. 6,

στορογαίου καλείται δε και το μετίον τοῦ γόνατος και κνημώω, κνημώωαι, περιχώσαι, φράξαι, δοτοῦν εν αὐτῷ τέτακται δε και το μετίον κλείται θε και το μετίον κλείται θε και το μετίον κλείται θε και το μετίον κλείται θε και το μετίον κλείται θε δουθεν τοῦτοι. το γαρ εξωθεν όσιοῦν περόνη. Post. τολλάκι κνημωθείς (Wimstant) epist. 241, p. 364.), Hom. δ., h. Apoll. 283., Hdt. 6, 125.. Eur. Phoen. 1403., Xen. u. Χ., εὐθεία, Philostr. Im. p. 812. b) κημαι πυκναί, νου Pfangen, crebra internodia. Εκρινοίο κ. ν. κνημαργος. κνημαίος κ. (κνήμη, είδος) mit farla Ευρίναι η Pfangen, crebra internodia. Εκρινοίο κ. ν. κνημαργος. κνημαίος δε κυπικοίος κι εξεινοίος του κνημαίος κι εξεινοίος δε τοῦ κνημαίος δε τοῦ κνημαίος δε τοῦ κνημαίος δε τοῦ κνημαίος δε τοῦ κνημαίος δε τοῦ κυπικοίος δε τοῦ κυπ Εφίε n be in, bie Babe (Galon. 4, p. 23: Passon mag Econeiter.) — 2) bei ben Lu καλείται μέν κνήμη δλον του σκέλους το geiern = δρίγανος, Rust. p. 265, 39. μέρος, δσον έσιὶ μεταξύ του γόνατος καὶ κνημώω, κνημώσαι, περιχώσαι, φράξα, άστραγάλου καλείται δὲ καὶ τὸ μείζον κλείσαι, Hesych. — 2) = φθείρω, id., n. beissen xvijuae u. xvyulae auch bie Settenbliger am Stuhle, um sich baran zu lehnen, u. am Bagen ber Korb ob. Auffat, u. Poll. 10, 157. fahrt κεημίαν (άμαξης) aus Lys. an. Bgl. Phot. p. 173, 7. — 4) κεήμη μελίνη;, Soph. fr. 534 Dind. von ungewister Bbtg. χνημία, ή, j. χνήμη 3).

χνημιδοφόρος, ον, (χνημίς, φέρω) Beins schienen, Beinharnische tragend, Hdt. 7, 92.

† χνημιδωτός, ή, όν, mit Beinfchienen ver-

xνημίς, idos, (aeol. acc. xνήμιν in BA. p. 1207., richtiger χνάμιν b. Boat. p. 265, 18.) (χνήμη) eine Bebedung des Schienbeins u. der Babe, die Beinschiene, der Beinhars nisch, Hom. d. (Sie bestand aus zwei mer tallenen Platten, welche durch Schnallen od. Spangen (έπισφύρια zusammengehalten wurs den, il. 3, 330., u. scheinen von Jinn od. übers zinnt gewesen zu sein, ib. 18, 613. 21, 592.; von Messing b. Hesiod. acut. 122); \*\*xnuiginnt gewifing b. Hesiod. acut. 122); χνημί
Don Messing b. Hesiod. acut. 122); χνημί
δας, αλχμής και πειρών προβλήματα, Aesch.

Sept. 676. u. Χ. Χαθ Pol. 10, 9. geht hers

Nath. 7, 232. b) überte., der Kigel, Inche

vor, daß sie von ὑποδήματα u. χρηπίδες

perschieden waren, u. zugleich, ohne zweisel

barüber, getragen wurden. (Hesiod. 9, 15:

ή χνημίς άπ' άχρων ταρσών εἰς γόνυ διή
χνημίς άπ' άχρων ταρσών εἰς γόνυ διή
κει, συνάπτουσα πρὸς τὸν θώρακα): Od.

Δαν. χνημμώδως, Galen. 19, p. 70, 1.

χνηστήρ, ήρος, ό, = χνηστίς, das Echi

Nicand. Ther. 85. Alex. 308. - 2) 221, συνάπτουσα πρός τον θωρακα): Od. Adv. ανησμωσως, Galen. 19, p. 70, 1.
24, 229. sind βόειαι ανημιζόες eine Art rinds κνηστής, ήρος, ό, = ανήστις, bas Edding leberner Stiefel ob. Ramaschen, die messer, Nicand. Ther. 85. Alex. 308. — 2)

Laertes jum Schutz gegen die Dornen trug. — φονεύς, δλετής, Heaych. 2) bie Schiene um das Rad, τῆς ἀμαξης, Lys. b. Poll. 7, 115., DS. 18, 27. — 3) = ανημός, Καυκασίας ανημίδας, Dionys. Per. 714. [ε turz b. Alcae. b. Ath. p. 627 B. Bgί. Geibler im Rhein. Muf. 3, p. 308.]

Setbler im Rhein. Rus. 3, p. 308.]

πνημοπαχής, ες, (πάχος) von der Dicke
ber Wade, Theophr. HP. 9, 4, 3. CP. 3, 4,
3.; πνημιοπαχής b. Phot. p. 173, 8., was
δού. ξ. Phryn. p. 535. in πνημοπ. andert.

πνημός, δ, dor. πναμός, eine waldige
βετα gegend, βετα βό βε (πνημοί δρους
τὰ ὑψόπερα μέρη τῆς ὑπωρείας οδ. δρευνοι
τόποι μετὰ τοὺς πρόποδας ἀνωτέρω, Εακτ.
p. 1291, 49. 353, 21. u, sont), Hom. (nut
pl.; in der II. nut vom Zba); sing., h. Apoll.
283.; πνημοῖς έν Καυκασίοισε, Αρ. Rh. 3,
516 D. ρι.; in det 11. nut dom 330; sing., n. Apoli. 283.; χνημοῖς ἐνὶ Καυχασίοισι, Αρ. Rh. 3. 1852.; λοχήσας ὑπὸ χναμοῖσι, Βτ. Anal. 1, μ. 228., ib. 2, p. 29.: det Berg, im sing., οθιόν τι, ψ ξύεται ὁ τυρός, Galen. exegorph. Arg. 602. 637. (Bie πούς u. πρό-πους von den untern Theilen des Berges, so son den untern Theilen des Berges, so son den untern Theilen des Berges, so son den untern Theilen des Berges, so son, 3. 662, 49., Aet. p. 69. a. 29. 60 s son etwas höher gelegenen gebraucht zu sein.

χνησιάω, desiderat., Luft haben sich zu niben, u. bh. ein Juden empsinden, prurio (tuθυμητικώς έχειν τοῦ κνᾶσθαι), Plat. Gorg.
p. 494 C., Ar. Rocl. 919., Anaxilas b. At.
p. 95 B. (nach Meinete Comic. vol. 1, p. 228.) Die F. augoriam, die sich b. Suid., Clen. Al. p. 298. 677. sindet, verwirst W. Dinbes, beegl. die F. augoria b. Suid. — Bei Al. HA. 7, 35. steht augorei.

πνήσις, εως, ή, (πνάω) das Reiben, Edw ben, Acaden, Plat. Phil. p. 46 D., Plut. Mot. p. 769 K.— 2) das Juden, Brennen, Kişda, Plat. Phaede. p. 251 C., Plut. Mor. p. 167 &, Galen. 10, p. 147.

πυησίχοῦσος, ον, (πνάω, χουσός) 600 τείδειδ, ε (διαδειδ, δίνη, Απέδ. 6, 92. πυῆσμα, τό, (πνάω) δαδ Geriedene, Υδρετίεδειε, Υδρεξίδιαδεε, Αδρετίαδεε, μολίβδος, Ηἰρροσε. p. 238, 32., Χεπ. εγπρ. 4, 28; ψαλαγγίων πυήσματα — δήγματα, λοί. τι.

114, 10.

114, 10.

πησμός, δ, (πνάω) bas Juden, Kiech,
Hippoer. 3, p. 549 Kuehn., Arist. HA. 6, 28.
Probl. 4, 16., Ath. p. 90 A., Sent. Emp. adv.
Math. 7, 232. b) übertr., ber Kigel, Incih.
Plut., f. Whitenb. 3. Mor. p. 61 A. — Dm.
πνησμώδης, ες, (πνησμός, είδος) Juda
10b. Kigel erregend, Hippoer. p. 51. 188. 1256,
Arist. δ., Theophr. de sudor. 16. u. X.—
Adv. πνησμωβοίς. Galan. 19. 70. 1.

= φονεύς, όλετής, Heaych. † κνηστήςιον, τό, dim. υση κνηστής. κνηστιάω, [, κνησιάω.

πνηστικός, ή, όν, judent, reigent, λόγοι, Schol. Eur. Hipp. 304. — Adv. πνηστικός, Moer. p. 206.

xvnorie, ios (f. Bust. p. 871, 64.), n. 1) bas Schabmeffer, bes Rafes, Il. 11, 640. (mo ber ion. \$[689. dat. xrjott f. xrjotth Anth. 6, 305. — 2) = xrjoth opp. Hal 2, 427., f. Eust. p. 871, 60.

κνηστίς, ίδος, ή, κοίλη, mahrid. eine grifitrabel, b. Plut. Anton. 87. (b. DC. 51, 14. κνηστός, ή, όν, (κνάω) getieben, getrați, gefchabt, αφτος, pain chapele, Att. p. 111 D.

uid. aus Schol. 3. II. 2, 820., Deuteron. Armuth, Mangel, Theophan. Chron. p. 245 8. 27.

xrida, metapl. aco. zu xridη, Opp. Hai. 429. Bgl. Kust. p. 871, 62. xrīdaω, (xridη) mit Reffeln peitschen, He-, 429.

xνέδωσις, εως, η, bas Juden, Brennen, Hippoer. p. 109 G. 110 A. 113 C., Galen. ex. p. 502.

mippoer. p. 109 G. 110 A. 113 C., Galen.

Hippoer. p. 502.

xνίζα, ἡ, ion. xνίζη, χνίζη (χνιζή Lobeck.)

Paral. p. 207.) 1ις δήη καλ πάπειρα γίνομαι σήν διά μαργοσύνην, Anacr. b. Eust.

p. 1746, 3. u. EM. p. 523, 10., was Ster.

st maturesco; von
χνίζω, f. χνίσω, τίξει, έταξει, [αμπ.

και σήν διά μαργοσύνην, Anacr. b. Eust.

p. 1746, 3. u. EM. p. 523, 10., was Ster.

st maturesco; von
χνίζω, f. χνίσω, τίξει, έταξει, [αμπ.

και το με το μ γοι, Pind. Nem. 5, 32. u. b.: zur Eisersucht tengetuch, Opserbust angefüllt, dergleichen von reizen, Aleiphr. 1, 32. — Pass. gepeinigt, sich gebend.
gequalt ze. werden (bes. von Liede), Kur Med. 555.; κριζώμενος υπ' ξοωτος έπι τη σαίδι, App. Pun. 10., Ath. p. 577 K.: m. gen., von Liede wonach entbrennen, τᾶς ποχ ξκνίσθη, Theocr. 4, 59.; κέχνισται κάκεῖνος τό, (κρίζω) das Bardiermesser, γίς Νεβοίδος, D. Mer. 10, 4.
 χνίπεία, ή, (κνιπός) die Knickeri, Knauses τεί, Zachar. pont. m. dial. 1, 9. u. a. Spät. seine lassen, seruch von settem gebratnen ob.

πνίπειος, εία, ον, bom πνίψ, bazu geborig, αίμα, anon. cod. Par. 2325. fol. 4 b.

Erotian. p. 212.

αντπόω, (ανιπός) Inidern, Inaufern, †. — 2) pass. ανιπούσθαι, an der ανιπότης 2) leiden, αεανιπωμένοι = ανιπόί 2), Hesych.

scell. 9, 1. p. 118. intpp. Thuc. 3, 58. la-cobs ad Anth. Pal. p. 29. et p. 103." Rad B. Dinborf sollen biese F., obgleich viell. eines u. bess. Urspr., so verschieben sein, bis 567., Plut. Mor. p. 558 D.; Μοιρών, inscr. Chandl. 52. [Καταχλώθες. PROJETTEIR II. RRAJETTEIR Diefelben Botgen mit Chandl. 52.

πλωστής, οῦ, ὁ, ber Spinner, ΕΜ. ε. ν.

πλωστόμαλλος, ον, (μαλλός) = στρεψέμαλλος, ξιακτορώ gelponnen, βύσσος, 10seph. ant. 3, 7, 1; πλωστοῦ ἀμφεβολα λένα, = πλωστήρος (?), Ευτ. Ττ. 537.

πλώψ, πλωπός, ὁ, (πλέπτω) ber Dieb,

Spigbube, Rauber, Hdt. 1, 41. 2, 50. 115.,

Ευτ. Rhes. 645. 709. Hel. 560., Χεπ. Απ. 4. 6. 17.. Lucian. Τοχ. 57.. Αlciphr. 3. 19. nauntere habe, prantere u. neanter geb reiffen bedeute (?). Ueber ben Gebr. bei ba altern Att. bef. ben Trag. ift bei ber geringn Angahl ber Beifp. ichwierig gu entscheiben. 4, 421. (γνάπτ.). von xráw, w. s. Spisbube, Kauber, Hdt. 1, 41. 2, 50. 115., von χναω, w. s.

Lar. Rhos. 645. 709. Hel. 560., Xen. An.
4, 6, 17., Lucian. Tox. 57., Alciphr. 3, 19. Psiange, die deiligen pfiange, gaspis-(3sgs. aus χλοπός. Ueber die Fixion vgl.

Buttm. Gr. 1, p. 183\*\*).

χμάλεθρον, τό, eine vom Gramm. Herodian. Pamphilos im EM. p. 521. 28. anger tiren der Sucher abgetragte Welle, dann über stiren abgetragte Welle, dann über stiren der Sucher abgetragte Welle, dann über Sucher abgetragte Welle, dann über stiren der Sucher abgetragte Welle, dann über Sucher abgetragte welle, dann über stiren der Sucher abgetragte welle welle welle welle, dann der Sucher abgetragte welle gratbeitet, καιητά, πεποιημένα, πεπονημένα, Hesych. (Sin ben comp. wie πρλύκμιγτος αίρο. (callon). - Dav. πνάφαλωσης, ες, bem πνάφαλον άφιθη sbenso weich, Alex. Trail. 1; p. 27.; γναφαλ, Diosobr, 8, 37.; Rusus p. 277 Matth. πνάφειον, τό, (γναφ.) ion. πναφήτον, θε Walterwertstatt. Hdt. 4, 14., Lnc. iud. 106. Δ.; γναφαίαν, Lys. p. 97, 38. 166, 31. 1. p. 905 Reisk. gebrauchlicher.) gebrauchlicher.)

xradállw, = xráw, xrήθω, Hesych.
(Bie ψαθάλλω von ψάω gebilvet.) Dav.

ανακασάλλω, burch Kigeln reigen, u. machen,
baß ber Bogel sich in die Pohe bewegt, Poll.
7, 136. 9, 108., Hesych.

xralw, = xνάω (wie xalω u. xλαlω f.
χάω, χλάω), τὸ ούς, Sirasich 38, 28. (Şew.
nur in ben 3sigen ἀποκναίω u. διακναίω.)

χνάκας. ὁ. Name eines Oferbei b. Pans. πατ το σεπ σημησει αποκνατώ τι στακνατώ.)
κνακίας, ό, Rame eines Pferbos b. Pans.
6, 10, 7. (dor. f. κνηκίας.)
κνακός, ό, dor. f. κνηκώς, w. f.
κνάκων, ό, dor. f. κνηκώς, m. f.
κναμός, ή, dor. f. κνημός, w. f.
κναμός, ό, dor. f. κνημός, w. f. p. 297 C. Bgl. χραφείω. — Dav. χνάφρεστκός; ή, όν, gum Balter gebing ή χραφεντική (sc. τέχνη), bie Baltertunk, fullonica, Plat. Polit. p. 282 A. (bier γνεφεντική), Poll. 7, 209.

χράφενω, — χράπτω, walken, auftahn ufw., Ar. Pl. 166. (Cine Obfdr. γναφ.) Die gew. B. bei ben alten Att. ik αν., f. Schol. B. At. a. a. D.1 χνάμπτω, 😑 γνάμπτω, κνόμπιει, κάμπτει, καταξαίνει, κατίσχει, Ησεςαδ.; κράμ πτομαι, κακούμαι, καταπονούμαι, καταξύομαι, id.; εξ τις μετέωρος επὶ τροχού κνάμ-πτοιτο, Philostr. v. Apoll. 7, 12. p. 289. Bgl. xvánto. κνάξ, γάλα λευκόν, Hesyob.; Thespis b. g. Ar. a. a. a. D.1
Clem. Al. Strom. 5, p. 675.: Τὰε σοι σπένδω κιαζήϊον, τό, ion. f. κναφεῖον, ω. f. κναξελ τὸ λευκὸν ἀπὸ θηλαμόνων θλίψας κναζοίκός, ή, όν, gum Balta ula. Εν κνακών, was Clem. ετδί. burch τὴν γαλα- bòτig, κτείς, Suid.; γναφική ἀκάνθη, Dio- κιωθη πρώτην τροφήν. Bgl. Bentl. ep. ad πίωση πρωτην τροφην. Egl. Bentl. ep. ad scot. 4, 163. πνάφος, ό, bie kachliche Karbe ob. Kathe ενάπτω, (κνάω) έτα με μ, ε uf έτα με μ, ifte bet Auchicheerer, mit demen fie des Auch bef. Bolle, έτε mpet n, πας) έμολ πόπος auftragen, Sobol. Ar. Ph. 166., Mesych. οὐ κνάπτεται, Xenocr. b. DL. 4, 10. daf. 2) ein áhnliches, mit Seacheln verfebened Karb. Gafaub. u. Menag.: alte Kleider au f έτα με n. terwertzung; Hat. 1, 92. g. 6. (codd. κνα. m ieder h er au s ft af firen, sie walten φήτον). Egl. Timme. p. 160., Phot. p. 172, u. dgl., /ματια, Diose. 4, 162. (her γνά- 21., Suid.

κνάσω, κνάσαι, dor. f. κνήσω, κνήσω,

nragens, ews, o. (yrage.) ber Balter, Indigerer; ber die Rleiber walete, reinigten bermis

κλόπιος, α, ον, (κλώψ) biebifch, perfichlen, heimlich, Od. 13, 295.; στείχειν κλοπίην οδόν, Anth. Plan. 4, 123.

πλούστρον, τό, eine Rudenart, Chrysipp. b. Ath. p. 647 D. Ebenb. πλουστροπλαπούς, ούντος, ό. πλύβατις, ή, eine Pflange, = ελξίνη, Nicand. Ther. 837. [Alex. 170.

nlida, metaplast. acc. zu nliday, Nicand. nlidacquae, = nlidays(opae, Hippocr.

was verstohlener Beise geschieht, beimlich, Plat. p. 415, 10.; ή γέρανος αλυδάζεται την πτη-Logg. p. 934 C.; ἀι ανισμός, DH. 2, 71.

αιν ώσπερ ναύς χειμαζομένη, Max. Tyr.

αλοπεία, ή, (κλοπείω) s. αλωπεία.

p. 214. — Dav.

Legg. p. 934 C.; ἐψανισμός, DH. 2, 71.

πλοπείον, τό, das Gestohlene, Maximus
καταρχ. 600.

πλοπείος, έως, ὁ, == κλέπτης, det. Dieb,
Soph. Phil. 77.: det etwas detschient, that,
μερόθαι κλοπείος, εως, δ, == κλέπτης, det. Dieb,
πλοπείος, εως, δ, == κλέπτης, det. Dieb,
Soph. Phil. 77.: det etwas detschient,
μερόθαι κλοπείος, als heimligher lebelthatte
ettappt weeten, id. Ant. 489.

πλοπείω, ξ. κλωπείω.

πλοπείω, ξ. κλωπείω.

πλοπείω, ξ. κλωπείω.

πλοπείω, ξ. κλωπείω.

πλοπείω, ξ. κλωπείω.

πλοπείω, ξ. κλωπείω.

πλοπείω, ξ. κλωπείω.

πλοπείω, ξ. κλωπείω, δημομενος βλέμε δίξεπτιλιάμετ Gelder, κλοπαία γυνακιός,
ξεπ δεπ δετ δομων δεξεπο, ib. 1691.; όμλων
πλοπείω, ξε κλωπείω, δημομενος βλέμε κλοπείω ξε διαμο, δελ διαμο, πλολισμος και το 1254.

πλοπείως, διαμο, δελ διαμο, δελ διαμον της πλολισμος και κλοπείως, διαμον δια

λειδιτικό, η, ον, αιως ε θαι., = θτω το τονεριι. Genes. p. 55 Β.

εντής, κλιοπίμη παραθήκη, Phocyl. 127.: κλιδιώνιον, τό, dim. von κλύδων, δίε δικρίξης ζώτε κλοπίμων άπό χειρών, id. 143.; Βτανδιας, Κατ. Hec. 48. (vgl. δαί. Schol. χειλοπίμη, Anth. 9, 249. (cod. Vat. κλοπίς); άλλοιρίων ἀπέχειν κλοπίμους χέρας, κλυδωνίοις άλός, id. Hel. 1225., Thuc. 2, Anth. Plan. 4, 196. — Adv. κλοπίμως, Ματανδικόν και το δήμου, Heliod. 10, 16.

ελόπιος, α, ον, (κλώψ) διεδίζη, νετβιόβιπ, και διαδώνισμα, τό, = κλυδώνιον, Suid. και διαδώνιον, Suid. και διαδώνιον, Suid.

s. v. xludwyiov.

κιωπίσς, α, ον, (κλωψ) debisch, derstohlen, brimlich, Od. 13, 295.; στείχειν κλοπίν δύν, Anth. Plan. 4, 123.

κλοπός, ό, der Dieb, h. Merc. 276., Opp. Cyn. 1, 517. (κλόπος υ.)

κλοπόρορος (κλοπή, φερω) destehlen, Gomes. 31, 26., Philo 1, p. 91., Nicet. δ. — Dau. κλύζων (κλοπίκ, σερω) destehlen, Gomes. 31, 26., Philo 1, p. 91., Nicet. δ. — Dau. κλύζων, f. κλύσω, θρ. κλύσω, θρ. κλύσως φρ. κλύσως καλύσως φρ. κλύσως φ [Alex. 170. mit Bache gebonet, Theoer. 1, 27.

zlūde, imperat. aor. zu zlúw. πλύμενον, τό, eine Pflanze, nach Fabina εύθεία, Philostr. Im. p. 812. b) ανήμαι Baben, Hesych. s. v. ανήμαργος. πυαναί, von Pflangen, crebra internodia. Theophr. HP. 9, 13, 5. — 2) bie Speiche em Rade, Poll. 1, 144. — 3) bei Hesych. beissen κατάναι αυτά δια Ενιμητικώς έχειν τοῦ ανάσθαι), Plat. Gorg. beissen αυτάμαι u. ανημίαι αυτά δια Ενέτεπδίε p. 494 C., Ar. Rocl. 919., Ananilas b. At. ger am Stuhle, um sich baran zu tehnen, u. p. 95 B. (nach Meinete Comic. vol. 1, p. 228.) am Bagen ber Korb ob. Aussay, au Lys. an. Bgl. Phot. p. 173, 7. — 4) ανήμη μελίνη;, Bgl. Phot. p. 173, 7. — 4) ανήμη μελίνη;, besgi. die F. ανησείω b. Baid. — Bei Ad. Boph. fr. 534 Dind. von ungewisser Bbtg.

χνημία, ή, f. χνήμη 3). πνημιαίος, αία, αίον, = πνημαίος, Hippocr. 4, p. 7C. Chart. S. Lob. parerg. ξ. Phryn. p. 556.

ανημίδοφόρος, ον, (ανημίς, φέρω) Bein-schienen, Beinharnische tragend, Hdt. 7, 92. † κνημιδωτός, ή, όν, mit Beinfchienen ver-

χημίς, ίδος, (acol. acc. χνήμιν in BA. p. 1207., richtiger χνάμιν b. Rust. p. 265, 18.) (χνήμη) eine Bebedung des Schiendeins u. der Babe, die Beinschiene, ber Beinhar-nisch, Hom. d. (Sie bestand aus zwei me-tallenen Platten, welche durch Schnallen ob. Spangen (Entagrigea jusammengehalten mur-ben, Il. 3, 330., u. scheinen von Binn ob. abers zinnt gewesen zu fein, ib. 18, 613. 21, 592.; von Messing b. Hesiod. acut. 122); \*\*xyuiδας, αλμής και πειρών προβιήματα, Aesch. Sept. 676. u. X. Xus Pol. 10, 9. geht hers vor, bas sie von υποδήματα u. κρηπίδες vot, daß sie von υποσήματα u. χρηπινες τ. u., person vot, daß sie von υποσήματα u. χρηπινες τ. u., person vot and u. zen σμούς εξ. χρησμώσης, ες. (χρησμός, είσος) συματώθετ, getragen wurden. (Holiod. 9, 15: ob. Rigel etregend, Hippoer. p. 51. 188. 1256, ή χρημις απ' αχρων ταρσών εξε γόνυ στή- Arist. δ., Theophr. de sudor. 16. u. u. zei, συνάπτουσα πρός τον δώραχα): Od. Δαν. χρησμωσώς, Galon. 19, p. 70, 1. χρηστής, ηρος, ό, = χρηστίς, daß σφων καροτής, ηρος, ό, = χρηστίς, daß σφων καροτής. Ανηστής καροτής καροτής καροτής εξ. Αλοχ. 308. – 2) χει, συνάπτουσα προς τον υπιμοπή. 24, 229. find βόειαι χνημίδες eine Krt τindleberner Stiefel ob. Ramaschen, bie Laertes zum Schub gegen bie Dornen trug. — 2) bie Schiene um bas Rab, τῆς ἀμάξης, Lys. b. Poll. 7, 115., DS. 18, 27. — 3) = χνημός, Καυκασίας χνημίδας, Dionys. Per. 214 f. δυνα h. Alesa h. Ath. p. 697 R. Ref.

ανημός, Καυασσίας ανημίδας, Dionys. Per. 714. [ε turz b. Alcae. b. Ath. p. 627 B. Bgl. Schol. Eur. Hipp. 304. — Adv. ανησιασίας ανημοπαχής, ες, (πάχος) bon bet Dide ανημοπαχής, ες, (πάχος) bon bet Dide ενημοπαχής, ες, (πάχος) bon bet Dide ανημοπαχής b. Phot. p. 173, 8., was cob. z. Phryn. p. 535. in ανημοπ. andert. ανημός, δ, dor. αναμός, εine walbige θετ ge ge nd, Berg h be (ανημοί δρους τὰ ὑψότερα μέρη τῆς ὑπωρείας οδι δρεινοί ξίπαδεί, b. Plut. Anton. 87. (b. DC. 51, 14. τόποι μετὰ τοὺς πρόποδας ἀνωτέρω, Ευστ. τους πρόποδας ἀνωτέρω, Ευστ. τους καράνος για τους καράποδας και τους καράποδος για δείνη.)

2. Ανηστίς, ίδος, ή, ανίλη, wahrſch. είπε ξτυ ξίπαδεί, b. Plut. Anton. 87. (b. DC. 51, 14. τομος μετὰ τοὺς πρόποδας ἀνωτέρω, Ευστ. Ευστ. Ευστ. Εναφ. (αυτ. Ενηστός, ή, όν, (κνάω) gerieben, getrați. p. 1291, 49. 353, 21. u, sonft), Hom. (nut pl.; in bet Il. nut vom Ida); sing. h. Apoll. 283.; ανημοῖς ἐνὶ Καυκασίοισε, Αρ. Rh. 3. 1852.; λοχήσας ὑπό χναμοῖσε, Βτ. Anal. 1, ρ. 228., ib. 2, p. 29.: bet Betg, im sing., Orph. Arg. 602. 637. (Bit πούς u. πρό μος υπό χναμοῖσε, βτ. ανήσες υπό χναμοῖσε, βτ. ανήσες υπό τι, φ ξύεται ὁ τυρός, Galen. exograph. Arg. 602. 637. (Bit πούς u. πρό μος υπό μος υπό μος υπό μος υπό μος υπό μος υπό μος υπό μος υπό μος υπό μος υπό μος υπό μος υπό μος υπό μος υπό μος υπό μος μείρι δεθεί και μος μος υπό μος υ

xνησις, εως, η, (xνάω) das Reiben, Shaben, Staben, Plat. Phil. p. 46 D., Plut. Moc. p. 769 K.— 2) das Juden, Brennen, Kişda, Plat. Phaedr. p. 251 C., Plut. Mor. p. 167 8, Galen. 10, p. 147.

114, 10.

114, 10.

πνησμός, δ, (πνάω) bas Juden, Rigen, Hippocr. 3, p. 549 Kushn., Arist. HA. 6, 28. Probl. 4, 16., Ath. p. 90 A., Sext. Emp. adv. Math. 7, 232. b) abertr., ber Rigel, Innip. Plut., [. 189 ttenb. 3. Mor. p. 61 A. — Dun. πνησμώσης, ες, (πνησμός; aldoς) Suda ob. Rigel etregenb, Hippocr. p. 51. 188. 1256, Arist. b., Theophr. de sudor. 16. u. X. — Adv. πνησμωσώς. Galen. 19. p. 70. 1.

μνηστήρ, ηρος, δ, = μνηστίς, δαδ Εφαίν meffer, Nicand. Ther. 85. Alex. 308. - 2) = φονεύς, όλετής, Hesych. + κνηστήςιον, τό, dim. υου κνηστής.

χνηστιάω, [. χνησιάω. πνηστικός, ή, όν, judend, reigend, λόγω, Schol. Eur. Hipp. 304. — Adv. πνηστικώς

Rafig, Bust. 8. Dionys. Per. 1131.

\*\*xlωβός, ό, ber Kasig, Bogelbauer, bes. der Schlagbauer ber Bogelsteller, αμφιρρώγες, lnth. 6, 109, 3. (Berw. mit \*xlοιός, \*xlωός.)

\*\*xlωγμός, ob. \*xlωσμός, ό, (\*xlωίζω) 1) das Blucken ob. Glucken (der Hihrer), Plut. Mor.

\*\*1. 129 A. (\*xlωσμοι άλεχτορίδων): fom., μό
\*\*rου έτεραλχής xl., Luc. Jup. Trag. 31. —

\*\*!) der Jungenschlag, das Schnalzen, womit
nan die Pferde jum taufen ermuntert, Xon.

\*le re eq. 9, 10. das. die Erk., Poll. 1, 209.

— 3) das Jischen (im Aheater), womit man

\*Bchauspielern u. Andern seine Unzusriedenheit
ju erkennen gab, συριττόντων, Philo 2, p.

\*\*j99, 40. u. Spåt. Bgl. Bust. p. 1504, 29.

\*\*xlωόδωνες, ων, αί, matedon. Benennung
ker Bakchantinnen, auch μιμαλίονες gen.,

\*\*Polyaen. 4, 1. Bgl. He
\*\*iych., RM. p. 521, 48.

\*\*xlωίζω, gluden, das tat. glocire (von

iych., BM. p. 521, 48.

xλωίω, gluden, das Lat. glocire (von dibenten u. Dohlen, ein ben Naturlaut nache len, verstedt, εδραι, Diebessige, Hinterhalt, thusendes W.), Poll. 5, 89., Clem. Al. p. 83.

- 2) durch einen dipnlichen Laut (indem man die Laure lein Missallen zu erkennen geben, dipnetti fchnetti kannen zeben, die Auge gegen die odere Zahnreihe schnette schneren zeben, einem diedischen od. verdorgen, undefannten die, s. v. a. zischen, auszischen (vgl. Poll. Bater, (Theocr.) Fistula. Durch xlentoroxog t. 122. Hesych., Phot. p. 172, 10.), mit συgletzer verd., Dem. p. 586, 17., Alciphr. 3, 71., Aristid. 2, p. 548 Dind. — Die F.

linge 00. Supple usessagen, selection, Suid.

πλωνίον, τό, dim. von πλών, Theophr.

HP. 3, 13, 5. u. δ., Plut. Mor. p. 641 C. u. X.

πλωνίτης, ου, ό, sum 3 meige ob. Afte ges

δότις, πρέμνος, Herodian. Byimer. p. 72.

πλωριάστιξ, Ιγος, ό, (μάστιξ) ὁ πλοιῷ

πλωριάστιξ, Ιγος, ό, (μάστιξ) ὁ πλοιῷ

παρομαστις, 1905, 0, (μαστις) ο πλοίο δεδεμένος και μαστεγούμενος, ΒΑ. p. 49, 5. πλούς, ό, att. f. πλοίος, w. f., πλουπούμαι, f. ήσομαι, (πλούψ) = πλέπτω, βεβίεπ; etwas verβοβίεπ, heimlich thun, Hosyoh. zlanela, ή, bie Dieberei, das Stehlen, der Diebstahl, Plat. Legg. p. 823 B. B., Isocr. p. 277 B. 278 C., Strab. 15, p. 734. (xlo-

πείας v.); von

πείας v.); von

πείας v.); von

πείας v.); von

πείας v.); von

λιωπεύω, fichlen, Ken. de rep. Laced. 2,

8. Anab. 6, 1, 1., Luc. — Die F. πλοπεύω

b. App. Illyr. 15., Heliod. 1, 48. Bgl. Lobeck. parerg. 3. Phryn. p. 591., 3. Lucian.

Catapl. 1, p. 5.

xlanηdic, adv. biebischerweise, verstohlners weise, Io. Alex. p. 38, 30., BA. 3, p. 1310. xlanηico, η, ον, verstohlen, heimich, Ap. Rh. 3, 1196.

verbranuten Fleisch, bes. von Opsersteisch bereicht verbringen, παρά τούς βωμούς, Luc. Jup.

Tr. 22.; βώμοισι, orac. b. Dem. p. 530.

2) mit Fettdamps, Bratengeruch ob. Opserbusti gebratnes Fett ob. Fleisch, Arist. HA. 4, 8. ansüllen, burchdusten, bah. χνισὰν πόλιν, δυνιάς, Ar. Av. 1235. Kq. 1320., Dem. p. 103, 20 Bekk. min.: settig, id. de p. art. an. διγνιάς, Ar. Av. 1235. Kq. 1320., Dem. p. 530, 27.

3) mit settem Opsersiesch ansüllen overborden, übppt übel nach Fett richend, klause, ob. belaben, βωμούς, Kur. Ale. 1156.

Dane wir wirden merken Gá in Danns perstalvas. Plat. Mor. p. 1088 F. ob. belaben, βωμούς, Kur. Alc. 1156. — Pass. zu xνίσα werben, fich in Dampf verwandeln, in Dampf aufgehn, aufqualmen, t. ανίσδω, dor. f. ανίζω.

ανισήεις, εσσα, εν, (ανίσα) voll vom Hetts bampfe bes verbrannten Opferfleisches, von Opferduft, δώμα, Od. 10, 10.: dor. ανισάεις, πομπά, Pind. Ql. 7, 80.; καπνός, id. Isthm. 3, 84.

πνισηφός, ά, b. Ath. p. 368 A. ά, όν, = bas porherg., Achae.

xrevodiwx175, ov, o, (xriva, diwxu) bem Bratengeruch nachgebend, Bratenriecher, tom. Maufename in ber Batrach. 234., Pallad.

v. Chrys. p. 110 B.

κνισοθύτης, ου, ό, (θύτης) ber mit getts
bampf opfert, Isaac. Cath. in Combes. auct.
patr. n. 2. p. 396 A.

πνισοχόλαξ, ἄχος, ὁ, (χόλαξ) Bratens schmaroger, Asius b. Ath. p. 125 D., BA. p. o, (xolat) Braten:

47, 10.

47, 10.

πνισολοιχία, ή, bie Fettleckerei, Bratenleckes
rei, Sophil. b. Ath. p. 386 F.; von
πνισολοιχός, όν, (λείχω) der Fettlecker,
Bratenlecker, Leckermaul, Ath. p. 125 B. (wo
πνισολοίχος geschr. wie b.) Amphis ib. p. 386
Ε.; als Drytenon, Hesych., Eust. p. 1817, 38.
πνισός, όν, settig, Ath. p. 115 Ε.— 2)

= λίχνος, leckerhast, im comp. πνισότερος,
λth. p. 549 A.

Ath. p. 549 A.

olvoc, Plat. Mor. p. 1088 F.

zrισωτός, ή, όν, (χνισόω) gefettet, mit Bett ob. Bettgeruch augefüllt, πυρὰ χνισωπό, Aesch. Choeph. 478.

πνιφιάω, f. πνίφω. πνίφος, τό, = πνίδη, Henych. † πνίφος, ή, όν, = πνιπός, σπνιφός. Da. † πνιφότης, ητος, ή, == πνιπότης, σεπφότης.

xrlqω u. xreqiáw, von Herodian. π. μ. i.

xrouss, το, (xrlis) '1) das Abgeknissen, p. 43, 34. erwähnt, wahrsch. = xrinsen. Nockel, Schnidel, Plat. Hipp. mai. p. 304A.; seigen, Rraden, Abtrahen, †.: das Riveln, der Rusien, Rraden, Abtrahen, †.: das Riveln, der Rusien, Rraden, Abtrahen, †.: das Riveln, der Rusien, Rraden, Abtrahen, †.: das Riveln, der Rusien, Rraden, Abtrahen, †.: das Riveln, der Rusien, Rraden, Abtrahen, †.: das Riveln, der Rusien, Rraden, Abtrahen, †.: das Riveln, der Rusien, Rraden, Abtrahen, durch einem gereigten Gemathhhush das Juden, Brennen: das Roullistes der Rusien der Kich nur noch der Gramm., Lob. a. a. d. Rusien der Rusien

2 μηττίτε, Aesch. b. Hesych. 2 μούς, ό, βίοδ. 2 μοῦς, (2 μείω) = 2 μος. Herodian. π. μ. λ. p. 14, 36. 2 μούω, = 2 μοώω, Hesych. ΚΝΟΩ οδ. ΚΝΟΕΩ, wie Γ.ΝΟΩ, ΓΝΟΕΩ,

ungebr. Stammwort zu zoem und rofm, 20-vem, 20rvem, verm. mit dem Englischen kum und unferm tennen, fowie mit yrarai, ayroeir ufm., vgl. Buttm. Beril. 2, G. 265.

xvū, in ber gormel oude zvū, auch nich einen Duck, b. i. auch nicht im minbeften, von χρύζω, χρυζάω, wie γοῦ von γούζω; aad Andern von χρύζω, χρύω, also oùd? xri. auch nicht soviel, als man vom Ragel schatt, Hesych.

1 χνύζα, ή, (χνύω, χνάω) das Suda, dh. die Krate, bei Hunden die Raude, Kast. p. 1746, 13., Henych.
2 χνύζα, ή, poet. zisz. f. χόνυζα, Theoc. 4, 25. 7, 67.

Ath. p. 549 A.

πνισοτηρητής, οῦ, ὁ, (τηρέω) = χνισοδιώχτης, ΒΑ. p. 491, 13.

πνισόω, = χνισώω, 2, δώμα, Matro b. Ath.

μαι, ε. ήσομαι, Ατ., Soph. fr. 646., Lyc.

p. 136 C. b) mit Hett; ob. Bratendampf 608.; dor. χνυζεύμαι, Theocr., seiten χνίω

burchziehen sassen, δέλεαο, Arist.

HA. 4, 8., Gal. δ.: Alex. Aphrod. probl. 2,

17. — 2) verbraten, andrennen od. vereduchern

lassen, σρείξεη, Luc. op. Sat. 23., Cassii

loss ov. Soph. Al. p. 180., fructen, minsten,

rieben, geschitten, gesact, bes. χλισσω.

γνιστός, ή, όν, (χνίζω) klein geschabt, ges

rieben, geschitten, gehact, bes. χλιλάχανα,

gen) Σδησει δεδ δάμμεσε, screen, freichen,

στιστός, ή, όν, (χνίζω) klein geschabt, ges

rieben, geschitten, gehact, bes. χλιλάχανα,

gen) Σδησει δεδ δάμμεσε, screen, freichen,

πνάψις, εως', ή, (κνάπτω) das Auftraßen, gehören. (Bgl. Phot. p. 173, 5. u. Hesych., Ballen, Schol. Ar. Pl. 166. (φάρους γνάψις). κνάω, inf. κνάν, att. κνήν (f. Moer. p. 234., wo κνήν für κνείν μι fctr., Eobed z. 1, 10, 4. 6, 2, 2. Γλιγη. p. 254., Butom. Gr. δ. 105. Anm. 14.), f. κνήσω, fc a ben, traßen, reiben, κνήσω, κρά fab en; traßen, reiben, κνήθιω, κρά fab. γκήθιω, κρά πλου κρά fab. 11 11 620. τίγειον κνή (ep. impt.) τυρότ, II. 11, 639.; ενήσαι, Hippor. p. 545, 8.; τη χειρί, id. p. 765. — Med. sich traten, Plat. Gorg. 3. 494 C. (κνήσθαι) Plut. Mor. p. 440 A.; βακτύλοι την κερπλην, id. Pomp. 48., Ga-2 την πεφακην, 1d. romp. το., ca.
en. 7, p. 527 G.; πνήσασθαι τὸ οὐς, Lucian.
Bis accus. 1. — Pass., οὐ παρέργως ἐπνώκην πρὸς αὐτά, Lucian. Necyom. 3. (ἐκινούμην υ.) — 2) trabbeln, tigeln, Plat.
symp. p. 185 K., Plut. Mor. p. 61 D.: med.
ιὰ ώτα πτερῷ, Lucian. de salt. 2. de caumn. 21. — Day. πναθω, πνήθω, πνίζω,
ενώστας πναθείλου. ενύω, χνάπτω, χναδάλλω. zνεφάζω, (χνέφας) verfinftern, verbunteln, lesch. Ag. 130.

κνεφαίος, αία, αίον, (κνέφας) finfter, buns el (von Abends u. Morgendammerung), Ταραίσου βάθη, Aesch. Pr. 1029; Λελίου κνεk! (von Abends u. Morgendammerung), Ταράρου βάθη, Aesch. Pr. 1029; Λελίου πρεμαία ἐππόστασις, b. i. bet Abend, Eur. Alc.

γνήπιον, τό, Majoran, sampsuchum, Dioμαία ἐππόστασις, b. i. bet Abend, Eur. Alc.

γνηπίος το, Majoran, sampsuchum, Dioμαία ἐππόστασις, b. i. bet Abend, Eur. Alc.

γνηπίος (b. Hesych. πνηπίς), ίδος, ή, εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), ίδος, ή, εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), ίδος, ή, εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), ίδος, ή, εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), ίδος, ή, εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (b. Hesych. πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπίς), εία

κνηπίς (σ. Η πνηπ

rodian. π. μον. λέξ. p. 39, 15. Bgl. Bergk de rel. com. Att. ant. p. 410.

ανέφάς, τό, gen. αος, att. ανέφοῦς (Ar. Becl. 290.; ανέφατος, Pol. 8, 28, 10.), dat. λ. (Bs. Dinborf scient hier ανηαόπυρος νυγαός barn abguleten. Hell. 7, 1, 15.; ανέφει, Anth. s. unten), bie δυνείφα καλοῦσε, κενόν, ώς δοικε, φάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ώς δοικε, φάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ώς δοικε, φάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ώς δοικε, φάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ώς δοικε, φάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ώς δοικε, φάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ώς δοικε, φάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ώς δοικε, φάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ώς δοικε, φάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ώς δοικε, φάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ώς δοικε, φάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ώς δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ώς δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τόν αξοικε το 
πιστον άξοα καλοῦσε, κενόν, ως δοικε, τάτιστον άξοα καλοῦσε, τενοῦν τον τον διακον τον τον τον διακον τον τον ρ. 521, 522, δεί. aug die de bendbammer τη ηρητην τονο ανέθηκε τραγον, Anth. 6, τη ης das Abendbunkel, Hom. 6. (nut nom. u. acc.); δυσάλιον, Aesch. Eum. 374.; μελαίνης τυχτός, id. Pers. 357.; εὐφρόνης, ατίσε Pflange, deten Blumen man beim Kάfer Kur. Phoen. 374.; νύχιον, id. Tr. 543.; σχότιον, id. Bacch. 510.; τὸ κατά γάς κν., id. Hippol. 846.; θάνατον κείνης μιξεν έῷ κνέτει το m Monde, Anth. 7, 733. (Reible νέτει το μείνει το πλαίν το μείνει το μείνε το μείνει το μείνει το μείνει το μείνει το μείνει το μείνει το μείνει το μείνει το μείνει το μείνει το μείνει το μείνει το μείνει το μείνει το μείνει το μείνει το μείνει το μείνει το μείνει

reiden, Arist. HA. 9, 1. — 2) Zuden verurs sachen, juden, kielen, xnηθόμενοι την άχοην, b. i. indem ihnen vie Ohren juden, 2 Timoth. 4, 3. — 3) reigen gum Jorn usw., Arist. Probl. 31, 4. (pasa.) (Bon ven Gramm. verworses nes W., f. Moer. p. 234., Thom. Mag. p. 538.) χνηκέλαιον, τό, (χνηχος, ξλαιον) vas Sacstot, Dioscor. 1, 45.

xνηκη, η, = xνηκος, Schol. 8. Theoer. xνηκίας, ου, ό, (κνηκός) ber gable, Gelbeliche, Beiw. des Wolfes, Babr.

κνήκινος, η, ον, (κνήκος) von Saflot, έλαιον, = κνηκέλαιον, Dioscor. 1, 45.

Εφίεπ be in, δίε Babe (Galon. 4, p. 23: Φα (fow nach Schneiber.) — 2) δεί δει Ντ. καλείται μέν κνήμη δλον τοῦ σκέλους τὸ geiern = δείγανος, Βακέ. p. 265, 39.
μέρος, ὅσον ἐσιὶ μεταξῦ τοῦ γόνατος καὶ κοτραγάλου καλείται δὲ καὶ τὸ μείζον κλείσαι; Ησιγοίο. — 2) = φθείρω, id., u. δσιοῦν ἐν αὐτῷ τέτακται δὲ ἔσωθεν τοῦτο ... τὸ γαρ ἔξωθεν δσιοῦν περόνη. Phot. 598 A.: πολλάκι κνημωθείς (Nimsermos) ωρίει 241, p. 364.), Ηοπ. δ., h. Apoll. 283., Ηdt. 6, 125.. But. Phoen. 1403., Χεπ. μ. Χ., κνημώθος, ες, (κνήμη, είδος) mit state εὐθεῖα, Philostr. Im. p. 812. b) κνημαί περουμάν, desiderat. Ευθ haben side in response. The constant of the superficient superficient desiderat. Ευθ haben side in response. εὐθεῖα, Philostr. Im. p. 812. b) χνημαι Βαθεή, Hesych. s. v. χνήμαργος. πυκναί, ton Pflangen, crebra internodia.

Theophr. HP. 9, 13, 5. — 2) bie Speiche am Rabe, Poll. 1, 144. — 3) bei Hesych. beisen, u. bh. ein Jucken empsinden, prurio (έπερμες εξείν τοῦ χνάσθαι), Plat. Gorg. beiser am Stuhle, um sich daran zu lehnen, u. d. απαθαρι der Kord od. Aufsah, u. Poll. 10, de F. χνηστιάω, die sich b. Suid., Clem. 157. sührt χνημίαν (ἀμάξης) αυδ Lys. an. Al. p. 298. 677. sindet, derwirste Botg. δείς δ. χνησείω b. Suid. — Bei Ael. HA. 7, 35. steht χνησιεί. χνημία, ή, ε. χνήμη 3). χνημία, ή, j. χνήμη 3).

Phryn. p. 556. ocr. 4, p.

rnryn. p. 330. χνημίζ, φέρω) Beins schienen, Beinhatnische tragend, Hdt. 7, 92. Τχνημίδοφόρος, ον, (κνημίζ, φέρω) Beins schienen, Beinhatnische tragend, Hdt. 7, 92. Τχνημίδωτός, ή, όν, mit Beinschienen vers schiene, τό, κνάω) das Gerieden. χνημίζ, τδος, (aeol. acc. χνήμιν in BA. riedend, είδαθη, ξίνη, Anth. 6, 92. χνησμάς, τό, (χνάω) das Geriedene, Ldger χνημίζ, τδος, (aeol. acc. χνήμιν in BA. riedene, λίνη τος μαλιβόνο, μ. 1207., richtiget χνάμιν δ. Ruat. p. 265, 18.) (χνημη) eine Bedeckung des Schiendeins u. der Bade, die Beinschiene, der Beinscha aus gwei mer tallenen Platten, welche durch Schnalten od. (Sie bestand aus gwei mer tallenen Platten, welche durch Schnalten od. Spangen (ξηισφύρια zusammengehalten wurs den, II. 3, 330., u. schienen von Jinn od. sders zinnt gewessen zu sein, id. 18, 613. 21, 592.; zησμός, δ. (χνάω) das Anden. Lielen. sinnt gewesen zu sein, ib. 18, 613. 21, 592.; νημις δας, αγχμης καὶ πειρών προβλήματα, Aesch. Sept. 676. u. Χ. Χαι Pol. 10, 9. geht hers vor, daß sie von υποδήματα u. χρηπίδες vor, daß sie von υποδήματα u. χρηπίδες vor, daß sie von υποδήματα u. χρηπίδες vor, daß sie von υποδήματα u. χρηπίδες vor, daß sie von υποδήματα u. χρηπίδες vor, daß sie von υποδήματα u. χρηπίδες vor, diή-χνημις απ' άχρων ταρσών εξς γόνυ διή-χει, συνάπτουσα πρός τον δώραχα): Od. 24, 229. sind βόειαι χνημίδες eine Art rinds lederner Stiefel od. Ramaschen, die χρησιής, ηρος, δ, = χνησιής, daß Schable lederner Stiefel od. Ramaschen, die keiner, Nicand. Ther. 85. Alex. 308. — 2) ξαεττες λιμπ Schuz gegen die Dornen trug. xet, συνάπτουσα πρός τόν θώραχα): Od. 24, 229. sind βόειαι χνημίδες eine Art rinds leberner Stiefel ob. Kamaschen, bie Kaertes zum Schut gegen bie Dornen trug. 2) bie Schiene um bas Rab, τῆς ἀμάξης, Lys. b. Poll. 7, 115., DS. 18, 27. — 3) = χνημός, Καυκασίας χνημίδας, Dionys. Per. 714. [ε lurg b. Alcae. b. Ath. p. 627 B. Bgl. Seitler im Rhein. Ruf. 3, p. 308.]

Seibler im Rhein. Mus. 3, p. 308.]

ενημοπαχής, ες, (πάχος) bon der Dide
der Wade, Theophr. HP. 9, 4, 3 CP. 3, 4,
3.; ενημιοπαχής δ. Phot. p. 173, 8., was
εοδ. ξ. Phryn. p. 535. in κνημοπ. andert.

κνημός, δ, dor. κναμός, είπε wal big ε
Βετα α ε α μέρη της υπωρείας οδ. δρεινοι
τὰ υψότερα μέρη της υπωρείας οδ. δρεινοι
τόποι μετὰ τοὺς πρόποδας ἀνωτέρω, Kust.
p. 1291, 49. 353, 21. u, sonft), Hom. (nut
pl.; in der II. nut vom Ida); sing., h. Apoll.
28.3; κνημοῖς ενί Καυκασίοια, Αρ. Rh. 3,
1852.; λοχήσας ὑπὸ κναμοῖας, βετ. Anal. 1,
p. 228., ib. 2, p. 29.: det Beτα, im sing.,
Orph. Arg. 602. 637. (Bie πούς u. πρόπους von den untern Theilen des Berges, so
she etwas βόφετ gelegenen gebraucht zu sein.

λαικότιο, τος (s. Kust. p. 871, 64.), ή, 1)
das Schabmesser, to se stafes, II. 11, 640.

κνήστις, τος (s. Kust. p. 871, 64.), ή, 1)
das Schabmesser, to se stafes, II. 11, 640.

κνήστις, τος (s. Kust. p. 871, 64.), ή, 1)
das Schabmesser, to set ion. ξίρμο dat. κνήστις f. κνήστις, έσς, η, κοίλη, wahrsid, eine βτι
straft κουκασίοις, Αρ. Rus.
3, 1201. Επιτ. πρόστις, τος (s. Kust. p. 871, 64.), ή, 1)
das Schabmesser, τος (s. Kust. p. 871, 64.), ή, 1)
das Schabmesser, τος (s. Kust. p. 871, 64.), ή, 1)
das Schabmesser, τος (s. Kust. p. 871, 64.), ή, 1)
das Schabmesser, τος (s. Kust. p. 871, 64.), ή, 1)
das Schabmesser, τος (s. Kust. p. 871, 64.), ή, 1)
das Schabmesser, τος (s. Kust. p. 871, 64.), ή, 1)
das Schabmesser, τος (s. Kust. p. 871, 64.), ή, 1)
das Schabmesser, τος (s. Kust. p. 871, 64.), ή
stafficis, τος (s. Kust. p. 871, 64.), ή
stafficis, τος (s. Kust. p. 871, 64.), ή
stafficis, τος (s. Kust. p. 871, 64.)
κνηστις, τος (s. Kust. p. 871, 64.
(πο bet ion. ξίρμο, τος (s. Kust. p. 871, 64.
(πο bet ion. ξίρμο, τος (s. Kust. p. 871, 64.
(πο bet ion. ξίρμο, τος (s. Kust. p. 871, 64.
(πο bet ion. ξίρμο, τος (s. Kust. p. 671, 64.
(πο bet ion. ξίρμο, τος (s. Kust. p. 671, 64.
(πο bet ion. ξίρμο, τος (s. Kust. p. 871, 64.
(πο bet ion. ξίρμο, τος (s. Kust. p. 871, 64.
(πο bet ion. ξίρμο, τος (s. Kust. p. 871, 64.
(πο bet ion. ξ

πνημία, ή, [. πνήμη 3).

πνημιαῖος, αία, αῖον, = πνημαῖος, Hipber, Kraşen, Plat. Phil. p. 46 D., Plat. Moc. ocr. 4, p. 7 C. Chart. C. Lob. parerg. ξ. p. 769 K. — 2) dos Juden, Brennen, Kişkiş, prynuidomógog, av (πνημία σείου) Meiro Calan 40.

φονεύς, όλετής, Hesych.
† χνηστήριον, τό, dim. υση χνηστής.
χνηστιάω, [. χνησιάω.
χνηστιχός, ή, όν, judend, reigend, λόγοι,
Shool. Bur. Hipp. 304. — Adv. χνησιιχώς,

Moer. p. 206.

Said. auf Schol. 3. II. 2, 820., Deuteron. Krmuth, Mangel, Theophan. Chron. p. 245 28. 27.

xrida, metapl. aco. zu xridη, Opp. Hal. 2, 429. Bgl. Kust, p. 871, 62. xrīdaw, (xridη) mit Reffeln peitschen, Hesych., wo salsch xrηdwres.

2, 429. Bgl. Kust. p. 871, 62.

πνιδάω, (πνίδη) mit Resseln peitschen, Hesesch, wo salich πνηδώντες.

πνιδέλωιον, τό, das Del aus dem Saamen des πλιπολόγος, ό, (πνίω, λέγω) der Specht des πλιπολόγος, ό, (πνίω, λέγω) der Specht des πλιπολόγος, ό, (πνίω, λέγω) der Specht des πλιπολόγος, ό, (πνίω, λέγω) der Specht des πλιπολόγος, ό, (πνίω, λέγω) der Specht des πλιπολόγος, ό, (πνίω, λέγω) der Specht des maisters, der Arist.

με πλιπος, (ή?) όν, knickerig, knauserig, silgig, des nickerig, knauserig, silgig, des nickerig, knauserig, silgig, des nickerig, knauserig, des merces, meerqualle (aus der Sattung der Molickerig, der Norden ist, phot. p. 173, 23., Suid. lusken), deren Berådren Juden verursacht, die

xvidwoic, εως, ή, bas Juden, Brennen, ippoer. p. 109 G. 110 A. 113 C., Galen. Hippocr. lex. p. 502.

you, Pind. Nem. 5, 32. u. δ.: jur Elietjugi τεigen, Alciphr. 1, 32. — Pass. gepeinigt, gequalt z. werben (bef. von Liebe), Eur. Mod. 555.; πνιζόμενος νπ ξοωτος έπι τη παιδί, App. Pun. 10., Ath. p. 577 B.: m. gen., von Liebe wonach entbrennen, τᾶς ποκ ξανίσθη, Theoor. 4, 59.; κέανισται κάκεῖνος τῆς Νεβοίδος, D. Mer. 10, 4. πνιπεία, ή, (ανιπός) bie Kniderei, Knauses σκολης. τορεί, mont. m. dial. 1, 9, u. q. Spát. 

πνίπειος, εία, ον, bom πνίψ, başu gehörig, αιμα, anon. cod. Par. 2325. fol. 4 b.

Trail. 10, p. 309.

πνεδόσπερμον, τό, (σπέρμα) ber Saame

δε πνέδιος κόκκος, Alex. Trail. 5, p. 262.

Daff. κνιδόσπερμα, ib. 7. p. 316.

πνεδοσπερμα, ib. 7. p. 316.

πνεδοσμογής, ές, (ΕΡΓΩ) auf ber Insel

Rnidds gemacht, serbaut, Schol. Ar. Pax 143.

Brennen.

mimpern ausfallen. Hindage p. 413 20 wimpern ausfallen, Hippocr. p. 413, 29.,

Erotian. p. 212.

χνίποω, (χνιπός) fnidern, fnaufern, †. — 2) pass. χνιπούσθαι, an ber χνιπότης 2)

fich gebenb.

ανισάντι, dor. dat. f. ανισάεντι bon ανισάεις, ανισήεις, Pind. Isthm. 3, 84.

1384 Κυίσδω verbranuten Fleisch, bes. von Opfersteisch der = συγκεκομμένα (Poll. 6, 60., Hesych.) vorbringen, παρά τους βωμούς, Luc. Jup.

Ath. p. 373 A. (auch aus Ar.)

Ar. 22.; βώμοισι, orac. b. Dom. p. 530. —

2) mit Fettdamps, Bratengeruch od. Opferdust gebratnes Fett od. Fleisch, Arist. HA. 4, 8. 2) int Zettodust, Scharingerum vo. Depetodie, grounder Fett vo. Zettig, Arit in. 4, δ. anfüllen, burchuften, bab. πενισάν πολιν, p. 103, 20 Bekk. min.: fettig, id. de p. art. an. άγνιάς, Ar. Åν. 1235. Eq. 1320., Dem. p. 3, 14. b) verrauchert, raucherig, duch Rauh, 530, 27. — 3) mit fettem Opfersieis anfüllen verborben, übhpt übel nach Fett riechend, klauh, ob. beladen, βωμούς, Eur. Alc. 1156. — Gal. p. 289, 15. u. δ. c) verdampst, verroden, Pass. zu πνίσα werden, sich in Damps vers olevoc, Plat. Mor. p. 1088 F. manbeln, in Dampf aufgebn, aufqualmen, t. zνίσδω, dor. f. zνίζω. ανισήεις, εσσα, εν, (ανίσα) voll vom Getts bampfe bes verbrannten Opferfleisches, von Opferduft, σωμα, Od. 10, 10.: dor. ανισάεις, πομπά, Pind. Ol. 7, 80.; καπνός, id. Isthm. 3, 84. ά, όν, = bas vorherg., Achae. πνισηρός, ά, b. Ath. p. 368 A.

b. Ath. p. 368 A.

2νίσμα, τό, (χνίζω) '1) das Abgetnisste, κατάραι, κατάραι, το (χνίζω) '1) das Abgetnisste, κατάραι, το (χνίζω) '1) das Abgetnisste, κατάραι, το (χνίζω) '1) das Abgetnisste, κατάραι, ανισμώθης, es, (είδος) f. Es. f. ανησμώθης. ανισοδιώκτης, ου, ό, (ανίσα, διώκω) bem Bratengeruch nachgebend, Bratenriecher, tom Mausename in ber Batrach. 234., Pallad. v. Chrys. p. 110 B.

xνισοθύτης, ου, ό, (θύτης) ber mit Fetts bampf opfert, Isaac. Cath. in Combes. auct. patr. n. 2. p. 396 A. χνισοκόλαξ, άχος, ό, (κόλαξ) Bratens schmaroger, Asius b. Ath. p. 125 D., BA. p.

xνισολοιχία, ή, die Fettleckerei, Bratenleckerei, Sophil. b. Ath. p. 386 F.; von χνισολοιχός, όν, (λείχω) der Fettlecker, Bratenlecker, Leckermaul, Ath. p. 125 B. (wo χνισολοίχος geicht. wie b.) Amphis ib. p. 386

Ath. p. 549 A.

xνίσσα, ή, nebst compos. u. dorivat. s. xνίσα. ber schmeichelnden Stimme bes zahmen tomes, xνιστός, ή, όν, (χνίζω) klein geschabt, ges Philostr.; auch von den (frohlichen n. treutirieben, geschnitten, gehadt, bes. xλ. λάχανα, (gen) Konen bes Sauglings, schreien, kraiches,

κνισωτός, τιαι. πιοτ. p. 1088 F.
κνισωτός, ή, όν, (κνισόω) gefettet, mit
fett od. Bettgeruch angefüllt, πυρά κνισωτά
Aesch. Choeph. 478.
κνισιάω, j. κνίσω.
κνίσος, 1ό, = κνίδη, Heeych.
† κνισός, ή, όν, = κνιπός, σκνισός. Da.

πνιφότης, ητος, ή, == πνιπότης, σχηa ótne.

xrlique u. xriqueu, bon Herodian. π. μ. i.

ungebr. Stammwort zu xoεw und νοέω, χο-νέω, χοννέω, verw. mit dem Englischen koon und unferm tennen, fowie mit yvavai, ayro-

eir nfw., vgl. Buttm. Beril. 2, S. 265. 200, 200, in ber Formel oude zoo, auch nicht einen Muck, b. i. auch nicht im minbeften, ven χνύζω, χνυζάω, wie γοῦ von γούζω; ach Andern von χνύζω, χνύω, also oùde xri-auch nicht soviel, als man vom Ragel shabt, Hesych.

4, 25. 7, 67. Ath. p. 549 A.

πνισοιηρητής, οῦ, ὁ, (τηρέω) = πνισοδιώπτης, ΒΑ. p. 491, 13.

πνισόω, = πνισάω 2), δώμα, Matro b. Ath.

p. 136 C. b) mit Kett ε ob. Bratendampf δωθ, του δωμαι, Ar., Soph. fr. 646., Lyc.

butchziehen lassen, bumpsen, δέλεαρ, Arist.

HA. 4, 8., Gal. δ.: Alex. Aphrod. probl. 2,

17. — 2) verbraten, andrennen ob. vertauchern lassen, word probl. 74.

πνίσσα, ή, nebst compos. u. derivat. s. πνίσα.

κνίσσα, ή, nebst compos. u. derivat. s. πνίσα.

4, 25. 7, 67.

πνυζάω, meist im med. πνυζάομαι, f. ήσομαι, Ar., Soph. 608.; dor. πνυζέωμαι, Ar., Soph. fr. 646., Lyc.

κνίσωμαι, Απ., Soph. σ.

κνίσομαι, Απ., Soph. β.

κνίζωμαι, Απ., Soph. β.

κνίζωμαι, Απ., Soph. β.

ενίζωμαι, Επ. ενίζωμαι, Απ., δ.

ενίζωμαι, Απ., Soph. β.

ενίζωμαι, Απ., Soph. β.

ενίζωμαι, Απ., Soph. β.

ενίζωμαι, Απ., Soph. β.

ενίζωμαι, Επ. ενίζωμαι, Απ., δ.

ενίζωμαι, Απ., δ.

ενίζωμαι, Απ., δ.

ενίζωμαι, Απ., δ.

ενίζωμαι, Επ. ενίζωμαι μαι ενίζωμαι μαι ενίζωμαι μαι ενίζωμαι μαι ενιδιώμαι μαι ενίζωμαι μαι ενίζωμα wimmern, gannire, wayire, Thooce. 2, 108., gethier; wahrscheinlicher Andere nach Algen z. Ael. HA. 11, 14., DH. 1, 79. (Bahrsch. Rache h. Hom. p. 416 sqq. (der übhpt über bies ahmung des Rauxlautes, wie das hie u. da B. zu vergl.) von xevew, also eigentl. xeahmung bes Raturlautes, wie das hie u. da in Boltsdial. gebrauchl. knutschen, so schon Gal. Len. Hipp: p. 502.; nach And. verw.

mit γάνος, γάνυμαι.)
πνυζέω, κνυζέομαι, f. das verberg.
κνυζήθμός, δ. (κνυζάω) das Gefinter, Ges
winsel, bes. der Hande, Od. 16, 163.; vom
Brummen des Edwen, Opp. Cyn. 3, 169.;
anderer Ahiere, Ap. Rh. 3. 884.; von den Ads nen bes Cauglings, gaunitus, vagitus, Kust.

p. 773, 15., Ath. p. 376 A.

κνύζημα, τό, = κνυζηθμός, bom Gewins met ber Kindet, Hdt. 2, 2., Himer. b. Phot.

p. 365, 24.

πουζός, όν, ein nur bei Heaych. vortome mendes adi., trub, duntel; wahrsch. von den Grammantern erfunden, um xvojow bavon abzuleiten.

xruζów, (xrúw, xrūζα) fchábig machen, bh. garftig machen, entftellen, δοσε, Od. 13, 401. 433.; vgl. Bald. 3. Adon. p. 381. xrvça, xrvçau, (. xrvçau.

κνύζω, = κνύω, κνάω, ΕΜ. p. 523, 3. wo B. Dind. κνωζώ = κνυζόω fcpc.

χνύμα, τό, (χνύω) bas Rragen, Schaben; bh. vom leifen Antiopfen an eine Thar, Ar. **Eccl.** 35.

uros, & Rame einer Pflanze b. ben Aesgeptern, Diosc. 4, 110.
urvoc, ro, bie Krate, scabies, prurigo: bh. bas mit Ausgehn ber Haare verbundne Schäbigwerben bes Kopfes, vitiligo, fr. Hes. b. Enst. p. 1746, 8.

κνυπόω, = θριγκόω, Hesych. κνύω, f. έσω, (κνάω) tragen, fcaben, reiben, fanft berühren: bef. ανύειν την θύφαν, an bie That antragen, anpochen, Ar. Thesm. 41. — Nach Herod. b. Bust. p. 1746, 7. foll b. 28. urfpr. dor., und dann auch in die Jon. u. Att. Sprache übergegangen fein ; vgl. Friefche 

Spirit. p. 197. 198.

πνωδάκιον, τό, dim. bon πνώδαξ, Hero
Spir. p. 191, 29.

πνωδάλιον, τό, dim. v. b. folg., Hesych.
πνωδάλιον, τό, jetes withe, unbandige, ges xvoidulor, vo. 1898 wilbe, unbandige, gesfährliche ober schaltiche, gissige, ekethaste Ahier, bh. a) bes. von größern (wirklichen ob. fabelsbaften) Thieren, Unthier, Ungeheuer, Ungethum, sow. von Meers als Landthieren, Od. 17, 317., Has. Theog. 582., Aesch. Suppl 262. d., u. sonst b. Trag. u. X.: auch vom Est, Pind. Pyth. 10, 36.; von Stieren, Aesch. Prom. 460. d) von keinern Thieren, Ungesgieser, dh. von der Mude, Anth. 5, 151.; von anderen Insekten. Nic Tiere, 759.; von Schlon. anderen Infetten, Nic. Tuor. 759.; von Schlan: gen, Nic. Ther. 98 .; Gewürm, (Plat.) Axioch. po. 365 C. c) úbtr. auf Menden, als Schimpf-wort, Crain. b. Schol. Ar. Αν. 767., Ar. Lys. 447. — Als Abjett. γέροντα ανώδαλον, h. Mere. 188., jedenfalls verbord. 28., νοχαλόν, Dermann. (Rach Hesych., Schol. Ar. oft mit βωμολόχος, μόθων, πανούργος vers Vesp. 4. u. Schol. Pind. Pyth. 10, 56. von bunben, Ar. Ran. 1015. Eq. 417. 450. Plut. zirém u. als, also tigentl. ziresvalor, Mette 279., u. X., d. b. Schol. u. Lex., f. Lob. Aglaoph.

νωδαλον.)

ανωδαλώδης, es, (είδος) nach Art eines Unthiere, bemselben abnlich, Tzetz, hist. 5,521. xvoodet, axos, ô, (doors) bet Bapfen, Kes gelgapfen, die Pinne, Orph. fr. 2, 26., Sext, Emp. c. Math. 10, 51. 93., Vitrus. 10, 2, 11 Schm, Gal., Lex.; falfc gradat gescht. b. Hero autom. p. 245.

ανώδων, οντος, ό, im plur. ανώδοντες, Remidwe, ortos, o, im ptur. Rewaderes, die zwei hervorstehenden eisernen Ichne ober Widerhaten an der Klinge des Jagdspießes, Ken. Cyneg. 10, 3, 16., Philostr. Im. 1, 28. das. Sac. S. 380., Poll. 5, 22. — 2) im sing. der Degen, die Degens od. Schwertklinge, Land Ant 1918 Ai 1001 (non regen von Soph. Ant. 1218. Ai. 1004. (von zváw, zva nach Cob. 3. Soph. Ai. 1024.; von odwie nach BA. p. 1394.) Hesvch. ανωπεύς, έως, ό, οδ. ανουπεύς, ber Bar,

ανωπόμορφος, ον, (ανώψ, μορφή) thiresgrattig, Lyo. 675.

geputig, Ly6. 6/3.

xνώσσω, schlafen, schlummern, Od. 4, 809., Pind. Ol. 13, 71. Pyth. 1, 8, Simon. fr. 50, 6 Schneidew., Anth. 5, 294., Nic., ppet. Wb. (,,es verhält sich zu χνόω, χνάω, wie uns ser nicken, einnicken, zu knicken, Passon ueber d.e. zweiσω ufw. f. Buttm. Gr. 1, G. 384.)

ανώψ, ο, gen. ανωπός, verturate form von αινώπετον, Nic. Ther. 499. 521. 751. - 2) nach Zonar. p. 1223. = 0 100266.

noάλεμος, o, bummer, einfaltiger Denfc, Dummtopf, Damel, Dummbart, Ath. p. 220 B., Numen. b. Euseb. praep. 13, p. 651 A.: dah. Ar. Kq. 221. ein von Ariftophanes erfund-ner Gott ob. Damon ber Dummbeit, Damel-gott nach Boß; ib. 193. im fingtren Dratel wird ber Burfthandler Sounaur nochemos genannt; benfelben Spottnamen hatte Mittiabes Bater, v. Art. Sprache übergegangen sein; vgl. Frissche Rimons Großvater, Plat. Cim. 4. (von xοάω, λοίω, νοίω, und ἀλεός, ήλεός, Timas. lex. xrωδαχί,ω, f. (σω, (χrωδαξ) mit Japsen blat., Schol. ξ. Ar., Lexic.; nach Eust. p. 05. Pinnen besseltigen, daran aushängen, Hero 636, 57. von χοάω u. ἀλάομαι.)

Rous, tom. Rachbildung bes Frofchgequates,

κοάω, f. χοίω. χοβάλεία, ή, die Schmaroberei, das fchmeiche ποβάλεια, ή, bie Schmaroberei, bas fchmeiche Refen . Dinarch b. lerifche und betrügerifche Befen, Dinarch. b. Harpoor., BA. p. 272, 21.; faifcht. auch no- βαλία gefcht., u. in καββαλέια verborben, BA. p. 190, 25.; von

20βαλευω, (χύβαλος) Robotbeffreiche mas chen, burch Poffenreifferei, Betrug ob. Spoffe fcmeicheln, betrugen, Suid., EM. p. 524, 28. χοβαλία, ή, f. χυβαλεία.

χοβαλίχευμα, τό, Poffenreifferftud, Sauner-flud, Gaunerei, Ar. Eq. 332.; pon

† κοβαλίκεύω, = κοβαλεύω.

κοβαλίκεύω, = κοβαλεύω.

κόβαλος, ό, auch κόβαλλος geschr., ein Schalt, ein Wensch, ber sich burch Possen, Spasse, Pissen und Betrügereien nährt, Possen reisser, Schmaroger, Gauner, stets mit bem Nebenbegriff der Schlaubeit und Berschmstheit,

p. 1820 sq.: auf eine Trappenart übtr., | der hirnschaale, Lyo. 1105., Poll. 2, 88. d) kors δè χόβαλος και μεμητής, Arist. HA. 8, | die Wölbung des Schildes, Poll. 6, 23, 5. e) 12.; von welcher Plin. 10, 23: imitatris ... | die Augenhöbte, Poll. 2, 71. f) die Knieschike, avis ac parasita. d) spater auch Faunens od. Poll. 2, 188. — II) die conchis der Romer, Catyrahnliche Gesellen des Bakchos, die ihn durch Scherze u. Polsen besustigten, Harpoor. der Harpo in biefer Botg alfo mit unferm Robolb (frang. m bieser Bbtg also mit unserm Robold (frang. gobeim, engl. goblin) ziemlich ähnlich, mit dem es auch verw. ist; s. Lod. p. 1312. c) auch scheint der Aroß beim Herre so genannt worden zu sein, Lod. Agl. p. 1322 sqq. — 2) als adi. xόβāloc, or, schalthaft, possenstiet, psissiosiste, Ar. Ran. 104. Kq. 415. (Urspr. d. Bortes ungewiß.)

πόβειρος, ό, = πόβαλος, Hesych. κόγγιον, τύ, bas Lat. congius, Diosc.

αύγξ, wie πάξ, ein Buruf, woburch man angeigt, baß aber eine Sache hinreichend gesprochen ift, bafta!, Hesych. vgl. Lob. Agl.

πογχάριον, τό, dim. υση πόγχη, t Ταιφί, Diosc. 2, 9., Aretae. p. 106 B. Eleine

χόγχη, η, = χήμη, eine gweischalige Muschel, concha, Xen. Anab. 5, 3, 9., Ar. fr. 49., Arist. HA. 4, 4., Ath. p. 92 B. u. A.: ba sie in bem HA. 4, 4., Ath. p. 92 B. u. a.; ou jut in orm Kaftenlande Attika sehr hausig waren, so vedeu tet πόγχη spridow. das Boblfeiste, Geringste, Richtenügigste, dab. πόγχης άξιον, soviel werth wie eine Muschelschale, Suid., Hesych., Phot. p. 174, 5.; οὐχὶ δωροῦντο οὐδὲ πόγχην, Pherocr. b. Ath. p. 481 A.: ein anderes Spridou. πόγχην deeleir, eine Rufchel offnen, von einer leichten Arbeit, Teleclid. b. Ath. p. 87 F. \_\_\_2) bie Rufchelschaale, beren man sich 87 F. — 2) bie Muschelschaale, beren man sich sum Messen ober Schöpfen bebiente, dah. b) ein Maas, bes. zu Klussseiten, Hippocr. p. 570, 40. 493, 19. u. d. b. Hippocr., s. Foës. in lex. — 3) von ber Aehnlichteit jedes wie eine Muschelschaale gestaltete Gesäß, x. xequuse, Hippocr. dh. d) die Knieschehe, Poll. 2, 188. c) die Ohthöhle, Rusus p. 26. d) die Augenhöhle, Poll. 2, 86. e) die Aapsel um das an Diplomen ob. Urtunden hangende Siegel, Ar. Vosp. 585. s) die muschelsörmig gewöltet Decke über dem Attar in christ. Kirchen, Byz. Uedrigens s. xóyxoc. (xóyxη, xóyxoc, xογχύλη verw. mit γογγύλος, στρογγύλος, τund.)

γύλος, τυπό.)

20γχίος, τό, dim. von κόγχη, Ath. p. 160 D.

20γχίτης, ου, δ, λίθος, Muschellait, Paus.
1, 44, 9. vgl. Müller Panbb. ber Archaol. **§.** 268, 1.

νοη δεπ Θρείεπ δετ Ατιπεη, Ατh. p. 159. 160, BA. p. 105, 7.

πογχυλευτής, οῦ, ὁ, δετ Μαίφει, δε, θυτριτιτισης τοῦ, ὁν, μαπ πογχυλευτικός, ἡ, όν, μαπ πογχυλευτικός, ἡ, όν, μαπ πογχυλευτικός τέχνη, Justinian, πον. 128, 6.

πογχύλη, ἡ, = πόγχη, gew. δίε θατριτισης Palaoph. 52., Phot., Suid., Philo i, p. 536, 19.

πογχύλιας, ον, ὁ, mit und οφαι λίδος = πογχύλιατης, πογχυλιάτης, Ατ. fr. 240.

πογχύλιστης, ου, ό, = πογχύτης, πογχυλίας, αυτό λίθος πογχυλιώτης, Χοπ. Anth. 3, 4, 10., Philostr. p. 71. πογχυλίδιον, τό, dim. Βοπ πογχυλίων,

Said. s. v. ἀχαλήφη.

[Hestch

d.μήτον, Buid.; von [Hesych. ποδομεύς, εως, ό, ber vie Gerfte roftel, ποδομεύτρια, ή, fem. zu ποδομευτής, = ποδομεύς, Poll. 1, 246., Phot. p. 176, 2. ποδομεύω, Gerfte roften: aberh. white. Poll. 6, 64.

ποδομή, ή, bie Gerste Röstenbe, Gerste rösterin, Phot. p. 175, 22. ποδοάντης, ου, ό, ber Lat. quadrane, bit vierte Theil bes as, ev. Marc. 12, 42 u. 1872. nach Andern die Dispel, vgl. Ath. p. 81 F. §. 268, 1. xογχοειδής, ες, (είδος) muschelartig, ins Muschelschiecht gehörig, Strab. 3, p. 145.1 mach Andern die Mispel, vgl. Ach. p. 81 F. woξω (glegkolicht gehörig, Strab. 3, p. 145.1 muschelschieges, ov und α, δ, (9ηράω) Muschelschieges, ov und α, δ, (9ηράω) Muschelschieges, κρίcharm. b. Ath. p. 478 A. χόγχος, δ, auch ή, = χόγχη, die Muschel, Acach. b. Ath. p. 87 A.; ή χ., Paus. 1, 44, Seide B. werken, schol. Ar. Eq. 198., Suid, G. — 2) die Muschelschieges, prosente Gefäß, die als Wuschelschieges, prosente Gefäß, die als Wasselfte für fülsigkeiten, die in Insign sedenasis, wie die Ausweite, scholling, sedenasis, wie die iden Gefäßes zum Rösten des Oueckste Gefüßes zum Rösten des Oueckste Gedüßererzes, Diosa. 5, 110. o) die odere Woldung die der Fährt mit vośw, χογνέω, γνώνω, γεώνω, γεώνω, χορνέω, γνώνω, γεώνω, χορνέω, γνώνω, γεώνω, χορνέω, γνώνω, γεώνω, χορνέω, γνώνω, γεώνω, χορνέω, γνώνω, γεώνω, χορνέω, γνώνω, γεώνω, χορνέω, γνώνω, γεώνω, χορνέω, γνώνω, γεώνω, χορνέω, γνώνω, γεώνω, χορνέω, γνώνω, γεώνω, χείξε και πίξες και πίξ νώπχω auf eine alte §. ΚΝΟΕΩ. Buttm. Lexil. 2, S. 265.

ποθέω, = αίσθάνεσθαι, Hesych. mahrich. erborben aus ποέω.

x690coc, o, cothurnus, ber Rothurn, in hoher, ben gangen gus bebedenber, bis gur Mitte bes Beins hinaufreichenber Jagbfliefel, ber vorn zugeschautr warb, mehrere ftarte Sohen über einander hatte, u. fom. von Mannern 118 von Beibern getragen wurde, Ar. Lys. 575. Roch. 346. Ran. 47., Visconti mus. Pio-Clem. 1, p. 98., Hdt. 1, 155. 6, 125. u. X.; ogl. εμβάτης und ενδρομίς. b) eine ahnliche Kußbebechung der Tragischen Schauspieler in Delbenrollen, sowohl in mannlichen, als in weiblichen, bie bes. bagu biente, bie gange Geroeiblichen, die vei, dage viente, die gange Geftalt zu erhohn, von Aesch. eingeführt; die Berfchiebenheit best. von dem gewöhnl. f. b. Visconti mus. Pio-Cl. 4, p. 55.: db. Sinnbitd ber-Eragodie n. f. Tragddie selbst b. lat. Dicht. c) weil der Kothurn auf beibe Fasse paste, übertr. ein zweibeutiger, wetterwendischer Mensch, Achseltrager, Beiname bes Theramenes, Xon. Holl. 2, 3, 31. u. A., bh. auch bas Spruchw. ευμεταβολώτερος χοθόρνου, Zenob. 3, 93.

κοθούρες, εδος, ή, = κολουρίς, w. s. κοθούρος, εδος, ή, = κολουρίς, w. s. κοθουρος, ον, (ουρά) bei Hes. Op. 301. Beiw. ber Drohnen, κημήνες, stußschwanzig, bem ber Schwanz beschnitten ober ausgesallen ift, bh. ohne Stackel, also = κόλουρος; nach Moschop. u. Tzetz. von κεύθω u. ουρά; Andere erklatten es durch apyos, xaxovoyos, faul, trafilos, und nahmen einen Stamm xo-

ταίτιο, από παφμεί είπει Θιαμμά κο-δώ, βλάβη, απ. ποδώ, οὖς, ή, = βλάβη, Hesych. ποτ, nachamendes Wort, das Quiefen der jungen Schweine ausdrückend, Ar. Ach. 780. [i] Dav. [Ar. Ach. 746. ποτζω, f. ίσω, quiefen vie ein Schwein, ποίη, ion. f. ποία, dat. sing. don ποίος, ion. ποίος. alt adv. aebraucht, wie? auf

ion. xolog, als adv. gebraucht, wie? welche Beife? in welcher hinficht? Hdt.

ποίημα, τό, f. 26. f. πύημα.

xoins, ob. xonc, ov, o, ein Priefter in ben Samothralifden Mofterien, ber bie Aufguneh.

menben prufte, Hesych.

xotxivos, η, ον, (xotξ) von Palmblättern gemacht ob. geflochten, Strab. 17, p. 824. nach Casaub. 3 Salmas. schrock, s. xούχι. χοιχύλων, ό, ein Schimpswort, Dummstopf, Maulasse, als höhnender Zuname, Ael. VH. 13, 15, pon

zorzollw, fich umfeben, umberfeben, sichauen nach Andern, bes. trag und dumm umbergaffen, Maulaffen feil haben, Ar. Thesm. 852.; nach Hesych. v. κύλα, = τὰ ξπάνω τῶν ὀψθαλμῶν, was aber B. Dinborf aus Suid. u.

Phot. in xoila andert.

xollayyiras, ò, (xollos) enge Schlucht, one Beis. xolla, ver kragen, inchipoetti. Hippoetti Stund, de, (xollos) enge Schlucht, one Beis. xollas, det Magen allein, Hippoetti Stund, Bluscr. 1, p. 707. Artad. B. pocr. Aphor. 6, 18. d) wierus, die Ged at xollasw, fut. άνω, aor. έχοληνα, inst. mutter, Kpictet. 2, 16, 43. 3, 22, 74. c) χοιλήναι, att. έχολλανα, inst. κοιλάναι, pers. die Brusthöhle, Hippoex. d., auch ή άνω pass. χεχολλασμαι, Hippoex. p. 21, 33. wos in Hippoex. Aph. 7, 38. u. d. d) von aus sur nach B. Dind. χεχολλαμαι zu schr. vgl. dern Hippoex. d., wie von der Gehtenhöhle, έγχεφαλου, km. p. 233, 58. (χοιλος) hohl machen, auchöhlen, drist. d., wie von der Gehtenhöhle, έγχεφαλου,

rώσχω auf eine alte §. KNOEΩ. Bgl. Hdt. 2, 73.; χοιλαίνειν χώμα, ein Grab ause uttm. Texil. 2, ©. 265.

† χοθάρίζω, dor. f. χαθαρίζω, von χοθάρός, dor. f. χαθαρός, tab. Heracl. 1, 55. χοθώρος, απόθανεσθαι, Hesyah. wahrsa. λίθον εἰς μορφήν θεοῦ, ausbauen, Poll. 1, 13.: ὄσσε, ὅμματα, hoble Zugen, thorben aus χοθω. 4, 19. β) trop. von bem Stol im pass., hohl, matt fein, Luc. de hist. a. 55. b) ausleeren, leer machen, arm machen, = xerow, dopous, Lycophr. 772.

χοιλαίος, αία, αδον, = χοίλος, δέρμα ατρέμα χοιλαίον, pellis leniter sinuata, Gal.

12, p. 243.

173, 13., Heaych.

ποίλασμα, τό, (ποιλαίνω) bie Soblung, ημικυπλίου, Apollodor. in Mathem. vett. p. 10, 37.

xoileusolor, τό, (xoilor, ξμβολον) ber Dobifeil, Benennung einer Schlachtorbnung, Suid.; vgl. ξμβολον, b.)

Suid.; vgl. ξμβολον, b.)

xoiλία, ή, (xoίλος) die Höhlung, Höhle,.
vorzugsweis von den Höhlungen des Körpers,
und zwar a) bes. die Bauch höhle mit dem
was darinnen ist, der Bauch dhie mit dem
hat. 2, 40. 86., Hippocr. u. a. Medic. d.,
Ar. Vesp. 494. Eq. 280. u. sonst gew. Ausdr.:
dh. des. insofern er die Verdauungswerkzeuge
enthält u. das Verdaute absührt s. v. a.
Et uhlgang, d. d. Hippocr.; xoiλίαν λίειν,
stisssingen keid machen, leicht absühren, Ath. p.
32 E.: x. ύνου, stässicher keid, Durchfall. Himauf 32 E.; κ. υνοή, staffiger Leib, Durchfall, Hippocr. p. 70 C.; auch κ. δέουσα, DS. 5, 41.; vgl. Arist. HA. 8, 21.; στερεή, harter Leib, ben Hippocr. δ. 3 την κ. δεακόπτειν, Durchfall vers nebs ursachen, burchfalgen, λth. p. 443 C.; vgl. καταρρήγνυμι; κ. ίστάναι, hart machen; κοιλίας στατιχός, harten Leib machend, Ath. p. 56 B.; κ. ὑπάγειν, Ath. p. 121 D. 357 C.; κ. ἀπειλημμένη, unterdrudter Stuhl, Hippocr. p. 143 C.; ὑπακτικὸς κοιλίας, = στατικὸς κ., id. p. 92B. 358 A.; enioxerixós, id. p. 666 A. — Im plur. auch Gebarme, Ralbaunen, bie gu Burften gebraucht auch Gebarme, Ralbaunen, die zu Warten georause werden, Ar. Eq. 160. 1168. — ή κατω κοιλία, der untere Bauch, der Theil vom Magen die ans Kolon, Hippocr., Ariet. u. a. Medic., Ar. Ran. 485.; auch das κωλον allein, Gal. comm. in Hipp. de rat. v. p. 114, 7.; opp. ή άνω κοιλία, der Magen, Hippocr.; auch and Reif. κοιλίη, vom Magen allein, Hippocr.

1388 Κοιλιακός Rus. Kph. p. 36. ų. A., vgl. Philoth. comm.

in Hipp. Aphor. 15, 1.3 von den Serzkammern, tiefter Eine liegend, Pind. Pyth. 5, 34.

Arīst. de part. an. 3, 4. p. 63 Bekk. min.; τοῦ μυός, der mittlere fleischige Theil des Fingers, Aret. 3, 8.

Rusteis, auch γασιήο, Gal. 5, p. 366.; der das Bergt p. 92 sq., Grammat., hohl, auch innere fleischige Theil des Kingers, Aret. 3, 8.

G. des. docs the versch. But dies. B. b. Med.

Foës. ode. Hippocr. s. v. Dan.

Ruskeis, p. 36. ų. μείνος, π. σει asol. κάτλος, hance fr. 9.

k. Hom. gew. Lustv. in Poesse u. δριές. 11. 1, 26. u. δ.; h. Hom. δ. Seiw. δ. Schiffe, II. 1, 26. u. δ.; h. mom kahlen Kraian, Merrhe. Od. 8. Foss. oec. Hippocr. s. v. Dav.

xoιλιακός, ή, όν, am Wagen, an der Berbauung letdend, Gal. 6, p. 525, 17. u. a.

Medic. — Adv. -κως, Achm. onir. p. 19, 23.

xoιλιαλίω, (άλγεω) Leibschmerz haden, Gal.

14, p. 467, 14.

xoιλιάλον, τό, dim. don xoιλία, Strad.

p, 675., EM. p. 534, 23.

xoιλιοδαίμων, ονος, ὁ und ἡ, (δαίμων)

ber seinen Bauch zu seinem Gott macht, Eresser seinen Bauch zu seinem Gott macht, Eresser, Schtemmer, Ath. p. 97 C. 100B., Clem.

Al. p. 174, 14. vgl. σοσοδαίμων.

γ κοιλιόδονλος, ο, (δεσμός) Bauchbinde,

Bauchgurt.

ποιλιόδονλος, ον, (δούλος) Knecht, Esta mulicooulos, or, (doulos) Anecht, Stlav feines Bauches ob. Magene, Ioann. Clim. p. 202. u. a. Spåt. ποιλιολάτρης, ου, ό, (λάτρης, λατρεύω)

b. υστήτες, Pallad. v. Chrys. p. 116.

ποιλιολύσία, η, (λύω) bie Scibesoffnung, ber Durchfall, Cic. ad Att. 10, 13., BA. p.

323, 28. workeolvrew, ben Leib offnen, Ertlar. von Bolklevout, = Boeir, Hesych. noiliolorinos, n, or, Leibesoffnung mas chenb, Durchfall verursachenb, Geop. 10, 51. woelsoμανία, ή, (μανία) Fresgier, Schlems werei, Nili ep. p. 202, 7. u. a. Spát. κοιλιοπώλης, ου, ό, (πωλέω) ber Wagen ob. Wagenwurst Bertaufende, Ar. Eq. 200.

zochogrooyla, i, (στρέφω) Bauchgrimmen, Leibfchneiben, Schol. Nic. Al. 596. moιλιούχιον, τό, (έχω) bie Gelbeifte, Theo-phr. Char. 18 (20.), 1. 3 w.

κοιλιοφορέω, f. ήσω, (φέρω) traditig, fdmanger fein, uterum ferre, Rpiphan. 2, p. 297.

xollanos, ô, (xoilos) ein vorn hobles ob. hobl gehend, hoch gebend, in Bewegung ausgehöhltes Reffer zum chirurgischen Gebrauch, besindlich, gleichf. angeschwollen, θάλασσα. Pol. Chirurg. vett. p. 94, 108., Cels. 8, 3., Gal. 1, 60, 6., Polyaen. 3, 11, 14.; äls, Apoll. 10, p. 150. (wo sals weekloxos); auch έχχο- Rh. 2, 595. vgl. Wernicke z. Tryph. p. 222.; neus noilos u. nochionwiós, Paul. Aeg. p. 211, 53. (wo zuxligheros, v.) xoidiaxwrós, óv, f. b. vorbg.

ποιλιώσης, ες, (ποιλία, είσος) bauchartig, bauchg, μου, υποσωχή, Arist. de part. an. 4, 5.

ποιλίωσις, εως, ή, f. &s. f. ποίλωσις. ποιλογάστως, ορος, ό, ή, (ποίλος, γαστής) hohlbauchig: bah. hungrig, λύποι, Aesch. Sept. 1026: πύπλος, bon ber Wölbung bes

2, 223. — 2) upppt nach Innen vertieft (opp. xvgrós, auswärts gebogen); xoldy xele, bie hohle Hand (von Ginem, der etwas ju mbalten münscht), Anth. 12, 212.; lorlor, hot les b. i. aufarcowelltes Gegel, Poll. 1, in. u. bgl. A. Insbef. a) von Gegenden, Ontan u. bgl. s. v. a. von Bergen eingeschole, in Thalern ob. Gründen liegen, siddt tief liegend. | sen, in Thalern ob. Gründen liegend, übhpt tief liegend, Aaxedaluw, Od. 4, 1. das. Rissch; Agyoc, Soph. OC. 379. 1388, fr. 230 D.; in geogr. Ramen, xolkn Hug, Sicker 2, S. 32.; xolkn Συρία, ib. S. 536.; x. λιμήν, ein von höhen eingeschlossener, gega Starme gebecker Hafen, Od. 10, 92; x. τόποι, tiefe Gegenden, Thaler, Trunde, tiefe Gegenden, Thaler, Trunde, tiefe Gegenden, Thaler, Trunde, the description of the condition of t

18, 8, 10., Jac. z. Ael. HA. 9, 56.: auch sa l'sippenreichen Usergegenden, và xolla in Elipotas, Sext. Emp. c. Math. 5, 92. b) von éblen Metallen, x. xovos, acyvos, boligardelitetes, b. i. zu Gefäsen verarbeitetes God, Silver, Golds, Eliber geschirt, Arist. Oec. 2, 34., Theopomp. b. Longin. 43, 2, Luc. Gall. 24. Nav. 20. c) vom Merct, hohl gehend, hoch gehend, in Bewegung besindled, gleichf. angeschwollen, galacoa. Pol. 1, 60, 6. Polyaen. 3, 11, 14.; äkc. Apoll.

bh. auch auf Bluffe angewandt, angefowollen,

Thuc. 7, 84.; κ. ποταμός καὶ δύοβατος. Pol. 22, 20, 4., Socrat. b. Ath. p. 388 λ. u. X.: auch ein Fluß mit hohen uiern, bri bas Bett nicht ausfüllt, Ael. HA. 15. 27. bas. Jac. d) κ. ὑποδήματα, Etiefeln bie bie an bie Mitte ber Bade gehn, Ael. HA. 6, 23. γαστής)
Poll. 7, 84. — 3) auf die Stimme übtr. bobl, Aesch. φθέγγεσθαι κοίλον ... καὶ βαρύ. (Luc) ung des Nero 6. Philostr. p. 128. — Xis Subst. 10 hie Abituma Samifana Cités Anise.

Schitdes, ib. 478.

ποιλογένειος, ον, (γένειον) mit hohlem Rinn, papyr. gr. Journ. des Sav. 1833. p. 330, 6.

ποιλοκοτάφος, ον, (κεόταφος) mit hohlem Rint einem Grübchen am Rinn, papyr. gr. Journ. des Sav. 1833. p. 330, 6.

ποιλοκοτάφος, ον, (κεόταφος) mit hohlen Bintel au, Hippocr. p. 566, 11. 639, 25.

ακίδημοςος, ον, (μυχός) mit hohlem Inmeren, hohl, Theophr. HP. 3, 7, 5. nach Ronj. (κοιλόμισχον, ν.)

boblung ber hand, Apollodor, b. Ath. p. 179 A. d) rà xolla, die Weichen, Arist. HA. ), 44. Uebrigens s. oben 1).
xollogradus, mit Pfosten ob. Bretern tas rin, versehen, 1 Rogg. 6, 9.; von

κοιλόσταθμος, ον, (σταθμός) mit hohlen Pfosten ob. Bretern gearbeitet, getafelt, LXX. Haggai 1, 4. (Dies u. bas vorherg. 23. Ueberf. >. Debr. 1300 u. 100). Andere verftehen es pon tunftlich ausgeschnigten Thurpfoften.

ποιλοστόμαχος, ον, (στόμαχος) mit hoblem, trem Ragen, Pseudo-Hippocr. b. Boiss leerem Magen, An. 3, p. 428.

zorkoστομία, ή, ble hohle Stimme ob. Aussprache, Quintil. 1, 5, 32.; von + xorkόστομος, ον, (στόμα) hohlmaulig,

+ κοιλόστομος, ον, (στόμα) hohlmai eine hohle Stimme od. Aussprache habend.

χοιλοσώματος, ον, (σώμα) hobileibig, Antiphan. b. Ath. p. 449 B.

xoldone, nros, n, (xoldos) bas Hoblfein, bie Hohlung, Arist. HA. 4, 4. p. 93, 6 Bekk. min., Theophr. HP. 1, 8, 6. u. A.: von Gegenben, Tiefe, Hohlung, Grund, Schlucht, tiefe Lage u. bgl., Pol. 3, 104, 4., Plut. Fab. M. 11. Brut. 47. u. A.

κοιλοφθαλμία, ή, (κοιλόφθι tiefliegende Augen, Poll. 4, 185. (xoilóg-saluos) hoble,

xorλοφ θαλμιάω, f. άσω, hoble, tiefliegende Augen haben, Cratin. b. Poll. 4, 184., id. 2,

Augen haben, Crain. 6. Foll. 4, 164., 1d. 2, 62., Gal. 6, p. 444, 6. u. X. 3 von χοιλόις θαλμος, ον, (όφθαλμός) hohldugig, mit tiefliegenden Augen, Xen. de re eq. 1, 8., Arist. Physiogn. §. 126., Poll. χοιλοφυής, ες, (φύω) hohl gewachsen, s ges schaffen, von der Natur hohl, χώρος, Opp.

schaffen, von Hal. 4, 653.

ποιλόφυλλος, ον, (φυλλον) hohibiatterig, mit hohien Blättern, Theophr. He. 1, 10; 8. ποιλόφωνος, ον, (φωνή) hohifimmig, mit hohier Stimme, Hesych. s. ν. ληπυθιστής.

— Adv. — ωνως, Philodem. vol. Hercul. Oxon. 2, p. 19. (wo falst) zerloge)

 p. 19. (w) falsy xellog.)
 † ποιλοχείλης, ες, (χείλος) mit hohlem Kanbe.
 ποιλόω, (ποίλος) höhlen, aushöhlen, hohl
 machen, Diose. 2, 199. [κοίλον δυ [chr. xoiλυ, b. Hesych. το παίλον, wahrsch. το παίλον, wahrsch. το ποιλώσης, ες, (είδος) höhlenattig, mit Bertiefungen, Suid. s. v. χομαίζηλοι, Schol. Soph. Phil. 937.

Sopn. Pall. 937.

ποτλωμα, τό, (ποιλόω) bie Hohle, Höhlung,
πετρών, Plut. Sert. 17. Mor. p. 944. B; δρυων, (Luc.) am. 34. DS. 3, 44.: an ver Hitte,
Ath. p. 399 B.: bh. von den Bassins der Weere,
Pol. 4, 39, 2. 8. u. δ.; der Ktüsse, Klußbette,
id. 4, 70, 7. vgl. 12, 20, 4. b) ein Kehlerin der Hornhaut des Auges, Gal. 14, p. 773, 15. ποιλώνυξ, ύχος, ο, ή, (ονυξ) hobibufig, mit hobien Dufen, ποιλώνυχες ίπποι, Stesich. fr. 21 Schneidew. (b. Schol. 3. II. 6, 507.) ποιλώπης, ου, ο, fem. ποιλώπις, ιδος, ή, = ποιλωπός, Nic. Alex. 442.; im fem. Anth. 6, 219. (mo ts = χοιλωπός 2).

κοιλωπός, όν, (ώψ) hohldugig, mit hohlen Augen, †. — 2) bohl anguichauen: baber überh. hohl, Kur. IT. 263.

xollwoig, ή, (xoilow) bes Aushohlen, bie Bohlung, fambl. arithm. p. 172.

xolderea, ή, falfc f. xolderea, Hosych. χοιμάω, ion. χοιμέω, fut. ήσω, 1) act. ein schleren, ein schlefen machen, in Schlef bringen, χοιμαν βλέις αρα, δοσε, II. 14, 236.; χοιμησαί τινα ύπνω, Od. 12, 872.; βλέις αρα ύπνω, Aesch. Sopt. 3.: bah. auch zu Bette bringen, Od. 3, 397.; von bre picsche hab. δια Στηνοκη int Soor Jeon. Od. 4, 325 teh, die Jungen ins Lager legen, Od. 4, 336. 17, 127. β) trop. jur Ruhe bringen, s. v. a. töbten, Soph. El. 499. (wo b. pass.); είδε με κοιμάσειε) ... είδου ἀνάγκα, Ευτ. Ηίρρ. sopl. B. 493. (wo v. pass.); είσε με κοιμασιεί (jest κοιμίσειε)... ξίδου άνάγκα, Kur.Hipp. 1386.: φλόγα, lbschen, Aesch. Ag. 583. b) úberh. beruhigen, in Ruhe bringen, besanftigen, stigen, stillen, beschwäckigen, ανέμους, κύματα, ll. 12, 281. Od. 12, 169.; στύμα, Aesch. Ag. 1220.; μένος, id. Bum. 796.; lindern, δδύνας, Il. 16, 524.; έλκος, Soph. Phil. 646.; λύπας, πόθον, Jac. z. Anth. p. 101. — 2) Pass. κοιμάσμαι, f. ήσομαι u. κοιμηθήσομαι, (Luc. d. d. 4, 5. Asin. 40.; ps. κκουμημαι, Aeschrio b. Ath. p. 335 C.) sid schlasen legen, schlasen, einschlasen, hom. (der sow. ben aor. med. Il. 1, 476. u. δ. als den aor. p. έχοιμήθην hat, der schein θνος wie von Trag. (Eur. Andr. 390.) allein gebraucht wurde), Pind. Isthm. 8, 22., settner b. Trag. (beren Stellen insgesammt hier anges. sind), (Bur.) Rhes. 439.; in Prosader gew. Xuedr.: von Thieren, sid lagern, Od. 14, 411.; κοιμήσατο χείλκον υπνον, εξ schlief den eisernen (Todes) Schlas, Il. 11, 241.; υπνον βαθυν κ., Phut. Cat. min. 70. Dh. υπνον βαθύν x., Plut. Cat. min. 70. Dh. insbef. a) vom Beifchtaf, χοιμηθεϊσά τινι, insbej. a) vom werische ευνηθείσα τινε) f. συγκοστάτα. bei Ginem schlafend, Hes. Th. 213.; κηθείσα, bei Einem schlafend, Hes. Th. 213.; έχοιμήθην βία ξύν δεσπόταισε, Eur. Andr. 370.; παρά τινι, Ar. Rocl. 723. b) vom Tobesichlaf, entichlafen, ev. Matth. 27, 52. u. o. NT. vgl. oben 1 u) u. 2 a). c)
excubare, lagern um Bache zu halten,
Aesch. Ag. 2., Xen. Cyr. 1, 2, 4. 9. (verw. mit κοίτη und κείμαι.)
κοιμέω, ion. f. κοιμάω, im pans. κοιμέον-

ται, Hdt. 2, 95.

zotun, ή, ber Etymol. wegen gebilbetes B., BM. p. 520, 23.

χοιμήθρα, ή, ber Ort wo man fclaft, Suid. s. v. lauθμοί.

χοίμημα, τό, (χοιμάω) bet Golaf, b. Phot., Snid. Erflar. v. xwua: ber Beifchlaf, bab κοιμήματα αὐτογέννητα, Beifchlaf ber Dutter

mit dem leibliden Sohne, Sohn Ant. 856.

ποίμησες, εως, ή, das sich Lagern, das Schlasen, ποιμήσεις έπλ θύραις, Plat. Symp.
p. 183 A.; ev. Joann. 11, 13. d) der ewige Schlaf, urrigeror, ro, ber Ort gum Schlafen, Byz. noinfrigeror, ro, ber Ort gum Schlafen, Schlafeimmer, Dosiad. b. Ath. p. 143 C. b) b. KS. bie Rubeftatte, ber Begrabnifplat; vgl. lo. Chrys. hom. 71. vol. 5, p. 563.

zοιμητικώς, aor. v. adi χοιμητικός \*, έχω,

ich bin schläfrig, KM. p. 485, 18.
ποιμητρον, τό, = ποιμητήριον, Symm. [p. 222. Naz. 2, Judic. 14, 18. ποιμήτως, δ, = ποιμιστής, Greg. Naz. 2, ποιμίζω, f. ίσω, att. τω, = ποιμίω, είπω foliaforn, in ben Sociaf ob. zur Ruhe bringen, (Bur.) Rhes. 825.; zu Bett bring Pol. 3, 9. p. 73, 4 Bekk, min. u. X.; fibhpt Berbinbung, Bermischung, ψυχρού xal δες-μου μετακέρασμα και χοινώνημα, Plat. Mor. p. 951 R.

ποινώνησις, εως, ή, bie Gemeinschaft, bas emeinschaftliche Haben, Besigen, παίδων, Plat. Polit. p. 310 B.

ποινωνητέον, adi. verb. von ποινωνέω, man mus Antheil haben, theilhaftig fein ob. werben, Plat. Pol. p. 403 B. u. Spat.

ποινωνητικός, ή, όν, f. 88. f. ποινωνικός, Pol. 2, 41, 1.

κοινωνητικός, ή, όν, f. 88. f. κοινωνικός, Pol. 2, 41, 1.

ποινωνία, ή, (ποινωνίω) bie Gemeins (daft, bas gemeinschaftlich Daben, Besten usw., bas Theilnehmen, bie Aheilnahme; auch Gemeinschaft ber Menschen unter einanber, bh. Umgang, Gesellschaft, zuerst b. Pind. Pyth. 1, 97., bann bes. in Prosa gem. Ausbr.; ή ήδονης τε καλ λύηης κοινωνία, Plat. Pol. p. 462 B.; ή τοῦ σώματος κοινωνία, Plat. Pol. p. 462 B.; ή τοῦ σώματος κοινωνία, Plat. Pol. p. 462 B.; ή τοῦ σώματος κοινωνία, Plat. Pol. p. 283 D., Arist. Pol. 31, 1. z. κ., u. sonst b.; κ. πρός τινα, Plat. Symp. p. 188 C.; ή πρός δίληλους κ., Plat. Bymp. p. 168 C.; ή πρός δίληλους κ., Plat. Bymp. p. 168 C.; ή πρός τινα, Plat. Symp. p. 209 C. Legg. p. 632 B. u. Χ.; αιάς κ. περέ τι, id. Timae. p. 60 D. ep. 3, p. 318 D.: τίς δαλ κατόπιρου καλ ξίσους κ., αιάς κ. περέ τι, id. Timae. p. 60 D. ep. 3, p. 318 D.: τίς δαλ κατόπιρου καλ ξίσους κ., Ατ. Thesm. 140. u. bgl. Χ.: γένους κοινωνία, Βετωαηδιξάρες, κ. Rhes. 904.: νοπ steisschier Gemeinschaft, Kur. Baech. 1277., Plat. Pol. p. 721 A.; γυναικός λαμβάνειν κοινωνίαν, Amphis b. Ath. p. 69 C.; ή τῶν γυναικῶν κ. τοῖς ἀνδράσι, Plat. Pol. p. 466 C., νgl. DH. ars τh. 2, 3.: δ. αμφ im plur., Plat. Pol. p. 556 C. Legg. p. 861 B. u. δ. b) im NT. u. δ. KS. Σ bei In a b me (an Inderex Seiben), Ritleib, auch übpt Sate, Bohlthat, ep. ad Bom. 15, 26. Hebr. 13, 26.

κοινωνικός, ή, όν, χια Gemeinschaft, σεε ευθικός αεθωίτ οb. αεπείατ, σείεθει καθώστις

xουνωνικός, ή, όν, zur Gemeinschaft, Geseslichaft geschickt ob. geneigt, gesellig, gesellig, gesellig, gesellig, gesellig, (Plat.) Desin. p. 411 E.; ἀρετή, Arist. Pol. 3, 13. z. L.; διάθεσις, Pol. 2, 41, 1., Plut. d., s. Whyttenb. z. Mor. p. 43 D. b) mittheisenb, gern gebenb, freigebig, Luc. Tim. 56. Pisc. 35.; Ερμής, Arist. rhet. 2, 24. z. L. — Adv. χοινωνικώς, bah. χοινωνικώς χοισθωι τοίς εὐτυχήμασι, Unbert an seinem Glade Theil nehmen lassen, Polyb. 18, 31. 7.: κ. διοῦν. in Gesellichaft ob. aesellig. 31, 7.: α. βιούν, in Gefellichaft ob. gefellig, DS. 5, 9.; z. ζην, Plut. Mor. p. 1108 B. u. X. ποινωνοποιέω, f. ησω, (ποιέω) = ποινωrίω, Gioss.

ποινωνός, δ, (ποινός) ber Theilnehmer, Genofie, Gefahrte bei etm., absol. ob. m. gen., πραγμάτων, Aesch. Suppl. 339., Soph. Ai. 277., Plat. Phaedr. p. 239 C., Xen. Cyr. 7. 277., Piat. Praedr. p. 239 C., Kon. Cyr. 7, Pian. 4, 338.

5, 71. u. sons in Poesse u. Prosa gew.: τοῦ κακοῦ, active, bet bas uebel mit verursatt κοιράνικος, ή, όν, einem Perrscher, Gebie hat, Soph. Tr. 727.; σύμβουλοι καὶ κοινωμέν τε gebirs, ihn betressend, Φετείφει καρθαλίκος, ή, όν, einem Perrscher, Gebie tre gebirs, ihn betressend, Φετείφει καιράνικος, ή, όν, einem Perrscher, Gebie tre gebirs, ihn betressend, Φετείφει καιράνικος, ή, όν, einem Perrscher, Gebie tre gebirs, ihn betressend, Φετείφει καιράνικος, ή, όν, einem Perrscher, Gebie tre gebirs, ihn betressend, Φετείφει καιράνικος, ή, όν, einem Perrscher, Gebie tre gebirs, ihn betressend, Φετείφει καιράνικος, ή με διανικός, όν, ον, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, ή, όν, einem Perrscher, Gebie tre gebirs, ihn betressend, Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει, Βορια καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει, Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι Φετείφει καιράνικος, όν, όν, είναι καιράνικος, όν, είναι καιράντικος, όν, είναι καιράντικος, ον, όν, είναι καιράντικος, όν, είναι καιράντικος, όν, είναι καιράντικος, όν, είναι καιράντικος, ον, όν, είναι καιράντικος, ον, όν, είναι καιράντικος, ον, όν, είναι καιράντικος, ον, όν, είναι καιράντικος, ον, όν, είναι καιράντικος, ον, όν, είναι καιράντικος, ον, όν, είναι καιράντικος, ον, όν, είναι καιράντικ

xolowois, ή, (xοινόω) das gemein **istag**en Epiphan. 1, p. 395 A.

χοινωτέος, έα, έον, adi. verb. bon χοινόω, mitgutheilen, Themist. p. 23.

xοινωφέλεια, ή, die Gemeinnäßigkeit, DS. 1, 51.; wo aber xorrh ωφέλεια, cod.; nach B. Dinborf xorrwopeλία zu ichr., was KM. p. 462, 21.; von

ποινωφελής, ές, (όφελος) gemeinnüşig, Gal. 14, p. 296, 10. u. δ. ş superi. ποινωφελέστο-τος, id. p. 389, 28. — Adv. ποινωφελώς, ros, id. p. 389, 28. — Auv. zur. lo. Chrys. in Matth. hom. 78. vol. 2, p. 490, 37. — Dav.

ποινωφελία, ή, [. ποινωφέλεια.

† ποινωφέλιμος, ον, = ποινωφελής.

† xοινωφελιμος, or, \_\_\_ xοϊξ, ϊκος, ο, coiw, eine Aegyptische Pals menart, aus beren Blattern Bafteeten, Korbe usw. geflochten wurden, Theophr. HP. 1, 10, while Alectrarbeiten selbs, He-5. u. d.: auch biefe Flechtarbeiten felbft, Hesych., Poll. 10, 175. Die Richtattiter fagtes 2015, Lobed & Phryn. p. 88.

Rotoylveia, n, bie vom Roios Erreugte, Roios Cochter, Leto ob. Latona, Pind. fr. 58, 4. nach Porson (xaivoyevis v.), Ap. Rh. 2, 710. zoroλης, ου, ό, = ὁ ίερευς, Hesych, Suid. Bgl. legódac.

χοιόομαι, = χοιάομαι, Hesych.

xοίος, xοίη, xοίον, ion. f. ποίος, ποία, ποίον, Hdt. δ. [455 D. xοίος, δ, Makkbonijch f. άριθμός, Ath. p. ποιράνειος, εια, ειον, (ποίρανος) bem Derrn ob. Derricher gebong, πράτος, Derricher gewalt, = ποιρανία, in ber dor. B. ποιρα-

gewalt, = xoiquela, in der dor. F. xoiquerios, high. aus xoiquerios, Meliumo 7. d. Stob. flor. 7, 13.
xoiquels, f. how, (xolqueos) Herr fein, herrschen, dessehaber sein, schalten u. walten, herrschen, obwalten, gedieten, dei Hom.
a) vom Obervefehl im Kriege, Il. 2, 207. 4, 250. u. d. d. d) von der gefehlichen Herrscherund Richtergewalt des Königs in Friedenszeit, Il. 12, 318. Od. 1, 247. c) von der unrecht mäßigen Gewalt, die sich freier in Obyfigus hauft angemaßt hatten, Od. d. homes braucht es entweder absol. wie Il. 2, 207. ab. seus dause angemast hatten, Od. d. Domes braucht es entweder absol. wie II. 2, 207., od. häusiger mit nach und dem aoc., aber mit nachgesehter u. anastrophirter Prapos., nolesson natur. Auxing nach 1950-1951. naugesezier u. anautoppitter Ptapol., πόλεμον κάτα, Λυκίην κάτα, Ιδάκην κάτα, κέγαρον κάτα, μεγαρον κάτα: nachhomer. Dicht. verb. es m. ges. Τορτοίο, Hes. Theog. 331., χθονός, Aesch. Pers. 214., λεόντων, Opp. Cyn. 3, 41.; m. dat. θεοίσι, Aesch. Prom. 49., Ap. Rh. 2, 998.: m. acc. χορούς, leiten, Pind. Ol. 14, 12. — poet. Εδ.

ποιρανήσε, dor. f. ποιράνειος, w. f. ποιράνία, ή, ion. ποιρανίη, die Detrichaft, Macht, Gewalt, άνέμων, Dion. Por. 464.: νεύματι ποιρανίης, des Detrichets, Anth. Plan. 4, 358. [Ant. 931.

und damit das δεταιτογίες, τίφτει, Hel. 3, 4. ποττάφιον, τό, dim. v. ποίτη, Schol. Od. 14, 50. u. a. Spåt. [Levit. 20, 15. ποιτάσία, ή, (ποιτάζομαι) der Beijdiaf, ποίτασμα, τό, (ποιτάζω) = ποίτη, Const.

xοιταστέος, α, ον, adi. verb. v. χοιτάζω, gu Bett, gum Schlafen gu bringen, Are. venat. 9. zoitaging, e, ber bie Lager auffpurt ob.

ποιτασίης, ό, ber bie Eager aufpart ob.

untersucht, Demetr. hieracos. p. 163.

ποίτη, ή, 1) das ê ag er, Bett, die Sch lafs
ft elle, Ruhestatte abbpt, Od. 19, 341.;
πετρίνη, Soph. Phil. 160.; έγρεσθε κοιτών, κοιτωνιτής gefd
κοιτωνοφύλι
πάλιν, id. Alc. 188.; μαλακή, Χεπ. Μεπ.
2, 3, 16.; σκληρά, Plat. Legg. p. 942 D.

υ. U.: poet. abtr. εὐτε πόντος ἐν μεσημβυκαῖς κ. εὐδοι, Aesch. Ag. 552.: auch das êager
είνες Κίθτες, wie κοιταῖον, κον Βόρειμ.
κοιτωνοφύλι
καῖς κ. εὐδοι, Aesch. Ag. 552.: auch das êager
είνες Κίθτες, wie κοιταῖον, κον Βόρειμ. eines Thieres, wie xorrator, von Bogeln, Kur. Ion 155.: auch Flusbette, Procop. aedif. 5, 5., Basilic. d.: auf ben Mauern u. Wallen bie Posten, wo nach Ablofung die Bachen mit Schaalen, Arist. HA. 4, 4 fchliefen, Aeneas coni. Pol. 10. b) bes. bas gew. faisch xwxalaa geschr. wird. brautliche ob. eheliche Lager, Chebett, κόχαδιος, δ. (χόχχος) Kern des στρόβιλος, εν κοίτη πατρός, Soph. Bl. 264. Trach. 917.: divelbaum, nux pinea, Pinientern, Hippocr. im plur. id. Trach. 918. El. 187.: db. bilbl. p. 401, 46. 402, 37., Ath. p. 57 B. 126 A., δ. Beischlage, κοίται, id. Alc. 149. u. sont b. κοχχάριον, εό, dim. v. χόχχος, Ruf. p.

Ap. Rh. 3, 1., (Luc.) Tragod. 174. (aus cod. Par.) det Detricher, Esbieter im Kriege, Ag. 1473. 1499.; τειρομέγαν νοσερά κοίτα, Ag. 1473. 1499.; τειρομέγαν νοσερά κοίτα, Ag. 1473. 1499.; τειρομέγαν νοσερά κοίτα, Ag. 1473. 1499.; τειρομέγαν νοσερά κοίτα, Ag. 1473. 1499.; τειρομέγαν νοσερά κοίτα, Ag. 1473. 1499.; τειρομέγαν νοσερά κοίτα, Ag. 1473. 1499.; τειρομέγαν νοσερά κοίτα, Ag. 1473. 1499.; τειρομέγαν νοσερά κοίτα, Ag. 1473. 1499.; τειρομέγαν νοσερά κοίτα, Ag. 1473. 1499.; τειρομέγαν νοσερά κοίτα, Gill Rhes. 22. u. sonk bet. bas sid s ur Ruhe Eegen, Edilens bet. bas sid s ur Ruhe Eegen, Edilens bet. bas sid s ur Ruhe Eegen, Edilens bet. has sid s ur Ruhe Eegen, Edilens bet. γιλ κοίτην ποιείσθαι, 3μ Bette gehn, anct. γιλ νοίτην ποιείσθαι, 3μ Bette gehn, ανα νοίτην ποιείσθαι, 3μ Bette gehn, ανα νοίτην κοίτην διές νοίτην διές κοίτην διές κοίτην διές κοίτην διές νοίτην διές κοίτην ιές κοίτην διές κοίτην διές κοίτην διές κοίτην διές κοίτην διές meth., II. 2, 487.; χοίρανε λεοῦν, II. 7, 234.

bef. bas ſ ið sur St u þe ε egen. St la ſe fæs a. b., Bur. IA. 1591. b) Behertsíger, reðte måßger Båtsf, mit βασιλεύς betd», II. 2, 204, plad. Nem. 3, 62., Aesch. Ag. 8, 535.; δ της νοίτην ποιείσθαι, su Bêtte gehn, anct se mit ἄναξ νετδ.), Bur. δ. (b. Pind., Aesch. Ag. 8, 535.; δ της νίτ. Hom. 31.; δ την σοιρίνη ελ σοίτην διείδει δια πάτα με πο βα α. St.) ο ûbeth. γεττ, Obetherr, Gebitetr, Od. 18, 106. d) Mæister in itgenb einer Sadæ κ. ύμνων, νου δροπε, Anth. 7, 213, 7.; δhnl. πασης χοίραγος παννυχίδος, νου Martron, ib. 7, 31, 2.; κ. διοίδες, Christod. ecphr. 266.: ſράτει αιδ. γετίξες εξιστιβήμετ, τ.: ſ. bef. Behert diss. Sioul. p. 46 sqq. (νου πέρος, νοίε κοινός νου δείξες, δ βας νου πάρος, νοι κοινός νου δείξες εξιστιβήμετ, τ.: ſ. bef. Behert diss. Sioul. p. 64 sqq. (νου πέρος, νοι κοινός νου δείξες, δ βας νου πάρος, νοι κοινός νου βασικος, νοι κοινός νου βασικος, νοι κοινός νου βασικος, νοι κοινός νου βασικος, νοι κοινός νου δείξες, δ βας νου πέρος νου πέρος, νου πάρος, νου κοινός νου βασικος, νου κοινός νου βασικος, νου κοινός νου βασικος, νου κοινός νου βασικος, νου κοινός νου βασικος, νου κοινός νου βασικος, νου κοινός νου βασικος, νου κοινός νου βασικος, νου κοινός νου βασικος, νου κοινός νου βασικος, νου κοινός νου βασικος, νου κοινός νου βασικος, νου κοινός νου βασικος, νου κοινός νου βασικος, νου κοινός νου βασικος, νου κοινός νου βασικος, δ γου κοινός νου βασικος, δ γου κοινός νου βασικος, δ γου κοινός νου βασικος, δ γου κοινός γου βασικος, δ γου κοινός γου βασικος, δ γου κοινός γου βασικος, δ γου κοινός γου βασικος, δ γου κοινός γου βασικος, δ γου κοινός βασικος κοι βασικος, δ γου κοινός βασικος κοι βασικος, δ γου κοινός βασικος κοι

κοιτωνιάρχης, ου, ό, (άρχω) ber Auffeber bes Schlafzimmers, Rammerberr, Tzetz. hist. 6, 486.

6, 486.
ποιτώνιον, τό, dim. υση ποιτών, Schol. Ar. Lys. 150. u. a. & pát.
ποιτωνίσκος, ό, dim. υση ποιτών, Artemid. 4, 46., Schol. Leid. II. 6, 317., Byz.
ποιτωνίτης, ου, ό, ber Kammerbiener, Epict. diss. 1, 30, 7., Gal. 8, p. 837.. υσ
ποιτωνητής geicht., Byz.; früher παταποιμιστής.
ποιτωνοιφύλεξ, άπος, ό, (φύλεξ) Φάτετ,
Βλάμτε δεδ Εφιαξιίπτες, Hesych. s. v. θαλαμήπολος.

3αλαμηπολος.
ποίφι, schlecktere Schreib. f. πύφι, Ath. p. 66 F., EM. p. 524, 18., Aristid. 1, p. 279, 18. ποπαίω, nach Friissche z. Ar. Thesm. 1059. gemeine ob. unatt. F. f. παχάζω.
ποπαάλια, ων, τά, eine Art Canbschnecken mit Schaalen, Arist. HA. 4, 4. z. A.; wo

p. 1320 sq.: auf eine Trappenart übtr., der hirnschaale, Lyo. 1105., Poll. 2, 38. d) ξστι δὲ κόβαλος καὶ μιμητής, Arist. HA. 8, die Wolftung des Schilbes, Poll. 6, 23, 5. e) de Lugenhöble, Poll. 2, 71. f) die Aniescheide, wis ac parasita. d) später auch Faunens od. Poll. 2, 188. — II) die conchis der Romer, Satyrahnliche Gesellen des Bakchos, die ihn durch Scherze u. Possen des Bakchos, die ihn der Scherze u. Possen der Bakchos, die ihn der Henry Scherze u. Possen der Bakchos, die har scherze u. Possen der Romer, der Krimen, Ath. p. 159. 160., th dieser Botg also mit unserm A o do i d (frang. BA. p. 105, 7. m viejer worg also mit unserm Kobol b (frang. gobein, engl. gobies) ziemlich ahnlich, mit dem es auch verw. ist; s. Lob. p. 1312. c) auch scheint der Troß beim heere so genannt worden zu sein, Lod. Agl. p. 1322 sqq. — 2) als adi. πόβπλος, ον, schalthaft, possenhaft, psiffig, gaunerisch, schwiedierisch, spizaddisch, Ar. Ran. 104. Eq. 415. (Urspr. d. Wortes ungewiß.)

πόβειρος, ό, = πόβαλος, Hesych.

πόγγιον, τύ, bas Eat. congius, Diosc. πόγξ, wie πάξ, ein Buruf, woburch man anzeigt, baß aber eine Sache hinreichend gesprochen ift, bafta!, Hesych. vgl. Lob. Agl.

Ruschel, Diosc. 2, 9., Aretae. p. 106 B.

πόγχη, ή, = χήμη, eine zweischalige Muschel, concha, Xen. Anab. 5, 3, 9., Ar. fr. 49., Arist HA. 4, 4., Ath. p. 92 B. u. X.: bas sie in dem Askenlande Attika sehr häusig waren, so dete very serioske, soyy πρικου και κάγχη sprickw. das Bodsseiske, Gelen. Attika sehr häusig waren, so dete very serioske, das soyy πρικου και κάγχη sprickw. das Bodsseiske, Phot. p. 174, 5.; ουχι δωρούντ οὐδὲ κόγχην, βρικου δια δια βυσρούντου και δυτρικου και θυτρικου και θυ noynny deeleir, eine Muschel diffnen, von eis ner leichten Arbeit, Teleclid. b. Ath. p. 87 F. — 2) vie Muschelschaale, beren man sich zum Messen oder Schöpfen bediente, dab. b) gum Akthen oder Schopfen bediente, das. b) ein Maas, bel. zu Fidissetten, Hippocr. p. 570, 40. 493, 19. u. d. b. Hippocr., s. Foës. in lex. — 3) von der Aehnlichkeit jedes wie eine Muschelschaale gestaltete Gesäß, x. xequuse, Hippocr. dh. d) die Antescheit, Poll. 2, 188. c) die Ohrhöhle, Rusus p. 26. d) die Augenhöhle, Poll. 2, 86. e) die Aapsel um das an Diplomen od. Urtunden hangende Sieget, der Vern. 585. h die muschelschriftenia gest Ar. Vesp. 585. f) die muschessering gewoldte Decke über dem Altar in christi. Kiechen, Byz. Uebrigens [. xóyxos. (xóyxŋ,
xóyxos, xoyxùdy verw. mit yoyyùdos, szęoy-

gum Schöpfen bediente, Diose. 1, 32. — 3) von erscheint sie in Anjammens, wie αινοκών, sugurber Achnlichkeit jedes wie eine Muschelschaale ge- stinnig, εύρυκοάς, großsinnig, Hosyob., εύρυσός formte Gefäß, dh. a) als Maaß für Flüssgelschaa, κόμας, κ. β.; österer noch in Eigennamen, wie Hippocx. nach Gal. b) ein (ciserner) Einsah Asikow, Ankonöws, Innordow, Anonöws, Anonöws, dietner Gefäßes zum Kösten des Quecksile Eύρυκόωσα, Anonöws auch κοάλεμος gehört bererzes, Diose. 5, 110. o) die odere Wöldung hieher. Führt mit νοέω, κοννέω, γνώναι, γν

υου ben Speisen ber Armen, Ath. p. 159. 160., BA. p. 105, 7.

πογχυλευτής, οῦ, ὁ. ber Muschel's be. Durpurschineckensánger, Byz. Dav.

ποχχυλευτικός, η, όν, μυπ πογχυλευτής gehörig, τέχνη, Justinian, nov. 128, 6.

κογχύλη, ή, = κόγχη, gew. bie Durpurschinecke, Palaoph. 52., Phot., Suid., Philo 1, p. 536, 19.

πογχύλιας, ου, ὁ, mit und obne λίδος, = κογχύλιατης, αογχυλιάτης, Αr. fr. 240.

πογχύλιατης, ου, ὁ, = κογχύτης, κογχυλίας, αυάρ λίδος πογχυλιάτης, χου λίας, αυάρ λίδος πογχυλιάτης, χου. Απαδ. 3, 4, 10., Philostr. p. 71.

πογχυλίδιον, τό, dim. don πογχύλιον, Suid. s. v. ἀπαλήψη.

fårbte Wolle, πογχυλίω ξιεφρασσε τὸ ους, Gal πογχύλιωίσης, ες, (είδος) δοπάμμεπατις, förmig, Strab. 1, p. 49. 50.

† πογχύλιωτός, ή, όν, (πογχύλιον, 2. 2) mit Purpur gefärbt.
πόγχυς, ό, die Wuschelschaale, Poll. 6, 94.
(wo aber viell. πόγχους zu fcp.)
πογχώσης, ες, (είδος) = πογχοειδής, Ath.
p. 86 B.

[Gertte, Poll. 1, 264.
ποδομεία, ή, (ποδομεύω) das Röften der ποδομείον, τό, Gefäß, worin Gertte größtet wird, Poll. 6, 64. 181. u. δ.; ion. ποδομήτον, Said.; von [Hesych. δυμήτον, Said.; von [Hesych.

ποδομεύς, εως, ό, ber bie Gerfte röft, ποδομεύτρια, ή, sem. zu ποδομευτής, = ποδομεύς, Poll. 1, 246., Phot. p. 176, 2. ποδομεύω, Gerfte röften: aberh. wim.

των δμολογιών, DH. 2, 89. b) gegen Jestfeitig mittheilen, βουλεύματα, Aesch. Ag. iermann gleich freundliches und berablassends 1320., Dem. p. 890, 13.: sich gegenseitig Mittheibertagen, Aristid. 1, p. 93. 193. 323. c). Gramm. a) s. v. a. das σχημα από κοι-ν. Iung machen, bb. û bereint om men, Isoor. p. 85, 40.: Imb etw. mittheisen um darüber seine voῦ (s. κοινός), Apollon. de synt. p. 128, 3. β. β) das genus commune, Apoll. p. 209, 3. β. αλι μέρι κατά με διατικοί με δι

χοινοτροφικός, ή, όν, zur gemeinschaftlis hen Ernahrung ober Erziehung gehörig, έπιτημη, Plat. Polit. p. 264 D.; u. ebenso χοιτί νοτροφική, ή, = κοινοτροφία, ib. p. 261 E. 264 B.

xοινοφάγία, ή, (φαγείν) gemeines, schlechses, verbotenes Essen, Berunreinigung dadurch, loseph. ant. 11, 8, 7.
xοινοφίλής, ες, (φελίω) gemeinschaftlich iebend, da selbe liebend, nach hermann Aesok. Kum. 940. (χοινοφελής, v.)

ποινέφοων, ον, gen. ονός, (φοήν) gleiches Binnes, gleichgefinnt, einerachtig, m. dat., Bur. 1T. 1006. ion 577.

ποινοφυής, ες, (φυή) von gleichem Uriprung, Damasc. de princ. p. 138. ποινοχφησία, ή, nach Schneiber ποινο-χφησιία, ή, der Gemeinnugen, die Gemeins nühigkeit, Occum. in acta apostol. (?)

binden, bh. im pass. vereinigen, vers by mit Imbod. etw. Gemeinschaft, ums binden, bh. im pass. vereinigt, verbuns gang haben, sich mit Imbod. Etw. ben, vermischt werden, Plat. Legg. p. 34 d. u. d. u. d. 17 το σώματι, 673 D. Timse. p. 59 B.; bh. gugesellt werden (als Laggergenossin), Eur. Andr. 38. — 2) demein machen, berunreinigen, ev. gemein machen, berunreinigen, ev. Matth. 15, 11. u. sonst NT. — II) Med. Gemeinschaft haben, in Gemeinschaft kur. Herael. 300., Plat. Legg. p. 784 K., Lud. Med. Gemeinschaft haben, in Gemeinschaft, Kur. Herael. 300., Plat. Legg. p. 784 K., Lud. d. deor. 1, 2. 10, 2. u. A.; bh. c) mit schaft sein mit Imb, τινί, Plat. Symp. p. 218 K.; umgehen, Plat. Legg. p. 720 D.; d. deor. 1, 2. 10, 2. u. A.; bh. c) mit schaft semeinschaft, Eur. Andr. 216.: Abeilnehmer ob. Genosse sein haben, in etw. dyalow ob. gleich sein, entsprechen, στολήν φοινικίδα. . κομέζων ήκιστα γυναικές κουνείν, Ken. de rep. Lac. 11, 3.; κ. μέν Soph. Ant. 535. b) theilnehmen, etw. ήγοῦμαι καὶ τοῦτο τοῖς πεπολικευμένοις. 216.: Abeilnehmer ob. Genosse sein bei etw., νωνείν, Xon. do rop. Lac. 11, 8.; π. μέν Soph. Ant. 535. b) theilnehmen, etw., συνείν, Xon. do rop. Lac. 11, 8.; π. μέν Soph. Ant. 535. b) theilnehmen, etw., προῦμαι καὶ τοῦτο τοῖς πεπολικευμένοις, gemein shaftlich haben, thun, machen bem. Dom. p. 244, 21.; Luc. do sait. 34. d) mit Indian mit Ind, m. Indian Indian machen, το τοῦς πεπολικευμένοις, Dom. p. 244, 21.; Luc. do sait. 34. d) mit Indian Indian property of Indian property of Indian property of Indian property of Indian property. Plat. Legg. p. 844 C.; m. ξυνόο-128, 42.; τινί τινος, Κυτ. Andr. 933.; m. conserve, Plat. Crito p. 49 D. — 2) gum aco. τὸν στόλον, Thuo. 8, 8.; τὰς ἡδονάς, Indian Indian property. Plat. Crito p. 49 D. — 2) gum aco. τὸν στόλον, Thuo. 8, 8.; τὰς ἡδονάς, Indian Indian property. Plat. Crito p. 49 D. — 2) gum aco. τὸν στόλον, Thuo. 8, 8.; τὰς ἡδονάς, Indian property. Plat. Crito p. 49 D. — 2) gum aco. τὸν στόλον, Thuo. 8, 8.; τὰς ἡδονάς, Indian property. Plat. Crito p. 49 D. — 2) gum aco. τὸν στόλον, Thuo. 8, 8.; τὰς ἡδονάς, Indian property. Plat. Crito p. 49 D. — 2) gum aco. τὸν στόλον, Thuo. 8, 8.; τὰς ἡδονάς, Indian property. Plat. Crito p. 49 D. — 2) gum aco. τὸν στόλον, Τhuo. 8, 8.; τὰς ἡδονάς, Indian property. Plat. Crito p. 49 D. — 2) gum aco. τὸν στόλον, Τhuo. 8, 8.; τὰς ἡδονάς, Indian property. Plat. Crito p. 49 D. — 2) gum aco. τὸν στόλον, Τhuo. 8, 8.; τὰς ἡδονάς, Indian property. Plat. Crito p. 49 D. — 2) gum aco. τὸν στόλον, Τhuo. 8, 8.; τὰς ἡδονάς, Indian property. Plat. Crito p. 49 D. — 2) gum aco. τὸν στόλον, Τhuo. 8, 8.; τὰς ἡδονάς, Indian property. Plat. Crito p. 49 D. — 2) gum aco. τὸν στόλον, Τhuo. 8, 8.; τὰς ἡδονάς, Indian property. Plat. Crito p. 49 D. — 2) gum aco. τὸν στόλον, Τhuo. 8, 8.; τὰς ἡδονάς, Indian property. Plat. Crito p. 49 D. — 2) gum aco. τὸν στόλον για το τοίς φικόν για το τοίς φικόν για το τοίς φικόν για το τοίς φικόν για το τοίς φικόν για το τοίς φικόν για το τοίς φικόν για το τοίς φικόν για το τοίς φικόν για το τοίς φικόν για το τοίς φικόν για το το

Teir. p. 60.
ποινότοπος, ον, (τίπτω) von gemeinschafts icher Geburt, von gemeinschaftsichen Eitern, der Eedurt, von gemeinschaftlichen Eitern, der Eedurt, von gemeinschaftlichen Eitern, der Ernährung ob. Erziehung; oppos. μονοιγομία. Φαν.
ποινοιγοφικός, ή, όν, zur gemeinschaftlichen Nem. 3, 12.
ποινοιγοφικός, ή, όν, zur gemeinschaftlischen Ernährung ober Erziehung gehörig, έπιμον το die Gemeinschaft, der Umsgang; von sieischlicher, ehelicher Gemeinschaft, den Ernährung ober Erziehung gehörig, έπιμον μαναμμάντας το die Gemeinschaft, der Umsgang; von sieischlicher, ehelicher Gemeinschaft, den Ernährung ober Erziehung gehörig, έπιμον μαναμμάντας το dim. von κοίνομας, das συναμμάντας το dim. von κοίνομας, das συναμμάντας το dim. von κοίνομας, das

Plut. Mot. p. 398 A.

ποινωματιον, τό, dim. von ποίνωμα, das Berbindende, bes. ein eisernes Band, wie ξφηλις, Philo in Math. v. p. 64.

ποινών, ονος, ό, nur im nom. und acc.
plur., = ποινωνός, der Abeilnehmer, Gesellschafe
ter, Gesährte, Genoß, seines Gleichen, Xen.
Cyr. 7, 3, 35. 8, 1, 16. 36. 40. s. Bald. s.
Theocr. Adon. p. 227 A. Das. dor. ποινών,
Pind. Pyth. 3, 28. nach Bodth 3 vgl. bens. aun.
crit. p. 456. crit. p. 456.

ποινωνέω, f. ήσω, pf. πεποινώνηπα, Plat. Legg. p. 685 A. u. b.; pf. πεποινώνημα, (id.) ep. 7, p. 801 B. (ποινωνός) et mas geo mein (φα ftid haben ob. thun, Antheil haben ob. nehmen an etwas, theilhaftig fein, ruyos, mit Einem, ruy, Aesch. Sept. 1024. Choeph. 164., Soph. Tr. 543., Thuc. 5, 79., Plat. Legg. p. 844 B. u. font b. bef. in Profe: 

Roes. oec. Hippoct. s. v. Dad.

\*\*\*λοιλιαχός, ή, όν, am Magen, an der Berbauung leidend, Gal. 6, p. 525, 17. u. a.
Medic. — Adv. - χως, Achm. onir. p. 19, 23.

\*\*χοιλιαλγέω, (ἀλγέω) Leidschmerz haden, Gal.
14, p. 467, 14.

\*\*χοιλιαλγέω, τό, dim. don κοιλία, Strad. 14, p. 675., RM. p. 534, 23.

\*\*χοιλιαδιαμών, σό, dim. don κοιλία, Strad. 14, κοιλιοδαίμων, σνος, ό und ή, (δαίμων)
ber seinen Bauch zu seinem Gott macht, Exelseinen Bauch zu se zoiliodoulog, or, (doulog) Anecht, Stlav frines Bauches ob. Magens, Ioann. Clim. p. 202. u. a. Spat. . ποιλιολάτοης, ου, ό, (λάτοης, λατοεύω)

b. borterg., Pallad. v. Chrys. p. 116.
ποιλιολύσία, η, (λύω) bie teibesoffnung, ber Durchfall, Cic. ad Att. 10, 13., BA. p. 323, 28. zoeleolurew, ben Leib offnen, Ertlar. von 20140λυτεω, orn tett officin, Artiat, von βδέλεσθαι, = βδείν, Hesych.
ποιλιολύτικός, ή, όν, Leibesöffnung maschend, Durchfall verursachend, Geop. 10, 51.
ποιλιομανία, ή, (μανία) Freigier, Schlemsmetti, Nili ep. p. 202, 7. u. a. Spát.
ποιλιοποίλης, ου, ό, (ποιλεω) bet Magen od. Magenwurst Bertausende, Ar. Eq. 200. woeltoστροφία, ή, (στρέψω) Bauchgrimmen, Seibschneiben, Schol. Nic. Al. 596. κοιλιούχιον, τό, (έχω) bie Gelbtifte, Theo-phr. Char. 18 (20.), 1. 3 w. κοιλιοφορέω, f. ήσω, (φέρω) tradytig, schooper sein, uterum serre, Epiphan. 2, noillowos, ô, (xoilos) ein vorn hobles ob. ausgehöhltes Messer jum hieurglichen Gebrauch, Chirurg. vett. p. 94, 108., Cels. 8, 3., Gal. 10, p. 150. (wo salsh nextloxos); auch êxxonesis xoilos u. xoilioxosis, Paul. Aeg. p. 211, 53. (το πυπλισκωτός, υ.) ποιλισχωτός, όν, f. b. verbg. ποιλιώδης, ες, (κοιλία, είδος) baudjartig, baudjig, hohl, ὑποδωχή, Arist. de part. an. 4, 5. zoillwois, ews, n, f. 26. f. zollwois. ποιλογάστωρ, ορος, ό, ή, (κοίλος, γαστής) boblbauchig: bab. hungrig, λύκοι, Aesch. Sept. 1026.: πύπλος, von der Bolbung des

Sonj. (xollómiczor, v.)

2, 223. — 2) uvppt nach Innen vertieft (opp. xvgrös, auswärts gebogen); xoln xelo, die hohle Hand (von Einem, der etwas zu erz balten wänscht), Anth. 12, 212; iorior, hohe les d. i. aufgeschweiltes Segel, Polt. 1, 107. u. bgl. A. Insbes. a) von Gegenden, Dertern u. bgl. s. v. a. von Bergen eingeschlose sen, in Thätern ob. Gründen liegend, übhpt tief liegend. fen, in Thatern ob. Gründen liegend, übhpt tief liegend, Aaxedaluw, Od. 4, 1. das. Richais Acyos, Soph. OC. 379. 1389. fr. 230 D.; in geogr. Ramen, xollη Hls., Sictier 2, S. 32.; xollη Συρία, ib. S. 536.; x. λιμήν, ein von höhen eingeschlossener, gegen Starme gebecter Hafen, Od. 10, 92; x. τόποι, tiefe Gegenden, Thater, Gründe, Theophr. HP. 4, 14, 12; x. τ. και υλώσεις, Pol. 3, 8, 10., Jac. 3. Ael. HA. 9, 56.: auch von Klippenreichen Ufergegenden, τὰ κοίλα τῆς Εξβοίας, Sext. Emp. c. Math. 5, 92. b) von eblen Metallen, x. χρυσός, άργυχος, bohl kippenreigen uirigen.

golag, Sext. Emp. c. Math. 5, 92- b) von eblen Metallen, x. zovas, ägyvos, bohl gearbeitetes, b. i. zu Gefäßen verarbeitetes Gold, Silber, Golder, Solder, Silbergefchire, Arist. Oec. 2, 34., Theopomp. b. Longin. 43, 2. Luc. Gall. 24. Nav. 20. c) vom Neere, hohl gehend, hoch gehend, in Bewegung befindlich, gleichs. angeschwollen. Jalaava. Pol. 60. 6.. Polyaen. 3, 11, 14.; äls, Apoll. befindlich, gleichf. angeschwollen, θάλασσα, Pol. 1, 60, 6., Polyaen. 3, 11, 14.; α̃λς, Apoll. Rh. 2, 595. vgl. Wernick z. Tryph. p. 222.; bh. auch auf Kidsse angewandt, angeschwollen, Thuc. 7, 84.; κ. ποταμός καλ δύσβατος, Pol. 22, 20, 4., Socrat. 5. Ath. p. 388 A. u. Χ.: auch ein Flus mit bohen Usern, ber das Bett nicht aussäut, Ael. HA. 15, 27. dan die Mittel der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Martin der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Spitte der Martin der Spitte der Martin der Spitte der Spit part. dos writ night ausquut, Ael. IIA. 15, 27.
bas. Sac. d) κ. ὑποδήματα, Ctiesein die die
an die Mitte der Bade gebn, Ael. HA. 6, 23.
γαστής)
Pon. 7, 84. — 3) auf die Stimme üdte. hoh i,
Aesch. φθέγγεσθαι κοίλον .. καὶ βαρύ. (Luc.)
dung des Nero 6. Philostr. p. 128. — Als Subft. τδ fliehn, ausreiffen, Henych. c) xeigos, bie

1p. Rh. 3, 1., (Luc.) Tragod. 174. (aus cod. ar.) - der Derrscher, Gebieter im Kriege, Insurer, Besehlshaber, II. δ.; mit ήγεμων erb., II. 2, 487.; κοίρανε λαων, II. 7, 234. bet. δ.ς. Eur. II. δ. 1591. b) Beherrscher, rechts as fich zur Kuhe Eegen, Schlafens test. δ. Eur. II. 2591. b) Beherrscher, rechts as find Nem. 3, 62., Aesch. Ag. 535.; δ τήσ- le τής γής κ., Soph. OC. 1287. 1756. (wo le τής γής κ., Soph. OC. 1287. 1756. (wo le πάκεξ verb.), Eur. δ. (b. Pind., Aesch. Soph. nur an ben a. St.) c) überb. Derr. Derherr, Gebieter, Od. 18, 106. d) Meister in irgend einer Sache, κ. ύμνων, von Domer, Anth. 7, 213, 7.; άhnl. πασης κοίρανος παν- μου δε βιξιές, εαδε, μυστικαί κ., Plutin irgend einer Sache, κ. ύμνων, von Domer, Anth. 7, 213, 7.; άhnl. πασης κοίρανος παν- μου δε βιξιές, εαδε, μυστικαί κ., Plutin irgend einer Sache, λ. 31, 2.; κ. διοδος, το καπέτεση, ib. 7, 31, 2.; κ. διοδος, το καπέτεση, ib. 7, 31, 2.; κ. διοδος, το καπέτεση με βιξιές, βιλ. πάσης κοίρανος παν- μου δε βιξιές θα δε μυστικαί κ., Plut. βιξιές, Christod. ecphr. 266.: spáter auch εκτιδιόν, τά, dim. von κοιτές, Schol. Luc. Le ξιξιές, εξιξιές διοδος ή, dim. von κοιτές, Schol. Luc. Εεξιξιές, εξιξιές διοδος ή, dim. von κοιτές, κιδιές κοιτές, εδος, ή, dim. von κοιτές, κιβεθνεη

χοιτάριον, τό, dim. v. χοίτη, Schol. Od. 14, 50. u. a. Spåt. [Levit. 20, 15. χοιτάσία, ή, (χοιτάζομαι) ber Beischlaf, χοίτασμα, τό, (χοιτάζω) = χοίτη, Const. Man. chr. 5843.

χοιταστέος, α, ον, adi. verb. v. κοιτάζω, gu Bett, gum Echlafen gu bringen, Are. venat. 9. ποιτασιής, o, ber bie Lager auffpurt ob.

ποιτασιής, ό, ber die Lager auffpürt ob. untersucht, Demetr. hieracos. p. 163.
ποίτη, ή, 1) das Lager, Bett, die Ecklafs ftelle, Rubestatte übbpt, Od. 19, 341.; πετοίνη, Soph. Phil. 160.; ξυρεσθε ποιτών, (Eur.) Rhes. 532.; ξοριψεν αὐτήν ξς ποίτην πάλιν, id. Alc. 188.; μαλαπή, Χεπ. Μεπ. 2, 3, 16.; σκληρά, Plat. Legg. p. 942 D. u. X.: poet. übtr. εὐτε πόντος ἐν μεσημβυναϊς κ. εὐδοι, Aesch. Ag. 552.: auch bas Lager eines Thieres, wie κοιταίον, von Bögeln, Eur. Ion 155.: auch Flußbette, Procop. aedif. 5, 5.. Basilic. δ.: auf ben Mauern u. Wals 5, 5., Basilic. d.: auf ben Mauern u. Bale len bie Posten, wo nach Ablofung bie Bachen schliefen, Aeneas coni. Pol. 10. b) bef. bas faliefen, Aeneas coni. Pol. 10. b) bet. das gew. falig χωχαλια geggi. wire. brautliche od. eheliche Lager, Ehebett, χόχχαλος, δ. (κόχτος) Kern des στοόβιλος, έν κοίτη πατρός, Soph. El. 264. Trach. 917.; dirbetbaum, nux pinea, Pinientern, Hippocr. im plur. id. Trach. 918. El. 187.: db. bildl. p. 401, 46. 402, 37., Ath. p. 57 B. 126 A., f. Beischlaf, χοίτας έρος, Eur. Med. 151.; Gal. 5, p. 106, 10 Basil. [249 Matth. γυμφίδιοι κοίται, id. Alc. 149. u. sonft b.] χοχχάριον, εό, dim. υ. χόχχος, Rus. p.

Anth. 7, 213, 7.; άhnl. πάσης χοίρανος παννισίος, pon Anatreon, ib. 7, 31, 2.; κ. τοιδίης, Christod. ecphr. 266.: spater auch gestiger, Gigenthamer, f.: s. bef. Ebert diss. Sicul. p. 46 sqq. (von κύρος, wie κοινός von ξυνός, verw. mit κάρα, κάρανος u. mit τύραννος.)
ξυνός, θτιν. mit κάρα, κάρανος u. mit τύραννος.)
κοίζς, ό, s. κοίζ.
Κοισύρουμαι, sich vornehm und appig wie Roisva (Peisstratos Gatth), Megatles und Ramachos Mutter) gebehrben, Schol. Ar. Nud. 46.; Hesych. s. v. κεκοισυρωμένη.
κοιτάζω, sut. άσω, dor. αξώ, u. κοιτάω, Byz. (κοίτη) ins Lager legen, ins Bett bringgen, Hesych. — Med. sich lagern, sich ligend, sich schole, im Bette liegend, schole, sold specific im Bette liegend, schole, in bet Stab Rachquartier machen, γίγνεται εν τῦ χώρα, εν τῷ πόλει, auf bem Lagert, im Bette liegend, schole, sold specific im Bette liegend, schole, sold specific im Bette liegend, schole, in bet Stab Rachquartier machen, Polyb. b. Suid. — 2) τὸ κοιταίον, α) ποι κοιτάς ξοχεται, et commt que Edschemen, schole, schole, schole, be schole, be schole, s

2017 yalus, standam: Gan. 20m vorherg., 2017 yalus, 50 m. vom vorherg., Bphraem. 3, p. 256 K. Asseman.
κοιτωνιάρχης, ου, ό, (ἄρχω) ber Auffeher des Schlafzimmers, Rammerherr, Tzetz. hist.

6, 486.

6, 486.
ποιτώνιον, τό, dim. υση ποιτών, Schol. Ar. Lys. 150. u. a. & påt.
ποιτωνίσκος, ό, dim. υση ποιτών, Artemid. 4, 46., Schol. Leid. II. 6, 317., Byz.
ποιτωνίτης, ου, ό, ber Kammerbiener, Epict. diss. 1, 30, 7., Gal. 8, p. 837.. υσ
ποιτωνητής gefcher., Byz.; fther παταποιμιστής.
ποιτωνοφύλαξ, άπος, ό, (φύλαξ) Φůter, Βαλαμήπολος.
Υπλαμήπολος. θαλαμήπολος.

κοιζω, schlechtere Schreib. f. πύφι, Ath. p. 66 F., BM. p. 524, 18., Aristid. 1, p. 279, 18. κοχαίζω, nach Frissche z. Ar. Thesm. 1059. gemeine ob. unatt. F. f. καχάζω. κοχαίλια, ων, τά, eine Art Lanbschnecken mit Schaelen, Arist. HA. 4, 4. z. A.; wo

gem. faifch zwzalen gefchr. wird.

gen, schlasen lassen, Dosiad. 5. Ath. p. 143 C.: αυτό ματ Gradestuhe bringen, Soph. Ai. 819., Eur. Hipp. 1387.; 56, tobten, Eur. Heo. 473.: idd, oppos. ποινωφελης, Nioet. ann. p. 380 D. κοινοβουλευτικίς, ή, όν, (βουλεύομαι) με im med. ποίμισαι μ' ές Μιδα, Kur. Tr. 589.: hh. ûbtr. a usló schen, Poll. 7, 178., Suid. h) ûbtr. a usló schen, Poll. 7, 178., Suid. h) ûbtr. a) besanstigen, beschilder, Poll. 7, 178., Suid. h) ûbtr. a) besanstigen, róv δυμών, Plat. Legg. ποινοβουλέφ, gemeinschaftlich berathschlagen, χεοι. de rep. Laoed. 13, 1.; von ποινοβούλης, ου, δ, (βουλή) ber gemeinsen κατροφούλης, την στασίν, Dr. 9, 38.: σεινών αημα πνευ-μάτων .. έχοιμισε πόντον, gewaltiger ξύfte Beben lassen (durch ihr Aushören) das Arer sich beruhigen, Soph. Ai. 659. bes. Eob. u. Bund. β) bezähmen, einschränken, μεγαληγοφίαν, Kur. Phoen. 185.: ταν όφ-γάν, Luc. Jup. Tr. 1. γ) b. Gramm. in atuirtes B. in ein barptonirtes permanbeln, Schol. Il. 8, 334., Arcad. p. 140, 9. S. Sottil. Algenti. S. 373. — Das xozulion sonft auch im homer gelesen worden sein muß, et-hellt aus Kust. Od. 3, 397. s. übrig. Spign. g. U. 12, 281. Dav.

xolμισις, ή, bas Ginfchlafern, gur Ruhe Bringen, BA. p. 756.

κοιμισμός, ό, = b. vorherg., BA. p. 756.: ber Schlaf, Epiphan. 2, p. 89 A.

20ιμισιής, ου, ό, ber in ben Schlaf ober gur Stube Bringenbe, λύχνος, Anth. 12, 50.

gur Ruhe Bringende, λυχνος, Anii. 1., 30.

ποιμιστικός, ή, όν, (κοιμιστής) einschlaftern, Schol. g. II. 3, 382.

ποιμός, ό, erbicht. B. um ποιμάω αδχιε.

letten, KM. p. 523, 22.

ποινάν, ανος, ό, doe. f. ποινών, ποινωνός,

Pind. Pyth. 3, 28. vgl. ξυνάν.

ποινάνεω, dor. f. ποινωνέω, Thue. 5, 79.

ποινάω, = ποινόω, όδον γυπτί, einen

Beg ber Racht anvertrauen, bie Racht zur

Bitwisserin des Beges machen, Pind. Pyth.

4. 115.

2, 113.

ποινείον und κοινίον, Herych., τό, (κοινός) eigentl. gemeinsamer Ort; bb. Birthshaus, Ourenhaus, Arcad. p. 121, 5., Phot., Suid. ποινεών, ώνος, ός = κοινωνός, sept zw. s. Detm. z. Eur. HF. 340.

ποινή, adderdial. gebr. dat. sem. dan κοινούς, w. s.

ποινηλογέομαι, = ποινολογέομαι, . [.

vorriduos, o, wie von xoerico, Bermifchung verschiedner Munbarten im Sprechen ob. Schrei-

berichtener weindarten im Spreigen od. Signetiben, Quintil. 8, 3, 59. [64, 39. (?). ποινέτης, ου, ό, ber Mittheller, Kust. p. ποινοβίακός, ή, όν, (κοινόβιος) jum gemeinsamen od. Alosterleben gehörig, δόφυβοι, Io. Clim. p. 384, 32. u. a. KS. u. Byz. ποινοβίαρχης, ου, ό, (ἄρχω) Klosterdors Schor Abt. Priore Reg.

δ π. der Monch, KS., Byπ.
ποινοβίασχης, ου, ό, (άσχω) Klostervors
scheer, Abi, Prior, Byz.
ποινοβίασχία, ή, Amt des ποινοβιάσχης,
Kust. op. p. 227, 30.
ποινόβίος, ον, (βίος) mit Andern in Ges
meinschaft od. zusammen lebend, lambl. v.
Pyth. p. 66.; προσφιλείς και ποινοβίους,
Ptolom. tetrad. p. 119, 24: dad. το ποινοβίους,
gemeinschaftliches Leben, so det christ.
Beit, Aloster, coanobium, KS. Dav.
† κοινοβίοτης, ητος, ή, das Leben in Ges
meinschaft mit Andern.

ποινοβούλης, ου, δ. (βουλή) ber gemeinsem Rathschlagende, Rathsberr, Hesych. Dan.

xorvosoulla, 7, gemeinschaftliche Rathsverssammlung und Berathung, 2 Ueberlegung, Cyrill. Al. in Ioann. 10, 18. u. sonst, Schol. Il. 22, 268.

κοινοβούλιον, τό, bie Gemeinberathung, berathenbe Berfammlung, zaraygageer, Polyh. 28, 16, 1.; συνάγειν, Strab. 8, p. 385., Eckhel d. n. 3, p. 73; gemeinsame Uebectogung, Schol. Lips. 3. Il. 7, 116., App. b. c. 1, 51.

ποινόβουλος, ον, (βουλή) gemeinfam be rathend, Erklär. von σύμβουλος, Schol. Ar. Thesm. 928. (wo πενόβ. falfc.)

ποινοβωμία, η, (βωμος) bie Gemeinschaft-lichteit bes Altars, b. i. gemeinsame Berehrung mehrerer Gottheiten auf Einem Altar, Aesch.

megerret vollgetten uas Cinetis account Suppl. 219. vgl. αγώνιος 2).

zorvoyaμια, ων, τά, (γώμος) gemeinschaft liche Che, gemeinschaftliches, außereheliches Bei wohnen ber Ranner u. Weiber, Ath. p. 555 D. ποινογαμία, ή, (γαμέω) = b. porberg., Tatian. adv. Graec. p. 246 A. Benedict. u.a. KS.

xoloveryis, &s, (yévos) not gemeinschaft, ich dich ober mit Andern erzeugend, †. — 2) pass, aus der Gemeinschaft zweier verschiedener Sattungen entsprungen ob. erzeugt, opp. kolovewis, Plat. Polit. p. 265 K.

norvoyorla, &, (yoroc) bie gemeinschaftliche Beugung zweier verschiebner Gattungen, wie bes Pferbes und bes Efels, opp. idioyorlar, Plat. Polit. p. 265 K.

Polit. p. 265 K.
ποινογραφέω, (γράφω) auf die gemeine, gewöhnl. Art ichreiben, Bust. p. 1553, 28.
ποινοσημεί, f. d. folg.
ποινοσημεί, f. d. folg.
ποινοσημείν, τό, (δημος) — τè ποινόν, τὸ σημόσιον, Hesych., Zonar. u. a. Gramm.; d. Suid. als Bariante ποινοσημείον, worams ein Abderd. ποινοσημεί gemacht worden; was Bernhardy getilgt hat.
[1, p. 678, 1.
ποινόσημος, ον, (δημος) diffentiod. Philo ποινοσίκαιον, τὸ, allgemeines diffentiches Bericht, in welchem die Streitigkiten verschiedenter Staaten nach einem gemeinsamen Rechte bener Staaten nach einem gemeinsamen Rechte entschieben werben, Polyb. 23, 15, 4., Blaser.

2, p. 413, 58.; bon norvodinos, or, (diny) gemeinschaftliches Recht geniessend, orac. b. Phlogont. op. p. 144. xοινοιογέω, gemeinschaftlich thatig fein, ar-beiten, Melet. in Cram. an. 3, p. 36, 6.

104, 6.; pon

xοινοεργής, ές, = b. folg., Molet in Cram. an. 3, p. 104, 29. χοινοεργός, όν, (ΕΡΓΩ) gemeinschaftlich thatig, gemeinsam arbeitenb, Simpila. 4. Rpict.

zorvoduläxew, (Julanos) einen gemeinschafte lichen Beutel, d. i. eine gemeinschaftliche Kaffe haben, Ar. in BA. p. 47, 7.

κολαβοευομάι, της απί και τι καιμτιταις ungen, κολαβοευομένη, κώλος άλλομένη, Hesych. κολαβοιζω, (κόλαβοος) = bem vortg., durch σχιριάν erkl. von Hesych. — 2) verachten, berspotten, Suid. aus Iob. 5, 4. κολαβοισμός, ό, nach Poll. 4, 100. ein Khratischer u. Kartischer Waffentang. Bei Ath.

p. 629 D. fteht καλαβρισμός.

πόλαβρος, δ, eine muthwissige Gesangsart,

Ath. p. 164 E. 697 C. — 2) ein Ferkel, Suid. ε. ν. πολαβρισθείη.

χολάζω, f. χολάσω (Xen. de rpbl. Ath. 1, 9., Lucian. Tim. 4.), bet ben Att. χολάσομαι (χολώμαι, Ar. Eq. 456., hier eines Bortspiels wegen, Vesp. 244., f. Buttm. Gr. 1, S. 403.), (verw. m. χολούω) verftůmmeln, ver-(verm. m. κολουω) ver frummetn, verlegen, Schaben zusügen, λέων σκόλοπι
περιπαφελς και κολαζόμενος, Ael. ΗΑ. 7,
48.; δτι κολασθήσεται άλγουντα, daß sie das
burch leiden werden, id. 3, 24.: beschneiben,
berkürzen, stugen, σένδοα, Theophr.
ΗΡ. 2, 7, 6. CP. 1, 17, 9. u. sonst; bb. b)
hemmen, hinbern, Einhalt thun, zurachen sten, handigen, in Schraußen råchalten, bånbigen, in Schranten halten, τὸ ἀνοιδαῖον, Poll. 4, 180.; τὸ πάθος, Plut. Artax. 23.; τὸ πλεονάζον, Plut. Mor. p. 663 R. c) übertr., κεκολασμένος όήτως, = διεσμιλευμένος, ήπριβω-μένος, Poll. 6, 149.; τοχύς πεπολασμένη ές όυθμούς, Philostr. v. Soph. p. 505. μ. Ε.; δίαιτα πεπολασμένη, Lucian. Hermot. 86., Plut. Lyc. 22. — 2) einen Berweis geμένος δήτως, = διεσμιλευμένος, ήπριβωμένος, Poll. 6, 149.; Ισχύς πεκολασμένη ές δυθμούς, Philostr. v. Soph. p. 505. s. E.; διατα πεκολασμένη, Lucian. Hermot. 86., Plut. Lyc. 22. — 2) είnen Betweiß geben, § û tig en, ftrafen, &ς πολάζω τον διατα πεκολασμένη. Lucian. Hermot. 86., πλη διατα σεριασμένη εκτας, Ar. Nub. 7.; γαλεπωτέρως έν ταῖς κόιποιντά σε, Ευτ. Baoch. 1323.; τους ολπωτάς πολάζεσθαι, Thuc. 8, 40.; λόγοις, 50. Βετθτέμιας νολάζεσθαι, Thuc. 8, 40.; λόγοις, 50. Βετθτέμιας νολάζεσθαι, του θε ταῖς μεγίσταις τιμωρίας κόιδωσε, Ιδοστ. β. 1339. μ. Χ.: θανατο τους και σεριασμένος, μη δια τι δίλο, πρεπους, Ευτ. Hell. 1189., App. Pan. 15. Civ. 2, 90.; τον δε ταῖς μεγίσταις τιμωρίας κόιδωσε, Ιδοστ. β. 13 Α.; πληγαῖς, Plat. Legg. p. 784 C.: m. δορρ. accus. και τά σεμν επιασμένος λέγε τὰ σεμνὰ έπη, Soph. Ai. 1087. ([. Bunber's Reşenf. δεδ δ. Δ]. δ. 8.4.) — Med. in alt. Botg, νῦν ἐπείναι τοὐξύδυ. Με δρείξε.) ([. Bunber's Reşenf. δεδ δ. Δ]. δ. 8.4.) — Med. in alt. Botg, νῦν ἐπείναι τοὐξύδυ. Μαι. Διατά μεγίσται τιμωρίας τοῦ ποιοῦντος ενεκά εστιν, ή δε τιμωρία τοῦ ποιοῦντος ενεκά εστιν, ή δε τιμωρία τοῦ ποιοῦντος, ενα ἀποπλημέν γας κόλασις τοῦ παίσχοντος ενεκά εστιν, το ήπαρ, Lucian. de sacrif. 6., Anth. μεν γας κόλασις τοῦ ποιοῦντος, ενα ἀποπλημέν γας κόλασις τοῦ ποιοῦντος, ενα ἀποπλημέν γας κόλασις τοῦ ποιοῦντος, ενα ἀποπλημέν γας κόλασις τοῦ ποιοῦντος, ενα ἀποπλημέν γας κόλασις τοῦ ποιοῦντος, ενα ἀποπλημέν γας κόλασις τοῦ ποιοῦντος, ενα ἀποπλημέν γας κόλασις τοῦ ποιοῦντος, ενα ἀποπλημέν γας κόλασις τοῦ ποιοῦντος, ενα ἀποπλημέν γας κόλασις τοῦ ποιοῦντος, ενα ἀποπλημέν γας κόλασις τοῦ ποιοῦντος ενεκά εστιν, το ήπαρ, Lucian. de sacrif. 6., Anth. μεν γας κόλασις τοῦ ποιοῦντος ενεκά εστιν, το ήπαρ, Lucian. de sacrif. 6., Απιλ. βοβ. b) αυ επεί εξείη, είπας τα επιασμένον, το ήπαρ με ετδιασμέν του το διασμέν επιασμέν hin. p. 76, 42., Ath. p. 252 F. (In ben Phisper, findet sich biew. die f. F. πολαπία.) πολάπευμα, το. Wort ob. Dandlung um gu schmeicheln, die Schmeichelei, Xen. Oec. 13, 12., Plut. Demotr. 17.

πολάκευτέος, α, ον, adi. verb. von κολα-κεύω, bem man (chmeicheln muß, Luc. de merc. cond. 38. Demosth. enc. 31.

merc. cona. 35. Demosth. enc. 31.

† κολάκευτικός, οῦ, ὁ, = κόλαξ. — Đαν.

κολάκευτικός, ἡ, όν, μυπ Echmetcher ob.

gum Schmeicheln gebörig, ihm eigen, schmeichelerisch, Lucian. Necyom. 14. u. δ.; σοφιστής, Poll. 4, 48.: ἡ κολακευτική (εσ. τέχνη),

Plat. Gorg. p. 464 C. — Adv. -τικώς, Poll.

4, 51., Charit. 8, 4.

κολάκεύω. f. εύσω. (κόλαξ) schmeichelm.

4, 51., Charit. 8, 4.

πολάπεινω, f. εύσω, (κόλαξ) schmeicheln, burch Schmeichelei einnehmen, sthuschen, Antiphanes b. Ath. p. 258 D., Plat. u. X.: mit acc., εί τίς σε πολαπεύει, Ar. fr. 360., Xon. Holl. 5, 1, 17. u. A. — Pass. πολαπεύομαι, sich schmeichelns, sich burch Schmeichelen eins nehmen lassen, Aeschin. p. 87, 18. u. A. — 2) übertr. την πατάποση. Muson in Stoh.

| nehmen lajen, Aeschin. p. 87, 18. u. 2. — 2) uberte, την κατάποσιν, Muson, in Stob. Flor. 17, 43., Synes. p. 148 D. — Dav. κολακία, ή, ί. κολακεία. — Dav. κολάκικός, ή, όν, ichmeichlerisch, Plat. Gorg. p. 522 D. u. X.; superl., Pol. 13, 4, 5.: subst. ή κολακική (sc. τέχνη), Plat. Soph. p. 222 E. — Adv. -κως, Poll. 4, 51. ΄κολάκίς, ίδος, ή, fem. zu κολαξ, bie Schmeichlerin; = κλιμακίς, Ath. p. 256 D., Plut. Mor. p. 50 D.

gemeinen Bolle zukommend, χείρες, = ανιπτοι, κοινόν τινα ποιείσθαι έν τινη, Ind bei ein.

ev. Marc. 7, 2.; bef. vom Ausdruck, κοινόζε d.

και δημωίδεσι τοὶς ονόμασι ... συγχρώμι
νοι, Longin. 40, 2.: im NT. u. LXX. in poet. gemeinfamen Stammet, Geschicht, d. verwandt, Soph. Ant. 1. OC. 540. OT.

religiöser u. sittlicher Beziehung, wie op. ad 261. c) übtr. auf Sinnesart u. Bettaga.

Rom. 14, 14. u. d. d) die Gesammtheit einer a) umgånglich, gemein, freundlich, Braota angehend, defentlich, Staats.

Gemeins, opp. iδιος, άγαθον, Xen. Cyr.

1, 2, 2; πόλεμος (im Gegensa bessen ben der tyrann auf seine Bauft sührt), id. Hier. 2, 8:; soor. de antid. p. 494 Bekk. β) gleich ob. glich by τε ταϊε iδίαις συνόδοις και ταϊς κοιναϊ; gessinnt, in Bezug auf Reckt, β) gerecht, db. gerecht, de gemeinsten geweinsten geweinsten gemeinsten Dah. το χοινόν (u. τά χοινά), a) die Gez compar. χοινότερον, mehr im Algemian, meinde, Kommun, das Gemeindewe- Ath. p. 81 Ab. b) im gemeinen keht, sen, bes. der Staat, Hdt. 5, 109., Thuc. gewöhnlich, Longin. 15, 1., Plut. Mar. 3, 11., Xon. δ. u. fonft gew. Ausdr.: im plur. 3. u. δ.: χ. τινά ἀσπαζεαθαι, 3mb gan φ gen, bef. der Staat, Adt. 5, 109. Thuc. 3, 11., Xen. d. u. sonft gew. Ausdr.: im plur. Xen. Mem. 3, 4, 12. β) die Eesamm theit der hochstenen Exaats deamten, derer, die an der Gpies des Staats (oder irgend einer Korporazion) stehen, und densitien in differi. Angelegenheiten reprasentiren, πέμψα. ἐς Δτοάτον παρά το χοινόν των Ακαρνανων, Χen. Hell. 4, 6, 4. An. 5, 7, 17. u. X.: edenso zie. Arist. Pol. 2, 8. ἐν κοινώ ξενν im Scharts har die keinen bette stehen die keiner keiner hell. 4, 6, 4. An. 5, 7, 17. u. X.: edenso zie ange hend, deter sie des Gramm, von der Sprechmiste in keiner koll. Theocr. 1, 27. c) die Commun kolle. 4, 6, 4. An. 5, 7, 17. u. X.: edenso zie ange hend, betreffend, xuldider Sprache; im compar. xulvaten, Arist. Pol. 2, 8, ἐν κοινῷ ἔχειν, im Schape haz den, India, και ανοικά, diffent wie es weder einem Fliede der Kommun and liche, Kommun od. Staatsgelder, Ar. Plut. 560., Dem. p. 95, 8, Pol. 25, 8, 5 d) der Sund, Kittm. Staatsbergt. S. 718. — Ausserdie, die keiner Staatsberger zuschmit, Isocr. p. 728. die keiner kantsbergt. Staatssachen, x angelegenheiten, x gez schalt, der die keiner kantsbergt. Staatssachen, x angelegenheiten, x gez schalt, der die keiner kantsbergt. Best die keiner kantsberger zuschmit, keiner Staatsbarger zuschmit, keiner Staatsbarger zuschmit, keiner Staatsbarger zuschmit, keiner kantsbarger zuschmit, keiner Staatsbarger zuschwissen die keiner kantsbarger zusch die keiner kantsbarger zusch die keiner kantsbarger zusch die keiner kantsbarger zusch die keiner kantsbarger zusch die keiner kantsbarger zusch die keiner kantsbarger zusch die keiner kantsbarger zusch die keiner kantsbarger zusch die keiner kantsbarger zusch die keiner kantsbarger zusch die keiner kantsbarger zusch die keiner kantsbarger keiner kantsbarger keiner k b. Gramm. u. Knet. auser dem oden 2 as anges. Gebrauch, α) κοινή συλλαβή, anceps syll., Longin. fr. 3, 11. u. a. Gramm.; edenso κ. χρόνος, id. 3, 5. β) κ. τῷ γένει, generis communis, ΚΜ. p. 143, 32. u. δ. γ) σχημα άπὸ (έκοδ. κατὰ) κοινοῦ, nach weistem ein Wort aus dem Bortergebenden gur Ergänzung des Sinnes zu einem folgenden hinspanchaft werden muß. Ausklon. de augt. p. 127. gugebacht werden muß, Apollon. de synt. p. 127, ματα, Ulpian. 3. Dem. de cor. p. 320 Beit. 33. 183, 3. 11. fonst hauf. b. Gramm. d) πουνότης, ητος, ή, die Gemeinheit, Gemein

u. xara xoero'r abverbial gebraucht, wit edit angegeben 4 auch xoera', Soph. Ant. 542. Ai. 564. — (Rur bialektisch versch, von kurs, also von kur, own, s. Buttm. krii, 2, S. 264.) χοινοτάφιον, τό, (τάφος) gemeinschaftliche ob. dffentliches Grab, Erliar, von δημόσια μες 33. 183, 3. u. sont hauf. b. Gramm. d) κοινός τόπος, in ben liebungsreben ber Epilog, ber eine allgemeine aus der Kebe gegogene Themet. p. 208 D.; ή περί τὰ τέκνα κοινός τόπος, the line haufen, a) an etw. Theil και της, Asiat. Pol. 2, 7. ξ. Δ.; τῶν γυναικόν, - 11) van Menschen, a) an etw. Theil και της οὐσίας, ib. 2, 12.; plaral., Plat habend, A he il nehmend, f. v. a. κοι μονικός, dh. δ κ., der Aheilaehmer, der u. X. b) Allgemeinheit, DH. 4, 23.: db. do. Genosse, Soph. Al. 260., Ar. Vesp. 917.; der Rede, Unbestimmsheit, Doppelsmightil

Soph. Bl. 847.

† ποινοτροφία, ή, (τροφή) gemeinschaftliche Ernahrung ob. Erziehung; oppos. μονοτροyla. Dan.

ποινοτροφικός, ή, όν, gur gemeinschaftlis chen Ernahrung ober Erziehung gehörig, έπιστήμη, Plat. Polit. p. 264 D.; u. ebenso ποινοτροφική, ή, = κοινοτροφία, ib. p. 261 E. 264 B.

xοινοφάγία, ή, (φαγείν) gemeines, schleckstes, verbotenes Essen, Berunreinigung dadurch, Joseph. ant. 11, 8, 7.
xοινοφίλής, ές, (φιλέω) gemeinschaftlich liebend, basselbe liebend, nach hermann Aesoh. Kum. 940. (χοινοφελής, ν.)

χοινέφρων, ον, gen. ονος, (φρήν) gleiches Sinnes, gleichgefinnt, einerächtig, m. dat., Eur. IT. 1008. Ion 577.

ποινοφυής, ές, (φυή) von gleichem Ursprung, Damasc. de princ. p. 138. ποινοχρησία, ή, nach Schneider ποινο-χρησιία, ή, der Gemeinnugen, die Gemein-nügigkeit, Occum. in acta apostol. (?)

tied περί τινος, Aesch. Suppl. 364.; τὶ εξς Κατ. ΚΙ. 1048.; περί τινος, Pol. 31, 26, 6. τινα, Kur. IA. 44. a) vereinigen, verb in ben, bh. im pass. vereinigt, verb un ben, vermischt werben, Plat. Legg. p. 34 ben, sich mit Im d. 5, 11 mae. p. 59 B.; bb. gugesellt werben (als Laggenenssin), Kur. Andr. 38. — 2) gemein machen, verunteinigen, ev. Matth. 15, 11 m. sonft NT. — II) Med. Gemeinschaft haben, in Gemein d. deor. 1, 2. 10, 2. u. X.; tā σώματε, id. Plat. Pol. p. 343 D. u. b. u. X.; τὰ σώματε, id. Phaed. 67 A. 80 K.; τοινωνίων π. τινί, id. Legg. p. 881 K.: von steichschwere demeinschaft, Kur. Herael. 300., Plat. Legg. p. 784 K., Luc. de deor. 1, 2. 10, 2. u. X.; bb. c) mit steich son steichichmer ob. Genosse sein etw. aparein haben, in pass. aparein haben, in pass. aparein haben, in pass. aparein haben, in pass. aparein haben, in pass. aparein haben, in pass. aparein haben, in pass. aparein haben, in pass. aparein haben, in pass. aparein haben, in pass. aparein haben, in pass. aparein haben, in pass. aparein haben, in pass. aparein haben, in pass. aparein haben, in pass. aparein haben, in pass. aparein haben, in pass. aparein haben, in etw. aparein haben, in etw. aparein haben, in etw. aparein haben, in etw. aparein haben, in etw. aparein haben, in etw. aparein haben, in etw. aparein haben, in etw. aparein ha

swor δμολογιών, DH. 2, 89. b) gegen Ie- feitig mittheilen, βουλεύματα, Aesek. Ag. bermann gleich freundliches und berablassendes | 1320., Dem. p. 890, 13.: sich gegenseitig Mittheilen Betragen, Aristid. 1, p. 93. 193. 323. c) b. Gramm. a) s. v. a. das σχήμα ἀπό κοι- νοῦ (s. κοινός), Apollon. de synt. p. 128, 3. 9. β) bas genus commune, Apoll. p. 209, 3. d) b. Rhet. = συμπλοχή, w. s., Rut. Lup. mit Implication of the solution 7, 1, 27. d) theilnehmen la ffen, theilhaftig machen (an bem Seinigen) lsae. p. 77, 13.; θμνον δάροις καλ λύρα, Pind. Nem. 3, 12.

κοίνωμα, τό, ble Gemeinschaft, ber Umgang; von fleischlicher, ehelicher Gemeinschaft, Plut. Mot. p. 398 Å.

xοινωμάτιον, τό, dim. von xοίνωμα, das Verbindende, def. ein eisernes Band, wie έφη-λις, Philo in Math. v. p. 64.
xοινών, ωνος, ό, nur im nom. und acc. plur., = xοινωνός, der Theiningner, Gefelschafe

ter, Gefahrte, Genoß, seines Gleichen, Ken. Cyr. 7, 3, 35. 8, 1, 16. 36. 40. s. Balck. 3. Theocr. Adon. p. 227 A. Das. dor. xover, Pind. Pyth. 3, 28. pach Boch; vgl. bens. ann. crit. p. 456.

χοινωνέω, f. ήσω, pf. κεκοινώνηκα, Plat. Legg. p. 686 A. u. b.; pf. κεκοινώνημαι, (id.) ep. 7, p. 801 B. (κοινωνός) etwas ge-mein chaftlich haben ob. thun, Antheil baben ob. nehmen an etwas, theilhaftig fein, twic, mit Einem, twi, Aesch. Sept. 1024. Choeph. 164., Soph. Tr. 543., Thuc. 5, 79., Plat. Legg. p. 844 B. u. font b. bef. in Profe: nûţigkeit, Oecum. in acta apostol. (?)
 χοινόω, f. ωίσω, (χοινός) I. act. 1) ges
 meinschaftlich ob. gemeinscham machen,
 τα περί τὰς χτήσεις τοῖς συσσιτίοις, Arist.
 Pol. 2, 5. p. 30, 32 Bekk. min. bh. a)
 Xntheil nehmen lassen, mittheilen,
 τενί τε, Thue. 1, 39., Plat. Legg. p. 889 D.
 W. X. b) mitheilen, bekannt machen,
 terb (τε, Truc, 1, 39., Plat. Legg. p. 889 D.
 w. X. b) mitheilen, bekannt machen,
 terb sisen, τενί τε, Acach. Chosph. 662.
 To6., Eur. Med. 685. Thua. 2, 73. u. X. δ.;
 πινοι περί τενος, Acach. Suppl. 364.; τὶ εξς
 τινα, Bur. IA. 44. α) vereinigen, vers
 inben, bb. im pass. vereinigt, verb ung gang haben, sich mit Smb ob. etwo.

Pol. 3, 9. p. 73, 4 Bekk. min. u. X.: abbyt ποίνωσες, ή, (χοινόω) das gemein **Machen**. Berbindung, Bermischung, ψυχροῦ καὶ 3ερ- Ερίphan. 1, p. 395 A. μοῦ μετακέρασμα καὶ κοινώνημα, Piut. Mor. p. 951 B.

χοινώνησις, εως, ή, bie Gemeinschaft, bas gemeinschaftliche Haben, Besiden, παίδων, Plat. Polit. p. 310 B.

ποιγωνητέον, adi. verb. von κοινωνέω, man mus Antheil haben, theilhaftig sein ob. werben, Plat. Pol. p. 403 B. u. Spat.

ποινωνητικός, ή, όν, f. 28. f. ποινωνικός, Pol. 2, 41, 1.

xοινωνητικός, ή, όν, f. 28. f. κοινωνικός, Pol. 2, 41, 1.

κοινωνία, ή, (κοινωνίω) bie Cemeinfchaft, das gemeinschaftlich Daden, Bessen um, das Abeilnehmen, die Abeilnahme; auch Gemeinschaft, daer, die Menischen unter einander, dh. Umgang, Gesellschaft, zuerst d. Pind. Pyth. 1, 97., dann bes. in Prosa gem. Ausdr.; ή ήδονης τε καλ λύηης κοινωνία, Plat. Pol. p. 462 B.; ή τοῦ σωματος κοινωνία, Gemeinschaft mit d. R., Plat. Phaed. p. 65 A.; ή περί θεούς τε καλ άνθρωπους πρός άλληλους κ., Plat. Symp. p. 188 C.; ή πρός αλληλους κ., Plat. Symp. p. 188 C.; ή πρός αλληλα... κοινωνία, Plat. Polit. p. 283 D., Arist. Pol. 31, 1. z. X., u. sonst d.; κ. πρός τια, Plat. Symp. p. 209 C. Legg. p. 632 B. u. X.; auch κ. περί τε, id. Timae. p. 60 D. op. 3, p. 318 D.: τίς θαλάσσης βουκόλοις κ., was haben hirten mit bem Weere zu thun? Bur. IT. 254.; τίς δαλάσσης βουκόλοις κοινωνία, Betwandtschaft, Eur. Rhes. 904.: υση εξιξθιώρει Gemeinschaft, Eur. Baoch. 1277., Plat. Pol. p. 721 A.; γυναικός λαμβάνειν κοινωνίαν, Απρhis b. Ath. p. 69 C.; ή των γυναικών κ. τοῖς ἀνδράσι, Plat. Pol. p. 466 C., υgl. DH. ars τh. 2, 3.: δ. auch im plur., Plat. Pol. p. 556 C. Legg. p. 861 B. u. δ. b) im NT. u. b. KS. Χ heiln a hme (an Amberes Eciben), Etiteib, auch übpt Sate, Edo hithat, op. ad Rom. 15, 26. (an Anderes Beiben), Mitleib, auch übbpt Sate, Bohlthat, ep. ad Rom. 15, 26. Hebr. 13, 26.

ποινονικός, ή, όν, zur Gemeinschaft, Gesfellschaft geschickt ob. geneigt, gesellig, gesellschaftlich, (Plat.) Defin. p. 411 E.; άρετή, Arist. Pol. 3, 13. ξ. Χ.; διάθεσις, Pol. 2, 41, 1., Plut. δ., s. Whyttenb. ξ. Mor. p. 43 D. b) mittheilenb, gern gebenb, freigebig, Luc. Tim. 56. Pisc. 35.; Ερμής, Arist. rhet. 2, 24. ξ. Χ. — Adv. ποινονικούς. bab. ποινονικούς. 24. 3. X. — Adv. xolvwrixws, bah. xolvw-24. z. — Adv. κοινωνικως, σας. ποινωνικώς χρήσθαι τοῖς εὐτυχήμασι, Andere an feinem Glade Abeil nehmen lassen, Polyb. 18, 31, 7.: α. βιοῦν, in Gesellschaft ob. gesellig, DS. 5, 9.; α. ζήν, Plut. Mor. p. 1108 B. u. A. κοινωνοποιέω, f. ήσω, (ποιέω) = κοινωνοποιέω γίω, Gloss.

ποινωνός, ό, (κοινός) ber Theilnehmer, Genatife, Gefährte bei etw., absol. ob. m. gen., πραγμάτων, Aesch. Suppl. 339., Soph. Ai. 277., Plat. Phaedr. p. 239 C., Xen. Cyr. 7, 5, 71. u. sonft in Poesse u. Prosa gew.: του κακοῦ, active, ber bas llebel mit verursath hat, Soph. Tr. 727.; σύμβουλοι καλ κοινωνοί περί τινος, Hdn. 2, 8, 5., Plat. de Legg. p. 810 C.: m. dat., κ. δαιτί, Kur. El. 637. Thieltivisch, μητέρα κατειργάσωντο κοινωνῷ ξίφει, Kur. IT. 1173.

ποινωτέος, έα, έον, adi. verb. bon ποινόω, mitgutheilen, Themiat. p. 23.

χοινωφέλεια, ή, bie Gemeinnütigkeit, DS. 1, 51.; wo aber xoird digéleia, cod.; nach B. Dinborf xoirwoxelía zu schr., was RM. p. 462, 21.; pon

ποινωφελής, ές, (ŏφελος) gemeinnägig, Gal. 14, p. 296, 10. u. d. 3 superi. ποινωφελέστωτος, id. p. 389, 28. — Adv. ποινωφελός, lo. Chrys. in Matth. hom. 78. vol. 2, p. 420, 37. — Dav.

ποινωφελία, ή, [. ποινωφέλεια.

† ποινωφέλιμος, ον, = ποινωφελής.

sylvier water flechtarbeiten felbe, Hesych., Poll. 10, 175. Die Richtattiffer sagtes xois, Lobed & Phryn. p. 88.

Koloyéreia, ή, bit vom Kolos Ergeugte, Rolos Kochter, Leto ob. Latona, Pind. fr. 58, 4. nach Porson (καινογενής υ.), Ap. Rh. 2, 710 κοιολης, ου, ο, = ο ειρεύς, Hesych, Suid. Bgl. legodas.

ποιόομαι, = ποιάομαι, Hesych. ποίος, ποίη, ποίον, ien. f. ποίος, ποία, ποίον, Hdt. 6. [455 D. zoios, ó, Makebonisch f. ágeduós, Ath. p.

ποίος, δ, Makebonisch f. άριθμός, Ath. p. κοιράνειος, εια, ειον, (κοίρανος) dem hettn od. hettscher gehörig, πράτος, hettscher gewalt, = ποιρανία, in det dor. F. ποιρανίος, hsigh aus ποιρανήθος, Melimno 7. b. Stod. stod. nachgeseter u. anastrophirter Prapos., modemor παιαςειτετε u. απαμτορριτιετ Prapoj., πόλεμος κατα, Λυκήν κατα, 'Ιθάκην κατα, μεγαρον κατα: nachhomer. Dicht. verb. es m. gen. Τοποίο, Hes. Theog. 331., χθονός, Aesch. Pers. 214., λεόντων, Opp. Cyn. 3, 41.; m. dat. θεοίσι, Aesch. Prom. 49., Ap. Rh. 2, 998.: m. acc. χορούς, leiten, Pind. Ok. 14, 12. — pott. 38.

zoiearjos, dor. f. zoieáreios, w. f. Roigaria, ή, ion. κοιρανίη, die Derricatt. Racht, Gewalt, ανέμων, Dion. Por. 464.: νεύματι ποιρανίης, des Derrichers, Anth. Plan. 4, 358. [Ant. 931, Plan. 4, 358. [Ant. 931.]
κοιράνεδης, ου, ό, = κοιρανος, Soph.
κοιράνεδης, όν, einem Derricher, Gebier ter gehörig, ihn betreffend, Derricher, ögenalμοί, Opp. Cyn. 3, 47.; λέοντες, die königlis den köwen, die köwen, welche die Herricher unter den Ahieren find, ib. 3, 41.; den κοιράνος, δ u. ή, Orpheus b. Sohol. 2.

1p. Rh. 3, 1., (Luc.) Tragod. 174. (aus cod.) Trag. — 2) das sich ta gern, Legen, Aesch. Ag. 1473. 1499.; τειφομέναν νοσερά κοίτα, serb., Il. 2, 487.; κοίρανε λαών, Il. 7, 234. b. δ., Eur. IA. 1591. b) Beherrscher, recht haßiger Kurst, mit βασιλεύς verb., Il. 2, 204. γόρια της κοίτης, Hdt. 1, 18. 5, 20.; right κοίτην ποιείσθαι, zu Bette gehn, auct. right κοίτην ποιείσθαι, zu Bette gehn, auct. right κοίτην ποιείσθαι, zu Bette gehn, auct. right κοίτην ποιείσθαι, zu Bette gehn, auct. right κοίτην ποιείσθαι, zu Bette gehn, auct. right κοίτην ποιείσθαι, zu Bette gehn, auct. right κοίτην ποιείσθαι, zu Bette gehn, auct. right κοίτην ποιείσθαι, zu Bette gehn, auct. right κοίτην στην νίε κοίτην διείτε. right κοίτην διείτε. right κοίτην στην κοίτην ποιείσθαι. zu δρία sen. cyr. 2, 3, 1.: das Eiegen u. Schlasen, Ken. Cyr. 2, 3, 2 mit ανας verb., Ken. Cyr. 7, 5, 59. am. 15.; m. υπνος verb., Xen. Cyr. 7, 5, 59. am. 15.; m. υπνος verb., Xen. Cyr. 7, 5, 59. am. 15.; m. υπνος verb., Xen. Cyr. 7, 5, 59. am. 15.; m. υπνος verb., Xen. Cyr. 7, 5, 59. am. 15.; m. υπνος verb., Xen. Cyr. 7, 5, 59. am. 15.; m. υπνος verb., Xen. Cyr. 7, 5, 59. am. 15.; m. υπνος verb., Xen. Cyr. 7, 5, 59. am. 15.; m. υπνος verb., Xen. Cyr. 7, 5, 59. am. 15.; m. υπνος verb., Xen. Cyr. 7, 5, 59. am. 15.; m. υπνος verb., Xen. Cyr. 7, 5, 59. am. 15.; m. υπνος verb., Xen. Cyr. 7, 5, 59. am. 15.; m. υπνος verb., Xen. Cyr. 7, 5, 59. Lob. Agl. p. 1257. — In der bestern Orosa (voldos, von Xnatreon, ib. 7, 31, 2.; κ. νοινός, christod. eephr. 266.: später aud χοινίσον, τα, dim. von κοιτίς, Schol. Luc. κοινίσον, va, dim. von κοιτίς, διολος, ή, dim. νου κοιτίς, κόδος, ή, dim. νου κοιτίς, διος, ή, dim. νου κοιτίς, διολος, ή, dim. νου κοιτίς, διολος, ή, dim. νου κοιτίς, διολος, ή, dim. νου κοιτίς, διολος, ή, dim. νου κοιτίς, διολος, ή, dim. νου κοιτίς, διολος, ή, dim. νου κοιτίς, διολος, ή, dim. νου κοιτίς, διολος, ή, dim. νου κοιτίς, διολος, ή, dim. νου κοιτίς, διολος, ή, dim. νου κοιτίς, διολος, ή, dim. νου κοιτίς, διολος, ή, dim. νου κοιτίς, διολος, ή, dim. νου κο

ταιί. p. 46 εqq. (νοη χύρος, ωίε χοινός νοη ξυνός, θετω mit κάρα, χάρανος u. mit τύρανος) θετω mit κάρα, χάρανος u. mit τύρανος.) καίτς, ό, [. κοίζ. κοίψισα (Peisstrate Fath, Megaltes und Kosipra (Peisstrate Fath, Megaltes und Kosipra (Peisstrate Fath, Megaltes und Kosipra (Peisstrate Fath) megaltes und Kosipra (Peisstrate Fath) megaltes und Kosipra (Peisstrate Fath) megaltes und Kosipra (Peisstrate Fath) megaltes und Kosipra (Peisstrate Fath) megaltes und Kosipra (Peisstrate Fath) megaltes und Kosipra (Peisstrate Fath) megaltes und Kosipra (Peisstrate Fath) megaltes und Kosipra (Peisstrate) megaltes und Kosipra (Peisstrate) megaltes und Kosipra (Peisstrate) megaltes und Kosipra (Peisstrate) megaltes und Kosipra (Peisstrate) megaltes und Kosipra (Peisstrate) megaltes und Kosipra (Peisstrate) megaltes (Peisstrate) megaltes (Peisstrate) megaltes (Peisstrate) megaltes (Peisstrate) mes (Peisstrate) megaltes (Peiss

Man. chr. 5843.

χοιταστέος, α, ον, adi. verb. v. χοιτάζω, gu Bett, gum Schlafen gu bringen, Arr. venat. 9.

xorrageής, è, der die Eager aufspürt od. untersucht, Demetr. hieracos. p. 163.

xoten, ή, 1) das Eager, Bett, die Schlafsftelle, Ruhestätte übhpt, Od. 19, 341.;
πετοίνη, Soph. Phil. 160.; έγρεσθε χοιτών, (Eur.) Rhes. 532.; ξοριψεν αυτήν ξε κοίτην πάλιν, id. Alc. 188.; μαλακή, Χοπ. Mem. 2, 3, 16.; σκληρά, Plat. Legg. p. 942 D. u. Χ.: poet. übtr. εὐτε πύντος ξν μεσημουu. A.: poet. übtr. εὐτε πύνιος ἐν μεσημβοιναῖς κ. εὖσοι, Aesch. Ag. 552.: auch bas bager
eines Thieres, wie κοιταῖον, von Bögeln,
Eur. Ion 155.: auch Flußbette, Procop. aedif.
5, 5, Basilic. δ.: auf ben Mauern u. Wals
len die Posten, wo nach Abbsung die Wachen
schulesen, Aeneas coni. Pol. 10. b) bes. dat
brautliche od. ehetiche bager, Chebett,
ἐν κοίτη πατρός, Soph. Bl. 264. Trach. 917.;
im plur. id. Trach. 918. El. 187.: dh. bild.
f. Beischlas, ανίτας ἐρος, Eur. Mod. 151.;
βναμαμπολος.
γολιμήπολος.
κοῖφι, sediethete Schreid. f. κοῦφι. Ath. p.
66 F., EM. p. 524, 18., Aristid. 1, p. 279, 18.
κοκαίω, nαch Frische ε. ν.
κοκαίω, η πατρίμε ε. ν.
κοκαίω, η πατρίμε ε. ν.
κοκαίω, νων, τά, εine Irt Landschnecken
mit Schaalen, Arist. ΗΑ. 4, δ. Χ.; wo
gew. salog, δ. (κόκκος) Κετη bes στρόβιλος,
δίνελος, δ. (κόκκος) Κετη bes στρόβιλος,
δίνελομη πατρίκο.
βιεβίναι, αντιας δρος, Ευτ. Mod. 151.;
κοκαίρον, εό, dim. υ. κόκκος, Rus. p.
κοκκάρον, εό, dim. υ. κόκκος, Rus. p.

6, 486.

6, 486.
ποιτώνιον, τό, dim. bon ποιτών, Schol. Ar. Lys. 150. u. a. & på t.
ποιτώνισκος, ό, dim. bon ποιτών, Artemid. 4, 46., Schol. Leid. II. 6, 317., Byz.
ποιτωνίτης, ου, ό, ber Kammerbiener, Epict. diss. 1, 30, 7., Gal. 8, p. 837.. wo ποιτωνητής gefcht., Byz.; ftühet παταποιμιστής.
ποιτωνοφύλεξ, άπος, ό, (φύλεξ) Ohter, Wadget bes Schlafzimmers, Hesych. s. v.

ποππηρώς, ά, όν, = κόπκινος, Ερίρδα. | last los! Ar. Ran. 1384. c) εὐθλ ποπκύ, = 1, p. 437 Β.μ. (onft KS., Byz. roxxico, f. iow, (xóxxos) austernen, entsternen, Ar. b. Poll. 6, 80. xoxxivizw, scharlactroth werben ob. fein, Schol. Opp. Hal. 3, 25. 5, 272. [orneos. xοχχινίς, ίδος,  $\dot{\eta}$ , = χόχχος, Demetr. κοππίνοβαφής, ές, (βάπτω) scharlachroth gefarbt, Callin. b. Ath. p. 196 B.; ven xoxxivoβaφos, or, = b. vorherg., Schol. Pind. Ol 6, 66. zonnivosidis, &c. (eldos) ber Scharlachberre ob. bem Scharlach abnlich, Schol. Theorr. 7, 58. κοχχινοπορφυρίζω, (πορηυρίζω) scharlach purpurroth sein, Melitiniot. cod. Par. 1720. fol. 108 a. κόκκινος, η, ον, (κόκκος) scharlachroth, cormoisin, coccineus, Plut. Fab. 15., ep. ad Hebr. 9, 19.: xóxxiva, rá, Scharlachtleiter, Bpict. diss. 3, 22, 10. 4, 11, 34. xoxxlov, ró, dim. von xóxxos, die Pille, Alex. Trall. 5 n. 202 Alex. Trall. 5, p. 283. [p. 323, 31. ποππίς, ίδος, ή, her Reta, Achmes onir-ποπποποκάφής, ές, = ποππισοβαφής, [charlacted gefárbt.] Theophr. HP. 3, 7, 5. Ael. HA. 17, 38., Poll. u. X. ποπποβαφία, ή, (βάπτω) bis Schatlachfarbe, Schol. in Philostr. b. Bekk. spec. Philostr. p. 119. p. 119. κοκκοβόσ, ή, bie Rachteule, Hosych. nach Bochart; von βοάω u. bem Raturlaute bes Χήιετε. [[terer, Soph. fr. 900.
ποπποβόας, ό, όρνες, τοπ Φαμη, der Catποπποθομύστης, ου, ό, (δραύω) der Kernbeisser, ein Bogel, Heaych. ποπκολογέω, (λέγω) Beeren lefen, Dosith. gloss. b. Valck. op. 1, p. 239. ποπκονάρουν, τό, dim. v. πόπκος, ber fictionsapfen, Hieroph. not. mss. vol. 11, nóunos, i, bie Scharlacheiche, an ber bie Scharlachbeeren figen (b. Theophr. noivos), ndunos, o, ber Kern ber Baumfrüchte, 3. B. bes Granatapfels, h. Hom. Cer. 373. 412., Hdt. 4, 143. u. A. : b. Hippocr. b. f. v. a. 

nounge, of, s. nouve.

nounge, n, ein Baum, ber gum Rothfarben diente u. bessen Frucht mit Bolle umgeben ist, wahrsch. eine Art Sumach (rhus
cotinus, Linn.), Theophr. HP. 3, 16, 6. (Bgl. Sprengel hist. r. herb. p. 91. Best gen. geoκοκκυγία, ή, εία ξίξα, Alex. Trall. 9, p. κοκκύγινος, η, ον, (κοκκυγέα) purpurtoth, χρώμα, Hesych. oókulov.) ποχχυγόω, purpurcoth fárben, πεποπχυγω-μένην, πεχρισμένην χοώματο ποκπυγίνφ, Heaych. ποπαύζω, f. ύσω, (πόπαυξ) screien », cufen wie der Autut, tututen, Hes. op. 484. Richt nur vom Rufut, fonbern auch vom Dahm, traben, Ar. Bool. 31. (xexoxxvvxev) u. (nach Erahen, Ar. Kecl. 31. (πεκοππυπεν) u. (μαη Schol.) Ran. 1379., Theorr. 7, 48. 124., Diphilus in BA. p. 101, 4., Luc. Gall. 14., Alciphr. b. Bald. 8. Ammon. p. 229., 196. Arist. HA. 9, 49., Artemid. b. Ath. p. 663 k. (ἄδειν άλεπτρυόνας Ατιπάς, τὸ δὲ ποππύπενα παιμικά Σάνοματας RA. p. 24. 24. Bal. (φσειν αλεκτουονάς Αττικώς, το σε κοκχυ-ζειν κωμικοί λέγουσιν, ΒΑ. p. 21, 24. Bgl. Poll. 5, 89., Hesych. s. v. φσειν.) ποκκυμηλέα, ή, der Pflaumenbaum, Theo-phr. HP. 4, 2, 10., Dioscor. 1, 175., Araros b. Ath. p. 50 B. Bgl. Schneiber 3. Theophr. 5, p. 418—420. 13, p. 418—420.

ποππύμηλον, τό, eigentlich ber Kututsapfel (μήλον, δ πόππυγος παλέουσι, Nicand. 8. Ath. p. 49 F.), bie Pflaume, s. Ath. a. a. D. (aus Hippon. u. X.); ἄγρια, Echlehenpflaumen, id. p. 50 A. B. (Bon Einigen auch βρώβυλον gen., s. BA. p. 103, 23.)

ποππύμηλος, ἡ, ber Pflaumenbaum, Pell. 232. — Pon. 1, 232. — Dav. [baumgarten. † xoxxυμηλών, ώνος, ό, ber Kutut (nach feinem κόπχυξ, ύγος, ό, ber Kutut (nach feinem Gefchrei χόπχυ), Hea. op. 484., Lycophr. 395. (Er war ber Heilig u. faß auf ihrem Szepter, Paus. 2, 17, 4.) — 2) ein Meersisch, ber einen Ton wie ber Kutut von sich geben soll, ber Knorrhahn, Hippocr. p. 543, 39., Arist. HA. 4, 9, 3. — 3) eine frühzeitige Frigt, bie um bie Beit reift, wenn ber Kutut rust, bie um bie Beit reift, wenn ber Kutut rust, bie üm die Beit reift, wenn ber Kutut rust, best Kutute, Steiße ob. Schwanzbein, os coccygis (von ber entfernten Aehnlichteit mit bem Schnas 1, 232. — Dav. [baumgarten. τια σαιας το. Επετιπ, Επαττε, εχειρο-τόνησαν γάρ με κόκκυγές γε τρεῖς, Ar. Ach. 598. (nach bem Schol. άντι τοῦ ἄτακτοι καὶ ἀπαίδευτοι καὶ γάρ ὁ κόκκυξ ἄμουσόν τι φθέγγεται); ὁ μὲν Λέαργος κόκκυξ ἤλέθιος περιέρχεται, Plat. com. b. Ath. p. 68 C. (Auf bie St. bes Ar. bezieht fich ohnstritig

ion b, Phrynich. p. 395 Lob. — 2) die Akustel, ités, Hesych.

ποκύας, ό, der Borfahr (ὁ πράγονος, ΚΜ.
p. 524, 52.; ποκύαι, οἱ πάπποι καὶ οἱ πρόγονοι, Hesych.), Anth. 9, 312.; αἱ κοκύαι, vers. b. Suid. s. v. Geltnes B.

πολαβος, ό, s. κόλλαβος.

πολαβοςούρμαι, είνα Art Bassentang tangen, κολαβοςούρμαι, είνας αλλομένη. Hesych.

κολαβοεύομαι, eine Art Resaftentam tangen, κολαβοευομένη, κόλοις άλλομένη, Hesych, κολαβοίζω, (κόλαβοος) = bem vorgg., durch σκιριών erfl. von Hesych. — 2) verachten, berspotten, Said. aus Iob. 5, 4. κολαβοισμός, ό, nach Poll. 4, 100. ein Etzatischer u. Karischer Wassentang. Bei Ath.

p. 629 D. fteht zalasoiauóc.

χόλαβρος, δ, eine muthwillige Gefangsart, Ath. p. 164 E. 697 C. — 2) ein Fertel, Suid.

s. v. πολαβρισθείη.

s. v. πολαβοισθείη.
 χολάζω, f. πολάσω (Xen. de rpbl. Ath. 1, 9., Lucian. Tim. 4.), bei ben Att. πολάσομαι (πολώμαι, Ar. Eq. 456., hier eines Bortspiels wegen, Vesp. 244., s. Buttm. Gr. 1, S. 403.), (verw. m. πολούω) verftůmmeln, verleţen, Schaben zufügen, λέων σπόλοπι περιπαρελς παλ πολαζόμενος, Ael. ΗΑ. 7, 48.; δτι πολασθήσεται άλγούντα, baş sie bas burch leiben werben, id. 3, 24.: bes ch nei ben, vertürzen, ftuţen, δένδρα, Theophr. HD 2 7 6 CP. 2 17. 9. μ. sonfi, bb. b. burch leiben werben, id. 3, 24.: beschneiben, berkaren, ftugen, devolog, Theophr. HP. 2, 7, 6. CP. 1, 17, 9. u. sonk; bb. b) hemmen, hinbern, Einhalt thun, guradhalten, banbigen, in Schranken halten, rò ἀνοιδαΐον, Poll. 4, 180.; rò πάθος, Plut. Artax. 23.; rò πλεοναίον, Plut. Mor. p. 663 B. c) άδεττι, κεκολασμένος όγιως, = διεσμιλευμένος, ήκριβωμένος, Poll. 6, 149.; λοχὸς κεκολασμένη ές δυθμούς, Philostr. v. Soph. p. 505. 3. C.; δίαιτα κεκολασμένη, Lucian. Hermot. 86., Plut. Lyc. 22. — 2) einen Berweis geben, guchten, ftrasen, ώς κολάζω τον 

aonnuorije, ου, ὁ, (κοππύζω) ber Kråher, Artemis, Ar. Av. 673. bas. Schol. vgl. Paus. Schreier, Timon b. DL. 9, 6.

πόπκων, ωνος, ή, ber Kern bes Granats αρίειs (s. Hesych.), Hippocr. p. 606, 9., Solon b. Phrynich. p. 396 Lob. — 2) bie Mie Schmeichelei (s. cher sie Theophr. char. 2.), 1, 31, 3. [Av. 873. xολαινος, δ, ein Begel, s. Schol. 3. Ar. κολάπεία, η, (κολακεύω) bas Schmeicheln, bie Schmeicheli (s. aber sie Theophr. char. 2.), Plat. Gorg. p. 466 A.; κολαπεία τι ποιησαί τινι, aus Schm. etwas sür Imb thun, Dem. p. 127. 3. C. 3 έν κολαπεία ποιείν τι, Ath. p. 127. ξ. C., εν κολακεις ποιειν τι, Au. p. 249 A.; κολακείαν ποιείσθαι = πολακείαν κ. Au. p. 252 F. (In den Obschin. p. 76, 42., Ath. p. 252 F. (In den Obschin. p. 76, 42., Ath. p. 252 F. (In den Obschin. p. 76, 42., Ath. p. 252 F. (In den Obschin. p. 262 F. (I

[chmeicheln, bie Schmeichelei, Kon. Ooc. 13, 12., Pint. Domotr. 17.

κολάκευτος, α, ον, adl. verb. von κολακεύω, dem man schmeicheln muß, Luc. de morc. cond. 38. Domosth. enc. 31.

† κολάκευτής, οῦ, ὁ, = κόλαξ. — Dav. κολάκευτικός, ἡ, όν, εμμα Schmeicher ob. ευίως certific sum Schmeicheln gehdig, ihm eigen, schmeicheleitisch, Lucian. Nocyom. 14. u. δ.; σοφιστής, Poll. 4, 48.: ἡ κολακευτική (so. τέχνη), Plat. Gorg. p. 464 C. — Adv. -τικώς, Poll. 4, 51., Charit. 8, 4.

κολάκευα, f. εύσω, (κόλαξ) schmeicheln, dutch Schmeichelei einnehmen, sthuschen, Antiphanes b. Ath. p. 258 D., Plat. u. X.: mit acc., εί τίς σε κολακεύει, Ar. fr. 360., Xon. Hell. 5, 1, 7. u. Χ. — Pass. κολακεύωμα, sich schmeichelns, sich burch Schmeichelns, sich burch Schmeichelns, για απάποσιν, Muson. in Stob. Flor. 17, 43., Synes. p. 148 D. — Dav. κολάκικός, ἡ, όν, schmeicheleish, sudakia, ἡ, ξ. κολακεία. — Dav. κολάκικός, ἡ, όν, schmeicheleish, Plat. Gorg. p. 522 D. u. X.; superl., Pol. 13, 4, 5.: subst. ἡ κολακική (sc. τέχνη), Plat. Soph. p. 222 E. — Adv. -κώς, Poll. 4, 51.

κολάκικός, όδος, ἡ, sem. gu κόλαξ, δίε Schmeicheleish; = κλιμακίς, Ath. p. 256 D., Plut. Mor. p. 50 D.

κολάκινόμος, ὁ, (ὄνομα) ber Schmaroternamige, fom. Berbrehung von Rieonymos, Ar. Vesp. 592.

κολάξιας, άλος, ὁ, ber Schmeicheler, Schmas

namige, tom. Berbrehung von Kleonymos, Ar. Vesp. 592.

πόλαξ, άπος, ό, ber Schmeichter, Schmas τοξες, τοῦ δὲ συνηδύνοντος ὁ μὲν τοῦ ἡδὺς είναι στοχαζόμενος, μη διά τι δίλο, ἄ ξ εσται είς χρήματα παλ δσα διά χρημάτων, πόλαξ, Arist, Bth. 4, 6, vgl. 2, 7., Dem. u. fonft gew. Austr. Bei. vel vellens nie Korolien πόλοπος. Ath.

23, 195., Theophr. CP. 3, 7, 2.; ἀψινθίου, Ατοταο. p. 77 A.: ber Blumenstengel ber Has. op. 315.: εταά hτεα, Od. 20, 68. — Ατοταο. p. 77 A.: ber Blumenstengel ber Has. op. 315.: εταά hτεα, Od. 20, 68. — Ατοταο. p. 77 A.: ber Blumenstengel ber Has. op. 315.: εταά hτεα, Od. 20, 68. — Ατοταο. p. 315.: εταά hτεα, Od. 20, 68. — Ατοταο. p. 315.: εταά hτεα, Od. 20, 68. — Ατοταο. p. 315.: εταά hτεα, Od. 20, 68. — Ατοταο. p. 315.: εταά hτεα, Od. 20, 68. — Ατοταο. p. 315.: εταά hτεα, Od. 20, 68. — Ατοταο. p. 315.: εταά hτεα, Od. 20, 68. — Ατοταο. p. 315.: εταά hτεα, Od. 20, 68. — Ατοταο. p. 315.: εταά hτεα, Od. 20, 68. — Ατοταο. p. 315.: εταά hτεα, Od. 20, 68. — Ατοταο. p. 315.: εταά hτεα, Od. 30, 68. — Ναταοντός γε θάμες, πία εξηνα εία εία μα ατοταο. p. 315.: εταά hτεα, ου δαμαί εία μα εταθαί ετα ατοταί εία μα εταθαί εία μα εταθαί εία μα εταθαί πομητης, ου, ο, (χομαω) mit tangem quate, behaart, Ar. Nub. 348.; κίνης, id. Lysistr. 661. u. X.; ούδεις κομήτης, δστις ού ψη-γίζεται, Synes. p. 85.; χομήτης τὰ σχέλη, mit haarigen Schenkeln, Lucian. Baoch. 2. b) überte., τὸς κομήτης, ein bestiederter Pfeil, Soph. Tr. 564.t belaubt, bemachsen, λειμαίν. Bur Hipp. 210. bas. Balden.; δύοσος χισσῷ χομήτης, id. Bacch. 1053. — 2) δ κ. (sc. dorng), ber Haarstern, Schwanzstern, Romet, Arist. Meteor. 1, 6 sqq. de mund. 4., Plut. Caes. 69. u. Χ. Pint. Caes. 69. u. A.

πουρτικ, ιδος, ή, semin. sum vords, κεσαλή, Synes. p. 71 D.

πομίδη, ή, κομίζω) die Wartung, Befûtren, χουσόν, ale Beute, il. 2, 875.;
πομίδη, ή, κομίζω, d.; έπει οὐ πομίδι
28, 411.; der Menichen, Od.; έπει οὐ πομίδι
28, 411.; der Menichen, Od.; έπει οὐ πομίδι
28, 411.; der Menichen, Od.; έπει οὐ πομίδι
28, 411.; der Menichen, Od.; έπει οὐ πομίδι
28, 411.; der Menichen, Od.; έπει οὐ πομίδι
28, 411.; der Menichen, Od.; έπει οὐ πομίδι
28, 411.; der Menichen, Od.; έπει οὐ πομίδι
28, 411.; der Menichen, Od.; έπει οὐ πομίδι
28, 411.; der Menichen, Od.; έπει οὐ πομίδι
28, 411.; der Menichen, Od.; έπει οὐ πομίδι
28, 411.; der Menichen, Od.; έπει οὐ πομίδι
29, führen, γουσόν, αλομίδι γέπες, δροβ. OC. 1413.;
δεπει διας γία τον ξείν κας, γεπει οὐ πομίδι γε δεμας τον ξείν κας, γιαδι
29, δεπει διας γεπει να πομίδι γε δεμας τον ξείν κας, γιαδι
21, χομιζε γείν μοι παίδα τον ξείν, ώτ
21, καμιζε γείν μοι παίδα τον ξείν, ώτ
21, καμιζε γείν μοι παίδα τον ξείν, ώτ
21, καμιζε γείν μοι παίδα τον ξείν, ώτ
21, καμιζε γείν μοι παίδα τον ξείν, ώτ
21, καμιζε γείν μοι παίδα τον ξείν, ώτ
21, καμιζε γείν μοι παίδα τον ξείν, ώτ
21, καμιζε γείν μοι παίδα τον ξείν, ώτ
21, καμιζε γείν μοι παίδα τον ξείν, ώτ
21, καμιζε γείν μοι παίδα τον ξείν, ώτ
21, καμιζε γείν μοι παίδα τον ξείν, ώτ
21, καμιζε γείν μοι παίδα τον ξείν, ώτ
21, καμιζε γείν μοι παίδα τον ξείν, ώτ
21, καμιζε γείν μοι παίδα τον ξείν, ώτ
22, 11, τον ξείν και τον ξείν και τον ξείν και τον ξείν και τον ξείν και τον ξείν και τον ξείν και τον ξείν και τον ξείν και τον ξείν και τον ξείν και τον ξείν και τον ξείν και τον δείν και τον ξείν και τον ξείν και τον ξείν και τον ξείν και τον δείν και τον ξείν και τον ξείν και τον δείν και τον ξείν και τον δείν και τον ξείν και τον ξείν και τον δείν και τον δείν και τον ξείν κ Plut. Caes. 69. u. A.

πομήτις, ιδος, ή, femin. gum vorhg., κεφαλή, Synes. p. 71 D.

πομάδή, ή, (χομίζω) bie Wartung, B eforgung, Pflege, ber Pferbe, II. 8, 186.
23, 411.; ber Menichen, Od.; έπεὶ οὐ χομιδή

πολίτιου πολίτιο

Od. 14, 316.: von Sachen, ξεγα Δημήτερος, die Feldarbeit für sich beforgen, Hes. op. 391.; Δημήτερος εξερδυ άχτην μέτρος εν πομίσε σθαι έν άγγεσιν, die Beldfrucht nach km Magse in Gefäßen wohl ausbewahren, ib. 598.— 2) auf heb en, wegtragen, wegbrivgen (aus Farforge), τινά, einen Gesaltnn, damit er nicht in Feindes Hand gerathe, bl. 13, 196.; γλαίναν, den Mantel ausbedn, dw mit er nicht verloren gehe, ib. 2, 183.; τρυφάλειαν, ib. 3, 378.: übhpt davon trugen, wegführen, fortschaffen; trugen, bringen, führen, herbeidringen, führen, herbeidringen, führen, herbeidringen, führen, herbeidringen, führen, herbeidringen,

κομιστέος, α, ον, adi. verb. μα κομίζω, μα tragen, μα bringen, Plat. Pol. p. 413 D.; εἰς πλιον κομιστέον τὸ στέας, Dioscor. 2, 89.: εἰπμίαπμετα, καρπὸς οὐ κομιστέος, Aesch. Sept. 582.

πομιστή, ή, π τροφή, Hesych.
πομιστής, ήςος, ό, (κομίζω) ber Ardger, Bringer, Fahrer, πομπούς και κομιστήρας
πόρης, Eur. Hec. 222., Plut. Pericl. 12.:
υση Εφίτει, στας b. Piut. Mor. p. 246 D.

κομματιον, τό, dim. von κόμμα, das Stack den, δλίγα ξυλισάμενοι πομμάτια, Αλοίρης.

1, 1. b) εία fleiner Abschitt, ξλαττον κώλου κομμάτιον, DH. de comp. verb. 26. — 2) in der Parabase, καταβολή τις βραχέος μέλους, Poll. 4, 112., Hephaest. p. 132., Plut. Mor. p. 177 B.

Fringer , Fahrer , πομπούς καὶ κομιστήρας p. 177 B. κόρης , Eur. Hec. 222., Plut. Pericl. 12.: νου Schiffen , orac. b. Plut. Mor. p. 246 D. κομιστής , οῦ , (κομίζω) = bem νοτής . Bur. Andr. 1268. — 2) ber Beforger , Pfleger , (= ἐπιμελητής , Hesych.) , νεκρών , ber Σοδι , tenbefiatter , Eur. Suppl. 25. κομιστικός , ή , όν , εμπ ταξαση κ. Βετίαρη κ. Ευριστικός , ή , όν , εμπ ταξαση κ. Βετίαρη κ. Ευριστικός , ή , όν , εμπ ταξαση κ. Βετίαρη κ. Ευριστικός , ή , όν , εμπ ταξαση κ. Ευριστικός . Ευρι

κονάφος, ά, όν, μαά Hesyah. = εόνρα- λος, Gefdwulft, bef. harte, Benle, Hippace. ης, πίων; αυά = δραστικός, id.
πόναφος, ό, ξ. κόνναφος.
πόναφος, ά, ξ. κόνναφος.
πόναφος, έ, ξ. κόνναφος.
πονδύλωσες, εως, ή, = πονδύλωμα, Hippace. Police. Solice. Δο Βρίσε. Βρίσε pris, new; auch = dougrixos, id.

φης, πων; aug = σουστικος, 1a. πόναρος, ό, ί. κόνναρος, ό, α. κόνναρος, κόνολες, ακος, ό, α. κόνναξ, Βγκ., εία (pisiger Holod ob. Spieß, bb. b) εία Knabens (piel, = κυνθαλισμός, w. f.; bb. c) übertr. κόνδακα παίζειν, vom Beischlaf, Anth. 5, 61. bas. Sacobs; Phot. in Nomocan. 13, 28. p. 241, 1. ετιμάρητ κυντανόν κόντακα παίζειν, was Balsamon ertiart: κυντ. κόνταξ χωρίς τής πόρπης ὁ ἀκοντισμός χωρίς περόνης. ηγουν σιδηρού, από Κυίντου τινός ουιω mindelc.

nordiros, o, olvos, vinum conditum, ein mit Gewürzen angemachter Wein, Niclas 3.

mit Gewützen angemachter Wein, Riclas z. Geopon. 8, 31. — χονδίτον, τό, ein zusams mengesetes absührendes Arzneimittel, Aêt. 16, 118.; gegen Steinschmerzen, Paul. p. 170, 20. χόνδυ, νος, τό, ein Axintzesch, Podal, ber 10 Kotylen saßte, Ath. p. 478 A. u. A. diplus. χόνδυα, Alexand. b. Ath. p. 784 A. u. A. Oriental. Wort, nach Ginigen perüsch mach Andern kappadotisch, s. Poll. 6, 96. u. Ath. a. a. D.

| thiag, Knobelftoß, Ar. Vesp. 254. 1503. | anget. Stellen.
| u. U. j. έντρίβειν τινί x., Plut. Alcid. 8., Luc. | xονιάζω, = xονιάω, Geop. 13, 4, 2.
| Prom. 10. u. U. j. od. xόνδ. διδόναι, εinen | Sauftíflag geben, Plut. Mor. p. 439 D. u. U. j. pocr. p. 1212 F., der Anstrich, Amburt mit hingegen έπι od. xατά χόρρης πατάξαι, εine | Kalttánche, Kaltanstrich, Arist. de gen. al. | Raulschelle geben, δταν χονδύλοις, δταν έπι | 1, 19. p. 27, 10 Bekk. min., DS. 5, 12. 20. | xόρρης, Dem. p. 537. z. C. — 3) Geschwulst, b. u. U.: db. sur undebeutende Keparaisau, tuder, tel. am Jahnsteische, Hippocr. p. 1125 E. 1131 D. (Als Stamm nimmt man χόνδος απ, welches Hesych. hat, und durch χεραία, ἀστρά—valog extlárt. Koof. Knoof. Knoben.) Dan. | Χονίαζαις. εως. ή. (χονιάφ) das Institches yalos erelart, Kopf, Knopf, Knubben.) Dav.

xovάσις, εως, η, (κονιάω) das Infinition

xovάλωθης, ες, (είδος) einer Geschwusst mit Kaletange, Blaser. 1, p. 790, 16. 2, p.

chnsich, wit eine Geschwusst, Hippocr. p. 841.

241, 3. vgl. Letronno lettre à un art. p. 481.

241, 3. vgl. Letronno lettre à un art. p. 481.

242, 3. vgl. Letronno lettre à un art. p. 481.

243, 3. vgl. Letronno lettre à un art. p. 481.

244, 3. vgl. xόνισις.

246, 3. vgl. xόνισις.

247, 5. vgl. xόνισις.

247, 6. vgl. xόνισις.

248, 3. vgl. Letronno lettre à un art. p. 481.

poor. p. 893 B. u. o.

\*\*xarka, f. 1950 s, (x6re.) Staub enregen,

Staub machen, bes. burch schuelles danfen: h.
eilen, bes. bei einer Arbeit, bh. mit Kift
thatig od. beschäftigt sein, vgl. KM. p. 50, 28.
208, 11. 238. 268, 29., Schol. II. 24, 648:
machen hoveren non Archief. April 28. wieder hergest von Jacobs, Anth. 13, 23: el re und noveis anowen, s. das. Jac. E. 791.4 gebräucklicher ist-kynoven.

κουή, ή, (κένω, κείνω, καίνω) Word, Ιολό folog, Hesych.

πονητής, ου, ο, (πονέω) ber Diener, mahrid. von Hosyah. gemachtes B.

κονία, ή, ion. ii. opi κονίη, (κόνι) de Stanb, il. 11, 151. u. sonf d. Hom., Hei, nicht selten im plur., des. πέπτειν έν κονίσα, κάπτεσεν, ήφεπεν έν κονίσα, in den Claud sinten und dein liegen bleiden, don 3 allada de Grifchiannen il A 480 12, 33 11 28 u. A. Driental. Wort, nach Einigen persisch ob. Erschlagnen, in den Sind und Andern kappadotisch, s. Poll. 6, 96. u. d., 5, bei dems. in Schlachtenschilderungen kand. Ach. a. a. D. [Ar. Ach. 1180. ματι καλ κονίησι, sl. 15, 118. u. δ.; δ. Treg. κονδύλη, γ, f. εδ. f. κορδύλη, Schol. κονδύλζω, f. έσω, (κόνδυλος) mit der Faust schlagen, bes. ins Gesicht, Hyperid. b. Arietssand, Ag. 64., Eur. Suppl. 821. Andt. 112. Poll. 8, 76., DL. 2, 21., Aristid.; τιγά, Liban. 4, p. 240. ματι καλ κονδύλιον, τό, dim. von κόνδυλος, Axion. δ. Ath. p. 239F. — 2) δ. Byz. der Echreides stell u. der Malerpinsel.

δ. Ath. p. 239F. — 2) δ. Byz. der Echreides stell u. der Malerpinsel. ματι γ. ματι καλ τέρες κανίησι, in den Singto brannter. Theories. men. a, p. 240.

ποσθύλιον, τό, dim. von πόσθυλος, Axion.
b. Ath. p. 239 F. — 2) b. Byn. der Schriebe
kiel u. der Malerpinfet.

ποσθύλιομός, δ, (κοσθυλίζω) das Justilas
gen mit der Faust, des, auf das Gesicht; aberd.
Mishondung, Beschimpsung, Io. Chrys. 6,
p. 801.

ποσθύλιομα, als pass., (κόσθυλος, 4)
schwellen, anschwellen, austausen, Hosyah. s. v.
u. s. v. πεκοσθυλωμένον.

ποσθύλιος, δ, die dusser Ethôhung der Geskente, de Liebe, de Guldere, Bustilente, db. Gelent, als des Eulogens, = πεφαλή
τοῦ βραχίονος, Gal. 12, p. 261., Poll. 2,
141. edenso an der Schulter; des, Bingerges
lent, Arist. HA. 1, 15.; und zwar vorzuges
weise der mittlere Gelentknochen der Kinger,
Rus. p. 30. — 2) die so gebogene oder geballte
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger,
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen der Kinger
Dand, daß die Gelentknochen die Kinger
Dand die Laß die Gelentknochen die Keinknochen
Dand die Gelentknochen die Ki

3

ü 1.5 ŭ .

:<u>=</u> 1 .

Ŀ

. ie .

===

₹ 2

94

٠, ٠,٠

9.1 22. 2

:::

ED:

4.3 151 . 1.

(3)

E. 1::

( E: ×--(2) -

, 11 2.3

**.** 

.11. 138.0

.: 3 1.

=1

1:

:: , \\* 7. 3 ,,,

15.

; **=**'

7:

بر. نار

ذز

<u>ت</u>.

πόλον, τό, bie Gpeise, Rahrung, wovon κολουροπυραμίς, ίδος, ή, f. bas folg. Ath. p. 262 A. u. Eust. p. 1817. κόλαξ u. αύλουρος, ον, (κόλος, ούρα) mit verstüms meltem ob. gestuhtem Schwanze, δρνίς, bem bie Schwanziebern ausgefallen sind. Plut. Flam. 455., Nicand. Alex. 23.

Die ihrer garberei wegen berühmt war, benannt, ξρια, Strab. 12, p. 579.

πολοσσιαίος, αία, αῖον, (πολοσσός) einem Relog gleich, Foloffal, Lucian. Hermot. 71. Imag. 17.; ανθριάς, D8. 11, 72.; παράδειγμα, Lucian. somn. 25. u. A.

χολοσσικός, ή, όν, = bem vorthg., ανθοιάς, Plut. Mor. p. 780 A., DS. 1, 46. (χολοτιχός, Dinb.); ξογα, Strab. 1, p. 13.; είκων, D8. 2, 34.

πολοσσοβάμων, ον, gen. ονος, (βαίνω) als Roloß baftetenb, Lycophr. 615.
πολοσσοποιός, ον, (ποιέω) Rolosse verfets tigenb, Heliod. Optic.

χολοσσοπόνος, ον, (πονέω) = bem sorhg., Maneth. 4, 570.

maneth. 4, 370.
xolososs, 8, der Kolos, die Riesenbilbsatte (aber Lebensgrösse gearbeitet), übhpt jede grosse Bilbsatte, Hdt. 2, 130. 149. 175., Aesch. Ag. 405. (einziges Beisp. in den altern att. Schrift.), Theoor. 22, 47.: xolorrós, DS. 1, 67.: Postos, der 70 Ellen hohe, dem Sons mengott zu Ehren errichtete eherne K. auf Rhodos. den Shares non Kinda zur Leit der Rhobos, ben Chares von Lindos gur Beit bes Demetrios Poliort. verfertigte, Lucian. d. G. Mallers Sanbb. ber Archaol. S. 155, G. 151 f. b) übertr., χαλκήλατον μέγαν πολοσσόν φά-πένον, Sopater b. Ath. p. 158 Ε. — Dav. πολοσσουργία, ή, (ΕΡΙΩ) bie Berfertigung eines Koloffes; die Toloffalische Arbeit,

Strab. 1, p. 14.

χολοσυρτέω, χολοσυρτεί, θορυβεί, Hesych. χολοσυρτός, ό, das Geldrm, Gerausch, Gestümmel, Il. 12, 147. 13, 472. (von Menschen u. hunden), Hes. Theog. 880.; γραϊδίων, Ar. Pl. 536. b) der larmende Dause, Αθηναίων, Ar. Vesp. 666. (poet. B. Rach Dobert. gat. Spnon. 2, G. 94. von xellw. Berm. mit κολωός.)

πολουραίος, αία, αίον, πέτρα, Callim. wird ertl. burch xoldy, xexauuery, στρογγύλη. 6. Bentl. 3. fr. 66.

πολουρία, ή, = αποτομία, Hesych. πολλούριον, τό, f. πολλύριον.

πολούριος, ον, πολούρια, τὰ πολοβὰς ἔχον τα οὐράς, Suid.

πόλουρες, εδος, ή, (πόλος, οὐρά) eigtl. flusschwänzig, = αλώπηξ, Timoor. b. Plnt. Themist. 21., bas. Sintenis S. 141. πολουροειδώς, (πόλουρος, είδος) adv. schwanzsartig, Man. Philes 8, 82. p. 262.

35., Nicand. Alex. 23.

χόλος, ον, verstümmelt, abgestust, δόρι, ein Speec, bessen musgefallen sind, Plut. Flam.

21.: abgestumpst, πυρομές, Nicom. arithm. p. 126., das. Aft S. 291. Dass. χολουροπνοποιε hotener, κόλον γένος τῶν βοῶν, Hdt. 4, 29. vgl. 2, 46. nach Schifers Berd.; τρά-γος, Theore. 8, 49., Nicand. Ther. 260.

2) δ κόλος, ein unbestimmtes viersussiges διάτος διανου και χολούρενος κόλος μεταξύ έλαφου και χοιοῦ τὸ μέγεθος, Strad. 7, p. 407 Sieb. (Dav. κολοβός, κολούω, κολάκω. — Ueber den Atz. Spigner z. a. St. der II.)

κολοσσηνός, ή, όν, von einer unbestimmten και διάνους, sample. Prote. p. 368.

καλουσις, ή, όν, von einer unbestimmten και διάνους, sample. Prote. p. 368.

κολουσις, εως, ή, (κολούω) das Berstüms meln, Βεschneiden, Berstügen, Arist. Pol. 5.

weigh der gt. Aftron. S. 354.

πολούρωσες, εως, ή, die Berstümmelung,

πόλουσες, Ιαπόλ. Protr. p. 368.

πόλουσες, εως, ή, (κολούω) das Berstümmeln, Bestüneiden, Bertürzen, Arist. Pol. 5,
10., Theophr. HP. 2, 15, 4. 5, 17, 5., Plut.

Μοτ. p. 157 D.

πολούσμα, τό, das Berstümmelte, Ξοραίμα

πολούσμας τό, σου add. τοτή, με πολούσμα

πολουσμα, το, σας εκτιμαιατική = σου-πολουστέσς, α, ον, adi. verb. ξε πολούω, Clem. Al. p. 294. πολουτέα, ή, [. πολοιτέα. πολούω, f. ούσω, pf. pass. πεπόλουμας ει. πεπόλουσμας, aor. έπολουθην ει. έπολούσθην, [. Lobect g. Soph. Ai. p. 324 ed. 2. (πόλος), perfit m me [n. neve. he foreithen neve. j. Lobed z. Soph. Al. p. 327 cm. 2. ξαυρυς, verftummeln, vers, beschneiben, vers turzen, abschneiben, πύρινον στάχυν, Kar. Karysth. fr. 2.; άκρον τον βότουν, Theophr. CP. 2, 15, 5. u. δ.: m. gen., και τας μεν κοφαλήν πόλεκυς τάμε, τήν δ' έκδτής μέν κεφαλήν πέλεκυς τάμε, τήν δ κολουσεν οὐοής, Opp. Hal. 4, 484.; κεκολουσμένος οὐοάς, Eust. p. 900, 28. — 2) gen. übertr., ro per reles, ro de xal peconyù xolover, d. i. das Eine vollbringt er, das Ans bere läßt er halbvollendet, ll. 20, 370., vgl. Ap. Rh. 3, 1039.: ξο τ' αὐτοῦ πάντα χολούει, er zerstört sein eignes Wohl (Bos), Od. 8, 211.; τὰ δῶρα, bie Gaben vertürzen, vermindern, verkleinern, ib. 11, 340.; σθένος έχολούσθη, Aesch. Pers. 1992.; κεχολουμένος συύσφ, Anth. 7, 234.; των δ' ἀπό πάμπαν ἄνην ἐκόλουσας, hast vereiteit, Callim. in Jov. 90.: bh. vertleinern, untersteten, nicht auftommen lassen und. φιλέει ο θεός τα υπερέχοντα κολούειν, Hdt. 7, 10.; τους άλλους διαβολαίς, Plat. Legg. p. 731 A.; δήμον, opes eine frangere, Kur. Alam. fr. 4.; έπειδαν φ άξιουσι προύχειν κολουθώσι, wenn sie einen Schlag erlitten has

xολουθώσι, wenn sie einen Schlag erlitten has ben, Thuc. 7, 66. z. E.; xολούσειν καὶ ταπεινώσειν τον Αγιν, Plut. Alcib. 34., Arist. Pol. 2, 12. 3, 13. 5, 11. u. A. χολοφών, ώνος, ό, ber Gipfel, bie Spige: übertr., bas höchste, Lette, Ende, χολοφώνα επιθείναι τινι, einer Sache ein Ende machen, ihr gleichs, ben Schlußstein aussehen, Plat. ep. 3, p. 318 B. Eustyd. p. 301 E. das, bie Ertl., DL. 10, 138. das. Menag.; τὸν κολοφώνα επάγειν, Ael. HA. 13, 12.; κολοφώνα επάγειν, Ael. HA. 13, 12.; κολοφών εξημόθω επί τῷ λόγω, Plat. Legg. p. 674 C.; τοῦ λόγου, Aristid. p. 329 C. das. Schol. p. 245 Frommel. u. X. — 2) ein Berlzeug zu Leibesübungen, wie der Ball, Plut. Mor. p. 566 K. Plut. Mor. p. 566 K.

Kologerios, a, or, von der Stadt Kolos phon in Ionien, tolophonisch, bh. rologwela, i

(sc. ontlyn), Rolophonium, Geigenharz, Galen.

xolniag, ov, o, (xolnos) mit einem Bussen ob. Bausch, bauschig, nexlos, Aesch. Pers. 1017. — 2) äre $\mu os$ , aus bem bie etc. ften Menfchen entftanben find, Busob. praep. ev. 1, 10. p. 34.

πολπίζω, (πόλπος) einen Bufen machen, gu einem Bufen bilben, Suid. ohne Ertl.

xolnting, ou, o, ber Anwohner eines Meer-

πολπίης, ου, ό, ber Anwohner eines Meers busens, Philostr. p. 126. 254.
πολποειδής, ές, (είδος) busenartig, busens thnlich, χωρίον, Ael. ΗΑ. 14, 8. — Adv. πολποειδώς, ποιλαίνεσθαι, Strab. 9, p. 390.
πόλπος, δ, 1) eigentl. a) ber Bu sen, (am menschl. Körper), παῖδ ἐπλ πόλπον ἔχουσα (ais Ausbruck şārtlicher Mutterliebe), Il. 6, 409.; ebenso πολπφ δέξασθαι, id.; εμάντα πόλπφ εγκαταθείναι, einth Gürtel um ben Busen legen, ib. 14, 223. u. Χ.: sprichwottl., els τὸν ἔαυτοῦ πόλπον πιύειν. ως μή βαείς τον ξαυτού κόλπον πτύειν, ώς μή βα-σκανθώ δέ, τρίς είς ξμον ξπτυσα κόλπον, Theogr. 6, 39.; auch als Beichen ber Berachτιας, ίδ. 20, 11.: ἀναπεπταμένοις τοῖς κόλ-ποις ὑποδέχεσδαί τι, Lucian. Tim. 41. b) bet Rutterschoos, Rutterseib, κούψε δὲ παρθενίαν ωδίνα κόλποις, Pind. Ol. 6. 31., Eur. Hel. 1159.; μητέρος ἐχ χόλπων ἐς φάος ἐρχόμενον, Archias epigr. 31.; γυναμεῖος, Poll. 2, 222., Sext. Emp. adv. Math. 5, 62., Callim. in Del. 214.: bie Mutsterscheide, Paul. Aeg. p. 205, 44.: bie bauschigen Seiten bes Gebarmuttersupers, bie bauschigen Seiten bes Gebarmuttersupers, bie bauschien Steinen bei hauschien Steinen bei besteinen Steinen bei besteinen Steinen bei besteinen Steinen bei besteinen Steinen bei besteinen Steinen bei besteinen Steinen bei besteinen Steinen bei besteinen Steinen bei besteinen Steinen bei besteinen Steinen bei besteinen Steinen bei Besteinen Steinen bei besteinen Steinen bei besteinen Steinen bei Besteinen Steinen bei Besteinen Steinen bei Besteinen Steinen bei Besteinen Steinen Besteinen Steinen Besteinen Steinen Besteinen Steinen Besteinen Steinen Besteinen Steinen Steinen Steinen Besteinen Steinen ei den Thieren, die mehrere Junge werfen, mehr negetildet sind, cornus uteri, Hippocr. p. 248, 12., Galen. 4, p. 277 D. — 2) totr. a) der Bufen, Baufc des Kleides, der duch den angelegten Gartel sich bildet, Il. 22, 80.; plur., ib. 9, 570., Aesch. Sept. 531.; xólnov noλύν καταλιπόμενος τοῦ χιτώνος, Hdt. 6, 125., Aesch. Sept. 1030., Pol. 3, 33, 2.; πορφυ-ρέας κόλπου πτύχας εξουε, Mosch. 2, 143.; biefer Baufch biente als Tafche, Od. 15, 469.; biefer Baufch biente als Tafche, Od. 15, 469.; ὑπὸ κόλπου έχειν, um es zu verbergen, Lucian. Hermot. 37. 81.; πᾶς ὑπὸ κολποῦ χεῖgας ἔχων (b. i. nichts spenbenb) πόδεν αιξεται ἀθρεῖ ἄργυρος, Théocr. 16, 16. b)
jebe busenartige Bertiefung, α) ber Meeres s
chocos, Il. 18, 140. 21, 125. Od. 4, 435.
5, 52. h. Apoll. 431. β) ber Weerebusen,
bie Bucht, Bai, Il. 2, 560., Pind. Pyth.
4, 49., Aesch. Pers. 478., Strab. 5, p. 234.
u. X. γ) auf bem sesten Canbe, ber Grund,

hal στημη. Neutron ward κάμπαν Pind. u. X. γ) auf bem festen Canbe, ber Grund, Thalgrund, Neμέας κατά κόλπον, Pind. Ol. 9, 93., Bur. Tr. 130.; εὐανθεῖς λειμώrwy x., Ar. Ran. 373.; έν τοῖς κόλποις τῆς γῆς, Phalar. ep. 12. — 3) ein Fiftelschas ben, Pohlgeschwür, Galen. 7, p. 316 B. (Durchgängig entspricht bas Lat. sinus.) — Davon

οδούην, Lucian. ver. hist. 1, 10.: πόλης πολπούμενος, Poll. 34, 11, 5.; ύδως τοι πούμενόν τε και παφιαζον, Polemo b. Macrob. Sat. 5, 19.

xολπώδης, ες, (χόλπος, είδος) busenaria, busig, bauschie, voll Krümmungen od. Extitesungen, sinuosus, Eur. IA. 120.; θάλασε, DC. 48, 50.; παράπλους, Pol. 4, 44, 7. b) überte. von der Rede, voll Abschweifungm, weitschweifig, DH. ind. Dem. 18.

xόλπωμα, τό, (xολπόω) ber gemachte Bu fen, ber Baufch, Poll. 4, 116., Plut. Mar. 15. κόλπωσις, εως, ή, (κολπόφ) bas Bilda eines Busens ob. Bausches; bas Ausblahen buch ben Wind, πτερών, Hdn. 1, 15, 11.; των πλών, Ptolem. geogr. p. 43, 13 Wilberg.

ben Wind, πτερών, Hdn. 1, 15, 11.; των πλών, Ptolem. geogr. p. 43, 13 Wilberg. κολπωτός, ή, όν, Bauschen od. Falim wersend, κιτών, Plut. Mor. p. 173 C. κολυβόσινα, ή, eine Art von Arthu. Epicharm. b. Ath. p. 105 B. κόλυθοςν, τό, die reise Beige, Ath. p. 76 F. Rust. p. 1964, 8. κόλυθος, ό, die hode, Arist. Probl. 16, 4. κολυμβάς, άδος, ή, die tauchende, schwimmende, Ath. p. 395 D.: έλαία, die (in Salywasser) schwimmende, schwimmende, eingemachte Olive, = άλμας, Ath. p. 56 B. 133 A., Dioscor. 1, 140 (von den Attitisten verw. Ed., Moer. p. 51, Phrynich. p. 118. das. 200ect.) — 2) b. Galen. 13, p. 879. eine Staude, von Ander στοιβή gen.

στοιβή gen. πολύμβατος, ή, eine Pflanze, bie feuchts Brund angeigt, Geop. 2, 4, 1. (v. l. xoliuφατος.)

πολυμβάω, tauden, untertauden, aud diminmen, Plat. Lach. p. 193 C.; els φρέστα, id. Prot. p. 350 A., Poll. 1, 97. (νείν καὶ νίχεσθαι Αττικοί, κολυμβάν Ελληνες, Μοσ.

p. 267.) — Dab.

πολυμβήθοα, ή, ein Ort zum Aaucha,

Schwimmen, = Baben, Plat. Pol. p. 453D, Alexis b. Ath. p. 18 C., DS. 4, 78. 11, 25. 17, 83., Paus. 4, 35, 9., Lucian. Hippi. 5. u. I. 20λυμβησις, εως, η, das Xauchen, Schwimen, Arr. peripl. p. 175, 15.: das Filcen, Ptolem. geogr. p. 387, 5.

χολυμβητέον, adi. verb. 3u χολυμβάν, Schol. 3. Plat. p. 404 Bekk. χολυμβητής, ήςος, ό, — bem folg., Aesch.

Suppl. 412. πολυμβητής, οῦ, ὁ, ber Kaucher, Schwimser, Thuc. 4, 26., Arist. de part. anim. 2, 16., Theophr. HP. 4, 6, 9. u. X.

πολυμβητικός, ή, όν, zum Tauden ob. Schwimmen gehörig, s geschickt, ή κολυμβητική (τέχνη), die Laudsertunst, Piat. Soph. p. 220 A. — Adv. -τικώς, †. πολυμβίς, ίδος, ή, — πολυμβάς, έμε

Ė, 1 æ. × ;: Ξ.

, ŀ., ì: £ 11= <u>..</u>. 4, 4 1:3 į 743 1.:1 1 :..: 拉 , p L.A. 12 ! بالم р. 二: **:** :: 102 a. j.

: , i: :z:

) # };

ř

£

;

ποιιάροφάγος, ον, (φαγείν) die Frucht bes Erbbeerbaums effend, Ar. Av. 240.
πομάω, f. ήσω, ion. πομέω, (πόμη) das Daar lang wachfen laffen, langes, fartes haar haben, Αβαντες όπιθεν πομόωντες, δίε am Dintertopf langes Daar tra-gen, Il. 2, 542.; οί ίρεες τη άλλη κομέουσι, εν Αλγύπτω δε ξυφεύνται, Hdt. 2, 36.; κο-μήσειν, Plat. Phaed. p. 89 C., Xen. u. X.; Ετ Λαπεδαίμονε πομάν παλόν, ελευθερίας 1 πομέω, ion. f. πομάω, w. f. γὰρ σημεῖον οὐ γάρ ἐστι πομώντα ράδιον 2 πομέω, beforgen, warten, pflegen, υἰούς, οὐδὲν ποιεῖν ἔργον θητικόν, Arist. rhet. 1, Od. 11, 250.; γέροντα, ib. 24, 212. vgl. 6, 8, 3. vgl. 3, 11.: m. acc. bes Orts, an weldem 207. 17, 319., Ap. Rh. 1, 780.; ππους, IL.

Tntenart, der Taucher, Ar. Av. 304., Arist. HA. 8, 3., Arat. 296, Ath. p. 895 D.

χόλυμβος, δ, der Taucher, = χολυμβις, Hdt. 4, 180., Xen. conv. 4, 28., Luκόλυμβος, δ, der Taucher, Schwims χομόωντε, von Mahnen umwallt, Il. 8, 42.

men, Anth. 9, 82., Paus. 2, 35, 1., Plut.
Moc. p. 162 F., Xen. Ephes. 3, 2.

χολυτέα, ή, wird für den Berderitenstrauch,
berderis, Linn., gehalten, Theophr. HP. 3, 17,3.

χολυχάν, τό, eine Pflanze mit giftiger,
bollenartiger Wurzel, 3 eit lose, (colchicum autumaale, Linn.), sonk έγημερον, w. [.,
Dioscor. 4, 84.

χολφάω, (χολφός) treischen, treischen schen schen, granzen mit Xebren, h. Cer. 454.; ή νη ωναρα ταγασίοι χομήσειν ασταχύεσσι, sollte
χολφάω, (χολφός) treischen, treischen schen schen, h. Cer. 454.; ή νη ων-

κομβίζω, κομβίζων, φυσών, Hesych. κομβίζω, κομβίζων, φυσών, Hesych. το, dim. von κόμβος, Zonar. p. 1566., Eust. p. 794, 13. κομβολύτης, ου, ό, (κόμβος, λύω) ber Beutelschneider, == βαλαντιοτόμος, Hesych. κόμβος, ό, gin Streisen, Band, Schleise, Rnoten, Apollodor: in mathem. vett. p. 47. κόμβουμα, τό, ging Art non Gemand. Hesychneides.

χόμβωμα, τό, eine Art von Gewand, He-sych.: = χαλλώπισμα, Suid.

χοπρισμός, ό, == b. porterg., Theophr. CP. 3, 9, 2., Geop. ftabten, bef. von Spratus u. Aroton, erhalten. Ge bezeichnet auch noch in fpater Beit bie Bahl 90, CP. 3, 9, 2., Geop.
ποπριώθης, ες, (κοπρία, είδος) mistaria, breckartig, Hipp. p. 217 B., Theophr. HP. 2, 6, 3.; auch κοπρώθης, w. f.
ποπριών, ωνος, δ, (κόπρος) ber Wistkist, Dreckkafer, Hippocr. de super foet. c. 10.
ποπροβολείον, τό, (βάλλω) Ort wohin mas Wist u. unfat wirft, Wisthaufen, Roah, Knet. p. 140/3. G. aber eben in vertarater Geftalt (4). Bgl. Buttm. Gr. 1, §. 2. Anniert. 5. u. 3uf. 2, B. 377.: οὐδὲ κόππα γιγνωσκων, als Be, geichnung eines unwissenben Menschen, Polomo b. Ath. p. 221 A. κοππάτιας, ου, δ, Ιππος, ein Pferb, bas ben Buchstaben Koppa Q als Zeichen auf bem Schonfel eingehrangen bestehen. Kust. p. 1404. g. E.

ποπρογενής, ές, (γέγνομαι) im Unflath go
boren, baraus entsprossen, Byz. Schenkel eingebrannt batte: es foll Rorintb bebeutet haben, wo es vortreffliche Weftute gab, beren Bucht ihr Geschlechtsregifter auf ben Pe-gafos gurudführte, Ar. Nub. 23. 437. wo noch ποπρογράφος, ον, (γράφω) unflathig fambend, Tzetz. b. Cram. an. 3, p. 365, 14. eine bes. Anspielung auf xonrw barin liegt: χοπροδοχείον, τό, (δέχομαι) = χοπιοβολείον, Gloss. [p. 206]ται. σαμφόνας. κοππάφορος, ον, (φέρω) ein Koppa als Beichen tragend, = κοππατίας, Luc. adv. ind. 5. κοπράγωγέω, f. ήσω, Wift führen ob. fahμοπείον, Gioss.

ποπροδόχος, ή. = b. vorterg., Phot. ep. 20προθέσιον, τό, (τίθημι) bet Ort won man Mift legt, die Misstätte, Geop. 2, 22, 3. 20, 10, 8., Byz. sen, Ar Lys. 1176., Tzetz.; von κοπράγωγός, όν, (κόπρος, άγω) Wift fabrend od. fabrend, φιπίς, Crates com. b. Poll, 10, 175.; γασιής, Plat. com. ib. 1, 225. norpologew, f. ήσω, Mist ob. Danger fan mein, Poil. 7, 134.; von ποπρολόγος, ον. (λέγω) Mist, Danger sam meind ob. iciend, Ar. Pax 9. Vesp. 1184. b) überh. unslätig, Schmugreben sührend, mi κόποδύου, τό, (κόπρος) ber Stubigang, Seth, Hippocr. p. 970., Aretae. p. 17 D. Κοπρεσίος, ό, υση κόπρος, fom. gebilbeter κοπροκ, Harpoer. s. v. αστυνόμοι.

κόπρον, τό, f. κόπρος, g. E.

κοπροποιός, όν, (ποιέω) Roth ob. Edmundend, hervordringend, KM4 p. 529, 14

Greg. Nyss. 1, p. 4.36 C.

κόπρος, η, der M i ft, fow. wom Bith, Ol. 9, 329. 17, 297. 306., Orph. fr. 30., Xe. de re eq. 5, 2. u. X. δ.. als won Menschn.

Hdt. 2, 36., Ar. Boel. 360., Arist. HA. 9, 6

u. X.: als Dûngungsmittel, Dû ng et, Dung.

Plat. Prot. p. 334 A., Theophr. HP. 2, 7, 4.

u. X.: im pl. Kuphor. fr. 49. b) übri. Edmung. Drect, Soth, Il. 22, 414. 24, 16.

640. — 2) Mi ft bo f, Biethof, Biethal, Rinderstall, Il. 16, 575. bas. Epign., Od. 10, 411., Call. h. Dian. 178.; in bief. Bots betom einige Gramm. zu seichterer unterscheidung xoπρός. — Als masc. Schol. Ar. Plut. 663. Eigenname, wie arho xonotos, Ar. mannt. χοπρίας, Harpoer. s. v. αστυνόμοι. Bocl. 317. ποπρέας, ου, ο, ί. ποπρίας. πόπρειος, α, ον, = πόπριος, ανής π., Echeifterl, Ar. eq. 899. (wo es gugleich adi. bon Κόπρος, einem Demos ber Tribus Suppothoonthis ift, wie Dem. p. 269. u. Kongios, inser. b. Corsin. F. A. 1, p. 170. f. 88octh. g. Inscr. 1, p. 216. 903.)

ποπρεύω, = ποπρέω, ποπρέζω, Eust. p.
1821, 43., Hesych. ποπρέω, f. ήσω, mit Mift bungen, κοπρήσ-σοντες las man vor Bolf Od. 17, 299. f. 20πρίσσοντες. ποπρεών, δ, = ποπρεών, Tzetz. hist. 6,520. ποπρηφός, ρά, ρόν, = πόπριος, Byz. ποπρία, ή, bet Wifthaufen, Simon. Am. de mul. (7 Schneidew.) 6., Strattis b. Poll. 7, 134. b) bet Wift, LXX. πρός. — Als masc. Schol. Ar. Plut. 663, unb το κόπρον, Gal. f. 8οb. 3. Phryn. p. 760. wonglas, ou, o, (κόπρος) gew. im plur.
el κοπρίαι, Miffinten, Schmussinten, schmussige Possenteiser, Schmarozer, DC. 50, 28.
(bas. Reimer.) 73, 6.; b. Sueton. Tib. 61.
Claud. 8. coppense. - Als nom. pr. Rame eines Demos bes En bus hippothoonthis, Bodh s. Inscr. 1, p.216.
xoncooronos, or, bredmaulig, 6, Ondo
maul, nach yevocoronos gebildet, Tzetz. eres
in 11. p. 51, 22. ποπρίζω, f. ίσω, ep. ίσσω, gew. att. Ιώ, mit Mift bungen, Od. 17, 299., Theophr. CP. 3, 9, 1.; im pass. ποπρίζεσθαι τὴν γῆν, κοπροσύρα, ion. -ύρη, ή, (σύςω) bel Ausmiften, Hesych. nach Rubnet. κοπροφάγεω, ε. ήσω, Wift fressen, Said. ib. 2, 18, 1., Diosc. u. X. s. v. βούς Κύπριος, Byz.; bon χοπροφάγος, ον, (φαγείν) Miß fresch. Diogen. 3, 49. 5, 80. Tzetz. bist. 12, 241.63, χοπροφορέω, f. ήσω, Miß tragen, i.—2) auf Ind Koth ob. Miß tragen, mit Latwerfen, τινά, Ar. Lq. 295.; bon χοπροφόρες, ον, (φέρω) Miß tragen, σύος, Poll. 1, 226.: χόφινος χοπροφόρος Mißtorb, Xen. Mem. 3, 8, 6. χοπρόφυριος, ον, (φύρω) mit Wiß, Lathy besubelt, Byz. s. v. βούς Κύπριος, Byz.; bon κοπριήμετος, ον, (έμεω) Roth ausbrechend, Hippocr. p. 1008.

2000 pinger gehörig, brectig, schmung, Gloss.

2000 pinger gehörig, brectig, schmung, Gloss.

2000 pinger gehörig, or, = 2000 pinger, Gloss. κόπρινος, η, ον, = κοπρικός, Gloss. κόπρινος, η, ον, αυτό κόπριος, κοπρικός βαθ κόπρινος, (κόπρος) mistig, gum Mistig. Dûnger gethorig, breetig, schmußig, †. als abjekt. bom nom. pr. Κόπρος, [. κόπρειος. — τό κόπριον, = κόπρος, Bplot. diss. 2, 4, 5., Strab. 16, p. 784.: im pl. Plut. Mor. p. 669 A. Pomp. 48.: aeol. κόπερρον, RM. p. 529, 22. [. Bast z. Greg. Cor. p. 907. κόπρισις, εως, ή, (κοπρίζω) das Dûngen mit Mist, Theophr. HP. 8, 6, 3. u. δ. befubelt, Byz. 

485.; ele xonowe Bumar, fprichmbett. für eine zwedlofe Arbeit thun, Phot. p. 338, 11. κοπρώνης, ου, ό, (ωνέομαι) ber Difttau-fer, Riftpachter, Io. Chrys. 3, p. 501.

ποπρωνυμος, ον, (δνομα) "mistnamig, von Rist od. Dred benamt, bei ben KS. und Byn. Bein. bes Byzant. Raifers Ronftantin V., um 750, ber ein kluger Mann war, Ridfter einzog und ber Pfassen Unsug kleuerte. " Passen Wach Mich. Glyc. ann. p. 284. desbalb so benannt, weil er aus dem Klecken Kaβala gedurtig war, folglich xapalivos bies, welches eben fo gut von xapalic, xapalivn, Pferbetoth, abgeleitet

6, 81. aus Cratin.; von xόπτη τόχας, rou. 1, 242.

χόπτω, aeol. χόσω, ΕΜ. p. 635, 53., f. χόψω, ft offen, schiagen, haven, 1) im Allgem. Il. 13, 60.: τινά (τε) τινι, γππους τόξω (um sie anzutreiben), il. 10, 513.; χόπιοντι χαὶ ταῖς χεροί δραύοντι, Arist. ΗΑ. 9, 14. u. A.: poet. χόνις .. χοπτομένη τουιαίς τε χαὶ χαλάζαις, Theocr. 22, 16.: von Bögeln haden, Arist. ΗΑ. 9, 1. Arat. 448. — 2) Insbes. α) im feindl. (α) im feindl. (α) in graciager b. Martial.) Ar. 1. Arat. 448. — 2) Insbes. α) im feindl. (α) bosses with the sopy. aco. τινα παρίων, sl. 235.; m. bopp. aco. τινα παρίων, sl. 235.; m. bopp. aco. τινα παρίων χατά στήδος, besses with seffen, sl. 12, 204. β) mit Bassen (nach Besses with shopp aco. τινα παρίων χατά στήδος, besses with shopp aco. τινα παρίων χατά στήδος, besses with shopp aco. τινα παρίων χατά στήδος, δες (χόπος 2. είδος) ermûbend, besses with shop besses wi

Arist. 8., Gal. u. A.: dbbpt bredig, schmus sig, unrein, Plat. Theaet. p. 194 K. u. A.; Messer, ondern burd einen Schlag getöbtet wurde, p. 191 C.

ποσων, σνος, δ, der Misthause, die Mist. schwer, dbpt schlachtet, bet Ath. p. 417 D., Dem. p. 785, 13. u. A.; ές τον ποσωνα δίν και δίν αξίτως getöbtet werden, Aesch. ξογισθαι, auf den Abtritt gehen, Ar. Thesm. δε διασφώνα θυμιών, sprichwettl. schwer, der schlachtet werden, Aesch. 485.; είς κοπρώνα θυμιών, sprichwettl. schwer den Abs.; είς κοπρώνα θυμιών, sprichwettl. schwer den Abs. (14 Δ.) διασμόνου βυμιών, sprichwettl. schwer den Abs. (15 Δ.) διασμόνου βυμιών, διασμόνου βυμιών, διασμόν και διασμόν και διασμόν δια κειταλήν από δειρής, Il. 13, 203. Od. 22, 407.: δένδρα, umbauen, Xen. Hell. 5, 2, 43. 4, 6, 5. u. b.: bb. β) χώραν, eine Gegend (burch Umhauen ber Baume) verwüften, wie reuver, Xen. Hell. 5, 2, 39. 4, 6, 5. u. b. reutely, Aen. Geit. 3, 2, 39. 4, 6, 3. it. 6. γ) in tleine Ståcke hauen, pochen, ichlowen, pocken, follow, at flower, poken, follow, at flower, bl. flart beschädigen, verlegen, vers ftummeln, von Schiffen, Thuc. 8, 13., Plut. Alcib. 27.; bh. trop. φορεών χεκριμώνος mis bestautene om Marfiande. μένος wie βεβλαμμένος, am Berstande gesschädigt, Aesch. Ag. 466. d) mit bem hams folglich καβαλίνος hieß, welches eben so gut percent konnte.

κόποωσις, κας, ή, (χοπρόω) bas Wisten.

κόποωσις, εως, ή, (χοπρόω) bas Wisten.

Δάποωσις, τό, dim. von κοπτή, Gal. 13, p. 542. u. α. Medic.

κοπτάνον, τό, dim. von κοπτή, Gal. 13, p. 542. u. α. Medic.

κοπτόν, adi. verb. ν. κόπιω, yu schlagen, hat me et n, νόμισμα κόψαντα πολλόν μολίβουν, Hdt. 3, 56., Ar. Ran.

721., Arist. oec. 2, 20. u. X.3 im med. Hdt. 4, 162., Ael. VH. 10, 12. e) την θύναν, an bie Khūre tlopfen, pochen, anpochen, percutere sores, Ar. Plut. 1097., Xen. Hell. 2, γοπτή, ή, (κοπτός) a) eine Krt Bactwert aus gen, Sopat. b. Ath. p. 649 A.; κοπτής πλάμες, Anth. 12, 212., Martial. 14, 68. b) auch chaitich gubertiete Kranien in Kuchensorm, Diose. 2, 125., Aēt. 13, 12. u. Χ.

2 κοπτί, ή, (κόπτω) Schnittlauch, Ath. p. 648 E., Hesych. (gem. κόπιη gespt.)

κοπτικός, ή, όν, yam Schlagen, Φαισια gespt.)

κοπτικός, ή, όν, yam Schlagen, Φαισια gespt.)

κοπτον, τό, (κοπτός) = κοπτή, Hesych.: κοπτόν, τό, (κοπτός) = κοπτή, Hesych.: κοπτόν, τό, (κοπτός) = κοπτή, Hesych.: κοπτόν, τό, (κοπτός) = κοπτή, Hesych.: κοπτόν, τό, γ, φ, gespt.)

κοπτονίς, ή, όν, gespt. (πλακούς)

κοπτονίς, ή, όν, gespt. (πλακούς)

κοπτονίς, ή, όν, gespt. (πλακούς)

κοπτονίς, ή, όν, gespt. (πλακούς)

κοπτόν, τό, (κοπτός) = κοπτή, Hesych.: κοπτόν, τό, γ, φ, gespt. (πλακούς)

κοπτόν, πλh. p. 647 F.

κοπτόν, ή, όν, gespt. (πλακούς)

κοπτόν, πλh. p. 647 F.

κοπτόν, ή, όν, gespt. (πλακούς)

κοπτόν, ή, όν, gespt. (πλακούς)

κοπτόν, ή, όν, gespt. (πλακούς)

κοπτον (κ. 11) Med. so (πλακούν), μή το μαναμον, οδ. verbirbt, του, κόνω, πλη εφεταίς, καναλήν, (vot χημε ολε δτοιμε (πλη με με το και με καναλήν, (vot χημε ολε δτοιμε (πλη με με το και με καναλήν, (vot χημε, κονω, κοι με εξενολικον (πλη με με το και με καναλήν, (vot χημε, κονω, κοι με εξενολικον (πλη με με το και με καναλήν, (vot χημε, κοι με εξενολικον (πλη με με καναλήν, (vot χημε καναλήν, τος με καναλήν, (vot χημε καναλήν (πλη με καναλήν (πλη με καναλήν (πλη με καναλήν (πλη με καναλήν (πλη με καναλήν (πλη με καναλήν (πλη με κα

Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 41.
Ατίκτ. ΗΑ. 9, 1373. Καμ. 560.; πατρφάν την τέχνην, Soph. ΚΙ. 1492.; α νυνὶ κομων τέχνην, Soph. ΚΙ. 1492.; α νυνὶ κομων τέχνην, Soph. ΚΙ. 1492.; α νυνὶ κομων τέχνην, Soph. ΚΙ. 1492.; α νυνὶ κομων τέχνην, Βορλ. Αξ. 1201., Επ. Βατ. Βατ. Εκουμε (gleich dem med.) χομμών Αρείον, 340. — Pass., Αεκ. Αξ. 1101., Επ. Βατ. Ακο. 100. ΗΕ. 64. — Dat.
Αξ. 97.; μετά κόμμου (δ) καὶ διολυγής, Νίτοι. Damasc. p. 59 0r. — 2) εία εἰεὸ ἱα ενέιδμετες Καμε δ. Ατ. Αν. 1126., gleich εἰε δετ Σταβόδιε und Κομπασούς, έως, δ, εἰξεί. δετ Ετοξίρτεδες. δος εἰρειδες εἰρει von einem Schauspieler u. dem ganzen Chorgetingen ward, und gew. ein Klagelied war, auch κομματικόν μέλος gen., Arist. poet. 12, 3. 9. das. Derm. S. 130. 143., dessen Elem. doctr. metr. p. 733. . πομμός, ο, (πομέω) bas Pugen, ber Pug, περίεργος πόσμησις, Suid.; ο πεκομμένων τριχών χόσμος, id. — Dav. χομμόω, pugen, schmüden, zieren, έαυτόν, Arist. Soph. Elench. 1, 1., Lucian. de mero. - Dap. ποιμίου, ρυβεπ, Ιφπαίτει, ξείτει, ξαυτον, Crass. 16.

Arist. Soph. Blench. 1, 1., Lucian, de mero.
cond. 36.; σοφισται οι κομμοῦντες τοὺς λόρους, Themist. or. 28, p. 336 C.3 λόγους
λέξεσι κομμωθέντας, Synes. p. 1 B. — Dav.
κομμοί, οῦς, ἡ, διε Puβετία, Schmüderia,
ἡ ποσμοῦσα τὸ ἔδος τῆς Αθηνάς ἰέφεια,
ΒΑ. p. 273, 6.
κόμμωμα, τό, δας χιπ Schmud οδ. Puβ.
Σιεμενία, βτο βρτε εξεικ, για με το βρτε εξεικ, για με η Ετικ, η ποσμουσα το ευση.

ΒΑ. p. 273, 6.
πόμμωμα, τό, δας zum Schmuck ob. Put 2) übertr., großsprechen, pratien, Hal. 3, Dienenbe, bet Put, Schmuck, τη έστορία τα 41.; μάτην, Soph. OC. 1151. 1211., Rur. 5.: ποιητικής κ. εἰσάγειν, Lacian.
πόμμωσις, εως, ή, δας Puten, Schmücken, Prom. 949.; τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον, Soph. Gchminten, Ath. p. 568 A.
† κομμωτήρ, ήρος, ό, = bem folg.
ποιμωτήρ, ήρος, ό, bet Putenbe, Schmüten, κομπηγόρος, ό, ή, (άγορεύω) großsprechen ποιμπρος, ά, όν, prahlend, großsprechen ποιμπρος, ά, όν, prahlend, großsprechen ποιμπρος, ά, όν, prahlend, großsprechen ποιμπρος, ά, όν, prahlend, großsprechen ποιμπρος, ά, όν, prahlend, großsprechen ποιμπρος, ά, όν, prahlend, großsprechen ποιμπρος, ά, όν, prahlend, großsprechen ποιμπρος, ά, όν, prahlend, großsprechen ποιμπρος, ά, όν, prahlend, großsprechen ποιμπρος, ά, όν, prahlend, großsprechen ποιμπρος, ά, όν, prahlend, großsprechen ποιμπρος, ά, δνος για βιστικος ποιμπρος, ά, δνος για βιστικος ποιμπρος και ποιμπρος Themist. or. 20, p. 238 A., Ael. HA. 5, 39. (acd Dirt. 3. Moer. p. 238.)

πομμωτίζω, f. ίσω, = πομμόω, med. b. Synes. p. 83 C.

synes. p. 83 C.

πομμωτικός, ή, όν, gum Dugen, Bieren, Schmüden, Schmitten gehörig, = geschickt, geneigt, geschniegett, κάλλος, Phot. bibl.

p. 487, 28. u. Χ.; κομμωτική άσκησις, gezierstes Wesen, (Lucian.) Amor. 9.; ή κομμωτική (sc. τέχνη), die Kunst sich zu pugen, zu zieren, Plat. Gorg. p. 463 B. 465 B., Lucian. de conscr. hist. 40., Philostr. ep. 39. — Adv. κομμωτικώς, Schol. Ar. Pl. 1064.

κομμωτικώς, Schol. Ar. Pl. 1064. χομμώτρια, ή, fem. von χομμωτήρ, χομ-

Additam. ad. Athen. p. 109. πομμώτριον, τό, ein Wertzeug gum Pugen, Ar. b. Poll. 7, 96. (nach Zungerm.; κομμω-

κόμπασμα, τό, bie Großiprecherei, Groß-prablerei, Aesch. Prom. 861. Sept. 776., Ac.

Ran. 940., Arr. Ind. 5, 13. χομπασμός, ά, bas Großiprechen, Auffchneis den, Plut. Sull. 16.

κόμπασος, δ, = bem folg., Arcad. p. 76, 21. κομπαστής, ου, δ, ber Großfprecher, Prab-ler, Aufschneiber, Poll. 6, 29. 9, 146, Plat. Crass. 16.

zομπηρός, ά, όν, prablend, großspreche risch, †. adv. compar. zομπηροτέρως, Tzetz. epist. 72. cod. Reg. 2644. sol. 94 b.

κομπισμός, ό, das Trillern auf einem In-ftrumente, im Singen μελισμός, beide ver-bunden τερετισμός, Bryonn, harmon, p. 480 Wall.

κομπολακίω, (κόμπος, λακείν) in hochtonenben, aber inhaltleeren Borten reben, Ar. Ran. 961. Bgl. Byttenb. 3. Plut. de s. n. v. p. 6. [9, 415. κομπολακύθεω, = bem vorhg., Tzetz. hist.

Rounolaxusης, ou, o, tomifc erfundner Bogeiname mit Anspielung auf ben Grofprob ter Lamados, Prahlebrauferifd nad Bog, Ar. Ach. 589. (Dropfent Grofthugodelhahn.)

πομμωτρια, η, 1em. υση κομμωτης, κομ- 1808, Ar. Ach. 589. (Dropfent Groft we puserin, Schmüderin, Pusmadgen go de tha ha.)

τος πουείται, Piat. Pol. p. 373 C., Ar. Ecol. κομποςερήμων, ον, gen. ονος, (κόμπος, 737. Bgl. Moer. p. 237.; τας νῦν λεγομέ- (ήμα) prablerifche Reven führend, Rust. p. ras κουρίδας οι λετικοί κομμωτρίας έκά- 897, 2.

λουν, Hellad. b. Phot. bibl. p. 530, 13. S. άδετο biefelden Jacobs & Anth. 2, 3. p. 62. u. κόμπος, ό, ber Larm, Geräusch. Se dedien and Athen p. 109.

pers an ben andern), vom Geftampf ber Tan-Additam. ad. Athen. p. 109.

πομμώτριον, τό, είn Wertzeug zum Pugen.

Ατ. b. Poll. 7, 96. (nach Zungerm.; κομμωτρίδιον ν.)

κομοτροφέω, (κόμη, τρέφω) bas Harring getten, Od. 8, 380.; vom Alappern ber Deuk zομοτροφέω, (κόμη, τρέφω) bas Harring gettingel, words was som Ton der Klingel, Kur. Rhes. 381. — 2) überte., λόγου, Wertz wachien lassen, sep. s. κομώντες, partic. von κομών.

κομιών.

κομιών, (κόμπος) eigtl. — κομκέω (vgl. Kust. p. 897, 1.), dann überte. großspreigen großspreigen, id. Ant. 127.; τόδ οὐ κόμπω λέγω, Kur. Hel. den, aussche Prom. Aesch. Sept. 418. den, aussche Prom. 1033. u. δ.; Ζείς μεγάλης γλώσσης κόμπους ύπερεχθαέρει, id. Ant. 127.; τόδ οὐ κόμπω λέγω, Kur. Hel. den, aussche Prom. 123, μεγα, γκίμος πακρλάζων ποιαμός (vom Operad. 1656.) Lys. p. 112, 7. u. X. s. μέγα, γετίδε), Timocles b, Ath. p. 342 A.; àlar 7 18 E: **1**4; • • 5 72

Ţ. Là 

Į. 82 6 Ç. : : . t\* Ξz

ut-<u>4</u>: ; ٠. Ŧ: 121 15

. 3 5 5

12. 3\$°. 17.5 : 3: ŊΞ 5.42 1

54. 100 ç,

į, **r** 

ķ, 2 ri = <u>...</u>; 135 1, ;

14 r (3) (3)

ائد:

1 32 1 ÷ ...

1 .

1:

ď

degelosas, Luc. Bacch. 1.

υργεισσα, επις. αποσαι. 1.
πορδινόσμαι, f. ήσομαι, f. σπορδινάσμαι.
πορδίνημα, τό, f. σπορδίνημα.
πορδυβαλλώσες, πέδον, τό, Luc. Traged.
223, foll f. πορδυλοβαλλώσες βεήμ. του πορ-John u. Bulle, und ein gefchlagues Eftrich bezeichnen.

vezeichen.

2005ûly, ý, bie Lolbe, Keule, ber Prügel, Henych., Said. — 2) bie Beule, Weausche, Geschwulft, twder, tumar, KA. p. 105, 3., Schol. Av. Pax 500. — 3) sine Hauptbebetzung, ein Kopfput, eine Binde, Kyptische, f. Schol. 3. Ar. Nub. 1Q:c bav. wehrfüle. woodulqueros, eingewickt, eingebult, Ar. Alberti zu Herych. s. v. πιαλέοις υφεσιν. — Nub. 10. — 4) eine Beinere Thumischart, Adv. — ενός, Schol. Arat. 1049.
Brab. 12, p. 549., Ath. p. 120 K. f. σποψισύτη. — ποφεστός, ή, όν, (ποφεννυμι) zu fättigen, ποφεδλος, ό, auch εποφεδλος, eine Baffers Gloss.
eibechfe, Arist. HA. 8, 2. de part. an. 4, πορειμπ, τό, bie Jungfrauschaft, ber Jungs 3. u. δ.

πω κεκόρησσε εκμενοι, ii. 10, 201.; ημος κεκόρεστο .. τιμωρίαν είληφως, Hdn. 1, 13, 10.; έκορέστησαν φιλούντες. Luc. d. mer. 3, 2. b) fich mit etw. füllen, einet Sache voll, mit berfelben reichlich ob. gur Genäge verfehen feln, rov κε od. zur Genüge versehen sein, rov ne (βίου) κορεσσάμενος, Hes. op. 33.; m. dat. υβοι κεκουημένος, Hdt. 3, 80. — Bei den Art. Dicht. nur an den anges. St. z auch in Ores nicht häusig.

κορέσκω, poet. f. κορέννυμι, Anth. 5, 77., Nic. Al. 360, 415. 566. 578.

κορεσιικός, ή, όν, jum Sättigen geschick, geneigt, sättigend, befriedigend, Gramm. b. Alberti zu Hesych. s. v. καλέοις υφεσιν. — Adv. - εκούς. Schol. Arat. 1049.

13. u. δ.

πορέει, ion. [. χορεί, 3 sing. lut. att. μι

μορέννυμι [. χορείω, 11. 8, 379. 17, 241.

13, 831.

1 † χορείω, ή, (χορέννυμι) die Sättigung.

2 χορείω, ή, (χορέννυμι) das Figen, Ashren,

Relaigen, Hugen, Herych.

3 χορείω, ή, (χόρη, χορεύομαι) Bustand

des Maddens, Jungfransichest, Lyc. 354., Anth.

3, 217., None.

πόρμος, εία, ειον, (πόρη) dem Wädden,

βάμος, εία, ειον, (πόρη) dem Wädden,

βάμος, εία, ειον, (πόρη) dem Wädden,

βάμος, εία, ειον, (πόρη) dem Wädden,

βάμος, εία, ειον, (πόρη) dem Wädden,

βάμος, εία, ειον, (πόρη) dem Wädden,

βάμος, εία, ειον, (πόρη) dem Wädden,

βάμος, εία, ειον, (πόρη) dem Wädden,

βάμος, εία, ειον, (πόρη) dem Wädden,

βάμος, Ερμία, Ερμία, Ερμία, Ερμία, Ερμία,

βάμος, Ερμία, Ερμία, Ερμία,

βάμος, Ερμία, Ερμία, Ερμία,

βάμος, Ερμία, Ερμία,

βάμος, Ερμία, Ερμία,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

βάμος,

Dom. p. 313, 12. b) überh. = ἐπιμελεῖ- σορθύνω, f. χορθύω.
σθαι, Suid. — 2) in obsedn. Siane, = βι- χύθθυς, υος, ή, wie κόρυς, Crhöhung, reiv, auch von mannticker Unzucht. Sapph. Ir.
73 Schneidew., Anaer. fr. 6 Bergk. (29 Schnei- χόρθυος αποράα, bie reitenweis nach der Ecit dew.) (dad. χόρος, Besta, νεωχόρος, σηχοχό- des Schnittes hin liegenden Pausen abgemähre gos, ein Stammw. χόρω aber giebt es nicht.) πορέω, ion. fut. zu πορέννυμι.

xόρη, ή, ion. u. Hom. xούρη, b. Trag. in Xnapôft. u. Shoren aud biew. xούρα, Aesch. Sept. 133,, Soph. OC. 176., Bur. Hec. 462. Tr. 145., dor. xωίρα, Theocr. 6, 36., fem. von χύρος, χοῦρος, 3 un g f τ au, Hec. 462. Tr. 145., dor. xωίρα, Theorr. 6, 36., fem. von xάρος, xοῦρος, 3u ng fra u, Ràb chen, Hom. (aber nur in ion. Korm xούρη) Trag. δ., Plat. Criti. p. 113 D. u. A. δ.; u. zwar ohne Rudflicht auf has Alter, Φορχίδες δηναιαλ χόραι, Aesch. Prom. 796.; von ben Kurien, id. Eum. 68.; von, ben Parzgen, Plat. Pol. p. 617 D. u. vgl. A.: im Gegenfat ber Vermählten, χόρην χάρ, οίμαι δοῦχέτ, ἀλλ εξευγμένην, Soph. Tr. 533. χόρα Ι/αλλάς, Hur. Tr. 561.; vh. παῖς χόρη, Ar. Lys. 595., Dem. p. 540, 4.: m. thinguges fetem gen. A ochter, Il. 6, 420. 9, 509. u. δ.; Νυχιός, Aesch. Bum. 759.; Ἰνάχου χ., Soph. Bl. 5.; Κάθμου χ., Bur. Bacch. 2. u. font δ. b. Trag.; auch in Profa, Ath. p. 46A. 211 E. 556 F. b) auch die Reuversmählte, daß junge Weib, Eur. Or. 1436., Hdn. 3, 10, 14, DL. 8, 11.: bei Hom. von den Beischläserinnen der Delben, Il. 1, 98. 337. ben Beifchlaferinnen ber Delben, Il. 1, 98. 337. ben Beischläferinnen ber helben, il. 1, 98. 337. 2, 689. 0) poet, übtr. a) das neue zum erstensmal in See gehende Schiff, Lyc. 24. \( \beta \) von einer Kolonie, op. Hom. 1, 2. — 2) eine Puppe, von Bachs, Thon, Pols, Metall u. bgl., Plat. Phaedr. p. 230 B., Dio Chr. or. 31, p. 356. s. Auhnt. z. Tim. p. 166. b) — in der Baut, Kaqvardes; Midler Arschäol. §. 279. — 3) die Sehe od. Pupille im Auge. pupalla, messelle im im Auge, pupa, pupula, pupilla, weil ein Bilboten barin erscheint, Plat. Alcib. 1, p. 133 A., Artemid. 2, 44., Ruf. p. 25. u. a. Medic.: bh. metonym. ber Augapfel, bas Auge, Soph. fr. 634., Eur. Hec. 972. Bacch. 746.; φμμάτων χόραι, id. Orest. 389. 1319. u. d.: bh. doppelfinnig mit Anspiel. auf Borg 1. u. d.: dh, doppelsing mit Anspiel. auf Botg 1.
1 dir drassyrror & rois δμμασφ, ανά έχειν
1 direction of the control of the co aberh. ungriechifch, Bald. g. Adon. p. 205.) κόρηθρον, τό, (κορέω) der Besen, Luc. Philops. 35., Poll. 6, 94. (wo sonst falsch κόρυτρον) vgl. auch κόρος

πόρημα, τό, (κορέω) ber Kehricht, ber Aus-wurf, Ar. b. Poll. 6, 94., Hermipp. b. Ath. p. 487 F. b) ber Befen, Ar. Pax 59., Eupol. b. Poll. a. a. D.

κορθύω u. κορθύνω, (κόρθυς) erhöben, erheben, trop. Zede κόρθυνεν έδν μένο; Beus erhöbte, steigerte seinen Jorn, Hea. Th. 85.3. — Pasa sich erheben, in die Hohe stign, κύμα. κορθύνεται, die Woge erhebt sich, schmit. IL 9, 7.; 2008 úveras üdwe, Ap. Rh. 2, 322 κόρι, τό, perfarete F. f. kopen, = 21-elarror, Theognost. p. 79, 6/ 120, 28. κορίωνου, τό, falid κορίδνου, ποτίακα, gebrungt, 10, july Roperder, excusus, sowell Kraut, als Samen, d. als Gewingebrungt, Anacr. b. Poll-6, 197. (fr. 13 Bergk.), Ar. Eq 676. 682., Theophi. II. 1, 11, 3. u. d. s. ropeov. — 2) ein weiblich Schmudt, Poll. 5, 101., Heavah. (wabridwegen Achnlickfeit des Geruchs don mége.)

xoglak ob. xoglakos, ein Argneimittel, Aiex.

rollaf 00. κορίαξος, κικ ατημετικτική απ. Trall. 1, 12. 7, 4. κορίδιον, τό, dim. von κόρη, Magdia, Madei, Poll. 2, 17., Phryn. p. 73. κορίδιομαι, f. έσομαι, (κόρη, κόριον) κα είπεια Magdiein thun, b. i. liebtofen, fam. thun, hátfigeln, fameidjeta, Ar. Neb. 68, BA. p. 47, 31., auct. b. Suid. t. v. κορισμένην κέκορισμένην καλ άπαιμή που κεκορισμένη: κεκορισμένη και απατηλή προ-βεία, haufiger ift in vieser Botg υποκορίφ-μαι: vgl. abeigens πουρέζω.

μαι: τgl. upergens πουρείω.

πουχεός, ή, όν, (πόρη) mábdenhaft, b. i.
gart, giertid u. bgl., Poll: 2, 17. (mo πορεπός u.) — Adv. πορεπός, ήσωχή καλ π, λά

ΗΑ. 2, 38. γπ. αλοχύνεσται, Αιάρλτ. 3, 1,

Υλίθο ν. Mos. 1. bgl. ΒΑ. p. 1398.

πορίση, η, = πόριον 13, Philostr. p. 74. πορισθιάζομαι, f. άσομαι, hurtrei initen, weil Korinth seiner Detaren wegen berdetat war, Ar. fr. 133., Steph. Byz.: nach Schol Leid. II. 2, 572. = xallon (Leg 9a.

xoperstaartis, d. (xoperstaloual) de de rer, Durenjager, Titel einer Kombie bei Mie etaros u. des Poliochos, Ath p. 313 C. 559A; vgl. Mein. hist, or. com. p. 356.

Roger Broupyns, es, (Kögerdos, EPP!) von Korinthischen Arbeit, aus Korinthischen Erz gearbeitet, χαλκώματα, Strab. 8, p. 38, 4. p. 195.: πρατήρες, Ath. p. 199 B. 196. 205 C. 525 E. f. Wüllers Hand, 6, Archile. §. 306, 1.

Kopirdodi, adv. in Rorinth, Il. 13, 664. Kogurdórde, nach Korinth, Luc. Hermet. 28πορθύλη, ή, = πόρθυς, Herych.
πορθύλος, ό, (πόρθυς) ein Bogel mit einer Madden, der Puppe abulich, Herych: der Puppe abulich, Herych: der Puppe abulich, Herych: der Puppe abulich, Herych: der Puppe abulich, Herych: der Puppe abulich, her Pupper charm. b. Ath. p. 282 A. 308 E. — 2) (26–1613., Herych. (Buttm. auss. Gr. Gramm. 1, ριον) bem Korianber áhnlich, Diose. 2, 207.

1 κόριον, τό, dor. κώριον, Ar. Ach. 731.

Κόροιβος, ό, nom. pr. eines sehr albernen dim. von κόρη, das Rågblein, Lys. sr. 2, 8., Theogr. 11, 60., Ath. p. 612 Ε.: Pûppchen. s. α. erzbumm, stockbumm, Kuphor. fr. Bird b. Hesych. u. BA. p. 856, 22. κόρ
179 Mein., (Luc.) amor. 53. u. L. κόρουμος. ον. (κόρη. ολισκώ) ein Råbchen Quor gefchr.

2 χόριον, τό, = χορίαννον, Rotianber, bei Späteren, Diosc. 3, 71., Nic. Ther. 874. Alex. 157. u. burchgångig b. späteren Medic. nach Gal. 13, p. 194.: χ. ἔνυγρον, = τὸ αὐίαντον, Diosc. 4, 134.

πόρις, ιος, att. εως, ό, bie Bange, nom. plur. πόρεις, Ar. Ran. 115. Nub. 699., Arist. HA. 5, 34.; ſpāter wie Geop. u. X. vgl. BA. p. 1391. aud ἡ κόρις, gen. ιδος, ξοb. ξ. Phryn. p. 305. — 2) eine Art Johannisfraut, Ath. p. 330 A., Diosc. 3, 174., Plin.

χορίσχη, ή, dim. von χόρη, Dagblein, Plat. iamb. b. Ath. p. 665 D., Poll. 2, 17. xoglaxior, τό, dim. von xόρη, Magblein, Póll. 2, 17.

πορίσκω, ion. f. πορέννυμι, Ηίρρος. p. 271, 31., wo aber mahrich. xopeaxw ju fchr. χόρισμα, τό, = ὑποχόρισμα, BA. p. 47, 31.

1:

Ł 21 Ł

16 ŧ

2

χορμάζω , f. άσω , (χορμός) in Ribge, Scheite, Stude hauen ob. fcneiben , gertheis len , gerftudeln , DH. epit. 20, 6., Hesyeb.

Echeite, Stude hauen ob. schneiben, gerthets u. Uedersülle des Glüces entspringende Ueder ein, gerstückeln, DH. epit. 20, 6., Hesych.

πορμηδόν, adv. (πορμός) wie ein Klot,
Hel. 9, 19.

πορμιζω, = πορμόζω, πορμισθείς, Ignat.
Τρ. 27. §. 4. (wo salsch πορμισθείς) s. ποπατορμίζω.

πορμίζω, - πορμόζω, πορμισθείς s. ποπατορμίζω.

πορμίζω, - πολι τός πορων και θεθετπιτή, Aesch.
Τρ. 51.

πορμός, δ, (πείρω) είn Studt dom Stamm,
πορμός, δ, (πείρω) είn Studt dom Stamm,
πορμός, δ, (πείρω) είn Studt dom Stamm,
πορμός, δ, (πείρω) είn Studt dom Stamm,
πορμός, δ, (πείρω) είn Studt dom Stamm,
πορμός, δ, (πείρω) είn Studt dom Stamm,
πορμός, δ, (πείρω) είn Studt dom Stamm,
πορμός, δ, (πείρω) είn Studt dom Stamm,
πορμός, δ, (πείρω) είn Studt dom Stamm,
πορμός, δ, (πείρω) είn Studt dom Stamm,
πορμός, δ, (πείρω) είn Studt dom Stamm,
πορμός, δ, (πείρω) είn Studt dom Stamm,
πορμός, δ, (πείρω) είn Studt dom Stamm,
πορμός, δ, (πείρω) είn Studt dom Stamm,
πορμός, δ, (πείρω) είναι στο πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. Κπα be, β ûn g ling,
τός μπα μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα be, β ûn g ling,
τός μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα be, β ûn g ling,
τός μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα be, β ûn g ling,
τός μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα be, β ûn g ling,
τός μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα be, β ûn g ling,
τός μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα be, β ûn g ling,
τός μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα be, β ûn g ling,
τός μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα be, β ûn g ling,
τός μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα be, β ûn g ling,
τός μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα be, β ûn g ling,
τός μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα be, β ûn g ling,
τός μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα be, β ûn g ling,
τός μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. κπα μπα μπα μπα πορμός
Τρεοττ. 1, 47. u. δ. p. 835, 52. abet iδιωτικώς) bet Rumpf, των desch. fr. 37., Soph. fr. 481., Kur. δ. Plat. σωμάτων, ΕΜ. p. 622, 53. (Bon bem aeol. Legg. p. 793 B. u. δ. (sonk nicht bauss is nooros seitet man corpus ab, Rumpf, trun-corporis.)

Corporis.

πόροιμος, ον, (πόρη, οιφάω) ein Mabchen beschlafend ob. schwangernd, BM. p. 531, 23.; nach Schol. Theocr. 4, 62. alerandrinisch.

ποροχόσμιον, τό, (χόρη, χόσμος) Maddens tand, s pug, Spielwert, BA. p. 102., Tatian. c. Graec. p. 250 K., f. Alberti & Hesych.s. v. χοροχότας, ου οδ. α, δ, = χροχότας, DC. 76, 1. 8w.

ποροπλαθικός, ή, όν, gum Puppenbildner gehörig, τύποι, Procl. in Plat. Tim. 2, p. 120.: ή -ική, bie Kunft besselben, Athenag. leg. pro Chr. p. 60.

πορισμα, το, = υποχόρισμα, ΒΑ. p. 47, 31.

τορισίδης, ες, (χόριον, είδος) bem Mabs
then ober der Puppe abulich. — 2) dem Kos
tiander abulich. — 2) dem Kos
tiander abulich. — 2) dem Kos
tiander abulich. — 2) dem Kos
tiander abulich. — 2) dem Kos
tiander abulich. — 2) dem Kos
tiander abulich. — 2) dem Kos
tiander abulich. — 2) dem Kos
tiander abulich. — 2) dem Kos
tiander abulich. — 2) dem Kos
tiander abulich. — 2) dem Kos
to mmen, satietas, u. als Folge davon u ed te to
tru h, Et l, eigtl. u. übtr. Hippocr. p. 149 D.;
heur ios side konfas, kon. Hier. 1, 18. u. A.;
tern, tullern, des, von dem hohlen Getds im
Bauch, s. damoga.
ποραφούγή, ή, das hohle Kollern im Bauch:
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine Crattigung, d. i. Aller Dinge giebt
te eine πορχορυγμός, ό, = πορχορυγή, (Luc.) p. 240 C.; έν τῷ τῆς μορψῆς χρήσει ἔνεστί Τις πόρος, Xen. symp. 8, 15. u. 3. b.: εἰς πόρος, μα, τό, = κοῦρμε, w. f., Ath. p. κόρον, μα Gender, Luc. de hist. c. 11. 50. 152 C. de merc. c. 26.; ebenso axoi xcov, Dem. p. 400, 2. — 2) übertr. ber aus Sattigung u. Ueberfalle bes Glades entfpringenbe Uebe te

συνος, αιτε μαια συγρας αυ, εκιμηρη, τεμησως corporie.)

Κορνοπίων, ωνος, ό, Beiw. bes Herakles,
bet Peuschenderscheucher, Strad. 13, p. 613.;
bon

πόρνος, bei den Siciliern = πέντρον, μυρσων, (μαρτίτι, πεντρομυρσώνη), Heaych.

πόρνωψ οδ. πόρνωψ, οπος, ό, eine Heuschenart, gew. πάρνωψ, Strad. 13, 1. p. Stuhne. 3. Tim. p. 150. b) ber Sohm,

Od. 19, 923., Soph. Phil. 558. Tr. 641., Kopiffarrerec, a. o Kur. u. fonft b. Dicht. vgl. x60n. o) ber bantifc, Anth. 6, 168. Schos. Spros. Sprosicus, junger Exico ob. Bweig an Baumen ob. Pflangen, Gal. lex. p. 504. (we xogos atzent.), Lexio.: bh. ein Flechtwerk aus jungen Reifern, Lysipp. b. EM. p. 331.
mloc, o, (xopéw) der Besen, Heazoh.;
"wahrsch entspragg diese Botg aus dem Borberg. weil die neugegigen od. naklungenziele jungen Ressern gemocht wurden." Passaum nover, o, ein Magh, das 6 att., Mediannen enthält, Ioseph. ant. 15, 9, 2., LAX. (das **b**ebr. ¬⊃).

2000c, or, richtiger 200ds, or, ichour, BM. p. 529, 30. 540, 5., Schol. H.c., 270.

u. a. Grammunici (2)

πόροη, ή, ion., ep. u. alt-att. κόροη, dor. κόροη, ή, ion., ep. u. alt-att. κόροη, dor. κόροη, Τhesoth, bie Seite bes Ropis, bh. a) ber Schlaf, ble Schlafe, H. 4, 502.

5, 584. 13, 576., (ausighitefilis in ber Korm κόροη, Ruf. p. 24. b) bie Wange mis ber Kinplabe, bab. έπλ κόροης οδ. κάτα κόροης πατάσσειν' (Dom. p. 562, 9., Luc. Gall. 30. Alciphre 3, 48. u. L.), πάξειν (Luc. Gatl. 30. Alciphre 3, 48. u. L.), πάξειν (Luc. Gatl. 12.), τὐπτεὶν (Dom. p. 573. g. C.), ψαπίζειν (Ptut. Mor. p. 713 C.), πάξ Εκάψειν (Theocr. 14, 34.), binier bie Obren ichiagen, eine Obrefige ob. einen Bactenfrech geben, gal. κόνθυλος 2 δ.) — 2) poet. bet gange Ropf, Kmpod. b. Arhit de anima 3, δ. de gen. an. 1, 28., Nic. Ther. 905., Opp. Cyn. 3, 25., Opph. Lith. 495., Nonn. (Vand Aclius Dion. b. Kust. p. 947, 26. ift κ. def gange Ropf mit bem Macten.) — 3) δος Da a κ. λευκαλ κόρσαι, Aosch. Ch. 289., Póll. 2, 32. — 4) bie Wa utvr. ob. Thur m inn. He-— 4) die Matter ob. Thurmginne, Heaych. — 6) ein Architetturftac, Vitrus.
4, 6. (gew Abitg von nelew, vgl., nogoow ohne 3m. verw. M. noorayoc.)

κοραείον, τό, αιτή πόραεον, Νίο. Alex. 31.

14. Ξ κέροη, κόροη, Νίο. Alex. 135.

πόρατον, τό, [κοραείων. [w. f. κόροη, η ion. ep. u. alt. f. κόρη, κόρος, κόρος, κόρος, κόρος, κόρος, κοραείων. [w. f. κόροη, ή, ion. ep. u. alt-att. f. κόρη, ποιστεες, εροα, εν. (κόροη) behaart, Orph. Lith. 14.

πόροης, ου, δ, (κείρω) her fich bie Pears abfoncibet, ober bas Paar gescheren tragt.

Δελ η 565 Α.

κορυθαλλίζη, εδος, ή, bie Schopskere, κορ

or, (Kopifes) Recu

nogibarrimpavic; å, torpbantiste Britistung, Begrifterung, Wuth, DH. 2, 19, Longin, 20, 2.: eine Krantheit, Arotoc.; von

zopuparridis, f. dos, bie Rotybantenfein begehn, Die babei bertemmlichen Gebrauche vor orgens, see seest perromantique Georgia vor nehmen ob. mitmachen, †. — bh. 2) in forplan etficies Wuth ob. Begeisterung feins, übhpt bie Roorphanken nachadmen, ausser sich sein, be-griftert ob. verglicht sein, Art Vanp. 8., Plat. Sympt. pt. 1215. b., Luc. Herod. 7., Hermot. 63., nt. A.; volt. Steals. 10, p. 473: — 3) mit offnen Augen schuffen, Plin. 11, 37, 34.

πορυβαντίζω, f. low, in ben Gotuebing ber Korpbanten einweihen, t. b) burch tame bantifche Beihungen reinigen ob. beiten, Ar. Vesp. 119., Cola. c. Orig. 3, p. 120 C.

Kog βαντικός, ή, όν, Kernbantiff, Piel. Mor. p. 759 A., Schol. Ar. Av. 1354.

1 Κορυβαντίον, τό, ber Tempel ber korthanten, Strab. 10, p. 473, (μ. kgr. Κορυβαντείον, bgl. Arcad. p. 121, 19.)

2 κορυβαντιον, τό, = κυοβασία, Cpdt.

6. Lobect 3. Soph. Al. p. 374, 2.

Κορυβαντίς, ωος, ή, die Κοερβαπεία; als adi., Nonn. 2. 695, 30, 57.

πορυβαντισμός, ο, (πορυβαντίζω) bie Riv nigung riach Art bet Kerpbanten, = 2002-

ngung nay att extensioner, membergegege, the sych.

πομηθαντούνης, εξ. (εξδας) auf forpbantifet Bieise, forpbantist, πένημα, Lagian. Inc.

Trag. 30. (χυμυθωντικώδες υ.)

Kagusas, arras, o, ber Korpbant, Prin fter ber Rhea ob, Apbele in Phrygien, melde ben Sottesbienft in muthenben Begeifterung mit - 4) die Manter od. Aburnsinne, Hosych. — 5) cin Architetturfüct, Vitrus.
4, 6. (gew Abitg von ακέρω, vgl. πορσόω
ohne 3w. verw. m. πρόταμος.)
πορσαίον, τό, = πόρσιον, DS. 1, 10.
(sodd, πόρσιον v.)
πορσαίον, τό, ανάρ πόρσεον, Nic. Alex.
διά. = πίρη, πόρση, Nic. Alex.
διά. = πίρη, πόρση, Nic. Alex.
διά. = πίρη, πόρση, Nic. Alex.
διά. = πίρη, πόρση, Νic. Alex.
διά. = πίρη, πόρση, Νic. Δλοκ.
διά. = πίρη, πόρση, Νic. Δλοκ.
διά. = πίρη, πόρση, Νic. Δλοκ.
διά. = πίρη, πόρση, Νic. Δλοκ.
διά. = πίρη πόρχη, πίδ. (Rach Cinigen von
κουνος πό τουσείων μου Καίννηκες med Linkt

abschneibet, ober das Haur gescheren trägt. B. Plut. Kiof. p. 809 B. roovsaks.)
Ath. p. 565 A.

rógssor, vó, (rógsg) die Inolige Burgel
ber Basserbange Totos, Theophr. HP. 4, 8,
11. Kirab. 17, p. 529, Henych.; falsa rógkor und rogostnior.

Lou Cange.

12. Cange.

25. (Bekk. rogostakos, 6, den orthg., Arist. Ha.

rogostat, (rógsg) das Haurel
ben Bart
specificia. Plin. 37, 10, 56.

rogostat, (rógsg) das Haurel
decren, Henych. — Dav.

rogostat, (rógsg) das Haurel
rogostat, (rógsg) das Haurel
decren, Henych. — Dav.

rogostat, (rógsg) das Haurel
decren, Henych. — Dav.

rogostat, (rógsg) das Haurel
decren, Henych. — Dav.

rogostat, (rógsg) das Haurel
decren, Henych. — Dav.

rogostat, (rógsg) das Haurel
decren, Henych. — Dav.

rogostat, (rógsg) das Haurel
decren, Henych. — Dav.

rogostat, (rógsg) das Haurel
decren, Haurel
decren, Haurel
decren, for, 6, des Edecres, Bart
specific.
decren, Fall. 2, 32. — Dav.

rogostator, ró, dis Barblersuth, Charon
Lamps. b. Arb. p. 520 R., Henych.

rogostator, rí, óry (rogosu) geschetes, Lya.

rogostator, rí, óry (rogosu) geschetes, Lya.

rogostator, rí, óry (rogosu) geschetes, Lya.

rogostator, rí, óry (rogosu) geschetes, Lya.

rogostator, rí, óry (rogosu) geschetes, Lya.

rogostator, rí, óry (rogosu) geschetes, Lya.

rogostator, rí, óry (rogosu) geschetes, Lya.

rogostator, rí, óry (rogosu) geschetes, Lya.

rogostator, rí, óry (rogosu) geschetes, Lya.

rogostator, rí, óry (rogosu) geschetes, Lya.

rogostator, rí, óry (rogosu) geschetes, Lya.

rogostator, rí, óry (rogosu) geschetes, Lya.

rogostator, rí, ríchete, ríchetes, ríchete

Ł 3 2 ::

ż ä 3 z

> i z

1, 3

= 1

I

1: : 1 71

3

£

i E

1 •

πορυμα, το Schnupfen haben, eine Robenselp haben, ben Schnupfen haben, eine Robenselp haben, eine Robenselp haben, eine Robenselp haben, eine Robenselp haben, eine Robenselp haben, eine Robenselp habenselp 
nopolicity, es, (eldoc) an der nopola leidend, and newalths, Hippoer. Muidem. 6, 2, 32, 3, 6.

xogvistät. ixoc, (xóque, átorm) helmichte seinb, = xoqvidatotos, Brim, bes ices, II. 22, 132.

nopubalolog, or, (xopus, alálla) ben pelm schnell benegend she im um flattert, Bos), bfteres Beno. des Dettor, il. 2, 324. d., einmal des Aris, ib. 20, 38.; scherzh. nopubaloka rekan, Ar. Run, 818. (Andere betomen nopubarolog, Schol. il. 6, 283., s. ader Arcad. p. 86, 4.)

Αταπ. p. 36, 4.)
πορυθαίλια, ή, βάφνη ἐστεμμένη, τινές
την εξοεσιώνην, άλλοι δὲ ψπερφοριον θεόν,
Περγείλ.; b. Κ.Μ. p. 531. 53, πορυθαίλη, ετξί.
buth ή πρό των θυρών βάφνη τιθειιώνη,
ib. p. 303, 31. buth πορυθαίλειαι, p. 276, 28.
anh πορυθαίζε. — 2) Βείω. bet Attemis,
åth. p. 189 B. (πορυθαίλία ».)
προυθαλίστοια. 3. πορυθαίλία ».)

Ath. p. 139 B. (χορυθαλλία ν.)
πορυθαλλίστρια, ή, πορυθαλλίστριαι, αί
χοριθυσαι, τή πορυθαλλία θες. Hesych.
πορυθία, ή, = αυλήτρια, Resych.
Τπορυθίου, τό, dim. υση κόρυς.
πορυθίος, ό, eint art προχλος, Ednarding,
υση στι πυρρε (χόρυς) fo gent, Hosych.
πορυμβάς, ή, υτο Schuet am Rande tod
Reset momit mon et mie einen Reutel wiene. Reges, womit man es wie einen Beutel zusammenzieht, κορυμβάσι, περιδρόμιοις, δί ων συσπάται γυίγαψος και δεκοφφαίος και δε

πουυμβηθώκ, ή, == πουυμβίας, Dioscor. πουυμβηλος, ό, == πουυμβίας, Nicase. δ. Αth. p. 688 C.

πορι μβοειδής, ές, (είδος) cinct Epitt thas lid, Dioscor. 3, 124.

HA. 9, 1. p. 253, 14 Bokk. min. (προυδαί | Teufferke kints Koppers, d. a) der Schola ves.) S. Schol. a. Ar. Av. 303.

πόσυξα, ης; ής die Erlötung in. dadund 7, 216:: 146 επ. συράκ πόσυμβον όχθου, ενειακτε καταθικέ, die Gridetung in. dadund 7, 216:: 146 επ. συράκ πόσυμβον όχθου, ενειακτε καταθικέ, die Boige des Hours fluß, Schuupfen, der Rodu. Hopper der Boige des Hintertheils vom Gediffe, fluß, Schuupfen, der Rodu. Hopper der Golffe, das dießeine Gediffsbindial. mort. 6, 2. das. demkend iid) die duch der Griebe des Hintertheils vom Gediffsbindial. mort. 6, 2. das. demkend iid) die duch der Griebe der Griebe der Grieben Gediffsbindial. mort. 6, 2. das. demkend iid) die duch der Griebe der Griebe der Grieben Gediffsbindial. mort. 6, 2. das. demkend iid) die der Griebe der Grieben Gediffsbindial. mort. 6, 2. das. demkend iid) die der Griebe der Grieben Gediffsbindial. mort. 6, 2. das. demkend iid der Griebe der Grieben Gediffsbindial. mort. 6, 2. das. demkend iid der Griebe der Griebe der Grieben Gediffsbindial. mort. 6, 2. das. demkend der Griebe der Griebe der Grieben Gediffsbindial. mort. 6, 2. das. demkend der Grieben Grieben Gediffsbindial. mort. 6, 2. das. demkend der Griebe der Griebe der Griebe der Grieben Gr dinicise der Innglinge κουβύλος hieß, Herawide, Kant. b. Ath. p. 512 B., sioκητός εὐσπείροισι κουψύβοις, Br. Anal. 2, p. 13,
6., Windelm. Geich. der Kunft 5, 1, 14,
tratt, peplim. 4, 66. u. base, die Anm. der
dusghe —, 3) der traubenförmige Frucht bis
schele, hie. Blut hentra u. de des Erheu, eurymbus, Plut. Mor. p. 618 F., u. apnliches
Giwäche, δάγνης, Christophor. euchr. 395.3;
κόψημβα δικάνθης, Nonn. [4, 19, 7.; καππάνοως, Kunt. oder D. 223, 73.: von Blamans

pews, Kunt. op., p., 233, 73.: von Blamene histern, Masch. 3, 4.— Dav. παρυμβοφόσος, στι (μέχω): Arauben 2, Brackthildes tragend, πενός, Long. 2, 26, — 2) win Cohen beträngt, Δεόνυσης, Νουα. 18, S. u. b.

πουυμβόω, 3u einem πόουμβος maden, 3u einem Bufchel vereinigen, πεκουυμβωμένη πόμη χομοφ στρόμω, in einen Bufchel gebuns ben u, mit einem golbenen Bande geflochten, Nicol. Dannage, p. 450 Val.

πορυμβώσης, ες, = πορυμβρεισής, Diascor. 3, 29.

scor. 3, 29.

\*\*xoguraw, (xogury) kolbige Broffen ob.

Biathenkrospen kreiben, Tiesopur. HP. 4, 12, 2.

\*\*xogury, y, bie Kotbe, Neukr, achyein,

riferne ob. mit Gisen beschlageme, U. 7, 141.

ven, kidt. 1, 59., Kur. Suppl. VIS., Arist.

Pol. 5, 70. b) ber Hittaskab, Theore,

7, 18:

— 2) bei Plansen: ber tolbige

Erieb, porz. bie Bluthenknobe, ber

Bluthenstenget, Theophr. HP. 3, 5, 4,

— 3) m nduby, Nicand. Alex. 409. (v kurg.

lang 6. Kur. u. Nicand. a. b. a. St. Byl.

print; g. Mes. sont. 289. Buthm. Gr. 1,

8. 30.

\*\*xoguraser, ews, y, (xoguraw) bas Treiben

nogurgose, eus, q, (nogurow) bas Areiben von Blottenknospen, Phunias b. Ath. p. 61. b. E., Thoophe. MP. 3, 5, 4. κορυνίτης, ου, ό, (κορυνάω) bet Reulens,

20πρισμός, ό, == b. vorberg., Theophe. CP. 3, 9, 2., Geop. ftabten, bef. von Spratus u. Rroton, erhalten. Es bezeichnet auch noch in fpater Beit bie Bahl 90, we orzeispart aus nom in ipater seit die Sahl 90, aber eben in verkarzter Geftalt (ζ). Bgl. Butm. Gr. 1, §. 2. Anmert. 5. u. 3uf. 2, S. 377.: οὐδὲ κόππα γιγνώσκων, als Besseichnung eines unwissenden Menschen, Polomo b. Ath. p. 221 A. κοπριώθης, ες, (κοπρία, είδος) mistatia, brecartig, Hipp. p. 217 B., Theophr. HP. 2, 6, 3.; auch κοπρωθης, w. f. κοπριών, ώνος, ό, (κόπρος) bet Wistlife, Drecklaser, Hippocr. de super soet. c. 10. κοπρωβολείον, τό, (βάλλω) Ort wohn man Wist u. Unslat wirst, Wisthausen, Mach, Krat. p. 1404. 2. G. κοππάτίας, ου, ό, εππος, ein Pferd, bas ben Buchstaben Koppa Q als Beichen auf bem Schenkel eingebrannt hatte: es foll Korinth bebeutet haben, wo es vortreffliche Geftute gab, beren Bucht ihr Geschlechtsregifter auf ben Peggafos gurudführte, Ar. Nub. 23. 437. wo noch Eust. p. 1404. g. **C**. ποπρογενής, ές, (γέγνομαι) im Unflath & boren, baraus entiproffen, Byz. ποπρογράφος, ον, (γράφω) unflathig formbend, Tzetz. b. Cram. an. 3, p. 365, 14. eine bes. Anspielung auf xónrw barin liegt: κοπροδοχείον, τό, (δέχομαι) = κοπροβολείον, Gloss. [p. 205. κοπροδόχος, ή, = b. vorterg., Phot. ep. κοπροθέσιον, τό, (τίθημι) ber Ott wohn man Mist legt, die Mistratur, Geop. 2, 22, 3 υβί. σαμφόρας. ποππαφόρος, ον, (φέρω) ein Koppa als Beichen tragend, = xοππατίας, Luc. adv. ind. 5. χοπράγωγέω, f. ήσω, Mift führen ob. fab-20πράγωγέω, l. ησω, Wift führen od. sah-zen, Ar. Lys. 1176., Tzetz.; von ποπράγωγός, όν, (κόπρος, άγω) Wist führend od. sahrend, διπίς, Crates com. b. Poll. 10, 175.; γαστής, Plat. com. id. 1, 225. πόπράνον, τό, (κόπρος) der Studigang, Seth, Hipdocr. p. 970., Aretae. p. 17 D. Κοποιαίος, ό, νοη χόπρος, tom. gebildeter mann! Cicenname. mis sinda κόποιος. Ar. 20, 10, 8., Byz. χοποίας, Harpoer. s. v. ἀστυνόμοι. mannt. Eigenname, wie ανήρ χόπριος, Ar. χόπιον, τό, s. χόποος, g. C. χοποσιοιός, όν, (ποιέω) Roth ob. Comma achend, hervordringend, KM4 p. 529, 14 Bccl. 317. ποπρέας, ου, ό, ί. ποπρίας. πόπρειος, α, ον, = πόπριος, ανής π, Cheifterl, Ar. eq. 899. (wo es zugleich adi. bon Κόπρος, einem Demos ber Tribus Dippomachend, hervorbringend, Greg. Nysa. 1, p. 4.16 C. xόπρος, τ, ber M i ft, som wom Bith, 01.

9, 329. 17, 297. 306., Orph. fr. 30., Xe. de re eq. 5, 2. u. X. δ.. als von Musica.

Hdt. 2, 36., Ar. Beel. 360., Arist. HA. 9.6

u. X.: als Dûngungsmittel, Dûnger, Dusy. thoonthis ift, wie Dem. p. 269. u. Kongros, inser. b. Corsin. F. A. 1, p. 170. s. Bodt. g. lmscr. 1, p. 216. 903.) \*\*πορεύω, = \*\*πορείω, ποπρίζω, Eust. p. 1821, 43., Hesych.
\*\*ποπρέω, f. ήσω, mit Wift bungen, ποπρήσσοντες las man bor Wolf Od. 17, 299. f. | u. a.: als Wungungsmittet, Du ng et, Dung Plat. Prot. p. 334 A., Theophr. HP. 2, 7, 4. u. X.: im pl. Kuphor. fr. 49. b) ibid. Schmuh, Drech, Koth, Il. 22, 414, 24, 164. 640. — 2) Mifthof, Biehhof, Birhkal, Kinderstall, Il. 16, 575. das. Spign., Od. 10, 411., Call. h. Dian. 178.; in dief. Botg broats einige Gramm. zu leichterer Unterscheidung xo-rocc. — X16. mage. Sephal. Ar. Plat. 663. ποπρίσσοντες. ποπρεων, ε, = ποπρων, Tzetz. hist. 6, 520. ποπρησός, ρά, ρόν, = πόπριος, Βγχ. ποπριας, ή, bet Misthaufen, Simon. Am. de mul. (7 Schneidew.) 6., Strattis b. Poll. 7, 134. b) bet Wist, LXX. ποπρίας; ου, ό, (πόπρος) gew. im plur. el ποπρίαι, Mistinten, Edmussinten, schmussige Possentent.) 73, 6.; b. Sueton. Tib. 61. Claud. 8. coprene. 20πρεών, ό, = 20πρών, Tzetz. hist. 6,520. προς. — Als manc. Schol. Ar. Plat. 664, und rò κόπρον, Gal. f. 80b. g. Phryn. p. 760. — Als nom. pr. Rame eines Demos bes 250 — Als nom. pr. Name eines Demos et Avbus hippothocnthis, Boch 3. Inscr. 1, p. 216. κοπρόστομος, ον, bredmäulig, ό, Dredmaul, nach χουσόστομος gebildet, Tzetz. expin 1l. p. 51, 22. κοπροσύρα, ion. -ύρη, ἡ, (σύρω) hi Nusmiken, Hesych. nach Kuhnt. κοπροφάγεω, f. ήσω, Mith fressen, Seid. R. v. δούς Κύπριος. Byn.: pon xonolle, f. low, ep. loow, gew, att. la, mit Wift bungen, Od. 17, 299., Theophr. CP. 3, 9, 1.; im pass. κοποβεσθαι την γην, ib. 2, 18, 1., Diosc. u. X. s. v. βούς Κύπριος, Byz.; von ποπροφάγος, ον, (φαγείν) Wiß fuffal. Diogen. 3, 49. 5, 80. Tzetz. hist. 12, 241.673. κοπριήμετος, ον, (έμέω) Koth ausbrechend, Hippocr. p. 1008. Ηίρρος. p. 1008.

κοπρικός, ή, όν, (κόπρος) mistig, zu Wist ed. Dinger gebbrig, breetig, schwuzig, Gloss.

κόπριος, η, ον, = κοπρικός, Gloss.

κόπριος, η, ον, αιό κόπρειος, κοπρικός und κόπριος, (κόπρος) mistig, zum Wist ed. Dünger gehörig, dreetig, schwuzig, †. als adjekt. bom nom. pr. Κόπρος, s. κόπρειος. — τό κόπριον, = κόπρος, kpiet. diss. 2, 4, 5., Strab. 16, p. 784.: im pl. Plut. Mor. p. 669 A. Pomp. 48.: aeol. κόπερρον, ΚΜ. p. 529, 22. s. Bast z. Greg. Cor. p. 907.

κόπρισις, εως, ή, (κοπρίζω) das Düngen mit Wist, Theophr. HP. 8, 6, 3. u. δ. κοπροφορέω, f. ήσω, Dift tragen, t.2) auf 3mb Roth ob. Dift tragen, mit Rat werfen, repa, Ar. Eq. 295.; von

ποπροφόρος, ον, (φέρω) Wift traged, όνος, Poll. 1, 226.: πόφωνος ποπροφόρων Μίξιτοτό, Και. Mem. 3, 8, 6. ποπρόφυροτος, ον, (φύρω) mit Wift, Rud hefidelt. Rebefubelt, Byz. zοπρόω, (χόπρος) = χοπρίζω, bůngth, Pall.
7, 234. b) mit Miß befubeth, τὸν τρίβωνο,
Rpict. dias. 4, 11, 34., Schol. Ar. Plut. 313.
χοπρωίσης, ες, (χόπρος, εἰδος) = χοπρώσης, mistartic. διανακούμετας Hinnor. n. 218Ε. δης, miftartig, διαχωρήματα, Hippocr. p.218H,

C;

×

ΗΑ. 9, 14. u. Χ.: poet. πόνις .. ποπτομένη μα πόπτειν, Aesch. Choeph. 417.; bb. τ τψ ἄρμασι, Hes. scut. 62.; θάλασσα ποαπομένη πνοιαϊς τε καὶ χαλάζαις, Theocr.
22, 16.: von Bögeln haden, Arist. HA. 9,
1. Arat. 448. — 2) Susbef. α) im feind.

Ran. 425. jedody mit ber Rebneb. III. a). 1. Arat. 448. — 2) Insbes. α) im feinbl. Ran. 425. jedoch mit der Rebenbed. III. a). Sinne, schlagen, von Fechtern, Od. 18, 335.; m. bopp. acc. τινὰ παρήτον, II. 23, 690.: von der Schlange, aleidv κατὰ στίθος, Theophr. sc. 7, 14. u. A. 3, πυσετοί, die mit Bassen (nach Mattigkeit verbunden sind. Hippocr. p. 80 A. Beschaffenheit derselben) hauen, stossen, od. 8, 528.: cal.: úbtr. α) auf Renschen, ermadend, de nusm, schhart schmachten verwunden, schwertich, lästig, Plut. Mor. p. 47 F., DH. schmachen, Anth. 11, 335. b) durch Schlassen verwunden, schwertich, lästig, Plut. Mor. p. 47 F., DH. schmachen, extegen, nieders schul, schwertich, s

Arist. d., Gal. u. A.: abhpt bredig, schuus | folagen, bes. vom Bieh, bas nicht mit bem gig, unrein, Plat. Theact. p. 194 E. u. A.; Messer, sondern burch einen Schlag getobtet wurde, im comp. κοπρωσέστερος κηρός, Plat. Theact. wie Rinder u. Schweine, II. 17, 521. Od. 14, p. 191 C. m comp. xoπρωδέστερος πησός, Plat. Theast. p. 191 C.

χοπρών, ώνος, ά, ber Wifthause, die Wist. state, der Abritt, Eubul. b. Ath. p. 417 D., Dem. p. 785, 13. u. X.; ξς τόν χοπρώνα ξογισθαι, auf den Abritt gehen, Ar. Thesm. 485.; εξς χοπρώνα θυμιάν, sprigmobil, state sine zwedlose Arbeit thun, Phot. p. 338, 11. χοπρώνης, ου, δ, (ώνεόμαι) der Wistdunger, son wist der Ag. 1501., Kur. Cycl. 372. c) durch Dauen der Mistradung, der Wistdunger, son διανέσμαι der Wistdunger, son Wistdunger, son Wistdunger, son διανέσμαι der Wistdunger, son Wistdunger, son Wistdunger, son Ks. und Byz. Bein. des Byzant. Raisers Konstantin V. m. 750, der ein tluger Mann war, Klöster einzog und der Psastung der Kasala gedürtig war, folglich χαβαλίνος hieß, welches eben som kelchen flecken Kasala gedürtig war, folglich χαβαλίνος hieß, welches eben som kelchen flecken Kasala gedürtig war, folglich χαβαλίνος hieß, welches eben som kelchen flecken Kasala gedürtig war, folglich χαβαλίνος hieß, welches eben som som kelchen flecken Kasala gedürtig war, folglich χαβαλίνος hieß, welches eben som som kelchen, be. state be som som kenschen, som kerstünde ger scholer in v. m. 21. Alcid. 27.; de som kenschen som kelchen, in hie Kasala gedürtig war, folglich χαβαλίνος hieß, welches eben som som kenschen som kenschen som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som kenschen som som απ δίε Χθάτε ξίορξεπ, νοφεπ, απροφεπ, 1 χοπτή, η, (χοπτός) α) είπε Art Backwert aus gerftossen. Stoset. b. Ath. p. 649 A.; χοπτής πλάνες, Anth. 12, 212., Martial. 14, 68. b) auch abnlich guberzitete Arzneien in Auchensom,
Diosc. 2, 125., Aēt. 13, 12. u. A.

2 χοπτή, ή, (χόπτω) Schuittauch, Ath. p.
648 Ε., Hesych. (gew. χόπιη gest.)
χεπικός, ή, όν, zum Schagen, Herod.
ερίπε P. 134. 135.
χοπτόν, τό, (χοπτός) = χοπτή, Hesych.
είπε Calbe, Alex. Trall. 7, p. 117. 11, p.
182. (wo χόπτον gesticiten.)
χοπτόν, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
χοπτός, ή, όν, gesticiten.)
πους τοξφι (um sie anzutreiven), 11. 10, 513.;
χόπτων, αποι χερολ δραύοντι, Arist.
ΗΑ. 9, 14. u. Χ.: γοτε χόνις .. χοπτομενη
κίνι δραμασι. Hes. sout. 62.: δάλασα χοαρα τινά δραμεν, Ανε. Lys. 337..

αποτειν, Αεκ. Chooph. 417.; bb. m.
κίνι δραμασι. Hes. sout. 62.: δάλασα χοαρα τινά δραμεν, Ανε. Lys. 337.. μα κόπτειν, Aesch. Choeph. 417.; bb. m. aco. 1114, 3mb betrauern, Ar. Lys. 397., Anth. 11, 135. 159., Clem. Al. Protr. p. 21.

noondleonlearne, ou, &, (nleacu) ber out Korallen Billocken macht, nach Aubel, 1 Timme. p. 166. ber eine knuer. in Dorvill. Si-Mor. p. 1011 F. b) ermübet, ermattet, matt, Hippocr. p. 70 C., Paul. Aeg. χόπωσις, εως, ή, (χηπόω) Etmübung, Cromattung, Mattigleit, Eoclesiast 12, 12. cul. p 569. anführt, mo aber entw. bai & verborben ift, ob. etyp, gang Anberes bebeum nogayew, (xoga, αγω) eine Jungfran ob. bie Kora (Persephone) entfahren, Hesych. S. MMR. Beffel. g. DS. 5, 4. ropalro, = uelalro, von Inann. Diac. alleg. in Hoa. Theog. p. 268 a. erfundenes B. † xogáxeios, ela, eior, (xógak) von Raben, tabenabnlich. ποράκεύομαι, == ποράττω. Hesych. noodneus, twe, o, eine Rifchart, mabrich. hiefelbe mit zonazīvos, Hesych. noganing, ou, o, (nogat) rabenartig, no-paniag nodoios, Rabenboble, Arist. HA. 9, 24. φακίας κολοιός, Rabendohle, Arist. HA. 9, 24.

† κοράκιδιον, τό, dim. υση κόραξ.

κοράκιδιον, τό, dim. υση κόραξ.

κοράκινος, αν. υση einem adi. κορακινός, αλ. Να. 123.; ξε κόρας, αλ. ημός βαδεη αττ. Ευεί. ορ. p. 248, 86.

κοράκινος τό, dim. υση κορακινός αλ. ημός 133.; υ. in Gragform σύα ξε κίρας αλοφάκινος, ένη, ενον, (πόραξ) υση Raben, ib. σοράκινος, ένη, ενον, (πόραξ) υση Raben, ταθημός ταθημός τος και τος 560. u. A.: Ath. p. 118 B. 121 B. werden ten, daß die Attier nie ele afgazeau. i. und πονάμιου ποραπίνοι ετνάδητ, die πέλτη wan den Reguptern genannt werden sein sell. p. 535, 2.; weik ποράπιον, τό, dim. von πόραξ, μ. zwar wadtsch. σπόραπα austraß. σπόραπα austraß. απόραπα aus zonazoeidis, es, (xónag, eldos) rabenartia, πορακοεισης, ες, (κόραξ, είδος) rabenartig, το τον δρυβριν κ. γένος, Arist. 1, 1.: ras bensignabelahntich, ἀπόφυσης, Gol. 2, p. 275, 1.

1 κόρακος, δ. Name eines Filches, Xenocr.
12. βρουνίρμο δ. Ath. p. 105 Β.

2 κορακος, δ. ein Stytbisches B., κόρακοι, = φέλοι δαίμονες, να Οκεβιεδ u. θρυβαλος, Luc. Τοχ. 7. ποσακόφωνος, ον. (σωνή) bon ob. mit els. ner Radenstimme, Tatian. c. Graco. p. 256 B. πυρακόω, mit dem κόρας 3 c β) die Thure

κυρακόω, mit bem κόραξ 3 c β) bis Thure thieffen, inser. Richter. p. 416. πορακούης, ες, = κορακούης το κ. των δρνέων, Ατίκι de gen. an. 3, 1. κοραλίον, τό, f. κοράλλον. το ποταίξει bis. πορακού το ποταίξει οδ. ποταίξει και πορακού το ποταίξει οδ.

Tropallico, L. low, roth wie Rorallen ob. drankenesth fein; von royallenesth fein; von royallenest, of, ion. roveakeor, Orph. Lith. 505. u. 5., Dion. Per. 1108., and Thoophi. de lap. 67., Luc. pro in. c. 1., Rioil. royale, de lap. 67., Luc. pro in. c. 1., Rioil. royale, de lap. 67., Luc. pro in. c. 1., Rioil. royale, de la lap. 67., Luc. pro in. c. 1., Rioil. royale, de la lap. 67., Luc. pro in. de la lap. 67., Luc. pro in. de la lap. 67., Luc. pro in. de la lap. 67., Luc. pro in. de la lap. 67., Luc. project de la lap. 67., Luc. pr

ung.

\*xogāuβλη, ή, att. f. ή πράμβη, ΕΜ. μ.
534, 45., Schol. Ar. eq. 536. (Rag EL
Grimm. weil sie ἀμβλύνει τὰς κόρας) pl.
Roes. z. Grog. Cor. 9, p. 137.

κόραξ, ἄκος, ό. ber Ra bez. Theogn. 81.
Pind. Ol. 2, 87., Hdt. 4, 15. u. L.: als Eum
bith, Arat. 448.; als Berwünighung, fc κόρακη
λυπ Penter, zum Geier, zum Leuft, sa
absol. Ar. Vesp. 932., Alex. b., Ah, p. 6108,
als mit Berben ber Bewag. ες κόρακας ξορ
σειε. Ar. Pax 500.; εξελω σ ες κόρακας
έχ τῆς ολείας, Ar. Nub. 123.; ες κόρακς
ελγήσεται, id. Vesp. 51.; βαλλ ες κ. h.
Nub. 133.; u. in Fragform οὐκ εξ κίρακ
εἰποφιθερες μοῦ, wirst bu bich nicht zum heit
fortpactent Ar. Nub. 789., vgl. Alciphr. 1, 1. bel des Hausbahns, Hesyah b) sin Kristwerkzeug, eine Stange od! Balten mit inn Haten, des des Geegesechten angewandt, Evterhaten, Pol. 1, 22, 9., Ath. p. 2081terhaten, Pol. 1, 22, 9., Ath. p. 2081and dei Belagerungen, DS. 17, 44, thede machin. c) der Haten zum Anziehn in Thure, der auch als Shartlopfer diente, = rgaing, Poll. 7, 111., Anth. 11, 203. p) al Schol. Thooar. 5, 117. ein Wertzeug die Ist Ju schieffen. d) eine Ars Hatessein. = rgaing, Luc. Necyon. 11. al abhat inder kutоры, Luc. Necyom. 11. e) dobet febet flate gefrummte haten, um etw. gu halten, Sink 3, p. 249. (Entw. verw. mit nopwos, we govels, zogwon, corma, corma, corma, corma, geners, xogary, corms, corms, corms, trum m. wegen der Gefatt de Schw.
bels ob. der Arallen, oder mit xosis, xon.
Krähe, krädzen.) Dav.
xogakós. 17. der, kabenartig, rabeniarig rabeniawarz, xoda. Strad. 12, 8. p. 74 Tauch. Plut. Mor. p. 1161 E. 1157 A. (mo zoenzick) xógajos, o, eine unbestimmte Fifchart, & xógafos, o, eine un ciante bei Xenocr. 12. 2008attion, 76, == bas folg., Art. Spid.

rogerore, ro, eline, von reon, bat Millitte, Rabel, (Pat) opigr. b. Die h. i.

Ħ1 : 2 la.

'E 12' ۲. il. 4 1

: 02 1. , :1: ::-. <u>د.</u> سا 坎.

: 3 ... M : 32 Ľ. ij! M. 1

æ

1:4

Ĭ.

1 % ь. ٠.: ٠. :1 Ð. ı.b

;1 3

ποροσιωίσης, ες, (είδος) gum Mägblein ob. Pappchen gehorig, einem Mäbchen gleichend, pappenhaft, madchenhaft, findisch, Plat. Mor.

puppenpais, masagengais, thouse, kint. Mor. p. 528 A. 646 D. 940 B., Clem. Al. p. 207. roogires, unabiding bitten und flehn, ungefichm fodern, sich nicht abweisen Lassen mit Bitten, Henych. u. Suld. (Entw. von dem unsausborlichen Geträch der Raden, ob. dem Unsausborlichen der Retter on die Indiana f. mauel. 30.

υρχεισθαι, Luc. Baoch. 1.
πορδίνασμαι, f. ήσομαι, f. σκορδινάσμαι.
πορδίνημα, τό, f. σκορδίνημα.
πορδίνημα, τό, f. σκορδίνημα.
πορδυβαλλώδες, πέδον, τό, Luc. Traged.
223. foll f. κορδυλοβαλλώδες βεήμ, του πορδύλη u. βάλλα, unb ein gefchiagus Eftsich tegrichnen.

bezeichnen.

2008üln, si, bie Bolbe, Keule, ber Prügel,
Hosych., Suid. — 2) bie Beule, Boausche,
Geschulk, tuber, tumar, BA. p. 105, 3.,
Schol. Ar. Pax 500. — 3) sine Pauptbebettung, ein Kopfpun, eine Binde, Kyprisch, f.
Bechol. z. Ar. Nub. 10.e ban. mahrin, eyneποροθυλημένος, eingewicktt, eingehült, Ar. Nub. 10. — 4) eine Beinere Thumilichart, Stenb. 12, p. 549., Ath. p. 120 B. s. σποψισύκη. ποροβέλος, 6, από σποροθέλος, eine Bosser eidenie, Ariat. HA. 8, 2. de part. an. 4, 13. H. S.

(Lue.) Asin. 6, 36., DL., LXR., AT.; unr paor, = 1 ropeler 3, Schol. Bur. Alo. 175. ber samilliren u. inborretten Sprechmeise angehornd, wie nogidior. s. Lod. 3. Phryn. p. Jest ber Kore od. Persephone, Plut. Dio 56., 74., Phot. p. 209, 26. — 2) Püppchen, 1. Schol. 14. Pind. Od. 7. 3. C., Heaved.: rd Koperor; ber Tempel ber Kore, insor. in xopāriodogs, es. (eldos) gum Mägblein od. Goettlings, de insor. Acrens. 3, p. 5. πορέννῦμι, fut. πορέσω, ion. fut. πορέω, ll. 8, 379. 13, 831. 17, 241. nor., ἐπόρεσω, aor. med. ἐχορεσάμην, aot. pass. ἐχορεσόην, pf. pass. εχορεσόμαι, ion. κεκόρημαι, Od., part. perf. act. mit pass. Βότα, κεκορηώς, οίος, Od. 18, 372., Nonn. 5, 34., fut. tert. κεκορήσυμαι, Μαχίπ. π. κ. 117. — Εάτ aufortiagen vertrang ver stateta vo. vom die percopyopaie, nantin. n. n. 117. — u. weltopfen der Bettler an die Thuren, f. κόραιξ 3a.) tigen, fått mach en, mit etwas, τινά τινι, κόραινα, ή, f. κόρη, fyricht der Axidatter II. 8, 379. u. δ.3 τινά (τι) τινος, ατόμα bei Ar. Av. 1662. νόφαυνα, ή, f. κυρη, friest der Activiller bit Ar. Ar. 1662.

κορδακίω, f. ίσω, δεπ Kang κόρδαξ τοιν σρεός, Soph. Phil. 1141. b) übtr. eine Begern, DC. 50, 27., Alciphr. 3, 18., 1'oll. 6, Prom. 165.; μιληή θυμόν, Αμ. Rh. 3, 897.

123., BA. p. 101, 16. u. X.: im med, Georg. Prom. 165.; μιληή θυμόν, Αμ. Rh. 3, 897.

— II) Pass. und Med. fich fattigen, fatt werdakisch, ή, όν, in der Art des Kanges κορδακικός, ή, όν, in der Art des Kanges κορδακικός, ή, όν, in der Art des Kanges γορδακικός, ή, όν, in der Art des Kanges κορδακικός, η οινουμούν, ποιονομούν κορδακικός, ή, όν, in der Art des Kanges κορδακικός, η οινουμούν κορδακικός, η οινουμούν κορδακικός, η οινουμούν κορδακικός, η οινουμούν κορδακικός, η οινουμούν κορδακικός, η οινουμούν κορδακικός, κορδακικός κορδακικός, δ. des Kangen des πόρδας, κορδακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός, Ανακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός, Ανακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός, Ανακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός, Ανακισμός κορδακισμός, Ανακισμός κορδακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός, Η οινουμούν κορδακισμός κορδακισμός κορδακισμός κορδακισμός κορδακισμός κορδακισμός κορδακισμός κορδακισμός και δικουμούν κορδακισμός κορδακισμός και δικουμούν κορδακισμός και δικουμούν κορδακισμός και δικουμούν κορδακισμός και δικουμούν και δικο τες, Od. 4, 541. 20, 59. II. 22, 427.: έκο-ρέσσετο χείρας τάμνων, et betam bas Polge hauen an seinen Panben satt, II. 11, 87; σῦ-πω κεκόρησθε ἐελμένοι, II. 18, 287.; δῆμος κεκόρεστο .. τιμωρίαν είληφωίς, Hdn. 1, 13, 10.; ἐκορέσθησαν φιλοῦντες, Luc. d. mer. 3, 2. b) sich mit etw. süllen, einet Sache voll, mit berselben reichtich ob. gut Genüge versehen sein τοῦ κε κέλου) κορεσσάμενος. Hen. op. 33: m. dat. (βίου) κορεσσάμενος, Hea. op. 33.; m. dat. υβοι κεκορημένος, Helt. 3, 80. — Bei ben att. Dicht. nur an ben angef. St.; auch in Presa nicht haufig.

Profa nicht haufig.
χουδοχω, poet. f. πορέννυμι, Anth. 5, 77.
Nic. Al. 360, 415. 566. 578.
πορεστικός, ή, όν, gum Sättigen gefchick, geneigt; fättigend, befriedigend, Gramm. b.
Alberti gu Hesych. s. v. πιαλέοις διγεσιν. Adv. -ικώς, Schol. Arat. 1049. πομεστός, ή, όν, (πορέννυμι) με fattigen,

Glose.

κόρευμα, τό, bie Jungfrauschaft, ber Jung-fraunftant; Kur. Alc. 175.; don

13. u. 0.

πορέει, ion. f. xopei, 3 aing. fut. att. 31

πορέεννμε f. xopeis, 11. 8, 379. 17, 241.

13. 331.

1 † xopeis, ή, (xopέων) bie Cáttigung.
2 xopeis, ή, (xopέων) bas Figen, Æshren,

Relaigen, Puben, Herych.
3 xopeis, ή, (xόρη, xopεων) duftand
bee Wàddens, Jungfrausfenft, kyc. 364., Anth.
3, 217., Norm.

πόσεος, eis, stor, (πόρη) bem Wädden,

faunfland; Bur. Alc. 175.; don

χορεύωμε, fut. χορεώνη πορε. (πόρη)

graphic et al. 300, 200, in der entegregnen,

faunfland; Bur. Alc. 175.; don

χορεύωμε, fut. χορεώνη η σει ceta, cop.

απορείωμε, fut. χορεώνη fine entegregnen,

ενορείως πτίμασβεται μαθούν τη θείω

κορεώς πτίμασβεται μαθούν τη θείω

κορεώς πτο διαθούν η σει διαθούν τη θείω

κορεώς πτο διαθούν με διαθούν,

κορεώς, πτο που διαθούν,

βαμοί, διαμος, διαμος, διαμος πείμας,

βαμοί, διαμος, διαμος, διαμοννείον,

βαμοί, διαμος, διαμος, διαμοννείον,

βαμοί, διαμος, διαμος, διαμος, διαμοννείον,

βαμοί, διαμος, διαμος, διαμοννείον,

βαμοί, διαμος, διαμος, διαμοννείον,

και που διαμος, δι

Dem. p. 313, 12. b) überh. = ἐπιμελεῖ- χορθύνω, f. χορθύω.
σθαι, Suid. — 2) in obscon. Sinne, = βω χόρθῦς, νος, η, wie χόρνος, Ethhung, rεῖν, auch von mánnhicher Unzucht, Sapph. sr. Dausen, Heisgeh., Suid.: bei Theocr. 10, 47, 73 Schneidew., Annor. sr. 6 Bergk. (29-Schneidew.) (bab. χόρος, Έκρη, γεωχόρος, σηχοχό- δε Schnittes hin liegenden Dausen abgemähm

xορέω, ion. fut. zu κορέννυμι.

χόρη, ή, ion. u. Hom. χούρη, b. Trag. in Anapôft. u. Chôten auch bisw. χούρα, λeise chôtele, fteigerte feinen 3orn, Hei. Th. Aesch. Sept. 133., Soph. OC. 176., Bur. Hec. 462. Tr. 145., dor. πείρα, Theocr. 6, 36., fem. von χόρος, χούρος, Jungfrau, Radhen, Hom. (aber nur in ion. Form χούρη) Trag. δ., Plat. Criti. p. 113 D. u. A. i. u. zwa ohne Auflicht auf dea Alter, Φορχίδες δημαιαί χόραι, Aesch. Prom. 796. 120, 28. A. δ. i. u. zwa ohne Auflicht auf dea Alter, Φορχίδες δημαιαί χόραι, Aesch. Prom. 796. 100 Arauli, als Gamen, δ. als Gewin yon den Futien, id. Bum. 68.; von den Patz gen, Plat. Pol. p. 617 D. u. del. A.: im Deta Guria, A. Coll. Prom. 796. genfah der Bermählten φορχίος σηναία χυρα., 16. ξυση δει θοτε θατε μετικό το δει μετικό, id. Ευπ. 68.; νοη δει θετακό, Ατ. Ες 676. 682., Theashr. Ην. βετακό, Ατ. Ες 676. 682., Theashr. Ην. βετακό, Ατ. Ες 676. 682., Theashr. Ην. βετακό δει θετακόμεται χόρην γάρ, οίμαι σ' σιζετ', ἀλλ' εξευγμένην, Soph. Ττ. 533.; χόρα Παλλάς, Ευτ. Ττ. 561.; δυ. παζς χόρη, Ατ. Lys. 595., Dem. p. 540, 4.: π. binjuges festem gen. Σοφίτε, Il. 6, 420. 9, 509.

α. δ.; Νυχτός, Αεκελ. Ευπ. 750.; Τράχου κ. δ.; Νυχτός, Αεκελ. Ευπ. 750.; Τράχου κ., βορλ. Ελ. 5.; Κάδμου χ., Ευτ. Βακελ. 2.

α. δορλ. Ελ. 5.; Κάδμου χ., Ευτ. Βακελ. 2.

α. δορλ. Ελ. 5.; Κάδμου χ., Ευτ. Βακελ. 2.

α. δορλ. 211 Ε. 556 F. b) αυτό διε θε ευ ετε ετακο βαλοδείαι του το παλοδείαι του το λ. ι. liebtόfas, ight του κ. δι. 10, 14,; DL. 8, 11.: δεί Hom. νοι χαρισμένη: χεχορισμένη καλ διακτηλή πρεσδεία διαβλεία του δει βεία διακτηλή πρεσδεία, δυμέρεν ift in διείτε Βότς υποχορίο ben Beischlaferinnen ber Delben, II. 1, 98. 337. 2, 689. a) poet, abtr. a) bas neue zum erstensmal in See gehende Schiff, Lyc. 24. \( \beta \)) von mal in See gehende Schiff, Lyc. 24. \( \beta \)) von seiner Kolonie, op. Hom. 1, 2. — 2) eine Puppe, von Bachs, Ahon, Hols, Metall u. bgl., Plat. Phaedr. p. 230 B., Dio Chr. or. 31, p. 356. [. Ruhnt. z. Tim. p. 166. b) = in der Baut., Kazvarides; Maller Arzchaol. §. 279. — 3) die Sehe od. Puplike Malet. mann. manula. manila melli in im Auge, pupa, pupula, pupilla, well ein Bilboben barin erscheint, Plat. Alcib. 1, p. 133 A., Artemid. 2, 44., Ruf. p. 25. u. a. Medic.: bb. metonym. ber Augapfel, bas Auge, Soph. fr. 634., Bur. Hec. 972. Bacch. 

πόρημα, τό, (κορέω) ber Kehricht, ber Aus-wurf, Ar. b. Poll. 6, 94., Hermipp. b. Ath. p. 487 F. b) ber Befen, Ar. Pax 59., Eupol.

p. 487 B. 0) vei b. Poll. a. a. D.

gebraucht, Anacr. b. Poll. 6, 167. (fr. 138 Bergk.), Ar. Eq 676. 682., Theaphr. III. 1, 11, 3. u. d. f. soprov. — 2) ein weitlichen Schmuck, Poll. 5, 101., Henyth. (mabrich, wegen Achnichteit des Geruchs von meer.)

βεία, haufiger ift in dieser Botg υποχορίζο-μαι: vgl. aveigens πουρέζω.

| tall: vgl. uvergens - rouge w. | xog xog, η, όν, (xός η) màdigensaft, b. i. gart, siertich u. bgl., Poll. 2, 17. (no ropersos u.) — Adv. roquists, ηδυμή και κ., hd. H.A. 2, 38. γ/κ. αδιχύνεσθαι, Αλέρμι. 3, l., Philo v. Mos. 1. vgl. B.A. p. 1398. | xog ωη, η, = xός ων 19, Philostr. p. 74. | χουνθείζουν 1, Philostr. p. 74. | χουνθείζουν 1, β. ποιών, θ.

Rogendiatouat, f. avogent, Burerei tribet, weil Korinth feiner Detaren wegen berddist war, Ar. fr. 133., Steph. Byz: naφ Schol. Leid. II. 2, 572. = χαλλωπίζεσθαι.

Rogendiagrife, d. (Rogen Beatomas) bet hu rer, hurensidger, Titel einer Kombbie bet Phie etdros u. bes Poliochos, Ath p. 313 C. 5594;

aberh. ungriechisch, Balct. z. Adon. p. 205.)

πόρηθρον, τό, (πορέω) der Besen, Luc.

Philops. 35., Poll. 6, 94. (wo sonk falsch
πόρυτρον) vgl. auch πόρος.

πόρημα, τό, (πορέω) der Kehricht, der Tugs.

205 C. 525 E. s. Rüllers Hand. §. 306, 1.

Kogerdode, adv. in Rorinth, Il. 13, 664. Koquedorde, nach Korinth, Luc. Hermol. 28. χορθύλη, ή, = χόρθυς, Hesych. χοριδείδης, ες, (κόρη, κόριον, είδος) ba κορθύλος, ό, (κόρθυς) ein Bogel mit einer Mådden, der Puppe abnlich, Hesych.: der Pupik Haube ob. Ruppe, auch βασιλίσχος, Hesych. ahnlich, dh. glangend ichwarz, κορακίνοι, kpi

Quor gefder.

2 zogiov, ro, = zoolarvov, Koriander, bei Spateren, Diosc. 3, 71., Nic. Ther. 874.

bei Späteren, Diosc. 3, 71., Nic. Ther. 874. Alex. 157. u. burchgängig b. späteren Medic. nach Gal. 13, p. 194.: x. ἔνυγρον, = το αδίαντον, Diosc. 4, 134. χόρις, εος, att. εως, δ, bie Wange, nom. plur. χόρις, εος, att. εως, δ, bie Wange, nom. plur. χόρις, for. Ar. Ran. 115. Nub. 699., Arist. HA. 5, 32.; später wie Geop. u. X. vgl. BA. p. 1391. auch ή χόρις, gen. εσος, 206. §. Phryn. p. 305. — 2) eine Art Rohannstraut, Ath. n. 330 A. Diosc. 3, 174. Plin Ath. p. 330 A., Diosc. 3, 174., Plin.

κορίσκη, ή, dim. von κόρη, Magblein, Plat. iamb. b. Ath. p. 665 D., Poll. 2, 17. . Maablein, xogloxior, τό, dim. von xόρη, Magdlein,

Poll. 2, 17.

zoρίσκω, ion. f. zoρέννυμι, Hippocr. p. 271, 31., wo aber mahrich. xogeaxw gu fchr. χόρισμα, τό, = ὑποχόρισμα, ΒΑ. p. 47, 31.

†xoquaiding, es, (xóqiov, eldos) bem Mab-chen ober ber Puppe abnlich. — 2) bem Ros

riander abnlich.

πόσχορος, ό, f. πόσχορος.

+ πορχορύγεω, f. ήσω, = βορβορύζω, tolstern, tullern, bef. von dem hohten Getds im Bauch, f. diaxoox.

xορχορύγή, ή, bas hohle Kollern im Bauch: aberb, jebes hohle Getos, vom Kriegslarm, im plur. bei Aeach. Sept. 327., Ar. Pax 991.: ubbpt Annult, id. Lys. 491. [1242. χυρχορύη ημα, τό, = b. folg., Zonar. p.

πορπορυγμός, ό, = πορπορυγή, (Luc.) Philo p. 3., Ruf. Eph. p. 18 Matth.

χύρμα, τό, = χοῦρμι, w. f., Ath. p.

χορμάζω, f. άσω, (χορμός) in Ridge, Scheite, Stude hauen ob. fcneiben, gerthete len, gerftudein, DH. epit. 20, 6., Hesych. zορμηδόν, adv. (χορμός) wie ein Rlog, HeL 9, 19.

πορμίζω, = πορμάζω, πορμισθείς, Ignat. p. 27. §. 4. (wo falfd πορμηθείς) [. πατα-[p. 51.

χυρμίου, τό, dim. vom folg., Boiss. An. 5, χυρμίος, δ, (χείρω) ein Stück vom Stamm, ein aus dem Stamm gehauenes od. geschnittnes Stück, Rlog., Block, Pfoste, Scheit, Od. 23, 196., Hdt. 7, 36., Kur. Hec. 575., Ar. Lys. 255. u. X. χορμοί γωντικοί, poet. f. Ruder, Kur. H. 1. (χείρω) γωντικοί, poet. f. Ruder, Bur. Hel. 1617.: bb. b. Spateren (nach Bust. p. 835, 52. aber idiwixas) ber Rumpf, των σωμάτων, ΕΜ. p. 622, 53. (Bon bem acol. 20 ρπός leitet man corpus ab, Rumpf, trun-

charm. b. Ath. p. 282 A. 308 B. — 2) (xó-1613., Hasych. (Buttm. ausf. Gr. Gramm. 1, ρ. 163. şieht ben nom. xόρροψ vor.)

1 xάριον, τό, dor. χώριον, Ar. Ach. 731.
dim. von χόρη, das Mägdlein, Lys. fr. 2, 8.,
Theogr. 11, 60., Ath. p. 612 E.: Pάρρφει.
Birb b. Hesych. u. BA. p. 856, 22. χόρ-179 Mein., (Luc.) amor. 53. u. X.

κόροιφος, ον, (κόρη, οίφαω) ein Rabchen beschiafend od. schwangernd, EM. p. 531, 23.; nach Schol. Theocr. 4, 62. alexanbrinifc.

ποροχόσμιον, τό, (χόρη, χόσμος) Matchenstand, s pus, Spielwert, BA. p. 102., Tatian. c. Graec. p. 250 E., f. Alberti g. Hesych.s. v. ποροπότας, ου οδ. α, ό, = προπότας, DC. 76, 1. aw.

ποροπλαθικός, ή, όν, gum Puppenbildner gehörig, τύποι, Procl. in Plat. Tim. 2, p. 120.: ή -ική, bie Kunß besselben, Athenag. leg. pro Chr. p. 60.

leg. pro Chr. p. 00.

χορόπλάθος, ον, (χόση, πλάσσω) Puppen aus Wachs ob. Ahon bilbend, ό κ., ber Puppen penbilbner, Isocr. p. 310 B., Luc. Lex. 22. u. X. s. Rumt. s. Tim. p. 165.: Rame einer Kombbie bes Antiphanes, Poll. 10, 103.

xοροπλάστης, ου, ό, (πλάσσω) Puppens bithner, EM. p. 530, 11., Moer. p. 234. xόρος, ου, ό, (χορέννυμι) die Sattigung, bas Sattsein, Sattwerben, Sattbes to mmen, satietas, u. als Folge bavon uebers bruß, Etel, eigtl. u. übtr. Hippocr. p. 149 D.; βρωτύος ήδε ποτάτος, Philox. b. Ath. p. 147 K.; τῆς ἐδωδῆς, Xen. Hier. 1, 18. u. X.; κόρος ψυλόπιδος, γόου, ll. 19, 221. Od. 4, 103.; πάντων κόρος ἐστί, aller Dinge giebt es eine Grsattigung, b. i. Alles betommt man satt, ll. 13, 636., Soph. OC. 1222. bas. Bunb. (1215.); πολλών δακρύων, Kur. Alc. 183.; κακών, id. Phoen. 1739.; κόρον γε ή και τούτων συνουσία ἔχει, Plat. Phaedr. pp. 240 C.; ἐν τῆ τῆς μορψῆς γρήσει ἔνεστί bas Sattfein, Sattwerben, Sattbes ρ. 240 C.; ἐν τῷ τῆς μορψῆς χρήσει ἔνεστί τις χόρος, Χεπ. symp. 8, 15. u. A. b.: εἰς χόρον, გur Genüge, Luc. de hist. c. 11. 50. de merc. c. 26.; ebenso ἄχρι χόρον, Dem. p. 400, 2. — 2) übertr. ber aus Sättigung u. Ueberfalle bes Glades entfpringenbe le be te u. ueversuue des Giudes entspringende Uebers muth, Ruthwille, hochmuth, Ctoly (vgl. 1/2τοι τοι πόρος υβριν, Theogn. 153.) Find. Ol. 2, 95. Isthm. 3, 2.: u. umgekyrt υβρις πόρου μάτης, id. Ol. 13, 10. das. Bodth: προς πόρον, aus Uebermuth, Aeach. Ag. 372. — 3) als Fluchformel, βάλλ ές πίρον, Menand. b. Ath. p. 446 D. πόρος. ου. δ. ion. πάρος. dor. πάρος.

χόρος, ου, ò, ion. χοῦρος, dor. χωρος, Theocr. 1, 47. u. d. Knabe, Jungling, junger Mann, Bursche, (von ber stabesten Junger und nn, Buriwe, (obn oer feubelten Jugend, noch vor der Geburt im Mutterleibe, (11.6,59.) bis gum kräftigen Mannesalter) Hom. d. aber nur von Freien, (ausschließt. in der ion. F.) Aesch. fr. 37., Soph. fr. 481., Kur. d., Plat. Legg. p. 793 E. u. d. (sonft nicht haufig in Profat b. Hispan. p. 1200 C. auch 7 x600c. πόρνος, bei den Siciliern = πέντρον, μυρ-σίνη, (wahrich, πεντρομυρσίνη), Henych. πόρνωψ οd. πόρνοψ, οπος, δ, eine Heus ichtedenart, gew. πάρνωψ, Strad. 13, 1. p. Studnie. 3. Tim. p. 150. b) der Sohn,

Od. 19, 823., Soph. Phil, 658. Tr. 641., Rogiffarrares. a., 6 Rur. u. fonft b. Dicht. vgl. x60n. o) ber bantich; Anth. 6, 168. Echos. Spros. Sprosling, junger Zvieb x0giifavringmor; 6, or, (Kopuses) Rem od. Imeig an Baumen od. Pflanzen, Gal. lox. 2006 Euge Roges atzent.), Lexic.: bh. ein gin. 36, L.: eine Krantheit, Aretne.; von p. 531. nopufferrectes, 'f. clas, bie Rotybantenfeit begehr, bie babei bertommilichen Gebrauche vor nehmen ob. mitmachen, †. ... bh. 2) in forpban p. 531. migos, o, (xogew) ber Befen, Honych.: ,, wahrich. entipragg biefe Botg aus bem Barperg. wedlech, entspragg biese Bbtg aus bem Garherg. weil die noggoge od. neiklungen Midse Buth od. Begeisterung kein, üben it sungen Melsen gemacht wurden. "Ha same noone, o., ein Magh, das 6 att., Medianien enthält, loseph. ant. 15, 9, 2., Lexx. (das hebr. his.

herode ov. richtiger noode. ov. schwarz.

offinen Augen schwier. Plin. 11, 37, 34. zonos, or, richtiger zonos, ór, ichwarz, RM. p. 529, 30. 540, 5., Sahak lici, 270. xog θβαντίζω, f. 60ω, in ben Gettebing ber Korpbanten einweihen, 7. 6) burd bem bantische Weihungen reinigen ob. beikn, A. Yesp. 119., Cels. c. Orig. 3, p. 420°C. 18. B. Grammund 19. Sanna med, 19. M. B. Grammund 19. Sanna med, 19. M. B. Grammund 19. Sanna med, 19. M. affentl. \*\*xδροη, 'ήρ' innia, ep. M. affentl. \*\*xδροη, 'ήρ' innia, ep. M. affentl. \*\*xδροη, 'ήρ' innia, ep. M. affentl. \*\*xδροη, 'πός τος 'ηρ' innia p. bet & the & & the & & the & & the & & the & & the & & the & & the & & the & & the & & the & & the & & the & & the & the & the & the & the & the & the & the & the & the & the M. a. Grammanner en & 12 7. 1. 19 17 Kog Harrenog, n. or, Kornbantifc, Plat. Mor. p. 759 A., Schol. Ar. Av. 1354. 1 Κορυβάντιον, τό, bet Tempel bet ke tybanten, Strab. 10, p. 473, (μ. Ιάτ. Κορυβάντιον, pgl. Arcad. p. 121, 19.)
2 κορυβάντιον, τό, = κυρβασία, Cyll. 6. δουκά, δ. Soph. Al. p. 374, 2. Κυρύβαντίς, Wos, ή, bie Koepbantin; als adi., Nonn. 2, 695. 30, 57. πορυβαντισμός, ο, (πορυβαντίζω) de Riv nigung nach Art der Kerpdanten, zu nebeρισμος, Hesyon, ας, (είδος) auf hornbanish Bieife, tornbantifch, nivnum, Lacian Ing. Trag. 30. (nogopurzendes v.) Kagupas, avegs, o, ber Korybant, Die fter ber Aben ob. Apbele in Phrygien, mich ben Gottesbienft in wuthenber Begeifterung mi ben Gottesbikust in wüthender Wegenkerung mu larmender. Mussel u. Wassenschausen verrichtungem im plusie vorzehopoves, Kur. Bacch. 121. u. X. Byt. her fie. Lodgak. Aglaspi. p. 1139—1155. db. d) übbyt ein Verzücktungen. 122.; von betrow kenen. Zechert, Ponicipp. 6. Ath. p. 3778. o) o rög mognerung n. erovorzenic, Lectan. de conder. hist, 45. (Nach Einigen wet worder was de Antal obne 3m. verm. M. żęóragosi) πορσαίον, τό, = πόρσιον, DS: 1, 10. (codd., zogotor v.) πουσείον, τό, από πόρσεον, Νία. Alex.

414. = πέρρη, πόρσιο Νία. Alex.

135.

πόρσεον, τό, [πουσείων.

πόρσεον, τό, [πουσείων.

πόρσεον, τό, [πουσείων.

πόρσεον, τό, [πουσείων.

πόρσεον, τό, [πουσείων.

πόρσεον, τό, [πουσείων.

πόρσεον, τό, [πουσείων.

πόρσεον, τό, [πουσείων.

πόρσεον, τό, [πουσείων.

πόρσεον, πό [πουσείων.

πόρσεον, πό [πουσείων.

πόρσεον, πό [πουσείων.

πόρσεον, πό [πουσείων.

πόρσεον, πό [πουσείων.

πόρσεον, πό [πουσείων.

πόρσεον, πό [πουσείων.

πόρσεον, πό [πουσείων.

πόρσεον, πό [πουσείων.

πόρσεον, πό [πουσείων.

πόρσεον, πό [πουσείων.

πόρσεον, πό [πουσείων.]

πορσεον, πό [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσεική [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.]

πουσείων [πουσείων.] πουσείον, τό, από πόρσεον, Nic. Alex. [cherren, Hesych. — Dav.

ποισωτεύς, εως, ό, ber Echetzer, Bakt.
[cherrer, Charon Lomps. b. Ath. p. 520 kl.

ποισωτής, ήρος, ό, ber Echetzer, Bakt.

βρετετ, Battist, Poll. 2, 32. — Dav.

πουσωτής, ήρος, ό, δει Echetzer, Batt.

βρετετ, Battist, Poll. 2, 32. — Dav.

πουσωτής, ή, δει βακρίκτβινή, Charon

Lamps. b. Ath. p. 520 kl., Hesych.

πουσωτός, ή, όνη (πουσω) με στος κικ.

πουσωτός, ή, όνη (πουσω) με στος κικ.

πουσωτός, ή, όνη (πουσω) με στος κικ.

πουσωτός, ή, όνη (πουσω) με στος κικ.

πουσωτός, ή, όνη (πουσω) με στος κικ.

πουσωτός, ή, όνη (πουσω) με στος κικ.

πουσωτός, ή, όνη (πουσω) με στος κικ.

πουσωτός, ή, όνη (πουσω) με στος κικ.

πουσωτός, ή, όνη (πουσω) με στος κικ.

πουσωτός, ή, όνη (πουσω) με στος κικ.

πουσωτός, ή, όνη (πουσω) με στος κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πουσωτός κικ.

πο

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς a.

πόρυς

rogutatis, ixoc, (xóque, attoris) beimfant teins, = xoquonatolos, Beim, bes Aces, II. 22, 132.

£

zogu Saloloc, ar, (xógus, atálla) ben Delm fchnell bewegend (helmum flattert, Bob), bfieres Briw. bes Dettor, 11. 2, 324. 5., einmal bed Aris, ib. 20, 38.; fiberab. xoov-Jatoka valng. Ar. Run, 818. (Andere beta-nen xobudaioloc, Schol. Il. 6, 283., f. aber Arcad. p. 86, 4.)

πορυθαίδα, ή, βάφνη ἐστεμμένη, τινὲς την εξιασιώνην, άλλοι δὲ ἐπερόριον θεόν, Hesyeh.; b. KM. p. 531. 53. πορυθάλη, εξεί. buth ή πρό των θυρών δάφνη τιθειώνη. ib. p. 903, 31. buth πορυθάλειαι, p. 276, 26.

and noquentles. — 2) Beins, bet Artemis, Ath. p. 139 B. (noquentla v.) noquentlatorem,  $\hat{\eta}$ , hopusallatorem, al generalatorem,  $\hat{\eta}$ , noquentla se $\hat{q}$ , Henych. noquent,  $\hat{\eta}$ ,  $\Rightarrow$  achipies, Henych.

† πορθυτον, τό, dim. υση κόνες. πόρυσος, ό, είπε μετ τροχίλος; Scinecionis, con der Ruppe (πόρυς) fo gent, Henych. πορυμβάς, ή, die Schaue am Rande ins

Reges, womit man es wie einen Beutel jufam-mengieht, nogumban, negrocomois, de un συσπάται γύργαψος και κεκρέφαλος και δε-

σμοί, Hesych.

προί μβή, ή, το πορυμβος 2), χρύσειαι 
δὲ κορυμβαί ἐπ' αὐτορ τέττογές ως. Ακίπο 
δ. Ακίπ. μ. 575 F.

ποσυμβίας, Dioscor.

πορύμβηθέα, ή, πε πορυμβίας, Dioscer. πορύμβηλος, ό, πε πορυμβίας, Nicand. b. Ath. p. 688 C.

HA. 9, 1. p. 253, 14 Bokk. min. '(χρουδαί | Teufferke eines Sopers, d. a) der Scheiners. Schol. 3. Ar. Av. 903.

χόρυζα, ης, ή, die Cellisung in. taberd (ή, die Spige, der Cipfel, σύσιος, ildk. χόρυζα, ης, ή, die Cellisung in. taberd (ή, die Tein. 650. άχου χόρυμβα νουθαν η ορθο bef. durch den kielkenden Reg. gilgen, det Bo a. Pein. 650. άχου χόρυμβα νουθαν, die bef. durch den kielkenden Reg. gilgen, det Bo a. harian. die intertheils vom Schiffe, flu f. & chun pfen, der Ragn. Hippose. die Geiser Geiserungen, aplastrin, il. dial. mort. 6, 2. daf. demferch: ib) die durch die keinen Bergierungen, aplastrin, il. dial. mort. 6, 2. daf. demferch: ib) die durch die keinen Bergierungen, aplastrin, il. den Schupfen verentäßte Abkumpfung der in, 403. (daf. Blomf. 417.), Bur. IA. 258. (vgl. mern u. duijern Ginne, die der Stump f. Grafdof: das Schiff dei Hant. 417.), Bur. IA. 258. (vgl. mrn v. duijern Ginne, die kein fatt, γελών στοιο χόρυμβα, Ap. Rh. 2, 601.; σφλασια έπι τη χαρίξη του γέραντος, Lucian. de καί χάρυμβα, Lycophir. 295. G. Fritzsche mort. Perugu 2, u. δ., Linna. 4, γ. 6.30, 20. δε Ar. Ouetal. p. 38. — 2) vom φαρτε, eine souling, d., ein Schimpfroort, wie unfer vantidatie und de Ar. Duetal. p. 38. — 2) vom φαρτε, eine χοριζώς, d., ein Schimpfroort, wie unfer vantidatie; um den Birbei aufgewiedelt u. mit Robjunga, Menand. d. Suid. a. v. Boueinen Lanaelle befestigt wurde, verzugsweiße Robinagh, d. ein Schimpfroott, wie unfer votfibnig um ben Birbet aufgewickelt u. mit Robinagh, Menand. b. Suid. a. v. Bou-leinen Danraellet befeftigt wurde, verzugeweift 

18, 8. u. b. παρυμβόοι, зи einem πόρυμβος machen, зи einem Bigiel vereinigen, nexugunhuμένη κόin χομοφ στρόφω, in einen Buschet gebund ben a, mis ginten golbenen Bande gestochten, Nicol. Damage, p. 450 Val.

πορυμβώσης, ες, = πορυμβρεισής, Dia-

scor. 3, 29.

scor. 3, 29.

\*\*xoguraw, (xogury) kolbige Eproffen ob, Biathenknospen treiben, Tlisophr. HP. 4, 12, 2.

\*\*xoguraw, i, die Kotbe, Neuke, achqualy, eifetne voi: mit Eifen veschlagene, U. 7, 141.

\*\*vein, lidt. 1, 59., Kur. Suppl. VIS., Ariak.

Post. 5, 70. b) der Dikungen: der tolbige Trieb, porz. die Blüthenknospe, der Blüthenknospe, der Blüthenknospe, der Blüthenknospe, der Blüthenknospe, der Blüthenknospe, der Blüthenknospe, der Blüthenknospe, der Blüthenknospe, wert.

\*\*Butten flenget, Thoophr. HP. 3, 5, 4.

\*\*John Marken L. Nicand. Alex. 409. (v turg. lang d. Kur. u. Nicand. A. d. Ct. Byk. deint, g. Mes. sout. 289. Butten. Er. 1, 304).

\*\*xoguryaset. Eins. ü. (xonuncia) das Tanilan.

nogurnose, ews, 4, (nogurau) das Aniben von Blattenfnossen, Phunias b. Ath. p. 61. h. E., Theophe. MP. 3, 5, 4. χορυνίτης, ουτ ε (χορυνάω) ber Reulens, golbenträger (πορυνομάχος, δοπαλομάχος), ft. 7, 9 136. Paus. 8, 11, 4., Parth. 6.

πουυμβηλος, ο, π πορυμβιας, Nicand. b. [R. 7, 9 136., Paus. 8, 11, 4., Parth. b. 14h. p. 688 C.

πυρυμβοειδής, ες, (είδος) ciaer Spite than 16th. p. 374, 53.

πορυμβοειδής, ες, (είδος) ciaer Spite than 16th. p. 374, 53.

πορυμβιας, ου, ο, Coften, beffen Fráchte tragendy. Honor. lo. 18, 14.; Beim. des πορυμβίας, ου, ο, Coften, deffen Fráchte tragendy. Honor. Grutor. p. 95, 5. — of einen Baichel (πόρυμβος) dithen, Thoopher. HP. 3, 18, 6.

πορυμβος, ο, im plur. neben dem gew. πόρυμβος, ο, im plur. neben dem gew. πόρυμβος, ο, im plur. neben dem gew. πόρυμβος, απόρ τὰ πόρυμβως, das Double od. Bauern des Gisponier (auch παισυναπορόγου)

gen.), Poll. 3, 23., Steph. Byz. p. 310, 14 | oufare, Hippoer. epist. p. 1284 B.; diam Westerm. S. Ruhnt. g. Timae. p. 213 sq. dlerrquovos xogofasoat, Ath. p. 1274.: xogovoevs, o, = xóquvos, xálados, abertt. von ber Eris, II. 4, 442.; xua xogo-Gerau, bie Belle erhebt fich, fowillt an, ib. alexiquay, Hesych. 4, 424., Ap. Rh. 2, 70. Dav. bas tat. coπόρυνθος, ό, = μάζης ψωμός, Hesych. πορυνόεις, εσσα, εν, (πορύνη) tolbig, teulenartig, πορυνιόεντα πέτηλα (ettl. burth rusco.) — Dav. πορυστής, ου, δ, eigtl. ber Bebeimte, dam überh. ber Geraffett, Gewaffnett, arję, fl. 4, 457. u. δ. in ber Il. φαβδώδη και δί εὐκαςπίαν εὕογκα), Hes. igut. 289. (v. l. κορυνιδωντα, von κορυνιάω, ρτοιεποίε Pflangenteime), †.

πουνωόης. ες, (πουνη, είδος) = bem
υστής, Theophr. ΗΡ. 6, 4, 2.

πουνπιάω, = bem folg., επουνπιώς, έγαυπορυστός, ή, όν, (πορύσσω) erhoben, ge bauft, aufgebauft, vom gehauften Maah, πουστά σιτηρά ημιχοινίκια τρία, Binser. 1, p. 165. glas, Hesych. Bgl. κερουτιάω. κορύπτιλος, ό, ber Stoffer, ber mit ben Hornern ftoft, Theocr. 5, 147. (v. l. κορύτπορύττιλος, ό, ί. πορύπτιλος. πορυτικός, ο. 1. πορυπικός.
πορύφαγενής, ές, (πορυφή, ΓΕΝΩ) aus bem Kopfe geboren, ε erzeugt, Beim, be Athene, Plut. Mor. p. 391 K. das. Whitenb. πορύφαία, ή, (πορυφή) der Theil des Pfrodeziums, der oden über den Kopf geht, Ien. de ro og. 3, 2. 5, 1. 6, 7., Poll. 1, 147. — 2) das Daupts, Scheitelhaar, Lucian. Lexiph. 5. — 3) ein weiblicher Schmud, πόσμον γενικέδον του πλουσικέδου του πλουσικέδου του πλουσικέδου. telos.) χορύπτω, f. ψω, (χόρυς) mit ben Sornern ftossen, Theore. 3, 5.; δ δ δνος δοά τέχνα πορύψει, orac b. Lucian. Jup. Tr. 31.; χοguiper u. zugleer vermechfelt, poet. b. Heρύψειν u. χυρίξειν betwechfelt, post. b. Hephaest. p. 77., Bgl. Tzetz z. Lycophr. 558. χόρις, ΰθος, ή, acc. χόριδα (χόρυν, II. 13, 131. 16, 215., Lucian. dial. deor. 20, 10., Philoatr. p. 718.), bet Delm, Hom. bef. II. (bon Ctz, bh. χαλχείη, χαλχήρης, χαλχοπάρηος, u. badurch bon bet lebetnen χυνέη (galea) verschieben, cassis; verschen mit element belmbusch (λόριος), non Oferbehagen, bb. Επναικείον την πλοκαμίδα, ην καλ κορυσμέν φασίν, ηγουν κορυφήν. την δ΄ αὐτην καλ σκόλλυν καλ κρέκαν, Eust. p. 1528, 18. κορύφαινα, ή, είπ Reerfifd, = Ιππουρος, Ath. p. 304 C. D. κορυμαΐον, 1ό, ber obere Rand bet Sulneges, Xen. Cyneg. 10, 2., Poll. 5, 31. Gigenti. neutr. bon Delmbufch (lowos) von Pferbehaaren, bb. Enπουρις, έππόχομος, έπποδάσεια, welcher in einer tegelformigen Ertobung (φάλος) ftedte; xondipalos, ala, alor, (χορυφή) gu oberk ftebend, obenan ob. an der Spife fte hend, δ x., ber Oberfte, Anfahrer, Crit, avrd, ξχαστος βουλόμενος x. είναι, fidt. 3, mander Delm war mit mehren galois berfeben, bh. αμφίψαλος, τετράφαλος. Der Unterfc. gwifden zoove u. zuven wird nicht burchaus beobs achtet, g. 28. Il. 12, 183. beißt Agamemnon's Delm 82.; των άνδρων τούς πορυφαίους άνεσκολόπισε, id. 3, 159., Plat. u. Χ.; πίλος, κα xurin u. im folg. Berfe zogus), Soph. Ant. 116., Kur. Baoch. 1184. (wo z. analosoft bet Schabel zu sein scheint), Lucian. rhot. praoc. 18. u. d. — 2) bie Schopf z, Auppensterche, +. — Dav. λόπισε, id. 3, 159., Plat. u. X. 4 πίλος, br. apex ber römischen Flamines, Plut. Marc. 5; τὸ κορυφαίον τῆς στέγης, Apollod. p. 47, 26.; κορυφαία φύσις, bie obethe Katu, Stob. Phys. p. 968.; of κορυφαίοι, bie yau teihaupter, Pol. 28, 4, 6.: im Chor, be Eborfá hrer, Bortánger, Borfáhrer, Bortánger, πορύσσω, f. ξω, aur. 1. med. έπορυσσα-μην (έπορυξάμην, Hippocr.), pf. passe κε-πόρυθμαι (πόρυς), eigti. behelmen, bb. dbhpt ruften, ausruften, waffnen, be-Posidon. b. Ath. p. 152 B., Arist. Pol. 3, 4, de mund. 6 med., Poll. 4, 106. u. 3.4 mit ηγεμείν verb., Dem. p. 533, 25... β. Butta. ind. g. Mid. p. 177 sq. — Beiw. bet βεω. Jupiter Capitòlinus, Paus. 2, 2, 5.; Αρτ.μ.ς, id. 2, 28, 2. — Det superl. erft b. Epárrus. Lucian. de conser. hist. 34. Alex. 30. Paras. 42. BH 2, 50. u. X. f. Sobet s. Phyraich. abhpt ruften, ausrüften, waffnen, bewaffnen, Batr. 123.: gew. im pass. u.
med. gerüftet ob. gewaffnet werben,
ich rüften, sich waffnen, ro de xoquaseaβην, ll. 4, 274. u. sonft (Od. selten), m.
dat., χαλχῦ, τεύχεσι, ib. 7, 206. 17, 199
u. sonft; κεκοουθμένος χαλχῷ, ib. δ., ἄρμα
ἔριδι στυγερῷ κεκορυθμένον εὐμορφίας,
Κατ. Andr. 279.; τούτοις τοῖς δπλοις κορυσσόμενος, Clom. Al. p. 580.: m. aoc., χουσόμενος, Διο βραμένος ενδυτά, Rur. lA.
1073. — 2) überte. auf leblose Dinae. δαῦρος 42., BH. 2, 50. u. X., f. Cobed g. Phrysich. p. 69. xορουράς, άδος, ή, ber Rand bes Rabels, wo er fich wie ein Beutel mit einer, Schant gusammenzieht, Galon. lex. Hipp. p. 504. (!) 1073. — 2) abette. auf leblofe Dinge. δούρε μισαππεημέτη. Galon. lex. Hipp. p. 504. (?) πεκορυθμένα χαλκῷ, mit Etz beschiagen, il. τορύς ή, ή, (κόρυς) eigtl. ber ausstelle od. 3, 18. 11, 43.; ohne náhete Bestimmung, ib. obesse Teile Theil einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 1) bet Schei einer Sache, bh. 2) bet h. 2, 200, de. 2, 1073. - 2) abertr. auf leblofe Dinge, doupe

b) ber Bergscheitel, Gipsel, die Spise, 239., Hephaest. p. 46., Zonob. 4, 57., Dio-Oύλύμποιο, II. 1, 499.; οἰφεος, ib. 2, 456.; δρεος πορυφήσι, ib. 3, 10. u. sont b. Hom., Hdt. 4, 181. 8, 37., Assoh. Pr. 722.; Akros gleich. das Alter der Ktabe πορώνη u. das kruelamyüllais πορυφαίς, Pind. Pyth. 1, 27.; Παρνησιάσες, Kur. lon 86. u. sont. Det Exápη in sich vereinigt), Anth. 11, 67.

11, 67.

20 dette. wie πολοφών, ένα πορυφαίς ein schwiese Bintels, Pol. 1, 26, 16. 42, 3. 2, 14, 8. ob. Radenfarde, Ar. Pax 628.; logias x., 20 dette. wie πολοφών, ένα πορυφαίν βολι βολι βολι βολι μπο καρυφάν που εξοιμαίται για πορυφαίν, ή, πορωνού eigst. alles Gen 1. 26, 16. 42, 3. 2, 14, 8. ob. Radenfarde, Ar. Pax 628.; logias x., 20 dette. De au u t sont pau u sont pau u t sont pau u t sont pau u t sont pau u t sont pau u t sont pau u t sont pau u t sont pau u t sont pau u t sont pau u sont pau u t sont pau u

ŗ

÷

ι

k Ŋ.

. 4 t.

<u>'</u>= М,

5; į :: -1

Ĭc. 18

b

πουν, πεπρυφαίου το μεσον ζαμμα, Hesych. πόρυφος, ό, πόρυμβος γυναικείος, Hesych. πορυφόω, (κορυφή) zu einer Spike ob. Φόρε νετείπίσει, ε geftalten, αυξήμασει, απο οδ. αυξόμισι, επν περί τα πορμνα γην, Geop. 5, 26, 9. — 2) αυ ξίεξει, αυ ξίψετει, το όπαιον έπι κου αναπτόρου πενολής έπορύμ ωτε, hat δα Dach bis zum Rauchsloche hinaufgeführt, Plut, Pericl. 13. — Med. ich auftharmen. ich zu einer Spike. τεπ, το δημέον έπι κού Αναπτόρου Πενομίτς έπορύς ωσε, hat das Dach bis sum Rauchlocke hinausgeschrt, Plut, Pericl. 13. — Mod.
sich bit Spige, das Ende, έδοξε τις το αίδοιον
locke hinausgeschrt, Plut, Pericl. 13. — Mod.
sich aufth armen, sich zu einer Spige
erheben, sgekalten, in eine Spige
ende, δ.; χουσῷ βίω χουσῷν χουσῷνην
ετθεθεη, κῷμα κορυφοῦται, il. 4, 426.;
7) die Ellenbogentrone, Hippocr. p.
οῦτε θαλάσσης τριχυμίας οὕτε πόθου κορυσύνενον σάλος εὐμαρὲς ἀφηγεῖσθαι, Ατίsteen. 1, 10.; δσοις κατά τοὺς χυνόδοντας
κορυφοῦται τὰ χείλη, Αδαπαπι. physiogn.
πορυφοῦται τὰ χείλη, Αδαπαπι. physiogn.
Τταροί. 122.

πορονικών της κορώνην δίδη τόπο. p. 209.; kár τις πυραμίς μη: kni μονάδα πορωνιάω, tine πορώνη bilden, sich trams πορυγρώται. lastil. in Nicom. p. 136 C.: men, πορωνιόωντα πέτηλα, gebogene, gebette., τό δ΄ δοχατον πορωγρώται βασιλεύσι, trammte Blåtter, v. l. Hes. scut. 289. (Bgl. b. i. summum felicitatis st potentine fasti-πορωνιόεις.) — 2) den Kopf od. Hall hoch gium reges attingunt, Pind. Ol. 1, 13. — teogen (als Ausdruck des Mulhes u. Wohlfeins). 3) fummizen, in eine Daffe ob. Gumme gulammenbringen, xoqvqovuwog

αίς εν αυτομός, Anth. 7, 429.1

πορυφωθης, ες, (πορυφή, είδος), sich spisse tetebend, φύματα, Hippoor, ps. 1165.

πορύφωμα, τό, die Spise, der Gipsel, Athen. de mach. p. 10, 25.

πορύφωσες, εως, ή, die Jusammenrechnung, Summirung, Nicom. arithm. 2, p. 126 Ast.
πόρχορος, ό, eine with machend, schlechte Gemeisart, corchorus (corchorus ditorius, Liem.), Theophr. HP. 7, 7.; ήμυδεις, Nicand. Ther. 625.: die F. πόρχορος steht b. Ar. Vesp. 239.

Sprichwortel, καλ πόρχορος έν λαχάνοις, von nichtswardigen Menschen, die boch etwas vorstellen wollen, Schol. Ar. Vesp.

φάν, id. Κγικ. 9, 32. δ) του πασευς, του βόσβιε Stand ber Krantheit. Aret. μ. 474.: φρ. 745., Archil. b. Ath. μ. 359 Ι D. u. Χ.: δακ θαμρί, Ατείβιά κε, φιάλαν πάγ κυτίσω. ύπλο τας κορώνας βεβιωκώς, Poll. χυσον κορυφάν κτεάνων, Pind. Ol. 7, 4.: λ, 16.; κορώνη τον σκορπίον (ξει των δυσκεάνων, ib. 2, 14. 1, 13. Nem. 1, 34. — 3) = κόκκυξ ερπτός, Poll. 2, 183. — 4) αι κορυφάν, διε κια η ερπτός, Poll. 2, 183. — 4) αι κορυφάνδε, διε κια η ερπτός κια κορυφάνδε, ανα νοη κοροφά, δεπ Sipfet μι, Orph. Lith. 112.

κορυφάνδε, ανα νοη κοροφά, δεπ Sipfet μι, Οργικ. (παφ Stephan.; κορυφάντης ν.)

κορυφάντης, προς, δ, = δεπ folg., Ησεκτίς κια η ερπτός κια κορυφάνου, πορυφάνου, ορυφάνου πονοφάνου εθ ως δ πωλος πορωνιών δοιηπε, Anth. 9, 777.: von Renfchen, sich brüften, flotz thun, wie γαυριαν, έπορωνία παὶ παρετρίβετο πρὸς ιούς έπιμ ανές δνόρας, Pol. 27, 13, 6.

100ς Επιφ. ενές άνδρας, Pol. 27, 13, 6. πορωνίδεύς, έως, ό, (πορώνη) bie junge Krabe (ὁ τής κορώνης νεοιτός, Heaych.), Cratin. in BA. p. 105, 23. πορωνίζω, für eine ob. mit einer Krabe eine sammein, eine gewöhnliche Art zu betteln bei ben Alten, bas man namt. eine Krabe auf ber hand trug u. babei Bettellieber (πορωνίσματα) absang; bie Sanger berselben hiesen πορωνίστας, 1. Ath. p. 359 K. aqq. πορώνιος, μηνοειδή έχων πέρατα βούς, Heaych.

zogwels, cos, ή, (xogwen) getrammt,

gefchweift, gufden beit, ath adie Beimernie beim Gieben, Lucian. Tim. 3. epiet. ber Schiffe, von bem gefrummten obt gefchittelf: \$321. 24. ten hintertheil (von tiesych u. EM. 19. 520.) noonnellen, = noonivelim, Diascor. Parab. 82. butth xaunulondunvos ertlig ill br u. seinmal Od. 19, 180. . . . b) krum mobenig.
von Rindern, Theoon. 25, 151. . . . 2) als aubst. alles Getrümmte, Eebogene,
bh. a) eine farge Hinte, bie auf Erden gebogen ift (7), und im bet often Tragobie u. Comobie angewendet wurd, Grav er ole figerro erfangemendet ward, idea et ole nigeare artyor, er ruirior ol ûnonperal nauwrau, he
expe art elberal nehwile krau rou yopo,
enaug anyttovau olov ra hyberra, Schol.
Ar. Nub. 506. Bgl. Hophwest p. 123 Gaist.,
Villoison, Prologg, in Hom. pr XIII. b) ein
aus verfasungenen Bagen bestehnbes Beiden,
welches am Ende eines Budges angebracht wurde.
Malang ap. 429 (Anth. 12, 257) hobbische welches am Ende eines Buches angebracht wurde (Meleng. ep. 129. (Anth. 12, 257.) deschiebt es durch: odda καμφθείδα δρακοντείοσων κώτοις), BM, p. 530, 40.: δδ. der Echluß, das Ende, kind της αρχης μέχρι της κορ., Plut. Mor. p. 634 C; τοῦ βίου, id. p. 739 A; DH. de comp. verb. p. 64. g. E. Behnef.; κορωνίδα δπιθείναι, = κολοφώνα, finem imponere, Lucian. de conser. hint. 26. def. perman S. 166. — τὸ τελευταῖον τῆς οδυκοδομικ δπίθεια. Henvel.: tron. des δ δ δ fis. nodoμής έπίθεμα, Hesych.: trop. bas \$ 6 the, Bortrefflichfte, die Krone, robe dien-dur, fletiod. 10, 39.; rife nounfie, von einer Bungfrau, id. 3, 6., Lucian. Pseudol. 10.: 0) das dem spirit. lenis gleiche Zeichen ber Rrafis, die Koronis, g. 28. in robrauck, τουμόν, ΕΜ. p. 763, 10. u. a. Gramm. d) ber Krang, two kopweldus oblus, Stosichor. b. Ath. p. 81 D. (xopweldes of kn των των πεπλεγμένοι σιέφανρι, πυρίως δὶ τὰ βλαστήματα, Hesych. ΚΜ. p. 536, 41.) πορώντομα, τό, δας Κτάβεκδίες, f. πορωνίζει, Hosych. s. v. πορωνίσται, Eust. p. 1914, 49.

πορωνιστής, οῦ, ὁ, ber mit ber Rubbe bers umgiehende Bettler, f. πορωνίζω, Hesych. si v. governal f. v. a. nopover, Plut. Mot. p. 261 D.

πορωνοβόλος, ον, (πορώτη, βάλλω) Rras ben merfend, fchieffend; bab. το πορωνοβόλον, 

хобжівів " = хобкічейт, Dioscor. Parab,

t, 154, Demetr. Hieracosagh., p. 48, n. fonft to M.

2002 reps por dim von zoozever, Athen. (?) to EG. p. 34, 16. (2) Schäler in Gre. Cor. p. 769.)

nonxivoyugos, 6, (7, 2005) = 1916a, Schol.

An. Pl. 1038. u. ju: Synes. b. Baft j. Greg. Cor. p. 901. a forma † xooxivoecens, es, (eldes) siebāhnlia, jab † xooxivoucavrela, ų, n. † xooxivoucavrena, ų, n.

nc**n** 

zonzinomneric; 2002 (χοσχινομώντιδος Charob. in BA. p. 1193.) δ n. η, bet Eudadigger, bie Eichwahrfagerin, bit aus eine Eiche prophesien, Theore. 3, δin, Artemi. 2, 69. μ Poli. 7, 168.
πόσπίνον, τό, bes Eich (Poli. 6, 74.), περημένο χοσπένο, Plat. Gorg. p. 493 h.; δια χοσχίνου σύρειν, Ατ. Nab. 373.; μεταλέων μ. Poli. 10, 149. u. X. π. Ερτάμι. Επάλεων χ. Poli. 10, 149. u. X. π. Ερτάμι. Επάλεων χοσπένου σείσειν. Plat. Poli. u. 361 h.; δια χοσπένου σείσειν. Plat. Poli. u. 361 h.;

υδιος ποσπίνος φέρειν, Plat Pol pt 3610.; πόσπινον υποιιθέναι, Lucian. Demon. 28; roonlig panteleaval, Lucian. Alex 9, Ael. AA. 8, 5.— 2) Evarovsenor, tint with Figur aus Bahlen von geniffen Cipu ichaften gusammengesegt, Nicom. arkins. p. 84. χοσπίνοποιός, ό, (ποιέω) bes @idmein,

Beder, ele nonzirou natanzeuje biroc, Hesjon κοσκυλμάτια, ων, τά, bet Ibgang ton Bebet, Leberschulgel, των βυροών τὰ σμαγεται περικόμματα, Buil., Hosych.: thill b. Ar. Eq. 49. glatte Borte, Bortlottel. Borigerfäufel (bes Gerbers Rieon.) (finer leitet es richtig von onichte ab, von noantpration wither bas Eat, currulium, quisquilium. quisquiline. Das primiter. zóoxelus tomas nicht vor.)

τάβεπίνδάμπίος, Theophr. HP. 1, 10, 5. του θέρεπος τό, από θέρεπος, ποδος, δ. (πορώτη, πούς) ποσμάριον, ποδος, δ. (πορώτη, πούς) Κτάβεπίνε, είπ Κταυτ (plantago corônopus, δόμμας, Αth., p. 474 Κ. ποσμάριον, τό, dim. von ποσμές, hand καρωνός, η, όν, ξευμπ., getramme, getramme, getramme, getramme, getramme, getramme, getramme, getramme, getramme, getramme, ποσμάριον, είνει διεν ξείτει, μπονι τα παθονίνια, βούς, Ατελίτ είναι μπονίων, μπονι ποσμήθετες, ib. 12, 87.; επί τάξες πιεντεχην.) Φαν. πορωνές υπό πορωνίν, υνομίο να ποσμέσιο, θίναι κασμέσιο, Ηλε. 9, 31.; Θοῦπα ποσμέσιο, ποσπάνευω, (πόπανον) Κεθεπ, σπέρμετος, ποσπάνετες, in beri Chaidran (μπ Ισθί) κασπάριου, είνει δια θίνει κασμήθεντες, in beri Chaidran (μπ Ισθί) κασπάριου, είνει δια θίνει κασμήθεντες, in beri Chaidran (μπ Ισθί) κασπάριου, είνει δια θίνει κασμήθεντες, in δετί Chaidran (μπ Ισθί) κασπάριου, είνει δια θίνει κασμήθεντες, in δετί Chaidran (μπ Ισθί) κασπάριου, είνει δια θίνει κασμήθεντες κατικές μπο δια θίνει κατικές μπο δια θίνει κατικές μπο δια θίνει κατικές μπο δια θίνει κατικές μπο δια θίνει κατικές κατι

compositus, modertus, Plat. Legg. p. 716 A. κόσμητερον, 16, εin Rectleug zum Puben — κοσμείσθαι είς τι, jugerodnet od. zuge: od. Saubern, Schol. An. Pax 59. theilt werden zu etwas, Hdt. 3, 91: 6, 41. κοσμητώρ, ορος, ο, ροθέι, f. κοσμητώρ, speits werven zu etwas, Hdt. 3, 91: 6, 41. σομητής, ορος, ο, ροέt, f. κοσμητής, b) beru bigen (ale Kolge vom vorhg!), Bur. Debner, in Schol. An. Pax 59. κοσμητής, ber Debner, in Schol. An. Pax 59. κοσμητής, b) beru bigen (ale Kolge vom vorhg!), Bur. Debner, in Schol. An. Pax 59. κοσμητής, ορος, ο, ροέt, f. κοσμητής, in Schol. An. Pax 59. κοσμητής, ορος, ο, ροέt, f. κοσμητής, in Schol. An. Pax 59. κοσμητής, ορος, ο, ροέt, f. κοσμητής, λαών, ll. 1, 16α/375. 3, 236. bei ben Krettern, bie höchfte obrigheitt. Burbe κοσμητής, αία, αίον. (κόσμα) το κοσμητής, αία, αίον. (κόσμα) im Staate haben, Pol. 23, 15, 1. vgl. Arist. σωμ έχοσμήσαν δ δαλοις, Kur. Phoen. 1968.

Rhes. 994. u. X.; ξν (χόμην) συμός γενόμενος έχοσμεῖτο αύχμῷ, Philostr: p. 725., f. Batobs p. Imag. p. 304. — thertr., λόγους Kur. Med. 576.; τραγικὸν λήφον, Ar. Ran. 1005.; ξαυνόν τῷ λόγο, Plat. Lach. p. 197 C. u. sonk u. X.; νᾶσυν αὐχλέα, Pinch. Nem. 6, 48.; ᾶ τὴν πόλιν δμνησα, αί τῶνδι ἀφεινοίν. 318 σμ. τοι έχόσμησαν, haben bie Augenden zu seinem σμος) in ordentidem ducier End. (χώσμος κόσμησαν, π. τιμῶν νετδ., Χεπ. Cyr. 1, 3, 3.

πόσμηθεν, πeol. 3 pl. ποτ. 1. pass. von κόσμηθεν, πeol. 3 pl. ποτ. 1. pass. von κόσμημα, πό, der Schmud, Φυφ, Χεπ. Cyr. 7, 3, 7, Plat. Legg. p. 956 A. Lucian. Τοὺς δικαίνες καὶ σοφούς καὶ νοσμέσις, Plat. Pol.

χόσμησις, ενε, ή, das Zieren, Schmaden, Plat. Gorg. p. 504 D., Plut. Thea. 23., Arr. 7, 8, 4. u. I.

200m. p. 31, 11. 34. 20 ασιμπίσες, α, σε, adi. verb. 32 ποσμέω, 30 οτοπεπ, 30 (φιπάσει, Clem. Al. p. 226. κοσμητεύω, ποσμητης frin, inser. b. Chaddl. 2, n. 60., Bineer. 1, p. 391, 3. 393, 1. u. fonft. χοσμητήσιον, 26, bas Samudbehåltnik, Pana 2, 2, 5. Paus. 2, 7, 5.

πυσμητής, ήρος, ό, ber Orbner, Lenter, Leiter, μάχης, epigr. b. Aeschin. contr. Ctes. 185., Plut. Cim. 7.

xοσμήτης, ου, δ, (xoσμέω) bes Dronce,

ποσμεω ι. επουμησησιών, που χροπιάν του και που συνούς και ποσμένες, Αξ. και τους δικαίους και σοφούς και ποσμένες, Αξ. Cyr. 7, 3, 7., Plat. Legg. p. 956 A., Lucian. pt. 80... δ κ. και μη φιλοχομματος, Plat. Pel. p. 466 B.; προς τους θεομε, Ακτία, id. Syman. μη 466 B.; προς τους θεομε, Ακτία, id. Syman. p. 193 Ac; ή κασμέα τε καδιρφόνιμος ψαχή, id. Phaeds p, 198 A.; έφως, id. Symp. p. 188 Α.; τούς πολίτας χοσμιωτέρους ποιησετέρ Hdt. vit. Hom. 4.; το κ. μεθείσα, Soph. Ki. 860ι.— 2) = κοσμοπολίτης, det Welt bûts get. Plut. Mor. p. 600 F. — 3) κόσμισα, oi, bei den Artiern, f. u. κόσμος 3) g. T. — Adv. κασμέως, ordentlich, gehörig, recke aleme erdine; Ar. Pl. 709.: def. in fittl. Bed giebung, id. 978.; εξ μη μ. ξεες, id. Thomm. S53.; λέγειν και άκοθευν, Plut. Prot. p. 347.D.; ίην, Isoor. p. 21 A. u. κ.; κοσμεφτεσον βεβεωκέναι, Isoor. de antid. p. 460. — Davon

ποσμήτης, eu, d, (ποσμέω) des Dednet, τέξον κεβιεκίναι, lader. de antid. p. 460. Einter, Leiter, πολέμου, epigr. d. Aeschin. e. Ctea. 185. d) eine Odsigktit in Athen, der Aussehie über die Ehmansten, Toles d. Stod. Tugerer über die Ehmansten, Toles d. Stod. Tuger, mössig, geseite, gestitete Betragen, de Kior. 98, 72., Blascr. 1, n. 270 sag., inscr. Etybarteit, der Anstand (π. υπαίξις έκουσία d. υπαίξις καθαίτες, καθαίτες, καθαίτες, καθαίτες καθαίτες, προίς το φανέν κέλτιστον εὐταξία περλ προίν σώματος, (Plat.) Des. p. 412 D.), Ar. ποσμητικός, ή, όν, zum Bieren od. Schmütz Pl. 564.; π. παλ σωφεραύνη, Plat. Gorg. In gehörig, geschict: ή ποσμητική, (ac. τέχνη), p. 508 A. u. X.; opp. anolaσία, Arist. Kth. die Hugtung, Plat. Soph. p. 227 A. Polit. p. 2, 8.

ποσμιοίδης, es, (eldos) einem πόσμιος όψη ποσμοπασίες όψ, (ποιέω) bie Beit madra, lich ob. anftanbig, Clem. Al. p. 256. (compage) | fightfinds, Stab. ecl. eth. p. 66.; eveyn, ποσμοβίος, ό, (πόσμος, βίας) bet bet Belt | Plut. Mor. p. 884 K. lebt, Greg. Naz. 2, p. 154 C. κοσμόπολις, ό, eine Begiftratswirte his ποσμογράφος, δ, (φράφω) bet Weltbes

βαντίθες, Ιοαπα. Gaz. mund. tab. 2, 3.

ποσμογράφος, δ, (φράφω) bet Weltbes

κοσμοδαπότης, ου, δ, (δεσπολια.) bet

βαντίθες, Ιοαπα. Gaz. mund. tab. 2, 3.

ποσμοδαπότης, ου, δ, (δεσπολια.) bet

βετι det Belt, Kust. op. p. 162, 57.

ποσμοδιομτικός, η, δγ, (βισκέω) bit

βετι det verwoltend, ε regierend, τω κ. bit Ree

gierung det Belt, Stod. ocl. eth. 2, p. 65.

ποσμοσωνής, εξ. (είσω) det Verk danith

horapoll. 1, 10. — Adv. δως udd. Befalt

bes Erdetriles, id. 1, 59.

ποσμοσώτης, ου, δ, (τίσημι) det Befalt

bes Begierer der Belt, Greg. Naz. 2, p. 161 C.

ποσμοσώτης, ου, δ, (κοσμέω, κομπ), dat

βοτι, δείναι π. ταγθέντες, id. 3, ευν κόων

κασμονούτης, ου, δ, (κοσμέω, κομπ), dat

βοτι, δους. Τος τος με τος βοτι καν ουδένα κ. παγώτης, id. 3, ευν κόων

κασμονούτης, ου, δ, (κοσμέω, κομπ), dat

βοτι, δους. Τος τος με τος βοτι καν ουδένα κ. παγώτης, id. 3, ευν κόων

κασμονούτης, ου, δ, (κοσμέω, κομπ), dat

βοτι, δους. Τος δους. δους. βοτι καν ουδένα κ. παγώτης, id. 3, ευν κόων

κασμονούτης, ου, δ, (κοσμέω, κομπ), dat

κασμονούτης, ου, δ, (κοσμέω, κομπ), dat

κασμονούτης, ου, δ, (κοσμέω) με βοτι καν ουδένα κ. παγώτης, θετι βοτι καν ουδένα κ. με βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτικός κ. βοτι διατικός κ. με βοτι διατικός κ. με βοτικός κ. με βοτικός κ. με βοτικός κ. βοτι διατικός κ. με βοτικός κ. βοτικός κ. με βοτικός κ. βοτικός κοσμογράφος, ό, (γράφω) ber Beltbes foreiber, loann. Gaz. mund. tab. 2, 3. Philo 1, p. 437.; von κομοπλάστης, ου, ό, (πλάσσω) ber Bildener ob. Schoher ber Belt, Philo 1, p. 329, ner od. Schönfer der Welt, Philo 1, p. 329, 24. 526, 7. 2, p. 603, 8.

ποσμοπληθής, ες. (πλήθος) die Belt fülstend, ημιακινομός, Μαςοαδ. 4, 15, 31.

ποσμοπλόπος, ον, (πλέκω) die Welt zussammenstechtend, stattend, eregierend, Beiw. des Apollon, Anth. 9, 525, 11. — 2) Schmuckzusammenstegend, inser. Marator. p. 64, n. 6.

ποσμοποιέω, (ποσμοποιός) die Welt maschen od. schaffen, Plut. Mor. p. 719 C. 877 C. 848 F.: εξ άκμητων, άσνεται ποσμοποιείν δι σοσμοποιέω, (χοσμοποιός) die Welt mas 8, 49. n. 1.: τοις ποιηταίς ποιμαί δεθονια chen ob. schaffen, Plus. Mor. p. 719 C. 877 C. χόσμοι (fremde u. neue Worte) u. dgl.; loca 888 F.; εξ ακενήτων άρχεται χοσμοποιείν ό μ. 192 D.: χόσμος, epitheta ornantia, And. Δναξαγόρας, Arist. de coel. 3, 3. metabh. 13, 3. Bhet. 3, 7. Poët. 36, das, Tyryhitt. p. 18. χοσμοποιήτης, ου, ό, der Erschaffer der Plur. neutr. 22 χόσμα γρυπαιεία, Prodest, Stod. ecl. phys. 1, p. 976.

ποσμοποιητικός, ή, όν, gum Erschaffen der Ediciem. 2, p. 100. h. h. dit its χοσμοποιία, ή, die Welterschaffung, Arist. χοσμοποιότο δράν, Thud. 1, 5.; γυνείδια χοσμοποιότο, ή, διε Welterschaffung, Arist. χοσμοποιότο δράν, Thud. 1, 5.; γυνείδια χοσμοποιότο, ή, διε Welterschaffung, Arist. χοσμοποιότο, ή αιγή φέρει, Soph. Ai. 286; διε Μαίος. 4, 14, 7.; Xitel einer Edicift des Ems εκείνοις αν είη μάλιστα εν χόσμο παὶ πιής μεδοτίες, Arist. phys. 2, 4.; don

1 = 3.; ο x. ο εχ.του ανορεαγος, H4t. 3 13: γλαυχόχοσα κόσμον Ελαίας, Pind, Ol. 3, 13. Aesch. Hum. 55. (hier beffer oldgan: h Tracht) 3 κόσμον τε χαίρων καὶ στοίη. Sop. Tr., 761; εσθητι και χόσμω ησεπει, Ba. Alc. 1053., Xen. de vectig. 4, 6.: απά μ plur., Aesch. Ag. 1244.; επίχησαι, Pist. Legg: p. 800 K. u. X. — therty, κόσων έπλ στεκράγου νομαίας Ελαίας αδυμελιτή. ent oregogy process thatas adment that oregogy pin Ol. 10, 14.; of those pin oros x. Xon. Cyr. 6, 4, 2, Pythag b. Dl. 8, 49; th. A.: role nounces nollal divis

χοσμοσάνθαζον, τό, dor. Rame ber Blume παινθος (Paus. 2, 35, 5.), Cratin. b. Ath. 3. 681 A., Pherecrat. ib. p. 685 A., Poll. χοσμοσωτήριος, ον, welkhelisam, Bust. op. p. 164, 70. 204, 80. 238, 70. χοσμοτέχνης, ου, ό, ber Wertmeister ber Belt, θεός, Synes. hymn. p. 327 D. χοσμοτέχνητις, ιδος, ή, sem. gum vortg., ynes. hymn. p. 318 Δ. † ποσμοτόπος, ον, (τίπω) welterzeugend, veltgebarend. [Maneth. 1, 2. ποσμοτρόφος, ον, (τρέφω) welternatyrend, ποσμουργέω, (ποσμουργός) die Welt schaften, Heraclit. d. Procl. zu Plat. Tim. ποσμουργία, ή, die Weltschofung, Dionya. Arcop.; von 20σμουργός, o, (ΕΡΓΩ) ber Belticopfer, 9εός, lamblich. in Nicom. arithm. p. 11. ×οσμοφθόρος, ον, (φθείρω) weltverberbenb, beltgerfibrenb, Anth. 11, 270.

αείφθατε Untertbeil der έξωμές gehalten wird. †.
d) ein zottiges Kleid, = έγκόμβωμα, Hesych.
κόσυμβος, ό, f. das vortge.
κοσυμβωτός, ή, όν, mit Aroddeln od. Fransen beseht, μιών, Exod. 28, 4. [467.
κοταίνω, Redenst. von κοτέω, Aosah. Sept.
κοτάω, Redenst. von κοτέω, Aosah. Sept.
κοτάω, Redenst. von κοτέω, Aosah. Sept.
κοτέω, κοτέ, ion. s. κότε u. ποτέ, Hdt.
κοτέωτός, ή, όν, (κοτέω) = κοτήεις, Pind.
Nem. 7, di. (nach Both; σκοτεινός u.)
κότερος, ion. s. πότερος, Hdt.
κοτέω, f) grollev, žūrnen, όδομαι
κοτέωντός, sl. 1, 180.; κοτέονο έρεβηκαι,
id. 23, 391., Hes. scut. 176.; θυμώ κοτέσασα, h. Cer. 255.; κεκοτηότι (part. ps. mit
persätetum Präsensbegr.) θυμώ, mit zūrmus geschürzte Untertheil ber eswule gehalten wirb. + verflärktem Prafemebege.) θυμώ, mit germens ber Gerle, Od. 9, 501. u. fonft, Ap. Rh. 4, 1089.; κεκυτηότε δηριάασθον, id. 2, 89.: m. gen. der Sacht, τησό απάτης κοτέων, 92

ποτίρες, εσθα, εν, (κοτέω) grollend, interpretation of the mend, etgárent, θεδες, il. 5, 191.; μνήμη ποτήρεσα, Engt. op. p. 117, 14.
Εποτίλεσα, ελέκτωρ, Hesych.
ποτίλεσν, αιδοτον ανθρός, Hesych.
ποτίλεσν, αιδοτον ανθρός βελαία, είπ αυτ [pielen, έτ τῶς, κότταβος) ben ketale interpretation of the metales in the metales i einen wilden Stamm gepfropfter zahmer Delsem, t. — 2) die Frucht od. Beere des wils dem Deldaums, Hippocx. p. 495, 14.

κοτίνηφόρος, ον. (φέρω) wilde Deldaume tragen od. hernordringend, Mosch. 7, 2.; von κοτίνον, τό, — κότινος, Schol. Plat. κταχειό οδ. ηςτορτοτιαχειό, Moscol. 4, 2.; don κότίνον, τό, = κότινος, Schol. Plat. Phaedr. p. 58 Ruhnk.

κότίνος, δ, ber wilde Delbaum, oleaster, aus bessen zwiegen die Rranze für die Olymspsschen Sieger geslochten wurden, Ar. Av. 621.

11. 11. 12. τους γικώντας στειρανώσας κοτίνου στεφάνω, id. Pl. 586., Theophr. HP. 4, 14, 12., Paus. 6, 13, 2. (Bei Ar. a. a. D. u. 592 schreibt Porson κοτινώ, dom adi. κοτινώς wie νοισούς. τον κότινον στεμινον. Geop. 9, 1, 4 andert Dobr. in zorredur.) Ueber die Stellen b. Theophr. u. a. Schrifts. f. Schneider z. Theophr. vol. 5, p. 24 sqq.

723, 2.; ὁ ποξυετής χόλος και την μήνεν στη συστάβειον, κοττάβειον, οττάβειον κοττάβειον

wegen des Betrugs, üder den B., II. 4, 168.: das metaline Beden zum Kottabosspiele, Dim. dat. der Perse, üdlistatore anteorie, id. 345. Iles. scut. 402. — 2) mißgünstigs, neidisse die sein, beneiden, m. dat. der des bedeste, aus dem man beim kein kein Perse, all κεραμεύς κεραμεί κοτέει και τέσου αισομαι, Kubul. d. Ath. p. 666 K. – Dor Preis deim Kottabosspiele, Poll. 6, 111. act. 1), m. dat. der Perse, τῷ δ' Aznad κοικοντο, Il. 2, 223.; τοίσιν κοτέσσεται, id. κοττάβεια, Pat. com. id. p. 666 K. (κοττάβεια, Pat. com. id. p. 666 K.) (κοττάβεια), Ατ. p. 667 K. 666 K.) (κοττάβεια), Ατ. p. 667 K. 668 C. (κοττάβεια), Ατ. p.

tuisse videtur. πότεαβος ποτιαβείος cum έτσιος αριστείον et νόδος νοθείον cum έτσιος αριστείον et νόδος νοθείον cumpul Etym. M. p. 616, 8. B. D indorf.) ποτταβίζω, f. εώ, (πότεαβος) ten Kettahn spielen, Ar. Pax 342., Antiphan. b. M. p. 666 F., Plat. com. ib. 667 H. — 2 = ξμεῖν, Poll. 6, 111.; ποτταβίζειν τὸ τῷ πετάβο χρησθαί φασιν Δετικοί, οὐχὶ τὸ τῷς ῶσπερ οἱ νῶν λέγουσιν, RM. p. 533, is. ποτεάβινός, ή, όν, μιπ κοττάφει gektah sin betreffend, ράβδος, Hermipp. b. Ah. p. 487 R. 668 A., Poll. 6, 110. ποττάβιον, τὸ, f. ποτταβεῖον. κοττάβιον, τό, f. κοτταβείον. κοτταβίς, ίδος, ή, eine Art Bechet, in.

p. 149 B. κοιτάβισις, εως, ή, (κοιταβίω) bas & tabos Spieten, Plut. Mor. p. 654 C. ποταβισμός, ό, — dem vorty. Ath. (!):
κοταβισμός και δρούπακες, δ. Paul. de.
p. 106, 1. viell. von einer Art tropfinmin
Begieffens (douche) zu verstehen.
κοταβας, ό, der Kottabos, ciu aus Sicia
nach Griechentand gefommens u. vorzugl. i

πατίνοτράγος, οκ, (τρώγω, τράγεῖν) bie Kreubrmahlen junger Beine bitæil Auft des wilden Delbaums fressend, Ar. Ar. 243.

χατίς, είδος, ή, dor. f. κεφαλή, Poll. 2, 29., Phot. p. 454, 24., Galen. lex. Hippocr. p. 506. erstlátt κοιείδι durch τες δικόν, τή πας-εργκεφαλίδι. B. Hippocr. δ. vortommendes B., p. 468, 13. 27. 29. 142, S4. 144, 39. 47. 48. 465, 23. (Die richtige Schrart ist κοιτίς.) — Henych. erstl. κότες (fol) mit κοίτος, δογή, έγδοα, χοίλος, έρις έμμονος και ή έγκεμενη δογή εξς κακοποιίαν.

ποτόεις, εσσα, εν, = κοιήεις, km. p. 34, 56., BA. p. 602, 26.

πότοςνος, δ, einige Phschr. b. Hdt. 6, 125. als ion. B. f. κόθοργος.

πότος, ου, δ, δετ Gτοιι (χόλος άποκείμενος, χόλος άποδετος, Eust. p. 645, 19. 723, 2.; δ πολυετής χόλος και την μήνεν ύπεσαναβάς, id. p. 979, 2. vgl. p. 1362. 4. Ε.), Il. 1, 82.; κότον έχειν τινί, Groul auf Imb hobten, Il. 13, 517.; δ τοι κότον ένδετο θυαξή. Od. 11, 102.; ebenso τοίσιν κότον κότος πας μπαριμπαρίτες

meter dem Basser kand eine kunstene vergols bie deltain.) Tragod. 121.: dorz, don dete Bildsale, welche μανής hieß. Man nahm tiefen Gelenköhlten, da die städere γλήνη heißt, nun einen vollen Becher Wein u. goß damit in einer Ensternung in eine Wassschafe, so daß, Lusian. des die städere γλήνη heißt, nun einen vollen Becher Wein u. goß damit in einer Ensternung in eine Wassschafe, so daß, Lusian traß, sie gesüllt wurde u. sich senten.

w. indem der datunter sich besindende Becher.

w. indem der datunter sich besindende Becher.

w. indem der datunter sich besindende Becher.

w. indem der Koff der der Epsteler. Eine kernye, der zwölste Theil eines χοῦς, mit Getlier stieß, etwas Wein vergoß. War γ/2 linge an Gewicht, Hippoct. d. 1208 B., dar. Pl. 436., Plat. com. b. Ath. d. 208 B., a. Pl. 436., Plat. com. b. Ath. d. 244 A. n. N. andere Art ist wieder xaraβος xaraxτός, dan Ar. Pl. 436., Plat. com. b. Ath. d. 244 A. n. N. andere Art ist wieder xaraβος xaraxτός, d. d. Pl. 436., Plat. com. b. Ath. d. 244 A. n. N. Bgl. Bödh Staatsh. 1, S. 99. Wetrol. linder Weisen aber Wiede duntel ist. Bgl. Poll. 6, die Saug warze, Aasch. fr. Bdon. 51. — 5) die Saug warze, = xorvlyδών, Lucian. 109—12., Schol. z. Lucian. Lexiph. 3. vol. dial. mar. 4. 3. Bgl. Rust. p. 1782, 55. — 4, p. 148 ag. Jacob. Es gad noch mehre Ars sin des xúrraβος. Grodde et antiq. Bessuch in der Saugher zugen zuge

....

bie Rohfolde (cottus godis, Lann.), Asistica (Hesych) κοττύβη, ή, τό φυόμενον έμφερές μύχητι, κόττυκρος, ό, att. f. κόσσυφος, w. f. κοτυλαίδιον, τό, dim. von κοτύλη, Eust. κοτυλαίδιος, αλα, αλον, fehlerh. δ. f. κοτυλαίδιο, eigil. fotplenweis verlaufen, dann didhyt die Baare im Kleinen verlaufen (και δλίγα πιπράσκειν καλ μικρά, ΒΑ. p. 46, 14.), Ατίκι. οσοοπ. 2, 8., Stoph. Byz. p. 149, 21. λον κοτύλην έκάλουν οι παλαιοί, ώς καλ τό λόγα πιπράσκειν καλ μικρά, ΒΑ. p. 46, 14.), Ατίκι. οσοοπ. 2, 8., Stoph. Byz. p. 149, 21. λον χειρούν κοτίλον, Αροllodor. b. Αth. p. μάντες την πόλιν ήμών κοτυλίζειε τοις πέμφεν, πίλει κατύλην καλ καλ καλ καλ καλ καλ καλ μεταξύ πέλει κατύλης καλ κείλεος άκρου, Αth. α. α. D. — 2) bie K πο φεπδόλιε, Φιίτρ fanne (worin der Kopf des Φιίτποφεπε sich dewegt, f. Hippocr. p. 410, 54., Ath. p. 479 Β., Gallon. 12, p. 224. Schol. Theocr. 6, 30.), τοῦ Διονύσου κρατηρίσκος, καλ ψ χρώνται 192\*

παπε hier unverkendar vom Geräulch herges des Adag napigen, Saugwarzen, Aubonskie Wortes κότιαβος von κόπτω, κόσσος einen Zweisel übrig, obgleich Andere einen aussändischen Ursprung angenommen haben."

Passon, ή, ein Fischerwertzeug, geräth, Ael. HA. 12, 43.

κοττάνη, ή, ein Fischerwertzeug, geräth, Ael. HA. 12, 43.

κοττάνον, τό, eine Art kleiner trocher Keisgen, cottanum, plur., Ath. p. 119 A. 385 A. das. Schol.; Edneider z. Pallad. p. 97.

κοττάνον, τό, κοττάρια τὰ ἄκρα τῆς κέγχου, klesych.

κοττάριον, τό, κοττάρια τὰ ἄκρα τῆς κέγχου, klesych.

κοττίζω, spát. von κοττάριζω gebildetes B., Schol. z. Lucian. Lexiph. 3. vol. 4, p. 149.

g. E. Jacob.

κοττός, ή, εκοτίς.

κοττός, ή, εκοτίς.

κοττος διά τον επί τῆ κεγαλή λόφον, id.

s. ν. προκόττα. — ein Fisch, der Kaulkopf, bie Rodfolde (cottus godis, Linn.). Arist. HA. 4, 8.

κοττύβη, ή, τὸ φυόμενον έμφερες μύχητι, κοτύλη, ή, τὸ φυόμενον έμφερες μύχητι, κοτύλιο, eigtl. kotylenweis verlaufen, dann.

ποτύλος, ο, πεοτύλη, das Schalchen, Ber cherchen, ep. Hom. 14, 3. u. 1. b. Ath. p. 478 B. vgl. p. 482 B. derden, ep. Hom. 14, 3. u. d. v. dun. r. d. derden, ep. Hom. 14, 3. u. d. v. dun. r. d. derden, ep. Hom. 14, 3. u. d. v. dun. r. d. derden, ep. Hom. 14, 3. u. d. v. derden, ep. 482 B.

zorvlωθης, ες. (είθος) von det Art is.

Gestalt einer χοινίη, άγγειον, Ath. p. 480 B.;

zorvlωθης καμφαί, kim. p. 706, 20.

κατνίωθης καμφαί, kim. p. 706, 20.

κατνίωθης καμφαί, kim. p. 706, 20.

κατνίωθης καμφαί, kim. p. 706, 20.

κατνίωθης καμφαί, kim. p. 706, 20.

γοινισμούς το, με ανότος, ό, (κοτνίη) stimpssider ανόγειν, τό, das Opser (sin Saas) flasher, bie. 34. u. l. κούγειν, τό, das Opser (sin Saas), welches man am Arge κουρεύτις in gastopes gad, wenn man bet isnim in Stimperiven stimps and μετον gen. s. d. m. d. μετον gen. s. d. m. μετον gen. s. d. m. μετον gen. s. d. m. μετον μετον για του κουρεύν για κουρεύν, τό, in μεταικέ sigs, s. και ούχειν, κούκει, τό, μιτο κεασίκε sigs, s. και ούχειν, πολεε, δορμ. s. σύνει κουρεύν για κουρεύν για κουρεύν. το, tin μεταικέ sigs, s. και ούχειν, πολεε, δορμ. s. σύνει κουρεύν για κουρεύν δια κουρεύν. s. ν. μετον), ήμεν συντικ κουρεύν για κουρεύν δια φανορες είσιθεκαντο, αλε πηνεχή τι κουρεύν δια φανορες είσιθεκαντο, αλε πηνεχή τι κουρεύν. σύνει κουρεύν. σύνει κουρεύν. συντικούν δια κουρεύν. σύνει κουρεύν. σύνει κουρεύν. σύνει κουρεύν. σύνει κουρεύν. σύνει κουρεύν. δια φανορες είσιθεκαντο, αλε πηνεχή τι κουρεύν. σύνει και συντικές και δια μετον και συντικές και δια μετον και συντικές και δια μετον και συντικές και δια μετον και συντικές και δια μετον και συντικές και δια μετον και συντικές και δια μετον και συντικές και δια μετον και συντικές κα Baumes zodnie. Baumes xovie.

zovieros, 7, 00, [. xolievos.

zovieros, 07, 00, (ueeow) xovie-frückte tras
gend, derdgorg Theophr. H1, 4, 2, 7. S. xovie.

zovierosumen, 10, das Lat., cuclima, ein
Kachgeschirg, Kessel, Epictet. diss. 3, 22, 71.

† xovierosumen, 10, der Kotton der Seldens ταυχουμον, το, αετ ποτιρή σετ Θείσεις ταυρε.

πουχούμας, ὁ, εἰά Κοgel, man glaubt ber Ετοτή, Horapoll. hieroglyph. 1, 55. baj.

Leemans p. 279—281.

πουλεόν, τόις f. πολεόν:
† πουλεόν, τόις f. πολεόν:
† πουλεός, ὁ, τοις f. πολεόν:
† πουλεός, ὁ, τοις f. πολεόν:
† πουλεός, ὁ, τοις f. πολεός, w. f. — Ηίρροσε, p. 268, 45μ, περατ ben Φετιβευτεί πουλισβατεια.

πουλοβαίτεια, ἡ, J. οδέα πολλυβάτεια.

πουρά, ᾶς, ἡ, (πείρω) bie Δάμτ, λαθ.

Εδικος διατεριμένη φόβην, δορλ. fr. 587.;

πουρά θυγατρός πενθίμο πεπαμμένος, Κυτ.
Οτ. 458. Alc. 515.; πουράσι καὶ θρήνοισι,
id. Hel. 1060.; πουράς καὶ ἀμπεχόπας, Piat. raupen. 

p. 321: 478

Kovenigovilin; h, (xoven) die jungfrüulige Approdite, Procl. hymn. 3, 1.

xovendige, kalie, Pol. 3, 20, 5.

xovendige, kalie, Pol. 3, 20, 5.

xovender, hi, be Barbierqube, wo di mässigen Simodert, wie dei uns in Kasson. Wierbausern, zusammentamen, Plat. com & Schol. Ar. Ar. 300.. Dem. p. 785. 6, Ar. Pl. 338., Euclan. de convert diet. 24. u. X.

xovender, ro, das Opper (ein Schaf), das man man Alage xovenders in gegenoes gab, wenn man dei inne den Rougeus, for, d, (xelow) ber Schern, in bas Baubt - ir. Barthaar beichneiber, ber Bar das Haupt st. Batthaar beschneibet, der Sw bier, tonsor, kougewe, Plat. Pdl. p. 373 C; lâlor koil to two kougewe ykroz, Pat. Mor. p. 509 A; adolkozyc, Ho. p. 1774. Mor. p. 509 A; adolkozyc, Ho. p. 1774. nias ep. 6. — 2) ein Bogel, dessent Phonias ep. 6. — 2) ein Bogel, dessent Chimat dem Klange dit Andscherkessersessers (yraquis maxalplor) glich, Hesych. kougewous, ov, — kougevirkes, Schol Kit. Or. 963. nur. Or. 903.

χούρευσις, τως, ή, das Scherch, Barbian, Pseudochirys. 8, p. 787 A. ed. Paria 2.

χουρευτις, ού, δ, — κουνεθές Pseudochirs. 8, p. 787 A. ed. Paris. 2.

χουρευτικός, ή, όν, quan Barbirt gebitų itim tigėn, Barbiers, μαχαίρια, Olympiol vit. Platon, Schol. Kur. Or. 985.

χουρεύτιστικό, ή. fam. un αντικετώς. Plat. zonoevigia, j, fem. zu zoudeutis, Pink Rust. op. pt. 229, 65. — Medi, Jo. Mail. p. 189, 13. Anton. 60.:

Themist, or, 11, p. 152B.

zoog glazie, y, feichtsinnige, unbedachtsame Rebe, unbedachtsames Geschwär, Thue. 4, 28.,
App. Hisp. 38., Plut. Mor. p. 855 B. u. A. Davon

zovy oloyos, or, (leyw) leichtfinnig, unber bachtsam, thoright redend, Poll. 6, 119., Philostr. p. 297. zovgorota, i, ber Leichtstun, ble Unbeftan-bigleit, Schol. Ar. Lys. 139., Byz.; von

υιςτειτ, Schol. Ar. Lys. 139., Byz.; Don χουφόνους, ου, έίδε χουφόνους, ουν, (νους) leichthianig, unbeltandig, εύηθε, Aesch. Prom. 383.; ξρωτες, Soph. Ant. 613.; ταχύς και κ., App. Pun. 113.; τό χουφόνουν, = χουφόνους, App. Hisp. 9., im plur. auch χουφόνους, Polemo phys. 1, 3. p. 182. bgl. 80b. 3. Phryn. p. 453. — Adv. χουφονόως, App. civ. 4, 124.

πουφόνωτος, ον, f. 28. f. πυφόνωτος. πουφόξυλον, τό, = λωτός, Moschop. u.

a. Spåt.

χουφοποιός, όν, (ποιέω) leicht, leichtsinnig machend, Theophyl. ep. 76. χουφόπους, ουν, (πούς) leichtsisse, He-sych. s. v. ψαυχοποδα.

χουφόπτερος, ον, (πτερόν) leichtbeflügelt, leicht fliegend, Orph. h. 80, 6.

χουφώπτερος, ον, (πτερόν) leichtbestügelt, leicht sliegend, Orph. h. 80, 6. χούφος, η, ον, leicht, nicht schwer, 1) im Allgem. opp. βαρύς, Plat. Phil. p. 14 D.; βαρύτερα πρός χουφότερα, Plat. Pol. p. 438 C. u. sonft gew.: χούφη δπλισις, leichte Bes rassnung, Philo v. Mos. 1.: bh. von ber des roassnung, Philo v. Mos. 1.: bh. von der des roassnung, Philo v. Mos. 1.: bh. von der des roassnung, Philo v. Mos. 1.: bh. von der des roassnung, philot. Tab. 11. Popl. 22.; τὰ χούφα καλ τὰ πρακτικώτατα της δυνάμεως, Pol. 10, 23. u. X. — 2) Insbes. a) leicht in der Bewegung, bh. schnell, slücktig, slint, be hend, πόδες, Pind. Ol. 13, 114., Soph. Ant. 224.; πήθημα, Aesch. Pers. 297.; ἄλμα ποδών, Kur. Bl. 439.; κουφότερα πρός τὸν δρόμον, Xen. de re eq. 1, 13.; κειγαλή (bes Φαίεη), id. Cyn. 5, 30. u. X. b) leicht zu tragen, nicht drücktend, nicht lästig, χούφα σοι χθών έπάνωδε πέσαι, Eur. Alc. 464. Hel. 859. u. sons πέσαι, Eur. Alc. 464. Hel. 859. u. sons πέσαι, Eur. Alc. 464. Hel. 859. u. sons βιαιρια in Bezug auf das Aussaugen des Bodens, Theophr. HP. 8, 9, 3.: όδός, nicht mit Beschwerden verbunden, Plut. Crass. 22.: bh. leicht zu thun, zu unsetznehmen. εναύνισμα. Plut. Mor. 20 272 C. Plat. Crass. 22.: bh. leicht zu thun, zu uns χληξ chunlich, Theophr. HP. 9, 6. ternehmen, δχώντσμα, Plut. Mor. p. 72 C. κόχλαξ, ακος, δ, = κάχληξ, Diosc. 2, μ. Σ. α) χῆρας κ., εin leichtes, nicht bes schwertiches Kiter, Ael. HA. 17, 24. abtr. κόχλασμα, τό, = κάχλασμα, Hesych. s. v.

ορρ. βαρυντικός, Arist. de coel. 4, 3.; \*\* π- φότατος (μν ο Αγηαίλας) κομήσας, Χεπ. αχθών και βαρέων, Hierocl. 5. Stob. Flor. 65, 24. vol. 3, p. 14.: erhebend, †. κουφορνώμων, ον, (γνώμη) leichtsinnig, Joann. Damasc. in Combes. auct. p. nov. vol. 2, p. 718. κουφοδοξία, ή, (δόξα) ber citle Wahn, die nichtige Meinung, Nili ep. p. 140., Pallad. κουφοδοξία, ή, (δόξα) ber citle Wahn, die nichtige Meinung, Nili ep. p. 140., Pallad. κουφοδοξία, ή, (δόξα) ber citle Wahn, die nichtige Meinung, Nili ep. p. 140., Pallad. κουφοδοξία, ή, (δόξα) ber citle Wahn, die nichtige Meinung, Nili ep. p. 140., Pallad. κουφοδοξία, ή, (δόξα) ber citle Wahn, die nichtige Meinung, Nili ep. p. 140., Pallad. κουφοδοχός, δ, (λίγος) eine weiße Ettins art, die mit Huguryun gemischt eine Jinneberrothe Malersate gab, Aët. 2, 68. 5, 28., Alex. Aphr. ξ. Afist. Met. 4. κουφοδοχός, f. ήσω, (κουφοδόχος) teichtsinnig, unbedachtsam reden, App. Hisp. 18., κουφοδοχία, ή, trichtsinnige, unbedachtsame Webe, unbedachtsame Seschwah, Thuc. 4, 28., App. Hisp. 38., Plut. Mor. p. 853 B. u. Χ. Δυσικός, Aesch. Prom. 703.: κ. φερενες etw. teicht, mit Gleichmuth ertragen; συμφοσοκ, σ. μετίση, π. τ. Δειέφη μετικός του προσοκος, σ. Ετίση, π. τ. Δειέφη μετικός του προσοκος, σ. Δειέφη μετικός του προσοκος, σ. Δειέφη μετικός του προσοκος, τ. Δειέφη μετικός του προσοκος του προσοκος τ. Αεκο. Βαμ. 172., Χεπ. Απ. 6, 1, 3. γ) mit leichter Ribe, συμφοσοκος, σ. Δειέφη μετικός του προσοκος του προσοκος του προσοκος του προσοκος του προσοκος του προσοκος του προσοκος του προσοκος τ. Αεκο. Βαμ. 172., Χεπ. Απ. 6, 1, 3. γ) mit leichter Ribe, συμφοσοκος του προσοκος rte, Aesch. Prom. 703.: μ φερειν, etw, leicht, mit Gleichmuth ertrugen; συμφοράς, Bar. Med. 1014; κ. καὶ μετρίως φ. τας συμφοράς, Plut. Menex. p. 248 C. n. %. d) fau ft, lenier, Luc. d. deor. 20, 6.—2) κεθρως κ. ποσλ προβιβάς, 'teicht, bes hend sinherscrittend, fl. 13, 158.; Hex. wc. 323., Pind. Ol. 14, 17., Ar. Thesin. 953., Long. 1, 9. β) ohne Befchwetde, firey-κεν... κουφα, Dorious b. Ath. p. 413 A.— compar. κουφότερον, κ. μετεφώνεεν (trouscritten dergens), Od. 8, 201., Xen. Cyr. 3, 3, 35.; κουφοτέρως, Call. fr. 67.
κουψοτέρως, adv. comp. υου κουφος, leiche

πουφ στέρως, adv. comp. von πουφος, leiche

κουφοτέρως, adv. comp. von κουφος, lettyster, s. d. vorherg. g. E.

κουφόνης, ητος, ή, (κουφος) ble keldstigsfeit, Plat. Timae. p. 65 B. u. A.; im pl., id. Logg. p. 897 A., Arist. de p. an. 2, 2.: της τροφής, Berdaulichteit, Theophr. CP. 4, 9, 4. d) überte. Leichtsinn, Unveständigkeit, DH. 7, 17., Hesych. — 2) ble Erleichterung, μάχθων, Bur. Androm. fr. 25. — Rad. Arcad. p. 28, 9. BA. p. 1424. schrtiben die Att. κουφονής. Byk. Thom. M. p. 552.

κουφονίσει με ποριαί, (κέρομαι) sid.

πουφοφορέσμαι, f. ήσομαι, (φέρομαι) sich leicht einherbewegen, einherschweben, Sext. Ump. c. Math. 9, 71. nach hemft. (πουφοφορούσεν.) ποφένηδον, textmeis, EM. p. 798, 36. χοφίνιον, τό, dim. von χόφινος, vita Nili iun. p. 41, 14. u. δ.

zog evonoiós, όν, (ποιέω) Korbe machenb,

Glossar.; pon 264 Troc, 6, ber Korb, Aragtorb, Ar. Av. 1310., Xen. Mem. 3, 8, 6., Arist. HA. 9, 42. u. 8. — 2) ein Bocottiges Mass, brei goes haltend, Strattis b. Poll. 4, 169., Hesych.

(Erft bei Nonn, Jota lang.) Dav. einen Kord aussehn, eine Strase bei den Boeostern, Nicol. Dam. b. Stob. Plor. 44, 210. vol. 2, p. 227.

που Υνώθης, ες, (είδος) forbartig, Schot. Ar. Ach. 332.

ποχλάζω, f. 86. f. παχλάζω, Luc. d. mar. 11, 2., Byz.

πογλακώσης, ες, (κόχλαξ, είδος) bem κό-χληξ άφηlidy, Theophr. ΗΡ. 9, 9, 6. κόχλαξ, ακος, ο, = κάχληξ, Diosc. 2,

β) milb, βασιλεία, Isocr. p. 199 B.; zouzozdiupion, to, Edffel, cochleare, von xou. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. b. NT. Marteon. M. J. Sp at.

u. a. Sp at.

u. b. NT. Marteon. M. J. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. b. NT. Marteon. M. J. Sp at.

u. a. Sp at.

u. b. NT. Marteon. M. J. Sp at.

u. a. Sp at.

u. b. NT. Marteon. M. J. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. b. NT. Marteon. M. J. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at.

u. a. Sp at. 87. 10, 89.:

- nozdoc, out id, spotter auch i, Raus, 3, 21, 6., Callistr. etat. 3., Auth. (. Isac. p. 842. Schl. is. Souds. Tr. aug. vol. 2., 19. 330. Muschel mit gemenkem Achduse, Belgreicherm, b.: Ath. p. 63 C., Atist. Pla. 4, 4. (mo sie neden nozdou genannt werden) u. d., sindbes, die Nurourschnetz, Anth. 5, 228 in. d. des in het geminisest. nach. Schneider dien auch von zweischaligen wie von Außern, gewaucht, d. Schneidengehaus, auch von zweischaligen wie von Außern, gestaucht, als Schneidengehaus, auch von zweischaligen der Arameta, war Erstnaug der Trampeta, in der Urunt, wordous gewaus, klus, 38, 303. (das, Seibler). Thepart, 78, 75, Mosch 2, 124, u. X. 2) = ausung, w. f. Kunt, p. 728, 48. (dere, mit nogen, wagegas, overland, 20070), da zeichlich fromende Sialsacit, 1. xoxum. berguft. zόψεμος, τη = κότινος, Theophy. HP. 3, 15, 6., no Schneib. κότινος hergen, hat.

κιαγόν, adv. (κράζω) tout format, κα loutem Geforei, κραγόν κεκράξεται, Ατ. βα 487., so. Anifland u. Herodians, hach linin ace. Don einem aubst. 2007. (allande 127) yns) = 2000 einem aubst. 2007. (allande 127) auch ein Tojekto 2007. (hysiends f. La.

auch ein Abjektiv newyos, schwingen, icher kur. p. 1818. nyädutori, wie noudaa, schwingen, icher ken, odyjaj ngudarozetog, H. 165 614. a. a. (h. Hone, nur im pase.); Naides madei rong Plote More, p. 210 K. u. A. e. schittin, a. schitten, proon, Aspale. Long, 1846.; 196 Loggusziker Ach. 965. \$) pase. schiegen, wo ken zeitenden, gesanden und rontstessam in in wederlings and section is againfreaden in other, Theophr. it. 8, 8.; mondauvourer of their, Theophr. it. 8, 8.; mondauvourer danger, Plut. Cie. 35. Alex. 16.; William photography and their danger of the confidence danger of the confidence day. I for further danger of the confidence day. I for further day of the confidence Alcib. 15. Anton. 37.; im page. sige de spidenrousium durin in nondoule sur durin in nondoule sur durin in notane. Det., 10, 9., Kan. Mohen. 1, 2 mg. Lectla.

del eccella. [Hesta apadal) der Friguesta apadalsas, a. (neadal) der Friguesta apadalsas, a. (neadal) der Friguesta apadalsas des friguestas des friguestas des friguestas des friguestas apadalsas, ed., del ed., del ed., del eccella de friguestas des friguestas des friguestas de fri

Lung Dennanns, Moadacis, m.) : agadagiss, d., die Schminging, Come kung, Nicome harm. p. 8, Marcell. de pal-in ood, Vind. p. 24. madaan, wie mandalen, formingen, form ten, schitten, kynos, dien mundan, il.

12. 13, 582. Od. 19, 438. — 2) von Bou- fier was für einen Mann führft bu folch überaen, an ber Krantteit nochog leiben, ben muthig Geschret, Soph. Al. 1215. d) nach
Brand haben, Theophr. HP. 4, 14, 4. αραθεάτις, ή, Benennung bet 3ahl gunf, licom. Gerns. b. Phot. bibl. p. 144, 39.

πραδεύω, = πραδάω, Hesych.

noados, n. eine brandartige Konkheit des Beigendamne; Sichen, Pappeln u. Platanen, wenn die Zwige bure und schwarz werden, Theophr. i.R. 4, 14, 4, .... 2) die kranken Zweige sether, Diono. 1; 134.

langtn, fodern, hischen, m. noa. Ar. Fesp. 108. [Berro. mit \*xlaico., xlaico.) fa von Natur lang, s. Herod. n. 1000. h. p. 23; 5.; scheint bei Bostein auch zum. Lung. gebraucht zu sein, [anth: 5] 167.]

icom. Gerns. 6. Phot. bibl. p. 144 35.

πραθεύω, = πραθάω, Henych.

πραθη, ή, (πραθάω) bie sich im Bible

icht bemegenhen Spigen der Baumameige, er

gady anotsery, kies, op. 679. Ath.

β2 C.; bes. bee Beigenburges. Theophn. CP
i, 1, 3. bb. b) be sweig des Grigenburges.

Ill. 1, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ippoor. p. 877 A., Ar. Ar. 39., Theophn.

Il. 2, 5, 4. c) der Brigenburg. Mic. Ther. 85.

Ill. 1, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 2, 5, 4. c) der Brigenburg. Mic. Ther. 85.

Ill. 1, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 2, 5, 4. c) der Brigenburg. Mic. Ther. 85.

Ill. 1, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 2, 5, 4. c) der Brigenburg. Mic. Ther. 85.

Ill. 1, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 2, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 3, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 3, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 3, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 3, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 3, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 3, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 3, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 3, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 3, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 3, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 3, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 3, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 3, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 3, 140, 351., πρημνικ (9d. 3, 418. 17. 242.,

ill. 4, 140, πρημνικ (19d. 4, 163. 16. 15., 1 Beigendaume, Cichen, Pappeln u. Platanen, wenn der Istrige durc und schwarz werden, In Achige durch und schwarz werden, In Achige durch in Achige durch in Achige serven, In Achige durch in Achige serven, In Achige serven, In Achige serven, In Achige serven, In Achige serven, In Achige serven, In Achige serven, In Achige serven in Achige serven

mortine, out in factor) Schuest nit gas 238 D., Anaxil, ibi p. 558 D. u. X.; sich member Schule, cockies, lien, op. 56%.

And d. d., Alb, p. 63 A. K., 604 B. 11. Theory.

14, 17. u. X. — 2) ales schuesterstring, Sic member, inf. nd. eine Schueste, berne Schueste, berne Schueste, berne Schueste, berne Schueste, berne Schueste, beine one Kg. Verlamments

one Kg. Verlamments

one Kg. Verlamments

one Ag. 2189 noc. plus. nochara il. 19, 93

nochara il. 14, 177, dat. zośni.

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

nochara il. 19, 93

noch πόχος, ολ εχώμιο firomende Sidisokeit, κόχος, ολ εχώμιο firomende Sidisokeit, κόχος, ολ εχώμιο firomende Sidisokeit, κόχος, ολ εχών, επόχουν, επόχουν, επόχουν, επόχουν, επόχουν, επόχουν επόχουν, επόχουν επ

berguft.

χόυχρίος, η, = πότινος, Theophy. ΗΡ. 3, 15, 6., πο Schneib. κότινος hergen, hat.

487., ja Auskard, u. Herodianu, pad Inniane. von einem aubet. noczyśc, faielmejs wiese wyso, w nowiej, karad, m. 1872 kię defi. ist aude ein Avjektiv newyoc, fairiends f. Lok Par. pi: 6062

ngädrevo, wie roudam, famingen, fami ten, relxisi, ngindarrouerun, il. 166; 614. u. d. (h. Hone: nur im pass.); Ilailier madei ruo érxoc, Eun HF. 100A; Jépu malei run Phis. More p. 210 K. m. T.: fahiten, w faktieru, redres, Asseh. Prom; 1040; 120i degauszari Ard. 865. 6) pass. faktouten mu ten matten, gelessar na rondicturan Alcib. 15, Anton. 37.; im paga. 5145 of re-dratopistus. daile ni : nygodoric, rais deni riis noleose Dil. 10, 9, Kan. Mphes. 1, 2

ing notaes, that, to, 9., kan. Apples, 1, 1 byf. Lectla.

noidato...å., (nondo) ber Frignist, noidatos...å., (nondo) ber Frignisti, noidatos...å., (nondo) ber Frignisti, noidatos...å., (nondo) ber Frignisti, kust. p. 1466, 20.; vgl. éadatos...å.

noidanas, eas, 1, (nondo) basesam gen, Admanden, Epicum...å...ål...10, 105.

(noid dennens, noidades...å)...

noidages...å, die Schwingun, Gowenlung, Nicome harm. p. 8., Marcell de publicaed, Nicome harm. p. 8., Marcell de publicaed, viele nondone, founder, fo

meter bem Basser stand eine kunserne vergols | 11.5, 306, (Lacian.) Tragod. 121.: dorz, don bete Bibljaule, weiche μανής dieß. Man nahm tiefen Gelenköhlen, da die stacker γλήνη deißt, nun einen vollen Becher Wein u. goß damit in Gal. 5, p. 557, 19 Bas; die Gelenköhle zur einer Entsternung in eine Bagschaale, so daß, menn man tras, sie gesällt wurde u. sich senker.

n. indem der darunter sich besindende Becher.

n. indem der darunter sich besindende Becher.

n. indem der darunter sich besindende Becher.

n. indem der darunter sich besindende Becher.

n. indem der Kelier sieß, etwas Wein verzoß. War dangesägt die kennina der Römer, die Hilpoor. p. 1203 B., diese der Fall, so siese weiter. Eine Ar. Pl. 436., Plat. com. d. Ath. p. 244 A. n. X. andere Art ist wieder xorraßos xaraxrós, don zarayew, hetunterziehen, den Schol. Ar. Pax trsudende verzoß. Bgl. Bödh Staatsh. 1, S. 99. Metrol. Umzarayew, hetunterziehen, den Schol. Ar. Pax trsudende verzoß. Bgl. Bödh Staatsh. 1, S. 99. Metrol. Umzarayew, hetunterziehen, den Schol. Ar. Pax trsudende verzoßen der Bieles duntel ist. Bgl. Poll. 6, die Aug warze, xorringsa, Aasch. fr. Edon. 51. — 5) bei dan aber Bieles duntel ist. Bgl. Poll. 6, die Maug warze, xorringsa, kasch. fr. Bodon. 51. — 5) bei dan der Bieles duntel ist. Bgl. Poll. 6, die mar. 4, 3. Bgl. Eust. p. 1782, 55. — 6) [Kimpsticker Buname eines Schiefen, kachen.

103. Jacob über dantig. Bersing daru ydo-ydo kangenatig, exposul, generale keyon, Crist. d. Ath. p. 666

Luni 3, 3. — xorraßos kacken kachen. 2018/1000 (1, die Inn. 1, d. 163)

103. Bacob über den Rotzdoos im Att. Musus 3, 3. — 20 die Rotzdoos, die generale keyon, Crist. d. Ath. p. 666

B. n. A. ibid. sq. ("Die Inn. h. Ath. p. 666

B. n. A. ibid. sq. ("Die Inn. h. p. 666

B. n. A. ibid. sq. ("Die Inn. h. p. 666

B. n. A. ibid. sq. ("Die Jon. hatten neben der Form zössäße der keyon, Crist. d. Ath. p. 666

B. n. A. ibid. sq. ("Die Jon. hatten neben der Form zössäßen der Koltzgo von össes, die gen der koltzgo von össes Bortes xorraßos, die gen der koltzgo v

ausländischen Ursprung angenommen haben."
Passon, ή, ein Filderwerkzeug, sgeräth, Ael. HA. 12, 43.

ποτιάνον, τό, eine Art kleiner trochner Feisgen, coltanum, plur., Ath. p. 119 A. 385 A. das. Schweigh., Schneiber z. Pallad. p. 97.

ποτιάριον, τό, κοιτάρια τὰ ἀχρα τῆς κέγχρου, lienych.

πότιη, ή, = πεφαλή, Hesych.

ποτιείςω, spat. νου ποτιαβίζω gebitbetes B., Schol. z. Lucian. Lexiph. 3. vol. 4, p. 149. z. Jacob.

ποτιές, ή, f. χοιές.

κοττίς, ή, f. κοτίς. κοττοβολέω, παρατηρείν τινα δρνιν, He-

sych.; bon ποιτός, ό, δονις, και Ιππον δέ τινες ουποιτός, ό, δονις, και Ιππον δέ τινες ουποιτός δί, δονις, και Ιππον δέ τινες ουποιτός δια τον επι τη κειταλή λόφον, id,
ποιτόιαιος, αία, αίον, είπε κατύλη haltend,
ποιτόιον, Antig. Caryst. b. Ath. p. 420 A.,
ποιτόιου, Απις. (Δία τον επι τη κειταλή λόφον, id,
ποιτόιον, Απις. (Δία δια τον επι τη κειταλή λόφον, id,
Ν. ποιτόιον, Απις. (Δία δια τον επι τη κειταλή και τον ποιτόιου, Απις. (Δία δια τον ποιτόιου), Απις.
Εμεγοί.

ποιτός δ, δονίς, και Ιππον δέ τινες ουποιτόιον, θα τον επι τη κειταλή και τον ποιτόιου, απι τον ποιτόιου,

ποττύβη, ή, τό φυόμενον εμφερές μύχητι, πόττυγρος, ό, alt. β. πόσσυφος, το β. ποτυλαίρς, αία, αίον, fehleth. Β. β. ποτυ-

ποτυλαίος, αία, αίον, fehleth. 8. f. χοτυλιαίος, w. f.
χοτύλη, ή, jebe βό hlung, παν τό χοῖλιαίος, w. f.
χοτύλη, ή, jebe βό hlung, παν τό χοῖλον χοιύλην ἐκάλουν οἱ παλαιοί, ως καὶ τὸ
τῶν χειρῶν κοῖλον, Αpollodor. b. Ath. p.
479 A. bh. 1) εἰπ hohies Gefáß, Gchtl.
ψησιν, Ar. fr. 555.; μηδίν ποτυλίζειν αλλά
cen, Fleiner Becher (f. Ath. p. 478 K.),
λι. 22, 494. baf. Gpihner, Od. 15, 312. 17,
λι. Ar. Pl. 737.; sprichworti., πρλλά μειαξύ
πέλει κοτύλης καὶ χείλεος ἄχρου, Ατh. α. α.
Σουλίον, τό, dim. von κοτύλη, Pherecr.
Σ. — 2) bie k no chenhòhie, θu ftp fanne
δ. Ατh. p. 479 Β.
[Λeh. 459.
κοτίλισκος, ὁ, dim. von κοτύλη, Ατ.
λι. p. 479 Β.
[Λeh. 459.
κοτύλισκος, ὁ, dim. von κοτύλη, Ατ.
κοτύλισκος, ὁ, dim. von κοτύλη, Ατ.
κοτύλισκος, ὁ, dim. von κοτύλη, Ατ.
κοτύλισκος, ὁ, dim. von κοτύλη, Ατ.
κοτύλισκος, ὁ, dim. von κοτύλη, Ατ.
κοτύλισκος, ὁ, dim. von κοτύλος, ὁ ξερός
και τοῦ Λιονύσου κρατηρίσκος, καὶ ψ χρώνται
(γ) πισράσκεν καὶ μεταξύ
καταπλάττειν, Pherecr.
κοτύλισκος, τό, dim. von κοτύλη, Pherecr.
κατούλισκος, ὁ, dim. von κοτύλη, Ατ.
κοτύλισκος, ὁ, dim. von κοτύλη, Ατ.
κοτύλισκος, ὁ, dim. von κοτύλη, Ατ.
κοτύλισκος, ὁ, dim. von κοτύλος, ὁ ξερός
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν, Pherecr.
καταπλάττειν καταπλάττειν καταπλάττειν καταπλάττειν κατα

ter trachtiger wiebertauenber Thiere (ra ordματα τουν els τας μήτρας επιθηκόντων άγ-γείων, Galen. lex. p. 508.), Hippocr. p. 568, 41., Gal. 4, p. 282 C. — 4) eine Pflange, umbilicus Veneris, Kabelteraut, Frauen-Erqut (cotyledon umbilicus, Linn.), Dioscor. 4, 92. 93., Nicand. Ther. 681.

4, 92. 93., Nicand. Ther. 681.

ποτηλήούτος, ον. (ποτύλη, ἀρύω) mit Bestern zu schopfen, bb. τείφειός, start flieffend, αίμα, ll. 23, 34. (vgl. East. p. 549, 45. 1282, 44., Ath. p. 479 Å., Lehrs de Aristanch. stud. Hom. p. 321.) Bei Nicand. Ther. 539. scheint es bon bem bestimmten

p. 1521, 52.

2000Ullo, eigtl. kotylenweis verkaufen, bann übhyt die Baare im Kleinen verkaufen (2ac'

berauscht sein, Ar. Plut. 298., Philyll. 6, Ath. ποιματαν, τό, dim. vom vortg., Diose. p. 31 A., Pol. 15, 33, 1., Plut. Anton, 9. 6., Parab. 1, 207.

π. μεθύω νετό, Luc. bis acc. 16,

hutgas givousya urgas, infofern er Kaumel u. abnl. Mebel verutiacht, Ar. Ach. 277. 1255., Pint. Mor. p. 62 A., Luc. laps. 1. u. A.: (Rach ten alten Gr. (BA. p. 45, 13. u. A.) von KPAZ u. nallw., nach ben Reueren ven APILA, rapio, donato, f. apnain ob. fanaln, Befangenheit, Gingenommenheit bes Ropfes.)

† zpainali, f. low, = zpainaliw. κραιπαλικός, ή, όν, betaufat, Eust. op. p. 22, 80.

χραιπάλύχωμος, ον, (χραπάλη, κώμος) im Weinrausch unter Kang u. Gesang bei Nacht herumschwärmend, χραιπαλών και κωμάζων, Ar. Ran. 217.

neamathudys, us, (sidos) ranschartig; fich eb. Andre beraufchend, Eruntenbald, Plut. Mor. p. 647 D., Suid.

Mor. p. 647 D., Suid.

χραιπνός, ή, όν, τείξιαν, himnegraffend, Βυρέης, θύελλαι, Od. 5, 385. 6, 17ε. θφ.

Ση τείξιαν, finett, rαξά, gefdwind, behend, H. 16, 671. 681.; βέλος, Pind. Pyth. 4, 90.; δωαλ.. χραιπνότεραι ἀνέμων, ib. 2091, orac. b. Hdt. 6, 85. u. fonft bi Diάt.; bef. Beim. ber Kaffe, flint, fdnetl, leicht, II. 28, 749.

L. δ., Aesch. Pers. 95. — 3) úberte. defig., hisig, χραιπνότερος νόος, Il. 28, 590. — Adv. χραιπνώς, II. 10, 162. 14, 292. u. δ. βαπεύει αμά κευτ. pl. χραιπνά, II. 5, 223.

8, 107. 13, 18. Od. 17, 27. Das Bort ikume poet. (wahrid, von APIIΩ, άρχείρι, καρίο.) Dav. rapio.) Dav.

χραιπνύσσύτος, ον, (σεύομαι) fonet bas hinedend, = foiessend, = fahrend, Aesch. Prom. 279. Adv. χραιπνασσύτως, Scholl & Aesch. a. a. D.

πραιπνοσύνη, ή, bie Schnelligfeit, Tzetz. πραιπνεφάρος, ον, (φέρομαι) fonell bas bintragend, fonell bewegend, αδραι, Aesch.

m. μεθύω verba. Luc. dis acc. 16.

πομιβάλεος, α, ον, (χράιβος) trodin, at τροπικό, η, η, die Folgen des Raufdes. (χρ. trodinet, dh. gerdset, gebraten, Ath. p. 376C, μεν ή χθεσινή μεθη μεθη δε ή τῆς αὐτῆς 383 F. d) Abts. χρηιβάλεος γελως, εία trodingue γνομενη οδησες. Ammon. p. 85.): net, d. i. belles Gelächter, Hesych. dgl. χεnugia Dan.

† κραμβάλιάζω, f. άσω, bell guffacen. -Davon Hesveh.

zonufillidorus, vos. n. helles Gelachen, χραμβάλίζω, ε ίσω, = χραμβαίιά, Hesych.

πραμβασπάραγος, ὁ, (κράμβη, ἀσπάρας); εin Kraut, Geop. 12, 1, 2. πραμβεΐον, τό, Absud don Rost, Hippoc. p. 644, 9.; auch don Schierling, = κονείν,

p. 644, 9.; auch von Scherlugg = xover, Hesych, Erotian Wird fallatix ραμβίος glot xομβη, ή, ber Kohl, Luc. u. A.; mid in ημερον, αγριον, θαλάπσιον von den Alem getheilt, Diosc. 2, 146. 147. 148., Gal. Industringen haben Plin. 20, 9. u. Ach. p. 363. E. u. vg. vgl. Billerb. Flor. cl. p. 164. 44. (Soll aus χοράμβλη figs. fein, Schol. Ban. eg. 536.) **Dav.**κομβήεις, εσσα; εν, **kohlanig**. Kin. Alex
κομβήεις, τό, dim. von κράμβη, Poll

χραμβίζο, eine kohlahnliche Ferbe haba

Theophil. de urin. p. 86.

πραμβίον, τό, dim. von πράμβη, †. b)

[. εδ. [. πραμβείον.

πραμβίς, ίδος, ή, (πράμβη) vie Rehimpt.

ber Kohlschmetterling, Ae]. HA. 9, 39.

1 καάμβος, η, ον, troden, butt; gettdat, gescharber, the distribute gescharber, the sea und link scanners selachter, id.; κραμβόπατον σιώπ, wie καπυρών στώμα, Ar. Eq. 539. vgl. καμβο βαλέος und καπυρός.

2 reaußos, o, ein Kebler bes Obstes, be. ber Weintrauben, wenn sie vor erlangter Rate einschrumpfen und verborren, der Brand, Tiedphr. CP. 5, 11, 1., Plin. 17, 24. (Urst. Gin Bort mit bem Mbj. zochußoc.)

πρατηνοφόρος, ον, (φέρομαι) [chnell bas bintragend, squal bewegend, αὐραι, Aesch. Prom. 1324.

πρατρα, ή, (κέρας, κεραία) bie Spige. ber Kopf, das Hought, der Gipfel: dad. das Ende, das Keusserse, Hesych., Enst. p. 710, 49. 1127, 32.

πράτης, φ, = μεκράκτης, Poll. 5, 90. n. sonst Plut. Mor. p. 804 C. (wo jegt κεραάκτης), Polemo Phys. 1, 11. p. 251., Adamant. 2, 17. p. 399.; d. Byz. der Söngerten gehörig, dazu geschiet, geneigt, Schol. Ar. γρακτικός, ή, όν, (κράζω) gum Schreien gehörig, dazu geschieter, Luc. symp. 12. κράκκος α, ή, όν, δια βράτιε στοις, der Gingtein, κτάκμετη, feligem Baden, h. Ap. 72. κράκτης), Polemo Phys. 1, 11. p. 251., Adamant. 2, 17. p. 399.; d. Byz. der Söngeren, gehörig, dazu geschiet, geneigt, Schol. Ar. γρακτικός, ή, όν, hart, rauh, steinig ksis unstructus dei Omer kets Beine. doi 1, 1, 3, 445. ift es Gigenamt einer Insel, wiell. der nachmaligen Kytherzi dei Omer kets Beine. doi 1, 1, 3, 445. ift es Gigenamt einer Insel, wiell. der nachmaligen Kytherzi dei Pind. Ol. 7, 82 u. δ. ron kithen, meldes Ar. Av. 123. schlechteng af Koarnatu. id. Lys. κράκκοια, γ, με δια βρίτης, δια βρίτης και βρίτης, δια βρίτης και βρίτης και βρίτης και βρίτης κ

Είπίσε δου χόρος, χούρος, δετ. Τοδιτ του κείρω, χουρά, well man an diesem Lage das κείρω, χουρά, well man an diesem Lage das Carlett Andres Scholen in Mage das Carlett Andres Scholen in Mage das Carlett Andres Scholen in Mage das Carlett Andres Scholen in Mage das Carlett Andres Scholen in Mage das Carlett Andres Scholen in Carlett Andres Scholen in Carlett Andres Carlett Andre

19, 195. 200.

† χουρητίζω, (Κουρῆτες) ble Rucetenfeier
Κουρητικός, ή, όν, turetifch. DH. 2, 71.

2) ό χουρητικός, pes creticus ob. amphi
macer, Schol. Ar. Nub. 651.; Schol. Hephaest, p. 161. nennt ben paeon tertius fo.
χουρητικός, δ, bet Rucktenbienft, DH. 2, 71.

Artemid. 1, 20.: bb. langes Daar haben, ὑπεράγαν, Ael. HA. 7, 48.; ὁ κουριῶν (κου-ρειῶν ν.) τὸ γενειαν, Alciphr. 3, 55.

zovoidios, a, op, (xovos, xoyon) ehelich, rechtmasseig, ποφες, άνηο, κίλοχος, γυνη, Hom. d., Stesichar. b. Ath. p. 619 K. sim Gegens. ber unehelichen Berbdg, wie beutich aus il. 19, 298, erhelt, wo Brises sagt, daß ihr versprochen worden sei, die xovoidin alogo, die eheliche Fattin, des Achilleus zu wers ben, da sie bisher nur seine Beischtäferin geswesen worden worden b. (Lucian.) Hale. 1. Hom. d., Stesichar. b. Ath. p. 619 K. (im Gegenf. der unrhelichen Kerdag, wie beutsich aus il. 19, 298, erhelt, wo Brises sade, daß ihr versprocen worden sei, die xovgioli, ädonoch, die eheliche Tattin, des Achilleus zu wersten, da sie bisher nur seine Beischäfterin geben, da sie bisher nur seine Beischäfterin geben, da sie disher nur seine Beischäfterin geben, da sie disher nur seine Beischäfterin geben, das hab. (Lucian.) Halc. 1.; xovgioliai yvvaixes, opp. nallanal, Hdt. 1.; xovgioliai yvvaixes, opp. nallanal, Hdt. 1.; xovgioliai yvvaixes, opp. nallanal, Hdt. 1.; xovgioliai yvvaixes, opp. nallanal, Hdt. 1.; xovgioliai, das hab., der gesichte Chemann, Od. 15, 22.; lexos, das Extess, An. p. 443 d. 206. des Antiphanes, Ath. p. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2005. des Antiphanes, Ath. p. 106 E.; auch xwols, Simon. 16, 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 443 d. 2004. 303 F., des Lettes, An. p. 465. des Lettes, An. p. 465. des Lettes, An. p. 465. des Lettes, An. p. 465. des Lettes, An. p. 465. des Lettes, An. p. 465. des Lettes, An. p. 465. des Lettes, An. p. 465. des Lettes, An. p. 465. des Lettes, An. p. 465. des Lettes, An. p. 465. des Lettes, An. p. 465. des Lettes, An. p. 465. des Lettes, An. p. 465. des Lettes, An. p

Κουρητικός, η, όν, turetista, DH. 2, 71.

2) ό κουρητικός, pes creicus od. amphi macer, Schol. Ar. Nud. 651.; Schol. Hephast, p. 161. nennt den pason tertius so. κουρητικός, δεν κυτεινήτει με με το προθές. Δυ. 161. nennt den pason tertius so. κουρητικός, δεν κυτεινήτει με με το προθές. Δυ. 161. nennt den pason tertius so. κουρητικός, δ. κουρα) mit abgeschrenem sageschrett; abgeschrett, grafte, Plut. Pelop. 34. 2) pass. κουριές, δν. γρω κ. με το με το προθές. Plut. Pelop. 34. 2) pass. κουριές, δν. γρω κ. με το με το προθές. Plut. Pelop. 34. 2) pass. κουριές, δν. γρω κ. γρω κ. με το με το προθές. Plut. Pelop. 34. 2) pass. και κ. 21. 50. 178. 30. και κ. 21. 50. 178. 30. και κ. 21. 50. 178. 30. και κ. 21. 50. 178. 30. και κ. 21. 50. 178. 30. και κ. 21. 50. 18. δια κ. 21. 50. 18. δια κ. 21. 50. 18. δια κ. 21. 50. 18. δια κ. 21. 50. 18. δια κ. 21. 50. 18. δια κ. 21. 50. 18. δια κ. 21. 50. 18. δια κ. 21. 50. 18. δια κ. 21. 50. 18. δια κ. 21. 50. 18. δια κ. 21. 50. 18. δια κ. 21. 50. 18. δια κ. 21. 50. 18. δια κ. 21. 50. 18. δια κ. 21.

2010105, or, = xougoros, orac. b. Paus. 9, 14, 3.; auch in einem unachten homer, Berfe, ben man nach II. 13, 433. eingeschoben

xουρμι von Bisten, und die Bornehmern verzeitelne es durch honig zu einer Arr Weth, Diose. 2, 110. vgl. ζύθος.

χουροβόρος, αν. (χουρος, βιβρώσχω) knas denfressend, dohyt kindertödtend, Aesch. Ag. 1493.

Beins mit Bosset zu dem bei den Altenigen.
Gertant, Aench. Epigon. 46., Plut. Mor. p.
Gertant, Aench. Epigon. 46., Plut. Mor. p.
Gertant, Aench. Epigon. 46., Plut. Mor. p.
Gertant, Aench. Epigon. 46., Plut. Mor. p.
Gertant, Aench. Epigon. 46., Plut. Mor. p.
Gertant, Aench. Epigon. 46., Plut. Mor. p.
myncausha. Theophr. HP. 3, 15, 6, s. Billerd.
Gertant, Aench. Epigon. 46. Plut. B. m.
Myncausha. Theophr. HP. 3, 15, 6, s. Billerd.
Gertant, Aench. Epigon. 46., Plut. Mor. p.
Myncausha. Theophr. He. Billerd. p. 160.
Prom. 680.; A. derov mad warded achter.
Mydrag. Plat. Tim. 'p. 74 D.1 auch np.
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, (kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 6, kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 9, kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 6, kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 6, kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 6, kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 6, kygraeds, yvalov) star
Myaranywide, 6, kygraeds, y 201 dno της Μάνης, Plat. Phaed. p. 59 A.; προσεν είναι: από αρμονίαν ψυχήκ, ib. p. 86 B. u. [on[th]] — 2) bei Gramm. die Betfcmeigung gweiter Sulven zu einem Mischlaut, bos. wunn fie zweien verschiednen Wertern an-gehoten, wie roddittor f. ro blator, rodroua f. ro dreum, firste f. o dreje, Buttm. Gn. S. 29, 2 . den dereditage pour de ben lehte oh. hinterfte in einem Chan, Wegenf. von moguspadoc,: Plus.

tie simm Chan, Wegen, son ropupanoc, rium Mor. p. 678 D.; son ropupanoc, rium Mor. p. 678 D.; son ropupanoc, rium kies hartfeinig, felfig, Aesch. Ag. 662, Bea ropus particular constant p

pengews μερος Dia p. 273, 29. 1861.; 700. πράστες, εείς, ή. — γράστες, Gras, φει, grines ober halbtmachnes gutten, def. für Oferbe, An. tt. Diamela: b. Harpour. a. v. Arist. HA. 8, 8. tt. 16. πρώτας το, ξ. ΚΡΑΣ.

πραταά γη; = χελεδόνιον μείζον, Diosc. neth 2 211

neen 2, 211.
. maralfios, or, (xgarmios, fla) ibbrindigity, egewaltig, KA. p. 1391., Bust. p. 1938., 1. magārmlfodos, or, (ngarmios, finila) mit Cevalt geworfen, xapundes, . Kal. Barol. 1998.; xalamos, maet. Christ. pat. 666. Anders fibr. argainasholos w. halten es für eine poet. F. f. ngarmfodos (was micht existitel, l. 806. f. Saph. Ai. p. 397.) den Kopf wers find. traffend. mb, treffenb.

machte ihn wieber rudmades rollen. — 2) Korraute, als nom. pe., Krotaste, die Gewolige, bie Mutter bes Geeungeheuers Stylla, 04. 12, 124." Paff aw.

ngaralleus, we, gen. w. (ngaretos, leis, lais) hartheinig, felfig, Acach. 4g. 652, Bu. El. 534.

ber Nete. = anderlasten, Poll. 5, 29, 5) Linn. der gameing Andtrig.

bie Grenze od. das Ufre eines Landes. Sophistis Joseph of Barris of Linn. der gameing Andtrig.

nuth. 7, 78. der mitter And der Grenze gameing Andtrig, poet, hat die Andth. 7, 78. der mitter Andth. 4, 66, 8.; der metalig, madig, Od. 15, 242. 18, 381. des Busses der Berge, Xon. Holl. 4, 66, 8.; der mitter Edages. Kur. Buppl. 661.: der dusterfie u. d.) am hänsigsten mit Alogor verdicht, de Theil des Flügels eines Peeres, Xon. Holl. 3, 46. h) d. Arotae. p. 6, 55. eine Krantheit was, andri Ambein von axoco und andova andri Ambein von axoco und andova andri Ambein von axoco und andri andr

»ραταιόω, spatere und schlechtere gom fe χρατάνω, ev. Lucae 1, 80. u. d. N. Γ. χράταίπεδος, ον, (κραταιός, πέδον) mit festem, hauten Boben, ουδας, Qd. 23, 46.;

poet. 23.

poet. A. Roaralnikon, an mit der Eifl., diazugör nelsen (allow?) kzop, also starthausig, descher, in BA. p. 1331.

ngärasnauz, a., noppy son, nobe, node, (node) startifisig, husorat, ep. Ham. 15, 9; xaprusnaug, Pind, Ql. 13, 81, Rus poet. B. nodrasova, or, (duros) mit startu, ichr Schale od. Dsut, xaloung, Orne. d. Hold. 1, 47. Peet. Bu xpærasova, ro, (varasov) das seste. Bu keitet, Vernau.

mpatularoisi eus, i, = bas, norberg., Psalm. 59, 7. 67, 38,

nouravion, no eine Art Becher, Athen. [] nadig, mit fartem Raden, Plat. Phaedr. p. 2336. σιςτειτ, Schol. Ar. Lys. 139, Byz.; τοπ χουφόνους, ουν, (νούς) leichtsinnig, unbesidnbig, εὐηθία, Aesch. Prom. 383.; ξρωτες, Soph. Ant. 613.; ταχύς και κ., App. Pam. 113.; τὸ κουφόνουν, = κουφόνοια, App. Hisp. 9., im plur. auch κουφόνους, Polemo phys. 1, 3. p. 182. vgl. Ecb. 3. Phryn. p. 453. — Adv. κουφονόως, App. civ. 4, 124. κουφόνωτος. ον. f. &s. f. κυσόνωτος.

πουφόνωτος, ον, f. 28. f. πυφόνωτος. πουφόξυλον, τό, = λωτός, Moschop. u.

κουφοποιός, όν, (ποιέω) leicht, leichtsinnig machend, Theophyl. ep. 76. πουφόπους, ουν, (πούς) leichtfussig, He-

sych. s. v. ψαυχρόποδα.

!

. .

١.

χουφόπτερος, ον, (πτερον) leichtbeflügelt, leicht fliegend, Orph. h. 80, 6.

τειμε μιεgenu, Orpn. n. 80, b.
πούφος, η, ον, leicht, nicht ichwer, 1) im Augem. opp. βαρύς, Plat. Phil. p. 14 D.; βαρύτερα πρός πουφότερα, Plat. Pol. p. 438 C. n. fonft gew.: πούη δπλισις, leichte Bes raffnung, Philo v. Mos. 1.: bh. von ber bes woifineten Mannichaft felbst, π. στρατιά, Plut. Fab. 11. Popl. 22. το πούρος και το ποσ. wagneren mannigat jelvit, κ. στρατια, Fiut-Fab. 11. Popl. 22.; τὰ κοῦφα καὶ τὰ πρα-κτικότατα τῆς δυνάμεως, Pol. 10, 23. u. I. — 2) Intef. a) leicht in ber Bewegung, bh. schnell, flüchtig, flint, behend, πόδες, Pind. Ol. 13, 114., Soph. Ant. 224.; πήση-μα, Aesch. Pers. 297.; ἄλμα ποδών, kur. Bl. 439.; κουφότερα πρὸς τὸν δρόμον, Xen. de re eq. 1. 13.: κεικαλή (bis dafen), id. μα, Aesch. Pers. 297.; άλμα ποδών, Kur. χόες haltend, Strattis b. Poll. 4, 169., Hesych. Bl. 439.; χουφότερα πρός τον δρόμον, Xon. icrit bei Nonn. Joka lang.] Dav. de re eq. 1, 13.; χειφαλή (vis hafen), id. χουνόω, mit einem Korb ebbeden, Einem Cyn. 5, 30. u. T. b) leicht zu tragen, nicht brûdend, nicht lâstig, χούφα σοι χθών έπά- vinem Korb aussele, eine Strafe bei den Boeos tiern, Nicol. Dam. b. Stod. Flor. 44, 210. νωθε πέσοι, Eur. Alc. 464. Hel. 859. u. son Epcisen leicht verdaulich, Theophr. CP. 4, 9. 1., Plut. Cat. mai. 23. u. X.: db. von Pflanzen in Bezug auf das Xussaugen des Bodens, Theophr. HP. 8, 9, 3.: όδος, nicht mit Beschwerden verbunden, Plnt. Crass. 22.: db, leicht zu thun, zu uns χλαχώδης, ες, (κόχλαξ, είδος) dem χολαχώδης, ες, (κόχλαξ, είδος) dem χολαχώδης, ες, (κόχλαξ, είδος) dem χολαχωδης, ες, (κόχλαξ, είδος) dem χολαχωδης, ες, (κόχλαξ, είδος) dem χολαχωδης, τος, (κόχλαξ, είδος) dem χολαχωδης, τος, (κόχλαξ, είδος) dem χολαχωδης, τος, (κόχλαξ, είδος) dem χολαχωδης.

3.: ἀδός, nicht mit Beschwerben berbunden, 20χλαχώδης, 2ς, (χόχλαξ, είδος) bem x6-Plnt. Crass. 22.: bh. leicht zu thun, zu uns χληξ chnlich, Theophr. HP. 9, 9, 6. ternehmen, δγώνισμα, Plut. Mor. p. 724°C. χόχλαξ, αχος, δ, = χάχληξ, Diosc. 2, u. A. α) γῆρας κ., ein leichtes, nicht bes 15., Gal. χόχλασμα, τό, = χάχλασμα, Hesych. s. v.

πουφοτέρως, adv. comp. von κουφος, lettyster, s. d. vorberg. g. G.
πουφόνης, ητος, ή, (κουφος) die keichtigsfeit, Plat. Timae. p. 63 B. u. A.; im pl., id. Logg. p. 897 A., Arist. de p. an. 2, 2.: της τροφής, Bardaulichteit, Theophr. CP. 4, 9, 4. d) überte. keichtsinn, Unveständigkeit, DH. 7, 17., Hesych. — 2) die Erleichterung, μόχθων, Bur. Androm. fr. 25. — Rach Arcad. p. 28, 9. BA. p. 1424. schriben die Att. πουφοιής. Bgi. Thom. M. p. 552.
πουφοιής. Bgi. Thom. M. p. 552.

πουφοφορίομαι, f. ήσομαι, (φέρομαι) sich leicht einherbewegen, einherschweben, Sext. Ump.

c. Math. 9, 71. nach hemft. (πουφοφορούσιν.) ποφίνηθον, terbweis, EM. p. 798, 36. ποφένιον, τό, dim. von πόφινος, vita Nili iun. p. 41, 14. u. δ.

xogevonoiós, óv, (noiew) Korbe machenb, Glossar.; von

xóg tros, ó, ber Korb, Araglorb, Ar. Av. 1310., Xen. Mem. 3, 8, 6., Arist. HA. 9, 42. u. K. — 2) ein Bocottiges Maas, brei yosg haltenb, Strattis b. Poll. 4, 169., Hesych.

β) mild, βασιλεία, Isocr. p. 199 B.; κου- πυχλιάριον, τό, toffet, cochleare, von κό-

tonb. ep. er. p. 252 Lipe. γ) is no haben, in Belig haben, beligen, γάκρια και matte, finden, geden, καταστηρίχημες, σούνους, Soph. OC. 1383. — Η) fe ft ha li unmate trinken, geden, καταστηρίχημες, καταστηρίχημες, καταστούν, κατασταστό με βετασίλ 63. 236.; σκητόριο, β. Hesyoh.; pass. sid betrinken, id. b. Hesyoh.; pass. sid betrinken, id. b. Hesyoh.; pass. sid betrinken, id. ben Writerien) bem Einzweithenben aus den Writerien, also ein Writerien) bem Einzweithenben aus den Writerien also ein Araben, wie Phot., aus den Writerien dern, der kentigen bei der kentigen bei ein der kentigen bei ein der kentigen der kentigen bei ein der kentigen der kentigen bei ein kilden, laus den Writerien) bem Einzweithenben aus den Writerien der kentigen der kentigen bei ein der kentigen der kentigen bei ein kilden, wie Phot., aus den Writerien. καταστηρίον, τό, ion. καταστηρίον, dim received ein der kentige

2) intr. zoarei, vom Sentling od. Pfwpf. wis, halt, belleibt, †. zakinue, re, das Besthalten, die handhabe,

Kust p. 115, 21., Schol Luc.
worige, Hose, d., ion. u. b. Sp. nonigle, (xeadrouge, 1) das Wisch gefaß, der Mischen man bei den Alten den Wein mit Wasser mischte, und denselben in Apotale schhyftes er war gew. sibern, Il. 23, ober Wett, II. 23, ober Wett, II. 23, ober Wett, II. 23, ober Wett, II. 23, ober Wett, II. 23, ober Wett, II. 23, ober Wett, II. 23, ober Wett, II. 23, ober Wett, II. 23, ober Wett, II. 23, ober Wett, II. 23, ober Wett, II. 25, ober stet bei homet im großen Mannersale links vom Eingang auf einem Dreisuse. Od. 21, 241. 22, 333. 344. Ueber die verschiedenen Arten ders. v. ihre Form s. Müller's Archaol. §, 298. 1. 2.: das W. ift hauf. d. Hom., Trag., Plat., Ken. u. A.; κρητήρα κεράσασθαι, Od. 7, 179. 13, 50. 18, 423. was sous sous στον και δόδος κρητώρι οδ. έν κρητήρα μίσγειν, κεράσαπ, ebenso Plat. Criti. p. 120 A. vgl. Legg. p. 773 D., Dem. p. 531, 25., Lug. d. mer. 4, 4.; κρατήρες οίνο κεκραμένοι (κεκραμέναι u.) DH. 2, 34.: κρητήρα στήσασθαι, είκει Mischessel ausseles aus Ependung, Od. 2, 431.; κοι έλευθερον στήσασθαι, (ven Göttern) aus Keies der Begut Spendung, den Göttern) zur Feier der Be-freiung, Ik. 6, 588. u. bildt. xentigen alzentog, woderend orfone, von blutigem Bürgerfrieg, DE. 7, 44. Bei den Gakudlern des Griechen DH. 7, 44. Bet den Gammaten der Griegen war der erste Krater dem Zeus, der zweite der Erde u. den Heroen, der dritte dem Beus ownig geweicht, s. z. Lug. Pisc. 39., Dissen z. Pind. lethm. p. 574; dh. die Ausdr. newson, Georegow, rosiow sonigos xaranxeavan; ansietedem wurden moch anderen Gottheiten Aran weiter der Arch & 602 2, 663 2, 7. terin gemischt, f. Ath. p. 692. z. E. 693, z. A.: bh. xoaisoes i. orzoxdal verb., Dem. p. 431, 19. — 2) übtv. van der Ashalickeit a) jedes katerahnliche Gesäß für Ficksstein, Krug ob. dgl., Soph. OC. 473., Eur. Cyck 216.: dh.

όφθαλμοῦ, Hesych. πρῶτηροφόρος, ον, (φέρω) ben Wijchija wagend, Schol. Nic. Alex. 217.

κράτησιμαχος, ον, (κραιέω, μάχε) in in Schlacht siegend, Pind. Pyth. 9, 86. Pon. 8. xeetnoinous, our, gen. odos, (zonie. πους) mit ben gußen, b. i, im Lauf jugni, Pind. Pyth. 10, 16. Poet. 38.

Monigennens, or, (xoarew; tanes) u Pferde od. mit Pferden, d. f. im Bettreme ober Bettfahren fiegend, Pind. Nem. 9,4

Aparnous, n, bas Beherrichen, die bericht. Sapient. 6, 3., Chrysost in Ps. 44 t. 1. p. 648, 43. b) das halten, Fassen, t. χράτητής, ό, (κρακέω) ber halter, halten, Kust. in Lyc. 100.

κράτητικός, ή, όν, zum Palten, gaffa p schiett, Chrysost. in ep. ad Hebr. sem ib £ 4, p. 518. πρατήτωρ, .o., pon Alexarch. nach Ath. p. 98 E. gebr. 398. von zw. Bot.

xeatis u. xeatio, f. Co. f. mastis L

κραστίζω.: zonrioreum, (χράτιστος) ber Erfte, keit Startste, Bongaldichte sein, sich als seine beweisen, Pinch fr. 172, 3., Xen. Cyr. 8, 4. Andoo. p. 25, 37. u. X.: ἐν τινι, in time Sache, Xen. Mem. 2, 6, 26.; auch m. bleta dat. μύσει καλ και σοσιαστικό 1. 4. 1.... dat., φύσει και το σωματι, ib. 1, 4, 1... m. aco., ralla, in ben übrigen Dingen, Xa. Cyr. 1, 5, 1.; m. part. ib.: m. gen. in Beste unter einer Bahl od. Menge sein, we zentreffen, er zier, in etw., Isocr. p. 193C.: von Thieren, der zier, in etw., Isocr. p. 193C.: von Thieren, Arist. HA. 9, 8.; of zentrefortes discourse, die stätzsten, vorzägliche 61., Plut. Kom. 18.

searearfrung, adv. mit Ausmahl bes Bei fern ob. Beften, Poll. 1, 176.

19. — 2) übre. van der Aedalickleit a) jedes tern od. Besten, Poll. 1, 176.
Traterahnliche Gesch str. Kilssisteiten, Krug ad. dol., Soph. OC. 473., Ear. Cycl. 216.: do. dol., Soph. OC. 473., Ear. Cycl. 216.: do. dol., Soph. OC. 473., Ear. Cycl. 216.: do. dol., Soph. OC. 473., Ear. Cycl. 216.: dol. argaington, op. dol., Soph. Oc. 1589/c dol., soph. Soph. Oc. 1589/c dol., soph. Soph. Oc. 1589/c dol., soph. Soph. Oc. 1589/c dol., soph. Soph. Oc. 1589/c dol., soph. Soph. Oc. 1589/c dol., soph. Soph. Oc. 1589/c dol., soph. Soph. Oc. 1589/c dol., soph. Soph. Oc. 1589/c dol., soph. Soph. Oc. 1589/c dol., soph. Soph. Oc. 1589/c dol., soph. So

212. 13, 582. Od. 19, 439. — 2) von Bou- übere was für einen Mann fahrft bu folch übere men, an ber Krantteit woodog leiben, ben inuthig Gefchref, Soph. Ai. 1285. d) nach Brand haben, Theophe. Het. 4/14/4.

berauscht sein. Ar. Plut. 298., Philyll. 5, Ath. 20πμάτων, τό, dim. vom verhg., Dive. p. 31 A., Pol. 15, 33, 1., Plut. Anton, 9. 6., Parab. 1, 207.

π. μεθύω verb., Luc. bis acc. 16.

πομιβάλδος. π. ον. (χράμβος) troim. ω.

zoainkly, i, bie Folgen bes Raufches, (zo. μέν ή χθεσινή μέθη . μέθη δε ή της αὐτῆς ήμερας γινομένη σίνησις, Ammon. p. 85.): abbut der Staufch, insofern er Taumel u. abul. Hebel vermesacht, Ar. Ach. 277. 1255., Pint. Mor. p. 62 Å., Lun. laps. 1. u. X.: (Rach ben alten Gr. (BA. p. 45, 13. u. X.) von KPAΣ u. πάλλω, nach ben Veueren von APHS., rapio, ἀρπάζω, f. ἀρπάλη οδ. ἡαπάλη, Befangenheit, Gingenommenheit bes Ropfes.)

† κραιπαλίω, f. low, = κραιπαλάω. againalizós, á, ór, becaufat, Eust. op. p. 22, 80.

χοαιπάλόχωμος, ον, (χοαπάλη, κώμος) im Weinrausch unter Tang u. Gesgng bei Nacht herumschwärmend, χοαιπαλών και κωμάζων, Ar. Ran. 217.

romnekadys, us, (sidos) raufchartig; fich Mor. p. 647 D., Suid.

xραιπνός, ή, όν, τείξειο, hinwegraffend, Bogens, θύελλαι, Od. 5, 385. 6, 17ε. δβ. 2) reiffend; fanett, rasa, geldwald, behend, H. 16, 671. 681.; βέλος, Pind. Pyth. 4, 90.; δωαλ... χραιπνότέραι ανέμων, ib. 2091, orac. b. Hdt. 6, 85. u. sons be Dick.; bef. Betw. ber Fasse, sinst, school leicht, 11. 28, 749. ber Zoffe, stint, schnell, leicht, ll. 28, 749.

1. b., Aesch. Pors. 95. — 3) überte. befüg, bisig, zgannröregog rögg, ll. 28, 690. — Adv. zgannrög, ll. 10, 162. 14, 292. u. b.3 baneben auch neutr. pl. zonenva, Il. 5, 233. 8, 107. 13, 18. Od. 17, 27. Das Wort ist nur poet. (wahrich. von APMA, ágrassa, rapio.) Dav.

πομιτνόσσύτος, ον, (σεύομαι) fonett bas binedend, s foiessend, s fabrend, Aesch. Prom. 279. Adv. πραιπνοσσύτως, Schol. 3. Aesch. a. a. D.

πραιπνιφάρος, ον, (φέρομαι) ichnell das Gin Wort mit dem Abj. πράμβος.) bintragend, ichnell, bewegend, αυραι, Aesch. γραμβοφώγος, ον, (κράμβος.) kix

πραμβάλδος, α, ον, (κράπβος) trodin, et trodinet, by, gerditet, gebraten, Ath. p. 376 C. 383 F. b) abts. πραμπαλέος γελως, ein trodines, b. i. helles Gelächter, Hesyeh. vgl. 2c-πυφές. Dan.

† xoausäliáto, f. áro, hell auftacea. -Davod [Herych.

xeaufichearis, vos. n. helles Gelächu, χραμβάλίζω, L. Ισω, = χραμβαλά, Hesych.

πραμβασπάραγος, ὁ, (πράμβη, ἀσπάρα; ε) ein Rraut, Geop. 12, 1, 2.
πραμβείον, το, Δοίμο νου Κου, Ηίρρου.

χομιβείον, τό, Absud von Kohs, Hippon. p. 644, 9.; auch von Schierling, = xoven. Hesych., Eretian. Wird fallchtt.χομιβιογείτα. χοάμβη, ή, der Kohs, Luc. u. κ.; mi in huegor, πγοιον, θαλάσσεον von den Alm getheilt, Dionc. 2, 146, 147, 148,, Gal. Inthe Battungen haben Plin. 20, 9. u. λαh. p. 38, g. u. uq. vgl. Billerb. Flor. cl. p. 164. (Coll aus χοράμβλη zigs, tein, Schol. k. eg. 536.) Dav.

χομιβήεις, εσσα, εν, δομακίς, Νία. der.χομιβήεις, εσσα, εν, δομακίς, Νία. der.χομιβίον, τό, dim. von χομμβη, P.d. 6, 54.

χραμβίζο, eine kohlahnliche Farbe haba

Theophil. de urin. p. 86.

ποαμβίον, τό, dim. του πράμβη, †. 5)

f. Es. f. κραμβείον.
· κραμβίς, ίδος, ή, (κράμβη) bie Rehlemp.

ber Kohlschmetterling, Ael. HA. 9, 39.

1 κράμβος, η, ον, trocken, burr; geredar, geschrumpst, Hesych.; dd. ubtr. κράμβος το δως, ein trocknes, b. i. helles, rein und lat schallendes Gelächter, id.; κραμβόπατον στώνε, wie καπυρον στώμα, Ar. Eq. 539. vgl. και βαλέος und καπυρός.

2 roάμβος, o, ein Fehler bes Dhites, &. ber Beintrauben, wenn fie vor erlangter Rob einschrumpfen und berborren, ber Brand, Thebphr. CP. 5, 11, 1., Plin. 17, 24. (Unich. κραμβοφάγος, ον, (κραυβη, φαγείν) Kil freffend ob. effend; als nom. pr. Batrach. 215

Prom. 132.

\*\*xgaρα, η.\*. (\*\*xέρας, \*\*εραία) die Spide. der Ropf, das Hausferste, Hesych., Kust. p. 710, 49.

1127, 32.

\*\*xgaρα, η.\*. (\*\*xέρας, \*\*εραία) die Spide. der Ropf, das Hausferste, Hesych., Kust. p. 710, 49.

1127, 32.

\*\*xgaρα, η.\*. (\*\*xεραντης, Poll. 5, 90.

n. sonft Plut. Mor. p. 804 C. (wo jedt xe\*\*xραντης, ή. γε. \*\*\*xεραντης, Poll. 5, 90.

n. sonft Plut. Mor. p. 804 C. (wo jedt xe\*\*xραντης, ή. γε. (\*\*xραίω) gum Edyceien
gehdrig, doğu geschiete, geneigt, Schol. Ar.
\*\*veartie's, ή. γε. (\*\*xραίω) gum Edyceien
gehdrig, doğu geschiete, geneigt, Schol. Ar.
\*\*Vesp. 34, u. a. Spåt.: im snall. \*\*xραντικώ\*\*vearges, ή. διε Schreier, Luc. symp. 12.
\*\*xράνκοια, ή. διε Schreierin, Aradizerin,
\*\*Hesych. s. v. λακέρυζα.
\*\*xράμα, τά, (\*\*xράννυμε) das Semissate, die Pind. Ol. 7, 82. u. δ. ron Athen, weiches
\*\*Xristung, (Plat.) Loor, p. 95 E., Plut. Mor.
p. 384 B. u. X. Sasbes. a) ein gemisster
\*\*Xristung, (Plat.) Loor, p. 95 E., Plut. Mor.
p. 384 B. u. X. Sasbes. a) ein gemisster
\*\*Xristung, (Plat.) Loor, p. 95 E., Plut. Mor.
p. 384 B. u. X. Sasbes. a) ein gemisster
\*\*Xristung, (Plat.) Loor, p. 95 E., Plut. Mor.
p. 384 B. u. X. Sasbes. a) ein gemisster
\*\*Xristung, (Plat.) Loor, p. 95 E., Plut. Mor.
p. 384 B. u. X. Sasbes. a) ein gemisster
\*\*Xristung, (Plat.) Loor, p. 95 E., Plut. Mor.
p. 384 B. u. X. Sasbes. a) ein gemisster
\*\*Xristung, (Plat.) Loor, p. 95 E., Plut. Mor.
p. 384 B. u. X. Sasbes. a) ein gemisster
\*\*Xristung, (Plat.) Loor, p. 95 E., Plut. Mor.
p. 384 B. u. X. Sasbes. a) ein gemisster
\*\*Xristung, (Plat.) Loor, p. 95 E., Plut. Mor.
p. 384 B. u. X. Sasbes. a) ein gemisster
\*\*Xristung, (Plat.) Loor, p. 95 E., Plut. Mor.
p. 384 B. u. X. Sasbes. a) ein gemisster
\*\*Xristung, (Plat.) Loor, p. 95 E., Plut. Mor.
p. 384 B. u. X. Sasbes. a) ein gemisster
\*\*Xristung, (Plat.) Loor, p. 95 E., Plut. Mor.
p. 384 B. u. X. Sasbes. a) ein gemisster
\*\*Xristung, (Plat.) Loor, p. 95 E., Plut. Mor.
p. 384 B. u. X. Sasbes. a) ein gemisster
\*\*Xristung, (Plat.) Loor, p. 95 E., Plut. Mor.
p. 20 D. Das Wort if nur poet.
\*

in Hippocr. p. 771 H., Suid., and πρανία, πράντειρα, Hippocr., Theophr. HP. 5, 6, 4., Gal. (Falid Plan. 4, 226, ift πρανεία in eigenti. Libig); ion. πρανείη, = πραντής, ή zpavov, Partriegel, Kornellen = ob. Rornels tirschendaum, Lat. cornus, τανύφλοιος, II. 16, 767., Theophr., dessen Frucht (πέτιαξυς ge-707., Theophr., dessen Frucht (nerratus gei zuleht hervordrechende und so die Jahnreite volls nannt) als Schweinefutter gebraucht wurde, Od. 10, 242. d) der von dem hatten und zahnende Batten gahn, Weisheitsgahn, od vougoviorn, kat. genuinus, Arist. HA. ben Holze des Hattigels gemachte Langenschaft, den daggoviorn, kat. genuinus, Arist. HA. bie Lanze, Anth. 6, 123., Suid. (her xoavela zahn, Lyc. 833., Theore. 80, 32.e dichterich atzentuirt.) — Eigentt. sein. des adi. xoa-steer 3 ahn, Nic. Theor. 447. Dan.

reios von xoavos. Ueber die versch. Formen u. den Afz. s. Lod. Par. p. 339. vgl. Schneid. jam, Hesych.

zoavriges, ov, v, s. s. experige.

πράνεινος, η, ον. (πράνον) vom Partriegel gemacht, απόντιον, h. Merc. 460., Hdt. 7, 92., Xen. Cyr. 7, 1, 2. Hell. 3, 4, 14. u. λ.

Koareson und Koarson, ro, ein Hain und Ringplas vor Korinth, wo sich Diogenes von Sinope aufzuhalten pflegte, Non. Hell. 4, 4, 4, 4, Plut. Alax. 14. u. L., L. Ruhnk. &. Tim. p. 157.; die Form Koareson ist die richtigere; wahrsch, von zearor, Hartriegel.

πράνειος, α, ον, (πράνον) = πρανέξνος, von Partolegei gemacht, Ael. HA. 1, 23. 12, 43.

xeavla, ή, = xeaveia, w. f.

χράντνος, η, ον, = χράνειος, χρανείνος, Paus. 1, 21, 8., Schol. 3. Lyc. 553., Lob. Par. p. 338.

zoarioleioc, or, (zoarlor, 1eroc)' table scheitelig, tabl ob. glatt auf bem Schabel, BA. p. 49, 12:

des yoizes.) \*\*xράνοποιέω\*, f. ήσω\*, (χρανοποιός) Helme machen, Helmte fcimiteden, \*\*tjämmern, Ar. Kan. 1018. wo es in poet. Uebertr. von den gewaltigen Worten des Aeldylos gefagt ist. Dav. χομονοποιία, ή, das Delm Versetrigen, \*\*Max. Paß ?\*\*145. cen, Poll. 7, 155.

zpavispa, i. fem. von zpavino, Anth.

xgarige, igos, d, (xgutra) ber Bollenber, Vollenbar, in der F. xgarigs, Lyc. 305.

2) der herrschert, †. — 3) der hinterfte, zuleht hervordrechende und so die Jahnreihe volls

πράγτης, ου, ό, ί. πραντής. πράγτας, ουςς, ό, = πραντής, a) ber Bolleuber, Bollveinger, epigr. b. Paus. 8, 52, = χραντήρ, a) bec

3. b) ber König, Fürft, Kur. Andr. 508., Anth. 6, 116.

χράξ, δ, = χέχραξ, wahrfch, nur im Boltsbial. it. b. Com., Drac. p. 19, 14. 51, 12. S. Lob. Paral. p. 96.

χράπαταλός, δ, nach Poll. 9, 83. sine som

Phetefrates, in ber gleichnamigen Kombbie, to-misch ersonnene Mangart, an Berth eines. Drachme gleich, beren man sich nach feiner Dich-tung in ber Unterwelt bebiente. Das Wort wird bei Bert ber bei ber ber ber ber ber best. Athen. p. 646 C., Arcad. p. 54, 10. ξ best. Meineke hist. com. p. 84. — 2) eine Ert von Fischen, Hesych. — 3) = μωρός,

| Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Angeles | Ang scheint; auch ist vei Soph. ro noten nom: (Phil. 1443.) und acc. neutr. (OT. 2633, Ant. 7603, Phil. 989. 1192., Tr. 1041.) — Die sp. ged behnten K. nocaroc usv. s. unter KPAAS. Haufgreib. d. Person, robudor noodobee noary Soph. Ant. 760. d) white a Bergh aupt, gipfel, II. 20, 5. d) das Doerste, Veusperste, and und kni noodobeen Acces, and oberen Thrise des Kasens. Od. 9. 140. 13. 302. chen, Pok. 7, 155.

πράνοποιός, όν, (πράνος, ποιέω) Delme machend ob. schmiebend, δ πρανοποιός, helme machend ob. schmiebend, δ πρανοποιός, helme machen, Ar. Pax 1255., Poll. 1, 149. 7, 155.

1 πράνος, ευς, τό, (πράνον) der Helm, the des sing., υπό πράνοσφε, unter den Hall 10, 136. Poet. W. Ach. 584., Ken. δ. u. sonst in 90esse n. Prosa.

b) Decke, Bebeckung, Aretne. p. 57 D.

2 πράνος, ου, ή, spátere Korm f. πράνον, patriegel, Geop. 7, 35, 1.

πράνουργία, ή, die Fertigung von Pelmen, delmsatie, Poll. 7, 155.; von

πράνουργός, όν, (πράνος, "EPI'32) Pelme versertigend, Poll. 7, 155.

Beins mit Baske zu dem bei den Altenigen.
Getränt, Aesch. Epigon. 46., Plut. Mor. p. anynaanska, Theophe. HP. 3, 15, 6., i. Billerd. 647 D., Ath. op. 426 B. sa. 3. b) Michnell and the color of the co photen, wie roddinor f. rd klaior, rodvoug machte ihn wieder rakwolter rollen. — 2) ko-ford drogen, kinspisc dirige, Buttm. Gr. franze, als nom. pr., Kratasis, die Krata gehoren, wie roudinor f. 2d Slaior, rouroma f. 2d drome, thing f. d arig., Buttm. Go. 6. 29, 2. in: einem Chop, Begenf. von xogupadoc,: Plut. Mor. p. 678 D.; 900. mor. p. 0.78 D.; den πράσπεδον τό, das Aenssesse den einer Code, der Saum, der Wand, die Sin-fassung, desport, Kar. Med, 524. zines Gemandes, Theori. 2, 53., Ath. p. 159 D. 374 A. n. A. posten μάτου, Ar. Vesp. 476. 1 der Rege, — απραλένια, Poll. 5, 29. d.) ber Rete, — anduletra, Poll. 5, 29, b) Linu, ber gemeine Andierig.

die Grenze od. das Ufre eines Landes. Sopia.

fr. 536., Kur. (Thus. fr. 8.; alyundon neighen neighen, fraif, fraif, fraif, fraif, fraif, fraif, gemeine Andie, 7, 78.: der untere Kand od. die Grenze am gewaltig, mächtig, Od. 15, 242, 18, 38, des Busse Lagers, Kur. Suppl. 661.: der ausserlich megwaltig, mächtig, Od. 15, 242, 18, 38, deines Lagers, Kur. Suppl. 661.: der ausserlich megwaltig, der niemand zu wierlich werder der Hell. 3, des his der gewaltige, der niemand zu wierlich werder der Grenze ausserlich eines Edyfchens. (Rach Einigen von nachor)

— Davon — Rach Under von andors, sopia. Andere der gewaltige, der niemand zu wierlich werder der Grenze der Grenz einsassen, randern, skumen, Kun. Ion: 1823. magerigeer, ra, Pferbetrippe, van späarus, Poll. 7, 242. 10, 166. — 2) bas Metis ob. Stubigestell, Phryo. p. 178. . renoritor, f. low, = yonorito, Pferbe mit winem Futter verfebn, J. - Med. es verzehren, guinem Futter verfehn, 3. - Med. es verzehren, gaphron b. Schol. Nio. Ther. 862., wo. xon-tibiees a fiebt 3. BA. p. 273, 29., EM.; von. ngeiores, ente, f, = poweres, Bras, Deu, granes ober balbirodines Butter, def. fur Pferbe, r. u. Dinarch. b. Harpoer. a. V. Arist. BA. 8, 8. u. M. πράτα, τό, [. ΚΒΑΣ. αραταβόλος, στ. 1. πράταβολος. πραταιά, ή ; = χελισόνιον μείζον, Diosc. nota: 2, 211. . εταταίρως, ον, (χραταιός, βία) ιδύττηδής tig, εχευαίτις, ΒΑ. p. 1391., Bust. p. 1938, 1. πραταίβολος, ον, (κραταιός, βείλω) mit Cevalt geworfen, χευμάθες, Ευκ. Bacch. 1998; χάλαμος, anet. Christ. pat. 666. Andere fibr. aparmodolog u. halten es für sine poet. F.. f. nearmodolog (was nicht existier, f. Lob. 3. Saph. Al. p. 397.) den Kopf wers

mb, treffenb.

πραιαιόγονος, δ, nach Einigen = πραιαγός; nach Billerb. fl. p. 160. her Lubwigs, crientum melampyrum, Diose. 3, 139.: in anderes κα, b. Plin. ik palyganam persican, Linn, ber gemeine Anoterig.

biel, Lue. Anach. 28. — Ady, 1 Reg. 2, 46., Philo. Dav. πυάπαιάτης, η2ος, ή, ποατος, Pala. 45, β., Chrysost.

αραταιρω, fpatere und fclechtere gom f πράταίπεδος, ον, (πραταιός, πέθυν) mi festem, hautem Beben, ουδας, Od. 23, 46; poet. 33. noaratathog, or, mit der Eifl., d'laxede ntlison (ntlous?) szwe, also ftarthania, Acsch (c. in BA, p. 1391.

ir. in BA. p. 1391.

nodicafnage, à j, noury kan nodo, (noie) kartifiss, nutorat, ep. Ham. 15, 9; naprutanus, Pind, Ql. 13, 81. Kur pect. B. zydratorvos, or, (pivos) mit flatter, fift Schale od. Daut, yalann, Orac. b. Hidt. 1, 47. Peet. Ba romandum, ro, (porraidu) das kefte, ku gatatoma, ro, (porraidu) das kefte, ku noticulanus; eas, û, = bas verberg. Psalm.

nogentmaret ente å' = pas bothere. benim 59, 7. 67, 38. nouravion, no eine Art Becher, Athen. nadig, mit ffastem Raden, Plat. Phaede, p. 2538,

xqaregós, ά, όν, (xqároc) flark, tráftig, zam Sáppl. 18.: thirt Macht do. Sergewaltig, a) von lebenden Westen, b. Hom. imais/bie. Oberhand haben, δπου γεό δ. von der keidesstätte der Helben, wie ll. 3, deidy. Amail. Soph. Plik 455. u. X. 6.3 479. 16, 624. u. δ. p. Plink. 18.thm. 4, 31. deidy. Amail. Soph. Plik 455. u. X. 6.3 479. 16, 624. u. δ. p. Plink. 18.thm. 4, 31. deidy. Amail. Soph. Plik 455. u. X. 6.3 479. 16, 624. u. δ. p. Plink. 12, 315. 24, deidy. Amail. Soph. Plik 255. u. X. 6.3 479. in attachmen Redendogriffe, gewalth deidy. De. production, with some Borque zelden, how you get a deidy attachment of the control of th \*\*zρατερώς ρων) Poet. B. † \*\*zρατερών κ. \*\* πατύνω, ξω. † \*\*zρατερών κ. \*\* πατύνω, ξω. † \*\*zρατερών κ. \*\* στος , δ , ή , (δδούς) flates πάφτισει τῆς γης , Thuc. 3, 6. \*\* β) δου διαμεία, τῆς γης , Thuc. 3, 6. \*\* β) δου διαμεία, πατέρωμα, τό, είπε Wijchung von Aupfer tw. ξείπ, δ λόγος τοῦ έργου † χρατεφώνυχος, ον, .... d. vorberg.
3mb ob. ktiv. behetzschit werben, auch m. gea.
χρατεσφι, ep. dat. pl. zu ΚΡΑΣ, ll. f0, 156. πολών χρατηθείς ήθοναϊκ, Aeschin. de f. k. ξ.
χρατενικί, ων, οΙ, bie gabetschmigen Stuben.

152. Β) 3mb ob. et m. in fainz Bewalt bes xράτευταί, ών, ol, die gabelfdraigen Stagen
(nach Arikath Steine), worauf der Brutspieß
(nach Arikath Steine), worauf der Brutspieß
(nach Arikath Steine), worauf der Brutspieß
(nach Arikath Steine), worauf der Brutspieß
(nach Arikath Steine), worauf der Brutspieß
(nach Arikath Steine), worauf der Brutspieß
(nach Arikath Berneit wird. N. d. 10, 97.; indig Andern der Brutspieß
(nach Arikath Arikath Arikath, Nach Arikath Arikath, Nach

Dioscor. 2, 157. — 2) = Зожегог, Ly-p. 32., Galen. exeg. p. 506., Pell. 2, 174. cophr. 238. cophr. 238.

πρήτου, τό, eine Ruchenart, πλαπους αρ-τος, δυ Αργείοι παρά της νύμφης πρός τον νυμφίον φέρουσι οπτάται δ' εν ανθραξι, νυμφιον φέρουσι δπιάται δ' έν άνθραξι, Ath. p. 645 D. Bgl. Lobeck, Aglaoph. p.

1071.

πρημνάω, αυτό πρήμνημι, = πρεμάννυμί, berabhången lassen, αυξήμνημι, του πρωτών, DL. 6, 50.; άγχυραν πρημνάντων (ημών), Pind. Pyth. 4, 25.; τουσόε ερευνωμενος επρήμνη, App. Mithr. 97. 8. Ε.; πρήμνη σεαυτήν, Eur. b. BM. p. 537, 35. [. Diet]. 8. Moor. p. 208. — Med. πρημναμαι, háns gen, herabhången, herabhängen, υπορδί όμωτων πρημναμάνην κοριλάν, Apach. Sept. μάτων ποημναμενάν νεφελάν, Aesch. Sept. 211.; παρήδων έξ έμαν έχρημνατο, Kur. χρεμάννυμι.)

† χρημνηγορέω, (χρημνός, αγορεύω) in hochtrabenden , halebrechenden Borten reden. χρημνίζω, f. ίσω, (χρημνός) über einen Abfturg ob. fteilen Abhang berabwerfen, berab-fturgen, eaurov en arexrous nooras, Plut. Mor. p. 5 A., 2 Macc. 6, 10. — Dav.

κοημνίσις, εως, ή, bas herabsturgen von einer steilen Dobe, Schol. Thuo. 7, 45.

πρήμνισμα, τό, bas Derabsturgen, ber Derabflurs, Nicot. Eug. 6, 183. 7, 175., Greg. Naz. 2, 177.

πρημνισμός, ό, = bem vorbg., wahrsch. berzustellen b. Procl. paraphr. Ptol. 3, 17. p. 213. (ἀποκρημν. v.)

κρημνιστός, ή, όν, herabgestürzt, Greg. Naz. 2, 257.

ποημνοβάτεω, auf fteile Berge ob. abfchaffige Orte zeigen, - tlettern, Polyaon. 4, 3, 29., Strab. 15, p. 1037., Sext. Emp. adv. Math. 11, 126., Long. 2, 28.; bon

20, 10ng. 2, 20.; von 20, γοημνοβάτης, ου, ό, (βαίνω) ber auf steile Berge ob. abschüssige Orte Steigenbe, Rietternbe, Beiw. des Pan, Anth. 9, 142., Polyaen. 4, 3, 29.: Hesych. erklärt es durch νευφοβάτης, Seiltanger. b) übertr., χρημνοβάτης έπέων αντιχορυσσομένων, Greg. Naz. 10, 80. vol.

ποημνοποιός, όν, (ποιέω) steiles, halss brechenbes, hochtrabenbe Borte bilbenb u. ges brauchend, Ar. Nub. 1367.

brauchend, Ar. Nub. 1367.

πρημνός, δ. (περάννυμι) ber abhángige
Rands, jáhe Abhang od. Abgrund eines Bers
get, Felfens, Ufers, Gradens, Il. 12, 54. 21,
175. 234. 244.; θαλόσσας, Pind. fr. 215.;
πατά τῶν πρημνῶν βιασθέντες άλλεσθας,
Thuc. 7, 45. u. A.: ber fieile Berg, bie Bergs
hôhe, Μυσίων ἀπό πρημνῶν, Soph. Ai. 708.,
Ap. Rh. 4, 945. b) überte., πρημνούς έρειπειν, Wortholde schmettern, Ar. Eq. 628.

2) ber Kand von Wunden od. Geschmetern,
hippoor. p. 418, 44.: bie Schamlessen, Ruf.
Plut. Mor. p. 233 B. — Dan.

πρημενώθης; ες, (eldoc) einem κοημενός ábnlich, abichiffig, fteil, Thuc. 7, 84, Clem. Al. p. 876., Plut. δ.; τόπος, Heliod. 5, 17.; δοη ποημνωδέστατα, Hdn. 6, 5, 11.

ποημνώρεια, ή, (κοημνός, όρος) die fitte Stelle bes Berges, ber jahe Abhang (wie axouρεια gebilbet), Herodian. Epim. p. 232.

πρηναι, inf. aor. 1. act. bon πραίνω.

χοηναίος, αία, αίον, (χοήνη) quellig, κα Quell, gum Quell ob. gu ben Quellen gebei, Quells, Νύμφαι χοηναίαι, Quellenpapha, Od. 17, 240.; γάνος, Assch. Pers. 475.; ποτόν, Soph. Phil. 21.; νασμοί, Kur. Hipp ποτόν, Soph. Phil. 21.; νασμοί, Bur. Hipp. 225.; πύλαι, είπεδ τοπ ben siebm Artm Thebens, id. Phoen. 1130. — 2) als subt. ή κρηναία, ep. f. κρήνη, Ap. Rh. 1, 128. (jest κρήνης betgeft., f. Lob. Paral. p. 313.) κρηνάρχη, ή, (ἀρχή) ἀρχή ἐπὶ τῆς ἐπιμελείας ὑδατος, Hesych. (κρηνάγγη μ.) κρήνη, ή, ber Ωιαει, bie Ωιαεία, bet Βασιο, Hom., Soph., Bur. u. X.: ber Βασιο, behåster, εἰσ πικρός καλ μεκαίσε ἐξασροίος ἐξασροίο

nen, 110m., 30pu., war, u. a.: ver κυηνbehalter, els πυκνάς καλ μεγάλας έξαιρωναι κοήνας αl των υθάτων άγωγαl, phile
de 7. mirac. p. 5. ("Eew. verkehrte this
von κεράννυμι, weil man den Bein mi
Duellwaffer mifche! besser mit Ritume va
het Kefferet Grount hat κάρα, κάρηνον, des Bassers Haupt, la.
caput aquae, verw. mit κρουνός." Passer. Davon

πρήνηθεν, adv. von ber Quelle bet, an ber Quelle, Dosiad. ar. 1.

xenvnvde, adv. gur Quelle bin, Od. 20, 154 χρηνιάς, άδος, ή, bef. fem. ju χρηνωίς, jum Quell gehörig, αί χρανιάδες (νύμφα), Theocr. 1, 22. baf. Balden.

1 Deoct. 1, 22. bas. Balden.

1 χηνές, ίδος, ή, dim. von χρήνη, Bu.
Hipp. 208., DH. 1, 32. (ε lang, s. Duo
p. 23, 14.)

2 χρηνές, ίδος, ή, = χρηνιάς, αί χρνώδες (sc. νύμφαι), Mosch. 3, 29. (ε lang)
χρηνίτις, ιδος, ή, gut Quelle geboig, al
Quellen wadsenb, βοτάναι, Hippoc. 1
1278. 43. 1278, 43.

πρημνοβάτις, ιδος, ή, femin. jum vorhg., αρηνούχος, ον, (έχω) Quellen innehabnh, αρημνόδεν, adv. von der Höhe herad, od. beherrichend, Beim. des Poseidon, Cornul. Σαρημνόδεν, adv. von der Pohe herad, αρημνόδεν, αδος, ό, (φυλάσσω) de πρημνοχομπέω, ε, ήσω, (κομπέω) in steil φυλάσσων, Heaych. len », hochtrabenden Borten prahlen, Said., χρηπιδαίον, τό. his compression of the resemble of the control of the compression of the compre

αρηπίδατον, Hesych.

πορπίδατον, τό, bie Grunblage, bas find bament, Lysias b. Poll. 7, 27.

πορπίδοποιός, ό, (πορπίς, ποιέω) ba Schube macht, Schulter, Ath. p. 568 B.

πορπίδοποίης, ου, ό, (πουλέω) bet Schube bettaufer, Synes. ep. 52.

πορπίδουογός, ό, (ΕΡΓΩ) = πρηπίδοποιός, Dinarch. b. Poll. 7, 183., BA. p. 273, 17.

πορπίδου f. είσα (πουλέω) bettaute bu

Βεβι, Βους ά glich fle, Σά chtig fle, Treffolore, darin bift du feut, Lua. Jup. Tr. 35. Ii ch fle, sow. b. lebendin Westa als Dingen, u. sonft d. bef. b. Dicht. e. di. die ebenfir Ges dig onkarae χράτιστος. Pind. Isthm. 1, 17. poor δ μη φοβών χράτιστος. Soph. Phil. 852.; κράτιστον πεάνων εύβουλία, Soph. Ant. 1037.; ξώντι αὐτη πρατίστη αὐρεσις, Piat. Pol. p. 618 E. n. sonft in Pocse u. profa ddusse in the genauerte Bestimmung, m. 176, Detreffell über des Speer, tide. 9, 42.; αστ. αστ. πρ. ψυχήν, Thuc. 2, 40., Xen. τοῦ χράτος έττιν ἐν οίκη, er hat. des. βτ. τοῦ πολεμενοῖς. Xen. πρ. τοῦς, Detreffell über des Speer, tide. 9, 42.; ασν. αμ. αρ. έν τοῖς πολεμενοῖς. Xen. τοῦ χράτος έττιν ἐν οίκη, er hat des Bre 157. A.; auch πρ. έν τοῖς πολεμενοῖς. Xen. τοῦ πράτον ἔχει πρ., Bur. Hel. 68.; blem. 3. 4, 5.: m. part. Xen. Cyr. 1, 3, τοῦς χράτος είναν ἔχει κρ., kur. Hel. 68.; blem. 3. 4, 5.: m. part. Xen. Cyr. 1, 3, τοῦς χράτος είναν ἔχει κρ., kur. Hel. 68.; δίναν κριτικ κρ. βτ. τοῦς κολεμενοῖς τι, καπ. τοῦς χράτος είναι δύν σών δομον, Aesch. Ch. 15.; είς τι, in Begug auf Bwed ob. Χδρίδιά, 473. b). b) poet. a) sur γράτος κριτικ τοῦς βτ. λοι. γράτος κριτικ τοῦς κρι

bgl. 3, 1. — Walu ver compur. αριτουων, w. s., u. als posit. άγαθός angenommen. 2ρατορμούς, δίτος, δ, ή, (ΚΡΑΣ, βιβυώσω) bet Kopffresser, hitriftesser, Lyo. 1066. αυατογενής, ες, (ΚΡΑΣ, ΓΕΝΩ) topfges boten, hauptgeboten, aus dem Kopf od. Haupt

xgaioderos, or, (KPAZ, dew) am Kopf ob. mit dem Fohf angebunden, mit od. an bem Ende angebunden, ogeredorn, the sych. xgáios, is, i) die tdrett. Ktaff, Státte, Gewalt, H. 12, 214. u. d., Hippoor. p. 662. (im pl.): dd. im Gegenf. det Sif. Il. 7, 142: xaià xgáios più after Kruft, xaià xg. queò yeir, Xen. Cyr. 4, 2, 10., (Plat.) Clit. p. 407. A.; diözeir, id. Ages. 2, 3. vorsigl. ald nach. 27: befestigen, reczein with 1. fakter, xgáios producousis, Thuc. 18: in modent, keiten, roù; nide, 1, 63.; nodeneir, Plat. Legg. p. 692 D.; diid, regetmássige Belageung, mit Erurm usto. Luc., Plut. u. A. d. im med. sim Grady regetmássige Belageung, mit Erurm usto. Luc., Plut. u. A. d. im med. sim Etabt nehmin (nicht band) uedergade, Thuc. 8, 100., Xen. Ages. 1, 22. u. sonst similit. Xusdr., Xen. Cyr. 1, 4, 23. 4, 2, 30. u. d., bef. d. Xen.; elavieur and xgáros, sur meniger als milit. Xusdr., Xen. Cyr. 1, 4, 23. 4, 2, 30. u. d., bef. d. Xen.; elavieur and xgáros, sur meniger als smilit. Xusdr., Xen. Cyr. 1, 4, 23. 4, 2, 30. u. d., bef. d. Xen.; elavieur and xgáros, sur meniger als smilit. Xusdr., Nen. Cyr. 1, 4, 23. 4, 2, 30. u. d., bef. d. Xen.; elavieur and xgáros, sur meniger als smilit. Xusdr., Nen. An. 1, 8, 1. u. d.: aud śnd xgáros, g. gieren, herrifer, reoxusci did an xea. Xen. An. 1, 8, 1. u. d.: aud śnd xgáros, gieren, herrifer, reoxusci did an xea. Xen. An. 1, 8, 1. u. d.: aud śnd xgáros, sur signiferen des signife

κρατός, gen. sing. von KPAΣ, w. s. Hom. κυκτυντής, ήςος, ό, (κρατύνω) der Bewältiger, Hesyah. Dav.

αχώ der Kopffreiser, herfaller, Lya. 1000. waltiger, Heryal. Dab.

αξατογενής, ές, (ΚΡΑΣ, ΓΕΝΩ) topfger
boren, hauptgeboren, aus dem Kopf od. haupt erzeugt, Porphyr. de antr. p. 270.

αξατόδετος, ον, (ΚΡΑΣ, δέω) am Kopf
od. mit dem Kopf angebunden, nnt od. an dem Ende angebunden, συενσύνη, Hesych.

bem Ende angebunden, συενσύνη, Hesych.

beit, Sext. Kup. c. Math. 7, 136. daf. Fabr.,

πραυγάνομαι, = πραυγάζω, Hdt. 1, 111. ζ. κραγγάνομαι. Κραυγασίδης, ου, ό, gleichs. Patronpm. pon κραύγασος, Schreihals, tom. Froschname in ber Batrachom. 246. χραυγασμός, ό, bas Gefchret, bas Schreien, Diphil. in BA. p. 101, 10. zραύγάσος, ό, ber Schreier, Nicet. an. 15, 8. 308. πραυγαστής, ου, ό, ber Schreier, BA κραυγαστικός, ή, όν, schreiend, schreierich, Schol. g. II. 1, 575. Bast. p. 155, 24. Adv. κραυγαστικώς, Schol. g. Ar. kg. 485. κραυγάστρια, ή, bef. sem. g. b. botherg., bie Echreierin, Gramm. b. Bat g. Greg. Corp. 260. Hannels and Armades. p. 223, 31. p. 260., Hesych. s. v. μηκάθες.
κραυγή, ή, (verw. mit κράζω) bas Geschrei, bas Schreien, Kur. Hipp. 902. d. u. sonst gew. Ausbr. bes. in Prosa κρ. Καλλοπης gem. Ausot. bel. in Frola κρ. Πακτολή, mannte Dionya. in ben Elegisen bie Dichtunst nach Arist. rhet. 3, 2. p. 116, 25.; κραυγήν τιθέναι, ein Geschrei ercheten, Kur. Or. 1510; in Orosa κρ. ποιέξν, Χεπ. Cyr. 3, 1, 2. Hell. 6, 4, 16. u. Χ.: κραυγή γίνεται, es entsteht Geschrei, wied erhoben, Lys. p. 136, 23.; έπο κραυγής βοηθείν, burch (allgemeines) άπο χοπυγής βοηθείν, burch (allgemeines) Schreien Imb beifen, Plut. Coriol. 18. vgl. Wyttenb. z. Sei. hist. p. 414. χοπυγίας, ου, ό, ππος, ein Pferd, bas pom Gefchrei fcheu wirb, Hesych. κραυγμός, ή, = κραυγασμός, Procop. b. G. 4, 14., no aber cod. κραυγή. πραυγός, ου, ό, Hesych. und 2ραυγών, ωνος, ο, ber Schrefer, bh. 2) ber Specht, Heaveh. πραύρα, ή, (χραύρος) eine hisige Krantheit bee Rindviehe, Arist. HA. 8, 23., ber Schweine, 19gl. ib. 8, 21., Suid., und ber Bienen, Hesych. Davon

χραυράω, an ber χραυρά franken, Arist. HA. 8, 21. 23., Herych. ma. c, 21. 25., Hesych.

πραῦρος, α, ον, hatt, trođen, rauh, sprobe
nnb brūdig, schrumpsig auf ber Obersläche,
oppos. γλίσχρος, Arist. de part. an. 2, 2.
p. 37, 15 Bekk. min. (2 Cnd.), Theophr.
HP. 5, 3, 3., DC. 48, 51.; im compar., Eubul. b. Ath. p. 63 D., Theophr. HP. 1, 6, 2.,
DC. 41, 45. Dav. moauporne, nroc, i, bie Darte, Arodenheit, oppos. γλισχρότης, Theophr. Eprobigiteit,

HP. 1, 5, 4. χραυρόω, (χραϋρος) hart, troden, fprèbe machen, Philo 2, p. 174., Eust. g. II. 1409, 46.; pass. troden usw. werben, DC. 66, 21. KPAΩ, = γράω, nagen, essen, Schol. g. KPAΩ, = γράω, nagen, effen, Schol. 3. χρείον, τό, (κρέας) ber Fleischiff, it Il. 21, 12. χρεάγρα, ή, (κρέας, άγρέω) ein Wertzeug, terlegt wird), Il. 9, 206. Bgl. Bust. 30 it ift damit aus bem Topf ob. Reffet zu nebe fer St. u. Lobock. Paralip. p. 324.

κρεάγραπτος, ον, (κρέας, γράφω) hit leift, die Paut ribend ober verwunden, Fleisch , 1 Lyc. 759.

πρεαγοίς, ίδος, ή, dim. von πρεάγρα, jo boch bamit gleichbebeutend, Anth. 6. 306, 1. bog bamit gietgorotiten, Anta. c. 300, 1. πρεάδιον, τό, dim. von κρέας, Stücka βleisch, Ar. Plat. 227., Alexis b. Ath. μ. 107 C. 326 E., Antig. Car. ib. μ. 419 F., Len. Cyr. 1, 4, 13., Alciphr. 3, 22., Plat. πρεάδοτεω, (κρέας, δίδωμι) Asbaista von πρεωδοτέω, Chandl. Inscr. 40. πρεάνομέω, f. ήσω, (κρεανόμος) ξίαξι αustheilen, bei. βleisch von Deferthieren und με βλάξα pertheilen (im no σεναμανιστού)

laac. p. 78, 17., Luc. Prom. 20. — Med. Bleisch gugetheilt erhalten, Sopat. b. Att. p. 702 B. — 2) Fleisch ob. Rörper zertheilen, zu Wess., M. Anton. 8, 48. Dav.

πράπουμα, ή, ble Bertheilung bes flaidel
von Opferthieren unter bie Gafte, viscersis,
Theopomp. b. Ath. p. 532 D., Luc. Prom. 5

Dem. enc. 35. πρεδινόμος, ον, (πρέσες, νέμω) Opficific austheilend, ό πρ., der Bertheiler des Opficific scheiles, Kur. Cyol. 245. b) Fleisch gertheim, gerftäcklind, τέπνων, Lyo. 203. 762.

setftåctelnd, τέπνων, Lya. 203. 762.
πρέδε, τό, gen. πρέως, nom. u. soc. pl. πρέως, gen. pl. πρεώων (h. Moro. 130.), αποτεών (auch Od. 15, 98., Hdt. 1, 73.), ερ. πρεώων (im sing. b. Hom. nur soc. πρέως) bas Fleisch, pl. gew. Ståct Fleisch Hom. u. überaul; πρέα έφιθά, ildt. 3, 23. Plat. δ.; βόεια πρέα, Plat. Pol. 336C.

2) in ber Umschedung = σωμα, τοιώνι δυν άρξεις σὺ τοῦδε τοῦ πρέως, Soph si. 650 Dind.; εἰ μὴ νεναυμάγητε την περίων πρεών, b. i. um Leib u. Leben, Ar. Ran. 19. (Bon πρέως fommt caro dutch Berthum wite cerno von πρένω. — [uebet bie Katik m. wie cerno von xylvw. — [Ueber die Karu m legten Sylve in xylv a. 1, S. 200], Derm. z. Ar. Nab. 338.] xyeywoc, d, (xylvw) das Schlagen, Spila eines Instruments mit dem Plettron, = xyou-

σις, πυχινών χρεγμών άχροαζομένα, Εφ. charm. b. Ath. p. 183 C.

κρεηδύκος, ον, = κρειοδόκος, Anth. 6, 101.

πρεηφαγέειν, ion. f. πρεωφαγείν, Hippod. Praed. 2, 11. 7, ion. f. xeewqayla, Hipκρεηψαγίη, ή, ion. f. κρεωσα poer. d., f. Eob. g. Phryn. p. 694

χρείας, τό, ion. f. χρέας, Ananius b. Ad. p. 282 B. (nach Dermann.) χρειοδόχος, ον. (χρέας, δέχομαι) glaid aufnehmend, fassend, enthaltend, σχαγά, Anth 6 306

Anth. 6, 306.

ανα τομιμοστικ, με εκεν. Με αρτισεν, gewaltiger, gew. ορμ. ήσσων, πρείσσων βασιλεώς, δτε πώσεται. άπορί χέρην, 11. 1, 80.; ούνεκ άρχόμεσθ έπποεισσύνωμ, Soph. Απι.: 66... λοέλ... ούδαμα άδυνασίης, άναγνη πεσανή έφυν. Edt... 7, 172.; πλόγος , πουρ. ήττωμη, Δε... Nub., 113... μ. úberalt; βνετίες gen, ob fiegen dy (βεττ! úbrτιτίνω ή δυπόμ... πουν δίες καινήση. ποράσσων περίσσων με

gen, ob siegen deiherretwas, danderetschen deine eine des interes ingesowen und des interes ingesowen und des ingesowen und des ingesowen des

p. 143.
/ Moskinstein raig (unekau) fest un bicht gent's beitete Gewebe, aulige, Deden im Pose vorge zbgen richteile gent gent geben richteile gent gent geben richteile gent gent geben g

πρεπος, ή, άν, (πρέχω) geldlagen (von κρεπος, ή, άν, (πρέχω) geldlagen (von κρεπον γομογημένη πολέι, λεθίνει πολέι, λεθίνει κρεπον γομογημένη πολέι, λεθίνει κρεπον κομογημένη πολέι, λεθίνε κρεπον κ

μένης, Lucian. ver. hist. 1, 16. u. X. C. χριοκρούω, (κρούω) = ber Beffel. 3. DS. 12, 80. p. 535, 49.: κρίνονται Alex. de exa. anim. p. 416. as προετοί τετασταίοι, die Fieber entscheiden προτομάχεω, (μάχη) mit einem Bidder ob. dechen sich am vierten Tage, Hippocr. p. Mairentercher Lampsen od. streiten, Mathem. 88, 49.; τοῦ πάθους πριθέντος, DS. 19, 24.: vett. p. 38. — Dav. βροτών πέπρας οῦ τι δανάτου, ist + πρίομαχία, ή, der Biddertamps. entschieden, ausgemacht, d. i. enthalt sich, Pind. πρεσμοφτος, ον, (μορηή) mit Bidderge 701. 2, 33. b) beurtheilen, ταυτα νύν αριστ' αν πρίναστε, Xen. Cyr. 4, 1, 5. u. A. 6.

— Pass. πρίνεσθαι μετά τινα, nach Ginem feinen Plat angewiesen belommen, nach Ginem ben Rang haben, perà tòr zedagodòr o naράσιτος κρίνεται, Diphil. 6. Ath. p. 247 D.
β) beuten, auslegen, οί μάγοι το ξνύπνιον οί ταύτη ξκριναν, Hdt. 1, 120.; δίμιν, ibid. vgl. 7, 19.; κάκρινα πρώτος ξξ όνειραibid. vgl. 7, 19.; κακρινα πρωτος έξ όνειρατων α χρη υπαρ γενέσθαι, Aesch. Prom.

Gestigt eines Bibbers, Διὸς άγαλμα, sich
483. Pers. 512. Choeph. 535.; όνείρους,
Ευν. Hec. 89. — Das med. in dieser Botg
b, Hom., έκρίναι δνείρους, sl. 5, 150. ci
bos gestaltet, ναῦς, Schol. Ap. Rh. 2, 168.

wosser ert street, σε halten, χράτιστοι σ p. 134 Schaef. 1437. Ai. 583. u. sonft; bb. b) χρίνεσθαι, gibere, welches den Schiffen docht griddting unterwersen, sich der gerichtlichen Untersuchung unterwersen, sich der gerichtlichen Untersuchung unterwersen, sich der gerichtlichen Untersuchung unterwersen, sich der gerichtlichen Untersuchung unterwersen, sich der gerichtlichen Untersuchung unterwersen, sich der gerichtlichen Untersuchung unterwersen, sich der gerichtlichen Untersuchung unterwersen, sich der gerichtlichen Untersuchung unterwersen, sich der gerichtlichen Siedersen gerichtlichen Glutzen untersuchung Beut ob. Pflanze, Theophr. HP. 2, 2, 1. (Gebildet wie tewera, soderen.) wegen der Achtlicheit mit den gewanden HP. 2, 2, 1. (Gebildet wie tewera, soderen.) wegen der Achtlicheit mit den gewanden Richtlichen Glutzen vor eine Kehnlicheit mit den gewanden Richtlichen Glutzen vor eine Kehnlicheit mit den gewanden kaptien ein unbekanntes Gesether von der Gestalt ims Midderet bein Gestalt ims der gerichte von der gerichtliche von Richtlichen Glutzen vor eine Ausgeschaften von der Gestalt ims Midderet ims der gerichten eine Midderet sie ein unbekanntes Gesethier von der Gestalt ims Midderet von der Gestalt ims An. Ha. 15, 2., Opp. Hal. 1, 372. del. Plin. 9, 5, 4. 14, 67. 32, 11, 53. — 4) ich der gerichten eine Midderet ims der gerichten eine Midderet von Michaelen Ausgeschaften ein unbekanntes Gesethier von der Gestalt ims An. Ha. 15, 2., Opp. Hal. 1, 372. del. Plin. 9, 5, 4. 14, 67. 32, 11, 53. — 4) ich der Gerichten

πριοβόλος, ον, (πριός, βάλλω) widdertob. tend, rekern, das Bidderopfer zu Ehren bes Mins, criabolium, append. epigr. 239, 4.

πρίοδόχη, ή, (κριός, δέχομαι) bas Geftell orauf ber Bibber ob. Mauerbrecher ruht,

zoτοχοούω, (χρούω) = bem vorhg., Cyrill.

† κοῦ ομάχία, ἡ, ber Biddertampf, κοῦ όμος τος, ον, (μορη ἡ) mit Bidderge fatt, von Bockgeftalt, Schol. Paris. Ap. Rb. 1, 253., wo andere Poffert, κρόπρωρος haben, mit einer prora von Bodegeftalt.

κριομύξης, ου, ο, = bem folg., Theodor. Prodr. p. 114. (nach Gaulm., κρυομύξης ») χρισμυξος, ον, (μύξα) so bumm wie in Bidder, der den Schnupfen hat, zwie in derhendes Schaaf, Cersidas b. Galen. Meth. 6.

Plin. 9, 5, 4. 14, 67. 32, 11, 53. — 4) costatos, eine Art von Kichererbsen (einem Sieberkopf näml. ähnlich), cicer arietinum, Theophr. HP. 8, 5, 1., Dioscor. 2, 126. — 3) te Schnecke am Knauf ber korinthischen Sink (wegen ber Achnlichkeit mit den gewanden Widderthörnern), µegos re rod Kogerstor rioros, Hosych. — 6) eine Nuschelatt, <sup>135</sup>-rodio tax toaxelas xóyxas xadovs xosch. Hosych. (Bei Ath. p. 87 B. steht dasur zerous.) (Wahrscheinlich von xesas, xesas;) xoxorasis, ews. 4, (Kornyu) der Ort edda Gerüst zum Aussellen des Mauerbrecht. Math. vett. p. 92.

xoxogáyos, or, (payerd) Widder steffind

χριομάγος, ον, (φαγείν) Bibber fulmb bem Biober geopfert werben, θεός τις, φ εφοί Suortai, Hesych.

Τας το ειδής, ές, (είδος) widderartig, s sormig, χριος είνης, ές, (είδος) widderartig, s sormig, χριος είνης και είνης και είνης και είνης και είνης και είνης και είνης και είνης και είνης και είνης και είνης και είνης και είνης και είνης και είνης και είνης και είνης και είνης και είνης είνης και είνης είνης και είνης είνης και είνης είνης είνης και είνης

recommission, to, = recommisson, Poll.

πρεωπώλης, ου, ὁ (πωλέω) ber Kleiiche

† πρεουργικός, ή, όν, steischrartig, das πρεωπωλε Berhauen des Fleisches betressend, agewörig. 7, 25.; von πρεουργός, όν, (πρέας, ΈΡΓΩ) Fleisch πρεωπωλέ gerhauend, s bereitend, = πρεωσαίτης, Poll.; 5, Schol πρεωπωλέω, ein αρεωπώλης fein, mit Fleisch handeln, Fleisch vertaufen, Poll. 6, 33. 7, 12. 75., Schol. Ar. Pax 362.; von ήμας, Opfersest, Aeach. Ag. 1574.

πρεοφαγέω, = πρεωφαγέω, πάμηλοι παρεχύμεναι και κρεοφαγούμεναι, DS. 2, 54. 58. πρεοφάγία, ή, = πρεωφαγία, Hippocr. p. 534, 25. 548, 15., DS. 3, 31. p. 534, 25. 548, 15., DS. 3, 31.

αρεοφάγος, ον, = αρεωφάγος, Hdt. 4,
186., Scylax peripl. p. 55.

[Pind.

αρεσσων, ον, ion. f. αρεσσων, w. f., and

αρεσλλιον, dim. von αρεσς, das Stüdchen

Fleisch, Synes. ep. 132., Kust. 3. Od. p. 1450.

ΚΡΕΩ, ungebr. Stammf., von der man πρέων, πρέουσα, ορ. πρείων, πρείουσα abs leitet, vermandt u. gleichbebeutend mit πραίνω. πρεωβορίω, (πρεαβόρος) Fleich effen, Theon ad Arat. 132. πρεωβορία, ή, das Fleischeffen, Bast. 3. Il. 24, p. 1476, 28.; von πρεωβόρος, ον, (χυέας, βιβρώσκω) fleischeffend, Nicet. ann. 5, 6. effend, Nicet. ann. 5, 6.

πρεωβοιδής, ες, (βρίδος) fleischbelastet,
Nicet. ann. 17, 6.

πρεωδαισία, ή, bie Fleischvertheisung, Demetr. Sceps. b. Ath. p. 425. (Dindorf. πρεοδαισία), Plut. Mor. p. 643 A. (Wyttenb. πρεοδ.), Synes. ep. 137. Ε. πρεωδαία, πρεωδαίτης, ου, ό, (δαίω) ber Fleischverstheiler (Amt bei den Eastedmonier), Plut. Mor. 6.44 R. (Wyttenb. πρεοδ.). Lycand. 23 p. 644 B. (Wyttenb. xpeod.), Lysand. 23. g. bas. Schafer 5, S. 119. κρεωδαίτις, ιδος, ή, fem. 3. vorbg., άρχή, Poll. 6, 34.

zoewseioń, i, (delow, deow) ein Wertzeug zum Abhauten bes geichlachteten Bishes, Poll. πρεώθης, ες, (πρέας, eldos) fleischartig, fleischig, Arist. HA. 1, 9. u. δ., Plut. δ. u. A.; fleischartig, λειουργία, ή διά κρεών δυσία, Suid. κρεωδοσία, ή, (κρεωδότης) bie Fleischvers theilung, Plut. Demetr. 11. (Kor. aus Obsch. πρεωδαισία.)
πρεωδοτέω, Fleisch vertheilen, Const. Apost.
6, 20. p. 957.; νου
πρεωδότης, ου, ό, (δίδωμι) = πρεωδαίτης, Suid. 2, p. 400, 13 Bernh.
πρεωδόχος, ον, (δέχομαι) Fleisch aufuchs mend, ε enthaltend, άγγειον, Suid. 2, p. 400, 13 Bernh.

πρεωθήπη, ή, (θήπη) das Fleischbaltniß, πρεωθοινία, ή, (θοίνη) die Fleischmahlzeit, Suid. 2, p. 400, 17 Bernh.
πρεωθοινία, ή, (θοίνη) die Fleischmahlzeit, κρεωθοινία, ή, (θοίνη) die Fleischmahlzeit, κρεωθοινία, ή, (θοίνη) die Fleischmahlzeit, κρεωθοινία, ή, (θοίνη) διε Fleischmahlzeit, κρεωθοινία, ή, (θοίνη) διε Fleischmahlzeit, δια 2, p. 400, 17 Bernh.
πρεωθοποίος, θειξός γετβαίνες, Const. Μαπαςεωθόπος, ον, (κόπτω) Fleisch hauend, χρεωδαισία.)

πρεωλογέω, (λέγω) Bleisch sammeln, Const.

κρέων, οντος, ό, = κρέων, Pind. δ. κρέων, gen. pl. von κρέας, w. f. κρεωνομέω, (νέμω) Beifc vertheilen (vorg.

beim Opfermabl), Cyr. Alex. in Zach. 11, p. 770. — Dav. κοεωνομία, ή, die Fleischvertheilung, versch. &6. b. Ath. p. 425 C.

Apost. 6, 3. p. 943.

αρεωπώλης, ου, ο (πωλέω) der Fleiche handler, Theophr. char. 9, 2.
αρεωπωλικές, ή, όν, fleischermässig, τράπεζα, des Fleischadlers od. Fleischers, Plut.
Mor. p. 643 A. (Wyttend. αρεοπ.)
αρεωπώλιον, τό, die Fleischant, der Fleische markt, Plut. Mor. p. 277 E. Bei DS. 12,
24. αρεωπόλιον υ. Eichflads αρεοπώλιον.—
Δεν Κανθυις des Fleisches Αρτοποίο 5. p. 253 ber Bertauf bes Bleifches, Artomid. 5, p. 253. κρεωστάθμη, ή, (στάθμη) die Bleifcmage. v. &6. f. χρεοστ., w. f. χρεωφάγία, ή, das Fleischessen, der Genus der Fleisches, Plut. Mor. p. 132 A. 654 C. 995 D.; pon χρεωφάγος, ον, (φαγείν) fleischeffenb, sich vom fleische nahrend, Lycophr. 660., Strab. 16, p. 1116. fceinlicher.) nondeuron, to, (KPAI, dea) die hau pte, Kopf binde, eine weibliche Kopfbebeckung, gew. verheiratheter vornehmer Frauenzimmer, womit man das ganze Gesicht verhüllen konnte, u. beren Enden an beiden Wangen heraddingen, Il. 14, 184. Od. 1, 334. Bon ben Dienerinnen ber Raufifaa getragen, Od. 6, 100 ; bie Ropfbinde der Meergottin Ino gebraucht Dbpf-feus als Schwimmgurtel, ib. 5, 346.; 207θέμνου δυπώντος το κράσπεδον από μετώπου κατά θατέρου τοιν όφθαλμοιν είς αταxτον προχάλυμμα έπισοβούσα, Heliod. 6, 11. (Rach Riefch z. Od. 5, 346. von κα-λύπτοη viell. infofern verschieben, bağ κρήδ. mit einem Bande um ben Kopf befestigt, bie zalint. aber nur übergeworfen wurde.) — 2) xρεωδόχος, ον, (δέχομαι) Fleist aufnets xαλύπτ. aber nur übergeworfen wurde.) — 2)mend, = enthaltend, άγγεῖον, Suid. 2, p. 400,
13 Bernh.

χρεωθήχη, η, (θήχη) das Fleischehâltnis,
πρεωθοινία, η, (θοίνη) die Fleischmahlzeit,
Suid. 2, p. 400, 17 Bernh.

χρεωκοπέω, Fleisch zerhauen, Const. Mamass. ohron. p. 97. 136.; don

χρεωκόπος, ον, (κόπτω) Fleisch hauend,
πετραμέν και 105. d) der Θταθτ είνες Είνες και 105. d) der Θταθτ είνες Είνες και 206; der Θταθτ είνες και 206; der 206; der Θταθτ είνες και 206; der Θταθτ είνες και 206; der Θταθτ είνες και 206; der Θταθτ είνες και 206; der 2 gelfenpfühl. πρηγαι, inf. aor. 1 act. von πραιαίνω. πρηγον, imper. aor. 1 act. von πραιαίνω. 20ηνου, imper. aor. 1 act. von χρατανω. χρηθευ, adv. (ΚΡΑΣ) vom Kopfe, bom haupte berab, von oben her, ἀπό κρηθευ, Hes. ac. 7. vgl. κατακρήθευ. κρηθμου, τό, ber Weetfendel (crithmum maritimum, Linn.), crethmos, Nicand. Ther. 1909., Galen., Act. (Xud χρίθμου geicht. b.

d. in her Anth. s. Jacobs 3. 7, 294. (wo bert. προκισμός, δ. (κροκίζω) bas Gewebe, Schol. bie 26. είς κροκάλην πρώτον ήτόνα veranbert Soph. OC. 488.

οιε το. εις προπαλην πρωϊον ηϊόνα verandert in els πρ. πρ. ηϊόνος) p. 288.

πρόπερς, ον, (πρόπος) saftanfardig, saftans celb, είμα, Pind. Pyth. 4, 232.; πέπλος, Bur. Hac. 168,; πέταλα, id. son 889.; ἀστέρων δχος, id. Tr. 856.; παστοί, Anth. 10. 21

10, 21.

20, 21.

πρόπες, metapl. nom. pl. zu πρόπη, wie von einem nomin. ΚΡΟΞ, Anth. 6, 335.

πρόπη, ή, ber lodere Fabyn zum Einschlag, ber Einschlag beim Gewebe, sublemen, ύφαίνουσι την πρόπην ωθέοντες, Hdt. 2, 35.; έπιεσσαμενοι νώτον μαλαπαίσι πρόπαις (vom Geswande seibft), Pind. Nem. 10, 44.; τρίβωνες έπβαλόντες οίχονται πρόπας, Kurip, b. Ath. έκβαλόντες οίχονται κρόκας, kurip, b. Ath. p. 413 D., Plat. δ. 3 τὰ χειμέρια έχετω περιτώς τῆς κρόκης, Alciphr. 3, 41.; Μιλησία, Polb. 9, 125. u. A. b) ber wottene Faben, ber Faben übhpt, Soph. OC. 475.; ἀπὸ λεπτῆς κρόκης ὁ πᾶς πλοῦτος ἀπήρτηται, Lua. mavig. 26. Jup. Trag. 51.; κρόκην απτάγειν, id. dial. meretr. 6, 1.: fprichus. λέων κρόκη δεθείς, id. de merc. cond. 30 — ἐν Ἐκβαπάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ, Ax. Veap. 1144. (ia Ctb. alfo giebt es wollenges Kindegetröf? Dropfen.) — 2) ber runde, bom Basier abacrundete Ctein am Mereresuser, bom Baffer abgerundete Stein am Meeresufer, bin abuffet descent et all attention for the bin b) has Meaxsufer, Lycophr. 107. 193. 874. — 4) πέμματος είδος, η ξοσάνη, Hesych. (Die metapl. F. πρόπα u. πρόπες f. besonberd.) προκηΐος, τη, τον, = πρόπεος, ανθος, h. Cer. 178.

προκίας, ου, ό, ber Gafranfarbige, Ggelbe, άλεπτρυών, Plut. Mor. p. 375 R. Bolbe

zooxidio, (noxic) = noxudio, Alex. Trall 1, p. 44. (Wird von Schneiber u. T. bezweiselt. "Warum diese Schrbart salsch sein soll, sehe ich nicht ein. noxudio tammt von noxic, was in seiner ersten Botg mit noxus abereinstimms. Dasselve als noxudio ik auch nonidologém, Hippoar, 1, p. 841 Lind. sect. 7, p. 313 Foës., wo ich kine Bariante angegeben sinde, was aber, wenn jenes falsch ware, auch noondologém beisen mußte." Struve.) Davon

πυοπιδισμός, ό, = προπυδισμός, Galen. zpozidologéw, (zpozíc, légw) f. u. zpo શ્ચર્કીંડેંજ.

1 noanliw, (xooxos) bem Safran gleichen, Diesa. 4, 65.; οσμή προκίζουσα, Plut. The-

2 + xeoxily, (neoxn) weben.

πρόκἴνος, η, ον, (πρόκος) von Saftan, mit Saftan bereitet, Saftan s, ἄνθος, Theophr. HP. 1, 13, 1.; μύμον, Diosc. 1, 65., Ath. p. 439 B. 688 K., Anth. 11, 34.

πρόπιος, α, ον, (πρόπος) fafranfarbig, Ath. 473 C.; ζα πρόπια, vom gelben &ac., Arp. 473 C.; la temid. 1, 77.

προκόβαπτος, ον (βάπτω) mit Safrans, gelb gefarbt, προός ενμαρίς, Asach. Pors. 651. προκοβάφής, ες, = bem vorhg., safrans sarbig, σταγών, Aesch. Ag. 1092., Philostr. iun. Im. 15. (110 jeht κοπκοβ.)

ποιουθάφεία, ή, des Farben mit Safran, Philostr. v. Apoll. 4, p. 159. ποιασδειλιάς, άδος, ή, = πρακοδείλιον, Galen. comp. med. seo. loo. 2., Alex. Trail.

12, p. 234, 12, p. 234,

\*\*xyoxodellivos, 7, ar, vom Krokodil, Krokodil, loyos, der Krokodilidilis, ein saphikissen Trasodil, Clem. Al. Strom. 5, p. 651, 11. S. \*xyoxódellos, 2).

\*\*xyoxodellior, ró, eine nach der rauben Oberstäche der Stengel benannte Pflanze, mit crocodilus terrestris, d. i. lacerta stellio, Linn. verglichen, Dioscor. 3, 12. (Schneider glaubte, es sei sennangen gracodilism. Linn.)

glaubte, es fei contaurea crocodilium, Line. προποδειλίτης, ου, ό, = προποδείλινος

προποδελέτης, ου, ο, = προποδελίνης λόγος, interp. Aphthon.
προποδειλόθηκτος, ον, (δάπνω) vom Krestobil gebissen, Diose, 5, 126.
προποδειλος, ο, ber Krotobil, Hdt. 2, 68 sq. 148. 4, 48., Arist. HA. δ., Ael. HA. δ.; ο ποτάμιος, ber aegyptische, Arist. HA. 1, 11. u. δ.; γερσαῖος, bie stackliche tanbeidechse, Arist. HA. 5, 33., Ael. HA. 1, 58. 16, 6. Bgl. Båth zu Hdt. 2, 69. v. 1, p. 646. — 2) ber Krotobilschus, eine syistindiae, perfantische, pors. in der Adisten. findige, verfängliche, vorz. in der Michen Schule abliche Schusform, beren Gegenstand ber Krokobil war, Luc. dial. mort. 1, 2. vit. auct. 22. G. Spalding z. Quintil 1, 10, 5. x00x00(ln, n, (x00xn, ellen) = xarayus, Poll. 7, 29.

προποειδής, ες. (πρόπος, είδος) fafranartig, fafranfarbig, Schol. Pind. Nem. 1, 58., Schol. Theocr. 1, 30.

προστ. 1, 30.

προποείμων, ον, gen. ονος, (εξικα) in safransarbiger Rieibung, Schol. II. 8, 1.

προπόεις, εσσα, εν, safransarbig, Safran, Theophr. HP. 9, 15, 5.; στολίς, Kur. Phoen. 1491.; χιτών, Phalaec. b. Ath. p. 440 D.; παρπός, Theocr. 1, 31. Bet Ar. Theom. nating, Indoor. 1, 31. wet Ar. Inesm.
1044. steht ös kuk nooxóert kekstwaer, wo unter nooxóeic (vo. zirwe) ein faframfarbens Prachtleid verstanden wird. S. aber Frisses S. 439 f., der zu lesen vorschlägt: ös nooxwede αμφέδυσεν.

προπόμαγμα, τό, (μάσσω) ber holgige tie-berrest bes Safrans nach ber Bereitung bes Dels, crocomagma, Diosc. 1, 26. προπόμηλον, τό, (μήλον) eine Romposizion von Luitten mit Safran getocht, Alex. Trail.

12, p. 773. † xooxov, zo, bas Safrangelbe, 2002, im Ci.

κρακονητική, ή, 40. τέχνη, (κράκη, νέω) bie Runft ben Ginfchlag gu frinnen, Plat. Polit. р. 282 К.

προκές, ίδος, ή, (κρόκη) die wollige Flodte απ Tuche u. auf Aleidern, του ίματίου (aftanfarbnem Obergewande od. Schleier, gew. αμ ελείν κροκίδα, Theophr. charact. 2, 2. Beiw. der Cof, II. 8, 1. 19, 1. u. sonk; der An den meisten Stellen ist iest κροκύς, w. s., bergestellt, s. Schäfer z. Greg. Cor. p. 541. Theog. 358.; der Plusen, Alem. u. Bast p. 903.

πρόπος, ου, ό, bet Safran, Sat. crocks, προπώτων, τό, dimi. On προπωτός, ε προπώτων, τό, dimi. On προπωτός, ε προπωτός, ε προπωτός, ε προπωτός, ε προπωτός, ε προπωτός, ε προπωτός, ε προπωτός, ε προπωτός, ε προπωτός, ε προπωτός, ε προπωτός, ε προπωτός, ε προπωτός, ε προπωτός, ε προπωτός, ε προπωτός, ε προπωτός ε προπω . Call. in Ap. 83., Billerb. fl. cl. p. 11 sqq::
ils fem. ή πρ., Strab. 14, p. 686 Sieb. zw.
) πρόπος ωλού, bas Gelbe im Ei, ber Dotter,
Gal. Rupor. p. 451, 35. 453, 53. 457, 8 Bas., Mex. Tr.

χροχάττας, ov, o, cin Inbifches Thier, rahrich. eine Hydnenart, Lat. erocota, erosula, 100. 3, 35., Phot. bibl. cod. 250, p. 456., el. HA. 7, 22. ber bie 8. ποροκόττας hat: 111. α. D., u. ποροκότας, w. f., u. προκούτας b. προκούτας, b. προκούτας b. προκούτας, β. προκούτας b. προκούτας β. προκούτας β. προκούτας β. προκούτας β. προκούτας β. προκούτας β. προκούτας β. προκούτας β. προκούτας β. Του π

κροκόχοως, ωτος, ό, ή, (χοώς) mit safrangelber Saut ob. Oberfläche, Nicot. Bug. 7, 1. 1 κροκόω, (κρόκος) mit Safran beträngen,

wing des Tuchs ober tuchener Kleider sich abs latter, val. σχόροδον. "Schneider. (Alte kom. ldfende Bolle, Flocke, Hdt. 3, 8., Hippocr. Ablta von χόρη und μύω, weil die Kom. Progn. p. 128, 57 Foës., Plut. Soil. 35., bie Augen beißt, so des man sie schliessen muß, luc. Fugit. 28.; db, übhpt weiches, floediges Ariet. probl. 20, 22.) [hándlex. Bollengeug, Plut. Mor. p. 692 A. vgl. χρο-χυσιώλης, ου, ό, (πωλέω) 3miebels χυσίζω. Die Schreidart χορχίς ist minden with avolica. Die Schreibart zoonle ift minder richs tig, vgl. Jac. 3. Anth. p. 596., Schaf. 3. Greg. Cor. p. 540. 903. boch f. mound(zw.

προκέ σαντος, ον, (ύφαίνω) geneets, το κρ., bas Gewebe, Marc. Anton. 2, 2. — 2) = κεκρύφαλος, Chirurg. vett. p. 113., 20b. δ. Soph. Ai. 357.

† κροκώθης, ες, (κρόκος, είδος) [afranseries]

artig, fafranfarbig.

προκώτινος, η, ον, = προκωτός, Buseb.

Fleib von Safranfarbe, das bes. an gewissen, Heften getragen ward, Ar. Thoum. 138. 258. 945. (bas. Frissche) Ecol. 879., Luc. de o., hist. 10. u. U.: bei Mannern galt d. xo. als Beweis außerordents. Luxus u. Schweigerei, so trugen ibn bie Spbarit. Ritter, Ath. p. 519C.; n. Polysperdon tragt ihn beim Aang, Duris Sam. ib. p. 155 C. — Auch το προκωτόν, sc. εμάτιον, Ατ. Lys. 44. προκωτοφορέω, ε. ήσω, ein safransarbnes Prachtleib tragen, Ar. Lys. 219.; von

προχωτοφόρος, ον, (φόρω) ein saftanfars biges Prachtleis tragend, Plut. Mor, p. 785 Ε. προμμύογήτειον, τό, (πρόμμυον, γήτειον) βwiebellauch, Theophr. HP. 4, 6, 2.

προμιύδιον, τό, dim. v. πρόμμυσν, Schol. Opp. Hal. 3, 173.
πρόμμυσν, τό, f. πρόμυσν.
προμμυσν, τό, f. πρόμυσν.
προμμυσξύρεγμία, ή, (δξυρεγμία) das Aufs
koffen von Knoblauch v. Esta, zwiedekrülys,

pelber Daut od. Oberstäche, Nicet. Bug. 7, 1.

1 χροχόω, (χρόχος) mit Safran beträngen, έριστον, testeren, übhpt beträngen, χισσώ μέτωπον, epigr. b. Ath. p. 39 B. (Anth. 13, 29.)

2 χροχώω, (χρόχη) mit den Kinschlagssäden unwideln od. binden (in Mysterien), Phot., BA. p. 273, 25.: auch den Kinschlag in den Kusug dringen, du, adopavía.

χροχύδιω, δ. τοω, (χροχός) das Kauche den des lesen, absuden, wie Schmeth des des lesen, absuden, wie Schmeth des des lesen, absuden, wie Schmeichler dei ihren Schnern thaten, (άφαιρεῖν χροχύδας, vgl. Theophr. char. 2, 2 Schneid. das. Casaud. Bas δ. Greg. Cor. p. 901.) Philyll. d. Poll. 7, 29.; od. Wahnsinnige und Krante im hidisgen Kieber, Gal., Alex. Trall. 1, p. 44. u. a. Medic. s. Foëx. Osc. Hipp. — Pausig χροχύδισμός, δ, das Abstesen und Aussuchen der Floden, Gal.

χροχύδισμός, δ, das Abstesen und Aussuchen der Floden, Gal.

χροχύδισμός, δ, δας Abstesen und Aussuchen der Floden, Gal.

χροχύδισμός, δ, (λέγω) — das vorherg., thesych.

Χροχύς, έδος, η, (χρόχη) die vom Einstehen Walter die das scheld des Tuchen Riester schale Riester sich abs vorherg., schale verget des Eugen Eugen des

Arist. probl. 20, 22.) [hândler. † προμύσπώλης, ου, ό, (πωλέω) βαniebels προμυσπωλείου, τό, der zwiebelladen, Ort wo zwiebels vertauft werden, Hesych. s. v. κρόμμυα. (b. Hesych. steht falsch προμυσπώλια.) προμύών, ωνος, ό, der zwiebelgarten: als nom. pr. ein Bleden bei Korinth, DS. 4, 59. u. X. Κρόνια, ων, τά. β. Κράνιος.

pr. em Kiecen del Kotinio, Ds. 4, 3% il. d. Κρόνια, ων, τά, β. Κρόνιος. Κρονιάδες κάσες, ή, Kronifc: Κρονιάδες ήμεραε, die Saturnalien, Plut. Cic. 18.
Κρονίδης, ου, ό, lacon. Κρονίδας, Pastronym. von Κρόνος, des Krones Gohn, gew. προστόης, ες, (πρόπη, είδος) von ber Art tronym. von Κρόνος, des Kronos Godu, gew. od. Beichaffenheit des Einschlags beim Gewebe, l'lat. Polit. p. 309 B., Diosc. 1, 26., Gal. u. X. Od. 13, 25. u. d., s. Grign. g. Il. 2, προπωτίδιον, τό, dim. von προπωτός, Krostleidden, Ar. Lys. 47. Kccl. 332. (wo Κρόνος, s. d. e. sept alt, Manetho: Κρονίδας προκώτιση, cod. Rav.)

ποδυστής, Heaych. Κρονικός, ή, όν, f. bas folg. Κρόνιος, α, ον, u. Κρονικός, ή, όν,

(Kgóros) Kronifch, Gastinisch, dem Kronos | Hdt. 2, 125., sonft άναβαθμοί, βαριέδες, wo od. Saturnus angehötig, eigen, geweiße, a schiller die ion. Form χρώσσαι vorgießa. (Rach Roónie παῖ, Aesch. Prom. 577.; Κρονική δεριή = τὰ Κρόνια, Plut. Pomp. 34.; δσο-γομία, Plut. comp. Lyc. cum Numa 1.: χροσσίον, τό, dim. vom folg., Herod. epim. bb. τὰ Κρόνια, ων, so. legά, Kronosfeft, in Athen am μνδίsten des Wosate Petatombán gefært, Schol. Ar. Nub. 398., welcher auch services of the schol. Ar. Nub. 398., welcher auch services of the schol. Ar. Nub. 398., welcher auch sewandes, Clem. Al. p. 236. z. G., Poll., In früherer 3sit μην Κρόνιος hieß, Plut. Thes. 12.: auch die Kom. Saturnatien, Plut. somp. Lycurg. cum Num. 1., Luo. Gronos. 13. u. χ. — 2) bei δ. Att. urait, gew. mit spotendes, desconder of the scholler, defrangt, der listisch vor Aket., albern, ξτι τούτων κρονικώτερα (ποιεί τε και λέγει), Plat. Lys. ρονικώτερα (ποιεί τε και λέγει), Plat. Lys. ρονικώτερα (ποιεί τε και λέγει), Plat. Lys. ρ. 205 C. das. Φέταλ. 9. χρόντος, άνθρωπος, πρώσφος, ό, α. Εφικ. β. γρόσφος, w. s. p. 205 C. baf. Hend. 9 προνικός ανθρωπος, Luc. rhet. pr. 10. ς προνικα λήμας, Ar. Plut. 581. u. bgl. A.: Κρονίων δζειν, cinen

Anruch von betführtem Aberglauben haben, Ar. Nub. 398. Κρόνιππος, ά, (Κρόνος, Ιππος) febr alt, febr alter Rarr, febr atter Ged, febr bumm vor Alter, Ar. Nub. 1070.

Rooriwe, weoc, ô, Patronym. von Κρόνος, Rronos Sohn, gew. Beus, oft bei Hom. ber auch Zede Koorlour verbindet: ber gen. Koorloves findet sich nur 11. 14, 247. Od. 11, 620. [Jota im nom. Koorlov und im gen. Koorlovos lang, sonst immer turg: boch braucht Tyrt. 1, 1. Jota auch im nom. turg.]

Κρονοδαίμων, ό, (δαίμων) = Κρόνος 2., **BA.** p. 46, 30.

BA. p. 40, 30.

Κρονοθήκη, ή, (θήκη) eigentl. Kronosfarg,
effte, f. v. a. alter Dummtopf, BA. p. 46, 5.

Κρονόληρος, δ., (ληοέω) alter einfältiger
Schwäger, alter Dummtopf, Plut. Mor. p. 12 B.

Kooros, 6, "Kronos, Lat. Saturnus, Sohn bes Uranos und ber Gaca, Hes. Th. 137., Gemahl ber Rhea, Bater bes Zeus, vor wels chem er im himmel herrschte, bis er von feis nen Sohnen entthront, und unter bie Erbe in bas goldne Zeitalter anf Erben, Hes. op. 111. gen, einen durchbringenden Aon von sich gab; Spätere deuteten den Kronos als Gott der Zeit, nach Kunt. σκεύός τι ξξ δσιράκου τυχον ξ χρόνος. Sein Stern galt als unheilbringend, χαλκοῦ, δ ξν χεροίν πρατούμενον Δορυβεί. Casaud. z. Pers. 5, 50., Jac. z. Anth. p. 678. — 2) übertr. Zungendrescher, Plappermant, — 2) well an den Kronos der Begriff der Schwäher, Ar. Nub. 260. 448.; auch als adiabates for Schwäher. frahesten sabelhosten Borzeit geknapst war, hieß bei ben ausgeklarten Atheneen jeder dumme, schwachsinnige od. murrische Alte Koóvoc, [xal rovs 10aypdovs angur anodelfein Koóvocs, Ar. Vosp. 1480. Nub. 929. val. Bergk. rel.

Koovorenvos, o, bes Krones Bater, Orph. h. in coel. 8.

APOZ, ungebr. nom. von bem bie meta-plastischen Formen κρόκα, Hes. op. 536. und κρόκες, Anth. 6, 335. zu κρόκη gebildet wer-

| Schol. — Podon | † προσσόω, betrobbeln, befranzen. Dav. προσσωτός, ή, όν, betrobbelt, befranzen, perstrant, mit Arobbeln ober Franzen eingefaßt, gaφαί, Lyo. 1102.; έφεστοίς, Plut. Lucuil. 28., Clem. Al. p. 236., Lexic. πρόσφος, ό, α. Schrb. f. γρόσφος, w. f. προταίνω, poet. Rebenform von προτέω. Opp. Cyn. 4, 247.

προτάλια, ων, τά, (πρόταλον) brei ober mehr Perfen, bie im Obe getragen werben, und an einander klappern, Plia. 9, 35.

und an eimader tlappern, Plia. 9, 35.

xoorälizw, f. iow, (xooralor) klappern od.
raffeln laffen, knnot des xooralizor, die
Roffe lieffen die Wagen daderrassell, zogen sie
unter Gerassel dader, ll. 11, 160. vgl. xoorse.

— 2) später wie noorsw, Beisal Latschen,
Alciphr. 2, 4. p. 248 Bergl.: im pass. xooralizeadar vno rivos, von Einem mit Beisfallklatschen empfangen werden. deklatsche wers fallflatichen empfangen werben, beklaticht wer-ben, Ath. p. 159 K. 503 F. Dav.

χοστάλισμα, τό, bas Rlappern, Rlatiden, Schlagen, ber Schlag, Nicot. ann. 12, 3. προτάλισμός, ό, (προταλίζω) das Klappern mit dem πρόταλον; das Beifalltlatschen, Glossar. πρότάλον, τό, (πρότος, προτέω) Rlapper, Klingel, Schelle, Klapperdiech u. dgl., h. Hom. 13, 3.; ein lärmendes musikal. Instrument, das bes. an den Festen u. von den Priestern der Apbele gehandhabt wurde, Pind. ser. 48, 2.; zo. zalzov, Kur. Cycl. 204; Beoma, id. Hel. 1308., Protag. Cyz. b. Ath. p. 176 B. Urspr. nach Suid. (aus Schol. Ar. Nub. 259.) ben Tartaros gebannt warb, Il. 6, 479. 14, Urfpr. nach Said. (aus Schol. Ar. Nub. 259.) 203.; folange Kronos im himmel waltete, war ein gespaltenes Rohr, welches herumgeschwun-

μαρααμιπαίχε od. múrrische Alte Κρόνος, [καὶ κροτάφις, ίδος, ή, (κροτέω) der Spishams τους τραγφόούς φησιν ἀποδείξειν Κρόνους, mer, sonst κέστρα, Poll. 10, 147.

Ar. Vesp. 1480. Nub. 929. vgl. Bergk. rel. αροταφιστής, οῦ, ὁ, der Meuchelmorder, Bandom. att. p. 9. 191.] auch Ιάπετος, vgl. Κρόνους. Τος 2.11 γας τος βαίς κ. κοιάωιτος. ου. ὁ μίνει der Schlassmann. Gal.; von

οίδ' ἄνδρα κρόταλον, Kur. Cycl. 104. vgl.

χώδων.

ngordipos, o, ber Schlaf am Ropfe, (rd μεταξύ δφθαλμού και ώτος και κορυσής καλείται κο., Arist. HA. 1, 11.) II. 4, 502. 20, 397., Ar. Ran. 854.; gew. im plur. bie Schlife, Hom., Bur. Tr. 115., Hdt. 4, 187. xρόxες, Anth. 6, 335. zu χρόχη gebildet werz 20, 397., Ar. Kan. 834.; gew. tm ptur. der ben, vgl. Lob. Par. p. 108.

χρόσσαι, ων, αί, die hervorragenden 3inz nen ob. Bruftwehren auf den Mauern und von der Seite, im Profil, opp. κατά πλάιος, Mauerthürmen, hinter denen die Krieger stehn, die die Mauern vertheidigen, έπάλξεις, στεμάναι, Il. 12, 258. 444. (Rad. Aristand Cturmleitern, Lehrs de Arist. p. 231.) — der Bucken, Suid. — 2) der Kolden am hamzen, die Stufen od. Absale (an den Pyramiden), mer, †. (Bon χύρρη, also eigentl. χόριαφος,

αφείοις κας η, (κρινα) διε Δυταια η, η ανοκαυρίας λαμανομένου, το τε του περί δια μας μι intr. ber 3 wie (γαιτ του περί ελδόντες, id. 7, 26.; πρός Εύτυν του τόρι ελδόντες, id. 7, 26.; πρός Εύτυν του τόρι ελδόντες, id. 7, 26.; πρός Εύτυν του τόρι ελδόντες, id. 7, 26.; πρός Εύτυν του τόρι ελδόντες, id. 7, 26.; πρός εύτον πρίστος και περί και πε

αρίταμον, τό, = αρηθμον, Dioscor. 2, 157.

πρίστμος, ον; (πρίσις) entscheibend, ben eines untheils gelettet wird, die Michigane, δαφί Χιιισία gebend, ήμέρα, Hippocr. u. Χ.: Μιάμτια χεναν αὐτῶν τὸ πριτήριον ἐν ἐαννου. Κταπέτη ξειξή, πρισιμωτέρη ἔσται, Hippocr. p. 662. — 2) die Κτίκε, Entscheibung die για πρίσιον καρίσιον κα

πρίσιν ή ναυμαχία, Pol. 16, 4, 8.; τοῦτο σεοῖς κριτόν, Soph. Tr. 244. vgl. ib. 27.: δυεῖν ναυμαχίαιν καὶ πεζομαχίαιν ταχεῖαν τοχείαν το το τοχείαν το το τοχείαν το το τοχείαν το το τοχείαν το το τοχείαν το το τοχείαν το το τοχείαν το το τοχεί

πρόκα, metapl. acc. sing. zu πρόκη, wie on einem nom. KPOS, Hes. op. 538. Bgl. xρεταμον, τό, = xρηθμον, Dioscor. 2, 157.
xρετός, α, ον, adi. verb. zu xρενω, zu von einem nom. KPOS, Hes. op. 538. Bgl. enticheiben, s beurtheilen, Hippoer. p. 5., Schol. II. 5, 299., Lob. Paral. p. 106, 168 sq. Max. Tyr. 26, 2., Sext. Emp. adv. Math. 1, 310. 20 π skeerestifet (τας κράπας, ο εδίτ τας αίμαθτιήριον, τό, bas Wertzeig ob. Mittel
zum Beurtheilen, s Entschein, s Prüsen, a)
λαι, Eust.), αἰων μ ἔτριψεν χορχάλαις Ισον,
bas Urtheilsvermögen, Plut. Mor. p. 1109 Ε.
Απίλ. 7, 479. — bann gew. 2) bas Neeress
u. A. S. Stephan. z. Sext. Emp. p. 207
μαθτ. b) bas Neeremal zur Erkenntniß bes
βαφίνον έχοντα, Eur. IA. 211.; ἐν χορχάΕαδν. whose prestand in Bestimmung λησιν άλιστεφδος Σαλαμίνος, Orph. 187, 1239.;

(Agóves) Kronifc, Saturalis, bem Kronos Hdt. 2, 125., sanft αναβασμοί, βωμίδες, 100 od. Saturnus angehörig, eigen, geweihr, ω Sinige die ion. Form πρώσσαι vorziehn. (Raf Κρόνιε παϊ, Aesch. Prom. 577.; Κρονική ben meisten Gramm. wie das folg. von κόρεη, δορτή = τὰ Κρόνια, Plut. Pomp. 34.; τσο- πόρση, nach Anders von πρόκη.)

[72] γομία, Plut. comp. Lyc. cam Numa 1.: προσσίον, τό, dim. vom folg., Herod. epin. νομία, Plut. comp. Live. cam Numa 1.: bh. τὰ Κρόνια, ων, ac. lega, Aronosfest, in Athen am mobiften bes Modats Heatombdon gestert, Schol. Ar. Nub. 398., welcher auch in früherer Beit μήν Κρόνιος hieß, Plut. Thes. 12.: auch bie Nom. Saturnatien, Plut. comp. Lycurg. cum Num. 1., Luc. Cronos. 13. u. X. — 2) bei d. Att. uralt, gew. mit spotstischer Rebenbotg. alsfæntlisch, attmobisch, donum od. tindisch von Alsen, albern, έτι τούτων προνικώτερα (ποιεί το καλ λέγει), Plat. Lys. p. 205 C. das. Betab. 4 ποργικός άνθοωπος. 200 C. das. Heind. 9 προνικός άνθομπος, Luc. rhet. pr. 10. ς προνικά λημας, Ar. Plut. 581. u. dgt. A.: Κρονίων δζειν, einen Anruch von verfährtem Aberglauben haben, Ar. Nub. 398.

Κρόνιππος, ο, (Κρόνος, έππος) febr alt, febr alter Rarr, febr atter Ged, febr bumm vor Alter, Ar. Nub. 1070.

Koorlwr, wros, o, Patronym, von Kooros, Aronos Sohn, gew. Beus, oft bei Hom. ber auch Zeds Koorlor verbindet: ber gen. Koorloros findet sich nur II. 14, 247. Od. 11, 620. [Sota im nom. Koorlor und im gen. Koorlovos lang, soust immer turz: boch braucht Tyrt. 1, 1. Zota auch im nom. turz.

Κρονοδαίμων, ό, (δαίμων) = Κρόνος 2.,

Robota μων, ο, (δαίμων) = Robos 2., BA. p. 46, 30.

Κονοθήκη, ή, (θήκη) eigentl. Kronosfarg, stifte, f. v. a. alter Dummtopf, BA. p. 46, 5.

Κονόληρος, δ, (ληρέω) alter einfältiger Schmäßer, alter Dummtopf, Plut. Mor. p. 12 B.

Κρόνος, δ, ,,, Kronos, & at. Baturnus, Sohn

bes Uranos und ber Gaea, Hes. Th. 137., Semahl ber Rhea, Bater bes Beus, vor welschem er im himmel berrichte, bis er von feisnen Sohnen entthront, und unter bie Erbe in ben Tartaros gebannt ward, Il. 6, 479. 14, 203.; folange Kronos im Dimmel maltete, mar ein gefpaltenes Robr, welches berumgefdmut bas goldne Zeitalter anf Erden, Hes. op. 111. gen, einen durchtingenden Ton von sich gab! Spätere deuteten den Kronos als Gott der Zeit, nach Kust. σχευός τι εξ δσιράχου τυχοί χούνος. Sein Stern galt als unheilbringend, χαλκού, δ εν χερσίν χρατούμενον Θουβί. (Δαίραιδε, Pers. 5, 50., Jac. 3. Anth. p. 678.

— 2) well an den Kronos der Begriff der schwährer, Ar. Nub. 260. 448.; auch als ach frühesten fabelhaften Vorzeit geknapft war, hieß old «νόρα χρόταλον, Kur. Cycl. 104. vyl. fraheften fabelhaften Borgeit geknapft war, hieß bei ben aufgeklarten Athenern jeber dumme, schwachsinnige ob. murrische Alte Koovoc, [xal τους τραγωθούς φησιν ἀποδείξειν Κρόνους, Ar. Vesp. 1480. Nub. 929. vgl. Bergk. rel. com. att. p. 9. 191.] auch laneros, vgl. Koó-rios 2." Passow.

Koovorenvos, 6, bes Kronos Bater, Orph. h. in coel. 8.

APOR, ungebr. nom. von bem bie meta-plastischen Formen zgoza, Hes. op. 536. und zoozes, Anth. 6, 335. zu zoozy gebilbet wer-

ben, pgl. Lob. Par. p. 106.

χρόσσαι, ων, at, die hervorragenden 3ins nen ob. Bruftwehren auf ben Mauern und Mauerthurmen, hinter bemen die Krieger ftehn, bie die Mauern vertheidigen, ξπάξξεις, στε-φάναι, II. 12, 258. 444. (Rach Aristarch epigr. 94. β) χρ. βιβλίου, die Ruckeite, der Müchne Eturmleitern, Lehrs de Arist. p. 231.) — bes Buches, Suid. — 2) der Kolben am Dami 2) die Stufen ob. Absage (an den Pyramiden), mer, †. (Bon χύρρη, also eigentl. χόριαφος,

προσσός, ου, δ, π Θύσανος, Στολεί, Queste, Franze, Berbakmung am Annte eine Gewandes, Ciem. Al. p. 236. g. C., Poll, Sohos. Caff. in Dian. 12. u. a. Gramm. u. Schol. — Davon

† προσσών, betrobbeln, befranzen. Dab. προσσωνός, ή, όν, betrobbelt, befranzt, dei bramt, mit Arobbeln ober Franzen einzelsk, έσφαι, Lyc. 1102.; έφεστρίς, Plut. Lucul 28., Clem. Al. p. 236., Lexic. πρόσφος, ό, a. Sheet, γρόσφος, w. [.

προταίνω, poet. Rebenform von κροτέν. Opp. Cyn. 4, 247.

προτάλια, ων, τά, (κρόταλον) dri obn mehr Perfen, die im Obe getragen wadm, und an einander klappern, Plia. 9, 35. κοστάλιζω, Κ. ίσω, (κρόταλον) klappern ch. ταssella lassen, έπποι δχεα κροτάλιζος ik Roffe lieffen bie Bagen baberraffeln, jogen fi unter Geraffel baber, II. 11, 160. vgl. xporte.

- 2) spater wie κροτέω, Beifall tlation, Alciphr. 2, 4. p. 248 Bergl.: im pass. κροταλίζεσθαι υπό τινος, von Ginem mit Be fallflatichen empfangen werben, betlaticht mer ben, Ath. p. 159 B. 503 F. Dav.

zgoτάλισμα, τό, bas Rlappern, Rlation, Schlagen, ber Schlag, Nicet. ann. 12, 3. προτάλισμός, ό, (προταλέζω) bas Riappm mit bem πρόταλον; bas Beifalltlatichen, Glossu.

nordlor, ro, (noiroc, norten) Klappn, Klingel, Schelle, Rlapperblech u. bgl., h. Hom. 13, 3.; ein larmendes mufital. Inftrument, bes Spele gehandhabt wurde, Pind. fr. 48, 2; zo. zalzov, Eur. Cycl. 204; Boóma, id. Hel. 1308., Protag. Cyz. b. Ath. p. 176 B. Urspr. nach Suid. (aus Schol. Ar. Nob. 259.)

χώδων.

προτάφες, εδος, ή, (προτέω) bet Spitham met, sonft πέστρα, Poll. 10, 147.
προταφεστής, ου, ό, bet Meuchelmorbet, Baw bit, percussor, Gloss., Hesych: s. v. πόβαίος. προτάφίτης, ου, ό, μυς, ber Schlafmustel, Gal.; von

αρόταφος, ό, ber Schlaf am Ropfe, (16 μεταξύ λφθαλμοῦ καὶ ωτός καὶ κορυψή: καλείται κρ., Arist. HA. 1, 11.) II. 4, 502. 20, 397., Ar. Ran. 854.; gew. im plar. bit Schlafe, Hom., Kur. Tr. 115., Hdt. 4, 187. u. 1.; bh. σχήμα κατὰ κρόταφον, είνε ξίσμι von ber Geite, im Profil, opp. κατὰ πλαίος, Philo mechan. b) übtr. a) ber Berggipfel, Aesch. Prom. 723. κρόταφον, Ελικύνος. Append.

2) Platichen, flopsen, schagen, Mor. p. 45 F. 1095 E., DL. 10, 5.

hammern, stampsen, Jugog zgorw γην,
Kur. Bacch. 188.; τοις άγχωσιν τάς πλένgen, Gtampsen, Ratichen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Ratichen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Ratichen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehend Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen entstehenden Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen, Gtapper, Arist. HA. 9,
xeφίνος, ου, ό, (xρούσ) jebes durch Exchastign,
gen, Gtampsen, Katchen entstehende Exchast,
gen, Gtampsen, Katchen, Gtappern, Actampsen,
gen, Gtampsen, Katchen, Gtappern, Actampsen,
gen, Gtampsen, Katchen, Gtappern, Actampsen,
gen, Gtampsen, Actampsen, gen, Gtampsen, Gtappern, Actampsen, gen, Gtampsen, Actampsen, gen, Gtampsen, Actampsen, gen, Gtampsen, Actampsen, gen, Gtampsen, gen, gen, Gtampsen, gen, Gtampsen, gen, Gtampsen, gen, Gtampsen, gen, Gtampsen, gen, Gtampsen, gen, Gtampsen, gen, Gtampsen, gen, Gtampsen, gen, Gtampsen, gen, Gtampsen, gen, Gtampsen, gen, Gtampse sschweisen, dberh. Metalle mit bem Dammer Tr. 546. Herael. 783. Cycl. 37. b) xescor, bearbeiten, schmieben, etw. burch Schmieben bas Ausammenschlagen ber Hande, bab. bes. a) fertigen, Ligor, Luc. Lexiph. 9.: von ans bas Atatschen, Beisalklatschen, Bekatschen, Ar. betrotten, λήφον, Luc. Lexipl. 9.: von and bern Arbeiten, χεκρότηται χυηπίς (bidlich), Pind. fr. 206.: bab. γ) úbertr. έξ άπάτας κετατοίρια, βείfalltatíchen, Beifalltatíchen, Σάραν κο., gum Bithers u. Bidtenspiel flatischen, Luc. v. h. 2, 5. b) burch Pochen ob. Stams pfen sein Dissallen erkennen geben, Plut. Mor. p. 533 A. — II) intr. raspein, tiappern, wie ber Storch , †.: von Menicen, plappern, ichmagen ; ichallen, tonen, ertonen, αράβου

αροτούντος, Ael. HA. 2, 11. Dav, χρότομα, τό, = χρότος, †. — 2) übtr. von Menschen, ein listiger, abgeriebener Mensch, vom Obpsseus, (Eur.) Rhes. 498., ebenso Soph. fr. 784.

χρύτησις, εως, ή, bas Schlagen, ber Schlag, γειρών, (Plat.) Axioch. p. 365 A. (vor Trauer):

was Zon. hat, bann burch Umstellung, αρόταφος, s. Lob. Agl. p. 1313. Schol. Paul.
38 demert, Her. b. Ath. p. 640 C., Piuc. Mor.
18. ll. 8, 518.)
200τεω, sut. ήσω, (αρότος, προύω) flaps
pern ob. rasseln lassen, biarasselnd, ll. 15,
453. h. Ap. 234. vgl. αροταλίω, ll. 11, 160.
20 tlasseln, flopsen, sidesen,

40. (4/3, 34.) — Rich auch προτών gescht. προτώνη, ή, = γόγγρος, 2) der Knotren, Ustinoten am Baume, des, am Delbaume, Theophir. HP. 1, 8, 6., Heayed. προτώνοειδής, ές, (είδος) dem προτών άμπο lich, τοῦ προτώνοειδέος την έξζαν, Hippoet. p. 220, 38. (wo abet Koës, τοῦ πρότωνος ψέζαν schreibt.) 40. (479, 54.) - Bird auch zoorese gefchr.

φίξαν Ισιτιο.)
προύμα, τό, u. προύσμα, w. s., (προύω)
bas Geschlagne, Gestampste: bas Schlagen,
Stoßen, ber Schlag, Stoß, Ar. Kocl. 257.
obschon.) b) jeder burch Schlagen, Stampsen,
Rlatigien hervorgebrachte Schalt, bes. bas Schlagen

Rlatigien hervorgebrachte Schalt, bes. bas Schlagen, χειρών, (Plat.) Axioch. p. 365 A. (vor Arauer): κlatschen, hervorgebrachte Schall, bes. das Schlas son πνεύματος, Anstosen, DH. de comp. 14, p. 77, 6 R. b) das Schlagen, Rlatschen, Bes llatschen, t. χροτησμός, δ, = χρότησις, Aesch. Sept. 543. χροτησιός, ή, όν, adi. verb. von χροτω, gebrachten Adne, Hippocr. p. 85, 28.: bh. llappeend, rassen, δept. Choeph. 422. h. b) von Saiteninstrumenten, gespielte, χρ. τηχείδων μέλη, die mit der πηχείς begleitet verden, Soph. st. 227. c) zusammens, sesteten, χροτητά, α) sesteten, χροτητάς, σε sesteten, χροτητά, α) sesteten, χροτητά, α) sestetene dere Instrumente übertragen, bh. χρούμα, = εschlagen, sgetteten, χροτητά, α) sestetene dere Instrumente übertragen, dh. χρούμα, = . προύδες, εσσα, εν, (κρύος) = πρυερός, μ. Χ.: 56. δ πρυπτός, είπ Χυβιαυτε, Ατ. eisfalt, αλς, Αρ. Rh. 1, 918.; άλδς πέλευθα, Thesm. 600. bas. Britssche. b) verstoblen, geheim, id. 2, 528.: Εάραυθει εττεgend, φόρος, II. heimlich, λόγος, Aesch. Chooph. 762.; γά-9, 2.; δωπή, fl. 5, 740.; πόλεμος, Hes. μοι, Ευτ. 10n 73.; εὐναί, id. Εί. 922. u. δ.: Τheog. 936.; μάντευμα, Pind. Pyth. 4, 73.; έπη, trügerisch, Soph. Phil. 1099. — 2) zum συντυχία, id. Isthm. 1, 38. Poet. bes. op. B. Βετβετέτ, zum Berbergen, †. — Adv. χουπτώς, ορ. βορλ. ant. 19, 1, 10., Maccab. 1, Gloss.; von

Gloss.; von χρύος, τό, bie Cistulte, ber Frost, Hes. op. 496., (Plat.) Axioch. p. 368 C., Luc. d. deor. 25, 1. u. d.; χρύος και θάλπους καταφρονείν, Hdn. 2, 10, 10., Plut. u. X. — 2) hdtr. frostige, schauberhofte, grauenvolle Emipsinung, Aesch. Kum. 155. Sept. 816. (π. Dav. κρυόξις; χρυξος, χρυσταίνω, χρύσταλλος, unb mit langem Hysilon κρυμός: an den Bergriff des Gefrierens schließt sich der des Gerinnens an, db. ist auch das Lat. cruor, geronnermes Blut, und grumus, kleine, sich in Klümps chen od. Hauch das Lat. cruor, geronnermes Blut, und grumus, kleine, sich in Klümps chen od. Hauch das Lat. cruor, geronnermes Blut, und grumus, kleine, sich in Klümps chen od. Hauch das Lat. cruor, geronnermes Blut, und grumus, kleine, sich in Klümps chen od. Hauch das Lat. cruor, geronnermes Kleine, sich in Klümps chen od. Hauch das Lat. cruor, geronnermes Kleine, sich in Klümps chen od. Hauch das Lat. cruor, geronnermes Kleine, sich in Klümps chen od. Hauch das Lat. cruor, geronnermes Kleine, sich in Klümps chen od. Hauch das Lat. cruor, geronnermes Kleine, sich in Klümps chen od. Hauch das Lat. cruor, geronnermes Kleine, sich in Klümps chen od. Hauch das Lat. cruor, geronnermes Kleine, sich in Klümps chen od. Hauch das Lat. cruor, geronnermes Kleine, sich in Klümps chen der Green der G nens an, bh. ift auch bas bat. erwor, geronnes nes Blut, und grumus, kleine, sich in Klumps den ob. Daufchen vereinigende Theile, von

πρωπιάδια, op. adv. μι πρωπιάδιος, το. βουστάδιος

πούπτω , IL 8, 272. χουπτεία, ή, u. κουπτία, Plut. Lyo. 28. (Αρυπτεύω) bei ben Lafebamoniern eine Uebung ber Janglinge im Stehlen, Betrügen und Ue-

bertiften ber Deiloten, beren Leben sogar babei preisgegeben gewesen zu sein scheint, Plat. Legg. p. 633 B. Bgl. Manso Sparta 1, 2. S. 141. u. bes. Armin. Koechly de cryptia Lacedaemon. Lips. 1836.

πουπτέον, adi. verb. zu πούπτω, man muß verbergen, Soph. Ant. 273.

πρυπτεύω, verbergen, s beimlichen, s steden, Kur. Bacch. 887. — 2) intr. sich versteden, sich in hinterhalt legen, Xen. Cyr. 4, 5, 5. — Pass. πρυπτεύομαι, man stellt mir nach, Eur. Hol. 542.

con od. Daufchen vereinigende Theile, von goog abzuleiten." Passon ach schiert. — 2005 abzuleiten." Passon o πρύος, — πρύος αθχυθεί σύ πρύψει σύ πρύψει, πρό τε προυφθήνει. Εξεί τε, 1d. Cycl. Spáter gab es ein masc. ο πρύος, — πρύ- (π. Bacch. 953.: τινά τενε., 3mt

προυπτάζω, f. άσω, Redenform don πρύπτω, Bur. Heracl. 824. u. d.: 4m pass. πρόσες υ. θε., DS. 4, 77. (jest πρόπτω), Euseb. v. γαρ υπ' άσπιδι, decte fict, II. 13, 405.: Const. 1, 58. u. d. d. b. Euseb. γάο ὑπ' ἀσπίδι, beckte fich, Il. 13, 405.: καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα κρύψον κατ' ἄλσος. πρύπτασκε, ep. verlang. 3 sing. impf. von b. i. führe mich von bem Bege in ben Dais

b. i. führe mich von dem Wege in den Dais u. verdirg mich daseibst, Soph. OC. 114. das. Derm. u. Bunder. d. den Beichaam in des Erde, im Grade bergen, bestatten, xor-pohivat xδoul, Soph. OC. 1543.; xare xδou'ος, id. Ant. 25.; xούψει τάψ ψ. . τόν ανδοα, id. Ai. 1019.; παίδα τάψ ψ, Kur. Hea. 726., Thac. 2, 34. u. sonst δ. des. d. Trng.; dh. τόν τελευταίον βίον χούψων παφ' Λίθην, Soph. OC. 1549. — 2) etw. gegen od vor Ind verbergen, verhehlen, verbeim lichen, db. auch vers chweigen, absol. peimlichen, dh. auch versch weigen, absol, Od. 11, 443., Soph. OC. 903. u. sonst δ. best. b. Trag., Xen. u. X.; ούνος τε κρύτες; ποῖον ούχ έρεὶ κακόν, bestich behalten, Soph.

novoralitim, f. tow, (novorallos) wie Gis ob. Arpftall glangen, wie Arpftall fein, Apocal.

πουστάλλιτος, η, ον, tryftallen, von Kryftall, σφαίρα, Plut. Mor. p. 1081 B., κάλιξ, DC.

πουσταλλόπηπτος, ον, (πήγνυμι) ευ Gis geronnen, gefroren, φύσημα, (Kar.) Rhes. 441. πουσταλλοπήξ, ήγος, ο, ή, (πήγνυμι) == bas socherg., πόρος, Αεεαλ. Pers. 493.

πρύσταλλος, δ, (πρύος, πρυσταίνω) bas Sefrorene, Eis, (πρύσταλλος παν το πεπηγός ύγρον λέγεται ξηφόν μέν κατά συμβε-βηκός, όντα δυνάμει καὶ καθ' αὐτά ὑγρά, Arist. de part. an. 2, 3, 3. X.), Il. 22, 152. Od. 14, 477., Soph. fr. 162., Hdt. 4, 28.; κρ. τε γὰρ ἐπεπήγει, Thua. 3, 23., Plat., Plut. Lucull. 32., Luc. u. X. b) bas Ger rinnen, Gefrieren: bh. = νάρκη, bas Gr ft a re τen, weil es eine Xrt von Gerinnen bes Blu-tet nerousfekt. Our Hal. 3, 155. tes voraussest, Opp. Hal. 3, 155. — 2) à s. 4, (?) der Kryft all, Bergkrykall, orystal-Imm, dann alle wie Eis durchsichtige (auch farbige) Evelsteine, DS. 2, 52., Ael. HA. 15, 8., Strab: 15, p. 1045 Sieb., Dion. Per., §. bes. Welfel. 3. DS. a. a. D. — Wird d. in cod.

mit einem 2 gefche.

zovoraldoreovoc, ov, (oreovor) fruftalls bruftig, mit fruftallener Bruft, Nicot. Kug. 4, 20.

πουσταλλοφάνής, ές, (φαίνομαι) von bem Ansehn, bem Schein, bet Durchsichtigkeit bes Arpfialls, Strab. 16, p. 1099.

\*\*Roustallow, = \*\*Roustalrw, im pass.,

Const. Man.

πρυσταλλωίδης, ες, = πρυσταλλουδής, Procl. par. Ptol. 2, 11. p. 136.; eisig, voll Gie, DC. 49, 22.

χούφα, adv. (χούπτω) heimlich, Xen. Symp. 5, 9.; opp. φανερώς, Plut. Camill. 28. δ. 11. A.: m. gen., χούφα των Αθηκαίων, ohne Wiffen ber Athener, Thuc. 1, 101., Plut. Mor. p. 492 A., Parth. 10. [v]

πρύφα, minber richtig πρυφα, adv. = b. norterg., dor. f. πρυψή, Pind. Ol. 1, 47. fr. 217, 3., Koen. g. Greg. Cor. p. 213. πρύφασις, adv. (πρύπτω) heimlich, Io. Alex.

p. 38, 27., BA. p. 1317.

p. 38, 27., BA. p. 1317.

πρύφαϊος, αία, αἴον, νετνοταση, νετβιεθί,
πλοῦνος, Pind. Isthm. 1, 67.; φώσγανον,
Soph. Ai. 882., Eur., Plat. Timae. p. 77 C.

μ. Μ. b) ἡτίπιξή, αερείπ, δρασμός, Aesch.
Pers. 352.; ἔπος, Soph. fr. p. 673 D.; πολεμίων ἔφοδοι, Xen. Hier. 10, 6. μ. Μ.
Adv. πρυφαίως, Aesch. Pers. 362., Plut.
Pericl. 10., LXX. δ.

πρύφαλον, τό, Hesych., Nicet., Heliodor.
Coochi p. 102. 22.. mohrſdi. f. 84. f. πεκρύ-

Cocchi p. 102, 22., wahrsch. f. Es. f. xexqu-

πουφανδόν, adv. = bas folg., wie ava-φανδόν gebilbet, Hesych.

ob. gefrieren machen, glacia: pass. gefrieren, beimlich, verborgen, Soph. Ant. 85. 291. 1239. Nic. Alex. 314. Trach. 686., Xen. Symp. 5, 9.; dor. πρυφά, w. ſ.

> πουφηδόν, adv. = bas vorherg. im Gegens. von άμφαδόν, Od. 14, 330. 19, 299., Qa. Sm. 14, 60.

προσφιαίος, αία, αίον, = πρυφαίος, Gloss. 54, 23.; crystallina vasa, Juvenal 6, 54. χρυσταλλοειδής, ες, (είδος) dem Eis ober πρυσταλλοειδώς, ες, (είδος) dem Eis ober πρυσταλλοειδώς, γενός τος, Plat. Mor. p. 695 B.; ηλιος, ib. 890 B.; τὸ πρ., ib. 889 A. Adv., be hebt. Επώντη, Geheimschreiber; der Tert, πρυσταλλοειδώς, Plat. Mor. p. 888 B.

xρύφιμαῖος, αία, αῖον, = b. borbg., Hesych. S. Valck. opusc. 1, p. 221. — Adv. αίως, Schol. Ar. Pax 715. (730.)

χούφιμος, ον, = b. vorherg., Maneth. 1, 159. u. b., poet. b. Fabric. bibl. 3, p. 644. vs. 89.; Hesych. s. v. λόχμη. [ĕ]

κρύψιογνώστης, ου, (γιγνώσκω) bet Bets borgenes weiß, Pseudo-Chrys. 5. t. 7, p. 244. κρυψιομύστης, ου, ό, (μύστης) in Geheims niffe eingeweißt, Dionys. Areop. p. 272.

πουφιόμυστος, ον, (μύω) in Geheimnisse eingeweiht, Dionya. Areop.

ειαgræτες, Dionys. Areop.

χυύψιος, ία, ιον, αυφ. 2 Enb., Eur. IT.
1328. (χρύπιω) verborgen, verfirett, θυμός,
Pind. Pyth. 1, 84.; δφις, Soph. Phil. 1312.,
Plut. Mor. p. 983 D.; ἐνέδρα, Hdu. 8, 1, 2.;
οίπημα, Hel. 1, 29. b) verfolden, geheim,
feimlift, δαναμού. Hes. pp. 727. νεπμα, τιει. 1, 29. b) perftohlen, geheim, heimlich, δαρισμού, Hea. op. 787.; πρύφεια εύναί, Eur. El. 720.; πρύψειος εἰσῆλύου χθόνα, id. HF. 598. Hec. 993. δ.; ξοωτες, Musac. 1.; τόποι (am Leibe), DC. 77, 15. u. Χ. — Adv. —ίως, (Luc.) Philop. 9., Dionya. Areop. 47. Das B. icheint mehr bei Dicht. in Gebr. zu fein. — Dav.

πρυφιότης, ή, bie Berborgenheit, Beimliche feit ufm., Psell. or. Chald. 73., Dionys. Areop. u. a. Spåt.

πουφιώσης, ες, (είδος) = πούφιος, υβί. εοδ. δ. Phryn. p. 228., Kust. p. 1942, 62. ` πουφόνους, ο, η, = πουψίνους, ΕΜ. p. 20, 49.

πρυψέγονος, ον, (γόνος) heimlich geboren, Orph. h. 49, 3.

πρυψίδορμος, ον, (δρόμος) im Berborgnen laufend, Orph. h. 50, 3.
πρυψίλογος, ον, (λόγος) bie Rebe verschweigend, Herodian. spim. p. 38.

κουψιμέτωπος, ον, (μέτωπον) bie Stirn verbergend, Luc. Lexiph. 7.

xeuwiroos, or, sigs. xeuwirous, our, (rous) Poll.

ανδόν gebildet, Hosych. πρόψις, εως, ή, (πρύπτω) bas Berbergen, πρύψις, εως, ή, (πρύπτω) bas Berbergen, κρύψις, εως. Βασοά. 953., Ariat. rhet.

zoιοχούω, (χοούω) = bem vertg., Cyril. Alex. de exc. anim. p. 416. χοιομάχεω, (μάχη) mit einem Bibber i. Mauerbrecher kampfen ob. ftreiten, Mathen. vett. p. 38. — Dav. utenge, Lucian. ver. hist. 1, 16. u. A. S. Wesselfel. 3. DS. 12, 80. p. 535, 49.: xelvortat of avoerol reraptatos, die Fieber entscheiden ob, brechen sich am vierten Tage, Hippoor. p. 58, 49.; του πάθους χριθέντος, DS. 19, 24: βροτών χέχριται πείρας ου τι θανάτου, ift entschien, ausgemacht, b. i. enthalt sich, Pind. Ol. 2, 33. b) beurtheilen, ταῦτα νῦν ἄριστ' ἄν χρίναιτε, Xen. Cyr. 4, 1, 5. u. X. b. - Pass. κρίνεσθαι μετά τινα, nach Ginem feinen Plat angewiesen betommen, nach Einem ben Rang haben, μετά τὸν κιθαρφθὸν ὁ παράσιτος χρίνεται, Diphil. 5. Ath. p. 247 D. β) beuten, auslegen, οί μάγοι το ένύπνιον οί ταύτη έχριναν, Hdt. 1, 120.; δίψιν, πρίου οι ταυτη εχείναν, ειαι. 1, 120.; οψιν, υτεκείνευ ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτεκείνει ευμαίη, υτ wosúr erkláren, s halten, xaxissou of är ythusis, schol. Ap. km. 2 iks wosúr er kláren, s halten, xaxissou of är την ηνυχήν δικαίως κοινείεν, sùt die Taps sersien bars man wohl mit Recht die erkláren, πλοίον, Schol. Plat. p. 141 Ruhnken, i κοθάστι z. 40., Pkat. Pol. p. 578 B. u. A. s. κυόμοςφος. Og. (πρώσα) = dem vortg. die theilen, zuerkennen, zuster klien, zuerkennen, zuster klien, zuerkennen, zuster klien, zuerkennen, zuster klien, zuerkennen, zuster klien, zuerkennen, zuster den zuster, klien. Strase, die schol. Plat. p. 141 Ruhnken, i κοθάστι z. 40., Pkat. Pol. p. 578 B. u. A. s. κυόμοςφος. Og. (πρώσα) = dem vortg. die theilen, zuerkennen, zuster Widder, die schol. Plat. p. 141 Ruhnken, i κομόστι, ż. die der Widder, die schol. Plat. p. 141 Ruhnken, i κομόστι, ż. die der Widder, die schol. Plat. p. 141 Ruhnken, i κομόστι, ż. die der Widder, die schol. Plat. p. 141 Ruhnken, i κομόστι, ż. die der Widder, die schol. Plat. p. 141 Ruhnken, i κομόστι, ż. die der Widder, die schol. Plat. p. 141 Ruhnken, i κομόστι, ż. die der Widder, die schol. Plat. p. 141 Ruhnken, i κομόστι, ż. die der Widder, die schol. Plat. p. 141 Ruhnken, i κομόστι, ż. die der Widder, die schol. Plat. p. 141 Ruhnken, i κομόστι, ż. die der Widder, die schol. Plat. p. 141 Ruhnken, i κομόστι, ż. die der Wider Wider Alle. p. 18. der weighe. p. 26. der Wider, die schol. Plat. p. 141 Ruhnken, i κομόστι, ż. die schol. Plat. p. 141 Ruhnken, i κομόστι, ż. der Wider Wider der Wider Wider der Wider Wider der Wider der Wider der Wider der Wider der Wider der Wider der Wider der Wider der Wider der Kidisten halt der Wider Ath. p. 590 D. — 7) untersuchen, fragen, saft = ἀναχοίνω, Soph. Ant. 395. El. 1437. Ai. 583. u. sonft; bb. b) χοίνεσθαι, sich der gerichtlichen Untersuchung unterwersen, sich der gerichtlichen Untersuchung unterwersen, sich der Gericht ftellen, ετοιμος ήν, πρίν έχπλεῖν, χρίνεσθαι εί τι τούτων είζνημενος ήν, Thuc. 6, 29. g. Χ. † ποϊνών, ώνος, ό, das Ellienbeet. — Dav. χρίνωνιά, ό, das Ellienbeet u. die darin wachsende junge Brut od. Psianze, Theophr. HP. 2, 2, 1. (Gebildet wie lwria, sodwirá.) χρίνωντός, ή, όν, slitenartig, Arist. de LXX. intpp. p. 255. πριξός, ό, ion. f. πρισσός, πρισός, Poll. 4, 196. πριοβάλος, or, (χοιός, βάλλω) widdertobtend, rekerý, das Bidderopfer zu Chren des Utys, criobolium, append. epigr. 239, 4. πριοβόχη, ή, (χριός, δέχομαι) das Gestell worauf der Bidder ob. Rauerbrecher ruht, Athen. de machin. p. 6.

† xoī oeidije, ee, (eidos) widderartig, s formig.

+ χριομάχία, ή, ber Bibbertampf. χοιόμορφος, ον, (μορφή) mit Bidtne ftatt, von Bocksgestalt, Schol. Paris. 49. Rb. 1, 253., wo andere Obicire. χριόπρωρς haben, mit einer prora von Bodegeftalt. χριομύξης, ου, ο, = bem folg., Theode. Prodr. p. 114. (nach Gaulin., χρυομύξης η χριομύξος, ον, (μύξα) fo bumm with Bibber, ber ben Schnupfen hat, x with brehendes Schaaf, Cercidas b. Galen. Meth 2 Cyr. 7, 4, 1. u. A., Beichreibg bavon to Ioseph. ant. 3, 9. vgl. Vitr. 10, 19. - i ein unbekanntes Seethier von ber Gestalt and ein unbekanntes Seethier von der Gestalt aus Bidders, welches den Schissen höchst gescheich ist, Ael. HA. 15, 2., Opp. Hal. 1, 372. der Plin. 9, 5, 4, 14, 67. 32, 11, 53. — 4) ion berkopf näml. ähnlich), eicer arietinum, Theophr. HP. 8, 5, 1., Dioscor. 2, 126. — 3) die Schnecke am Knauf der korinthischen Skill (wegen der Achilichkeit mit den gewundent Bidderhörnen), ukoog zu rod Kogurston ziece, Hesych. — 6) eine Nusschelatt, 137-voc. Hesych. — 6) eine Nusschelatt, 137-voc. Hesych. (Bei Ath. p. 87 B. steht dasur zuer. Hesych. (Bei Ath. p. 87 B. steht dasur zuer. ovs.) (Wahrscheinlich von xepas, xepas.) ους.) (Watrscheinlich von κέρας, κεραός) χρισστάσες, εως, ή, (Γστημε) ber Oct & bas Gerüft zum Aufftellen bes Mauerbrichth Math. vett. p. 92. notogayos, ov, (ifnyetv) Bibber frefith bem Bibber geopfert werben, Seos ris, w nuch θύονται, Hesych. Rauerbrecher tragend, zelen, DS. 20, 48
91. 3. C. Auch Beiw. bes hermes, nach Kulwegen bes ihm bei gewisen Eustrationen geopernen Bachnet auch eine Deutschen bei für bei gewisen Deutschen bei gewisen Deutschen Bachnet eine Bachnet bei gewisen Deutschen bei gewisen Deutschen bei gewisen Deutsche bei gewisen Deutsche bei gewisen deutsche bei gewisen bei 

χρίσια, ή, = χρίσις, Maneth. 3, 161. -2) χρισίαι, τάξεις Ιππιχαί, Hesych.

1449

Σ τε είτ, χρίσις γίνεται μεγάλη των γυναιτων περί τουδε, Hdt. 5, 5.; ές χρίσιν τουτίδην έξομεν χρίσιν, Lucill. epigr. 2.: bet 
κ απρ f, ού πρώτη χρίσις, Soph. El. 674. 
bof. Wunder 671.); πρός τόξου χρίσιν, id. 
Γτ. 265. — 2) die Auswahl, Wahl, bet 
ετ βουλευταί in Athen, Dem. — 3) die 
Ετ βουλευταί in Athen, Dem. — 3) die 
the ile fruch, χρίσις ἀμφ' ἀέθλοις, Pind. 
Ol. 7, 80.; οῦτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεων 
κρίσις, Αεσκλ. Αg. 1262.; Γνα διχαίο 
κρίσις ἡ, Plat. Gorg. p. 523 A.; θνητοῖς ἐχ 
σείς οὐχ ἐχ τών μαρτυριών, ἀλλ ἐχ τών 
κρίσις ἡ, Plat. Gorg. p. 523 A.; θνητοῖς ἐχ 
σείς οὐχ ἐχ τών μαρτυριών, ἀλλ ἐχ τών 
κρίτις ἡ, Plat. Gorg. p. 523 A.; θνητοῖς ἐχ 
σείς οὐχ ἐχ τών μαρτυριών, ἀλλ ἐχ τών 
κρίσις ἡ, Plat. Gorg. p. 523 A.; θνητοῖς ἐχ 
σείς οὐχ ἐχ τών μαρτυριών, ἀλλ ἐχ τών 
κρίσις ἡ, Plat. Gorg. p. 523 A.; θνητοῖς ἐχ 
σείς οὐχ ἐχ τών μαρτυριών, ἀλλ ἐχ τών 
κρίσις ἡ, Plat. Gorg. p. 523 A.; θνητοῖς ἐχ 
σείς οὐχ ἐχ τών μαρτυριών, ἀλλ ἐχ τών 
κρίσις ἡ, Plat. Gorg. p. 523 A.; θνητοῖς ἐχ 
σείς οὐχ ἐχ τών μαρτυριών, ἀλλ ἐχ τών 
κρίσις ἡ, Plat. Gorg. p. 526 A.; θνητοῖς ἐχ 
σείς οὐχ ἐχ τών μαρτυριών, ἀλλ ἐχ τών 
κρίσις ἡ, Plat. Gorg. p. 526 A.; θνητοῖς ἐχ 
σείς οὐχ ἐχ τών μαρτυριών, ἀλλ ἐχ τών 
κρίσις ἡ, Plat. Gorg. p. 526 A.; θνητοῖς ἐχ 
σείς οὐχ ἐχ τών μαρτυριών, ἀλλ ἐχ τών 
κρίσις ἡ, Plat. Gorg. p. 526 A.; θνητοῖς ἐχ 
σείς οὐχ ἐχ τών μαρτυριών, ἀλλ ἐχ τών 
κρίσις ἡ, Θείς οἰκ 
κρίσις ἡ, Θείς οἰκ 
κρίσις ἡ, Θείς 
κρίσις ἡ, Θείς 
κρίσις ἡ, Θείς 
κρίσις ἡ, Θείς 
κρίσις ἡ, Θείς 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσις 
κρίσι πιδάμνου ες κρόσεν, wegen Epib. zu ges τιθητίκης Βετραπδίανου ες κρόσεν, wegen Epib. zu ges τιθητίκης Βετραπδίαμου ες κρόσεν, wegen Epib. zu ges τιθητίκης Βετραπδίαμου ες κρόσεν, wegen Epib. zu ges τιθητίκης Βετραπδίαμος είngelaben, id. 1, 34. ποιημάτων, Lua. do saltat. 74. — Adv. b) bet V τοξε u. bet G ang bes V το, εξείχες, τουρh. ad Autol. 3, 6. κρειτκώς, Theoph. ad Autol. 3, 6. κρειτκώς, Theoph. ad Autol. 3, 6. κρειτκώς, Τόσο, ή, fem. zu κρειτκό, bie Aide τετίη, ή καντασία κρειτς τών κατ΄ άρετην Legg. p. 876 B. — 5) bie Antlage vor Ges τιθητ. Lycurg. 2, 2.; δευτέρο τενὶ ξαδίουρ-γίας προύθηκε κρόσεν, Plut. Cat. mim. 15. πράξεων, Alex. Aphr. de Anim. 2, p. 156. τιθητ. Lycurg. 2, 2.; δευτέρο τενὶ ξαδίουρ-γίας προύθηκε κρόσεν, Plut. Cat. mim. 16. δοττι, gefonbert, ausgewählt, ausettefen, = ξηίλεκτος, II. 7, 434. Od. 8, 258.; γένος, Χ u ε g ang, φαδίαν καὶ σύντομον ελαβε γιπό. Pyth. 4, 50.; εξείλεθ αὐτῷ κτῆμα καὶ σύντομον καρε νουραχίαν γ νευμαχίαν καὶ πεξομαχίαν ταχεῖαν νουραχίαν, βαλιατίκη δετ Βεβε, Pind. Isthm. 7, 65. τον κροίσεν έσγε. δ. ί. wurde famell entificies κροσάγω. νουτ. [. υ. α. κρούω. falagen.

+ χρισσώδης, ες, = χιρσώδης.

πρίστμος, ον, (πρίσις) entscheibend, ben tines lintheils geleitet with, die Midischeit, das lineschild gebend, ήμέρα, Hippocr. u. α.: Μιφισία gebend, ήμέρα, Hippocr. u. α.: Μιφισία είναι, είναι είναι, είναι είναι, είναι είναι, είναι

ποίσιν ή ναυμαχία, Pol. 16, 4, 8.; τοῦτο δεοῖς πριτόν, Soph. Tr. 244. vgl. ib. 27.: δυεῖν ναυμαχίαιν καὶ πεζομαχίαιν ταχεῖαν τος diglich, flattlich, der Beste, Pind. Isthm. 7, 65. προσεν έσχε, δ. i. wurde schnell entschier. Stepen, poet. st. b. a. προσω, schlagen, ben durch —, Thuc. 1, 23., DS. 13, 14. das. Eampsen, ver πεδίου προσείνων, schlagen, st. a. i. δυδεμία τῶν γνωμῶν κρίσιν έσχε, tam zu Ausschurung, Memnon 53. — 7) die Edene, Il. 6, 507. 15, 264.; darnach δευτείται zur Ausschurung, Memnon 53. — 7) die Urtheiles digteit, Plut. Mor. p. 79 A. u. d., st. Ebyttend. zu d. St. p. 577.

προσοκαβων, ον, προσοκάβωνες επποι λέγονται, οι κατά τῶν δισύμων κρίσσους επποι χωρίσιν, έχουσιν, άθετοι μὲν πρός δχείαν, Hippiatr. προσούς, δ, andere Κ. f. πισσός, Hesych. † κρισσώσης, ες, = κισσώσης.

πρωτιμον, το, = χρηθμον, Dioscor. 2, 157.

πρωτικός, α, ον, adi. verb. ξυ πρίνω, ξυ ton einem nom. ΚΡΟΞ, Hes. op. 538. Bgl. schol. II. 5, 299., Lob. Paral. p. 106, 168 sq. Max. Tyr. 26, 2., Sext. Emp. adv. Math.

1, 310. entscheiben, s beurtheisen, Hippocr. p. 5., Schol. II. 5, 299., Lob. Paral. p. 106, 168 sq. Max. Tyr. 26, 2., Sext. Emp. adv. Math. 1, 310.

1, 310.

20 π Reeresufer (τάς αράπη) bet abgespilte Stein am Reeresufer (τάς αράπη) bet abgespilte Stein ανίτηθεση, τό, bas Wertzeug ob. Wittel γιαλιτίδας άμμους, αδ λέγονται καλ κοσκάμμου βεurtheisen, s Gntschein, s Prafem, a) bas Urtheisermögen, Plut. Mor. p. 1109 E. Anth. 7, 479. — bann gew. 2) bas Weetess u. A. S. Stephan. z. Sext. Emp. p. 207 Anth. 7, 479. — bann gew. 2) bas Weetess u. A. S. Stephan. z. Sext. Emp. p. 207 Anth. 7, 479. — bann gew. 2) bas Weetess u. A. S. Stephan. z. Sext. Emp. p. 207 April 200 alyialoïsi παρά τε κοσκάλαις Fabr. b) bas Weetmal zur Extenning bes δρόμον ξχοντα, Eur. IA. 211.; ξν κοσκά-Wahren, wodurch bet Berstand in Bestimmung λησιν αλιστεφέος Σαλαμίνος, Orph. 187. 1239. με εδ. εις χροχαλην πρωιον ήτονα verandett in είς αρ. προ ήτόνος) p. 288. χρόχεος, ον, (χρόχος) [afranfarbig, [afranoeld, είμα, Pind. Pyth. 4, 232.; πέπλος, Bur. Hec. 468.; πέταλα, id. Ion 889.; ἀστέρων δχος, id. Tr. 856.; παστοί, Anth. 10, 21.

πρόπες, metapl. nom. pl. zu πρόπη, wie von einem nomin. KPOS, Anth. 6, 335. πρόπη, ή, ber lodere Kaben zum Einschlag, ber Einschlag beim Gewebe, sublemen, üpalvoud. την κρόκην ωθέοντες, Hdt. 2, 35.; έπιεσσάμενοι νώτον μαλακαίσι κρόκαις (vom Gt σαμενοι νώτον μαλακαίσι κρόκαις (vom Ges mande feldh), Pind. Nem. 10, 44.; τρίβωνες έκβαλόντες οίχονται κρόκας, Kurip. b. Ath. p. 413 D., Plat. b.; τὰ χειμέρια έχέτω περιτώς τῆς κρόκης, Alciphr. 3, 41.; Μιλησία, Poll. 9, 125. u. X. b) der wollene Faden, der Faden übhpt, Soph. OC. 475.; ἀπό λεπτῆς κρόκης ὁ πᾶς πλοῦτος ἀπηριηται, Luc. navig. 26. Jup. Trag. 51.; κρόκην κατάγειν, id. dial. meretr. 6, 1.: fpitchus. λέων κρόκη δεθείς, id. de merc. cond. 30 — ξν Έκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ, Ar. Vesp. 1144. (in Etb. also giedt es wollenes Kindsgeft)? Droufen.) — 2) der tunde, dom Edelfer adaerundete Stein am Weeresufer, bom Baffer abgerundete Stein am Meeresufer, bom aballet voletunett Sette als Actes als Arist. mechan. quaest. 15. vol. 1, p. 726 K. bh. b) das Mexcesufer, Lycophr. 107. 193. 874. — 4) πέμματος είδος, ή δοδάνη, Hesych. (Die metapl. F. πρόπα μ. πρόπες f. befonbers.) zeoznios, τη, ϊον, = κρόκεος, άνθος,

h. Cer. 178. προκίας, ου, ό, ber Gafranfarbige, Gelbe, αλεπτρυών, Plut. Mor. p. 375 R.

xooxidico. (xooxis) = xooxudico. Alex. Trall. 1, p. 44. (Bird von Schneiber u. A. bezweifelt. "Barum diese Schrbart salsch sein soll, sehe ich nicht ein. xooxudico tommt von xooxis, was in seiner ersten Botg mit xooxis. Abereinftimmt. Daffelbe als zoozidija ift auch zoozidoloyew, Hippour. 1, p. 841 Lind. sect.

7, p. 313 Foes., wo ich teine Bariante ange-geben finde, was aber, wenn jenes falfch ware, auch noonvoologen beiffen mußte." Strupe.) – Davon προπιδισμός, ό, = προπυδισμός, Galen. προπιδολογέω, (προπίς, λέγω) [. u. προ-

1 κρακίζω, (κρόκος) bem Safran gleichen, Diosa. 4, 65.; όσμη κρακίζουσα, Plut. Themist. 8.

2 + χροκίζη, (κρόκη) weben. χροκίνος, η, ον, (κρόκος) von Safran, mit Safran bereitet, Safran s, άνθος, Theo-phr. HP. 1, 13, 1.; μύρον, Diosc. 1, 65., Ath. p. 439 B. 688 Ε., Anth. 11, 34.

πρόπιος, α, ον, (πρόπος) [afranfarbig, Ath. p. 473 C.; Γα πρόπια, vom gelben & Artemid. 1, 77.

xροxes, idos, ή, (χρόχη) die wollige Flode am Tuche u. auf Leidern, τοῦ έματίου [afranfarbnem Obergewande od. Schein: 300 die keiden χροχίδα, Theophr. charact. 2, 2. Beiw. der Cos, II. 8, 1. 19, 1. 11. soaft in In den meisten Stellen ift jest χροχύς, w. s., bergestellt, s. Schäfer z. Greg. Cor. p. 541. Leteto, Hes. Theog. 358.; der Busin, Alex. u. Bast p. 903.

d. in des Anth. [. Zacobs 3. 7, 294. (wo berf.) προκυσμός, δ, (προκίζω) das Cencie, Schol. die Es. els προκάλην πρώτον ήτόνα verándent Soph. OC. 488.

προκόβαπτος, ον, (βάπτω) mit Geftu., gelb gefarbt, πρόδος ενμαρίς, Assch. Pera Sil. προποβάφης, ες, — bem vorba, [citas farbig, σταγών, Acach. Ag. 1092., Philom. iun. Im. 15. (190 jest ποποβ.)

rozofacela, ή, bes fiction mit Gifm, Philostr. v. Apoll. 4, p. 159.

προποδειλιάς, άδος, ή, = προποδείλιν, Galen. comp. med. sec. loo. 2., Alex. Tall.

12, p. 234, xgoxodelleves, 7, av, vom Krotodil, Am dils, loyos, der Krotodilfchus, ein sept sicher Trugschluß vom Krotodil, Clem U kodis, loyos, der Krofodilschus, ein septstischer Arugschus vom Krofodil, Clem. U. Strom. 5, p. 651, 11. S. noondeelos? noondeelos, ro, eine nach der rum Oberstäche der Stengel benannte Pflange.

crocodilus terrestris, b. i. lacerta stellia, Lina. verglichen, Dioscor. 3, 12. (Schunn glaubte, es fei contaurea grocodilium, Lina zpozodeility, ou, o, = zpozodellus

λόγος, interp. Aphthon.

προκοδειλόδηπιος, ον, (δάπνω) bom the
tobil gebiffen, Diose. 5, 126.

tobil gebissen, Diose. 5, 126.

πρακόσειλας, δ, ber Krokobil, Hdt. 2, 68 sq. 148. 4, 48., Arist. HA. δ., Åt HA. δ.; δ ποκάμιος, ber aeguptisse, Ånt HA. 1, 11. u. δ.; χερσακός, bie stadius kandeibechse, Arist. HA. 5, 33., Ael. HA. 5. 36. 16, 6. Bgl. Bahr zu Hdt. 2, 69. r. 1, p. 646. — 2) ber Krokobilschuß, eine swische verfangliche, borz, in der Wichtliche Schulkform, beren Gegenkulder Krokobil war, Luc. dial. mort. 1, vit. auct. 22. S. Spalding 3. Quintil. 1, 10, 1 προκοδίλη, ή, (κρόκη, ελλέω) = κατεγμε, Poll. 7, 29.

Poll. 7, 29.

προποιιδής, ες, (πρόπος, είδος) foftanantis fafranfarbig, Schol. Pind. Nem. 1, 58, Schol. Theocr. 1, 30.

προποείμων, ον, gen. ονος, (είμα) is spranfarbiger Rleibung, Schol. IL 8, 1.

προκόεις, εσσα, εν, fofcanfachig, Esfett, Theophr. HP. 9, 15, 5.; στολές, Bur. Phoen. 1491.; χιτών, Phalaec. b. Ath. p. 4400.; παρπός, Theocr. 1, 31. 1881 Ar. Them. 1044. Reth. Τος έμε προκόεις ενέσυσες, π unter zooxóeis (sc. xirov) ein fafranfarbed Prachtleid verstanden wird. S. aber friffe S. 439 f., der zu lesen vorschlägt: os zooxorov αμφέδυσεν.

χρουσους.
χρουσόμαγμα, 'τό, (μάσσω) ber holgigt lieberreft bes Safrans nach ber Merettung wiels, crocomagma, Diose, 1, 26.
χροκόμηλον, τό, (μήλον) eine Komposition Duitten mit Safran getocht, Alex. Tral. 12, p. 773.

12, p. 773. † χρόχον, τό, bas Safrangelbe, δοί, im &

προκονητική, ή, so. τέχνη, (πρόκη, κέθ) bie Rung ben Einschlag zu spinnen, Plat. Poul D. 282 K.

Ŀ

12

ø

πρόπος, ου, δ, bet Safran; Lat. crockle, προπλίτι 14, 348., Soph. OC. 691., Ar. Nub. 51., Τheophr. HP. 6, 6, 10. u. L.; πρόπου βα- φαι, fafranfarviges Genomb, Aesch. Ag. 230. Er wer der Bemeter veilig, Bof 3. h. Cor. 6. Friefit, 3. Ar. Thesm. p. 367. u. wurde im Alterthum als Gendaz und als Farbeloff u. Horfum sehr geschähet, vgl. des. Epanheim g. Call. in Ap. 83., Billerd. sl. d. p. 11 sqc.: als sem. ή πρ., Strad. 14, p. 686 Sied. 3 w. hist. 10. b) πρόπος διοδ, das Gelbe im Ci, der Dotter, Seweis au Gal. Hupor. p. 451, 35. 453, 53. 457, 8 Bas., Alex. Tr.

προκόττας, ου, ό, cin Indicies Thier, mahrich. eine Pychnenart, Lat. erocota, crocuta, DS. 3, 35., Phot. bibl. cod. 250, p. 456., DS. 46. HA. 7, 22. ber bie δ. κοροκότιας bat: auch κορκότιας, anon. b. Schneid. ξ. Αθι. α. α. D., u. κοροκότας, w. [., u. κοροκότας οb. κροκούτας, Strab. 16, 4. p. 397 Ταυκλη. bgl. Plin. 8, 21. 30.

προκόχρως, ωτος, δ. ή, (χοώς) mit safrangelber Daut ob. Oberfläche, Nicet. Bug. 7, 1.

1 ποσκόω, (πρόπος) mit Safran beträngen, bestreuen, úbhpt besträngen, πισσφ μέτωπον, epigr. b. Ath. p. 39 B. (Anth. 13, 29.)
2 ποσσόφ, (πρόπη) mit ben Einschlagestoen

xροχύς, έδος, ή, (χρόχη) bit vom Einschlag des Tuche ober tuchener Kleiber sich abs losener Botte, Flocke, Hdt. 3, 8., Hippocr. Progn. p. 128, 57 Foës., Plut. Sull. 35., J.uc. Fugit. 28.; bb. abhpt weiches, flockiges Bollenzeug, Plut. Mor. p. 692 A. vgo. xροχούςω. Die Schreibart χροχίς ift minder richs tig, vol. 3ac. 2. Anth. p. 596... Schäff. 4. tig, vgl. Jac. 3. Anth. p. 596., Schaf. 8. Greg. Cor. p. 540. 903. boch f. moonedico.

προπέταντος, ον, (ὑφαίνω) geneett, το κρ., bas Geneett, Marc. Anton. 2, 2. — 2) = κεκρύφαλος, Chirarg. vett. p. 113., 8οb. 3. Soph. Ai. 357.

zeozutior, cod. Rav.)

χροχώτινος, η, ον, = χροχωτός, Ευκεb.pr. ev. 9, 4.

restricted to, dim for restrict, f. 200-

προκοντόν, τό, f. das folg.
προκοντός, τό, f. das folg.
προκοντός, τό, όν, '(χροκόω) mit Safran
gefärbt, Pind. New. 1, 38. — 2) als subst.
δ προκοντός, 8c. πέπλος, εία weibliges Practis fleib von Safranfarde, das bes. an gewissen, Festen getragen ward, Ar. Thesm. 138. 258. 945. (bas. Frissche) Eccl. 879., Luc. de c. hist. 10. u. U.: bei Männern galt d. \*20. als Beweis außererbents. Luxu u. Schweigerei, so trugen ibn bie Spbarit. Ritter, Ath. p. 519C.; u. Potriperchon tragt ihn beim Agnz, Duris Sam. ib. p. 155 C. — Auch το προκωτόν, sam. ib. p. 155 C. — And το προκωτόν, sc. tμάτιον, Ar. Lys. 44.

προκωτοφορέω, ε. ήσω, ein safransarbnes grachtleib tragen, Ar. Lys. 219.; von

γιαφιτιείο τεασεπ, Ατ. 195. 219.; τοπ προχωτοφόρος, ον. (φέρω) είπ [afranfarsiges Prachtleib tragend, Plut. Mor. p. 785 Β. χουμώσγητειον, τό, (χούμμυον, γήτειον) βωϊεθείΙαιψ, Τheophr. ΗΡ. 4, 6, 2. χουμώδιον, τό, dim. v. χούμμυον, Schol. Opp. Hal. 3, 173.

χρόμμυσν, τό, 1. χρόμυσν.

χρομμούοξύρεγμία, ή, (δξυρεγμία) bas Aufs Koffen von Knoblauch u. Effig, Zwiebeltülps,

epigr. b. Ath. p. 39 B. (Anth. 13, 29.)

2 προκόω, (κρόπη) mit den Einschlagssäden unwideln od. dinden (in Mystexien), Phot...
BA. p. 273, 25.: auch den Einschlag in den Aussuch der Base. d. Steph. Byz. s. v. Δαρανία.

περοκύδες, ε. ε. (είδος) zwiedelartig. Diose. 4, 151.

περοκύδες, ε. ε. (κρόπνος) das Rauche von der Bolle oder die Floden am Kleide abstelen, absuchen, wie Schmeichter dei ihren Gönnern thaten, (άγαιρεῖν προκύδας, vgl...
Theophr. char. 2, 2 Schneid. das. Gasaud.

Base. d. Greg. Cor. p. 901.) Philyll. b. Poll. 7, 29.; od. Wahnsinnige und Krante im hibis gen Fieder, Gal., Alex. Trall. 1, p. 44. u. a. Medic. s. Foës. Oec. Hipp. — Paus 529.

περομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels trich, db. poet. ziste, εσαα, εν, (κρόμνον) zwiedels trich, db. poet. ziste, εσαα, εν, (κρόμνον) zwiedels ττίς, db. poet. ziste, εσαα, εν, (κρόμνον) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνο) zwiedels.

παρομέδες, εσαα, εν, (κρόμνος, εδα απικός για, τος μετάς, στος μετάς, στος μετάς, στος μετάς, στος μετάς, στος μετάς, στος μετάς καμετάς μετάς μετάς μετάς μετά itonkentring uver einander itegenven Datiet vos stehende Wurzel und durch die hohlen Blätter, vol. axioodov." Schneiber. (Alte kom, Abitg von xopy und uw, weil die Zwiedel die Augen beißt, so daß man sie schlieften muß, Arist. probl. 20, 22.)

Arist. prod. 20, 22.)

† χομύσπωλης, ου, ό, (πωλέω) Zwiebels
προμυσπωλείον, τό, der Zwiebelladen, Ort
wo Zwiebels vertauft werden, Heaych. 2. να
κρόμμυα. (b. Hesych.steht falfch προμυσπώλια.)
προμϋών, δίνος, ό, der Zwiebelgarten: als nom.
pr. ein Flecken bei Korinth, DS. 4, 59. u. X.
Κρόμμος και το (Κρόμμο

xe., das Gewebe, Marc. Anton. 2, 2.— 2)

= xexqύφαλος, Chirurg. vett. p. 113., dob.
δ. Soph. Ai. 357.

† xooxidης, ες, (xoóxoς, είδος) fafranatig, fafranfarbig.

xooxidης, ες, (xoóxη, είδος) ven ber Art
ob. Beichaffenheit des Cinfchlags beim Gewebe,
Plat. Polit. p. 309 B., Diosc. 1, 26., Gal. u. X.

xooxidλος, τό, dim. von xooxidς, Kros.

βουκός, δ. δ. u. δ. γ. ωρίδια, δ. ll. 2,

ασοχατίδιον, τό, dim. von κροχατός, Kros.

11., Kur., auch Position, Ant. Lys. 47. Kccl. 332. (wo

χοοχάτιον, cod. Ray.)

γολυετίς. Hesvch. πολυετής, Heaych.

Κρονικός, ή, όν, f. bas folg. Κρόνιος, ε, ον, u. Κρονικός, ή, όν,

bh. τὰ Κρόνια, ων, so. legá, Kronesfek, in Athen am awolften bes Monats Hetarmbaon gefrært, Schol. Ar. Nub. 398., welcher auch in frührere Beit μήν Κρόνιος hieß, Plut. Thes. in früherer Zeit μήν Κρόνιος hieß, Plut. Thes.
12.: auch die Rom. Saturnatien, Plut. womp.
Lycurg. cum Num. 1., Luc. Cronos. 13.
Lycurg. cum Num. 1., Luc. Cronos. 13.
Lycurg. et al. Att. urals, gew. mit spotstischer Rebendbtg. alefrantisch, altmedisch, dumm od. tindisch vor Aler; albern, Fri τούτων προνικώτερα (ποιεί το καλ λέγει), Plat. Lys.
p. 205 C. das. Hind. 4 προνικαλ λήμακ, Ar.
Plut. 581. u. dgl. Att Κρονίων δζειν, einen Ansuch von versäurtem Aberalauben kaben. Unruch von berfahrtem Aberglauben haben, Ar. Nub. 398.

Κρόνιππος, ό, (Κρόνος, Εππος) febr alt, febr alter Rarr, febr atter Ged, febr bumm vor Alter, Ar. Nub. 1070. Koorlwr, wroc, o, Patronym, von Kooros, Rronos Sohn, gew. Beus, oft bei Hom. ber

auch Zeus Koorlor verbindet: ber gen. Koorlovos findet sich nur ll. 14, 247. Od. 11, 620. [Jota im nom. Kporlwr und im gen. Koorloros lang, fonst immer turg: boch braucht Tyrt. 1, 1. Jota auch im nom. turz.] Κρονοδαίμων, ό, (δαίμων) = Κρόνος 2.,

BA. p. 46, 30. Κοονοθήκη, ή, (θήκη) eigentl. Kronosfarg, stifte, f. v. a. alter Dummtopf, BA. p. 46, 5.

σηναξει, alter Dummtopf, Plut. Mor. p. 12 B. Klinget, Schefte, Klapperblech u. bgl., h. Hom. Keöros, δ, ,, Kro no s, tat. Saturnus, Sobn 13, 3, in lärmendse musikäl. Instrument, des bes Uranos und der Gaea, Hes. Th. 137., bes. an den Festen u. von den Priestern der Semahl der Khea, Bater des Zeus, vor wels Kydele gehandhabt wurde, Pind. fr. 48, 2; dem er im himmel herrschte, die er von seis kydele gehandhabt wurde, Pind. fr. 48, 2; dem Eartaros gehannt mark die Erde in Hall Andrew Gebannt mark der Green kartaros gehannt mark der Green in Hall kartaros gehannt mark der Green kartaros gehannt der Gre nen Sohnen entthront, und unter bie Erbe in ben Sartaros gebannt ward, Il. 6, 479. 14, 203.; folange Kronos im Dimmel waltete, war bas goldne Beitalter anf Erben, Hes. op. 111. Spatere beuteten ben Kronos als Gott ber Beit, zeoros. Gein Stern galt als unbeilbringenb, Cafaub. g. Pers. 5, 50., Jac. g. Anth. p. 678.

2) well an ben Kronos ber Begriff ber frabeften fabelhaften Borgeit geknupft war, bieß bei ben aufgeklarten Athenern jeber bumme, schwachlinnige ob. murrifde Alte Koosoc, [xal

τους τραγωσούς τησιν αποδείξειν Κρόνους, Ar. Vesp. 1480. Nub. 929. vgl. Bergk. rel. com. att. p. 9. 191.] auch Ιάπετος, vgl. Κρόνους 2." 9 affo w.

Koovorexvoc, o, bes Kronos Bater, Orph. h. in coel. 8.

APOR, ungebr. nom. von bem bie meta-plastischen Formen zooza, Hes. op. 536. und zoozes, Anth. 6, 335. zu zooza gebildet wer-

ben, vgl. Lob. Par. p. 106.

χούσσαι, ων, αί, bie hervorragenden 3ins nen ob. Bruftwehren auf den Mauern und von der Erieger ftehn, Philo wechan. b) abtr. α) der Berggipfel, Aesch.

Rauerthurmen, hinter benen die Krieger stehn, bie die Mauern vertheidigen, êπάξεις, στε-φάναι, II. 12, 258. 444. (Nach Aristard) epigr. 94. β) κο, βιβλίου, die Ruckeite, der Küden Eturmleitern, Lehrs de Arist. p. 231.) — des Buches, Svid. — 2) der Kolben am Ham, 2) die Stufen od. Absahe (an den Pyramiden), mer, †. (Bon κύρρη, also eigentl. κόρταφος,

(Κρόνος) Kronisch, Gamikisch, bem Kronos Hdt. 2, 125., sonft αναβαθμοί, βωμίδες, 180 od. Saturnus angehörig, eigen, geweißt, & Cinige die ion. Form κρώσσαι vorziehn. (Rach Κρόνιε παϊ, Aesch. Prom. 577.; Κρονική ben meisten Gramm. wie das folg. von κόρτη, δυρίή = τὰ Κρόνια, Plut. Pomp. 34.; ίσοχόρτη, nach Anders von κρόκη.) χοοσσίον, τό, dim. vom folg., Hered. epim. χροσσός, οῦ, ὁ, Ξ ἐνσανος, Στοθεί, Quafte, Franze, Berbudmung am Stande eines Gewandes, Clem. Al. p. 236. z. C., Poll., Schol. Catt. in Dian. 12. u. a. Gramm. u.

Schol. — Docon † προσσών, betrobbeln, befranzen. Dav. προσσώνός, ή, όν, betrobbelt, befranzt webramt, mit Trobbeln ober Franzen einzesat, έπωραί, Lyc. 1102.; έφεστοίς, Plut. Lucill. 28., Clem. Al. p. 236.; Lexic.

πρόσφος, ό, α. Εφτό. f. γρόσφος, w. f. προταίνω, poet. Rebenform von προτίω, Opp. Cyn. 4, 247.

προτάλια, ων, τά, (πρόταλον) brei obn mehr Perlen, bie im Ohe getragen werden, und an einander klappern, Plin. 9, 35. κοοτάλίζω, f. ίσω, (κρόταλον) flappern οδ. ταffeln laffen, έπποι όχεα κροτάλιζον, δε Roffe lieffen bie Bagen baberraffeln, jogen fie unter Geraffel baber, IL 11, 160. vgl. zooren.

- 2) spater wie κροτέω, Beifall flatigen, Alviphr. 2, 4. p. 248 Bergl.: im pass. 200-ταλίζεσθαι υπό τινος, von Ginem mit Bei falltlatiden empfangen werben, betlatigt wit ben, Ath. p. 159 K. 503 F. Dav.

χροτάλισμα, τό, das Klappern, Klatica, Schlagen, der Schlag, Nicet. ann. 12, 3. χροτάλισμός, ό, (χροταλίζω) das Klappen mit dem χρόταλον; das Beifalltlaticen, Glossa.

ein gespaltenes Robr, welches herumgeschmuns gen, einen burchtingenden Ton von sich gab; nach Bust. σκεύός τι έξ δσιράκου τυχον ή χαλκού, δ έν χερσίν πρατούμενον δορυβεί. — 2) übertr. Zungendrescher, Plappermaul, Schwäger, Ar. Nub. 260. 448.; auch als adi.

old ardea zeotalor, Kur. Cycl. 104. vgl. xwdwr.

προτάφες, εδος, ή, (προτέω) ber Spishams met, sonk πέστρα, Poll. 10, 147.
προταφεστής, ου, ό, ber Reuchelmorber, Bawbit, percussor, Gloss., Hesych: s. v. πόβαλος.
προτάφετης, ου, ό, μυς, ber Schlasmustel,

Gal.; pon πρόταφος, o, ber Schlaf am Ropfe, (τὸ μεταξύ Αφ-θαλμοῦ και οίτος και κορυψής καλείται κρ., Arist. HA. 1, 11.) II. 4, 502. 20, 397., Ar. Ran. 854.; gew. im plur. bit Schlofe, Hom., Eur. Tr. 115., Hdt. 4, 187.

προτέω', fut. ήσω, (πρότος, προύω) flaps pern ob. raffeln laffen, bon Pfetben, σχεα pern ob. rasseln tassen, von Psetden, σχεα χροτέσντες, die Bagen hinrasselnd, ll. 15, 453. h. Ap. 234. vgl. χροταλίω, ll. 11, 160.

2) flatschen, flopsen, schlagen, schlagen, hammern, stampsen, Avagop χροτων γην, Eur. Bacch. 188.; τοις άγχωφεν τὰς πλένράς, Dem. p. 1259, 21. u. A.: δστράκοις χαὶ ψήφοις, Arist, HA. 9, 40. p. 293, 9.: mit Schlägen züchtigen, Plut. Mor. p. 10 D.—Bej. a) ein Instrument schlagen, χάλκωμα, Plut. Mor. p. 944 B.: durch das Schlagen eines Sussen Russeln ander. χνυβάλοις χο. Infrumentes Musit machen, xupfalois xe,, Cymbeln schlagen, Luc. Al. 9.; dorgaxois, auf Scherben, sum Spott, Ar. in BA. p. 45, 30. b) burch Schlagen ob. Sammern sertigen, bh. a) ein Geweb mit der Weberlade, xeqxis, Teuchn. β) vom Schmied, gusammenhammern, sichweissen, iberh. Metalle mit bem Hammerbearbeiten, ichmieben, etw. burch Schmieden, bon ansfertigen, 1προν, Luc. Lexiph. 9.: von ansfertigen, 1προν, Luc. Lexiph. 9.: von ans bern Arbeiten, κεκρότηται κοηπίς (bilbich), Pind. fr. 206.: dab. γ) übertr. ξε άπάτας κε-κροτομένος, aus Eug und Trug zusammenge-knetet, zusammengesett, Theoar. 15, 49.: ευθύς το πράγμα κροτείσθω, das Geschäft ευθύς τό πάγμα περιεφτ, 100 cm. 15, 49.: ευθύς τό πάγμα προτείσθω, das Geschättenerte sogleich betrieben, das Gisen werde geschmiedet, solange es heiß ift, Anth. 10, 20.: πιθανωτέσους λόγους, şusammensegen, (Plat.) Axioch. p. 369 D.: σύμπόσια, anstellen, Ath. p. 182 A. — 8) zusammenschaftas Ath. p. 182 A. — 8) zusammenschlasgen, xooreer zw xeige, beibe Sanbe gegen einander schlagen, b. i. mit beiben Sanbe gegen Beisall klatigen, Xen. Cyr. 8, 4, 12, Synes. ep. 121.; absol., Plat. Pol. p. 492 B. Euthyd. 303 B., Xen. Symp. 9, 4. u. X. b.: auch Einen beklatschen, xivá, DL. 7, 173.; pass. beklatsch werden, (Plat.) Axioch. p. 368 D., Plut. Caes. 30., Arist. poet. 18, Luc. Piss. 25. u. X.: node ailder zu zu zu zu Bitbers u. Kibtenbiel klatigten, Luc. P180. 23. u. a.: προς αύλον καί κιβάραν κρ., zum Zithera u. Klötenspiel klatschen,
Luc. v. h. 2, 5. b) durch Pochen ob. Stampfen sein Missallen erkennen geben, Plut. Mor.
p. 533 A. — 11) intr. raspeln, klappern,
wie der Storch, †.: von Menschen, plappern,
schwafen; schallen, thone, erthnen, αφάρου

αροτούντος, Ael. HA. 2, 11. Dav. αροτούντος, Ael. HA. 2, 11. Dav. αρότημα, τό, = αρότος, †. — 2) übtr. von Menschen, ein listiger, abgeriebener Mensch, vom Obpsseus, (Eur.) Rhos. 498., ebenso Soph.

αρότησις, εως, ή, bas Schlagen, ber Schlag, χειρών, (Plat.) Axioch. p. 365 A. (vor Arauer):

was Zon. hat, bann burch Umstellung, 206— Boben, Theophr. HP. 6, 6, 10. 18) eine Art ταφος, f. Lob. Agl. p. 1313., Schol. Paul. Badwert, Kur. b. Ath. p. 640 C., Plut. Mor. p. 1097 D. d) gehammert, gelchmiebet, †. 2001εω, fut. ήσω, (χρότος, αρούω) ξία ps. 3) beliatícht, †. [Aesch. Sept. 543.

- 3) bellatscht, †. [Aesch. Sept. 543. χροτισμός, ό, = χρογησμός, ή. έδ. δ. χροτισμός, ό, Θόρμβος] δάrm bom chlagen ob. Danbellatschen, Epicur. b. Plut. Mor. p. 45 F. 1095 E., DL. 10, 5. χρότος, ου, ό, (χρούα) jedes burch Schlagen, Stampfen, Klatschen entstehende Schausch, Raffeln, Klappern, Getlapper, Arist. HA. 9, 40. p. 293, 9.:; χρότον ἄρασθαι, ξάrm machen, Plut. Grass: Β3.: ὑψ ἐνὶ χρότφ των όστράχων, mit Ginem Schlage b. Schaaten, Ael. HA. 15, 12.; των dαχιώων, Ael. HA. 17, 5.; ἐνόπλιος, Westurch w. 24rm, Hel. 1. 18.: δαδ Poguβos, Gerausch u. Larm, Hol. 1, 18.: bas Platichern ber Ruber auf bem Baffer t.; and Plaischern der Auder auf dem Wasser. 7.; anch das Alappern der Sidrche, Philostr. ep. 4. u. dgl. A.; dh. bel. a) nodw, das Stampfen der Gife, dh. das Angen, Springen, access, der iustige, d. i. behende, leichte Ang, Bar. Tr. 546. Herael. 783. Cycl. 37. d) xergwe, das Ausammenschlagen der Dande, dah, bef. a) das Alassen, Beisallklasichen, Bektatschen, Ar. Ram. 157.: aem. obne xerwey. Xen. An. 5. Ran. 157.: gew. ohne xeigw, Xen. An. 5, 9, 13.; xgoros enalvaus anodidores, Plat. Legg. p. 700 C.; 3 ώρυβος καὶ κρ., Dem. p. 519., Plut. Mor. p., 80 D.; χαρά καὶ κρ., DH. 7, 7. u. sont gew. Ausbr., im pl. Alciphr. 3, 71. β) Ausbruck des hohns, der ciphr. 3, 71. 6) Ausbruck bes hohns, ber Berhohnung, yelwe zal zgoros, Plat. Lach. p. 184 A. c) über. vom leeren Bortichall, Bortgeklingel, ene ydecenge, Bhiloste. v. Soph. 2, 15. p. 612.

2, 15. p. 612.

πρότων, ωνος, δ, Hundelaus, Seden, ricinus, Arist. HA. 5, 19. p. 139, 12., ib, 31, p. 148, 30 Bakk. min.; in der Od. πυνοραιστής.

— 2) der Wunderbaum, = πίπε, ω. [., aus bessel der Hunderbaum, = πίπε, ω. [., aus bessel der Hundelaus ahnlicher Frucht ein Del bereitet ward, Hippocr. p. 287, 15., Plut. Mor. p. 55 E. das. Wyttenb., ib. p. 790 C., Plin. 11, 34., Dioso. 4, 164., Gal. exeg. p. 506. — 3) ein förniger Citerauswurf, Hippocr. p. 152, 40. (479. 54.) — Wird auch πουτοίχα geschr.

3) ein körniger Eiterauswurf, Hippocr. p. 152, 40. (479, 54.) — Wird auch προτών gescht. προτώνη, ή, — γόγγρος, 2) der Knotren, Astendam, bes. am Delbaume, Istanden am Baume, bes. am Delbaume, Theophr. HP. 1, 8, 6., Hesych. προτωνοειδής, ές, (είδος) dem προτών άμπε lich, τοῦ προτωνοειδέος τὴν άξαν, Hippocr. p. 220, 38. (wo aber Foës. τοῦ πρότωνος άξαν (treibt.) προῦμα, τό, u. προῦσμα, w. s., (προῦσμα, τό, u. προῦσμα, w. s., (προῦσμα, δεκβιαgen, Stoßen, der Schlag, Stoß, Ar. Kocl. 257. obscho.) bi jeder durch Schlagen, Statschen hervorgedrachte Schall, bes. das Schlagen od. Spielen der Saiteninstrumente, bes. der χειρων, (Plat.) Axioch. p. 365 A. (vor Trauer): Rlatschen hervorgebrachte Schall, bes. das Schlas τοῦ πνεύματος, Anstoken, DH. de comp. 14, gen ob. Spielen der Saiteninstrumente, bes. der den de Schlagen, Rlatschen, Bes. ditchen, t. zeρτησμός, δ, = κρότησις, Aesch. Sept. 543. κροτησιός, ή, όν, adi. verb. von κροτέω, gebrachten Tone, Hippocr. p. 85, 28.: dh. Blappernd, rasseln, αρματα, Soph. El. 704. das auf einem Sastrument durch Schlagen hervors gebrachten Tone, Hippocr. p. 85, 28.: dh. db. d) von Saiteninstrumenten, gespielt, κρ. thus, δος ασός, Eur. str. Erechth. 19. (Ar. πηκτίδων μέλη, die mit der πηκτίς begleitet Mor. p. 67 F. u. X.: δρχησιών, Dio Chr. werden, Soph. fr. 227. c) gusammens, sesteteten, κροτητά, α) sest gesteten dere Instrumente übertragen, db. κροῦμα, = . προύδεις, εσσα, εν, (κρύος) = προυερός, μ. Χ.: 5φ. δ προυπές, εία Χυβανικ, Δε. eistalt, άλς, Αρ. Rh. 1, 918.; άλδς κέλευθα, d. 2, 528.: Εάραυθει εττεgend, φόβος, II. 9, 2.; δωκή, Μ. 5, 740.; πόλεμος, Hes. μοι, Κατ. Ion 73.; εὐναί, id. Εl. 922. u. δ.: Τheog. 936.; μάντευμα, Pind. Pyth. 4, 73.; έπη, trügerifch, Soph. Phil. 1099. — 2) μοι συντυχία, id. Isthm. 1, 38. Poet. bef. ep. B. Ετβετεση, μιπ Βετδετεση, †. — Αδν. πρωτούσμαι, als pass., gefrieren, ξυίτιετεη, Το, 79., Κ. ... 10, 79., Κ. ... 10, 79., Κ. ... 10, 79., Κ. ... 10, 79., Κ. ... 100. πρωτος κ. ... 10, 79., Κ. ... 100. πρωτούσκουν κ. ... 10, 79., Κ. ... 100. πρωτούσκουν κ. ... 100. πρω

πρύος, τό, bie Gistalte, ber Frost, Hes. op. 496., (Plat.) Axioch. p. 368 C., Luc. d. deor. 25, 1. u. δ. ; κούους καὶ θάλπους κατα-φονείν, Hdn. 2, 10, 10., Plut. y. A. — 2) ubtr. frokige, schauberhaste, gravenvolle Em-psinbung, Aesch. Kum. 155. Sept. 816. (,,Dav. πουόεις, πουερός, πουσταίνώ, πούσταλλος, und mit langem Hpfilon πουμός: an den Begriff den Gefrierens schlieft sich der des Gerin-nens an, dh. ift auch das Lat. orvor, geronne-nes Blut, und grumus, kleine, sich in Klumps den od. Sauschen vereinigende Theile, von zouos abzuleiten." Daffom nach Schneiber. -Spatter gab es ein masc. δ χούος, = χού-σταλλος, Eis, Schol. g. Ar. Nub. 766. (758.) Ein Lerbum χούω findet sich aber nirgends.) χρυπτάδια, ep. ady. μι χρυπτάδιος, w. f.

πουπτάδίη, poet. adv. gu κουπτάδιος, w. f. κουπτάδιος, α, ον, bei den Trag. auch gweiter End. (κούπτω) heimlich, verborgen, verstedt, verstehlen, φιλότης, ll. 6, 161.; μάχα, Aesch. Choeph. 934.; als adv. κου-

πρύπτω, IL. 8, 272. πρυπτεία, ή, u. πρυπτία, Plut. Lyc. 28. (δευπτεύω) bei ben Lafebamoniern eine Uebung ber Janglinge im Stehlen, Betrugen und Ues

berliften ber Deiloten, beren Leben sogar babei preisgegeben gewesen zu sein scheint, Plat. Legg. p. 633 B. Bgl. Manso Sparta 1, 2. S. 141. u. bes. Armin. Koechly de cryptia Lacodaemon. Lips. 1836.

χούπτω, f. ψω, ep. impf. χούπτασκι, μ. pass. χέκουμμαι, aor. 1 p. έκούψην, sec. 2 p. έκούβην, u. audy έκούψην, Soph. ii. 1124., fut. p. κουφθήσομαι, f. 2. κουβέσωμαι, Kur. Suppl. 543. (Die Form d. aor. 2 u. fut. 2. bei Att. nur an ben anges, et, bei Spateren häusiger, s. bef. Cob. 4. Soph. Ai. p. 448 sqq.) 1) verbergen, verktiten, Od. 11, 244., Soph. Tr. 899., Pat. Pol. p. 548 A. u. sonft in Poesse u. Pret gew.; defice voo' elueros, unter das Gewald fteden, Kur. Hec. 343.; 71 els re, id. Cyd. 610.; πρύψει σὰ πρύψιν, ην σε πρυμθήνε πρεών, Ευτ. Bacch. 953.: τινά τινι, Sa) in etw. verft., mit etw. bebecten, umhallen, Aeid. Bum. 439.; allo oxotos .. xovatet regilat, Bur. Hipp. 192. — part. p. pass. xexovuules, verborgen, gebeim, φάφμακα, Bur. Andr. 3.; ανάκτοφον, Soph. fr. inc. 38, 4.: νάπη, κε ftedt, einfam, Soph. OT. 1398. bef. a) 3mb versieden um ihn zu schüsen, mit ob. bind etw. becen, schüsen, abr σακεί χούπισσε, verbarg ihn, becte ihn mit bem Schille, il. 8, 272.; vn' ασκισων πλευραίς έχρυπτον πλεις. πιάδια, II. 1, 542. u. [páter audi χουπιαδίη, †. 272.; ὑπ' ἀσπίδων πλευραϊς ἔχουπιον πλευς, χουπτάζω, f. άσω, Redenform bott χούπτω, Ευτ. Heracl. 824. u. δ.: im pass. χοίν, v. 8c., DS. 4, 77. (jest χούπτω), Euseb. v. γὰρ ὑπ' ἀσπίδι, becte [id], II. 13, 40.: καὶ σύ μ ἐξ ὁδοῦ πόδα χούψον καὶ ἀδιος. \*ρύπτασχε, ep. verlang. 3 sing. impf. von b. i. fuhre mich von bem Bege in ben Dais b. i. führe mich von bem Wege in den Pau u. verbirg mich baselbst, Soph. OC. 114 bil. herm. u. Bunder. b) den Leichaam in der Erde, im Grade bergen, bestatten, xvi-sponius χθονί, Soph. OC. 1543; xaτά χθονός, id. Ant. 25.; χρύψει τάμφ. . τον άνδρα, id. Ai. 1019.; πατίσα τάμφ, Kar. He. 726., Thuc. 2, 34. u. sonst δ. bes. b. Tras; bh. τον τελευταίον βίον χρύψων πας Αδη, Soph. OC. 1549. — 2) etw. gegen δ. por Amb verbergen, perhebten, per χουπτέον, adi. verb. zu χούπτω, man muß vor 3mb verbergen, verhehlen, verbetergen, Soph. Ant. 273. beimlichen, bb. auch verfc weigen, absol. πρυπτεύω, verbergen, z beimlichen, z steden, Od. 11, 443., Soph. OC. 903. u. sonst bet kur. Bacch. 887. — 2) intr. sich versteden, b. Trag., Xen. u. X.; οὐχος τί κρύψει; sich in Dinterhalt legen, Xen. Cyr. 4, 5, 5. ποῖον οὐχ ἐρεῖ κακόν, bei sich behalten, Soph. — Pass. κρυπτεύομαι, man stellt mir nach, Ai. 991.; τι πρός τινα, Κορh. Phil. 584. Rur. Hel. 542.

προς τενα, Βορά. Pall. 364; τε προς τενα, Βορά. Pall. 364; μήτοι με. πρύψης τούθ' δης χρύπτη, ή, (urfpr. fem. von πρυπτός) vers. μέλλω παθείν, Aesch. Prom. 629., Soph. becter Ort od. Gang, Pol. b. Ath. p. 205 A.: μέλλω παθείν, Aesch. Prom. 629., Soph. vetter Ort od. Gang, Pol. b. Ath. p. 205 A.: Διογείτων την μέν θυγατέρα έκφατι 8.: δι. = είοαεα, Juven. 3, 106. crypta, τον θάνατον τοῦ ἀνδρός, Lya., λεά. cryptoporticus.

πρυπτήριος, α. ον. bequem sum Verbergen. προπτήριος, α, ον, bequem zum Berbergen, verbergen vor Ind, "Hope, vor ber θι ανίσον, Paus. 2. p. 482 Fax.: τὸ προπτήβιον, Echiupfwinkel, Gloss.

κουπτία, κ. = κουπτία, μ. (... 1816. — 3) med. a) sich (sibi) etw. verbergen, bell 816. — 3) med. a) sich (sibi) etw. verbergen, constant and sich (sibi) etw. verbergen, constant and sich (sibi) etw. verbergen, constant and sich (sibi) etw. verbergen, constant and sich (sibi) etw. verbergen, constant and sich (sibi) etw. verbergen, constant and sich (sibi) etw. verbergen, constant and sich (sibi) etw. verbergen, constant and κάρα καλύμμασι κρύψασθαι, fich bas (cb. fcin) πρυπτία, ή, = χρυπτεία, w. f. κάρα καλύμμασι κρύψασθαι, sich bas (cb. scill) κουπτικός, ή, όν, was verbergen, versteden haupt verhallen, Soph. Ai. 242.: bei sich verhallen, Soph. πρυπτικος, η, ον, was verdetgen, verheuten paupt verhallen, Soph. Ai. 242.: ver highten fann, zum Berbergen, Bersteden geschick od. bergen, behalten, verschweigen, πάληθές, Sophbequem. Alex. Aphrod. — Adv. πρυπικώς, Ττ. 464.: sich (se) verbergen, ούρανου κρυπτώς, απίσται, sur. Hel. 606.; εν τινι προσωτείφ, πετειικό, η όν, adi. verb. zu προσωτείφ, Hdm. 3, 4, 14., Plnt. Mor. p. 139 C. u. X.; nit verschett, verborgen, ll. 14, 168.; λόχος, Eur. act. Soph. Ai.633. (Berm.m. καλύπτω, πλέπτω.) κρυσταίνω, (κρύος) durch κλίει getianen

Nic. Alex. 314. xquorallos) wie Gis ob. Arpstall glanzen, wie Arpstall fein, Apocal.

πρυστάλίγος, η, ον, kryftallen, von Kryftall, σφαίρα, Plut. Mor. p. 1081 B., κώλέ, DC. 54, 23.; crystallins vass. Inverse 6.4

σφαίρα, Plut. Mor. p. 1081 B., αύλιξ, DC. 54, 23.; crystallina vasa, Juvenal. 6, 54. αρυσταλλοειδής, ες, (είδος) bem Eis ober Arphall ahnlich, rorte, Plut. Mor. p. 695 B.; ηλιος, ib. 890 B.; το αρ., ib. 889 A. Adv. αρυσταλλοειδώς, Plut. Mor. p. 888 B.

πουσταλλόπηπτος, ον, (πήγνυμι) zu Gis

geronnen, gefroren, φύσημα, (Kur.) Rhes. 441.
χρυσταλλοπήξ, ήγος, ο, ή, (πήγνυμι) =
bas verherg., πόρος, Aesch. Pers. 493.
χρύσταλλος, ό, (χρύσς, χρυσταίνω) bas
Sefrorene, Cis, (χρύσταλλος πῶν τὸ πε-Θείτοτεκε, Είς, (χρυσιαλλος πάν το πεπηγός ύγρον λέγεται ξηρόν μέν κατά συμβεβηκός, όντα δυνάμει καί καθ αὐτά ύγρος, Ατίσι de part. an. 2, 3, 3. Χ.), il. 22, 152. Od. 14, 477., Soph. fr. 162., Hdt. 4, 28.; κο. τε γάρ ξπεπήγει, Thuc. 3, 23., Plat., Plat. Lucull. 32., Luc. u. Χ. b) bas Θετ τίπητη, Gefrieren: bh. = νάρχη, bas Ετ ft α το που σε που σείνει από την που Εκτίπητη has Βιμ. ren, weil es eine Art von Gerinnen bes Blutes vorausfest, Opp. Hal. 3, 155. — 2) ο n. ή, (?) ber Ren ft all, Bergerpfall, orystal-11. 13, (?) der Kryftall, Bergstriftall, erystallam, dann alle wie Eis durchstätige (auch farsbige) Goelsteine, DS. 2, 52., Ael. HA. 15, 8., Strab: 15, p. 1045 Sieb., Dion. Per., f. bef. Wessellel. 3. DS. a. a. D. — Wird d. in cod. mit einem 2 geschr. 2000 deserver d. derevor, or, (oregror) trystalls brüftig, mit trystallener Bruft, Nicot. Eug. 4. 20.

4, 20.

πουσταλλοφάνης, ές, (φαίνομαι) von bem Unfebn, bem Schein, ber Durchsichtigkeit bes Stroftalls, Strab. 16, p. 1099.

πρυσταλλόω, = πρυσταίνω, im pass.,

Const. Man.

πρυσταλλωθης, es, = πρυσταλλοειθής, Procl. par. Ptol. 2, 11. p. 136.; cifig, voll &ie, DC. 49, 22.

χούφά, adv. (χρύπτω) heimlich, Xen. Symp. 5, 9.; opp. φανεφώς, Plut. Camill. 28. δ. u. A.: m. gen., χρύφα τῶν Αξηκαίων, ohne Wilen ber Athener, Thuc. 1, 101., Plut. Mor.

p. 492 A., Parth. 10. [υ]

πρυφα, minter richtig πρυφα, adv. = b.

botherg., dor. f. πρυφη, Pind. Ol. 1, 47.

fr. 217, 3., Koen. z. Greg. Cor. p. 213.

πρυφαίις, adv. (πρυπτω) heimlich, Io. Alex.

p. 38, 27., BA. p. 1317.

πρυφαίος, αία, αίον, perborgen, perflect, πλούτος, Pind. Isthm. 1, 67.; φάσγανον, Soph. Ai. 882., Eur., Plat. Timae. p. 77 C. B. A. b) heimidh, geheim, δρασμός, Aesch. Pers. 352.; ἔπος, Soph. fr. p. 673 D.; πο-λιμίων ἔφοδοι, Xen. Hier. 10, 6. u. A. Adv. πρυφαίως, Aesch. Pers. 362., Plut. Adv. zoupaluc, Ac Periol. 10., LXX. b.

πρύφαλον, τό, Hesych., Nicet., Heliodor. Cocchi p. 102, 22., wahrsch. f. &s. f. xexqu-

πρυφανδόν, adv. = bas folg., wie aνα-φανδόν gebilbet, Hesych.

ob. gefrieren machen, glacia: pans. gefrieren, beimlich, verborgen, Soph. Ant. 85. 291. 1239. Nic. Alex. 314. Trach. 686., Xen. Symp. 5, 9.; dor. πρυφέ, m. s.

zoŭφηδόν, adv. = bas vorherg. im Begenf.

πουψιαστής, ο, (πουψιάζω\*, πρύψιος) bei Aquil. Genes. 41, 8. Exod. 7, 11. 22. Ueberf. bes Debu. בון בון, Gebeimfdreiber, ber Zert, Etnyntul u. Enacidol.

xρύφ μαῖος, αία, αῖον, = b. borbg., Hesych. S. Valck. opusc. 1, p. 221. — Adv. αίως, Schol. Ar. Pax 715. (730.)

xουφιμος, ον, = b. porterg., Maneth. 1, 159. u. b., poet. b. Fabric. bibl. 3, p. 644. vs. 89.; Hesych. s. v. λόχμη. [ε]

πούτριογνώστης, ου, (γιγνώσκω) bet Bets borgenes weiß, Pseudo-Chrys. 5. t. 7, p. 244. πουφιομύστης, ου, ο, (μύστης) in Geheims nific eingeweiht, Dionys. Areop. p. 272. πουφιόμυστος, ον, (μύω) in Geheimnise eingeweiht, Dionys. Areop.

eingewergt, Dionys. Areop.

χεύφιος, ία, ιον, auch 2 End., Eur. IT.
1328. (χεύπτω) verborgen, verstedt, θυμός,
Pind. Pyth. 1, 84.; ὄφις, Soph. Phil. 1312.,
Plut. Mor. p. 983 D.; ἐνέδραι, Hdu. 8, 1, 2.;
οἴκημα, Hel. 1, 29. b) verstoklen, geben,
kimilih, δασιαμοί. Hes. ap. 787.; τούκικη οίκημα, Hel. 1, 29. ο) οττμομέπ, geneim, beimilit, δαρισμοί, Hes. ορ. 787.; πρύφιαι εύναί, Bur. Bl. 720.; πρύφιος εἰσῆλθον χθόνα, id. HF. 598. Hec. 993. δ.; ἔρωτες, Musac. 1.; τόποι (am Εείβε), DC. 77, 15. u. χ. - Adv. -lwc, (Luc.) Philop. 9., Dionya. Areop. 47. Das 23. scheint mehr bei Dicht.

Areo. 47. 200 and justin mege ore kinge. in Gebr. zu fein. — Dav.

χρύφιότης, ή, die Berborgenheit, Heimlichs feit usw., Psell. or. Chald. 73., Diouys. Areop.

u. a. G p at.

χουψιώδης, ες, (είδος) = χούψιος, υgl.

εου, β. Phryn. p. 228., Kust. p. 1942, 62.

χουψόνους, ο, ή, = χουψίνους, ΕΜ. p. 20, 49,

κρύτρος, ό, bas Berborgen fein, κρ. θείναι,

200705, 0, das vertorgen jein, 20. 3είναι, 20. 20071211, 20. 2007121, 20. 20. 2007121, 20. 2007

χουψίβουλος, ον, (βουλή) = χουψίνοος, Const. Perph. Tact. in Meurs. op. 6. c. 1409.πουψέγονος, ον, (γόνος) heimlich geboren, Orph. h. 49, 3.

πρυψάδρομος, ον, (δρόμος) im Berborgnen laufend, Orph. h. 50, 3.
πρυψάλογος, ον, (λόγος) bie Rebe verschweis

geno, Herodian. epim. p. 38.

πουψιμέτωπος, ον, (μέτ verbergend, Luc. Lexiph. 7. (μέτωπον) bie Stirn

χουψένοος, ον, είσε χουψένους, ουν, (νοῦς) feine Gebantra verbergend, hintreliftig, args liftig, Xen. Cyr. 1, 6, 27. Agrs. 11, 5., DC. 67, 1. ξ. Χ., Poll. 1, 178., Nicostr. b. Stobae., Aristid. 1, p. 464. — Adv. χουψένως, Poll. Poll.

ανδόν gebilbet, Hosych. πρύψις, εως, ή, (πρύπτω) bas Berbergen, πρύψις, εως, ή, (πρύπτω) bas Berbergen, Rur. Bacch. 953., Arist. rhet.

πουψίφοων, ον, (φοίν) = πουψίνους, Bust. g. Od. p. 277, 10. πουψίχολος, ον, (χολή) bie Batte ob. ben 2, 125. πρύψορχις, εως, δ, (δρχις) mit verbongnen Doben, Gulen. defin. nedaist, es, (nedvez, eldos) feoffactig, eifig, eistet, d'omilie, But. Mor. p. 633 h., Henych. neusky, 47. Wort von ungew. Butg, viell. neves, 1911 p. 742, 82.
nedderrigedy i 6, in der hoten Speache I. s. a. Ropfe zufanne. nowofichos, of wie nopunsor, eine Art haar-flechte ober ein haarichopf, mitten mit bem Scheitel emporftebend u. burch bie rerrie, w. f., gufammengebalten, zu Shutpoibes Beit in Athen 

1, 12. p. 43, 31 Bekke nine, φάστας αιθ πρώπος, τό, dim. von πρώπος, Phorocycl. κρύψειας (ber Sterne), Unsightbarfein, Phit.)
Locr. p. 97 Β.

πρώπος, ό, die Sichei, Sink: des Doppels beit, de Theognost. in BA. p. 1392: πρ. φ υὐρέπε, wahrich. πρωσσός μι fchr. zowsen, al, = apissen, f. 2. b. Hdt. [9, 272. 2, 123.

πρωσσός, τό, dim. von πρωσσός, Anth.
πρωσσός, ου, v, bet Arug, Weine, Waffers
ob. Weltung, vef. Baffertrug, μήτ' σένηροι
μηθ υδακηροί, Assch. fr. 328., Thuocr. 13,
46., Sanh. GC, 479.: υδογλοί, Kur. Cycl. 89. Ion 1173.; μύρου κρωσσοί, Plut. Aristid. 21. Alem 20. b) Genburge, Xichentrag. Anth. 7, 710. 13, 12, 8., Mesch. 4, 34.

πά, f. έκτα, δρ. 3 sing. 200: 2. act. 38 ZTELVO. nraten, seol. F. f. nreien, Aless. fr. 111. Matth. f. Gief. del. D. S. 128. nicutes, = dat folg. [Hom. πισμένοι, op. inf. aor. 2. ach 40 πεείνα, πισμένος, op. part. aor. 2. modi mio pass. Bott ju reeve, Hom.

rieve, f. Errays, 8 sing. soc. 2. sec. soc
reeve, Hom.

Xen. Cyr. 8, 2, 40. An. 2, 6, 22; τον και σρα, Plut. Pomp. 44. γ) δ. duch von úblen werben, μεζω χακά, [ich a uşieh n, Soph. kl. 992. Kur. Med. 1047., Plub. Pyrrh. 6.4 16, 56., Ap. Rh. 2, 788., Theocr. 17, 19.; δεᾶς δρχών, Soph. Ai. 764.; δεάπαιν, id. 749.; διόσχλεταν, Kur. Med. 218.; νόσον, id. Orest. 305.: τινὰ πολέμιον, [ich gum Beside eines ziemtlichen Bermögens zedommen u. beite macken, χων. Απ. δ. 5.; 17. Agen. 13. b) (obne sein Juthun) ethal ten, bes tom men, nancisci, γοναικός οὐδέν μείζον του χακής, Soph. fr. Phaedr. 5, 2.; δεπαλύν κακής, επαλύν κακής δεπαλύν κακής δεπαλύν κακής δεπαλύν κακής δεπαλύν κακής δεπαλύν κακής δεπαλύν κακής δεπαλύν κακής δεπαλύν κακής δεπαλύ 13. b) (ohne sein Buthun) exibatien, bes tael μάλα πάλλ' εμόγησεν, den sid E. nach to m me n, nancisci, γοναικός οὐδέν μεϊζον μείζον κακής, Soph. fr. Phaedr. 5, 2.; δεσπότην, Rur. HF. 274.; όμοίας . τάς ψυχάς τῆ ψύσει, Lys. p. 190, 43.; τὴν αὐτήν πατρίδα καὶ μητέρα, id. p. 192, 14. — 2) ps. πατρίδα καὶ μητέρα, id. p. 192, 14. — 2) ps. πατρίδα καὶ μητέρα, id. p. 192, 14. — 2) ps. πατρίδα καὶ μητέρα, id. p. 192, 14. — 2) ps. πατρίδα καὶ μητέρα, id. p. 192, 14. — 2) ps. πατρίδα καὶ μητέρα, id. p. 192, 14. — 2) ps. πατρίδα καὶ μητέρα, id. p. 192, 14. — 2) ps. πατεπισός, ...οῦ, ο΄, ετωστόπ, bessel, ... Βείμο βα hen, γιον, ll. 9, 402.; ημίνον, κατ. Οτοκ. Μαπακλ. 4, 41. πεσισός, ή, όν, ετωστόπ, bessel, ... πεσισός, ή, όν, ετωστόπ, bessel, πατείνω, τι πατείνω, δ. Ενώ, β. Hom. πισ im part. πανεόντα, οὐσίαν, Plat. Pol. p. 329 K. 380 B. αλ. son stal, son, b. Hom. nur im part. πανεόντα, gew. in Φοεξε α. Φτοξε δ. άδτι, εποσιμαν, ll. 18, 309., boch im comp. παταπανέουσιν, Plat. Theaet. p. 199 A.; περνημα, Plat. 309., boch im comp. παταπανέουσιν, Plat. Theaet. p. 199 A.; περνημα, Plat. Φολο, παταπανέεσθε, ll. 14, 481.; Prot. p. 319 Å. n. son thing. β) νου άδτικ. βοδο, δ. Χεο. 2. ξετάνον μεξε δολο, δ. δ. Χεο., Strab., Αττ. f. δολο, δ. δ. Χεο., Strab., Αττ. f. δολο, παταπανέουδικ, infl. πτάμεν, να ν πεντήσεται, λυπολ. Ρουπ. 1008.; φρό-

į

Ħ Ē t)

xéxτηταe, Åth. p. 309 B.; γαστούς ελοεςήν, Archestr. ib. p. 311 B. — Part. ὁ χεπημές τος, der Belger, Eigent, Herr (des. in Beyng auf St. ded. en, extergy, Anth. 14, 31, 250. Oec. 1, 5. u. A. δ.; in Beyng auf de detain, der Etherr, Kur. IA. 715.: ἡ χεπατημέγη, de Besigerin, Herrin, Ar. Kocl. 1126., Lina. d. mor. 9, 1. asini 11. u. sont de desert, extingent, de desert, externed u. Thieren, de unterschied tenade, umgebr. Grundsom, von der die des u. Thieren, von des comp. λπολιείτα, weniger daufg in Orosa, wie des comp. λπολιείτα, weniger daufg in Orosa, u. a. Dichtern, weniger daufg in Orosa, wie des comp. λπολιείτα, de mor. 9, 1. asini 11. u. sont des comp. λπολιείτας weniger daufg in Orosa, wie des comp. λπολιείτας des ded. 19, 543.: śpáter odne Unterschied von Menschen u. Thieren, von Bestichting mie von umsterwilligem Todischiag, d. b. Trag. u. a. Dichtern, weniger daufg in Orosa, u. a. Dichtern, weniger dauf

einem Ramm, a) ber Kamm ob. bas Blatt reeelsogav equodele, Ap. Rh. 1, 254. Wohl am horizontalen Webstuhle, bessen Stelle am nur op., W. am horizontalen Webstuhle, bessen, Stelle am nur ep. 28.

retitalen die σπάθη vertrat, s. Schneid. ind.
script, rei r. p. 371. b) κτένες κηπουρικεί.
ber Bechen, die Harte, Mathem. vot. p. 100.:
κτήνες έλκητήμες, die Egge, occa, Anth. s.
κτερείω, s. (πέρεω) · 1) m. aco. poera. sinen
297 · c) = έπίσειον, έπίσιον, poèten, die
ποιδιάθε Edgaam mit den sie umgebenden Haa.
bestatten, ll. 11, 455. 18, 334. 22, 336. (κτεταη, Call. st. 308., Poll. 2, 174., Rus. p. 32.
22. vgl. DS. Exc. p. 521, 95 Wessel.; κτεὶς
23. 646. 24, 657.); δέμας, Anth.
52. vgl. DS. Exc. p. 521, 95 Wessel.; κτεὶς
24. anth τάσους δετέσεις τως
25. δετέσεις και μετέσεις τους
26. από τάσους δετέσεις τως
26. Δετέσεις δετέσεις και και μετέσεις
27. 180. absol. 124.; ενεὰ τους
28. Βετέσεις δετέσεις τως
28. Δετέσεις δετέσεις τως
29. Δετέσεις δετέσεις τως
29. Δετέσεις δετέσεις τως
29. Δετέσεις δετέσεις τως
29. Δετέσεις δετέσεις τως
29. Δετέσεις δετέσεις τως
29. Δετέσεις δετέσεις δετέσεις
29. Δετέσεις δετέσεις
29. Δετέσεις δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. Δετέσεις
29. סדסיי; jenes treuere Ueberf. bes Debr. ביחים שריסות. πτριτής, ές, (κτεές, είδος) kammartig, einem Kamm áhnl., Schol. Clom. Al. p. 263. Adv. – ειδώς, Gloss. [hándler.

πτίομαι, ion. f. πτάομαι, Hdt. 8, 112. nteque, ro, = areavor, neag, ber Befit, befeffene Sache, Il. 10, 216. 24, 235., Ap. Rh. 3, 186. 389.: Geschent, Gabe, id. 4, 1550. wohl nur im nom. u. acc. sing. Cp. B.

ymmach. Jesal. 19, 9., wo det Aert l. σχιτόν; jenes treuere Uebers. des Debr. product
πτον; jenes treuere Uebers. des Debr. product
πτον; jenes treuere Uebers. des Debr. product
πτον jenes treuere Uebers. des Debr. product
πτον είδης, ες, (πτεες, είδος) tammartig,
απενοειδής, ες, (πτεες, είδος) tammartig,
απενοειδής, ες, (πτεες, είδος) tammartig,
απενοειδής, ες, (πτεες, είδος) tammartig,
απενοειδής, ες, (πτεες, είδος) tammartig,
απενοειδής, ες, (πτεες, είδος) tammartig,
απενοειδής, ες, (πτεες, είδος) tammartig,
απενοειδής, ες, (πτεες, είδος) tammartig,
απενοειδής, ες, (πτεες, είδος) tammartig,
απενοειδής, ες, (πτεες, είδος) tammartig,
απενοειδής, ες, (πτεες, είδος) tammartig,
απενοειδής, ες, (πτεες, είδος) tammartig,
απενοειδής, ες, (πτεες, είδος) tammartig,
απενοειδής, ες, (πτεες, είδος) tammartig,
απενειδής πτεριστάς, θείξε, παι συματιστάς του θείξε, παι πτέριστας του θείξε, παι συματιστάς του θείξε, παι συματιστάς του θείξε, παι συματιστάς του κατέριστας του πτεριστάς του θείξε, παι συματιστάς του κατέριστας του πτεριστάς του πτερ 3, 312. u. d.; in der Od. (con Bermdgen, Dabe u. Gut übhpt, plotov te redr und urp
uar kopres, Od. 2, 123. u. d.; urquarwr παμπησία, Aesch. Sept. 799.; o. vom Ge-finde, Stlaven, mancipia, Eur. Med. 48.; wohl nur im nom. u. aco. sing. Ep. B.

xτέρεα, τά, (aing. ungebr.) urspt. = πτέρας; im Gebr. aber nur von dem, was gleich.

Crit. p. 109 B., vgl. Phaed. p. 62 D.; übspt
als Eigenthum den Tobten bei der Bekattung
mitgegeben, bei der Berdrennung des Erichaams
mit verdrannt wird: db. d. Hom. übbyt die
legte Todtenebre, die Feierlichkeit der Bekattung,
Leichenfeter, Ap. Rh. 1, 691. d., b. Hom.
gew. πτέρεα πτερείζειν od. πτερίζεικ, tin
seinen gew. πτέρεα πτερείζειν od. πτερίζεικ, tin
seierliches Leichenbegängnis veranstatten, 11. 24,
38. Od. 1, 291. 2, 222. 3, 285.; edenso πτερέων λαχείν, ein feierliches Leichenbegängnis
erhalten, Od. 5, 311.: s. Leichengewand, ένι

πτο πόλεως πτήματα ἀπεδίδραστον, Hdt.
βίνιησεωντικός, ή, όν, Eigenthum od. Ber-

πιηνίατρος, δ, (πιηνος, lazeds) ber Bithe argt, Pandoct. [Gloss

×τηνίτης, ου, (κτήνος) gum Bleh gehörig, ×τηνοβάτης, ου, ο, (κτήνος, βαίνω) bet Bieb beforingt, mit Bieb fleischl. Umgang hat, Schol. Ar. Ran. 430.

zinvôoplati, pass. zum Bleh werben, Greg. Nyss. 3, 207.

πηνόμοφφος, ον, (μορφή) von Bichges falt , Byz.

πιηνοποεπής, ες, (ποέπω) bichmaßig, vie-bijch, Cyrill. c. Jul. 3, p. 89. πιηνος, εος., τό, (πτάομαι) = πτέανον, πιημα, ber Besth, bas Eigenthum, Bermögen, πάνια πύογων πτήνη, Assch. Ag. 128.; jedoch πάνια πύργων κτήνη, Aesch. Ag. 128.; jedoch b) doczagsweis Best, Ag. 128.; jedoch b) doczagsweis Best, am Sied od. Dereden, also de. Pol. p. 373 A. Legg. p. 742 A. Sukvieb, Hausvieb, Dausthier, Sug. od. Lastoieb, substief, Dausthier, Sug. od. Lastoieb, substief, Sug. od. Lastoieb, substief, Sug. od. Lastoieb, substief, Sug. od. Lastoieb, substief, Sug. od. Lastoieb, substief, substi

πτηνοστάσιον, τό, (πτήνος, ξατημε) Bith-ftall, Moschopul., Phavorin. πτηνοτροφείον, τό, ber Biehftall, Biehftanb, Geop. 15, 8.3 von

πιηνοτροφείω, f. ήσω, (πιηνοτρόφος) Bith nahren, maften, halten, DH. 2, 9., Philo v. Mos. 1, 10. p. 89. Dav.

ατηνοτροφία, ή, tas Biehmaften ob. shalten, bie Biehgucht, Plut. Popl. 11., DH. 3, 36. πιηνοτρόφος, ον. (τρέφω) Bieb nahrend. futternd, maftend, giebend, haltend, βίος, DS. 1, 74.

χτηνοφθόρος, or, (φθείρω) Ungucht mit Ehieren treibend, Fabr. cod: pseud. V. T.

πτηνωίδης, ες, (πτῆνος, είδος) viehartig, viehmässig: bef. viehdumm, brutat, Paulm. 72,22.

Adv. πηνωσως, †.
πηνωσως, †.
κτηνωσως, †.
διατικός Βrutalistat, Dionys. Arcop.

† x1ησείδιον , 16 , = **≃ χτησίδιον.** 

κιησίβιος, ον, (κτάομαι, βίος) Bermogen besigend, Paul. Alex.

†xrnatdior, ro, dim. von arffoic, fleines Cigenthum.

mogen habend, bes. Grundstes, Regitert, als Gebern u. Chalfern des Cigenthums, die Pol. 5, 9., Plut Sol. 14. Soil. 7. Ages. 13. 6.

u. A.; f. Wessel. 3. DS. 18, 10!

ατημάτιση, τό, dim. v. ατημά, ein kleines
Grundstad, Alciphr. 1, 36. fr. 14. [a]

ατημάτισης, ου, ό, der Gigenthum; Berndgen, Grandstes der Lyourg. d. Suid.;

πλούτου κ., epist. Bocr. 27.

ατήνειος, ον, (κτήνος) dom Bied, gum
Bied geddeig, Bieds, Orig. d. Cols. 4, p. 201.,
Grog. Nyss. antirth. adv. Apoll. 5. 10.

ατηνηδόν, adv. (κτήνος) nach Let bes Bies
bes, Hdt. 4, 180.

ατηνίστους d. (κτήνος. larade) der Bieds

κτήντος d. (κτήνος. larade) der Bieds

κτηνίστησος d. (κτήνος. larade) der Bieds

κτηνίστησος, ον, (κτάρμας. larade) der Bieds

κτηνίστησος, ον, (κτάρμας. larade) der Bieds

κτηνίστησος, ον, (κτάρμας. larαde) der Bieds

κτηνίστησος, ον, (κτάρμας. larαde) der Bieds

κτηνίστησος, ον, (κτάρμας. larαde) der Bieds

ben Petåren Berbienst thask, Anth. 6, 211, 6. πιήσιππος, ον, (κτάσμας, Ιάπος) Pferbe bessen, 7. bes. als nom. m. κτήσιαπος, δ. κτήσις, εως, ή, (κτάσμας) a) bes. Ermerben, bet Ermerbe, τής φρονήστως. Plat. Phaed. p. 65 A., Xen. Mem. 2, 4, 4. 3. u. X. b) bas Bessen, λέχους, Soph. Tr.: 1661.; πλούτου, id. Rl.) 948., Thue. 4, 105.; χογμάτων, Plat. Pol. p. 333 A. B.; εματίων, id. Phaed. p. 64 D. c) = κτήμα, bet Bessen, id. Phaed. p. 64 D. c) = κτήμα, bet Bessen, 11. 5, 185. u. δ.; πατρώα, Soph. Bl. 1282., Plat. Phaedr. p. 240 A., Χεπ. Οσε. 1, 7. 6, 4. de vect. 3, 9. u. Χ.; πτήσιν πεκτήσθαι, Pikt. Pol. p. 505. B. ep. 7, p. 337 B. B. ep. 7, p. 337 B.

worben, als Eigenthum erlangt, II. 9, 407., Kur. Hipp. 1295.: erfauft, bh. ατητή, die Erworber, Erfaufte, die Stavin, im Gegenfier erheiratheten Dausfrau, Hes. op. 406.—2) erwerbbar, was man erworben kann, τὰ κιητὰ αιάσθαι αελεύει πάντας, Kur. Hel. 904.; δόξη .. χρήματα ατητά, laoor. p. 21 B., Arist. Kth. 1, 4. p. 7, 7. 9 Bekk. min.; opp. δωρητός, Longin. 9, 1.
ατήτωρ, ορος, ό, (ατάομαι) ber Besider, Gigenthûmer, Derr, Aotor. 4, 34.
ατίδεος, έα, εων, (ατίς) = ἐκτίδεος, νομ Βείεει οδ. Natber, bes. von Beiel of. Natber, bes. von Biesel od. Natber, bes. von Biesel of. Natber, bes. von Bieselfell, Al. 10,

χυνέη, € 335. 458. Sturmhaube von Biefelfell, IL 10,

nelle, f. low, ein gand ob. eine Gegend jurift bewohntar machen, anbauen, bebauen, bewahnt machen, mit Ansieblern bevollern, IL | de de la contre πτήσιος, (a, 10ν, auch zweier Enb., (?) (πτήσις) zum Eigenthum ob. Bermbgen gehorig,
eigenthumlich, χρήματα, Aesch. Ag. 981.:
πόλιν Αβόηρα, την πρότερος τούτων Τεπτήσιον βοτόν, ein Schaaf von der eignen
herte, Soph. Tr. 667. b) Beiw. v. Göttern, b) b. Dichtern in weiterer Botg einrichten,

πτιζοίατο, ib. 477.; ταυτα (ben Morb) Soph. Tr. 894. u. sonft b. Dicht. β) auch Ind ob. etw. zu etwas machen, reddere, ελεύθερον σε τωνδε πημάτων πιίσει, Aesch. Ch. 1056. Pers. 281. u. d.; noravar et ue ic dewr arlom, Eur. Suppl. 621. — Entspricht fast gang bem Bat, condere. (Rad Schneiber verm. mit κτάομαι, κτίλος, περικτίων, das bis das hin herrenlose zum Besietom machen, es ucs bar machen, milbern, entwilbern, zahmen.) κτίλευω, żahm machen, zahmen, Pind. fr. 262.: pon 262.; von

xilde, ov, (f. xilde am Ende) şa hm, mild, fauft, gezähmt, wie ημεροές χρη σè πατολ xildov μμεναι, Hes, 6, Schol. Nic. Ther. 452.; ησαν κτίλα πάντα καὶ άν-Nic. Ther. 452.; ήσαν πείλα πάντα καὶ άνθοωποισι προστηή, Emped. ib.; δεά κείλα,
bebrütete Eier, Nic. Ther. 452.; μήλα, ib. 471.;
legebé κείλος λαφοσδείας, der Approdite, von
ibr feibst gebegter und gepflegter Priester, Pind.
Pyth. 2, 17. — 2) als subst. κείλος, δ, der
Bibber, Bac, Schaafbock, il. 3, 196.
13, 492. in welcher Botg man es von κίω hat
ableiten wollen, weil der Bock vor der heerbe geht.

nrilow, (nrilog) zähmen, zahm ob. kirre machen; mod. krildvaurto rag koinag röv dualovov, sie zähmten sich bie übrigen Amas zonen, b. i. sie machten, daß sie ihmen zu Billen waren, Hdt. 4, 114.

πίμενος, η, ον, ep. part. zu πιζω, wie von einem indie. KT/Ω, angebaut, bebaut, erbaut, gegrändet, gestistet, Heaych. vgl. comp. ευπιεμενος.

ατίννυμε οδ. αιίνυμε, αυά ατεννύω, Rebens formen von xielve, App. Civ. 1, 71., Thom. M. p. 406. f. Stöber z. bens. p. 97., Moer. p. 28. das. Sall.

utle, f, = lutle, Biefel, Marber, Apoil. ux. Hom.; f. Lob. Paral. p. 84. Davon

xτισις, εως, ή, (xτίζω) bie Andanung, Bes bauung, Erbauung, Gründung, Stiftung, Pind. Ol. 13, 83.; τῶν ἀποιχιῶν, Isoc. p. 272 K.; ατ. ἡ οἰχισμός, DH. 1, 74., Piut. d. u. X.: Crichaffung, του χόσμου, ep. ad. Rom. 1, 20. u. δ. — 2) bas Lhun, Schaffen,

Raden, Bewertstelligen, +. [1]
xrioua, ro, (xrifu) bas Erbaute, bh. bas Gegrandete, DH. 1, 59.: angebaueter Ort, Ans lage, Rieberlaffung, Strab. 7, p. 484. b) bas Geftiftete, Erichaffne, bas Gefchopf, op.

ftiften, ins Wert richten, kograr, resuder de bit burd koldten einen gesunkenen Ort wie Iday, Pind. Ol. 6, 69.; drwra, ib. 11. 26.: ber beben, Pint. Lucull. 29. u. X. 3 bb. ber bervorbringen, ropp, ergeugen, Aosch. Suppl. Wiederhersteller, aurhoa und urterne deuxa-163. 1053.: erfinden, xairror, Soph. OC. 1059res, Pint. Cicer. 82.; ehrendes Beiw. d. 719.: schaffen, machen, zu Stande bringen, Mithelbates, Luc. Macrob. fd.: auch der Anklaufgenzier alwen, Aesch. Ch. 345.; dartes schoffer, Planger, about der Stifter, Schoffer,

heber, Phanger, unope ver Stylee, Smooper, Ersinder, †. Sanz das Lat. condition.
† \*\*ristios, ", i, o, adl. verd. zu \*\*rlangegrandetz: erdaut, angedaut; gestistet, erschaffen.
\*\*kristios, voc, i, "on. s. \*\*rlais, Hat. 9, 97.
\*\*rlaiso, vocs, o, = \*\*rlaise, hat. 9, 97.
\*\*rlaiso, vocs, o, = \*\*rlaise, det Schader, Alrias, Pind. fr. 71.: det Ansiedler, Kar.
100 74.: Stister, o \*\*ris strong \*\*r., Atl. p.
370C. 370 C.

net, Bewohner, Ear. Ot. 1621.

'kettone, ogos, o, = kettone, Tracks. Chil.
3, 964. 6, 697. wo resiewe u. 181. Beick. 3.

Adon. p. 288.

KTIO, ungere. Stammform, vom der der der op part. resuevoc, fürrsuevoc, abgekriter wirt.

† reorem, == resum, von fmordung. † πτονέω, = πτείνω, vón [mordung, † πτόνος, ἀ, (πτείνω) ber Word, bie Gri πτύπίω, f. ήσω, nor. 2. έπιϋπον, (πτέπος) τιύνος, σ, (πείνω) δεί Έτουν, δε Επι πιύνος, ί. ήσω, αυτ. 2. έκιύνον, (κιώνος) kracen, prassen, dbyt burch Schlagen, Stems psen, Biossen, 18, 140, 23, '119, τάμφι σ' έκιω-πούν πέιραι, Soph. Tr. 784; Διβώς Ιωτός έκιύπει, styalle, Kur. Tr. 6446; κάμπικ κτιπούσα, δαδ tosende Meer, Plat. Pol. p. 396 B. u. byl. A.: m. dat. burch ob. don etw. erbodynen, πυκνοίς δρομημασα, Kur. Mod. 1180.; bel. κιυπείν ποσί, mit den Kußen stampsen, Ar. Koel. 545.; ύποσημασι, Luc. salt. 10.; bh. Χεύς έκιυπε, 3ευδ trachte, donnette, st. 75. 170. 17, 595. Od. 21. 413.; κίυπησε Ζεύς χθώνος, Soph. OC. 1062.; έκτυπέν αίθης, Soph. OC. 1456.: poet. κτυπείν φόβον, durch Schallen Schampsen, Stossen, Edim od. Gerdusch machen, extrace lassen, κτυηείν χθόνα, die Gröb durch Stems psen erdedischen lassen, soc. 61.; κτύπησε κοίσα μελέον πλαγάν, semestien da πουτά μελέον πλαγάν, semestien des tourch Mon. Opent. 167. κράτα μέλεον πλαγάν, fematterte auf bos baupt ..., Kur. Orest. 1467. — Pass. wie in ber intransit. Bbtg, ertonen, fcallen, Ar. Plut. 758. Thesm. 995. Dap.

πιώπημα, τό, bas laute Geraufch, Gelarm, Getofe, Rrachen u. bgl., detva πευπήτεσια βαοντής, Eur. Sisyph. fr. 1, 32.: ber Schlag, ούκ επιθήσομαι ο εμώ κάρα κτύπημα χει-ρὸς όλοόν, id. Andr. 1211. [υ]

neonneis, ov, o, ber Geraufos, &arm Machenbe, Schol. Ar. Vesp. 676. πτύπια, ή, δ έπιθαλάμιος πιύπος, Hesych. πτύπος, δ, (τύπτω) das mit Geräusch vers bundene Schlagen; jedes burch Schlagen ob. Stossen verursachte laute Geräusch, das Getbse. bas Sestistete, Erschassen, das Geschopf, op. Jacob. 1, 18. \
Jacob. 1, 18. \
xτισματολατρεία, ή, Andetung geschassen Gerdassen berussatte laute Gerdusch, das Getdse, vinduscodarpela, ή, Andetung geschassen Gerdassen Gerdassen la. die vinduscodarpela, die vind χυσιόστης, ητος, ή, ber Buftand, daß etwas ein Becher ift, gleichs. die Becherheit, ein von Plat. gebisbetes W., DL. 6, 53. χυαθωόης, ες, (eldos) becherartig, άγγελον, Ath. p. 482 A.

xilaling, "xvaliur, έγχυος ών," Heeych. xilaling, 169ος, ο, (χύαμας) der Boho nen kein, ein unbefannter Edificia, cyamen, Plin. 37, 11, 73.

† χυαμευτής, ου, δ, (χυαμεύω) ber mit Bohnen Stimmenbe.

woonen Stimmende.

πύσμεντός, ή, όν, (πυσμεύω) durch Abstimmung mit Bohnen gewählt, πυβεσνήτης, Xon. Mem. 1, 2, 9., Plut. Aristid. 1. — 2) ψηφοφεσία, das Abstimmen, welches mit Bohnen geschieht, Plut. Mor. p. 12 F.

πύσμεύω, (πύσμος) durch Abstimmung mit Bohnen wählen, πυσμφ ψηφοφοφήσαι, φίρχωνια of βουλευταί, Buid., Timae. p. 168. das Ruht.

xvapiaios, ala, aior, von ber Groffe einer Pobne, nifeor maminator to migedoc. Luc. Liermotim. 40.

πυμμω, manubar fein (vom Mabchen), και σκότι όττα και κ άλλαι κυαμβουσιν αυτών (= πρός άνδρας δόνητα, Ar. Av. 1389.

αθάμων, ώνος, ό, ein Ort wo Bohnen wachfen, bas Bohnenbeet, Bohnenfeld, Theophr. HP. 4, 10. (?)

HP. 4, 10. (τ) ανάνειος, αλγίς) mit buntlers, [contendender Acgide, Beiw. der Pallas, Pind. Ol. 13, 67.

ανάναμανε, ύνος, δ, ή, mit buntler s, [comarger Κμπυξ, δυπτείαμανοποιοπ, Θήβα, Pind. cfr. 5 Boecki.; Αγλος, Theocr. 17, 674; μίτρα , Nonn. 6, p. 184.

μεινά, 140ns. 0, p. 184. πύανάντυξ, όγος, ό, ή, buntelblau u. rund, ούφανός, Synca. hymn. 9, 45. p. 347 D. πάναυγείς, ιδος, ή, = bem folg., Orph.

bymn. 23, 1.

uyum. 43, 1.

πόσκαυγής, 6ς, (αὐγή) buntetblau glangent, sagarag glangent, Orph. hymn. 2, 3.; δελφίνες, id. Lith. 209.; Γον, Anth. 5, 74.; ὑπό διρούσι πυακαυγέαι, Kur. Alc. 261.; τό ὑπὸ τῷ ἡλίφ πυακαυγές, Luc. de dom. 11.

πόσκης τόσκος RA. n. 44. ε. C.: υπο το ημιο πυαναυγες, Luc. ac aom. 11. βάλατια, υδως, ποιαμός, BA. p. 44. ξ. C.; πέδρος, Maneth. 6, 462.; τὰς βολάς τῶν ἀφδαλμῶν ἐστι π., Alcipht. 3, 1.: ὑθεττι, τῶν διθυράμβων τὰ λαμπρὰ γ/γνειαι ἀξρια καλ σκότὶ ὅττα καλ κυαναυγέα καλ πιεροπόνωνα Α- Α- 4000

Kuaren, et; wo. nerpar, die 2 buntelblauens, fcmargen ob. thanifchen gelfeninfeln am Gins gang aus bem hellespont in ben Pontos Gus reinos, die auch Evundnycoles ob. zuchreite Evund. (Bur. Med. 2.) ob. Evudooucodes (Theocr. 13, 21.) hießen. Rach dem Anthos ichlugen fie fortwahrend an einander u. gertrums merten alles Dazwijdenfahrende, bis fie feit der gludlichen Durchfahrt ber Argo unbeweglich wurben. (Best beiffen fie Urek-Jaki.) Hdt. 4, 85., Soph. Ant. 955., Dionys. Per. 144., Strab.

7, p. 140. [a]
† χυάνειος, εία, είον, = χυάνεος.

κυάνειος, εία, είον, = κυάνεος.

κυάνειος ον, (ξμβολος) mit buntels farbigem Schiffsichnabel, πρώροις χυανεμβόλοισι, Eur. El. 436., Ar. Ran. 1318.; τριήgeic, id. Eq. 554.

σέργμα δράχοντος, Aesch. Pers. 81.: ἄνθρες (von ben Aethiopen), id. op. 527:: χυανήν στολήν, Plat. Criti. p. 120 B.: χυάμα, id. Tim. p. 68 C.: χάπειος, ein bunkler Graben, in ben seiner Tiese wegen tein Eicht fällt, Il. 18, 564.; λόχμη, Pind. Ol. 6, 40.: χυάνεαι φάλαγγες, schwarze Scharren (ein zieber gebrangte Haufe), Il. 4, 282.; χυάνεον Τυάκον νέφος, ib. 16, 66. b) Κήρες, bie sinkern, entselichen Keren, Hes. op. 249. (Ueber. ble ion. Ε. χυάνεος bei nicht ion. Schrift. s. 20bed z. Phryn. p. 208., wo jedoch einige St. unrichtig, Jacobs zu Ael. MA. 12, 24. p. 276, 5.) [ἄ] — Dav.

5.) [c] — Dav. xvavem, buntelfarbige, buntelblaue, fchwarge lich aussehen, υπό χυόα πυανέουσε, Dionys. Por. 1111.; πυανεί ή θάλαττα, αντί τοῦ πυανίζει, μελανίζει, ΒΑ. p. 46, 27. (Ges bilbet wie μελανέω.)

zvarija, = bem vorbg., arbilia zvariζοντα, Dioscor. 1, 1.

αυάντις, ιδος, ή, buntelblau, schwarzlich, εψις, Hippoer. p. 688.

κυανοβενθής, ές, (βένθος) mit buntler , fcmarger Liefe, mit buntlem Boben, λεπαστή, Ar. fr. 209 Dind.

χυανοβλέφαφος, ον, (βλέφαφον) mit bunt-n = , schwarzen Augenwimpern ob. Augen, len = , schwarzen 3 Anth. 5, 61. 8. A.

zvavoeidis, es, (eldos) buntelblaus, buntels, Chwarz von Anschn, εδωρ, Kur. Hel. 179.; μέλαν και κυανοειδές, Arist. de gen. anim. 5, 1. p. 145, 29 Bekk. min.; χρόα, Plut. Mor. p. 984 C. E.

αυανόθριξ, τοίχος, ο, ή, (θρίξ) mit buns telm., schwarzem Daar, Orph. 1192.

πυάνοπευθής, ές, (πεύθος) v. l. b. Ar. fr. 209 Dind.

xδαναθλαξ, ακος, ό,, ή, (αθλαξ) [chwarz-] κθανακρήδεμνος, ον, (χοήδεμνον) mit furchig, von schwarzem Boben, Heliod. 2, 26. buntler Hauptbinde, Quint. 8 m. 4, 115. 381. p. 91 Cor. χυανόπεζα, ή, (πέζα) mit buntelblauen guffen, τράπεζα, ein Tifch mit ftablblauem Beftell, il. 11, 6290

χυανόπεπλος, ον, (πέπλος) mit buntelfar-bigem Obertleibe, fcmarzumhalt, Beim. ber um ihre Tochter trauernben Demeter, h. Cer. 320. 361. 375. 442.; Αητώ, Hes. Theog. 406.

320. 361. 375. 442.; Δητώ, Hes. Theog. 406. κύἄνοπλόκαμος, ον, (πλόκαμος) buntels, (φωαιμοςίας): Quint. Sm. 5, 345. κύἄνοπρωίρα, = bem folg., Simonid. b. 6M. p. 692, 25. (Zonar. p. 1681., fr. 146. p. 128 Schneidew.) (κυανοπρώειρα math Herodian., f. Lobook. Paralip. p. 214.) κύἄνοπρώριος, ον, = bem folg., Od. 3. 209

3, 299.

χυανόπρουρος, ον, (πρώρα) mit buntels blauem od. fcwarzem Borbertheil, fcmarzes fchabelt, νηῦς, il. 15, 693. u. d.

sich ein solcher Anopf, ibid. 35.; πυάνου dè διά πτύχες ηλήλαντο (über ben Schilb bes peralles, Hes. seut. 143.; Boipros, roarvie, ein Sims ob. Fries von Blauftaht, Od. 7, 87. (Millin mineralogio d' Homèro will es fax Binn ob. Blei erklaren.) — 2) blauer Kupe b. Hippoct. p. 268, 31. wird diefer xiaroc, wie der Mennig (ultroc), mit Waster aufgelöst zum Färben, (xvarór, eldóg re xyamaroc utlaroc, Hesych.), Opp. Cyn. 3, 39.; als oxyt., κεχοωσμένος τη μέλτφ και το κινανώ, Luc. Lexiph. 22. Ebenfo Paus. 5, 11, 5. — 3) ber Eagurstein, eine Art bes lapis lasuli, Plat. Phaed. p. 113 B. (100 zvaros), Plin. 37, 9, 38., Theophr. de lap. p. 7. — 4) bie blaue Rornblume, Cpane, centaurea cyanus, Linn., als femin., Holuxletτου πορφυρέην χύανον, Anth. 4, 1, 40. βαπνή πουφύσεον χυάνφ, von einer purpurs farbenen Bederpofe, Anth. 6, 229. — 5) bie blaue Amfel, Arist. HA. 9, 21., Ael. HA. 4, 59. (,,avis ad turdum cyanum aut anxatilem aut posserem solitarium referenda," Schneiber g. b. St.) (Ueber ben Atgent bes B. f. Lobeck, Paral. p. 316, 14.) [v an sich turg, boch in 3siggen brauchen es bie Dichter lang, wenn zwei Rurgen barauf folgen, g. B. χῦἄνοπεζα.]

κύανός, ή, όν, = πυάνεος, την συνήθη τοις αὐτοκράτορσι χλαμύδα έπ φοινικής ές χυανήν μεταλλάξαι, App. Civ. 5, 100.; σρα-χων, Nicand. Ther. 438. (του χύανον); χυα-νύς έστιν άπὸ τῶν στιγμάτων, Luc. Catapl. 28. δα[. δίε Anm. p. 57. (χυάνεος υ.); ής ναμα χυανωτάτων ύπεχτόξχει , Philostr. Imag. 1, 6.; πτύελος χυανώτερος δανάτου, (Luc.) Philopat. 20.

PRahnen ob. Saaren, der Dunkei\*, Schwarzgelodte, Beiw. des Poseidon, nargi er xvaroyalta Iloaesdäwn nenoidus, Antimach in
BA. p. 1187. (νυανοχαίτα als dat., s. Lobeck.
Paral. p. 184.), Luc. de sacris. 11.; auch
geradezu heißt er Κυανοχαίτης, ll. 20, 144.
Od. 9, 536., Hes. Theog. 278.; Δίδης, h.
Cer. 348. vgl. Bur. Alc. 438.: Γππος, schwarzgemähnt, smähnig, ll. 20, 224., Hes. scut. 120. mahnt, smahnig, Il. 20, 224., Hes. scut. 120. Κυβέλειον, τό, (Κυβέλη) ber Tempel ber χυανόχφοιος, ον, = bem folg., Maneth. Kybele, Synes.

πυανώπις, εδος, ή, (ωψ) fem. 3um vorbg., Beiw. ber Amphiritz, Od. 12, 60., orac. b. Aeschin. adv. Ctesiph. 112.; ber Themistonoe, Nes. scut. 356.: Abertr., xvarsinides vaes, mit duntelfarbigem Bordertheil, Aesch. Pers. 551. Suppl. 724.

χων, Ath. χύβείας, ου, ό, ein Fisch, wahrsch. eine Thunsischart, Opp. Hal. 1, 183. Bgl. χύβιον. χύβείον, τό, (χυβεύω) der Ort wo man Barfel spielt, = χυβευτήριον (τόπος, els ον αυνίεσαν πυβεύσοντες, Heaych.), Aeschin. adv. Tim. 53.

χυανοχοιος, ον, = dem 101g., Maneth. Κηθειε, Synes.

1, 327.

χυβεσικύβος, ,, Theodoret. therapeut. 6, p.

χυβεσικύβος, ,, Theodoret. therapeut. 6, p.

χυβεσικύβος, ,, Theodoret. therapeut. 6, p.

327.

χυβεσικύβος, ,, Theodoret. therapeut. 6, p.

34. 43: τῶν ἀριθμῶν οἱ μέν εἰσιν ἄριιοι, οἱ δὲ περιττοί, οἱ δὲ ἀριτοπέριτιοι, οἱ δὲ Περιττοί, οἱ δὲ ἀριτοπέριτιοι, οἱ δὲ περιστώμος.

Εὐρικό δοθια, Κυτ. Hel. 1502; κυανόχροα κυθοι, οἱ δὲ κυβεπίκυβοι. Poll. 4, p. 239

λίμνης ἐρπετά, Opp. Hal. 2, 599.: κυανό
αὐρικό δοθια, κοι το δοθικό δοριος, περιττός, οἱ δὲ κυβεπίκυβοι. Poll. 4, p. 239

λίμνης ἐρπετά, Opp. Hal. 2, 599.: κυανό
αὐρικό δοθικό δοριος, περιττός, οἱ δὲ κυβεπίκυβοι. Poll. 4, p. 239 χρων το της δαλαττης έδαφος, Alcidam. b. αρτισπέρισσος, περισσαρτιος, αρτιάκις άρτιος. Ariat. rhot. 3, 3. 3. 4.; αμίας, Matron b. 3ch habe diese beiden Stellen, wo nichts erklart wird, zusammengestellt, um baraus die Erklart wird, zusammengestellt, zusammengestellt, zusammengestellt, zusammengestellt, zusammengestellt, zusammengestellt, zusammengestellt, zusammengestellt, zusammengestellt, zusammengestellt, zusammengestellt, zusammengestellt, zusammengestellt, zusammengestellt, zusammengestellt, zusammengestellt, zusammen n. in vum. 0.
 χυάνωπης, 4ε, (ωψ) mit dunktsarbigens, ser tennt diese tunquinge Eintgeliung noch nick.
 ξάνωπης, 4ε, (ωψ) mit dunktsarbigens, ser tennt diese tunquinge Eintgeliung noch nick.
 ξτ tennt diese tunquinge Eintgeliung noch nick.
 ξτ tennt diese tunquinge Eintgeliung noch nick.
 ξτ tennt diese tunquinge Eintgeliung noch nick.
 ξε τέππι dies ξανιώχει αξίσιος, ξ. Ε. 12 = 2.6, αξινιώχει περίσσος, ξ. Ε. 10 = 2.5 u. περίσσος περίσσος, ξ. Ε. 10 = 2.5 u. περίσσος περίσσος, ξ. Ε. 15 = 3.5. Allein Beiw. der Amphitrite, Od. 12, 60., orac. b.

Δεκρίπι, adv. Cteainh. 112. der Themidone. unterscheiben mehr u. andere. aprianic aprioi find ihnen nur bie Potengen von 2, dersoneoraas die durch zwei getheilt gleich ungerabe werben, negraagroot die erft durch eine Pos 201. Suppl. 724. | werben, περισσάρτοι die erft durch eine Postentelem s. (δω) = dem folg., von tenz don zwei getheilt ungrade werden, z. E. duntelem s. (hwāzzlichem Ansehn, χυανωπόν αξιτάχις άξοιος ift 6 = 2.3, περισσάρτιος aber  $24 = 2^3$ . 3.  $9\eta_S$  (s. v. a. χυάνεον), Andromach. b. Gal. Son den χύβοις od. Cubitzahlen handeln sie 12, p. 877.; χυανωπόν ὑπὲρ δύσιν ἄτρομος ξίπων, Anth. 4, 3, 82.
χυάνωσις, εως, η, (wie von χυανόω) die χυβεπίχυβοι habe ich bis jezt dei einem stückum Ratbet. Plat. Mor. d. 879 d.

bie χυβεπίχυβοι habe ich dis jest bei einem κυάνωσις, εως, ή, (wie von χυανόω) bie griech. Mathematiker gefunden. Kuch hat Epils blaue Farde, Plut. Mor. p. 879 D. χύᾶς, ατος, τό, (χύω) die Höhles, das die Holding in der Kadel, Kadeldyr (τό τῆς φαμέδος τοξημα, καὶ το τῆς κώπης τοῦ μύτλος. Is nur eines von beiden Work word et nichtig, so water ichtig, so water i

Enicoveiv," id.

αυδέστερος, α, or, compar. wie von einem Abj. xυθής, rihmiticher, geechrter, xυθεστέφας κόσος, εσς, τό, ber Ruhm, Sianz, die kinidag, Pol. 3, 96, 7. (wo aber mit Ernefti Chre, bas Ansehn, bel. Ariegsruhm, mit τεμή έπιχυθεστέφας ju schu. S. oben unter έπιχυ verb., II. 16, 84. 17, 251.; χυθος άφέσθαι, δής p. 729. μ. Lobeck. Paralipp. p. 163.)

Ruhm bavontragen, II. 12, 407. 14, 365. u. δ.;

δής p. 729. u. Lobeck. Paralipp. p. 163.)
 χῦδήςις, ἐσσα, ἐν (κῦδος) τυἡπνοι , ber
 κἡμπ (gepriesen, Maneth. 2. 231.
 χῦδάνειρὰ, ἡ, (κῦδος, ἀνήρ) M ἀ n net
 έγε nb, M ἀ n net verbett li de nb, μάχη,
 ll. δ. ἐνορή, ib. 1, 490. (vgl. Plat. Gorg.
 p. 485 D.) — 2) pass. bu r dy M ἀ n net verb
 bert li dt ob. ber û h m t, Σπάρτη, Damaget
 verli dt ob. ber û h m t, Σπάρτη, Damaget
 verli dt ob. ber û h m t, Σπάρτη, Damaget
 p. 3. (Βgf. ἀντιάνειρα, βωτιάνειρα u. bgl.)
 χῦδάων (κῦδος) lidy thumen, ε brûsen,
 folk sein. of δὲ μέγα πυδιώντες, ll. 21,
 519.; πυδιάωσσα, h. Cor. 170.: vom θετος
 ll. 6, 509. 15, 266.: mit folg. ὅτι, ib. 2,
 19.; πυδιάωστιν, h. Hom. 30, 13.; πυδιών γεοθη
 laοία, Hes. scht. 27.; ξανθαῖς ἐδεδραίς,
 Anth.: πυδιάασανν ἀνὰ φρένας, frobloαten,
 vuδίαων ον, (κῦδος) = πυδιλιμος, Βείω.
 πλοθιμος, ον, (κῦδος) = πυδιλιμος, Βείω.
 κύδιμον αδθλων, Pind. Ol. 14, 24.
 — 3 Grid. πυδιμα σελάνα, Synes. p. 316.
 πυδιατος, f. ben folg. Στι, g. ε.
 πλοδιστος, γ, ον, (unregelm, superl. su
 πνόδιστος, π, ον, (unregelm, superl. su
 πνόδιστος, π, ον, (unregelm, superl. su
 πνόδιστος, π, ον, (unregelm, superl. su
 πνόδιστος, π, ον, (unregelm, superl. su
 πνόδιστος, π, ον, (unregelm, superl. su
 πνόδιστος, π, ον, (unregelm, superl. su
 πνόδιστος, π, ον, (unregelm, superl. su
 πνόδιστος, π, ον, (unregelm, superl. su
 πνόδιστος, π, ον, (unregelm, superl. su
 πνόδιστος, π, ον, (μπαρλον μάχιλης)
 πλοσκόπος, ον, (σκοπέω) θιψμα beobade
 πλοσκόπος, ον, (σκοπέω) θιψμα beobade
 πλοσκόπος, ον, (σκοπέω) θιψμα beobade
 πλοδιστος, πλοδιστος, ib. 1, 122, 2, 432.;

 πλοσκόπος, επλοδιστος, ε. οθει unure πνόδιστος, ε. οθει unur 

πυθέων, ον, gen. ονος, f. ben vorhg. Art. πυθνός, ή, όν, = πυθρός, Beiw. ber Dite, Hes. Theog. 328. op. 259; πολίχνη, id. b. Ath. p. 116 C. Bgl. Ruhnk. epist. crit. p. 83., Moutzell de emend. theog. Hesiod. p. 90.

83., Muetzell de emend. theog. Hesiod. p. 90. εχυδουῦτο, Polyaen. 4, 3, 5. (v. l. έχυδρεχύδοιδοπάω, (χυδοιμός) Lárms, Gethamel οὖτο); πρατήσας χυδρουμένω ξοικέν, Ael. machen (,,χυδοιδοπᾶ, ταράσσει, θοουβεῖ, χυκάρι και μαράρι (,,χυδοιμέω), Ar. Pax 1152. Nub. 616. χυδοιμέω, (χυδοιμός) Lárms, Tumult mas fen. 14 μαρίδος και το 28, p. 341 B. vgl. δρένονται, Themist. or. 28, p. 341 B. vgl. στ. 21, p. 251 C. Κύδωναῖος, αία, αῖον, αιά Κύδων τον τα χυδοίμεον, Il. 11, 324. — 2) tr. in Schrecten s, Berwirrung fehen, burcheinander jagen, ὁ δ΄ ήμεας είσι πυδοιμήσων ε΄ς "Ολυμπον, Il. 15, 136. χυδονμός, ὁ, ber Lárm, das Getämmel, Il. δ., ευδοιμός, ὁ, ber Lárm, das Getämmel, Il. δ., Luc. Bis Acc. 10. b) die Schlacht, das Gesfecht, der Kampf, δρνίχων χυδοιμοί, Theocr. (chip) και βετάτιμης, μαζός χυδωνία, ή, der Ωιμίτεπδαμη, μαζός χυδωνία, δια Βειξείτεμης, το δια βετώτεμης, βεβιατιμης, Αντίσωνία, μαζός χυδωνία, λατίσει, Απίλ. 12, 22, 72. c) die Berwirrung, Beβίατιμης, 182., Aristaen. epist. 1, 1. das. Boisson, p. 231.

Arrigares το δνομα," Phot. p. 183, 17. Τοωνασιν δν άσπετον ώρσε κυδοιμόν, Π. (cydarum b. Gell. 10, 25 fm.)

κυδάσσω, -τω, = κυδάζω, ,,κυδάσσει, Damon bes Schlachtgetammets, Gefährte ber Rnno is. ber Rer, B. 5, 593. — Dan. Enyo u. ber Ker, A. 5, 593. — Dav. πυδομονόκος, ον. (τέρτω) karm., Getüms mel erzeugend, Greg. Naz. 2, p. 179.

ro eq. 10, 10, 1 xessog των αλαών χυσροτερον πίεται, wird tapferer trinden, Ion b.
Ath. p. 463 C. — Dav.
χυσροίω, ehren, berühmt machen, †. —
Mod. ftolg fein, sich etwas einbilden, gloriari,
έχυσρούτο, Polyaen. 4, 3, 5. (v. l. εχυσρούτο,
κοστρίας, χυσρομιένω ξείχες. Απί.

χύδωνιον, μήλον, τό, and that μπλον, χύθε, 4p. 3 sing. nor. 2. von χεύθω, com. ber Ardonische Apsel, Duittenapsel, die Duitte, πεχύθωση mit ep. Redupl. S. χεύθω. Stesichor. u. A. b. Ath. p. 81., Galon., χύθος, τό, ποπέρμα, ΚΜ, p. 55, 17. Bei Hesych. seitt: ,,χυθνών, τὸ σπέρμα."

χυδώνιος, la, tor, quittenartig, quittens haft, b. i. firogend, uppig, voll, rab rerolw, ως σχληρά και κυδώνιαι, Ar. Ach. 1199.

+ xudweiing, qu, o, gleog, bet Quitten-

wein, cydonites.

zuem, f. ήσω, = , now, 1) fompanger werben, empfangen, concipere, ή Πενία Formen gesprochen Ebbed 3. Soph. Ai. p. 18229.
Paralipp, p. 556. Anders Dermann de Aesch.
Danaid. p. XV.: "xverv est fecundare,
xverv autem parere." (Bgl. xvw.)

Parailyp, p. 356. Anders Herman de Aesch.
Danaid. p. XV.: "χύειν est fecund are, χυείν autem pare re." (Vgl. χύω.)

Κυζίπηνός, δ, (so. σιατής) eine thitenische Goldmange, die einsate ungescht zwei Drachmen, etwas diese 4 Riblir, Lys. p. 391., Dem. p. 935, άδετ 4 Riblir, Lys. p. 391., Dem. p. 935, τον ματικές, "(im Bosporos) είκοσι χωλ διχώ δαχμάς δυναιο έχεί (im Bosporos) είκοσι χωλ διχώ δαχμάς ματικές," (agt Dem. p. 914, 11., weil das Gold damals dott döber stand. S. 86dt's τούτοσοιν, Ar. Vesp. 1515. b) vom Basser, ετά den, α sym δικό δικο του κατικάς. (τά ben, α sym δικό δικο του κατικές κατικές. (κατικές.)

- 2) = χεύθας, †. χύθρα, ἡ, ion. f. χύτρα, ΕΜ. p. 464, 43. 543, 36.

κυθρίζω, ,,κυθρίσαι, έπλ του σκώψαι καλ γελάσαι, " ΕΜ. p. 543, 37.

+ κύθοννος, η, ον, ion. f. χύτρινος. πυθοόγαυλος, ό, (γαυλός) ion. f. χυτρό-γαυλος, Iosoph. ant, θ, 3. πύθροι, of, ,;πανήγυρίς έστι παρά 13η-ναιοις οf πύθροι, έν ή άλλήλους έσκαπτον, «

Ατικάς, " [agt Dem. p. 914, 11., weil das Gold damals dort hoher kand. S. Body's Tourosour, Ar. Vesp. 1515. b) vom Basser, Staatsh. 1. S. 25 f.

πίημη, τό, (χυίω) das Empsangene, die κάναι το πόν βόοβοςου χυχώσεν, Ar. kq. 866. Εταήτ im Qutterleibe, Plat. Symp. p. 206 D. Po. 461 C., Luc. Demosth. enc. 25.; φυνου, απίκτ de gen. anim. 3, 7. u. d.; χυήματα έχειν, d. i. schwanger sein, id. u. u. [v] χύησες, εως, ή, das Schwangerstn, die Schwangerschape, verd, (Κλέων) έχύχα την Ελλάδα, Ar. Pax 270.; ματα έχειν, d. i. schwanger sein, id. u. u. [v] χύησες, εως, ή, das Schwangerstn, die Schwangerschape, die Kλέων εκύχα την Ελλάδα, Ar. Pax 270.; ματα έχειν, d. i. schwanger verd., Plat. δίχων ξκύχα την Ελλάδα, Ar. Pax 270.; νις αδικα την Ελλάδα, Αν. Pax 270.; νις αδικα την Ελλάδα, Αν. Pax 270.; νις αδικα την Ελλάδα, Αν. Pax 270.; κις του διακτικουν κατικουν του διακτικουν κατικουν του διακτικουν κατικουν του διακτικουν κατικουν του διακτικουν του

nehme eine Pfoplatwerge, Ar. Pak 1169. Danon

† zuzela, n, bie Bermifchung, Bermirrung. nuneici, nuned, f. nunedy.

πύπεων, οίνος, ό, aca. πυπεώνα (abget. πυπεώ, Od. u. h. Cor., bagegen in bet il. flets πυπειώ), (πυπώω) ein & e mi (d), and (d). trant, bas Bat. oinnus, beftebend aus Gesfien-graupen (alpera), geriebenem Bingentafe und Pramnifchem Beine, Il. 11, 624. 641.; Biele thut noch honig bagu, Od. 10, 234.240. Das er giemlich bid mar, geht aus ben Stellen ber Od. hervor, wo er giroc genannt wirb. 3m. h. Cor. 208. ift er aus Gerftengraupen Maf-ές πυπεώνα πάντα συνειλέονται, Lucian. vit. aust. 14. vgl. lcarom. 17 3. U.: ήχόσμει τα πνεύματε και ή θάλασσα χυκεών έγεγώνει,

πυπήθοα, ή, (πυπάω) bie Bermengung, Bermitrung; ,,πυπήθοα», ταραχή», τα Heaych., πυπήθοα, ταραχή, συμφορά, σπυθρωπόπης. Η Εθογολ.

neundoor, roj (hoxáw) bas Wertzeug gum Mischen, die Rubrtelle, übtr. von einem Ekenfcen, ber Aufwiegler, Unruheftifter, werb. mit πάραπτουν, Ar. Pax 654.; ἄρμησε αυτόν ανελείν, ως κύπηθουν μεγάλων γεγονότα πρηγμάτων, Joseph. ant. 17, 5, 8. (,,κύπηθρον έπλ του τα πάντα χυχώντος καλ ταράιτοντος", BA. p. 48. 28.) [v]

αύχημα, τό, = ,,τάραχος<sup>14</sup>, Hesych. αύχησις, εως, ή, das Ruhren, Mischen, die Bermijchung, παντοδαπών έν τη πυκήσει ταύτη γιγνομένων χρωμάτων, Plat. Tim. p. 68 A.

9, 9, 1., eine Pflonze mit einer runden Knollens wurzel, beren Blume zu Kranzen genommen ward, Saubrod, cyclamen Kuropaeum

H. 21, 216. 324.; εύμα, ibid. 240. vgl. Od. 12, 238. 241.: bh. bilblich κύμα κυκωόμενον διλίμου, οτας. b. Paus. 3, 8, 9.; κλύδων έψεππου εν μέσφ κυκώμενον, 80ph. Bl. 723. — Med., κυκόμαι = κυκώνα ποιώ καλ δεταδ. 10. p. 211., Eust. 3. Dionys. Per. 525., 3.) Med., κυκόμαι = κυκώμας δ. i. ich παίδες (Xeoles, Doros. und Ion) Κυκλάσες κολυς είμε Νίσοιοτωντας. Δε βικά 1160. naute choese engulag nolets, jene wanderten namlich nach ben Infeln des Armippelagos. Kur. lan. 1583. — 2) sa. foong ein Staatstied ber Frauen mit ringsherumfanfenbem Samm, cyclas, Juven. 6, 258. S. jedoch Burmann ju Propert. p. 836. — 3) aga, bie im Arrier lauf wiedertshrende Zahreszeit, Kur. Ale. 448.

† zunleúw, (zúnlos) = bem folg.

τυκλέυω, (κυκλος) = cem folg.

πυκλέω, ε. ήσω, (κύκλος) I) act. im Artist breben ob. bewegen, berumbreben, σδοίς κυκλών έμαυτον είς άναστρος ήν, δ. ε. αις bem Wege mich zut Umsteht wendend, Soph. Ant. 226.; έδασθέ μ' σίον κύμα άμα εδοφων κυκλείται (als pass. zu nehmen), Soph. Ai. 34β.: trop. οὐμός μίελ βίστος έν πυκη δεοῦ τρόχο κυκλείται, id. fr. 713 Diad.; ποῦ σὸν ποῦ έπλ συννοία κυκλεῖς; webm wendeß du den guy im Geig? Bor. Or. 632. (v. l. κυκλοῖς); τί κυκλεῖ πέριξ ποῦσε; id. Kl. (v. l. zvzlois); 1/ zvzlei negiž nóđa; id. Kl. 561.; vgl. en dvogl ovopevei pagir zvzloir-501.; bgl. en avolt συσμένει ρασιν χυλιον-τα, gegen einen Keind die Schritte Teelfend, Soph. Ai. 19. — mit sich herumdre hen, zv-zlei de πάσαν olzetöv παμπληθέαν, b. L. turba circumsusis ingreditur, Soph. Loc. 3, 4. b) überte. oft gebrauchen, ans wenden, im Munde führen, o zes γμάς βίος ταύτην άδιαφόρως χυχλεί την λίξιν, μας βίος ταυτην άδιαφόρως κυχλεί τήν λέξις, DH. de vi Demosth. § .56. p. 319.; πολύ παρά τοις Στωϊκοίς κυκλείται τουνοια, Phrynich. p. 328. Lob., fr Bottend. 3. Piut. Mor. p. 118 C. u. dob. §. Phryn. p. 330.

— 2) auf Addern u. bgl. fortbews gen, fortfahren, fortführen, κυκλήσομεν ενθάδε νεκρούς βουοί και ήμιονοίσι, wir wollen die Tötten mit Kindern wir wir mollen die Tötten mit Kindern wir mit hieber fohren. Π. 7. 330.

— II med. wie wie wollen die Aboten mit stindern it. Riddern hieher fahren, II. 7, 332. — II) med sich im Kreise brehen, sich wätzen, rip rob narros gogar ky a riv xvxleizen yksessat, Plat. Polit. p. 270 B.; ysoros zar dgespior xvxlovykrov, Plat. Tim. p. 38 A. — 2) einen Kreis bilben, ok passassaturverskie neutstanzen zur gestelle noch kantalisatur. Βετπίζαμης, που του χρωμάτων, κοι τότη γιννομένων χρωμάτων, κοι τότη γιννομένων χρωμάτων, κοι τότη του του τεων εχυπαίτες του νεων εχυπαίτες του

xuxlndor, adv. im Rreife, tingsherum, neοιβλέψας κυκληδόν το πληθος, Posidon b. Ath. p. 212 F.

Linn., oyelaminos, cyclaminos [a]

πυπλαμίς, ή, = dem verds. Orph. 945.

πυπλαμίς, ή, τ dem verds. Orph. 945.

πυπλαμίς, ή, τ und, treisformig, μίτρα,
Νοπι.: πυπλάς Αρπάδος πυνής, νίεμ. (1. v. a. Plat. Tim. p. 39 C. Polit. p. 271 D.

πυνή πυπλοειδής, δογμ. (τ. 261 Dind., (5. Schol.).

πυπλακή, αδος, ό, ή, (πύπλος) treisformig.

199, 4. nady Barcobe, G. 201.

πυπλικός, ή, όν, βτειθβόταια, ε estig, sirter rund, αχήμα, Theophyk; της βητορικής πενούδου συνεστραμμένον το είδος και κ., Demetr.; z. doregwe neckodos, Geog. Naz.; zvelixol adlyral b. Luc. de saltat. 2. wird son Stephan, extilect burd viewanteris, circum formei, trivinles. — neuntend hiesen bie Spie fchen Dichter, welche Alles bas, was im homer ausser bem eigentlichen Inhalte seiner Gebichte ermahnt wirb, in befonbern Befangen in einer erwohnt wird, in besondern Geschangen in einer zuschmenigengenen Webandlung weiter ausschierten. Sie beginnen mit des Bereinigung des Uranos u. der Goa u. schliesen mit dem Aode des Odpssens durch seinen Sohn Aelegonos; s. Procl. chrestom. in der Götting. Bibl. der alten Litt. u. Aunst Ah. 1. 9a so. Phot. dibbl. eod. CCXXXIX p. 318. Bekk. Bgl. Nitzsch. indagendae per Homeri Odyss. inderpolat. praeparatio Hannov. 1828., Bahr in der Real-Encycloy. der klass. Atterthumsw. terpolat. praeparatio Mannov. 1820., Edition in her Real's Encyclop. her slass. Alterthumen. 2x Bb S. 807 sf. S. unter xvalos. — nosqua, ein spelisches Gedicht, Callim. ep. 30. — Adv. xvalododoxidos, Arist. de coel. 1, 5.
xvalododoxidos, 5, (dodoxia) ein Dichs

ter, ber feine Dithpramben gu offentlicher Aufführung einabt, ber Dithprambenmeifter, Ar. Lv. 1403. (vom Kinefias). Bgl. Perigon g. **Ael.** 10, 6.

xύκλιος, (α. 109, u. 2 Endg., (χύκλος) == xυκλικός, treisformig, girtefrund u. f. w., xυπλίφ ἀσπίδι, Archestrat. b. Ath. p. 320 B.: άρπασθείσα χυχλίων χορών έξω παρθενίων, από bem treisensen Chor, Kur. Hel. 1312.; χύ-χλιος ένοσες αθθερία, ib. 1363. χύχλιος χο-φὸς χαλὸν θέαμά έστιν, Χεπ. Θεορπ. 6, 20. πουττ. τὸ πύχλιον = ὑπύχλος, εξλισσόμεναι χύzdia zogai, b. i. im Reigen tangenb, id. iA. 1055.); Inebef. a) πύπλιοι αυληταί, = πυπλικοί αυλ., Luc. de saltat. 26. b) πύπλεοι (ποιηπαί) = πυπλικοί, τοὺς πυπλίους τοὐτους, τοὺς αὐτὰς ἔπειτα λέγονιας, μισώ, λωποθέτας άλλοτρίων ἐπέων, Anth. 11, 130. c) πύπλιοι χοροί, bie Kreistanse (orbis saltatorius, Cic.) biesen τουχμασω. δία βροττείχει απ. Βαθροώς fefte, womit ber Gefang ber Dithpramben, wels de ebenfalls urfprungt. nur gu Chren bes Balchos gefungen wurden, verbunden war, bb. ber Tyflifche Chorreigen mit bem Dithyrambos gleich τητιτοκ αποτετίζει πι σεπ θετηταπου getage bedeutend wat. δεθύραμβον ήτοι χυχλικόν χορόν εν Κορένθο πρώτον έστησεν Άρμων, Txetz, prolegg, 3. Lycophr.; δτι πρώτος έν Κορένθο διθύραμβος είσηχθη, δς ην χύκλιος χόρος, Schol. 3. Pind. Ol. 13, 25.); doch wird berfelbe Ausbruck auch auf die Feste reigen bei geften anderer Gotter angewandt, pgl. διθύραμβος G. 415. από των τραγε-

und, rugol nunliades, tunde Raje, Anth. 6, ole nal nunlianour drouding. Galen. 10, 199, 4. nach Zacobe, S. 201. p. 150. Bu iche. nochlanes, w. f. S. 1388. πυπλίσκο, = πυπλόο, τή τε νόημα μα-λιστα πυπλίσκειαι ανθρώποισιν, Empedock fr. v. 316. (we berher πιπλήσκειαι ftand, 3 m.) πυκλισκωτός, όν, ή. 28. ή. κοιλισκωτός, w. f. G. 1388.

zunloβogie, tofen und braufen wie ber Kuxλοβόρος, ein reiffender Minterftrom in Attifa, Ar. Ach. 381.; von Κυπλοβόρος, ό, (βιβρώσχω, eigtl. der rings

Κυκλοβόρος, ο, (μερωστω, eigtl. der rings um sich stessen), ein reissender Winterstrom in Attita, An. Rq. 137. das. Schol. Bgl. Kust. p. 213, 37., Poll. 10, 185.; Heaved. κυκλογράφεω, im Arrise od. zirtelstemig schreiben, a beschreiben, at κύκλον γράφω, την από τοῦ κέντρου έκρληθείσαν κύκειαν φασι περιαγομένην. τῷ πέφαιι έπυτης κυκλογρασιούν την έπλημαθήν. είπτυληκούν καινέλουν καιν περιαγομένην τῷ πέρατι ἐαυτῆς πυπλογραφείν την ἐπέπαθρε, circularem describere superficiem, Sext. Emp. adv. Math. 3, 26. Edenfo ibid. 9, 420, — 2) weitläuftig figreis ben, DH. de admir. vi dic. in Demoath. 19 g. A. 6. p. 108 g. C. Reisk.; von πυπλαγράφος, ον, (γράφω) im Rreif figreis bend 4 einen Rreif befigreibend. τ — 2) ο πυπλογράφος — ο πυπλικός, ber tytiffige Dichter, Διονύσιος ο πυπλικός, ber tytiffige Dichter, Διονύσιος ο πυπλικός, αν. (Διούσω) im Rreife com πυπλοδά ωπος. αν. (Διούσω) im Rreife com

nunlodimaros, or, (diana) im Kreife ger trieben, a umber getrieben, oros, Anth. 9, 301. πυπλοεισής, ές, (eldos) treis , girtelformig, mit περιφερής verb., Ath. p. 328 D.; το στρογyúlov zal zvalocióle, Plut. Mor. p. 1004 B. ... Adv. zvalocióles, Acta Jan. Bacchi 92 Combef. nunhôtic, ασσα, εν, trife, sirtelformig, rund, û (Δοτεμις) nunhôter àγορας θρόνον εὐπλέα θάσσει, Soph. GT, 161.; ετυς, Anth. 7, 232.

xundochentos, or, (Elissen) im Kreife gewundenteros, σν, (ελισσω) im πετης ges wunden, treissormig gehend, Orph. hymn. 7, 11. πυπλόθεν, adv. (πύπλος) aus dem Umfreis, von allen Seiten, ringsher, π. όσος περιέχει, Lys. el. sacr. 28. p. 283 Reisk. u. Spát., f. δοδεά δ. Phrym. p. 9. πυπλομολήθος, δ. (μόλιβδος) der rumbe

xunloμολιβίος, δ, (μόλιβίος) ber runbe Bleiftift (= προχόεις μολιβίος, Anth. 6, 65.), Anth. 6, 63.

πυπλοποιέω, (ποιέω) im Areise ob. wie ein nen Arris machen, runden. † — Mod. sich in ein nen Arcis fiellen, πάντοθεν πυπλοποιησάμε-νοι, Xen. Cyr. 7, 1, 40 (var. l. πύκλφ πάντούεν ποιησάμενοι).

xuxlonopeia, n, bas herumgeben im Areife, Strab. 11, 13.; von

χυχλοπορέω, (πόρος) im Kreife herumgehen

(ορφ. ευθυπορέω), διά σχολιάς και έλωδους και δρυμών, Strab. 16, 4.
κυκλόροως, ωγος, ό, ή, βότους, Bush. 3.
Dionys. Per. 1083, wo to aber nach Strab. 15.

υσί. διθύραμβος . 415. από των τραγιπων χορών Μεληίος, από δε των πυπλίων
Κινησίας, Ατ. b. Ath. p. 551 Α.; τούς πριτας τούς εν Διονυσίων, εάν μή δικαίως
κύκλος, ό, αικ mit bem metapl. plur. τά
κούς πυπλίωνς χοροός πρίνωσι, ξημιούτα,
κύκλος, ό, αικ mit bem metapl. plur. τά
κούς πυπλίως χοροός πρίνωσι, ξημιούτα,
κύκλος, ό, αικ mit bem metapl. plur. τά
κούν ποιντία, βίτει, βίτει, βίτει, βίτει, βίτει, κίης
το μέσον έσον άπιχον πάντη, (Plat.) Ερίστ. 7,
ο, 342 Β.; επίπεδον τὸ έπ μέσου ίσον, Ατίστ.
πιπλίσκος, ό, εία κρίτας βαρίδε βηθιταμεκό,
κότι μέσον τών ποιν τών ποινήσαντες
λείτας σύκλον τών κεών ποινήσαντες
λείτας σύκλον τών κεών ποινήσαντες
λείτας σύκλον των κεών ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου το καλους ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου κολους ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσου ποινήσαντες
κότι μέσ

μενον έπερωθναι, Χου. de vou. 8, 3. μ. Χ. πόλεως δρη, Αττ. 1, 5, 10. 16.: μ. ασε., πύκλος πολιοίο γάλακτος, διε Μεϊφβταβε, έπεστήσαντες κ. το σήμα Ιππέας, Ηδί. 4, Αταί. 511. b) διε Κτείδ δεω ες μιας, 72 ξ. Ε., υρί. 4, 180. ξ. έφιστημε ξ.) 2) μ. Κτείδ δα βι, τάχει διόδρομον ήλίφ κύκλον επιστάσει, αδι. (κύκλος) μα Κτείξε, in διε δινθος τον αὐτῶ κύκλον έτατελεῖ, (Plat.) .

Locr. p. 96 Ε. μ. Χ.: άδεττε., κύκλος τῶν κυκλοσε, που. απιστάσει τη, 392.

Locr. p. 96 Ε. μ. Χ.: άδεττε., κύκλος τῶν κυκλοσε, τος (πόμα) με κτείξε εξεις τος έχορήγησιν κύν κιστός τος και δια βιπ. (ξ.) Βετείξε μας τιστάσει τος κυκλοσομέως (σερέω) μα Κτείξε jagen, δε κυκλοσομέως (σερέω) μα Κτείξε jagen, δε κυκλοσομέως (σερέω) μα Κτείξε jagen, δε κυκλοσομέως (σερέω) μα Κτείξε jagen, δε κυκλον, Απ. 13, 28. c) δετ έτείξε πιστομές και μεν κύκλον λέγω, Αεεαλ. Βορε. 471.: δις που κυκλοσομέως (σερέω) μα Κτείξε jagen, δε απιστάσει τος κυκλοσομέως (σερέω) μα Κτείξε jagen, δε απιστάσει τος κυκλοσομέως (σερέω) μα Κτείξε jagen, δε απιστάσει τος κυκλοσομέως (σερέω) μα Κτείξε jagen, δε απιστάσει τι δις που κυκλοσομέως (σερέω) μα Κτείξε jagen, δε απιστάσει τι δις κικλος κυκλοσομές, (σερέω) μα Κτείξε jagen, δε απιστάσει τι δις κικλος κυκλοσομές, (σερέω) μα Κτείξε μτείξε ξιτείτισης ματος, που Εδφικός με απιστάσει τι δις κικλος Thuc. 6, 99. u. X. d) ber Kreis von olnodóμημα, Xen. Hell. 4, 5, 6.; η και Menschen, übhpt wie das lat. circulus u. corona, die Netsammung, σόλιος, der rügerische Kreis, den die Nger um das Bild schliessen, der Kreis, den die Nger um das Bild schliessen, Od. 4, 792.; λεφός, der Kreis (in der Bolberfammlung), Il. 18, 504.; ἐπ τυσραγομένης στος καλοφορία, (πυπλοφορία) im Kreis de wegen; pass. sich im Kreis dewogen, παθακτικού πάλα καλακων δαλαν, in den Kreis ergdemassen, εξο της εν τόρνω πυπλοφορουμένης σταβεταλα καλακων δαλαν, in den Kreis ergdemassen, den mundo; Ήλιος πυπλοφορείκαν σθως, Arist. de mundo; Ήλιος πυπλοφορείκαν σθως, Arist. de mundo; Ήλιος πυπλοφορείκαν σθως, Arist. de mundo; Ήλιος πυπλοφορείκαν σθως, Arist. de mundo; Ήλιος πυπλοφορείκαν σθως, Arist. de mundo; Ήλιος πυπλοφορείκαν σθως, Δεντικός σθως, Δεντικός και διακοκοριτικός . OT. 1270. OC. 709. e) vom himmels, nen, Melong. 82 (?). c) in einem Areise gewölbe, rl τόν άνω λεύσσεις κύκλον; berum sübren, περί τό πεδίον κυκλω-Soph. Phil. 804. das. Bunder (798), Ar. Av. 3 είσα τάφρος, Phat. Criti. p. 118 B. c) im 1715. f) det Ring, Reif, δι ών οί κάλοι διείρονται κίρκοι τό γάρ κρίκοι ποιητκόν ίδιον δέ Κτείξε bewegen, κέρα κυκλωύσεις. Pind. συκλοι, Poll. — 3) trop., ιῆς περιόδου ο κύκλοι, Poll. — 3) trop., ιῆς περιόδου ο κύκλοι, Poll. — 3) trop., ιῆς περιόδου ο κύκλου δαλόν έν φαεσφόρφ Κύκλωπος διώνι, οδ. έν κύκλω, im Areise, in det Runde, κίμου δαλόν έν φαεσφόρφ Κύκλωπος διώνι, οδ. έν κύκλο, im Areise, in det Runde, κίμου δαλόν έν φαεσφόρφ Κύκλωπος διώνι, τια general das um her ein sing sherum, von, auf allen Seiten, κίμους αλόν βια ματίης είn, Πέργαμον... κίμος απάντη, Od. 8, 278.; κύκλου πάντη, λει τία θε είn gescholsser, δυκλου περί — Pass. τίng θε είnges spoke ων λοτωρον. Ανεκδι Ασπ. An. 5, 1, 2.; κ. πανιαχή, Dem. p. 42.; — Γασσ. ττι η στα της της της της της τους κυκλούμενον, Aesch. Η τ. 1, 185., Plat. Phaed. p. 111 C. u. [... Sept. 229.; μη κυκλωθένιες πολιογκοϊντο, Xen. u. Χ.; κύκλω πέριξ ξθεινον, Aesch. Xen. An. 4, 2, 15., Thuc. 7, 81. u. Χ.; την Real. u. a., πυπό περίς εξείνος, Assaul. Ann. Ann. An. 4, 2, 13., 1 uut. 7, 61: u. a.; την Pers. 410.; και μ' εὐθυς έν κ. στρατός έκ. πείκν κυανή τή βαφή κεκυκλομένη (χλεβανια πας ήσπαζετο, Soph. Phil. 3565. u. a.; μύς) Heliod. 3, 3. — Med. sid im Kreise ή κύκλο λήξες, Plat. Criti. p. 114 A.; of herumbrehen u. tangen, περί βωμόν κύκλο βασιλείς, b. i. die benachbarten Könige, κυκλωσασθαι, Callim. in Dian 267. d) κίng & Xen. Cyr. 8, 2, 23.: m. gon., κ. τοῦ στρα-herumtreten, sich herum stellen, έκυτοπέδου, Xen. Cyr. 4, 5, 4.; τὰ κύκλο τῆς κλοῦντο περί τὰ έκρά, Xon. An. 6, 2, 20.;

el de ne μιν (σελήνην) περί πάσαν άλωαί χυπνόθρεπτος, ον, (τρέςω) von Schwanen χυκλώσουνται, Arat. 811 Brkk, ο) ringe ernahrt ob. erzogen, Tzetz. z. Lycophr. 237. umgeben, umzingeln, einfchlieffen, χυπνοκάνθέρος, ναῦς, ein Schiff, bas einen Αργείοι πόλισμα Κάσμου χυπλοῦνται, Arab. Αργεῖοι πόλισμα Κάθμου πυπλοῦνται, Aesch. Bept. 114.; άμφὶ δὲ πυπλοῦντο πᾶσαν νῆσον, id. Pers. 450.; ἐπυπλοῦντο αὐτοὺς ἐξιμέσον, Hdt. 8, 10.; πυπλωσάμενος τοὺς χιμέσον, id. 3, 157., Thuc. 7, 81 u. δ.; mit περί νετό., Xen. Cyr. 7, 5, 2. u. X. (Bird δ. mit πυπλεῖν νετω., [. Poτf. 3, Bur. Or. 624.) πυπλωθης, ες, (πύπλος, είδος) = πυπλοειδής, treisformig, λίμνη, Paul. Sil. in Br. Anal. 3, p. 98 med., Hippoor. b. Gal. δ. πύπλωθεν. adv. = πυπλοδεν. Theophy.

πύπλωθεν, adv. = πυπλόθεν, Theophr. ΗΡ. 4, 6, 10. u. S p å t., f. Lobect 3. Phryn. p. 9. πύπλωμα, τό, (πυπλόω) bas herumgebrehte, Rad, Έξονος, Kur. Phoon. 1185. — βυρσότονον, = τύμπανον, die Paule, Kar. Bacch. 128.: Bindung, DS. 3, 35.

Ruxlainesos, εία, ειον, (Κύκλουψ) fyttos pifch, von den Ryttopen, ihnen gehdrig, abnlich usw., τροχός, Soph. fr. 222 Dind.; τείχεα, d. i. Wydrad, Eur. Tr. 1088.; πόλις, id. HF. 15.; ya, id. Or. 963. u. X.; auch zweier Enb., Κυκλώπειος δωρεά ([pridmortl.) έπλ τών πρός καιρον μέν άτριέντων, υστερον δε άπολλύν-των τινά, East.

Kuxla-alusos, ή, έν, = bem vorhg. † — Adv. - xῶς, nach Art ber Aptlopen, Θεμιστεύειν, Arist. Eth. 9, 10.

xυχλώπιον, τό, (χύκλος, ωψ) bas Beiffe im Auge, weil es rings um bie Sehe geht, Arist. HA. 4, 8, 2. — 2) Κυκλώπιον, τό, dim. του Κύκλωψ, Eur. Cycl. 266.

Kunlanios, ia, or, tyliopifc, Eur. Cycl. 92. IA. 1501.

Κυκλωπίς, ίδος, ή, = Κυκλώπειος, έστίαι,

Ear. IT. 844.

χύχλωσις, εως, ή, (χυχλόω) bas Umringen, Ginschliessen, Umzingeln, bie Umzingelung, Xen. An. 1, 8, 23 u. δ. u. X.; πολν εήν πλείονα χύχλωσιν σο ών αυτόσε προσμέξει, δ. i. bes vor fich eine gröffere Angahl borthin gufammen-goge, um fie einguschliesten, Thuc. 4, 128.

πυπλωτός, ή, όν, (πυπλόω), gerundet, rund, σάπει, πυπλωτῷ σώματος προβλήματι, Aesch.

xύχλωμ, ωπος, ό, ή, (χύχλος, ώψ) runds åugig, åbhpt rund, σελήνη, Parmenid. b. Clem. Al. Strom. 5, 139, p. 732 Polt.; χούρη, der Stern im Auge, Empedocl. — 2) Κύχλωμ, ό,

Stern im Auge, Empedocl. — 2) Κύκλωψ, ό, ber Ryttope, Κυκλωπες, οί, bie Ryttopen, δ. bas Berg, ber nom. propr. [p. 765, 18. κύκνειος, εία, ειον, (κύκνος) bom Schwane, ειαν Βάφωαιε gebörig, Schwanens, ήμφιεσμένος πίδον κύκκειον, Soph. fr. 708 D. τόσος, Ευτ. - Τ. 1104. — τό κύκνειον (sc. άσμα ob. μέλος) ber Schwanengefang, τό κ. ξόσος, Chrysipp. b. Ath. p. 616 B.; τὸ κ. ξέπχειν, fprichworth f. v. a. klaglich thun, sich witten legen, Pol. 30, 4, 7. κυκλας, ό, άετός, ber Schwanengelander, weiste

b. Ath. p. 474B.

πυπνόμορφος, ον, (μορφή) von Schwanens gestalt, Φορκίδες, Aesch. Pr. 797.

χυχνόπτέρος, ον, (πτερόν) mit Schwane

flugeln, Bur. Or. 1387.

flügeln, Bur. Or. 1387.
πύπνος, δ, der Schwan, oygnus (bei den Alten des rühmt durch seinen Gesang, des. durch sein Sterdes sied, del. del. 15, 692.; αξροπότης, Hes. sout. 316.; δολιχαύχην, Kur. IA. 794.; πολιόχοως, id. Bacch. 1362.; πύπνου δίπην τον δοτατον μελψασα δανάσιμον-γδον, Aesch. Ag. 1419.; μελωδός, Kut. IT. 1104.; των πύπνων ψ. ανιλότερος την μαγτικήν, Plat. Phaed. p. 84 K.: übtr. υμνητήρ, dom Dichter, Anth. 7, 19. (Sing gender Schwang gedentt zuerft Hes. a. a. D. ugl. Boß mythol. Br. 2, S. 94 f.) — 2) Rame einer Augensalbe, Alex. Trail. 2, p. 139. πύπνοψις, εως, δ, ή, (δψις) don Schwanens χύχνοψις, εως, ο, ή, (όψις) von Schwanens ansehn, Anth. 11, 345.

anjeng, Antil. 11, 345.

πυνοιδοπάω, v. Es. f. πυδοιδοπάω, w. f.

πύλα, ων, τά, (πύω) die Vertiefungen unter

bem Auge, τὰ ὑποκάτω τῶν ὀφθαλμῶν μέρη,

Phot. p. 185, 13. vgl. Hesych. s. v. p. 372.

ξ. E., Poll. 2, 66 daf. die Erkl. Ngl. πυλοιδιάο

πυλάσες, αί, = bem vorhg., EM. s. v. Kullysoc p. 544, 42. Arcad. p. 21, 27. χύλη, ή, (πύω) der Becher, die Schaale, Alexis b. Ath. p. 470 B., wo jest κύλικα hers gestellt. Bgl. κυλλή.

xollucior, ro, (xulit) ber Schenktifc ob. Schrant, werauf ob. worin bie Becher ob. bas Scinkgeschier sieht (ἡ τῶν ποιης ων σκευοθήνη, Ath. p. 460 D.), Ar., Kabul. u. I. b. Ath. a. a. D., Ath. p. 423 B. 480 B., Luc. Lexiph. 7. z. G. — 2) bas Trinkgelag, els το κυλικείου ἐνεγράφην, Cratin. nach Bust. p. 1271, 31.

zudlzeios, or, (xulie) gum Becher ob. Erinten gehorig, ζητήματα, quaestiones conviva-les, Poll. 6, 108.

αυλίκηγορέω, vom ob. beim Becher sprechen, χυλικηγορήσων έρχομαι, Pratinas b. Ath. p. 461 K.: καλείται το κ., δταν έπλ τή πύλιπί τις αγορεύη, Ath. p. 480 B., Poll. 6, 21.; von

κύλτκηγόρος, ον, (κύλιξ, άγορεύω) beim Becher (preciend, ο πρός κύλικα λαλών, ό έν το συμπίνειν λάλος ών, Kust.

το συμπίνειν λάλος ών, Kust.
πύλικής ύτος, ον, (ἀρύω) mit Bechern gu
[chopfen, ,,πυλικής υτον αίμα, ώς το κοτυλήευτον, οίον πολύ", Hosych. Bgl. κοτυλήευτος &. 1427.
πύλικον, τό, dim. von κύλιξ, ber kleine
Becher, bas Becherchen, Ath. p. 148 A. (κυλικεία Gasaub.); ύδαρες, Lycophr. b. Ath.
p. 420 B.; μικρόν, Ath. p. 498. u. Χ.
πύλικις, ίδος, ἡ, bie Rebiginbuchse, Αθηναδοι καλ τήν λατρικήν πυξίδα καλούσι κ.,
διά το τόρνω κεκυλίσθαι. Ath. p. 480 C.

wiltzogget totten, Nicet. an. 15, 4.

πύλτχοφόρος, ον, (φέρω) Becher tragend, 
πρίποδες, Heliod. 7, 27, p. 304 Cor.

πύλτχωίδης, ες, (είδος) becherattig, becherformig, Schol. Theocr. 2, 2.

πυλινδαίνω, b. Max. Tyr. p. 380. steht
πυλινδαίνων, woster mit Schneiber wahrsch. pass. al ulv ardoav arw .. xultrdort la-nidec, Pind. Ol. 12, 6. o) te tiri, etw. gleich fam mit etw. überwalzen, Neiloc yaiar laouzudalver zu lefen. χύλινόξω, = χυλίνδω, w. f. wálgen, heradwálgen, ξχυλίνδουν οἱ βάρβαροι — άμαξιαίους, Xen. An. 4, 2, 3. 4, 7, 4.: thtr., τοιαύτα, Luc. Pseudol. 3. — Defter woit., τοιαυτα, Luc. Pseudol. 3. — Defter im med., fich wälgen, herumtreiben, Xen. An. 4, 8, 28.; κατὰ τὰς νάπας κυλινδούμενοι δσώθησαν, ib. 5, 2, 32.; περλ γῆν, Plat. Phaedr. p. 257 A., Luc. b. u. X.; übertr., έν δικαστηρίοις, id. Theast. p. 172 C.; έν ἀμαθία, id. Polit. p. 309 A. u. X. Bgl. κατωμέσο, id. 3. livote p. 1180 a). xullrow. — Dav. † xυλινδήθοα, ή, ber Ort gum Balgen für bie Pferbe, ber Balgplag. G. xalirdήθοα. xiliroησις, εως, η, das Balgen, Tummeln, fich herumtreiben, er yvvalois, Plut. Anton. 9. 2) abertr., & er rois lépois x., bie Uebung, Gewandtheit in ber Rebetunft, Plat. Soph. paten Spatere hin u. wieder auch die altere g. wie Plut. Pyrrh. 30.: walgen, rollen, dieben, rollen, fortbewegen, xuμα xullrdes σστεα, Od. 1, 162.; Βορέης μέγα xūμα xullrdes, Od. 5, 296. u. δ.; οἰδμα xullrdes βυσσόθεν κελαινάν θίνα, Soph. Ant. 586. u. fonft in Poesse u. Prosα, xullrdes τουδε, schiebt ob. walgt hinein (burche Estretema). Ar. Ra. 1246. (aus Eur.

fam init etwo doctomagn, restor, raine estate folais xυλ/νδων, überstuthend, Aesch. sr. 299. d) evertere, zerstöten, vernichten, Anth. 7, 409. (in b. δ. χυλίω) s. Jac. del. ep. 8, 71. — Pass. sich wälzen, dreben, il. 13, 142; πάο ποσί μαρναμένων, ib. 14, 711. t. δ.; κυλίεσθαι πρός τοις γόνασί τινος, DH. 8, 39. β. Ε., έγχος έν ποσίν χυλίνσεται, Soph. Theaet, p. 172 C.; &v st. 872.; &x 1702716xwo diagow xvlicobils, 309 A. u. X. Bgl. xa-Soph. Kl. 50., Ar. Kccl. 238. u. X.: bcf. sid bin = u. herwälzen, xarà xóngov, sid is Schinger Stram. il. 22, 414.; ebenso xvlipdeoda, allein, nan auf ber Erbe ob. im Staube, Od. 4, 541. 16, auf ver Ster vo. m. 1980. herab målgen, stollen, nedovde xullydero läac, Od. 11, 598.: ward räc vanac. berunterlaufen, Xen. An 598.; κατά τὰς νάπας, herunterlaufen, f. **χυλιστιχός**. πυλινσει βυσσοθεν πελαινάν δίνα, Soph. [1. πυλιστικός.
Απτ. 586. u. sonft in Poesse u. Orosa: πυλίνδετ' είσω τόνδε, schiebt od. wälst hinein
sulfgan, ή, spätere F. f. πυλίχνη, dim. v.
πύλες, DH. 2, 23., Poll. 5, 95.

Belleroph.): bes. het u ntet = od. het a b wå ls
ξεπ, έπυλίγθουν οι βάρβαροι όλοιτροχούς
αμαξιαίους, Xen. An. 4, 2, 3.: πυλίνδωσοι 16θους ύπλο... της ύπερεχούσης πέτρας, abet den dorspringenden Fels herunter,
gehörig, geabt datin: à πυλιστικός, ein Kams

pfer, der sich im Pankration auf die Erde wersten läst, und dann im Wälsen den Segner durch kist desiegt, Schol. Pind. Isthm. 4, 81.; dies nennt Plut. Mor. p. 638 C. παγαρατίου κό περί τάς κυλίσεις.

κό περί τάς κυλίσεις.

κύλιστός, ή, όν, adj. verd. don κυλίνδω, gemälset, zum Wälsen, κυλιστοί (auch έκκυλιστοί, w. f.) στέφανοι, vermuthl. Kránze, die fest gewunden sind, daß man sie hin s und herrosten kann, so Bust.; Comic. d. Ath. p. 49 K. 678 K.F. (Ath. konnte schon keine bestimmte Crétar. geden, dgl. p. 679 B.; Hespeltimmte Crétar. geden, dgl. p. 679 B.; Hespeltimmte Crétar. geden, dgl. p. 679 B.; Hespeltimmte Crétar geden, dg. der Ort zum Wälzen, ή, wie κυλινδήθρα, der Ort zum Wälzen für die Pserde, Wälzplat, Ken. de re eq. 5, 3., Poll. 1, 183.

re eq. 5, 3., Poll. 1, 183.

zöllyrη, ή, (χύλιξ) ein kleiner Becher, Reich, Alcae. 5. Ath. p. 430 D.; Arzneibuchfe, Poll., Heaych.: auch Schaffel, die Speisen darin aufgutragen, Ar. fr. 423.

χυλίχνιον, τό, dim Βάφε, Ar. Bq. 906. to, dim. von xullyvn, eine kleine

πύλιχνίς, ίδος, ή, dim. von πυλίγνη, Achae. b. Ath. p. 480 F.: Arineibnose, Phot. πύλίω, f. ίσω, aor. ἐπύλισα, inf. πυλίσαι,

fpåtere Rebenform von zvilså, w. f. Arist. Pol. 6, 4. p. 170, 23. Bekk. mis., Theocr. 24, 18., Ath. p. 480 B., (Luc.) ssin. 5. Anach. 6., Anth. 7, 490. u. X. [Sota in allen Temp. lang, Sac. 3. Anth. 139. 1041.]

† xullonódys, ou, o, = bas folg.

xullonodiar, oros, ô, (xullos, nous) ber Krummfuffige, ber hintende, Beiname bes be-phaftos, Il. 18, 371, 20, 270., voc. xullono-Sior, IL 21, 831.

zullónous,  $\delta$ ,  $\tilde{\eta}$ , nouv,  $\tau \delta$ , gen. nodes, (xullós, noús) frummfalfig, = xullonodíw, w. [., Aristodem. b. Ath. p. 338 A.

xullos, ή, όν, trumm, getrümmt, gebogen, bh. b. Medic. burch Berrentung nach auffen

2, 217.
xúllwoie, ewe, ô, (xvllow) bie Krümmung, bie burch Krümmung bewirtte Lähmung, Hippoer. p. 642, 11. F. dazu Gal.
xŭloidiaw, (xvla, oldaw) bie Theile unsterhalb bes Auges geschwollen haben, sei es vor Schlasiosigkeit, Hel. 7, 15. z. C.; ober Kruntenheit, Phot.; ober vor sehnsücktiger, Trunkenheit, Phot.; ober vor sehnsüchtiger, wollüstiger Liebe, wenn bas Auge feucht und schwimmend erscheint, s. vygoc, und bas untere Augenlid, wie an ben meisten alten Benus topfen gu sehn ift., schwillt, Theoer. 1, 38., Hel. 4, 7, p. 146 Cor. bas. Koraës vgl., Ruhnk. Tim. p. 169.; ober von Prügeln, bh.

ber Beiben, u. bgl., arne zupara, Acach. ber Leiben, u. bgl., ἄτης χύματα, Aesch. Prom. 888., συμφορᾶς, Rur. Hipp. 824., πόνων, id. Or. 344., Opp. Hal. 4, 198. u. bgl. δ.: vgl. bas vollfåndige Bilb, Soph. Ai. 344., Aesch. Sept. 740.: κ. Ένυοῦς, ber Krieg, Anth. 6, 171: bh. von jeglicher Gefahr, lebel, vgl. Jac. 3. del. ep. 10, 34. 9, 25.: χῦμ΄ Δτόα, bie Boge bes Dabes, b. i. ber Tob, Pind. Nem. 7, 31.: κελαινόν κ., bie [chwarze Boge, naml. bes Grimmes, Aesch. Eum. 796. b) pon ber magenartic [ich hemegen. 796. b) von der wogenartig fich bewegens ben Boltsmenge, bes. der Arieger, n. xeq-oalov στρατού, Aesch. Sept. 64., andgan, ga-ran, ib. 108. 1069. — 3) von der Achnichteit,

zῦμαίνω, f. ανώ, I) (χῦμα I) 1) intr. a) tio 95 ♥

gentl. wogen, wallen, Bellen fclar 3, 1. 4, 3. β) cymatium Lesbium, bie Belle, gen, Il. 14, 229. Od. 4, 425. u. δ. b. Hom. ber Karnies, Vitr. 3, 3. 4, 1. vgl. Rallers von ber Bewegung bes Reeres: χυμαίνει ἄνω ατάτω, Plat. Phaed. 112 B. u. A.: ubhpt χυμάτοῦγής, ες, (ἄγγυμι) wie Bogen and καὶ κάτω, Plat. Phaed. 112 B. u. A.: übhpt in wogender Bewegung sein, πορεία, einen wogenden Gang haben, wie Raupen, Arist. HA. 5, 19. p. 138, 6.: im poet. Bilde, σδν ηβας άνδος κυμαίνει, es wogt beine Blütheder Jugend, b. i. du stehst in voller Jugend-blüthe, Pind. Pyth. 4, 158.: δμμα κυμαίνον, in Thranen semimmend, Hel. 6, 9. p. 239 Cor. — 2) trop. a) von seibenschaftlichen, bestig bewegten Gemüthszuständen, aufwallen, ebrausen, εάν σ al ψυχαί κυμαίνουσα έκ της επιδυμίας, Ael. HA. 7, 15.; κ. καὶ ζυγομαχείν, Plut. Mor. p. 704 7, 15.; x. xal ζυγομαχείν, Plut. Mor. p. 704 C. u. bgl. X.: vgl. Luc. Dem. enc. 13. b) bon ber unruhigen Bolfemenge, Plut. Num. 2.; πόλις εχύμαινεν, id. Pomp. 53.; το στρατιάς το πλείστον .. χυμαίνον, ib. 69.; fchenb. c) von ben Sturmen bes Arieges, χυμαίνον-τος ήση του Πελοποννησιακού πολέμου, Plut. Pericl. 29. d) poet, κυμαίνοντα έπη, b. i. gewaltige Borte ob. Reben, Aesch. Sept. 425. — 2) tr. in wogenbe Bewegung se fen, την θαλασσαν, Luc. dial. mar. 7, 1.; [e e en, την θάλασσαν, Luc. dial. mar. 7, 1.; την αὐχενα (vom stolgen Sange ves Pserves), Hel. 3, 3, p. 111 Cor.: db. trop. in einen leidenschaftlichen Semathsgustand, in Leidenschaft segen, τον οδοτοω χυμήναντα θεούς, Anth. Plan. 4, 196., Kratosth. in Br. Anal. 1, p. 477. db) pass. wog en (wie act. 1) a) b.), όιπη καὶ άλματι χυμαίνονται (bie Bische), Opp. Hal. 4, 676.: abhpt von unstetet Bewegung, χείρες, περί χροι χυμαίνονται, Opp. Hal. 2, 281.: trop. πόθω χυμαίνονται, von Berlangen bewegt werden, Pind. sr. 88, 3.— II. (χυμα II.) σχ. γαστέρα schumager sein, Opp. Cyn. μα II.) » χ. γαστέρα schwanger sein, Opp. Cyn. 1, 358.; ebenso pass. σφριγόωσα γονή χυμαίνετο γαστής, Nonn.: χυστίδα χυμ., eine volle Blafe haben, Opp. Cyn. 4, 443.

πυμάκτύπος, ον, = κυματόκτυπος, Simmias b. Hephaest. p. 36. παθείφ, κυμόκτυπος gu fchreiben, Lobect 3. Phryn. p. 668.

ntuarois, ews, i, (xunairw) bas Bellens ichlagen, Bogen, bie wellenformige Bewegung, Bewegung in einer Bellenlinie, Arist. do inc.

πύμαρος, = κόμαρος; βόστρυχος, Heaych. πυμάς, άδος, ή, (πύω, πυμα, 3.) bit & φωαιgere, Hesych. κυμάτηρός, ά, όν, (κυμα) wellenschlagenb, wogenb, voll Bellen, Gloss.

πυματίας, ου, ό, ion. πυματίης, wellens schlagend, wogend, ποταμός, Hdt. 2, 111.; πόρος, Aesch. Suppl. 541.: ûbhpt unstet, bes wegt, unruhig, δήμος, Liban. — 2) act. Wellen erzeugend od. hervorbringend, ἄνεμος, Hdt. 8, 118.

αυματίζω, f. ίσω, (αυμα) in Bellen fegen, in Bemegung ob. Unruhe fegen, †.

xυμάτιον, τό, dim. von xυμα bh. a) Keine ken, Wogen, Fluthen, Strab. 1, p. 147 Sied xύμβα, ή, bei ben Paphiern = χύμβη, Bautunst, eine architektonische Berzierung, eine Art Leiste, Exod. 25, 25., Lexic. u. zwa α) p. 483 A. χυμβάλζω, f. ισω, (χύμβαλον) die zeymatium doricum, Hohlleiste, Kehlleiste, Vitr. bel schagen, Luc. calumn. 16. — Davon

χυμάτοαγής, ές, (άγνυμι) wie Bogen an-fturmend und sich brechend, branbend, ατα, Soph. OC. 1245.

χυματοβόλος, ον, (βάλλω) wellenwerfend, wellenschlagend, Gloss. χυματοδρομέω, f. ήσω, burch bie kellen lan-fen, eilen, Schol. Lyc. 789.

χυματόσορμος, or, (δραμείν, τρέχω) bic Bellen burchlaufend, burcheilend, Schol. Lyc. 783. αυματοειδής, ές, (είδος) wellenartig, mel-lenformig, Arist. Probl. 26, 26.

χυματόεις, εσσα, εν, poët f. χυματηρίς, Opp. Hal. 1, 4.

κυματόκλυστος, ον, (κλύζω) von den Bel-len bespult, Const. Man. 4016. 6461. + xumatoxivnos, or, (xtunem) wellencos

| ageno. xυματοπλήξ, ηγος, ο, η, (πλήσσω) m Wellen geschlagen, απά, Soph. OC. 1241. Anth. 10, 7.: von den Wessen din = und herge worsen, λχθύς, Archestr. b. Ath. p. 300 K, Mnesith id. p. 358 B.; λχθύς, Hippoor. p. 357, 49. with auch πυματοπληξ gescht., Lob. Par. p. 279.

πυμάτοτροφος, ον, (τρέφω) aus ben Bels len genahrt, åετός, Eur. Polyid. fr. 1, 2. 200 Ruhnt. Konj. ; χυματοφιθόρος v., was buchte Annal. in Anth. p. 116 vertheibigt.

πυματόφθορος, ον, (φθείρω) in ben Beblem untergebend, †. b) πυματοφθόρος, ον, bie Bogen, bas Meer verberbend, verrwüßtnb, f. b. porherg.

χυμάτοω, = χυμαίνω, †. b) in Bellen, in wellenartige Bewegung seben: pass. sebr bewegt ob. unruhig sein, ή θάλασσα χυματωθείσα. Thuc. 3, 89., Luc. v. h. 2, 30., Plut. Mor. p. 914 B.: μεσόγαιος χλύδωνι χυματουμένς. Hel. 9, 4. p. 353 Cor. : von ber Euft wellenartig bewegt werben, Plut. Mor. p. 902 B.: 6) trop in heftige Unruhe ob. Schred verfegen, ris tuχής πατρικώ πάθει .. πυμαιουμένης, Hel. 10, 16. β. Χ., Prodr. p. 26 Gaulm.; αναστήσας (δ νόσος θένα και το πεσίον πυματώσας (δ νόσος θένα και το πεσίον πυματώσας (δ νόσος θένα και το πεσίον πυματώσας (δ νόσος θένα και το πεσίον πυματώσας (δ νόσος θένα και το πεσίον πυματώσας (δ νόσος θένα και το πεσίον πυματώσας (δ νόσος θένα και το πεσίον πυματώσας (δ νόσος θένα και το πεσίον που πεσίον πεσίον που πεσί roc), ben Sand aufjagend und bie Ebene unter Sandwellen fegend, Plut. Alex. 24.

χύματωγή, ή, richtiger χυματώγη, Lob. Par. p. 380. (χύμα, άγνυμε) ber Bogenbruch, bie Brandung, bie Stelle am Geftab, wo fich bie Bellen brechen, Hdt. 4, 196. 9, 100., Luc. Tim. 66. Nav. 56., Sext. Emp. c. Math. 7, 117. u. X. vgl. Billoif. 3. Long. 3, 28. p. 216. πυματωόης, ες, (eldoς) = πυματοειδής, wellensormig, sartig, σφυγμός, wellensormiger Puls, heftiger als σφ. σπυληπέζων, Gal. 8, p. 35 D. b) voll Wellen, αλγιαλός, voll Oransbungen, Plat. Fab. Max. 6. — Adv. — σσως,

Gloss. αυμάτωσις, εως, ή, (αυματόω) bas Ballen, Bogen, Fluthen, Strab. 1, p. 147 Siebenk.  $x \dot{\nu} \mu \beta \alpha$ ,  $\dot{\eta}$ , bei ben Paphiern =  $x \dot{\nu} \mu \beta \eta$ , Ath. πυμβάλίζω, f. ίσω, (χύμβαλον) bie 3pms

πυμβάλιον, τό, dim. v. πύμβαλον, = κο-υληθών, Diosc. 4, 92. πυμβάλισμός, ό, bas 3pmbelschlagen, Aliphr. 3, 66. χυμβάλιστής, ου, o, ber 3mmbelfchlager, DC. 0, 27.

† πυμβάλίστοια, ή, som. zu πυμβαλιστής, ie von πυμβαλιστής, bie 3pmbelschlägerin.
πύμβάλον, τό, (πύμβος) die 3pmbel, cymalum, ein Instrument wie ein hobles Beden, as mit einem anbern gufammengefchlagen, eis as mit einem andern gulammengelgilagen, eten gellenden Kon giebt, d. m. τύμπανον verto, lind. fr. 48., Xen. de re eq. 1, 3., Luc. lex. 9., DC. 41, 61. u. X. b) ein flaches Basserbeden, dor., Hesych. s. v. ἀρδάλιον. κύμβάχος, ον, (κυβή, κύμβη, κύπιω) mit em Kopf vorwarts, topsaber, pronus, έκπεσε επίσρου κύμβαχος έν κονίησι, Il. 5, 586.; τύμβαγος έπ ωμους καὶ νώτα διπισθές. τύμβαχος ξπ' ώμους και νώτα διπισθείς, Iol. 10, 35. p. 431 Cor., Lyc. 66. b) ο κύμβαχος ubst. der obere, rundgewöldte Theil des helms, porin ber Belmbufd ftedt, xogudos innodaείης πύμβαχος ἀπρότατος, Π. 15, 536. πυμβείον, τό, = πυμβίον, DL. 3, 42., IM., BA. p. 274, 28., Kusth. p. 584. falid υμβαῖον. χύμβη, ό, die Sohlung, Bertiefung, Hoaych.: er Bauch ob. Boben eines Gefaffes, ein hohles re Saug od Soven eines Gefaffes, ein gogles leifáfi, 'bef. a) Trintgefáfi, ber Becher, die Schaale, wie χύπελλον, χύψος, Nic. Alex. 89., Nic. Ther. 948.; Ath. p. 483 A., ach Hesych. = δξύβαφον, als Maaf, Nic. Ther. 948. b) ein Kahn, lat. cymba, Soph. r. 129 D. — 2) das Mangel, die Tafge, wie (ββα, Heaych. — 3) ber Ropf, km. — 4) in Boget, Empedocl. b. Simplic. 3. Arist. Phys. p. 285. πυμβητιάω, (χύμβη) auf den Kopf wersen, iürzen, EM. p. 545, 28.

πυμβον, τό, dim. von πύμβη, des. kleines Erinkgesáß, cymbium, Com. u. U. b. Ath. 1. 481 D. sqq. 230 C. 467 D. 477 E., Dem. p. 558, 17. 565 ξ. G. u. δ., Luc. Leciph. 7. dial. mort. 27, 2., Lexic. u. U. b in kleiner Kahn. Hesych. — 2) eine Sdus in tleiner Rahn, Henych. - 2) eine Gaus envergierung, Chandl. inscr. 1, no. 1.
χύμβος, ο, = χύμβη, ein hohies Gefäß,
Becher, Nic. Ther. 525.; als neutr. τὸ χύμlos, id. Alex. 129. Bon zuußos leitet man as lat. catacumbae ab. χυμερνήτης, ό, nach BM. p. 543, 2. aeol. . χυβευνήτης. χύμινος, ό, gen. ivoidos, Plat. Crat. p. 392 λ., ion. Rame bes Bogels χαλκίς, ben Plin. rocturnus accipiter nennt, Rachthabicht, Il. 14, 191., wo er bei ben Gottern xalule, bei ben Renfchen xuurvoie beißt 4 Ar. Av. 1181. (ber ichol. bas. η χυμ.); Arist. HA. 9, 11. p. 267, χυνᾶγέτας, dor. f. χυνηγέτης, Pind. Nem. 14 Bekk. min., EM. p. 545, 17., s. χαλχές. [υ] 6, 14., Eur. Bacch. 862. 1187. [896. χύμινεύω, (χύμινον) mit Kummel bestreuen, inc. Alex. 25. (Trail. 1, p. 9. nc. Alex. 25. [Trall. 1, p. 9. νυμίνθνος, ίνη, ινον, von Kümmel, Alex. κύμινοδόχη, ή, οδ. δόκη, (κύμινον, δέχο-ιαι) Kümmelbeháltniß. Kümmelbüchfe, wie ein Balgfaß od. eine Pfefferbüchfe auf den Tisch zu (a.) Kümmelbeháltniß. Kümmelbüchse, wie ein Salzsaß ob. eine Pfessebüchse auf den Aisch zu der. f. χυνηγός, Call. in Salzsaß ob. eine Pfessebüchse auf den Aisch zu der. Si.; auch dei den Dichtern, Aesch. Ag. 678.; u. im Senar, Kur. El. 553. (sem.), χυμτνοθήχη, ή, (τίθημι) = das dothg., Poll. Rur. Phoen. 1106. (sem.) 1169. IT. 284. Hipp. 1397. Suppl. 888. (sem.)

κυμτνοπίμβιξ, ικος, ό, (κίμβιξ) = πυμι-νοποίστης, Kummelfnider, East. p. 1828, 10. ronglosης, Kämmelfnider, East. p. 1828, 10. χυμίνον, τό, cuminum, der Kämmel, Theophr. HP. 7, 3, 2. u. δ., Plat. Mor. p. 700 F. u. A., ſ. Billerd. fl. cl. p. 79.: χύμ. ἄγριον, der withe Kämmel, Theophr., Diosc. 3, 68., Billerd. p. 60: κ. Αίθιοπικόν καὶ βασιλικόν, das oriental. Ammi, Diosc. 3, 70., Plin., ſ. Billerd. p. 69. Er wurde bei den Griechen wie das Galz in Keisen Gleckfilen auf den Kilch aufaht. — Rach Phot nen Gefaffen auf ben Tifch gefeht. - Rach Phot. nen Gefallen auf ven Aig geiegt. — Nach knot. p. 186, 15. als Bezeichnung eines Anaufers 6. Men.; dah vielleicht die Stelle b. Plut. Mor. p. 632 C. richtig. S. xupuvonclarys. xuuivonglarys, ov. s. (xupuvon, nolw) der Kummelipalter, d. i. Anicker, Knaufer, schmusisger Geishals, Fils, der nicht einmal die Kampantikken von den Filse ger Geishals, Fils, ber nicht einmal die Rümsmelkbruer ganz und ungespalten auf den Tisch kommen läßt, Arist. kth. 4, 1. p. 60, 11 Bekk. min., Posidipp.b. Ath. p. 377 A., Plut. Mor. p. 632 C. nach Wyttenb. (χύμινον ν.) [. χύμινον; vgl. Theocr. 10, 55., Julian. Caes. p. 7, 9 Heus., Reimar. z. DC. 70, 3. p. 1173, 49.: adjettivisch, χ. ο τρόπος ξατί σου πάλαι, Alexis b. Ath. p. 365 C. Davon κυμινοπριστία, ή, bie Rummelfpalterei, Aniderei, Rnauferei, anonym. post Andron. de pass. p. 756. κύμτνοπριστοκαρδάμογλύφος, ον, verft. καρδαμογλύγος, tammetreibetreffespaltenb, Ar. Vesp. 1397. [Ŭ] χυμινότοιβος, ον, (τρίβω) mit Kummel abgerieben, αλς, sal cyminatus, Archestr. b. 4th. p. 320 B., Pallad. nov. 22. χυμτνώθης, ες, (χύμινον, είδος) tammels artig, Theophr. (?) χυμοδέγμων, ον, gen. ονος, (χύμα, δέyouar) Fluthen ob. Bogen empfangend ob. aufs nehmend, ακτή, Rur. Hipp. 1173. Poet. 28. † κυμοδύκος, ον. = κυμοδέγμων, γοετ. W. κυμοδάκης, ες. (Ιαίλω) wogenquellend, wogenreich, Beiw. des Poseidon, Orph. h. in Nept. 5. Pooet. W. κυμοθόη, ή, (θοός) bie Bogenschnelle, Rasme einer Reribe, II. 18, 41., Hes. Th. 245. χυμόχτυπος, ον, = χυματόχτυπος, Simmias b. Hephaest. p. 74. Poet. B.

Κυμοπόλεια, ή, (πολέω) die Wogendurchs
wandlerin, Rame einer Techter bes Poseibun, Hes. Theog. 819. χυμοτόμος, ον, (τέμνω, ταμείν) wellens burchichneidend, od. spaltend: ο χυμοτόμος, ber Bogenbrecher, Ciebock, Suid. Κυμώ, ους, ή, Rame einer Rereide, Hos. Theog. 255. χυνάγεσιον, τό, dor. f. χυνηγεσιον. πυναγέτες, ή, dor. f. πυνηγητέω, Eur. HF. πυναγέτες, ή, dor. f. πυνηγέτες, το. f. πυνηγία, Kur. Hipp. 109. (im jamb. Genar.)

αθνάγχη, ή, (αύων, άγχω) bie Dunbebraune, Hosych. c) = απομαγδαλιά, Brobtrumen, eine Entgunbung ber Athemmerkzeuge, wobei ber an benen man fich bei Tifche bie Danbe abeine Entzündung der Athemwertzeuge, wodei der Kranke die Junge herausstreckt, Hippoor. prog. 158, 29. u. d., Artemid. 5, 26., Poll. 7, 104. u. X. Ueber die verschiedenen Arten ders. It Act Ach. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. It Act Act Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. It Act Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. It Act Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. It Act. Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. It Act. Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. It Act. Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. It Act. Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Plage geven der p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Plage geven der p. 400 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Act. p. 409 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Plage geven der p. 400 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Act. p. 400 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Exception der p. 400 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Act. p. 400 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Exception der p. 400 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Exception der p. 400 D., Poll. 6, 93. d) eine Arten ders. Act. p. 400 D., p. 400 D.

führt, Bachter und Leiter der Jagdhunde, wie χυνδαλισμος Spielende, Hesych. (n. 274,9, χυνηγός, Xen. Cyn. 9, 2., Arr. de ven. 7, 6. 25, 6. Poll. 5, 17. χυνδαλοχοίς, δ, der Pfahl, Pflock, Hesych. (n. χύνδαλος, δ, der Pfahl, Pflock, Hesych. (n. 224,9, 224,9).

Mor. p. 380 D.; [. κύων. — 2) gew. als κύνειος, α, ον, auch zweite Endig. — b. subst. a) sa. θρίξ, das Dundshaar, Theorr. [folg., Ar. Vesp. 898., Arist. HA. t, 17. 15, 19. (bit Gramm. wit Greg. Cor. p. 322. p. 21, 12. 6, 20. p. 183, 24 Bekk. min.: σοertläten es durch κουρά) b) = κυνόσβατος, φισταλ κ., = κυνικοί, DC. 66, 15.; τὰ κύ-

χυνδάλη, ό, = χύνδαλος, Hesych. χυνδάλισμός, ό, (χυνδαλίζω\*, χύνδελος) n Knabenipiel, wobei man einen in locine

πθαγχικός, η, όν, zur πυνάγχη gehörig; aud an der πυνάγχη leidend, Hippoor. δ. u. Grbe gestecten Pssoc, πάσσαλος, mit einem a. Medic.; πάθος, = πυνάγχη, DS. exc. [in Hom. 13. χύναγχος, δ, (πύνη, άγω) der hippoor. loc. πύναγχης, δ, (πύνη, άγω) der hundestelle (ματικός) με θασοι πυνάγχης, δ. (πάνη, άγω) der hundestelle (ματικός) συνάκισης συνάκισης (πατικός) θετ με της με θασοι που διατικός (πατικός) θετ με διάκε παλλέτει und seiter der Taadbunde, with πυνάκισησης (πατικός). Poll. BA. p. 274.4.

ret, der Hunde feiter der Sagbhunde, wie zuverlaufe, Bedeter und keiter der Sagbhunde, wie zuverlaufe, Xon. Cyn. 9, 2., Arr. de ven. 7, 6. 25, 6. Poll. 5, 17. χύνάκονθα, ή, αιαβ χύν-άκανθος, δ, der Hundeborn, Hagebuttenfrauch, vielleicht dasselbe mas κυνόσβατος, Arist. H.Α. 5, 19, p. 139, 31. Bekk. min. χύνακτής, οῦ, δ, (άγω) das Hundefeil, de S. Anth. 6, 34. ε. κυνάχν, με το μαθε und Budfe, wie bie tatedamonischen abanesides, Cael. Rhodig. (als nom. pr. id. Lysistr. 957.), welchen Luc. de mort. Peregr. 30. den Kyniftern giebt. χύνακυα, ή, (μιαθ) die und kildigen gen Beiber. χύνάκυα, ή, (μιαθ) die und kildigen skenschen, Ar. Eq. 1067. 1069. (als nom. pr. id. Lysistr. 957.), welchen Luc. de mort. Peregr. 30. den Kyniftern giebt. χύνακυα, ή, (μιαθ) die Quad bie Quadsfliege, b. i. (βαποίος βίερε, Ediimphwort gegen Beiber. χύνακυα, ή, (μιαθ) die Quadsfliege, b. i. (βαποίος βίερε, Ediimphwort gegen Beiber, λου. 10, μ. 421. Ath. p. 157 A. don Brânsern, id. p. 126 A.; daste gebrauchsider wither follen, ll. 21, 394. u. 421. Ath. p. 157 A. don Brânsern, id. p. 126 A.; daste gebrauchsider wither follen, ll. 21, 394. u. 421. Ath. p. 157 A. don Brânsern, id. p. 126 A.; daste gebrauchsider wither follen, ll. 21, 394. u. 421. Ath. p. 157 A. don Brânsern, id. p. 126 A.; daste gebrauchsider with follows arm of the kind of the control

χύνεω, f. χύσω, aor. ξχύσα, ep. χύσσω, χύναγείς). χύνεω, f. ήσω, (χυνηγός) jagen, auf die χύσσα, χύσσαι, ξάβεη, m. acc., IL 8, 371.
u. δ., Schol. b. Ath. p. 696 A., Eur. Med. 141, 1207. Alc. 183., Ar. Pax 1138. Ach. 1208. Nub. 81., Luc. Alex. 41. u. δ.: mit dbbpt 3mb nachgehn, nachkellen, τὸν Ηρα-bopp. acc. χύσσε μιν χεφαλήν, Od. 17, 39.: λείδην, Plat. ep. 7, p. 349 B., Plut. Alpon Bogein, schnödeln, Arist. HA. 6, 2. 3. C., Alc. Davon χλείδην, p. 394 C. — Davon προσχυνέω.

χύνηνα, f. ήσω, (χυνηγός) jagen, auf die m. acc. μις γλείδην, Plat. ep. 7, p. 349 B., Plut. Alpon Bogein, schnödeln, Arist. HA. 6, 2. 3. C., Alc. Mar. 43. u. X. Davon χύνηνα, ή, die Sägerei, die Sagb, der Sagbe kur. Rocch 339. Arist. Rhet 4.11

zυνη, ή, att. 3[8g f. zυνέη, w. f.

αυνηγείον, τό, f. 26. αυνήγιον, Schol. Lyc.12. αϋνηγεσία, ή, (χυνηγετης) bas Jagen, bie Jagb, Plut. Alex. 40., DL. 6, 31.; δ. als Bariante v. bem folg.; bgl. 20b. g. Phryn. p. 517.

αϋνηγέσιον, τό, die gum Jagen versammelte Jagdgefeuschaft, ber Jagdgug, Jager u. hunde, bie Meute, Hdt. 1, 36., Xon. Cyn. 10, 4.; kie zur Tagd zusammengebundenen hunde, die Koppel: † auch die gemeinsam auf Raub aus-gehenden Haufen der Wolse, Arist. HA. 3, 5. z. A. — 2) die Jagd, das Jagen, die Thier-bege, Xen. Cyn. 1, 2. u. d., Eur. Hipp. 224. (im pl.); 3η ραι και κυνηγέσια, Plat. Pol. p. 412 B. Legg. p. 763 B., Luc. u. A.; übtr., κ. τοῦ περί την Αλκιβιάδου ωραν, Plat. Prot. g. X. — 3) bas Sagbrevier, Xon. Cyn. 6, 4. 26. 7, 11. — 4) ber Fang auf ber Sagb, bas Erjagte, Xen. Cyn. 6, 12.

χυνηγέσσω, Theognost. in Cram. an. 2, p. 143, 20.; πυνηγετιέω (- εσσέω) BA.p. 48, 30. = πυνηγετέω, vgl. Lob. Par. p. 438.

x., Jagopfero, Piut. Fab. M. 20.; οδός, wie 519 B. Luc d. u. X. [1] ber Weg der Ziger zu sein pflegt, beschwerlich, Chion. ep. 2.; x. θέατρον, in welchem Thiers nachahmen: bes. vom Gange, den Hunderstt begen gehalten werden, vom rom. Amphitheas laufen, length. — 2) zur Schule der Kynister, DC. 43, 22. 51, 23.; χυνηγετική δεά, ter gehören, wie ein kynister handeln und les Artemis, EM. p. 331, 5.; παρδένος, DC. den, sich wie ein solcher betragen, Luc. Por. 59, 26. — Substantivisch a) δ χ., α) sc. divige, der Jagdliedhader, Jäger, Plat Kuthyhr. p. 13 A., Plut. Mor. p. 52 B. β) sc. divisios, δ, v. ts. s. κούνκλος, w. s. χύνκλος, δ, v. ts. s. κούνκλος, w. s. χύνκλος, δ, v. ts. s. κούνκλος, w. s. χύνκλος, δ, ν. ts. s. κούνκλος, π. σπασμός, ein trample handewartung u. Dresuch ider Jägerei u. hater Serzerren des Mundes ein tond phon, die andere von Arrian. b) ή χυνηγε- hundesart, h û n dis s. γνημοπος, Plut. Mor.

νεια, Oundesseisch Ar. Eq. 1899., Sext. Emp. Τική, so. τέχνη, Sagdbunst, Jägerei, Plat. Ku-Pyrrh. 3, 225.

χύνειρα, ή, = ή τον χύνα εξούουσα, Eust. p. 1822, 14. (wahrsch. von einem Comic. gesmachtes B., Lob. Par. p. 463.)

χύνεος, εον, (χύων) dom Dunde, gum Dunde gehörig, hündisch dah. schande, undersschift, ll. 9, 373.; μένος, Hes. Op. 67., Timo. b. Plut. Mor. p. 446 B.; χέαρ, Αρ. Rh. 3, 641.

χύνεω, s. χύναν, sor. ένύσα αρ. χίναν.

200ημία, ή, bie Jagerei, bie Jagb, ber Jagbs gug, Kur. Baoch. 339., Arist. Rhet. 1, 11. p. 46, 29., Pol. 4, 8, 9. 8, 27, 4., DS. 4, 34. 5, 29. u. X.: abhpt bas Rachsparen, skels len, Soph. Ai. 37.

ten, sopn. A1. 37.

πυνήγιον, τό, bie Jagb, Thierhete, Jagbs
parthie, ber Jagbzug, Plut. Alex. 40., Pol.
10, 25, 4., Ath. p. 677 Ε.

πυνηγίς, ίδος, ή, dor. πυναγίς, bef. fem.
zυνηγός, δοb. z. Phryn. p. 429 sq.

πυνηγός, όν, dor. πυναγάς, w. f. (πύων,

πυηγος, ον. dor. πυναγος, το. 1. (πυων, ανω) hundeführend, jagend, gew. als subst. ό, ή, bet Idget, bie Idgetinn, Arist. HA. 6, 32. δ. Ε., 9, 6, p. 260, 6 Bekk. min., Plut. comp. Lys. c. Syll. 2. Lucull. 8. u. δ.: η πυναγός, Beiw. der Artemis, Soph. Bl. 553. πύνηδόν, adv. (πίων) nach Quadeart, Soph. fr. 646., Ar. Eq. 1033. Nub. 491., Luc. Tim. 54. DC. Tim. 54., DC.

αυνηλάσια, ή, bie Jagb mit hunben, Call. Dian. 217.; von

αθνηλάτεω, (αύων, ελαύνω) mit hunben jagen ob. hegen, Nic. Ther. 19., Euphor. fr. 63. agen vo. gegen, vie. nouv, πούς) die Andhel am Herbefuß, sonk σφυρά, bei uns Rugel, Robbe, vgl. χύων, Xen. de ro eq. 1, 4. χύνητίνοα, adv. (χυνέω) παιδιά, ή, das

1480 Kuvionn p. 409 D.; χυνικόν και βηριώδες δακεί είναι, Χεπ. Cyr. 5, 2, 8.; τό κ. και βηριώδες
αλι. 2) tyniξό, ὁ κυνικός, bet tyniξός
μος, Plut. Mor. p. 133. u. δ. —
λαλ. 2) tyniξό, ὁ κυνικός, bet tyniξός
μος, Plut. Mor. p. 107 B. u. δ., DL. δ.
μ. Δ.: τὸ κυνικὸν τῆς παροησίας, δας Κηι
πίζός (μας bem Kynifer eigen ift) μίω., Plut.
Βται. 34.; παροησία κυνική και λόγοι τρακεῖς, id. Mor. p. 69 C. — Die tyniξός von
bem Gotratifer Untifthenes gegründete Sette,
bie in der Selbstgenügsamteit und Berachtung
και νόδους, δοντος, δ. (δόους) der Hunke,
κανόδους, δοντος, δοντος, δοντος, δοντος δόποιος bie in ber Gelbftgenugfamteit und Berachtung aller nicht abfolut nothwendigen menfchl. Bedute nicht vollette nothebendigen menicht. Der burfniffe, ben hochsten Lebenszweck zu erjagen trachtete, soll nach Einigen von dem Apnosar-ges, wo Antisth. lehrte, ben Ramen erhalten haben, DL. 6, 13. Richtiger ohne Zweisel An-bere, die von der hundischen Lebensweise, zu der jene Grundsage endlich sührten, den Ramen der Sette ableiteten, vgl. Menag. zur St. des DC. u. g. 6, 2. Dieß doch Antisthenes selbst schon andozύων. — Adv. –ως, Cooch. Chikurg. vett. p. 8, Porphyr.–comp. –ιχώτερον, l'lut. Mor. Ael. HA. 10, 20. p. 601 E. [1360. p. 001 is.

πύνίστη, ή, eine junge Handin, Ar. Ran.

πύνίστος, ό, ein junger Hund, Procop.: dim.

don πυνικός 2), Luc. Pisc. 45. b) = σπύ
λαξ, eine Paissidart, Basil. Hexaëm. p. 64.

πύνισμός, ό, (πυνίζω, 2.) die thnische

Dents od. Handlungsweise, thnische Phisosophie, Luc. Bis acc. 33., DL. 6, 104. u. π.

πύνιστέον, adi. verd. von πυνίζω, man

mus funische seben. Kunifer sein. Julian. muß tynifc leben, Ryniter fein, Julian. πάψ τρείτα teon, χύνετε fein Julian.
πύνιστί, adv. (χύων) hündisch, auf hündische Art, Posidon. b. Ath. p. 152 F. [Hesych. πυνίσφηλος, ον, (σφάλλω) = ἀπατητικός, Κυνοβάλανοι, οί, (χύων, βάλανος) Dundseicheln, eine erdichtete Ration, Bewohner des Seirios, mit Dundsköpfen und auf geftügelten Gicheln reitend, Luc. ver. h. 1, 16. Suppl. 739. Κύνοβάμων, ον, gen. ονος, = bas folg. Hesych. [a] αυνοβάτης, ου, ό, (βαίνω) εππος, ein Pferd, bas den Anochen μεσοχύνια am Unterfuß kurz und niedrig hat, Hippiatr. p. 262. [α] χύνοβλωίν. ῶπος, ο, ή, (βλέπω) hündischen Blides, mit einem Qundeblick, Hesych. pame, Hesych.

πυνοβόρα, ή, (χύων, βορά) hundefutter, snahrung, Schol. Ar. Plat. 293., Tzetz. Chil.

πυνόβοωτος, ον, (βιβοώσχω) von Hunden gefressen, DL. 9, 4. πύνογαμία, ή, (γάμος) die Hundehochzeit: so nannte der Anniter Krates sein disentlich vollzogenes Beilager mit der schönen Hipparche, Suid. s. v. Κράτης; das. χυνογάμια τά, Clem. Al. Strom. 4, 123, p. 619 Pott., vgl. Sac. z. Anth. p. 319.

αυνόγλωσσον, τό, (γλώσσα) bie Bunde-gunge mit langen breiten Blattern, officinale σος b. Nic. fr. 5, 3., f. Billerb. fl. cl. p. 39. πυνόγλωσσος, δ, εία ξίζα, Κρicharm. b. Ath. p. 288 B. 308 E.

κύνογνώμων, ον, gen. ονος, (γνώμη) hûns bischen Sinnes, unverschämt, Nicet. ann. 9, 17. vom deraktes. als Rauber des Kerberos, 605. χυνοθέσμη, ή, (χύων, δεσμός) eine sidula χύνοχομέω, f. ήσω, (χομέω) Quinde wars gur insidulatio, das Band, mit dem, wie bei ten od. halten, Synes. p. 66 D. Tängern und Wimen geschah, die Borhaut an χύνοχοπέω, f. ήσω, (χόπτω) schlagen wie

Poll. 2, 71.

πυνόδεσμος, ὁ, (δεσμός) bas Beitfeil jir hunde, die Longe, Long. 2, 14.

πυνόδηπτος, ον, (δάπνω) vom hunde gesich sen, ελκη, Arist. HA. 9, 44. ξ. C. 3. Aesop. sab. 24, 3. Heus., Geop. 12, 17, 14., Gai.

πυνόδους, δοντος, ὁ, (όδους) ber hunde gahn ob. Edgahn gu beiden Seiten ber Scheipenber her Snikkeln. bezähne, der Spissahn, dens cominus, Arist. HA. 2, 2. 6, 20. 3. G. (der Dierde) u. 6.3 Xen. de re eq. 6, 8. (der Pferde); Kpicharm. b. Ath. p. 411 B. (der die F. xuvadau kit), Hippoer. aphor. 8, 25., Gal. 4, p. 16 B., Nic.

Alex. 282. 453. (ber Wenfchen): Giftgaft ber Schlangen, Nic. Ther. 130. 231. 277 :: von ben Babnen ber Sage (wegen ber Achntichtit).

πυνοδρομέω, f. ήσω, (δραμείν) mit **Quant**jagen ob. heten, Xen. Cyn. 6, 17 sqq., U.
Alex. 1, 2, 21. p. 327., Poll. 5, 85.: thu.
έχυνοδρομούμεν αλλήλους ζητούντες, πα kans Symp. 4, 63. — Dav.

χόνο δρομία, ή, bas Zagen ob. Hegen mit Sunden, Bippoer. p. 367, 1., Call. h. Dian. 106.

Sunden, Hippocr. p. 367, 1., Call. h. Diag. 106. πύνοδων, = πυνόδους, w. s. πύνοειδής, ες, (είδος) hundeartig, hende dhnlich, hundisch, im compar. πυνοειδέστερες, Arist. HA. 2, 8. g. A. πύνοζολον, τό, (όζω) der Hundestant, tin Kraut, = χαμαιλέων μέλας, Diose., Pia. 12, 18. 21. πύνοθαρούς, ές, (θαρρώ) hundebreist, hundesteid, the defreth, Theocr. 15, 53. πύνοθοδούς, εδω, ν. = das norbo... Assets

αύνοθράσυς, εία, υ, = bas vorbg., Aesch. ppl. 739. [Diosc. 2, 18i.

αύνοκαρθάμον, τό, = καρδαμον, Κτής, κύνοκαυμα, τό, (καυμα) διε Φυαδόταρδίες, Diosc. 2, 98., f. Cob. g. Phryn. p. 304. κυνόκεντρον, τό, (κένιρον) cin Phanga

xθνοχεφάλαιον, τό, eine Pflanze, sonft ά-νεμώνη ημερας nach Hesych. χύνοχεφάλιον, τό, Rame mehrerer Pflanzen bei Diosc. 2, 207. nach Billerb. fl. cl.

161. antirrhinum arvense, Comenmaul; Diose. 4, 70. hat benfelben Ramen bei wielter angeführt. Bei Gal. ift cynocephalia und ansgallis arvensis fynonym. S. Billerb. a. a. D. αυνοκέφαλος, ον, (κεφαλή) hundetopfig, mit einem hundetopfe, Luc. Hermot. 44. — 2)

Rame einer hundetopfigen Affengattung , simia Inuus L., Plat. Thenet. p. 161 C. 166 C.; auch einzelner Arten, Arist. HA. 2, 8. J. X. Ael. HA. 4, 46. 10, 25., DS. 3, 35.; bei. als heiliges Tempelthier der Reappter, Luc. Tox. 28. Jup. Tr. 42., vgl. Bôttiger Sabina S. 251.; Ar. Eq. 417. ist des Metrum wegen, xuraxi galloc geschr., nach Phot. u. BA. p. 49, 19.; υβί. τετρακέφαλος, τρικέψαλος.

αυνοαλόπος, ον, (αλέπτω) Dunbe flehlend, vom Deralles. als Rauber bes Kerberos, 605.

Diosc. 4, 192.; nach Sprengel chenopodium album, L.

κύνοκιονία, ή, das Dundetddten, Eused. hist. eccl. 9, 8.; von

zurontovos, or, (nteire) hunbe tobtend ob. morbend, neutr. xuvoxtovov, ro, Rame einer giftigen Pflanze, Diosa. 4, 78.

κυνοκυτίς, ίδος, ή, = κυνόρροδον, Mar-

cell. Empir. 3m.

χύνολίσχης, ου, έ, (λίσχη) unverschämter Schwäger, zw. s. ebo. z. Phryn. p. 184. χύνολογέω, f. ήσω, (λέγω) vom hunde ob. dom hundsterne sprechen, reden, handeln, Ath. p. 23 A.

zuvologa, ra, (zuwr, logos) eine Erhas benheit am Raden, von ben vorstebenben Forts fågen ber Rudenwirbel, wie xepra, Poll. 2, 180. x volunos, o, (luxos) der Hundswolf, wahrich.

= χροχόττας, cod. Bavar. Photii in Cte-aine Indicis cod. 72. (c. 32.) χῦνόλυσσος, ον, (λύσσα) hunbetoll, von ei-nes tollen hunbes Biffe toll, Andreas medic. χῦνόμαλον, τό, dor. f, χυνόμηλον, = χοχπίμηλον, Hesych.

αυνομάχεω, f. ήσω, (μάχομαι) mit hunben ob. gegen hunbe tampfen, Poll. 5, 65., Hesych.

χύνόμηλον, τό, f. χυνόμαλον. χυνόμηλον, τό, = δροβάγχη, Diosc. 2, 172. χυνόμορον, τό, bit Frucht von χυνόσβαιος, bie Dahnebutte, Gal. comp. med. s. loc. 1, 1. αυνόμορφος, ον, (μοραή) von Hunds-gestalt: = αρόχος, Diosc. 1, 25. αυνόμυια, ή, in Prosa gewöhnlichere Form f. αυνάμυια, w. s.

πυνόπληπτος, ον, (πλήσσω) vom Dunde verwundet, Diosc. (?)

αυνόποηστις, ιδος, ή, (ποφθω) ein giftiger Rafer, besten Stich bie Dunde aufschwellen macht ob. tobtet, Hesyeb., pgl. βούπρηστις. αυνοπρόσωπος, ον, (πρόσωπον) mit einem Oundsangesicht, Luc. d mar. 7, 2. ver. hist. 1, 16. u. b., Sext. Emp. Pyrrh. 3, 219. u. X. κῦνοραιστής, ου, ο, (δαίω) bie Qunbslaus, vicinus, Od. 17, 300.; Arist. HA. 5, 31. p. 149, 1. ift κυνοραϊσται αξεπτ.; κυνοραϊσταί, id. thet. 2, 2., Phot., foult κρότων, w. f. κυνόμοδον, τό, (δόδον) δίε Sundes ob.

Sectencese, rosa canina, (nicht mit zuröcha-vog zu vermechsetn), Theophr. HP. 4, 4, 8, cynorrhodos, Plin. 8, 41. [, Billerb. fi. cl. p. 124.

xυνοροαιστής, ου, ό, = xυν Bust. 3. Od. 17, 300. † xυνόρροσον, τό, = xυνόροσον. ου, δ, 🖚 πυνοραιστής,

Kuroaappes, eos, ro, tin bem heraltes beis liger Plag aufferhalb ber Stabt Athen, ber auffer einem Sempel biefes Deros und mehreausser sienem Tempel dieses Deros und meyers ren Altaren, das gleichnamige Gymnasium ents hielt, in welchem sich ausschließtich die nueden sichen. die nueden sich ausschließtich die nueden sichen. die nueden sich ausschließtich die nueden sichen. die nueden sich eine vosawyers sourekourran, Plut. Themist. 1. das Fest in Argos, an dem Hunde getöchtet werden, Dem. p. 691, 19. Ueber die Lage s. D. Rüllers z. Leate's Topogr. S. 460. und dazu Fritzscho do Ar. Daet. p. 29. Der Sage gesinnt, d. i. unverschamt, Aesch. Choëph. 612. nach soll er seinen Kamen von einem weissen

einen Hund, no roror reros, Ar. Kq. 289. hunde ethalten haben, der bem Diomos, als er bem herakles opferte, das Opfersteisch raubte, πουνοχοάμβη, ή, (χράμβη) der hundelohl, und nach dem später Kynos, benannten Plage flob. Bal. Friefche im a. B. G. 28. u. bef. Meurs. Athen. att. 2, 2.

πυνόσβατον, τό, a) == πυνόσβατος, Theophr. HP. 3, 18, 4. 9, 8, 5. b) die Früchte der πυνόσβατος, die Dain = ober Dagebutte, †. αυνόσβάτος, ο u. ή, (βάτος) ber Dains ob. pagebuttenstraud, rubus caninus, Theoer. 5, 92., Ath. p. 70 C. (beibe genera), Plut. Mor. p. 294 E., Diosc. 1, 113. Rad Billerb. fl. cl. p. 133., bie Bisantose, rosa moschata.

αθνόσουρα, ή, (οὐρά) ber Bunbefchwang, ber fleine Bar am Dimmel, Arat. 36. u. A. Ueber bie Entftehung bes Ramens, f. Ibeler Sternnamen G. 8.

αυνόσουρα, ωά, τά, die Binbeier, fonst ouοινα, ζεφύρια, υπήνεμα, Arist. HA. 6, 2., Plin. 10, 60.

run. 10, 60.

χυνοσουρίς, ίδος, ή, eine Art schneller las fonischer Zagdhunde, wahrsch. von dem takon. Stamme Κυνόσουρα, Call. Dian. 94.: vgl. Meurs. Mise. Lac. 3, 1. — 2) = χυνόσουρα, ή, Nonn. 1, 166., χ. άχανος, Maneth. 2, 25.

χύνομαρουχους συν επιστέσετα

ρα, η, ινομη. 1, 100., π. αρχτος, Maneth. 2, 25.
πύνοσπάρακτος, ον, (σπαράσσω) von Humben zertissen, Soph. Ant. 1183.
πίνοσπάς, άθος, ό, ή, (σπάω) = bas vow herg., Nonn. 5, p. 158. 162. 46, p. 1148.
πύνοσσόος, ον, (σεύω) die Hunde scheuchend ob. jagend, 'Ωρίων', Nonn. 1, p. 22.; θυόμος, id. 5, p. 154.; Ath. p. 160 B. nach Schweigh.
(χύνες, οί. ν.). Henvel.

(χύνες, ol, v.), Hesych. χύνοσφάγής, ές, (σφάττω) mit Dundeopfern verentt, bem man Dunde opfert ob. schlachtet, Seá, Lyc. 77.

zuvoregos, gur Erfl. ber Ableitung von zuv-

χύνοτροφικός, ή, όν, (τρέφω) jum Ernahe ren, Aufziehn, Halten ber Hunde gehörig ob. geschiett: ή χυνοτροφική, sc. τέχνη, die Kunst Hunde zu ziehn, Clem. Al. Str. 1, 7, 37. p. 338.

αθνούλκος, ον, (Ελκω) bie hunde ziehend ob. führend, Nicol. Damasc. p. 241 Cor. χύνουρα, ων, τά, die Meertlippen, Lyc. 99.

b. Hesych. xuroupla.

xurouxos, or, o, (exa) hunde haltend, xloeds xuvouyos, bas hundeseil, ber hundestrick, Anth. 6, 107.: u. als Subst. xuvouyos, o, der Sundehalter, das hundehalsband, Anth. 6, 298. val. 3ac. 3. op. Anth. t. 7, p. 37.; Poll. 5, 31. 10, 64. — 2) bas Rangel ober ber Sac pon hundefell, Xen. Cyn. 2, 10.

χύνοφαγέω, f. ήσω, (φαγείν) Bunde ob. Bundefleifch effen, Sext. Kmp. Pyrrh. 3, 225. Dunbesteilch esten, Sext. zup. Pyrin. 0, 220. χύνοφθαλμίζομαι, (όφθαλμός) mit Dunbes augen, d. i. unverschamt ansehn, Synes. p. 128 C.. BA. p. 48, 31., Hesych., Suid. C., BA. p. 48, 31., Hesych.,

bon χύων, hândischer, bb. schamloser, unvers Od. 17, 340.: μέλαθου, Pind. Pyth. 5, 37.; schamer, Il. 8, 483.; χυνών χύντερος, μνήμαι, Plat Legg. p. 741 C.; ξόανον, Xeanonym. b. Suid. s. v. Διονυσίων σχωμμά-λη. 5, 3, 12. u. X.; zweier End., Anton. των, p. 1398 Bernh.; übhpt dreister, detweister (wo Passon geandert hat, s. 6...77.) pon χυων, pundiquer, οφ. (quamiojer, unders) Od. 17, 340.: μελ (φάπιετ, Il. 8, 483.; χυνών χύντερος, μνήμα, Plat. Leg anonym. b. Suid. s. v. Διονυσίων σχωμμά- λπ. 5, 3, 12. u. των, p. 1398 Bernh.; άδρρτ breister, detwe biogen. 12. (wo 9 χυπάρισσόροφο 11, 427. 20, 18., Ap. Rh. — Dagu supl. χύν- πατος, η, ον, Il. 10, 503. δαί. Θρίξαι, h. Cer. 307., Nic. Ther. 168. u. a. Didt. bef. Ερ. (Il. u. ολημείσσος, ή. 307. για χύντατ άλνη χαχών. = Ευροσερικο κομορονίκου καρμόν. comp. u. supl. wurde nach Phot., BA. p. 101, 30. noch ein neuer comp. xurregeiregos, Aesch. (fr. 422.), Pherecrat. u. supl. πυντατώτατος, Eubul. u. πυντότατος, Arist. nach BA. 101, 30. gebilbet. αυνύλαγμός, ό, (ύλαγμός) bas Hunbegebell, Stesichor. b. Schol. II. 21, 575. πυνύπισμα, τό, bei ben Appriern, τό ἀπὸ στεμφύλων ποτόν, Hesych. πυνώθης, ες, (εἰδος) wie πυνοειδής, hunde 225.). — Θαν.

πύνωπις, ιδος, ή, fem. von πυνώπης, die Onnbaugige, d. i. die Schamlofe, Dreiste, greche, Berwegene, Unverschämte, II. 3, 180. 18, 396. Od. 4, 145. 8, 319. 11, 424.; παλλακή, Cratin. b. Plut. Pericl. 24.; Beiw. der Keren, weit sie auch das Grausenvollste zu erblicken sich nicht schem, Kar. Orest. 260. El. 1252.

πύνωψ, ωπος, ό, ein Kraut, viell. = ψύλλιον, Theophr. HP. 7, 7, 3. 11, 2. (an legs texer St. die codd. ἀχύνωψ, s. Schneid. das u. im Inder), Plin. 21, 17.

πύογάστωρ. ορος, ό, ή, (κύω, γαστήρ) mit hohlem, geräumigem Bauche, Anth. 6, 305. (wo jest nach Χουρ χυτογ.)

πύος, εος, τό, (κύω) = κύημα, Ar. fr. - Dav. 225.). χύος, εος, τό 458. [τ] — Dav. τό, (χύω) = χύημα, Ar. fr. πύοτοπία, ή, (τίπτω) bie Geburt, bas Ges baren ber Leibesfrucht, Alex. Aphr. Probl. 2, 68. varen der teivesfrucht, Alex. Aphr. Probl. 2, 68. χύστροφία, η, (τρέφω) die Rahrung od. die Ernährung der Leibesfrucht, Hippocr. p. 339, 18. χύσφορέω, ε. ήσω, (χυοφόρος) die Leidesfrucht tragen, schwanger gehn, Hippocr., Luc. d. d. 9, 1. u. d., Hel. 4, 8.; ἔχ τινος, von Ind schwanger sein, Luc. d. d. 1, 2.; m. acc., mit einem Kinde schwanger gehn, ἄπαξ γὰρ Πιερσίνα και σὲ μόνην ἐχυοφόρησε, Hel. 10. 18. — Day. 10, 18. - Dav. χύοφορία, ή, bie Schwangerschaft, Clem. Al. protr. 1, 9. p. 9., Artemid. 1, 14., Hierocl. b. Stob. Flor. p. 192. πύοφόρος, ον, (πύος, φέρω) bie Leibess frucht tragend, schwanger, trachtig, Theophyl. ep.: abhpt fruchtbar, γη, ΕΜ. p. 546, 8. πύπαιρος, gen. ω, dor. f. πύπειρος, Alem. b. Ath. p. 687 A. (fr. 13 Schweidew.), dim. παπαιρίσκος, id. b. Hephaest. p. 44. [165. πυπαρρισσίας, ό, eine Guphorbienart, Diosc. 4, πυπαρίσσιον, -ίττιον, τό, dim. von πυπάρισ-σος, tleine βppresse, Alciphr. fr. 14. πέρος. πύπαρίσσινος, η, ον, neu-att. πυπαρίτ-πινος (πυπαρίσσος) von βppressenholz gemacht, z. Od. 1776, 32.

αϋπαρισσόροφος, ον, (δροφος) mit einer Dede von 3ppreffenholg, θαλαμοι, Minemimach. mit einer κυπάρισσος, ή, newatt. κυπάριττος, Βυρετής. χυπαρισσος, η, αταιατι. χυπαριστος, προκικός cupressus sempervirens, χυπάρισσος ενώτος, Od. 5, 64., Pind. fr. 126, 1., Hdt. 4, 75., Plat. Legg. p. 705 C. u. X.: χ. ἄρορν χαι θήλεια, Theophr. HP. 1, 8, 2. u. δ. [α] — Дεν-χυπάρισσών, ώνος, δ., βηρτεβεπλαία, βρυ pressensation of the company of the com κύπαριτιοτρόφος, ον, (τρέφω) neu-att. f. εν-παρισσοτρόφος, βυρτείξει nάβτειδ, tragend, hervorbringend, f. es. f. κυπαρισσορόφος w.f. κύπαρος, ό, = κύτταρος, Theophr. HP. 2, 8, 3., Hesych. u. a. Lexic. χύπας, αδος, ή, = χυπασσίς, Lyc. 333. χυπασσίον, το, = b. f. orac., Sibyll. i p. 581. (χυπαστίον, bet Tert). trugen, Snid.: \*\*xvnavaes Ilegatiod, Hecatie.
b. Harpocr. s. v. p. 117 Bekk., wo das B.
noch aus Ar. u. Lys. angefährt wird. b) ein
turzer Waffenroct, Wams, Alcas. b. Ath. p.
627 B. (fr. 7, 6. Schneidew.), wo des Metrusk wegen χυπαττίς geschr. c) ein kurzes, knaps pes Frauenkleid ob. Dembchen, eine kleine Ausnica, Ion b. Poll. 7, 60.; vielleicht zu versstehen Anth. 6, 202. 272. u. Diotim. ep. 3. (Anth. 6, 338.), wo es Andere für Jungfraugürtel nehmen. Die Schreib. schwankt, Suid., Harfelleichen Anth. pocr., Poll. haben χύπασσις, Hesych. χυπασσίς. χύπασσίσχος, ό, dim. bon χυπασσίς (Mâns nertleid), Hippon. b. Lyc. Schol. p. 855 (fr. 9, 3 Schneidew.) κύπειρίζω, f. ίσω, wie κύπειρος ausfehn, fo riechen, übhpt bem κύπειρος abnlich fein, Diosc. 1, 6. xuneigle, idos, f, entweber eine Ert xuneiπυπειρις, ισος, η, enimetoer eine Art κώπειρος οδ. = κύπειρος, Nic. Alex. 604, Diosc. κύπειρος, τό, = b. folg., Il. 21, 351. Od. 4, 603., Theophr. HP. 4, 10, 5. κύπειρος, δ, eine Bassers ober Bicsenspflange von zweierlei Art, Diosc. 1, 6. a) στρογγύλος, Diosc. 1, 4., rotundus cyperus, both runbe Annergand mit sunbas annarate. στρογγύλος, Diosc. 1, 4., rotundus cyperus, das runde 3ppergras mit runder gewürzhafter Wurzel, Theophr., Theoor. 1, 106. 5, 45. b) mit langer Wurzel, das lange 3ppergras, Theophr., f. Schneib. im ind.; wahrscheinlich ift an ben Homer. St. diese Gattung gemeint, die 11. 21, 351. (u. Ar. Ran. 243.) als Wasselferpstanze, Od. 4, 603. als Pferdefutter, h. Merc. 107. als Futter der Rinder genaum wird, u. Boß mit Walgant überseigt hat. Dierher gehört auch der κύπεισος Ινδικός, Diosc., die lange Gurcume, eine ostindisch Vilanze, Billerb. lange Curcume, eine oftinbifde Pflange, Billerb. fi. cl. p. 3. Für andere ju biefem Gefchlecht geborige Arten hatten bie Alten andere Ramen, f. bef. Billerb. il. cl. p. 17. 18. Uebr. f. xύ-

αυπελλίς, ίδος, ή, (αυπη) αυπελλον, Bust.

zebraucht gu fein. Bei Hom. find fie oft einerlei mit denag und oxugos, von Detall, bab. bef. fem. gu Kunpios; vorjugemeife bie R no zero. xouacia xunella genannt. b) Melt-eimex, Qu. Sm. 6, 345. — 2) bei ben Spra-tusiern bie Ueberbleibsel bes Brobes bei ber Rabl-

αυπελλοχάρων, ον, (χαίρω) an Bechern sich freuend, Bust. 3. Od. p. 1776, 32. αύπερος, ό, eine gewürzige Pflanze, mit ber bie Stythen bie Leichname ihrer Konige einbals famirten, Hdt. 4, 71., Plut. Mor. p. 383 K.; xonegor (neutr.) v. 86. Ael. HA. 14, 14.;

wahrich. nur ion. Form von χύπειρος. χύπη, ή, = γύπη, die Poble, Poblung: auch eine Art Schiffe, Hesych. s. χύβη.

χυπόω, feltene Rebenform von χύπτω, Lyc.

1442.; gebrauchlicher ift ανακυπόω.

1442.; geretaugitært ist αναχυποω.

Κυπρία, ή, die Kyptierin, = Κύπρις,
Pind. Ol. 1, 75. Nem. 8, 7. Gigentl. fem.
von Κύπριος w. f.

αυπριάζω, f. άσω, = χυπρίζω, Suid.

Κυπριάρχης, ου, δ, (ἄρχω) der herricher ob.
Statthalter von Kypros, 2 Maccab. 12, 2. —

Κυπριαρχικός, ή, όν, zum Κυπριάρχης ges borig, ihn betreffend, Dionys. Areop.

Κυπρέστος, ία, ιον, (Κύπρις) jur Appris, b. i. jur Liebe gehorig, gartlich, δαροι, Anth.

10, 68, 4. [-000] χυπρίζω, f. ίσω, (χύπρις 2.) bluben, vom Beinftod, Cant. cantic. 2, 13., Hesych.,

Rotting, vale danie. 2, 13., περγεί., Phot., ûbhyt blûhen, KS.

πυπρινέλαιον, τό. = πύπρινον ξίαιον, Alex. Trall. 3, p. 184. (wie ύδρέλαιον ges bilbet.)

κύπρινος, η, ον, bon κύπρος, bagu gehörig, es betreffend, bef. κύπρινον έλαιον ob. als Subft. το κύπρινον, Del aus ber Bluthe bes πύπρος Straudes bereitet, Alfannabl, Herophil. b. Ath. p. 688 F., Diosc. 1, 66., cyprinum, Plin. 12, 24, 51.

χυπρίνος, ό, eine Karpfenart, Arist. 2, 13. 11. p. 101, 22. 111, 4' Bekk. min. u. ό.,

Ath. p. 309 A.

Κύπρις, ιδος, acc. Κύπριν u. Κύπριδα, (EM. p. 676, 37.) eigentlich bie Apprierin, pris, Rame ber Aphrodite, beren Rultus von ben alteften Beiten an auf Appros feinen Dauptfig hate te, nachbem er aus Oprien berüber getommen mar;

geit, Broden oder Brosamen, Philotas b. Ath.
p. 483 A. (Berw. mit κύπη, κύββη, κύββα, κύββα, κύββα, κύββα, κύββα, κύββα, κύββα, κύββα, κύββα, κύββα, κύββα, κύββα, κύββα, κύββα, κύββα, κύββα, κύββα, κύββα, κύββα, κόμρος, σκίφος, σκίφος, ον, (φέρω) Beder tragend, erwähnt: Κύπρις Αφροδίτη, h. Ven. 1.— κέλρ, Anth. append. epigr. 69, 2., Eust., Greg.

Naz.

Βείξοι εξιεθες είθες είνες δίτος οὐκ έστικ δίτος κίπος κόμρος το δίκος κίπος σύκ έστικ δίτος κίπος κόμρος οὐκ έστικ δίτος κίπος κίπος κόμρος κόμρος οὐκ έστικ δίτος κίπος κίπος κόμρος κόμρος κόμρος κίπος κίπος κίπος κίπος κίπος κίπος κίπος κόμρος κίπος οὐκ έστικ δίτος κίπος Βεί σι α ι, οίνου σε μηχες οντος ούχ δστιν Κύποις, Bur. Bacch. 727., Soph. fr. 710.; έν πλησμονή γάρ Κύποις, Bur. fr. u. Antiphan. b. Ath. p. 28 F., worauf sich Plut. Mor. p. 126 C. 917 B. bezieht; λαθραία Κ., Eubul. b. Ath. p. 569 A. u. A. bes. Dicht. b) f. sich nes Beit, sich nes Badogen, Opp. Hal. 4, 235., vgl. Seidl. 3. Kur. Tr. 383. [v an fich turg, wird bei ben Ep. gew. verlangert, bei Spateren nur ausnahmsweise turg gebraucht, (Jac. 3. Anth. p. 56.), bei Trag. ift es in Thesi turg, in Arsi, wo es settener fteht, lang].

χύπρις, ή, die Bluthe bes χύπρος, bann von abnlichen Bluthen, wie bes Beinftode ob. bes Delbaums, Eust. g. Od. p. 227 Basil.

κυπρισμός, ό, (κυπρίζω) bas Bluthen, bie Bluthe = xinqis, Cant. cantic. 7, 12. (vom Beinstod); Psell. in Cant. cantic. 1, 14.,

Βείπιτοθ); Psell. in Cant. cantic. 1, 14., Bust. 3. Od. p. 1095, 24. (= 1126.)
Κυπρογένεια, ή, bef. sem, su Κυπρογενής, bie auf Ropros Geborene, Beiw. ber Aphrobite, Pind. Pyth. 4, 216. u. A.; Κυπρογενήα, aeol., Sophh. fr. 53 Neue. (22 Schn.)
Κυπρογενής, ες, (Κυπρος, ΓΕΝΩ, γίγνομαι) auf Ropros geboren, Beiw. ber Aphrobite, h. Hom. 9., Hes. Theog. 199., Theoga. 1322., Pind. Ol. 11, 105. u. A.
Κύπροθεν οδ. Κύπροθε, Call. fr. 217. adv. bon Ropros ber, Anth. 9, 487.
Κύπροσε, αυ, δ. Αρντοβ, ατίεθ. Sniel au

Kunpos, ou, o, Appros, griech. Infel an ber Gubtufte Rleinafiens, Rilitien gegenüber, jest Cypro, bei ben Aurten Kibris, guerft Od. 4, 83. u. d. erwähnt. b) Rame einer Rils infel, Steph. Byz. Den Ramen erhielt fie

χύπρος, ή, bie in Appros, Sprien bef. in Egypten häufige Alkannastaube, Lawsonia inermis, L., arabisch Hanna ob. Henna, Alkan-Ath. p. 309 A.

Κύπριος, ία, ιον, (Κύπρος) von ob. aus Appres, typrisch, Aesch. Pers. 863. u. sonst gew:: Κύπριος, bik Apprier, Pind. Pyth. 2, 16. u. sonst gew.: Κύπρια, τά, Kame eines tylischen Gez vildet worden ist. Aus den gewärzhaften, gelbsliches, in eilf Gesangen, welches die Rythen der Iweissen in lockeren Arauben an den Spigen von der Hochzeit des Peleus und ber Thetis die zu dem Streite Achilles und Agamemnons umsakte. Es wird von Einigen dem Stalies und Ngaremnons umsakte. Es wird von Einigen dem Stalies und von Einigen dem Stalies und et al. die Schminks um faste. Es wird von Einigen dem Stalies und et al. die Staude erwähnen Nic. nos, von Andern dem Hegessa aus Salamis u. von Arist. ars p. 16. dem Diktogenes zus geschrieden, s. Scholl Gesch. d. gr. Liter. 1, geschrieben, s. Scholl Gesch. d. gr. Liter. 1, groß 1, S. 64. 65. Dieser Strauch gab der Anonym. b. Suid. s. v. b) etwas mit vor- ten es von χύρβεις ab. geftredtem Ropfe, b. i. genau betrachten, auf etw. χύρβασις, εως, ή, = veir, Hesych.

cumbo, incumbo.) bei bem χυρβάσαι· αποσχιρτών.

pond. et mens. p. 184 fügt aber παρά Ποντεχοῖς hinzu. Rach Engel im a. B. 1. S. 521
Hauptmaaß der Kyprier.

Συπτάζω, f. άσω, frequent. von χύπτω, fich oft ober lange buchen und buts ten, in gebückter Stellung sein, DC. 49, 10, 162. — 2) von der Achalichteit, a) ein 30. 36. 28., dah. von Dieben, περί τὰς κτάνας, sich herumdungern, Ar. Pax 731.; τί χυπτάζεις έχων περί τὴν θύσαν, was hast dus an der Khūt herumgus pour. Ar. Nud. 309.: sich dustrumfellag über die weibl. Brust in einem feinenen, nach ihr gesormten Sackbea, Hippocr. π. γυν p. 284, 34 Fass., Aretae. 3, 10.: db, b) spiese legelstemiges Sackbean, Aretae. 3, 10.: db, con his daufzuhalten (= σιραγγενέσθαι, tae. 5, 10. — Perssides B., bei den heruiges Suid., Heaych.), Ar. Nud. 509.: sich versteten, versteten kardás, russisch Karpusé. Andere leiz Anonym. b. Suid. s. v. b) etwas mit vors

Anonym. b. Suid. s. v. b) etwas mit vorg gestredtem Kopse, b. i. genau vertachten, auf etw.
gestredtem Kopse, b. i. genau vertachten, auf etw.
auspassen, s. weiter unten. c) sich mit vorgebogs
nem Kopse, siev, ol. (BA., Moschopul., Kupher.
verbeit machen, eiser ob. Emsigkeit an eine Arbeit machen, eiser ob. emsig drüber sein, neel röv
al., (Schol. z. Ar. Nub. 447., EM., EG.)
redyesis, ews, ii, = \*xveβaala, Suid.
verdeses, dw., ol. (BA., Moschopul., Kupher.
b. Harpoor., Ap. Rh. u. Achae. s. unten) u.
al., (Schol. z. Ar. Nub. 447., EM., EG.)
cal., (Schol. z. Ar. Nub. 447., EM., EG.)
lad. b. Phot. bibl. p. 532, 6.: in Athen driv
kwinaasse, hat mit dem Mann gu thun, ob.
seisangestrichene Pseiler (Ammon. p. 18 Falck.
Timae. p. 177., BA. p. 274, 24., Schol. z. Ar.
vovrea xuniasora, Plat. amat. p. 137 B.
2) von einer Stellung im Beischlas, = krausyúver, Hesych. νειν, Hesych.

χύπτης, ό, = χίναιδος, Hesych.

χύπτης, ό, όν, (χύπτω) vornüber gebogen, gebäckt, gebuckt, bi. demûthig, Hesych.

χύπτω, f. χύψω, pf. χέχυψα, sich bücken, sich vornüber gebogen, sich ducken, sich vorwärts diegen od. neigen, ll.

4, 488. 17, 621. 21, 69. Od. 11, 585., Xen.

Mem. 3, 9, 7., opp. δοβόν είναι. Arist. de p. an. 2, 11.; είς γῆν, sich auf die Erde dikte.

Plut. Pol. 25. Sie unterschieden sich duckt.

Lys. 184, 38.

185, 7., Plut. Ath. p. 284 D.) verzeichnen, plut. Pol. 25. Sie unterschieden sich duckt.

Léναι. mit gesenktem Daupt eindringen wie der Stier, b. i. mit aller Kraft, Ar. Ecol. 863.,

Thom. M. u. a. Gramm. Die Schrift war auf beiven gewoogen now, sunder Stier, b. Harpoor. bobe (Aristoph. gramm. b. Schol. I. I.), bie mbo, incumbo.)

πυο, incumbo.)

πυοβάζω ob. άω = πορυβαντιάω, Hosych.,

βεις .. κακών, ein Gunbenregifter, Bezeichnung
i bem πυοβάσαι άποσκιρτών.

1485

ep. 1, 17. (wo bet sing.), Paroemiogr., f. ] θανείν μοι αρείσσων συντυχία ξαύρησεν, Boisson. z. d. c. ) jede beschriebene Saule van βαραβίες ται λύρβιες, το βοραβίος στηλαι και γραφιδές και κύρβιες, το Θοραβίος στο στατεύματι ξοικέν, (Bur.) Rhes. 743.; γραπτοι κύυβιες, αις benne eine Art. α. α. α. λι. μ. 45 D. α. α. α. διατείση αις γραπιδε κύρβιες, το ποτείσει αις και και ανακον κυρβιες αις και και ανακον κια ανακον και το ποτείσει αις και και ανακον και το ποτείσει αις και και ανακον και το ποτείσει αις και και ανακον και το πορι αις και και ανακον και το πορι αις και και ανακον και το πορι αις και αις ανακον και το πορι αις και και ανακον και το πορι αις και αις ανακον και και ανακον και το πορι αις και αις ανακον και και και ανακον και και αν gegebenen Stellen, commentat. anon. in Arist. rhet. 2, 23.

xūρεία, ή, (wie von χυρεύω) bie Berricaft, Ract. Gewalt. Regierung. Suid., οίνου, über ben Bein, Ath. p. 440 F.; του εξαποστείλαι... έχει την πυρείαν ή σύγκλητος, Pol. 6, 15, 6. δη. Manetho. 4, 606., Marc. Ant. 8, 56.; περί τινος, Pol. 6, 14, 10. u. δ., wo aberall gew. χυρία fteht), KM. p. 427, 6. u. Spat. δ.,

x υρέω, f. xυρήσω, Rebenf. xύρω, w. f., 1) tr. treffen, antreffen, fow. a) gufällig, 1) the treffen, antreffen, fore algumy, auf etw. ob. Ind ftoffen, gerathen, êπί τινι, legolaiv êπ alδομένοια, Hes. op. 257.: m. dat., f. χύρω: m. gen. χύρησε πάντων δαινυμένων, traf sie bet der Mahlzeit, Pind. Isthm. 5, 36.: m. acc., êπ ἀκταϊς νιν χυρώ. Isthm. 5, 36.: m. acc., επ αεταις νιν χυρω θαλασσίαις, Kur. Hec. 679. Rhes. 113.,
als β) absichtlich, finden, was man sucht,
wünsicht, aidolour βυοτών, epigr. Hom. 6, 6.;
m. acc. πόθεν νιν χυρήσω, Eur. Rhes. 695.,
bb. γ) treffen, ein Biel, f. χύρω: übtr.,
mit bem Berkanbe etw. errathen, treffen, γνώμη
π., Soph. OT. 398.: bb. absolut das Bahre,
π. δυρίτες coeffen grathen, permuthen; και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος
π. και τος Richtige treffen, errathen, vermuthen: xal rod αν γένος λέγων εξ Έπαφου χυρήσαις, Aesch. Suppl. 584., m. part. η και δάμαρτα τήνδ ξπεικάζων κυρώ κεινού, Soph. Il. 653. Ebenso τυχχάνω s. Bunb. z. Soph. Phil. 220. b) etwas erreichen, erlangen, eis 220. b) etwas erreichen, erlangen, ets ner Sache theilhaft werben, fow. a) ets was Erwunfchtes, Erfehntes, Erbetenes, Erwas Erwanjates, Eripates, wroctenes, wirstetets, obtinere, assequi, rootipov σωτηρίας, Aesch. Pers. 783.; m. aoc., Aesch. Ch. 212. 703.; καθαρσίου έδετό τινος χυρήσαι, Hdt. 1, 35, 59.; ταφής, Hdt. 1, 112. 2, 136., Bur. Kl. 288.: in malam partem, befommen, was man sich jugezogen, verschubet hat, των έπαξεων, Aesch. Prom. 70. u. δ. Trag.; τής δίνους. Strafe. Hdt. 9. 116.: als β) μιβίζια. Aesch. Pers. 783.; m. aoc., Aesch. Ch. 212.

703.; καθαροίου έδεετό τινος χυρήσαι, Ηάτ.

1, 35, 59.; ταφής, Hdt. 1, 112. 2, 136., δαπ. καθαροίου έδεετό τινος χυρήσαι, Ηάτ.

καθαροίου έδεετό τινος χυρήσαι, Ηάτ.

Επ. Κl. 288.: in malam partem, befommen, σχέλος, nach Indern πρός τ. σχ., gegen den ωσε man sich jugezogen, derschubet hat, των εκαβων, Aesch. Prom. 70. u. d. Trag.; τής thun, bildl., Ar. Eq. 272.: auch übertr., mit then dittingstosen cite men wirtungstosen cite strunt, ohne duthun, nancisci, de e o m me n, e r h a l t e n, m. gen., στυγεράς μοίρας, Aesch. Pers. 874.; struntas, id. Kum. 373.; βίου λώονος, Soph. οΤ. 1514.; δυσπότμων γάμων, id. Ant. 862.; δαμιαβής εξ Τάσονος χυρεί, sie don 3α κυρηβάττεν, di. κυρηβάττεν, di. κυρηβάττεν, δαί. u. α. Δυρηβάττεν, δαί. μ. α. Δυρηβάττεν, δαί. μ. α. Συρηβάττεν, δαί. μ. α. Συρηβάττεν, δαί. μ. α. Δυρηβάττεν, δαί. μ. α. Εκτ. Ες. 272, δαρμαφή, Undill von 3mb erschten, μ. Κατ. Ες. 272, δαρμαφή, Undill von 3mb erschten, μ. κυρήβασις, ή, ελ. Βοτής, im pl. Schol. Τες: τέκνων, Ηdt. 1, 131.: ετιμέςς πρός τινος, Θάμπαφή, Undill von 3mb erschten, μ. κυρήβασις, ή, ελ. Βοτής, im pl. Schol. Ανυρηβάττεν, δαί. μ. α. Εκτ. Ες. 272, δαρμαφή του βαίτε δαι. κυρηβάττεν, δαίτε δαι. μ. κυρήβασις, ή, ελ. Βοτής, im pl. Schol. Κατ. Ες. 272, δαρμαφή δαι. κυρηβάττεν, δαίτε δαι. κυρηβάττεν, δαίτε δαι. κυρηβάττες θαιεθείτες θαιεθείτες θαιεθείτες θαιεθείτες θαιεθείτες δαίτες κυρήβασις, ή, ελ. Ες. 272, δαι. ενυρηβάττες δαι. κυρηβάττες ch dis Beto. Suopi.), it q στη in στ u, et δε πυρεί τις πέλας οδωνοπόλων έγγαιος, Aesch. Suppl. 56; εξι έχει χωρον πρός αυτον τόνδε γ', εξι άλλη πυρεί, Soph. Phil. 23. u. sonft. b. Trag. Paufiger noch β) obne biese Rebenbegiehung, als bloße Kopula αα) m. part. σαυμάζω σέ σου ... πυρείν λέγουσαν, part. Θαυμάζω σε σου .. αυρείν λέγουσαν, wie du so tedest, Aesch. Ag. 1174.; τοδιονοίσθ' εί ζων αυρεί, Soph. Phil. 442. ΟΤ. 594. u. sonst b. Trag.; απι μήπω αυρήση τό σώμω τεθνεός, Hippocr. p. 650, 30 Foes. ββ) ohne partic. = είναι (sow. Ropula als Berb. Subst.), ζηλώ σ' όθουνεν έκτὸς αδιέας αυρείς, Aesch. Prom. 330. Pers. 590. Ag. 1174.; οὐτος. .. ἀμόγαμος αυρεί, Rur. Phoen. 135. ούτος .. ομογαμος κυρεί, Kur. Phoen. 135. φονέα σε φημί τάνδυός, οῦ ζητεῖς, κυρεῖν, Soph. OT. 362.; 16ς κυρεῖ, wer ift e6? Bur. Phoen. 171.: bh. έν τινι κ., sch worin (in einem Zustande) besinden, Soph. Ai. 307.; ένθα πημάτων κυρω, in welchem Elende ich bin, Eur. Tr. 680.; ποῦ γῆς κυρεῖ τῆς Τρφάτος του κατά dos, wo, im Aroifchen Bande ift er? Soph. Ai. 963.; žisega ap tesegwy nana nanwy nogei, ein Uebel folgt ob. tommt aus bem anbern, Bar. Heo. 689.; älla d' lf ällwy nogei, id. IT. 865. y) auch fleht bisw. zugeir felbft im 1T. 865. γ) auch steht bisw. χυρείν selbst im partie., wie τυγχάνων, πλησίον γλο ήν χυρούν, ετ war gerade in der Rahe, Soph. Phil. 371. 540.; aber 731: ἐν κακῷ δέ τῷ φαίνει χυρών ift χυρείν sich besinden, und das part. hangt von φ. ab; s. herm. z. Vig. n. 198. — Hom. hat nur die F. χύρω w. s., die aus ber ben hier unter χυρέω angegebenen Bedeuw tungen noch die mit Treffen verwandte des Reichens an etw. oder dis zu einem Gegenstand hat. Das B. scheint nur dei Dicht. u. in jon. Prosa gebr. zu sein, im comp. έγχυρέω auch dei späteren nichtsjon. Prosa sten. χύρηβαίω, s. άσω, wie die Bodte ob. Wich.

πυρηβιοπώλης, ου, ό, (πωλέω) ber Riciens Rampsen mit ben Hornern, πρός αλλήλους, vertaufer, Ar. b. Schol. 3. Ar. Kq. 254.

πύρηβος, ό, = πυρηβάτης, Hesych. (ber πυριβ. schol.)

κυριβ. schol.)

κυριβ. schol. (ber κυριβ. schol.) χύρημα, τό, (χυρέω) = χύρμα, was einem begegnet ob. aufftost, was man trifft, erreicht,

Suid., Phot.

κυρηναϊκός, ή, όν, kyrenaisch, aus Kyrene, bes. ol Κυρηναϊκοί, die Anhanger des Philossophen Aristippos aus Kyrene, DL. procem. 19. 2, 85. 86. u. d. u. X. Schol. Lyc. 144. Adv. - ixwc.

Κυρηναίος, α, ον, von ob. aus Kyrene, Hdt. 4, 199.; of Κυρηναίοι, bie Kyrener, Hdt. 4, 154. δ. u. A. ov, von ob. aus Aprene,

Κυρηναίς, idos, ή, bie Aprenerin, Steph. Byz. Κυρηναίτης, ου, ό, ber Aprener, Steph. Byz. Κυρήνη, ή, Rame einer Rymphe, Hos. fr. 35, 2. b) die nach ihr benannte griechische Pflangs Radt nebst Begirt in Arita, Hdt. 4, 164. δ. u. X. 3 dor. Kugava, Pind. d. [v meift lang, boch auch guweilen turg, guerft Hes. fr. 35, 2., vgl. Scalig. 3. Catull. 7, 4., Meinecke cur. crit.

p. 33.] αυρία, ή, schlechtere g. f. αυρεία, bie PRacht, Gewalt, Suid., Byz. s. Dafe 3. Loo Diac. p. 448.

κυρία, ή, fem. von κύριος, w. f.

πυριάζω = πυριεύω, v. 26. im cod. Vind. b. Arist. mir. c. 205. b, Arist. mir. c. 200.

πυριακός, ή, όν, (κύριος) bem Perrn gehd,

πτη, ihn betreffend, borzugsweise Gott ober
Chrifto gehdrig, bh. ή πυριακή, so. ήμερα,

Sonntag, dominica, ber Tag bes Perrn, KS.,

Byz.: τὸ πυριακόν, ber Tempel, bas Paus

bes Perrn, iid.: τὰ πυριακά, bie Kirchens
gater, †. — Adv. πυριακώς, Bust. §. ll. 1.

guter, †. . p. 27, 4. κυριαρχέω, (κύριος, ἄρχω) hetrichen, Nicot. Rugon. 4, 32. 5, 186.

αυριβάζω, αυριβάτης, αυριβος, f. Sorb. f.

πυρηβάζω μ. [. το.

χύριευσις, εως, ή, (χυριεύω) bas Besten, Melampod. de palpit. p. 475. 482. 491. χύριεύω, (χύριος) ber Herr, Bester ober Eigenthümer von etwas sein, m. gon., bb. has ben, besten, in seiner Gewalt haben, beherts schen, m. gen., της Ασίας και της Ευσώπης, Ken. Mem. 3, 5, 10.; παντων, ib. 2, 6, 22., Arist. 8th. Nic. 8, 12., Plut. Timol. 11. u. L.: m. inst. κυριευέτωσαν οι πρόεδροι μέχρι πεντήκοντα δραχμών ... έπιγράφειν τοίς πράκτορσιν, sollen Macht haben u. s. w. bas zu thun, sollen thun bûrsen, lex b. Aeschin, p. 5, 36.: in seine Gewalt besommen, sich bemåchtigen, τεττάρων πλοίων, Pol. 2, 10, 5., Plut. Lucull. 11., Ath. p. 509 A. u. X.: im pass. των κυριευων είνου πόλεων, DL. 16, 4. — ο κυριεύων, ein sophissississer Trugschus, über ben bas Råhere nicht besant ist, DL. 1, 108. bas. Wenag., Luc. v. auct. 22., Plut. b. s. bes. Wyttenb. z. Plut. Mor. p. 133 B. ben, befigen, in feiner Bewalt haben, beberr-Byttenb. &. Plut. Mor. p. 133 B.

χύρίζω = χυρίσσω, ,,χέρασι μάχεσθαι, Heaych. (v. χυρίξειν): ,,χυρίζεσθε, τρίβεσθε, 'i id. χύριζω = χυρίσσω, ,, χέρασι μάχεσθαι, με χυρίας, bie geschlichteten Rechtssachen sollen gültesych. (v. χυρίζειν): ,, χυρίζεσθε, τρίβε-σθε, id. τρίβε-σθε, id. χυρίλιον, τό, ein enghalsiges Gesäß, sonk nige Ursache bes Schalles, Arist.; ταῦτ΄ έστω βομβύλιος, Poll. 10, 86.

xυριοκτονέω, (χυριοκτόνος) ben Setta tibe
ten, smorben, Cyrill. in Ksai. 8. p. 139.
χυριοκτονία, ή, bas Tobten ob. bie Ermerbung bes herrn, Cyrill.; von
χυριοκτόνος, ον, (κτείνω) ben Setta tibe
tenb ober morbenb, Theodoret. h. e. 4, 22.

p. 183.

πυθιολεκτέω, (λέγω) eigentlich reben, be Ausbrucke eigentlicher Bebeutung in gebrauchen, Bust. 3. Od. p. 7, 41. u. δ., Schol. 3. fl. 11, 152., Orig. c. Cels. 19.

zuoiolextixwe, adv. im ober mit bem eis gentlichen Ausbrucke, Bust. op. p. 63, 61. χυριόλεκτος, ον, = bem vorhg., Jo. Geom. etrast. 457. — Adv. κυριολέκτως, Otym-Tetrast. 457. -

piod. in Kocles. 4, p. 633. πυριολεξία, ή, ber eigentliche Ausbruck (ben

πυριολεξία, ή, ber eigentinge Austrial (bea tropiliten entgegengesett), = δοθοέπεια, Schal in Anecdo Siebenk. p. 70., Bust. p. 624.4. πυριολογέω, = πυριολεπέω, ουθέν το-μα έπ' έμου τοπαφάπαν πυριολογεία, Philo., Clem. Al. p. 657. — Dav. πυριολογία, ή, = πυριολεξία, ή περίφεσος πολλάπες συμφθέγγεται τη πυριολογίς,

Longin. 28.

πεφιολογικός, ή, όν, sum eigentlichen Indbruck getödig, im eigentlichen Ausbruck fereckend, μεθοσός, opp. συμβολική, Clom. Alex. Scian. 5, 20. p. 657 Pott.

χύριος, ία, ιον, auch 2 Endg. (Kur. Beracl. 144.), (χύρος) Macht, Anfehn, Bir tung u. s. w. habenb, = χύρος έχων, w. wohl von Menschen als Sachen, a) von Menschen.

νου, id. Kum. 315.; πρίν ἄν σε τῶν σῶν πύρων συήσω τέχνων, Soph. Oc. 1045.; καταλύσιως κύριοί ἐστε, ihr habt über bie Beilegung pentideiben, Thuc. 4, 20. u. A.: κύριος εἰμι θροεῖν, Aesch. Ag. 104.; κύριον ἔποίησω ἀθροίζειν, et gab ihm bie Gewalt pu —, Xen. de repl. Lac. 2, 2. ĮAnab. 5, 7, 27. u. X.: κυριώτεροι κριταὶ περὶ τῶν ποιούτων, mehr tompetente Richter, Plat. Brist. 7, p. 348 B. b) von Gaden, auf benen eine vorgäglicht Macht, Birtung u. s. w. beruht, vorg ü glich, ha u pt sacht ich, bebeutenb, gu tit, seft stehenb, ent schenb, gu tit, seft se henb, ent schenb, gu trij, seft se henb, ent schenb, xύριον μένα τόλος, Aesch. Kum. 515.; vgl. Pind. Pyth. 9, 45.; ούμὸς οὐχ ὁ τοῦδε μύθος κυριωίερος λέγειν, Kur. SA. 318.; ἀξιοῦμέν τι λίγειν κύριον, Plat. Legg. p. 638 D.; ὁ πλείστον τε καὶ κυριώτατον ἐν δημοκραπές, id. Pol. p. 565 A., νόμος εἰ κύριος γενήσεται,

Pol. p. 565 A., νόμος ελ κύριος γενήσεται, D. Dem. p. 700, 8. δ. u. Χ., κυρίους πραίνευ δίκας, Kur. Herael. 144.: τὰς δίκας εἶνω

avoitie, ems, i, (xuplaam) bas Stoffen ob. ber entscheibenbe, neunte Monat ber Schwan-

i ch, in der ersten od. natarlichen Be
eutung (opp. τροπικός), x. άρειή, b. i.

| χυρίως λεγομένη άρειή, Arist.: χύριον δνόματι

τροσθέντες Αφικανόν, Hdn. 7, 5, 19.: det Gis

genname, Gramm. — 2) als sudst. ό x., a) der

det c. Eigenth mer, Besch. Choëph. 647.;

ois χυρίοις αματων, Aesch. Choëph. 647.;

ois χυρίοις αματων, Aesch. Choëph. 647.;

i. 721., Xen. Oecon. 9, 16. u. X. (Amon. p. 86.: χύριος της γυναικός δ άργος και υἰννό δ πατης δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δ πατης δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δ πατης δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δ πατης δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δ πατης δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δ πατης δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δ πατης δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δ πατης δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δ πατης δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δ πατης δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δ πατης δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δ πατης δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δ πατης δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δ πατης δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δραμες βια δερπότης δια δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δραμες βια δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δραμες βια δεσπότης δ' ἀργος και υἰννό δραμες βια δεσπότης δ' ἀργος και δεξετικίτες βια δεσπότης δ' ἀργος και δεξετικίτες βια δεσπότης δ' ἀργος και δεξετικίτες βια δεσπότης δ' ἀργος και δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεσπότης δ' ἀργος και δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεσπότης δ' ἀργος και δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεσπότης δ' ἀργος και δεξετικός βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεστοκότης βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεστοκότης βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεστοκότης βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια δεξετικίτες βια ralip. p. 398 sq. 414.)
ralip. p. 398 sq. 414.)
rex Kurator, auchder Bormund, in Eigenschaft eines Berwalters des Bermdgens, Dem.
1054, 17. vgl. Schömann z. Isae. p. 182.
em. ή χυρία, a) die Petrinn, Gebies
extinn, al γυναϊχες εὐθυς ἀποὶ τό ἐτῶν
ποὶ τῶν ἀνδρῶν χυρίαι καλοῦνται, Ερίαι.
32. u. d., Dorvill. z. Charit. p. 242 Lips. d)
ποὶ τῶν ἡ σύγκλητος, Pol. 6, 15, 6. — Δαν.
υρίως, τεφιξιτία, τεφιταξίία, καλοικ καλοικ καλοικ καλοικ ναρίας, τυρίως, τεφιξιτία, τεφιταξίία, βιλι δοκοικ καλοικ παρηγμάτων τὸ κ. Εχειν, Hdt.
6, 109.; ἡ νῦν πολλων ὑπάςξει κύξος ἡμέςα καλοίκ, with der Grund oder Anfang von view kandor, techtstraftig, rechtmāffig, galtig, beftandig, dauernd, τῷ πάθει καλοικ

χυριωτικός, ή, όν, = χυρωτικός, beståtis gend, beståftigend, Clem. Al. Strom. 8. §. 15. p. 923 Pott., Schol. Pind. Pyth. 2, 106. χυρχαίη, ή, f. χυρβαίη.

πυρκάνη, ή, = ,,ταραχή, θόρυβος<sup>α</sup>, ΕΜ. p. 548, 43.

53.: g τ û n b l i φ, g e n a u, f o wie e e f i φ j e m t, διόψεσθαι το άληθες, Plat. Parmenid. p. 136 C.; διθθώς και κ. είρηκότες, id. Legg. p. 106 B. — Dau. κῦριότης, ητος, ἡ, bie Macht, hetríchaft, (sc. έμὲ τοῦτο ποιήσαι), Aesch. Pers. 517.; Bphes. 1, 21. Col. 1, 16. 2 Petr. 2, 10., κS., f. hafe z. Leo Diac. p. 499. κῦρίσσω, att. -ττω, f. ξω, mit ben hot μοσθένης ξευξωσας φάτιν, ib. μετα τής κεφαλής ", Heaych.; τύπτει μετα τής κεφαλής ", Heaych.; τύπτει μετα τής κεφαλής ", Heaych.; γευρίσσει, κέρασι τύπτει, κυρίως δὲ ἐπὶ κριών ", κΜ), ὁ ταῦρος δ΄ ἔοικεν κυρίξειν, τος Κεισθένεος τὸν (τῆς θυγατιδο), γάιον τος διαθροίς κέρασι, Plat. Pol. p. 620 Ε.; ἡ ἐκκλησία κυρώσασα ταῦτα τος κκεισθένεος τὸν (τῆς θυγατιδο), γάιον τος διαθροίς κέρασι, Plat. Pol. p. 586 Β. Gorg. β, 56.; ψῆφον, νόμον, Plut. u. Χ.; πρὶν μ. 230.: ibtt., κύρισσον Ισχυράν χθόνα, Aesch. Luc. Jup. Conf. 12. b) ent f φ eib en, z uz κυρίττιλος, ον, βὸβξη, Hesych. Βρί. Φίκτ. σων δίκτν. Αεσελ Καισ δίκτο. Αεσελ Καισ διαθροίς πος προμονίνας και τος της διαθροίς και τος της διαθροίς και τος της διαθροίς και τος της διαθροίς και τος της διαθροίς και τος της διαθροίς και τος της διαθροίς και τος της διαθροίς και τος της διαθροίς και της της διαθροίς και της διαθροίς και της διαθροίς και της διαθροίς και της διαθροίς και της διαθροίς και τος της διαθροίς και τος της διαθροίς της διαθ 230.: uott., xvoistoo toχυφαν χθονα, Aeson. Luc. Jup. Cont. 12. b) ent ich eiben, zur Pers. 302. — Dav. χνοίττιλος, ον, ftössa, Hesych. Bgl. Piets. δ αι t ch eib ung bringen, τήνδε χυφώς χνοίττιλος, ον, ftössa, Hesych. Bgl. Piets. δ ανν δίχην, Aesoch. Kum. 551. 609.; μάχης δ. Μοστ. p. 230. χεχύωνται τόλος, ift herbeigeführt, id. Choéph. χύριωνθμέω, (χυριώνυμος) einen eigenthůms [iden ob. besonbern Ramen haben, Eust. z. 11. δ ότη χυρούται τὰ πάντα, bie Ales burch die h. p. 492, 19. Χεθε vollbringt, durch die Rede ihre Bestims χύριων θμέα, η, die eigenthůmsiche, besonbern mung erreicht, Plat. Gorg. p. 451 C. B.

**πύρσω, f. ju πύρω.** 

πυρταύχην, ενος, ό, ή, (πυρτός, αὐχήν) mit trummem, gebogenem halfe ob. Nacken, incurvicervicus übers Quintil. Inst. 1, 3, 70.; von xυρτεία, ή, bie Bifcherei mit Reufen, Ael. HA. 12, 43. g. A.; von

(mahrich. von xugros.)

πυριία, ή, = χυριεία, †. b) jebes Biechtwert, nach Art einer Bilderreufe, eine Art geflochtener Schilb, πυριίαις πυπλοτερέσεν, DS. 5, 33. χυρτίάω, (χυρτός), frumm od. gefrümmt fein, γώτα χυρτίδωντας, Maneth. 4, 119. χυρτίδιον, τό, dim. von χύρτος, Dioscor.

2, 94. πυρτίζω, (πυρτός) getrümmt werben, Pseudo-Chrys. serm. 67. t. 7. p. 440, 38. πυρτίς, ίδος, ή, dim. von πύρτος, Opp. Hal. 5, 600.; δια πυρτίδος έπθλιβείσα έίζα, Diose. 4, 157., Nicand. Alex. 493. πυρτοβάτει (πυρτές βρατίκ) εξειώνων έπο

πυρτοβάτεω, (πυρτός, βατέω) getrümmt eins bergeben, Pseudo-Chrys. serm. 34. t. 7. p. 342, 8.

zuproeidis, es, (eidos) reufenformig, EM.

20070εισης, ες, (esous, ctajunjummy, p. 545, 35.; von χύρτος, ό, alles aus Binsen Gestochtene, bes. ber gestochtene Binsentorb, bie Bischerreuse, naska, Plat. Tim. p. 78 D. u. soust, Luc. Merc. 4 cond. 3.; etς χύρτον έμπεσείν, Plut. Mor. p. 977 C.; άλευτιχός, ib. p. 983 D.; xύρτος έγρηγορως u. εύδων, Reufe, mit ber man bei Tage und bei Nacht Fische sant, wie bei uns Tageangel u. Rachtangel, Plat. Legg. p. 823 B.: ber Käsig, das Bogels

Plat. Legg. p. 823 K.: ber Kafig, da Nogelsbauer, caven, λυγοτευχής, Anth. 9, 562. (wahrkh. von αυρτος, trummgestochten.) αυρτός, ή, όν, trumm, gebogen, gewölbt, αῦμα, αύματα, Il. 4, 426. 18, 799.; Ap. Rh. 2, 581.; ὤμω αυρτώ, zwei budelige Eduletern, Il. 2, 218.; τροχός, Eur. Bacch. 10644 αυρτόν ὑπλρ δονάκων χείλος Ιεζς, Anth. Plan. 1, 17.; Θάλασσα αυρτόν ἐπαφρίζει, Mosch. 1, 17.; δάλασσα αυρτόν ἐπαφρίζει, Mosch. 5, 5.; budelig, Plut. Mor. p. 35 C. u. sonft: δns. 5, 5.; budelig, Plut. Mor. p. 35 C. u. sonft: δns. 5, 5.; δυσλείον, στο κ. καλ τὸ κοίλον. ber, εν τη περιφερεία το κ. και το κοίλον, Arist. Eth. 1, 13.

3 angtł. Το χύρσας, inf. u. part. aor. χύρσαι, χύρσας, ό, = νεανίας, ξφηβος, μει- ράχιον, det Sûngling, Burſde, (lafon. B.). Ατ. Lys. 1248., id. 982. wird es durch det between the control of the contr

χύρτων, ωνος, ό, ein Buckliger, Br. And 1, p. 187. g. G. (epigr. b. DL. 6, 92.) χύρτωσες, εως, ή, (χυρτόω) bas Ardunna. Wolben, die Krümmung, Wölbung, = x19-τωμη, wenn die Küdenwirdel nach hinten au-

πυρτεία, ή, die Fischerei mit Reusen, Aol.

ΗΑ. 12, 43. μ. Χ., νου
πυρτεύς, εως, ό, (πύρτος) der Reusensischer,
übhpt der Fischer, Opp. Hal. 3, 352.
πυρτευής, οῦ, ό, = πυρτεύς, Απτh. 6, 290.
πύρτη, ή, = πύρτος, αlies aus Binsen Gez
stockere, def. Fischereuse, siscolla, nasse, Hdt.
1, 191.; Poll. 10, 160. ertiart es Kasig; σχοινίδι πύρτη, Nicand. Alex. 547., DS. 3, 19
(wahrsch, der Kasig), καρος ακορού, tressen, Acese, Aces τείδτε ήτ Φαιρτ, h. Cer. 189.; ἔχυσσες ὅτι τοξότης ἄχος σχοποῦ, treffen, Aesch Ag. 614. Prom. 741. Pers. 765. 973.; τὸν ἄλιω αἰδοῦς χῦρσαι, Soph. OC. 247.; αἰδεςως νεφέλας κύρσαιμι, ib. 1085., Kur. δ. b) π. dst., πήματι χῦρσαι, Hes. Op. 693.; λέων σώματι χύρσας, id. scut. 426.; δένθρεω αἰδέρι πῦρον, Callim. in Cer. 38.; χεμ, Ap. Rh. 2, 363.; χιρουσιν ἀσχράσε, Anth. 9. 710.: χαχοῦς πήμασι χύρσας. Καπ. Anth. 9, 710.; κακοίς πήμασι κύρσας, Bar. Ant. 1071.: m. επί u. dat., επ΄ αὐχένι κύρε dorpòs axwxğ, er fuchte ben Racten ju erreiche οός ακωνή, ετ μαθε στη ναμεία με τουν έχ mit der Conjenspies, Il. 23, 821.; λέων έχ σώματι κύρσας, id. 23. c) m. acc., σει-νόν τέσμονα κύρων ούρανοῦ, Kur. Hipp νον τέρμονα κύρων οὐρανοῦ, Kur. Ημη 746., αὐλιν, Opp. Hal. 1, 34. — 2) inc. a) fich begieben, betreffen, οὕτ' εἰπον οὐόν a) sich beziehen, betressen, our einor obder noos σε κύρον, à γύναι, poët. b. Hersel. b) = τυγχάνω, m. part., δύων έκτρυ. Soph. OC. 1161. — Mod., κακώ κύρετα, er geräth ins Unglich, il. 24, 530. Siehe od κυρέω. (Rur poet. B., gang gleichbeteuns mit κυρέω. Bgl. Buttm. Gr. 2, S. 229 (.) κύρωσις, εως, ή, (κυρόω) die Bestätigung. Βεθτάstigung, κ. οὐδεμία έγίνετο, b. i. ε tam noch nich zum Abschiefe, Thuc. 6, 103.

= χύρος, πάσα ή πράξις καὶ ή κ. διά li-γων έστι, Plat. Gorg. p. 470 B. (wogu Schel p. 102. Ruhnk.: χειρούργημα καὶ κύρως; οὐκ εἴρηται, αἱ δὲ λέξεις Γοργίου ἔγχωρω.

Λεοντίνος γάρ ην). πυρωτέον, adi. verb. ven πυρόω, feftgufeta

μ. [. το., Κυσεο. h. e. p. 97.

πυρωτήρ, ήρος, ό, (πυρόω) , πυρωτήρες, άρχοντες", Hesych.

χυρωτικός, ή, όν, bestätigend, bekräftigend. Cl. Alex. p. 923. (mo χυριωτικ. v.) u. X. Arist. Eth. 1, 13.

αυσανίζω, ,, , αυσανίζω, ,, , αυσανίζω, ,, αυσανίζω, ,, αυσανίζω, ,, αυσανίζω, ,, αυσανίζω, ,, αυσανίζω, , , αυσανίζω, ,, αυσανίζω, , αυσανίζω, , αυσανίζω, , αυσανίζω, , αυσανίζω, ο, , αυσανίζω, ο, , αυσανίζω, κυσέρη, γ. Ε και κυσέρη, γ. Ε και κυσέρη, γ. Ε και κυσέρη, γ. Ε και κυστόω, (αυρτός) Ετάπαπεη, wôlben, αυμα 430. Lys. 1158. u. f. πυσινόχωλος, ον, ,, π. καὶ ἐγκυσινόχωλος, eytisus, mediongo arbores, Linn., Hippocr. ο ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸν κυσὸν τόπου χωλός , p. 583, 45., Theophr. δ., Theocr. 10, 30., Phot. p. 192, 10. Phot. p. 192, 10.

zυσοβάκχαρις, o, ή, ber ob. bie fich ben After od. die Schaamtheile mit Bakcharis salbt,

zvoodaxviam, (daxva) Juden haben im xv-

€óς, Hesych.

zwoodóxη, ή, = χυσοχήνη, eine holgerne Daschine, in welche bie Stlaven zur Strafe gebunden wurden, ber Stock, Alciphr. 3, 72. zuwolaxwe, weoc, o, ber Anabenschander (weil man ben gatebamoniern bergleichen vorwarf), vom Aleinias, Hesych., Phot. p. 192, 12.

χυσολέσχης, ου, ό, (λέσχη) ber Botenerisser, Eust. p. 746, 17. χυσονέπτης, ό, (νέπτω) ber bie Schaams theile wasch. Begl. das lat. aquariolus.

πυσός, δ, = πύσθος, η η πυγή η γυναι-πείον αιδοίον"; Hesych. πυσοχήνη, ή, "είδος δεσμοῦς οι δε εὐου-πρωπιίαν, οι δε ξύλον εν, εν δι άμαριάνου-σαι αι πόρναι εδεσμεύοντο", Hesych.; Hesych.; burch edgungwarla erti. von Phot. p. 192, 6. χύσσα, ep. aor. 1. ξα χυνέω, εθεπίο χύσσαι, ep. inf. aor. 1. f. ἔχυσα, χύσσά.

πυπσαμένη, faliche Schreibart f. πυσαμένη, ep. fem. part. aor. 1. med. von πυω.

χύσσαρος, δ, = χύσθος, ber After, Hippocr. de nat. pueri 4., Galen. 5. p. 340 B.
πύστερος, ό, ,,πύστεροι, αγγεία των μελισσών', Hesych.

χύστη, η, (χύσθος). — 2) = ,, ἄρτος σπογ-γίτης", Hosych.

χύστιος, είνος, ή, dim. von χύστις, Hip-poer. b. Gal. lex. p. 512. χύστιον, τό, (χύστη) eine Art Jubenfiesche (weil die Frucht in einer Blase sigt), solanum

halieaccabum, Diosc. 4, 72.

ziotic, ems u. 1805, \$\bar{\eta}\$, (x\vec{v}\omega) bie Blafe, bef. die harnblase, Gallenblase, x\vec{v}\otitizer, 11. 5, 67. 13, 652.; τας μαλλοδέτας χύστεις, Soph. fr. 462 Dind.; είς την χύστιν έλθον το πόμα, Plat. Tim. p. 91 A.; εύστιν φυσζό, Ar. Nub. 405.; χοιρεία, Galen. 8, p. 386, Plut. Mor. p. 698 D. u. sonst: δφθαλμοῦ, δίε (bei Trintern u. a.) unter ben Augen betabe bångenbe factformige Daut, Arist. Physiogn. 6., Polem. Physiogn. p. 236. b) übhpt ber Beutel, Ath. p. 20 A., Poll. 10, 151. aus Ar. (fr. 425.) πύτιδιον, τό, f. ποιτίδιον, dim. von πυτίς, Schol. Ar. Pax 665. Bgl. Koran g. Heliod. p. 155.

abilivos, o, ber ficifcige Reld bes Granate apfels, cytinus, Thoophr. CP. 2, 9, 4.

αὐτινωίσης, ες, (εἶσος) von ver Art ob. Ge-fielt des αὐτινος, Theophr. HP. 4, 10, 3. (Schneider αωσιωσες). Theophr. HP. 4, 10, 3.

zurle, idoc, f, eine fleine Rifte, Bachfe, Bochol. Ar. Pax 665.

αυτίσηνόμος, ον, (νέμομαι) Aptifos feefs fend, Nicand. Alex. 572.; Don

ecl. 1, 78.

πυτμές, ίδος, ή, eine Art Galbe, πυτμέδα σε χρίσθαι κέλομαι, Luc. Alex. 53.; plar., μάλιστα εὐδοχίμου παρ' αὐτῷ αἰ χυτμίδες, ibid. 22.

χύτογάστως, ορος, ό, ή, (χύτος, γαστής) mit gerdumigem Bauche, χυτογάστορας έψητήρας, Anth. 6, 305, 3 (nach Salmaf.; χυσ-

πυσολάκων, ωνος, ό, bet Andenschader γάστος σ.).

αί man den Bakedamoniern dergleichen dots carf), dom Aleinias, Hesych., Phot. p. 192, 12.

πυσολαμπίς, ίδος, ή, = πυγολαμπίς, μος εος, ους, τό, (κύω, in sich sassen, κυσολαμπίς, ίδος, ή, = πυγολαμπίς, μος θος εος, ους, τό, (κύω, in sich sassen, κυσολαμπίς, ίδος, ή, = πυγολαμπίς, μος θος εος, ους, τό, (κύω, in sich sassen, κυσολαμπίς, ίδος, ή, = πυγολαμπίς, μος θος εος, ους, τό, (κύω, in sich sassen, κυσολαμπίς, διε εντίκε, διε κυσολαμπίς, διε εντίκε, διε κυσολαμπίς, διε εντίκε, διε κυσοκίπιτης, ό, (κίπιω) det die Schaams διε εντίκε, διε εντίκες εντίκες εντίκες εντίκες εντίκες εντίκες εντίκες εντίκες εντίκες εντίκες εντί γάστορας υ.). p. 200 C., rol. 10, 5, 4.1 το απ΄ αύχενος μέχρι αδόδων κύτος καλέξται δώρας, Arist. HA.1,7. b) jeder hohle Körper, jedes hohle, bauchige Gefaß, wie Becker, Urne u. bgl., άλειφα έκχεας ταὐτῷ κύτει, Aesch-Ag. 313. 790., Soph. Kl. 1131.; τοῦ κύτους μη στέγοντος, Luc. Tim. 18.: πλεπόν, ber Korp. Kar. Ion. 37 ber Rorb, Kar. Ion 37. c) von Allem, was ber Korb, Kur. Ion 37. c) von Allem, was etwas umfast, die Umgebung, Sålle, daut, το της ψυχης απαν κύτος, Plat. Τίπ. p. 44 λ.; ώς αὐτης της πόλεως οὐσης τοῦ κύσ τους, id. Legg. p. 964 E. u. foust: von dec Schilds trotichale, DS. 3, 21. 16. das. Wesselfel. S. 185, 12.: vom Schädel, το μέν σύμπαν δστοῦν κεψαλίζε καλείται κύτος, Poll. 2, 4.: vom Banger, περίπλευρον, Kur. El. 473.: vom Schilde, Asseld. Sept. 477. — Bisw. zur blosen Umschreibung, τι δαλ δεκάμνω τοῦδε θούρακος κύτει χρήσομαι, At. Pax 1224. (Dav. έγκυτί, σκῦτοςς, u. das Eat. cutie.) ros, u. das Eat. culis.)

xúrga, j, dor. bef. Sicil. far zúrga, f.

Greg. Cor. p. 341. u. baf. Roen. †χύτρος, ό, dor. f. χύτρος.

κυττάριον, τό, dim. von κύτταρος, έν κε-χωρισμένοις κυτταρίοις ο τόκος έστλν αὐ-τῶν (μελιττῶν), Arist. de gener. anim. 4, 4. Bgl. zústagoc.

χύττάρος, δ, (χύτος) jeber hohle Raum, bie Bolbung, τούρανου ό κ., caum cooli, Ar. Pax 199.: bh. b) bie Bienenzelle, οξ κηφήνες έν τοις έπιτών κυπάροις ήσυχαζουσιν, Ael. ΗΑ. 5, 11, 5.; οι ακώληκες έν τοῖς πυττάμοις πινούμενοι, Ατ. Vesp.
1111., Arist, HA. 5, 19. 22. 9, 40. e) ber Relch ob. die Kapfel, in der die Eichel siet, db.
b. Ar. Thesm. 5.16. und zwar im neutr., ποσθιον στοεβλόν δισπές πύτταςον, wo aber Krissicke sehr mahrscheinsich des dies Bidthengapfen, nervipoc, Theophr. HP. 3, 3, 8. 7, 3.: von der Dalfe der agyptischen Bobne, er exagrm rar xurracemr nueucs, ib. 4, 8, 7. xύτίσος, ό, eine frauchs ob. baumartige Die Stellen ber Gramm., von benen bas B. Rleeart, vielleicht ber baumartige Schnedentiee, ertlatt wirb, f. bei frisiche a. a. D. S. 186 ff.

Davon

(Cigentlich follte bas Bort, weil es von αυ- νοι αυφων ελαουσιν άρότρου, Theogra. 1204.
τος fommt, αυταφος heissen.)

† αυταφος, ες, (αυτος, είδος) hohl, ausges frum geschlossen, auch geschtert wurden, viell. βόδιτ, meit. Δαιστος, ετους μους, αιωρε βοικτιστικό με με το μεταικτιστικό με το μεταικτιστικό με το μεταικτιστικό με το μεταικτιστικό με το μεταικτιστικό με το μεταικτιστικό με το μεταικτιστικό με το μεταικτιστικό μεταικτιστικτιστικό μεταικτιστιστικτ πυφάγωγός, όν, (πυφός, άγω) ben Dals vorgebogen ob. nach ber Erbe gebogen tragend, hr πυφαγωγότερος ή ό εππος, Xon. do ro πυφαγωγός, όν, (πυωός, άγω) ben Dale 100χοί, Luc. Necyom. 14. Siethe Suid. ε. 20 τοταείσος οι οι. αιαφί δετ Erbe gebogen tragend, ήν πυφαγωγότερος ή ό εππος, Χοπ. de re eq. 7, 10. πυφαί, αί, εine Art παρίδες, Arist. ΗΑ. 4, 2 bis.; in Berd. mit παρίδες, ib. 5, 17., Μα-tro b. Ath. p. 136 A., Anth. 5, 185, 3.; τοίτο β. Ath. μ. 136 A., Anth. 5, 185, 3.; τοίτο β. Ατh. τ. 7. μ. 47. Δεταιος Ενωάν των πων δυσχερών πελιοδε δ. Anth. t. 7. p. 47. α. Δεταιος Ενωάν τος, είναιος Ενωάν τος είναιος Ενωάν τος Ενωάν τος, είναιος Ενωάν τος Ενωάν τος, είναιος Ενωάν τος Ε βατούδ 3. Anth. t. 7. p. 47.

πῦφαλέος, α, ον, = πυφός (= ,,πεκυρτωμένος Said.), ψχετο πυφαλέα, Anth. 6, σεισιππος", Phot. p. 139, 18..

πῦψώνιον, τό, = πῦψι, Alex. Trall. 1, p. 22. (viell. κύψινον (ac. χρίσμα) mit Schmidet au schr., da er sonst stets κύψι braucht).

πῦψωνισμός, ό, das Schliessen im κυψων.

Hesych., Schol. 3. Luc. Pseudol. 17.

κόψωσις, εως, ή, (κυφέω) die Krůmmus, Biegung, des. des Nάσχατε nach aussen ducte (opp. λόρδωσις) Hippocr. p. 812

G., Galen. 5, p. 610.

κύχοαμος, ό, s. oden κύγγραμος. 297 j. G. πύφελλα, τά, plur. tant., der Redel, die Bolten (,πύφελλα, τά νέψη, νεφέλη γνοφώδης, δμέχλη, όμεχλωδες πατάστημα", Hesych. ogl. EM. p. 549, 17. EG. p. 356, 22.), Callim. fr. 800., Lycophr. 1426. — 2) die Obrhöhlen, Ohen, Lycophr. 1402. (Rur an diesen Stellen vortommend. Ginen sing. πύσελον — ποτάριον mit Ginem.) (G., Galen. 3, p. 010.

πύχραμος, ο, f. oben πύγχραμος.

πυψέλη, ή, (πύπη) bie hohlung, bet toch, bef. bie Obrhoble, ber auffere Gehörgang, ποῦ ἀτὸς τὸ ἔγποιλοτά, Hesych., Poll. 2, 85. b) ber Ohrschmely.

Cas. Probl. 32., f. Schol. 5. Luc. Laxiph. f.

— 2) jebes leere Gefäß, bie Rifte, bas Meháltnis.

πασασύπτει τὸ πασδίαν ἐς (Rur an diesen Stellen vortommend. Einen sing. χύφελον = ποτήσιον, mit Einem λ sübrt das EM. p. 549, 20. an.)
χύφε, εως (Galen.), τό, εin aus mehrern Gachen zusammengesetes dayptisches Räucherwert, was auch als Arzneimittel gebraucht wurde, Ast. 7, 116., Dioscor. 1, 24., Galen, de antid. 2, 2., Paul. Aeg. 7, 22., Plut. Mor. p. 383 D., Aristid. 1, p. 279. (χοίφε ν., u. so auch Ath. p. 66 F. u. Lexic. Hormanni p. 324.) Ein wahrsch, dayptisches W., s. Jablonsk. collect. voc. Aeg. p. 17 sq.)
χύφοειδής, ες, (είδος) von der Art des χύφε, ἀντίδοτος, Galen. τὰ χατὰ τόπ. 8, γ. 2) jedes leere Gefaß, die Kine, das Behaltniß, καιακρύπτει το παιδίαν ξε κυψέλην, Hdt. 5, 92, 4.5., Plut. Mor. p. 164 A., Schol. g. Luc. a. a. D.; έξμεθεμικος, Ar. Pax 631.: Abertt., πκυψέλαι φρονημάτων, οίον θηκαι φρονήσεως κυψέλη γαρ άγγεῖον εἰς ἀπόθεσιν πυρών", BA. p. 47, 15. b) der Bienenstod, Plut. Mor. αντίσοτος, Galen. τὰ κατὰ τόπ. 8, 7.! p. 601 C αυφόνωτος, ον, (χυφός, νώτος) mit frums mem over gebognem Ruden, της πυφονώτου σωμ' έχουσα σηπίας, Antiphan. b. Ath. p. 623 B. χυψελίζω, gewaltthatig u. tyrannifch han-beln (wie ber forynthische Tyrann Kypfelos), κυψελίζον γένος, Theogen 1894. das. die Ertl. (Chenso gebildet sind φιλιππίζω, κασσανδοξίω, σελευκίζω. Biell. ist Κυψελιδών zu schr. χούφός, ή, όν, (κύπτω) vornaber ob. vors warts gebogen, gebuck, gekrümmt, γήραϊ κυφός έην, von Atter, Od. 2, 16.; δια γήρας, DL. 6, 92., πρεσβύτης, Ar. Pl. 266. Ach. 703.; κ. και τα γόνατα νωθής, Luc. de luct. 16. u. A. — Davon ζω, σελευπίζω. Biell. i πυψέλικες, αί, ,,μελισσος άτναι", Hesych. (wahrich. πυψελίδες ημ fct.) πυψέλιον, τό, dim. von κυψέλη 2), Arist. ΗΑ. 9, 40, p. 293, 28 Bekk. min. κυψέλες, ίδος, ή, = κυψέλη, das Behålts πίβ, die Doble, ουτοι (ul κυψέλοι) νεοττεύουχύφος, εος, τό, die Krammung, der Höcker, Buckel, Hippocr. p. 807 (cod. Medic. richtisger to χυφόν). — 2) das hohle Gefäs, get το πυφον). — 2) das hohle Geläß, ,, σπενος έγγεγλυμμένον ποίλον, τό λεγόμενον σπαφάδιον<sup>4</sup>, kM. p. 549, 10. πυφότης, ητος, ή, (πυφός) die krumme, hoderige Belthaffenheit, das Krumms, hoderig. fein, Hippocr. p. 387, 20., Ath. p. 482 K.F., αίβ, διε ζοδμε, ουτοι (σε χυψελοι) νεοτευουσιν έν χυψελίσιν έχ πηλοῦ πεπλασμέναις μιχοαίς, Arist. HA. 9, 30. b) bet Otrifomaig (ὁ ἐν ταῖς ώσὶ ἐύπος", Schol. 2. Ar. Pax 631., Suid., Hesych.), Luc. Lexiph. 1.; χυψελίδα παχείαν έν τοῖς ώσὶν ἐντυαφῆναι, Liban. 4, p. 144.

πυψελίτης, ου, ό, δύπος, = πυψέλη 1) b),
ΕΜ. p. 549, 24., Orion. p. 61, 8.

πυψελόβυστος, ον, (πυψέλη, βύω) mit Oferen (many vertical land) and Land Heliod. 6, 11. πῦφόω, (πυφός) pormarts birgen, frammen, pass. πυφούσθαι, Hippoer. p. 806 G., Galen. 18, 1, p. 623, 6. vgl. Krotian. p. 226. —

cian. Lexisch. 1.

xύψελος, ό, die Erbschwalbe, Userschwalbe,
bie in Erdhöhlen wohnt, of änodes, obs xaλοῦσί τινες χυψέλους, δμοιοι ταις χελιδόσιν κόφωμα, τό, ber Soder, Budel, Hippocr. p. 340, 4. 362, 29. πύφων, ωνος, ο, (πυφός) jebes frumme bie in Grobbhlen wohnt, bols, , επικεκαμμένη ξάβος. Heaych., vgl. λοῦσί τινες πυψέλους, δ Poll. 1, 98. 143.: bb. a) bas frummgebogene εἰσίν, Arist. HA. 9, 30.

Jod (jum Bieben bes Pfluges), aude por into- zow, f. zuigow, (vom Stamme KY eigentl.

ktras Kirar 1491

1 fich haben, enthalten, h. = xula, bon Ahren als Botta ber Bitter, fo som me de eibe eitendet in fich haben ob traen, fchwanger, traditig fein, vi, 
and ethalten Botten, bon Abler, did, prephy xiwn, dappovic eletic, 
en, fchwanger, traditig fein, vi, 
accept de youreixer, Callius b. Ath. p. 434 A., 
un north albert and better the botten methen methen 
menden februar ber der ber der gegen auf ber der gegen ber der gegen bei Botten traditig februar 
gegen auf zu eine der gegen der gegen der gegen bei Botten traditig gegen bei Botten ber Botten ber Botten find, die ther 
menden der gegen de

überall turg. Rei, ion. f. πεί, w. f. αώπς, τό, (gen. κώαδος, RM. p. 550, 17.) . κώεα, dat. κώεσι, ein weiches u. gottiges pl. noien, dat. noien, ein weiches u. zottiges deur gell, bas Schaffell, Bließ (wird b. Hom. Ages. auf die Erbe ob. über Geffel und Betten gebreitet, um barauf gu liegen ob. gu figen, στόρεσαν χώεα), Il. 9, 661. (in ber Il. nur μαλαχοίς ένι καίεσεν ολών, Ap. Rh. 1090.: som goldnen Bließ, ξηλεον έηι τό κ., Hdt. 7, 193., Theorr. 13, 16.; mit bem Beisab χούσειου, Ap. Rh. 1, 4. u. sehr o. bers. cas.; χουσειον, Αρ. Kh. 1, 4. u. κης 0. det1. cas.; Ai. 17, p. 79. ed. 2.), die Rlingel, Schelle, κώας αθγλάεν χουσέφο θυσάνφο, Pind. Pyth., 4, 231. — Die 1882. Ε. κώς führt km. p. 550., 14. aus Nicocharis an: επλέσμεν δικόρη κου κόσωνες φόβον, Αρεκλ. 14. αυς Nicocharis an: επλέσμεν δικόρη κου κώς το κοιμώμαι γίνεται δνομα τός επόθονες πολλοί κατακρέμαν- ται της ξοθήγος, Plut. Mor. p. 672 A. 668 A., 17 ματικόν κώς το κοιμώμαι γίνεται δνομα Μαι brauchte sie bei Untersuchung der Rachte hemstern. von δίς, att. ois, avol. δίς u. mit sinum Diaamma κώς.) einem Digamma xws.) ποίβαλα, τά, = πανουργήματα, Hesych. (ξυ ήφε. πόβαλα.) 2 πόβαλοι, οί, = χύτινοι φοιών, Hesych. χώβαλοι, οί, = δ μέγας τέττιξ, Hesych. χωβήλη, η, ,,συνουσία χαλ βελόνη", Hesych., ,,συνουσίασμός", Phot. p. 195, 14, χωβιδάριον, τό, dim. von χωβιός. Anaxandrides b. Ath. p. 105 F. (χωβαρίων Θάμνείοβ.) χωβίδιον, τό, dim. von χωβιός, Ath. p. 284.

xωβίτης, ου, ο, iem. xωρίτις, 1005, η, νεω xωβίος άφητιά, von bessen Art, das mass. sonst b. Arist. HA. 6, 15., wo jest ή μέν χαλουμένη χωβίτις: ἀψύη χωβίτις, eine Sarbellens art, Ath. p. 284. z. E. 285 B.

χωβιώδης, ες, (eldos) von der Gestalt u.

Gröfie des χωβιός, μεγέθει καὶ σχήματι κωβιώσες Ιχθύσιον, Plut. Mor. p. 980 F. κωθάριον, τό, dim. bon κώσιον, Ar. Ran. 1203., Cratin. b. Poll. 7, 28. Anaxandrides b. Ath. p. 242 F.

πώθεια, ή, ber Mohntopf, Π. 14, 499.; , πώθεια, ή της μήκωνος πεφαλή ή είδος βοτάνης σημαίνει παὶ τὸ σφαιρίον. ΕΜ. p. 549, 58., Rust. p. 999, 31. b) ûberte., bom Kopf bes Menschen, Nicand. Alex. 216., Lycophr. 37.

ποίση, ή, ,, ὁ παρπὸς τῆς μήκωνος<sup>64</sup>, BA. p. 274, 31., KM. p. 550, 4. πωδία, ή, = πώδεια, Ar. fr. 166 Dind., Diosc. 4, 64. 65.

άργου ξεπιλόμενος υπινθήρα, Heaych. [v Plat. Prot. p. 315 B.; κωθέφ βωσμένος, Ath. p. 220 A.; ησ τοῦ θέρους ήτοιμασμένη ψίαθος ἐφ ἐκάστης κλίνης, τοῦ δὲ χειμῶνος κ., id. p. 420. β. Χ.; ὑποβεβλημένων κωθων μαλακῶν καὶ ποικίλων δαπίδων, Plat. Ages. 12. β. Χ.: bet 9ſûḥt, Ar. Bq. 400. —

πώθυον, τό, = πώδεια, το του βολβου 2., κώσων, ωνος, ο u. ή, (f. lob. 4. Soph. Ai. 17, p. 79.ed. 2.), bie Rlingel, & cheile,

yalkhlaros klásova rásdwez φόβον, Aesch. Sept. 368. bas. Blomf. (382.) 381., Eur. Rhes. 308.; κώθονες πολλοί κατακρέμαν- ται τῆς έσθῆνος, Plut. Mor. p. 672 A. 668 A. Man brauchte sie bei Untersuchung der Rachtwache, um zu sehen, ob diese schließ; sie muste namkich rogleich beim Then der Schelle aurusen (f. Lips. de milit. Rom. 5, 9.), daß. τοῦ κάθωνος παρεκχθέντος, s. d. a. als die Patrousse voreiging, Thua 4, 135., vgl. Plut. Arst. 7, k. G. k. ανέσχνόνος, Synes. Catast. Patrouille vorbeiging, Thuo.4, 135., vgl. Plut. Arat. 7. g. E. 3 gulantipeoc, Synes. Catast. p. 203 D.; als ein Bagfiact wird angefährt,

άπό τινος έρημνου χωρίου τον κώδωνα κατακομέσαι, Parthen. 7.: ο κ. ο κατά την οιροπωλίαν, Strab. 14. p. 626.; κωθωσι προσηστημένοις, Plut. Brut. 30.; ο κ. ήχησε,

Runbstüt hingegen γλωσσίς, Hero spirit. 1, 171., Joseph. ant. 3, 12, 18. (wo mit Unsbern reλούσα ξυ schr.), Schol. 3. Soph. Ai. 17. u. Ar. Pax 1242. b) bie Trompete selbst. Τυρσηνική, Soph. Ai. 17. — 3) übtr., in ber Rebe, Longin. 23, 4. schreien b, bele lenb, ή κώδων ἀκαλανθίς, som hund.

lenb, ή χώδων ακαλανθίς, vom bunde, Ar. Pax 1078. — 4) = κώδεια, Dieuch.

Ar. Pax 1078. — 4) = χωσεια, στο Orib. p. 39. — Dav. χωσωνίζω, f. ίσω, mit ber Schelle, Klinsgel Kingeln, †. — 2) mit bem Klange ber Schelle, bie zum Kriege bestimmten Pferbe probiren, ob sie ben Klang berfelben ertragen können, s. Phot. p. 195, 18., Suid. 2, p. 369, 17 sqq. Rernh. bh. bh ühhpterproben, probiren, pressen (Menschen, irbne Baaren, Rangen), ηποία τον Αυγάν βουλομαι χωσωνίσας πέμναι σ' άγωνιούμενον, Απακαπατίαε b. Ath. p. 638 D.; πρίν γ' αν 'Ισφώντ', δ τι ποιεί χωσωνίσω, Ar. Ram. 78.; (νομίσμασιν) δοδία χοπείσι και κεκωσωνισμένοις, ib. 723. δώς κοπείσι και κεκωδωνισμένοις, ib. 723. κωδώνιον, τό, dim. von κώδων, Joseph. ant. 3, 7, 4.

πίδιξ, ή, = πώδη, ΕΜ. p. 550, 3.
 πώδιε, ή, = πώδη, ΕΜ. p. 550, 3.
 πώδιε, τό, 1 πώδιον, (pricht der Schithe.b.

Ατ. Thesm. 1180.
 πώδιον, (ΕΜ. p. 550, 6. πώδιον) τό, (κοιας) deftend, file. Rande κώδωνες and gebracht sind (um den Frind yn spiece), das Fell, des Schassel, der Schassel, der Schieß, oft als Deck denugt, Ar. Kan.

Δανδανοκότους, εν. (κροτέω) Schellen in Schid yn spiece), das Bließ, oft als Deck denugt, Ar. Kan.

Δανδανοκότους, Ευτ. Rhes. 384.

1478. Plut. 166.3 χρυσοῦν, Luc. Gall. 1.;
εγκεκαλυμμένος εν κωδίοις και στρώμασι, λαρα, πώδος) am Appse des Psetdes Schellen

naden, um bie Bachsamfeit ber Nachtwachen Koise, ia. 100. And Nos. foisch, von beren, bie gur Nachtzeit bie Runde Rand wie der n. habend, gu schr. gu schr. gu schen, gu schr. Koise, ia. 100. Mak. Koise, foisch, von der gu erproben (j. κώσων), φύλακας κατάστησαι, πωσωνοφορών περίτρεχε, Ar. Av. 842., DC. 54, 4., Philostr. b. Phot. bibl. p. 328, 14.: pass., έφοδεύεται, κωσωνοφορείται, Ar. Ach. 1160. baf. Schol., Suid. s. v. — Bei Strab. 15, p. 120 Sieb. fieht zwdwogiogelobat zal tuu-naulteobat, zara ras teolovs, fich von Trom-peten und Pauten begleiten laffen; Schneiber foliagt xwdwrlzeodai vor; von

† χωδωνοφόρος, ον, (φέρω) Schellen trasgend, damit herumgehend, um bie Rachtwachen

au vilitiren.

χώεα, κώεσι, f. χώας. χωθάριον, τό, dim. von χώθος, Anaxan-drides b. Ath. p. 105 F. (nach Schweigh.). zei3oc, 6, == p. 304 E. 309 C. = zωβιός, Numen. b. Ath.

p. 304 B. 309 C. 2003 w. 2003 

med., χωθωνιζόμενοι ταις μεγαλαις, Arist. Probl. 3, 14.; ἐτύγχανε χωθωνιζόμενος, Phylarch. b. Ath. p. 334 B., Polyb. 24, 5. 9., Galen. δ. — Pass. sich betrinten, ε besaufen, βεβρεγμένος ήχω και κεκωθωνισμένος, Ευ-

Lul. b. Ath. p. 23 A.

χωθωνίη, ή, ion. = χώθων 2), Aretae. 2, 13. χωθώνιον, τό, dim. von χώθων, Geop. 20, 10.

κωθωνισμός, ό, (κωθωνίζω) bas Bechern, Bechen, Saufen, Arist. Probl. 1, 39. 5, 38., Mnesith. Ath. ep. περί χωθωνισμού.

αωθωνιστήριον, τό, ein Luftort jum Bechen, **DS.** 5, 19.

αωθωνιστής, ου, 6, ber Becher, Caufer, Ath. p. 433 B. (φιλοχωθωνιστής 1.).

hangen habend, tom. Beim, bes Memnon, Ar. 3m in ber Sand haltend, Rubul. b. Ath. Ran. 963.

Κώϊος, ΐα, ιον, είαβ. Κῷος, foifc, von ber Infel Κῶς; bh. το Κῷον, ein toifches Geswand, ein hochst feines und fast burchsichtiges Gewebe (vgl. Arist. HA. 5, 17, 6.), ,,κώιον (κῷον) ἐνέχυρον καὶ ἰματιον", Heaych.

κωκάλια, τά, f. oben κοκκάλια . 1393. κώκεμα, τύ, (κωκύω) bas tidgliche Gebeul, λιγέα κωκύματα, Aesob. Pers. 324. 419.; αιβόφητος δέξων κωκυμάτων, Soph. Ai. 314. Ant. 10' 6. 1191., Eur. Or. 1298. Κωκῦτίς, ίδος, ή, (Κώκυτος) bie bem Ros

Κωκῦτίς, ίδος, ἡ, (Κωκυτος) ble bem Koe ththos Entiprofient, νύμψη, Opp. (?)
χωκῦτός, ὁ, (κωκύω) bas Heulen, Jams mern, Bethtlagen, m. οἰμωγή verb., Il. 22, 409. 447.; μέγα κωκιτῷ γυναικῶν, Pind. Pyth. 6, 113., Soph. Ai. 838. u. δ.; βοὴ καὶ κ. ἡν ἀνὰ πτόλιν, Bur. Suppl. 721. u. δ., Lucde luct. 3., Ach. Tat. 1, 13., Kumath. fetr oft; play., Aeach. Sept. 225. Choēph. 148., Soph. benem Halfe, bef. bei Soldaten gebräuchich, beschrieben von Critias b. Ath. p. 483 B. vgl. Plut. Lycurg. 9. z. E., Poll. 10,68. 6,96 sq. Auch die attischen Wattosen bedienten sich des Eelben zur See. Ar. Bq. 601. Pax 1094., das. Schol., Archisole. b. Ath. a. a. D. 3 πυρι- γενη λαβών βραχώστον χυκλοτερη παχυσον μάλα μέγα, sl. 22, 407.; έγω κλαϊον χοιρ λαβών βραχώστον χυκλοτερη παχυσον μάλα μέγα, sl. 22, 407.; έγω κλαϊον χοιρ λαβών βραχώστον χυκλοτερη παχυσον μάλα μέγα, sl. 22, 407.; έγω κλαϊον χοιρ λαβών βραχώστον χυκλοτερη παχυσον μάλα μέγα, sl. 22, 407.; έγω κλαϊον χοιρ λαβών βραχώστον χυκλοτερη παχυσον μάλα μέγα, sl. 22, 407.; έγω κλαϊον χοιρ λαβών βραχώστον χυκλοτερη παχυσον μάλα μέγα, sl. 22, 407.; έγω κλαϊον χοιρ λαβών βραχώστον χυκλοτερη παχυσον μάλα μέγα, sl. 22, τοιρ δείτει τοιρ γενη λαβών βραχώστον χυκλοτερη παχυσον μάλα μέγα, sl. 22, τοιρ λαβών βραχυσον χυκλοτερη παχυσον καντάσουσ χοιρ δείτει τοιρ γενη λαβων δείτει καν δόμοισι κωκύσουσ καντάσουσ δείτει βείτει βείτει δαδ Στίπτα είας λαβανον παρίδα τον ήβητην χώκυνν ηίθευν, λαικ. 1, 627. Ebenfo im med. κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά, φεβίαgen sollt ity slaut um είσηλθεν επλ κώθωνα παρός τον βασιλία, διε φαατε, λε. Lys. 1222. [υ νοτ είπεπ Βοσιαια ταύτα, λth. p. 658 Β.; τοιρ κοιρ δείτει μακρά. μεγος μακρά, φεβίαgen sollt ity slaut um διαβλία και του κα

bat, von xwli, dyelow, Sammler von Opferstuden) eine aus entferntem Alterthume ftammenbe Beborbe gu Athen. Gie waren ibrem Ramen gufolge urfprunglich mabriceinlich Speisemeifter fur gewiffe offentliche Dablgeiten, Speisemeiker für gewisse difentliche Mabletten, standen dem gesammten Finanzwesen vor, und batten folglich auch über das Seewesen die Aufslicht. Solon ließ sie noch bestehen; Riesthenes aber seste an ihre Stelle die Apodesten (anodexxes, f. Androtion b. Harpocrat. p. 27, 7 Bekk.), und von nun an hatten sie nur noch die Besorgung der öffentlichen Mahlzeiten im Prytaneion über sich (Solol. g. Ar. Av. 1540.), wozu später, seitdem der Richtersold von Peristes eingeführt war, die Berwaltung und Berwitzeilung der seiselben kam (Sohol. g. Ar. a. a. 

p. 78.) = χωλη.

xωλεός, ό, = xωλη, Kpicharm. b. Ath. χωλόβαθρον, τό, = xαλόβαθρον, δίε Stelle, 366 B., Clem. Al. Strom. 3. §. 52, p. 535 Artemid. 3, 15.

509. — 2) γη, & Erde, d. i. bort gegrabener (Σήροι, χρατήρα οὐκ ἀργυροῦν οὐδὶ λιθοκόλ (10 καθ.) - 5) = τόνος (torus, Cato), Poll. 5, 27.; δαν. χρατήρα οὐκ ἀργυροῦν οὐδὶ λιθοκόλ (10 καθ.) - 5) = τόνος (torus, Cato), Poll. 5, 27.; δαν. χροβαὶ ἰσόκωλοι, [. ἰσόκ. (Rach Obbers lein lat. Εμποπ. (10 καθ.) - Επρ. (π. 152. bom Stamme κακεραμενμένον, Plut. Mor. p. 42. δαί. Επρ. (π. 150. bom Stamme καλοτομένο, Επρ. (10 καλοτομένο, (τέμνω) (Είνων) (Είνων) (Είνων) (Είνων) (Είνων) (Είνων) (Είνων) (Είνων) (Είνων) (Επρ. (10 καλοτομένοιν) (10 κ

κωλάσιον, τό, dim. von κάλον, παροιμιώ- bit Rollt, Galen. 13, p. 607. — Adv. κωλι-δις, Suid., Bust. p. 881, 42. κωλεά, (Hesych.), τίφτίμετ κωλία (Ath. κωλοβαθριστής, οῦ, ὁ, bet Ettljengånger, xωλεά, (Heeych.), richtiger xωλέα (Ath. 2ωλοβαθοιστής, οῦ, ὁ, ber Steigenganger, p. 368 D., Phot. p. 196, 9., LXX. s. g. Phryn. Hesych. in v. xασαλίων, bas. bit Ertl. 2, Ø. 98.

xωλοειδής, ες, (είδος) glieberartig, gliebers tu ochen mit bem baran sigenben mit bem baran sigenben ben eigenben gleischen, genterviertel, (beim Schweis xωλομετοία. n. bie Tukmestung xωλομετοία. n. bie Tukmestung xωλομετοία. n. bie Tukmestung xωλομετοία.

Τιο chen mit bem daran sihenden bet schieft, (beim Schweiner) der Schinden, kolopov, Kenophan. b. Ath. p. 368 B., Ar. d. ibid.; σαρχωσης, Ken. de venat. 5, 30.; βοός, Luc. Ldxiph. 6. Bgl. χωλήν. — 2) das Schaamglied, την δεργονος. Ar. Nub. 989.; Bgl. Schneider im ind. z. Ken. de ven. p. 547. ed. 2. χωλήν, ήνος, δ. = χωλή, ,,χαλ χωλήνα καλομένους καλ καλομένους καλ καλήν καλομένους καλ καλήν καλομένους καλ καλήν καλομένους καλ καλομένους καλ καλομένους καλ καλομένους καλ καλήν καλομένους καλ καλήν καλομένους καλ καλήν καλομένους καλ καλήν καλομένους καλ καλήν καλομένους καλ καλήν καλομένους δετάλους καλομένου γαλος, Εctenius durch ἀγχύλη;

χωλία, ἡ, ,,κωλίαν, ἰγνύαν, τὴν γαστροκνημίαν, τὴν κνήμην, Hesych.

Κωλιάς, άδος, ἡ, (so. ἄχρα) ein Borgebirge
in Attila (jeht Exispyrgi, τρεῖς πύργοι) hwanhig Stadien von Phaleron, mit einem Kempel
ber Aphrodite, die davon Kolias hieß, Hdt. 8,
96., Strad. 9, p. 398., Paus. 1, 1, 4., Harpoor. p. 118, 11 Bekk., Steph. Byz. p. 177,
20 Westermi, Ar. Nud. 53. Lys. 2. u. dof.
Schol. plur., Luo. Amor. 42.; Alaiphr. 3, 11.
daf. Bergler.: Κωλιάδες γυναίχες, Anth. 9,
509. — 2) γῆ, Κ. Erde, d. i. dort gegradener
Thom, χρατηρα οὐκ ἀργυροῦν οὐδε λιθοχόλ.
λητον, ἀλλά τῆς Κωλιάδος γῆι, Ath. p. 482
Β.; ἄν τὸ ἀγγεῖον ἐκ τῆς ἐπτικῆς κωλιάδος
ἡ κεκεραμενιμένον, Plut. Mor. p. 42. daf.
Εθητεικ., Βαίατια, δ. Hdt. 5, 88. (3n Βεε
εμα αυf die Etymologie Hesych.: Κ., ἀκτή
εξε βάλασσαν ἐξέγρυσα, καὶ ἴσως διὰ τὰς
καλιστομέω, (τέμνω) Glieder abschien,
interpretation of the controlled, (τέμνω) Glieder abschien,
interpretation of the controlled, (τέμνω) Glieder abschien,
interpretation of the controlled, (τέμνω) Glieder abschien,
interpretation of the controlled, (τέμνω) Glieder abschien,
interpretation of the controlled, (τέμνω) Glieder abschien,
interpretation of the controlled of the controlled, (τέμνω) Glieder abschien,
interpretation of the controlled of th

Aphrod. Probl. 2, 73.; ξυτέρων χωλικευομένων, Alox. Trall. p. 164.; von χωλίκος, ή. όν, (χωλον) an ber Kolit leis the Holl. 7, 3, 12., Plat. Rolit, Darmgicht, Medic. b) bie Kolit ber treffend usw., χωλικά φάρμακα, Mittel gegen 4, 67., u. μή, id. 1, 16., Luc. Anach. 29.—

xώλυσις, εως, ή. (xωλύω) die Berhindes rung, hemmung, Abs., Burúchaltung, Plat. Soph. p. 220 B., Plut. Mor. p. 74 B. 782 A., H. 7, 22., App. Civ. 1, 1. χωλυτέον, adi. verb. ευ χωλύω,

es ift au νετήιπόττη, μυτάστημα τους ο ύβρίζειν βου-λομένους, Χεπ. Hier. 8, 9., Clem. Al. δ. χωλυτής, ήρος, δ. (χωλύω) beτ hindernbe, Abhaltende, Huruchhaltende, των κακών, Por-phyr. b. Kng. pragu 22 p. 1475

Abhaltende, Buruchhaltende, των κακών, Porphyr. b. Kus. praep. ev. p. 147 C.: μσημεζόν τι ἐν θνιικῷ", Hesych. — Dav. καλυτήριος, ία, ιον, zum hindern, hemmen, Buruchhalten gehörig od. geschickt, DH. 11, 62.: dh. τὸ κωλυτήριον, das hindes rungs, Abhaltungsmittel, Dioscor.: τὰ κωλυτήρια (sc. ἐερὰ), θύσαι τὰ κ., Iambl. v. Pyth. §. 141, p. 296 Kiesel. κωλῦτής, οῦ, οὸ, = κωλυτήρ, Thuc. 3, 23., Plat. Criti. p. 109 A.

Plat. Criti. p. 109 A.

παλυτικός, ή, όν, (παλύω) = παλυτήριος, διηθετιάδ, m. gen. Arist. Τορ. 3, 3., Rhet. 1, 6. 2, 9. de anima 1, 1. §. C., φάρμα-που παλυτικόν άνίας, Alex. Aphr.; comp. παλυτικότερος, Xen. Mem. 4, 5, 7.

παλυτός ή, όν adi. verb. pon παλύω.

xωλυτός, ή, όν, adi. verb. von xωλύω, gu verbindern, abzuhalten, Epict. diss. 1, 17, 27. 25, 3. u. b.

πωλύμιον, τό, "πωλύφιον μη λέγε, πω-ληνα σε," Phryn. p. 77 Lob. πωλύω, f. ύσω, (κόλος) vertargen, min:

2) die Sou webt, δηλητηρίων, gegen —, τινος, Imd wovon gurûcks, abhalten, woran Hinden, 1, 17, 23.

καμδυμάτιον, τό, dim. νου κώλυμα, = χε- bei Xen. mit blossem inf.) Cyr. 2, 4, 23. u. ol δέ έχωλυον, Xen. Symp. 7. g. X. — II) in pass. Botg χωλύει = κωλύεται, ούτε έχεινο καλύει έν ταῖς σπονδαῖς ούτε νόδε, b. f. weber bas Eine, noch bas Andere ist den Bersträgen entgegen, Thuc. 1, 144, vgl. DH. de iis, quae Thuc. propria sunt 7, p. 797. g. X. Reisk. [v mit folg. Botal, also im praes. u. imps. bald turg, wie Pind. Pyth. 4, 33. Ar. Kccl. 862., bald lang, wie Bur. Phoen. 990.; mit folg. Ronsonant stets lang, bh. κεκωλύστον μιω, μι su ster.] σθαι υ[ιν. ξυ [dyt.]
κωλονής, ου, ό, (κῶλον) = ἀσκαλαβώτης,
Ατist. ΗΑ. 9, 1, p. 254, 29 Βεkk. min., Δοκορ.
[ab. 137. — Dav.

κωλωτοειδής, ές, (είδος) bem κωλωτής άξηνα lich, ebenso steckig, υποχόνδρια, Hippocr. p. 1139 C.

1139 C. χώμα, τό, (χοιμάω) bet tiefe, fefte & chiaf, sopor, μαλαχόν, II. 14, 359. Od. 18, 201.; καχόν, Hes. Theog. 798.; όλοόν, Nicand. Alex. 458.; άβληχοόν, languidus sopor, Ap. Rh. 2, 205.; άδινόν, id. 3, 748.; λυσιμελές, id. 4, 1524.; άπαλώ χ. δελγόμενος, Plat. ep. 15.; ύγρόν, Heliod. 3, 4.; ὕπνου χώμα, Theoer. ep. 3, 6. b) δίε & chia fiucht, ftete Reigung gum & chia ftn, ber schwere, widernatürliche & chiaf bes Kranten, auch das Zusallen ber Augen, ohne daß ber Krante schlafen tann, Hippoor. δ. s. Foës. Oec. s. v. — 2) = χώμος, Ιαίνει καρδίων χώματι, κεθτεδιαβιακό Κρίετως. αηνα σε, καιγα. p. 77 Lob. χωλύω, f. όσω, (κόλος) vertürzen, mins bern, ήφω άφεης bann gew. abhatten, gurüchhalten, in Schranten halten, μπαρην, Soph. Ant. 261.; ή ξιμή ψυχή πάντα χωμός, f. άσω, dor. αξώ, (χώμος) ben παρην, Soph. Ant. 261.; ή ξιμή ψυχή πάντα ιάφει βαμε (χώμος είναι απ Fefte bes Dionylos in feiter χωλύσει ταθε, Επτ. IA. 1390.; φόβος και γύμος έχανύς ξωνια χώλυειν, Xen. Cyτ. 5, 1, 10. τὰς παφόδους, id. An. 4, 2, 24.; τὴν μπαμα β halten, comissari, bef. von einem ἐποιχίαν, Luc. ver. hist. 1, 12. u. A.: τινά Κεβίφωακαε ob. von jungen venten, welche nach

einem Saftmable mit Mufit, Gefang und Sant, Pott. unter allerhand Muthwillen in ben Straffen umberziehen und endlich bei Einem ihrer Ge-noffen einkehren um von Reuem ju zechen ober einer Geliebten ein Standchen bringen, bh. auch blos ein Stand den bringen, νέοι κώμος I, b) u. κωμάζω), Χεπ. μαζον ὑπ' αὐλοῦ, Hes. scut. 282.; ἐστι δὲ κωμάζονια μετ' αὐλητῆρος ἀείδειν, Theogn. 1065.; ἐεξαι με κωμάζοντα, Alcae. b. Hephaest. p. 30.; ἐν ἡ (ἐορτὴ) πάντες Βαβυλούνιοι δλην την νύκτα πίνουσι καὶ κωμάζουσιν, Χεπ. Cyr. 7, 5, 15.; μετὰ μέθης, Tragod. 75. — 2) κωμασιαί βίεξεπο bri ben λάνιοι δλην την νύκτα πίνουσι καὶ κωμάζουσιν, Χεπ. Cyr. 7, 5, 15.; μετὰ μέθης, Βεθτείτηθητες, πείδε δὶ ἐκριμετας οὐσιν, Κεπ. Cyr. 7, 5, 15.; μετὰ μέθης, Βεθιδηίξει gewisser δὸτετ in Projession trugen Plat. Legg. p. 637 λ. u. Χ.; ἐπλ γαμετάς γυναϊκας οὐδεὶς ἄν κωμάζειν τολμήσειεν. (εξί. κωμασία), Synes. de provid. p. 65. γυναϊκας οὐδεὶς ἄν κωμάζειν τολμήσειεν. (εξί. κωμασίλ), βίδι de myst. p. 252 sq. sae. or. 3, §. 14., Luc. Bis λεc. 17., dial. κωμαστικός, ἡ, όν, ξυνα κωμάζειν grobtig. say κωμάζειν grobtig. say κωμάσου ποιλ τὰν Δμαφυλλίδι (κίσεπο, μαστικός, ἡ, όν, δυνα κωμάζειν grobtig. say κωμάσου η 1. u. Χ. Βζί. Βείσετ ξ. Αεί. Ηλ. 9, 13.; δρχησις, Poll. 4, 99; κη- μος βερικόβειτει , welde beim κώμος statt sinben, ξεδικόβειτει , welde beim κώμος statt sinben, λεί. VH. 13, 1. ξ. ε. κωμαστικός, ἡ, δι. μαστίςς, δι. μαστίς δι. μαστίς δι. μαστίς δι. μαστίς δι. μαστίς δι. μαστίς δι. μαστίς δι. μαστίς δι. μαστίς δι. μαστίς δι. μαστίς δι. μαστίς δι. μαστίς δι. μαστίς δι. μαστίς δι. μαστίς δι. μαστίς δι blos ein Stanboen bringen, real zwi geden, fomaufen. gum Romos bingiehen, babei fingen, übhpt ihn feiern, χωμάσομεν Σιχυώνοθε ες Λίτσαν, last mit Ge-fang uns hinziehen, Pind. Nom. 9, 1.; χώ-μαζε σύν υμνφ χαι Στρεψιάδα, bem Str. gu Ehren, id. lath. 7, 20. (ebenfo m. dat. aber im fat. med., id. Pyth. 9, 92.); m. aco. ber Perf., Ginen feierlich preifen ob. befingen, ihn burch Befang verherrlichen, id. Nom. 2, 24. 10, 34.; ebens fo im med., id. lath. 4, 72. Bgl. Thierfch Cinteitung S. 117.: ἐορτήν, ein Fest seiern, id. Nom. 11, 28.; τὸν καλλίνικον μετά θεῶν ἐκώμασε, Kur. ΗΡ. 180.; τὸν ὑμέναιον έχωμασε, Bur. Hr. 180.; τον υμέναιον έπλ τοις θαλάμοις έχωι αζον, Heliod. 6, 8, 237 Cor. b) übhpt ju be (n, frohlot ten, ου γάρ τι χωμάζοντ αν ήχθύμην σ' όρων, Kur. Alc. 815. ο) = υθρίζειν, m. λιπείν verb., Himer. ecl. 2, §. 18. bas: Werneb. 6. 60. d) überte. heran sowarmen, stringen, «nahen (oft mit bem Rebens.) begriff beffen , mas beim eigentlichen zwipos Statt findet) , ή τας αρύστεις ων έχουν έχωμασας, Soph. fr. 703 Dind.; χωμάζουδιαιτ findet), ή τὰς ἀρύστεις ων έχουν εξεώμασας, Soph. fr. 703 Dind.; κωμάζουστεις δελ τὰς τοῦ Διοράντου θύρας, του Βίετ τὰς Ρει. Legg. p. 910 D.; διεπει. Philostr. Im. 212.; κατά τινος, Heliod. 4, 19. ξ. C.; κὴκ πυρός εἰς Οὔλυμπον ἐκώτος, Απτλ. Plan. 4, 102, 3. (Das Bort μασας, Anth. Plan. 4, 102, 3. (Das Bort μάσω). — Dav. finbet fich guerft bei Hes.)

zwμαίνω, (χωμα) niden, immer Reigung gum Schlafe haben, Hippocr. p. 468, 82. χώμακον, τό, ein aromatisches Gewächs ("κωμακόν ([6), αρωματικόν τι", Hesych.), myristica moschata, Theophr. HP. 9, 7, 2. Bei Plin. schwantt die Lesart zwischen cama-

cum u. comacum.

κώμαξ, ακος, ο, (κωμάζω) ein muthwilli-ger, ausgelaffener Menfc, Kust. p. 1749, 28 χωμάρχης, ov, d, (χώριη, άρχω) ber Borgeter ober bas Oberhaupt eines Dorfes ober Biedens, ber Ortsoorsteher, Schultheiß, Xon. An. 4, 5, 10. u. fonft, DH. 4, 14.

πωμάρχιος, ό, νόμος, eine Conweise, Plut. Mor. p, 1132 D.

κώμαρχος, ό, = κωμάρχης, Poll. 9, 11. πωμάσδω, dor. f. κωμάζω, Theocr. 3, 1

wal. Muller Danbbuch ber Archaot. 223, 3.

χωμαστήριον, τό, [. πωμαστήριον.

χωμαστήςιον, τό, [, πωμαστήςιον. χωμαστής, οῦ, ό, = χωμαζων, ber einen fröhlichen Umyug hált ob. mitmacht, ein Rachtschwörmer (f. κώμος f, b) u. κωμαζω), Xea. Cyr. 7, 5, 26., Plat. Symp. p. 212 C., Lac. Amor. 54. u. X. b) vom Dionyfos felbst, Bestreihnsührer, Ar. Nub. 606.; χορός, (Luc.) Tragod. 75. — 2) χωμασταί hiessen bei den Regyptiern eine Gattung Priester, welche die Bildnisse gewisser Götter in Progession trugen (val. χωμασία). Synes, de provid. p. 66.

χωμάστως, ορος, ό, = χωμαστής, Manel 4, 493.

χωματίζομαι, tranthafte Reigung gum Cole fen haben, Hippocr. p. 1213.

xωματωίδης, ες, (xωμα, είδος) ber trant-hafte Reigung gum Schlaf hat, jedoch nur die Augen schließt, ohne wirklich zu schlafen, Hip-pocr. p. 67. 147. 1066. 1096.

χώμη, ή, bas lat. vicus, ein offener Drt, wo mehrere Menfchen in besonbern Bohnungen beifammen wohnen, bas Dorf, ber gleden, im Gegenf. ber Stabt, bie Mauern bat (ein urfprüngl. der Stadt, der Zeiterten gat fein atfprüngl. dor. B., dem das att. δημος entspricts,
Arist. poët. 3. g. C.), gurft Hes. scat. 18.,
Hdt. 1, 185.; έθνος οίχοῦν κατά κώμης
ἀτειχίστους, Thue. 3, 94. vgl. id. 1, 5.; κατ' αγούς και κατά κώμας, Xen. Hier. 9, 7. u. δ. u. X. b) =  $\delta \tilde{\eta} \mu_0 c$ , Thue. 1, 10., Dem. u. X.  $(\tilde{\eta}, \tilde{\xi} z, \pi) \epsilon_1 \delta \nu_0 \nu$  οίχων κοινω νία πρώτη χρήσεως ενεκεν μη έψημέρου κώμη, Arist. Pol. 1, 2. — 2) in ber Stadt,

κωμηδόν, adv. borfweis, fledenweis, in Dor-fern, s fleden, of Σικανοί το παλαιόν κ. ω-κουν, DS. 5, 6., Strab. 3, p. 151., DH. 1, 9.

χωμήτης, ου, ό, bet in einet κώμη, einem Dorfe ober Flecken mohnt, ber Dorfemohner, Xen. An. 4, 5, 24., DH. 1, 79. u. δ, (Luc.) Asin. 26.; εκ των άλλων γεωργών τε καλ κωμητών, Plat. Legg. p. 763 A. u. fonft: übhpt ber Bewohner, Gegalas ifiode xwuffras x90vos, Bur. Alc. 476. — 2) in ber Stadt, ber in bemfelben Quartier ob. Biertel wohnt, ber Rachbar, Bugerowr rwrde zwufrat Beol, Ion b. Poll. 9, 36.; von ber Zugend, die in einem und bemfelben Biertel mobnt, plur. Ar. Nab. 965. — Dav.

κωμητικός, ή, όν, bem Dorfbewohner eigen ober angemessen, Dorfe, fundnolau, Synes. p. 171 B.

χωμασία, ή, (χωμόζω) eine Prozession in χωμήτις, ιδος, ή, sem. von χωμήτης, bie Tegypten mit ben Bildnissen gewisser Gotter, in einem Dorfe Bohnende, Stoph. Byz. s. v. των δεών, Clom. Al. Strom. 5, 7, p. 671 χώμη, Poll. 9, 11: die Rachbarin, Ar. Lys. 5.

Dichtelauft gebrig, nach Art ber tomischen gaglich zo man zu einem Freunde, um ihn mite Dichter, tomisch, bi. auch wizig, scherzhaft, zunehmen od. bei ihm von Neuem zu zechen u. dottisch, lächerlich, annehm, onodesee; Ath.; Muthwillen zu treiben, wie Alfibiades in Plazeres, Luc. musc. enc. 11.; dogupogiarra, tone Gastin. beim Agathon, od. brachte einer Dichter, tomisch, de, auch wieig, scherzhaft, zunehmen od. bei ihm von Reuem zu zechen u. spottisch, lächertich, annen, in inodesez; Ath.; Auchwillen zu treiben, wie Alkibiades in Plastois, Luc. musc. enc. 11.; δορυφορήματα, ions Gastin. beim Agathon, od. brachte einer ions Gastin. beim Agathon, od. brachte einer Ecouripuara, ibid. 28.; λέξις, ein Buch, wels Stánden (vgl. Pheoor. 3. 3. A.; Auster z. ches fomische Ausbrücke enthält und trklätt, Schol. Ap. Rh. 4, 973., KM. p. 145, 44., f. Kecl. 960.); δείπνα καί σὺν αὐλητρίαι χώμοι, Plat. Theaet. p. 173 D. u. δ. u. A.: f. Semsterb. z. Ar. Plut. p. 98.: ἡ Καίσαρος μετριότης χωμικοιέρα γενομένη, Plut. Galb. Xen. Symp. 2. z. (wo der Gyrakusaner 12. z. C.; χάριες εὐτελείς μάλλον καί κωμι εξίδιες μάλλον καί κωμι εξίδιες μάλλον καί κωμι εξίδιες μάλλον καί κωμι εξίδιες μάλλον καί κωμι εξίδιες μάλλον καί κωμι εξίδιες μάλλον καί κωμι εξίδιες μάλλον καί κωμι εξίδιες μάλλον καί κωμι εξίδιες μάλλον καί κωμι εξίδιες μάλλον καί κωμι εξίδιες μάλλον καί κωμι εξίδιες μάλλον καί κωμι εξίδιες μάλλον καί και εξιδιείς μάλλον καί και εξιδιείς μάλλον καί και εξιδιείς μάλλον καί και εξιδιείς μάλλον καί και εξιδιείς μάλλον καί και εξιδιείς μάλλον καί και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον καί και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και εξιδιείς μάλλον και εξιδιείς μάλλον και και εξιδιείς μάλλον και εξιδιείς μάλλον και εξιδιείς μάλλον και εξιδιείς μάλλον και εξιδιείς μάλλον και εξιδιείς μάλλον και εξιδιείς μάλλον και εξιδιείς μάλλον και εξιδιείς μάλλον και εξιδιείς μα εξιδιείς μα εξιδιείς

χωμος, ου, ό, 1) eigentl. ber feftliche Muf. und Umgug gu Bagen u. gu guß am Befte bes Dionpfos, ber batchifche Feftgug, ein urfpr. landliches Bergnugen, vorzugew. gur Beit ber Beinlefe, welches bie Dorier in ihren nemung (bb. bas B.) feierten, wobei man Cobgetange auf ben Gott lang, unter Masten ver-ftectt allerhand Scherz und Muthwillen trieb, und sich übhpt ben Freuben bes Dionysos gang und fict udopt den Fteuden des Solatifies gang der tieft, Dom. p. 517. g. C.3 db. Ινδο από-μον άγουσιν έριβοεμέτη Διονίσο, Dionys. Per. 578. Dann wurde das Wort allgemeiner von ahnlichen Feften gebraucht a) ber Aufober Umgug, welcher zu Ehren Olympischer,
Puthischer, Remeischer u. Ichmischer Sieger
aufgeführt wurde als Siegesfeier, verbunden
mit Gesang, welchen der Chor aufschre, u. Gelagen, entweber am Sage bes Sieges felbft od. am Jahrestage besselben. Sir bewartige xwuoi hat Pindar einen grossen Theil sei-ner Epinikien (nicht alle) gedichtet, biswei-len zeigt xwuos aber nur einen Theil dieser ten zeigt xωμος aver nur einen Abeu dieter bei klutzein bigt verwagen steht, Theophr. HP. Gestickteit an, wie den 3 ug, Umzug, Ge-4, 11, 1. (nach Riemer von xόμη u. xόρυς, fang mit Musik u. Aanz, Schmans (Geopf.)
(f. unten 2), Pind. Ol. 6, 98., Pyth. 3, 73.
Isthm. 8, 3. u. δ. u. A. Bgl. Abiersch Einstehn. 8, 3. u. δ. u. A. Bgl. Abiersch Einstehn, x. xωμφδίας, Lwo. Pisc. 25. h) leit. S. 114 st., Belder z. Philostr. imagg.
(Ginen in der Komdde durchzein, der Geopfen, 2, p. 202 sq. ed. Jaeobs. dibhpt der der Komdde durchzein, verspotten, dem Gez 3 ug, Umzug, commissatio, bes. junger der lächter preisgeden, Ar. Ach. 631. 660.3 dah.

στο μήτως, ορος, ό, = εωμήτης, bet Dorf- rauschier Menschen in ben Straffen nach einem grochner, Steph. By4. s. v. αώμη. Feß- ob. Gestmahle mit Musik (Flote), Tang + καιείδιον, τό, dim. von χομη.

υ. Gesang (vorz. murven Lieber auf den Bat
καιείδιον, τό, dim. von χομη.

u. Gesang (vorz. murven Lieber auf den Bat
καιείδιου χτι είνει dios gesungen), wobei allerhand Ausgesassenheit be
varischen Dichters sprechen, (Luo.) Philopatr.

u. Unfug Statt sand. Sie gingen dabei be-EM. p. 92, 27.; von trangt, u. begleitet von Flotenspielerinnen u. Rnaben, bie ihnen Fackeln vortrugen. Bors μετριότης πωμικωτέρα γενομένη, Plut. Galb.

12. ξ. Ε.; γάριτες εὐτελεῖς μάλλον καὶ κωμικωτεραι, Dem. Phal. §. 28.: subst. όχ., det κι omiter, der famische Dichter, Luc. Prom. 2., Bug. Schol. Ar. Ach. 253. 258.

5. 89., Schol. Ar. Ach. 253. 258.

πώριον, τό, dim. von κώμη, ein fleis κωμικώς, τό, dim. von κώμη, ein fleis κωμικώς διατικ ης Τουπ. 1176.

ητίνο τουπ. 1176.

πώρο, fpricht der Stythe f. πώμος d. Ατ.

πωρο πορος τάφον όμηλικων πώμους άπάξω, id.

Ττ. 1184. ( προσπόλων, id. Hippol. 54. —

2) der fektiche Schmaus, dos fekt imag. 1, 2. (Abzuleiten ift bas B., wie oben angedeutet, vom dor. χώμη. Thiersch a. a. D. nimmt Bot. 1) c) als bie urfpringliche an u. batt bas 2B. far gleichftammig unferm Roms men, alt kumma u. kuhma, wovon Runft, Butunft, als f. Ans und Bufammentunft. Mu Recht hat bies Paffow verworfen. — In ben hom. Geb. tommt bas B. nicht vor, aus febr einleuchtenben Granben.)

χωμόω, (χῶμα) dav. χεχωμωμένος, in ties fem ob. tranthaftem Schlaf liegend, fo las Galen. (expl. voc. Hippocr. p. 500.) b. Hippocr. f. χεχωματωμένος.

πωμύδριον, το, dim. von πώμη, Suid. Zonar.

xώμυς, υδος, ή, das Bündel, der Büschel, manipulus, χόρτοιο, Theocr. 4, 18., Phot., Spat. — 2) = xορυθαλία, Hesych. — 3) ὁ κώμυς, eine Stelle, wo das Rohr mit den Burgeln dicht verwachsen steht, Theophr. HP.

abhpt verspotten, verdohnen, bes. unter seinem eigenen Ramen u. in seiner Person (nicht verschen Ramen u. in seiner Person (nicht verschen), sonk σνομαστί κ., s. Mein. hist. cr. com. p. 40., wie es bes. in der alten att. Ar. Vesp. 1026. Ran. 368.; σκώπτειν καὶ κ., id. Plut. 557.; κωμφδούντας αλλήλους sittenlosseft three Zeit bekümpste, ngl. Mein. hist. com. p. 527., Ruhl. δ. Tim. p. 71.; κωμφδούσθαι εξς τι, wegen etw. verspottet werden, Plut. Mor. p. 833
C. 836 K.: auch vom kådperlichmachen durch Berrbilber, Ael. VH. 13, 43. — Dav.

κωμφδημα, τό, die Berspottung, Berdohnung, ber Spott, die Spottrebe wie in der alten att. αωμώδημα, τό, die Berspottung, Berbohnung, ber Spott, die Spottrebe wie in ber alten att. Romdbie, Plat. Legg. p. 816 D.

κωμφόητέον, adi. verb. von κωμφόέω, gu πωμφόητεον, adl. verb. von κωμφόεω, zu verspecten, Aristid. or. 40, p. 510.
πωμφόξα, ή, die Ko m d b ie. a) als bramatisch, poet. Kunstwert, Comic., Plat. u. sonst gew. Sie hatte ihren Ursprung in ben phallischen Liebern, welche in altester Zeit während bes batchischen κώμος in borischen Staaten auf bem Banbe (xountes) abgefungen wurben. Das ben canse (χωμαις) avgezungen wurden. Das her der Rame (χωμος φόή). Aus diesen bils beten sich in Sikelien zunächst die Iambens chore (bes. durch Aristorenos), welche, nachdem sie auch dialogsiche Form angenommen hatten, leicht sich zur sikelischeber. Komöbie umgestals

ten tonnten (bef. burch Epicharmos), mabrend in ben borifchen Staaten bes Peloponnes bei. die fikponischen Phallophoren u. Ithyphallen ben Uebergang zu bem eigentl. bramat. Spottgebicht ob. ber Komobie machten. Die ersten Kombbien werben bem Degarer Sufarion (578 v. Chr.) gugeschrieben, ber gu Itara, einem att. Fleden, jambifde Zwischenreben in Begug auf Berhalt: niffe ober Personen ber Gegenwart ober auf Stanbe u. Geschlechter in ben batchischen Ros mos einführte. Aus biefer roben Form bilbete fich bann in athen unter verschiebenen Dichtern sich bann in Athen unter verschiedenen Dichtern bieses Spottgebicht weiter aus, die es bef. durch kratinos (454 v. Chr.) die Bollendung erhelt, von der die noch erhaltenen Stüde des Aristos phanes zeugen. S. des. Bode Gesch. d. bell. Dichtfunft 3, 2, S. 4 ff., Bernhardy Grundr. der gr. Literat. 1, S. 289. no. 4 ff., Bergk rell. com. att. p. 275 aqq. Da jene xouvoisid bef. an die ländlichen Dionyssen u. Lenden anischlossen so hijch die Siete, das auch die Kome. anschloffen, fo blieb die Sitte, bag auch bie Roms bbien vorzugsweise an biefen geften aufgeführt wurden. — Die hopothese Bachs Staateb. 2, S. 362, von einer lprifchen Kombbie (u. Era-S. 362. von einer lyrischen Kombbie (u. Arasgobie) als besonderer Gattung, die vor, und bei Dorern u. Reolern auch neben der dramat. Komsdbie (und Aragdbie) bestanden haben soll, wis derlegt hermann in diesert. de tragood. et comood. lyrica, Lips. 1836. (opusc. 7, p. 222.) Daß übrigens jene chor. Komodgesänge vor Einführung dramat. Handlung lyrisch waren, verssteht sich von selbst, wie Bode 1, S. 13 richtig der merkt. d) die Gattung dieser Dichtungsart in alte, mittlere und neue einaetbeilt: erstere merkt. b) die Gattung dieser Dichtungsart in alte, mittlere und neue eingetheilt: erstere umfaßt die Zeit der Einschhrung derf. in Attika dis Olymp. 96 (um 396 v. Chr.), sie behans delt vorzugsweise Gegenkande des öffentl. od. πωμφοσποιός, δ, (ποιέω) der Komddiens Staatsledens und verspottet unter hochgestellten macher, schreider, schichter, Plat. Phued. p. 70 od. angesehenen Personen, auch wohl unter Gots

Derfonlichkeiten und politifchen Begiehungen ents batten habe, zeigt Mein. hist. crit. com. p. 438.

— 2) abhyt Spotts ob. Dohngebicht. Ath.
p. 445 B., vgl. Mein. im a. B. p. 528 sq.

πωμφθιαχός, ή, όν, = πωμφθιαχός, Schol.

Ar. Ach. 380. χωμφοιδάσκαλος, δ, f. χωμφοδοδιδάσκαλος.

χωμφοικός, η, όν, ευτ Romobile geboic, ξοπίζα, Romobien=, εηη, Ατ. Vesp. 1047.: χωμφοικά πολλά χέασθαί φασι, ib. 1020.; τερπόν τι και κ., id. Eccl. 889. u. δ.: μίμηoic, Plat. Pol. p. 606 C. u. A.; neiprie, Demetr. Phal.: bei Komitern gewöhnlich, BA. p. 328, 14. u. fonft Gramm. — Adv. — 1225, Ath. p. 90 B., Poll. 9, 149. u. χ. .

πωμφθιογράφος, δ, (γράφω) ber Kombbien foreiber, Pol. 12, 13, 7., DS. 12, 14.,

bienschreiber, Pol. 12 Schol, Ar. Nub. 296.

xωμφδιοδιδάσχαλος, ό, = xωμφδοδ., Dio Chrys. or. 2, p. 74 Reisk. xωμφδιοποιός, ό, (ποιέω) ber Rombbiens verfertiger, Ath. p. 5 B. 130 B. u. δ. f. Fritz-

sche de Ar. Thesm. sec. p. 70. (622 ed. sec.) von Moer. p. 240. verworfene gorm.

κωμφδογέλως, ωτος, ό, (γέλως) = κωμφοδός, Anth. 13, 6, 1.
κωμφδογέάφος, ό, = κωμφδιογράφος, Anth. 7, 708., Schol. Ar. Nub. 296.

κωμφοσδόσσκαλία, ή, bas Ginlehren und Ginuben einer Romoble mit ben Schauspielern, bh. auch bas Mufführen ob. Berfertigen bon Koms obien, insofern ersteres mit diesem verbunden war, Ar. Kg. 516.: auch die Kombbie seloft +; pon

κωμφοσδίδάσκαλος, ό, (διδάσκαλος) ber Somobienbichter, infofern er bie Schaufpieler u. Chortanger felbft eingulehren, einguaben, u. aber bie Auffahrung bes Studes und ber eingelnen bie Auffahrung bes Stückes und ber einzelnen Rollen zu unterrichten hatte, Ar. Eq. 507. Pax 737., Lys. fr. 31, 2., Arist. de anim. 1, 4, p. 10, 9 Bekk. min. (wo sonft die f. Form χωμφοδιάσχαλος, wie auch sonft d. in handsch.); vgl. hemsterh. z. Ar. Plut. p. 89. χωμφοδολειχέω, f. ήσω, (λείχω) mit gemeisnen Komdbienspaffen ven Tellerlecker ob. Schmartober machen, Ar. Vesp. 1318. jest χωμφοδολοικώ.

λοιχέω.

χωμφόοποιητής, οῦ, ὁ, = χωμφόοποιός, Ar. Pax 734., Poll. 4, 111. 9, 11. χωμφόοποια, ή, bas Komddienmachen, Plut.

p. 223 D., Arist. rhet. 3, 3, poët. 4., Plut.

χωμφός, ό, bocot. χωμα Füdos, Binser. t, p. 763. (χώμος, ἀσιφός, φόδος) ber beim batchifden Romos Spottlieber Singenbe, Paus. b. Bust. 1769, 45., Suid. b) nachdem bie Romds bie aufgetommen war, a) ber tomische Schaus fpieler, έπλ των κωμφθών θέαν, Xen. Oec. 3,

pichen, verpichen, vertleben, Hesych., Suid., Phot., EM.

χωνειοίομαι, wahrich als pass zu fassen, (χώνειον) Schierlingsfaft trinten, Strab. 10, p. 337. (389 Tauchn.): χωνειαζόμεναι, Rame einer Rombbie bes Menander, f. Mein. hist. cr. com. p. 341.: im act. χωνειάζω, Schier-

cr. com. p. 341.: um act. χωνειαίω, ωφιτε ling zu trinten geben, Orig. c. Cols. 7, p. 365., Suid., Phot., Steph. Byz. χώνειον, τό, Schierlingstraut, cicuta, co-nium maculatum, Theophr. HP. 9, 15, 18. u. δ., Nic. Alex. 186. u. X., f. Billerb. fl. cl. p. 69. 2) ber aus bem Caft bes Schierlings bereis tete töbtliche Erant, Ar. Ran. 1051., Plat. Lys. p. 219 E., Hippocr., Xen. u. X., vgl. Dresig de cicuta, Atheniensium poena publica, Lips. 1734.

χώνησις, εως, ή, (χωνάω, ?) die Berpichung, v. Es. f. χόνισις b. Arist. HA. 9, 40., wo Andere auch χώνισις, χωνίας, ου, δ, (χώνος, 3) οίνος, verpichter Bein, Gal. lex. Hipp. vgl. Foës. Oec. Hipp.

κωνίζω, f. ίσω, (κώνος, 3) picen, verpischen, Heaveb. s. τ. κεκώνισται u. κισσοκώνητος.

neuritys, ov, o, fem. neurītis, iδος, ή, (xw̄-ros, 3) zum Berpichen, Pichen tauglich, sge-

ignet, πίσση, Anth. app. ep. 72.

κωνοειδής, ες, (εἰδος) tegelformig, Hdn. 5,

3, 11., Plut. Mor. p. 883 B. 886 B. 889 A.,

Suid. s. v. Αγυιαί p. 81, 6 Bernh., Hesych.

— Adv. κωνοειδώς, Galen. lex. Hipp. p. 61.,

Plut. Mor. p. 901 E., DC. 60, 26., Phot.,

pieler, ênt τῶν χωμφδων θέαν, Xen. Oec. 3, Plut. Mor. p. 901 E., DC. 60, 26., Phot., v. X.: χωμωδων δντών έν Κολυτιῷ, [. v. a. bei Komddienaufidhtung in K., Aeschin. p. 22, 26. [. χαινός a) γ). θ) der Komddiendichter, Plat. Phaedr. p. 236 C. Legg. p. 935 D. Pol. p. 395 da, BA. p. 45, 32. — Adv. -ως, Ael. ir. (?) χωμωδονράγωδια, ή, είn aus tomischen u. tragischen Clementen gemischtes Orama, der gleichen eines der Komiter Altdos und Anarans deibes schreb, u. wie Plantus seinen Ampbittuo nannte, Said., BA. p. 87., vgl. Mein. hist. cr. com. p. 247.; von χωμφδονιάγωδος, δ, der Dichter ob. Sain. ger einer tomischen Keinen Kreisel, †. χωμφδονιάγωδος, δ, der Dichter ob. Sain. ger einer tomischen wie einen Kreisel, †. χωνάων, ε. άσω, (χώνος, 2) im Kreise dem.: Plut. Mor. p. 640 C., Paul. Sil. ακυνάων, ε. άσω, (κώνος, 2) im Kreise dem.: Plut. Mor. p. 640 C., Paul. Sil. χωνάων, ε. άσω, (κώνος, 2) im Kreise dem.: Plut. Mor. p. 640 C., Paul. Sil. γοωνάων, ε. έω, (im comp. περικωνέω), ε. βοά, κωνίως, κωνίως. Ε. Δατ. β. Anth. p. 839. — 3) therumbrehn ob. herumtreiben wie einen Kreisel, †. χωνάων, ε. έω, (im comp. περικωνέω), ε. βοά, κωνίως, κωνίνης. — Dav. χωνάων, ε. ε. β. γος. γος. 3) bei diretbrise im Cebien, Gal. 4, p. 501 C. γωνος, 2) ben Kreisel ob. wie einen Kreisel herumbrehn, Hesych., Phot. — 2) (κώνος, 3) pichen, verpicken, verlicken, hesych., 8uid., μανανονομέω, ε. ε. β. γος. ε. ε. β. γος.

1, p. 478. † xωνοφορέω, f. ήσω, einen Zapfen (xω-νος) tragen; von

xωνοφόρος, ον, (κώνος, φέρω) Bapfen ob. ihnen ahnliche Frachte tragend, von Strauchen ob. Baumen, Theophr. HP. 1, 12, 2. 22, 2. CP. 1, 19, 1.; δύρσου κάμαξ, Anth. 6, 165, 4.

κωνωπείον, 10, (αώνωψ) ein bef. in Mes gopten gebrauchliches Bett mit Borbangen von bunnem Beuge, bie Ducen abzuhalten, ob. bas um bas Bett gezogene Ductennes von feiner Saze selbs, conopeum, insor. op. Anth. 9, 764. 765. 766.; auth χωνωπών, Tzots. exeg. in il. 93, 10. 12. 15., Propert. 3, 11, 45., Hor. epod. 9, 16.

χωνωπεών, ώνος, ό, = χωνωπείον, Ju-dith. 10, 21. 13, 9. 15.

φεη, Hesych. s. v. κεκώνεσται u. κισσοκώνητος.
κωνικός, ή, όν, (κῶνος) ξεgelfdrmig, τος
πίτθη, σκιά, Plut. Mor. p. 410 K.; τμήμα,
πίτθη, σκιά, Plut. Mor. p. 410 K.; τμήμα,
πίτθη, σκιά, Plut. Mor. p. 410 K.; τμήμα,
πίτθη, σκιά, Plut. Mor. p. 410 K.; τμήμα,
πίτθη, σκιά, Plut. Mor. p. 410 K.; τμήμα,
πίτθη σκιά, Plut. Mor. p. 410 K.; τμήμα,
πέθετ, δετ Μάθετ ωπίτεττ, ποπ. pr. είπες
πανιόπος τος, τ.
Ασνικός, τ.
κωνιος, τό, τ.
κωνιος, τό, τ.
κωνιος, τό, τ.
κωνιος, τό, τ.
πανιος, και τος και τις

Lager, verw. mit xais, xaias xeimau, xomaan, ndarn. b) ber Schwertgriff, fonft inst, ta Strab. 8, p. 564., Heaych. u. BM. s. v. ev. Degengefaß, manubreum, capulus. II. 1, 219.04.

2, 2, p. 33, 3. Bekk. min.

baush. 1, 6. 75. 119.

κωπεύω u. κωπθω, (κώπη) κωπεύειν γαϋν, βάριν, ein Schiff rubern, es mit Rubern forts bewegen, Anth. 7, 365. b) berubern, mit Rus bern versehn ob. ausraften, Henych. s. v. xexwingtus; xexwingerat, Both Urt. über das Geew. Urt. 2, 73. — 2) xwxever orgaror, das heer schlagfertig, bereit zum Kampse halten, so daß der Krieger den Schwerdtgriff, xwing, in der Dand halt, "πεκούπευται στρατός, ό έπλ κώπης", Heaych.

κώπης", Hesych.
κωπεω, ε. ήσω, ε. κωπεώω.
κωπεων, ωνος, ό, = κωπεύς, Theophr.
ΗΡ. 4, 1, 4. 5, 1, 7.
κώπη, ή, (υου ΚΑΠΩ, κάπτω, capio, bgl. λαβή von λαμβάνω) ber Griff ob. Danbs λαβή von λαμβάνω) der Griff od. Handsgriff, Stiet, woran man ein Wertzeug faßt od. hatt, bes. a) der Rubergriff, Od. 9, 489. 10, 129. 12, 214. (II. nirgends), Kor. IT. 1405. u. d.: bb. b) auch des Ruber oder der Riem seibst, Pind. Pyth. 10, 51., Aesch. Pors. 368. 368. d., Thuc. 2, 84. u. sonst. Dicht. u. Pros.: χώπας έμβάλλειν s. εμβάλλειν 1) a) β); χώπας έναμερειν, die Kuber her, handsden, rubern, Thuc. 2, 84., Long. 8, 21. u. d. s. bas. die Erk.; ελαύνειν, Pint. Ariatid. 10. Mor. p. 440 A. u. d.: χώπης Aristid. 10. Mor. p. 440 A. n. δ.: χώπης einer Komdbie des Guitakos, Bergk. rel. com. Erwantes, (wie of ἀπό χώπης, BA. p. 20, 8.) p. 431.; Diminutiv von χώρος, χοράλιψ, mit Ruderer, Schiffsteute, Schiffer, Acisch. Pers. der. Berlängerung des o, wie in χώρα, χώπολο, Bur. Cyol. 86. β) metonym. das Schiff, 266, χωραμίεψε, δ. der Korallenfischer, Hesych. Фоίмева х. ταχύπορος, Каг. Hel. 1272. 1451. Hec. 456. u. 6.3 x. xiliovaving, ber taufend zweior, Schiffer farte Schiffezug, Bur. IT. 140. vgl. Ach. 731.

Strad. 8, p. 564., Heaych. u. BM. s. v. εὐρυχόωσα.

Κῷος, Κῷὶα, Κῷος, von der Infel Κῶς, toi[c],
Hdt. u. A. s. κῶίος. b) ὁ Κῷος, gem. χῶος
geschrieben, so. βόλος, der höchste Bur mit
den Wärfeln, ἀστράγαλοι, der sechs galt;
ben Wärfeln, ἀστράγαλοι, der sechs galt;
ben Wirfeln, ἀστράγαλοι, der seins galt,
Poll. 9, 100., Suid., Hesych., Phot.:
dab. sprichwwdrtl., κῶος πρὸς Χίον, Zenod.
d) der Griff, die Kurdel, womit die Widhk pu
n. a. Paroemiogr.; ebenso heissen και und
λία die entgegengesesten Flächen des Anochens
αστράγαλος am thierischen Fusse, Arist. HA.

2, 2, p. 33, 3. Bekk. min.

χωπαίοι = σφήκες, Phot. aus Ar. (fr. 635.) befte versehen, ξίφος, li. 15, 713. 16, 332 κώπαιον, τό, (κώπη) bas Oberende oder 20, 475.

Hesych. s. v. appu.

κωπήρης, ες, (κώπη, ἄρω) mit Aubern verfebn, στόλος, Aesch. Pers. 408.; σκαγος, Eur. Hal. 1381.; πλοίον, Thuc. 4,118.; ποθεμεία, Plut. Alex. 63. u. X. — 2) bat Huber haltend, χείρ, Rur. Tr. 161.

πωπητής, ῆρος, ὁ, (χώπη) meift im plut. κωπητήρες, die Seitenwande bes Schiffts, al benen die Ruber angebracht sind, Post. 1, 9%, Hesych., Phot., die es meift durch σχαίμό; erklaren.

χωπίον, τό, dim. von χώπη, Melnes Ruber, Ar. Ran. 269., Ael. HA: 13, 19. b) bas schmale Ende der Rippen, Poll. 2, 181.

κωπώ, ber mit Bolle betrangte Stab, ber bei ber σαφνηφορία in Botien getragen wurde, Procl. b. Phot. p. 321, 25., Schol. j. Clem. Al. p. 9, 32.

κωπωτήρ, ήρος, ό, f. 26. f. κωπητήρ, Agathias.

χώρα, ή, dor. f. χόρα, Call. lav. Pall 27. 138. in Cer. 9. f. χόρα.

κωράλιον, τό, αυτό κωράλλιον, [· κοράλλιον. — Βανοπ

κωραλίσκος, ό, dor. = μειράκιον, Phot., Henych., Herodian. π. μ. λ. p. 20, 28., Ramt einer Romdbie des Epithos, Bergk. rel, com.

xwoalleus, o, ber Korallenficher, Hesyoh. zwietov, vo, dor. f. zouptov, zeetov, At.

Spaber. horder, Spion, Berrather, f. unten Κώρυχος.

Κωρύπειος, α, ον, adi. ven Κώρυπος, το. f. Κωρύκιος, ία, ον, = οι υστημες, Κωρύκιον σκάψος, Alciphr. 1, 8. [. Κώρυκος.

σκάφος, Alcippr. 1, & ]. Κωρυκος.
κωρύκιδιον, τό, dim. υση κώρυκος, Hesyah.
κωρύκιον, τό, dim. υση κώρυκος, Said. [ἔ]
κωρύκις, ίδος, ή, dim. υση κώρυκος, Ar.
fr. 368. — 2) ein blasenartiger Auswuchs
auf ben Blättern ber Ulmen und Rüffern, wie ein Beutel ob. Schland, ber burch ben Stich gemiffer Insetten entfieht, Theophr. HP. 3, 14, 1.

14, 1.

Κωρύχιώτης, ου, δ, [. Κωρυκαίος.

κωρύχοβολία, ή, (βάλλω) das Sactwerfen,
[. χώρυχος, 2), Aretae. 45, p. 135. [. Gets

ner z. Luc. Lex. 5., Cael. Aurel.

χωρύχομάχία, ή, (μάχομαι) der Sacts

tampf, Hippocr. de diaet. 2, 16, 43, 1. 17,

23, 8., [. χώρυχος, 2].

χωρύχος, δ, wie θύλαχος, der leberne Sact,

Beutel od. Rangen, worin man Lebensmittel,

Rebl od. Brod dei Seefahrten mitnahm. Prode Mehl ob. Brob bei Seefahrten mitnahm, Brob-fact, Od. 5, 267. 9, 213., Ar. Lys. 1211.; nach Suid. ein geflochtener Korb : ein leberner Rocher, wie ywourds, Hosych. u. a. Gramm.: bb. bei Spaten ber Dobenfac, Hippiatr. — 2) in ben Symnasien ein groffer leberner Sac, mit Beigentornern, xeyxoauWeg, Rebl ob. Sand gefüllt, ber von ber Dede berabbing, ERebl ob. pon ben Athleten mit ben Danben gefaßt, und von den Athleten mit den Handen gefaßt, und hins und hergeschwungen ward, woraus man irrig ein Ballonspiel gemacht hat, Timoel. d. Ath. p. 276 F., Dionys. eleg. id. p. 668 F., Antiphan. id. p. 161 A., der eine Romödie unster diesen Ramen schried, vgl. id. p. 366 C. 409 C., Luc. Lexiph. 5.; beschrieben von Antyll. d. Oribas. p. 124. Mathaei, vgl. Gestner g. Luc. Lex. 5.: die lledung selbst hieß grangsposition. Regersofolia, ή, n. αυρωκομαχία, ή, ber. Sacklampf. — 3) eine Mujdelart, Nakroonisch, Hegesand. b. Ath. p. 87 B. — Wich bei Hegesand. b. Ath. p. 87 B. — Bird bei Spāt. auch πόρυπος geschr.; wedrsch. f. Form. Κώρυπος, δ, ,, Korntos, Borgebirg, Thec. 4, 14. u. A., u. Stadt, Strab., Steph. Byz., an der Kasse von Killisen, h. Apoll. 39. u. A.: an ver same von samen, n. apoll. 59. u. d.:
mit einer im Uterthum oft erwähnten höhle:
sin andres Κωρύχιον ἄντρον befand fich unweit Belphi am Parnaß, Hdt. 8. 36. [Κωρυκίς πέτρα χοίλη, Aesch. Kum. 22.: bav. Κωρύχιαι νύμφαι, Soph. Ant. 1115.; χαρυψαί
Κωρούχιαι. nom Wornaß. Ear. Rasch. 600 ] weit Belphi am Yarnas, Hdt. 8.36. [Kagvweit Belphi am Yarnas, Hdt. 8.36. [Kagvwis πέτρα xo(λη, Aesch. Rum. 22.: bav. Kaρύχιαι νύμφαι, Soph. Ant. 1115.; χαρυψαί
15, 69.; λάλος καὶ χ., DH. 6, 70.: δ. mit
Κωρύχιαι, vom Yarnas, Eur. Baoch. 599.]
Die Anwohner bes Borgebirges Kerybos hit:
Hesych., KM.: bes. son Weibern, tokend, viel gen Κωρυκαίοι. Bon thren gat es ein Eprichs [üße Worte machend: auch von Ahieren, Löga wort: Κωρυκαίος ἡκροάσαιο, d. i. ein Ans (opp. σιγηλά), Arist. HA. 1, p. 5, 22 geber od. ein Berräther hat es gehdrt [Zonod. Bekk, min.; γηρίον, Plut. Mor. p. 1125 C.: 4, 75., Suid., Hesych., Phot. vgl. Strab. 14, won der Echwalke (Amacr.) 12, 2., vgl. Bald. p. 644.]: denn nach Ephoros [b. Phot. p. 199., 3. Adon. p. 379.: λόγοι, Buid.: übtr. κω-Suid. ş. v., Steph. Byz. s. v.] hatten die Laslx/lov δμικα, geschwähiges, sprechendes, vielsus

xwols, idos, ή, Cikil. f. xagls, Epicharm. rykaer es an ber Art, wenn ein Schiff an ihe kake. p. 106 E. χώρος, ό, dor. f. χόρος, Call. lav. Pall. 85. [κόρος 2. Κωρύχαϊος, ό, u. Κωρύχιώτης, ου, ό, Orph. h. 27, 8., Eckhol dootr. n. vol. 3., Phot. bibl. bie Bewohner bes kilikischen Borgebirgs Aκόρυχος, welche bie kilikischen Schiffe ausspätchen und ben Serräuberischen betten und ben Serräubers betten und ben Serräuber. border. Snion. Verrätber. i. nnten Komiker auss einem Gott Kungungice gehisbet. Romiter auch einen Gott Kwovxaios gebilbet, einen Bedr einaxovorovera xal ovras Entβουλεύοντα, [Men. b. Phot. a. a. D., Suid.; b. Phot. bibl. p. 101, 18. u. Alciphr. 3, 22. Κωρυκαίος δαίμων (an legterer Stelle falich Κωρύκειος).]" Pa ffo w. κωρυκώδης, ες, (κώρυκος, είδος) wie ein Sad ob. Beutel, fade, beutelfbrmig, Theophr.

HP. 3, 15, 4.

xῶς, τό, 8fg8. f. xῶας w. f., Hesych., EM.; Steph. Byz. hat im pl. xῶος, also im nom. s. auch xῶος. — 2) bei ben Korinthiern ein dfs fentliches Gefangnif, Hosych., Stoph. Byz. s. v.; auch xos, id.; u. bie Gefangenen xoes, Steph. Byz., vgl. Lobeck. Paral. p. 87. 88.

vgl. καιάδας, καίαρ. κῶς, ion. f. πῶς, aber entitiffs, κως, ion. f. πως, oft b. Edt. f. πῶς, πως.

xώταλις, ή, = λάκτις, die Stoffenle, Suid. s. v. λάκτις u. Bust. p. 1675. (wahrich. von χόπτω.)

χωτάρχης, ου , u. χώταρχος, δ, Rame eisner priesterlichen Würde beim Branchibenoratel, Binscr. 2, p. 562. 563.

xωτίλας, άδος, ή, bef. poët. fem. zu xωτίλος; xωτιλάδες, = χελιδόνες, Stratt. b. Ath. p. 622 A., Eust. z. Od. 17, p. 628, 6. f. xω-Tilos.

zarīlia, i, (xeriloc) bas Gefcwah, Ge-plauber, meift mit bem Rebenbegriff bes Schmei-chelns, bas Kofen, Gloss.

nerelle, fdmagen, plaubern, garrire, Theoer. 15, 87., Phot., meift mit bem Res benbegriff bes Schmeichelns u. heuchetns, Babr. b. Suid. s. v.; tosen, aluida xwildeir, von den Schmeichelreden eines dublerischen Weibes, Hes. op. 372.; ebenso paldaxa xwildeir, weische, glatte Worte plaubern, Theogn. 850.; ndea x., süs tosen, Phacyl. d. Ath. p. 428 B.; èluxid kny, Lyc. 1466.; xwilde of odios, Hellad. d. Phot. dibl. p. 531, 34. d) tr. m. acc. der Pers., deschwaen, durch Geschwae beläsigen, ein wirtle ron knoch, geschicht beschwegte er den Keind, Theogn. 363.; un xwille us, beläsige mich nicht mit deinem Geschwae, Soph. Ant. 752: xwi. léyop, mit Geschwae, nichten, DH. de vi Dem. 44.; von b. Suid. s. v.; tofen, aluula zoraleiv, von

xωφεία, ή, = xωφόιης, Lex. schedogr. in Boiss. an. 4, p. 387.
 xώφευσις, ή, bie Schweigsamkit, Cyrill. cat. in psalm. 1, p. 725, 28.
 xωφεύω, (χωφός) stumm, taub, stumps, unsempsindich sein, Job. 13, 5. u. sonk, LXX.,

2ωφέω, = 2ωφάω, 4) verftûmmeln, Hesych, Phot. p. 199. 20., id. p. 359, 25. hat οὐχ ἄψιξεν, οὐ βλάπτει aus Soph. Daf. Brund ού κωφίζει οδ. κωφεί. [ftůmmetung, Hesych. κώφησις, εως, ή, bie Berftůmpfung, Bers κωμίας, ου, ό, eine Schlangenart, Ael. HA. 8, 13., Hesych.

M

ο, 10-, πουρει.

πωφίζω, f. πωφέω.

πωφός, ή, όν, (πόπτω) tusus. obtusus, dh.

ft u m p f, 1) eigentl., πωφέν βέλος, das ftums

pfe, dd. fraftlofe Geschoß (opp. δξύ), Il. 11,

390.; πωφά βέλεμνα, (Anacr.) 42, 12. nach

Balden. (πούφα v.) — 2) úbtr., a, ftumpé

de selábant on Sinnen. πέροντε σ. ftumpé Balcen. (χούφα v.) — 2) ûbtr., a) kumpf was keinen volldommen Sinneneinbruck detroczob. geldhmt an Sinnen, γέροντες κ., kumpf was keinen volldommen Sinneneinbruck detroczon de Ginnen [elbst, κορότες κ., kumpf füht, nichtig, eitel. — Dav. κωφότης, τ', die Stumpsbeit krgend eines σεις πάσαι, Theophr. π. αlσ3. 19. αα) Sinnes, bes. des Gehdre, άχοῆς, Sext. Kmp. fumpf oder geldhmt an der Junge, fiu mm, fur ach [o 6, von Menschen, Hdt. 1, 34., orac. d. Hdt. 1, 47., Xen. Cyr. 7, 2, 20. u. X.; dibhpt eines Korpertheils od. Gliedes. Schwäcke. κωψόν προσωπείον, kumme Person auf dem Arist. Alcid. 1. p. 126 B., Plut. Mor. p. 38 B. u. X.; dibhpt eines Korpertheils od. Gliedes. Schwäcke. κωψόν προσωπείον, kumme Person auf dem Arist. HA, 10; 1, p. 308, 13. d) Stumpf. Stater, Philo. vgl. Byttend. g. Plut. Mor. p. 411, 25.; dumpfsheit, Unwissendit, Dem. p. 411, 25.; dumpfsheit, Unwissendit, t. αωφόω, s. ωσω, (κωψός) ftumpf, dh. aud taub machen, Gal. 19, p. 116, 15., LXX.: κωφόω, s. εντιβωμένος και κεκων. λιμήν και άκλυστος, Plut. Mor. p. 778 C.; φωμένος προς τὰ τεχνικά δεωφηματα, Sext. κωφότερος τοῦ Τορωναίου λιμένος, spridwo. 2. λίμην και ακλυστος, Figs. Mor. p. 778 C.; χωφότερος τοῦ Τορωναίου λίμένος, βιτάχω, Suid., Phot.: κ. γαὶα, bit flumme, unempfinds lide Erbe, Il. 24. 54.; μάψαυραι, Call. fr. 67, 3.; ἀγγεῖον κ. καὶ ἀναυδον, Plut. Mor. p. 721 C.: υοη βυβάηθεη, κ. λήθη ἄναυδος, Soph. fr. 595.; ἡσυχία, Plut. Mor. p. 1129 D. ββ) flumpf an Θεφότ, taub, h. Merc. 92.. Aesch. Sept. 184. Chočph. 869.. Hippocr. D. ββ) flumpf an Gehor, taub, h. Merc. Saubheit, Hippocr. p. 146 H. b., Gal. 92., Aesch. Sept. 184. Choëph. 869., Hippocr. d., Plat. Gorg. p. 511 A. u. X.; d. m. τυ- φλός. verb., Plat. Pol. p. 411 D. Phaedr. p. 270 B., Xen. Cyr. 3, 1, 19. u. X.: vom Sinne felbst, κ. άκοῆς αἰσθησις, Antiphan. b. such u. Kiym. ma. d. Ruhnst.) Ath. p. 450 F.; m. gen. für etwas tein! Obthabend od. taub, των λεγομένων, Hippocr. p. 121, 30 Foës.: Έλλαδος φωνάς κ., taub fårs Griedische, des Gried. untundig, fr. Pythag. p. 728.; εἴ τινα καιέχοι ψήμη κωψή καθνο, ξίωβ. f. καὶ ὄψον, Ar. Vesp. 302.

gendes Auge, Anth. 5, 31.; φέλτρα, Anth. 7, 721.; τοῦν τοιούτων προσιμέων, wenn Einen de μουσική (opp. σεμνή και ἀνδρεία), tàndeins de, fpiclende, Plut. Mor. p. 1136 B.; ἀρμονία, DH. de vi Dem. 49. — Adv. -ἰως, χρ) flumpf an Geficht, flum pf = od. turus Kpiphan. 1, p. 990 D. u. a. KS. (von κόπτω, [ichtig, bldde, Arist. Physiogn. 3., [. εκνάπις, durch Schwaghaftigkeit ermüdend, obtundend loquendo.]

κωφάω, f. ήσω, (κωφός) flumm machen, εκνάμαν, Ορρ. Hal. 3, 286. Pass. flumm machen, verflummen, †. — 2) taud machen, deric, verflummen, †. — 2) taud machen, deric, verflummen, †. — 2) taud machen, deric, verflummen, †. — 2) taud machen, deric, verflummen, †. — 3) didpt abflumpfen, ὑπ' ἀπαιδευσίας κεταφήμενος, Clearch. b. Ath. p. 516 B. — κωφομένος, Clearch. b. Ath. p. 516 B. — κωφομένος, και παλαιά ἐπη, Soph. ΟΤ. 290.; εἰωλον, Call. ep. 66, 2.; τὰ λεγόμετα, ms verflummenlη, vertegen, Heaych.

κωφεία, ἡ, = κωφότης, Lex. schedogr. p. 88 B. u. A. b) stumpf von Dingen, dat. eitel, nichtig, vergeblich, leer (wie á. χουφος), χ. και παλαιά έπη, Boph. OT. 290; εἰδωλον, Call. ep. 66, 2.; τὰ λεγόμετα, unsversändlich, Pol. 5, 21, 3., id. 3, 36, 4.; μέση λόγων και σπαράγματα κωφά, Plut. Mor. p. 1108 D.; σκωμμα, bebeutungsles, id. p. 712 A.; κωφαί και έψημεροι . αί τῶν ἀνθρώπων εὐπραγίαι, DC. 38, 27.; κωρά και ἀνήνυτα, Hel. 4, 3. das. Koraes S. 152, 3αc. z. del. ep. 4, 27. Bgl. bef. Valchn. z. Ammon. p. 133 sqq. Adverbial, κωγφά, Anth. 12, 125, 8. — Bon dieser gew. Ableitung u. Crtiárung bieses B. weicht Lehrs de stud. Arist. p. 124. nach Aristachs Borgang ab, der das BB. sturdbebeutung b u m p ft d n e n b, b v b n e n b, sutheilt, wie in den homer. Etcl. fummend, gutheilt, wie in ben bomer. Etelten x. xòµa, x. yala: hierauf auf das Gehör abertr. bedeute es im Gegensah des deutlichen u. vernehmlichen Schalles, das undeutliche dumpfe Summen, schwerhörend, dann in Bezug auf die abrigen Sinne bezeichne es alles das, was keinen volksommen Sinneneindruck hervor-

p. 411, 25. 3 Dumpsteit, Unwissenseit, †.

πωφόω, s. ωσω, (κωφός) stumps, bb. aud taub machen, Gal. 19, p. 116, 15., LXX.:
pass. stumps werden ob. sein, Hippocr. p. 141, 3 F.: taub werden ob. sein, Hippocr. aphor.
4, 60., LXX. δ.; τετυφλωμένος και κεκωφωμένος πρός τὰ τεχνικά θεωρήματα, Sext. kmp. adv. Math. 1, 34. — 2) verstümmein, bestädigen, verlegen, Hippocr. p. 46, 9 Foèz.

— Davon

πύμωμα, τύ, die Kaubbeit, Hippocr. p. 1155

A. 1228 A. πώψωμα, τό, die Taubheit, Hippocr. p. 1155 κώψωσις, εως, η, die Abstumpsung. Stumpstett, όφθαλμῶν, Hippocr. nach Brotian.: def. Taubheit, Hippocr. p. 146 H. d., Gal. κύχετο, mit Arasis, f. καλ ψχετο, impl. von οίχομαι.

			. 1
			·
		•	1

\*





